

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Se 36.730.5

Harvard College Library

FROM THE

SALISBURY FUND.

In 1858 STEPHEN SALISBURY, of Worcester, Mass.
(Class of 1817), gave \$5000, the income to be applied
to "the purchase of books in the Greek
and Latin languages, and books in
other languages illustrating
Greek and Latin
books."

177

0

ADVERSARIA
CRITICA IN EURIPIDEM

SCRIPSIT AC COLLEGIT

FREDERICUS H. M. BLAYDES, M.A. OXON.

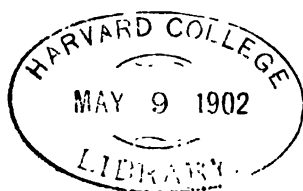
HON. LL.D. DUBLIN, PH.D. BUDAPEST, SODALIS SOC. LIT. ATHEN. ETC.

ARDIS CHRISTI IN UNIVERSITATE OXONIENSI QUONDAM ALUMNUS.

HALIS SAXONUM,
IN ORPHANOTROPHEI LIBRARIA.

MDCCCCL.

Se 36.730.5

Salisbury fund.
f

VIRO AMICO DOCTO

R O B I N S O N E L L I S,

HON. LL.D. DUBLIN.,

LATINARUM LITERARUM

IN UNIVERSITATE OXONIENSI PROFESSORI,

SEDULO MUSAE EURIPIDAEAE CULTORI,

HAEC SUA

IN EURIPIDEM ADVERSARIA

PER PLURES ANNOS SCRIPTA ET COLLECTA

DEDICAT ET COMMENDAT

A U C T O R.

PRAEFATIO.

Plurimi anni sunt ex quo has observationes in Euripidis fabulas scribere et colligere coepi. In iis, ut soleo, textum in plurimis locis corruptum emendare studui collatione locorum similium ipsius auctoris facta, quae tutissima emendandi via est, ratione codicum manu scriptorum lectionum semper habita, unde tamen parum auxilii derivandum est, partim quia pauci sunt codices qui supersunt, partim quia corruptelis ii scatent. Valde autem dolendum est nullum hoc nomine dignum extare Euripidis Lexicon qualia Aeschyli et Sophoclis et Tragicorum Comicorumque Fragmentorum habemus. Bona praeterea Herodoti, Thucydidi, Hesiodi, Poetarum Lyricorum, Poetarum Bucolicorum, aliorumque scriptorum proborum Lexica desideramus. Vix enim dici potest quantum ad alicujus scriptoris antiqui emendationem conferat Lexicon dictionis ejus accurate confectum. Hoc ipse expertus dico, quum in sexcentis locis veras inde mihi conjecturas elicere et textum scriptoris restituere contigerit. Itaque vehementer optandum est aliquem qui otio fruitur hoc opus suscepturum esse.

Utile praeterea duxi fore si locos obscuriores, locutiones et constructiones notabiliores, et vocabula rariora exemplis ab ipso poeta aut aliunde petitis illustrarem.

Doleo non ante hunc annum innotuisse mihi Euripidis fabularum editionem criticam commodissimam et utilissimam, nondum tamen ad finem perductam, quam hodie curant R. Prinz et N. Wecklein (apud Teubner. Lipsiae). In quibus fabulis ea usus sum fructum non exiguum derivavi: non modo enim codicum lectiones infra textum accurate exhibentur, sed probabiles virorum doctorum conjecturae undique collectae appositae sunt, ita ut lector statim sine ulla mole ac labore textus conditionem discere queat.

Multa proculdubio in his Adversariis insunt quae, si otium mihi suppetiisset, corrigere aut supplere voluissem; plura, multis abhinc annis scripta, quae hodie experientia doctus non scripsissem. Utcunque hoc est, ne pereat omnino multorum annorum labor, has meas qualescunque observationes evulgare statui, utiles eas editoribus praesertim fabularum Euripidearum futuris et omnino omnibus elegantissimi et celeberrimi poetae lectoribus studiosis fore ratus et auxilium ac lucem ad emendationem intelligentiamque ejus meliorem allaturas esse sperans.

Scribebam Brightoniae, Augusti mensis die 23. 1900.

INDEX FABULARUM.

	pag.	
Alcestis	82	[499]
Andromache	230	[501]
Bacchae	298	[503]
Cyclops	479	[—]
Electra	249	[507]
Hecuba	323	[509]
Helena	200	[511]
Heraclidae	109	[515]
Hercules Furens	271	[517]
Hippolytus	48	[519]
Ion	172	[521]
Iphigenia in Aulide	454	[524]
Iphigenia in Tauride	423	[525]
Medea	12	[527]
Orestes	388	[530]
Phoenissae	350	[534]
Rhesus	1	[537]
Supplices	130	[538]
Troades	156	[540]

60. οὐκ ἂν ἔσχον —] Cf. Alc. 350—362. καὶ μ' οὐδ' — ἔσχον πρὶν εἰς φῶς σὸν καταπαῆσαι βίον. εὐτυχοῦν δόρυ] εὐστοχον δόρυ temere proponit Naber. Cf. 319. ἐπειδὴ τοῦμὸν εὐτυχεῖ δόρυ. 270. εὐτυχοῦντα ποίμνια. Hec. 18. ἕως ἡντύχει δορί.

68. θυοσκοπῶν] Imo θυοσκοῶν. Cf. Bacch. 224. μαινάδας θυοσκοῦσας.

73. κλίμακας ῥάγη φόνῳ] Qu. κλίμακα —. Cf. Arist. Ran. 618. ἐν κλίμακι | δῆσας. νῶτον χαραχθεῖς] Cf. Pind. P. I. 28. στρωμνὰ δὲ χαράσσοις' ἅπαν νῶτον ποτικεκλιμένον κεντεῖ.

74. ἐν βρόχοις — λελημμένοι] Cf. Iph. T. 1411. δεσμὰ καὶ βρόχους λαβὼν χερσὶν. Qu. λελημμένοι vel κεκλήμενοι.

80. Cf. Hipp. 521. πάντ' ἂν φοβηθεῖς ἴσθι. δαιμαίνεις δὲ τί; 82. ἐν τροπῇ δορός] Cf. 116. Aesch. Ag. 1238. ἐν μάχῃς τροπῇ. ἔπρεσαν] F. W. Schmidt.

85. καὶ μάλα Musgr. Elmsl. ad Suppl. 303. Disyllabum est Αἰνέας, ut in 90. 585.

97. ἐκκέαντες πύρσ' ἐπ' εὐσέλμων νεῶν] Cf. ad 43. Arist. Pac. 1132. ἐκκέας. Ag. 849. κέαντες. Soph. El. 757.

99. σὺ δ' ὥς τί δράσων —;] Cf. Med. 682. σὺ δ' ὥς τί χρηζῶν τήνδε ναυτολεῖς χθόνα;

105. ὥς δρᾶσαι χειρὶ] ὥς δραστήριος aut ὥς θρασὺς χειρὶ F. W. Schmidt. Sed cf. Fr. 393, 2. δρᾶσαι δὲ χειρὶ δυνατός.

106. οὐχ αὐτὸς —] Cf. Soph. Trach. 440. χαίρειν πέφυκεν (τάνθρῳπων) οὐχὶ τοῖς αὐτοῖς αἰεί.

108. "Proculdubio spurius. Duo vv. praecedentes faciunt parenthesis." (Herw.)

112. περᾶσας κοῖλον αὐλώνων βάθος] Cf. Soph. OR. 232. Aesch. Prom. 731. αὐλῶν' ἐκπερᾶν Μαιωτικόν.

114 sq. Cf. Herc. 162. ἀνδρὸς δ' ἔλεγχος οὐχὶ τόξ' εὐψυχίας, | ἀλλ' ὅς μένων βλέπει τε κἀντιδέρεται etc.

118. ἦν ἄρα] εἴπερ ἄρα (si forte) requirit Naber. ἐν νυκτὶ conj. Nauck. Malim εἴπερ γε. Cf. ad Nub. 227. θραύσαντες ἀντύγων χνόας] I. e. modiolos rotarum. Cf. Arist. Nub. 1264. ὦ τύχαι θραυσάντινες | ἱππων ἐμῶν. Soph. El. 745. ἔθραυσε δ' ἄξονος μέσας χνόας. 711. 717. ἦν ἄρα μὴ θραύσαντες] ἦν δ', ἄρα μὴ —; Herm. Praef. Oed. C. p. XXIV. Malim ἱππηλάται, ἦν ἄρα γε (v. τι), μὴ θραύσαντες —; How shall they pass, if at all, without breaking etc.? Qu. ἄξόνων χνόας. Soph. El. 745. ἔθραυσε δ' ἄξονος μέσας χνόας. Aesch. Sept. 153. ἔλακον ἄξόνων — χνόαι.

122. αἶθων γὰρ ἀνῆρ] Cf. Aesch. Sept. 448. ἀνῆρ — αἶθων — λῆμα. Soph. Aj. 1088. αἶθων ὑβριστής. Alex. III. 383. ἦν αἶθων ἀνῆρ. Arist. Vesp. 918. θερμὸς γὰρ ἀνῆρ. πεπύργωται θράσει] Cf. Aesch. Pers. 192. ἐπυργούτο στολῇ.

124. κόπων ἀρειφάτων] Cf. Suppl. 603. ἀρείφατοι φόνοι.

142. καὶ παρῶν εἴσει λόγους] κἄτ' ἔωμεν εἰς λόγους F. W. Schmidt.

145. νεῶν] παρῶν F. W. Schmidt. νεῶν δλοκοῖσι] Cf. Thuc. III.

15. δλοκούς παρεσκεύαζον τῶν νεῶν ἐν τῷ ἰσθμῷ. ὥς οὐ μενοῦντά με] Cf. Her. 693.

146. νυκτὸς τῆσδ' ἔτ' Ἀργείων νεῶν F. W. Schmidt. Qu. νυκτὸς τῆσδε κἀργείων στρατῷ (στρατὸν A. B. C.).

147. ἀσφαλῶς] οὐ φαύλως F. W. Schmidt.

149. οἱ πάρεσιον ἐν λόγῳ] Cf. Arist. Ach. 513. Av. 30.

154. τόνδε κίνδυνον — ῥίψας] Cf. Fr. 402, 6. κίνδυνον μέγαν ῥίπτοντες. Her. 149. κίνδυνον ἐξ ἀμηχάνων | ῥίπτοντες.

160. νῦν δις τόσῳ τέθεικας εὐκλεέστερον Elmsl. ad Oed. R. 734.

168. οὐκ ἐξ ἔμαντοῦ μειζόνων γαμεῖν θέλω] Cf. Her. 300. γαμεῖν τ' ἀπ' ἐσθλῶν. Andr. 975. 1280.

170. οὐ σπανίζομεν βίου recte cod. Flor.

171. Ἴλιος] Forma non minus quam Ἴλιον tragicis usitata.

174. οὐ μὴν] τί μὴν; Herw. Qu. οὐ δὴ (i. q. δήτα) —.

175. εὖ τεθραμμέναι] Leg. εὖ τεθραμμένων.

177. ἀποινᾶσθαι] ἀποινᾶν legitur Dem. 629, 22. coll. 630. fin.

180. Cf. Ag. 579. θεοῖς λάφυρα ταῦτα τοῖς καθ' Ἑλλάδα | δόμοις ἐπασσάλευσαν ἀρχαῖον (ἀρχαίοις?) γάνος.

182. ἐπ' ἀξίοις πονεῖν] Cf. Bacch. 970. ἀξίων μὲν ἀπτομαι.

183. ψυχὴν προβάλλων ἐν κύβοις δαίμονος] Cf. 446. Aesch. Sept. 414. ἔργον δ' ἐν κύβοις Ἀρης κρινεῖ. Hom. Il. 9, 322. αἶεν ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν. Soph. Aj. 1270.

198. "Aut ineptit poeta aut versus est spurius." (Herw.)

201. ἐφ' ἑστίος] ἐφ' ἑστίους recte Schwerdt ad Ag. 407.

208. νῶτον ἀπομαι] Qu. νῶτ' ἐνάπομαι. λύνειον —] Cf. Herc. 361.

216. ἀλλ' εὖ σ' ὁ Μαίας παῖς —] Cf. Med. 759. ἀλλὰ σ' ὁ Μαίας πομπαῖος ἀναξ | πελάσειε δόμοις. Thesm. 283. ἀλλ', ὦ περικαλλῇ Θεομοφόρῳ, δέξασθέ με | ἀγαθῇ τύχῃ καὶ δεῦρο καὶ πάλιν οἴκαδε. ὁ Μαίας παῖς — Ἑρμῆς] Cf. Soph. El. 1395. ὁ Μαίας δὲ παῖς Ἑρμῆς σφ' ἄγει δόλον σκότῳ κρύψας.

217. φηλητῶν] Cf. Aesch. Cho. 1001. φηλήτης ἀνήρ. Soph. Fr. 671. ὄρκος γὰρ οὐδεὶς ἀνδρὶ φηλήτῃ βαρὺς.

220. σύμβολον δ' ἔχων σαφές] Cf. Soph. Phil. 403. ἔχοντες — σύμβολον σαφές | λύπης. OR. 221. οὐ γὰρ ἂν μακράν | ἔχνεον (i. ἔχνευς) ἂν αὐτὸ μὴ οὐκ ἔχων (ἔχιν?) τι σύμβολον.

222. οὐδ' ἀναιμάκτῳ χερὶ —] I. e. et cruentis manibus domum ante lucem redibo, ut recte explicat Elmsleius ad Med. 215. Quod si sensus esset incruentis manibus domum ante lucem non redibo, ponendum fuisset μόλῃ pro μολεῖν.

225. γαδὸν ἐμβατεύων] Cf. Herc. 913. οὐκέτι σ' ἐμβατεύσω.

244. ἄγαμαι λήματος] Cf. ad Arist. Ach. 489. ἄγαμαι καρδίας.
Av. 1744.
245. σπανία] Qu. σπάνις.
248. σαλεύη πόλις] Cf. Soph. Oed. R. 23. πόλις — ἤδη σαλεύει. El. 1074.
250. ἐν δὲ θράσος | ἐν αἰχμῇ πόθι Μυσῶν δς — ἀτίζει;
Madvig.
254. πεδοστιβῆς] μονοστιβῆς Herw.
256. μῆμον ἔχων ἐπὶ γᾶν] οἶμον ἔχων ἀγοίαν Herw.
266. ἀγρώσταις] Cf. 287. Herc. 377. σιλήτειραν ἀγρωστᾶν.
269. προσαύλειοι] Cf. v. ἐναύλειον, Hel. 1107. ἐναυλείοις ὑπὸ
δενδροκόμοις.
270. εὐτυχοῦντα] εὐθνεοῦντα Herw. εὐτυχοῦντα ποιμνία A. B. C.
Nauck. Dind. εὐτυχεῖν τὰ ποιμνίων F. W. Schmidt.
274. δόρη] Ab nominativo δόρος, ut etiam δόρει, δορῶν.
V. Hesych. s. v. δόρη. Eadem forma occurrit Theopomp. com.
II. 800. ξυφομαχαίρας καὶ δόρη. μάχας] μάχαι malit Naber.
276. ἀλκῆς μυρίας —] Lege αἰχμῆς μυρίας. Cf. Her. 276.
πολλὴν λαβὼν αἰχμὴν. Phoen. 444. μυρίαν ἄγων λόγχην. 78. ἀρχῆς
μυρίας (sic codd. αἰχμῆς μυρίας recte Madvig). Qu. αἰχμῇ μυρία.
278. Cf. Andr. 314. καὶ μὴ τόδ' ἐκλιποῦσ' ἐρημώσεις πέδον, etc.
Bacch. 729. κἀγὼ 'ξεπήδησ' — λόχμην κενώσας. Andr. 1139.
281. λόγου — μ' ἐκούφισας] Cf. Hel. 40. ὥς ὄχλον βροστῶν |
πλήθους τε κονφίσειε μητέρα χθόνα. El. 72. Or. 1347.
283. πλαγχθεῖς πλατείας —] Cf. Tro. 635. ψυχὴν ἀλάται τῆς
πάροισ' εὐπραξίας. Aesch. Sept. 784. ὀμμάτων ἐπλάγχθη. Pind. Ol.
I. 94. εὐφροσύνας ἀλάται. πεδιάς —] Cf. Soph. Tr. 1058. λόγχη
πεδιάς. Ant. 420. ὕλης πεδιάδος.
284. εἰκάσαι γε μὴν πάρα] εἰκάσαι δ' ἡμῖν πάρα F. W. Schmidt.
Recte se habet vulgata.
289. δρυμὸν — ἐνθηρον] Feris repletum. I. q. πολύθηρον.
Cf. Fr. 669, 2. δεινὸς — Κράγος | ἐνθηρος.
290. ῥέων] Cf. Aesch. Sept. 80. ῥεῖ πολὺς ὅδε λεῶς προόδρο-
μος ἱππότης. Soph. Ant. 129. πολλῷ ῥεύματι προσνισσομένους.
296. στείχων δ' ἀνακτος] στείχων δ' ἀπ' ἄκρας F. W. Schmidt.
ἐσιδὼν δ', ἀναξ, τοὺς προνξερευνητὰς στόλου | ἀνιστόρησα — idem.
Qu. στείχων δ' ἐπ' αὐτοὺς (αὐτὸς δὲ πρὸς τοὺς) —.
301. ἔστιν· ὀρῶ δὲ] ἥσθην ὀρῶν δὴ F. W. Schmidt.
302. ἐν ἱπποῖς Θρηκίοις τ' ὀχήμασι] V. Elmsl. ad Her. 131.
304. ἐξαναγεστέρων] Lege εὐαναγεστέρων. Cf. Bacch. 661. ἦν'
οὐποτε | λευκῆς χιόνος ἀνείσαν εὐαγεῖς (εὐανγεῖς Musgr.) βολαί.
309. ἐν ψήφῳ λόγῳ θέσθαι] Cf. Ag. 570. τί τοὺς ἀναλω-
θέντας ἐν ψήφῳ λέγειν — χορῇ —;
310. ἀπλάτον Pierson. Elmsl. ad Med. 149. Qu. ἀφραστον.

312. ἀτράκτων τοξόται] Cf. Aesch. Fr. 123. πληγέντ' ἀτράκτω τοξικῶ.

315 sq. δν οὔτε φεύγων ἐκφυγεῖν δυνήσεται | ὁ Πηλέως παῖς οὔθ' ὑποστῆναι δορί Herw., coll. 335. 375 sq. Unum versum efficit F. W. Schmidt, δν οὔδ' ὁ Πηλέως ἐκφυγεῖν δυνήσεται.

320. Ζεὺς —] Cf. Aesch. Sept. 516. πρὸς τῶν κρατούντων δ' ἐσμέν, οἱ δ' ἥσσωμένων.

322. μὴ ξυνεπόνουν διηνίκ' ("ob sequens exorauit") Herw.

323. μέγας πνέων] Cf. Bacch. 640. ῥαδίως γὰρ αὐτὸν οἶσω, κἄν πνέων ἔλθῃ μέγα (μέγας?). Andr. 188. οἱ γὰρ πνέοντες μεγάλα etc.

325. κνηγέταις] κνηγέτης Elmsl. ad Her. 694.

327. ἐπίμορφος] Active. Passivum est (vituperatione dignus) Ag. 539. Cho. 817. ὀρθῶς ἀτίλεις] ὀρθῶς ἀτίλεις (sic) Naber. ὀρθῶς ἀπίστοις οὔσιν ἐπιμέμφῃ φίλοις F. W. Schmidt. ἀτίλεις] κακίλεις conj. Herw.

328. δέχου] αἰδοῦ F. W. Schmidt. τοὺς] νῦν Herw.

329—341. Hos versus sic disponit F. W. Schmidt, 333. 329. 330—332. 334. 339—341.

331. τοῦπιὸν σέλας θεοῦ] Cf. Med. 353. εἴ σ' ἥπιούσα λαμπὰς διψεται θεοῦ.

332. ἀναστρέφει θεός] Cf. Suppl. 331. ἃ γὰρ θεὸς πάντ' ἀναστρέφει πάλιν. Andr. 1008. Hel. 713. Hom. Od. 2, 67.

333. ὕστερον] Qu. ὕστερος. Cf. 412. Vel μωῶ φίλοις δς ὕστερος βοηδρομεῖ.

335. Excludit F. W. Schmidt.

336. δδ' οὖν] Scribe ὁ δ' οὖν —.

340. δ' deest in B. C. οὖν ἐκ in B. Unde ὁ χρυσοτευχῆς οὖν, δν ἀγγέλλεις μολεῖν (aut ἐκόντι μοι μολεῖν) F. W. Schmidt.

341. παρέσται] παρέστω A. B.

366. Ἰλιάδος παρ' ἀκτῆς] Qu. Ἰλιακῆς ἀπ' ἀκτῆς.

370. τὰν ζάχρυσον — πέλιαν] Cf. Alc. 498. ζαχρύσου Θρηκίας πέλιτης ἀναξ.

371. κατ' ὄμμα] I. e. ἐναντίον (contra Pelidem).

384. κόμπους κωδωνοκρότους] Cf. Plutarch. Symp. II. Σοφοκλῆς εἰρηκὲς πον περὶ τῶν Τρώων ὡς φίλιπποι καὶ κερουλκοὶ σὺν σάκει δὲ κωδωνοκρότῳ παλαισταί. Cf. Soph. Fr. 738. κωδωνοκρότῳ σάκει. et ad Arist. Ran. 963.

389. παλαιᾷ δ' ἡμέρᾳ] Cf. Soph. Aj. 623. παλαιᾷ μὲν ἐντροφος ἡμέρᾳ.

390. χαίρω δέ σ' εὐτυχοῦντα —] Cf. ad Hipp. 1335. τοὺς γὰρ εὐσεβεῖς θεοὶ | θνήσκοντας οὐ χαίρουσι. Soph. Aj. 136. σὲ μὲν εὖ πράσσοντ' ἐπιχαίρω. et 790.

393. μητέρος] Notanda haec forma in trimetro. Sic Cycl.

220. γαστέρι. Or. 751, θυγατέρος (in tetram.).

396. πάλαι πάλαι] Anglice, long long ago.
 409. κατὰ στόμα] A fronte, coram. Angl. face to face.
 Cf. 492. Her. 801. Herod. VIII. 11. ἐν δλίγῳ περ ἀπολαμφθέντες
 καὶ κατὰ στόμα. Aesch. Cho. 571. ἦ καὶ μολὼν ἔπειτά μοι κατὰ
 στόμα. | ἔρεϊ, etc.
 414. χωστοῖς τάφοις] Cf. Aesch. Cho. 349. πολύχωστον ἄν
 εἶχες τάφον.
 417. ψυχρὰν ἄσιν] Cf. Fr. 781, 46. καπνοῦ μέλαιν' ἄσιν.
 419. σὺν τῷ —] Qu. συχνῶς —. Cf. Incert. ap. schol. σὺν
 τῷ (συχνῶς?) βαθείας καὶ πυκνὰς | ἔλκουσι τὰς ἀμυστίδας.
 421. Cf. El. 910. ἃ γ' εἰπεῖν ἤθελον κατ' ὄμμα σόν. Ran. 626.
 425. λύπη πρὸς ἥπαρ δυσφορῶν ἐτειρόμην] Cf. Hipp. 1070.
 αἰαῖ· πρὸς ἥπαρ δακρύων τ' ἐγγὺς τόδε. Soph. Aj. 938.
 428. γαῖά μοι — ξυνῆψε πόλεμον] Ut μάχην συνάπτειν τινί,
 Alc. 502. 1140. Her. 807. 831. Phoen. 1230. Aesch. Pers. 335.
 Suppl. 144. etc.
 430. αἵματηρός πέλανος] Legitur etiam Alc. 851. Iph. T. 300.
 431. ἡντλείτο] ἔχετο F. W. Schmidt, coll. Aesch. Cho. 92.
 χέουσα τόνδε πέλανον ἐν τύμβῳ πατρός.
 438. τὰς ἐμάς] ἐλκύσας ἀμυστίδας recte Musgr. σπῶν πυκνὰς
 Herw., coll. 418 sq. Cf. Cycl. 417. ἄμυστιν ἐλκύσας.
 441. ἐπεζάρει] Turbabat, vexabat. Malim ἐπιζαρεῖ. Cf.
 Phoen. 45. ὡς δ' ἐπεζάρει | Σφιγξ ἀρπαγαῖσι πόλιν. Schol. ἐπέκειτο,
 ἐπεβάρει.
 442. πορπήμασιν] Leger πορπάμασιν. Cf. Herc. 959. El. 820.
 444. αἰχμάξεις] Cf. Soph. Tr. 356. αἰχμάσαι τάδε.
 445. Cf. Henioch. Stob. Fl. 43, 27. ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.
 446. κυβεύων — Ἄρη] Cf. 183. Sept. 420. ἔργον δ' ἐν κύ-
 βους Ἄρης κρινεῖ.
 453. πέρσας] Leg. πέρσω τ'.
 464. Cf. Cycl. 437. ὦ φίλτατ', εἰ γὰρ τήνδ' ἴδοιμεν ἡμέραν.
 Arist. Pac. 346. εἰ γὰρ ἐκγένοιτ' ἰδεῖν ταύτην μέποτε τὴν ἡμέραν.
 468. Cf. Arist. Pl. 114. σὺν θεῷ δ' εἰρήσεται. Soph. Fr. 380.
 475. πόλιν νεμοίμην] Cf. 700. νεμόμενος πόλιν.
 478. ὡς λέγεις] ὡς δοκεῖς F. W. Schmidt.
 492. ἐντάξαι] Qu. ἐμπηξαι.
 494. ἔπλευσε καὶ πάρεστιν] ἔπλευσεν ὡς ἔπλευσεν Naber, coll.
 Med. 1011. ἡγγεῖλας οἱ ἡγγεῖλας. Tro. 626. Or. 79. El. 289. Iph. T. 575.
 495. στρατηλάταισιν οὐ συναίρεται δόρυ] Cf. Or. 767. συνηρά-
 μην φόνον σοι μητρὸς. Aesch. Prom. 650. ξυναίρεσθαι Κύπριν |
 θέλει (σοι).
 499. κρότημ' Ὀδυσσεὺς] Cf. Soph. Fr. 784. τὸ πάνσοφον κρό-
 τημα Λαέρτου γόνος.
 500. καὶ πλεῖστα] Qu. χεῖς πλεῖστα.
 509. κακῷ — μερμέρῳ] Cf. Lucian. Lexiph. 11. μερμέριον κακόν.

514. πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισιν] Cf. Ion. 515. ἐπ' ἐξόδοισι — πυλῶν. Hel. 1165. Aesch. Sept. 58. Soph. El. 328.

518. καταυλίσθητε] Occurrit hoc verbum semel tantum alibi apud tragicos, Soph. Phil. 30.

521. ἦν τι καὶ δέη] Fort. ἦν τινος δέη.

524. Cf. Soph. Ant. 413. ἐγερτὶ κινῶν ἄνδρ' ἀνήρ.

529. ἐπτάποροι Πλειάδες] Cf. Iph. A. 7. Or. 1001.

547. ἡμέραν κοίτας] Cf. Or. 956. τρίποδα καθίζων. Aesch. Ag. 183. σέλμα σεμνὸν ἡμένων. Soph. Aj. 249. ζυγὸν ἐζόμενον. κοίτας] Lege ὄχθας vel ὄχθαις.

550. παιδολέτωρ] Cf. Med. 1393. Qu. παιδολέτειρ'. Med. 849. παιδολέτειρα. Soph. El. 160. τεκνολέτειρ' ὥς τις ἀηδών.

553. ἰάν] Cf. Aesch. Pers. 932. Herod. I. 85. in oraculo. Confer v. ἰωή.

554. θέλγει — ὕπνος] Cf. Iph. A. 142. μήθ' ὕπνω θελχθῆς. Or. 211. ὦ φίλον ὕπνου θέλγητρον. δμματος ἔδραν] Cf. 8. βλεφάρων γοργωπὸν ἔδραν.

555. πρὸς δούς] Lege πρὸς δῶ, ut πρὸς δροθρον, etc.

556. τί ποτ' οὐ πελάθει σκοπὸς —;] Cf. El. 1293. Aesch. Fr. 131. τί ποτ' οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν; Arist. Th. 58. (trag.).

Alia poetica forma est πλάθω.

560. Qu. ἀλλ' ἢ 'ς κρυπτόν —.

561. διόλωλε τάλας; Herw. Pro τάχ' qu. τόδ'.

565. κενὸς ψόφος] Cf. Herc. 148. ἐκβαλὼν κόμπους κενούς.

567. κλάζει] Cf. Aesch. Sept. 205. σύριγγες ἐκλαξαν ἐλίτροχοι.

574. ἐρήμους] Qu. ἐρήμας.

579. ἐπει κρατεῖ, θρασύς] ἐπει κρατεῖ δορὶ Herw.

581. ἐλπιδῶν δ' ἡμάρομεν] Cf. Med. 498. ἐλπιδῶν δ' ἡμάρομεν.

591. πῶς δ' οὐ δέδρακας;] πῶς οὐ δεδρακότ'; conj. Herw.

596. λύπη καρδίαν δεδηγμένοι] Cf. Alc. 1100. καὶ δρῶν γε λύπη καρδίαν δεδηγέσθαι. Aesch. Ag. 1471. κράτος — καρδιόδηκτον. Arist. Ach. 1.

599. οὐ φάυλω τρόπῳ] οὐ φάυλω στόλῳ (cum Nauckio) aut οὐ φάυλοις δπλοις F. W. Schmidt. Qu. — στόλῳ (aut στρατῷ).

600. διοίσει] I. e. διάξει. Cf. 982. ἅπαις διοίσει —. Soph. Aj. 511. σοῦ διοίσεται μόνος. νύκτα τήνδ' Reisk. Musgr. νύκτα τήνδ', ἐσαύριον — interpungit Seager in Class. Journ. XX. 273. Lege τήν ἐς αὔριον.

601. οὔτε σφ'] Lege οὔτ' ἂν σφ' —.

602. Lege μὴ (οὐ) πάντα πέρσαι, et mox σκέθοι.

612. πόθεν] Qua ex parte. Cf. 695. πόθεν νιν κυρήσω; Qu. καὶ πόθι.

615. νύξ] Qu. νύκτ'. Et sic Herw. ('donec nox succedat luci').

622. Θρηῖκιον λεών] τὸν Θρηῖκῶν ἄγον (?) F. W. Schmidt.

623. ἢ 'μοι πάρες γε] ἢ 'μοι παράσχεις Cobet.
 624. Cf. Vesp. 1225. ἄδω δὲ πρῶτος Ἀρμόδιον· δέξει δὲ σύ.
 625. τρίβων — τὰ κομπά] Cf. Med. 686. σοφὸς γὰρ ἀνὴρ
 καὶ τρίβων τὰ τοιάδε. et ad Arist. Nub. 869.
 633. οὐκ οὖν ὑπάρχει τόνδε δὴ κατακτανεῖν; F. W. Schmidt,
 coll. Soph. El. 1340. ὑπάρχει γὰρ σε μὴ γινῶναι τινα. κατα-
 νόντα] κακτανόντα (coll. Soph. Ant. 1340. κάκτανον) aut potius
 κατακτανόντα requirit Naber.
 639. σαθροῖς λόγοισι σαθρὸν ἄνδρα λήψομαι F. W. Schmidt.
 640 sq. Versus ineptos abesse malit Herw.
 640. καὶ ταῦτ' ἐγὼ μὲν εἶπον] καὶ ταῦτα σοὶ μὲν εἶπον F. W.
 Schmidt, coll. El. 1276. σοὶ μὲν τάδ' εἶπον. Suppl. 1213. Hel.
 1662. Phoen. 568. 778.
 641. λόγον] ὁμως F. W. Schmidt.
 642. σὲ — καθεύδεις;] Cf. Hel. 553. σὲ τὴν ὄρεγμα δεινὸν
 ἡμίλλημένην — μείνον, τί φεύγεις; Arist. Plut. 1099. σέ τοι λέγω, |
 ὁ Κροῖων, ἀνάμεινον.
 643. σε χοῖν] Malim σ' ἐχοῖν.
 644. ἡμῶν] Qu. ἡμῶν.
 646. φυλάσσει] φυλάσσω requirit Naber, coll. Hipp. 1285.
 1232. Hel. 1643. Alc. 167. Andr. 414. Hec. 503. Bacch. 1. et ad
 Hel. 1168. El. 1238. Or. 1225. 1626. Tacit. Ann. XII. 18. 'Mi-
 thridates sponte adsum.'
 647. πόλεμος] πόνος δδ' F. W. Schmidt.
 648. ἐπαινῶ τ'] ἐπαμυνῶ τ' F. W. Schmidt. Qu. ἀρήξω τ'
 aut ποιήσω τ'.
 655. κρίνας] Sc. νικᾶν. Cf. ad Arist. Eccl. 1155 sq.
 659. μολόντας] ποῖ 'βησαν tentat Herw. Qu. τὸν ἀριθμόν.
 660. ἤλυθον Eadem forma in iambico trimetro est El. 598.
 Tro. 374. Cf. ad Med. 1108.
 666 sq. Languidos versus interpolatori tribuit Herw.
 668. αὐτῶ] Legerim ἐπαινῶ.
 671. ἔπιοι τ'] Lege ἔπιοι δ'.
 674. σῶσαι] σώζειν Elmsl. ad Med. 1209. Cf. ad Phoen. 306.
 678. οὔτινες] Qu. εἴ τινες.
 681. καὶ τούσδ'] Lege καὶ τούσδ'. ἔχω καὶ] Qu. ἔχω 'γώ.
 685. παῖε πᾶς] Cf. Arist. Ach. 282. παῖε πᾶς τὸν μαρόν.
 686. ἀλλὰ] An μὴ ἀλλὰ —?
 691. ἐν νυκτῶν] Lege ἐκ νυκτῶν. Cf. 13. 17. etc.
 693. τίς, ὅς μέγα θράσος] τίς ὁ μέγα θρασὺς Madvig.
 695. πόθεν] Qua ex parte. I. e. ubi. Cf. 612.
 700. νεμόμενος πόλιν] Cf. 475. εἰ — πόλιν νεμοίμην — ἀσφαλῆ.
 701. ἢ νησιώτην — βίον] ἢ νησιώτης ἀρπαγαῖς κτᾶται βίον conj.
 Herw. Cf. Her. 85. οὐ νησιώτην, ὦ ξένοι, τρίβω βίον. Arist.
 Av. 1422. Pac. 590.

702. τίς ἦν πόθεν; ποίας πάτρας;] Qu. τίς ἦν ποτ'; ἐκ ποίας πάτρας;
 703. ποίῳ δ' εὐχεται (sic codd.) τῶν ὑπάτων θεῶ; Herw.
 705. τί μή;] Lege τί μήν; Cf. ad Soph. El. 1280. Aj. 668.
 706. τί μήν οὐ;] Lege τί μήν; ut dochmius evadat. Cf. ad Soph. El. 1280.
 708. τίν' ἄλκην] παλαιστήν F. W. Schmidt.
 712. ῥακοδύτῳ] Qu. ῥακοδέτῳ (mantled with rags).
 715. βίον δ' ἐπαιτῶν] Cf. Oed. C. 1364. ἐπαιτῶν τὸν καθ' ἡμέραν βίον. βίον —] Cf. Ag. 1273. ἀλωμένῃ δὲ φοιτᾶς ὡς ἀγύρτρια | πτωχός, etc. τις λάτρεις] Qu. ὡς λάτρεις.
 716. ψαφαρόχροον κάρα] Cf. Aesch. Sept. 323. ψαφαρᾷ σποδαῖ.
 719. Cf. Thuc. I. 127. τοῦτο δὴ τὸ ἄγος — ἐλαύνειν ἐκέλευον δῆθεν τοῖς θεοῖς τιμωροῦντες. Herc. 949. Ion. 656. ἄξω θεατὴν δῆθεν ὡς οὐκ ὄντ' ἐμὸν.
 721. ποδὸς ἔχρος βαλεῖν] Ct. El. 1344. δεινὸν γὰρ ἔχρος βάλλουσ' ἐπὶ σοί.
 724. δυσοῖζου] An δύσοιζε? Cf. Aesch. Ag. 1316. οὔτοι δυσοῖζω θάμνον ὡς ὄρνις φόβῳ.
 730. εἰς βόλον τις ἔρχεται] Cf. Bacch. 847. γυναικες, ἀνὴρ ἐς βόλον καθίσταται. σῖγα πᾶς] Cf. Arist. Ach. 238.
 731. Θρηκῶν συμμάχων] Θρηκὶ συμμάχῳ Porson.
 737. ἀμβλῶπες αὐγαί] Alia forma ἀμβλυνώπες est Fr. 1081. Qu. κοῦ σε γινώσκω ᾗ (pro γ') ὄλως.
 740. ἰαύει] Cf. Phoen. 1538. δεμνίοις ἰαύων. Soph. Aj. 1204.
 741. διόπων] Qu. διέπω. Cf. Fr. 447. Aesch. Pers. 44. Fr. 232.
 762. Ἐκτορέα] Lege Ἐκτορος.
 764. ἐφρουρεῖτο — φυλακαῖσι] Cf. Cycl. 686. φυλακαῖσι φρουρῶ σῶμ' Ὀδυσσεὺς τόδε. κόπῳ δαμέντες] Cf. Herc. 121. πόνῳ δαμέντος. Anacreont. 31, 4. μερόπων δὲ φύλα πάντα κέεται κόπῳ δαμέντα.
 766. πληκτρά τ'] Lege πληκτρα δ'.
 774. πυκνῆς δι' ὄφνης] Per crepusculum densum.
 776. ἦνυσα δ' αὐτοῖς —] Cf. Bacch. 984. μαινάσιν δ' ἀπύσει etc. Arist. Eq. 1023. πρὸ σοῦ γὰρ ἀπύω. πελάζεται] Cf. Or. 1279. Sept. 144.
 781. ἐδιφρηλάτουν] Cf. Aj. 845. σὺ δ', ὦ τὸν αἰτὸν οὐρανὸν διφρηλατῶν | Ἥλιε. Theodect. Fr. 17, 1. ἥς ἀγγιτέρωμιν Ἥλιος διφρηλατῶν etc.
 786. θυμὸν πνέουσai] Cf. Arist. Ran. 1016. πνέοντας — θυμούς (ῥινοῖς?) ἐπταβοείους.
 787. ἀμύνων θήρας — πώλοισιν] Cf. Med. 1275. ἀρῆξαι μοι φόνον δοκεῖ τέκνοις.
 789. μυχθισμὸν] I. q. μυγμόν. Cf. Anthol. VII. p. 612. καὶ σιμὰ σεσηρῶς | μυχθίζεις. Aesch. Prom. 768. σὺ δ' αὖ κέκραγας κᾶναμυχθίζει (-εις?). Fr. 348. μυχθίζειν.

791. *δυσθνήσκοντος*] Confer *ὑπερθνήσκειν, ὑπερμάχεσθαι, σταδιοτρέχειν*, et similia. *δυσθνήσκοντος αἵματος*] Cf. El. 843. *σῶμα δυσθνήσκον*. Aesch. Ag. 1293. *αἱμάτων εὐθνησίμων | ἀπορρυνέντων αἵματος νέου*] I. e. νεορρότου.

793. *αὐγάζοντα*] Cf. Soph. Phil. 217.

796. *βαθείαν ἄλοκα*] Cf. Aesch. Sept. 593. *βαθείαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος*. Herc. 164. *δορὸς ταχεῖαν* (l. *βαθείαν*) *ἄλοκα*.

805. *δυσοίζον*] Leg. *δύσοιζε*. Cf. 724. Aesch. Ag. 1317. *οὔτοι δυσοίζω θάμνον ὥς δρονι φόβω*.

811. *ἐξαπώσατε*] *ἐξεώσατε* Herw. *ἐξηκούσατε* F. W. Schmidt. Herw. *ἐξηπύσατε* Naber. Qu. *ἐξεδείξατε*, aut *ἐξεώσατε*.

817. *καρανιστὴς μύρος*] An *καρανιστῆρ μύρος*? Cf. Aesch. Eum. 186. *καρανιστῆρες — δίκαι σφαγαί τε* (schol. αἱ ἀποκεφαλίζουσαι). Confer v. *κυβισιτητῆρ*, Phoen. 1151. *μάραγνα*] Cf. Aesch. Cho. 375. *ἀλλὰ διπλῆς γὰρ τῆσδε μαράγνης | δοῦπος ἰκνεῖται*. Plat. com. II. 636. Phot.

819. *τὸ μηδὲν εἶναι — νομίζετε*] Cf. Arist. Av. 578. Eur. Her. 167. *γέροντος — τύμβου, τὸ μηδὲν ὄντος*. Soph. Aj. 1231. *τοῦ μηδὲν ἀντίστης ὑπερ*. 1275. *ἤδη τὸ μηδὲν ὄντας*.

821. *Supple μέγας* (ἀγών).

825. *ἔβρωσ'*] Angl. *dozed*. Cf. Hom. Il. 4, 223. *ἐνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις*. Aesch. Ag. 275. *βριζούσης φρενός*. Ch. 897. *βρίζων ἄμα*. Eum. 280.

827. *μή μοι κότον — θῆς*] Cf. Aesch. Cho. 951. *δλέθριον πνέουσ' ἐν* (ἐπ'?) *ἐχθροῖς κότον*. Ag. 1464.

835. *δεξαίμεθα | μεμψαίμεθα* Seager in Class. Journ. XX. 273.

845. *ἤλθεν*] Lege *ἤλθ' ἄν*. Cf. 852. et ad Arist. Thesm. 593. Et sic Herw.

848. Qu. *ὥς λέγεις σὺ πολεμίων*.

849. *ἡμεῖς δὲ καὶ τετρώμεθα*] Malim *ἡμεῖς δὲ δὴ* (aut *δέ τοι*) —. Aut potius *ἡμεῖς δὲ κατατετρώμεθ'*. *μειζόνως*] Cf. Hec. 1121. Aesch. Prom. 629. *μασσόνως*.

855. *ἦσαν*] Norant. Cf. Cycl. 233. *οὐκ ἦσαν ὄντα θεὸν με καὶ θεῶν ἄπο*;

863. *θράσσει φρένας*] Cf. Prom. 628. *σὰς δ' ὀκνῶ θράσσειν φρένας*.

864. *κατακτάνη*] Qu. *κατέκτανε*.

869. *ἐνθάνοιμί σοι*] Cf. ad Hec. 246.

870. *τῶν τεθνηκότων ὄχλος*] Cf. Suppl. 756. *ὁ — κεκμηκότων ὄχλος*.

879. *τοῖσιν ἐν τείχει*] Qu. *τοῖσιν ἐν τέλει*.

884. *δαίμων ἄλλος*] *δαίμων ὤμος* F. W. Schmidt.

888. *πέμπει*] *αἶρει* suadet Nauck. *ἀπάγει* dubitanter F. W. Schmidt, qui tamen vulgatam tuetur coll. Iph. T. 30.

889. *πῆμα*] Leg. *σῆμα*.

895. *ἰαλέμω αὐθιγενεῖ*] Cf. Fr. 472, 5. *αὐθιγενής* — *κυπάρισσος*.
 901. *ἀπὸ δ' ἀντομένον*] Qu. *ἀπὸ δ' αὖ φαμένον*.
 907. *Λαρτιάδας*] Cf. Lucian. Tragod. 261. *Ἰθάκης ἄνακτα Λαρτιάδην* (Λαερτ. libri) *᾽Οδυσσεά. et ad Soph. Aj. 1.*
 910. *Leg. ἃ δ' Ἑλένα προλιπούσα πόσιν*.
 913. *μυριάδας τε πόλεις*] *Leg. μυριάδας τε πόλεων* (disyll.). Cf. Bacch. 744. *μυριάσι χειρῶν* (*χεροῖν tentat Elmsl.*) *ἀγόμενοι νεανίδων*. Phoen. 837. *μυριάδας ἀγαθῶν*. Hel. 698. *μυριάδας Δαναῶν*.
 927. *ἦκ' ἐς*] Qu. *ἦλθον*. *εὐύδρου*] Qu. *εὐύδρους*.
 928. *βροτείαν*] *βρότειον* Elmsl. Ed. Rev. XXXVII. 78.
 932. *φιλαίματος ἀλκᾶς*] Cf. Phoen. 178. *φιλαίματοι ῥοαί*.
 934. *ἄστυ μὴ κέλσαι*] Cf. Iph. A. 167. *κέλσασα Χαλκίδα*. Aesch. Prom. 184. *πόνων* — *τέρμα κέλσαντ'*. Suppl. 16.
 938. *παντὸς αἰτία μόρου*] Qu. *παντὸς εἰ οὐ γ' αἰτία*.
 942. *τε*] *Leg. δέ*.
 943. *φάνας*] *φανὰς* Lobeck. Fort. *τέλη*. Huc respiciens Hesychius, *φανὰς*: — *τὰς ἐκλάμπει*. Cf. Ion. 550. *Πυνθίαν δ' ἦλθες πέτρην πρίν; ΕΟΥ. εἰς φανὰς γε Βακχίου*.
 944. *ἔδειξεν*] *Ἄννον κατέδειξεν?* Cf. ad Arist. Ran. 1032. *᾽Ορφεὺς μὲν γὰρ τελετάς θ' ἡμῖν κατέδειξε φόνων τ' ἀπέχεσθαι*.
 945. *κατακτείνεις*] *κατέκτανες* Seager in Class. Journ. XX. 273. *Μουσαῖόν τε*] *Leg. Μουσαῖον δέ*.
 946. *κάπτι πλείστον ἄνδρ' ἔνα ἐλθόντα*] Cf. Soph. Tr. 460. *χάτερας πλείστας ἀνὴρ εἰς Ἡρακλῆς ἔγημε δῆ*. OC. 563. *χῶς τις* (i. *χῶς εἰς*) *πλείστ' ἀνὴρ ἐπὶ ξένης* | *ἤθλησα κινδυνεύματ' —*.
 947. *Φοῖβος*] *Leg. σοφίας*. *σύγγονοί τ' ἡσκήσαμεν*] Qu. *καρτεῖς ἦσκ.*, aut *συγγόνους τ' ἦσκ.* *ἡσκήσαμεν*] Fort. *ἐτίσαμεν*.
 952. Cf. Herc. 912. *μάντιν οὐχ ἔτερον ἄξομαι*.
 955. *τί μὴν ἔμελλον*] Distingue sic, *τί μὴν; ἔμελλον* etc. Cf. ad 705. 706.
 958. Cf. Med. 136. *οὐδὲ συνήδομαι — ἄλγεσι δώματος*.
 972. *Βάκχου προφήτης ὧς, ὅς* — Madvig.
 973. *σεμνὸς τοῖσιν εἰδόσιν θεός*] Cf. Iph. T. 575. *ὄλωλεν ὧς ὄλωλε τοῖσιν εἰδόσιν*. Nub. 1241. *καὶ (ὧς?) Ζεὺς γελοῖος δμνύμενος τοῖς εἰδόσιν*. *ᾤκησε*] Qu. *ᾤκηκε*. Cf. ad Med. 1359. Soph. El. 1101. OC. 1259.
 974. *βαῖον*] *ῥῆον* Valck. prob. Cobet. *θαλασσίας θεοῦ*] Cf. Fr. 885. *ἄληθες, ὦ παῖ τῆς θαλασσίας θεοῦ;*
 977. *ἐν πένθει ποτέ*] *ἦν θάνη ποτέ* F. W. Schmidt.
 978. *ἀπέκτανε*] Hic tantum hanc aoristi formam legi monet Elmsleius ad Med. 774., qui, si comicus hic locus esset, audacter reponeret *ἀπέκτονε*.
 982. *ἄπαις διοίσει*] Cf. ad 600. Hel. 10. Hipp. 1143. Soph. Aj. 511. *σοῦ διοίσεται μόνος*. Qu. *διάξει* (sc. *τὸν βίον*). *κοῦ τεκῶν θάψει τέκνα*] *μὴ τεκῶν θάψη τέκνα* F. W. Schmidt.

983. οὗτος] οὕτως al. Iæg. τούτω. μητρὶ κηδεύειν] Cf. Hipp. 634. κηδεύσας καλοῖς | γαμβροῖσι. El. 47. Fr. 399, 3.

984. τῶν προκειμένων] Cf. Iph. T. 1433. νῦν δὲ τῶν προκειμένων | σπουδὴν ἔχοντες οὐ μενοῦμεν ἥσυχoi. Soph. Ant. 1324. τῶν προκειμένων τι χρὴ πράσσειν.

986. ἀπλῆσθαι τάχος] I. e. ὡς τάχος. Cf. Herc. 860.

987. πληροῦτ'] Iæg. πληροῦν τ'.

989. στρατὸν] τάφρον Herw. Sed cf. 852. ὑπερβαλὼν λόχους.

990. ναυσὶν αἶθρον ἐμβαλεῖν πέποιθα] Cf. Suppl. 208. αἶθρον ἐξαμύνασθαι θεοῦ.

MEDEA.

Argumentum. τοῦ τε Ἑλλάδος βίου] τῷ τετάρτῳ Ἑλλάδος βίου Madvig.

1. εἶθ' ὦφελ' —] Cf. Soph. Phil. 969. Hipp. 1412. ὡς μήποτ' ἔλθεῖν ὦφελ' εἰς τοῦμόν στόμα. Aesch. Pers. 911. εἶθ' ὦφελε (δφελε recte Turn. Elmsl.), Ζεῦ, etc. Trag. Fr. Adesp. 141. εἶθ' ὦφελεν τὸ κάλλος δ με διώλεσε | κακῶς δλέσθαι. Arist. Nub. 41. εἶθ' ὦφελ' ἢ προμνήστρι' ἀπολέσθαι κακῶς, etc. Ran. 955. Hel. 231. φεῦ φεῦ, τίς — ἔτεμε τὰν δακρυόεσσαν Ἰλῖω πεύκαν; ἔνθεν δλόμενον σκάφος συναρμόσας δ Πριαμίδας ἔπλευσε — τὰν ἐμὰν ἐφ' ἐστίαν, etc.

4. πεύκη] Cf. Eq. 1310. εἴπερ ἐκ πεύκης γε καὶ γὰρ καὶ ξύλων ἐπηγνύμην. Eur. Hel. 232.

11. ἀνδάνουσα] ἀλλάσσοινα Naber.

12. φυγῇ] φυγὴ Elmsl. φύλη, φύλω, φύσει, φίλη alii. φύλω potius dicturum fuisse tragicum censet Elmsl. Cf. Hesiod. Op. 197. ἀθανάτων μετὰ φύλον ἔτην. Qu. φυλῇ πολιτῶν (cum Cantero).

13. αὐτὴ τε] αὐτῷ τε Herw. Iæg. αὐτὴ δέ. συμφέροισ' Ἰάσονι] Cf. El. 1052. γυναικα γὰρ χρὴν πάντα συγχωρεῖν πόσει | ἦτις φρενήρης. Arist. Lys. 166. οὐ γὰρ οὐδέποτ' εὐφρανθήσεται | ἀνὴρ, εἰ μὴ τῇ γυναικὶ ξυμφέρῃ. Eq. 1233. καὶ μὴν σ' ἐλέγξαι βούλομαι τεκμηρίω | εἴ τι ξυνοίσεις (schol. συμφωνήσεις) τοῦ θεοῦ τοῖς θεσφάτοις. Soph. El. 946. 1465. νοῦν ἔσχον ὥστε ξυμφέρειν τοῖς κρείσσοισιν. Herod. IV. 114. οὐκ ἂν δυναίμεθα αὐτῇσι συμφέρεσθαι (convenire, Angl. to agree). VI. 60. συμφέρονται δὲ καὶ τάδε Αἰγυπτίοισι Λακεδαιμόνιοι. Phocylid. poem. suas. 184. τί γὰρ ἡδύτερον καὶ ἄρειον | ἢ ὅταν ἀνδρὶ γυνὴ φρονέη φίλα γήραος ἄχρη, | καὶ πόσις ἢ ἀλόχῳ, μηδ' ἐμπέσῃ ἀνδιχα νεῖκος;

14. ἥπερ μεγίστη —] Cf. ad Soph. Trach. 483. ἥμαρτον, εἴ τι τήνδ' ἀμαρτίαν νέμεις. Tro. 743. et ad Fr. 59, 2. Arist. Nub. 201.

15. διχοστατῇ] Cf. Fr. 173, 2. ἤν διχοστατῇ πόλις. Soph. Fr. 783. λόγος διχοστατῶν. Aesch. Ag. 323.

18. εὐνάζεται] Leg. συζεύγνται. γάμοις] λέκτροις T. Halbertsma. Cf. Ion. 17. ἡνράσθη θεῶ | Κρέονσα.

21. Verum est δεξιᾶς πίστιν etc. Cf. 493. Arist. Ach. 308. οἷον οὔτε βωμὸς οὔτε πίστις οὐθ' ὄρκος μένει.

24. κεῖται δ' ἄσιτος —] Ex Hom. Od. 4, 788. κεῖτ' ἄρ' ἄσιτος, ἄπαστος ἐδητύος ἡδὲ ποτήτος.

25. συντήκουσα] συντακεῖσα requirit Naber, coll. 141. 159. 689. Hec. 433 sq. Sed cf. 141. ἡ δ' ἐν θαλάμοις τάκει βιοτάν. χρόνον] Qu. βίον. Cf. 141. τάκει βιοτάν.

28. Cf. Andr. 537. τί με προσπίπτεις ἄλιαν πέτραν ἢ κῦμα λιταῖς ὥς ἱκετεύων. Aesch. Prom. 1000. ὀχλεῖς μάτην με κῦμ' ὅπως παρηγορῶν. Similiter fere Soph. Phil. 861. ἀλλά τις ὥς Ἀῖδα παρακείμενος ὄρεϊ.

35. πατρός μὴ ἀπολείπεσθαι χθονός] Cf. Soph. El. 1168. καὶ νῦν ποτῶ | τοῦ σοῦ θανοῦσα μὴ ἀπολείπεσθαι τάφου. Or. 216. ἀμνημονῶ γὰρ τῶν πρὶν ἀπολειφθεῖς φρενῶν.

38. βαρεῖα — φρήν] Hinc βαρύνφρων. ἀνέξεται κακῶς πάσχουσα] Cf. Hipp. 354. οὐκ ἀνέξομαι | ζῶσ'. Aesch. Pers. 838. μόνης γὰρ, οἶδα, σοῦ κλύων ἀνέξεται. Soph. Aj. 211. El. 1028.

39. ἐγῶδα τήνδε] Qu. ἐγῶδα γὰρ σφε (vel δέ σφε).

41. 304. 468. 786. 1006 sq. 1062 sq. expungit post alios Cobetus.

44. συμβαλὼν ἐχθραν αὐτῇ] Cf. Fr. 338, 3. ἐχθραν μεγίστην σοῖσι συμβάλλον τέκνους. El. 906. Sic ἐχθραν ξυνάπτειν Her. 460.

45. οἴσεται] Leg. ἔσεται. ἐκ τρόχων πεπανμένοι] Cf. Fr. 105. ὄρῳ μὲν ἀνδρῶν τόνδε γυμνάδα στόλον | — ἐκ τρόχων πεπανμένον. El. 1108. λεχὼ νεοχμῶν ἐκ τόκων πεπανμένη. Arist. Ran. 1531. πάγχυ γὰρ ἐκ μεγάλων ἀχέων πανσαίμεθ' ἂν οὕτως.

46. In schol. ἐλθόντας τοὺς παῖδας (ἐλθόντος τοῦ παιδός?).

48. νέα — φρόντις] Cf. Soph. Aj. 510. νέας | τροφῆς στερηθεῖς. OC. 345. Pind. Ol. II. 78. νέοις ἐν ἀέθλοις. Aesch. Cho. 757. νέα δὲ νηδὺς αὐτάρκης τέκνων. Pers. 744. νέω θράσσει. et ad OC. 1259.

49. παλαιὸν οἴκων κτῆμα] παλαιὸν οἰκούρημα Wakefield. F. W. Schmidt, coll. Ennii Fr. 2. 'antiqua erilis fida custos corporis'. Or. 928. Soph. Phil. 868. Arist. Rhet. I. 4. δοῦλος κτῆμά τι ἔμψυχον. Imitatur Alexis III. 466. εἴτα τετρακότυλον ἐπεσόβει κῶθωνά μοι, | παλαιὸν οἶκων κτῆμα. τήνδ'] Qu. ταῖσδ'.

50. Qu. ἔστηκας οὔτω, θρεομένη —.

51. θρεομένη σαντῇ κακᾷ] Cf. Hipp. 363. πάθη μέλεα θρουμένας. σοῦ μόνῃ] Cf. Soph. Aj. 511. σοῦ διοίσεται μόνος. Lucian. D. D. XXIV. 1. καθεύδω μόνος τῶν ἄλλων.

52. πῶς σοῦ μόνη Μήδεια λείπεσθαι θέλει;] Cf. Alc. 407. νέος ἐγὼ, πάτερ, λείπομαι φίλας μονόστολός τε ματρός.

54. τὰ δεσποτῶν κακῶς πίπτοντα] Cf. El. 1100. τὰ μὲν γὰρ εὖ, | τὰ δ' οὐ καλῶς, πίπτοντα δέρομαι βροτῶν. Aesch. Ag. 32. τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι (πεσόντ' ἐπίσταμαι?) etc. Soph. Fr. 762. ἀεὶ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι.

55. Cf. 1360. τῆς σῆς γὰρ, ὥς χρῆν, καρδίας ἀνθηγάμην. Hel. 966. καὶ σῆς μάλιστα καρδίας ἀνθάφεται.

57. Ἰμερός μ' ἐπῆλθε] Ἰμερός μοῦπῆλθεν Mein. Dind. Madvig. Qu. — μοῦσῆλθε. Cf. Hipp. 1089. οὔτις οἶκτος σῆς μ' ἐπέρχεται φρυγῆς. Suppl. 138. Φοῖβον μ' ἐπῆλθε δυστόπαστ' αἰνίγματα. El. 748. δοκῶ κενῇ | ἐπῆλθέ με. Iph. A. 481. ἄλλως τέ μ' ἔλεος τῆς ταλαιπώρου κόρης | εἰσῆλθε συγγένειαν ἐννοουμένῳ (ἐννοούμενον?). Herod. I. 30. Ἰμερος ἐπείρεσθαί μοι ἐπῆλθε. VI. 107. Theognet. 1, 9. πεφίλοσφρηκας γῆ τε κοῦραν φ' λαλῶν. Philem. 79, 1.

58. μολούσῃ] μολοῦσαν C. etc. recte. Cf. ad Iph. A. 491. λέξαι] Fort. δεῖξαι. Cf. Soph. El. 424. ἡλίῳ | δείκνυνσι τοῦναρ. Sed Iph. T. 41. ἃ καὶ δ' ἦκει νύξ φέρουσα φάσματα | λέξω πρὸς αἰθέρ'.

60. Cf. Aesch. Pers. 441. εὖ νυν τόδ' ἴσθι μηδέπω μεσοῦν κακόν.

61. Observa masculinum δεσπότης de Medea dictum. Cf. Pflugk. ad Hel. 1630.

63. μὴ φθόνει φράσαι] Cf. Aesch. Sept. 486. μηδέ μοι φθόνει λέγειν (ita Elmsl.).

67. μὴ δοκῶν κλύειν] I. e. δοκῶν μὴ κλύειν. Alioqui requireretur οὐ δοκῶν κλύειν. Cf. Hipp. 463. πόσους δοκεῖς — νοσοῦνθ' ὀρῶντας λέκτρα μὴ δοκεῖν ὄραν; 119. μὴ δόκει τούτων κλύειν. Arist. Pac. 1051. μὴ νυν ὄραν | δοκῶμεν αὐτόν. Ran. 564. καὶ τὸ ξίφος γ' ἐσπᾶτο μαίνεσθαι δοκῶν. Eq. 1142. οὐδὲ δοκῶν ὄραν.

68. παλαίτατοι] Lege παλαίτεροι, aut γεραίτεροι. Cf. ad Arist. Ach. 286. ὦχαρνέων γεραίτατοι (l. γεραίτεροι). Eq. 604. οἱ νεώτεροι. Nub. 1395. τῶν γεραιτέρων. Eccl. 845. Nub. 1391. τῶν νεωτέρων. Lys. 1126. Pher. II. 268. αἱ γεραιτεραι. Monost. 101. πεσσοῦς] θῶκος est in Christo patiente. Recte, ni fallor. Cf. Cratin. II. 18. ἐνθά Διὸς μεγάλου θῶκοι πεσσοί τε καλοῦνται.

69. σεμνὸν ἀμφὶ Πειρήνης ὕδωρ] Cf. Suppl. 392. Καλλίχορον ἀμφὶ σεμνόν.

73. τόδε] τάδε nonnulli mss. Quod homoeoteleuti vitandi causa malit Porsonus.

76. παλαιὰ καινῶν λείπεται κηδευμάτων] Cf. Fr. 321. πανταχοῦ λελείμμεθα | πᾶσαι γυναῖκες ἀρσένων. Or. 1085. Suppl. 904.

77. τοῖσδε δὴ παισὶν φίλος F. W. Schmidt.

78. προσοίσομεν] An προσάψομεν? Cf. Soph. OC. 236. El. 356. 432. Fr. 530, 4.

- 83: ὄλοιτο μὲν μή —] Cf. Soph. Tr. 383. Phil. 961.
85. ἄρτι γινώσκω τόδε —] Cf. Terent. Andr. II. 5. 'Verum illud verbum est vulgo quod dici solet, | omnes sibi malle melius esse quam alteri.'
86. τοῦ πέλας] τῶν πέλας malit Elmsl., quem vide.
88. εἰ τοῦσδε γ' καὶ τοῦσδε γ' Elmsl. εἰ — οὐ στέργει]
I. e. εἰ μοῖσι (sive ἐχθαίρει). Cf. Soph. Aj. 1131. εἰ τοὺς θανάοντας
οὐκ ἔῃς θάπτειν παρών. Usitata constructio foret εἰ — μὴ στέργει.
91. ἦδη] Qu. νῦν δὴ. δυσθυμονμένη] Forma media, ut in
Ion. 255.
92. πέλαζε] Transitive. Cf. Aesch. Prom. 155. ταυρουμένην]
Cf. Bacch. 920. τεταύρωσαι.
94. κατασκήψαι τινα] κατασκήψαι βέλος Herw. Qu. κατασκήψαι
'ς τινά. κατασκήψαι τινι conj. Elmsl., coll. Herod. VII. 134. τοῖσι
δὲ ὦν Λακεδαιμονίοισι μῆνις κατέσκηψε (ἐνέσκηψε?) Ταλθυβίου.
Aesch. Eum. 83. ὑμεῖς δὲ τῇ γῇ τῇδε μὴ βαρὺν κότον | σκήψητε.
Pers. 514. κακῶν, ἃ Πέρσας ἐγκατέσκηψεν θεός. Hipp. 1418. ὄργαι
κατασκήψουσιν εἰς τὸ σὸν κάρα. Herod. VIII. 65. ἦν μὲν γε κατα-
σκήψη (τὸ σίνος) ἐς τὴν Πελοπόννησον etc. Thuc. II. 49. κατέσκηπτε
γὰρ (ἡ νόσος) καὶ ἐς αἰδοῖα etc. Soph. Tr. 1089.
- 96–147. Doricae formae servandae sunt tantum ubi Medea
loquitur. V. Dind. ad Soph. VIII. p. 206. ed. III.
97. ἰὼ μοί μοι] Cf. 115. Arist. Nub. 1259. etc. Sic alibi
οἶμοι μοι, Soph. Phil. 788. Arist. Pac. 257.
98. χόλον] Fort. χολήν. V. Arist. Vesp. 402. τί μέλλομεν κινεῖν
ἐκείνην τὴν χολήν —;
106. ἀρχῆς] Leg. ὁργῆς. Qu. ἄρ' ἦν (aut ἔστ').
107. νέφος οἰμωγῆς] Lege νέφος οἰμωγῆς θ'. Cf. Herc. 1140.
αἰαῖ· στεναγμῶν γὰρ με περιβάλλει νέφος.
109. μεγαλόσπλαγχος] μελανόσπλαγχος Naber. Herw., coll.
Aesch. Cho. 413. σπλάγχνά δέ μοι κελαινοῦται πρὸς (τόδ') ἔπος
κλυοῦσα.
110. ψυχῇ] ψυχὴν malit Naber. Cf. ad Hipp. 160.
113. στυγεράς ματρὸς παῖδες, ὄλοισθε | ξὺν πατρὶ — T. Hal-
bertsma.
115. τλήμων] Leg. τλάμων. Cf. 99. μάτηρ. 129. ἄτας. 141. 143.
121. χαλεπῶς ὁργὰς μεταβάλλουσιν] χαλεπὰς — Naber, coll.
Tro. 53. ἥπιονος ὁργὰς. Cf. tamen Hipp. 203. μὴ χαλεπῶς | μετά-
βαλλε δέμας.
122. Cf. Phoen. 546. κῆνο κάλλιον, τέκνον, | ἰοότητα τιμᾶν.
123. ἔμοιγ' οὖν] Scribe ἔμοι γοῦν.
125. πρῶτα μὲν εἰπεῖν — χρῆσθαί τε] Qu. πρῶτον ἐπαινεῖν —
χρῆσθαί δέ —. τῶν γὰρ μετρίων —] Cf. Ion. 644. εἴη γ' ἔμοι
τὰ μέτρια μὴ λυπουμενῶ. Soph. El. 140.

128. οὐδένα καιρόν] Cf. Hel. 479. καιρόν γὰρ οὐδέν' ἤλθες. Soph. Aj. 34. 1316. Qu. οὐδέν κέρδος. δύναται θνατοῖς] Qu. θνατοῖσιν ἔχει, vel ἔχει τοῖς θνητοῖς.

134. οὐδέ πω ἦπιος] Interrogative haec accipiunt Br. Pors. etc., affirmative Elmsl. Post Κολχίδος aut οἰκτρὰν aut αὐδάν supplendum esse putat Elmsl.

135. ἀμφιπύλον — μελάθρον] Qu. ἀμφιθύρον —. Cf. Soph. Phil. 159. οἶκον — ἀμφιθύρον.

136. βοᾶν] γόνον malit Elmsl.

138. συνήδομαι — ἄλγεσι] Cf. Hipp. 1286. Θησεῦ, τί τάλας τοῖσδε συνήδει; Rhcs. 958. οὐ μὴν θανόντι γ' οὐδαμῶς ξυνήδομαι. ἐπεὶ μοι φίλον] Leg. ἐπεὶ μὴ φίλον. κέκρανται] Suspectum. Qu. τέτυκται, aut πέφανται, aut μάλ' ἐστὶ, aut μάλιστα.

140. τὸν μὲν γὰρ ἔχει δῶμα τυράννων Musgr. Elmsl. καὶ δὴ γὰρ ἔχει λέκτρα τυράννων conj. Elmsl., coll. 1076. καὶ δὴ γὰρ ἄλλος βίотόν θ' ἡὔρον.

141. τάκει βιотὰν] τήκει βίотον conj. Elmsl. Cf. 25. τὸν πάντα συντήκουσα δακρύοις χρόνον (βίотον?).

143. παραθαλλομένη] παρατελγομένη F. W. Schmidt.

144. διὰ μου κεφαλᾶς —] διὰ μοι κεφαλᾶς — Naber, coll. Hipp. 1352. διὰ μου (μοι et hic Naber) κεφαλῆς ἄσσουσ' ὀδύναι. κεφαλᾶς] Imo κεφαλῆς.

145. Cf. 795. τί μοι ζῆν κέρδος; Androm. 397. τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν ἡδύ; Alc. 960. Aesch. Prom. 747. τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν κέρδος —;

146. θανάτῳ καταλυσάιμαν] Elmsleius βιотὰν pariter ad καταλυσάιμαν et προλιποῦσα refert, coll. Fr. 994, 2. εἰ δὲ θανεῖν θέμις(?), ὥδε θανεῖν καλόν, εἰς ἀρετὰν καταλυσασμένους βίот. Cf. Suppl. 1004. ἐς αἰδαν καταλύσουσ' ἔμμοχθον βίотον.

148. αἶες, ὦ Ζεῦ —] Cf. Or. 1497. ὦ Ζεῦ καὶ γὰρ καὶ φῶς καὶ νύξ. Hipp. 362. αἶες ὦ, ἐκλυες ὦ, ἀνάκουστα etc. λαχὰν] ἀχὰν Elmsl. ad Her. 752.

149. μέλπει νύμφα] Qu. δέσποιον' ἀχεῖ, aut saltem μέλπει νῦν δῆ.

150 sq. Qu. τίς — ματαία; σπεύσεις (aut σπεύδεις) θανάτου τελευτά (τελευτάν vulg.);

150. τᾶς ἀπλάτου κοίτας (i. q. τᾶς ἀνάνδρου) conj. Elmsl. Cf. Andr. 218. ἀπληστίαν λέχους | πάσαις γυναιξὶ προστιθεῖσ' ἂν ἡνρέθης.

155. καινὰ λέχη σεβίζει] Cf. 641. ἀπτολέμους δ' εὐνὰς σεβίζουσ' etc.

156. κείνῳ τόδε μὴ χαράσσου] I. e. ὀργίζου. Cf. Herod. VII. 1. καὶ πρὶν μεγάλως κεχαραγμένον τοῖσι Ἀθηναίοισι διὰ τὴν ἐς Σάρδεις ἐσβολήν. Athen. I. 19 D. διὰ τί — τὰ τετράδραγμα χαράσσεται, ὀργίζεται δ' εὖ. Hesychius, Κεχαραγμένος: ὀργισμένος.

159. εὐνήταν] Cf. Or. 1392. El. 803. 1171.

163. ἐσίδοιμ'] Malim ἐπίδοιμ'. Cf. Ach. 1156. δὲν ἔτ' ἐπίδοιμ etc.

168. κλύεθ' οἷα λέγει] Eadem verba Fr. 713. Arist. Eq. 813. Pl. 601.

169. Θέμιν εὐκταίαν] Cf. Or. 214. τοῖσι δυνατοῦσιν εὐκταία θεός. Aesch. Sept. 722. πατρός εὐκταίαν Ἑρινύν. Orph. H. 59, 6. Χάριτες εὐκταῖαι.

170. Ζῆνι δ'] Ζηνός Herw., coll. 210. τὰν Ζηνός δοκίαν Θέμιν. 765. ὦ Ζεῦ Δίκη τε Ζηνός etc.

171. ἐν τινι μικρῷ] Qu. χρόνῳ ἐν μικρῷ.

178. μή τοι —] Nonnihil suspectum. Sed cf. Her. 691. μή τοί μ' ἔρυνκε δρᾶν παρσεκευασμένον.

182. φίλα καὶ τὰδ' αὖδα] φίλα γὰρ τὰδ' αὖδ' F. W. Schmidt. Malim φίλα τὰνθάδ' αὖδα.

183. πένθος — δρμαῖται] Cf. Soph. Aj. 198. ἐχθρῶν δ' ὕβρις ἀτάρβητος δρμαῖται.

184. ἀτὰρ φόβος εἰ πείσω] Sed vereor ut persuadeam (persuadere possim). I. q. φόβος μὴ οὐ πείσω. Cf. Her. 791. φόβος γὰρ εἴ μοι ζῶσιν οὗς ἐγὼ θέλω. Dem. p. 434, 5. ἐγὼ δὲ οὐ δέδοικα εἰ Φίλιππος ζῇ etc. Arist. Eccl. 584.

186. τήνδ' ἐπιδώσω] Qu. τήνδε σοι οἶσω.

187. τοκάδος δέργμα λεαίνης] Cf. Aesch. Pers. 83. φονίου δέργμα δράκοντος.

188. ἀποταυροῦται δμωσὶν] Cf. 91. ἤδη γὰρ εἶδον δμμα νν ταυρουμένην | τοῖσδ'.

189. δρμηθῇ] Cf. Andr. 860. τίνος ἀγαλμάτων ἱκέτις δρμαθῶ;

190. σκαιὸν δὲ —] Similiter Soph. Aj. 154. τῶν γὰρ μεγάλων γνητῶν ἰεῖς | οὐκ ἂν ἀμάρτοις. οὐδὲν τι σοφόν] Cf. Hel. 1197.

194. ἀκοάς] Qu. χάριτας.

195. στυγίους] Qu. στυγεράς, vel στυγνάς.

198. δειναί τε τύχαι σφάλλουσι δόμους] Cf. Hipp. 871. ὦ δαῖμον, εἴ πως ἔστι, μὴ σφῆλγος δόμους. Fr. 275, 3. χρόνῳ δαίμων βίον ἔσφηλε. Aesch. Ag. 1533. δέδοικα δ' ὄμβρον κτύπον δομοσφαλή | τὸν αἱματηρόν.

201. τείνουσι βοάν] Cf. Aesch. Pers. 574. τεῖνε — αὐδάν. Eum. 569. ὑπέρτονον γῆρυμα φαινέτω (φωινείτω?) στρατῷ. Nub. 1154. βοάσομαι τᾶρα τὰν ὑπέρτονον βοάν.

206. ἐν λέχει] Qu. οὐ λέχους.

207. θεοκλυτεῖ] Cf. Aesch. Pers. 500. ἐπεὶ δὲ πολλὰ θεοκλυτῶν ἐπαύσατο. Sept. 145. λιταῖσι — θεοκλύτοις.

208. τὰν Ζηνός δοκίαν θέμιν] Cf. Aesch. Ag. 1431. καὶ τήνδ' ἄκουσον δοκίαν ἐμῶν θέμιν.

209. Ζηνός] Διὸς conj. Elmsl. Idem mox εἰς pro ἐς conj.

212. πόντιον] Annon Πόντου? Cf. Rhes. 436. ἦκω περάσας ναοὶ πόντιον (Πόντιον?) στόμα. "Homericum Ἑλλήσποντος ἀπείρων respexit noster. Quod ille κλήδα, Aeschylus στόμα πόντου

[Πόντου?] dixit Pers. 880." (Elmsl.) ἀπέραντον] Annon ἀπέρατον? Cf. ad Prom. 1078.

214 sq. Haec sic vertit G. D. in Class. Journ. V. 128.: "Corinthian women, I have come abroad lest you should in any respect shame me; for I have known many men that were respectable, some in retired life, others in public stations; and there passing quietly through life have procured for themselves an ill character and the charge of indolence." "The principal object is to remove any prejudices they (the Chorus) might have entertained against her from not seeming ready to make them acquainted with her situation — and also to gain their sympathy and confidence by a detail of her wrongs."

215. οἶδα τοὺς μὲν ὀμμάτων ἄπο] Cf. Aesch. Ag. 987. πείθομαι δ' ἀπ' ὀμμάτων νόστον αὐτόμαρτος ὦν.

217. τοὺς δ' ἐν θυραίοις] Lege τοὺς δ' αὖ θυραίους (vel potius κρυφαίους).

219. δίκη γὰρ οὐκ ἔνεστ' ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν] Cf. Vesp. 447. ἀλλὰ τοῦτοις γ' οὐκ ἐν | οὐδ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν αἰδῶς τῶν παλαιῶν ἐμβάδων.

220. σπλάγχχνον] Qu. σπλάγχχνα γ'.

222. προσχωρεῖν πόλει] Similiter El. 1052. γυναικα γὰρ χορὴ πάντα συγχωρεῖν πόσει | ἥτις φρενήρης.

226. βίου —] Cf. Soph. El. 822. ὥς χάρις μὲν, ἦν κτάνη — τοῦ βίου δ' οὐδείς πόθος. Arist. Lys. 865.

231. ἀθλιώτατον φυτόν] Corrigebam φῦλον ἀθλιώτατον. Sic Soph. Fr. 532. φῦλον ἀνθρώπων. Sed obstant loci ab Elmsleio oppositi, Theodect. Alc. Fr. 1. σαφὴς μὲν ἐν βροτοῖσιν ὑμνεῖται λόγος, | ὥς οὐδὲν ἐστὶν ἀθλιώτερον φυτόν | γυναικός. Eur. Hipp. 630. ὁ δ' αὖ λαβὼν ἀτηρόν εἰς δόμους κακὸν (al. φυτόν) γέγηθε. Alexis apud Athen. p. 123 F. εἴτ' οὐ περίεργόν ἐστιν ἄνθρωπος φυτόν; Adde Aesch. Suppl. 281. καὶ Νεῖλος ἂν θρέψειε τοιοῦτον φυτόν (γυναικῶν). Anglice diceremus, the most wretched creature. Qu. ἀθλιώταται πολύ.

234. τοῦτ' εἴ' ἄλγιον Br. Elmsl. Recte.

236. εὐκλειῆς] Malim εὐχερεῖς.

239. οἴκοθεν] Cf. Eur. Suppl. 183. Tro. 648. Plaut. Mil. II. 2. 38.

240. ὅτῳ —] ὅπως — Herwerden et J. F. Davies Pref. Ag. p. IX. οἷς μάλιστα τέρεται συνεννέτης F. W. Schmidt, coll. Fr. 901, 8 N.

245. καρδίας ἄσσην Pors. Malim καρδιάν ἄσσης. Et sic Dind. Musgr. Elmsl. ἄσσης] I. q. λύπης. Cf. Herod. I. 136. ἦνα, ἦν ἀποθάνη τρεφόμενος, μηδεμίαν ἄσσην τῷ πατρὶ προσβάλλῃ. Sapph. Fr. 1, 3. μή μ' ἄσαισι μηδ' ἀνίσαισι δάμνα, πότνια, θυμὸν. Moeris

p. 59. Ἄσῃ Ἀττικῶς, ἀηδία Ἑλληνικῶς. Ubi copiose disserit Pierson. Hesychius Ἄσῃς: λύπης.

246. ἡλικας Pors. Elmsl. et sic cod. Havn. Qu. ἡ πρὸς φίλων τιν' ἡ πρὸς ἡλικῶν τραπεῖς.

250. κακῶς φρονοῦντες] Male judicantes. Cf. Her. 55. κακῶς φροσῶν. παρ' ἀσπίδα στήναι] Cf. Or. 653. παρ' ἀσπίδ' ἐκπονῶν. Hel. 734. πολλὰ μὲν παρ' ἀσπίδα | μοχθήματ' ἐξέπλησας.

252. Cf. Hel. 568. σὺ δ' εἰ τίς; αὐτὸς γὰρ σὲ κάμ' ἔχει λόγος.

256. λελησμένη] Cf. Tro. 373. γυναικὸς — οὐ βία λελησμένης. Hel. 475. λελησμεν' ἐξ ἄντρων λέχος. Scilicet Attica forma est λήζεσθαι (cf. χορῆζειν, κλήζειν, etc.), λήζεσθαι Ionica et epica. Scribendum ergo ἐλήζοντο Thuc. III. 85. etc.

258. μεθορμίσασθαι — συμφορᾶς] Cf. 443. σοὶ δ' οὔτε πατρός δόμοι, δύστανε, μεθορμίσασθαι μόχθων πάρα. Alc. 801. τοῦ νῦν σκυνθροποῦ — μεθορμει σε. Bacch. 929. ἐξ ἔδρας μεθώρμισα (τὸν πλόκαμον).

259. τοσοῦτον — σου τυγχάνειν] Cf. 338. Alc. 686. ἃ δ' ἡμῶν χρῆν σε τυγχάνειν ἔχεις. Soph. Phil. 1315. OC. 1289. ταῦτ' ἀφ' ὑμῶν, ὦ ξένοι, βουλήσομαι | κυρεῖν ἀφ' ὑμῶν. Xen. An. VI. 6. 32. ταῦτα δέ σου τυχόντες ὑπισχνοῦνται σοὶ ἀντὶ τούτων etc.

260. πόρος] Cf. Arist. Th. 769. οἷδ' ἐγὼ καὶ δὴ πόρον | ἐκ τοῦ Παλαμήδους.

261. δίκην malit Elmsl. ad Her. 852. πόσιν — κακῶν] Cf. Aesch. Ag. 1272. ἐπεύχεται — ἐμῆς ἀγωγῆς ἀντιτίσασθαι φόνον.

262. ἦν τ' ἐγήματο] Lege ἦ τ' ἐγήματο. Et sic Elmsl. I. e. ἐκείνη τε ἦ ἐγήματο. Cf. 288. 502. πτωχοὺς ἀλᾶσθαι παῖδας ἦ τ' ἔσωσέ σε.

264. κακὴ τ' Herw. "Nam praegresso μὲν respondet δ' 266."

οἰδηρον εἰσορᾶν] οἰδηρόν ἐσθ' ὄρᾶν F. W. Schmidt I. 338.

272. εἶπον] Edictum volo. Cf. El. 1276. σοὶ μὲν τάδ' εἶπον etc. Phoen. 778. σοὶ μὲν τάδ' εἶπον, προσπόλοις δ' ἑμοῖς λέγω — Suppl. 1171. ὑπέειπον. Hipp. 1405. ὦμωξα. 614. ἀπέπτυσσα. Iph. A. 469. κατώκτειρα etc. Rhes. 640. Archil. Fr. 11. ὄρῳτον] ὄρῳτην Elmsl. ὄρᾶτον Naber. Cf. ad 323.

277. πανώλης — ἀπόλλυμαι] Cf. Arist. Pac. 1072. ἐξώλης ἀπόλοι'.

278. Cf. Herc. 837. ἔλανε, κίνει, φόνιον ἐξίει κάλων. Tro. 94. ὅτ' ἂν σιράτευμ' Ἀργεῖον ἐξίη κάλως. Arist. Eq. 753. νῦν δεῖ σε πάντα δὴ κάλων ἐξίεναι σεαυτοῦ. Epicrat. com. III. 372. καὶ τοὺς κάλως ἔκλυε καὶ χάλα πόδα.

279. εὐπρόσοιστος] Cf. Aesch. Pers. 91. ἀπρόσοιστος γὰρ ὁ Περσᾶν στρατός. Soph. OC. 1277. τὸ δνσπρόσοιστον ἀπρροσήγουρον στόμα. ἔκβασις] Cf. Hom. Od. 5, 410. ἔκβασις οὐτῇ φαίνεθ' ἄλλος πολιοῖο θύραζε.

281. Qu. τῆσδ' ἀποστέλλεις χθονός.

282. *παράμπλοχεν* Elmsl. "Nihilo deterius, nec tamen melius, esset *παράμπλοχεν*."

284. *ξυμβάλλεται* —] Anglice, make for (help, favour) this apprehension. Ut *ξυλλαμβάνεσθαι τινος, συναίρεσθαι*, et similia. Cf. Aesch. Cho. 1007. *φόνου δὲ κηκίς ξὺν χρόνῳ ξυμβάλλεται*. Soph. Tr. 173. *καὶ τῶνδε ναμέρτεια συμβαίνει χρόνον | τοῦ νῦν παρόντος ὡς τελεσθῆναι χρεῶν*. *ξυμβάλλεται δὲ πολλὰ τοῦδε δείματος*] Hoc soloecum sonat. Correxerim *ξυμβάλλεται δὲ πολλὰ τοῦτ' ἐς δειμά μοι*. Cf. Thuc. III. 36. *καὶ προσξυνεβάλετο — τῆς ὁρμῆς αἱ Πελοποννησίων νῆες etc.* *τοῦδε δείματος*] μοι τεκμήρια αὐτ τοῦδε δειγμάτων T. Halbertsma. *τῶδε δειμά μοι* conj. Nauck. *συμβάλλεται δ' ἐς δειμά πολλὰ μοι τόδε Herw.* Qu. *τοῦτ' ἐς δειμά μοι, αὐτ ταῦτ' ἐς δειμάτα, αὐτ τοῦτο δεικνύναι*. Vulgata non defendi posse videtur.

285. *κακῶν πολλῶν ἴδρις*] Cf. Soph. El. 608. *εἰ γὰρ πέφυκα τῶνδε τῶν ἔργων ἴδρις*.

291. *μέγα στένειν*] *μεταστένειν* Herw., coll. Med. 996. Aesch. Eum. 59.

295. *χρὴ δ'* —] Cf. ad Arist. Nub. 1338.

296. *παῖδας* — *ἐκιδιάσκεσθαι σοφούς*] Cf. Her. 574. *διδασκέ μοι | τοιούσδε τούσδε παῖδας*. Ran. 1019. *καὶ τί σὺν δράσας οὕτως αὐτοὺς ἀνδρείους ἐξεδίδαξας (εἰν' ἐδίδαξας?)*;

297. *χωρὶς γὰρ ἄλλης — ἀργίας*] Cf. Plat. Symp. 191 B. *ἀπέθνησκον ὑπὸ τοῦ λιμοῦ καὶ τῆς ἄλλης ἀργίας*, etc. Arist. Ran. 1164. *χωρὶς γὰρ ἄλλης συμφορᾶς ἐλήλυθεν*.

299. *σκαιοῖσι μὲν γὰρ*] Malim *σκαιοῖσι γάρ τοι*, ut in Arist. Thesm. 1130. *σκαιοῖσι γάρ τοι καινὰ προσφέρων σοφὰ | μᾶτην ἀναλίσκοις ἄν*. Soph. Fr. 696. *διπλῶντι γὰρ τοι πάντα προσφέρων σοφὰ | οὐκ ἄν πλέον τέργειας ἢ πεινῇ διδούς*. *σκαιοῖσι — καινὰ προσφέρων σοφὰ*] Cf. Bacch. 480. *δόξει τις ἀμαθεῖ σοφὰ λέγων οὐκ εἴη φρονεῖν (al. λέγειν)*. Iph. A. 49. *πάντα προσφέρων λόγον*. Arist. Th. 1141. Pro *καινὰ* praestat forsan *πάντα*, ut legitur in Soph. Fr. 702.

300. *ἀχρεῖος*] Malim *ἀγρεῖος*.

302. *λυπρὸς*] *στινγερός* F. W. Schmidt.

304. *τοῖς δ' ἡσυχαιῶν*] *τοῖς ἡσυχαιοῖς* Tyrwhitt. Cf. 808. *μηδεῖς με φαύλην κάσθενῃ νομιζέτω | μηδ' ἡσυχαιῶν, ἀλλὰ θατέρου τρόπον*. Eur. Fr. 556, 4.

306. *σὺ δ' οἶν*] Lege *σὺ γοῦν* —, aut. potius *σὺ δ' αὖ* —.

307. *οὐχ ὥδ' ἔχει μοι*] Cf. 723. *οὔτω δ' ἔχει μοι*.

309. *σὺ γὰρ τί μ' ἡδίκηκας*;) Qu. *τί γὰρ σὺ μ' ἡδίκηκας*;

312. Cf. Arist. Pac. 444. *κεῖ τις — σοὶ γ' ὄθονεῖ | ἐς φῶς ἀνελθεῖν*, etc.

313. *τήνδε δὲ χθόνα*] Cf. Her. 1026. *τήνδε δὲ πτόλιν* (ita Elmsl.).

314. καὶ γὰρ ἡδικ.] Cf. 462. καὶ γὰρ εἰ σὺ με στυγεῖς, etc.
 315. κρείσσωνων νικώμενοι] Cf. ad Tro. 23.
 317. μὴ τι βουλεύῃς κακὸν Elmsl. Cf. Thuc. III. 33. νῦν δὲ φοβοῦμαι μὴ ἀμφοτέρων ἡμαρτήκαμεν. Plat. Lys. p. 218 D. φοβοῦμαι μὴ — λόγοις ψεύδουσιν ἐντετυχήκαμεν. Phaed. p. 84 E. ἀλλὰ φοβεῖσθε μὴ δυσκολώτερόν τι νῦν διάκειμαι.
 319. 320. Ut spurios damnat F. W. Schmidt.
 319. ὥς δ' αὐτως ἀνήρ] Cf. Andr. 673. ὥς δ' αὐτως ἀνήρ etc.
 Soph. El. 27. ὡσαύτως δὲ σὺ etc.
 320. σοφός] σφοδρὸς F. W. Schmidt.
 321. μὴ λόγους λέγε] μὴ λόγους πλέκε Herw. Sed cf. Arist. Ach. 297. μηδὲ λέγε μοι σὺ λόγον.
 322. ὥς ταῦτ' ἄραρε] Cf. Andr. 255. ὥς τοῦτ' ἄραρε.
 324. μὴ πρὸς σε γούνων Porson. ad Phoen. 866.
 325. λόγους ἀναλοῖς] Cf. Arist. Lys. 467. ὦ πόλλ' ἀναλώσας ἔπη. Aj. 1049. οὐ γὰρ ἂν πείσαις ποτέ] οὐ γὰρ ἀναπείσεις ποτὲ J. M. Stahl. οὐ γὰρ ἐμὲ πείσεις ποτὲ F. W. Schmidt. Pac. 405. ἴδι δὴ, κατεπ' ἴσως γὰρ ἂν πείσαις ἐμέ. πείσαις] Pro usitatore πείσεις. Cf. Hec. 820. ἐλπίσαι. Suppl. 620. κτίσαι.
 331. ὅπως ἂν —] Cf. Tro. 1052. ὅπως ἂν ἐκβῇ τῶν ἐρωμένων ὁ νοῦς.
 333. ἔρπ'] ἔρρ' Valck. Herw. Obs. Crit. p. 95, coll. Menand. IV. 265. νῦν δ' ἔρπ' (ἔρρ' Mein. Herw.) ἀπ' οἴκων.
 334. πόνου μὲν ἡμεῖς σοῦ πλέον κεκτήμεθα F. W. Schmidt. κοῦ πόνων] κοῦ νέων (sc. πόνων) idem. κάμπνοων Prinz.
 335. ὠσθήσει βία] Cf. Hel. 459. ὀχληρὸς ἴσθ' ὦν, καὶ τάχ' ὠσθήσει βία.
 337. ὥς ἔοικας] Cf. Iph. T. 591. Hel. 799. Soph. El. 516. Tr. 1241. Arist. Pl. 826. Sic ὥς εἴξαι Iph. A. 848. Hel. 504. ὥς ἔοιγμεν Her. 681.
 339. τί δ' οὖν] Malim τί οὖν.
 346. τοῦμοῦ γὰρ —] Cf. Her. 444. κάμοῦ μὲν οὐδὲν, εἴ με χρὴ θανεῖν, μέλει — ὑμᾶς δὲ κλάω καὶ κατοικτεῖρω, τέκνα, etc.
 350. ὀρῶ μὲν ἐξαμαρτάνων] Cf. Thuc. VII. 47. ἐώρων οὐ κατορθοῦντες.
 351. προυννέπω δέ σοι — θανεῖ] Cf. Eum. 98. προυννέπω δ' ἐμὴν θυ etc.
 352. ἡπιόυσα λαμπὰς — θεοῦ] Cf. Rhes. 331. δείξει τοῦπιόν σέλας θεοῦ. Phoen. 1631. τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν. Eur. Fr. 816, 7. τὴν ἐπιστείχουσαν ἡμέραν ἰδεῖν. et ad Arist. Eccl. 105. Scrib. ἡπιόυσα. Articulus enim semper crasin facit.
 353. θεοῦ] I. e. solis. Cf. Alc. 722. φίλον τὸ φέγγος τοῦτο τοῦ θεοῦ, φίλον. Suppl. 208. αἰθὼν τ' ἐξαμύνασθαι θεοῦ. Her. 749. Soph. Tr. 145. θάλλπος θεοῦ. OR. 661. τὸν πάντων θεῶν πρόμον Ἄλιον.

354. οὐ ψευδής] ἀψευδής libri aliquot. Musgr. Elmsl. Cf. Herc. 1315. δοιδῶν εἶπερ ἀψευδεῖς (οὐ ψευδεῖς vulg.) λόγοι. Cf. ad Prom. 185.

355. μῖμν' ἐφ' ἡμέραν] Leg. μῖμν' ἔθ' ἡμέραν.

360. σωτήρα κακῶν] Cf. Soph. OR. 779. σωθῆναι κακῶν.

363. Cf. Soph. OC. 1476. ἀνακτα χώρας τῆσδέ τις πορευοσάτω.

365. ἀλλ' οὐτι ταύτη —] Cf. Hipp. 41. ἀλλ' οὐτι ταύτη τόνδ' ἔρωτα χρὴ πεσεῖν. Aesch. Prom. 510. οὐ ταῦτα ταύτη μοῖρᾴ πω τελεσφόρος | κρᾶναι πέπρωται. Arist. Eq. 843. οὐκ, ὦγαθοί, ταῦτ' ἐστὶ πω ταύτη μὰ τὸν Ποσειδῶ. Pl. 399. οὐκ ἔστι πω τὰ πράγματ' ἐν τούτῳ. Ennius ap. Cic. de N. D. III. 26. 'nequaquam istuc istac ibit'. Construe ἀλλ' οὐτι πω ταῦτα ταύτη, μὴ δοκεῖτε. Cf. ad Soph. El. 1341.

368. ποτ' ἄν B. (C.) Recte. δοκεῖς γὰρ —;] Cf. Soph. Aj. 1082. ταύτην νόμιζε τὴν πόλιν χρόνῳ ποτ' ἄν (ποτέ libri et vulg.) — πεσεῖν. Arist. Th. 533. τάδε γὰρ εἰπεῖν τὸν πανοῦργον — οὐκ ἄν ὠρόμην ἐν ἡμῖν | οὐδὲ τολμῆσαι ποτ' ἄν.

369. εἰ μὴ τι κερδαίνουσαν —] "Rarius εἰ μὴ cum participio", ait Elmsl. Cf. Arist. Nub. 229. οὐ γὰρ ἄν ποτε | ἐξηῦρον ὀρθῶς τὰ μετέωρα πράγματα, | εἰ μὴ κρεμάσας τὸ νόημα καὶ τὴν φροντίδα | λεπτήν καταμίξας εἰς τὸν ὁμοιον ἀέρα. Dem. XXIV. 46. οὐκ ἔῶν (νόμος) περὶ τῶν ἀτίμων λέγειν ἄν (εἰ?) μὴ τῆς ἀδείας δοθείσης.

373. ἀφήκεν] Malim ἐφῆκεν.

377. ὁποῖα] Fort. ὁποῖαν.

381. ἐν τί μοι πρόσαντες] Cf. 305. Or. 788. κεινὸ μοι μόνον πρόσαντες. Herc. 1386. ἐν μοι τι σύγκαμε. Iph. T. 1012. Nusquam alibi legitur vox πρόσαντης apud tragicos.

382. φόνους χερὶ ῥάπτουσα — F. W. Schmidt.

384. δόμους] Ἄν νόμους? Versum spurium habet Herwerden. κράτιστα τὴν εὐθείαν] κράτιστα τήνδ' (aut τῇδ') ἰούσαν Herw. Subaudias ἰούσας. Cf. Eq. 73. κράτιστ' ἐκείνην τὴν μόλωμεν. Arist. Lys. 834. ἰθ' ὀρθὴν ἦνπερ ἔρχει τὴν ὁδόν.

385. σοφοὶ malit Tate.

386. καὶ δὴ τεθνᾶσι] Fac ut mortui sint. Cf. Aesch. Eum. 897. καὶ δὴ δέδεγμαι· τίς δέ μοι τιμὴ μένει; Ch. 565. Hipp. 1011. καὶ δὴ τὸ σῶφρον τοῦμόν οὐ πείθει σ' ἴσως. Iph. A. 919. καὶ δὴ τὸ χρεῖζον ἔπαθεν. Hel. 1058. καὶ δὴ παρῆκεν· εἶτα πῶς —; Andr. 334.

388. ξένος] ξένη recte T. Halbertsma.

392. καὶ μέλλω θανεῖν] Qu. κῆν μέλλω θανεῖν. At cf. Ion. 760. καὶ θανεῖν μέλλω.

393. τόλμης δ' εἶμι —] Malim τόλμης τ' εἶμι etc. Cf. 402. ἔρπ' εἰς τὸ δεινόν. Hec. 516. ἢ πρὸς τὸ δεινὸν ἤλθεθ' —; Andr. 683. ἔβησαν ἐς τάνδρεϊον. Suppl. 895. πρὸς τάνδρεϊον — ἰών. Her. 562. ἐπεὶ σφαγῆς γε πρὸς τὸ δεινὸν εἶμι' ἐγώ. Soph. Fr. 322, 1.

δοσις δὲ τόλμη (τόλμης Elmsl.) πρὸς τὸ δεινὸν ἔρχεται. πρὸς τὸ καρτερόν] Vix sanum. Qu. δὴ πρὸς τοῦσχατον.

394. Cf. 397. Imitatur Eupolis 90. οὐ γὰρ μὰ τὴν Μαραθῶνι τὴν ἐμὴν μάχην | χαίρων τις αὐτῶν τοῦμὸν ἀλγυνεῖ κέαρ.

398. σφιν] Legitur etiam Suppl. 769. Aesch. Fr. 162, 4. οὐπω σφιν ἐξίτηλον αἷμα δαιμόνων.

400. φείδου μηδὲν ὧν ἐπίστασαι] Cf. Herc. 1400. ἔκμασσε, φείδου μηδέν. Soph. Aj. 115. χρῶ χειρὶ, φείδου μηδὲν ὧν περ ἐννοεῖς.

403. ὁρᾷς δ' πάσχεις;] Cf. Arist. Nub. 662. ὁρᾷς δ' πάσχεις; Ran. 1136. ὁρᾷς δ' ληρεῖς;

406. ἐπίστασαι δὲ] ἔπειτ' ἀνασσαν conj. Herw.

407. ἀμηχανώταται] Cf. Arist. Ran. 1429. καὶ πόριμον αὐτῷ, τῇ πόλει δ' ἀμήχανον.

408. τοῖς τ'] τοῖσδ' Herw.

410. ἄνω ποταμῶν —] Cf. Suppl. 530. ἄνω γὰρ ἄν ῥέοι | τὰ προάμαθ' οὕτως, εἰ 'πιταξόμεσθα δὴ. Respicit, ut videtur, Ovidius Trist. I. 7. 'In caput alta suum labentur ab aequore retro | flumina; conversis solque recurret equis; | terra feret stellas; coelum findetur aratro; | unda dabit flammās, et dabit ignis aquas. | Omnia naturae praepostera legibus ibunt, | parsque suum mundi nulla tenebit iter. | Omnia jam fient fieri quae posse negabam, | et nihil est de quo non sit habenda fides. | Haec ego vaticinor, quia sum deceptus ab illo | laturum misero quem mihi rebar opem'. Aesch. Fr. 335.

415. στρέφουσι recte Elmsl.

423. ὑμνεῦσαι] Similia sunt μυθεῦσαι Iph. A. 790. αὐτευν Hipp. 167. Quae Ionicae formae sunt.

424. οὐ γὰρ ἐν —] Qu. οὔτι γὰρ —.

425. θέσπιν ἀοιδάν] Cf. Hom. Od. 8, 498. ὥς ἄρα τοι πρόφρων θεὸς ὥπασε θέσπιν ἀοιδήν.

427. ἔπη ἀνταχῆσαι ἕμνων ἀρσένων γέννα Matth.

433. διδύμους] Qu. διδύμας. μαινομένα κρηδίη] Eadem verba Hipp. 1274. Aesch. Sept. 781.

434. ὁρίσασα] I. q. περάσασα. V. Elmsl. ad Her. 16. φεύγομεν δ' ἀλώμενοι | ἄλλην ἀπ' ἄλλης ἐξορίζοντες πόλιν.

436. κοίτας — λέκτρον] Cf. Alc. 925. λέκτρων κοίτας ἐς ἐρήμους.

439. βέβακε] Periiit. Cf. Herc. 768. βέβακ' ἄναξ ὁ καινός. Andr. 1026. Soph. El. 249. ἔρροι τ' ἂν αἰδῶς ἀπάντων τ' (ἄφαντός τ') εὐσέβεια θνατῶν. OR. 910. ἔρρει δὲ τὰ θεῖα.

441. σοὶ δ' —] Cf. 258. οὐ μητέρ', οὐκ ἀδελφόν, οὐχὶ συγγενῇ | μεθορμίσασθαι τῆσδ' ἔχουσα συμφορᾶς.

444. σῶν τε λέκτρων Porson. τῶν τε λεκτρῶν Elmsl.

446. Cf. Hel. 957. ἐγὼ μὲν οὐ νῦν πρῶτον, ἀλλὰ πολλάκις, | ἄθλιος ἄν εἶην.

447. τραχεῖαν ὁργὴν] Cf. Aesch. Prom. 80. ὁργῆς τε τραχύτητα.

450. λόγων ματαίων] Cf. Herod. VII. 10. παῦσαι λέγων λόγους ματαίους etc.

451. καὶ μὲν οὐδὲν πρᾶγμα] Cf. Arist. Ran. 1215. ἀλλ' οὐδὲν ἔσται πρᾶγμα. Eccl. 462.

452. λέγουσ' Ἰάσον', ὥς — Elmsl. Recte. Cf. supra 250. 448.

453. πᾶν κέρδος ἡγοῦ —] Cf. Her. 959. καὶ κερδανεῖς ἅπαντα· χρεὴν γὰρ οὐχ ἅπαξ | θνήσκειν σε πολλὰ πῆματ' ἐξεργασμένον. Soph. Ant. 461.

455. ὁργὰς ἀφῆρουν] Cf. 1147. ὁργὰς τ' ἀφῆρει καὶ χόλον νεάνιδος. Arist. Eq. 920 sq.

456. ἀνίης μωρίας] ἀνίεις (imperf.) Elmsl. ἀνιείς Naber. Cf. ad Soph. El. 596. Arist. Ran. 700. τῆς ὁργῆς ἀνέντες.

458. καὶ τῶνδ'] Cf. Trach. 1109. χειρώσομαι καὶ τῶνδ'. οὐκ ἀπειρηκῶς φίλοις] Cf. Andr. 87. ἀπανδῆς ἐν κακοῖς φίλοισι σοῖς;

459. τοσόνδε aliquot codd. et Br. Recte. Cf. ad Soph. Tr. 53. Sed Andr. 257. οὐ τὸ σὸν προσκέψομαι.

460. ἀχρήμων] Alibi non legitur apud tragicos. Ἀχρημοσύνη est Theogn. 156. et ἀχρήματος.

461. πόλλ' ἐφέλκεται φυγῇ —] Cf. 552. πολλὰς ἐφέλκων ξυμφορὰς ἀμηχάνους.

470. ἐναντίον βλέπειν] Fort. ἔναντα προσβλέπειν. Cf. Her. 943. Ἐναντίον hic adverbium est.

471. μεγίστη] καλλίστη E. Unde κακίστη forsan reponendum monuit T. Halbertsma. Cf. Fr. 407, 7. πασῶν μεγίστην τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων (φθόνον).

473. κομφισθῆσομαι ψυχῇ] I shall feel relieved, i. q. ὀρίων ἔσομαι (Herc. 1407.). Cf. Menand. IV. 240. ψυχῆς γὰρ οὗτος (λόγος) μόνος ἔχει κομφίσματα (θελκτήρια al.).

475. Cf. Suppl. 517. καὶ πρῶτα μὲν σε πρὸς τὰ πρῶτ' ἀμείβομαι. Hipp. 991. πρῶτα δ' ἄρξομαι λέγειν | ὅθεν μ' ὑπῆλθες πρῶτον etc.

476. ἔσωσά σ', —] Cf. Plat. com. II. 626. Eubul. com. III. 218.

478. ἐπιστάτην] ἐπιστατεῖν T. Halbertsma.

479. σπεροῦντα θανατηρὸν γύην tentat V. D. in Class. Journ. II. 566. γύην] Cf. Her. 839. τὸν Ἀργείων γύην σπεύροντες.

480. δέρας] Lege δέρος, i. q. δέρμα. Cf. 5. Sic ῥέος, βλέπος, δέος, etc.

481. σπείραις — πολυπλόκοις] I. q. πλεκταῖς καὶ σπειράμασι (Aesch. Cho. 239.).

485. προθύμως μᾶλλον ἢ σοφωτέρα] Cf. Aesch. Agam. 1590. προθύμως μᾶλλον ἢ φίλως.

487. πάντα δ'] Imo πάντα τ'. ὕφ' αὐτοῦ Elmsl. Recte. Cf. Phoen. 991. ὥς εὔ πατρός ἐξεῖλον φόβον | κλέψας λόγοισιν.

489. καινὰ δ'] Qu. καινὰ τ'.

491. Leg. συγγνώστ' ἂν ἦν. Cf. 540 sq.

493. ἡ θεοὺς] Lege εἰ θεοὺς. V. Elmsl. h. l.
494. καινὰ — θέσμι'] Cf. Fr. 360, 45. προγόνων παλαιὰ θέσμι' ὅστις ἐκβαλεῖ. Aesch. Eum. 468. καταστροφῶν νέων θεσμίων Suppl. 689. Soph. Aj. 712. θεῶν — θέσμιμα. Tro. 267. τί θέσμιον Ἑλλάνων; θέσμι' ἀνθρώποις] θέσμι' ἐν ἀνθρώποις Elmsl.
496. φεῦ δεξιὰ χεῖρ.] Malim φεῦ δεξιᾶς τῆσδ'.
497. κεχρώσμεθα (sic) scribi jubet Herw. Cf. Phoen. 1619. σοί τ' εὖ λέλεκται γόνατα μὴ χρώζειν ἐμὰ, etc. Hel. 837. ὥς οὐκ ἄχρωστα γόνατ' ἐμῶν ἔξει χερῶν. Forma χροῖζειν est Her. 915. Theocr. X. 18.
498. ἐλπίδων δ'] Qu. ἐλπίδων θ'. Cf. Rhos. 581. ἐλπίδων δ' ἡμάστομεν.
500. δοκοῦσα μὴ τι δοκοῦσα μηδὲν Seager in Class. Journ. XIX. 81.
- 502 sq. νῦν ποῖ τράπωμαι; —] Cf. Soph. Aj. 1006—1010.
503. ἀφικόμεν] ἄμ' ἐσπόμην tentat Naber, coll. 1143. στέγος γυναικῶν ξὺν τέκνοις ἄμ' ἐσπόμην. Tro. 947. τί δὴ φρονοῦς' ἐκ δωματίων ἄμ' ἐσπόμην | ξένῳ προδοῦσα πατρίδα καὶ δόμους ἐμούς; Alc. 767. Recte, opinor.
504. καλῶς γ' ἂν οὖν δέξαιντό μ' οἴκοις] Qu. καλῶς γὰρ ἂν —, aut καλῶς γέ μ' ἂν δέξαιντ' ἂν —. Sed cf. 588. καλῶς γ' ἂν οὖν τῷδ' ἐξυπηρέτεις λόγῳ. Arist. Eq. 344. καλῶς γ' ἂν οὖν σὺ πρᾶγμα προσπεισὸν τι — μεταχειρίσαιο χρηστῶς. Eccl. 806. πάντ' ἂν οὖν Ἀντισθένης | αὐτ' εἰσενέγκοι. Cf. ad Eq. 87.
512. εἰ φεύξομαί γε] ἢ φεύξομαί γε conj. Elmsl.
514. καλόν γ' —] Cf. Iph. A. 305. καλόν γέ μοι τοῦναιδος ἐξωνιδίσας. Bacch. 651. ὠνειδίσας δὴ τοῦτο Λιονύσῳ καλόν.
515. πτωχοῦς —] Cf. 262. τὸν δόνατα τ' αὐτῷ θυγατέρ' ἢ τ' ἐγῆματο.
516. Cf. Hipp. 616. ὦ Ζεῦ, τί δὴ, κίβδηλον (l. 'πίδηλον) ἀνθρώποις κακόν, γυναῖκας εἰς φῶς ἡλίου κατάρκισας;
519. χαρακτήρ] Cf. Herod. I. 116. καὶ οἱ δ' τε χαρακτήρ τοῦ προσώπου προσφύρεσθαι ἐδόκεε ἐς ἔωντόν.
521. ὅταν φίλοι φίλοις συμβάλωσ' ἔριν] Cf. 44. El. 906. Fr. 338, 3. ἔχθραν μεγίστην σοῖσι συμβάλλων τέκνοις. Alc. 1141. τοῦ τόνδε Θανάτῳ φῆς ἀγῶνα συμβαλεῖν; 504. ἀγῶνα πῶλοις δεσπότη τε συμβαλῶν (ἐρχομαι). Iph. A. 732. αἰσχροὺς δέ μοι γυναιξὶ συμβάλλειν λόγους.
523. ναὸς Br. Elmsl. Cf. Hec. 1263. Iph. T. 1137. 1385. Tro. 681. 686. Cycl. 83. Hel. 429. 1230. Soph. Ant. 715. Trach. 668. Aj. 201. 872. Phil. 216. Aesch. Sept. 62. σὺ δ' ὥστε ναὸς κεδνὸς οἰακοστρόφος | φράξαι πόλισμα. οἰακοστρόφον] Cf. Hel. 1593. σὺ δὲ στρέφ' οἶακ'.
524. ἄκροισι λαίφρονος κρασπέδοις] Cf. Arist. Ran. 999. ἀλλὰ νοστιέλας ἄκροισι χρώμενος τοῖς ἰστίαις εἶτα μᾶλλον μᾶλλον ἄξεις, etc.

526. Cf. Her. 294. δις τόσα πυργοῦν τῶν γιγνομένων.
 529. νοῦς λεπτός] Cf. Incert. ap. Arsen. Violet. p. 156. γαστήρ παχεῖα λεπτόν οὐ τίκει νόον.
 531. τοῦμόν ἐκῶσαι δέμας] Cf. 388. ῥύσεται τοῦμόν δέμας.
 532. αὐτὸ θήσομαι] αὐτὰ — al. αὐτ' ἀθρήσομαι Porson. Malim ταῦτα —. ἀντερήσομαι requirit Naber. "Nam Jason planissime respicit Medeae verba v. 501. ἐρωτηθεὶς γὰρ αἰσχίων φανεί." Qu. ἀνταμείρομαι.
 533. δπη γὰρ οὖν (μ') ὤνησας F. W. Schmidt.
 534. τῆς ἐμῆς σωτηρίας] Fort. τῇδ' ἐμῇ σωτηρίᾳ.
 537. καὶ δὴ τ' ἐπίστασαι νόμοις τε χρῆσθαι legi posse, si opus sit, monet Elmsl. Verum hoc esse suspicor.
 538. πρὸς ἰσχύος χάριν] Qu. πρὸς ἰσχύος κράτος, ut in Soph. Phil. 594. Schol. τὸ χάριν γράφεται θράσει (κράτος?).
 540. γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὄροις] Cf. Aesch. Prom. 687. ἄφετον ἀλᾶσθαι γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὄροις (ἐσχάτους ὄρους?).
 543. μέλος] Qu. μέλη.
 545. τῶν ἐμῶν πόνων] τῶν γε σῶν πόνων F. W. Schmidt.
 546. ἄμιλλαν γὰρ σὺ προύθηκας λόγων] Eadem verba leguntur Suppl. 427. ἄκου' ἄμιλλαν γὰρ σὺ προύθηκας λόγων. Cf. Hipp. 1046. σὺ σαντῶ τόνδε προύθηκας νόμον. Soph. Tr. 810. Fr. 347, 3. λόγων ματαίων εἰς ἄμιλλαν ἐξιών.
 547. ἃ δ' — μοι] An — με? Sed cf. Andr. 978. ὃ δ' ἦν ὑβριστῆς εἰς τ' ἐμῆς μητρὸς φόνον | τὰς θ' αἱματωποὺς θεὰς ὄνειδίζων ἐμοί.
 548. δείξω — σοφὸς γεγώς] Cf. Or. 802. ποῦ γὰρ ὦν δείξω φίλος —; Iph. A. 406. δείξεις δὲ ποῦ μοι πατὴρ ἐκ ταυτοῦ γεγώς; Phoen. 409. οὐδ' ὃ χρόνος αὐτὰς διεσάφησ' οὔσας κενάς; Soph. Aj. 471. δηλώσω πατρί | μὴ — ἀσπλαγχνος — γεγώς. Infra 741. ἐμοί τε γὰρ — δεικνύναι.
 550. ἔχ' ἥσυχος Elmsl. ad Her. 7. Recte.
 552. ἐφέλκων ξυμφορὰς] Cf. 461. πόλλ' ἐφέλκεται φυγῇ | κακὰ ξὺν αὐτῇ. ξυμφορὰς ἀμηχάνους] Cf. Her. 153. ἀβούλους ξυμφορὰς.
 560. μὴ σπανιζοίμεσθα] Leg. μὴ σπανίζοιμέν τι.
 561. πένητα φεύγει πᾶς τις — φίλος] Usitatus fore πᾶς τις — φίλων jure monet Elmsleius, exemplis allatis. Ad rem cf. El. 1126. πένητας οὐδεὶς βούλεται κτᾶσθαι φίλους. Phoen. 414. Soph. Fr. 773. ἀνδρὸς κακῶς πρᾶσσοντος ἐκποδὼν φίλοι.
 562. ἀξίως] Leg. ἀξίους.
 564. γένος] γένη T. Halbertsma.
 565. σοί τε γὰρ παίδων μέλει (pro τί δεῖ) conj. Elmsl. Cf. Soph. El. 612. ποίας δέ μοι δεῖ πρὸς γε τήνδε φροντίδος —; Aesch. Ag. 857. διτῶ δὲ καὶ (δῆ?) δεῖ φαρμάκων παιωνίων.
 573. χρῆν γὰρ] Malim χρῆν ἄρ'.

575. *χοῦτως* —] *οὕτως* δ' — P. C. Corrigendum suspicor *οὕτως* aut *οὕτω* δ'. Istud *χ'* a *χ°* in proximo v. venisse videtur. Cf. ad Eq. 1131.

579. *ἢ πολλὰ πολλοῖς* —] Cf. Ion. 381. *πολλοῖς* — *διάφορος*] Pro *πολλῶν διάφορος*, ut monuit Elmsl. ad Her. 919.

582. *τάδ' οὐκ' εὖ περιστελεῖν*] Cf. Herc. 1129. *τὰ σὰ περιστελλοῦ κακά*.

583. *ἔστι δ' οὐκ ἄγαν σοφός*] Cf. 305. *εἰμὶ δ' οὐκ ἄγαν σοφή*.

584. *ὥς*] Fort. *ὡς*. Schol. *συσχηματίζων* (*εὖ σχηματίζων* T. Halbertsma).

585. *ἐκτενεῖ*] Anglice, will lay low (will floor). Cf. Hipp. 626. *ὄλβον δωμάτων ἐκτείνωμεν* (will lay low, will bring down). Confer etiam *ἐκτάδην* Phoen. 1712.

587. *γαμεῖν γάμον*] Cf. 686. Iph. A. 467. *τὸν Ἑλένης γάμον γήμας*. El. 926. *ἀνόσιον γήμας γάμον*.

588. *καλῶς γ' ἂν οὖν* —] Cf. 504. *καλῶς γ' ἂν οὖν | δέξαιντό μ' οἴκοις*.

591. *εἰργεν* etiam Herwerden ad Ion. 572.

593. Scrib. *εὖ νυν*, et *εἵνεκα*.

594. *γῆμαι λέκτρα βασιλέως*] Cf. Iph. T. 538. *ἄλλως λέκτρον ἔγχευεν*.

599. *δοῖς τὴν ἐμὴν κνίξιν φρένα*] Redde Anglice, to vex my mind. Cf. Fr. 360, 26. *ἀλλ' ἔμοιγ' εἴη τέκνα | ἃ καὶ μάχοιτο καὶ μετ' ἀνδράσιν πρόποι* etc. Soph. Trach. 1237. *τίς ταῦτ' ἂν δοῖς μὴ νοσοῖ* — *ἔλοιτο*;

600. *ὁλοθ' ὥς μέτενξαι καὶ σοφωτέρα φανεῖ* (haec διὰ μέσου, ut in Tro. 721.) Elmsl. ad OR. 543. Recte. Reliqua correxit Cobetus V. L. p. 572. (ed. II.)

604. *φενεοῦμαι*] *φενέξομαι* Elmsl. ad Bacch. 797. Cf. ad Or. 1593. Hipp. 1093. Bacch. 797. *φενεῖσθε* (l. *φενέξεσθε*) πάντες.

606. *μῶν γάμοισι καταπροδοῦσά σε* (vel *μῶν γάμοισί που προδοῦσά σε*) conj. Herw. *μῶν ἄλλου σ' ἔνεκα προδοῦσ'* ἐγὼ F. W. Schmidt. Qu. *μῶν γαμουμένη προδοῦσά σε*. 'Nubere' γαμεῖσθαι est, non γαμεῖν.

608. *καὶ σοῖς ἀραία γ' οὖσα τυγχάνω δόμοις*] Sensu activo. Cf. Hipp. 1415. *εἴθ' ἦν ἀραῖον δαίμοσιν βροτῶν γένος*. Iph. T. 760. *ἢ σοῖς ἀραία δώμασιν γενήσομαι*. Aesch. Ag. 236. *φθόγγον ἀραῖον οἴκοις*. Soph. OR. 1291. *μενῶν δόμοις ἀραῖος, ὥς ἡράσατο*. Tr. 1202. Qu. *καὶ σοῖς γ' ἀραῖος οὖσα* —. *τυγχάνω*] Qu. *διαμενῶ*.

609. Cf. Hec. 400. *ὥς τῇσδ' ἐκοῦσα παιδὸς οὐ μεθήσομαι*. Iph. A. 1367. *ὥς τοῦδ' εἵνεκ' οὐ σφαγήσεται*.

610. *σαντῇ φνυγῆς* C. Recte. Cf. 620.

617. *μηθ' ἡμῖν δίδου*] Qu. *μηδ' ἡμῖν τι δῶς*.

618. *κακοῦ γάρ* —] Cf. Soph. Aj. 665. *ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κοῦκ δνήσιμα*. Bacch. 473. *ἔχει δ' ὄνησιν τοῖσι θύουσιν τίνα*;

624. δωμάτων ἐξώπιος] Cf. Alc. 549. δωμάτων ἐξωπίους ξενῶ-
νας. Suppl. 1038. δόμων ἐξώπιος βέβηκε. Arist. Thesm. 881. αὐτὸς
δὲ Πρωτεὺς ἔνδον ἔστ' ἢ ἑξώπιος; Voce non utuntur Aeschylus
et Sophocles, neque alibi Euripides.

625. ξὺν θεῷ δ' εἰρήσεται] Cf. Arist. Pl. 114. οἶμαι γὰρ οἶμαι,
ξὺν θεῷ δ' εἰρήσεται, | ταύτης ἀπαλλάξιν σε τῆς ὀφθαλμίας.

626. ὥστε σ' ἀρνεῖσθαι] ὥστ' ἀναίνεσθαι Herw. ὥστ' ἐπανρέσθαι
Prinz. Cf. Aesch. Prom. 765. γαμεῖ τοιοῦτον ὥστε σ' ἀρνεῖσθαι
γάμον.

627. ὑπὲρ — ἄγαν] Cf. v. ὑπέρφεν.

630. ἄλις] I. e. μετρίως. Cf. Alc. 907. ἔφερε κακὸν ἄλις (schol.
μετρίως).

632. θεὸς εὐχαρις] Cf. Her. 894. εἴη τ' εὐχαρις Ἀφροδίτα.

633. ἐφείης] Malim ἀφείης. Cf. Herc. 196. μυρίους οἰστοὺς ἀφείς.

635. στέργοιμι δὲ σωφροσύναν Herwerden ad Ion. 817.

638. θυμὸν ἐκπλήξας —] Cf. 8. ἔρωι θυμὸν ἐκπλαγεῖο'
Ἰάσονος. Valck. ad Hipp. 38.

640. Cf. Herc. 1161. τῷδε προστρόπαιον αἶμα προσβαλὼν.
El. 655. τοῦτο μητρὶ προσβάλλει φόνον. Aesch. Pers. 786. ἀλλ' οὐ
κακὸν τοσόνδε προσέβαλον πόλει.

643. δῶμά τ' ἐμόν] Qu. δώματ' ἐμοῦ. Supple ὃ δῶμα φίλον.

649. ἀμέραν τάνδ' ἐξανύσασα] Qu. πρίν γ' ἐξανύσαι τάνδ'.
(πρίν ἀμέραν τάνδ' ἐξανύσαι Rom. A. corr. B.) "ἢ ἀμέραν τάνδ'
ἐξανύσαι exspectares, nec male se haberet πρίν." (Elmsl.) Cf. Or.
1685. ἄστρον πόλον ἐξανύσας. Bacch. 1103. ἐπεὶ μόχθων τέραματ'
οὐκ ἐξήνντον. Soph. Aj. 927. ἔμελλες χρόνῳ — ἐξανύσειν κακὰν
μοῖραν etc.

655. οἰκτεῖρει mss. οἰκτερεῖ Nauck. οἰκτερεῖ Herw.

658. ὅτω πάρεστι —] Anglice, to whom it is habitual.
Cf. Soph. Aj. 1010. ὅτω πάρα | μηδ' εὐτυχοῦντι μηδὲν ἥδιον γελᾶν.

660. καθαρὰν —] Cf. Soph. Fr. 360. ψυχῆς ἀνοῖξαι τὴν κεκλη-
μένην πύλην.

666. ἐπιστροφῇ] Lege ἐπεστράφης, aut ἐπιστρέφει. Cf. Hel. 82.
τίς δ' εἴ; πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπεστράφης πέδον; 89. τί Νείλου τάσδ'
ἐπιστρέφει γῆας; 774. ὅς ἐπεστράφην πόλεις. Ion. 352. πόλλ' ἐπε-
στράφη πέδον. Alc. 185. Aesch. Ag. 972. δῶμ' ἐπιστροφωμένον.

668. ὀμφαλὸν — ἐστάλης] Cf. Soph. OR. 434. ἐπεὶ | σχολῇ γ'
ἂν οἴκους τοὺς ἐμούς σ' ἐστειλάμην.

670. δεῦρ' αἰετίνεις βίον] Cf. Trag. Fr. Adesp. 148. οὗτος
μὲν οὖν μοι δεῦρ' αἰετίνει λόγος.

674. εἰτέ σοι] Qu. ἔλακέ σοι. Cf. Arist. Pl. 39. τί δῆτα Φοῖβος
ἔλακεν ἐκ τῶν στεμμάτων;

676. 677. Delendos esse censent T. Halb. et Herw.

676. θέμις μὲν] ἢ θεμιτὸν Heimsoeth. Cf. 1129. φρονεῖς μὲν
ὀρθὰ καὶ μαίνει, γίναι; Ion. 520. εὐ φρονεῖς μὲν —; Hipp. 316.

ἀγνὰς μὲν, ὦ παῖ, χεῖρας αἵματος φέρεις; Alc. 145. ἐλπίς μὲν οὐκέτ' ἐστὶ σώσασθαι βίον; Arist. Av. 1214.

679. λῦσαι πόδα] Cf. Or. 706. Epicrat. com. III. 372. καὶ τοὺς κάλως ἔκλυε καὶ χάλα πόδα.

682. ὥς τί χρῆζων] Cf. Iph. T. 538. ὥς τί δὴ θέλων (ᾧλεσεν); τήνδε ναυστολεῖς χθόνα] Cf. Hec. 1260. μῶν ναυστολήσῃ γῆς ὄρους Ἑλληνίδος; Hipp. 36. Cycl. 106. Soph. Fr. 123. ἱπποισιν ἢ κύμβαισι ναυστολεῖς χθόνα;

685. Cf. 811. ἐπείπερ ἡμῖν τόνδ' ἐκοίνωσας λόγον.

686. τρίβων τὰ τοιάδε] Cf. Rhcs. 625. τρίβων γὰρ εἰ τὰ κομψὰ καὶ νοεῖν σοφός. Sed Bacch. 716. τρίβων λόγων. Cycl. 518. βακχίου — τρίβων. Arist. Nub. 869. τρίβων τῆς ἱππικῆς.

689. συντέτηχ'] Cf. El. 240. λύπαις γε συντετηκός (δέμας).

694. γυναῖκ' ἐφ' ἡμῖν —] Cf. Alc. 372. μὴ γαμεῖν ἄλλην ποτὲ | γυναῖκ' ἐφ' ὑμῖν. 305. Or. 589.

695. ἢ γὰρ Elmsl., qui parum huic loco convenire monet ἦπου (i. q. ἴσως, Anglice, I suppose). Cf. Elmsl. ad Med. 1275. 699. ἔτω νυν] Cf. 819.

703. συγγνωστὰ] Cf. Bacch. 1037. μὲν γὰρ ἦν B. C. γὰρ ἄν ἦν C. γὰρ ἦν B. E. a. b. c. d. Leg. μὲν τὰν ἦν, αὐτ μὲν τὰρ' ἦν.

708. καρδίᾳ γρ. in B. et a. Recte.

713. Cf. Hom. Od. 7, 248. ἀλλ' ἐμὲ — ἐφέστιον ἦγαγε δαίμων.

718. τοιάδ' οἶδα φάρμακα] Cf. 784. 1310. 1334. Qu. τοῖ' ἐγὼδα φάρμακα. V. Elmsl. in Ed. Rev. XXXIII. 241.

723. οὔτω δ' ἔχει μοι] Cf. 307. οὐχ ὥδ'. ἔχει μοι.

728. οὐ σε μὴ μεθῶ τινι] Cf. Arist. Vesp. 434. καὶ λάβεσθε τουτουὶ καὶ μὴ μεθῆσθε (μεθῆτε?) μηδενί.

729. πόδα] Cf. Hec. 812. ποῖ μ' ὑπεξάγεις πόδα; El. 1172.

732. ἔχοιμ' ἄν] Leges ἔχοι τὰν. Cf. 739. πάντα γὰρ καλῶς ἔχει. 306. Iph. T. 467. 604. 754. 1057. 1195. Arist. Lys. 180. Qu. καλῶς ἄν πάντα πρὸς σέθεν γ' ἔχοι.

735. ὀρκίοισι — ζυγείς] Cf. Suppl. 1229. καὶ τόνδ' ἐν (l. καὶ τόνδε γ') ὀρκίοις ζεύξομαι. Herod. III. 19. ὀρκίοισι μεγάλοισι ἐνδεδέσθαι. Soph. Phil. 1025. 811. οὐ μὴν σ' ἐνορκόν γ' ἀξιῶ θέσθαι.

738. κάπικηρυκεύματα | οὐκ ἄν πρόοιο [προοῖο?] Herw. ad O. R. 7. φίλος] Malim πιστός.

740. πίθοιο] παρωθοῖς (Heims.) aut παρείης Herw.

741. ἔλεξας] ἔδειξας Meinek. ἔθηκας Nauck.

744. ἔχοντα] Qu. ἔχοντι.

745. Cf. Iph. T. 743. ὄμνυ' σὺν δ' ἔξαρχ' ὄρκον ὅστις εὐσεβής.

746. ὄμνυ — γένος] Cf. Arist. Thesm. 274. ὄμνυμι τοίνυν πάντας ἄρδην τοὺς θεούς. πέδον γῆς] Cf. Nub. 573. γῆς πέδον. Aesch. Sept. 84. γαίας πέδον.

748. τί χρῆμα δράσειν —;] Idem versus est Iph. T. 719.

752. Ἥλιον τε φῶς] Fort. Ἥλιον φάος. Sed cf. 764.

753. Qu. *ἐμμενεῖν οἷς σου κλύω*. Idem malit Schaefer.

758. Cf. Phoen. 512. *τυχεῖν δ' χορήζει*. 992. Hec. 51. OC. 1106.

759. *ὁ Μαίας πομπαῖος ἀναξ*] Cf. Rhcs. 216. ἀλλ' εἴ σ' ὁ Μαίας παῖς ἐκείσε καὶ πάλιν | *πέμψειεν Ἑρμῆς*. Aesch. Eum. 90. σὺ δ' — *Ἑρμῇ, φύλασσε· κάρτα δ' ὦν ἐπώνυμος πομπαῖος ἴσθι*. σὲ — *πελάσειε δόμοις*] Cf. Or. 1684. *ἐγὼ δ' | Ἑλένην Ζητὸς μελάθροισι πελάσω*.

760. *κατέχων*] Vix sanum τὰδ' ἔχων (i. e. ὦν τ' ἐπίνοιαν ἔχων σπεύδεις τὰδ'). Qu. ὦν ἐπίνοιαν ἔχων σπεύδεις (sc. γενέσθαι αὐτά). Cf. Phoen. 411. *πῶς δ' ἤλθες Ἄργος; τίν' ἐπίνοιαν ἔσχεθες*; Av. 403 sq.

763. *δεδόκησαι*] Legitur etiam Arist. Vesp. 726. Cf. 1417. τὰ δοκηθέντ'. Aesch. Eum. 309. *δεδόκηκεν*. Sic *κεχάρησαι* Vesp. 389.

764. *Δίκη τε Ζητὸς*] Cf. Aesch. Sept. 662. εἰ δ' ἡ Διὸς παῖς παρθένος Δίκη παρῆν etc. Hesiod. Op. 254. ἡ δέ τε παρθένος ἐστὶ Δίκη Διὸς ἐκγεγαυῖα.

767. *νῦν δ' ἐλπίς*] Qu. *νῦν ἐλπίς*. Quod magis emphaticum.

770. *ἐκ τοῦδ' — κάλων*] Cf. Herc. 478. *ἐκ τ' Ἀθηναίων χθονὸς | Σπάρτης τε Θηβῶν θ' ὥς ἀνημμένοι κάλως | πρυνμησίοισι βίον ἔχουτ' εὐδαίμονα*. Meleag. Ep. XLIV. *ἐν σοὶ τὰμά, Μνίσκε, βίον πρυνμήσιν' ἀνήπται*. Tro. 811. *ναύδετ' ἀνήπατο πρυνμῶν*.

772. *ἤδη — λέξω*] Cf. Arist. Nub. 1352.

779. 780. *γάμους* —] Hos duos vv. pro interpretamento habet Herw. Priorem jam alii spurium esse agnoverunt.

780. *παῖδας — αἰτήσομαι*] Cf. Tro. 1133. *καί σφ' ἡτήσατο θάψαι νεκρὸν τόνδ'*. *μεῖναι*] *μὴ ἐλάν* F. W. Schmidt.

781. *οὐχ ὥς λιποῦσα*] Omnia plana fient, si legas *οὐχ ὥς λίπω σφε*.

784. *αὐτοὺς*] *αὐτῇ* Valck. ad Phoen. 1286., coll. 947. *πέμψω γὰρ αὐτῇ δῶρ* etc. Br. Quae conjectura ut admittatur, delendus Elmsleio videtur versus 785.

785. *νύμφη φέροντας διῆθε* (cf. El. 268.), *μὴ φεύγειν χθόνα* tentat Elmsleius, cui tamen minus placet διῆθε.

787. *κῆνπερ*] Leg. *κῆνπερ*. *κόρης*] *νεκροῦ* malit Elmsl., coll. 1202. *πᾶσι δ' ἦν φόβος θιγεῖν | νεκροῦ*. Dissentit Herm.

ἀμφιθῆ χροῖ] Cf. 976. 1157. Tro. 1218. *προσθέσθαι χροῖ — πέπλων ἀγάλματ'*. Soph. Trach. 605. *διδόνς δὲ τόνδε φράζ'* *ὅπως μηδεὶς βροτῶν | κείνον πάροισιν ἀμφιθῆσεται* (*ἀμφιδύσεται* vulg.) *χροῖ*.

789. *τοιούσδε χρίσω*] Cf. 718. *τοιὰδ' οἶδα φάρμακα*. 1321. *τοιόνδ' ὄχημα — δίδωσιν ἡμῖν*, etc. 1345. *τοιόνδ' ἐμπέφυκέ σοι θρόσος*. Qu. *τοιόις σφε χρίσω*. V. Elmsl. in Ed. Rev. XXXIII. 241.

791. *ᾤμωξα*] Cf. Hipp. 1405. *ᾤμωξα τοίνυν καὶ πατρός δισπραξίας*. Iph. A. 469. *κατώκτειρα*. Supra 272. *εἶπον*. Soph. El. 1322. *ἐπήνεσα*.

793. οὕτως ἐστὶν ὅς νιν ἐξαιρήσεται conj. Elmsl. Non male. Qu. οὕτως νιν ἐστὶν ὅστις ἐξαιρήσεται. Vel οὕτως ἐστὶ μ' ὅς νιν ἐξαιρήσεται. Cf. Her. 976. τοῦτον δ', ἐπεὶ περ χεῖρας ἤλθεν εἰς ἐμὰς, οὐκ ἔστι θνητῶν ὅστις ἐξαιρήσεται. Infra 1336. οὐκ ἔστιν ἥ τις τοῦτ' ἂν — ἔτλη ποθ'. El. 903. οὐκ ἔστιν οὐδείς ὅστις ἂν μέμψαιτό σοι. Iph. A. 972. εἴ τίς με τὴν σὴν θυγατέρ' ἐξαιρήσεται. Eur. Fr. 660. οὐδείς γὰρ ἡμᾶς (αὐτὸν) ἐξαιρήσεται. Alc. 848. οὐκ ἔστιν ὅστις αὐτὸν ἐξαιρήσεται. Hec. 296. Arist. Th. 761.

800. ἐξελίμπανον] Cf. El. 909. ἐξελίμπανον.

804. τῆς νεοζύγου] Qu. τῆς νεόζυγος. Cf. Fr. 821, 3. ὡς νεόζυγα πῶλον. 781, 20. τῷ τε νεόζυγι σὺ πῶλω. Aut νεοζυγούς. Prom. 1009. ὡς νεοζυγῆς (νεόζυγος aut νεόζυξ τις?) πῶλος.

805. τεκνώσει] τεκνώσει σπέρμ' F. W. Schmidt. παῖδ', ἐπεὶ] Qu. παῖδας, ὥς, vel τέκν', ἐπεὶ.

807. φαύλην] Alibi femininum est φαῦλος, Hipp. 435. etc. φαύλην κάσθενῃ] Cf. Dion. Chrys. XVI. 462 R. ἔστι δὲ ἀσθενούς τοῦτο καὶ φαύλου σώματος. XII. 370. τῆς φαυλότητος καὶ τῆς ἀσθενείας. Babr. Fab. 85, 19. τὸ δὲ στασιάζον ἀσθενές τε καὶ φαῦλον (δοῦλον vulg.).

808. ἀλλὰ θατέρου τρόπου] Cf. Arist. Av. 109. μῶν ἡλιαστά; EY. μᾶλλὰ θατέρου τρόπου, | ἀπηλιαστά. Eur. El. 949. εἴη πόσις | μὴ παρθενωπός, ἀλλὰ τάνδρειον τρόπου. Eur. II. 477. τοῦμοῦ τρόπον.

811. Cf. 685. τοῦτω θεοῦ μάντευμα κοινῶσαι θέλω.

814. σοὶ δὲ —] Qu. σὲ δέ γε —. Cf. 1236 sq. Sed cf. ad prox. v. et ad Aesch. Ag. 1611.

815. πάσχουσαν] Cf. 1238. σχολὴν ἄγουσαν. Qu. πάσχουσιν, quasi praecessisset ἡμῖν, nisi vitiosum est σοί. Vel τάδ' ἐστὶν, οὐ πάσχεις γὰρ ὡς ἐγὼ κακῶς. Cf. ad Aesch. Ag. 1612. Cho. 408. Soph. El. 479.

819. ἴτω] Cf. 699. 798. Her. 456. Or. 792. τόδ' οὖν ἴτω. οὖν μέσῳ λόγῳ] Cf. Hel. 636. πολλοὺς ἐν μέσῳ λόγους ἔχων. 950. Or. 16. τὰς γὰρ ἐν μέσῳ σιγῷ τύχας. Soph. El. 1364. τοὺς γὰρ ἐν μέσῳ λόγους etc.

822. λέξης δὲ μηδὲν Elmsl. Recte. Cf. Soph. Ant. 84. προμηνύσης — τοῦτο μηδὲν τοῦργον.

824. Ἐρεχθεῖδαι Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 457.

826. ἀπορρήτου τ'] ἀπορρήτοι' conj. Elmsl. Cf. ad Hec. 467. καλλιδίφροι' (sic Portl.).

828. κλεινοτάταν σοφίαν] Cf. Arist. Nub. 1024. ὦ καλλίπυργον σοφίαν κλεινοτάτην ἐπασκῶν.

835. τ'] Malim δ'. καλλινάου — Κηφισσοῦ] Cf. Alc. 589. παρὰ καλλίναον Βοιβίαν λίμναν.

836. τὰν Κύπριν κλῆζουσιν —] Cf. Arist. Lys. 551 sq.

838. ἀφυσσάμεναν] Cf. Hom. II. 10, 579. ἀπὸ δὲ κρητῆρος — ἀφυσσάμενοι λείβον μελιθδέα οἶνον. Apoll. Rh. III. 1348. ὁ δ' ἐκ ποταμοῖο ῥοάων | αὐτῇ ἀφυσσάμενος κυνέη σβέσεν ὕδατι δάψαν. I. 456. 1209. IV. 669. 1768. Iph. A. 1051. χρυσέοισιν ἀφυσσε λοιβὰν ἐν κρατήρων γνάλοις.

839. χώρας recte Reisk. Pors. Elmsl. Cf. Arist. Lys. 552. ἀλλ', ἦνπερ — Ἀφροδίτη | ἡμερον ἡμῶν κατὰ τῶν κόλπων καὶ τῶν μηρῶν καταπνεύσῃ. Sic καταχεῖν τί τινος, Eq. 1089. etc.

840. ἡδυνήτους vulg. Lege ἀδυνήτους. Cf. Soph. El. 480. ἀδυνήτων — ὀνείρων. Telecl. II. 368. ἐξ ἡδύπνου λεπαστῆς.

843. τῇ σοφίᾳ παρέδρους] Fort. τὰς σοφίας —. Sic Soph. Ant. 798. τῶν μεγάλων πάρεδρος θεσμῶν. Sed cf. Dem. p. 1399. οὗς παρέδρους εἰκότως ἄν τις φῆσαι τοῖς κάτω θεοῖς εἶναι. Cf. ad Av. 1753.

844. πέμπειν] Suspectum.

846. πῶς οὖν ἱερῶν ποταμῶν ἢ πόλις —;] Apte Elmsleius confert Phoen. 831. τὰς Ἀμφιονίας τε λύρας ὑπο πύργος ἀνέστα διδύμων ποταμῶν πόρον ἀμφὶ μέσσην Δίρκας χλοεροτρόφον, εἰ πεδίον πρόπαρ Ἰομνηοῦ καταδεύει. "Thebae igitur, inquit, πύργος διδύμων ποταμῶν, Athenae ἱερῶν ποταμῶν πόλις." Sub. τις. Cf. v. ant. 843.

848. πόμπιμος] Sensus activo. Anglice, escorting, befriending. Cf. Phoen. 1712. πομπίμαν (?) ἔχων ἔμ'. Hipp. 578. Suspectum.

849. παιδολέτειραν] Confer τεκνολέτειρα (Soph. El. 107.), ἀνδρολέτειρα (Aesch. Sept. 314. Ag. 1441.). Forma masculina est παιδολέτωρ (Med. 1393. Rhes. 550. Sept. 726.).

850. μετ' ἄλλων] μεθ' ἄγνων Herw. ad OR. 681.

852. Lege αἶρει. Et sic Elmsl. Cf. ad Her. 505.

856. ποῖον θράσος ἢ φρενὸς ἢ χειρὶ —] πῶς δὲ θράσος ἄφρονοι σῇ | χειρὶ — V. D. in Class. Journ. II. 565. (ἄφρονοι χειρὶ ut τυφλὴ χεὶρ Phoen. 1693. ἐχέφρονοι χειρὶ Nonn. XXX. p. 506.). Verum videtur ἄφρονοι σῇ χειρὶ —. ἢ φρενὸς] Qu. ἐς φόνον.

857. χειρὶ τέκνων σέθεν] Qu. χειρὸς ἔσω σέθεν. Connectendum cum θράσος.

861. μοῖραν] Suspectum. Qu. ζόαν (ζωάν), aut βίον.

862. σχήσεις φόνου; οὐ δυνάσει —.] σχήσεις ποτέ; πῶς δύνασαι —; Herw. Qu. σχήσεις ποτέ; μῶν δύνασαι —;

867. Leg. οὐ τῶν —. Cf. Soph. Phil. 230, οὐ γὰρ εἰκὸς οὗτ' ἐμὲ | ὑμῶν ἀμαρτεῖν τοῦτό γ' οὐθ' ὑμᾶς ἐμοῦ.

870. τὰς δ' ἐμὰς ὀργὰς φέρειν εἰκὸς σ'] Cf. Aesch. Eum. 848. ὀργὰς ξηνοῖσω σοι γεραιτέρᾳ γὰρ εἴ.

872. ἐγὼ δ' ἐμαντῇ —] Cf. 1081. πολλάκις ἤδη διὰ λεπτοτέρων | μύθων ἔμολον. Phoen. 482. καὶ μὴ δι' ἔχθρας τῷδε καὶ

- φόνου μολών. Hipp. 1164. πρὸς τοῦ; δι' ἔχθρας μῶν τις ἦν ἀφιγμένος; Vit. Hom. c. 24. διὰ λόγων δὲ ἰὼν Ὀμήρω ὁ Χῖος εὐρίσκει ἰόντα δεξιὸν etc. Phoen. 886. εἰς ἔχθος ἦλθον παισὶ τοῖσιν Οἰδίπῳ. Andr. 417. καὶ πατρὶ τῷ σῷ διὰ φιλημάτων ἰὼν etc. Soph. OR. 773. 875. οὐκ ἀπαλλαχθήσομαι θυμοῦ;] Cf. Hel. 543. Andr. 1210. 878. φνιεύων] Qu. φνιεύσων. 879. ποριζόντων καλῶς] I. q. εὖ διδόντων. Cf. Soph. OR. 1081. 882. ἐννοηθεῖο' B. (C.) X. P. 806. Recte. Cf. 900. 925. 884. νῦν οὖν ἐπαινῶ] Leg. νῦν οὖν σ' —. 885. κῆδος — προσλαβῶν] Cf. Soph. OC. 379. προσλαμβάνει | κῆδος τι καινόν. 889. ἀλλ' ἐσμέν οἶόν ἐσμεν] Cf. 1011. ἡγγεϊλας οἱ' ἡγγεϊλας. Fr. 507, 2. σοφὸν (τοῦτον) νομίζω σωφρονεῖν τέ μοι δοκεῖ. 890. χρὴ σ' C. Recte. 892. φρονεῖν] Imperfectum. 894. δεῦτε] δεῦρο legerit Elmsleius ad Her. 47. δεῦτε veritus ut Atticum sit, coll. Her. l. l. ὦ τέκνα τέκνα, δεῦρο λαμβάνεσθ' ἐμῶν | πέπλων. Pac. 1115. 896. διαλλάχθηθ' — ἔχθρας] Cf. Andoc. II. 26. διαλλαχθέντι τῆς ἔχθρας. IV. 41. Soph. Aj. 744. θεοῖσιν ὡς καταλλαχθῇ (διαλλ.?) χόλον. Plat. Legg. XI. 915 C. ἐὰν μὴ — ἀπαλλάττονται (καταλλ. aut διαλλ.?) πρὸς ἀλλήλους τῶν ἐγκλημάτων. 898. μετέστηκεν χόλος] Leg. μετέστημεν χόλον. Cf. Rhes. 295. μετέστημεν φόβον. Aesch. Eum. 900. μεθίσταμαι κότον. Arist. Vesp. 1451. μετέστη ξηρῶν τρόπων. Pl. 365. Plura dedi ad Aj. 717. 900. ἐννοοῦμαι] Cf. Cratin. 188, 1. ἀτὰρ ἐννοοῦμαι δῆτα (δὴ μ') τῆς μοχθηρίας etc. 901. ἄρ', ὦ τέκν', —] Malim ἄρ' οὐ, τέκν', —. 903. ἀριδάκρυς] ἀρίδακρύς (τις) Herw. Cf. Lucian. Lex. c. 4. ἀριδάκρυς εἰμι καὶ τὰ δμματα μοι φαρμακᾶ. 904. νεῖκος — ἐξαιρουμένη] Sic ἐξαιρεῖν φόβον 487. 907. μεῖζον] μᾶσσον Herw. τὸ νῦν] Leg. τὰ νῦν. Construe μᾶσσον ἢ τὸ (τὰ) νῦν. 909. δργὰς — ποιεῖσθαι — πόσει] Cf. Or. 1630. δργὴν Μενέλεω ποιούμενος. 910. γάμους παρεμπολῶντος ἀλλοίους πόσει] γάμους παρεμπολῶντας ἀλλοιοῦν πόσεις Madvig. Leg. παρεμπολῶντί γ', when he smuggles in. 912. ἔγνωσ δὲ] Lege ἔγνωσ τε. 914. ὑμῖν] Qu. ὑμῶν. 915. ἔθηκε] Fort. τέθειται (medio sensu). Sed cf. 926. 917. γῆς Κορινθίας τὰ πρῶτα] Cf. Or. 1245. Μυκηνίδες ὦ φίλοι, | τὰ πρῶτα κατὰ Πελασγὸν ἔδος Ἀργείων. Hec. 794. ξενίας τ' ἀρεθμῶ πρῶτα τῶν ἐμῶν φίλων. Men. IV. 273. τὰ πρῶτα πάσης τῆς ἀναιδείας ἔχει. Herod. IX. 78. Λάμπων ὁ Πύθew (τῶν) Αἰγι-

νητέων (ἐὼν) τὰ πρῶτα. VI. 100. Αἰσχίνης δ' Νόθωνος ἐὼν τῶν Ἑρετριέων τὰ πρῶτα. Heliod. X. 12. γένους τοῦ βασιλείου τὰ πρῶτα καὶ ἐγγύτατα (ἐστί). Lucret. I. 87. 'prima virorum'. Ovid. Am. I. 1. 19. 'summa ducum Atrides'.

920. ἥβης τέλος μολόντας] Cf. Alc. 413. οὐδὲ γήρως ἔβας τέλος.

922. αὕτη] Cf. Alc. 776. οὗτος, τί σεμνὸν — βλέπεις; χλωροῖς —] Cf. 906. Hel. 1205. χλωροῖς τε τέγγεις δάκρυσι σὴν παρηίδα. Soph. Tr. 847. χλωρὰν τέγγει δακρύων ἄγχαν.

923. Cf. 1148. λευκὴν τ' ἀπέστρεψ' ἔμπαλιν παρηίδα.

925 sq. Suspectos habet T. Halbertsma. Idem v. 925. delendum esse censet.

925. οὐδέν] Cf. Ion. 404. Arist. Av. 1360.

926. εὖ γὰρ θήσομαι —] εὖ γὰρ τῶνδε θήσομαι πέρι Br. Elmsl. Cf. Iph. A. 663. θέμενος εὖ τάκεϊ. Herc. 938. ἐξὸν — εὖ θέσθαι τάδε. Iph. T. 1003. Bacch. 49. Soph. El. 1434. Qu. εὖ γὰρ τῶνδ' ἐγὼ θήσω πότμον (pro πέρι).

927. οὔτοι] οὔτι B. C. Xp. Πάσχ. 767. Recte. Fort. οὐδέ.

928. γυνὴ δὲ θῆλυ —] Cf. Herc. 536. τὸ θῆλυ γὰρ πως μᾶλλον οἰκτρὸν ἀρσένων. Fr. 322. ἔρως γὰρ ἀργὸν κἀπὶ τοιούτοις ἔφν. Soph. Aj. 580. κάρτα τοι φιλοῖκτιστον γυνή. ἐπὶ δακρύοις ἔφν] Cf. Hec. 1186. εἰς ἀριθμὸν τῶν κακῶν πεφύκαμεν.

931. Deleatur virgula post οἰκτος. εἰσῆλθέ μ' οἰκτος —] Cf. 184. δράσω τάδ', ἀτὰρ φόβος εἰ πείσω | δέσποιναν ἐμήν. Xen. An. I. 4. 7. οἱ δ' ὥκτειρον εἰ ἀλώσονται. Soph. Aj. 510. οἴκτειρε — παῖδα τὸν σὸν εἰ — σοῦ διοίσεται μόνος. Iph. A. 487. ἔλεος — εἰσῆλθε (με). Or. 1678. καίτοι μ' ἐσῆι δαίμα.

932. εἰς ἐμὸνς ἦκεις λόγους] Cf. El. 1054. οὐδ' εἰς ἀριθμὸν τῶν ἐμῶν ἦκεις λόγων (φίλων?).

933. τῶν δ' ἐγὼ μνησθήσομαι] τῶν δὲ νῦν (αὐτ' δ' ἔτι), αὐτ' τῶν δ' ἐπιμνησθήσομαι Herw. Vulgata ferri nequit.

938. ἀπαίρωμεν] Cf. Tro. 944. Σπάρτης ἀπῆρας. Cycl. 131. ὡς ἀπαίρωμεν χθονός.

939. παῖδες δ'] Malim παῖδας δ'.

941. οὐκ οἶδ' ἂν εἰ πείσαιοι] Qu. οὐκ οἶδά σ' εἰ πείσω τι. Sed cf. Alc. 49. λαβὼν ἴθ'. οὐ γὰρ οἶδ' ἂν εἰ πείσαιοι σε. Plat. Tim. p. 26 B. ἐγὼ δ' μὲν χθὲς ἤκουσα οὐκ ἂν οἶδα εἰ δυναίμην ἅπαντα ἐν μνήμῃ πάλιν λαβεῖν. Dem. p. 1103. ἐγὼ γὰρ αὐτὸς οὐκ ἂν οἶδ' ὅ τι ἄλλο εἶχον ψηφίσασθαι. Isae. XI. 62. οὐ γὰρ ἂν οἶδ' ὅτι πλέον εὔροι τούτου. Plat. Symp. 210 A. τὰ δὲ τέλεα — οὐκ οἶδ' εἰ οἷός τ' ἂν εἴης (οὐκ ἂν οἶδ' εἰ οἷός τ' εἴης? sc. μυεῖσθαι).

942. αἰτεῖσθαι πατρός] Anglice, to beg of your father. Cf. 1154. καὶ παραιτήσει πατρός | φνγὰς ἀφείναι παισὶ etc. Fort. αἰτεῖσθαι 'κ πατρός.

945. εἴπερ γυναικῶν (γ') Herw. τῶν ἄλλων] τῶν πολλῶν Nauck.

946. ξυλλήφομαι — πόνου] Cf. Iph. A. 160. σύλλαβε μόχθων.
947. καλλιστεύεται] Cf. Hipp. 1009. πότρεα τὸ τῆσδε σώμ' ἐκαλλιστεύετο | πασῶν γυναικῶν; Bacch. 407. καλλιστενομένα Πιερία μούσειος ἔδρα. Sed Tro. 226. καλλιστεύων Κροῖστος. Herod. VI. 61. καλλιστεύσει πασέων τῶν ἐν Σπάρτῃ γυναικῶν. VII. 180. τῶν ἐπιβατέων αὐτῆς τὸν καλλιστεύοντα.

949. Idem versus est 786.

954. ὃν ποθ' — δίδωσιν] Ne ἔδωκεν requiras, cf. ad Bacch. 2. Διώνυσος, ὃν τίκει ποθ' ἢ Κάδμου κόρη.

955. ἐκγόνοισιν οἷς] ἐκγόνοις ἔχειν aut ἐκγόνοις γέρας Stadtmüller. ἐκγόνοις ἐμὸς F. W. Schmidt.

958. μεμπτὰ δέξεται] μέμπεται τάδε Naber.

963. σάφ' οἶδ' ἐγὼ] σάφ' οἶδ' ὅτι al. Schaefer. Fortasse recte. Cf. ad 1066. Phoen. 1611. ζῶσά γ' ἄν, σάφ' οἶδ' ὅτι.

964. πείθειν δῶρα καὶ θεοὺς λόγος] Cf. Trag. Adesp. 434. δῶρα καὶ θεοὺς παρήπαφεν. Aesch. Fr. 161. μόνος θεῶν γὰρ θάνατος οὐ δῶρων ἐρᾷ. Hesiod. Fr. 180 G. Ovid. A. Am. III. 635.

965. χρυσὸς δὲ κρείσσων —] χρυσὸς δὲ κρεῖσσον — Naber.

967. νέα τυραννί] Cf. Aesch. Prom. 991. νέον νέοι κρατεῖτε.

970. δεσπότην γ'] δεσπότην δ' Elmsl. Recte.

973. ἐκείνην] Leg. ἐκείνη (ἐκείνη C.).

974. μητρὶ δ'] Qu. μητρὶ θ'.

976. ζῶας Porson. Elmsl. Formam vulgarem ζωὴ ab Atticis omnino abjudicandam esse suspicatur Elmsleius, qui exempla adducit Phoen. 1531. Hipp. 816. Hec. 1108. Iph. T. 150. 846. Tro. 254. Herc. 664. El. 121. Sept. 945. "Ex tot exemplis, inquit, nullum est in quo prior syllaba necessario producat. Apud Herodotum, ni fallor, vulgo ζόη." Adde Soph. Fr. 533. 512. Aesch. Fr. 206, 2.

978. ἀναδεσμῶν (vel potius ἀναδεσμῶν) Elmsl., allato Hesychio, Ἀναδέσμη: μήτρα, ἀνάδημα etc.

980. ξανθᾷ δ'] Qu. ξανθᾷ τ'.

981. τὸν Ἄϊδα κόσμον] Cf. Or. 1398. ξίψεσιν σιδαρέοισιν Ἄϊδα. Herc. 329. κόσμον πάρες μοι παισὶ προσθεῖναι νεκρῶν. 562. Ἄϊδον τῷσδε περιβολὰς κόμης.

985. νυμφοκομήσει] Cf. Iph. A. 1087. νυμφοκόμος.

986. τοῖον εἰς ἔρκος πεσεῖται] Cf. Soph. El. 1476. τίνων ποτ' ἀνδρῶν ἐν μέσοις ἀρκυστάτοις | πέπτωχ' ὁ τλήμων; Eur. El. 154. ὀλόμενον δολίοις βρόχων ἔρκεσιν. Bacch. 611. ἐς σκοτεινὰς ὀρκάνας πεσοῦμενος.

994. βιοτάν] Fort. βιοτᾶς.

995. μοῖρας ὅσον παροίχει] Elmsleius vertit, quantum a pristina fortuna excidisti. Idem confert Aesch. Suppl. 461. ἢ κάρτα νείκους τοῦδ' ἐγὼ παροίχομαι. Qu. μοῖραν σάν ὥς δακρύω.

Αὐτ μοίρας ἄτις μένει σε. Cf. 1233. ὦ τλήμων, ὥς σου ξυμφορὰς οἰκτείρομεν.

996. μεταστένομαι] μέγα στένομαι — Herw. μέγ' αὖ στένομαι τεὸν ἄλγος T. Halbertsma. (Et sic Blomf. ad Ag. 1242., coll. 293. μέγα στένειν.) Qu. καταστένομαι. (Or. 351. καταστένω.) Cf. Aesch. Eum. 59. μεταστένειν πόνον. Sed cf. Hec. 214. τὸν ἐμὸν βίον — οὐ μετακλαίομαι. Vel μεταστένομεν. Simplex στένομαι legitur Bacch. 1369. Aesch. Sept. 870. εὐνὰς ἀγῆλαι] Cf. Hermipp. II. 383. φέρε νυν ἀγῆλω τοὺς θεοὺς ἰοῦσ' ἐγώ. et ad Pac. 396.

1002. ἀφείνται] Confer ἀφείθη Phoen. 1386.

1006. Ἰλιδ ἔτρεψας (pro usitato ἔστρεψας) manifestum νοθείας indicium esse putat Elmsl., quem adi.

1010. δόξης δ' ἐσφάλην] Cf. Phoen. 770. ἔαν τι τῆς τύχης ἐγὼ σφαλῶ.

1011. ἡγγειλας οἱ ἡγγειλας] Cf. ad 889. ἀλλ' ἐσμέν οἷόν ἐσμεν.

οὐ σὲ μέμφομαι] Qu. οὐδὲ μέμφομαι, ut in 558.

1012. τί δὴ κατηφεῖς ὄμμα καὶ δακρυρροεῖς;] τί δὴ κατηφές ὄμμα — Cobet., coll. Her. 633. τί χροῖμα κείσαι καὶ κατηφές ὄμμα ἔχεις; Lege τί δὴ κατηφές ὄμμα σου δακρυρροεῖ; (Cf. Ion. 246. ὄμμα σὸν δακρυρροεῖ. Phoen. 373. ὄμμ' ἔχων δακρυρροοῦν. Alc. 829. Or. 879. τὸν μὲν κατηφῆ.) Vel τί δὴ κατηφές ὄμμα δακρυῶν τ' ἔχεις. Apud Homerum exstant κατηφής, κατηφῆ, κατηφεῖν, κατήφονες (Hom. II. 24, 253.), ut monuit Elmsleius.

1013. πολλή τ' cod. Havn. πολλή γ' Barnes. Valck. πολλή μ' Elmsl. Lege πολλή 'στ', aut πολλή γ'. Cf. ad Alc. 378. Hec. 395. Soph. OC. 293. El. 309. Tr. 295.

1015. κρατεῖς τοι libri. κάτει τοι (i. e. καταχθήσει) sagaciter Porson. Elmsl. prob. Cobet. κατάξῃ Musgr. Cf. Alc. 74. ἡ δ' οὖν γυνὴ κάτεισιν εἰς Ἄιδου δόμους. Ion. 1073. εἰς ἄλλας βιότου κάτεισι μορφάς. Hom. II. 14, 457. κάτιμεν δόμον Ἄϊδος εἴσω. Aesch. Ag. 1292. φρυγὰς δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος | κάτεισιν, etc. Cf. vv. κατέρχεσθαι et κατάγειν. Vulgatam κρατεῖς τοι ortam suspicatur Porsonus ex Soph. Aj. 1352. παύσει· κρατεῖς τοι τῶν φίλων νικώμενος. Qu. θανεῖ τοι.

1016. κατάξω] Schol. ἀντὶ τοῦ πέμψω εἰς τὸν Ἄϊδην. Recte. Cf. Alc. 24. ἥδη δὲ τόνδε Θάνατον εἰσορῶ πέλας — ὅς νυν εἰς Ἄιδου δόμους | μέλλει κατάξειν. Sap. Solom. XVI. 13. σὺ γὰρ ζωῆς καὶ θανάτου ἐξουσίαν ἔχεις, καὶ κατάγεις εἰς πύλας Ἄιδου καὶ ἀνάγεις.

1018. κούφως φέρειν χρὴ —] Cf. Soph. Fr. 521. χρεῶν | τὰ θεῖα θνητοὺς ὄντας εὐπειτῶς φέρειν.

1025. κἀπιδεῖν] Qu. κἀσιδεῖν.

1027. γυναῖκα] Correxerim νυμφεῖα. λαμπάδας τ' ἀνασχεθεῖν] Cf. Iph. A. 732. λιποῦσα παῖδα; τίς δ' ἀνασχέσει φλόγα; Phoen. 344. ἐγὼ δ' οὔτε σοι πυρὸς ἀνήψα φῶς νόμιμον ἐν γάμοις, ὥς πρέπει ματρὶ μακαρίᾳ.

1028. ὦ δυστάλαινα —] Cf. Her. 448. ὦ δυστάλαινα τοῦ μακροῦ βίου σέθεν. Her. 661.

1029. ἐξεθρεψάμην] Cf. 1349. παῖδας οὓς ἔφνυσα κάξεθρεψάμην.

1030. ἄλλως δ' ἐμόχθουν καὶ κατεξάνθη πόνους] Cf. Tro. 755. μάτην δ' ἐμόχθουν καὶ κατεξάνθη πόνους. Phoen. 1152. πρὶν κατεξάνθαι βολαῖς. Herc. 285. πυρὶ καταξανθέντας. Ion. 1267. Ach. 319.

1031. στερρὰς ἐν τόκοις ἀλγηδόνας] Cf. Iph. T. 206. λογίαν στερρὰν παιδείαν. Suppl. 920. πόνους ἐνεγκοῦς' ἐν ὠδίαι.

1032. ἡ μὴν] Imo καὶ μὴν. Cf. Alc. 662. τοιγὰρ φυτεύων παῖδας οὐκ ἔτ' ἂν φθάνοις, | οἳ γηροβοσκήσουσι καὶ θανόντα σε | περιστελοῦσι καὶ προθήσονται νεκρόν.

1034. εὖ περιστελεῖν] Cf. 582. Or. 1066. καὶ κατθανόντων εὖ περίστειλον δέμας. Soph. Aj. 821. Phil. 447.

1035. ζηλωτὸν ἀνθρώποις] Cf. Or. 30. Soph. Ant. 44. ἡ γὰρ νοεῖς θάπτειν σφ', ἀπόροητον πόλει;

1037. λυπρὸν διάξω βίον] Eadem verba Alc. 961. ἀλγεινὸν τ' ἐμοί] ἀλγεινὸν τ' αἶ (aut ἐγώ) F. W. Schmidt I. 339. Qu. ἀλγεινὸν τ' ἐγώ, aut ἀλγεινὸν θ' ἅμα. Sed cf. 1341. κῆδος ἐχθρόν δλέθριόν τ' ἐμοί.

1040. ὄμμασιν, τέκνα;] Qu. ὄμμασιν φίλοις.

1044. In schol. καὶ ἀπελθέτω, φησὶν, ὁ ἐπὶ τῷ σφάξει Elmsl.

1045. ἐμοῦς] ὁμοῦ F. W. Schmidt.

1051. ἀλλὰ τῆς ἐμῆς κάκης, τὸ καὶ προέσθαι —] Cf. Alc. 832. ἀλλὰ σοῦ, τὸ μὴ φράσαι etc. Xen. Cyr. II. 2. 3. τῆς τύχης, τὸ ἐμὲ νῦν κληθέντα δεῦρο τυχεῖν. Soph. Phil. 234. φεῦ, τὸ καὶ λαβεῖν | πρόσφθεγμα τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἐν χρόνῳ μακρῷ. Arist. Nub. 818. Eccl. 787.

1052. φρενός] φρενὶ B. Suspectum. Fort. ποτὲ, vel ἐμὲ, vel μαλθακὸς οὕτω λόγους.

1055. χεῖρα δ' οὐ διαφθερῶ] I. e. οὐ μαλακὸς γενήσομαι. Cf. Hipp. 389. οὐκ ἔσθ' ὁποῖω φαρμάκῳ διαφθερεῖν | ἐμελλον ὥστε τοῦμπαλιν πεσεῖν φρενῶν. Aesch. Ag. 901. γνώμην μὲν ἴσθι μὴ διαφθεροῦντ' ἐμέ. Xen. Conv. 8, 20. ὁ δὲ πείθων τὴν τοῦ ἀναπειδομένου ψυχὴν διαφθείρει. Plat. Phaed. p. 117 B. Fort. χεῖρα δ' οὐ καταμβλινῶ (vel οὐκ ἅπ.).

1056. ἃ ἃ extra versum, ut in Or. 275.

1058. ἐκεῖ] In exilio.

1059. παρ' ἄδην] παρ' ἄδη (sup. ν) B. παρ' Αἰδῇ Elmsl. ad Her. 949. Recte.

1064. πέπραται recte C. πέπρακται (sup. ω) B. C. Qu. δέδοκται. Cf. 1236. φίλοι, δέδοκται τοῦργον ὥς τάχιστα μοι.

1065. καὶ δῆ] Jam.

1066. σάφ' οἶδ' ἐγώ] σάφ' οἶδ' οὐ Schaefer, ut in Phoen. 1611. Cf. ad 963.

1068. καὶ τούσδε —] Interpolatum hunc versum esse arbitratur Cobet.

1071. ὦ φίλτατῃ χεὶρ —] Cf. Soph. El. 1357. ὦ φίλταται μὲν χεῖρες, ἥδιστον δ' ἔχων (δέ μοι?) | ποδῶν ὑπηρέτημα, etc. Eur. Orest. 1043. ὦ φίλτατ', ὦ ποθενὸν ἥδιστόν τ' ἔχων | τῆς σῆς ἀδελφῆς ὄνομα καὶ ψυχὴν μίαν.

1073. εὐδαιμονοῖτον] εὐδαιμονοίτην Herw. τὸ δ' ἐνθάδε (sc. εὐδαιμονεῖν) Herw. Cf. Hel. 1422. ἔστιν τι κακὴ κἀνθάδ' ὣν ἐγὼ λέγω.

1074. ὦ γλυκεῖα —] Cf. Tro. 759. ὦ νέον ὑπαγκάλισμα μητρὶ φίλτατον, | ὦ χρωτὸς ἡδὺ πνεῦμα. προσβολή] Qu. προσπτινχή? Schol. περίπτνξίς. Cf. Hec. 409. ἀλλ', ὦ φίλη, — χεῖρα δὸς καὶ παρειὰν προσβαλεῖν παρηγίδι. Post ἀφείλετ' colon ponendum.

1075. πνεῦμά θ'] Imo πνεῦμα δ'. πνεῦμα δ' ἥδιστον τέκνων] Cf. Tro. 760. ὦ χρωτὸς ἡδὺ πνεῦμα. Plut. Alex. 4. τοῦ χρωτὸς ἥδιστον ἀπέπνει.

1079. θυμὸς κρείσσων —] Cf. Fr. 718. ὦρα σε θυμοῦ κρείσσονα γνώμην ἔχειν. τῶν ἐμῶν βουλευμάτων] λωόνων (τῶν νέων, aut τῶν καλῶν) βουλευμάτων F. W. Schmidt.

1080. ὅσπερ — βροτοῖς] Versum inutilem ejici jubet Cobet.

1081. διὰ λεπτοτέρων μύθων ἔμολον] Cf. 872. ἐμαντῇ διὰ λόγων ἀφικόμεν. Fr. 924. μή μοι λεπτῶν θίγγανε μύθων, | ψυχῇ. Arist. Nub. 320. ἡ ψυχὴ μου πεπότῃται | καὶ λεπτολογεῖν ἤδη ζητεῖ. 1404. Ran. 876.

1087. παῦρον γὰρ δὴ γένος ἐν πολλαῖς] παῦρον δὲ γένος (μίαν ἐν πολλαῖς | εὗροις ἂν ἴσως) — Elmsl. (sc. addito μίαν), coll. Her. 328. ἓνα γὰρ ἐν πολλοῖς ἴσως | εὗροις ἂν ὅστις etc. Qu. παῦρον δὲ γένος σόφον —. Cf. Soph. El. 688. χῶπως μὲν ἐν πολλοῖσι παῦρά (παύροισι πολλά?) σοι λέγω. Aj. 1022. παῦρα δ' ὠφελήσιμα.

1089. κοῦκ] Qu. οὐκ.

1091. πάμπαν] Rarum est πάμπαν in tragoedia. Cf. Eur. Fr. 196, 2. οὐτ' εὐτυχεῖ τὸ πάμπαν etc. Achae. 17, 3. πάμπαν — δέμας. Qu. λέκτρον. Nisi subaudiendum ἡμῶν (γυναικῶν). ἄπειροι] παίδων subaudit Schmidt. Anal. p. 49, coll. Andr. 420.

1094. ἀπειροσύνην (sup. αν) B. Recte. Cf. Hipp. 195.

1096. τυχόντες] Leg. τεκόντες.

1100. τὸν ἅπαντα χρόνον] Cf. Soph. El. 1255. ὁ πᾶς ἐμοὶ — ἂν πρόποι — ἐννέπειν τάδε δίκαια χρόνος.

1101. θρέψουσι Br. Elmsl. (qui, "ὅπως hic non significat ἔνα, sed ὅτω τρόπῳ"). Recte.

1102. θ'] Qu. δ'.

1104. μοχθοῦσι, τόδ' ἐστὶν ἄδηλον] Qu. μοχθοῦσι τὰδ' ἐστὶν ἄδηλον.

1105. ἐν δὲ τὸ πάντων —] Malim ἐν δ' ἔτι πάντων —.

1107. καὶ δὴ γὰρ ἄλλῃς —] Malim ἤδη γὰρ ἄλλῃς —. Cf. 872. πολλάκις ἤδη — ἔμολον.

1108. σῶμά τ' ἐς ἥβην ἤλυθε τέκνων] Qu. σῶματα τέκνων τ' ἤλυθ' ἐς ἥβην. Cf. 1111.

1109. κυρήσας] Qu. κυρήσει vel κυρήσαι.

1110. οὗτος] ὁλοός Prinz. ἕτερος, στυγερός, στυγνός, αὐτ προῦπιον F. W. Schmidt. αἶδην] Lege ἄδην. ἐς Ἀίδα θαλάμους F. W. Schmidt. φροῦδ' εἰς Ἀιδην θαλερῶν idem.

1112. πῶς ἂν λύοι F. W. Schmidt.

1116. φίλαι, πάλαι δὴ —] πάλαι τε δὴ (i. e. πάλαι δὴ, sup. τοι) b. πάλαι δὴ c. d. etc. Elmsl. πάλαι πάλαι δὴ conj. Nauck. ad Eur. Fr. 583., coll. Rhes. 396. πάλαι πάλαι χρῆν τῇδε συγκάμνειν χθονί. Arist. Av. 921. πάλαι πάλαι δὴ τήνδ' ἐγὼ κλήζω πόλιν. Adde Aesch. Prom. 977. Soph. OC. 1627. Phil. 806. Xen. Cyr. VIII. 7. 1.

1117. παραδοκῶ τάκειθεν —] Cf. Soph. Tr. 632. πρὶν εἰδέναι τάκειθεν εἰ ποθοῦμεθα. Aesch. Sept. 40. ἦκω σαφῇ τάκειθεν ἐκ στρατοῦ γέρον. "Prosae orationis scriptor, ni fallor, dixisset ὅποι προβήσεται tam hic quam in Alc." (Elmsl.) οἱ προβήσεται] οἱ 'ποβήσεται (!) Cobet. Herw. ad Ion. 396. Praestaret ἢ ἀποβήσεται. Cf. Alc. 788. τὸ τῆς τύχης γὰρ ἀφανὲς οἱ προβήσεται.

1118. καὶ μὴν Valck. et vir doctus in Quart. Rev. IX. 354. Recte. καὶ δὴ Musgr. Br. καίτοι prob. Elmsl.

1119. πνεῦμά τ'] πνεῦμα δ' Herm. Recte.

1121. ὦ δεινὸν ἔργον —] Cf. Arist. Av. 1175. ὦ δεινὸν ἔργον καὶ σχέτιον εἰργασμένος. Pl. 445. ὦ θερμὸν ἔργον ἀνόσιον καὶ παράνομον | τολμῶντε δρᾶν etc. Legendum aut παρὰ νόμον τ', aut παρὰ νόμους. Illud magis placet. εἰργασμένη B. (C.) Recte.

1122. ναῖαν — ἀπήνην] Cf. ad Iph. T. 410. ναῖον ὄχημα.

1124. τυγχάνει] Cf. Or. 1326. τί δ'; ἄξι' ἡμῖν τυγχάνει στεναγμάτων. Qu. πέπρακται, vel τῇσδ' γ' εἰργασται.

1129. φρονεῖς μὲν δρᾶ —;] Cf. 676. Ion. 520. εὖ φρονεῖς μὲν, ἢ σ' ἔμηνε θεοῦ τις, ὦ ξένη, βλάβη; et ad Arist. Av. 1214. ὕγιαίνεις μὲν; Iph. A. 332. πλάγια φρονεῖς.

1132. τοῖς γε] τοῖσι C. Recte.

1133. σπερχοῦ] Cf. Alc. 255. Aesch. Sept. 285. ἀγγέλους σπερχοῦς τε καὶ ταχυρρόθους.

1136. τέκνων — γονῇ] Cf. Soph. El. 1233. ἰὼ γοναὶ σωματίων ἔμοι φιλιτάτων.

1137. παρῆλθε νυμφικούς δόμους] Cf. 1275. παρέλθω δόμους; Hipp. 108. παρελθόντες δόμους.

1141. κυνῇ] Fort. ἐκύνει.

1145. τέκνων — ξυνωρίδα] Cf. Phoen. 1092. ζῇ σοι ξυνωρίς εἰς τόδ' ἡμέρας τέκνων. 1612. εὐτεκνος ξυνωρίς. Soph. OC. 895. τέκνων | ἀποσπάσας μου τὴν μόνην ξυνωρίδα.

1148. Cf. 923. στρέψασα λευκὴν ἔμπαλιν παρηΐδα. Non interpolatum esse hunc versum ostendunt seqq. 1152.

1150. *δραγὰς ἀφήρει*] Cf. 455. *κἀγὼ μὲν αἰεὶ βασιλέων θυμον- μένων | δραγὰς ἀφήρουν*. Eur. Fr. 1025. *δραγαὶ γὰρ ἀνδρώποιοι συμ- φορὰς ὑπο | δειναί*. Arist. Ran. 941. *νεάνιδος χόλον | χόλον νεά- νιδος* B. etc. Quod praeferendum.

1152. *παύσει δὲ θυμοῦ*] Usitatus fuisset ἀλλὰ παύσει θυμοῦ. Cf. Bacch. 791. *οὐ μὴ φρενώσεις μ' ἀλλὰ δέσμος φυγῶν | σώσει τόδ'* —; Nub. 505. Ran. 465. 527.

1154. *παραιτήσῃ* —] Cf. Herc. 302. *ἤδη δ' ἐσῆλθέ μ' εἰ πα- ραιτησαίμεθα (-οιμεθα?) | φυγὰς τέκνων τῶνδ'*. Dion. Chrys. T. II. p. 417. *παρητήσατο ἀφεῖναι αὐτόν*.

1156. *οὐκ ἠνέσχετο*] Sc. *εἰσορῶσα*. Cf. Arist. Pac. 702.

1157. *ἦνεσ' ἀνδρὶ πάντα*] Cf. Alc. 12. *ἦνεσαν δέ μοι θεοὶ* —. Soph. Phil. 1398. *ὃ δ' ἦνεσάς μοι δεξιᾶς χειρὸς θιγῶν*.

1159. *ἡμπύσχετο*] Qu. *ἡμπέσχετο* (aor.) aut *ἀμπύσχεται*.

1160. *δὲ* C. Recte.

1162. *ἄννηγον εἰκὼ προσγελῶσα σώματος*] Cf. Aesch. Eum. 247. *δομῇ βροτείων αἱμάτων με προσγελᾷ*.

1164. *ἀβρὸν βαίνουσα*] Cf. Tro. 821. *ἀβρὰ βαίνων*. Arist. Av. 276. *δρῆς ἀβροβάτης*. Herod. I. 55. *Λυδὲ ποδαβρέ* (in orac.).

1165. *πολλὰ πολλάκις* —] Saepissime, persaepe. Cf. Tro. 1015. *καίτοι σ' ἐνουθέτουν γε πολλὰ πολλάκις*. Arist. Th. 287. *πολλὰ πολλάκις μέ σοι | θύειν ἔχουσαν*. Eccl. 1105. Lucian. Dem. enc. 38. *τῇ πολλὰ πολλάκις ἡμῖν συνειργασμένη*. Arrian. Cyn. 15. *πολλὰς πολλάκις κύνας διαπεφευγώς (λαγώς)*.

1166. *δρῆδόν*] ἄκρον interpretatur Elmsleius. Redde raised. *τένοντ'*] I. e. *σφυρόν*. Cf. Bacch. 936. *τάνθενδε δ' δρῆδῶς παρὰ τένοντ' ἔχει πέπλος*. Phoen. 42. Cycl. 400. Aesch. Cho. 209. *πτέρραι τετόντων θ' ὑπογραφαὶ μετρούμεναι | ἐς ταῦτο συμβαίνουσι τοῖς ἑμοῖς στίβοις*. Ubi *τένοντες* tendines pedum sunt.

1167. *τοῦνθένδε* —] Cf. Bacch. 759. *οὐπερ τὸ δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν, ἀναξ*. Soph. OR. 1267. *δεινὰ δ' ἦν τοῦνθένδ' ὄρᾱν*.

1169. *χωρεῖ*] Fort. *πίτνει*.

1170. *ἐμπεσοῦσα*] Aut *ἐμπίτνουσα* aut *πίτνειν* malit Herw.

1172. *ἢ Πανὸς δραγὰς* —] Cf. Hipp. 141. *σὺ γὰρ ἔνθεος, ὦ κούρα, | εἴτ' ἐκ Πανὸς εἴθ' Ἑκάτας ἢ σεμνῶν Κορυβάντων* etc.

1173. *πρὶν γ' ὄρᾳ*] Cf. Soph. OR. 776.

1174. *ὀμμάτων τ' ἀπὸ*] Qu. *ὀμμάτων τέ νιν* Postulatur pro- nomen.

1175. *στρέφουσαν*] Qu. *στρεφούσας*.

1176. *ἦκεν* — *κωκυτόν*] Cf. Soph. Aj. 851. *ἦσει μέγαν κω- κυτόν ἐν πάσῃ πόλει*. 621. *αἴλινον ἦσει*. *ἀντίμολπος ὀλολυγῆς κωκυτός*] I. e. *fletus loco ululatus*. Cf. Aesch. Ag. 17. *ἔπνον τόδ'* (sc. *cantum*) *ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος*. Soph. Tr. 640. *αὐλοῦ καναχὰν θείας ἀντίλυρον μούσας*. Pind. P. IV. 221. *ἀντίτομα στε- ρεᾶν ὀδυνᾶν*. Infra 1261. Lucret. V. 1403. 'et vigilantibus hinc aderant solatia somni | ducere multimodis voces et flectere cantus.'

Alc. 922. *ὑμεναίων γόος ἀντίπαλος*. *δολολυγῆς*] Cf. Tro. 1073. *δολολυγαί*. Aliae formae sunt *δολολυγμός* et *δολόλυγμα*.

1181. *ἀνέλκων*] *Λογὲ ἄν ἔλκων*. Et sic Schaef. Elmsl. Vel *ἄν ἥσσαν (αἰῶν)*. Vel *ἤδη δὲ νωμῶν κῶλον*. *ἐκπλέθρον δρόμου* Tyrwh. Elmsl. Cf. El. 883. *ἤκεις γὰρ οὐκ ἀχρεῖον ἐκπλεθρον δραμῶν* | *ἀγῶν' ἐς οἴκους*. Soph. Phil. 291. *δύστηνον ἐξέλκων πόδα*.

1182. *ἀνθήπτειτο*] *Λεγ. ἄν ἤπτειτο* (vel *ἤψατο*).

1183. *ἐξ ἀναύδου* —] Cf. Hec. 1142. *κἄτ' ἐκ γαληνῶν* — *προσφθεγμάτων* | *εὐθὺς λαβοῦσαι φάσαν'* etc. *μύσαντος δμματος*] Cf. Soph. Fr. 754. *μῦω τε καὶ δέδορκα κάξανίσταμαι*. Ant. 421.

1185. *ἐπεστρατεύετο*] *Λεγ. ἐπεστρατεύσατο*. Cf. 527. Arist. Vesp. 11. 1124.

1187. *παμφάγου πυρός*] Cf. Soph. El. 1139. *παμφλέκτου πυρός*. Phrynich. trag. Fr. 5.

1188. *λεπτοί*] *λεπταροί* F. W. Schmidt. Cf. 1214.

1189. *λεπήν*] *λευκήν* F. W. Schmidt. Recte.

1192. *ἀραρότως*] Cf. Aesch. Suppl. 945. *ὥς μένειν (ᾧστ' ἔχειν?) ἀραρότως*.

1193. *σύνδεσμα*] Cf. Hipp. 199. *λέλνμαι μελέων σύνδεσμα*. Bacch. 696. *δοῖσιν ἀμμάτων σύνδεσμ' ἐλέλντο*. *χρυσός*] *χρυσούς* (i. e. *δ στέφανος*) Herw. Qu. *κρατός*.

1194. *τόσως τ'*] *τόσως* C. Quod fortasse praestat. Qu. *δις τόσῳ 'ξελάμπειτο*. *πῦρ* — *ἐλάμπειτο*] *ἐδαίετο* Schmidt, coll. Soph. Tr. 765. *ἐδαίετο φλόξ*. Hom. Il. 13, 227. Iph. T. 1156. *σῶμα λάμπονται πυρί*. Arist. Ran. 293. *πυρί γοῦν λάμπεται*.

1195. *ἐς οὐδας*] Qu. *ἐπ' οὐδας*. *πῦρ*] *πυρί* Herw.

1196. *ἔσεισε*] Vitiosum. *Λεγ. ἔκανσε aut ἔφλεξε*. *τόσως τ'*] *Deleatur particula*. *κάριτα δυσμαθῆς ἰδεῖν*] Cf. Aesch. Cho. 176. *αὐτοῖσιν ἡμῖν κάριτα προσφερέης ἰδεῖν*.

1197. *κατάστασις*] *Positio, status*. Cf. Phoen. 1274. *δαίμονος κατάστασις*. Hipp. 1296. *ἄκουε, Θησεῦ, σῶν κακῶν κατάστασιν*.

1198. *εὐφνές*] Sic *εὐφνέες μηροὶ* Hom. Il. 4, 147. et *μαζοὶ* Anth. Pal. V. 56.

1199. *συμπεφρομένον*] Cf. Plat. Phileb. 15 E. *συμφύρων εἰς ἓν*.

1200. *δοτέων*] *Disyllabum*. Idem *trisyllabum* est 1217.

1201. *γναθμοῖς*] Cf. Hipp. 1223. *γναθμοῖς*. Qu. *γνάθοις*. Cf. Aesch. Prom. 368. *ποταμοὶ πυρὸς δάπτοντες ἀγρίαις γνάθοις*. 64. Cho. 271. 315. Cycl. 395.

1208. *ἀτίμως* — *ἀπώλεσεν*] Cf. Soph. Phil. 686. *ὠλέκεθ' ὧδ' ἀτίμως*.

1209. *τὸν γέροντα τύμβον*] Cf. Her. 168. *γέροντος εἵνεκα* | *τύμβον τὸ μηδὲν ὄντος*. Arist. Lys. 372. *τί δ' αὖ σὺ πῦρ, ὦ τύμβ', ἔχων*; Cf. v. *τυμβογέρων* (Hesych.).

1211. *θρήνων καὶ γόων*] Cf. Andr. 92. *θρήνοισι καὶ γόοισι καὶ δακρύμασι*. Hel. 87. *γόους* — *νεκρῶν τε θρήνους*. Soph. El. 104.

θρήνων στυγερῶν τε γόων. Phil. 1401. ἄλλος γάρ μοι τεθρήνηται γόοις.

1213. προσείχεθ' —] Cf. Hec. 398. ὅποια (ὅπως; ὅ?) κισσὸς δρυὸς ὅπως τῆσδ' ἔξομαι. Arist. Pl. 1096. ὥσπερ λεπὰς τῷ μειρακίῳ προσίσχεται.

1214. λεπτοῖσι πέπλοις] λιπαροῖσι πέπλοις F. W. Schmidt. Cf. 1188.

1216. ἀντελάζει] Leg. ἀντελάζνυ'. Sic ἀντιλάζνυται Suppl. 363. Iph. A. 1109. et ἀντιλάζνυσθαι Or. 751. λάζυσθε Bacch. 503. Ion. 1266. 1402. Phoen. 1654. Med. 956. Iph. A. 622. Bacch. 451. Rh. 877. λάζυσθαι Herc. 943. εἰ δὲ πρὸς βίαν ἄγοι] Subaudiendum τις. Qu. εἰ δὲ τις βία σφ' ἄγοι.

1218. ἀπέσβη] ἀπέσβη Scal. Valck. Br. Elmsl. Cf. Fr. 961, 2. ὁ δ' ἄρτι θάλλων σάρακα, διοπετὴς ὅπως | ἀστήρ, ἀπέσβη, πνεῦμ' ἄφεις εἰς αἰθέρα. Timaeus, Ἀπέσβη (ἀπέσβηκε recte Elmsl.): τέθνηκεν. Bekk. Anecd. p. 422. Ἀπέσβη: ἐσβέσθη ἢ ἐπαύσατο, τέθνηκεν. Plat. Polit. p. 269 B. διὰ δὲ χρόνου πλῆθος τὰ μὲν αὐτῶν ἀπέσβηκε, etc.

1221. ποθεινῇ] In hoc haeret Nauck. ποθεινὴ δακρύοισι συμφορὰ] ποθεινὴ δημόταισι — V. D. in Class. Journ. II. 564., coll. Phoen. 330. ἡ ποθεινὸς φίλοις, | ἡ ποθεινὸς Θήβαις. Cf. Her. 70. Qu. ποθεινὴ δὴ καχθροῖσι συμφορὰ.

1226. μεριμνητάς λόγων] Cf. Arist. Nub. 101. μεριμνοφροντισταὶ καλοὶ τε κάγαθοί. 1404. γνώμαις δὲ λεπταῖς καὶ λόγοις ξύνειμι καὶ μερῶμαις.

1228. εὐδαίμων ἀνὴρ vulg. Elmsl. εὐδαίμων φύσει (Pseudogreg. 1013. ὀλβιος φύσει) Valck. ad Hipp. 750. Br. Displicet θνητῶν — οὐδεὶς — ἀνὴρ. Qu. εὐδαίμων αἰεὶ (aut φύσει).

1229 sq. Hunc locum παρωδεῖ Comicus Eq. 1251. σὲ δ' ἄλλος τις λαβὼν κεκτήσεται | κλέπτῃς μὲν οὐκ ἂν μάλλον, εὐτυχὴς δ' ἴσως.

1230. εὐδαίμων δ' ἂν οὐ] Fort. εὐδαίμων δέ γ' οὐ. Cf. Alc. 179. Eq. 1251.

1233. συμφορὰς plures libri, recte. Cf. Her. 233. ᾠκτιεῖ ἀκούσας τῶνδε (τάσδε vulg.) συμφορὰς, ἀναξ.

1236. Qu. δέδοκται τοῦθ' ὅπως τάχιστα μοι.

1237 sq. κτανοῖση — ἄγουσαν] Cf. 815. πάσχουσαν.

1240—1241. Versus interpolati, ut videtur.

1240. ἀκούεις —;] Cf. Bacch. 576. ἰὼ, κλύετ' ἐμᾶς κλύετ' αὐδᾶς; σφ'] Pro αὐτά. Cf. 1338.

1242. Cf. Soph. El. 995. θράσος — ὀπλίζει.

1243. μὴ πράσσειν] μὴ οὐ πράσσειν Elmsl. Recto. Cf. Aj. 540. τί δήτα μέλλει μὴ οὐ παρνοσίαν ἔχειν; Aesch. Prom. 628. τί δήτα μέλλεις μὴ οὐ (οὐ om. plures libri) γεγωνίσκειν τὸ πᾶν; Arist. Ach. 319. εἰπέ μοι, τί φειδόμεσθα τῶν λίθων, ὧ δημόται, | μὴ οὐ καταξάινειν τὸν ἄνδρα —; Eur. Tro. 792.

1245. λυπηράν] Leg. λυπηροῦ.

1247. ὡς ἔικτες] Fort. ὡς σφ' ἔικτες.
 1250. φίλοι τ' ἔφρυσαν δυστυχῆς τ' conj. Elmsl.
 1251. ἰὼ Γᾶ τε —] Cf. Hipp. 601. ὦ γαῖα μήτηρ ἡλίου τ' ἀναπνυχαί, etc. El. 1177. ἰὼ γὰ καὶ Ζεῦ πανδερχέτα βροτῶν, ἴδετε τὰδ' ἔργα φόνια etc.
 1252. κατίδεται ἴδεται] Elmsleius confert Hec. 168. ἀπωλέσας' ὠλέσας'. Or. 180. διοιχόμεθ' οἰχόμεθα. 1465. ἀνίαχεν ἱαχεν. Alc. 400. ὑπάκουσον ἄκουσον. Bacch. 1063. κατήγεν ἦγεν ἦγεν.
 1253. δλομέναν γυναῖκα] Cf. Or. 1364. δλόμενον Πάριν. Phoen. 1036. δλομέναν Ἑρινύν. Hel. 232. δλόμενον σκάφος. Aesch. Cho. 154. δλομένῳ δεσπότη.
 1255. χροσῆας ἀπὸ γονᾶς ἔβλασεν] Cf. Fr. 839, 10. τὰ δ' ἀπ' αἰθερίου βλαστόντα γονῆς.
 1256. αἵματι] Qu. αἵματα, aut αἱμά τι.
 1257. φόβος] An ἄγος?
 1260. ἔρινύν] Cf. Or. 1390. Soph. El. 1080. διδύμαν ἐλοῦσ' ἔρινύν. ὑπ' ἀλαστόρων] Qu. καὶ ἀλάστορα.
 1261. μάταν —] Cf. Suppl. 1135. ποῦ δὲ πόνος ἐμῶν τέκνων;
 1266. δυσμενῆς] Qu. πρὸς φόνῳ.
 1269. αὐτοφόνταις ξυνῳδὰ θεύθεν —] Qu. ἐκχυνθέντα, ξὺν οἷς | τὰ θεύθεν —. Vel αὐτόφωνα, καὶ ξύννοι- | δα θεύθεν —. Vel αὐτόφωνα ξυνῳ- | δὰ etc.
 1270. δόμοις] δόμους B. sup. c. Quod fortasse praestat.
 1271. Cf. Hipp. 877. πᾶ φύγω βάρος κακῶν; Phoen. 1668. ποῖ γὰρ ἐκφεύξει λέχος; Prom. 588. οὐδ' ἔχω μαθεῖν ὅπη πημονᾶς ἀλύξω. 905. τὰν Διὸς γὰρ οὐχ ὄρω μῆτιν ὅπα φύγοιμ' ἄν.
 1274. ἰὼ τλαῖμον, ὦ —] Cf. Arist. Ach. 566. ἰὼ Λάμαχ', ὦ (ἰὼ libri) βλέπων ἀστραπᾶς.
 1275. παρέλθω δόμους] παρέλθω δόμους; Elmsl. Cf. 1137. παρῆλθε νυμφικούς δόμους. V. Elmsl. ad Her. 559. ἀρῆξαι φόνον δοκεῖ μοι τέκνοις] Cf. Her. 840. οὐκ ἀρῆξετ' αἰσχύνῃν πόλει; Aesch. Sept. 121. ἀρηξον δαῖτων ἄλωσιν. Or. 616. μὴ τῷδ' ἀμύνειν φόνον. Rhes. 787. ἐγὼ δ' ἀμύνων θῆρας ἐξεγείρομαι | πώλοισιν. Hom. Il. 1, 66. ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι.
 1277. Cf. Or. 212. ὡς ἡδύ μοι προσῆλθες ἐν δέοντί τε.
 1278. ἀρκύων ξίφους] Cf. Herc. 729. ἐς καλὸν | στείχει, βρόχοισί τ' ἀρκύων κεκλήσεται | ξιφηφόροισι. Andr. 502. ἃδ' ἐγὼ χέρας αἱματηράς βρόχοισι κεκλημμένα. Soph. El. 1476. τίνων ποτ' ἀνδρῶν ἐν μέσοις ἀρκυστάτοις | πέπτωχ' ὁ τλήμων; Aesch. Ag. 1048. ἐντός δ' ἄν οὐσα μορσείμων ἀγρενμάτων | πείθοι' ἄν. ἐγγῆς] Qu. ἐντός.
 1279. τάλαιν', ὡς —] Cf. Aesch. Prom. 250. σιδηρόφρων τε καὶ πέτρας εἰργασμένος | δοτις etc. Theocr. 26. πέτρας ὁ γ' ἔχει νόον ἢ σιδάρου | καρτερόν ἐν σιάθεσσιν. Ovid. Amor. III. 6. 59. Tib. I. 1. 63.

1281. αὐτόχειρι μοίρα] αὐτόχειρι πείρα dubitanter Schmidt. Anal. p. 124. Frustra. Cf. Phoen. 894. ἐγγὺς δὲ θάνατος αὐτόχειρ αὐτοῖς. Herc. 1024. σὺ δὲ τέκνα τρίγωνα τεκόμενος, ὦ δάε, | λίσσάδι συγκατειοργάσω μοίρα (σὺν μοίρα?).

1282 sq. μίαν δὴ κλύω —] Similiter Soph. Phil. 682. ἄλλον δ' οὐτιν' ἔγωγ' οἶδα κλύων οὐδ' ἐσιδὼν μοίρα τοῦδ' ἐχθρόνι συντιχόντα θνατῶν.

1283. ἐν φίλοις χέρα βαλεῖν τέκνοισι] Cf. Soph. Tr. 915. δεμνίους — βάλλονσαν φάρη.

1284. μανείσαν ἐκ θεῶν] Cf. Hipp. 140. ἔνθεος — ἐκ Παρός.

1285. ἄλλη Elmsl. Qu. ἄλαις (ἄλης). Cf. Or. 55. δαρὸν ἐκ Τροίας χρόνον | ἄλαισι πλαγχθείς.

1288. ἀκτῆς ὑπερτείνουσα —] Cf. El. 1022. Iph. A. 916. Fr. 677, 2. τοῦ κνεφάλλου δ' οὐχ ὑπερτείνεις πόδα. Aesch. Ag. 967.

1290. τί δῆτ' οὖν(?) Herm. Elmsl. τί δῆτ' ἂν conj. idem. Recte.

1291. λέχος] γένος F. W. Schmidt.

1292. ὅσα βροτοῖς ἔρεξας ἤδη κακά] Cf. Hom. Od. 14, 289. πολλὰ κακ' ἀνθρώποισι ἐόργει.

1295. τοῖσδ' Cant. Pors. τοῖσδέ γ' Matth. τοισίδ' Elmsl. ("Sic scribendum: non enim τοῖονδε scribimus, sed τοῖόνδε.") Malim τοῖσδ' ἔτ'.

1296. δεῖ γάρ νιν —] Qu. δήσει γάρ —. Vel δεῖ νῦν γάρ ἦτοι —. Vel δεῖ γάρ νιν ἦτοι γῆς γε —. Vel χρεὼν γάρ ἦτοι —.

1297. ἡ πτηνὸν —] Cf. Aj. 1192. ὄφελε πρότερον αἰθέρα δῖνον μίαν etc. ἐς αἰθέρος βάθος] Cf. Fr. 978, 3. νῦν δ' ἐκ βαθείας γὰρ πάρεστιν αἰθέρος | λαβεῖν, etc. Arist. Av. 1715. ὁσμὴ δ' ἀνωνόμαστος ἐς βάθος κύκλον (πόλου?) | χωρεῖ. Virg. G. IV. 222. 'coelumque profundum'.

1300. τῶνδε φεύξεσθαι δόμων] Qu. — 'κ δόμων. Cf. Soph. Phil. 1044. δοκοῖμ' ἂν τῆς νόσου πεφευγέναι ('κπεφευγέναι?). El. 627.

1302. Cf. El. 1058. ἄρα κλύουσα, μήτε, εἴτ' ἐρξεις κακῶς; Orest. 413. οὐ δεινὰ πάσχειν δεινὰ τοὺς εἰργασμένους. 560. El. 907. Soph. Phil. 958. καὶ μ' οὐς ἐθήρων πρόσθε θηράσονται νῦν.

1303. ἐκώσσαι] ἐκώσωσιν plures mss. Pors. Elmsl. Recte.

1304. μὴ νῖν τι δράσωσ' Elmsl. Cf. 283. δέδουκα — μὴ μοί τι δράσης παῖδ' ἀνήκεστον κακόν. V. Herm. ad h. l. οἱ προσήκοντες γένει] Cf. Arist. Ran. 698. οἱ — προσήκουσιν γένει.

1305. μητρῶν — γόνον] Cf. Or. 406. μητρὸς ἐκπρᾶξαι γόνον. Herc. 44. Aesch. Eum. 623. πατρὸς γόνον πρᾶξαι.

1308. ἦπου] Loge ἦ γάρ.

1309. παῖδες — σέθεν] Cf. Suppl. 133. τῷ δ' ἐξέδωκας παῖδας Ἀργείων σέθεν; Her. 209. πατήρ δ' ἐκ τῆσδε γεννᾶται σέθεν | Θησείης.

1310. Cf. Hel. 785. οἶμοι, τί λέξεις; ὥς μ' ἀπώλεσας, γύναι. Hipp. 353.

1311. ὥς οὐκέτ' ὄντων —] Cf. ad Soph. Aj. 904. ὥς ὥδε τοῦδ' ἔχοντος αἰάζειν πάρα. 981. ὥς ὥδ' ἐχόντων — πάρα στενάζειν. El. 1370. φροντίζεθ' ὥς τούτοις — μαχοῦμενοι. Tr. 289. φρόνει νιν ὥς ἦζοντα. Phil. 415. ὥς μηκέτ' ὄντα κείνον ἐν φάει νόει. 810. OR. 848. Aj. 281.

1312. ἔξωθεν δόμων] Cf. El. 901. λέξον· ὥς φόβον γ' ἔξωθεν εἴ. Herc. 723. οἱ δειμάτων ἔξωθεν. Soph. El. 1448. συμφορᾶς γὰρ ἂν | ἔξωθεν εἶην τῆς φιλιότητος.

1314. χαλᾶτε κλῆδας ὥς τάχιστα] Malim χαλᾶτε κλῆθρ' ὅπως τάχιστα. Cf. Hipp. 808. χαλᾶτε κλῆθρα, πρόσπολοι, πυλωμάτων· | ἐκλύεθ' ἄρμους, ὥς ἴδω πικρὰν θέαν. Or. 1571. Iph. T. 99. 1304. Hel. 1196. Aj. 1003. ἔθ' ἐκκάλυπον, ὥς ἴδω τὸ πᾶν κακόν. Soph. Ant. 1187. κλῆθρ' — πύλης χαλῶσα. Sed Bacch. 448. κλῆδες ἀνῆκαν θύρετρα.

1315. ἐκλύεθ' ἄρμους] Cf. Hipp. 808. ἐκλύεθ' ἄρμους, ὥς ἴδω πικρὰν θέαν. Soph. Ant. 1216. ἀθρήσαθ' (?) ἄρμον χρώματος λιθοσπαδῇ (-σπάδα?). ἄρμους] Sc. januae.

1316. τὴν δὲ τίσωμαι φόνῳ] τὴν δὲ λυσσῶσαν φόνῳ Herw. Cf. ad 261. πόσιν δίκην τῶνδ' ἀντιτίσασθαι κακῶν. Elmsl. ad Her. 852.

1317. τί τάσδε κινεῖς κἀναμοχλεύεις πύλας;] Qu. ταῦτα — ἔπη, vel τούσδε — λόγους. Cf. Heliod. Aeth. I. p. 15. τί ταῦτα κινεῖς κἀναμοχλεύεις; et ad Arist. Nub. 1396. ὃ καινῶν ἐπῶν (al. λόγων) κινήτᾳ καὶ μοχλευτά. Similiter ἀνασπᾶν λόγους dicitur Ran. 902.

1320. λέγ' εἴ τι βούλει] Cf. Men. IV. 20. τοῦτ' ἐὰν ἔχῃς μόνον, | λέγ' εἴ τι βούλει (Mein.). Eur. El. 1049. Suppl. 567. λέγ' εἴ τι βούλει· καὶ γὰρ οὐ σιγηλὸς εἴ. Soph. El. 316.

1322. ἔρυμα πολεμίας χερὸς] Cf. Call. Fr. 142. ἔρυμα νιφετοῦ.

1323. ὃ μῖσος] Cf. Iph. T. 525. Her. 52. 941. μέγιστον ἐχθίστη] Cf. Alc. 790. τὴν πλεῖστον ἡδίστην θεῶν. Hipp. 1421. μάλιστα φίλτατος. Soph. Phil. 631. τῆς πλεῖστον ἐχθίστης — ἐχίδνης. Cic. Epist. Att. XII. 38. 'maxime liberalissima'.

1328. ἔργον τλᾶσα δυσοσεβέστατον] Cf. 796. τλᾶσ' ἔργον ἀνοσιώτατον.

1330. ὅτ' Qu. ὥς.

1331. Ἑλλήν' ἐς οἶκον] Cf. Iph. T. 341. Ἑλλήνος ἐκ γῆς. Ag. 1254. Ἑλλήν' ἐπίσταμαι φάτιν.

1333. τὸν σὸν δ' ἀλάστορ' —] Cf. Phoen. 1550. ὁ σὸς ἀλάστορ. Tro. 941. ὁ τῆσδ' ἀλάστορ. Aesch. Eum. 83. ὑμεῖς δὲ τῇ γῇ τῇδε (γῆν ἐς τήνδε?) μὴ βαρὺν κότον | σκήψητε (σκήψησθε vulg.). Ag. 366. ὅπως ἂν Ζεὺς — βέλος ἡλίδιον σκήψειεν (σκήψη βέλος ἡλιθιωθέν?).

1334. κτανούσα —] Ad rem cf. Apoll. Rhod. IV. 228.

1338. καὶ λέχους] νηλεῶς F. W. Schmidt. σφε] Pro αὐτά. Cf. 1240.

1340. ὦν γε —] Cf. Arist. Fr. 305. σακίον, ἐν οἷσπερ τὰργύριον ταμεύεται.

1341. κῆδος ἐχθρόν] Cf. Herc. 484. Αἰδὴν νομίζων πενθερόν, κῆδος πικρόν.

1342. λείναν, οὐ γυναικα] Cf. Orest. 1555. δισοοῖν λεόντων, οὐ γὰρ ἄνδρ' αὐτῶ καλῶ. Ag. 1258. αὕτη δίπλους λείνα etc. Similiter Strato IV. 546. Σφίγγ' ἄρρεν', οὐ μάγειρον.

1343. Σκύλλης — φύσιν] Cf. Ag. 1233. ἀμφίσβαιναν ἢ Σκύλλαν τινὰ | οἰκοῦσαν ἐν πέτραισι, ναυτίλων βλάβην.

1345. τοιόνδ'] Fort. τοῖον. V. Elmsl. Ed. Rev. XXXIII. 241.

1347. Cf. Hipp. 1405. ὦμωξα κἀγὼ καὶ πατὴρ δυνσπραξίας.

1348. Cf. Alc. 335. σοῦ γὰρ οὐκ ὠνήμεθα.

1349. Cf. 1029. ἄλλως δρ' ὑμᾶς, ὦ τέκν', ἐξεθρεψάμην. Soph. Oed. T. 827. Πόλυβον, ὃς ἐξέφρυνε καὶ ἐξέθρεψέ με. Arist. Pac. 629. ἦν ἐγὼ 'φύτευσα καὶ ἐξεθρεψάμην.

1351. μακρὰν ἂν ἐξέτεινα Musgr. Elmsl. At ita requireretur ἐναντίαν. Acquiescendum igitur forsitan in vulgata ἡ μάκρ' ἂν — ἐναντία (schol. ῥήματα). Cf. Soph. El. 1259. μὴ μακρὰν βούλον λέγειν. Aesch. Ag. 1296. μακρὰν ἔτεινας. 916. μακρὰν γὰρ ἐξέτεινας. ἐναντίαν B. sup. C. Quod praeferendum videtur.

1353. οἷά τ' εἰργάσω] οἷα δ' εἰργάσω vel potius οἷα δ' εἰργασαί malit Elmsl., qui tamen nihil libris inuitis mutandum esse censet. Cf. ad Soph. OC. 825. Phil. 928. 1172.

1355. τερπνὸν διάξειν βίον] Cf. Alc. 169. τερπνὸν ἐκκληῆσαι βίον.

1356. οὐθ' — οὐθ'] Imo οὐδ' — οὐδ'. Et sic Elmsl. ὁ σοὶ προσθεὶς γάμους] Cf. Phoen. 589. ὦ κακὰ μνηστεύματα, ἦ Ἀδραστε, προσθεὶς.

1357. ἀναιτεῖ ("formam unice Atticam") poetae reddit Herw.

1359. ὥκησε] Lege ὥκηκε. Cf. ad Rhes. 973. Soph. El. 1101. Αἰγισθον ἐνθ' ὥκηκεν (-σεν G.) ἱστορῶ πάλα. OC. 1259. συγκατώκηκεν. Conferri non debet Fr. 562. ἐνθεν φυγῶν Τυδεὺς ὥκησεν Ἄργος.

1360. τῆς σῆς καρδίας ἀνθηψάμην] Cf. 54. φρενῶν ἀνθάπτεται. Hel. 960. δ — σῆς μάλιστα καρδίας ἀνθάπτεται. Aesch. Pers. 703. ἀλλ', ἐπεὶ δέος παλαιὸν σοι φρενῶν ἀνθάπτεται. Soph. Trach. 778. διώδωνος | σπαραγμὸς αὐτοῦ πνευμόνων ἀνθήγατο. Arist. Ran. 474.

1361. Cf. Soph. El. 603. ὅν πολλὰ δὴ μέ σοι τρέφειν μάλιστα | ἐπητιάσω. Aesch. Eum. 176 f.

1362. λύει δ' ἄλγος] λήγει (aut μεῖον) δ' ἄλγος F. W. Schmidt.

1363. Cf. Alc. 473. τοιαύτας εἶη μοι κύρσαι — ἀλόχον. Ion. 1105. νόθον παιδὸς ἔκυρσεν. Fr. 503. μετρίων λέκτρων — κύρσαι θνητοῖσιν ἄριστον.

1365. οὗτοι νυν ἡμὴ δεξιὰ σφ' ἀπώλεσεν conj. Elmsl. Ipse malim οὗτοι νιν ἡμὴ δεξιὰ γ' ἀπώλεσεν. Et sic Burges ad Phil.

1295., coll. Alc. 721. οὗτοι πρὸς ἡμῶν γ' ὤλετ', οὐκ ἐρεῖς τόδε. Minus placeret οὗτοι νιν ἡμῇ δεξιὰ 'ξαπώλεσεν.

1366. ἀλλ' ἔβρις ἢ σὴ χοῖ — conj. Br. improbat Pors. Recte, opinor. V. Elmsl. ad Her. 131. et cf. Soph. OR. 417. OC. 1399. νεοδμήτες γάμοι] Cf. 623. τῆς νεοδμήτου κόρης.

1367. λέχους σφε κηξιώσας Elmsl. λέχους σφ' ἐπηξιώσας conj. idem. Quod praeferendum.

1370. 1371. οἷδ'] οἷ δ' F. W. Schmidt.

1370. Cf. Bacch. 351. μάλιστα γὰρ νιν δήξομαι δράσας τάδε.

1371. σφ' κάρα μιάστορες] I. q. ἀλάστορες. Cf. Aesch. Eum. 176. ἕτερον ἐν (αὐτῷ) κάρα μιάστορ' ἐκείνον πάσεται. Soph. El. 607. ὃν πολλὰ δὴ μέ σοι τρέφειν μιάστορα | ἐπητιάσω. OR. 353. οἶμοι] Malim οἶμαι. Et sic Tyrwhitt. Cf. ad Nub. 1112.

1374. στυγεῖ] κνίξῃ F. W. Schmidt, coll. Andr. 209. σὺ δ', ἦν τι κνισθῆς. στυγεῖ πικρὰν δὲ βάξιν ἐχθαίρω σέθεν] Qu. στυγνήν πικρὰν τε —.

1379. Cf. Liv. 32, 23. 'Promontorium est adversus Sicyonem Junonis quam vocant Acræam in altum excurrens: trajectus inde Corinthum septem millia fere passuum.'

1382. προσάφρομεν] προσάξομεν al. προστάξομεν Naber.

1383. ἐορτήν καὶ τέλη] Cf. Arist. Ran. 397. Ἰακχε πολυτίμητε, τέλος (μέλος libri) ἐορτῆς ἡδιστον εὐρών.

1388. τῶν ἐμῶν ἰδὼν γάμων] τῶνδε νεογάμων γάμων Herw. Cf. Bacch. 357. πικρὰν βάκχευσιν ἐν θήβαις ἰδὼν. πικρὰς τελευτὰς — γάμων] Cf. Aesch. Ag. 743. ἐπέκρανεν δὲ γάμον πικρὰς τελευτὰς. ἐμῶν] νέων bene Weil. ἰδὼν] τίνων F. W. Schmidt.

1389. Ἐρινὺς] Qu. Ἐρινὺς τ'. ἀλλὰ σ' Ἐρινὺς — φονία τε Δίκη] Cf. Soph. Aj. 1390. μνήμων τ' Ἐρινὺς καὶ τελεσφόρος Δίκη. Tr. 808. ὦν σε ποίνιμος Δίκη | τίσται' Ἐρινὺς τ'. Aesch. Ag. 1408. μὰ τὴν τέλειον τῆς ἐμῆς παιδὸς Δίκην | Ἄτην τ' Ἐρινύν τ'.

1393. φεῦ φεῦ, μνσαρά —] Cf. Soph. Ant. 1299. φεῦ φεῦ, μῆτερ ἀθλία. παιδολέτωρ] γρ. παιδολέτωρ supr. in Rom. A. "Nescio an rectius", ait Elmsl. Cf. Rhes. 550. Femininum παιδολέτωρ est infra 849. Aesch. Sept. 726. παιδολέτωρ δ' ἔρις (activo sensu).

1395. γ' om. A. Recte, opinor. ἄμορος] ἄμοιρος V. A. Notanda forma epica ἄμορος pro ἄμοιρος (Hec. 421. πεντήκοντ' ἄμοιροι τέκνων. Phoen. 613.), excusanda, ut videtur, in anapaestis.

1399. φίλιον — στόματος] Cf. Andr. 1182. ὦ φίλιον στόμα καὶ γένν καὶ χέρες. Hel. 629. Rhes. 902. Aesch. Cho. 810. Soph. OC. 201. Phoen. 1665. ὦ φίλτατ', ἀλλὰ στόμα γε σὺν προσπνύξομαι. Quod ad constructionem, Porsonus affert Hipp. 1385. ἀμφιτόμον λόγχας ἔραμαι διαμοιρᾶσαι (i. e. ὥστε διαμοιρᾶσαι). Herod. V. 38. ἔδεε γὰρ δὴ συμμαχίης τινὸς οἱ μεγάλης ἐξευρεθῆναι. Adde Soph. El. 543.

1401. νῦν σφε προσαυδᾷς —;] Cf. Arist. Pl. 934. νυνὶ βοᾷς;
Eq. 671. νυνὶ περὶ σπονδῶν;

1402. Post ἀπωσάμενος interrogandum est.

1408. ἀλλ' ὁπόσον γοῦν] ἀλλ' ὁπόσον γ' οὖν ("quod valet ἀλλ' οὖν ὁπόσον γε"?) frustra Elmsleius.

1409. ἐπιθεάζω μαρτυρόμενος δαίμονας] κἀπιθεάζω — Blomf. ad Cho. 843. Cf. Aesch. Cho. 843. Ζεῦ Ζεῦ, τί λέγω; πόθεν ἄρξωμαι, τὰδ' ἐπευχόμενη κἀπιθοάζουσ' (κἀπιθεάζουσ' recte Blomf.). Thuc. VIII. 53. Εὐμολπιδῶν — μαρτυρομένων καὶ ἐπιθειάζόντων (l. ἐπιθε.) μὴ κατάγειν. VII. 75. οὐκ ἄνευ ὀλίγων ἐπιθειασμῶν (l. ἐπιθε.) καὶ οἰμωγῆς ἀπολειπόμενοι. Plat. Phaedr. 40. ὁ δὲ ἀναγκάζεται διώκειν ἀγανακτῶν καὶ ἐπιθεάζων. Pherecr. II. 314. ὕστερον ἀρᾷται κἀπιθεάζει τῷ πατρί. Hesych. ἐπιθεάζει: θεοὺς ἐπικαλεῖται. Id. ἐπιθεάσας: κατευξάμενος. τὰδε καὶ θρηγῶ] Qu. τὰδ' ἐγὼ θρηγῶ, aut τὰδε θρηγῶ ἐγώ.

1413. ὄφελον Bendl. prob. Elmsl. in Q. Rev. XIV. 456. Cf. ad Pers. 917. ὄφελον | ἐκ σοῦ Musgr. Pors. ("Can πρὸς σοῦ be considered as a gloss for ἐκ σοῦ?" Elmsl.) Cf. Ag. 1561. τοῦτο πρὸς ἡμῶν κάππεσε, κάτθανε. "Non indignum esset Euripide οὗς μήποι' ἐγὼ φύσας ὁ τάλας | ὄφελον ὅσοις | πρὸς σοῦ φθιμένους ἐπιδέσθαι. Sed, quo facilius est quid scribere potuerit poeta, eo difficilior est quid revera scripserit, conjicere." (Elmsl.)

1415. πολλῶν ταμίης Ζεὺς ἐν Ὀλύμπῳ] πολλὰ μορφαὶ τῶν δαιμονίων est in Alceste, Andromache, Bacchis, et Helena, quae fabulae iisdem anapaesticis clauduntur.

1418. τῶν δ' ἁδοκῆτων πόρον] Cf. Alc. 211. τίς ἄν πως πόρος, κακῶν γένοιτο;

HIPPOLYTUS.

3. Πόντου] Pontus Euxinus intelligitur, ut intellexerunt Schol. Musgr. Wytt. alii. Cf. 1056. πέραν γε Πόντου καὶ τόπων Ἀτλαντικῶν. Herc. 234. Ἀτλαντικῶν πέρα φεύγειν δρων. Plat. Phaed. p. 109 B. ἡμᾶς οἰκεῖν τοὺς μέχρις Ἑρακλείων στηλῶν ἀπὸ Φάαιδος ἐν συμκρῶ τινὶ μορίῳ, etc. (Ubi v. Wytt.) Aesch. Prom. 348. Ἀτλαντος, ὃς πρὸς ἐσπέρους τόπους | ἔστηκε, κίον' οὐρανοῦ τε καὶ χθονός | ὥμοιν ἐρείδων. Arist. Vesp. 700. ἀπὸ τοῦ Πόντου μέχρις Σαρδοῦς. Auctor libri de Mundo III. 9. Εὐρώπη μὲν οὖν ἐστὶν ἥς ὄροι κύκλῳ στηλαὶ τε Ἑρακλέους καὶ μυχοὶ Πόντου. Similiter Juven. X. 1. 'Omnibus in terris quae sunt a Gadibus usque (usque ad?) | Auroram et Gangem pauci dignoscere possunt | vera bona.' Redde: et quotquot Pontum Atlanticosque terminos

intra habitant, i. e. omnes orbis terrarum cogniti habitatique incolae. Proverbialis locutio fuit, *εἰς Φᾶσιν, ἔνθα ναυσὶν ἔσχατος δρόμος*, ut et ἀπεισθαι Ἡρακλῆος στηλᾶν (Pind.).

5. *πρεσβεύω*] Honoro. Cf. Alc. 282. ἐγὼ σὲ πρεσβεύουσα etc. Soph. Tr. 1065. καὶ μὴ τὸ μητρὸς ὄνομα πρεσβεύσης πλέον.

6. *σφάλλω* —] Cf. Trag. adesp. 462, 13. σφάλλει δ' ἐκείνους οὐδ' ἂν ὀνόσῃ.

7. Cf. Prom. 224. ἔνεστι γάρ πως τοῦτο τῇ τυραννίδι | νόσημα, τοῖς φίλοις μὴ πεποιθέναι.

10. ὁ γάρ με Θησέως παῖς vulg. Collocatio pronominis haud toleranda. Leg. ὁ Θησέως γὰρ παῖς μ' —. Cf. Iph. T. 238. Ἀγαμέμνωνος παῖ καὶ Κλυταιμνήστρας τέκνον (τέκος).

11. *παιδεύματα*] Cf. Soph. OR. 85. ἀναξ, ἐμὸν κήδευμα.

19. *προσπεσών*] Qu. *λαγχάνων*. *μειζὼ βροτείας προσπεσών ὀμλίας*] Qu. — *εἰς ὀμλίαν πεσών*. Cf. Fr. 29. σιγᾶν φρονοῦντα κρείσσον' εἰς ὀμλίαν πεσόντα.

20. *τούτοις μὲν νυν*] *τούτοις ἐγὼ μὲν* et max (22.) *τὰ πολλὰ γάρ* (pro δὲ) V. D. in Class. Journ. V. 197.

22 sq. Eadem syntaxis Iph. T. 947. ἐλθὼν δ' ἐκείσε, *πρῶτα μὲν μ' οὐδεὶς ξένων | ἐκὼν ἐδέξαθ'* etc. Hec. 970.

27. *κατέσχετο*] Mendosum hoc est. Qu. *κατείχετο*, vel *κατέσχεθη*. (Cf. Fr. 1132, 27. *φίλοις ἀφύκτοις κατασχεθεῖς*. Fr. 1132, 6. *ἔρωτι παιδὸς ἄρσενος σχεθεῖς*.) Vel *ἐκνίζετο*.

29. *καὶ πρὶν νιν* (pro μὲν) *ἐλθεῖν* V. D. in Class. Journ. V. 197.

30. *κάτοπιον γῆς τῆσδε*] Cf. Aesch. Ag. 307. *Σαρωνικοῦ | πορθμοῦ κάτοπιον πρῶν*. OC. 1600. *ἐπόπιον πάγον*.

31. *Κύπριδος ἐγκαθείσατο*] *Κύπριδι μὲν καθείσατο* V. D. in Class. Journ. V. 197.

32. *ἔρῳσ' ἔρωτ' ἔκδημον*] Cf. Arist. Pl. 992. *λέγεις ἐρῶντ' ἀνθρώπον ἐκνομιώτατα*.

35. *μίασμα φεύγων αἵματος*] Cf. Suppl. 148. *αἷμα συγγενὲς γείγων*. Med. 795. *παίδων φόνον | φεύγουσα*.

36. *καὶ τήνδε*] Qu. *κᾶς τήνδε*. Sed cf. Med. 682. *τήνδε ναυτολεῖς χθόνα*. Cycl. 106. Hec. 1260.

37. *ἔκδημον*] *ἔκδημος* Luzac. p. 7. Cf. Alc. 2. *θῆσαν τράπεζαν αἰνέσαι*.

41. *ἀλλ' οὔτι ταῦτη* —] Cf. Med. 365. *ἀλλ' οὔτι ταῦτη ταῦτα, μὴ δοκεῖτέ, πω*. Prom. 510. *οὐ ταῦτα ταῦτη μοῖρά πω τελεσφόρος | κρᾶναι πέπρωται*. Arist. Eq. 839. *οὐκ, ὦγαθοί, ταῦτ' ἐστὶ πω ταύτη μὰ τὸν Ποσειδῶ*. Pl. 399. *οὐκ ἔστι πω τὰ πράγματ' ἐν τοῖτῳ*. Ennius ap. Cic. de N. D. III. 26. 'nequaquam istuc istac ibit'.

42. *δεῖξω δὲ Θησεῖ*] *δήλον δὲ θήσει* (sc. Phaedra) H. Gloë. *δεῖξαι δεήσει* Weil. *κάκῃ γανήσεται*] Sc. *αὐτό. καὶ σφαλήσεται* F. W. Schmidt, coll. 1414. et 1406.

46. *εἰς τρεῖς*] Cf. *εἰσάπαξ*.

47. εὐκλεῆς] εὐσεβής F. W. Schmidt. Sed cf. 687. τοιγάρ οὐκέτ' εὐκλεεῖς θανούμεθα.

48. προτιμήσω κακὸν] Qu. προτιμήσω κλέος vel ποτέ. Ad praecedens enim εὐκλεῆς respicitur. Cf. Alc. 773. τῶν ἐν Ἀδμήτῳ κακῶν | οὐδὲν προτιμῶν. Her. 883. τὸ σὸν προτιμῶν. Eum. 637. πατὴρ προτιμᾷ Ζεὺς μόνον. 739. γυναικὸς δ' οὐ προτιμήσω μόνον.

49. Cf. Andr. 1106. τῆς πάροιθ' ἁμαρτίας | δίκας παρασχεῖν.

54. δπισθόπους κῶμος] Cf. 1179. μυρία δ' δπισθόπους | φίλων ἄμ' ἔστειχ' ἡλικῶν θ' ὁμήγουρις. Soph. El. 1104. ἡμῶν ποθεινὴν κοινόπουν παρουσίαν.

56. ἀνεωγμένος] Cf. Ion. 1563. ἀνεφύχθη. πύλας Ἄιδου] Cf. 1447. καὶ δὴ νεοτέρων δρῶ πύλας. Med. 1231. εἰς Ἄιδου πύλας | οἶχει. Alc. 124. Maccab. III. 5. 51. ἤδη πρὸς πύλαις ἔδου καθεστῶτας.

58 sq. "Hic cantus unicus inter Euripideos exstat exemplum carminis ante adventum Chori ipsius ab aliis dicti munere Chori fungentibus. Simile quid in nostri Alexandra extitisse testis est Schol." V. D. in Class. Journ. V. 198. Cf. Iph. A. 1522. κλήσωμεν Ἄρτεμιν, θεῶν ἄνασσαν. Arist. Th. 116. ἔπομαι κλήζουσα σεμνὸν | γόνον δλβίζουσα Λατοῦς | Ἄρτεμιν ἀπειρολεχῇ.

59. τὰν Διὸς Ἄρτεμιν] Cf. Aesch. Fr. 375. Ἐναγώνιε Μαΐας καὶ Διὸς Ἑρμᾶ. Soph. Aj. 172.

60. ἢ μελόμεσθα] Cf. Hel. 1160. οἱ μὲν Ἀἰδᾶ μέλονται κάτω. Phoen. 1302. ἰαχὰν — μελομένην νεκροῖς δάκρυσι θρηνήσω.

68. εὐπατέρειαν αὐλάν] I. e. εὐδαίμονα πατὴρ αὐλάν, ut explicat Elmsleius ad Iph. T. 1082. ἤπερ μ' — ἔσωσας ἐκ πατροκτόνου χερσός. Cf. El. 168. σὺν ἀγρότειραν αὐλάν. Ion. 1073. εὐπατριδὰν γεγῶσ' οἴκων. ναεῖς εὐπατέρειαν αὐ- | λάν Ζανὸς πολύχρονον (expuncto οἴκον) Cobet. αὐλάν Ζανός] Cf. Aesch. Prom. 122. Διὸς αὐλήν. Hom. Od. 4, 74.

73. ἀκηράτου λειμῶνος] Cf. Choeril. Fr. 1, 2. δι' ἀκήρατος ἦν ἔτι λειμῶν. Ion. 1441. ἐλαίας ἐξ ἀκηράτου γεγῶς.

77. ἡρινὸν] ἑαρινὸν Both. Verno tempore. Adverbium, ut in Fr. 316, 3. γῇ τ' ἡρινὸν θάλλουσα. Arist. Pac. 800. Av. 1099. Cf. Eur. Suppl. 448. λειμῶνος ἡρινοῦ.

78. αἰδῶς δὲ mss. Ταῦρος δὲ — corr. V. D. in Class. Journ. VI. 394. Requirit enim hic fluvii alicujus prope Troezena nomen. Confert autem Athen. III. c. 95. ἀπὸ τοῦ περὶ Τροϊζῆνα ποταμοῦ Ταύρου. Idem reponi jubet Herwerden Mnem. IV. 369 sq. et ad Ion. 1261. Fluvii hujus aquam Ταύρειον ὕδωρ dicit Sophocles (Fr. 20.) ap. Athen. III. 96. De fluvio Tauro extra muros urbis v. Paus. Cor. 30. Cf. Aesch. Pers. 493. οὐ Σπερχεῖος ἄρδει πεδίον εὐμενεῖ ποτῶ. ποταμίαισι — δρόσοις] Cf. 126. ποταμίᾳ δρόσῳ. Qu. ποταμίαισιν (-οισιν) ἀρδεύει δρόσοις. κηπεύει] Cf. Eubul. III. 245. οἷας | Ἡριδανὸς ἀγνοῖς ὕδασι κηπεύει κόρας. Tro. 1175.

δὴν πόλλ' ἐκήπειν' ἢ τεκοῦσα βόστρονυχον. Arist. Av. 1100. λευκό-
τροφα μύρια Χαρίτων τε κηπεύματα.

79. ὅσοις διδακτὸν μηδέν] ὅστις — Pors. prob. Elmsl. ad
Bacch. 315. Qu. ὅστις δ' ἔδρασε μηδέν. διδακτὸν] ἄλαστον
Naber, coll. 877. βοᾷ δέλτος ἄλαστα. ἀλλ' ἐν τῇ φύσει] ἀλλὰ
τῇ φύσει Orion. Cf. Bacch. 315. ἀλλ' ἐν τῇ φύσει | τὸ σωφρονεῖν
ἔνεστιν εἰς τὰ πάντ' αἰεί.

80. ἐς τὰ πάνθ' ὁμῶς] Eadem verba Aesch. Prom. 736. ἐς
τὰ πάνθ' ὁμῶς βίαιος. Eum. 366. 692. Soph. Aj. 1372.

81. κόμης ἀνάδημα δέξαι] Cf. El. 877. δέξαι κόμης σῆς βοστρύ-
χων ἀνδήματα.

86. Cf. Iph. T. 1447. κλύεις γὰρ αὐδὴν καίπερ οὐ παρὼν
θεᾶς. Soph. Aj. 14 sq. Act. Apost. IX. 7. οἱ δὲ — εἰστήκεισαν ἐν-
νεοί, ἀκούοντες μὲν τῆς φωνῆς, μηδένα δὲ θεωροῦντες. τέλος δὲ
κάμπαιμι — βίον] Cf. Hipp. 86. τέλος δὲ κάμπαιμι, ὥσπερ ἡρξά-
μην, βίον. Hel. 1685. δταν δὲ κάμψης καὶ τελευτήσης βίον. El. 956.
πρὶν ἂν πέλας | γραμμῆς ἔκηται καὶ τέλος κάμψη βίον. Soph. OC. 91.

90. ἢ γὰρ οὐ σοφοὶ φαινοίμεθ' ἄν] Malim οὐ γὰρ ἂν σοφοὶ
φαινοίμεθ' ἄν. Et sic V. D. in Class. Journ. V. 200.

96. πλείστη γε καὶ κέρδος τι malit V. D. in Class. Journ.
V. 200.

101. Eadem constructio Hec. 771. πρὸς ἄνδρ', δς ἄρχει τῆσδε
Πολυμήστωρ χθονός; Alc. 37. Tro. 1134. etc. Hom. Od. I. 70.
Κύκλωπος κεχόλωται, δν ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν | ἀντίθεον Πολύφημον.

102. πρόσωθεν — ἀσπάζομαι] Qu. πόρρωθεν —. Cf. Plat.
Resp. VI. 499 A. τὰ κομψὰ πόρρωθεν ἀσπάζεσθαι. Soph. Tr. 1003.
θαυμ' (?) ἂν πόρρωθεν ἰδοίμαν.

105. ὅσον] Leg. οἶον.

106. οὐδεὶς μ' ἀρέσκει —] Imitatur Menander IV. 127. οὐδεὶς
μ' ἀρέσκει νυκτὶ περιπατῶν θεός.

108. παρελθόντες δόμους] Cf. 1137. παρῆλθε νυμφικούς δόμους.
1275. παρέλθω δόμους;

111. ἄρμασι] De uno curru. Cf. Ion. 82. etc.

115. φρονοῦντες οὕτως] φρονοῦντες ὁρθῶς F. W. Schmidt,
coll. Prom. 1000. OR. 550. Iph. T. 1476. etc. λέγειν] φρονεῖν
Reisk. Sic Bacch. 1123. οὐ φρονοῦς' ἃ χρὴ φρονεῖν. Fr. 49. δοῦ-
λον φρονοῦντος μᾶλλον ἢ φρονεῖν χρεῶν.

118. σπλάγχχνον ἔκτονον φέρων] Cf. Phoen. 1547. ἀλαδὸν δμμα
φέρων.

119. μάταια βάζει] Cf. Soph. El. 642. ματαίαν βάξιν. μὴ δόκει
τούτῳ κλύειν] Cf. Med. 67. ἤκουσά του λέγοντος οὐ δοκῶν κλύειν.

121. Ὡκεανοῦ τις ὕδωρ] κυανοειδὲς ὕδωρ sagaciter restituit
Naber, prob. Herw., coll. Hel. 179. κυανοειδὲς ἀμφ' ὕδωρ ἔτυχον etc.

123. βαπτὰν κάλπισι θυτὰν παγὰν] Cf. Hec. 610. τεῦχος —
βάψας' ἔνεγκε δεῦρο ποντίας ἁλός.

126. φάρσα· πορφύρεα Herm. Monk.

135. τριτάταν] Qu. τριταίαν, ut in 275. τριταίαν (τρίτην τήνδ'?) οὗς' ἄσιτος ἡμέραν. Cf. ad 125.

136. τάνδε κατ' ἀμβροσίου στόματος ἀμέραν] τάνδ' ἐκὰς ἀμβροσίου — Reisk. Qu. τάνδε καὶ (vel τάνδ' ἀνευ, vel τάνδε δίχ') ἀμβροσίου πόματος(?) ἀμέραν Δαματρός ἀκτῆς τε — ἀγνὸν ἴσχειν. Sed Eust. p. 333, 13. καὶ ἀμβρόσιον στόμα παρ' Εὐριπίδῃ. Vel τάνδε δι' ἀμβροσίου στόματος —. Cf. Orest. 41. ὧν οὔτε σιτὰ διὰ δέξης ἐδέξατο.

137. στόματος] πόματος(?) Jacobs. prob. Barker in Class. Journ. VII. 207. (Cf. Hom. H. Cer. 49. οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἡδυπότιο | πάσσαι' ἀκηχεμένη. Hom. Il. 19, 306. μὴ με πρὶν σίτιο κελεύετε μῆδ' ἐποιήτος | ἄσασθαι φίλον ἦτορ, ἐπεὶ μ' ἄχος αἰνὸν ἰκάνει. Soph. Phil. 714. δς μῆδ' οἰνοχύτου πόματος(?) ἦσθη δεκέτη χρόνον. Theocr. Id. XI. 50. ποτὸν ἀμβρόσιον (i. e. aquam). Sed ita requireretur copula post ἀκτῆς.

138. δέμας ἀγνὸν ἴσχειν] Naumachius apud Stob. Grot. p. 278. καλὸν μὲν δέμας ἀγνὸν ἔχειν ἀδμητὰ τε μέμνειν | παρθενικὴν. Infra 1003. λέχους — ἀγνὸν δέμας. Δαματρός ἀκτῆς] Cf. Hom. Il. 13, 322. δς θνητός τ' εἴη καὶ ἔδοι Δημήτερος ἀκτὴν.

140. κέλσαι ποτὶ τέρμα δύστανον] Cf. Aesch. Prom. 184. δέδια δ' ἀμφὶ αἰς τύχαις, πᾶ ποτε τῶνδε πόνων χρή σε τέρμα κέλσαντι' εἰσιδεῖν.

141. ἐνθεος — ἐκ Πανός] Cf. Med. 1273. Ἰνὼ μανῆσαν ἐκ θεῶν.

142. εἶθ' Ἑκάτας] Qu. ἥ 'ξ Ἑκάτας. ἐκ Πανός] Cf. Med. 1168. δόξασά πον | ἥ Πανός ὀργὰς ἥ τινος θεῶν μολεῖν. Rhcs. 36.

144. φοιτᾶς] Cf. Soph. Aj. 59. ἐγὼ δὲ φοιτῶντ' ἄνδρα μανιάσιν νόσοις | ὥτρυνον.

150. δίναισιν νοτίας ἄλδς] δίναις ἐν νοτίαις — unus codex. δίναις τ' ἐν νοτίαις — Wakef.

153. πημαίνει] Qu. βασκαίνει.

158. φήμαν] Leg. γάμαν.

160. εὐναία δέδεται ψυχάν] Qu. εὐναία (vel εὐναία) 'νδέδεται.

161. τὰ δυσφόρῳ — ἀμαχανίας — δυσφορούνας (cum schol.) V. D. in Class. Journ. V. 201.

162. ἀρμονία] Anglice constitution.

166. εὐλοχον — Ἄρτεμιν] Cf. Iph. T. 1097. Ἄρτεμιν λοχίαν. Suppl. 958.

168. αὐτεῖν — πολυζήλωτος αἰὼν — φοιτᾶν V. D. l. l. αὐτεῖν Ἄρτεμιν] Cf. Rhcs. 668. ἑμᾶς αὐτῶ. Cycl. 665. τί χοῦμ' αὐτεῖς; Hec. 1092. βοᾶν αὐτῶ. Ph. 1277. 1347. Her. 646. El. 724. 757. 779. Forma Ionica αὐτεῖν ut ἑμνεῖσαι Med. 422. ubi v. Elmsl. et μυθεῖσαι Iph. A. 790.

173. *στυγνὸν δ' —*] Cf. 290. *στυγνὴν ὀφρὺν λύσσασα*. Med. 106. *δῆλον δ' ἀρχῆς (ἀρ' ἔστ'?) ἐξαιρόμενον | νέφος οἰμωγῆς*. Aesch. Sept. 214. *ὑπερθ' ὀμμάτων κρηγμαμένην νεφέλαν*. Hor. Epist. I. 18. 94. 'Deme supercilio nubem.' *ὀφρῶν νέφος*] Cf. El. 1073. *συννεφοῦσαν ὀμματα*. Soph. Ant. 528. *νεφέλη δ' ὀφρῶν ὑπερ* etc.
183. *τάχα δ'*] Fort. *ταχὺ δ'*. *σπεύσεις*] *σπεύδεις* malit Naber. Futuro enim hic non esse locum.
192. ἄλλο τι τοῦτον φίτερον, ἀλλὰ | σκότος ἀμπίσχων κρύπτει *νεφέλαις* Herm. apud Erf. ad Soph. Phil. 678.
195. *δτι*] Scrib. *δ τι*.
- 196 sq. Cf. Arist. Eccl. 114. *δεινὸν ἐστὶν ἢ μὴ 'μπειρία*. Tol- lenda virgula post *βίотου*. *ἀπειροσύναν*] Cf. Med. 1094.
196. *κοῦκ ἀπόδειξιν*] Cf. Bacch. 1286. *ὥς ἐν οὐ καιρῷ πάρει*.
199. *λέλυνμαι μελέων σύνδεσμα*] Cf. Bacch. 696. *δοῖσιν ὀμμάτων σύνδεσμον' ἐλέλυτο*. Hec. 438. *λύεται μου μέλη*. Her. 602. *λύεται μέλη λύπη*. *σύνδεσμα*] Cf. Med. 1193. Bacch. 697.
201. *κεφαλῆς ἐπικράνον*] Cf. Iph. T. 51. *ἐξ ἐπικράνων κόμας ξανθὰς καθεῖναι*.
202. *ὥμοις*] Qu. *αἰραις*.
203. *χαλεπῶς μεταβάλλε δέμας*] Cf. Med. 121. *χαλεπῶς ὀργὰς μεταβάλλουσιν*.
209. *δροσερὰς ἀπὸ κρηνίδος*] *δροσερὰς* — Naber. Sed cf. 226. *δροσερὰ κλιτύς*. Hel. 1351. *πηγὰς — δροσερὰς*. *κρηνίδος*] Qu. *κρηναίας*, vel *κρηνας πον*.
213. Cf. Suppl. 1066. *ὦ θύγατερ, οὐ μὴ μῦθον ἐπὶ (ἐς?) πολλοὺς ἐρεῖς*;
214. *ὀπίπνοσα λόγον*] Cf. 232. Hec. 335. *λόγοι — μάτην δι- φθέντες*. Med. 1404. *μάτην λόγος ἐξοιπται*. Aesch. Prom. 931. *τοιὰδε ὀπίπων ἔπη*.
217. *στείβουσι*] Cf. Theocr. XVII. 122.
218. *ἐλάφοις ἐγχριμπτόμεναι*] Cf. Chaerem. 2. (*λίθοισι*) *γῆς ὀστοῖσιν ἐγχριμπτεῖς πόδα*.
219. *πρὸς θεῶν ἔραμαι —*] Hunc locum παρωδεῖ Aristopha- nes Fr. 146. *πρὸς θεῶν ἔραμαι τέτιγα φαγεῖν | καὶ κερκώπην θηρενσαμένη λεπτῷ καλάμῳ*. et Vesp. 751. *κυσὶ θωυῖται*] Cf. Iph. T. 1127. *ὁ κάλαμος Πανὸς κώπαις ἐπιθωυῖσει*. Aesch. Prom. 73. *ἢ μὴν κελεύσω ἀπιθωυῖω γε πρὸς*. 277. 393. 1041.
220. *ῥῖπαι Θεσσαλὸν ὄρπακ'*] Cf. Bacch. 1203. *οὐκ ἀγκυλωτοῖς Θεσσαλῶν στοχάσασιν*.
222. *ἐπίλογχον — βέλος*] Cf. Herc. 1003. *ἔγχος ἐπίλογχον*.
224. *καὶ*] *μέτα* Kirch. *μελέτης* M. V. schol. *μελέτη* A. V. pr. *τί κνηγεσίων μελέτη καὶ σοὶ* V. D. in Class. Journ. VI. 75. Cf. Anacreontea, *τί γὰρ μάχαισι κάμοι*; et *τί Πλειάδεσσι κάμοι*; *κνηγεσίων*] Scribe *κνηγεσιῶν*.
226. *δροσερὰ — κλιτύς*] Cf. Cycl. 50. *κλιτὺν δροσεράν*.

227. Corripitur posterior in κλιτὺς hic et in Bacch. 409.

Qu. πηγή.

230. δαπέδοις] Cf. Hel. 207. ἱππόκροτα λέλοιπε δάπεδα.

231. δαμαζομένα] Media vox ut in Fr. 683, 2. τίς αὐτὴν πημονή· δαμάζεται; Usitatio est activa, Aesch. Suppl. 861. Hesychius, Ἐνέτας πώλους: ἐν Στεφανηφόρῳ. ἀπὸ τῆς περὶ τὴν Ἀδορίαν Ἐνετίδος. Ita corrigit V. D. in Class. Journ. VI. 75. πώλους Ἐνέτας] Cf. 1132. συζυγίαν πώλων Ἐνετῶν. Hinc nomen hodie-
num Venetia.

233. νῦν δὴ] νυνδὴ malit Cobet. V. L. p. 233. Anglice just now. ἐπὶ θῆρας πόθεν ἐστέλλον; V. D. in Class. Journ. VI. 75., coll. 1127. ὅθι κυνῶν ὠκυπόδων μέτα θῆρας ἔναιεον.

234. νῦν δ' αὖ] νῦν δὲ Cobet. V. L. p. 233. ex grammatico nescio quo. πόθον] πόνον F. W. Schmidt, coll. 52. θήρας μόχθον. et πόνος μάχης apud Homerum.

235. ἐπ' ἀκυμάντοις] ἐν ἀκυμάντοις Cobet. ex eodem. ἀκυμάντοις] Anglice, not washed by the waves. I. q. ἀκυμάτοις (Adesp. 336. ἀκύματος πορθμός), ἀκύμοσι (Iph. T. 1444.), et ἀκύμοις (Herc. 698.). Cf. Aesch. Ag. 653. δυσκύμαντα δ' ὠρώρει κακά.

238. παρακόπτει φρένας] Cf. Bacch. 33. παράκοποι φρενῶν. Aesch. Ag. 223. παρακοπὰ πρωτοπήμων. Eum. 330. παρακοπὰ, παραφορὰ φρενοδαλῆς. Pr. 582. δέϊματι — παράκοπον. 998. παρακόπῳ λήματι.

240. παρεπλάγχθην γνώμας ἀγαθᾶς] I. e. ἐκτὸς γνώμας —. Cf. Aesch. Suppl. 452. ἡ κάρτα νείκους τοῦδ' ἐγὼ παροίχομαι.

247. τὸ γὰρ ὀρθοῦσθαι γνώμην ὀδυνᾷ] Cf. Aesch. Ag. 1475. νῦν δ' ὠρθωσας στόματος γνώμην (γῆρυν?).

248. κρατεῖ] I. e. κράτιστόν ἐστι, νικᾷ.

254. φιλίας — ἀνακίρνασθαι] Malim φιλίας — συγκίρνασθαι. Cf. Herod. IV. 152. φιλίας μεγάλας συνεκρήθησαν. VII. 151. τὴν πρὸς Ξέρξεα φιλίην συνεκράσαντο. Aesch. Cho. 342. νεοκροῦντα φίλον. Ag. 798. ἔδαρεῖ — φιλότῃ. Arist. Pac. 996. μῖξον δ' ἡμᾶς τοὺς Ἑλληνας | πάλιν ἐξ ἀρχῆς | φιλίας χυλῶ, καὶ συγγνώμῃ | τινὶ προτιέροα κέρασον τὸν νοῦν. Cic. de Amic. 13, 13. 'fugiendas esse nimias amicitias'.

255. πρὸς ἄκρον μυελὸν ψυχῆς] Cf. Hor. Epist. I. 10. 28. 'propiusque medullis'.

256. στέργηθρα φρενῶν] Cf. Aesch. Prom. 492. ἔχθραι τε καὶ στέργηθρα.

258. Cf. Alc. 883. ζηλῶ δ' ἀγάμους ἀτέκνους τε βροτῶν· μία γὰρ ψυχὴ, τῆς δ' ἐπεραλεῖν | μέτροιον ἄχθος. ὠδίνειν — βάρος] Cf. Her. 644. πάλαι γὰρ ὠδίνουσα — ψυχὴν ἐτήκου etc. Soph. Trach. 325. αἰὲν ὠδίνουσα συμφορᾶς βάρος. Aj. 794.

260. τῆς] τῆσδ' malit Faehse.

261. ἀτρεκεῖς ἐπιτηδεύσεις] Anglice, too elaborate studies.
Cf. 1114. δόξα — ἀτρεκής.
266. ξυμφήσουσι] ξυμφωνοῦσι Naber.
268. τάσδε δυστήνους τύχας] τῇσδε δυστήνου τύχας Luzac.
Markl. (coll. 283.) et V. D. in Class. Journ. VI. 75.
269. ἄσημα] Cf. 371.
270. σοῦ δ' ἂν πνυθέσθαι] σοῦ δ' ἐκπνυθέσθαι Blomf. in Quart.
Rev. VIII. 221. Cf. ad Prom. 617.
271. οὐκ οἶδ' ἐλέγχουσ' οὐκ οἶδα δηλοῦν F. W. Schmidt.
ἄλλως ἐλέγχεις Vitelli.
273. Cf. Or. 1274. ἐς ταῦτόν ἤκει· καὶ γὰρ οὐδὲ τῇδ' ὄχλος.
Hec. 748. ἐς ταῦτόν ἤκει· καὶ γὰρ οὐδ' ἐγὼ κλύειν.
274. Pro τε malim δέ.
275. τριταίαν γ' οὖσ' αἰτοῖς ἡμέραν] Qu. τρίτην τήνδ' οὖσ' —.
Nam τρίτην (non τριταίαν) ἡμέραν dicebant. Cf. 135. τριτάταν δέ
νιν κλύω τάνδε — ἀμέραν etc. Sed cf. Hec. 32. τριταῖον (τρίτον
τόδ') ἤδη φέγγος αἰωροῦμενος. El. 171. τριταίαν καρύσσουν θυσίαν.
276. ὑπ' αἵτης] ἄσης ὑπ' (fastidio et taedio) Muret. Vict.
Madvig. ἄλης ὑπ' Reisk.
277. θανεῖν] ἄδηλ' conj. Musgrave. Qu. οὐ φησ'. Sub. πειρω-
μένη. δοιτεῖ δ'] δοιτεῖ γ' Purgold.
278. ἐξαρκεῖ] Gl. ἀρέσκει. Cf. 702. ἡ γὰρ δόκαια ταῦτα κἀξαρκ-
κοῦντά μοι —;
284. εἰς πάντ' ἀφῆμαι] Anglice, I have tried everything.
Cf. Soph. OR. 265. καπὶ πάντ' ἀφίξομαι.
289. καὶ σύ θ'] καὶ σύ γ' Blomf. ad Sept. 469. Cf. 656. 732.
907. 1055. ἡδίων] Anglice, more pleasant.
290. στυγνήν ὀφρὺν λύσσασα] Cf. 173. στυγνὸν δ' ὀφρῶν νέφος
αὐξάνεται.
294. γυναῖκες αἶδε —] Cf. Andr. 411. ἥδε χεῖρα | σφάζειν,
φρονεύειν, δεῖν, ἀπαρτῆσαι δέρον. Iph. A. 1478. πλόκαμος ὅδε κατα-
στέφειν. Hom. Il. IX. 688. εἰσὶ καὶ οἶδε τὰδ' εἰπόμεν.
295. ἔκφορος] Cf. Plat. Lach. p. 201 A. οὐδεὶς γὰρ ἔκφορος
λόγος. σοι] Qu. σου aut σή.
299. Cf. 703. συγχωρεῖν λόγοις.
301. ἄλλους] ἄλλως Schmidt.
302. ἴσον δ' ἀπεσμεν] ἴσον γὰρ ἴσμεν Schmidt.
303. λόγοις ἐτέγγεθ'] Cf. Aesch. Prom. 1044. τέγγει γὰρ οὐδὲν
οὐδὲ μαλθάσσει κέαρ | λιταῖς. Arist. Lys. 550. χωρεῖτ' ὀργῇ καὶ μὴ
τέγγεσθ'. Hinc ἀτεγκτος.
- 304 sq. Cf. Soph. OR. 343. οὐκ ἂν πέρα φράσαιμι. πρὸς τὰδ',
εἰ θέλεις, | θυμοῦ δι' ὀργῆς ἥτις ἀγριωτάτη.
304. αὐθαδεστέρα γενοῦ θαλάσσης Blomf. ad Pers. 176. Cf.
Hor. Od. III. 9. 22. 'Iracundior Adria'. III. 7. 21. 'Scopulis sur-
dior Icar' | voces audit'

305. προδοῦσα σοὺς] προδοῦσ' ἔσει T. Halbertsma.
 315. χειμάζομαι] Cf. Aesch. Prom. 579. χαλινοῖς ἐν πετρίνοις
 χειμαζόμενον. Soph. Phil. 1410.
 316. ἀγνὰς μὲν — φέρεις;] Cf. ad Med. 676. 1129.
 317. χεῖρες μὲν ἀγναί —] Cf. Or. 1620. ἀγνὸς γὰρ εἰμι χεῖρας.
 OP. ἀλλ' οὐ τὰς φρένας.
 318. ἐπακτοῦ πημονῆς] Cf. Phoen. 343. γάμων ἐπακτὸν ἄπαν.
 Soph. Trach. 491. νόσον γ' ἐπακτόν. Philemon. IV. 36. κακὸν
 ἐπακτόν. Arist. II. 1099. ἀνδρῶν ἐπακτῶν.
 322. δ' σ' ἐξαίρει θανεῖν] Cf. Alc. 346. οὐτ' ἂν φρέν' ἐξαίροιμι
 πρὸς Αἴβυν λακεῖν | αὐλόν.
 323. Scribe εἰς σ' (σέ) ἀμαρτάνω.
 324. ἐν δὲ σοί] οὐδὲ σοῦ Herw. Cf. v. seq. λελείφομαι]
 Qu. 'πυλείφομαι.
 325. Scribe — ἐξαρτωμένη;
 326. καὶ τῶνδε γονάτων] Malim καὶ σῶν γε γονάτων (ut vulgo),
 vel καὶ τῶνδε γονάτων γ'.
 327. τάδ' εἰ πένθει κακά] τάδ' εὐρήσεις κακά F. W. Schmidt.
 328. ἢ σὲ μὴ εὐτυχεῖν Nauck. ἢ σοῦ γ' ἀμπλακεῖν Hart Weil.
 ἢ σέ γ' ἀποβαλεῖν (aut ἀπολέσαι) F. W. Schmidt. ἢ σοῦ κῆρ'
 ἰδεῖν(?) ἰδεῖν idem. Qu. ἢ σου γ' ἀμπλακεῖν. Schol. τοῦ δὲ στε-
 ρηθῆναι σου μεῖζον οὐκ ἔστι μοι κακόν.
 336. οἰγῶμ'] Confer δρωῖμι apud Soph. σὸς γὰρ οὐντεῦθεν
 λόγος] Cf. Suppl. 109. οἶδ'· ἀλλὰ τῶνδε μῦθος οὐντεῦθεν, τέκνον.
 341. ὥς ἀπόλλυμαι] ὦδ' ἀπόλλυμαι malit Elmsleius. Leg. ἐξα-
 πόλλυμαι.
 342. ἔκ τοι πέπληγμαι] Idem hemistichium est infra 934.
 Herc. 1105. Ita Or. 1047. ἔκ τοί με τήξεις.
 344. Cf. Alc. 522. οὐδέν τι μᾶλλον οἶδ' ἄσσημα γὰρ λέγεις.
 345. ἅμ' ἐχρῆν] ἅμ' ἐχρῆν Elmsl. ad Her. 959.
 347. λέγονσ' ἐν ἀνθρώποις ἐρᾶν V. D. in Class. Journ. VI. 77.
 Recte, opinor. Post λέγονσιν virgula ponenda.
 352. σοῦ τάδ', οὐκ ἐμοῦ, κλύεις] Cf. Plat. Alcib. I. 113 C. σοῦ
 τάδε κινδυνεύεις, οὐκ ἐμοῦ, ἀκηκοέναι.
 353. Scribe οἴμοι, τί λέξεις, τέκνον; ὥς μ' ἀπώλεσας. Cf. Hel.
 780. πῶς φήεις; τί λέξεις; ὥς μ' ἀπώλεσας, γίναι. Med. 1310. οἴμοι,
 τί λέξεις; ὥς μ' ἀπώλεσας, γίναι.
 356. μεθήσω σῶμα] Cf. Aesch. Agam. 1385. μεθήκεν αὐτοῦ
 (jillico) κῶλα.
 357. τριζύγοις θεαῖσι] Cf. Soph. Fr. 490. Χαρίτων τριζύγων.
 Arist. Fr. 484. ζευγος τριδουλον.
 359. κακῶν ἐρώσι. Κύπρις οὐκ ἄρ' ἦν θεὸς] Malim κακῶν
 ἐρώσιν. οὐκ ἄρ' ἦν θεὸς Κύπρις.
 360. Cf. Hec. 1103. Ἐκάρη με — ἀπώλεσ'· οὐκ ἀπώλεσ', ἀλλὰ
 μειζόνως.

361. ἀπώλεσεν] ἄμ' ὄλεσεν malit Naber.

362. αἶες ὦ —;] Cf. Med. 146. αἶες, ὦ Ζεῦ καὶ γὰ καὶ φῶς, ἀχὰν —; Hesychius, αἶες; ἐπύθον. ἀνήκουστα — πάθεα] Leg. ἀνήκεστα —. Cf. 722. Andr. 1085. ἀκοῦσαι δ' οὐκ ἀκούσθ' ὁμῶς θέλω. Soph. El. 1408. ἤκουσ' ἀνήκουστα δύστανος ὥστε φρεῖται. Med. 283. ἀνήκεστον κακόν. Aesch. Cho. 509. ἀνήκεστον πάθος. Phil. Fr. 772. τῶν ἀνηκέστων κακῶν. πάθεα μέλεα θροουμένα] Cf. Aesch. Suppl. 117. τοιαῦτα πάθεα μέλεα θροουμένα λέγω λιγέα βαρέα etc. Med. 50. θροουμένη σαντῇ κακά.

365. καταλῦσαι φρένα] Corruptum hoc videtur. κατανύσαι — Herm. Dind. Qu. ποῖν σάν καθυβρίσαι φρένα (aut σὰς φρένας). Respondet v. 672. ἐτύχομεν δίκας.

369. τίς σε παραθλίαν ὥδε Herw. Qu. τί σε παναμέριός ποτε χρόνος κτίσει; μένει] Qu. κτίσει. In scholio νοσήματα pro νοήσασα Monk.

370. τελευτάσεται] Leg. τελεσθήσεται.

371. ἐστὶν οἱ φθίνει τύχα] ἔσθ' ὅτι φθίνεις τέχνη Herw. Qu. ἐστὶν οἱ τείνει κότος. τύχα | Κύπριδος] Leg. τὰ τὰς | Κύπριδος.

375. ἤδη ποτ' —] Imitatur Aristophanes Ran. 930. ἐγὼ γοῦν | ἤδη ποτ' ἐν μακροῦ χρόνῳ νυκτὸς διηγρόπνησα | τὸν ξουθὸν ἱππα-
λεκτρονὸγα ζητῶν τίς ἐστιν ὄρνις. Eq. 1290. Lys. 26. Cf. Fr. 901. πολλὰ μοι πραπίδων διήλθε φροντίς εἴτε τύχα etc. Qu. ἤδη ποτ' ἄλλοτ' ἐν μακροῦ νυκτὸς χρόνῳ. Cf. Arist. Nub. 1404. γνώμαις δὲ λεπταῖς καὶ λόγοις ξύνειμι καὶ μερίμναις.

376. ἐφρόντισ'] Malim πεφρόντιχ'. Cf. Arist. Eq. 1290. ἡ πολ-
λὰκις — συγγεγένημαι καὶ διεζήτηχ' etc.

378. πράσσειν κακίον' (agere deteriora) Herw. ἔστι γὰρ τό γ' εὖ φρονεῖν | πολλοῖσιν] οὗτι γὰρ τό γ' εὖ φρονεῖν | τοῖς πᾶσιν (τοῖς πᾶσιν cod. Par.) conj. V. D. in Class. Journ. VI. 77.

380. Cf. Iph. T. 490. τὰς γὰρ ἐνθάδε | θνησίας ἐπιστάμεσθα καὶ γινώσκομεν.

381. ἐκπονοῦμεν] Anglice, carry out.

386. ὁ καιρὸς] Anglice, the exact nature or meaning? Nonnihil suspectum.

387. ταῦτ' ἔχοντε γράμματα] ταῦτά γ' ὄντε γράμματα Naber. Cf. ad Men. IV. 183. πεποιήκασ' ἔργον οὐχ ἑταίρων (ἄξιον | μὰ Ἄϊ' ἄλλ' ἑταιρῶν, ταῦτά δ' ὄντα γράμματα | τὴν προσαγόμεναι οὐ σφόδρ' εὖσημον ποιεῖ.

389. διαφθερεῖν] Cf. Aesch. Ag. 933. γνώμην μὲν ἴσθι μὴ διαφθεροῦντ' ἐμέ.

391. λέξω δὲ καὶ σοὶ —] Qu. λέξω δὲ τοί σοι —.

392. ἐσκόπουν ὅπως — ἐνέγκαιμ'] Cf. Tro. 1018. τοῦτ' ἥσκεις ὅπως | ἔποι' ἄμ' αὐτῇ.

393. ἐνέγκαιμ' αὐτόν] Qu. ἐνέγκαιμ' ἄν νιν. Cf. ad Soph. OR. 72. Qu. ἐνέγκοιμι. Cf. ad Soph. Trach. 774. ἐνέγκαι.

394. *ἐκ τοῦδε σιγᾶν*] Qu. *ἐκ τοῦ γε σιγᾶν*.
 398. *τὴν ἄνοιαν*] I. q. *τὴν μωρίαν*.
 399. *προουνοησάμην*] Cf. 685. Arist. Eq. 419. *προουνοήσω*.
 401. *κατθανεῖν* —] Cf. Hel. 298. Arist. Eq. 80.
 403. Cum *καλὰ* subaudi *δράσῃ*.
 405—410. "Hi versus, utcumque Euripidei, ex priori forsan editione perperam appositi nullum hic locum habere possunt". (V. D. in Class. Journ. VI. 77.)
 407. *μίσσημα πᾶσιν*] Cf. Or. 475. *στύγημ' ἐμόν*. Soph. El. 289. *ὦ δύσθεον μίσσημα. ὥς ὄλοιτο* —] Cf. Soph. El. 126. *ὥς δ' ἰάδε πορὼν ὄλοιτ'*. Hom. Il. 18, 107. *ὥς ξρις — ἀπόλοιτο*.
 413. Cf. Soph. Ant. 659. *εἰ γὰρ δὴ τὰ γ' ἐγγενῇ φύσει | ἄκοσμα θρέψω, κάρτα τοὺς ἔξω γένους*.
 414. *τόλμας οὐ καλὰς*] Cf. Soph. Trach. 582. *κακὰς δὲ τόλμας μήτ' ἐπισταίμην ἐγὼ | μήτ' ἐκμάθοιμι, τὰς τε τολμώσας στιγῶ*. Aj. 46. *ποῖαισι τόλμασι ταῖσδε καὶ φρενῶν θράσει*;
 415 sq. Imitatur Xenarchus com. III. 617. *δς πῶς ποτ', ὦ δέσποινα ποντία Κύπρι, | βινεῖν δύνανται, τῶν Δρακοντείων νόμων | ὅποταν ἀναμνησθῶσι προσκινούμενοι*;
 415. *ποντία Κύπρι*] Qu. *ὦ δέσποινα Κύπρι πότνια*. At cf. Hor. Od. III. 26. 5. 'Marinae — Veneris'.
 418. *τέρμενά τ' οἴκων* —] Cf. Or. 1371. *φθογγὴν ἀφῆ*] Qu. *φθογγὴν λάβη*. Cf. Aesch. Ag. 37. *εἰ φθογγὴν λάβοι*. Eur. Iph. T. 52. *φθέγμα δ' ἀνθρώπου λαβεῖν*.
 419. *ἀποκτείνει*] Qu. *αἰεὶ τείρει, vel ὀκνεῖν ποιεῖ*.
 423. *μητρὸς οἴνεκ'*] Scribe *μητρὸς εἴνεκ'*.
 426 sq. Cf. Iph. T. 1032. *καλὸν τοι γλῶσσ' ὅτω πιστὴ παρῇ*.
 426. *ἀμυλλᾶσθαι*] Anglice, rivals. *ἀμύνασθαι* Luzac. p. 12. Quod non satisfacit. Qu. *φασιν ὠφελεῖν βίον*.
 429. *κάτοπτρον*] Cf. Fr. 322, 2. Aesch. Fr. 393. *κάτοπτρον εἶδος χαλκός ἐστ', οἶνος δὲ νοῦ*.
 432. *καρπίζεται*] *κομίζεται* al. Spurious hunc versum habet Monk., qui "*κομίζεται* est unice verum. Nam *καρπίζεται* non nisi apud Thuc. et Theopomp. reperiatur; Tragici usurpant vel *καρποῦσθαι* vel *κομίζεσθαι*."
 441. *οὐ τὰρα λύνει* recte Valck. ex schol. Nugatur hic Schmidt.
 442. *ὅσοι τε μέλλουσ'*] Sc. *ἐρᾶν τῶν πέλας*.
 443. *οὐ φορητόν*] Malim *οὐ φορητός*. *ἦν πολλὴ ῥυῆ*] Fort. *ἦν πολλὴ παρῇ*. Cf. Orest. 1200. *ἦν πολὺς παρῇ*. Arist. Eq. 526 sq. Hor. Od. I. 19. 1. 'In me tota ruit Venus'. *ῥυῆ*] Cf. Cycl. 147. *ὅσον ἂν ἐξ ἀσκού ῥυῆ*.
 444. *ἥσυχῇ μετέρχεται*] Cf. Ion. 1546. *οὐχ ὥδε φαύλως τοῦτ' ἐγὼ μετέρχομαι*.
 446. *πῶς δοκεῖς*] Cf. Hec. 1160. Iph. A. 1590. et ad Arist. Ach. 24.

449. 450. Hos vv. abesse malit Herwerden.

449. ἡ σπείρουσα] Qu. ἡ πείθουσα. καὶ διδοῦς' ἔρον] Qu. κἀντιθεῖς' ἔρον.

452. ἔχουσιν] Qu. ἴσασιν aut οἶδασιν.

455. ἡ καλλιφεγγής — ἔως] Cf. Tro. 860. ὦ καλλιφεγγές ἡλίου σέλας. Fr. 781, 11. ὦ καλλιφεγγές ἦλμι. Theodect. Fr. 10, 1. ὦ καλλιφεγγή λαμπάδ' εἰλίσεων φλογὸς | ἦλμι.

457. θεοὺς] θεοὶ Markl. prob. Burges.

458. Cf. Med. 1195. πίνει δ' ἐς οὔδας ξυμποροῦ νικώμενος. De στέργειν cum participio cf. Andr. 180. Trach. 992.

462. κάρτ' ἔχοντας εὖ φρενῶν] Cf. Her. 381. τὰν εὖ χαρίτων ἔχουσαν πόλιν. Hel. 857. τῆς τύχης γὰρ ὧδ' ἔχω. Arist. Lys. 1125. αὐτὴ δ' ἔμμαντῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω. Plat. Resp. III. 404 D. ἀνδράσι μέλλουσιν εὖ σώματος ἔξειν. Aesch. Ag. 380. εὖ πραπίδων λαχόντα (l. ἔχοντι).

463. μὴ δοκεῖν ὀρεῖν] Cf. Her. 66. οὐ δοκῶν κλύειν. Iph. T. 956. ἤλγουν δὲ σιγῇ κἀδόκουν οὐκ εἰδέναι.

465. παισὶ — ξυνεκκομίζειν Κύπριν] Cf. El. 73. Or. 678. Fr. 339. πατέρα τε παισὶν ἡδέως συνεκφέρειν | φίλους (δεῖ τοὺς?) ἔρωτας ἐκβαλόντ' αὐθαδίαν, | παῖδάς τε πατρί.

466. τάδ'] Qu. τόδ'.

467. ἐκπονεῖν] Elaborare, excolere. Qu. οὐδ' ἐκπονεῖν γε χρὴ —, vel οὐκ ἐκπονεῖν γὰρ χρὴ —.

468. οὐδὲ] οὐδ' ἂν Monk. Majus etiam vitium latere suspicatur V. D. in Class. Journ. VI. 78. Qu. οὐδὲ στέγην γ' ἂν (vel ἂν), ἥς κατηρεφεῖς δόμοι, | κανὼν ἀκριβώσειεν. ἥς κατηρεφεῖς δόμοι] Cf. Anacr. 121. κατηρεφέες παντοίων ἀγαθῶν.

469. καλῶς ἀκριβώσειαν] Qu. πλάσσειν ἀκριβῶς δεῖ τιν'.

470. πεσοῦς] πεσόνθ' Madvig. πῶς ἂν ἐκνεῦσαι δοκεῖς;] Cf. ad Arist. Vesp. 1405. σωφρονεῖν ἂν μοι δοκεῖς (δοκοῖς al.).

471. εἰ τὰ πλείω χρηστά τῶν κακῶν ἔχεις] Similiter Chares 1, 5. οὗτος τὰ πλείω τῶν καλῶν ἔχει κακά. Cf. ad Soph. Ant. 318. τοὺς πλείονας | ἀτωμένους ἴδοις ἂν ἢ σεσωσμένους. Qu. εἰ πλέω τὰ χρηστά. εἰ — ἔχοις V. D. in Class. Journ. VI. 78.

472. Lege καρτ' ἂν εὖ πράξειας ἂν.

475. κρείσσων] Leg. κρείσσω. Altera lectio soloeca est.

476. τόλμα δ' ἐρώσα] Constructio rara. Qu. τόλμα δ' ἐρασθαι.

478. εἰὼν δ' ἐπῳδαί —] εἰ δ' εἶς' ἐπῳδαί (virgula posita post θελκτήριοι) Herw. ad OR. 800., coll. Iph. A. 1034. Cf. Men. IV. 240. λύπης ἱατρός ἐστιν ἀνθρώποις λόγος. Hor. Ep. I. 1. 33. 'fervet avaritia miseraque cupidine pectus?' | sunt verba et voces quibus hunc lenire dolorem | possis et magnam morbi deponere partem'.

λόγοι θελκτήριοι] Cf. Aesch. Eum. 81. δικαστὰς τῶνδε καὶ θελκ-
τηρίους | μύθους ἔχοντες.

480. ἡ τὰρ' —] Cf. 1028. Iph. A. 1189. ἡ τὰρ' ἀσυνέτως τοὺς θεοὺς ἡγοίμεθ' ἄν. Alc. 645. 735. Her. 651.

481. γυναῖκες — εὐρήσομεν] Noli articulum ante γυναῖκες desiderare. Cf. 1195. πρόσπολοι δ' — εἰπόμεσθα. et ad Arist. Lys. 42. εὐρήσομεν] Fort. εὐροίμεθα.

484. οὗτος] οὐμός F. W. Schmidt. λόγων] ψόγων Weil. Nauck.

485. μᾶλλον ἀλγίων] An μᾶλλον ἀλγεινός? Sed cf. El. 220. μᾶλλον ἐχθίους.

488. οὐ γάρ τι] Cf. 792.

491. διοιστέον Ald. διοπτέον Pors. apud Monk. Post διοιστέον Elmsleius τί χρὴ δρᾶν supplendum arbitratur.

492. Qu. τοὺς εὐθὺν ἐξεπόντας —. Nisi forte latet ἐξειπεῖν τιν'.

493. 'πὶ συμφοραῖς] Cf. supra.

498. οὐχὶ συγκλήσεις στόμα —;] Cf. Hel. 437. οὐκ ἀπαλλάξει δόμων | καὶ μὴ — ὄχλον παρέξεις δεσπόταις; Arist. Eccl. 1144. οὐκὸν ἅπανι δῆτα γενναίως ἐρεῖς | καὶ μὴ παραλείψεις μηδέν' —;

499. αὐθις] αὐτίκ' Purgold. μεθήσεις — λόγους] Cf. 1202. OR. 784.

503. καὶ μὴ γε] καὶ μὴ σε Porson. Qu. μὴ μὴ σε πρὸς θεῶν — πέρα προβῆς τῶνδ'. Aut μὴ πρὸς σε τῶν θεῶν —. Aut γαί μὴ σε πρὸς θεῶν —. Venit καί, opinor, ex v. 499.

506. ἀναλωθήσομαι] Suspectum.

509. φίλτρα — θελκτήρια —] Cf. Soph. Tr. 584. φίλτροις δ' ἐάν πως τήνδ' ὑπερβαλώμεθα | τὴν παῖδα καὶ θέλκτροισι τοῖς (καὶ θελκτροίοις?) ἐφ' Ἡρακλεῖ.

513. δεῖ δ'] Qu. δεῖ σ' —.

514. σημεῖον] μνημεῖον (a remembrance) Burges, coll. schol. Iph. A. 1240. τοῦτ' ἔχω σέθεν | μνημεῖον. Arist. Pl. 992. ἵνα τοῦμὸν ἱμάτιον φορῶν μεμνητό μου. Recte haud dubie. Alibi non raro permutantur σημεῖον et μνημεῖον, σῆμα et μνήμα. ἡ πλόκον τιν' ἢ πέπλων λάκος Reisk. Tyrwhitt. ἡ πλόκον etiam Brunck. prob. Markl. et Burges (in Class. Journ. VI. 79.). Cf. Luciani locum, δείξει δέ τι αὐτοῦ τοῦ ἀνδρὸς εἶναι οἷον ἱμάτια ἢ κρητῦδας (ἱματίον κράσπεδον) Burges, coll. Theocriti illo, τοῦτ' ἀπὸ τᾶς χλαῖνας τὸ κράσπεδον) ἢ ὀλίγας τῶν τριχῶν. Schol. δεῖ, φησὶν, αὐτῇ (ἐν τῇ Burg.) φαρμάξει σημεῖον (μνημεῖον Burg.) ἐκ τοῦ Ἰππολύτου τι λαβεῖν, ἢ λόγον μνημόνευμα ἢ κράσπεδον (ἢ πλόκον ἢ κρασπέδον Burg.) ἀπόσπασμα· καὶ τῷ μὲν λόγῳ αὐτοῦ τὸν λόγον τῆς Φαίδρας συνάψαντας (πλόκῳ — πλόκον — συνάψασαν Burg.) ἐπάδειν etc. Cf. Soph. Aj. 1198. αὐτως ὁπωσπερ τόνδ' ἐγὼ τέμνω πλόκον. Herc. 233. ἡ λόγον τιν'] Qu. ἡ τριχῶν τιν'. Sed vera videtur Reiskii praeclara emendatio ἡ πλόκον τιν' ἢ πέπλων λάκος.

516. χοριστὸν ἢ ποτὸν τὸ φάρμακον] Cf. Fr. 403, 6. ποτοῖσι φαρμάκοις. Aesch. Prom. 480. οὐκ ἦν ἀλέξημ' οὐδὲν, οὔτε βρώσιμον, | οὐ χοριστὸν, οὔτε πιστὸν etc.

518. ὅπως μή μοι φανῆς λίαν σοφῇ] Malim φανεῖ. Cf. ad Iph. T. 995. Soph. OR. 1074. δέδοιχ' ὅπως | μή 'κ τῆς σιωπῆς τῇσδ' ἀναρρήξει κακά. Et sic cod. Flor.

519. πάντ' ἄν —] Cf. Rhes. 80. πάντ' ἄν φοβηθεῖς ἴσθι δειμαίνων τόδε.

521. ἔασον, ὦ παῖ] Cf. Arist. Ran. 1243. ἔασον (sic R. ἔα αὐτὸν V.), ὦ τᾶν. 952. τοῦτο μὲν ἔασον, ὦ τᾶν. Lys. 945. ἔα αὐτ', ὦ δαιμονία. 734. Soph. OC. 1192.

522. δέσποινα ποτιῖα Κύπρι] Qu. δέσποινα Κύπρι πότνια.

525. δς (δ al. δ vulg. Ald.) κατ' ὁμμάτων στάσεις] Parum placet δ pro δς positum. Corrigebam olim δ κατ' ὁμμάτων στάσεις. Nunc reponendum video δς ἀπ' ὁμμάτων στάσεις πόθον. Cf. 1274. θέλγει δ' Ἔρως ᾧ — πτανὸς ἐφορμάσῃ. Bacch. 620. ἰδρῶτα σώματος στάζων ἄπο. Herc. 1355. οὐτ' ἀπ' ὁμμάτων | ἔσταξα πηγᾶς. Med. 1199. αἷμα δ' ἐξ ἄκρον | ἔσταζε κρατὸς. Her. 1041. Phoen. 237. ἂ καθαμέριον στάσεις — βότρυν. Arist. Vesp. 7. ἐμοῦ | κατὰ ταῖν κόραιν ὕπνον τι καταχεῖται γλυκύ. Timoth. com. III. 589. ἱξὸς ὁμμάτων Ἔρως.

527. οἷς ἐπιστρατεύσῃ] Cf. Med. 1185. διπλοῦν γὰρ αὐτῇ πῆμ' ἐπιστρατεύσατο. Arist. Vesp. 11.

528. μή μοί ποτε —] Cf. Alc. 997. μή μοι —. Soph. Tr. 303. Aesch. Prom. 864. τοιάδ' ἐπ' ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς ἔλθοι Κύπρις.

532. οἷον τὸ —] Qu. ἡ τοῦθ' (κεῖν'), δ —.

534. Ἔρως, ὁ Διὸς παῖς] Ἔρως δλοὸς (vel δόλιος, ut alibi αἰμύλος Ἔρως) παῖς V. D. in Class. Journ. VI. 80.

535. ἄλλως ἄλλως] Qu. καλῶς καλῶς.

536. τεράμνοις] Cf. 768. Alc. 457. ἐξ Ἀΐδου τεράμνων. Ph. 333.

538. Ἔρωτα δέ —] Cf. Fr. 136. σὺ δ', ὦ τύραννε θεῶν τε κἀνθρώπων Ἔρως. Soph. Fr. 855, 15. Διὸς τυραννεῖ πνευμόνων (Ἔρως).

541. κληδοῦχον] Pallas κληδοῦχος dicitur Thesm. 1142. Cf. Orph. H. 57. πάντων κλητῖδας ἔχοντα (Amorem).

544. δταν ἔλθῃ] Cf. Med. 630. Fr. 897, 11. χρῆσθαι δ' ὀρθῶς (ἔρωτι) δταν ἔλθῃ.

545. τὰν μὲν Οἰχαλία πῶλον] Qu. τὰν δ' ἐν Οἰχαλία.

546. πῶλον] Schol. παρθένον. Cf. Phoen. 961. οὔτος δὲ πῶλος, τῇδ' ἀναιμένος πόλει, etc.

548. οἴκω] οἴτῳ Tyrwhitt.

549. οἴκων ζεύξας' ἀπὸ Br. οἴκων ζεύξας' ἀπ' εἰρεσίᾳ, δρομάδα τιν' Ἀἴδος ὥστε βάκχαν Matth. Obs. c. II., de εἰρεσίᾳ (remigio) coll. Iph. A. 768. Idem conj. Blomf. Qu. ζεύξασα πατρώων —. Cf. Phoen. 327. ἀπήνας ἀποζυγείας δόμων. Mox qu. δρομάδι (εἰρεσίᾳ).

550. δρομάδα τὰν Ἀἴδος] Qu. δρομάδα τιν' Ἀἴδος. τὰν Ἀἴδος ὥστε βάκχαν Monk. prob. Elmsl. τιν' Ἀἴδος ὥστε βάκχαν Musgr. prob. Tyrwh. Hoc praeferendum.

551. *καπνῶ*] Qu. *κόπῳ*, aut *μάχῃ*.
 556. *ὦ στόμα Δίρκας*] Qu. *ὦ πόμα(?) Δίρκας*.
 557. *συνείποι' ἄν* —] Fort. *σύ γ' εἴποις ἄν* —.
 558. *ὅλον ἔρπει*] οἷα *Κύπρις ἔρπει* (et *κἄννυμφον* in ant.) V. D. in Class. Journ. VI. 80. Qu. *οἷ' ἐφέρπει*, aut *οἷα ῥέζει*.
 559. *βροντᾷ γὰρ ἀμφιπύρῳ — κατηύνασεν*] Cf. Hec. 472. *τὴν Ζεὺς ἀμφιπύρῳ κοιμίζει φλογμῶ Κρονίδας*. Ph. 192. Soph. Ant. 833. *ἃ με δαίμων ὁμοιοτάταν κατευνάζει*.
 560. *Βάχχον*] Eadem forma est Bacch. 623. 1018. Rhes. 972.
 563. *δεινὰ γὰρ τὰ πάντ' —*] Qu. *δεινὰ γ' ἐς τὰ πάντ' —*, vel *δεινὰ γὰρ τοι πάντ'*. *μέλισσα δ' οἷά τις*] Cf. Aesch. Ag. 1103. *οἷά τις ξουθὰ — ἀηδών*. Soph. Tr. 105. *οἷά τιν' ἄθλιον ὄρνιν*.
 566. *δεινὸν ἐν δόμοις σοῖς*] *δεινὸν ἔνδον ἐν δόμοις* F. W. Schmidt.
 567. *ἐπίσχετ' — ἐκμάθω*] Cf. 1354. *σχῆς, ἀπειρηκὸς σῶμ' ἀναπαύσω*. Soph. Phil. 539. *ἐπίσχετον, μάθωμεν*. Eur. Andr. 844. *ἀπόδος (ξίφος), ἀνταίαν ἐρεῖσω πλαγάν*. Bacch. 341. *δεῦρό σου στέψω κάρσκισσῶ*. (Ubi *δεῦρο* imperativi vim habet.) Herc. 1059. *σῖγα, πνοάς μάθω. φέρε, πρὸς οὗς βάλλω*. (Σῖγα eandem vim habet.) Med. 1275. Hom. Il. 22, 450. *δεῦτε, δύω μοι ἐπεσθον, ἴδωμ' ἅτιν' ἔργα τέτνικται*. G, 340. *ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἀρήϊα τέυχεα δύνω*. 23, 71. *θάπτε με ὅτι τάχιστα, πύλας Ἀἶδαο περήσω*. Quae exempla attulit accuratissimus Elmsleius ad Med. 1242. Cf. Elmsl. ad Her. 559. Bacch. 341. *ἐκμάθω*] Qu. *ὥς μάθω*. Et sic unus codex. prob. V. D. in Class. Journ. VI. 80.
 568. *τὸ μέντοι φροῖμον κακὸν τόδε*] Cf. Phoen. 1356. *οἰχόμεσθ'*. KP. *οὐκ εὐπροσώποις φροίμοις ἄρχει λόγον*. Herc. 538. *Ἀπολλων, οἷσις φροίμοις ἄρχει λόγον*. Ion. 764. *τὸ φροῖμον μὲν τῶν λόγων οὐκ εὐτυχές*. Hec. 182. Tro. 707.
 570. *ὦ δυστάλαινα*] Cf. 1405. *ὦ δυστάλας σὺ τῆσδε συμφορᾷς, πάτερ*. Med. 1024. *ὦ δυστάλαινα τῶν ἐμῶν παθημάτων*.
 571. *τίνα βοᾷς λόγον;*] *τίνα λόγον βοᾷς*; Weil. *τίνα βοᾷς λόγον; τίνα θροεῖς αὐδάν*; T. Halbertsma. Neutra correctione opus est. Cf. Ion. 1446. *τίν' αὐδάν αὖσω*; (τίν' αὐδάν?) *βοάσω*;
 573. *φάμα — ἐπίσσυτος*] Cf. Aesch. Ag. 887. *ἐπίσσυτοι*. 1152. *ἐπισσύτους — δῖας*. Sic *θεόσσυτος, αὐτόσσυτος*.
 576. *ἐν δόμοις πίτνει*] *ἐνδον ἴσεται* ingeniose Wecklein. *ἐνδον ὄρννται* F. W. Schmidt. *πίτνει*] Qu. *κυρεῖ*.
 578. *πομπίμα φάτις*] Qu. *πόμπιμος* —. Cf. Hel. 1073. *πόμπιμοι πνοαί*. Hec. 1290. Aesch. Sept. 367. etc. Passivo sensu, ut in Soph. Tr. 872. *τὸ δῶρον Ἡρακλεῖ τὸ πόμπιμον*.
 580. *ἐνεπε δ' ἐνεπέ μοι τί ποτ' ἔβα κακόν*] Qu. *ἐνεπέ μοι δόμους τί ποτ' ἔβα κακόν*. Cf. 842. *πόθεν θανάσιμος τύχα σὺν ἔβα, γύναι, καρδίαν*; Arist. Nub. 30. *ἀτὰρ τί χρέος ἔβα με μετὰ τὸν Πάσιαν* (τὸ Πασίου?);

583. αὐδῶν — κακά] Cf. Aesch. Sept. 678. τῷ κάκιστ' αὐδω-
μένῳ. Soph. Aj. 33. τὰ δ' ἐκπέπληγμαι (ἔχνια) κοῦκ ἔχω μαθεῖν διου.

585. ἀχάν μὲν κλύω] λαχάν κλύω Elmsl. ad Her. 752. et Seidler.
σαφεῖς] Malim σαφῶς. V. Schol. γεγωνεῖν ὅπα] De con-
structione cf. Soph. Aj. 103. Ant. 318. OR. 926. Arist. Ach. 748.
ἐγὼν δὲ καρυξῶ Δικαιοπόλιν ὅπα. et ad Aesch. Agam. 1371.

587. σοί] Qu. τοι.

588. προμνήστριαν] Cf. ad Arist. Nub. 41.

593. διὰ δ' ὄλλυσαι] Qu. διὰ τ' ὄλλυσαι.

596. ἰωμένη] Qu. ἀκουμένη.

598. Cf. Hec. 976. πῶς οὖν; τί δράσεις;

600. πημάτων ἄκος] Cf. Iph. T. 1442. τῶν νῦν παρόντων πη-
μάτων ἀναγνῆς. Alc. 133. Andr. 121. Aesch. Cho. 539. ἄκος —
πημάτων. Suppl. 451. πημονῆς ἄκη.

601. ὦ Γαῖα μήτηρ —] Cf. El. 1177. ἰὼ Γᾶ τε καὶ Ζεῦ παν-
δερέκτα βροτῶν, etc. Med. 1251. ἰὼ γᾶ τε καὶ παμφαῆς ἀκτὶς δε-
λίου, ἴδετε τὰν etc. Aesch. Cho. 44. ἰὼ γαῖα γαῖα. ἥλιον τ' ἀνα-
πτυχαί] Qu. αἰθέρος τ' ἀναπτυχαί. Cf. Ion. 1445. λαμπρᾶς αἰθέρος
ἀναπτυχαί. Soph. Fr. 655. νυκτός τε πηγὰς οὐρανοῦ τ' ἀναπτυχᾶς.

605. ναὶ πρὸς σε τῆς σῆς δεξιᾶς] Cf. Phoen. 1665. ναὶ πρὸς
σε τῆσδε μηρός. Arist. Nub. 784. ναὶ σε πρὸς θεῶν (I. ναὶ πρὸς
τῶν θεῶν σ'), ὦ Σώκратες. Ran. 784. Soph. Trach. 436.

606. οὐ μὴ προσοίσεις χεῖρα μηδ' ἄψει πέπλων;] Similiter
Bacch. 343. οὐ μὴ προσοίσεις χεῖρα βακχεύσεις δ' ἰὼν | μηδ' ἐξο-
μόρξει μωρίαν τὴν σὴν ἐμοί; Arist. Nub. 295. οὐ μὴ σκώψεις μηδὲ
ποιήσεις ἅπερ οἱ τρυγοδαίμονες οὗτοι; 505. οὐ μὴ λαλήσεις ἀλλ'
ἀκολουθήσεις ἐμοί; Ran. 300. οὐ μὴ καλεῖς — μηδὲ κατερεῖς τοῦ-
νομα; Eccl. 1144. V. Elmsl. ad Med. 1120.

607. ὦ πρὸς σὲ γονάτων —] μὴ — V. D. in Class. Journ.
VI. 80. Cf. Med. 325. μὴ πρὸς σε γονάτων etc. Andr. 892. πρὸς
σε τῶνδε γονάτων, etc.

614. ἀπέπτυσ'] Cf. Hec. 1276. Iph. T. 1161.

616. ὦ Ζεῦ, τί δὴ —;] Cf. Med. 573. χρῆν γὰρ ἄλλοθεν ποθεν
βροτοὺς | παῖδας τεκνοῦσθαι, θῆλυ δ' οὐκ εἶναι γένος. τί δὴ
κίβδηλον ἀνθρώποις κακόν] Leg. τί δὴ 'πίδηλον —.

626. ἐκτείνωμεν cod. Havn. Blomf. in Quart. Rev. VIII. 222.
Monk. (Cf. Med. 585. ἐν γὰρ ἐκτενεῖ σ' ἔπος.) ἐκπίνωμεν Pierson.
Cf. Hor. Serm. II. 3. 122. 'filius aut etiam haec libertus ut eibat
haeres'. Plat. com. II. 616. οὐδ' ὅστις αὐτῆς ἐκπίεται τὰ χρήματα.
Qu. ἐκβάλλωμεν.

628. Schol. τὴν θυσίαν (οὐσίαν Burges) ὑπὲρ κακοῦ δίδωμεν.

630. ἀτηρόν — κακόν] Sc. γυναῖκα. Cf. ad Med. 225. πάτων
δ' — γυναῖκὲς ἐσμεν ἀθλιώτατον φυτόν (φῦλον ἀθλιώτατον?). Sed
Andr. 353. οὐδ', εἰ γυναῖκὲς ἐσμεν ἀτηρόν κακόν, etc. Arist. Vesp.
1299. ἀτηρότατον — κακόν.

632. ἐκπονεῖ] Anglice, sets off, embellishes.
633. ὑπεξελών] Cf. Soph. El. 1420. παλῶροντον γὰρ αἷμ' ἐπεξαιροῦσι. Qu. ὑπεκχέων.
634. κηδεύσας καλοῖς γαμβροῖσι] κηδεύσας καλῶς γαμβροῖσι Kirch. Naber. Cf. El. 47. στένω δὲ τὸν λόγοισι κηδεύοντ' ἐμοὶ ἄθλιον Ὀρέστην. Rhes. 983. μητρὶ κηδεύειν. Fr. 395, 3. μᾶλλον δὲ κηδεύουσι τοῖς εὐδαίμοσιν. 637. πιέζει] Qu. καλύπτει.
638. ὅτω τὸ μηδέν] Qu. ὅτω 'στὶ μηδέν. ἀλλ' ἀνωφελὲς] ἀλλὰ νωχελὲς Naber.
641. φρονοῦσα πλεῖον] Corrige φρονοῦσα μεῖζον. Cf. Her. 979. et ad Her. 258. 933. Fr. 49, 2. δούλου φρονοῦντος μᾶλλον (l. μεῖζον) ἢ φρονεῖν χρεών.
642. ἐντίκει Κίπρις] Cf. Arist. Lys. 553. ἤνπερ — Ἀφροδίτη — ἐντέξῃ τέτανον τερπνὸν τοῖς ἀνδράσι. Alciph. I. 13. ἔρως ἐνέσκηψε καὶ ἐντακίς ἀνίησιν.
646. ἄφθογγα δ' —] Cf. Plat. com. II. 634. τοιγάρ σε γραῖ συγκατάκτισεν σαπρῇ. Theognet. IV. 549. οἶφ' μ' ὁ δαίμων φιλοσόφῳ συνώκισεν. Aeschin. I. 182. συγκαθειργμένη (ἔπρω). Lucian. Dial. mort. XIV. 4. λέουσι συγκατακλείων περπαιδευμένους ἄνδρας. ἄφθογγα] Qu. ἐχθίστα. δάκη θηρῶν] Cf. Aesch. Sept. 558. θηρὸς ἐχθίστου δάκους | εἰκὼ φέροντα πολεμίας ἐπ' ἀσπίδος.
649. ἔνδον δρῶσιν αἱ κακαὶ κακά] ἐννοοῦσι σὺν κακαῖς κακά F. W. Schmidt.
651. ὥς καὶ σὺ —] Cf. Andr. 704. Soph. El. 65. 1085.
652. λέκτρων — συναλλαγὰς] Cf. Andr. 1245. Ἐλένῳ ξιναίλαχθεῖσαν εὐναίους γάμοις. Soph. Aj. 493. εὐνῆς τε τῆς σῆς, ἢ ξυνηλλάχθης ἐμοί.
653. ἀγὼ — ἵασμοῖσιν ἐξομόρομαι] Cf. Herc. 1399. Bacch. 344. ῥυτοῖς νασμοῖσιν] Cf. Soph. OC. 1597. ῥυτῶν ὕδατων. Aesch. Eum. 452. ῥυτοῖς πόροις.
659. ἔς τ' ἂν ἐκδημος] Lege ἔς τ' ἂν ἢ 'κδημος. (Et sic Dawes.) ἔς τ' ἂν ἐκδημῇ (aut ἢ 'κδημος) Herw.
660. σῖγα δ' ἔξομεν] Qu. σῖγά θ' ἔξομεν —.
661. σὺν πατρὸς μολὼν ποδί] Similis periphrasis est in Herc. 336. ὦ τέκν', ὁμαρτεῖτ' ἀθλίῳ μητρὸς ποδί. Hec. 977. Or. 1217.
663. εἶσομαι γεγενυμένος] νίσσομαι μεμνημένος F. W. Schmidt. Cf. Tyrt. Fr. XI. 9. φευγόντων τε διωκόντων τε γέγενυθε. Herc. 1353. εἶσομαι] ἴσομαι Herw.
- 664 sq. μωσὼν δ' —] Cf. Eur. Ion. 934. οὔτοι σὸν βλέπων ἐμπλήπταμαι | πρόσωπόν. Eur. Fr. 687, 2. ἐμπλήσθητί μου | πίνων κελαινὸν αἶμα. Eubul. III. 224. ὥστ' οὐδὲ δειπνῶν, ὥς λέγοντο, ἐμπλήπταται. Arist. Ach. 236. ὥς ἐγὼ βάλλων ἐκείνον οὐκ ἂν ἐμπλήμην λίθοις. Lys. 1018. ὥς ἐγὼ μωσὼν γυναῖκας οὐδέποτε παύσομαι. Eq. 249. καὶ πανοῦργον καὶ πανοῦργον· πολλάκις γὰρ αὐτ' ἐρῶ· | καὶ γὰρ οὗτος ἦν πονηρὸς πολλάκις τῆς ἡμέρας.

666. *κάκειναι*] Qu. δὴ 'κειναι.
 668. *ταῖσδ' ἐπεμβαίνειν*] Cf. Nub. 550. *ἐπεμπεδῆσ' αὐτῷ κειμένῳ*.
 669. XO. *τάλανες* — λόγου vulg. Totam antistrophē Phaedrae tribuit Tyrwhitt. *κακοτυχεῖς πότμοι*] Qu. *κακόποτμοι τύχαι*, ut in Aesch. Ag. 1136. *ὡς ὡς ταλαίνας κακόποτμοι τύχαι*.
 670. *ἢ λόγους*] *ἢ 'ν λόγοις* conj. V. D. in Class. Journ. VI. 81. *ἢ δόλους* ("duplicem ob causam necessarium") Herw. ad O. R. 961. et ipse. Redde, deprived of opportunity of explanation (by his absence). Connecte *σφαλεῖσαι λόγον*.
 671. *λύσειν*] *λύειν* Elmsl. ad Iph. T. 691. et in Quart. Rev. XIV. 464. Monk. λόγου] νόσου Luzak, p. 19. *ψόγον* Purgold.
 673. *πᾶ ποτ' ἐξαλύξω τύχας*;} Cf. El. 219. Bacch. 726. Prom. 587. *οὐδ' ἔχω μαθεῖν ὅπα πημονὰς ἀλύξω*. et ad Soph. Aj. 656.
 675. *τίς ἄν θεῶν ἀρωγὸς* —;} Imitatur Comicus Thesm. 715. *τίς οὖν (ἄν?) σοι, τίς ἄν ξύμμαχος ἐκ θεῶν | ἀθανάτων ἔλθοι ἐν ἀδίκους ἔργοις*;
 678. *δυσεκπέρατον*] Cf. 883. *δυσεκπέρατον* — *κακόν*. 824. Qu. *δυσεκπέρατόν ἐστι καὶ βαρὺ* (vel δὴ πάνν).
 680. *φεῦ φεῦ, πέπρακται*] Eadem verba sunt 778.
 682. *φίλων διαφθορεῦ*] *διαφθορεὺς* de muliere dictum, ut *βραβεὺς* Hel. 703. *ἐρμηνεὺς* El. 333. *φονεὺς* Ag. 1231. Cf. Plat. Crit. 53 C. *τῶν νόμων διαφθορεὺς*. 53 B. Ibid. *νέων* — *διαφθορεὺς*. Themist. Or. 296 B. *τῶν νέων*.
 683. *ὁ γεννήτωρ ἐμός*] Soloecum hoc videtur. Qu. *ὁ γεννήσας ἐμὲ*, vel *ὁ γεννήτωρ ἐμοῦ*, vel *Ζεὺς σε γεννήτωρ ἐμός*. Cf. ad Soph. Aj. 573. *μήθ' ὁ (μήτε Schaeef. alii) λυμεῶν ἐμός*. *εἰργάσω*] *εἰργασαι* Naber.
 684. *πρόρριζον ἐκτρέφει σε*] Cf. Rhes. Prol. alt. v. 10. *πόλιν | Πριάμον βίᾳ πρόρριζον ἐκτειριμμένην*. Herod. VI. 86. *ἐκτείριπται τε πρόρριζος ἐκ Σπάρτης*. *ἐκτρέφειν οὐτάσας πυρί*] *ἐκτρέφει* *ἄιστώσας* πυρί Burges in Class. Journ. VI. 81., coll. Prom. 240. *ἄιστώσας γένος*. 689. *κεραυνόν, δς πᾶν ἐξαῖστώσει γένος*. Hesych. *ἄιστώσας*: *διαχέας καὶ τήξας*. *Σοφοκλῆς Ριζοτόμοις, Κόρον ἰστώσας (κηρὸν ἄιστώσας?) πυρί*. Praestat, opinor, *ἐκτρέφειν ἄιστώσας (εὐνάσας, ἐμπρήσας) πυρί*. Vulgata certe displicet. Cf. Aj. 515. *οὐ γάρ μοι πατρίδ' ἦστώσας δορί*. et ad Soph. Fr. 493.
 685. *οὐκ εἶπον, ὥς σῆς* — Seager in Class. Journ. XIX. 81. Verba οὐ σῆς — *φρενὸς* per parentheses accipienda.
 686. Cf. Hec. 251. *οὐκοῦν κακύνει τοῖσδε σοῖς βουλευμασιν*;
 689. *συντεθηγμένος*] Offendit compositum. Qu. *ὀργῇ σου τε-θηγμένος*. Cf. Aesch. Prom. 311. *εἰ δ' ὥδε τραχεῖς καὶ τεθηγμένους λόγους | ὀψεις*, etc. Psalm. 64, 3. 'who whet their tongues like a sword'. 57, 4. 59, 7. 140, 3.
 700. *εἰ δ' οὐκ ἐπράξ' εὖ* F. W. Schmidt. *κάρι' ἄν* —] Cf. Alc. 744. *ἢ κάρι' Ἀκαστος οὐκ ἔτ' ἔστ' ἐν ἀνδράσιν*. Cf. Andr. 687.

εἰ δ' εἰς πρόσσωπιν ἐλθὼν τῆς ἐμῆς ἐγὼ | γυναικὸς ἔσχον μὴ κτανεῖν, ἐσωφρόνουν. ἐν σοφοῖσιν ἦν] Qu. ἐν σοφοῖς ἂν ἦν.

701. πρὸς τὰς τύχας —] Cf. Hel. 321. πρὸς τὰς τύχας τὸ χάσμα τοὺς γόους τ' ἔχε. Aesch. Prom. 999. τόλμησόν ποτε | πρὸς τὰς παρούσας πημονὰς δρθῶς φρονεῖν. Arist. Th. 149. χρὴ γὰρ ποιητὴν ἄνδρα πρὸς τὰ δράματα — τοὺς τρόπους — ἔχειν.

702. ἐξαρκούντά μοι] Cf. 278. Aesch. Ag. 1574.

705. ἀλλ' ἔστι —] Cf. Soph. Phil. 652. ἄρ' ἔστιν ὥστε κάγ- γύθεν θεῶν λαβεῖν; et Or. 779. σωθῆναι (κ) κακῶν.

715. ἐν δὲ —] εὔ δὲ — Schmidt. Qu. ἐν δὲ μαστεύουσ' ἐγὼ etc. Cf. Hel. 1337. μαστεύουσα πόρους. Vel ἐν δὲ φάρμακον μόνον | εὔρειν ἀθροῦσα —. Ceterum εὖρημα συμφορᾶς dictum ut πόρος κακῶν Alc. 213. μηχανὴ κακῶν 221. προτρέπουσ'] προσκοποῦσ' conj. Monk. prob. Schmidt. περινοοῦσ' Nauck. πᾶν στρέφουσ' Herw. Qu. προσκοποῦσ', vel πόλλ' ὀρῶσ', vel μαστεύουσ'. Cf. Hel. 1337.

716. εὖρημα δὴ τι —] Qu. ἐν δὴ μόνον ἄκος —. Vel ἐν μῆχος (μῆχαρ) εὔρειν —. Schol. ἐν μόνον ἱαμα τῆς ξυμφορᾶς εὔρον. δὴ τι recte codd.

718. πρὸς τὰ νῦν πεπτωκότα] Cf. Iph. A. 1343. οὐκ ἐν ἄβρό- τητι κείσαι πρὸς τὰ νῦν πεπτωκότα. El. 639. τοῦνθένδε πρὸς τὸ πίπτον αὐτὸς ἐννόει. Plat. Resp. X. 604 C. ὥσπερ ἐν πτώσει κύβων πρὸς τὰ πεπτωκότα τίθεσθαι τὰ αὐτοῦ πράγματα.

721. οὐνεκα] Scribe εἵνεκα, ψυχῆς μᾶς] ψυχῆς ἐμῆς malit Naber.

723. θανεῖν] θανεῖν γ' Elmsl. ad Her. 141.

730. τῆς νόσου —] Cf. Arist. Eccl. 873. τοιοδεδὶ | τῶν ματ- τομένων κοινῇ μεθέξω. Pl. 226.

732. ἡλιβάτοις —] Cum his cf. Arist. Av. 1337. γενοίμαν ἀετὸς ὑψιπέτας, ὡς ἀμποταθεῖν ὑπὲρ ἀτρυγέτου γλανκᾶς ἐπ' οἶδμα λίμνας. Bacch. 1383. ἔλθοιμι δ' ὅπου μῆτε Κιθαιρῶν μαρὸς μ' ἐσίδοι etc. Aesch. Eum. 298. ἔλθοι — ὅπως γένοιτο τῶνδὲ μοι λυτήριος. Soph. Aj. 1222.

735. ἀρθεῖν] Tollar sublimis.

737. ἀκτᾶς] Leg. ἄλμας. Cf. 754. Eubul. 67, 6. οἶας | Ἥρι- δανὸς ἀγνοῖς ὕδασι κηπεύει κόρας.

738. πορφύρεον — εἰς οἶδμα] I. e. ἄλιον (Hec. 634.) sive πόντιον (Iph. A. 734.). Cf. 744. πορφυρέας λίμνας. Fr. 882. ἄλλα πορφυρέαν. Tro. 124. δι' ἄλλα πορφυροειδέα (sic libri).

741. ἡλεκτροφαεῖς] Cf. Hec. 635. ὁ χρυσοφαῆς Ἄλιος. αὐγὰς] παγὰς vel ἄγρας (Soph. Tr. 844) Herw.

742. Ἐσπερίδων τᾶν ἀοιδῶν] Cf. Hesiod. Th. 518. Ἐσπερίδων λυγφῶνων.

744. ὁ ποντομέδων] Cf. Aesch. Sept. 130. ὃ θ' ἔπιος ποντο- μέδων ἄναξ.

746. κύρων] Suspectum.

751. θεοῖς] θεοῖσιν conj. Seidler ad Eur. El. 122. θνατοῖς conj. Br. malit Monk. Idem ipse conjeceram.

752. ὦ λευκόπτερε —] Cf. Hel. 147. νεῶς — οὖριον πτερόν. Aesch. Prom. 477. λινόπτερα ναυτίλων δῆματα.

753. πορθμῖς] Cf. Cycl. 366. πορθμίδος σκάφος. Iph. T. 355. Hel. 1067. πόντιον —] Cf. Hel. 400. ἐπ' οἶδμα πόντιον γλαυκῆς ἁλός.

757. κακονυμφοτάταν ὄνασιν] Accusativus appositionis. Cf. 817. ὄνασιν] ἐς εὐνάν Herw., coll. El. 1200. νυμφικὰς ἐς εὐνάς.

758. ἡ γὰρ ἀπ' ἀμφιούτου ναῦς | Κρησίας ἀκτῆς δύσορnis | ἐπιτατο (Med. 1.) — conj. Herw.

760. δύσορnis] Cf. Aesch. Sept. 839.

762. Μουνύχον δ'] Qu. Μουνύχον τ'.

767. ὑπέραντιλος] Cf. Diph. IV. 395. ἡ φορτί' ἐξέρριν' ὑπέρ-αντιλος γενόμενος.

769. κρεμαστόν — βρόχον] Cf. 802. Or. 1036. βρόχους κρεμαστούς. Hipp. 779. κρεμαστοῖς ἐν βρόχοις.

776. Cf. 1321. ἰὸν ἰού' | ὦ γείτονες καὶ ξυγγενεῖς καὶ δημό-ται, | ἀμυνάθετέ μοι etc.

778. φεῦ φεῦ, πέπρακται] Eadem verba v. 678. βασιλῖς οὐκέτ' ἔστι δῆ] Cf. Hec. 683. ἀπωλόμην δύστηνος, οὐκέτ' εἰμὶ δῆ.

781. ἄμμα λύσομεν δέρης] Cf. Bacch. 695. ἀμμάτων σύνδεσμήν ἐλέλυτο.

783. ἐπισπαστῶν βρόχων] Cf. Med. 1387. βρόχον τὸν ἀγχόνης ἐπισπάσας δέρη (ex corr. Elmsl.). Infra 802. βρόχον κρεμαστόν ἀγχόνης ἀνήψατο. Neophron. apud schol.

786. ἐκτείναντες] οἰκτεῖροντες unus codex. Fortasse recte. Qu. ἐκτείνοντες.

789. Cf. Alc. 349. σοφῇ δὲ χειρὶ τεκτόνων δέμας τὸ σὸν | εἰκασθὲν ἐν λέκτροισιν ἐκταθήσεται.

790. γυναικες, ἴστε] ἄκουε οἶγα substituerit Nauckius ex versu Sophoclis Fr. 819. ἄκουε οἶγα· τίς ποτ' ἐν δόμοις βοή;

791. ἡχὼ βαρεῖα —] Cf. Soph. Phil. 208. βαρεῖα — αὐδά.

ἡχὼ] Cf. 1201. ἡχὼ χθόνιος. An ἡχή?

792. οὐ γὰρ τι] Cf. 488. Her. 194. Andr. 872.

794. Cf. Juvenal. IV. 81. 'venit et Crispi jucunda senectus.'

803. λύπη παχνωθεῖς] Congelata dolore. Anglice, chilled (blighted) with grief. Cf. Aesch. Cho. 83. κρυφαίοις πένθεσιν παχνουμένη. Hom. Il. 17, 111. τοῦ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ | παχνοῦται. Hesiod. Op. 358. τό γ' ἐπάχνωσεν φίλον ἦτορ.

808. χαλᾶτε κληῖθρα —] Cf. Med. 1281. Arist. Vesp. 1484. κληῖθρα χαλάσθω τάδε. κληῖθρα] Corrigendum forsan πηκτά. Doricum enim est πακτός. Cf. Phoen. 492. Cycl. 189. Arist. Ach. 479.

809. Cf. Med. 1311. ἐκλύεθ' ἀρμούς, ὡς ἴδω διπλοῦν κακόν.
 Soph. Aj. 1003. ἴθ' ἐκκάλυπον, ὡς ἴδω τὸ πᾶν κακόν.
 810 sq. πόθεν θανάσιμος | τύχα σὺν ἔβα, γύναι, καρδίαν;]
 Cf. 1371. καὶ νῦν ὀδύνα μ' ὀδύνα βαίνει. 841. Arist. Nub. 30.
 811 sq. XO. ἰὼ ἰὼ — vulg. Omnes sex versus Theseo tribuit Tyrwhitt.
 814. βιαίως] βιαίῳ Elmsl. ad Her. 924. Idem ipse conjeceram.
 815. τε] Qu. γε.
 816. πάλαισμα] Accusativus appositionis. Cf. 754.
 817. ὦ πόλις] ὦ τάλας recte C. prob. Dind. Herw.
 818. τὰ μάλιστα' ἐμῶν κακῶν] Qu. τὰ μάλιστα τῶν (vel δὴ) κακῶν. Vel τὰ μάλιστα' ἐγώ.
 821. κατακονά] Confer usum vocis ἀγγόνη, ἀβίOTOS βίου] Qu. καὶ ἄβιος βίος.
 822. κακῶν — πέλαγος] Cf. Suppl. 826. ἴδετε κακῶν πέλαγος. Herc. 1088. Soph. O. C. 1746. μέγ' ἄρα πέλαγος ἐλάχετ' αἵτης (ἐλάχετόν τι vulg.). Pers. 433. κακῶν πέλαγος. Prom. 1051. κακῶν τρικυμία.
 823. ἐκνεῦσαι πάλιν] Qu. ἐκνεῦσαι τιν' ἄν.
 825. τίνα — τύχῳ;] Cf. Iph. T. 1321. πῶς σε μεῖζον ὀνομάσας τύχῳ; Eum. 681. πῶς τιθεῖσ' ἄμορφος ὦ; Cho. 14. ἦ πατρὶ τῶμυρ τάσδ' ἐπικάσας τύχῳ | χοᾶς φερούσας —; τίνα λόγον] Leg. τίνα πότμον.
 829. πῆδημ' — δρμήσασα] Cf. El. 860. οὐράνιον πῆδημα κονφίζουσα. Suppl. 1047. δύστηνον αἰώρημα κονφίζω. Aesch. Ag. 800. πῆδημ' δρούσας.
 831. τύχαν δαιμόνων] Leg. δίκαν —. ἀνακομίζομαι] Qu. ἐκκαρπίζομαι.
 834. Cf. Rhes. 821. ἐμοὶ μέγα κακὸν ἐμολεν. Herc. 530.
 837. σκότῳ] Qu. κάτω.
 839. κατέφθισο] Qu. κατέφθισαι. ἀπώλεσας γὰρ —] Cf. Soph. Ant. 870. θανὼν ἔτ' οὖσαν κατήναρξέ με Aj. 901.
 840 sq. τίνος δὴ, πόθεν, θανάσιμος τύχα, | γύναι, σὺν, τάλαιν', ἔβα καρδίαν probabiliter Elmsleius. Cf. Hipp. 599. ἔνεπέ μοι τί ποτ' ἔβα κακόν.
 841. τύχα σὺν ἔβα καρδίαν] Cf. ad 810.
 847. ἔρημος οἶκος —] Cf. Suppl. 1133. ἔρημον οἶκον ὀρεφρευόσμαι λαβῶν.
 848. ὦ φίλα γυναικῶν] Eadem verba sunt Alc. 460. Cf. Her. 567. ὦ τάλαινα παρθένων. Arist. Ran. 1049. ὦ σχέτλι' ἀνδρῶν.
 850. φέγγος ἀελίου τε] Qu. φέγγος ἀελίοιο.
 851. νυκτὸς ἀστερωπὸς σελάνα] Cf. Aesch. Fr. 158. δὲ οὐτε πέμψις ἡλίου προσδέχεται | οὐτ' ἀστερωπὸν ὄμμα Λητώας κόρης.
 852 sq. ἰὼ τάλας —] Hos quattuor versus Theseo confidenter tribuit Tyrwhitt. Qu. ἰὼ τάλας, ὅσον —.

854. καταχυνθέντα] Qu. κατατακέντα, aut καταχυνθεῖσι.
 855. πάλαι] πάλιν Luzac. p. 53. Qu. τάλας.
 857. ἡρητημένη θέλει; τί σημανεῖ νέον conj. Musgr. Recte.
 860. λέκτρα γάρ] δευτέρα (et mox δώμαδ') Herw.
 862. τύποι — σφενδόνης —] Cf. Julian. Epist. 8. ὁλίγη σφρα-
 γῖδι μεγάλου χαρακτήρος τύπον ἀνεμαξάμην (ἀπ.?).
 863. προσσαίνουσί με] Cf. Prom. 835. τῶνδε προσσαίνει σέ τι;
 Ag. 1665. Soph. Fr. 928.
 864. περιβολὰς σφραγισμάτων] Cf. Soph. Tr. 615. σφραγίδος
 ἔρκει τῷδ'.
 866. ἐκδοχαῖς] Cf. Aesch. Ag. 299. ἡγειρεν ἄλλην ἐκδοχὴν
 πομποῦ πυρός.
 867. ἐμοὶ μὲν οὖν —] Cf. Herc. 643. μή μοι — ὄλβος εἴη
 — τὰς ἡβας ἀντιλαβεῖν. ἐπιφέρει — κακόν] Cf. Aesch. Ag. 846.
 τὸν δ' ἐπεισφέρειν κακοῦ | κάκιον ἄλλο πῆμα.
 871. ὦ δαῖμον — μή σφῆλης δόμους] Cf. Fr. 275, 3. χρόνῳ
 δαίμων βίον ἔσφηλε. Med. 198. Aesch. Ag. 1533.
 872. πρὸς γάρ τινα] πρὸ γάρ τινα Blomf. in Quart. Rev. XV.
 228. Qu. ἐμοὶ μὲν οὖν ἂν ἄβιος βίου τύχα —. Aut ἐμοὶ γ'
 ἂν οὖν ἀβίσιος(?) βίου τύχα —.
 877. ποῦ φύγω vulg. πᾶ — Valck. ποῖ — Elmsl. ad Med.
 1238. Cf. Aesch. Prom. 588. οὐδ' ἔχω μαθεῖν ὅπα πημονὰς ἀλύξω.
 905. Orest. 1375. πᾶ φύγω, ξέναι; πᾶ φύγω βάρος κακῶν;]
 Cf. ad Med. 1271. πᾶ φύγω μητρὸς χέρας;
 881. κακῶν ἀρχηγὸν ἐκφαίνεις λόγον] Cf. Alc. 830. δδ' οὐ
 θυραίων πημάτων ἀρχεὶ λόγος. Aesch. Ag. 1628. καὶ ταῦτα τᾶπη
 κλανυμάτων ἀρχηγενῆ.
 882. στόματος ἐν πύλαις] Cf. Aesch. Sept. 557. δς οὐκ ἔδσει
 γλῶσσαν ἐργμάτων ἄτερ | ἔσω πυλῶν ῥέονσαν ἀλδαίνειν κακά.
 883. δυσεκπέρατον — κακόν] Cf. 678. πάθος — δυσεκπέ-
 ρατον. Aesch. Pr. 1078. ἀπέρατον (ἀπέραντον vulg.) δίκτυον ἄτης.
 885. εὐνῆς — θιγεῖν] Cf. El. 255. οὐπώποτ' εὐνῆς τῆς ἐμῆς
 ἔτλη θιγεῖν. Aesch. Cho. 71. θιγόντι νυμφικῶν ἐδωλίων.
 889. φύγοι] φύγη Ald. Cf. Soph. O. R. 904. μὴ λάθοι (λάθη al.)
 σε etc.
 892. αὐθις] Posthac. Cf. Or. 900. Alc. 1174. Aesch. Ag. 308.
 898. λυπρὸν ἀντλήσει βίον] Cf. Aesch. Prom. 383. ἐγὼ δὲ τὴν
 παροῦσαν ἀντλήσω τύχην.
 901. τὸ λῶστον] Qu. τὰ λῶστα. Cf. Prom. 204. ἐνταῦθ' ἐγὼ
 τὰ λῶστα βουλεύων etc.
 903. ἐφ' ᾧ στένεις] ἐφ' ᾧ τὰ νῦν στένεις conj. Monk. Recte.
 911. σιγᾶς; —] Cf. Fr. 126. σιγᾶς, σιωπὴ δ' ἄπορος ἐρμη-
 νεὺς λόγων.
 915. σὰς δυσπραξίας] Cf. 1405. πατρὸς δυσπραξίας. Soph. Aj.
 759. βαρεῖαις — δυσπραξίαις (δυσπραγίαις Stob.).

916. ὦ πόλλ' ἀμαρτάνοντες — μάτην] Cf. Aesch. Cho. 881. ὦ πόλλ' ἀκοντίζοντες (jaculantes, Hor. Od. II. 16. 17.) Naber, coll. Suppl. 456. 745. Tro. 144. 638. Ion. 256. Andr. 365. Hec. 603. Hor. Carm. II. 16. 17. Qu. ὦ πόλλ' ἀνευρίσκοντες (vel ὦ πολλὰ δὴ πονοῦντες, vel — μοχθοῦντες) μάτην. Cf. Soph. O. R. 874. Arist. Pac. 95. τί μάτην οὐχ ὑγιαίνεις; Aj. 635. νοσῶν μάταν.

917. τί δὴ] οἱ δὴ malit Naber, coll. Suppl. 745. 950. ὦ ταλαίπωροι βροτῶν, | οἱ (ita Markl. τί libri) κτᾶσθε λόγχας.

924. ὑπερβάλῃ κακοῖς] Cf. Arist. Pl. 109. ἀτεχνῶς ὑπερβάλλουσι τῇ μοχθηρίᾳ.

932. ἐς σὸν οὖς με διαβαλὼν ἔχει] Cf. Or. 608. εἰς οὖς δαί' πέμπουσα μύθους etc. Ion. 695. πότερ' ἐμὰ δεσποίνα τάδε τορῶς ἐς οὖς γεγωνήσομεν; 1521. Andr. 1091.

935. ἔξεδροι φρενῶν vulg. Lege ἔξεδρον φρενῶν (sub. ὥστε εἶναι). Et sic Musgr. παραλλάσσοντες] Intransitive, ut in Ag. 424. παραλλάσσα δια χερῶν βέβακεν δυῖς.

940. θεοῖσι προσβαλεῖν χθονί] Qu. προσβαλεῖν θεοὺς χθονί.

948. σὺ δὴ —;] Cf. Andr. 324.

951. θεοῖσι προσθεῖς ἀμαθίαν] Cf. Her. 476. ξένοι, θράσος μοι μηδὲν ἐξόδοις ἐμαῖς | προσθήτε. Andr. 217. εἴ' ἀπλησίαν λέχων πάσαις γυναιξὶ προστιθεῖσ' ἂν ἠδρέθης. Eodem sensu προσβάλλειν τί τινι, Soph. El. 973. εὐκλειαν οὐχ ὀρᾷς δσην | σαντῇ τε κάμοι προσβαλεῖς etc.

952. ἦδη νυν] Qu. ἦδη νυν —.

953. σίτοις] ἀστοῖς Badham. Praef. Iph. T. Qu. ἄλλοις, vel ἀστούς. Ὀρφέα —] Cf. Ar. Ran. 1032. Ὀρφεὺς μὲν γὰρ τελεταῖς θ' ἡμῖν κατέδειξε φόνων τ' ἀπέχεσθαι.

955. ἐπεὶ γ' ἐλήφθης] Cf. Hel. 556. ἐπεὶ γ' τοῦδ' ἐφάπτομαι τόπον. Cycl. 181. ἐπεὶ γε πολλοῖς ἡδεται γαμονμένη. Soph. Ant. 923. ἐπεὶ γε δὴ —. Tr. 484. ἐπεὶ γε μὲν δὴ πάντ' ἐπίστασαι λόγον. Thuc. I. 132. Plat. Gorg. 492 B. Raro apud probos scriptores Atticos consociantur particulae ἐπεὶ γε. Plerumque interjecto aliquo vocabulo sejunguntur, ut in Soph. O. R. 705. O. C. 266. 597. 966. 1125. 1720. Arist. Pl. 897.

957. σεμνοῖς λόγοισιν] Cf. Ran. 1496. τὸ δ' ἐπὶ σεμνοῖσιν λόγοις — διατριβὴν ἀργὸν ποιεῖσθαι παραφρονοῦντος ἀνδρός.

959. ἐν τῷδ' ἀλίσκει] δέλτω δ' ἀλίσκη F. W. Schmidt. Qu. οὐ δῆθ' (aut οὐκ ἔσθ') —. Schol. οὐδαμῶς ἔσται τοῦτο, ἐπεὶ ἔχεις etc. 962. μισεῖν] Imperfectum.

966. Cf. Arist. Eccl. 895. οὐ γὰρ ἐν νέαις τὸ σοφὸν ἔρεσιν. Lys. 544. Av. 428. ἀλλ' ὥς —;] Cf. 1013. ἀλλ' ὥς τὸ τυραννεῖν ἡδὺ τοῖσι σώφροσιν; | ἡκιστα γ'. τὸ μῶρον] Libido, lascivia. Cf. 644. Fr. 331, 2. καί μ' ἔρωσ ἔλοι (ἔχοι?) | οὐκ εἰς τὸ μῶρον οὐδέ μ' (γ') εἰς Κίπριν τρέπων. Tro. 989. Andr. 674.

969. *διαν ταράξῃ Κύπρις ἡβῶσαν φρένα*] Cf. Fr. 431, 3. *Ἔρω*
— *καὶ θεῶν ἄνω | ψυχὰς τὰράσσει* (*χαράσσει male vulg.*).

974. *Ἀθήνας τὰς θεοδμήτους*] Cf. Iph. T. 1449. Soph. El. 707.
Ἀθηνῶν τῶν θεοδμήτων.

978. *ἀλλὰ κομπάζειν μάτην*] Sub. *φήσει.*

979. *Σκειρωνίδες — πέτραι*] Cf. 1208. *Σκείρωνος ἄκρας.* Senec.
Hipp. 1023. '*petrae nobiles Scironides.*'

982. *τὰ γὰρ δὴ πρῶτ' ἀνέστραπται πάλιν*] *τὰ γὰρ δὴ 'σιῶτ'*
— Naber.

983. *ξύσταις — φρενῶν*] Cf. Alc. 813. *τοῦ νῦν σκνυθροποῦ*
καὶ ξυνεσιῶτος φρενῶν. *ξύσταις*] *σύντασις* Herw. ad O. R. 810.

988. *ἔχει δὲ μοῖραν καὶ τόδ'*] *Sed et huic suus honor est*
(Rost). *μοῖραν*] *καιρὸν* Herw. ad O. R. 591. coll. Phoen. 474.
Anglice advantage. *οἱ γὰρ ἐν σοφοῖς φαῦλοι —*] Cf. Phoen.

506. *καὶ σοφοῖς | καὶ τοῖσι φαύλοις ἐνδιχ'*

991. *γλώσσάν μ' ἀφείναι*] *Similiter fere* Soph. Aj. 1225. *δῆλος*
δέ μοῦσι σκαῖον ἐκλύσων στόμα.

992. *ὅθεν μ' ἐπῆλθες πρῶτον ὡς διαφθερῶν | κοῦκ ἀντιλέξονθ'*
De structura adi Cobet. N. L. p. 239., *ubi exempla adducit.*
ἐπῆλθες] *ἐπῆλθες* Musgr.

993. *κοῦκ*] Qu. *οὐκ.*

1000. *οὐκ*] Qu. *οὐδ'.* *ἐγγελαστής*] Cf. O. R. 1422.

1001. *ἀλλ' αὐτὸς —*] Cf. Suppl. 867. *φίλος παροῦσί τε | καὶ*
μὴ παροῦσιν' ὧν ἀριθμὸς οὐ πολὺς. *παροῦσι*] Qu. *παρὼν τε.*

1002. *ἐνὸς δ' ἄδικτος*] Cf. Soph. O. C. 1521. *ἄδικτος ἡγητήρης.*

1003. *λέχους — ἄγνὸν δέμας*] Cf. 138. *Δαματρός ἀπτάς δέμας*
ἄγνὸν ἴσχειν. Naumachius ap. Stob. Grot. p. 278. *καλὸν μὲν δέμας*
ἄγνὸν ἔχειν ἀδμήτα τε μῦμνει | παρθενικήν. *ἐς τόδ' ἡμέρας*] Cf.
Phoen. 1085. Alc. 9. *ἄγνὸν δέμας, | κοῦκ οἶδα πρᾶξιν τήνδε*
Wakef. S. C. § 41.

1004. *οὐκ οἶδα*] *Malim οὐδ' οἶδα.* *πρᾶξιν*] *τέρψιν* Christ.
Pat. 522. Cf. Aesch. Ag. 611. *οὐκ οἶδα τέρψιν —.*

1005. *οὐδὲ ταῦτα γὰρ σκοπεῖν*] *οὐδὲ ταῦτ' ἀσκεῖν, πάτερ,*
F. W. Schmidt. Qu. *οὐδὲ ταῦτά γε σκοπεῖν, vel οὐδὲ ταῦτά γ'*
εἰδέναι, vel οὐδ' ἐπίστασθαι πάνν.

1006. *παρθένον ψυχὴν*] Cf. Ion. 280. *παρθένους χεῖρας.*

1009. *ἐκαλλιστεύετο —*] Cf. Med. 943. *πέμψω γὰρ αὐτῇ δῶρ',*
ἃ καλλιστεύεται | τῶν νῦν ἐν ἀνθρώποισιν. Bacch. 407.

1011. *ἔγκληρον εὐνήν —*] Cf. Iph. T. 682. *ἔγκληρον ὡς δὴ*
οῖον κασιγνήτην γαμῶν. Herc. 468. *ἔγκληρα πεδία τὰμὰ γῆς κε-*
κτημένος.

1012. *μάταιος ἄρ' ἦν*] *ἄρ' ἢ μάταιος* T. Halbertsma. Qu.
μάταιός εἰμ' ἄρ', vel ἦν τῶν μάταιος, vel μάταιος ἦν τῶν. *Sed*
cf. Ph. 566. ὀδνηρός ἄρ' ὁ πλοῦτος —. *οὐδαμοῦ — φρενῶν*
Cf. Soph. El. 390. *ποῦ ποτ' εἰ φρενῶν;*

1013. ἀλλ' ὥς τυραννεῖν —] Cf. Herc. 298. ἀλλ' ὥς λόγοισι τόνδε μαλθάξαιμεν ἄν; | ἥκιστα. Supra 966. ἀλλ' ὥς τὸ μῶρον ἀνδράσιν μὲν οὐκ ἔνι, | γυναιξὶ δ' ἐμπεφυκεν;

1019. πράσσειν τε γὰρ πάρεστι] πράσσειν γὰρ εὖ πάρεστι Matth. πράσσειν τε γὰρ πάντ' ἔστι Schmidt.

1024. εἶδες] εἴλες Reisk. Br. Recte. Mox pro διεξιὼν qu. ἐπεξιὼν.

1026. τῶν σῶν — ἄψασθαι γάμων] Cf. Phoen. 960. καὶ μὴ γὰρ εὐνῆς ἦσαν, ἀλλ' ἔχει λέχος.

1027. μηδ' ἂν ἔννοϊαν λαβεῖν] Qu. μηδ' ἐς ἔννοϊαν μολεῖν.

1028. ἡ τᾶρ' ὀλοίμην ἀκλεῆς] Cf. Her. 651. ἡ τᾶρ' ἐκείνῳ μὴ νομιζοίμην ἐγὼ | μήτηρ ἔτ'. Arist. Lys. 933. νῆ Δί' ἀπολοίμην ἄρα (f. τᾶρα). ἀκλεῆς ἀνώνυμος] ἀκλεῆς κἀνώνυμος F. W. Schmidt.

1029. ἀπολις, —] Hunc versum aliunde huc irrepsisse opinatur Cobet.

1030. καὶ μήτε πόντος —] Cf. Or. 1084 sq.

1032. εἰ δ' —] Spurious hunc versum habet Herw.

1035. ἡμεῖς —] Spurious hunc versum habet Herw.

1037. πίστιν — θεῶν] Cf. Med. 414. θεῶν δ' οὐκέτι πίστις; ἄραγε.

1038. ἄρ' οὐκ ἐπαδὸς καὶ γόης πέφυχ' ὅδε; Elmsl. ad Med. 398. Lego ἡ γόης (pro καὶ γόης).

1039. εὐοργησία] Cf. Bacch. 641. ἀσκεῖν σὼφρον' εὐοργησίαν.

1042. σὺ μὲν παῖς] σὺ μου παῖς conj. Markl. Sub. ἐμός. V. Elmsl. ad Her. 131.

1043. Leg. ἔκτεινα τᾶν σε, vel ἔκτεινον ἄν σε. φρυγαῖς] Imo φρυγῇ σ'.

1044. εἴπερ γυναικὸς ἡξίους γ'] Leg. εἴπερ γυναικὸς γ' ἡξίους —.

1046. ὥσπερ σὺ σαντιῶ —] Cf. Soph. O. C. 907. νῦν δ' οἷσπερ αὐτὸς τοὺς νόμους εἰσῆλθ' ἔχων, | τούτοισιν, οὐκ ἄλλοισιν, ἀρμοσθήσεται.

1047. ταχὺς — ἄδης] Cf. Aesch. Ag. 650. ἄδην πόντιον πεφενγότες. Ἄιδης] Qu. Ἄρης (ἄρης), i. e. mors. Cf. Soph. Aj. 254. πεφόβημαι λιθόλευστον Ἄρη.

1051. μηνυτὴν χρόνον] Cf. Fr. 223 c. ἡὔρε μηνυτῆς χρόνος ψευδεῖς μὲν ἡμᾶς etc.

1053. πέραν γε Πόντου —] Leg. πέρα (ultra) —. Cf. 3. δοοί τε Πόντου τερμόνων τ' Ἀτλαντικῶν | ναίουσιν εἴσω. Herc. 234. Ἀτλαντικῶν πέρα φεύγειν ὄρων. Alc. 588. ἐψικόμων πέραν (l. πέρα) βαίνοσ' ἐλατᾶν.

1055. πίστιν] Anglice, proof. Cf. 1321.

1057. κληρὼν] Cf. Phoen. 852. κληρούς τ' ἐμοὶ φύλασσε παρ-θένῳ χειρὶ | οἷς ἔλαβον etc.

1060. λύσω] λύω Elmsl. ad Iph. T. 692. et Her. 805. Cf. Herc. 1146. Arist. Lys. 1105. λύω στόμα] Cf. Soph. Aj. 1225. δῆλος

δέ μοῦσι σκαῖον ἐκλύσων στόμα. Av. 210. λῦσον δὲ νόμους ἱερῶν ὕμνων. Isocr. Panath. p. 252, 96. λέλυκα τὸ στόμα. Virg. Aen. III. 457. 'ipsa canat vocemque volens atque ora resolvat'.

1062. πάντως —] Cf. Aesch. Prom. 333. πάντως γὰρ οὐ πείσεις νιν· οὐ γὰρ εὐπιθήης.

1063. δοκοῖς] δοκούς Faehse. οὓς ᾧμοσα] De numeris v. Elmsl. ad Med. 741.

1067. τῇδ' ἐπ' αἰτία φηγών] Cf. Thuc. VII. 48. ἐπ' αἰσχυρᾷ αἰτία ἀπολέσθαι. Aesch. Prom. 202. ποίῳ λαβών σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάματι — αἰκίζεται;

1069. κομίζων] ξενίζων Schmidt. κακῶν] κακούς Herw.

1070. πρὸς ἥπαρ δακρύων τ' ἐγγὺς τόδε] Cf. Rhés. 425. λύπη πρὸς ἥπαρ δυσφορῶν ἐτειρόμην. Soph. Aj. 938. χωρεῖ πρὸς ἥπαρ, οἶδα, γενναία δύν. Ant. 933. θανάτου τοῦτ' ἐγγυτάτω τοῦπος ἀφίκεται. O.C. 1217. Aesch. Ag. 421. πολλὰ γοῦν θιγγάνει (κιγγάνει?) πρὸς ἥπαρ. κακῶν] καλῶν Weil. λεχῶν Jacobs. ἔχων F. W. Schmidt, qui etiam ξενίζων pro κομίζων.

1071. κακός τε] Fort. κακός γε.

1077. οὐ λέγον] οὐ σιγῶν Herw. οὐ στέγον (aut εὖ δηλοῦν) Schmidt.

1080. σαντὸν ἡσκησας σέβειν] Cf. Fr. 1067, 2. εὐσεβεῖν τ' ἡσκηκότα.

1085. πάλαι ξενοῦσθαι] πάλαι 'ξεῶσθαι Naber, coll. Hippolyti responso, σὺ δ' αὐτὸς, εἴ σοι θυμὸς, ἐξώθει χθονός (μ'). Qu. πάλαι 'ξελαύνειν (vel 'ξαπωθεῖν).

1086. κλάων τις αὐτῶν ἄρ' —] κλαίων τις ὕμνων, πάτερ, — F. W. Schmidt. Cf. Her. 652. εἰ δὲ τῶνδε προσθίξει χερσὶ, etc. Arist. Lys. 446. παύσω τιν' ὕμνων τῆσδ' ἐγὼ τῆς ἐξόδου. ἄρ'] Imo τᾶρ'.

1091. ταῦτ'] Qu. πάντ'.

1096. ἐγκαθηβᾶν] Confer v. ἐνηβητήριον Herod. II. 133.

1098. ἦτ' ᾧ νέοι μοι —] μοι paullum suspectum.

1099. προπέμψατε χθονός] Legε προπέμψατ' ἐκ χθονός.

1104. λύπας παραιρεῖ] Cf. Her. 908. παραιρῶν φρονήματος. (Ubi λύπας in hoc loco genitivum esse monuit Elmsl.) Hec. 591. τὸ δ' (l. τοῦ δ') αὖ λίαν παρείλες. Fr. 258, 2. τοῦ λίαν παρείλετο. Hyperid. ap. Stob. 125. p. 618. ὅμως δὲ χρὴ θαρρεῖν καὶ τῆς λύπης παραιρεῖν. Iph. A. 1609. λύπης δ' ἀφαίρει καὶ πόσει πάρες χόλον. Thuc. II. 56. καὶ τοῦ τε φρουρίου τῶν Ἀθηναίων παρείλε.

1105. ξύνεισιν δέ τιν' ἐλπίδι κεύθων λείπομαι] Qu. ξύνεισιν δέ τις — λείπεται ἐλπίδι κεύθων] Leg. ἐν φρεσὶ κεύθων. κεύθων — λεύσσω] Notandum masculinum singulare de choro feminarum dictum. Cf. ad Hel. 1630.

1107. λεύσσω] Sub. αὐτά.

1108. ἄλλα γὰρ ἄλλοθεν ἀμείβεται —] Cf. Or. 975. ἕτερα δ' ἕτερος ἀμείβεται πῆματ' ἐν χρόνῳ μακροῦ, βροτῶν δ' ὁ πᾶς ἀσπύδμητος αἰὼν. Alc. 896. συμφορὰ δ' ἑτέρους ἑτέρα πιέζει φανεῖσα βροτῶν. ἀμείβεται] Succedunt. Cf. El. 1093. εἰ δ' ἀμείγεται φόνον δικάζων φόνος. Rhcs. 615. ἕως ἂν νῦν ἀμείψῃται γάος. Idem metrum est Arist. Lys. 277. ὥχεται θῶπλα παραδούς ἐμοί. Si quidem iste locus sincerus est.

1109. αἰὼν πολυπλάνητος] Cf. Soph. Aj. 1185. πολυπλάγκτων ἐτέων ἀριθμός.

1114. δόξα — ἀτρεκῆς] Cf. 261. βίοντον δ' ἀτρεκεῖς ἐπιτηδείσεις | φασὶ σφάλλειν. παράσημος] I. e. ἀδόκιμος, κίβδηλος. Cf. Rhcs. 629. δόξας ἀσήμενος. Aesch. Ag. 779. δύναμιν οὐ σέβονσα πλοῦτον παράσημον αἶνω. ἀτρεκῆς] ἀτρεπῆς Purgold. An ἀκλεῆς? Cf. Her. 624.

1115. ῥάδια δ' ἦθεα μεταβαλλομένα] Cf. Iph. A. 343. μεταβαλὼν ἄλλους τρόπους etc. Soph. El. 1261. τίς ἂν — μεταβάλου' ἂν ὥδε σιγὰν λόγων;

1117. βίον συνευτυχοῖν] Qu. βίον πάντ' εὐτυχοῖν.

1122. Ἑλλανίας] Qu. Ἑλλανίδος.

1132. πώλων Ἑνετᾶν] Cf. 231. πώλους Ἑνέτας.

1134. κατέχων] Dirigens. Qu. κατέχων ποτὶ —. Vel καὶ ἔχων ποδὶ —. γυμνάδας ἵππους] Ut ἀελλάδες ἵπποι Soph. O. R. 467.

1137. Cf. Hel. 244. ὅς με χλοερὰ δρεπομένην — ῥόδεα πέταλα, χαλκίοικον ὥς Ἀθάναν μόλοιμ', ἀναρπάσας etc. Sc. ut ibi certa offerret. Cf. Ovid. Met. IX. 337.

1138. βαθείαν ἀνὰ χλόαν] Cf. Hom. Il. 1, 147. βαθὺν λήϊον. Aesch. Prom. 673. Λέρονης βαθὺν | λειμῶνα. ubi v. Blomf. Gl.

1140. νυμφιδία — ἀμιλλα] νυμφιδίων — Wakef. Monk. Cf. Soph. El. 493. ἄλεκτο' ἀνιμῆα — γάμων ἀμιλλήμαθ'.

1143. δάκρυον διόσω πότμον] Qu. διόσω (διάξω) βίοντον. Cf. Hel. 10. θεοὺς σέρων | βίον διήνεγκε. Rhcs. 19. 600. Soph. Aj. 511. σοὺ διόσεται (sc. τὸν αἰῶνα) μόνος. Herod. III. 40. οὕτω διαφέρει τὸν αἰῶνα (βούλομαι), ἐναλλάξ πλήσσω.

1145. ἔτεκες ἀνόνατα] Cf. Hee. 766. ἦ γὰρ τιν' ἄλλον ἔτεκες ἢ κείνους, γέναι; | ΕΚ. ἀνόνητά γ', ὥς ἔοικε, τόνδ', ὃν εἰσορᾷς. Alc. 412. ἀνόνατ' ἐνέμμενσας. El. 506. ὅν ποτ' — ἀνόνατ' ἐθρεψας. Here. 716.

1148. συζυγίαι Χάριτες] συζυγίαι Χαρίτων Reisk. Recte. Certe displicet vulgata.

1163. ἐπὶ σμικροῦς ῥοπῆς] Cf. Thuc. V. 103. ἀσθενεῖς τε καὶ ἐπὶ ῥοπῆς μᾶς (σμικροῦς optime Herwerden) ὄντες. Plut. Artax. 30. ἦν -- ἐπὶ ῥοπῆς μικροῦς διὰ τὸ γῆρας. Soph. O. R. 961. σμικρὰ παλαιὰ σώματ' ἐντάζει ῥοπῇ. Fr. 511, 4. λεπταῖς ἐπὶ ῥοπαῖσιν (σμικροῦς ἐπὶ ῥοπῆς γάρ;) ἐμπολὰς μακροῦς | αἰετὰ παραρρίπτοντες etc.

1164. δι' ἔχθρας μῶν τις ἦν ἀφιγμένος] δι' ἔχθρας μῶν ἀφιγμένος τινὶ requirit Naber, coll. Phoen. 482. καὶ μὴ δι' ἔχθρας τῷδε καὶ φθόνου μολών. Cf. ad Med. 872. Andr. 175. 416. Prom. 120. Subaudiendum αὐτῶ.

1165. ὡς πατρὸς βία] Qu. οὐ πατρὸς βία.

1166. ἀρμάτων ὄχος] Cf. Phoen. 1198. ἐξήλαννον ἀρμάτων ὄχους. Suppl. 662. ἀρμάτων δῆματα.

1168. πόντου κρέοντι] Cf. El. 1262. πόντου κρέοντος παῖδ'.

1169. ὡς ἄρ' ἦσθ'] Cf. Med. 1279. ὡς ἄρ' ἦσθα πέτρος. Phoen. 421.

1171. Δίκης — δόπιτρον] Cf. Aesch. Cho. 61. ὁπὰ δ' ἐπισκοπεῖ Δίκας —. Suppl. 402. τάδ' ἐπισκοπεῖ Ζεὺς ἑτερορρεπής.

1174. ψήκτριαισιν] Cf. 110. καταψήγειν χρεῶν | ἵππους.

1177. φρυγὰς] Cf. 1043.

1178. ἤλθε ταυτὸν — ἔχων μέλος] ἤλθεν αὐτὸς — χέων μέλος J. Schmidt et F. W. Schmidt, coll. Suppl. 773. Αἶδου δὲ μολπὰς ἐκχέων δακρυρρόους. Qu. — δακρύων χέων ῥέος (i. q. ῥεῦμα). Cf. Eur. Iph. A. 1279. ταυτὸν | μέλος εἰς ἄμφω πέπτωκε τύχης.

1179. ἐπ' ἀκτῆς] Qu. ἐπ' ἀκτῆς aut ἐπ' ἀκτάς. Plurale est 1206. 1212. δισισθόπους — δμήγυρις] Cf. 54. προσπόλων οπι-σθόπους κῶμος.

1180. ἡλίκων] ἡλίκων θ' Monk., coll. Med. 246.

1182. τί ταῦτ' ἄλλω;] Cf. Or. 277. τί χρῆμ' ἄλλω; Fr. 665. τοιαῦτ' ἄλλει. Arist. Vesp. 111.

1183. ἐντύνειθ' ἵππους ἄρμασι] Cf. Hom. Il. 8, 374. ἐπέντυε μώνυχας ἵππους. ἵππους — ζυγηφόρους] I. q. ζυγίους. Cf. Herc. 121. Rhes. 303.

1184. πόλις γὰρ —] Cf. Med. 248. σοὶ μὲν πόλις θ' ἦδ' ἐστὶ καὶ πατρὸς δόμοι.

1186. θᾶσσον ἢ λέγοι τις] θᾶσσον ἢ λέγει τις Madvig. Ipse correxerim θᾶσσον ἢ ἄν λέγοι τις. (Crisis ut in μὴ ἀλλά, etc. Excidit ἄν propter crasin male intellectam.) Aut θᾶσσον ἢ λέγοις ἄν. Cf. Bacch. 736. θᾶσσον δὲ διεφοροῦντο σαρκὸς ἐνδυντὰ | ἢ οὐ ξυνάψαις (ἢ ἄν τις ξυνάψαι?) βλέφαρα. El. 824.

1189. αὐταῖσιν] ἀπταῖσιν Barthold. ἐν ταῖσιν vel διπλαῖσιν F. W. Schmidt. prob. Herw.

1194. ἐπῆγε κέντρον —] Cf. Phoen. 181. ὡς ἀτρεμαῖα κέντρα καὶ σώφρονα πώλοις μεταφέρων (ἐπιφέρων) ἰθύνει.

1195. ὁμαρτή] Simul. I. q. ὁμοῦ. Cf. Hec. 839. Her. 139. πρόσπολοι — εἰπόμεσθα] Cf. 481. εἰ μὴ γυναικες μηχανὰς εὐρήσομεν. et ad Arist. Lys. 42.

1197. τὴν εὐθὺς Ἄργους] Qu. τὴν εὐθύ τ' Ἄργους — (ut ἐπὶ τοῦ σου καὶ ἐμοῦ). Vel τὴν εὐθύ γ' —. Vel τὴν εὐθὺς κᾶργους —. Cf. Arist. Av. 1421. μῶν εὐθὺ Πελλήνης πέτεσθαι διανοεῖ; Pac. 77. 301.

1198 sq. Cf. Iph. T. 261 sq. 1449 sq. Soph. Trach. 752 sq.

1199. τοῦπέκεινα] Qu. τἀπέκεινα. Cf. Aesch. Suppl. 257. Πίνδον τε τἀπέκεινα.

1200. πόντον — Σαρωνικόν] Leg. κόλπον —. Cf. Callim. H. Del. 42. Σαρωνικοῦ ἔνδοθεν κόλπου. Aesch. Agam. 306. Σαρωνικοῦ πορθμοῦ.

1201. ἔνθεν τις —] Cf. Aesch. Prom. 1082. βρυχία δ' ἡχὼ παραμυκᾷται βροντῆς. ἡχὼ χθόνιος] Qu. ἡχῇ (sonus) χθόνιος. Sed cf. 791. ἡχὼ βαρεῖα προσπόλων. χθόνιος ὡς βροντῇ Διός] Cf. Arist. Av. 1750. ὦ Διὸς — χθόνια βαρυαχέες βρονταί. Aesch. Prom. 1029. βροντήμασι | χθονίοις κυκᾶτω πάντα. Fr. 57, 10. ἐπογαίου βροντῆς. Eur. El. 743. ἢ δοκῶ κενῇ | ὑπῆλθέ μ' ὥστε νεοτέρα βροντῇ Διός;

1202. βρόμον μεθῆκε] Cf. 500. μεθήσεις — λόγους. El. 797.

1203. δρθὸν δὲ κρᾶτ' —] Cf. Soph. El. 27. ὥσπερ ἔππος ἐγγενῆς — δρθὸν οὐς ἴσῃσιν.

1205. ἀλιρρόθους ἀκτὰς] Cf. Aesch. Pers. 367. ἔκπλους γυνάσσειν καὶ πόρους ἀλιρρόθους.

1207. ἀφηρεῖη — εἰσορᾷ] Cf. Soph. Phil. 1303.

1208. Σκείρωνος ἀκτὰς] Σκείρωνος ἄκρας Luzac, coll. Tro. 90. ἀκταὶ δὲ Μυκόνου — αἱ Καφῆρειοί τ' ἄκραι. Mel. II. 3. 'Scironia saxa'.

1211. καχλάζον] Cf. Sept. 114. κύμα περὶ πτόλιν — καχλάζει. 761. Timocl. III. 602. Apoll. Rhod. II. 570. IV. 943. Theocr. VI. 12. Nomen κάκληξ (shingle) legitur Thuc. IV. 26. Qu. παφλάζον. Cf. Eubul. com. III. 259. προσγελώσά τε | λοιπὰς παφλάζει βαρβάρω λαλήματι.

1213. αὐτῷ δὲ σὺν κλύδωνι] Cf. Ion. 32. αὐτῷ σὺν ἄγγει. Plerumque omittitur praepositio. τρικυμία] Cf. Tro. 83. Αἰγαῖον πόρον | τρικυμίαις βρέμοντα καὶ δίναις ἄλός. Menand. IV. 232. ἐτέραν περιμεῖναι χάτεραν τρικυμίαν. Plat. Euthyd. p. 293 A. σῶσαι ἡμᾶς ἐκ τῆς τρικυμίας τοῦ λόγου. Aesch. Prom. 1015. οἶός σε χερμῶν καὶ κακῶν τρικυμία | ἔπαισ' ἄφνικτος,

1214. κύμ'] χεῦμ' F. W. Schmidt. οἶδμ' propter praegressum τρικυμία cum Bothio corrigit Herwerden ad Ion. 32. Conferas tamen Arist. Av. 1401. χαρίεντά γ', ὃ πρεσβῦτ', ἐσοφίσω καὶ σοφά. ἐξέδῃκε] ἐξαφῆκε F. W. Schmidt. Qu. ἐξανῆκε. Cf. ad O. C. 1506. Vel ἐξέπεμψε. Vel ἐξέδωκε.

1216. φρικῶδες ἀντεφθέγγετο] Cf. Andr. 1148. ἐφθέγγετο | δεινόν τε (τι?) καὶ φρικῶδες.

1219. ἵπτικοῖς ἐν ἡθεσι] Malim ἵπτικοῖσιν ἡθεσι, aut ἵπτικοῖς αὐτ' ἡθεσι —.

1220. πολὺς ξυνοικῶν] Qu. πολὺ ξυνοικῶν, being much conversant (or familiar) with. Cf. Arist. Ran. 959. οἷς ξύνεσμεν. Bacch. 300. ὅταν γὰρ ὁ θεὸς ἐς τὸ σῶμ' ἔλθῃ πολὺς, etc. Sept. 6.

εἰ — πολλὸς κατὰ πόλιν | ὕμνοϊθ' ὑπ' ἀστών etc. Sed malim πολλὸν —.

1223. ἐνδακοῦσαι στόμα —] Cf. Plat. Phaedr. 254 D. ἐν-
δακῶν τὸν χαλινὸν μετ' ἀναιδείας ἔλκει. Xen. Eq. VI. 9. ἐξουσίαν
παρέχει συνδάκνοντι (ἐνδ.?) τὸ στόμον μὴ πείθεσθαι. Aesch. Prom.
1009. δακῶν δὲ στόμον ὡς νεοζυγῆς | πῶλος βιάζει. στόμα
πυριγενῇ] Cf. Aesch. Sept. 192. πυριγενετῶν χαλινῶν. Orest. 810.
πυριγενεῖ — παλάμη. 943. γναθμοῖς Par. A. Br. Valck. Cf.
Med. 1201. σάρκες δ' — γναθμοῖς ἀδήλοις φαρμάκων ἀπέρρεον.
Hesychius, γναθμοί: γνάθοι.

1224. βία φέρονται] Cf. Soph. El. 725. ἄστομοι | πῶλοι βία
φέρουσι. Aesch. Pers. 200. ξυναρπάζει βία | ἄνευ χαλινῶν. Med. 242.
μὴ βία φέρων ζυγόν. Plat. Legg. III. 701 C. (οὐ δεῖ) καθάπερ ἀχά-
λινον κεκτημένον τὸ στόμα βία ὑπὸ τοῦ λόγου φερόμενον κατὰ τὴν
παροιμίαν ἀπὸ τινος ὄνου πεσεῖν.

1225. κολλητῶν ὄχων] Cf. Phoen. 2. χρυσοκολλήτοιαι — δίφροις.

1226. μεταστρέφουσαι] Cf. Hom. Il. 1, 160. τῶν οὐ τι μετατρέ-
πομ' οὐδ' ἀλεγίζω. Fort. ἐπιστρέφουσαι. Cf. ad Soph. Phil. 599.
τοῦδ' — ἐπιστρέφοντο. Aj. 1116. 90. Hor. Od. III. 121.

1229. τέτρωρον — ὄχον] Cf. Suppl. 674. ὄχων τετραδῶρον.
Alc. 486. τέτρωρον ἄρμα. Iph. A. 214. Her. 860.

1230. μαργῶσαι φρένας] Cf. Soph. Fr. 762, 2. σῶν τε μαργότης
φρενῶν.

1232. ἀνεχαίτισεν] Cf. Bacch. 1070. μὴ ἀναχατίσειέ νιν. Rhes.
786. κἀνεχαίτιζον φόβω. Soph. Fr. 189. Anaxandr. com. III. 162.
μέσ' ἀκράτου κυμβία — ἀναχεαίτικεν (ἡμᾶς).

1234. σύριγγες —] Lego σύριγγες δ' —. Cf. Phoen. 1210.
τροχοὶ δ' ἐπὶ δῶν ἄξονές τ' ἐπ' ἄξοι, | νεκροὶ δὲ νεκροῖς ἐξεσω-
ρεύονθ' ὁμοῦ. Iph. A. 230. σύριγγας ἄρματιόνος. σύμφυρτα] Cf.
Med. 1199. αἷμα συμπεφυρμένον πυρί.

1235. ἐνήλατα] Sc. ξύλα. Cf. Soph. Fr. 293, 2. ἐνήλατα ξύλα
τρίγομφα διατορεύσασθαί σε δεῖ.

1236. ἡνίαισιν ἐμπλακεῖς] Cf. Soph. El. 746.

1237. δυσεξήνυστον] Qu. δυσεξέλικτον.

1238. σποδούμενος μὲν πρὸς πέτρας] Cf. Soph. El. 752. φορού-
μενος (l. σποδούμενος) πρὸς οὐδας. Andr. 1106. Aesch. Ag. 670.

1239. Inter θραύων δὲ et θραύων τε incertus vacillat Elmsl.
ad Med. 21. δεινὰ δ' ἐξανδῶν κλύειν] Cf. Arist. Ach. 1183.
δεινὸν ἐξηύδα μέλος (ἐξηύδησ' ἔπος?).

1240. ὦ φάτναισι ταῖς ἐμαῖς τεθραμμέναι] Corrige ὦ 'ν φάτ-
ναισι —.

1241. μὴ μ' ἐξαλείψητ'] μὴ μ' ἐξαλίσητ' conj. Naber, coll.
Nub. 32. Qu. μὴ μ' ἐκκυλίσητ'. Sed cf. Eur. Fr. 1028. κρινεῖ τις
αὐτὸν πῶποτ' ἀνθροπον μέγαν, | ὃν ἐξαλείφει πρόφασις ἢ τυχοῦς'
ὄλον;

1242. παρών] Adjuvans. V. ad Soph. Phil. 425.

1243. ὑστέρω ποδὶ ἐλειπόμεσθα] Cf. Herc. 1040. ὑστέρω ποδὶ — πάρεσθ' ὅδε. Phoen. 1441. ὑστέρα βοηθόμος | πάρειμι. Cf. ad Arist. Lys. 326.

1245. οὐ κάτωιδ' ὅτω τρόπῳ] οὐκ ἔτ' οἶδ' — malit Monk. τμητῶν ἱμάντων] Cf. Soph. El. 1415. σὺν δ' ἐλίσσεται | τμητοῖς ἱμάσι.

1246. Cf. Alc. 205. σμικρὸν ἐμπνέουσ' ἔτι.

1247. τέρας ταύρου] Cf. Or. 992. ἀρνός — τέρας. Ph. 809. τέρας Σφιγγός. ἵπποι δ' ἐκρυφθεν] ἵπποι δὲ φροῦδοι Nauck. ἐκρυφθεν] Cf. Arist. Vesp. 662. κατένασθεν (in anapaestis). In nuntii narratione epica forma non offendere debet.

1248. ὅποι recte unus liber Flor. λεπαίας — χθονός] Cf. Iph. T. 324. λεπαίας — νάπας. Her. 395. λεπαίαν ὀφρύνῃ.

1256. τοῦ χρεῶν] Fati. Cf. Iph. T. 1486. Bacch. 515. Hel. 1652. Herc. 21. Fr. 413. 733, 3. Adesp. 368.

1260. ἐπάχθομαι non improbat Elmsleius ad Med. 285., sed malit ἄρ' ἄχθομαι, cum illud compositum exemplo carere videatur.

1261. τί χρῆ —] Cf. Arist. Pac. 358. ἀλλ' ὃ τι μάλιστα χαροοίμεθα ποιοῦντες ἄγε γράζε.

1264. θέλγει δ'] Qu. θάλπει δ'.

1267. λόγοις] ἔργοις -- Herw. λόγοις τ' ἐλέγξω Flor. Recte. δαιμόνων τε συμφοραῖς] Ita Herc. 309. τὰς τῶν θεῶν — τύχας. 830. 1219.

1272. ποτᾶται δ' ἐπὶ] ποτᾶται 'πὶ Nauck.

1274. Pro ᾧ (ὦν) qu. ὅσα. θέλγει δ' Ἐρω] Cf. Bacch. 402. οἱ θελξίφρονες — Ἐρωτες. Soph. Tr. 355. Supra 525. Ἐρως — εἰσάγων γλυκεῖαν χάριν οἷς ἐπιστρατεύσῃ. μαινομένην κραδίη] Legitur etiam Med. 430. Aesch. Sept. 780.

1277. ὄρεσκόων] Cf. Cycl. 247. Aesch. Sept. 532. μητρός ἐξ ὄρεσκόου. Alia forma est ὄρεσκόως, Il. 1, 268. Od. 9, 155.

1280. συμπάντων δὲ (σὺν) — conj. Monk.

1282. κρατύνεις] I. q. νέμεις.

1284. ἐπακοῦσαι] Qu. ἱπακοῦσαι. Cf. ad Arist. Nub. 263.

1285. αὐδῶ ex uno codice Valck. αὐδᾷ plerique libri. Cf. Or. 1664. Φοῖβός σ' ὁ Λητοῦς παῖς ὅδ' ἐγγὺς ὦν καλῶ. 1226. καλεῖ (καλῶ?) σ' Ὁρέστης παῖς σὺς ἐπίκουρον μολεῖν. Hel. 1647. διόσσοι δέ σε | ἰόσχοροι καλοῦμεν. Bacch. 1340. et ad Arist. Ach. 406.

1286. τοῖσδε συνήδει] Cf. Med. 138. συνήδομαι — ἄλγειοι. Rhcs. 958.

1290. γῆς τάρατα] Fort. γῆς χάσματα. Cf. Phoen. 1604. τάρταρον — εἰς ἄβυσσα χάσματα. Or. 265. ὥς βύλης εἰς τάρταρον.

1292. μεταβὰς βίον] Corruptum. Qu. πλάμενος ~ ~ ~ (- ..).

1293. πόδα τόνδ' ἀπέχεις] Qu. πόδα τοῦδ' (τοῦδ' Monk.) ἄν ἔχοις, vel πόδα τοῦδ' γ' ἔχεις, vel πόδα σὺν κατέχεις. ἀπέχεις]

ἀπάγεις F. W. Schmidt. ἔσχεθες recte Markl. Cf. Phoen. 411. πῶς δ' ἤλθες Ἄργος; τίν' ἐπίνοϊαν ἔσχεθες (ἔσχες Ald.); Qu. ἔσχει. πῆματος —] Cf. Aesch. Prom. 263. πημάτων ἔξω πόδα ἔχει.

1297. καίτοι προκόψω γ' οὐδέν —] Cf. Ter. Andr. IV. 1. 16. 'atque aliquis dicat, nihil promoveris, | multum molestus certe ei fuero.' Quae haud dubie a Menandro, Euripidis imitatore, sumpta sunt.

1298. ἀλλ' ἐς τόδ' ἤλθον] ἀλλ' ἐπὶ τόδ' ἤλθον (eo consilio veni) Herw. ad Ion. 761.

1299. ὑπ' εὐκλείας θάνη] ἐπ' εὐκλείας θάνη (i. e. cum bona fama) Reisk. Madvig. Cf. Herc. 289. ὥστ' οὐκ ἀνεκτὸν δειλίας θανεῖν σ' ὕπο.

1303. δηχθεῖσα κέντροις contra Valck. tuetur Dobraeus ex Ag. 1164. πέπληγμαι δ' ὑπαὶ (ἤπαρ Dobr. leg. ἄπερ) δῆγματι φοινίω.

1306. ἡ σφ' δι' ὄρκων παιδί] ἡ σφ' γ' ἐνόρκω παιδί F. W. Schmidt.

1320. σὺ δ' ἔν τ' ἐκείνῳ κὰν ἐμοὶ φαίνει κακός] Cf. Amph. Fr. 21. μάταιός ἐστιν ἔν γ' (l. τ') ἐμοὶ καὶ τοῖς σοφοῖς | κριταῖς ἅπασιν.

1321. πίστιν] Anglice proof.

1322. οὐδ'] Leg. οὐτ'.

1324. ἀράς ἀφῆκας παιδί] ἀράς ἐφῆκας — al. Nescio an recte. Cf. Aesch. Sept. 785. τέκνοισιν δ' ἀράς ἐφῆκεν. Phoen. 883. ἐκ δ' ἔπνευσ' αὐτοῖς ἀράς δεινάς. Soph. O. C. 1375. τοιάσδ' ἀράς σφῶν πρόσθε τ' ἔξανῆκ' ἐγώ, etc. Herc. 196. μυρίους ὀλοτοὺς ἀφείς (ἐφείς?) | ἄλλοις. Theocr. 25, 235.

1326. ἔτ' ἔστι καὶ σοὶ τῶνδε] Leg. ἔτ' ἔστι σοὶ καὶ τῶνδε —.

1327. ἡθελ' ὥστε —] ἡξίωσε Herw. Cf. ad Or. 52.

1328. πληροῦσα θυμόν] Iram satians. Cf. Soph. Phil. 324. θυμὸν γένοιτο χεὶρὶ πληρῶσαι ποτε. Virg. Aen. II. 586. 'animum-que explesse —'.

1329. ἀναντᾶν] Anglice, to stand in the way of, to oppose.

1331. Ζῆνα μὴ φοβουμένη | οὐκ ἂν ποτ' ἤλθον —] Cf. Med. 368. Alex. III. 428. οὐ γὰρ ἂν ποτε | θοῖμάτιον ἀπενέγκαιμι μὴ γύσας πτερά.

1334. τὴν δὲ σὴν ἀμαρτίαν] Accusativus pendens qui dicitur.

1335. μὲν πρῶτον] Leg. πρῶτον μὲν.

1338. ἔρωγεν κακά] Cf. Soph. O. R. 1280. τάδ' ἐκ δυοῖν ἔρωγεν — κακά. 1075. ἀναρρήξει κακά. Aesch. Pers. 433. κακῶν δὴ πέλαγος ἔρωγεν μέγα | Πέρσας.

1339. τοὺς γὰρ εὐσεβεῖς θεοὶ | θνήσκοντας οὐ χαίρουσι] Cf. Rhés. 390. χαίρω δέ σ' εὐτυχοῦντα etc. Eur. Fr. 673. χαίρω σέ — ἐξολωλότα. Soph. Aj. 136. σέ μὲν εὖ πράσσοντ' ἐπιχαίρω. Phil. 1314. ἡσθην πατέρα τὸν ἄμὸν ἐλόγουντά σε. 1021. ἀλγύνομαι τοῦτ' αὖθ'. Aj. 790. Αἰάντος — προᾶξιν ἦν ἡλγησ' ἐγώ. Aesch. Sept. 815. πόλιν μὲν εὖ πράσσουσιν (χαίρειν πάρα). Eupol. II. 442. ἤδη γὰρ Ἀρτί-στάρχον στρατηγοῦντ' ἄχθομαι.

1343. σάρκας νεαρὰς] Cf. Iph. T. 885. βρέφος — νεαρόν. Tro. 835. πρόσωπα νεαρά. Fr. 770. Aesch. Ag. 72. σαρκὶ παλαιῇ. Plat. Gorg. 518 D. τὰς ἀρχαίας σάρκας.

1347. καταληπτὸν] καταβλητὸν Madvig. καταπύπτον Hart. κατάπαλτον Gomperz. κατάπεμπτον F. W. Schmidt. Qu. κατάπεμπτον.

1352. διὰ μου κεφαλῆς —] διὰ μοι κεφαλῆς — Naber, coll. Med. 144. διὰ μου (μοι et hic Naber) κεφαλῆς φλόξ οὐρανία | βαίη.

1353. πηδᾷ σφάκελος] Cf. Aesch. Prom. 877. ὑπὸ μ' αὐ σφάκελος | καὶ φρενοπληγεῖς μανίαι θάλλουσ'. 1046. Soph. Tr. 1026. θρώσκει δ' — ἀγρία νόσος. Corrupte Epicharmus ap. Athen. II. 36 D. πέδαι τε καὶ σφάκελος. σφάκελος] Cf. Fr. 751. σφακελισμός.

1354. σχές — ἀναπαύσω] Cf. ad 567.

1357. κατὰ δ' ἔκτεινας] Leg. κατὰ τ' ἔκτεινας.

1361. σύντονα] Anglice equably.

1363. Ζεῦ Ζεῦ, τὰδ' ὀρέξ;] Cf. Med. 1405. Ζεῦ, τὰδ' ἀκούεις, ὦς —;

1364. θεοσέπτω] I. q. θεοσεβής. Vox rarior.

1366. προὔπτον ἔς Ἄιδαν στείχω] Cf. Soph. O. C. 1439. ὀρμώμενον ἔς προὔπτον Ἄιδαν. Virg. Aen. II. 359. 'vadimus haud dubiam in mortem'. Plura dabit Blomf. in Gloss. ad Sept. 848.

1371. μ' ὀδύνα βαίνει] Cf. 810. πόθεν θανάσιμος τύχα σὰν ἔβα, γύναι, καρδίαν; Fr. 1011. τί χρέος ἔβα δῶμα;

1373. παιάν] Malim παιών. καί μοι —] Cf. Incert. ap. Plut. Cons. Apoll. p. 184. ὦ θάνατε, παιών πῶς ἂν ἱατρὸς μόλοις. Soph. Fr. 626. ἀλλ' ἔσθ' ὁ θάνατος λοῖσθος (μοῦνος?) ἱατρὸς κακῶν. Aj. 854. Phil. 797. Aesch. Fr. 244. ὦ θάνατε παιάν, μὴ μ' ἀτιμάσης μολεῖν, etc.

1375. ἀμφιτόμον —] Cf. ad Med. 1399. αἰαῖ, φίλιον χρηῖζω στόματος παιδῶν ὁ τάλας προσπύξασθαι.

1376. διαμοιρᾶσαι] Cf. Hec. 717. 1076.

1377. διὰ τ' εὐνᾶσαι] Qu. κατὰ τ' εὐνᾶσαι (consopire). Ita etiam Herwerden. "Praepositio male repetita". Non raro in codd. permutantur διὰ et κατὰ.

1382. ἔμολέ τ'] Leg. ἔμολε δ'.

1383. τί ποτε] Interpolatum habet T. Halbertsma.

1384. Cf. Soph. Aj. 832. καλῶ θ' ἄμα | πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον εὖ με κοιμίσαι.

1385. πῶς ἀπαλλαγῶ | τοῦδ' ἀναλγήτου πάθους; | εἴ με κομίσει — Herw. Cf. Med. 1399. Soph. El. 543.

1386. τοῦδ' ἀναλγήτου πάθους] Suspectum. τοῦδ' ἀνάλγητος — Seager in Class. Journ. XIX. 81. τοῦδ' ἀνάλγητον πάθους Madvig. Qu. τοῦδε δυσίλητον πάθους, aut οὐκ ἀνασχετοῦ πάθους. Anglice, from this cruel calamity. Cf. Soph. Tr. 126. ἀνάλγητα(?) γὰρ οὐδ' ὁ — βασιλεὺς ἐπέβαλε θνατοῖς Κρονίδας.

1387. εἶθε με κοιμήσειε —] Cf. Tro. 588. κοιμήσαι μ' ἐς Ἄϊδον.
Hec. 473. τὰν — κοιμίζει φλογμῷ Κρονίδας. Soph. Aj. 832. καλῶ
θ' ἄμα | πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον εὖ με κοιμήσαι. O. R. 961.
Tr. 1040.

1388. ἄδου μέλαινα — ἀνάγκα] Cf. Phoen. 957. μέλαιναν κῆρα.

1389. οἷα ξυμπορᾷ ξυνεζύγης] Cf. Andr. 98. στεροὺν τε τὸν
ἐμὸν δαίμον' ὧ ξυνεζύγην. Soph. Aj. 123. ἄτη συγκατέζευκται κακῇ.
O. C. 526. Ant. 1311.

1391. ὦ θεῖον ὀδυμῆς πνεῦμα] Cf. Tro. 753. ὦ χρωτὸς ἡδὺν
πνεῦμα. Aesch. Prom. 115. Eum. 247. ὀδυμῆ βροτείων αἱμάτων με
προσγελᾷ. Virg. Aen. I. 403. ὀδυμῆς] Eadem forma antiqua
legitur Aesch. Prom. 155. Forma usitatio ὀδυμῆ est El. 498. Cycl.
153. Aesch. Eum. 253. et ubique in Soph. Cf. ἴσμεν et ἴδμεν.

1393. Qu. ἐν τόποις τοῦτοιςιν.

1399. ἱππονώμας] Cf. Soph. Aj. 232. βοτῆρας ἱππονώμας.
Arist. Nub. 571. τὸν θ' ἱππονώμαν (ἥλιον).

1402. τιμῆς ἐμέμφθη] Cf. Hom. Il. I. 65. εἴτ' ἄρ' ὃ γ' εὐχολῆς
(ob vota non reddita) ἐπιμέμφεται εἶθ' ἐκατόμβης. 93. Soph.
Aj. 180. σωφρονοῦντι δ'] Lege σωφρονοῦντί τ'.

1403. 1404. Excludit F. W. Schmidt.

1403. τρεῖς —] Cf. Bacch. 1295. Διώνσος ἡμᾶς ὤλεσ', ἄρτι
μανθάνω.

1408. ὄλωλα — οὐδέ μοι χάρις βίου] Cf. Med. 226. οἴχομαι
δὲ καὶ βίου | χάριν μεθεῖσα κατθανεῖν χρήζω. Iph. T. 847. et ad
Arist. Lys. 865. ὡς οὐδεμίαν ἔχω γε τοῦ βίου χάριν.

1409. στένω σὲ —] Cf. Aesch. Prom. 397. στένω σε τᾶς οὐλο-
μένας τύχας.

1414. δόξης — ἐσφαλμένοι] Cf. Iph. A. 742. ἐλπίδος δ' ἀπε-
σφάλην. Aesch. Prom. 481. ἀποσφαλεις φρενῶν. Pers. 392. γνώμης
ἀποσφαλεῖσαν. Ita ἐκπεσεῖν δόξης Herod. VII. 203.

1416. οὐ γὰρ οὐδ' ἐπὶ ζόφον —] Cf. Arist. Eq. 1282. οὐ γὰρ
οὐδ' ἂν ἡσθόμην. ζοφὸν] ζόφω al. Leg. ζόφον.

1417 sq. Cf. 438. δογαὶ δ' εἰς σ' ἐνέσκηψαν θεᾶς.

1420. αὐτῆς ἄλλον] Leg. αὐτῇ ἄλλον, aut αὐτῇ γ' ἄλλον.

1429. οὐκ ἀνώνυμος πεσών] Cf. Tro. 1319. τάχ' εἰς φίλαν γὰρ
πεσεῖσθ' ἀνώνυμοι.

1432. προσέλκυσαι] Cf. Iph. A. 1452. προσέλκυσαι νιν ὕστατον
θεωμένη. Arist. Eccl. 910.

1433. ἀνθρώποισι δὲ —] Connecte ἀνθρώποισι cum διδόντων.
Qu. ἀνθρώπους δὲ τι —.

1434. εἰκὸς] Suspectum. Fort. ἔστιν (licet).

1436. ἔχεις γὰρ μοῖραν] Qu. ἔχει γὰρ μοῖρά σ'.

1437. καὶ χαῖρ' ἔμοι γὰρ —] Cf. Alc. 22. ἐγὼ δὲ, μὴ μίασμά
μ' ἐν δόμοις κίχην, | λείπω μελάθρων τῶνδε φιλιτάτην στέγην. Ubi
loquitur Apollo.

1439. *ὄρῳ δέ σ' —*] Ineptum hunc senarium expungi jubet Cobet. Dicendum enim fuisse *ὄρῳ σε ὄντα* etc.

1441. *λείτοις*] *λείτεις* Blomf. Ed. Rev. p. 5.

1442. *λύω δὲ νεῖκος πατρὶ*] *λύσω* pro *λύω* male membr. Cf. Aesch. Suppl. 936. *τὸ νεῖκος — ἔλυσεν*.

1444. *κατ' ὅσων κυγχάνει μ' ἤδη σκότος*] Qu. — *κίδναται* μου δῆ. Cf. Hec. 916. *ἤμος ὕπνος ἐπ' ὅσοις κίδναται*. Sed Phoen. 1462. *ἤδη με περιβάλλει σκότος*. Fr. 806, 3. *πρὶν ἂν κατ' ὅσων τυγχάνη* (l. *κυγχάνη*) *μέλας σκότος*.

1447. Scribe *ἄλωλα· καὶ δῆ —*, vel *ἄλωλα καὶ δῆ νερέρων* θ' *ὄρῳ πύλας*.

1449. *φόβου* recte unus liber. Cf. Hec. 869. *ἐγὼ σε θήσω τοῦθ' ἐλεύθερον φόβου*.

1451. *Ἄρτεμιν*] *παρθένον* recte Nauck. Cf. Diph. 30, 3. *ὦ — Ἀητοῦς Διὸς τε τοξόδαμνε παρθένε*.

1453. *ὦ χαῖρε καὶ σὺ*] *ὦ χαῖρε καὶ ζῆ* Nauck. *ὦ χαῖρ' αἰεὶ σὺ* Schmidt. Frustra. Eadem verba sunt Med. 665. Or. 477.

1458. *κρύψων —*] Cf. Tro. 628. *ἐκρυψα πέπλοις νεκρόν*. Soph. Aj. 915. *ἀλλὰ νιν περιπτυνχεῖ | φάρει καλύψω*.

1459. *ὦ κλείν' —*] Cf. Soph. Tr. 1111. *ὦ τλήμων Ἑλλάς, πένθος ὁλόν* (σφ') *εἰσορῶ | ἔξουσιν, ἀνδρὸς τοῦδ' εἰ σφαλήσεται*. θ' *δρίσματα*] τ' *ερείσματα* T. Halbertsma. Qu. θ' *ιδρύματα*. At cf. Hec. 16. *ἕως μὲν ὄν γῆς ὄρθ' ἔκειθ' ὀρίσματα*.

ALCESTIS.

2. *θήσαν τράπεζαν αἰνέσαι*] Cf. El. 204. *ἀλαίνων ποτὶ θῆσαν ἐστίαν*. Plat. Polit. 290 A. *μισθωτοὺς καὶ θῆτας*. Sic Κρης Κρησοα. Cf. Hipp. 37. *ἐνιαυσίαν ἐκδημον αἰνέσας φυγῆν*. Aesch. Ag. 937. *καὶ παῖδα γὰρ τοί φασιν Ἀλκμήνης ποτὲ | πραθέντα τλήναι δουλίας μάζης θινγεῖν* (βία M. βίον Blomf.). Hipponact. 34, 6. *κρέθινον κόλλικα, δούλιον χόρτον*.

4. *στέργοισιν ἐμβάλων φλόγα*] Cf. Pind. P. III. 55.

6. *θητεύειν — θνητῷ παρ' ἀνδρὶ*] Cf. Cycl. 77. *θητεύω Κύκλωπι*. Herod. VIII. 137. *ἐνθαῦτα δὲ ἐθήτεον ἐπὶ μισθῷ παρὰ τοῦ βασιλεῖ*. Apollod. III. 42. *Κάδμος δὲ ἐνιαυτὸν ἐθήτευσεν Ἄρει*.

7. *τῶνδ' ἄποιν'*] Cf. Iph. T. 1459. *τῆς σφαγῆς ἄποινα*. Bacch. 516. *ἄποιν' ὕβρισμάτων*. El. 1180. et El. 231. *εὐδαιμονοῖς, μισθὸν ἡδίστων λόγων*. Aesch. Ag. 1420. *οὐ τοῦτον ἐκ γῆς τήσδε τόνδ' ἀνδρηλατεῖν, | μασμάτων ἄποιν'*;

8. *ἐλθὼν γαῖαν τήνδε*] Cf. Med. 1384. *γαῖαν εἰμι τὴν Ἑρεχθεώς*. Sed 1024. *ἐς ἄλλην γαῖαν εἰμι*.

9. εἰς τόδ' ἡμέρας] Cf. Phoen. 436. 1085. Hipp. 1003. Med. 55. Soph. O. C. 1138.

11. δὴ θανεῖν ἐρυσάμην] Cf. Phoen. 609. αἶ σε σώζουσιν θανεῖν. Oppian. Hal. V. 15. οὐδὲ λέοντα | ῥύσαι' ἀγνηροῖη δμηθήμεναι. Plerumque additur μή. Sic Or. 598. ῥύσεται με μὴ θανεῖν. Herc. 197. τὸ σῶμα ῥύεται μὴ κατθανεῖν. El. 540.

12. ἤνεσαν δέ μοι — ἐκφυγεῖν] Cf. Soph. Phil. 1398. δ' δ' ἤνεσάς μοι — πέμπειν πρὸς οἰκούς etc. Med. 1157. ἀλλ' ἤνεσ' ἀνδρὶ πάντα. Decreti, non promissi, vim habere ἤνεσαν monet Madvig.

13. ἄδην τὸν παραντίχ'] Cf. Theodect. 11, 3. τὴν παραντίχ' ἡδοτήν. Eur. Fr. 275, 2.

17. ἥτις] δοτις Reisk. Wakef.

20. ψυχορραγοῦσα] Cf. 144. Confer v. στημορραγεῖν.

22. Similiter Diana in Hipp. 1455. καὶ χαῖρ'. ἐμοὶ γὰρ οὐ θέμις φθιτοὺς δρᾶν.

23. μελάρων στέγη] Malim — στέγαι, ut in 248. Sic στέγαι δόμων Cycl. 118.

25. ἱερῇ θανόντων] Cf. Or. 255. αἱ κυνώπιδες | γοργῶπες, ἐνέρων ἱερίαι, δεινὰ θεαί. Aesch. Ag. 714. ἐκ θεοῦ δ' ἱερεὺς τις ἄτας δόμοις πρὸσεθρέφθη. Scribe ἱερέα. Cf. ad El. 439. Iph. A. 1341. Rhes. 708. κατάξιν] Cf. Med. 1016. ἄλλους κατάξω πρόσθεν ἢ τάλαιν' ἐγώ. Sap. Solomon XVI. 13. οὐ γὰρ — κατάγεις εἰς πύλας Ἄιδου καὶ ἀνάγεις.

26. συμμέτρως] I. q. συγκόλλως. Cf. Soph. O. R. 73. 963. 1113. Ant. 386. ποῖα ξύμμετρος προύβηεν τύχη;

27. φρονεῶν τόδ' ἡμαρ] I. q. τηρῶν —. Cf. Soph. El. 278. εὐροῦσ' (τηροῦσ') ἐκείνην ἡμέραν.

29. πολεῖς] Versaris. Cf. Or. 1269. τίς δδ' ἄρ' ἀμφὶ μέλαθρον πολεῖ σὸν ἀγρότας ἀνήρ;

31. ἀφοριζόμενος] Annon ἀφανιζόμενος? "Phrases τιμὰς κατάλνειν, ἀφανίζειν illustrat. Bastius Ep. Crit. p. 172." (Monk.)

36. ἢ τόδ'] ἢ τόθ' Elmsl. Monk. Cf. ad 526. Leg. ἥτις.

42. Cf. 1048. ἄλλος γὰρ ξυμπορεῖ (ξυμποραῖς?) βαρύνομαι.

46. δάμαρτι δαμείνας] Cf. 462. σὺ τὸν αὐτᾶς ἔτιλας πόσιν ἀντισᾶς ἀμείναι ψυχᾶς ἐξ Ἄϊδα.

47. νερτέραν — χθόνα] Cf. Soph. O. C. 1576. δερμαμένω νερτέρας —. Herc. 335. ἤξω πρὸς ὑμᾶς νερτέρα δώσων χθονί.

48. ὥς οὐκ οἶδ' ἄρ' εἰ πείσομαι σε N. A. in Class. Journ. X. 412. Fort. οὐ γὰρ οἶδά γ' εἰ πείσω τί σε. Vel οὐ γὰρ οἶδά σ' εἰ πείσω λέγων. Vel οὐ γὰρ, οἶδ', ἂν ἀναπείσομαι σε. (Ita exciderit ἂν ante ἀναπ. Unde corruptela nova.) Cf. Med. 941. οὐκ οἶδ' ἂν εἰ πείσομαι· πειραῖσθαι δὲ χρή. Plat. Tim. p. 26 B. ἐγὼ γὰρ δ μὲν χθὲς ἤκουσα οὐκ ἂν οἶδ' (οἶδ' ἂν Cobet.) εἰ δυναμὴν ἀπαντα ἐν μνήμῃ πάλιν λαβεῖν. Xen. Cyr. V. 4. 12. Arist. Av. 1017.

51. λόγον δὴ] Qu. λόγον τε (aut δὴ).

52. Qu. ξαθ' οὖν ὅπως ἂν ἡ γυνή 'ς γῆρας μόλοι; Vel ξοθ' οὖν ὅπως ἂν ἦδ' ἂν εἰς —; ut Ἀλκηστis glossema in textum irrepsit. Vel οὐκ ξοθ' ὅπως ἂν ἦδε γ' (vel ἦδ' ἂν, ut gl. sit Ἀλκηστis, aut ex ἂν ἦδε γ' corruptum) ἐς γῆρας μόλοι. Vel οὐκ ξοθ' ὅπως Ἀλκηστis ἂν γῆρας μόλοι. Omitti nequit particula ἂν. Cf. ad 117. Vesp. 471. ξοθ' ὅπως ἄνευ (ἂν ἐκ recte Mein.) μάχης — ἐς λόγους ἔλθοιμεν —; Aesch. Ag. 620. οὐκ ξοθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῆ καλὰ. Cho. 172. οὐκ ἔστιν ὅστις πλὴν ἐμοῦ κείραιτό νιν. Prom. 291. οὐκ ἔστιν διῶ μείζονα μοῖραν | νείμαιμ' ἢ σοί. Vel — μόλῃ. Eur. Tro. 719. οὐκ οἶδ' ὅπως σοι ῥαδίως εἶπω κακά. As Θάνατος is here said θάνατον ἐμβαλεῖν, so Iph. A. 775. Ἄρης — κυκλώσας Ἄρει.

56. πλουσίως ταφῆσεται] Cf. Eupol. II. 450. κοίτας — πλουσίως σεσαγμένας.

57. τῶν ἐχόντων] Cf. Dionys. com. 7, 5. πενόμενος τοῖς ἔχουσι μὴ φθόνηι. Men. Mon. 558. τῶν ἐχόντων πάντες ἀνθρώποι φίλοι. Lys. XVI. 14.

58. σοφός] In malam partem dictum. Cf. Andr. 938. σοφῶν, πανούργων, ποικίλων λαλημάτων. Soph. Phil. 438. φωτὸς γλώσση δεινοῦ καὶ σοφοῦ.

64. παύσει] πείσει (obsequere) Schmidt, coll. 60. 48. et Aj. 592.

67. Θρήνης ἐκ τόπων δυσχειμέρων] Cf. Fr. Inc. 101. ἐσχάτοις Ἰδης τόποις. Phoen. 1033. Hipp. 1053. Aesch. Eum. 706. Πέλοπος ἐν τόποις. Soph. Tr. 1100.

69. Θρήνης —] Cf. Hec. 80. τὴν χιονώδη Θρήνην. Andr. 215.

70. Cf. Iph. A. 972. εἴ τις με τὴν σὴν θυγατέρ' ἐξαιρήσεται. Herod. III. 137. ἐξαιρεθέντες τὸν Δημοκῆδεα. Soph. El. 1208. μὴ πρὸς γένειον μὴ 'ξέλη (μ' ἐξέλη Elmsl.) τὰ φίλτατα.

71. δ'] Imo τ'.

74. ὥς κατάρξωμαι ξίφει] Cf. Virg. Aen. IV. 698. 'Nondum illi flavum Proserpina vertice crinem | abstulerat'.

75. ἱερὸς — θεῶν] Cf. Arist. Pl. 937. Diphil. IV. 407. κόμην τρέφων — ἱερὰν τοῦ θεοῦ.

76. ἀγνίστη] Qu. ἂν τέμῃ, vel ἀποθρίση.

78. τί σεσίγηται] Qu. τί σεσίγηκεν, vel τί δ' εἰσίγησεν, vel τί δὲ σιγηλὸς, vel τί δὲ σιγᾷ νῦν. At cf. Phoen. 352. εἰσιγάθη σᾶς εἴσοδος νύμφας. Suppl. 298. εἰσιγήθη. Hipp. 1430. σιγηθήσεται. Tro. 399. σιγώμενον τὸ κῆδος εἶχεν.

80. ἐνέποι] Qu. εἶποι. Et sic Monk. ad Hipp. 1362. πότερον φθιμένην | χορῇ βασιλειαυ πενθεῖν; ἢ ζῶσ' | ἔτι παῖς Πελίου λεύσσει τότε φῶς vir doctus in Quart. Rev. IX. 364.

83. ἐμοὶ πᾶσι τ' ἀρίστη] ἐμοὶ πλεῖστον ἀρίστη malit Naber. (coll. 790. τὴν πλεῖστον ἡδίστην θεῶν | Κύπριν βροτοῖσιν. Her. 792.

Soph. Phil. 631. *τῆς πλειστον ἐχθίστης ἐμοὶ — ἐχίδνης*). ἀεὶ πᾶσιν ἀρίστη F. W. Schmidt. Cf. tamen 769. ἢ 'μοὶ πᾶσι τ' οἰκέταισιν ἦν μήτηρ.

86. στεναγμὸν — ἢ γόον] Cf. Herc. 1025. *τίνα στεναγμὸν ἢ γόον — ἀχήσω*; Or. 959. 204. Soph. O. R. 30. *στεναγμοῖς καὶ γόοις*.

87. *χειρῶν κτύπον*] Cf. Suppl. 87. *τίνων γόον τ' (l. γόους) ἤκουσα καὶ στέρνων (χειρῶν?) κτύπον —*;

88. γόον] *θρηνον* conj. Wakef. *ὡς πεπραγμένων*] Cf. Andr. 1001. *τελουμένων*. Iph. A. 1022. *καλῶς δὲ κρανθέντων*. et ad Soph. El. 1344. *τελουμένων εἰποιμ' ἄν*.

90. ἀμφὶ πύλας] Imo ἀμφὶ πύλαις. *στατίζειτ'] στατίζεται* Herm. Erf. ad Aj. 191. Cf. El. 316. *πρὸς ἔδρας Ἀσιήτιδες δμῳαὶ στατίζουσι*. Vox rarior.

91. Hesychius, *Μετακύμιον*: τὸ μεταξὺ τῶν κυμάτων.

96. *πῶς ἄν*] *πῶς γὰρ malit* Wakef.

98. Cf. Arist. Eccl. 1033. *ὑδατός τε κατάθου τοῦστρακον πρὸ τῆς θύρας*.

101. *χαίτα τ']* Malim *χαίτα δ'*. *χαίτα — τομαῖος*] Cf. Aesch. Cho. 166. *ὄρῳ τομαῖον τόνδε βόστρυχον τάφῳ*. 180. *χαίτην κοῦριμον*. Nicand. Ther. 52. *καὶ ἡ προΐνεσσι τομαῖη | κέδρος*.

103. *οὐ νεολαία* —] *οὐ νεολαίας δονπεῖ χεῖρ γυναικῶν* Blomf. ad Pers. 674. Gl. Cf. Theocr. 18, 24. *θῆλυς νεολαία. πίτνει*] Qu. *πρέπει*.

108. Cf. Med. 130. *ἔκλυνον φωνάν*, *ἔκλυνον δὲ βοάν*. Tro. 1216. *ἔ, φρενῶν ἔδιγες* Suppl. 1162.

109. *διακναιομένων*] Figurate. Cf. Med. 164. Her. 297. Aesch. Prom. 542. *φρίσσω δέ σε δερκομένη μυρίοις μόχθοις διακναιομένον*. 94. Ag. 65. Synes. Dion. p. 53. *διακναιομένην τῷ πόνῳ*.

113. *αἶας*] Qu. *ἄν γὰς*, aut saltem *ἄν pro ἢ ante Λυκίαν*. Postulatur omnino *ἄν*.

114. *ἢ — εἴτ']* Cf. ad Soph. Aj. 176.

116. *Ἀμμωνίδας ἔδρας*] Cf. El. 734. *ξηραὶ τ' Ἀμμωνίδες ἔδραι*.

117. *ὅποι τις — δυστάνου παραλῦσαι ψυχάν*] Cf. 932. πολλοὺς ἤδη παρέλυσεν θάνατος δάμαρτος. Andr. 305. *παρέλυσε δ' ἄν Ἑλλάδος — πόνους*.

119. Correxerim sic, *θεῶν δ' ἔτ' ἐσχαρᾶν | οὐκ ἔχω 'πὶ τίνα | μηλοθυτᾶν πορενθῶ*. Cf. 134 sq. Iph. T. 1116. *βωμούς τ' οὐκ μηλοθύτας (μηλοθύτους?)*. Quod ad *ἔτι*, cf. 130. *νῦν δὲ τίν' ἔτι βίου ἐλπίδα προσδέχωμαι; ἐπ' ἐσχάrais —*] Cf. Fr. 628. *μηλοσφαγεῖ τε δαιμόνων ἐπ' ἐσχάrais*. Arist. Av. 1232. *μηλοσφαγεῖν τε βουθύτοις ἐπ' ἐσχάrais*.

123. Cf. Hipp. 56. *οὐ γὰρ οἶδ' ἀνεωγμένας πύλας Ἄιδου*. 1447. *ὀλωλα καὶ δὴ νεγτέρων ὄρῳ πύλας*.

126. *Ἄϊδα τε πύλας*] *πύλας propter metrum suspiciosum esse monet Elmsleijus ad Med. 1203*.

128. πρὶν αὐτὸν εἰλε] Cf. Soph. O. R. 776. διόβολον —] Cf. Soph. O. C. 1462. κτύπος διόβολος (fulmen).

129. πλῆκτρον πυρὸς κεραυνίου] Cf. Bacch. 93. κεραυνία πλαγῆ. Fr. 781, 69. κεραύνια τ' ἐκ Διὸς πυρφόβοι πλαγαί. Pind. N. X. 133. Ζεὺς — πυρφόρον πλῆξε πολέοντα κεραυνόν.

130. πυρὸς κεραυνίου] Cf. Bacch. 288. ἐκ πυρὸς κεραυνίου.

131. νῦν δὲ τίν' ἐπὶ βίον ἐλπίδα —;] Qu. νῦν δὲ βίον τίν' ἐπ' ἐλπίδα —;

132. πάντα γὰρ ἤδη νῦν τετέλεσται | βασιλεῖ, πάντων θεῶν δ' ἐπὶ βωμοῖς — G. Kuster ad Xen. Oecon. p. 204.

135. αἰμορράντοι] Qu. αἰμορράντοις (βωμοῖς). πρηγεῖς pro πλήρεις Wakef.

136. οὐδ'] Fort. οὐ δ' (sic). Et sic Kuster l. c. Cf. ad Soph. El. 131.

142. καὶ ζῶσαν —] Sub. αὐτήν. Cf. Soph. El. 890.

145. ἐλπίς μὲν —;] Cf. ad Med. 676. 1129. πάθη Blomf. Mus. Crit. I. 182., quem v. ad Sept. 29.

146. ἐλπίς μὲν — σώσασθαι βίον] Lege ἐλπίς δέ γ' —. Cf. 294. κοῦτις ἐλπίς ἦν — ἄλλα φυτεύειν (φυτεύειν aut φυτῶσαι?) τέκνα.

150. εὐκλεῆς] Malim εὐκλεῶς. Cf. Her. 535. Or. 786. Ag. 1303. εὐκλεῶς — κατθανεῖν.

154. ἐνδέξαιτό τις] Lege ἂν δείξειέ τις. Cf. 763. ὄμμα δ' οὐκ ἐδεικνυμεν ξένῳ | τέγγοντες. Iph. A. 406. δείξεις δὲ ποῦ μοι πατρός ἐκ ταύτου γεγώς; Or. 802. ποῦ γὰρ ὦν δείξω φίλος —; Med. 548. ἐν τῷδε δείξω πρῶτα μὲν σοφὸς γεγώς. Bacch. 47. ὦν εἵνεκ' αὐτῷ θεὸς γεγώς ἐνδείξομαι. Soph. Aj. 471. Herod. VIII. 118.

157. θανμάσει] Cf. Iph. T. 1318. Prom. 475. Futurum Atticis hujus verbi esse θανμάσσομαι notent tirones. Sic ἀποιμώξει 635.

161. ἐσθῆτα κόσμον τ'] Cf. Soph. Tr. 764. κόσμῳ τε χαίρων καὶ στολῇ. εὐπρεπῶς] ἐκπρεπῶς Naber, coll. Lucian. Somn. 13. ἀφελὲς — σχῆμα εὐπρεπὲς (ἐκπρεπὲς Naber) etc. Cf. Tro. 987. υἱὸς κάλλος ἐκπρεπέστατος. Alc. 334. εἶδος ἐκπρεπεστάτη γυνή. Aesch. Pers. 442. εὐγένειαν ἐκπρεπεῖς. 184. μεγέθει — ἐκπρεπεστάτα (εὐπρ. al.) πολὺ. At nil mutandum. Cf. Pers. 833. κόσμον δοτις εὐπρεπῆς. Soph. Fr. 742. ὥσπερ εὐπρεπῆς χαλκός.

167. αὐτῶν ἢ τεκοῦσ'] Legerim αὐτοὺς ἢ τεκοῦσ'. Cf. ad Ion. 308.

169. τεργνόν ἐκπλῆσαι βίον] τέρμον' ἐκπλῆσαι βίον Wakef.

170. Cf. Soph. Tr. 904. βρυχάτο μὲν βωμοῖσι προσπίπτουσ' etc.

171. κάξεσσιπε] Malim κάπέσιπε (καὶ ἐπέσιπε).

172. μυρομένης φόβην] Cf. Ion. 120. μυρομένης ἱερὰν φόβαν.

174. Cf. Arist. Eq. 398. ὥς δὲ πρὸς πᾶν ἀναιδεύεται κοῦ μεθίστησι τοῦ χρώματος τοῦ παρῆστηκότος. Vesp. 748.

177. παρθένει' ἔλυσ' — κορεύματ'] Cf. Herod. IV. 168. ὑπὸ τούτου διαπαρθενεύεται. Arist. Thesm. 480. ὅσπερ με διεκόρευσεν οὔσαν ἐπτευν.

180. μόνην] μόνον Blomf. Hart. Herw. Prinz. δλην F. W. Schmidt, coll. Fr. 1028, 3 N.

182. σώφρων μὲν οὐκ ἂν μᾶλλον] Suppleas γένοιτο, coll. Med. 1229. εὐτυχέστερος | ἄλλον γένοιτ' ἂν ἄλλος, εὐδαίμων δ' ἂν οὐ. Cf. Soph. Aj. 550. ὦ παῖ, γένοιο πατρὸς εὐτυχέστερος, | τὰ δ' ἄλλ' ὅμοιος· καὶ γένοιτ' ἂν οὐ κακός. Southey Joan of Arc. IV. 'Worthy a happier, not a better, love.' οὐκ ἂν μᾶλλον] Qu. οὐ τι μᾶλλον.

183. δακρύων εἶχεν κόρον] Cf. Fr. 118, 4. γόου κόρον λαβεῖν. Phoen. 1739. κινεῖ Pors. Elmsl. ad Med. 1110.

184. ὀφθαλμοτέγκτω — πλημμυρίδι] Cf. Aesch. Cho. 186. ἐξ ὀμμάτων δὲ δάκρυα πίπτουσί μοι | σταγόνες ἄφραστοι δυσχίμου πλημμυρίδος.

187. πολλὰ] Saep̄e. Cf. Soph. El. 415. πολλὰ θάλαμον — ἐπιστράφη] Cf. Ion. 352. πόλλ' ἐπιστράφη πέδον. Hel. 82. πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπιστράφης πέδον; 768. ὅς ἐπιστράφην πόλεις. 89. τί Νείλου τάσδ' ἐπιστρέφει γύας; Med. 666. πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπιστρωφᾷ (ἐπιστρέφει aut ἐπιστράφης?) πέδον; Aesch. Suppl. 508.

197. ὤλετ'] ὄχετ' F. W. Schmidt. Qu. γ' ἂν ὤλετ'.

198. οὐ ποτ' οὐ λελήσεται] οὐ πότε —; Blomf. in Mus. Crit. I. 187. Qu. οὐ ποτ' οὐκ ἐκλήσεται. Vel οὐ οὐ ποτ' ἐκλελήσεται, eadem crasi quae est in τοῦρανοῦ Pac. 199. Lys. 651. Crasin in vulgata parum stabilitam esse censet Elmsleius (Quart. Rev. XIV. 465.).

199. ἥ που στενάζει] Cf. Soph. Tr. 846. ἥ που ὀλοά στένει τοισίδ'] Cf. Med. 1295. Qu. ἥ που στένει τούτοιςιν —.

201. ἐν χερσὶν φίλαιν conj. Wakef., coll. Hom. Il. 23, 99. Soph. El. 1144. etc.

203. μαραίνεται νόσῳ] Cf. 236. μαραινομένην νόσῳ. Aesch. Prom. 618. θεόσντον τε νόσον — ἃ μαραίνει με.

204. παρειμένη χειρὸς ἄθλιον βάρος] Qu. παρειμένη δέμας, μάλ' ἄθλιον βάρος, vel παρειμένη τὰς χεῖρας, ἄθλιον βάρος.

παρειμένη —] Cf. Bacch. 682. σώμασιν παρειμέναι. Suppl. 1070. παρεῖται σῶμα. Or. 879. παρειμένον νόσῳ.

212. εὐμενεῖς] Qu. ἐμπέδους.

213. τίς ἂν — γένοιτο;] Sic Ar. Nub. 729. τίς ἂν δῆτ' ἐπιβάλωι — γνώμην ἀποστερητρίδα; πᾶ πόρος κακῶν] Qu. πόρος πως (aut τῶν) κακῶν. πόρος κακῶν] Cf. 221. μηχανὰν — κακῶν. Med. 1418. τῶν ἀδοκῆτων πόρον ἤνυε θεός. Iph. A. 356. τίν' ἀπορῶν εὖρω πόρον; Hipp. 715.

214. ἔξεισὶ τις;] Qu. ἄρ' ἐστί τις;

215. μέλανα στολμὸν πέπλων] Cf. 819. μελαμπέπλους στολμούς. 923. πέπλων μέλανες στολμοί.

217. δῆλά γ' Qu. ταῦτά γ'.

218. Cf. Soph. El. 100. κοῦδεις τούτων οἶκτος ἀπ' ἄλλης ἢ 'μοῦ (Electra) φέρεται. 885. 1182.

220—225. Locus omnino similis est Sophoclis O. R. 694. δ' γ' ἐμὰν γὰρ φίλαν ἐν πόνοις ἀλύουσαν κατ' ὀρθὸν οὐρίας, τὰ νῦν τ' εὐπομπος αὖ γένοιο.

221. Qu. Ἀδμήτω ('κ) κακῶν. Sed cf. 214. τίς ἂν πόρος πα κακῶν γένοιτο —; Med. 1418. τῶν ἀδοκῆτων πόρον ἤνρε θεός. Iph. A. 356. τίνα πόρον εὖρω ποθέν; Med. 260. ἦν μοι πόρος τις μηχανή τ' ἐξευρεθῇ. Hipp. 481. Andr. 85. Iph. T. 876. Theocr. II. 95. χαλεπᾶς νόσω εὐρέ τι μᾶχος.

223. τοῦδ' ἐφηῦρες] τόνδ' ἐφρούρεις F. W. Schmidt. Qu. (ἀλλὰ) καὶ νῦν.

224. ἐκ] Qu. αὖ. Cum hoc loco 220—225. cf. Soph. O. R. 51 sq. 694 sq.

225. ἀπόπανσσον] ἀπότρεπον aut ἄπωσον (et in v. ant. 237. χθόνιον κάτω παρ' Αἶδαν) F. W. Schmidt.

226. παπαῖ φεῦ] Cf. Soph. Phil. 785. παπαῖ φεῦ. 792. φεῦ παπαῖ. Arist. Vesp. 310. ἀπαπαῖ φεῦ, ἀπαπαῖ φεῦ.

229. ἀρ' ἄξια —;] Cf. Bacch. 246. ταῦτ' οὐχὶ δεινῆς ἀγχόνης ἔστ' ἄξια; Her. 247. καὶ τὰδ' ἀγχόνης πέλας. Soph. O. R. 1374. ἔργ' ἐστὶ κρείσσον' ἀγχόνης εἰργασμένα. Arist. Ach. 125. καὶ πλεόν ἢ βρόχῳ —] Jure offendit in πλεόν Wakef. Qu. καὶ πλεόν (vel κρείσσονά τ', vel καὶ κρείσσον') —. Cf. Hec. 1150. πῆμα πῆματος πλεόν. βρόχῳ — πελάσσαι] I. e. δοῦναι. Cf. Aesch. Prom. 155. δεσμοῖς ἀλύτοις ἀγρίοις πελάσας. οὐρανίῳ] ἀρτανίῳ malit Herw. ad Ion. 1064. δέρον] Leg. δέραν.

232. τῷδ' ἐπόψει] τῷδ' ἐσώπει et τῷδέ γ' ὄψει al. Illud praeferendum videtur. 233. ἤματι] Leg. ἄματι.

234. καὶ πόσις] Qu. σὺν πόσει.

235. χθῶν, τὰν ἀρίστην] χθῶν, λοῦσαν πιστὰν F. W. Schmidt. Qu. χθῶν, λοῦσαν τὰν ἀρίστην. Versus strophicus est 223. τοῦδ' ἐφηῦρες, καὶ νῦν (ἀλλὰ καὶ νῦν?).

244. οὐράνιαι τε δῖναι —] Cf. Fr. 593, 2. αἰθερίῳ δῦμβῳ. Arist. Nub. 380. αἰθέριος δῖνος. Phoen. 165. ἀνεμώκεος εἶθε δρόμον νεφέλας ποσὶν ἐξανύσαιμι δι' αἰθέρος etc.

248. In schol. Ἰώλκονς (Ἰωλκοῦ Monk.).

252. δρομαίων] Anglice, scudding, flitting. Cf. Arist. Lys. 605. τοῦ δεῖ; τί ποθεῖς; χῶρει 'ς τὴν ναῦν | ὁ Χάρων σε καλεῖ, σὺ δὲ κωλύεις ἀνάγεσθαι.

255. σὺ κατεῖργεις τάδε] Qu. σὺ τὰδ' εἰργεις, aut σὺ τοι εἰργεις. τάδε. τοῖα] Qu. τὰδ' ἔτοιμα. σπερχόμενος] Cf. Med. 1133. μὴ σπέρχου.

256. ταχύνει] Leg. τάχυνε.
 260. αὐλάν] Qu. ἀκτάν. ὀφρύσι κυναναυγεία] Epithetum per-
 rarum. Arist. Av. 1389. ἀέρια καὶ σκότι' ἅπτα καὶ κυναναυγέα. Voce
 non utuntur Pindarus aut Aeschylus aut Sophocles.
 272. δρώτην Elmsl. ad Ach. 733. et ad Med. 1041.
 273. ἀκούω] Qu. ἀκούμεν.
 274. κἄλλιον ἐμοὶ παντὸς θανάτου F. W. Schmidt. Qu. παν-
 τὸς ἐμοὶ δὴ θανάτου μᾶλλον.
 278. ἐν σοὶ δ' ἐσμέν —] ἐν σοὶ δ' ἔστιν — F. W. Schmidt.
 Cf. Iph. T. 1057. καὶ τὰμ' ἐν ὑμῖν ἔστιν ἡ etc. Soph. Aj. 519. ἐν
 σοὶ πᾶσ' ἔγωγε σώζομαι. O. R. 247. ἐν σοὶ γὰρ ἐσμεν. O. C. 247.
 392. Arist. Lys. 30. et ad Med. 223.
 288. οὐδ' ἐφεισάμην] Sub. τούτων.
 289. ἔχουσα] χέουσα conj. Wakef. Requiri videtur infiniti-
 vus aliquis significans to sacrifice, to give up.
 291. καλῶς — βίου] Cf. Her. 214. γένους μὲν ἦκεις ὧδε
 τοῖσδε, Δημοφῶν.
 294. φυτεύειν] Lege φυτεύειν aut φυτῦσαι. Cf. ad 146.
 295. Hunc versum interpolatum esse e v. 651. suspicatur
 Cobet.
 297. ὠρφάνευες] Cf. 165. τέκν' ὀρφανεῦσαι τὰμά. Qu. ὠρ-
 φάνιζες.
 299. ἀπόμνησαι] Qu. ἀεὶ μνησai. Vel τῶνδε μεμνησθαι.
 304. δεσπότης ἐμῶν δόμων] δεσπότης μοι τῶν δόμων Kvícala.
 δεσπότης νέμων δόμων Mekler. δεσπότης τρέφων δόμων Wecklein.
 διαδόχους ἔχων δόμων F. W. Schmidt.
 309. Scribe ἡπιούσα (sic).
 310. Cf. Ion. 1262. ὅταν ἐχιδναν τήνδ' ἐφυσας. Andr. 271.
 αὖ δ' ἔστ' ἐχίδνης καὶ πυρὸς περαιτέρω.
 312. δὲ καὶ προσεῖπε —] Hunc versum damnat Purgold.
 313. ὦ τέκνον μοι] Suspectum μοι. Qu. ὦ τέκνον μου. At
 cf. Iph. A. 531. σὺ δ', ὦ τέκνον, μοι λείπε πωλικὸν δόχον.
 314. πόλας τυχοῦσα συζύγου] πικρᾶς — Hart. ἐτέρας τάχ' οὔσης
 F. W. Schmidt. Qu. ἄλλης (vel καινῆς) γενομένης —
 315. 316. Versus fortasse interpolati. Idem sentit F. W. Schmidt.
 315. μή σοι — διαφθείρη] Qu. ἥτις — διαφθερεῖ.
 316. ἥβης ἐν ἀκμῇ] Cf. Soph. O. R. 741. τίνα δ' ἀκμὴν ἥβης
 ἔχων.
 321. οὐδ' ἐς τρίτην μοι μηνὸς ἔρχεται κακόν] οὐδ' ἐς τρίτατον
 ἡμαρ — Weckl. οὐδ' ἐς τρίτον μοι φέγγος — Herw. οὐδ' ἐς τρί-
 τήν μοι σμῆνος ἔρχεται κακῶν solerter Naber. Qu. οὐδ' εἰς τρί-
 τήν γ', ὦ μέλεος, —. Nisi pro μηνὸς reponendum μέλλον.
 323. εὐφραίνουσθε] εὐφραίνουσθε Blomf. Ed. Rev. p. 488. εὐ-
 φραίνεσθε malit Naber. Sed cf. 272. χαίροντες — τότε φάος ὀρώτον.
 437. χαίρουσα — οἰκετεύουσ.

326. οὐχ ἄζομαι] Cf. Her. 600. δυσφημεῖν γὰρ ἄζομαι θεάν.
Or. 1116. Eum. 392. οὐχ ἄζεται. Soph. O. R. 155.
328. ἐπεὶ σ' ἔχω | καὶ ζῶσαν ἄλοχον F. W. Schmidt.
331. νύμφη Θεσσαλῆς] Cf. Soph. O. C. 314. Θεσσαλῆς — κυνῇ.
333. εἶδος — ἐκπρεπεσιότη] εἶδος — εὐπρεπεσιότη al. Cf. Hec.
269. ἡ Τυνδαρίς γὰρ εἶδος ἐκπρεπεσιότη. Tro. 987. νῖος καλλὸς
ἐκπρεπέστατος, Virg. Aen. VI. 862. 'egregium forma juvenem.'
ἄλλως ἐκπρεπεσιότη] ἄλλων εὐπρεπεσιότη Blomf. ad Pers. 189.
ἄλλη 'στ' — Schmidt Anal. p. 51., coll. Andr. 6. Ipse legerim
οὕτως ἐκπρεπῆς (εὐπρεπῆς) ἄλλη. Cf. 182. σὲ δ' ἄλλη τις γυνή
κεκτῆσεται etc.
335. Cf. Med. 1348. δς οὔτε λέκτρων νεογάμων ὀνήσομαι, etc.
340. τὰ φίλιτα] Cf. Soph. Phil. 434. Πάτροκλος, δς σοῦ πα-
τρὸς ἦν τὰ φίλιτα. σὺ δ'] Qu. σύ μ' —.
341. ψυχῆς (μ') ἔσωσας Herw.
346. ἐξαίρουμι] Qu. ἐξάραυμι (aoristus ut θίγοιμι). Et sic
Wakef. Cf. Hipp. 322. τί γὰρ τὸ δεινὸν τοῦθ' ὃ σ' ἐξαίρει θανεῖν;
350. περιπτύσσων χέρας] Eadem verba sunt Andr. 418. Cf.
Med. 1206. καὶ περιπτύξας χέρας | κυνέϊ.
353. οἶμαι] Qu. οἶμοι vel οἶδα (οἶδα Elmsl. ad Her. 512.).
354. ἐν δ' ὀνειράσι —] Cf. Aesch. Ag. 419. ὀνειρόφαντοι δὲ
πενθήμονες πάρεσι δόξαι φέρουσαι χάριν ματαίαν. ἀπαντιόην]
Cf. Orest. 1641. ὡς ἀπαντιόειν χρόνος | ὕβρισμα θνητῶν. Aesch.
Prom. 84. τί σοι | οἶοί τε θνητοὶ τῶνδ' ἀπαντῆσαι πόνων; Hesych.
ἀπαντιόην ἄν: ἐπικουφίσαιμι ἄν. Cic. Epist. Fam. V. 16. 'non
facile exhauriri tibi istum dolorem posse universum puto.'
355. φίλους V. Elmsl. ad Suppl. 1112. Recte.
356. ὅτιν' ἂν παρῇ χρόνον] Qu. ὅν τις ἂν παρῇ χρόνον.
παρῇ] Licet Hermannus alique ὁ φίλος sive τις αὐτῶν sub-
intelligunt.
- 357 sq. Cf. Iph. A. 1211 sq. εἰ μὲν τὸν Ὀρφέως εἶχον, ὦ
πάτερ, λόγον, | πείθειν ἐπάδουσ' ὥσθ' ὀμαρτεῖν μοι πέτρας | κηλεῖν
τε τοῖς λόγοισιν οὐς ἐβουλόμην, | ἐνταῦθ' ἂν ἤλθον.
360. καὶ μ' οὐθ' — ἔσχον, πρὶν εἰς φῶς σὸν καταστήσαι βίον]
Cf. Rhés. 60. οὐκ ἂν ἔσχον εὐτυχοῦν δόρυ | πρὶν ναῦς πυρῶσαι etc.
361. Cf. 439—441.
362. ἔσχον] εἶχον Nauck. εἶργον malit F. W. Schmidt. Qu.
ἔσχεν. πρὶν εἰς φῶς σὸν καταστήσαι βίον] Qu. πρὶν εἰς φῶς σ'
αὐτὸν καταστήσαι πάλιν, vel — σὸν καταστήσαι δέμας.
363. ἀλλ' οὐν] Qu. μολεῖν δ'. ψυχρὰν — τέρπιν] Cf. Soph.
Ant. 650. ψυχρὸν παραγκάλισμα τοῦτο γίγνεται.
364. Ita F. W. Schmidt, ὡς συνοικήσουσά μοι | κὰν νεοτέρουσι·
μηδὲ γὰρ etc. Qui offendit in versibus 365—367.
365. κέδροις] Cf. Or. 1051. πῶς ἂν — μνήμα δέξαιθ' ἐν (ρω),
κέδρον τεχνάσματα.

366. σοὶ τοῦτοδε θεῖναι] Qu. σὺν σοὶ τε θεῖναι, vel σοὶ σὺν τε θεῖναι. Vide schol. πλευρά τ' ἐκτεῖναι —] Cf. Soph. Tr. 938. πλευρόθεν | πλευρὰν παρῆς (schol. ἐκτείνας) ἔκειτο πόλλ' ἀναστένων.

367. μηδὲ γὰρ —] Cf. Arist. Ach. 893.

369. ἐγὼ σοι πένθος — λυπρὸν συνοίωω τῆσδε] Cf. Aesch. Eum. 848. δογὰς ξυνοίωω σοι.

372. γαμῆν ἄλλην — γυναῖκ' ἐφ' ὑμῖν] Cf. Herod. IV. 154. δς ἐπὶ θυγατρὶ ἀμήτορι ἔγημε ἄλλην γυναῖκα.

373. ἐμέ] Qu. λέχος.

374. καὶ τελευτήσω τάδε] Leg. καὶ τελῶ γε πρὸς τάδε.

378. πολλή γ' ἀνάγκη] πολλή μ' ἀνάγκη Monk. prob. Elmsl. ad Med. 981. Legε πολλή 'στ' ἀνάγκη. Cf. ad Med. 1013. Phoen. 1668.

381. χρόνος μαλάξει σ'] Cf. Chaerem. Fr. 22. χρόνος μαλάσσει πάντα κἀξεργάζεται.

383. ἀρκοῦμεν —] Cf. Soph. Ant. 547. ἀρκέσω θνήσκονοι' ἐγώ.

385. Qu. καὶ δὴ — σκοτεινὸν δμμα —] Cf. Herc. 641. βλεφάρων σκοτεινὸν φάος ἐπικαλύψαν (γῆρας). Suppl. 978. Soph. Tr. 914. κἀγὼ λαθραῖον δμμ' ἐπεσκιασμένη | φρούρου. et ad Her. 323. 574.

387. ὥς οὐκέτ' οὔσαν οὐδέν] Cf. Arist. Ach. 1184. οὐκέτ' οὐδέν εἰμ' ἐγώ. Eq. 1243. οἶμοι κακοδαίμων, οὐκέτ' οὐδέν εἰμ' ἐγώ. Trag. adesp. 28. οὐκέτ' οὐδέν εἰμ' ἐγώ.

390. βλέπων πρὸς αὐτοὺς, βλέπων] Eadem verba sunt Her. 226.

393. ἰὼ μοι τύχας] ἰὼ ἰὼ τύχας malit Elmsleius ad Suppl. 1147. Recte, opinor.

396. προλιπούσα δ' —] Cf. Soph. Tr. 942. κλάων δδοῦνεν' ἐκ δυοῖν — ὠρφανισμένος βίον (βλον Wak. Wund. Dind. etc.). προλιπούσα] Sc. τὸν βίον (Med. 149). Cf. Hec. 438. οἱ γὰρ προλείπω.

399. παρατόνους χέρας] Cf. 204. παρειμένη δὲ χειρὸς ἄθλιον βάρος.

400. ὑπάκουσον ἄκουσον] Cf. ad Med. 1252. Bacch. 1065.

403. ποτὶ σοῖσι πέντων στόμασιν] Cf. Soph. Tr. 938. οὔτ' ἀμφιπίπτων στόμασιν (ἐλείπετο). O. R. 1219. δύρομαι — ἐκ στομάτων. Sic πρόσωπα, γέννες, etc.

407. φίλας μονόστολός τε ματρός] Qu. φίλας μονόστολός γε —. Cf. Soph. Aj. 511. σοῦ — μόνος. μονόστολος] I. e. ἔρημος. V. schol. Cf. Phoen. 754. λόγων ἀνάσσειν ἢ μονοστόλου δορός;

409. ἐγὼ ἔργα (τράμων) Herw.

412. ἀνόνατ' ἐνύμφευσας] Cf. Hipp. 1144. ὦ τάλαινα μᾶτερ, ἔτεκες ἀνόνατα. El. 506. ὅν ποτ' — ἀνόνητ' ἔθρεψας. Hec. 766.

Herc. 716. ἀνόνητά γ' ἱκετεύουσιν.

413. γήρως ἔβας τέλος] Cf. Med. 920. ἥβης τέλος μολόντας.

417. οὐ γάρ τι —] οὐ γὰρ σὺ — F. W. Schmidt. Sed cf. Soph. Ant. 517. οὐ γάρ τι δοῦλος ἀλλ' ἀδελφὸς ὦλετο. 456.

419. Cf. 782. βροτοῖς ἅπασι κατθανεῖν δρεῖλεται. Andr. 1271. Or. 1245. Fr. 10. Soph. El. 1173.

420. ἐπίσταμαί γε] Leg. ἐπίσταμαί τε, vel ἐπίσταμαι γώ.

421. προσέπται'] Cf. Aesch. Prom. 644. ὄθεν μοι σχετῆλα προσέπταιτο (sc. θεόσσαντος χειμῶν). 555. τὸ διαμφίδιον δέ μοι μέλος προσέπται τόδ'. Soph. Aj. 282. τίς γάρ ποτ' ἀρχή τοῦ κακοῦ προσέπταιτο; Arist. Ran. 309.

423. μένοντες] μέλλοντες F. W. Schmidt; coll. Ion. 905. κλάζει παιᾶνας μέλπων. Nescio an recte. ἀντηγήσατε παιᾶνα —] Cf. Aesch. Cho. 151. παιᾶνα τοῦ θανόντος. Sept. 865. τὸν δυσκέλαδόν θ' ὕμνον Ἐρινύος | λαχεῖν (ἀχεῖν?), Ἄϊδη τ' | ἐχθρόν παιᾶν' ἐπιμέλπειν.

424. τῷ κάτωθεν — θεῷ] Cf. Hel. 1020. τοῖς τε νεοτέροις καὶ τοῖς ἀνωθεν etc. Soph. Ant. 1070. τῶν κάτωθεν — θεῶν. El. 1058.

426. πένθους — κοινοῦσθαι] Cf. Phoen. 1723. ἐπεὶ προθυμῇ τῇσδε κοινοῦσθαι φυχῆς.

427. κουρᾷ ξυρήκει —] Cf. Tro. 141. Phoen. 372. κάρα ξυρήκεις καὶ πέπλους μελαγχίμους | ἔχουσαν. 333. El. 335. μελαμπέπλω στολῇ] Cf. Hel. 1088. πέπλων τε λευκῶν μέλανας ἀνταλλάξομαι. Or. 457.

428. τέθριππα] Sc. ἄρματα. Cf. Suppl. 927. Iph. A. 159. Hel. 349. Ion. 1241. Herc. 177. 380. Fr. 1083, 8. Qu. τέθριππα δ'.

433. τοῦδ'] τῇσδ' libenter reposuerit Monk.

434. τιμᾶν] Imo τιμῆς. Cf. Hec. 309. ἡμῖν δ' Ἀχιλλεύς ἀξίος τιμῆς, γύναι, | θανῶν ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος etc.

437. οἰκτετέοις] Suspectum. Imo οἰκήσεας. Fort. αἰὲν ἰσχοῖς. τὸν ἀνάλιον οἶκον] Cf. 852. Herc. 607.

439—441. Cf. 361. οὐθ' οὐπὶ κώπη ψυχοπομπὸς Χάρων.

442. πολὺ δὴ πολὺ δὴ γυναικ' ἀρίστην] Haec παρωδεῖ Comicus Av. 539. πολὺ δὴ πολὺ δὴ χαλεπωτάτους λόγους ἤνεγκας.

444. πορεύσας] I. q. πορθμεύσας. Cf. Soph. Tr. 559. δς τὸν βαθύρροον ποταμὸν Εὐήγον βροτοὺς | μισθοῦ πόρενε. Plat. Tim. 83 A. ἐγὼ σφῶ διαβιβῶ τὸν ποταμόν.

446. ἐπιτάτονον — χέλυν] Cf. Iph. T. 1128. κέλαδον ἐπιτάτονον λύρας. Herc. 683. χέλυσ ἐπιτάτονον μολπᾶν. Ion. 881. τῆς ἐπαφθόγγου μέλπων κιθάρας ἐνοπᾶν. Menand. 314. ἐπτάφθογγος (πάφωνε cod.) οὐρεία χέλυσ. Hor. Od. III. 11. 3. 'Testudo resonare septem | callida nervis'.

447. κλείοντες] Cf. Iph. A. 1047. Θέτιν ἀχήμασι — κλείονσαι. Arist. Pac. 778. κλείονσα θεῶν τε γάμους, etc. Frequentior forma est κλήζειν. ἀλύροις — ὕμνοις] Cf. Hel. 185. ἄλυρον ἔλεγον. Iph. T. 146. Alex. com. III. 456. φθόγγους δ' ἀλύρους θρηνοῦμεν.

451. παννύχον σελάνας] Cf. Herc. 748. παννύχιος σελάνα.

455. εἴθ' ἐπ' ἐμοὶ μὲν εἴη] Qu. — τόδ' εἴη.

456. *δυναίμαν δέ σε πέμψαι*] Qu. *δυναίμαν τέ σε πέμψαι*, vel — *τε πορεύσαι*, vel — *τ' ἀναπέμψαι*. Cf. ad 459. *δέ σε*] Qu. *τέ σε*.

457. *ἐξ Ἀΐδα τεράμων*] Qu. — *μελάθρων*. Cf. Hipp. 536. *ἐπὶ Πυθίοις τεράμοις*. 768. Phoen. 333.

459. *ποταμία νερτέρᾳ τε κώπῃ*] Qu. *ποταμία νερτέρων σε κώπῃ*. Cf. ad 456.

460. *ὦ φίλα γυναικῶν*] Qu. *ὃν γὰρ οὖν μόνα* (aut *μόνα δὴ*), *φίλα γυναικῶν*. Cf. Hipp. 848. *ὦ φίλα γυναικῶν*. Hes. 707. *ὦ κατάραι ἄνδρων*. Theocr. 15, 74. *φίλ' ἄνδρων*.

462. *κούφα* —] Cf. Hel. 853. *εὐψυχον ἄνδρα* — *κούφῃ καταμπίσχουσιν ἐν τύμβῳ χθονί*.

472. *προθανοῦσα φωτός*] *προθανοῦς' ἄωρος* F. W. Schmidt.

473. *τὸ γὰρ ἐν βίῳ σπάνιον μέρος*] Anglice, for our portion in life is small. Cf. 693. *τὸ δὲ ζῆν σμικρὸν, ἀλλ' ὁμως γλυκύ*. 649. Qu. *τὸ γὰρ οὖν βίον* — *τοιαύτας* — *κῆρσαι* — *ἀλόχον*] Cf. Fr. 466, 3. *εἰ δέ τις κυρεῖ* | *γυναικὸς ἐσθλῆς*, etc.

475. *ἄλυπος*] Sc. *ἄλοχος*.

476. *κωμῆται*] Qu. *χωρεῖται*.

481. *Τιρυνθίῳ πρᾶσσῳ*] Qu. *Τιρυνθίῳ ἔξαντλῳ*. Cf. Herc. 388. *Μυκηναίῳ πονῶν τυράννῳ*. *πόνον*] *στόλον* F. W. Schmidt.

482. *τῷ ξυνέενθαι πλάνῳ*] Cf. Aesch. Prom. 578. *τί ποτε ταῖσδ' ἐνέενθας* (ταῖσδέ μ' ἐξενθας?) — *ἐν πημοναῖς*; *πλάνῳ*] *πότμῳ* Nauck. *πόνῳ* F. W. Schmidt, coll. 481. 499.

483. *τέτρωρον ἄρμα*] I. q. *τέθριππον ἄρμα*, Suppl. 501. Cf. Iph. A. 214. Her. 860. Suppl. 667. *τετραόροισι* — *ἄρμασιν*.

487. *ἀπειπεῖν πόνους*] Cf. Suppl. 342. *οὐκὼν ἀπανδάν δυνατόν ἐστί μοι πόνους*.

494. *ἀρταμοῦσι*] Cf. El. 816. *ὅστις ταῦρον ἀρταμεῖ καλῶς*. Aesch. Prom. 1059. *διαρταμήσει σώματος μέγα ῥάκος*.

495. *θηρῶν ὀρείων*] Cf. Suppl. 46. *θηρῶν ὀρείοισι βοράν*. *χόρτον*] *δόρπον* F. W. Schmidt. Cf. Hipponact. Fr. 35, 6. *σῦκα μέτρια τρώγων* | *καὶ κρίθινον κόλλικα, δούλιον χόρτον*. Babr. Fab. 132, 9. *ἔτρωγε κριθῆς χόρτον*. Cratet. in Anth. Append. 47, 3. *χόρτον ἐμῇ συνεχῶς δότε γαστέρι*.

497. *κομπάζεται*] Cf. Aesch. Sept. 500. *φόβος γὰρ ἤδη πρὸς πύλαις κομπάζεται*.

498. *ζαχρύσον* — *πέλιτης*] Cf. Rhes. 370. *τὰν ζάχρυσον — πέλιαν*. *πέλιτης ἀναξ*] Cf. Cycl. 86. *κώπης τ' ἀνακτας*. Suppl. 680. *μοναμπύκων ἀναξ*. Iph. A. 1260. *χαλκίων ὅπλων ἀνακτες*.

499. *καὶ τόνδε* —] Cf. Soph. Aj. 534. *πρέπον γε τῶν ἦν δαίμονος τοῦμοῦ* (I. τ' ἐμοῦ) *τόδε*. Arist. Ran. 568. *καὶ τοῦτο τοῦτον τοῦργον*. Eq. 787. *τοῦτό γέ τοί σου τοῦργον ἀληθῶς γενναῖον καὶ φιλόδημον*.

500. *πρὸς αἰπὸς ἔρχεται*] Cf. Aesch. Ag. 285. 309. *Πρὸς αἰπὸς ἵεναι* (ἴδοιπορεῖν) est apud Hippocratem.

504. ἀγῶνα — συμβαλῶν] Cf. 1141. ποῦ τόνδε θανάτῳ ἀγῶνα συμβαλεῖν;

512. κουρᾷ τῇδε δυσμόρφῳ πρόπεις] Cf. Hel. 1220. ὡς δυσμόρφῳ πρόπει. κουρᾷ — πενθήμῳ] Cf. Or. 458. κουρὴ θίμῳ. Suppl. 973. πένθιμοι κουραί. Hel. 1054. κουραῖοι κοινοῖσι. Suppl. 1056. ὡς οὐκ ἐπ' ἀνδρὶ πένθιμος πρόπεις Aeschin. III. 211. οὐ γὰρ δεῖ ἐφ' οἷς ἡ πόλις ἐπένθησε καὶ ῥατο, ἐπὶ τοῦτοις ἐμὲ στεφανοῦσθαι.

518. οὐ μὴν γυνή γ'] Leges οὐ σὴ γυνή γ' —. Vel οἱ

519. διπλοῦς ἐπ' αὐτῇ μῦθος ἔστι μοι λέγειν] Similis cor est 761. δισὰ δ' ἦν μέλη κλύειν. Aesch. Pers. 419. θάλασσα ἦν δρᾶν. Malim tamen διπλοῦν — μῦθον.

522. οὐδέν τι μᾶλλον οἶδα] Cf. Hipp. 344. οὐδέν τι οἶδ' ἃ βούλομαι κλύειν. Soph. Aj. 280. εἰ — μηδέν τι νοσῶν εὐφραίνεται.

524. γε] Leg. σφε. ὑφειμένην] Medio sensu.

526. εἰς τόδ'] εἰς τότ' Wakef. Seager in Class. Journ. prob. Elmsl. Monk. οἶκτον F. W. Schmidt. πρόκλα'] Tr. 963. προῦκλαιον δξύφωνος ὡς ἀηδῶν.

527. τέθνηχ' ὁ μέλλων] Cf. 50. τοῖς μέλλονσι θάνατον

528. χωρὶς τό τ' εἶναι —] Cf. Soph. O. C. 808. καὶ εἰπεῖν πολλὰ καὶ τὸ (τὰ al.) καίρια. Aesch. Prom. 927. μὲν δσον τό τ' ἄρχειν καὶ τὸ δουλεύειν δίχα.

529. σὺν τῇδε κρίνεις —] Cf. Suppl. 466. σοὶ μὲν δοκῶ ἐμοὶ δὲ πάντῃ. Soph. Aj. 1039. κείνός τ' ἐκεῖνα στεργεῖ τάδε. O. C. 1665. Evenum apud Athen. IX. 1. καὶ πρὸς τοὺς ἀρκεῖ λόγος εἰς ὃ παλαιός, | σοὶ μὲν ταῦτα δοκοῦντ' ὁ δὲ τάδε.

531. μεμνήμεθα] τητώμεθα Weckl. λελείμεμεθα F. Qu. λελείμεμεθα, aut μονούμεθα.

533. ἄλλως] ἄλλοις Baier. ἀμοῖς F. W. Schmidt. (om. ἦν) — Kvíčala. ἄλλως suspectum habet etiam Ne

537. ὡς δὴ τί —;] Cf. Herc. 1407. ὡς δὴ τί (l. τοῦτ' ἔχων δάων ἔσει;

538. ἄλλην] Imo ἄλλων. Cf. 545. 1043.

540. λυπουμένοις ὀχληρὸς ἂν μόλοι ξένος F. W. Schmidt. μόλοι] οἶδ' ἐγὼ F. W. Schmidt. Qu. ἔστι πᾶς, aut ποῖ Cf. 554. εἰ δόμων σφε — ἀπήλασα ξένον μολόντα 83. ὀχληρὸς δὲ ξένος ὄψιος μολῶν· αὕτη Εὐρυπιδου ἐ

542. αἰσχροὺν] αἰσχροὺν τι Elmsl. ad Med. 1224. δὲ, vel αἰσχροὺν παρὰ στένουσι (παρ' ἀλάζουσι).

543. οἱ σ' ἐσάξομεν] οὐ σε θαῖσομεν F. W. Schmidt. ἔδαισε δ' οὐν νιν —. Aesch. Eum. 305. καὶ ζῶν με

544. σοὶ μυρίαν ἔξω χάριν] Cf. Herc. 1352. εἴμι τὴν σὴν χάριν τε μυρίαν δώρων ἔχω.

546. ἡγοῦ σὺ —] Cf. Aesch. Cho. 712. ἀγ' αὐτὸν εἰς ἀνδρῶν ἄς
εὐξένους δόμων etc. δωμάτων ἐξωπίους] Cf. Med. 624. Suppl.

1038. δόμων ἐξώπιος | βέβηκε. Arist. Th. 881.

548. παρῆναι] Lege προθεῖναι. Cf. 749. οἷς δεῖπνα προύθηκ'.

551. προκειμένης] προσκειμένης Wakef. Monk. Recte. Cf. 833.
κακοῦ τοσούτου δώμασιν προσκειμένου (προκ. al.).

552. τί μῶρος εἶ;] Qu. ἡ μῶρος εἶ; ξενοδοχεῖν] Imo ξενο-
δοκεῖν. Idem vitium est Theophr. Char. 23. ξενοδοχίας. et Xen.
Oecon. IX. 10. V. Cobet. V. L. p. 73.

555. οὐ δῆτ', ἐπεὶ μοι] Legerim οὐ δῆτ', ἐπεὶ τοι. Cf. Her. 507.
αὐτοὶ δὲ προστιθέντες ἄλλοισιν πόρους, | παρὸν σεοῦσθαι, φευξό-
μεσθα μὴ θανεῖν; | οὐ δῆτ', ἐπεὶ τοι καὶ γέλωτος ἄξια etc. Soph.
O. C. 435.

560. Ἄργους διψίαν — χθόνα] Cf. Lucian. Dial. D. Mar. 6.
πολυδάριον δὲ τὸ Ἄργος, ὥστε ἀνάγκη αἰεὶ ὑδροφορεῖν.

561. τὸν παρόντα δαίμονα] Cf. Soph. Fr. 585, 1. μὴ σπεῖρε
πολλοῖς (l. μὴ σπεῖρ' εἰς ἄλλους) τὸν παρόντα δαίμονα. El. 1306. τῷ
παρόντι δαίμονι.

565. καὶ τῷ μὲν —] καὶ τῷ μὲν — F. W. Schmidt. Recte.

οἶμαι] Qu. οἶδα. οὐ φρονεῖν δοκῶ] Qu. οὐ δόξω φρονεῖν.

568. πολύξεινος καὶ ἐλεύθερος ἀνδρὸς —] πολυξείνου καὶ ἐλευ-
θέρου ἀνδρὸς — Purgold. Recte.

570. εὐλύρας Ἀπόλλων] Cf. Fr. 477. παιὰν Ἀπόλλων εὐλυρε.
Arist. Thesm. 969. τὸν εὐλύραν. Ran. 229. εὐλυροὶ τε Μοῦσαι.

572. ἐν δόμοις] ἐν νόμοις Pierson. ἐν νομοῖς F. W. Schmidt.

575. δοχμαῖν] Anglice, sloping. In schol. ὁρέων pro ὁρ-
γάδων Monk.

579. λύγκες] Cf. Fr. 863, 2. λύγκα (λύγγα libri). Virg. G. III.
264. 'lynces — variae'.

581. λεόντων ἃ δαφινὸς ἔλα] Cf. Aesch. Prom. 1022. δαφινὸς
ἀετός. Hom. Il. 2, 308. δράκων ἐπὶ νῶτα δαφινός. 10, 23. δαφει-
νὸν (leg. δαφινού) ἔεσσατο δέρμα λέοντος. 11, 474. 18, 538.

583. ἀμφὶ σὺν κιθάραν] Cf. Phoen. 1042. ἄλυσρον ἀμφὶ μοῦσαν.

585. πέραν — ἐλατᾶν] Leg. πέρα —. Cf. Herc. 234. Hipp.
1053. et ad Soph. Ant. 334.

586. βαίνουσ'] Languidum hoc est. Leg. πηδῶσ' vel σκαίρουσ'.

587. εὐφροσι μολπᾷ] Cf. Tro. 547. βοᾶν ἔμειπον εὐφρονα.

589. καλλίσαν Βοιβίαν — λίμναν] Cf. Med. 835. τοῦ καλλίσαν
τ' ἀπὸ Κηφισσοῦ ῥοᾶς.

595. ἐπ'] Usque ad.

597. δόμον ἀμπετάσας] Cf. Phoen. 304. ἀναπέτασον πύλας.

601. ἐκφέρεται πρὸς αἰδῶ] Cf. Soph. El. 628. πρὸς δρεγὴν ἐκ-
φέρει. Eur. Suppl. 911. τὸ γὰρ τραφήναι μὴ κακῶς αἰδῶ φέρεται.

603. πάντ' ἔνεσι σοφίας] Qu. πᾶσ' ἔνεσι σοφία, aut fortasse
πᾶν ἔνεσι σοφίας.

604. πρὸς δ' ἐμᾶ ψυχᾷ —] Cf. Aesch. Ag. 982. οὐδ' ἐπύσαι — θάρσος εὐπιθὲς ἔχει φρενὸς φίλον θρόνον. ἦσται] Se Cf. Rhes. 613. Sic ἦστο Suppl. 664. 674. ἦσο Rhes. 846.

605. κεδνὰ πράζειν] Cf. Tro. 683. πράζειν τι κεδνόν.

606. ἀνδρῶν —] Cf. Soph. El. 1104. τίς οὖν ἂν ὑμῶν τοῖς φράσειεν ἂν | ἡμῶν ποθεινὴν κοινόπουν παρουσίαν; εὐμ. εὐγενὴς conj. Elmsl. ad Her. 1006., coll. Hipp. 710. ὑμεῖς δὲ εὐγενεῖς Τροϊζήναι. O. C. 728. ἄνδρες χθονὸς τῆσδ' εὐγενεῖς οἰκῇ

608. ἐς τάφον malit Blomf. Gl. Prom. 1087.

610. ἐξιοῦσαν ἐσπέρην ὁδόν] Cf. Her. 37. Soph. Tr. 874 806. Aj. 994. O. C. 96. ὥς με τήνδε τὴν ὁδόν — ἐξήγαγε ἐσπέρην ὁδόν] Supremum iter, ut loquitur Horatius Od. II.

611. γηραιῷ ποδί] Cf. Andr. 547. γηραιὸν πόδα.

613. κόσμον φέροντας, νεωτέρων ἀγάλατα] Cf. Aesch. χοὰς φερούσας νεωτέροις μελλίγματα. νεωτέρων (τ') malit coll. Herc. 703. πέπλοις | κοσμεῖσθε σῶμα καὶ νεκρῶν ἀγά

614. κακοῖσι σοῖσι συγκαμύων] Cf. Aesch. Prom. 41 πῆμασι συγκαμύουσι θνητοί.

615. οὐδεὶς ἀντερεῖ] Cf. Alc. 618. Iph. A. 1210.

617. δύσφορα B. C. Hart. Dind. etc. δυσμενῇ al. δυσχερὶ δυσπετῇ F. W. Schmidt. Cf. Hec. 1085. δύσφορα — καὶ 296. δύσφορά γ' ὀνειδῇ.

624. ἔργον τλάσα γενναῖον τόδε] Cf. Med. 796. τλῆσθαι ἀνθρωπώτατον. 1328. ἔργον τλάσα δυσσεβέστατον.

627. εὖ σοι γένοιτο] Cf. Fr. 707. εὖ σοι γένοιτο (καλῶς al.). Plat. com. Π. 626. εὖ γέ σοι γένοιτο.

628. λύειν βροτοῖσιν] Cf. Med. 566. ἐμοί τε λύει —

636. ὀρθῶς] Truly. Cf. Andr. 376. οἷτινες φίλον πεφύκας. Soph. Ant. 99. τοῖς φίλοις δ' ὀρθῶς φίλη. Arist. Qu. δυτως. τοῦδε σώματος] I. e. mei. Cf. Her. 90. Soph.

637. οὐδ' ἡ τεκεῖν φάσκουσα —] Cf. Arist. Th. 56 σὺν τῆς δούλης τεκούσης ἄρρεν εἶτα σάντη | τοῦθ' ὑπεβάδῃ δὲ θνηγὰτριον παρῆκας αὐτῇ. Aesch. Eum. 658. οὐκ ἔστι κεκλήμενη τέκνον | τοκεὺς, τροφὸς δὲ —.

640. γένος γὰρ εἰς ἔλεγχον ἐξεληθὼν] Cf. Soph. I. ἔλεγχον ἐξιὼν etc. Fr. 101, 2. γένος γὰρ εἰς ἔλεγχον ἐκτελέειαν ἂν κτήσαιο. Hec. 226. ἔδειξας — δς εἰ] 1259. οὐ μαθὼν δς εἰ φύσιν | ἄλλον τιν' ἄξεις —; Med. 1086.

642. ἡ τὰρα —] Cf. 732. ἡ τὰρ Ἄκαστος οὐκέτι δράσιν. Hipp. 480. Iph. A. 1189. Her. 651. Fr. 645, Her. 651. ἀπάντων διαπρέπεις εὐψυχία] Cf. Her. μέγιστον ἐκπρέπουσ' εὐψυχία. Suppl. 841. διαπρέπει θνητῶν. Hom. Il. 12, 104. ὁ δ' ἐπρεπε καὶ διὰ πάντων

647. πατέρα τέ γ'] Qu. καὶ πατέρ' ἂν.

648. καλὸν ἀγῶν' ἡγωνίσω] Cf. Plut. Camill. p. 129 E. πολλοὺς καὶ καλοὺς ἀγῶνας ἡγωνίσαστο. S. Paul. Epist. ad Tim. II. 4. 7. τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἡγωνίσαι.

650. πάντως] Anglice, in any case.

655. δόμων] θρόνων Schmidt.

659. θανεῖν προύδωκα] Cf. Or. 1588. δν σὺ προύδωκας θανεῖν.

661. ἡλλαξάτην] V. Elmsl. ad Med. 1041.

662. τοίγαρ φυτεύων παῖδας —] Cf. Med. 1029. εἶχον ἐλπίδας | πολλὰς ἐν ὑμῖν, etc.

663. γηροβοσκήσουσι — περιστελοῦσι] Cf. Med. 1033. γηροβοσκήσειν τ' ἐμὲ | καὶ καταθανοῦσαν χερσὶν εὖ περιστελεῖν.

666. τέθνηκε τοῦτ' ἐπ' σ'] Cf. Xen. Cyr. V. 4. 11. τὸ ἐπ' ἐμοὶ οἶχομαι, τὸ δὲ ἐπὶ σοὶ σέσωσμαι. Isocr. p. 70 C. Phil. V. Ap. IV. 35. ἀπέθανε δ' ἂν ἐπὶ τῷ δήσαντι.

667. κείνου λέγω] κείνου τόδε αὐτὸ κείνον σέβω Nauck. Qu. κείνου νέμω. Sed fortasse κείνου λέγω valet i. q. κείνον λογιζομαι.

668. Spuriū habent Nauck. et F. W. Schmidt.

669. μάτην ἄρ' —] Imitatur Menander IV. 271. μάτην γὰρ — καὶ πολυχρόνιον βίον.

671. οὐδεὶς βούλεται] De hac caesura quinti pedis cf. Phoen. 747. ἀμφοτέρων· ἀπολειφθὲν γὰρ οὐδὲν θάτερον. Herc. 1338. θεοὶ δ' ὅταν τιμῶσιν, οὐδὲν δεῖ φίλων. Fr. 497 N. τῆς μὲν κακῆς κάκιον οὐδὲν γίγνεται. Vide Wecklein Vind. Aesch. p. 130.

674. ὦ παῖ vulg. suspectum habet Elmsl. ὦναξ Monk. et Naber. παῦσαι Mekler. ἄλις (repetitum) Kvířala. πατρὸς παλαιοῦ Hense. Vulgata orta videtur ex proxime seq. v.

675. Λυδὸν ἢ Φρύγα] Cf. Xen. Vect. 2, 3. Λυδοὶ καὶ Φρύγες καὶ Σύροι καὶ ἄλλοι παντοδαποὶ βάρβαροι. Xen. Mem. II. 1. 10. Πέρσαι μὲν ἄρχουσιν, ἄρχονται δὲ Σύροι καὶ Φρύγες καὶ Λυδοί.

676. κακοῖς ἐλαύνειν] Cf. Her. 1007. ἤλαντες ἂν κακοῖσιν (αὐτούς). Andr. 31. κακοῖς πρὸς αὐτῆς σχετλίους ἐλαύνομαι. Soph. Aj. 275. 504. 756. Tr. 1045. O. R. 28. Si opus esset, corrigi posset κακοῖσι βάλλειν. Cf. ad Aj. 1244.

677. Irridet Ehippus 2, 1. οὐκ οἶσθ' ἂν μ' ὄντα πρὸς θεῶν Τιρύνθιον | Ἀργεῖον —;

679. ἄγαν γ' ὑβρίζεις] Cf. Soph. Aj. 589. ἄγαν γε λυπεῖς. Ant. 573. νεανίας λόγους εἰπῶν] Leg. νεανικὸν —. Cf. Aesch.

Prom. 311. εἰ δ' ὥδε τραχεῖς καὶ τεθηγμένους λόγους | εἴρεις, etc.

680. οὐ βαλὼν οὕτως ἄπει] Haec plane mendosa sunt. Lege οὐχ ἀπλῶς οὕτως ἄπει. I. e. non impune evades. Cf. Her. 374. σὺ δ' — εἰ πόλιν ἤξεις, οὐχ οὕτως ἂν δοκεῖς κυρήσεις.

682. δφείλων] δφείλω δ' nonnulli libri. Recte. οὐδεὶς βούλεται] Fort. οὔτι vel οὐχὶ βούλεται.

683. οὐ γὰρ πατρῶν τόνδ' ἐδεξάμεν νόμον] Cf. Soph. El. 1500. ἀλλ' οὐ πατρῶν τὴν τέχνην ἐκόμπασας. et ad Arist. Ran. 1146.

685. εἶτε δυστυχῆς εἴτ' εὐτυχῆς] εἶτε δυστυχεῖς εἴτ' εὐτυχεῖς
conj. Elmsl. *σανταῖ — ἔφους*] Cf. Her. 2. ὁ μὲν δίκαιος τοῖς πείλαι·
πέφυνκ' ἀνῆρ. Ion. 646. ἔα δ' ἔμμαντῶ ζῆν. Plat. Epist. IX. 358 A.
ἕκαστος ἡμῶν οὐχ αὐτῶ μόνον γέγονεν.

687. Ita F. W. Schmidt, πόλεως μὲν ἀρχὰς, πολυπλήθους δὲ
καὶ γύας· | λήπη δὲ πατρὸς ἅπερ ἐδεξάμην πάρα.

690. 691. Transposuerit F. W. Schmidt.

691. χαίρεις —] Hunc versum παρωδεῖ Comicus Nub. 1415.
Th. 194. Cf. Hec. 1256. ἀλγεῖς· τί δ'; ἡ με παιδὸς οὐκ ἀλγεῖν
δοκεῖς; χαίρεις ὀρῶν φῶς] Cf. Or. 1523. πᾶς ἀνῆρ, κἂν δοῦλος
ἢ τις, ἥδεται τὸ φῶς ὀρῶν. Alc. 868. οὔτε γὰρ αὐγὰς χαίρω προ-
σορῶν. 667. αὐγὰς εἰσορῶ. Andr. 935. βλέπουσα — αὐγὰς. Hel.
1373. αὐγὰς εἰσορᾶν.

692. καὶ μὴν πολὺν γε Elmsl. Recte.

697. λέγεις] Lege ψέγεις. Et sic Cobet. Cf. 704. εἰ δ' ἡμᾶς
κακῶς | ἔρεῖς. γυναικὸς — ἡσοσημένος] Cf. Soph. Ant. 678.
κοῦτοι γυναικὸς οὐδαμῶς ἡσοσητέα. Arist. Lys. 450.

701. φίλος] Qu. φίλως. ὀνειδίσεις] Leg. ὀνειδιεῖς. Et sic
vir doctus in Quart. Rev. IX. 356. Cf. ad Her. 153.

703. εἰ σὺν —] ἢ σὺν (aut ὥς σὺν) — F. W. Schmidt.

704. εἰ δ' ἡμᾶς κακῶς —] Cf. Ter. Andr. V. 4. 17. 'si mihi
perget quae volt dicere, ea quae non volt audiet'. Quae fortasse
a Menandro ducta sunt.

705. πολλὰ κοῦ ψευδῇ] Cf. Chionidem ap. Poll. X. 43. πολ-
λοὺς ἐγὰρ κοῦ κατὰ σὲ νεανίας.

706. τὰ πρὶν κακά] πρὶν ἢ πρέπει aut simile quid postulari
censet Herwerden ad Ion. 39.

708. ὥς ἐμοῦ λέξαντος] Lege ὥς ἐμοῦ 'λέγοντος.

713. μείζον' ἢν ζώοις χρόνον] μείζονα ζώοις χρόνον Seager in
Class. Journ. XIX. 81. vir doctus in Quart. Rev. IX. 355. Matth.
Schaefer. Recte. Sensus est, Jove longius viveres, si liceret.
μείζονα ζώης χρόνον Schaefer. Cobet. μείζον' | μάσσον' F. W.
Schmidt. Cf. me ad Soph. Tr. 679. μάσσον' (μείζον' vulg.) ἔπειν
λόγον. ζώοις] Qu. ζώης. Sed ζώειν legitur Soph. O. C. 1213.
El. 158. Fr. 685.

719. τοῦδ' γ'] Leg. τοῦδ' ἔτ'.

720. μνήστενε πολλὰς] μνήστεν' ἔτ' ἄλλας aut μνήστενε πλείους
F. W. Schmidt.

721. σοὶ] Lege σόν.

722. φίλον — φίλον] Cf. Bacch. 961. μόνος σὺ πόλεως τῆσδ'
ὑπερμαχεῖς μόνος. Hipp. 327. Rhes. 579.

723. ἐν ἀνδράσιν] Cf. 732.

724. οὐκ ἐγγελῆς] Sc. ἐμοί. οὐκ οὖν γελῆς γε τόνδε βασιλῆα
νεκρὸν F. W. Schmidt.

725. δυσκλεῆς] Malim δυσκλεῶς. Cf. ad 150. θανεῖ — *διαν θάνης*] Cf. Her. 321. ἐγὼ δὲ καὶ ζῶν καὶ θανών, *διαν θάνω*, etc.
 727. ἀναιδείας πλέων] Cf. Soph. El. 607. ἀναιδείας πλέαν.
 728. τήνδ' ἐφηῦρες] Qu. τήνδε γ' ἡῦρες. σὺ δ' οὐκ ἀναιδής;
τήνδε γ' ἡῦρες ἄφρονα F. W. Schmidt.
 731. Cf. Arist. Pac. 1187. ὦν ἔτ' εὐθύνας ἐμοὶ δώσουσιν.
 732. ἧ κάρτ' Ἀκαστος — Wakef. (Cf. Soph. Ant. 484.) ἧ
τᾶρ' Blomf. ad Sept. 548. Cf. 642. ἧ τᾶρ' ἐγὼ γυνή etc.
 733. εἰ μὴ σ' —] Cf. Cycl. 691. εἰ μὴ σ' ἐταίρων φόνον ἐτι-
μωρησάμην. Iph. T. 78. ἐπειδὴ πατρὸς αἵμ' ἐτισάμην | μητέρα κα-
τακτάς. Fr. 559. ἐγὼ δὲ πατρὸς αἵμ' ἐτιμωρησάμην.
 734. ἔρροισ νυν αὐτὸς] Qu. ἔρροισ σὺ καὐτός.
 735. κἄπαιδε παιδὸς ὄντες conj. Blomf. Qu. παίδων τ' ἀπαιδες
ὄντες.
 736. τῷδ' γ'] Lege τῷδ' ἔτ —. Et sic Elmsl. ad Her. 959.
χοῖν Elmsl. ad Her. 959.
 737. ἀπειπεῖν] Anglice, to renounce. Cf. ad 487.
 744. δέχοιτ'] Lege δέχονται'.
 746. παρεδρεύοις] Cf. Dem. p. 60, 34. παρέδρους εἰκότως ἄν
τις φήσαι τοῖς κάτω θεοῖς εἶναι.
 749. δεῖπνα προύθηκ'] Cf. 548. σίτων προθεῖναι (παρεῖναι vulg.)
πλήθος.
 756. ποτήρα δ' ἐν χεῖρεσσι] Cf. Cycl. 151. ἐφέλκω ποτήρα. Qu.
ποτήριον δ' ἐν χερσὶ —.
 757. πίνει μελαίνης μητρὸς εὖζωρον μέθυ] Cf. Aesch. Pers. 614.
μητρὸς ἀγορίας (?) ἀπο ποτὸν παλαιᾶς (μελαίνης?) ἀμπέλον γάνος.
εὖζωρον μέθυ] Cf. Cycl. 149. ἄκρατον μέθυ. Ion. 1198.
 758. ἀμφιβᾶσα] Cf. Phoen. 1406. ἐθέρμην'] Cf. Cycl. 423.
σπλάγχχ' ἐθέρμαινον ποτῶ. et ad Arist. Ran. 844.
 760. ἄμουνσ' ὑλακτῶν] Eadem verba sunt Fr. 899. ἄμουνσ' ὑλακ-
τῶν ὥστε βαρβάρῳ μαθεῖν (Hercules). Cycl. 425. ἄδει — ἄμουνσ'.
 762. οἰκέται vulg. Scribe οἰκέται. Cf. Arist. Av. 173. ποίαν
δ' οἰκίσαιμεν ὄρνιθες (ὥρν.?) πόλιν; Lys. 42. Aesch. Pers. 789.
 764. ἐφίετο] Cf. Soph. El. 51. ὥς ἐφίετο (ὁ θεός).
 768. οὐδ' ἐξέτεινα χεῖρ'] Cf. Aesch. Cho. 9. οὐδ' ἐξέτεινα χεῖρ'
ἐπ' ἐκφορᾷ νεκροῦ.
 771. ὀργὰς μαλάσσουσ'] Cf. Hel. 1355. μειλίσσων (μαλάσσων?)
 — ὀργὰς. supra.
 773. οὗτος —] Cf. Med. 922. αὕτη, τί χλωροῖς δακρυοῖς τέγγεις
κόρας;
 774. τοῖς ξένοις τὸν πρόσπολον] Qu. τοῖς ξένοισι πρόσπολον.
 777. στυγνῶ —] Cf. Soph. Tr. 869. ἀηδὴς καὶ συνωφρυνωμένη
χωρεῖ.
 779. Cf. Nub. 822. ὅμως γε μὴν πρόσελθ', ἵν' εἰδῆς πλείονα.
 780. οἶδας] Cf. ad Ion. 999. Fort. ἦντιν' οἶσθ'.

781. οἶμαι μὲν] Legitur et infra 794.

782. Cf. 419. Soph. El. 1173. πᾶσιν γὰρ ἡμῖν τοῦτ' ἀφείλεται παθεῖν. Phil. 1421.

785. τὸ τῆς τύχης] Malim' τὰ τῆς τύχης. Cf. Phoen. 1202. καλῶς τὰ τῶν θεῶν καὶ τὰ τῆς τύχης ἔχει. Soph. O. R. 977. Dem. p. 43. p. 53. τὸ (τὰ?) τῶν θεῶν εὐμενὲς καὶ τὸ (τὰ?) τῆς τύχης ἡμῖν συναγωνίζεται. et ad Pac. 868. Correxist, opinor, aliquis propter sequens ἀφανές. Cf. Med. 1105. πάλαι τοι προσμένουσα τὴν τύχην, παραδοκῶ τάκειθεν οἱ προβήσεται. Ubi v. Elmsl.

786. καὶ οὐ διδακτόν] I. q. οὐδέ ἐστι διδακτόν.

788. εὐφραине σαντόν, πῖνε] Cf. Apoloph. com. II. 881. λεπαστά μ' ἀδύοιμος εὐφρανεῖ. Eccl. 1123. Hor. Od. III. 29. 42. 'Cui licet in diem | dixisse Vixi'.

790. Cf. Hel. 1105. εἰ δ' ἦσθα μετρία, τᾶλλα γ' ἡδίστη θεῶν πέφυκας ἀνθρώποισιν· οὐκ ἄλλως λέγω. τὴν πλείστον ἡδίστην] Cf. Soph. Phil. 631. τῆς πλείστον ἐχθίστης — ἐχίδνης. Eur. Med. 1323. ὃ μέγιστον ἐχθίστη γύναι.

792. ταῦτα] Lege πάντα. Et sic Markland. πείθου] Leg. πιθοῦ, ut ξασον.

793. ὀρθά — λέγειν] ὀρθά — φρονεῖν F. W. Schmidt, coll. Med. 1129. φρονεῖς μὲν ὀρθά καὶ μαίνει, γύναι, —;

794. οἶμαι μὲν] Anglice, I think I do. Cf. 781.

795. Verba τάσδ' ὑπερβαλὼν πύλας, huic loco parum apta, ex v. 829. ad supplendam lacunam transvecta esse suspicatur Herwerden ad Ion. 1170.

796. στεφάνοις πυκασθεῖς] Cf. 835. Her. 725. κόσμῳ πυκάζον τῷδε. Tro. 353. πύκαζε κρατ' ἐμὸν νικηφόρον. Rhes. 90. πύκαζε τεύχεσιν δέμας τὸ σόν. 713. Cratin. II. 73. μελιλώτῳ κᾶρα πυκάζομαι. Dem. p. 530, 22. καὶ κνισᾶν βωμοῖσι κᾶρη (κᾶρα?) στεφάνοις πυκάσαντας (orac.). Anacr. 4, 5. ῥόδοις δὲ κρατὰ | πύκασον. Andr. 1115. ὑφειστήκει λόχος | δάφνη σκισθεῖς.

797. τοῦ νῦν — μεθορμειῖ σε] Cf. Bacch. 929. ἐξ ἔδρας μεθώρμισα (τὸν πλόκαμον). Med. 258. οὐ μητέρα — μεθορμίσασθαι τῆσδ' ἔχουσα συμφορᾶς. 443. μεθορμίσασθαι μόχθων. τοῦ νῦν — φρενῶν] Cf. Or. 291. σύ μου τὸ δεινὸν καὶ διαφθαρὲν φρενῶν ἴσχναινε. ξυνεσιῶτος φρενῶν] Cf. Hipp. 987. πάτερ, μένος μὲν ξύστασις τε σῶν φρενῶν | δεινὴ, etc.

799. ὄντας δὲ θνητοὺς —] Cf. Soph. Tr. 473. ἐπεὶ σε μαρθάνω | θνητὴν φρονοῦσαν θνητά. Fr. 515. θνητὴν δὲ φύσιν χρὴ θνητὰ φρονεῖν. Trag. Adesp. 308. ἀνθρώπον ὄντα δεῖ φρονεῖν ἀνθρώπινα.

801. ὥς γ' ἐμοὶ χρῆσθαι κρατῇ] Cf. Aelian. V. H. II. 41. ὥς γε ἐμοὶ κρατῇ.

802. οὐ βίος ἀληθῶς ὁ βίος] ὁ βίος ἀληθῶς ἄβιος Faehse.

803. *πράσσομεν οὐχ οἷα κόμου καὶ γέλωτος ἄξια*] Cf. Theocr. XIV. 3. *πράσσομεν οὐχ ὡς λῶστα, Θυνώνιχε*. Arist. Ach. 753.

804. *οὐχ — ἄξια*] Anglice, not in a way that calls for mirth and laughter. Qu. *οὐχ — αἷα*.

807. *τί ζῶσιν;*] Qu. *πῶς ζῶσιν;* οὐ *κάτοισθα*] Qu. οὐ γὰρ *οἶσθα*.

808. Qu. *γε pro με*.

809. *ἄγαν —*] ὦ *τῶν*, — F. W. Schmidt.

810. *οὐνεκ'*] Scribe *εἵνεκ'*.

814. *δδ' οὐ θυραίων —*] Cf. Hipp. 894. *κακῶν ἀρχηγὸν ἐμ-
φαίνεις λόγον*.

816. *πέπονθα δεῖν'*] Sc. *deceptus*.

817. *ἐν δέοντι*] Sc. *καιρῷ* (Plat. de just. 375. *ὁ ἐν τῷ δέοντι καιρῷ οἷός τε τέμνειν* etc.). Cf. Or. 212. *ὡς ἡδύ μοι προσῆλθες ἐν δέοντι τε*. Med. 1244. Hipp. 923. Arist. Pac. 272. *εὖ γ' — ποιῶν | ἀπόλωλ' ἐκείνος κἂν δέοντι τῇ πόλει. δέξασθαι δόμοις*] Cf. 1110. Sed 855. *ὅς μ' εἰς δόμους ἐδέξατ'*. Nihil opus est correctione *δέξασθαι 'ς δόμους*.

820. *τέκνων τις*] Cf. Soph. O. R. 1167. *μῶν Λαῖου τις ἦν γεν-
νημάτων*;

822. *ἔπειτα —*] Cf. Herc. 266. *κἄπειτα πρῶσσω πόλλ' ἐγὼ —*;

824. *ξυναόρου*] Cf. *τιμάρορος, τετράρορος, αὐτοέντης*.

826. *ἀλλ' ἥσθόμην μὲν*] *κἀνέστρεφον μὲν* — F. W. Schmidt. *ἀλλ' ἥσθόμην ἂν conj.* Blomf. *ὄμμ' ἰδὼν*] Fort. *ὄμμα σόν*. Cf. Ion. 246. *ὄμμα σὸν δακρυροοῖ*. Phoen. 370.

827. *πρόσωπον*] Postulatur nomen aliquid significans lamentationem. Qu. *στεναγμόν* aut *πρόσωθεν*. *ἔπειθέ με*] *ἐπιτέχε με* F. W. Schmidt.

828. *ἀλλ' ἔπειθέ με*] *λέγων θυραῖον κείνος ἐκφέρειν νεκρὸν* F. W. Schmidt. Qu. — *μένειν θυραῖον νεκρὸν ἐκφέρειν λέγων* (aut *λέγων — μένειν*). Cf. 716. *ἀλλ' οὐ σὺ νεκρὸν ἀντὶ σοῦ τόνδ' ἐκ-
φέρεις*; Manifesto mendosum est *κῆδος*, et *εἰς τάφον φέρειν* glossa ad *ἐκφέρειν* videtur esse.

829. *βίᾳ — θυμοῦ*] Cf. Aesch. Sept. 612.

832 sq. *κᾶτα — πικασθείς*] Haec suspecta habet Herwerden ad Ion. 1170., qui: "Scripto οὕτως pro οὕτω, salvo metro removeri possunt". *ἀλλὰ σοῦ τὸ μὴ φράσαι*] *ἀλλὰ σοῦ τόδ' ἦν φράσαι* Schmidt, qui "illud probarem, inquit, si loqueretur τοῦ σε μὴ φράσαι". Scribendum forsitan *ἀλλὰ σοῦ, τὸ μὴ φράσαι* etc. Cf. ad Arist. Nub. 818. *τῆς μωρίας, τὸ Δία νομίζειν*. Eccl. 787. Xen. Cyr. II. 2. 3. *τῆς τύχης, τὸ ἐμὲ νῦν κληθέντα δεῦρο τυχεῖν*.

833. *προκειμένου*] *προσκειμένου* recte Scal. Schmidt.

834. *εὐρήσω*] Qu. *εὐροίμ' ἂν*. Cf. Hipp. 1153. *ποῖ γῆς ἄνακτα* *τῆσδε Θησέα* *μολὼν | εὐροίμ' ἂν, ὦ γυναικες*;

837. Cf. Herc. 1250. *ὁ πολλὰ δὴ τλᾶς Ἡρακλῆς λέγει τάδε*.

839. 'Ηλεκτρύονος ἐγείναι'] Qu. 'Ηλεκτρύονος ἔτεκεν.
 841. Pro κείς qu. κὰς.
 842. 'Αδμήτω θ' ὑπουργῆσαι χάριν] Cf. Aesch. Prom. 656. σὸν ἔργον, 'Ιοῖ, ταῖσδ' ὑπουργῆσαι χάριν. Soph. Fr. 313. ἀνθυπουργῆσαι χάριν.
 843. Cf. 1140. μάχην ξυνάψας νεοτέρων τῷ κοιρανῷ.
 845. πίνοντα] πεινῶντα F. W. Schmidt. (Cui non assentior.) ἔζοντα conj. Dind. Qu. μένοντα, aut λοχῶντα.
 846. κᾶνπερ] Scribe κῆνπερ. λοχήσας] Cf. El. 225. πῶς ξιφήρης πρὸς δόμοις λοχῆς ἑμοῖς; Soph. Ant. 1075. σε — λοχῶσιν — Ἑρινύες. αὐτὸν ἐξ ἔδρας συνθεῖς] Qu. ἐξ ἐνέδρας τιν συνθεῖς.
 847. κύκλω δὲ περιβαλῶ] Lege κύκλω τε περιβάλω, aut κύκλον τε —.
 848. οὐκ ἔστιν ὅστις — ἐξαιρήσεται] Cf. Her. 976. τοῦτον δ' — οὐκ ἔστι θνητῶν ὅστις ἐξαιρήσεται. Med. 793. οὗτις ἔστιν ὅστις ἐξαιρήσεται. Fr. 661. οὐδεὶς γὰρ ἡμῶς — ἐξαιρήσεται. Arist. Pac. 316. λοχαίας] λοχήσας hodie recte legitur. Cf. Dind. ad Eur. Fr. 727 b.
 849. Qu. πρὶν γυναικ' ἄν μοι (pro ἑμοί) μεθῇ.
 850. ἦν δ' οὖν ἀμάρτω] Qu. ἦν δ' ἐξαμάρτω, aut ἦν δ' αὖ 'ξαμάρτω.
 851. αἵματηρόν πέλανον] Cf. Or. 220. ἀφρώδη πέλανον. Iph. T. 300. Rhés. 226. 430. Aesch. Pers. 816. πέλανος αἵματοσταγής.
 852. Κόρης ἀνακτός τ'] Qu. Κόρης τάχ' 'Αἰδον τ'. Cf. Herc. 607. ἀνελθὼν ἐξ ἀνηλίων μυχῶν | 'Αἰδον. ἀνακτός] Cf. 843. 1140.
 856. καίπερ βαρεία —] Cf. 405. Arist. Th. 179. ἐγὼ δὲ καινῇ ξυμποροῦ πεπληγμένους. Ubi loquitur Euripides.
 857. Spurious habet F. W. Schmidt. ἐκρουπτε δ' ὦν γενναῖος] Qu. ἐκρουπέ θ' ὥς γενναῖος.
 866. ποῖ βῶ; πᾶ σῶ;] Cf. Hec. 1057. πᾶ (ποῖ?) βῶ; πᾶ σῶ; 1079. Soph. Aj. 1237. Phil. 833.
 867. κείνων ἔραμαι] νεκύων ἄγαμαι frustra F. W. Schmidt. Imitatur Comicus Vesp. 751. κείνων ἔραμαι, κείθι γενοίμαν etc.
 869. πεζεύων] Vox rarior, nusquam alibi apud nostrum occurrens. Xen. An. 5, 5, 14. οἱ πεζεύοντες. Isocr. 58 E. πεζεύειν διὰ τῆς θαλάττης.
 874. δι' ὁδύνας ἔβας] Cf. Phoen. 1577. δι' ὁδύνας ἄν ἔβας, εἰ etc. El. 1210.
 877. φιλίας ἀλόχον] Cf. 473.
 878. ἄντα] Qu. κάταντα. Cf. Soph. Ant. 1284. ἔναντα προσβλέπω νεκρόν. ἤλκωσεν] Cf. Hec. 405. ἔλκῶσαι τε σὸν | γέροντα χρωῖτα. Suppl. 223. ἤλκωσας οἴκους. et ad Arist. Nub. 713. An. 442.
 879. τί γὰρ —;] Similiter Aesch. Ag. 601. τί γὰρ | γυναικὶ τούτου γέγγος ἥδιον δοξαεῖν, | ἀπὸ στρατείας ἀνδρα (ἀνδρὶ?) σώσαντος θεοῦ | πύλας ἀνοίξει;

882. ζηλῶ δ' —] Cf. Med. 1086. καὶ φημί βροτῶν οἰνίτες εἶσιν | πᾶμπαν ἄπειροι μὴδ' ἐφύτευσαν παῖδας προφέρειν εἰς εὐτυχίαν | τῶν γειναμένων.

883. τῆσδ'] Scrib. τῆς δ'. μία γὰρ ψυχὴ —] Cf. 900. Hipp. 258. τὸ δ' ὑπὲρ δισσοῶν μίαν ὠδίνειν | ψυχὴν χαλεπὸν βάρος, ὥς κἀγὼ | τῆσδ' ὑπεραλγῶ.

885. ἐπεὶ μοι] ἐπεὶ τοι Naber. νόσους] μόρους Naber.

887. οὐ τλητὸν δρᾶν] Cf. Soph. O. R. 792. γένος — ἀτλητον — δρᾶν.

889. τύχα δυσπάλαιστος] Cf. Suppl. 1108. ὦ δυσπάλαιστον γῆρας. Aesch. Cho. 692. ὦ δυσπάλαιστε τῶνδε δωμάτων Ἀρά. Suppl. 468. δυσπάλαιστα πράγματα. Soph. Fr. 663, 3. ὥς δυσπάλαιστόν ἐστιν ἀμαθία κακόν.

890. τιθεῖς (sic) Naber. Cf. ad Soph. El. 596.

894. συμφορὰ —] Cf. Her. 612. παρὰ δ' ἄλλον ἄλλα μοῖρα διώκει. Or. 974. ἕτερα δ' ἕτερος ἀμείβεται πῆματ' ἐν χρόνῳ μακροῷ. Hipp. 1108. Prom. 275.

895. ὦ μακρὰ πένθη] Qu. ὦ πικρὰ πένθη.

896. ὑπὸ γαίαν] ὑπὸ γαίας Monk., coll. Hec. 149. Hipp. 197.

897. δῖναι] Intransitivum. Cf. Hel. 1341. ὅπτεται δ' ἐν πένθει πέτρινα κατὰ δρία etc. Cycl. 166. δῖναι τ' ἐς ἄλμην. Iph. A. 757. Xen. Cyr. IX. 20. Theogn. 175. ἦν δὴ χρὴ φεύγοντα καὶ ἐς βαθυκητέα πόντον | δῖναι καὶ πετρῶων, Κύρνε, κατ' ἡλιβάτων. Elmsl. ad Her. 149.

900 sq. ψυχὰς τὰς πισιοτάτας] Imo ψυχὰ τὸ πισιοτάτα, propter seq. διαβάντε.

901. συνέσχ' ἂν ὁμοῦ Pors. V. Elmsl. ad Med. 416.

902. χθονίαν λίμνην] Cf. 443. λίμναν Ἀχεροντίαν. Soph. El. 138. Ἀΐδα παγκοίνου λίμνας.

904. ἐμοὶ τις ἦν ἐν γένει] Cf. Soph. O. R. 1016. ὁδοῦντεκ' ἦν σοι Πόλυβος οὐδὲν ἐν γένει. 1430. Cho. 287.

906. μονόπαις] Cf. καλλίπαις Or. 953. ἔμπας — ἄλις] εὐ τλᾶς — ἄχος F. W. Schmidt.

907. Pro ἄλις qu. ἄχος.

911. ὦ σχῆμα δόμων] Cf. Hec. 619. ὦ σχήματ' οἴκων, etc. Soph. Phil. 952. ὦ σχῆμα πέτρας δίπνυλον. πῶς εἰσέλθω;] Leg. πῶς σ' εἰσέλθω; Et sic Wakef. ad Phil. 952.

913. μεταπίπτοντος δαίμονος] Cf. Tro. 101. μεταβαλλομένου δαίμονος ἀνέχον.

918. πολυάχητος — κῶμος] Cf. Ion. 883. ἀχεῖ μουσᾶν ὕμνους εὐαχήτους.

919. κᾶμ' —] καὶ ἔμ' ὀλβίζων et mox καὶ ἀπ' ἀμφοτέρων aliquot libri. Quod in anapaestis fortasse praeferendum.

921. ἀριστέων] ἀριστοι citat Lobeck. ad Aj. 1304. conj. Monk. Qu. ἀριστέων aut ἀριστεῖς.

925. λέκτρων κοίτας] Cf. Med. 436. κοίτας δλέσσασα λέκτρον (λέκτρων?). Herc. 798. ὦ λέκτρων δύο συγγενεῖς εὐναί.

930. ἔλιπε φιλίαν] ἔλιπέ σε φίλα F. W. Schmidt. φιλίαν] Qu. φιλία. Cf. 917. φιλίας δλόχου.

932. πολλοὺς ἤδη παρέλυσε θάνατος δάμαρτος] Cf. 117. ὅποι τις — παραλύσαι ψυχάν. Andr. 305. παρέλυσεν ἄν' Ἑλλάδος ἀλγαινοὺς πόνοους.

934. δάμαρτος] Qu. δάμαρτας.

936. καίπερ οὐ δοκοῦνθ' ὅμως] Cf. Sept. 718. καίπερ οἱ στέργων ὅμως. Med. 1249. καὶ γὰρ εἰ κτενεῖς σφ' ὅμως etc. Cho. 113. μέμνησ' Ὀρέστου, κεί θυραῖός ἐσθ' ὅμως.

937. τῆς μὲν γὰρ —] Cf. Soph. O. C. 955. θανόντων δ' οὐδὲν ἄλλος ἄπτεται. Aesch. Fr. 244. ἄλλος δ' οὐδὲν ἄπτεται νεκροῦ.

939. χρῆν Elmsl. ad Her. 959. παρεῖς τὸ μόρσιμον] Cf. Hel. 619. τὸ μόρσιμον σώσσασα παρεῖς] Anglice, having let pass.

940. λυπρὸν διάξω βίον] Eadem verba sunt Med. 1033.

ἄρτι μανθάνω] Cf. Bacch. 1297. Διόνυσος ἡμᾶς ὤλεσ'· ἄρτι μανθάνω. Arist. Lys. 1008.

941. δόμων τῶνδ' εἰσόδους] δόμους τοῦσδ' εἰσορῶν Monk. in Mus. Crit. I. 207.

950. τὰ μὲν κατ' οἴκους τοιάδ'] Cf. Soph. Aj. 1021. τοιαῦτα μὲν κατ' οἶκον. Aesch. Ag. 427. τὰ μὲν κατ' οἴκους — ἄχῃ | τὰδ' ἐστί.

951. ξύλλογοι γυναικοπληθεῖς] Cf. Aesch. Pers. 123. γυναικοπληθὴς ὄμιλος. Suppl. 33. ἀρσενοπληθῆ — ἐσμόν.

952. οὐ γὰρ ἐξηνέσχετο λεύσσω] Cf. Med. 74. Andr. 200. Arist. Pac. 702. οὐ γὰρ ἐξηνέσχετο | ἰδῶν (al. ὀρῶν recte) πῖθον καταγνύμενον etc. Nub. 1373.

954. ξεῖ δέ μ' — τάδε] Cf. Arist. Nub. 910. ῥόδα μ' εἰρηκας.

957. κατ' ἀνὴρ εἶναι δοκεῖ;] Cf. Soph. O. C. 393. ὅτ' οὐκέτι εἰμὶ, τηνικαῦτ' ἄρ' εἰμ' ἀνὴρ; Arist. Eq. 392. τοιοῦτος ὢν — κατ' ἀνὴρ ἔδοξεν εἶναι.

960. κῦδιον, φίλοι] κέρδος ἦν, φίλοι conj. Blomf. (Cf. Prom. 747. Med. 145. 798.) κέρδιον, φίλοι conj. Monk. Cf. Andr. 640. κῦδιον βροτοῖς πένητα — γαμβρόν πεπῶσθαι. Qu. κέρδος, ὦ φίλοι. Cf. Soph. Ant. 463 sq.

962. διὰ μούσας — ἦξα] Qu. διὰ μουσαῖν — ἦξα, vel διὰ μύθων —. Cf. Med. 1081. πολλάκις ἦδη διὰ λεπιοτέρων | μύθων ἔμολον. Xen. Cyr. I. 2. 15. οἷτω μὲν δὴ οἱ γεραιτέροι διὰ πάντων τῶν καλῶν ἐληλυθότες καθίστανται.

964. πλείστων ἀνάμενος λόγων] πλείστον Ald. prob. Elmsl. ad Her. 8. Recte se habet πλείστων. Et sic Cobet. Cf. poetam incert. ap. Lucian. de Amor. 31. εἶπεν ἀνὴρ πλείστων ἀνάμενος χαρῶν.

965. κρεῖσσον οὐδὲν ἀνάγκας] Cf. Hel. 514. σοφῶν δ' ἔπος, | δεινῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἰσχύειν πλέον. Soph. Fr. 690, 3. ἢ τῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἐμβριθέστερον.

968. κατέγραψεν] Qu. κατέδειξεν.

971. ἀντιτεμών] Qu. ἐσθλά τεμών. φάρμακα —] Cf. Andr. 120. εἴ τί σοι δυναίμαν ἄκος τῶν δυσλύτων πόνων τεμεῖν. Aesch. Ag. 16. ὕπνου τόδ' ἀντίμολπον ἐντέμων ἄκος.

973. μόνας δ' οὐτ' —] Cf. Aesch. Fr. 156. μόνος θεῶν γὰρ Θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ, οὐδ' ἄν τι θύων οὐδ' ἐπισπένδων (οὐδέ τι σπένδων?) ἄνοις, | οὐδ' ἔστι βωμὸς, οὐδὲ παιωνίζεται | μόνου δὲ Πειθῶ δαιμόνων ἀποστατεῖ. Qu. μόνας τᾶσδ' ἐπὶ βωμοὺς | οὐκ ἔστ' οὐδὲ βρέτας θεᾶς | ἐλθεῖν etc.

975. Qu. τᾶσδ' ἔστ' pro ἐστίν.

979. τελευτᾷ] Leg. τελεῖται. Vel ταῦτ' ἐτέλεσεν.

980. καὶ τὸν ἐν Χαλύβοις δαμάζεις] Qu. καὶ τὸν ἐν Χαλύβεσσι νικᾷς —.

984. καὶ σ' ἐν] Qu. καὶ σέ γ' —.

985. τόλμα δ' οὐ γὰρ ἀνάξεις —] Cf. Soph. El. 137. ἀλλ' οὔτοι τόν γ' ἐξ Αἴδα παγκοῖνου λίμνας πατέρ' ἀνστάσεις οὔτε γόοις οὔτε λιπαῖσιν. Fr. 501. Aesch. Ag. 922. οὐδὲ τὸν δροθοδαῆ τῶν φθιμένων ἀνάγειν Ζεὺς etc. (Locus corruptus.) Eum. 651. Hom. Il. 24, 549 sq.

989. σκοῖτοι — παῖδες] Cf. Ion. 860. σκοτίας εὐνάς. Tro. 44. σκοτίον λέχος. 252. σκοτία νυμφευτήρια.

990. παῖδες ἐν θανάτῳ] παῖδες ἀθανάτων Matth. Recte, opinor.

991. σκοῖτοι φθίνουσι] Nocte premuntur, ut loquitur Horatius. I. q. σκοτῶ θνήσκουσι, ut in Hipp. 837.

995. νεκρῶν — φθιμένων] Cf. Hel. 178. νέκνουν ὀλομένοις. Suppl. 45. φθιμένων νεκῶν. 107. νεκρῶν τῶν ὀλωλότων. 524. ἐνκροὺς δὲ τοὺς θανόντας.

999. σέβας ἐμπόρων] Cf. Aesch. Ag. 515. κηρύκων σέβας.

1000. δοχμίαν κέλευνθον ἐκβαίνων] Anglice, turning aside. ἐκβαίνων] Verum est ἐκβαίνων. Cf. v. ἐκτρέπειν, unde ἐκτροπή.

1004. εὖ δὲ δοίης] Cf. ad Or. 667.

1005. φῆμαι] φωναὶ F. W. Schmidt. Qu. τοίαις — φάμαις.

1009. ἔχειν] στέγειν F. W. Schmidt.

1010. ἐγὼ δὲ σοῖς —] Lege ἐγὼ δ' ἐν σοῖς —. Cf. 1018.

1015. ἐσπείσαμεν] Qu. ἔσπεισ' ἐγὼ, vel σπείσας ἔχω.

1017. δὴ] μὲν nonnulli libri et Herm. Recte. Cf. 1093. αἰνῶ μὲν, αἰνῶ.

1019. οὐνεχ'] Scribe εἵνεχ'.

1020. σῶσαι] σῶσον Fachse.

1023. δ μὴ τύχοιμι] Qu. ἂ μὴ γένοιτο (vel πράξαιμι), vel ἂ μὴ τύχοι μοι.

1028. Brevissimus, ni fallor, versus apud Euripidem.

1032. ἐντυχόντι] I. q. τῷ ἐπιόντι.
 1033. παρεῖναι] Qu. προεῖναι.
 1036. Cf. 1109. ἀλλ' ἔσθ' ὁθ' ἡμᾶς αἰνέσεις.
 1038. ἀθλίους Lasc. Elmsl. ad Her. 750. "Ambiguitatis causa ἀθλίους dicere maluit poeta quam ἀθλίους." (Elmsl.)
 1039. ἄλγος ἄλγει —] Cf. Tro. 591. ἐπὶ δ' ἄλγεσιν ἄλγεα κείται.
 1047. μὴ νοσοῦντί μοι νόσον προσθῆς] Cf. Tro. 1042. τὴν νόσον τὴν τῶν θεῶν προσθεῖς ἐμοί.
 1048. συμφορᾷ] Qu. συμφοραῖς.
 1050. ἔσθῃ — πρόπει] Cf. ad 512. τί χοῦμα κορυφῇ τῇδε πενθίμω πρόπει; Hel. 1204. Ἀπολλων, ὡς ἔσθῃ δυσμόρφω πρόπει. Suppl. 1056. Aesch. Cho. 10. δμήγυρις — φάρεσιν μελαγχίμοις πρόπει. Blomf. Gl. Pers. 244.
 1055. θάλαμον εἰσθήσας] εἰς θάλαμον βήσας et θάλαμον βήσας; al. θάλαμον ἐμβήσας F. W. Schmidt, coll. Her. 845. Cycl. 467. Legendum proculdubio ἐς θάλαμον ἐσβάς. Nihili est ἐμβήσας. Cf. ad Iph. T. 742. καὶ τὴν ναὸς εἰσθήσω σκάφος. Qu. εἰσφρήσας.
 1056. ἐπεισφρῶ —] Cf. El. 1032. ἀλλ' ἤλθ' ἔχων μοι μαινάδ' ἐνθεον κόρην | λέκτροις τ' ἐπεισέφρῃσε. Herc. 1266. ὄφεις | ἐπεισέφρῃσε σπαργάνοις τοῖς ἐμοῖς. Fr. 781, 46. χόλον | δόμοις ἐπεισφρῃσε.
 1057. λοχήσας] λοχαίας Dind. ex schol. codicis Vat. λοχίας (λοχαίας Hartung). V. Dind. ad Fr. 727 b.
 1058. εὐεργέτιν] συνεννέτιν malit F. W. Schmidt.
 1059. ἐν ἄλλοις δεμνίοις πίτνειν νέας] ἐν ἀλόχων — F. W. Schmidt. Leg. ἐν ἄλλῃς —. Cf. Hel. 1093. ὦ πότνι, ἦ δίοισιν ἐν λέκτροις πίτνεις. Arist. Th. 1122. πεσεῖν ἐς εὐνὴν καὶ γαμήλιον λέχος (Eur.). Et sic Dind. etc.
 1062. Cf. Ion. 354. σοὶ ταντὸν ἤβης, εἴτερ ἦν, εἴχ' ἂν μέτρον.
 1063. προσήξει] Nusquam alibi apud nostrum legitur forma haec epica. Qu. προσήκασαι.
 1065. μὴ μ' ἔλῃς ῥημένον] Redde Anglice, lest you catch me already caught (i. e. bring me into trouble again).
 1067. θολοῖ δὲ καρδίαν] Cf. Pherecr. Fr. 116. ὑπὸ τῆς ἀνίας ἀνεθολοῦθ' ἡ καρδία. 115. Philyll. Fr. 20, 3. ἀέρ' ἔλκειν — τεθολωμένον. Antiph. Fr. 26, 2. ἅπαντα τεθολώκασιν (αἱ σηπίαι). Athen. VII. 298 B. διὸ καὶ οἱ θηρεύοντες θολοῦσι τὸ ὕδωρ. Qu. θολοῦμαι καρδίαν. ἐκ δ' ὀμμάτων πηγαὶ κατερρώγασι] Cf. Soph. Tr. 852. ἔρρωγεν παρὰ δακρύων.
 1070. ἐγὼ μὲν οὐ λέγουμι' ἂν εὖ σ' ἔχειν τύχης F. W. Schmidt.
 1071. ὅστις εἶσι] ἥτις ἐστὶ Monk. F. W. Schmidt. καρτερεῖν θεοῦ δόσιν] Cf. Iph. A. 1370. τὰ δ' ἀδύναθ' ἡμῖν καρτερεῖν οὐ δίδιον.
 1076. μολεῖν] Qu. καλεῖν.
 1077. ὑπέρβαλλ' ὑπέρβαλλ' Monk. Matth. Herm. Qu. ὑπέρσεν. ἐναισίμως] Vox rarior. Cf. Aesch. Ag. 916. ἐναισίμως αἰνεῖν.

1078. ὄζον —] Cf. Herc. 1339. παραινέσαι μ' ἄν μᾶλλον ἢ πάσχειν κακῶς | οἶμαι. Philem. IV. 24. ἄλλω ποιοῦντι ῥάδιον παραινέσαι | ἔστιν, ποιῆσαι (l. πονῆσαι) δ' αὐτὸν οὐχὶ ῥάδιον.

1079. τί δ' ἄν προκόπτοις —;] Cf. Hipp. 1292. καίτοι πρό- κόνω γ' οὐδέν, ἀλγυνῶ δὲ σέ. Hec. 946. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τί δεῖ | θρηγνῆν, προκόπτοντ' οὐδέν ἐς πρόσθεν κακῶν. εἰ θέλεις] Imo εἰ θέλεις. Cf. Fr. 332, 2. δοκεῖς τὸν Ἀιδην ὦν τι φροντίζειν γόνων, | καὶ παῖδ' ἀνήσειν τὸν σὸν, εἰ θέλεις στένειν; | παῦσαι etc.

1080. ἔγνωκα καὐτὸς —] Cf. Soph. Ant. 1095. ἔγνωκα καὐτὸς καὶ ταράσσομαι φρένας. ἔρως τίς μ' ἐξάγει] Cf. Suppl. 79. ἅπλητος ἄδε μ' ἐξάγει χάρις γόνων. Ion. 361. μὴ μὴ μ' ἐπ' οἴκτον ἔξαι' οὐ ἑλέσμεθα. τίς μ'] τις Elmsl. ad Med. 703. et ad O. R. 461. et in Ed. Rev. XXXVII. 79. Cf. ad Iph. A. 858.

1084. ὦστ' —] Cf. Trach. 629. ὦστ' ἐκπλαγῆναι τοῦμόν (γ' ἀμὸν?) ἡδονῇ κέαρ. V. Elmsl. ad Iph. T. 934.

1085. χρόνος μαλάξει] Cf. ad 381.

1087. νέοι γάμον πόθοι] νέος γάμος πόθον Guttentag. prob. F. W. Schmidt. Leg. γυνή σε παύσει καὶ νέος γάμος πόθου.

1089. χηρεύσει] χηρεύσεις Monk.

1090. Leg. οὐκ ἔστιν ἢ τῷδ' (pro ἧτις) —.

1093. αἰνῶ μὲν, αἰνῶ —] Cf. 1017. καὶ μέφομαι μὲν (al. δὴ), μέμφομαι παθῶν τάδε.

1094. καλῶν] Qu. καλεῖς.

1095. ἐπῆνεσ'] Sc. σε. Cf. Med. 880. νῦν οὖν ἐπαινῶ.

1097. δέχον νιν εἶσω τήνδε γενναίων δόμων] δέχον νιν εἶσω τήνδε γ' ἐνναίειν δόμων F. W. Schmidt. Qu. — τῶνδε βασιλείων? δόμων. τήνδε γενναίων] Qu. τήνδε μοι κόρην (vel νύμφην) δόμων. Cf. 1020. Vel τήνδε γ' εὐνέτιν δόμων.

1100. λύπη καρδίαν δηχθήσομαι] Cf. Rhes. 596. λύπη καρδίαν δεδηγμένοι. Ag. 782. δῆγμα δὲ λύπης οὐδὲν ἐφ' ἧπαρ προσικνεῖται.

1101. καὶ μᾶλλον ἢ λέγω] Eadem verba sunt Hec. 661. Cf. Soph. Phil. 1277. καὶ πέρα γ', ἴσθ', ἢ λέγω.

1106. δογαίνειν ἐμοί] I. q. δογίζεσθαι. Cf. Soph. Tr. 552. οὐ γὰρ δογαίνειν καλόν.

1107. εἰδὼς τι] Cf. Thuc. V. 29. νομίσαντας πλέον τι εἰδότας μεταστῆναι αὐτούς. VII. 49. Paus. I. 18. 2. πλέον τι εἰδέναι. Herod. IX. 41. 18. ὥς προειδότες πλεῦν τι καὶ τούτον. προθυμίαν] Lege προμηθίαν. Cf. 1054.

1109. Cf. 1036. χρόνῳ δὲ καὶ σὺ μ' αἰνέσεις ἴσως.

1110. δέξασθαι δόμοις] Cf. ad 817.

1112. εἰ δοκεῖ, δόμοις] Leg. εἰ δοκεῖ, 'ς δόμους.

1117. προτείνειν] προτεῖναι malit Elmsl. ad Her. 693.

1118. Γοργόν' ὥς καράτομον (sub. οὔσαν) tentat Elmsl. ad Her. 693. Γοργόν' ὥς καράτομῶν Lob. ad Aj. 802. prob. Wund. (Emend. in Trach. p. 49.) et Herwerden ad Ion. 1055. prob. Cobet.

V. L. p. 531, qui "Hercle eximia in paucis emendatio", jure observat. I. e. capite averso, ut de Perseo narrat Apollodorus II. 4. 2. ἀπεστραμμένος — ἐκατατόμησεν αὐτήν. Qu. καὶ μὴν προτείνω γ' ὡς κἀρα Γοργοῦς τεμῶν (aut δρωῶν). Cf. omnino Phoen. 455 sq. οὐ γὰρ τὸ λαιμότμητον εἰσορᾷς κἀρα | Γοργόνος, etc. Herc. 567. κρᾶτα δ' ἀνόσιον τεμῶν etc. El. 857. ἔρχεται δέ σοι | κἀρα πειδείων, οὐχὶ Γοργόνος φέρων. Or. 1520. μὴ πέτρος γένη δέδοικας ὥστε Γοργόν' εἰσιδῶν; Heliod. 4, 7. ὥσπερ τὴν Γοργοῦς θρασυμένη κεφαλὴν. Καράτομος legitur Tro. 564. Soph. El. 52.

1119. ναὶ σῶζέ νιν] Qu. καὶ σῶζέ νιν (vel νιν).

1121. σῇ — πρέπειν γυναικί] Cf. Bacch. 915. πρέπειεις δὲ Κάδμω θνηγατέρων μορφήν μῆ. Aesch. Suppl. 307.

1122. λύπης δ'] Leg. λύπης τ'.

1123. θαῦμ'] φάσμ' Nauck. improbante Herwerden ad Ion. 1395., quum mox sequatur φάσμα νεωτέρων 1127.

1125. ἢ κέρτομός με θεῶν τις ἐκπλήσσει κέαρ; F. W. Schmidt coll. Soph. Tr. 629. ὥστ' ἐκπλαγῆναι τοῦμόν ἡδονῇ κέαρ. Qu. ἢ καρδίαν μάταιος ἐκπλήσσει χαρά; ἐκπλήσσει] Qu. ἐμπλήσσει. χαρά] Qu. χαρᾶ, vel φρενῶν, vel θεῶν.

1127. ὄρα γε μὴ τι φάσμα] Qu. ὄρα σὺ —, aut potius ὄρα γε μὴν μὴ φάσμα —. τόδ' ἢ] τόδε Herwerden, coll. Iph. T. 67. ὄρα, φύλασσε μὴ τις ἐν στίβῳ βροτῶν.

1128. ψυχαγωγόν] Cf. Fr. 933. βάσκανον μέγιστον ψυχαγωγόν. ἐποιήσω] Qu. ἐμισθώσω.

1130. τύχη] Qu. τύχη. Cf. 1070.

1131. προσείπω ζῶσαν] Qu. προσείπω τ' οὖσαν.

1133. ὦ φιλάτης γυναικὸς ὄμμα —] Leg. ὦ φίλιτον —. Cf. Aesch. Cho. 239. ὦ τερπνὸν ὄμμα.

1134. ἔχω σ' ἀέλπτως] Cf. El. 573. ὦ χρόνῳ φανείς, | ἔχω σ' ἀέλπτως. Soph. El. 1263.

1135. Cf. Suppl. 818. ἔχεις, ἔχεις — XO. πημάτων γ' αἷς βάρος.

1137. εὐδαιμονοίης] Cf. Phoen. 1086. El. 231. Arist. Ach. 446. Ran. 1417. ὁ φητύσας πατήρ] Cf. Soph. Trach. 311. ὁ φητύσας πατήρ. Aj. 1296.

1141. Cf. 504. ἀγῶνα πώλοις δεσπότη τε συμβαλῶν.

1146. ἀθαγνίσσεται] Qu. καθαγνίσσεται.

1148. δίκαιος ὢν — εὐσέβει περὶ ξένους] Cf. Cycl. 125. φίλοι ξενοὶ δὲ χῶσιοι περὶ ξένους. Arist. Ran. 458. ὅσοι — εὐσεβῆ διηγούμεν τρόπον (βίον?) περὶ τοὺς ξένους etc. Antiph. IV. 2. ἀσεβῆ μὲν περὶ τοὺς θεοὺς.

1152. ἐπείγεσθαι με δεῖ] Anglice, I must hasten away. I must be off. ἐπείγεσθαι] ἀπέρχεσθαι F. W. Schmidt.

1153. νόστιμον δ' ἔλθοις πόδα lectio apud schol., quae Faesio exquisitior videtur. Qu. νοστήμῳ δ' ἔλθοις ποδί.

1155. χορούς ἐπ' ἐσθλαῖς συμφοραῖσιν ἰσάναι] Cf. Iph. A. 676. Arist. Eq. 406. 655. 1318. Lys. 1276. et ad Nub. 1205.

1156. βωμούς τε κνισᾶν βουθύτοις προστροπαῖς] Cf. Arist. Av. 1232. μηλοσφαγεῖν τε βουθύτοις τ' ἐπ' ἐσχάrais | κνισᾶν ἀγνιάς. Eq. 1320.

1157. μεθηρομόμεσθα βελτίω βίον —] Cf. Aesch. Prom. 309. γίγνωσκε σαντόν καὶ μεθάρμοσαι τρόπους | νέους. Soph. El. 31. εἰ μὴ τι καιροῦ τυγχάνω, μεθάρμοσον. μεθηρομόμεσθα] μεθωρμύμεσθα Purgold. Wakef.? Cf. 797. τοῦ νῦν σκυθρωποῦ — μεθορμύει σε πύτλος ἐμπεσὼν σκύφους. Med. 258. οὐ μητέρα — μεθορμύσασθαι τῆσδ' ἔχουσα συμφορᾶς. 448. μεθορμύσασθαι μόχθων. βελτίω βίον] Qu. βελτίω 'ς βίον (μεθωρμύμεσθα). Sed cf. Prom. l. l.

1158. οὐ γὰρ εὐτυχῶν ἀρνήσομαι] Eadem constructio est Or. 1581. ἀρνεῖ κατακτάς —;

1159. πολλαὶ μορφαὶ —] Cf. Andr. 1284. Hel. 1704. Bacch. 1386.

HERACLIDAE.

1. τοῦτ' ἐμοί] τοῦτό μοι Stob. Matth. Blomf. in Quart. Rev. IX. 351.

2. Cf. Alc. 688. σαντῶ γὰρ, εἴτε δυστυχῆς εἴτ' ἐντυχῆς, | ἔφης. Schol. O. C. 309. ὁ γὰρ ἀγαθὸς αὐτῶ τε καὶ τοῖς φίλοις ἐστίν. Dem. p. 80, 26. οἱ οὐκ αἰσχύνονται Φιλίππῳ ζῶντες καὶ οὐ τῇ ἐαυτῶν πατρίδι. (Elmsl.) Post h. v. lacunam unius duorumve senariorum statuit Naber, in quo haec sententia expressa fuerit, justum virum sibi esse inutilem (ἄχρηστον).

3. ἐς τὸ κέρδος λῆμ' ἔχων ἀνειμένον] Cf. Virg. Aen. IV. 530. 'Solvitur in somnos.' G. IV. 198. 'Nec corpora segnes | in Venerem solvunt.'

4. πόλει τ' ἄχρηστος] πόλει 'στ' ἄχρηστος Naber. Fortasse recte. Qu. φίλοις τ' ἄμικτος. Cf. Fr. 429, 3. φίλοις τ' ἄμικτός ἐστι καὶ πάσῃ πόλει.

5. αὐτῶ δ' ἄριστος] αὐτῶ δ' ἀρεστός Schmidt. Qu. αὐτῶ δὲ χροστός.

7. ἡσύχως] ἡσύχῳ aut ἡσυχον malit Elmsl. ἡσύχῳ recte Blomf. Cobet., coll. Aesch. Eum. 888. Soph. El. 911. 366.

11. αὐτὸς δεόμενος σωτηρίας] Cf. Arist. Eccl. 412. ὁρᾷτε μὲν με δεόμενον σωτηρίας.

14. πόλις μὲν οἴχεται] Cf. Tro. 596. οἰχομένας πόλεως.

16. ἐξορίζοντες πόλιν] ἐξορισθέντες — Burges. ad Suppl. 302. aliique. Cf. Med. 430. διδύμας ὀρίσασα πόντον πέτρας. Suidas s. v. ἀγείρειν: — πόλιν ἐκ πόλεως ἀμείβων.

18. ὕβρισμ' ἐς ἡμᾶς ἡξίωσεν ὕβρισαι] Cf. Herc. 741. ὕβρις (ὕβρισμ' Elmsl.) ὕβριζων εἰς ἀμείνονας σέθεν.

19. πέμπων ὅπου —] Cf. 529. ἡγείσθ' ὅπου δεῖ σῶμα κατανεῖν τόδε. Qu. ὅποι, ut in Arist. Av. 44. πλανώμεθα ζητοῦντι τόπον ἀπράγμονα | ὅποι (f. ὅπου) καθιδρυθέντε διαγενοίμεθ' ἄν.

21. πόλιν προτείνων Ἄργος οὐ σμικρὰν φίλην | ἐχθράν τ' ἔσθαι vir doctus in Quart. Rev. IX. 353. — φιλεῖν ἐχθράν τε θέσθαι Musgr. Herm. Matth. — ἐχθράν γε θέσθαι Elmsl. Cf. 156. ποντιμῶν] προτείνων Cant. Dind. προπίνων Cobet.

28. δκνωῶ προδοῦναι] Cf. 245. Alc. 180. προδοῦναι γὰρ σ' δκνωῶσα etc.

33. ἰκέται καθεζόμεσθα] Cf. Arist. Lys. 1139. ἰκέτης καθεζέτω. ἰκέται — προσωφελῆσαι] Sic 346. ἐζώμεσθα δὴ | ἰκέται — εἴ προᾶξαι πόλιν. Cf. El. 221. ὦ Φοῖβ' Ἀπόλλων, προσπίπνω σε μὴ θανεῖν. Achaeum trag. Fr. 2. ἰκέται θαλλοὺς — τίθεμεν πρὸ ποδῶν τῶν σῶν λῆξαι etc.

34—36. Cf. Aesch. Pers. 186. πάτραν δ' ἔναιον, ἡ μὲν Ἐλ-λάδα | κλήρω λαχοῦσα γαῖαν, ἡ δὲ βάρβαρον.

40. ἀμφὶ τοῖσδ' ἄγαν κάμνων κόροις F. W. Schmidt.

44. κάπιβωμίους ἄγειν Erf. κάπιβώμιον στένειν Musgr.

52. χῶ πέμπας σ' ἀνῆρ Barnes. Recte. Cf. Alc. 754. ἔρροις —. Haec δια' μέσου esse, ut ὁ τ' Ἄργει Σθενέλου τύραννος 361. monet Elmsl.

59. χώρει· τί μοχθεῖς ταῦτ'; ἀνίστασθαί σε χορῇ | εἰς Ἄργος Heindorf. ad Plat. Phaed. 149. Cf. Arist. Pl. 683.

60. λεύσιμος — δίκη] Cf. Or. 613. Bacch. 356.

64. οὔτοι βία γέ μ' —] οὔτοι βία σύ μ' — censor in Quart. Rev. IX. 354. Recte vertit Blomfield, assuredly you shall not take us away by force. Cf. Alc. 721. Phoen. 455. Sept. 242. O. C. 176. Pl. 64. γέ μ'] Qu. γ' ἔμ'.

65. ἦσθ' ἄρ' Elmsl. οὐ καλὸς] οὐκ ἄκρος Herw. ad O. R. 390., coll. Soph. El. 1499. μάντις — ἄκρος. Fortasse recte. Qu. μάντις δ' ἦσθα τῶνδ' ἄρ' οὐ καλός.

67. ἄπαιρ' ἄπερρ' Cobet. Sic φθείρου v. 285.

68. νομίζων] κομίζων Elmsl., coll. El. 85. ἔρχεται δέ σοι κᾶρα ἴδειξιν, οὐχὶ Γοργόνος, γέγων, | ἀλλ' ὃν στυγεῖς Αἰγισθοῦ (i. e. Αἰγίσθου, ὃν στυγεῖς).

74. ποῖαν συμφορὰν δείξει τάχα;] Lego ποῖα συμφορὰ; δείξει τάχα.

75. χύμενον] Qu. κείμενον.

77. πιῶμα — πίπνεις] Cf. El. 686. πιῶμα θανάσιμον πεσεῖ.

80. ὄδ' ὃν δ' recte Tyrwh. Nauck. etc. τετραπόλιν — οἶκον] Cf. Pind. Ol. 7, 18. τετραπόλιν γᾶσον. Soph. Ant. 733. ὁμόπολις λεώς.

82. ἀλίῳ πλάτῃ] Qu. ἀλίῃ πλάτῃ. Qua forma alibi semper utitur. ἦ] Imo ἦ.

83. Εὐβοῖδ' ἀκτάν] Εὐβῶδ' ἀκτάν Elmsl. Εὐβῶδ' ἄκραν censor in Quart. Rev. IX. 354. Cf. Soph. Tr. 401. ἀκτὴ τις ἔστ' Εὐβοίς.

84. νησιώτην — τριβῶ βίον] Cf. Rhes. 701. ἡ νησιώτην σποράδα κέκτῃται βίον. Arist. Pac. 589. ὁπόσοι γεωργικὸν βίον ἐτρίβομεν.

88. Cf. Andr. 564. ἔριν δὲ τὴν κατ' οἶκον οἰσθὰ πον κλύων. Bacch. 462. τὸν ἀνθεμῶδη Τρωῶλον οἰσθὰ πον κλύων. Iph. T. 517.

89. σῶμ'] ὄνομ' Schmidt. Recte, opinor. ἀκήρυκτον] Cf. Soph. Tr. 45.

92. χεῖρὶ σὴ κομίζεις κόρους νεοτρεφεῖς, φράσον] Qu. χερσὶν κομίζεις νεοτρεφεῖς κόρους, φράσον. νεοτρεφεῖς —] Malim νεοτρεφεῖς. Cf. εὐτρεφής et εὐτραφής.

95. τί χρέος] Cf. Fr. 194. Aesch. Ag. 86. Soph. Phil. 1236. Eur. Hec. 976. ἡ vulg. Malim ἦ. λόγων] λόγον Burges. Dobr.

96. ἔνεπε] Qu. εἶπέ. μελόμενοι] Qu. βουλόμενοι.

103. ἀπολιπεῖν] ἀλιτεῖν Schmidt, coll. Prom. 534. Eum. 269. 316. σ'] σφ' conj. Musgr. ed. Kirch. Recte.

106. βιαίῳ] Leg. βιαίως. τῇδε Elmsl. τούσδε tuetur censor in Quart. Rev. IX. 354., coll. 124. 137. 153. etc.

108. μεθεῖναι] Qu. προδοῦναι aut προέσθαι. πόλει] πέλει Elmsl. ad Med. 719. προστροπᾶν] Supplicationem. Cf. Cho. 21.

109 sq. Imitatur Aeschyli locum Cho. 696. ἦν γὰρ εὐβούλως ἔχων, | ἔξω κομίζων ὀλεθρίου πηλοῦ πόδα.

109. ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα] Cf. Aesch. Prom. 271. ἐλαφρόν, ὅστις πημάτων (πραγμάτων?) ἔξω πόδα | ἔχει, παραινεῖν etc. Soph. Phil. 1260. ἴσως ἂν ἐκτὸς κλανμάτων ἔχοις πόδα.

112. ἀλλὰ μὴ βία θεῶν | ξένους (pro ξένους θεῶν) ἀφέλκειν conj. Elmsl.

116. πρὸς τόνδ' ἂν ἄγών τᾶρα τοῦδε — Herm. Praef. O. C. p. XXIV.

126. ἠγμῶν] Ab ἠγῶ (Pers. 280. 1042. Suppl. 808. 872.). Cf. Aesch. Cho. 26. ἠγμοῖσι βόσκεται κέαρ. Sic μυγμός, a μύζω.

130. στολὴν — Ἑλληνα] Cf. Soph. Phil. 223. σχῆμα μὲν γὰρ Ἑλλάδος | στολῆς ὑπάρχει. Ἑλληνα καὶ ῥυθμόν] Ἑλληνά τε ῥυθμόν Elmsl. in Q. Rev. XIV. 463.

131. τὰ δ' ἔργα aliquot codd. Quod forsitan praestare censet Elmsl. ad Med. 88. χειρὸς] χειρὸς jure malit Elmsl. ad Med. 88.

132. μὴ μέλλειν τ'] μὴ μέλλοντι' conj. Matth. Recte, opinor.

134. Ἀργεῖός εἰμι' τοῦτο γὰρ θέλεις μαθεῖν] Cf. Soph. Ph. 233. Ἑλληνές εἰμεν' τοῦτο γὰρ βούλει μαθεῖν.

139. ἄγω] ἐγὼ Nauck.

140. ἔχων] ἄγω Nauck. ἐλὼν Schmidt. Qu. χθονὸς aut πόλεως.

143. αὐτοὶ κατ' αὐτῶν Elmsl. (quem adi). κυρίους] κυρίας Scal. Elmsl. ad Med. 764.

145. ἐν τοῖσιν αὐτοῖς τοισίδ' Elmsl., coll. Ant. 1076. ἐν τοῖσιν αὐτοῖς τοῖσδε ληφθῆναι κακοῖς. ἔσταμεν] ἔστημεν Cobet.

147. εἰς σέ] Pro ἐν σοὶ accipit Musgr., male ad ἤλθον refer. Elmsl. At dicendum saltem fuisset ὡς σέ. Corrigendum ἐν σοὶ. ἔσκεμμένοι] ἔσκεμμαι legitur ap. Plat. Prot. p. 317 B. et 339 C. διέσκεμμαι Arist. Ran. 836.

148. ἐς κίνδυνον] ἢ κίνδυνον Elmsl. Recte. κίνδυνον — ῥίπτοντες] Cf. Fr. 402, 6. κίνδυνον μέγαν ῥίπτοντες. Rhcs. 154.

150. ἐλπίζουσί που] ἐλπίζω τί που Cobet., ut ἐπῆλθον de se ipso dicat. "Non enim, inquit, tam dementem te esse opinor ut horum causam suscipias."

151. ἦν ἐπῆλθεν] Qu. ἦς ἐπῆλθον.

152. ἀβούλους] ἀβούλως (i. e. ἀφρόνως, ἀμαθῶς) Cobet., coll. Rhcs. 761. ἡμεῖς δ' ἀβούλως κἀκλεῶς δλώλαμεν. Qu. ἀνόλβους.

154. κερδανεῖς;] Malim κερδανεῖς. (sic).

158. λόγους] γόους recte Schmidt, coll. Prom. 33. πολλοὶ δ' ὀδυρμούς καὶ γόους ἀνωφελεῖς | φθέγγει. Pers. 705. κλανυμάτων — καὶ γόων. καὶ τὰ τῶνδ' οἰκτίσματα] Qu. τῶνδε καὶ τῶνκτίσματα.

159. πεπανθῆς] Cf. Arist. Vesp. 646. Xen. Cyr. 4, 5. 21. Herod. 1, 193.

163. Τιρυνθίας θῆς mss. Τιρυνθίας γῆς Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 449. — θεις Musgr. Dind. — φῆς Matth. — τλῆς Faehse. Τιρυνθίοισι Fix. Qu. Τιρυνθίους τε πόλεμον Ἀργεῖους τ' ἔχειν;

164. Construe τίνος δ' ὑπερ πεσόντας etc.

167. γέροντος — τύμβου] Cf. Med. 1209. τὸν γέροντα τύμβον. τὸ μηδὲν ὄντος] Cf. Rhcs. 821. ἢ τὸν Ἐκτορα | τὸ μηδὲν εἶναι καὶ κακὸν νομίζετε;

168. παίδων τ' ἀγῶν' εἰς ἄδικον ἐμβήσῃ πόδα F. W. Schmidt εἰς ἀντιλον ἐμβήσει πόδα] Cf. 802. Hec. 1025. ἀλίμενον εἰς ἀντιλον πεσών. Tro. 455. ποῖ πόδ' ἐμβαίνειν με χρή; Iph. T. 647. εἰς πάτραν ὅτι ποτ' (πόδ' Elmsl.) ἐπεμβάσει. Pors. ad Or. 1427.

169. ῥέπ' εἰς τὸ λῶστον. ἐλπίδ' εὐρήσεις μόνον Madvig. ἐπεὶ τὸ λῶστον ἐλπίδ' — Herwerden. ἐρεῖς. τὸ λῶστον, ἐλπίδ', εὐρήσει πόλις Gomperz. ἐρεῖς, τὸ λῶστον, ἐλπίδ', εὐρήσειν χάριν Hart. χάριν latero censet etiam F. W. Schmidt. Malim ἔρπ' —.

170. ἐλπίδ' εὐρήσειν] ἐλπίδ' αἰρήσειν Seager in Class. Journ. XX. 276. Suspecta haec habet Elmsleius.

172. εἴ τι τοῦτό σε Elmsl. in Ed. Rev. XXXVII. 79. Sed cf. Soph. O. C. 1543. — ὥσπερ σφῶ πατρί.

173. μάχονται ἂν ἠβήσαντες Pierson. Reisk. Musgr. Elmsl.

174. Cf. Med. 815. οἱ 'ν (οἶν Elmsl.) μέσῳ λόγῳ.

177—179. Cf. Xen. Resp. Athen. III. 10. δοκοῦσι δὲ οἱ Ἀθηναῖοι καὶ τοῦτό μοι οὐκ ὀρθῶς βουλευέσθαι, ὅτι τοὺς χεῖρους αἰροῦνται ἐν ταῖς πόλεσι ταῖς στασιαζούσαις. οἱ δὲ τοῦτο γνώμη ποιοῦσιν etc.

182. *πάρεστί μοι] τάρεστί' δει* Schmidt.
 183. *πρόσθεν]* Sc. *πρὶν εἰπεῖν*. Qu. *᾽ντεῦθεν*.
 184. *ἐν μέσῳ* Valck. ad Hipp. 224. Recte. Cf. Ion. 1285.
τί δ' ἐστὶ Φοῖβῳ σοὶ τε κοινὸν ἐν μέσῳ;
 185. *οὐδέν ἐσθ'] οὐ μέτεσθ'* conj. Elmsl., coll. O. R. 630. Ion. 1297. Ran. 1194. Thuc. I. 28. Et sic Dobr. Kirch. Recte. *πήφω δοκῆσαν]* I. q. *δόξαν*. Cf. Suppl. 129. *ιδίᾳ δοκῆσάν σοι τόδ' ἢ πάση πόλει;* Herod. VI. 77. *δόξαν δέ σφι* etc.
 190. *δοτις ἄν τᾶργος φύγη]* Lege *δοτις Ἄργος ἄν φύγη*.
 191. *οὐκ ἄρ'] οὐ γὰρ* Steph. Nauck. Kirch. Recte.
 193. *οὐ γὰρ τι Τραχίς ἐστιν οὐδ' Ἀχαιῶν | πόλισμ'] οὐ γὰρ τι Τραχίς οὐδ' Ἀχαιῶν τάδε | πόλισμ'.*
 195. *τὸ δ' Ἄργος]* τότ' Ἄργος Faehse.
 197. *κρανοῦσι* Elmsl. Nauck. Recte. *οὐκ οἶδ'] οὐ φημ'* Naber, qui *οἶδ'* ex sequenti versu irrepsisse putat.
 199. *ἀλλ' οἶδ' ἐγὼ τὸ —]* Qu. *ἀλλ' οἶδ' ἐγὼ τοι (αὐτ γὰρ) —.*
 200. *πάρος* Reisk. Tyrwh. Elmsl. Cf. Ion. 485. *ἐμοὶ μὲν πλούτου τε πάρος | βασιλικῶν θαλάμων τ' εἰεν τροφαὶ κήδειοι κεδνῶν τέκνων*. 448. Soph. O. C. 418. Juven. VIII. 63. 'Summum crede nefas animam praeferre pudori.'
 202. *ἐπὶφθονον —]* Cf. Orest. 1161. *πάνσομαι δ' αἰνῶν σ', ἐπεὶ | βάρος τι κἂν τῷδ' ἐστίν, αἰνεῖσθαι λίαν*. Iph. A. 979 sq. *πόλιν μὲν ἀρκεῖ] πόλει μὲν ἀρκεῖ* Kirch. *ὀλίγον —* Naber. Qu. *πόλει τὰδ' ἀρκεῖ. καὶ γὰρ οὖν —]* Cf. Or. 1159. Iph. A. 985.
 203 sq. *λίαν — ἄγαν* Elmsl.
 208. *πατήρ δὲ τῆσδε* malit Elmsl.
 211. *θυγατρὸς]* παιδὸς Elmsl. ad Bacch. 181. Cf. ad Or. 374. *γεγώς]* Qu. *γέ που. αὐτανέψιος]* Cf. αὐτόπαις Soph. Tr. 826.
 213. *γένους]* γένος Burges. Dobr.
 215. *σοι παισὶ]* Leg. τοῖς παισὶ.
 223. *χωρὶς ἐν πόλει κακὸν]* ἐν τε τῇ πόλει κακὸν Erf. ἐν τε σῇ πόλει κακὸν Elmsl. *καὶ πρὸς ἐν πόλει (αὐτ γᾶμα τῇ πόλει)* Blomf. in Quart. Rev. IX. 357. (coll. Plat. Crit. 5. *ὄρα μὴ ἅμα τῷ κακῷ καὶ αἰσχροῖ ἢ σοὶ τε καὶ ἡμῖν*.) *χωρὶς ἐν πόλει κακὸν* Erf. in ed. minor. Reisig. Herm. Qu. *γᾶμα τῇ —*, aut τοῦ πόλει χωρὶς κακοῦ. Cf. Plat. Legg. VII. 814 B. *οὐ — εὐσχημον γίγνεται' ἄν τοῦ κακοῦ χωρὶς*.
 227. *καὶ πρὸς γενείου]* μὴ πρὸς γενείου Kirch. Recte. Qu. *ναὶ πρὸς γενείου*.
 228. *λαβῶν]* λαβεῖν Elmsl. Recte. Cf. Herc. 608. *οὐκ ἀτιμάσω | θεοὺς προσεῖπεν πρῶτα τοὺς κατὰ στέγας*. Soph. O. C. 286. *μηδέ μιν κάρα — εἰσορῶν* (l. *εἰσορᾶν*) ἀτιμάσης. Aesch. Fr. 255. *ὦ θάνατε. θάνατε, μὴ μ' ἀτιμάσης μολεῖν. χέρας]* χεῖρας malit Elmsl. ad Med. 88.

232. ταῦτ' ἐστὶ κρείσσω πλὴν ὑπ' Ἀργείοις πεσεῖν] *Lege ταῦτ' ἐστὶ κρείσσον' ἢ σφ' ὑπ' Ἀργείοις πεσεῖν.* τούσδε συμφορᾶς] *τάσδε συμφορὰς* G. corr. (ap. Musgr.) τῶνδε — Elmsl. Cf. Hipp. 1405. ὄμωξα κἀγὼ καὶ πατὴρ δυσπραξίας. Med. 1233. ὦ τλήμων, ὡς σον συμφορὰς οἰκτείρομεν. Soph. El. 788. Arist. Th. 1067.

233. τῆς τύχης νικωμένην] Cf. ad Tro. 23.

236. συμφορᾶς] *συννοίας* Schmidt et Herwerden ad Ion. 1456. coll. Orest. 632. Soph. Ant. 279. "συμφορᾶς male repetitum, inquit, ex v. 232."

237. τοὺς σοὺς] τούσδε Elmsl. Cf. 252. ξένους] λόγους conj. Kirch. Recte.

238. ἐφ' οὗ] Qu. ἐφ' ᾧ.

240. τὸ συγγενές τε] *Λεγε τὸ συγγενές δέ.*

244. ἐλευθέραν Elmsl. Cf. ad Suppl. 94.

245. γαῖαν. Ἀργείοις δ' ὀκνῶ Elmsl.

246. καὶ τάδ' ἀγχόνης πέλας] καὶ τόδ' (τόνδ' Flor. 1.) — malit Elmsl. Cf. Bacch. 246. ταῦτ' οὐχὶ δεινῆς ἀγχόνης ἐστ' ἄξια;

247. εὐτυχέστερον] *εὐτυχέστερος* C. Recte, opinor.

249. ἀποσπάσει Elmsl.

251. τοισίδ' Monk. ad Hipp. 1391.

252. κυρήσει C. κυρήσειε P. κυρήσειν Dobr. Cobet. Kirch. Dind.

255. βλάβος] *Vox rarior. Legitur* Ion. 998. Herc. 824. Ran. 1151.

256. ἐφέλκεσθαι] *ἀφέλκεσθαι* Naber, coll. 113. Interrogative haec accipit Elmsl. non Herm. Matth.

258. τοῦ θεοῦ πλείω φρονῶν] *Leg.* — *μεῖζον* (aut *μεῖζω*) φρονῶν. Cf. 979. καὶ τὴν φρονοῦσαν μεῖζον ἢ γυναῖκα χρή. 933. μεῖζω τῆς τύχης φρονῶν πολὺ. Fr. 963, 2. ὃ σ' ἐξεπαρεῖ μεῖζον ἢ χρεῶν φρονεῖν. Soph. Ant. 768. φρονεῖτω μεῖζον ἢ κατ' ἀνδρ' ἰών. Hipp. 641. φρονοῦσα πλείον (l. μεῖζον) ἢ γυναῖκα χρῆν. Phoen. 1135. οὐκ ἔλασσον Ἄρεος εἰς μάχην φρονῶν. πλείω] πλείον al. *Leg.* μεῖζω aut μεῖζον.

260. ἅπασι — ἔδρα] Cf. Aesch., Suppl. 82. *ἔστι δὲ καὶ πολέμου τειρομένοις βωμὸς Ἄρης φυγάσι ζῦμα, δαιμόνων σέβας.* Soph. Aj. 159.

263. βλέπτων] Qu. βλέπτων γ'.

265. βλέπτεσθ' imperativum esse monet Elmsl.

266. πόλεμον Ἀργείοις ἔχειν] I. e. Ἀργείοις πολεμεῖν. Cf. supra κἀγὼ τοιοῦτος] Cf. Or. 1680. Aesch. Ag. 1360.

269. οὗ τᾶρ' Elmsl. Scrib. οὐ τᾶρ' (οὐτᾶρ'). Cf. Arist. Eq. 366.

270. κλαίων ἄρ' —] *κλαίων γὰρ* — temere F. W. Schmidt. οὐκ εἰς ἀμβολίας] Cf. Hel. 1297. οὐκ εἰς ἀμβολὰς | *εὐεργετήσω δ'.* Herod. VIII. 21. οὐκέτι εἰς ἀναβολὰς ἐποιεῦντο τὴν ἀποχώρησιν. Thuc. VII. 15. Plut. Dem. 50.

272. θενεῖν Blomf. Elmsl. Cf. Rhes. 687. φίλιον ἄνδρα μὴ θένης.

275. πολλήν — αἰχμήν] Cf. 932. 1035. Phoen. 77. πολλήν ἀθροίσας ἀσπίδ' Ἀργείων ἄγει.

277. πάγχαλκον αἰχμήν] Cf. Iph. A. 771. πάγχαλκος Ἄρης.

279. καρδοκῶν τάνθενδε] Cf. ad Med. 1117. καρδοκῶ τὰ κεῖθεν οἱ προβήσεται.

280. λαμπρός] χαλεπός F. W. Schmidt. Sed cf. Eur. Fr. 626, 5. μή σοι τύραννος λαμπρός ἐξ ἀστοῦ φανῇ. Arist. Eq. 430. Sic λάβρος ἀνὴρ Theogn. 643. στρατός Pind. P. II. 87.

282. κεκτώμεθα vulg. κεκτῆμεθα Cobetus, coll. μεμνήμην, κεκλήμην, βεβλήμην, καθήμην.

287. πόλει] Leg. πόλιν.

291. Ἄρης ὁ Μυκηναίων] Cf. 276. Iph. A. 237. ὁ Μυρμιδόνων Ἄρης.

293. ἐπὶ τοῖσι δὲ] ἐπὶ τοῖσδεσι(?) vel ἐπὶ τοῖσιδε Madvig. Qu. ἐπὶ τοισίδε.

294. πυργοῦν] Cf. Med. 526. ἐπειδὴ καὶ λίαν πυργοῖς χάριν.

295. παρὰ μικρόν] Cf. Iph. T. 871. παρὰ δ' ὀλίγον ἀμπέφυγες | ὀλεθρον ἀνόσιον etc. Eodem sensu ὀλίγον, Arist. Ach. 348. 381. etc.

298. πατρός ἐσθλοῦ καγαθοῦ] πατρός ἐσθλοῦ καὶ καλοῦ F. W. Schmidt et Naber, quum inter ἐσθλὸν et ἀγαθὸν nullum discrimen sit.

299. γαμεῖν τ' ἀπ' ἐσθλῶν] γάμων ἀπ' ἐσθλῶν Enger. Philol. XVII. p. 58. Cf. Andr. 974. ὥς φίλων μὲν ἂν | γήμαιμ' ἀπ' ἀνδρῶν. Rhes. 168. οὐκ ἐξ ἐμαντοῦ μειζόνων γαμεῖν θέλω. Fr. 59. ἐκ τῶν ὁμοίων οἱ κακοὶ γαμοῦσ' αἰεί.

304. κακῶν εἰς τοῦσχατον πεσόντες] Cf. Or. 447. ἦκεις ξυμφορᾶς εἰς τοῦσχατον. Soph. O. C. 217. Herod. VIII. 52. ἐς τὸ ἔσχατον κακοῦ ἀπικέσθαι.

310. φίλον] Lege φίλων.

313. εἰς γῆν] ἐς τήνδ' Herw. εἰς νιν F. W. Schmidt.

315. ἄξιόν γ'] ἄξιοι δ' Elmsl. Dind.

321. ὦ τᾶν] ὦ παῖ malit Schmidt, coll. 381. ὦ παῖ, etc. ὦναξ conj. Herw. ad O. R. 1145. ("quia Iolaum parum videtur decere tam familiariter alloqui regem paene ignotum").

322. ὑψηλὸν ἀρῶ] Cf. Suppl. 555. ὃ τ' ὀλβίος νιν — ὑψηλὸν αἵρει. αἵρω] ἀρῶ Elmsl. αἰρῶ Pors.

327. 328. Spurius habet F. W. Schmidt.

327. ἓνα γὰρ ἐν πολλοῖς —] Cf. Astyd. trag. 8, 4. ἐν ἑκατὸν εὐρεῖν ἔργον ἀγαθὸν ἄνδρ' ἓνα. Med. 1083. παῦρον γὰρ δὴ γένος ἐν πολλαῖς | εὖροις ἂν ἴσως | οὐκ ἀπόμουσον τὸ γυναικῶν (παῦρον δὲ γένος (μίαν ἐν πολλαῖς) | εὖροις ἂν ἴσως — Elmsl.). Hom. Od. 2, 276. παῦροι γὰρ τοι παῖδες ὁμοῖοι πατρὶ πέλονται | οἱ πλείονες κακίους, παῦροι δὲ τε πατρός ἀρείους.

332. ὀρῶ] ὀρᾷ Nauck. Herwerden.

334. μνημονεύσεται χάρις Elmsl. μνημονευτὸς ἢ χάρις conj. idem.

337. τάξω δ'] τάξω θ' Elmsl. τάξας δ' Kirch. Recte.
 338. πρὸς αὐτὸν] πρὸς θρία F. W. Schmidt.
 339. ταχὺς — βοηδρόμος] ταχὺς — βοηδρομεῖν F. W. Schmidt,
 coll. O. H. 617. φρονεῖν γὰρ οἱ ταχεῖς οὐκ ἀσφαλεῖς.
 341. μάντις τ'] Fort. μάντις δ'.
 344. ἐξόμεσθα C. P. ἐξώμεσθα Elmsl. ἐυξόμεσθα feliciter corrigat
 Cobet.
 346. Cf. 33. ἰκέται καθεζόμεσθα βώμοι θεοῦ | προσωφελῆσαι.
 354—381. De hoc cantico v. Elmsl. in Annot.
 356. μεγαληγορίασιν et ἀντισχομένους v. 366. conj. Dind.
 362. ὁ Σθενέλου τύραννος] Cf. Soph. Phil. 1023. τῶν Ἀτρείας
 διπλῶν στρατηγῶν. Aj. 801. τοῦ Θεστορείου μάντεως.
 364. ἱκτῆρας] ἱκτορας Musgr. Elmsl. etc. Cf. 764. ξένους ἱκ-
 τορας. Aesch. Suppl. 653. Ζηνὸς ἱκτορας ἀγνοῦ.
 365. ἀντομένους] Qu. ἀπτομένους.
 367. βασιλεύσει δείξας Wecklein. βασιλῆς σὺ (vel τι) δείσας
 F. W. Schmidt.
 368. οὐκ ἄλλο δίκαιον εἰπὼν] οὐδ' αὖ τι δίκαιον εἰπὼν Herw.
 Qu. οὐδ' ἄλλο —.
 369. ποῦ —] Cf. 510. ποῦ τὰδ' ἐν χρηστοῖς πρόπει;
 370. παρὰ γ' εὖ φρονοῦσιν Elmsl.
 372 sq. Haec sic disposuerit censor in Quart. Rev. IX. 357.
 εἰράνα — | -σκεῖ — | λέξω — | οὐχ — | -σεις — | ἰτέα — | ἄλλ'
 — | -σιὰς — | -ξης — | -σαν —.
 372. σὺ δ' vulg. σοὶ δ' Cant. Nauck. Kirch. prob. Elmsleius.
 Recte. σὺ — κυρήσεις Elmsl.
 374. ἃ δοκεῖς κυρήσεις] Cf. Phoen. 490. ἃ μὴ κυρήσας etc.
 375. οὐχ οὕτως] Elmsleius apte confert Eur. Alc. 682. νεανίας
 λόγους | ὀρίπτων ἐς ἡμᾶς οὐ βαλὼν [οὐχ ἀπλῶς?] οὕτως ἀπει. Herod.
 I. 16. ἀπὸ μὲν νυν τούτων οὐκ ὥς ἤθελε ἀπήλλαξε, ἀλλὰ προσ-
 πταίσας μεγάλα.
 376. ἰτέα κατάχαλκος] Cf. Iph. T. 1246. δράκων κατάχαλκος.
 Phoen. 110. Tro. 1193. χαλκόνωτον ἰτέαν.
 379. τὰν εὖ χαρίτων ἔχουσαν Elmsl. ad Suppl. 732. Erf. prob.
 censor in Quart. Rev. IX. 357. Cf. ad Hipp. 462. κάρτ' ἔχοντα:
 εὖ φρενῶν.
 380. ἀνάσχου] ἀπόσχου Herw.
 381. ὦ παῖ] ὦναξ Naber, coll. 124. 181. 348. 453. Cf. ad
 Alc. 674. ξύννοιαν ὀμμασιν φέρων] Cf. Or. 631. ποῖ σὸν πόδ'
 ἐπὶ συννοίᾳ κυκλεῖς; 633. ἐν ἐμαντῶ τι συννοοῦμενος. Andr. 806.
 Ion. 644. Aesch. Prom. 434. συννοίᾳ δὲ δάπτομαι κέαρ. Isocr. p. 5 A.
 μὴ σκυθρωπὸν ἀλλὰ σύννου.
 382. λέγεις] λέξεις conj. Kirch. ed. Nauck. Malim ἔχεις.
 383. μέλλουσιν ἢ πάρεσιν] Malim πάρεσιν ἢ μέλλουσιν —;

384. γε] γ' δ Heath. σε Elmsl., coll. Hec. 1032. Soph. O. C. 628. Aj. 1382. etc. σ' δ Blomf. censor in Quart. Rev. IX. 357.

386. εἶσιν Elmsl. Quod referendum ad εἰς τὰς Ἀθήνας. "Si retinetur εἶσιν, legendum videtur σάφ' ἴσθι" Elmsl. τῶν φρονημάτων ὁ Ζεὺς κολαστὴς τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων] Cf. Aesch. Pers. 827. Ζεὺς τοι κολαστὴς τῶν ὑπερφρόνων ἄγαν (τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων?) | φρονημάτων ἔπεστιν εὐθύνος βαρὺς. Soph. Ant. 125. καὶ μάλ' οὐ σμικρὸν φρονῶν] κοῦ μάλα censor in Quart. Rev. IX. 357. Cf. Hel. 1038. Aesch. Pers. 495. 517. et ad Soph. Phil. 676. Xen. Cyr. IV. 2. 46. θηρίον — καὶ μάλα μικροῦ ἄξιον. Qu. καὶ τάχ'. At cf. Plat. Resp. V. 457 C. καὶ μάλα, ἔφη, οὐ σμικρὸν κῦμα διαφεύγεις. Soph. Aj. 1120. ὁ τοξότης ἔοικεν οὐ σμικρὸν φρονεῖν. τὰ πρὸς θεῶν] Cf. Iph. T. 560. ἀλλ' οὐ τὰ πρὸς θεῶν εὐτυχεῖ δίκαιος ὢν.

393. ἐφῆκε] ἀφῆκε Naber, coll. Med. 633. μήποτ' — ἐπ' ἐμοὶ — ἐφείης (ἀφείης?) — ἀφνικτον οἰστόν.

394. λεπαίαν δ' ὀφρὺν καθήμενος] Nusquam alibi legitur haec forma apud Tragicos. Sed ὀφρὺν ex Euripide citat Photius p. 364, 21. Ὀφρὺν: τὸ μετέωρον. Ἐνριπίδης. Saepius legitur apud Herodotum, IV. 181. etc. Qu. λεπαίαν δ' εἰς ὀφρὺν —.

395. δόκησιν —] I. q. δόξαν. Cf. Bacch. 629. δόξαν λέγω. Iph. T. 1164. ἡ δόξαν λέγεις;

396. στρατόπεδον τὰ νῦν δορὸς] στρατόπεδόν τ' ἄνευ δορὸς (sine Marte) Musgr. Elmsl. Cf. 162. Aesch. Eum. 289. κτήσεται τ' ἄνευ δορὸς | αὐτόν τε etc. De collocatione particulae τε v. Elmsl. ad Iph. T. 199. Cf. Phoen. 333 sq. Ion. 570. Qu. στρατόπεδόν τε καὶ δόρυ, aut στρατόπεδον δορὸς δίχα. τὰ νῦν δορὸς] τὰ νῦν, ὅπως — Schmidt. τὰδ' Elmsl.

398. μέντοι] Malim μὲν δὴ. 400. τέμνεσθαι] Qu. ῥέζεσθαι.

401. θνηπολεῖται δ' ἄστυ] Cf. Iph. T. 367. αὐλεῖται δὲ πᾶν | μέλαθρον. Hel. 1433. πᾶσαν δὲ χερὴ | γαῖαν βοᾶσθαι μακαρίαις ὑμνωδίαις. Soph. O. R. 1095.

404. ἀλίσας] Cf. Herc. 412. τίν' οὐκ — ἀλίσας φίλων —; Empedocl. 150. ἀλλ' ὁ μὲν ἀλισθεὶς μέγαν οὐρανὸν ἀμφιπολεῖ. Ἀλίζειν legitur Herod. I. 77. 119. etc. συναλίζειν I. 125. 176. etc. Alia forma est Arist. Lys. 93. ξυναλίσαι.

408. ἐν δὲ πάντων] ἐν δὲ πᾶσι schol. Soph. Ant. 174. et Tr. 593. Lege ἐν δὲ πᾶσι.

414. δῶσις — δῶσει] Pro ὥστε δοῦναι. ἐκ χειρῶν] εἰς μόρον F. W. Schmidt. τέκνα] κτανεῖν idem, coll. Andr. 442. Phoen. 966. Tro. 874. 902. Rhes. 597. Med. 1238. Fr. 362, 4. etc.

416. δίκαιον ἦ] δίκαιον ἦν Schaefer. Elmsl.

417. μωρίαν ἐμὴν κατηγορούντων] μωρίαν ἐμοῦ — Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 465. Kirch. Nauck. Recte. Cf. Or. 28. Φοῖβον δ' ἀδικίαν μὲν τί δεῖ κατηγορεῖν;

418. *εἰ δὲ δρᾶσω τόδε* libri aliquot et Matth., coll. 421—2. *ἦν γε δὴ* (sic) — Elmsl. in margine exemplaris sui. *δρᾶσω* u. *δὴ* Seager in Class. Journ. XX. 277.

422. *διαβληθήσομαι*] Cf. Hec. 863.

424. *ἀλλ' ἦν δίκαια δρῶ*] *ἀλλ' ἦν περ ἄδικα δρῶ* Cobet.

429. *εἰς χεῖρα γῆ ξυνῆψαν*] *εἰς χέρσα γῆς ξυνῆψαν* Madvig. Qu. *ἄελπτα* (vel *ἔγγιστα*) *γῆ ξυνῆψαν*. Cf. Phoen. 714. *ὥς εἰς λόγους ξυνῆψα Πολυνεῖκει μολών*. Hel. 544. *οὐχ ὥς δρομαία πῶλος* — *τάφῳ ξυνάψω κῶλον*; *χερσόθεν*] Cf. Hel. 1269.

436. *αἰνέσας δ' ἔχω*] *αἰνέσαι δ' ἔχω* Valck. ad Phoen. 712. Elmsl. Cf. 486. Soph. Aj. 1381. *ἄριστ' Ὀδυσσεῦ, πάντ' ἔχω σ' ἐπαινέσαι*.

437. Scribe — *καὶ τὰνθάδ', εἰ θεοῖσι δὴ δοκεῖ τάδε* | *πράσσειν ἔμ'. οὗτοι* —.

438. *οὗτοι σὴ γ' (pro σοί γ')* ἀπόλλυται *χάρις* conj. Elmsl.

443. *κάμοι*] Scribe *κάμοι*.

447. Cf. Hec. 655. *ὦ τάλαινα σῆς κακογλώσσου βοῆς*.

451. *ἀλλ' οἶσθ' ὃ μοι σύμπραξον*] Cf. Soph. O. R. 543. *οἶσθ' ὥς ποιήσον*; Hermipp. 43, 1. *οἶσθά νυν ὃ μοι ποιήσον*. *ἀλλ' οἶσθα νῦν ὃ πρᾶξον* F. W. Schmidt.

456. *ἦτω*] Cf. Med. 798. 819. Or. 792. *τόδ' οὖν ἦτω*.

466. *τί γὰρ —*;] Cf. Moschion. Fr. 8, 2. *τί τὴν ἀνανδον γαῖαν ὑβρίζειν πλέον*;

475. *θρόσος μοι μηδὲν — προσοθήτε*] Cf. Andr. 218. *ἀπληστίαν λέχους* | *πάσαις γυναιξὶ προστιθεῖσ'*.

476. Cf. Sept. 232. *σὸν δ' αὖ τὸ σιγᾶν καὶ μένειν εἴσω δόμων*. Soph. Fr. 61. *αἷς κόσμος ἡ σιγὴ τε καὶ τὰ παῦρ' ἔπη*. Aj. 293. *γυναικὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει*.

483. *θέλω πνέσθαι*] Malim *θέλω δ' ἐρέσθαι*, interpunctione posita post *πέρι*.

488. *εἰς τὰμήχανον* (ita Rom. C.) Elmsl.

490. *κελεύειν πατρὸς*] *Κόρη Δημητρός* Pierson. prob. Cobet. N. L. p. 247.

493. *σφάζειν*] Imo *σφάζειν*, ut post Elmsleium aliosque monuit Cobetus. Et sic Dind. Kirch. Nauck. Recte. *ἄλλου*] *δοιοῦ* Herw. propter v. 412.

494. *κάμοι —*] Cf. Phoen. 163. *ὄρᾳς*; AN. *δρῶ δῆτ' οὐ σαφῶς, ὄρῳ δέ πως*.

495. *ἐξαμηχανήσομεν*] *μηχανὴν* (vel *μηχανάς*) *εὐρήσομεν* conj. Matth. *μῆχαρ ἐξευρήσομεν* Matth. prob. Pflugk. ad Andr. 536. *ἐξ ἀμηχάνων ἔμεν* Madvig. Qu. *μῆχος ἐξευρήσομεν*. Cf. Andr. 537. *μῆχος κακῶν*. Theocr. II. 95. *χαλεπᾶς νόσῳ εὐρέ τι μᾶχος*. etiam Med. 260. *ἦν μὴ πόρος τις μηχανή τ' ἐξευρεθῇ*. Alc. 221. *ἐξευρεθ' μηχανήν τιν' Ἀδμήτῳ κακῶν*. Hipp. 481. *εἰ μὴ μηχανάς εὐρήσομεν*. Andr. 85. *πολλὰς ἂν εὐροῖς μηχανάς*.

497. αὐτὸς δὲ σῶσαι τήνδε βούλεται χθόνα] βούλεσθαι Cobet. et jam primus Reiskius. Quam emendationem neminem recepisse queritur Cobetus, qui confert Dem. p. 580, 9. νομίζεις ἡμᾶς μὲν ἀνέξεσθαι σου, αὐτὸς δὲ τυπτήσιν. Xen. Hell. II. 1. 26. αὐτοὶ (αὐτοὺς plerique libri) γὰρ νῦν στρατηγεῖν, οὐκ ἐκείνον. Demosth. p. 1080. αὐτὸν (αὐτὸς Cobet.) κρίνεσθαι etc. Herod. I. 56. οὐδ' ὦν αὐτὸς οὐδὲ τοὺς (οἱ id.) ἐξ αὐτοῦ παύσεσθαι κοτε τῆς ἀρχῆς.

498. κενῶμεσθα] κἀχόμεσθα (are we hindered) Elmsl. ἐν τῷδε κεισόμεσθα (κενῶμεσθα cod.) σωθῆναι λόγῳ (aut potius μόνῳ); F. W. Schmidt. Qu. ἐν τῷδε δὴ 'χόμεσθα —; Vel ἐν τῷδε γὰρ κείμεσθα —; Vel ἐν τῷδ' ὀχούμεθ', ὥστε —;

501. Ἀργεῖον δόρυ] Fort. Ἀργείων δόρυ. Sed. cf. 674.

502. θνήσκειν ἐτοιμῇ] Cf. Phoen. 983. αὐτὸς δ' — θνήσκειν ἔτοιμος.

504. κίνδυνον — αἵρεσθαι] Cf. Med. 853. σκέψαι φόνον οἶον αἵρει.

506. φευξόμεσθα μὴ θανεῖν] Cf. Andr. 338. ἦν δ' οὖν ἐγὼ μὲν μὴ θανεῖν ὑπεκδράμω.

509. πατὴρ δ' —] Cf. Soph. El. 341. δεινὸν γέ σ' οὖσαν πατρός οὐ σὺ παῖς ἔφης | κείνον λελησθαι etc.

510. κακοὺς ὀρᾶσθαι] I. q. φαίνεσθαι.

516. κοὐκ αἰσχυνοῦμαι δῆτ' Suspectum. Qu. κοὐκ αἰσχυνοῦμαι γ' οὐδ' —. ἐὰν δὴ τις λέγῃ] δὴ jure hic suspectum habet Elmsl. Qu. ἐὰν τις καὶ λέγῃ, aut ἐὰν καὶ τις λέγῃ.

518. ἔξιτ' ἐκ χθονὸς Herw., coll. Phoen. 636. ἔξιτ' ἐκ χώρας.

523. κόρη] Lego κόρη μ'.

526. ἄλλῃ δὲ καὶ πρόπει] Qu. ἄλλῃ δὲ καὶ (vel γ' ἂν) πρόπει.

528. ἡγείσθ' ὅπου —] Qu. ἡγείσθ' ἐμ' (δ') οὐ —. Cf. 1030. θανόντα γὰρ με θάναθ' οὐ 'στὶ μόρσιμον.

529. κατάρχεσθ', εἰ δοκεῖ] Similis caesura quinti pedis est in Soph. Phil. 22. ἄ μοι προσελθὼν σῖγα σήμαιν' εἴτ' ἔχει. Cycl. 304.

532. ἐξαγγέλλομαι] ἀπαγγέλλομαι (καὶ ἐπ.) Madvig. Cf. Soph. O. R. 148.

533. εὖρημα —] Cf. Hipp. 715. ἐν δὲ προτρέπουσ' (?) ἐγὼ | εὔρημα δὴ τι τῆσδε συμφορᾶς ἔχω, | ὥστ' εὐκλεᾶ μὲν παῖσι προσθεῖναι, etc. τοι μὴ φιλοψυχοῦσ' ἐγὼ] τοῖς μὴ φιλοψυχοῦσί γε Madvig.

534. Cf. Or. 786. ὡς ἄναδρον ἀκλεῶς κατθανεῖν.

536. ἀδελφῶν ἢ πάρος θέλει θανεῖν] ἀδελφῶν ἢ θέλει θανεῖν ἵπερ conj. Cobet., coll. 545. θνησκέτω γένους ὑπερ. Qu. ἀδελφῶν ἢ γ' ὑπερ θέλει θανεῖν. Sed cf. 583.

541. πέφυκας Ἡρακλῆος] Ἡρακλέους πέφυκας recte Cobet.

543. ἐνδικωτέρως] Qu. ἐνδικώτερον.

550. προθύμως] προθύμῳ recte Barnes. Cobet. Dind. Cf. ad 7.

554. ἀλλ' ὑπερφέρει | τόλμης τε τόλμα καὶ λόγου χρηστοῦ λόγος conj. Elmsl. Cf. Soph. O. R. 381. Phil. 139.

556. ἐξέπνευσε βίον] Cf. Soph. Aj. 1026. ὅφ' οὐ φονέως αἶψ' ἐξέπνευσας.

559. θάνω] Cf. Herc. 1399. ἀλλ' αἷμα μὴ σοῖς ἐξομώξωμαι πέπλοις. Soph. Tr. 802. μηδ' αὐτοῦ θάνω. O. C. 174. μὴ δῆτ' ἀδικηθῶ.

560. σῆ γὰρ ἐνθανεῖν χερσὶ θέλω] Cf. Hec. 246. ὥστ' ἐνθανεῖν γε σοῖς πέπλοις χεῖρ' ἐμήν. Rhcs. 869. πῶς ἂν ἐνθάνοιμί σοι;

562. πρὸς τὸ δεινὸν εἶμι] Cf. Med. 394. τόλμης εἶμι πρὸς τὸ καρτερόν. Suppl. 895.

565. τοῦδε χοῖζε] Ab hoc pete. Malim τοῦτο (Anglice this favour). Qu. τόδε πόριζε.

570. τλημονεστάτην —] Cf. Soph. El. 439. τλημονεστάτη (pravu sensu) γυνή | πασῶν ἔβλαστε.

573. ὕστατον πρόσφθεγμα δὴ] ὕστατον προσφθεγμάτων Herm. prob. Matth. ὑστάτοις προσφθέγμασι vir doctus in Quart. Rev. IX. 359.

583. ἡμὴ πάροιθεν καρδία σφαγήσεται] ἡμὴ κάτωθεν καρδία σφαλήσεται Schmidt. Qu. ἡμὴ κάτω δὴ —. καρδία σφαγήσεται] καρδία σφαλήσεται Badham. Praef. Ion. p. XIV. Dind. prob. Schmidt Anal. p. 92. καρδία 'ξεφίετο Herw.

584. τὴν τ' ἔσω γραῖαν δόμων] Cf. Soph. Tr. 202. αἶ τ' ἔσω στέγης etc. Aesch. Sept. 218. ἔσω δόμων μένεις.

591. Cf. Iph. A. 1399. ταῦτα γὰρ μνημεῖά μου | διὰ μακροῦ, καὶ παῖδες οὗτοι καὶ γάμοι καὶ δόξ' ἐμή.

594. οἱ θανούμενοι βροτῶν] οἱ ταλαίπωροι βροτῶν Nauw. οἱ κακούμενοι βροτῶν Enger. Herw. οἱ θανούμενοι βροτοὶ F.W. Schmidt.

596. κακῶν μέγιστον φάρμακον] κακῶν ἄριστον (ἀπάντων) — F. W. Schmidt. κακῶν μεγίστων — Naber, coll. Med. 1080. δαπερ μεγίστων αἷτιος κακῶν βροτοῖς. Vulgata forsan venit a prox. v. 597. Cf. Aesch. Fr. 343, 2. ὥς οὐ δικαίως θάνατον ἔχθουσιν βροτοὶ, ὅσπερ μέγιστον ῥῦμα τῶν πολλῶν κακῶν.

597. ὃ μέγιστον ἐκπρέπουσ'] Leg. ὃ μέγιστον (vel μέγιστον) διαπρέπουσ' (vel διαπρεπής). Cf. Alc. 645. ἡ τὰρ' ἀπάντων διαπρέπουσ' εὐψυχία. Suppl. 841. διαπρεπεῖς εὐψυχία | θνητῶν. Nisi praestat ὃ μέγιστον ἐκπρεπής. Aesch. Pers. 184. μεγέθει τε τῶν νῦν ἐκπρεπεστάτα πολὺ. 442. ἐγγένειαν ἐκπρεπεῖς.

598. Distingue sic: πασῶν γυναικῶν, ἴσθι, τιμωτάτη | καὶ ζῶσ' etc. Noli subaudire οὔσα.

599. θανοῦσ' ἔσει πολὺ] Qu. θανοῦσα δὴ νεμεῖ.

600. δυσφημεῖν — ἄζομαι] Cf. Or. 1116. καὶ μὴν τόδ' ἔρξας δις θανεῖν οὐχ ἄζομαι. Alc. 326. θάρσει· πρὸ τούτων γὰρ λέγειν οὐχ ἄζομαι. Theogn. 738. σὸν χόλον ἄζόμενοι. 280. μηδεμίαν κατόπισθ' ἄζόμενον νέμειν. Aesch. Eum. 389. Soph. O. R. 155.

608. Cf. Theogn. 121. οὐδείς ἀνθρώπων οὐτ' ὄλβιος οὔτε πενυχρὸς | οὔτε κακὸς νόσφιν δαίμονος οὐτ' ἀγαθός. οὐ βαρύπομον]

ἡ βαρύποτμόν γ', si mutatione opus sit, proponit Elmsleius Cf. Her. 612.

609. ἄνδρα] φῶτα conj. Elmsl.

610. βεβάναι δόμον εὐτυχίᾳ] βεβάναι δρόμον εὐτυχίας Schmidt. Qu. βεβάναι βροτὸν (vel ποτ' ἐν, vel τιν' ἐν) εὐτυχίᾳ. Βεβάναι ἐν εὐτυχίᾳ, non βεβάναι εὐτυχίᾳ, postulat dicendi consuetudo, ut verissime monuit Schmidt. Cf. e. g. Soph. O. R. 80. εἰ γὰρ ἐν τύχῃ γέ τω | σωτήρι βαίῃ. El. 1056. δταν γὰρ ἐν κακοῖς | ἤδη βεβήκης. 1094. μοῖρα μὲν οὐκ ἐν ἐσθλᾷ βεβῶσαν. Eur. Fr. 1073, 1. δρθαῖς ἐν τύχαις βεβηκότα. Fr. 196, 4. ἐν δλβῳ μὴ σαφεῖ βεβηκότες. Cf. Tro. 1205. αἱ τύχαι — ἄλλοι' ἄλλοσε | πηδῶσι, κοῦδεις αὐτὸς εὐτυχεῖ ποτε. βεβάναι] Confer δεδειπνάναι Arist. Fr. 78. ἐσάναι, etc.

611. παρὰ — διώκει] Fort. κατὰ —.

613 sq. Cf. Tro. 613. δρῶ τὰ τῶν θεῶν ὡς τὰ μὲν πυργοῦσ' ἄνω, | τὰ μὴδὲν ὄντα, τὰ δὲ δοκοῦντ' ἀπώλεσαν.

614. τὸν δ' ἀλήταν] Qu. τὸν δὲ πένητ', aut τὸν δ' ἀτυχοῦντ'. βραχὺν ᾧκισε] βραχὺν ἔκτισε recte Cobet., coll. Suppl. 621. ποταγὴν εἰ μέ τις θεῶν κτίσαι. 787. Idem mihi in mentem venerat. Vulgata plane vitiosa est. βραχὺν] I. e. humilem. Cf. Soph. O. C. 196. εὐδαίμονα τεύχει] Qu. εὐδαίμον' ἔθηκε.

614. τὸν δ' ἀλήταν] Sic C. P. τὸν δ' ἀτίταν(?) Fix. Dind. τὸν δ' ἀλίταν(?) Herm. τὸν δὲ πλάνητ' Boeckh. Qu. τὸν δὲ πένητ', aut τὸν δὲ πεσόντ'.

618. μὴ προπεσὼν τὰ θεῶν ὕπερ] μὴ προπίπνων τὰ θεῶν φέρε Elmsl. I. q. προπετής. Anglice succumbing beforehand. τὰ θεῶν ὕπερ] τὰ θεῶν φέρε Elmsl. τὰ θεῶν ψέγε Naber.

622. θανάτου μέρος] I. q. θανάτου μοῖραν.

632. οἷα δὴ γ' ἐμοῦ —] οἷα γ' ἢ π' — Blomf. M. C. I. 182. Frustra. Cf. Suppl. 173. δ δὴ γε πολλοὺς ὤλεσε στρατηλάτας. Arist. Ach. 753. οἷα δὴ (πράττομεν). Qu. οἷα δὴ 'στ' ἐμοῦ —.

633. τί χρῆμα —:] Cf. Med. 1008. τί δὴ κατηφεῖς (κατηφές?) ὄμμα καὶ δακρυρροεῖς; κατηφές] Dejectus. Anglice down-cast.

634. συνεσχόμην] ξυνειχόμεν Elmsl. Recte.

640. σωτήρ νῶν βλάβης] Similis caesura quinti pedis est in Soph. O. C. 1543. σφῶν δ' αὖ πέφασμαι καινὸς, ὥσπερ σφὼ πατρί. Qu. νῶν σωτήρ.

643. τοῖσδε Rom. C. τοῦδε Elmsl. Kirch. Nauck. Recte.

644. ὠδίνουσα] Cf. Soph. Tr. 325. ἀλλ' αἰὲν ὠδίνουσα συμφορᾶς βάρος, etc. 41. Aj. 794. ὥστε μ' ὠδίνειν τί φής.

645. ψυχὴν ἐτήκου] Cf. El. 208. ψυχὰν ταχομένα. Med. 141. τῖκει βιοτάν. Fr. 908, 6. τήκω τάλαιναν (τάλαινα?) καρδίαν ὀροσώδιᾳ.

646. τί χρῆμα' ἀντεῖς πᾶν —; aliquot mss. Pierson. Musgr. Elmsl. Cf. 663. τί χρῆμα κείσαι —; 709. τί χρῆμα μέλλεις —;

648. ἀσθενῆς — ῥώμῃ] Cf. Or. 68. ἐπ' ἀσθενοῦς | ῥώμης ὀχοῦμεθ'.

651. Scribe ἡ τὰρ'. Cf. Hipp. 1028. ἡ τὰρ' ὁλομένη ἀκλείς.
 652. προσθίζεις] προσθίζει recte Elmsl. Cobet. Dind.
 657. σὲ πρόσθε ναοῦ] Subaudias ἐβόησα. Qu. σοῦ πρόσθε, ναοῦ —.
 661. ἀτὰρ, τί — πόδα; | ποῦ νῦν ἄπεστι; Ald. ἀτὰρ τί χρόνῳ τῇδε προσβαλὼν πόδα | παῖς νῦν ἄπεστι; conj. Elmsl. quem adi. προσβαλὼν πόδα] Qu. προσβαλὼν ποιῇ.
 662. ποῦ νῦν ἄπεστι] οὐπω πάρεστι conj. Kirch. (Recte, opinor.) σοῦ νῦν ἄπεστι Blomf. Qu. οὐ νῦν πάρεστι.
 664. στρατὸν καθίζει] Cf. Phoen. 1188. ἔξω τάφρου καθέισον Ἀργείων στρατόν. Thuc. IV. 90. καθίσας τὸν στρατόν.
 668. Cf. 832. πόσον τιν' αὐχεῖς πάταγον ἀσπίδων βρέμεν, πόσον τινὰ στεναγμόν —; Aesch. Pers. 334. φράσον — πόσον π πληθὸς ἦν νεῶν Ἑλληνίδων.
 670. ἄλλον] αὐτόν ('numerum ipsum') recte Herw.
 671. λαῖον ἔστηκεν κέρας] Cf. Suppl. 657. δεξιὸν τεταγμένον; κέρας.
 673. παρῆκται] Qu. κατῆκται. Cf. 601. Μοx pro ἐκάς qu. πέλας;
 674. Ἀργεῖον δόρυ] Cf. 501.
 675. ὥστ'] Qu. ὥς γ'. Confer tamen Hel. 1268—1269. πόσον δ' ἀπείργει etc.
 681. ὥς ξοιγμεν] Cf. Herod. I. 155. οὐ παύσονται οἱ Ἀνδοί, ὥς οἴκασιν, πρήγματα παρέχοντες.
 684. et 688. Horum versuum sedem permutandam censet Madvig. Utriusque versus initium simile est.
 685. θένειμι — δι' ἀσπίδος] Apte Elmsleius confert Fr. 282. 21. ἡ δι' ἀσπίδων χειρὶ | θείνοντες ἐκβαλοῦσι πολεμίους πάτρας;
 689. ἀλλ' οὐν μαχοῦμαι γ' Elmsl., coll. Ion. 1325. ἀλλ' οὐν λεγόμενά γ'. Erf. ad Aj. 191. Madvig. Qu. ἀλλ' οὐν μαχοίμεθ'.
 690. σήκωμα] Pondus. Cf. Polyb. 18, 715. προσλαβόντες οἰονεῖ σήκωμα. Hyperid. ap. Poll. IV. 172. προστίθεις (sup. ἡ) C. προστιθεῖς Naber. Scribe προστίθης.
 691. μή τοί μ' ἔρυνκε —] Cf. Med. 179. μή τοι τό γ' ἐμὸν πρόθυμον φίλοισιν ἀπέστω.
 693. ὥς μὴ μενοῦντα τᾶλλα —] ὥς μ' οὐ μενοῦντα — conj. Kirch. ὥς μηδὲν ὄντα τᾶλλα — Schmidt. ὥς μὴ μενοῦντος, etiam post Elmsleii adnotationem, legerit Blomfield. ad Ag. 1394., coll. Soph. O. R. 11. 145. etc. Legendum proculdubio ὥς οὐ μενοῦντά μ' ἄλλα —. Cf. Rhcs. 145. σάλπιγγος αὐδὴν προσδοκῶν καταδόκει, ὥς οὐ μενοῦντα μ'. Soph. El. 881. οὐχ ὕβρει λέγω τὸδ' αὖ ἐκείνον ὥς παρόντα νῶν. O. C. 380. Herod. IX. 42. Aesch. c. Tim. p. 48 R. ἀπὸ σωφροσύνης πρῶτον ἠρξάτο ὥς ὅπου πλείστη εἰκοσμία ἐστὶ, ταύτην ἄριστα τὴν πόλιν οἰκησομένην. τᾶλλα] τὰμὰ Reising Badham. Praef. Ion. p. IX. (scito me non mansurum).
 694. ὀπλῆταις] ὀπλίτης Elmsl. Recte.

701. μένειν] Sc. οἶκοι. Cf. Arist. Pac. 341.

702. λῆμα — στόρνουσι] I. e. sternit. Cf. Aesch. Prom. 190.
τὴν δ' ἀτέραμνον στορέσας δργήν. Thuc. VI. 18. ἵνα Πελοποννησίων
στορέσωμεν τὸ φρόνημα. στόρνουσι] στρώνουσι ut magis Atticum
malit Herw.

706. χοῆν Elmsl. χοῆ tuetur censor in Quart. Rev. IX. 360.
γνωσιμαχεῖν] Cf. Herod. III. 25. VII. 130. VIII. 29. Arist. Av.
555. σὴν ἡλικίαν] I. e. σε τηλικόνδε ὄντα.

707. τὰ δ' (pro τὰ τ') Madvig.

709. σὼν φρενῶν οὐκ ἔνδον ὦν] An — ἐντὸς ὦν? Sic ἐντὸς
ἔουτοῦ γίνεσθαι Herod. I. 119. VII. 47. ἐκτὸς — Long. IV. 28. 2.
Cf. Aesch. Cho. 233. ἔνδον γενοῦ καὶ μὴ χαρᾷ ἡπλαγῆς φρένας.
Ag. 1052. Bacch. 851. ἔξω δ' ἐλαύνων τοῦ φρονεῖν ἐνδύσεται.

714. τύχη] I. e. συμφορᾷ. Cf. Med. 1009. Ion. 731. Aesch.
Sept. 5. εἰ δ' αὖθ' ὁ μὴ γένοιτο, συμφορὰ τύχοι, etc.

722. Cf. proverbium apud Macar. I. 16. ἀγὼν (ἀγών?) γὰρ οὐ
μέλλοντος ἀθλητοῦ (μέλλοντας ἀθλητάς?) μένει.

723. μέλλοντας] Qu. μελλησμόν.

728. λαῖον τ' ἔπαιρει] Qu. λαῖον δ' ἔρειδε. Cf. supra.

730. οὔνεκ'] Imo εἵνεκ'.

733. κοῦκ ἐγὼ] κοῦκ ἐγὼ Tyrwh. Musgr. Elmsl. οὐκ ἐγὼ
postea jure praefert Elmsl. et Cobet., coll. Hipp. 352. Aesch. Cho.
923. σύ τοι σεαυτὴν, οὐκ ἐγὼ, κατακτενεῖς. Soph. El. 624. σύ τοι
λέγεις νιν, οὐκ ἐγὼ. Aj. 1368. σὸν τᾶρα τοῦργον, οὐκ ἐμὸν, κεκλή-
σεται. Et sic codex P. Cf. 735. ὁρῶ δοκοῦντα μᾶλλον ἢ σπεύ-
δοντά σε.

735. ὁρῶ δοκοῦντα] ὁρῶ γ' ὀκνοῦντα Schmidt. Qu. — ποנוῦντα.
Sed cf. 733. σύ τοι βραδύνεις, οὐκ ἐγὼ, δοκῶν τι δρᾶν.

736. οὐ ταῦτα (sic) λέξεις Reisk. Musgr. Elmsl.

738. δι' ἀσπίδος] Cf. 685. θείνοντα Elmsl. Cf. ad 272.

739. εἰ δὴ ποθ' ἤξομέν γε Scal. Tyrwh. Heath. Musgr. Elmsl.
etc. Cf. El. 263. εἰ δὴ ποθ' ἤξει γ' εἰς δόμους ὁ νῦν ἀπών.

743. τοιοῦτος οἶος ἂν] Qu. τοιοῦτος αὐθις, ἵνα —.

744. θείην] θείης Blomf. censor in Quart. Rev. IX. 360., qui
dicit: 'Assuredly τοιοῦτος and οἶος must refer to the same object.'
κακὸς μένειν δόρυ] Cf. El. 388. οὐδὲ γὰρ δόρυ | μᾶλλον βραχίων
σιθεναρὸς ἀσθενοῦς μένει.

746. εὐφυχίας δόκησις] Cf. Herc. 288. δόκησις εὐκλείης δορός.
Fr. 277, 2. ἡ δόκησις ἀνθρώποις κακόν.

747. καλῶς] Fort. κρατεῖν.

750. φαεσιμβρότου conj. Musgr. Elmsl. Respici enim Home-
ricum illud φαεσιμβρότου ἡελίου. (Recte.) Sed ad φαεσίμβροτοι
postea hic inclinatur in notis ad Bacch. 121.

751. ἐνέγκατ' B. ἐνέγκαιτ' Herm. Nauck. Pflugk.

752. ἰαχῆσατε δ'] Qu. ἰαχῆσατέ τ'.

753. ἀρχέταν] Cf. El. 1149. ἔπρσεν — ἐμὸς ἀρχέτας. Fr. 773, 57. ἐμοῖσιν ἀρχέταις.

754. γλανκᾶς ἐν Ἀθάνας] γλανκᾶς τ' ἐν Ἀθάνας Schaefer. ad Greg. Cor. p. 46. Qu. γλανκᾶς τ' ἔτ' (vel τ' ἔς, vel τὰδ', vel δ' αἶμ') Ἀθάνας, deleta virgula post ἀρχέταν.

757. ὑποδεχθεῖς pro ὑποδεξάμενος positum notat Elmsl. Idem passivum esse εἰσδεχθέντες monet in Dem. p. 1012, 15.

758. κίνδυνον πολὺν τεμείν σιδάρω] Aptē Pflugkius confert Pind. Ol. XIII. 55. μαχᾶν τέμνειν τέλος.

764. ἱκτῆρας] ἱκτορας Musgr. Elmsl. Cf. ad 365.

765. κελεύσομεν Ἄργος] καὶ δέισομεν Ἄργος recte Canter. κείρισσιν (aut κελύσιν.) Ἄργους Reisk. Musgr. Matth. etc. θωπεύσομεν Ἄργος Faehse. Qu. καὶ δέισομεν Ἄργος. Vel καὶ θώγομεν Ἄργος.

769. θνατῶν | ἥσσους (δαίμονες) ἐν γ' ἐμοὶ φανοῦνται. et (ἐκ γ' ἐμοῦ) Kirch. οὐτ' ἐμοῦ Steph. Scal. (ἥσσον οὐτ' ἐμοῦ φανοῦνται Flor. 1. 2. Vict. ἥσσους οὐτ' Rom. C.) Qu. ἥσσους δαίμονες ἐκ γ' ἐμοῦ φανοῦνται. Vel ἥσσων Ζεὺς ποτ' ἂν ἐκ γ' ἐμοῦ φανέη. ποτ' ἂν εἴτ'] Qu. ποτε θεοὶ γ'.

771. σὸν] Qu. σά.

773. πόρρσσον ἄλλα τὸν οὐ δικαίως τᾷδ' ἐπάγοντα δορρσσόητα στρατὸν Ἀργόθεν Wunder ad Soph. Aj. 1161. (1188.).

774. δορρσσοντα στρατὸν mss. δορρσσόητα — Bergk. Dind. Cf. Soph. Aj. 1188. δορρσσόντων (δορρσσόητων recte L.) μόχθων. Qu. δορρσσόνον δὴ στρατόν. Cf. ad v. ant. 781.

775. ἐμᾷ γ' ἀρετᾷ] Qu. ἐμᾷ γε κάκᾳ.

777. πολύθυτος — τιμὰ] Cf. Soph. Tr. 756. πολυθύτους τεύχειν σφαγὰς.

779. φθινᾶς] Corruptum videtur. Qu. τετρας aut τριάς.

780. ναῶν codd. νέων Barnes. vulg. Elmsl. et sic nonnulli mss. μελῶν F. W. Schmidt, coll. Alc. 454. ἔλιπες θανοῦσα μολεπὰν μελέων ἀοιδοῖς. Tro. 512. ὕμνων — ὠδᾶν.

781. ἀνεμόεντι δὲ γᾶς ὄχθῳ (et δορρσσοντα in v. str. 774.) Erf. ad Aj. 1188. ἀνεμόεντι δὲ γᾶς ἐπ' ὄχθῳ. (Et sic Kirch.) Ant potius ἀνεμόεντι δὲ γᾶς παρ' ὄχθῳ. Cf. ad v. str. 774.

783. ποδῶν κρότοισιν] Cf. Tro. 546. κρότον ποδῶν.

785. ἐμοὶ τε τῷδε] ὁμοῦ τε τοῖσδε Badham Praef. Ion. p. XVII. τῷδε] Qu. τοῖσδε. Cf. 643. τοῖσδε καλλίστους Elmsl. λέγειν pro ἐμοὶ Jacobs. Qu. ἐμοὶ τ' ἀπαγγέλλειν τούτους.

787. παντευχίαν] Qu. παντευχίας.

788. διήλασεν] διήνυσεν Reisk. διήγαγεν conj. Elmsl. διήγαγεν conj. Dind. et Naber. De sententia cf. 890. Qu. θήσει ταχῶς.

789. ἤλευθερῶσθαι] Qu. ἔλευθεροῦσθαι, vel ἤλευθερῶσθαι.

791. φόβος γὰρ εἴ μοι —] Cf. Med. 184. ἀτὰρ φόβος εἰ πείσω δέσποιναν ἐμήν.

792. ζῶσιν μέγιστόν γ'] Qu. ζῶσιν τε κείσιν —.

793. ὁ μὲν γέρων οὐκ ἔστιν Ἰόλεως ὅδε;] ὁ μὲν γέρων οὐκ ἔστιν Ἰόλεως ἔτι; Elmsl. Dind. Qu. ἀρ' ἔστιν. Et sic Elmsl. in marg. libri sui. οὐκ ἔστιν Ἰόλεως τόδε; Badham Praef. Ion. p. XVII.

795. μῶν τι κεδνὸν ἠγωνίζετο] Anglice, Did he show any good fight?

796. νέος —] Cf. Arist. Pac. 860. ζηλωτὸς ἔσει, γέρον, | αὐθις νέος ὦν πάλιν.

799. σημαίνει] σημαίνει Faehse. Elmsl.

801. ἐκτείνοντας Elmsl. Anglice stretching out. Intransitive, monente Elmsleio, ut in Suppl. 654. τευχεσφόρον μὲν λαὸν ἐκτείνοντι ἄνω etc. Thuc. IV. 8. ἡ γὰρ νῆσος — τὸν τε λιμένα παρατείνουσα καὶ ἐγγὺς ἐπικειμένη ἐχυρὸν ποιεῖ etc.

802. ἐκβάς — ἀρμάτων πόδα] Cf. Soph. Fr. 599. ὄχοις Ἀκισταίοισιν ἐμβεβῶς πόδα.

805. τί τήνδε γαῖαν] ἐπεὶ τήνδ' αἶαν Herm. Matth. εἰάσομεν Heath. Madvig. εἰάσαμεν Elmsl.

807. ἐμοὶ — μάχην συνάψας] Cf. 831. συνῆψαν ἀλλήλοισι μάχην. Phoen. 1236. Alc. 505. 1143. Suppl. 683. συνῆψαν ἀλήην. Ion. 663. ἔχρος μοι συνῆψας. 792. Andr. 621. κῆδος συνάψαι. 649. Herc. 477. Iph. A. 832. δεξιὰν ἐμῇ χειρὶ σύναπον. Fr. 558, 5. συνῆψε γένναν.

808. ἡ κτανῶν] ἡ κτανῶν μ' Schmidt. Qu. καὶ κτανῶν μ'.

821. οὐκ ἔμελλον] Malim οὐδ' ἔμελλον. ἀφίεσαν] Mendosum hoc videtur.

822. λαιμῶν βροτείων] λαιμῶν βοείων requirit Naber, coll. 399 sq. Sed cf. Iph. A. 1084. βρότειον αἰμάσσοντες λαιμόν. Phoen. 1092. μελάνθετον ξίφος | λαιμῶν διήκε τῇδε γῇ σωτήριον. οὐριον γόνον] Mire dictum. Qu. — — ξίφος.

828. μὴ καταισχῦναι θέλειν Reisk. Heath. Elmsl. Ita Orellius in Append. ad Isocr. Antid. p. 389. ὁ δ' αὖ τό τ' Ἄργος μὴ καταισχῦναι θεοὺς | καὶ τὰς Μυκήνας συμμάχους τ' ἐλίσσεται.

830. ἐπεὶ δ' ἐσήμην' ὀρθιον —] Cf. Tro. 1266. χωρεῖτε, Τρώων παῖδες, ὀρθίαν δταν | σάλπιγγος ἡχώ (l. ἡχήν) δῶσιν ἄρχηγοὶ στρατοῦ.

833. πόσον τινὰ στεναγμόν Steph. Musgr. Elmsl. πόσον δέ τιν' ἀλαλαγμόν conj. idem. Μοχ εὐχολήν (pro οἰμωγήν) θ' ὁμοῦ conj. Musgr., coll. Hom. Il. 4, 450.

834. μέν νυν Schaefer ad Aj. 1129.

835. ἐρρήξαι] Leg. ἐρρηξεν. Cf. Hom. Il. 15, 615. καὶ ῥ' ἔθελεν ῥῆξαι σίχας ἀνδρῶν. Sed cf. 842. ἐτρεφάμεσθ' Ἀργείων — δόρυ.

836. ἐπαλλαχθεῖς] Cf. Xen. Mem. III. 8. 1. μή πη ὁ λόγος ἐπαλαχθῇ. Arist. Part. An. III. 1. 5. ὀδόντες ἐπαλλάσσοντες. Gen. An. II. 1. 22. ἀλλήλοισι. Tyrtaeum Fr. 11, 31. καὶ πόδα παρ ποδὶ θείς καὶ ἐπ' ἀσπίδος ἀσπίδ' ἐρείσας. Qu. ἐναλλαχθεῖς, aut ἐπηρείσθη.

837. ἐκαρτέρει μάχη] ἐκαρτέρει μάχη (i. e. μάχη ἣν καρτεροί)
Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 464. Cf. Thuc. IV. 96. καρτεροὶ μάχη.

838. τοῦ κελεύσματος] δύο κελεύσματα L. Dind. et (κελεύματα)
G. Dind. Recte, opinor.

840. οὐκ ἀρήξετ' αἰσχύνην πόλει;] Cf. ad Med. 1272. ἀρήξαι
φόνον δοκεῖ μοι τέκνοις. Soph. El. 876. πόθεν δ' ἂν εἴροις τῶν
ἐμῶν σὺ πημάτων | ἀρήξιν; Aesch. Sept. 121. ἀρήξον δαίτων ἄλωσαν.

841. οὐκ ἄτερ πόνων] Cf. Pind. Ol. VIII. 45. οὐκ ἄτερ παί-
δων. Babr. Fab. 8, 3. οὐκ ἄτερ μούσης. Eur. Fr. 396. ἄτερ πόνων.

845. ἐμβῆσαι — ἐππειον δίφρον] Cf. Cycl. 467. φίλους — νεὼς
μελαίνης κοῖλον ἐμβήσας σκάφος. ἐππειον] ἐππειον conj. Elmsl.
ἐππικόν recte censor in Quart. Rev. IX. 362. Cf. 854. ἐππικοῖς
ἐπὶ ζυγοῖς. Sic πωλικοὶ ὄχοι, πωλικά ζυγά, βοεικά ζεύγη etc.

847. πώλοισ ἐπείχε] Cf. Bacch. 1128. ὄχλος τε πᾶς | ἐπείχε
Βακχῶν. Hom. Od. 20, 75. ἐπὶ δ' αὐτῷ πάντες ἔχωμεν | ἀθρόοι. et
ad Arist. Pac. 1121.

848. λέγοιμ' ἂν ἄλλων Elmsl., coll. Pers. 266. Tro 481. Herod.
II. 104. "Ἄλλον tamen defendit Or. 704. αὐτὸς ξυνειδώς ἡμαθῶν
ἄλλου πάρα."

852. κάποιόσασθαι δίκην] Cf. 882.

853. δῆ] Qu. δέ.

854. ὑπὸ ζυγοῖς] ἐπὶ ζυγοῖς Reisk. Musgr. Elmsl.

855. λυγαῖω νέφει] Cf. Iph. T. 110. νυκτὸς ὄμμα λυγαίας. Soph.
Fr. 471. λυγαῖον νέφους.

856. σὸν δὴ λέγουσι παῖδά γ'] σὸν παῖδα δὴ λέγουσιν Cobet.
παῖδά γ'] παῖδά θ' Elmsl.

858. ἡβητήν τύπον] Displicet ἡβητήν. Qu. ἡβώντων τέπος
(aut σθένος).

861. δεσμοῖς τε] Qu. δεσμοῖς δέ.

863. πάροινθε· τῇ δὲ νῦν τύχη] Malim πάροινθεν (ita B.)· ἡ δὲ
νῦν τύχη —.

867. ὦ Ζεῦ τροπαῖε] Cf. Soph. Ant. 143.

872. θεοῖς ὀμιλεῖν] Cf. Soph. Phil. 728. ἦν ὁ χάλκασπις ἀνὴρ
θεοῖς πλάθει.

874. τοῦ κακῶς ὀλουμένου] Cf. Soph. Fr. 703 (κακῇ) κακῶς
σὺν πρὸς θεῶν ὀλουμένη.

876. κλήρους δ'] Qu. κλήρους τ'. ἐμβατεύσετε cod. G. Musgr.
Elmsl. Cf. Hec. 913. τάλαιν', οὐκέτι σ' ἐμβατεύσω.

884. κρατοῦντα καὶ σῇ --] πτήσονται — Cobet. παρόντα τῇ
σῇ — F. W. Schmidt. Qu. κύπτοντα, vel πεσόντα, vel κρατοι-
μενον σῇ etc. Cf. 944.

886. ἔξενξ' ἀνάγκη] Cf. Soph. Phil. 1025. κλοπῇ τε κἀνάγκῃ
ζυγείς. Aesch. Prom. 886. ἀνάγκαις ταῖσδ' ἐνέξενγμαί.

890. 891. Ut spurios damnat F. W. Schmidt.

890. ἐλευθερώσόν μ'] ἐλευθερώσειν μ' Pors. Elmsl. Recte.

893. ἐνὶ δαὶ mss. εἰνὶ (?) δαῖτι Dind. ἐπὶ δαῖτι Elmsl. prob. censor in Quart. Rev. IX. 363., coll. Med. 195. οἵτινες ὕμνους ἐπὶ μὲν θαλίαις — εὐροντο. Qu. ἔστ' ἐπὶ (aut ἐνὶ) δαῖτι. Cf. ad 902.

894. εἴη δ' —] ἡδεῖα δ' — Madvig. Qu. ἔστιν δ' —. εὐχαρις Ἀφροδίτα] Cf. Med. 632. θεὸς εὐχαρις.

895. τερπνὸν δέ τι —] Cf. Prom. 536. ἡδὺ τι θαρσαλέαις etc.

897. τῶν πάρος οὐ δοκούντων] Cf. Hec. 294. λόγος γὰρ ἔκ τ' ἀδοξούντων ἰὼν | καὶ τῶν δοκούντων. Tro. 609. τὰ δὲ δοκοῦντ' ἀπώλεσαν (οἱ θεοί).

899. Μοῖρα τελεσιδότηει' αἰὼν τε Κρόνον παῖς] Legerim Μοῖρα τελεσιδότηειρα Ζεὺς (Ζάν) τε Κρόνον παῖς. Cf. Aesch. Prom. 520. Μοῖρα τελεσφόρος. Soph. Aj. 1390. μνήμων τ' Ἑρινὸς καὶ τελεσφόρος Δίκη. Confer βαρυνδότειρα, Aesch. Sept. 977. τελεσσίγamos (Nonn.), τελεσσίγονος (Nonn.), τελεσσίγοος (Orph.).

900. αἰὼν τε] αἰὼν τε vir doctus in Quart. Rev. IX. 363.

901. δδόν τιν' — δίκαιον] Cf. Iph. T. 1202. δίκαιος ἡδύβεια καὶ προμηθία. Ita βεβαία et βέβαιος, etc. δίκαιον] Qu. δικαίαν.

902. οὐ χρή ποτε τόδ' ἀφελέσθαι] οὐ χρή ποτέ σ' ἀφελέσθαι malit Elmsl. τόδ'] Qu. τοῦτ'. Cf. ad 893.

904. μανῶν] Cf. Arist. Nub. 832. Pac. 65. Th. 689.

908. τῶν ἀδίκων γε παραιρ-|ῶν φρονήματος αἰὲν censor in Quart. Rev. IX. 363. παραιρῶν φρονήματος] Cf. Hipp. 1104. λύπας (gen.) παραιρῶν. Fr. 258. τὸ μαλθακὸν — τοῦ λίαν παρείλετο.

911. τεὸς] Rarum est epicum τεὸς in tragoedia. Cf. Aesch. Prom. 162. Soph. Ant. 604.

912. φεύγει] φεύγω Elmsl. Kirch. Nauck. Recte, opinor. Qu. ψεύδει.

913. πυρὸς —] Cf. Tro. 825. ἃ δέ σε γειναμένα πυρὶ δαίεται.

914. δαῖσθεις] Qu. δαῖχθεις et ἀνέρος pro ἀνδρὸς v. ant. 924.

918. παῖδας Διὸς ἀξιώσας] Cf. Soph. Aj. 1114. οὐ γὰρ ἤξιον τοὺς μηδένas.

919. συμφέρεται —] Cf. Soph. El. 527. ἔπειτα χαίτης πῶς ξυνοίεται πλόκος; Herod. VI. 59. συμφέρονται δὲ ἄλλο τόδε τοῖσι Πέρσῃσι.

922. τοῦσδε] τᾶσδε F. W. Schmidt. πολλοῖς] Qu. κάλλοις. Anglice, most things resemble also others.

923. κείνας] κλεινᾶς aut potius κείνους F. W. Schmidt.

924. ὕβρεις] ὕβριν Heath. Musgr. ἔσχεν δ' ὕβρις ἀνδρὸς (i. e. ἐπαύσατο) conj. Elmsl. ad Suppl. 494. ἀνδρὸς] Qu. ἀνέρος. Aut ἔσχεν δ' ὕβρεως βροτῶν —. Cf. ad v. str. 914. ὃ θυμὸς —] 'To whom the gratification of his anger was of more account than justice', reddit Censor in Quart. Rev. IX. 363., coll. Plat. Crit. 16. μῖτε παῖδας περὶ πλείονος ποιοῦ — πρὸ τοῦ δικαίου.

930. τυχεῖν] Qu. βλέπειν.

931. οὐ γάρ ποί' ηὔχει —] Cf. Aesch. Ag. 508. οὐ γάρ ποί' ηὔχουν — μεθέξειν. Soph. Phil. 869. οὐ γὰρ ἐξηύχουν ποί' ἄν.

932. πολυπόνῳ σὺν ἀσπίδι] Qu. δοριπόνῳ —. Cf. Iph. A. 772. δοριπόνους ἀσπίσι. (Nisi ibi potius corrigendum πολυπόνους.) Sed cf. Aesch. Pers. 320. Ἀμφιστρεύς τε πολύπονον δόρυ νωμῶν.

933. ἔστειχε μείζω τῆς τύχης φρονῶν πολὺ] μείζω τῆς δόξης φρονῶν πολὺ conj. Elmsl. (ut postea reperit in cod. E.). μείζον requirit Cobet. Cf. 259. τοῦ θεοῦ πλείω φρονῶν. 979. Fr. 1027. 3. ὀφρύν τε μείζω τῆς τύχης (δόξης?) ἐπηροκότα. Her. 387. εἶον, σάφ' οἶδα, καὶ μάλ' οὐ σμικρὸν φρονῶν. Phoen. 710. Aesch. Agam. 384. πνεόντων μείζον ἢ δικαίως. Soph. Aj. 1120. Isocrat. Archid. p. 32. ταῖς τύχαις ἐπακολουθεῖν καὶ μὴ μείζονα φρονεῖν τῆς δυνάμεως. Arist. Ach. 988. μεγάλα δὴ φρονεῖ. πολὺ, —] πόλιν — Jacobs Animadv. p. 127. Fortasse recte.

936. βρέτας Διὸς τροπαῖον καλλίνικον ἴστασαν] Cf. Phoen. 1265. Πολύνεικες, ἐν σοὶ Ζηνὸς ὀρθῶσαι βρέτας | τροπαῖον etc. 1487. αἱ μὲν Διὸς τροπαῖον ἴστασαν βρέτας.

941. εἰλέ σ' ἢ Δίκη] Cf. Soph. O. C. 1026. καὶ σ' εἰλε θηρῶν ἢ Δίκη (τύχη vulg.). El. 528. ἡ γὰρ Δίκη νῦν εἰλεν.

943. ἐναντίον] ἐναντίος conj. Faehse, nisi ἐναντίους ex adverso stantes significet.

946 sq. Sic constituerit Herwerden, 946. 947. 950. 949. 951.

949. κατήγαγες] κάτω τε γῆς Reisk. Qu. κατὰ χθονός.

950. ὕδρας] Qu. χυδρας.

953. Cf. Alc. 32. οὐκ ἤρκεσέ σοι μόρον Ἀδμήτου | διακωλύσαι —;

956. τοὺς δὲ νηπίους] Qu. τοὺς δὲ γ' ἡθέους. Cf. Soph. O. R. 18.

959. καὶ κερδανεῖς ἅπαντα —] Cf. Med. 453. πᾶν κέρδος ἰγούσῃ ζημιουμένη φνυγῇ. χορή] Leg. χοῆν.

961. οὐκ ἔστ' ἄνυστον] οὐκ ἔστιν δοῖον Elmsl., coll. Iph. T. 1044. Recte. Cf. 1011. ἄνυστον] Cf. Hipp. 1237. δεσμὸν δναξίνυστον. Hom. Od. 16, 111. ἀνηνύστω ἐπὶ ἔργῳ. Trag. Adesp. 396. θεοῦ θέλοντος πάντ' ἄνυστά (ἀνυστά πάντα vulg.) γίνεται.

963. εἶργει — μὴ θανεῖν] Cf. Herod. VIII. 98. οὐ νῦν ἐέργει μὴ οὐ κατανύσαι etc. Soph. O. R. 129. ποῖον εἶργε τοῦτ' ἐξειδένα;

965. τοισίδ'] Horum sententia.

969. μηδὲ φῶς ὄραῖν ἔτι] μὴ δ' ὄραῖν φάος τόδε Elmsl.

970. τότ' ἡδικήθη —] Cf. Soph. El. 583. σὺ τοι | πρώτη θάνοις ἄν, εἰ δόξης γε τυγχάνοις. Plaut. Aul. IV. 4. 15. et ad Av. 1221.

971. Cf. Soph. El. 384. νῦν γὰρ ἐν καλῷ φρονεῖν. et ad Arist. Eccl. 321. Plat. Resp. p. 571. οὐκουν ἔτι ἐν καλῷ;

973. ἔγωγε· καίτοι] ἔγωγ', ἐπεὶ τοι Naber, coll. Porson. ad Med. 675. Recte, opinor.

976. Cf. Med. 793. οὗτις ἐστὶν δοῖτις ἐξαιρήσεται (τέκνα τὰμὰ).
Iph. A. 972. Fr. 660.

977. τοῦτον δ' —] Cf. Alc. 848. Med. 793. Fr. 661.

978. πρὸς ταῦτα —] Similiter Med. 1358. πρὸς ταῦτα καὶ
λέαναν, εἰ βούλει, κάλει, etc.

980. λέξει] ψέξει Cobet. Imperativum desiderat censor in
Quart. Rev. IX. 364. Qu. λεγέτω. Postulari videtur pronomen.

981. δεινόν τι] Qu. εἰκός τε. Mox recte vulgo ἔχειν.

985. δειλίαν ὀφλεῖν τινα Elmsl., coll. Herc. 1348. μὴ δειλίαν
ὀφλω τιν' ἐκλιπὼν φάος.

986. νεῖκος — ἡράμην] Cf. Theogn. 90. νεῖκος ἀειράμενος.
Fr. 1052. οὐ πρόπει κακοῖς — νεῖκος αἰρεσθαι.

987. σοὶ μὲν ἤδη γε Schaef. Lenting. ἤδη δὲ malit Herm. οὐ
δῆτα· σοὶ μὲν — Elmsl. αὐτανένιος] Cf. 212. αὐτανενίω. Rhcs. 944.

994. συνθακῶν ἀεί] Qu. φροντίζων ἀεί aut μηχανήματα.

995. διώσας] δηώσας al. ἀπώσας F. W. Schmidt, coll. 1003.
Prima in δηώσας corripitur, ut in Aeschyli Fr. 199, 9. βάλλων
δηώσεις ῥαδίως Λίγυν στρατόν. V. Elmsl.

997. οὐκ ἀριθμόν ἀλλ' —] Cf. Tro. 476. οὐκ ἀριθμόν ἀλλως,
ἀλλ' ὑπερτάτους Φρυγῶν. Arist. Nub. 1203. ἀριθμός, πρόβατ'
ἄλλως, etc.

999. ἀκούσεται τὰ γ' ἐσθλά] ὁμως ἀκούσεται (?) ἐσθλά Cobet.
Lege ἤκουσεν ἂν πάντ' ἐσθλά.

1004. τὰμ' ἐγίγνεται Musgr. Elmsl. Erf. ad Soph. Aj. 191.

1006. ἐχθροῦ λέοντος —] Haec παρωδεῖ Comicus in Arist.
Vesp. 1160. ἐχθρῶν παρ' ἀνδρῶν δυσμενῇ καττύματα. Lys. 889.
Lycophron. trag. 1. παῖδες κρατίστου πατρὸς ἐξωλέστατοι. Aesch.
Fr. 201. ἐχθροῦ πατρὸς μοι τοῦτο φίλτατον τέκνον.

1010. τοῖσι δ' Ἑλλήνων νόμοις vel οὐδ' ἀγνός εἰμι in v. seq.
conj. Elmsl. propter verba πόλις τ' ἀφῆκε.

1011. οὐχ ἀγνός εἰμι] Cf. Soph. O. C. 37. ἔξελθ'· ἔχεις γὰρ
χῶρον οὐχ ἀγνὸν πατεῖν.

1012. πόλις τ'] Qu. πόλις δ'.

1013. μεῖζον τίονσα] πρόσθεν τιθεῖσα Cobet., coll. Hec. 129.
τίονσα] Honorans. Cf. Aesch. Sept. 77. πόλις γὰρ εὖ πράσσουσα
δαίμονας τίει. Vox alibi apud nostrum non legitur, ut monuit
Elmsleius. Cf. verbum κίω apud Aeschylum.

1014. πρὸς ᾧ γ' εἶπας ἀντήκουσας mss. ᾧ γ' εἶπας ἀντήκουσας
Herm. conj. Elmsl. prob. censor in Quart. Rev. IX. 364. ἄττ' [ἄσσ' ?]
εἶπας — Cobet. Herw. Leg. ᾧ (aut ὅσα) μ' εἶπας — δέ] Qu.
σε. Ita etiam Hart.

1015. τὸν :ε] Malim τὸν γε. Mox pro καλεῖν qu. σέβειν.

1017. οὐδὲν ἀχθοίμην] Leg. οὐκ ἂν ἀχθοίμην.

1024. τὸ γὰρ σῶμ'] Qu. τὸ γὰρ δρωσ'. οὐκ ἀπιστήσω χιθονί]
Qu. οὐκ ἐγὼ κρύψω (aut οὐ καλύψω ἑγὼ) χιθονί.

1025. δώσει τὴν δίκην] Cf. Soph. O. C. 552. Arist. Av. 337. Xen. Hell. 2, 3, 39.

1026. Cf. Arist. Vesp. 1257. παρητήσαντο τὸν πεπονθότα. Eq. 37. Herod. V. 33. VI. 24. τὴν δὲ δὴ πόλιν censor in Quart. Rev. IX. 364. Sic Orest. 53. τὴν δὲ δὴ πολύστονον | Ἑλένην — Qu. τήνδε δὲ πόλιν (vel χθόνα). Ita etiam Elmsl.

1030. οὗ τὸ μόρσιμον] Lege οὗ ὅτι μόρσιμον. Idem suadet Kirch. Cf. Hel. 1677. τῷ — Μενέλεω θεῶν πάρα — ἐστὶ μόρσιμον. Τὸ μόρσιμον legitur Alc. 942. Hel. 619. etc.

1032 sq. Cf. Soph. O. C. 1533. χοῦτως ἀδῆγον τήνδ' ἐνοικίσεις (l. ἂν οἰκήσεις) πόλιν | σπαρτῶν ἀπ' ἀνδρῶν.

1032. καὶ σοὶ μὲν εὖνους]. ὑμῖν μὲν εὖνους nescioquis. πόλι σωτήριος] Cf. Dinarch. 91, 20. φυλάσσειν (Areopagum) τὰς ἀπορηγίτους διαθήκας, ἐν αἷς τὰ τῆς πόλεως σωτήρια κείται. Phoen. 1093. ξίφος — τῇδε γῇ σωτήριον.

1033. μέτοικος] Cf. Aesch. Pers. 319. σκληρὰς μέτοικος γῆς ἐκεῖ κατέφθιτο. Cho. 684.

1038. ἡρόμην] ἡδούμην Musgr. Tyrwh. Elmsl. ἡζόμην(?) Cobet. Herw. ad Soph. O. R. 155., coll. Hesychio, οὐχ ἄζομαι: οὐ σέβομαι, οὐκ ἐντρέπομαι. Cf. Aesch. Ag. 1946. μὴ νυν τὸν ἀνθρωπείων αἰδεσθῆς νόγον. Suppl. 487.

1041. μὴθ' αἶμ'] μὴ ῥεῖμ' ἐάσης εἰς ἐμὲ στάξαι ποτὶν conj. censor in Quart. Rev. IX. 365. Qu. μὴτ' ἄλλ'. ἐάσης] ἐύσι] suadet Kirch. Lege ἐάσης σφ'. στάξαι] σφάξαι voluit, ut videtur. Elmsl., qui in margine sui libri citavit El. 92. πυρρὰ τ' ἐπέσφας αἶμα μῆλειον φόνου. τόπον] τάφον Heath. Elmsl.

1042. κακὸν —] Cf. Suppl. 1209. φόβον γὰρ αὐτοῖς — θήσῃ καὶ κακὸν νόστον πάλιν. Bacch. 1335. νόστον ἄθλιον πάλιν.

1050. εἶτα] εἴτε Herw. Lege ἐνθα. Et sic Madvig, coll. 528. ἡγεῖσθ' ὅπου δεῖ σῶμα κατθανεῖν τόδε. Verba δμῶες — κτανόντας: secludit Schmidt. κυσὶν δοῦναι] Cf. Phoen. 1644. τί δ'; οὐ δα καίως ὅδε κυσὶν δοθήσεται;

1051. δοῦναι κτανόντας, (εἴτε τοῖς φίλοις, ὥς | τάφῳ καλίνῃ) μὴ γὰρ — Herw.

1053. ταῦτα vulg. Elmsl. ταῦτ' Port. Heath. Recte. Alioquin addita opus foret particula καὶ ante μοι, ut in Phil. 1448. Eccl. 654.

SUPPLICES.

1 sq. Cf. Aesch. Sept. 253. θεοὶ πολῖται, μὴ με δουλείας τυχεῖν.

10. ἱκτῆρι θαλλῶ] I. q. ἱκεσίῳ. Cf. Trag. adesp. 185. ἱκτῆρα (ἱκτῆρα?) θαλλόν. Soph. O. R. 143. ἱκτῆρας κλάδους. 3. Aesch. Cho. 1035.

ξὺν τῷδε θαλλῷ καὶ στέφει προσίξομαι. Hesych. λιτήρα θαλλόν: τὸν ἱκέσιον. Analogiae repugnare videtur forma λιτήρ. προσ-
πίτνουσ' ἐμὸν γόνυ] Cf. Fr. 781, 68. πατὴρ — πρόσπεσε γόνυ.
Hec. 339. πρόσπιπτε — Ὀδυσσεώς γόνυ. 737. Andr. 165. Iph. A.
900. Hel. 953.

11. ἀμφι — εἰσιν sine distinctionis nota Monk. ad Alc. 751.

14. παγκληρίας] Cf. Ion. 814. 1542.

17. θάψαι] κρύψαι Herw., coll. 531. 443.

19. νόμιμ' ἀτίζοντες θεῶν] Cf. Aesch. Sept. 441. θεοὺς ἀτίζων.

20. ἐμῆς] ἐμοῦ Herw., coll. Med. 1319. Suppl. 127. Aesch.

Cho. 474. κἀγὼ, πάτερ, τοιάνδε σου χρεῖαν ἔχω.

21. ὅδε κεῖται] Anglice, lies here. Cf. Hec. 486. αὕτη πέλας
σοῦ — κεῖται.

22. τ' ἔγχος] τὸ κῆδος Herw. ad Ion. 1305.

27. μόνον vulg. Herm. μόνῳ Reisk. Markl. Musgr. Elmsl.

29. προθύουσ'] Qu. προθύουσιν.

34. Elmsleius in margine sui libri notat εἰμι τὴν κάτω, | Κόρης
ἀνακτός τ' εἰς ἀνηλίους δόμους. Sed v. Elmsl. ad Her. 409.

38. ὥς ἡ γόον τὸν λυπρὸν F. W. Schmidt.

39. θεοὺς] φθιτοὺς F. W. Schmidt.

42. γεραῶν ἐκ στομάτων] γεραῶν (αἰ) — recte Markland.
Cf. Tro. 1275. ὦ γεραιέ πούς. Hec. 274. γεραιᾶς παρηλίδος. 64.
γεραιᾶς χειρός. Phoen. 103. γεραῖαν — χεῖρα. et ad Aesch. Ag. 722.
Suppl. 668. Eur. Tro. 98. κεφαλὴν (γεραρὴν Matth.) ἐπάειρε δέρεν.
Apoll. Rh. I. 620. IV. 203.

44. φθιμένων νεκῶν] Cf. 558. τοὺς δλωλότας νεκρούς. Alc.
995. νεκρῶν — φθιμένων.

45. καταλείπουσι] καταλείβουσι Matth., coll. 1119. καταλειβο-
μένας ἄλγεσι. ἄνα μοι —] Cum consonante incipere debere
hunc versum jure monet Elmsleius, qui mendum hic latere
suspiciatur.

51. καταδρύμματα χειροῖν Elmsl.

53. χώματα γαίας ἐσορῶ] χώματ' ἀγήλασα κυρῶ Herw. ad
O. R. 594.

58. ὅσον] Cf. ad Soph. Aj. 185. τόσον.

62. σῶμα ταλαίνας ἄταφον Elmsl. ad Med. 1077., ut ordo sit
ἐμὴν τ' εἰς χεῖρα ταλαίνας, ut in 921. τὸν ἐμὸν ἔχει μόχθον ἀθλίας.
Quod ad singulare σῶμα, confert Med. 1108. σῶμά τ' ἐς ἥβην
ἦλυνθε τέκνων.

71. γόων γόοις διάδοχος] Cf. Hec. 588. λύπη τις ἄλλη διά-
δοχος κακῶν κακοῖς.

72. προπόλων Monk. ad Hipp. 200.

74. ἔτ' ὦ ξυναλγηδόνες χορὸν] ἔτ' ὦ ξυνάλγεινον ἐς χορὸν conj.
Madvig.

75. χορὸν τὸν Ἄϊδας σέβει] Cf. Herc. 1027. τὸν Ἄϊδα χορὸν ἀχῆσω; 76. λευκὸν] Leg. λευκάς.

77. φόνων] Leg. φόνω (φόνωι).

79. ἄπληστος — χάρις γόνων] Cf. Soph. El. 1336. τῆς ἀπλήστου τῆσδε σὺν χαρᾷ βοῆς. μ' ἐξάγει χάρις γόνων] Cf. Alc. 1050. ἔγνωκα καὶ τὸς, ἀλλ' ἔρως τίς μ' ἐξάγει. Ion. 361. μὴ μὴ μ' ἐπ' οἴκτον ἔξαγ' —.

80. ἀλιβάτου πέτρας] Cf. Hipp. 732. Xen. Anab. I. 4. 4. ἔπερθεν δὲ ἦσαν πέτραι ἡλιβάτοι. Aesch. Suppl. 351. ἄμ πέτραις ἡλιβάτοισιν. Arist. Av. 1732. τὸν ἡλιβάτων θρόνων ἀρχοντα.

82. γόνων] δρόσων Wilamowitz. δόων(?) F. W. Schmidt.

87. τίνων γόνων] τίνων γόνον τ' Elmsl. Qu. τίνων (vel τίνας) γόους ἤκουσα καὶ χειρῶν κτύπον —; Cf. Alc. 86. κλύει τις ἡ στεναγμὸν ἢ χειρῶν κτύπον κατὰ στέγας ἢ γόνον ὡς πεπραγμένων. Qu. κτύπον et θρήνον. στέρων κτύπον] Cf. Tro. 789. στέρων τε κτύπους.

88. στέρων κτύπον] Qu. χειρῶν κτύπον.

89. φόβος μ' ἀναπτεροῖ] Cf. Or. 866. μῶν τι πολεμίων πάρα ἄγγελμ' ἀνεπτέρωκε Δαναῖδων πόλιν; Soph. Ant. 1307. ἀνέπταν φόβου ἡχοῦς] An ἡχῆς?

92. καινῶν Elmsl. καινὰς ἐσβολὰς ὁρῶ λόγων] Cf. Ion. 676. πενθίμους ἀλαλαγὰς στεναγματίων ἄλλας (τ') ἐσβολὰς. Arist. Ran. 956. λεπτῶν τε κανόνων ἐσβολὰς ἐπῶν τε γωνιασμούς. 1104. λόγων] Lege γόνων. Et sic Schmidt.

93. βωμίαν ἐφημένην] Cf. Soph. O. R. 32. ἐξόμεσθ' ἐφέσται. Aesch. Eum. 409. βρόετας τε τοῦμὸν τῶδ' ἐφημένῳ ξένῳ.

94. ξένους θ'] ξένας θ' Elmsl. ad Med. 764. Qu. ξένας θ'.

95. ἔκ τε γὰρ —] Elmsleius confert Tro. 770. ἔκ τε γὰρ θεῶν etc. γερασμίων ὄσων] Cf. Phoen. 930. γερασμίου τριχός.

97. κοῦραι δὲ] κοῦραι τε Markl. Elmsl.

100. γυναῖκές εἰσιν αἶδε μητέρες F. W. Schmidt. γραῖαι γυναῖκες αἶδε μητέρες τέκνων, — Vitelli.

109. Cf. Hipp. 336. σιγῶμ' ἂν ἦδη· σὸς γὰρ οὐντεῦθεν λόγος.

110. σὲ τὸν κατήρη —] Cf. Soph. Aj. 1228. σέ τοι τὸν ἐκ τῆς αἰχμαλωτίδος λέγω. Hesych. κατήρη· τὸν κεκαλυμμένον. κατήρη γλανιδίῳ] Cf. Hec. 487. κεῖται ξυγκεκλημένη (ξυγκεκρυμμένη;) πέπλοις.

111. πάρες γόνων] Cf. Or. 1022. ἀφεῖσα (παρεῖσα?) τοὺς γυναικεῖους γόους.

112. πέρας — ἰὼν] περανεῖς — ἰὼν F. W. Schmidt.

116. Sine interrogatione haec efferenda esse monet Elmsleius. coll. Iph. T. 517. Andr. 564. Bacch. 462. Her. 89.

120. ἐξαιτῶν πόλιν] ἐξαιτῶν πάλιν Elmsl., coll. Aesch. Suppl. 345. αἰτοῦμαι μὴ 'κδοῦς (vel μὴ 'κδοῦς) παισὶν Αἰγύπτου πάλιν. πάλιν tuietur Blomf.

122. οἱ κτανόντες] οἱ κρατοῦντες Markl. Nauck. οἱ κραίνοντες malit F. W. Schmidt.

123. χερζόντος Brod. V. Elmsl. ad Her. 801.

124. φέρειν] φρονεῖν F. W. Schmidt. τί δ';] Imo τί; Vel τί δ' ἦ —;

129. δοκῆσάν σοι] Cf. Her. 186. ψήφω δοκῆσαν.

133. τῷ δ' ἐξέδωκας παῖδας Ἀργείων σέθεν;] Connecte παῖδας ἔθεν, et τῷ Ἀργείων. Cf. Med. 1309. παῖδες τεθνῆσι χειρὶ μη-
ροῖα σέθεν. τῷ] τοῖς conj. Markl. τοῖσι pro τίσι legitur Soph.
rach. 986.

136. Τυδῆι] Τυδεῖ γε Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 464. Herm.
enting. ad Androm. 887. Recte.

138. ἐπῆλθε] ἔπεισε Nauck. ἐπῆρε melius Herw.

141. ἐξελίσσεις] Cf. Ion. 397. οὐχ ἥπερ ἡμεῖς αὐτὸν ἐξελίσσομεν.

144. Πολυνείκης θ' ἄμα] Πολυνείκους βίᾳ (aut σθένει) inge-
ose Herw. ad Soph. O. R. 753.

148. αἷμα συγγενὲς φεύγων χθονός] Cf. Med. 795. ἔξειμι γαίης
ἱστίων παίδων φόνον | φεύγουσα. Hipp. 35. Κεκροπίαν λείπει
όνα | μίasma φεύγων αἵματος Παλλαντιδῶν. Fr. 562, 2. ἐνθεν αἷμα
γενὲς φηγῶν — ὥκησεν Ἄργος. Aesch. Cho. 1039. φεύγων τόδ'
α κοινόν. φεύγων χθονός] Cf. ad Andr. 1055. τῶνδ' οἴχεται
αἷς δόμων. χθονός] Suspectum. Qu. ποτε.

149. παῖς add. Erf. ad Aj. p. 628. Pors. Gaisf. Herm. Elmsl.
idem omissionis exempla plura notavit Porson.

151. Lege σοφὴν γ' ἔλεξας τὴν ἐκ. φ. Et sic Markland.

154. Lege ταῦτ' ἐκδικάζων. Et sic Herm. Elmsl. Cf. 1151. 1214.

158. τί δὲ πλέον;] Haec se non intelligere fatetur Elmsleius.
μφιάρεω γε Schaefer ad Soph. O. C. 1313.

160. παῖς supplent Gaisf. Erf. κτάνοι Blomf. Cf. ad Iph.
09.

162. δὲ δὴ γε πολλοὺς] Cf. Her. 632. πάρεσμεν, οἷα δὴ γ' ἐμοῦ
υσία. Frustra vulgatam sollicitant Porson. Blomf.

164. ἐν μὲν αἰσχύναις ἔχω] Leg. διὰ μὲν αἰσχύνῃς ἔχω. Cf.
Γ. 683. Bacch. 89. ἔχονσ' ἐν — ἀνάγκαισι.

166. τύραννος ἰσοδαίμων] Cf. Pers. 633. ἰσοδαίμων βασιλεύς.
μων Porson. prob. Elmsl. πολὺς ἀνὴρ] πολὺς forsan men-
i est: nusquam enim in hac fabula perhibetur esse senex
tus. V. Elmsl. ad 250.

74. ὦν — κείνων] Aut ὅς aut κεδναῖς malit Herw.

82. οἴκοθεν] Cf. Arist. Pac. 522. πόθεν ἂν λάβοιμι ὄῃμα
ιφύρορον | ὅτῳ προσείπω σ'; οὐ γὰρ εἶχον οἴκοθεν (οἴκοθέν γ')

84. δι' οἴκτου λαβεῖν τύχας] Cf. Hec. 851. ἐγὼ σε — δι'
ἔχω.

196. ἔλεξε γάρ τις —] Cf. Ag. 369. οὐκ ἔφα τις θεοὺς βροτῶν ἀξιοῦσθαι μέλειν.

198. τοῦτοις ἀντίαν γνώμην ἔχω] Cf. Andoc. de myst. p. 3. ἐγὼ δὲ, ὦ ἄνδρες, πολὺ τὴν ἐναντίαν τοῦτοις γνώμην ἔχω.

201. βίσιον ἐκ πεφυρμένον —] Locus similis est Trag. adesp. 393. ἔπειτα πάσης Ἑλλάδος καὶ ξυμμάχων | βίον διώκησ' (l. διώκησ') ὄντα πρὶν πεφυρμένον | θηροῖν θ' ὅμοιον.

206. σταγόνας ὑδρηλάς] An ὑδρηλάς? Cf. ad Cycl. 89. Aesch. Pers. 612. λιβάσιν ὑδρηλαῖς.

207. ἄρδῃ τε νηδύν] I. q. ἀλδαίνῃ. Cf. Pind. Ol. V. 53. ἐγίεντα δ' εἴ τις ὄλβον ἄρδει. πρὸς δὲ τοῖσι] πρὸς δὲ τοῖσδε malit Monk. ad Alc. 274. χείματος προβλήματ'] Cf. Aesch. Sept. 676. πετρῶν προβλήματα.

208. αἰθὼν τ' — θεοῦ] αἰθὼς τ' — Barnes. Valck. (Apoll. Rh. III. 1304. δῆϊον αἰθὼς). I. e. calorem solis. Cf. Rhés. 990. ναῖν αἰθὼν τ' ἐμβαλεῖν πέποιθα. Tentabam olim πρόβλημα θάλατος τ' — θεοῦ.

212. πτύχας] πτυχάς Elmsl. ad Med. 1264.

217. τοῖσι] τοῖσδε Blomf., coll. 314. πρὸς τοῖσδε δ', etc. Iph. A. 1373. ὅδε δὲ συμφορὰς τύχη.

220. κόρας μὲν] Respondet μὲν in v. 229.

221. ὥς ζώντων θεῶν] Leg. ἀκόντων θεῶν.

222. λαμπρὸν δὲ] λαμπρὸν τε Elmsl. θολερῶ] θολερὸς et καθαρός sibi opponuntur Herod. IV. 53. δῶμα] οἶμα C. σπέσμα (i. e. γένος) Herwerden.

223—228. Parenthetice haec accipienda esse monet Elmsl.

223. ἤλκωσας οἴκους] Cf. Alc. 879. Hec. 409. Aesch. Cho. 843. δόμοις — φόνῳ — ἐλκαίνουσι. Arist. Nub. 713. Av. 442. οὔτε] οὐχί Nauck. οὐδὲ W. Headlam.

225. εὐδαιμονοῦντα δ' εὐπότιμους κτᾶσθαι φίλους(?) F. W. Schmidt. Malim εὐδαιμονοῦντάς τ' cum Elmsleio. Virgulam post τρυφῶμεν inserit Blomf.

226. ἡγούμενος] Qu. ποιούμενος.

230. θέσφατ', εἴτ' ἀτιμάσας] Qu. θέσφαθ' ἀξητίμασας.

232. παραχθεῖς] παραχθεῖς Blomf. τιμώμενοι] τι μώμενοι Herw. ad O. R. 1223.

239. ἀνωφελεῖς τε] μεγάλοι σθένει τε F. W. Schmidt. Qu. εἴ γεγονότες τε.

241. δεινοὶ νέμοντες] Qu. αἰ νέμοντες. Et sic F. W. Schmidt. Cf. 407. οὐχί τῷ πλούτῳ διδοὺς | τὸ πλείστον, ἀλλὰ χά πένης ἔχων ἴσον (τῷ πένητι τὴν ἴσων?). 570. δεῖ δοῦναι μέρος. Fr. 364, 7. τῷ πλουσίῳ τε τῷ τε μὴ διδοὺς μέρος. Fr. 183, 2. νέμων τὸ πλείστον ἡμέρας τούτῳ μέρος. πλείον μέρος] Qu. μειζον μέρος. Cf. Fr. 362, 7. τῷ πλουσίῳ τε μὴ διδοὺς μειζον μέρος. Thuc. III. 3. Sed Plat. Gorg. 484 E. νέμων τὸ πλείστον — μέρος (Eur.). Malim πλέον.

242. τοὺς ἔχοντας] Cf. Arist. Pl. 596. τοὺς μὲν ἔχοντας καὶ πλουτοῦντας. κέντρο' ἀφιαῖσιν κακὰ] Qu. — πικρά. ἀφιαῖσιν] ἀγιέναι Herw. ad O. R. 545. Legitur etiam Herc. 629.

248. χαίρων ἴθ'. εἰ δὲ μὴ βεβούλευσαι καλῶς | αὐτὸς, πιέζειν σὴν τύχην ἡμᾶς τί δεῖ; Herm. prob. Elmsl., coll. Alc. 896. συμφορὰ δ' ἐτέρους ἐτέρα | πιέζει φανείσα θνατῶν. ἴθι δὴ μὴ γὰρ C. ἴθι μὴ γὰρ (μὴ οὐ γὰρ a m. sec.) P. Qu. ἴθ'. οὐ γὰρ οὔν βεβούλευσαι καλῶς.

249. πιέζειν] στενάζειν F. W. Schmidt, coll. Herc. 248. στενάζετε — δόμον τύχας. ἡμᾶς λίαν] ἡμᾶς δ' ἔαν Nauck.

250. ἡμαρτεν] ἡμαρτον tentat Elmsleius, cujus notam vide.

252. 253. Hos vv. transponunt Scal. Barn. Markl. Quod probare videtur Elmsleius, coll. Thuc. IV. 83. Περδίκκας δὲ οὔτε διαισπὴν ἔφη Βρασιῖδαν τῶν σφαιτέρων διαφόρων ἀγαγεῖν, μᾶλλον δὲ παιδαριέτην ὣν ἂν αὐτὸς ἀποφαίνοιη πολεμίων ἀδικήσιν τε etc. Recte in veteribus edd. personae nomen versui alteri praefigitur, t monuit Elmsl.

252. ὥς ἱατρον] Qu. ὥς σ' ἱατρον.

255. κολαστὴν ἀπυτιμητὴν] Cf. Soph. Fr. 478. κολασταὶ κάπυμιταὶ κακῶν. Aesch. Prom. 77. ὥς οὐπυτιμητῆς γε τῶν ἔργων ἰούς.

257. στέργειν τοῖσι σοῖς] Cf. Herc. 711. στέργειν ἀνάρκῃ. Isocr. v. 159. 411. Sic ἀγαπᾶν τι. Lucian. D. Mort. XXVI. 2. ἀρέσθαι καὶ ἀγαπᾶν τοῖς παροῦσι.

258. ἄγ'] ἄλλ' Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 449., coll. 359. Markl.

259. καταστεφῇ Scal. Heath. Markl. Recte.

265. τί δρᾷς; προδῶσεις ταῦτα;] Cf. Aesch. Sept. 105. τί δρᾷς; προδῶσεις — τὰν σὰν γὰν;

267 sq. μὴ δῆτ' ἔχει γὰρ —] Cf. S. Matth. Ev. V. 20. αἱ ἱπτεκες φωλεοὺς ἔχουσι, καὶ τὰ πτεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις.

270. Cf. Herc. 103. οἳ τ' εὐτυχοῦντες διὰ τέλους οὐκ εὐτυχεῖς. 275, 3. κοῦδεις διὰ τέλους εὐδαιμονεῖ. Hor. Od. II. 16. 27.

271. ἱερῶν δαπέδων ἀπὸ Περσεφονείας] Cf. Rhes. 376. ἐν Ἥρας ἑδοῖς. Anacreont. Fr. 126. Παλλάδος ἱερὸν δάπεδον.

272. ἀντίασον γονάτων] Prehendens genua supplicat. ἱσον γονάτων, ἐπὶ — Dind. (Cf. Soph. El. 869. τάφον ἀντιάσας.) ἱσον, γονάτων ἐπὶ — recte Blomf. Cf. Eur. Iph. T. 1053. ἀλλ' ἕε καὶ λόγους πεισιγέρους | εὖρισκε. Aesch. Ag. 1557. Soph.

809. ἀλλ', ἀντιάω, μὴ με καταλίπης. El. 1009. Aj. 492.

273. τέκνων τεθνεῶτων] τέκνων θμαθέντων Elmsl., coll. Alc. 125. T. 199. 229. Tro. 175. Legitur quidem Cho. 680. τεθνεῶτ' τὴν εἰπέ, sed ibi θανόντ' fortasse reponendum suspicatur Elmsl. 276. πέμπετε κρίνετε L. P. πέμπετε κλίνετε Reisk. (I. e. lay down. Cf. Alc. 268. κλινάτέ με.) πέμπει' αἰείρετε Beck. Herm. l.

277 sq. Hexametros hos versus ut praecedentes fuisse jure statuunt Kirch. Herw.

277. Ἑλλάδι] Ἀργεῖ Herw. Pro Ἑλλάδι et δειλαίαν libenter spondeos duos restituerit Elmsleius.

278. δειλαία] δειλά (Homericam formam) Herw.

282. χάσματα θηρῶν] κύματα — Wakef. S. C. § 60., coll. Hom. Od. 5, 473. δειδω μὴ θήρῃσιν ἔλωρ καὶ κύμα γένομαι.

283. ἐν ἀλικία τᾷ σᾷ] Qu. ἐν ἀλικία ταῦτα.

288. καμὲ γὰρ διήλθε τι] Cf. Soph. Tr. 477. ἡμερος διήλθεν Ἡρακλῆ. 717.

296. χοῆσι] ἐπικρούπτιν] Leg. χοῆσι] ἔπη κρούπτιν. Et sic Herm. Quam correctionem speciosam dicit Elmsleius.

299. ἀχρεῖον] Fort. ἀδύνατον.

303. Spurium habent Nauck. Herw. σφάλλει Elmsl., qui numeros hujus versus minus elegantes notat.

305. εἶχον ἡσύχως] εἶχον ἡσυχος Elmsl. ad Her. 7. Recte. Cf. Med. 537. ἔχ' ἡσυχος. Hipp. 1313. Iph. A. 1133. Or. 1262. ἀγορὸς ἔχε. Herod. VIII. 65. ἔχ' ἡσυχος.

306. Qu. τοῦτο δὴ (pro τὴν) τιμὴν φέρει. Sed suspicionem movet φέρει repetitum. Tentabam νῦν δ' ἔστι σοί τε τοῦτ' ὄνειδος εὐκλείης.

309. λαχεῖν] Lege τυχεῖν, ut genitivus sit μοίρας. Cf. Tr. 1249. εἰ πλουσίων τις τεύξεται περισμάτων. Hom. Od. 5, 311. τῷ κ' ἔλαχον (ἔτυχον?) κτερέων. Thuc. II. 110. οἳ ἂν τῆς εὐπρεπειᾶς τῆς λάχωσιν (τύχωσιν?) — τελευτῆς.

310. εἰς τὴνδ' ἀνάγκην] εἰς τῶνδ' — Blomf. καταστήσῃ] καταστήσαι Musgr. Reisk.

312. παῦσαι] παῦσον Faehse.

315. στέφανον εὐκλείας] Cf. Eur. Fr. 853, 4. ταῦτα δρῶν | κάλιστον ἔξεις στέφανον εὐκλείας ἀεί.

320. δράσης] πάθης Nauck. πράξης F. W. Schmidt.

321. Cf. Herod. VII. 136. κείνους μὲν γὰρ συγγέαι τὰ πάντων ἀνθρώπων νόμιμα ἀποκτείναντας κήρυκας. (Blomf.)

322. γοργὸν ὥς] γοργὸς ὥς Seager in Cl. Journ. XIX. 84. ἀναβλέπει] ἀντιβλέπει Madvig. Naber. Fort. ἀεί βλέπει.

323. Qu. ἐν γὰρ τοι (pro τοῖς) πόνοισιν —.

327. κεχρημέναις] Egentibus. Cf. 467.

328. ὥς οὔτε ταρβῶ —] Suppleas δρῶσα vel simile quid. V. Elmsl. ad Iph. T. 930.

331. πάντ' ἀναστρέφει πάλιν] Cf. Bacch. 792. σοὶ πάλιν ἀναστρέφω δίκην. Hipp. 982. τὰ προῶτ' ἀνέστραπται πάλιν. Med. 412. δίκαι καὶ πάντα πάλιν στρέφεται. Rhes. 332. ὄρα τὸ μέλλον πόλλ' ἀναστρέφει θεός. Andr. 1008.

340. ἐξελεξάμην] ἐξεδειξάμην vulg. tuetur Elmsl. (ut pro ἀπειδείξάμην dictum). Herm. Dind. Weckl. Displacet forma media ἐξε-

δειξάμην. εἰσεδεξάμην Markl. ἐξηνεγκάμην conj. Blomf., coll. 570.
οὐ γάρ ποτ' εἰς Ἑλλήνας ἐξοισθήσεται. Ipse malim εἰσηγησάμην.
Saepe in libris confunduntur εἰς. et ἐξ.

343. ἀπανθάν — πόνους] Cf. Alc. 487. ἀλλ' οὐδ' ἀπειπεῖν
τοῖς πόνους ὁλόν τέ μοι. 737. Herc. 1354. ὦν οὐκ ἀπείπον οὐδέν.

344. χυπερορωδοῦσα] Cf. ad Iph. A. 1389.

346. ἐκλύσομαι] Qu. ἐκρύσομαι.

347. πείσων] πείσας Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 449., coll.
ph. T. 1048. Lege πείθων, aut πείσας. Punctum. post δορός
uetur Blomf.

350. ἐμοῦ θέλοντος] Cf. 404.

352. Cf. 403—408.

355. ἐς πλῆθος αὐτῶν] — ἀστῶν Elmsl. Herw. ad Soph. O. R.
22. Saepe enim permutari αὐτός et ἀστός. "If this fault were
as common than it is, αὐτῶν might be retained in the passage
before us, and referred to πόλιν 353. Cf. O. C. 939 f." (Elmsl.)

375. τί μοι πόλις Musgr. Herm.

376. ληψόμεσθα] Leg. ληψόμεσθ' vel ληψόμεθα (ut in l.).

379. τὸ δ' ἦσσον] Leg. τό θ' ἦσσον. σέβεις] Qu. σέβει.
595.

380. νέμεις, τόν τ' ἀεὶ (pro τόν τε) δυστυχή Herm.

384. σεμνῶ τυράννω] Elmsleius confert Aesch. Cho. 355. σεμ-
νός ἀνάκτωρ.

385. πρὸς χάριν] Anglice, as a favour.

386. ἀξιῶν τυχεῖν] ἀξίος τυχεῖν Madvig.

391. κῶμον] Cf. Ion. 1197. κῶμος πελειῶν.

392. Καλλίχορον ἀμφὶ σεμνόν] Cf. Med. 68. σεμνόν ἀμφὶ Πει-
ϋδωρ. εὐπρεπής] εὐτρεπής Valck. Markl., coll. Hec. 565.

Xf. ad Aesch. Sept. 89.

93. ἐκοῦσά γ' recte Blomf. Gl. Prom. 1018., coll. 442. 697.
Iipp. 876. Recte.

95 sq. Ita Elmsleius: ἔα, λόγων τις ἐμποδὼν ὃδ' ἐρχεται
ἴως, ὡς ἔοικεν οὐ σάφ' εἰδότε | κήρυξ. ἐπίσχες, ἣν σ' ἀπαλ-
όνου, | μολὼν ὑπαντάξ (μολὼν ὑπαντᾷ mss. μολὼν δ' ὑπαντᾷ
ἡς —, de v. ὑπαντάξ coll. Hesychio, ὑπαντάξ: ἐξ ἐναντίας.
ὑπαντάξ add. Elmsl.), ἀντὶ τοῦ ὑπαντιάσας, συναντήσας.
1442, 4.

δ. τίς —;] Malim τις —.

δ. οἶδ' ὅτι] εἰδότε Musgr. Elmsl. Dind. Qu. οἶδ' ἔτι.

δ. ὑπαντᾷ] ὑπαντάξ Elmsl. in Class. Journ. VIII. 436.

δ. ἐπιασιτόμους πύλας] Cf. Soph. Fr. 778. Θήβας λέγεις μοι
ἐπιασιτόμους.

ἀδελφοῦ] ἀδελφῇ Herw.

τὸ πλεῖστον] Qu. τὸ πλεῖον. Et sic Elmsl. coll. 379. V.
Phoen. 612. ἀλλὰ χῶ πένης ἔχων ἴσον] ἀλλὰ χῶ πένης

ἴσον σθένει Herwerden. ἀλλὰ καὶ πένησι τῷδ' ἴσον F. W. Schmidt. ἀλλὰ καὶ πένησι τοῦνδικον idem. Qu. ἀλλὰ τῷ πένητι τὴν ἴσην (sc. μοῖραν).

411. οὐκ ὄχλω] οὐχ ὄλων Schmidt. Qu. οὐκ ὄχλου.

412. ἐκχαυνῶν λόγοις] I. e. μετεωρίζων, ἐξαπατῶν. Cf. Androm.

931. αἶ μοι λέγουσαι τούσδ' ἐχαύνωσαν λόγους. Alcae. Fr. 42. ἐκ δὲ παίδων χαννοῖς φρένας (Ahrens).

414. αὐτίχ' — εἰσαῦθις] Cf. 561. οἱ μὲν τάχ', οἱ δ' εἰσαῦθις, etc.

415. εἰσαῦθις Blomf.

417. ἄλλως τε] Ieg. ἄλλως δέ. διορθεύων λόγους] διορθεύων λόγους Herw. ad Ion. 396.

420 sq. Cf. 384.

420. γηπόνος mss. Markl. Herm. γάπωνος Canter. Blomf. (γᾶ πόνος Ald.) Vide Elmsleii notam.

421. γένοιτο Canter. Scal. Barn. Erf. Herm. κάμαθης Canter. Scal. Barnes. μάμαθης conj. Elmsl. μὴ 'μαθῆς Erf. Herm. Dind.

423 sq. Cf. Fr. 626, 7. πόλει γὰρ εὐτυχοῦντες οἱ κακοὶ νόσος.

423. ἦ δὴ] Qu. ἦ τοι.

426. κομψὸς γ' —] Cf. Cycl. 315. κομψὸς γενήσεται καὶ λαλίστατος. Tro. 652. Arist. Ran. 967. Vesp. 1317.

427. Cf. Alc. 648. καίτοι καλὸν γ' ἂν τόνδ' ἀγῶν' ἡγωνίσω.

428. ἄμιλλαν γὰρ σὺ προύθηκας λόγων] Eadem verba sunt Med. 546. ἔλεξ' ἄμιλλαν γὰρ σὺ προύθηκας λόγων.

431. κρατεῖ δ' εἰς, τὸν νόμον κεκτημένος | αὐτὸς παρ' αὐτῷ] Cf. Aesch. Prom. 194. οἶδ' οὐ τι τραχὺς καὶ παρ' ἑαυτῷ | τὸ δίκαιον ἔχων Ζεὺς.

432. καὶ τόδ' οὐκέτ' ἔστ' ἴσον] Qu. κοῦδὲν οὐκέτ' —.

439. εἰς μέσον φέρειν ἔχων] Qu. εἰς μέσον φέρων λέγειν.

440. καὶ ταῦθ' ἄνταῦθ' Madvig. δ μὴ θέλων] δ δ' οὐ θέλων Hartung. probat Madvig. (Idem ipse conjeceram.) δ δ' αὐ θέλων (sc. σιγᾶν) conj. Madvig.

443. ὑποῦσιν ἀστοῖς] πόνου συνεργοῖς — aut δρῶν συνεργοῖς ἥδεται νεανίας F. W. Schmidt. Qu. πονεῖν ἐτοίμοις —.

447. πῶς οὖν —;] Cf. Tro. 961. πῶς οὖν ἔτ' ἂν θνήσκοιμ' ἂν ἐνδίκως; El. 534. πῶς δ' ἂν γένοιτ' ἂν —; Hipp. 960. Arist. Ar. 829. καὶ πῶς ἂν ἔτι γένοιτ' ἂν εὐτακτος πόλις | ὅπου —; Ach. 307. πῶς δ' ἔτ' ἂν καλῶς λέγοις ἂν; Soph. Fr. 606. οὐ γὰρ ποτ' ἂν γένοιτ' ἂν ἀσφαλῆς πόλις | ἐν ᾗ τὰ μὲν δίκαια —.

448. λειμῶνος ἡρινού] Cf. Hipp. 77. λειμῶν' ἡρινόν.

449. ἀπολωτίτῃ] Cf. Iph. A. 793. τίς ἄρα μ' — πατρίδος ὀλομένας ἀπολωτιεῖ —;

452. καλῶς] καλὰς Reisk. Blomf. καλὸν Nauck. Fort. κόρας.

453. τερπνὰς — ἡδονὰς] Clausula per appositionem addita. Cf. Or. 1105. Ἐλένην κτάνωμεν, Μενέλεω λύπην πικράν. Soph. El. 966. Aj. 556. ὅταν θέλῃ] Elmsl. τις λαμβάνειν αὐτὰς supplet. Cf. 740.

454. δάκρυα δ' ἐτοιμάζουσι] δάκρυα δὲ τοῖς διδοῦσι Elmsl. δάκρυα δὲ τοῖς σώζουσι Blomf. Fort. δάκρυά γ' —. δάκρυα δὲ τοῖς τεκοῦσι Markl. Wilam. δάκρυα δ' ἐτοιμα σοῦσι Munro. μὴ ζῶην ἔτι] μὴ ζῶην ἐγὼ Hart. Wilam. At cf. Or. 1146. μὴ γὰρ οἶν ζῶην ἔτι, | εἰ μὴ —. Arist. Nub. 1255. μηκέτι ζῶην ἐγώ.

455. νυμφεύεται] Malim νυμφεύσεται. Et sic Elmsl. Herm. Recte. Cf. Or. 1152. μὴ γὰρ οἶν ζῶην ἔτι, | εἰ μὴ 'πὶ κείνῃ φάσ-
γανον σπάσω ξίφος.

456. πρὸς τὰδ'] Imo πρὸς τὰ σ' (σά). ἐξηκόντις] Cf. Tro. 144. τί τοὺς Ὀδυσσέως ἐξακοντίζω πόνους; Trag. Adesp. 442. αἰσχροὺν γ' ὅταν τις — γλώσση ματαίους ἐξακοντίσῃ λόγους.

458. 'πεμψεν πόλιν] Qu. 'πεμψ' ἢ πόλιν.

463. διδῶ καλῶς] I. q. διδῶ εὖ (εὖ διδῶ).

466. ἐμοὶ δὲ τάντια] ἐμοὶ δὲ τᾶμπαλιν (conj. Nauck.) aut θάτερα W. Headlam. ἐμοὶ δ' ἐναντία Heath. Markl. etc. ἐμοὶ δὲ τάντια Herm. Pors. Qu. ἐμοὶ δ' ἐναντία, vel ἐμοὶ δὲ τάντια, vel ἐμοὶ δὲ γ' αὐ τάδε. Cf. Alc. 529. σὺ τῇδε κρίνεις, Ἡράκλεις, κείνῃ δ' ἐγώ. Or. 915. ἔλεγε τῷδ' ἐναντία. Med. 1351. Even. ap. Stob. Serm. 80. Soph. Aj. 1039.

468. παρίεναι] V. Elmsl. ad Her. 154.

469. εἰ δ' ἔστιν ἐν τῇ] εἰ δ' ἔστι τῇδε Faehse. ἐν γῇ Reisk. Markl. Elmsl. Weckl. Fort. εἰ δ' ἔστι τῇδε.

471. τῇσδ' ἐξελαύνειν] Haec se non intelligere fatetur Elmsl. Tacet de iis Markland.

472. προσήκοντι οὐδέν] Cf. Ion. 434. Malim προσῆκον οὐδέν.

478. σφριγῶντι' ἐκ βραχιόνων] Cf. Hermipp. II. 402. κόμη τε νεανικῇ | σφρίγει τε βραχιόνων. Arist. Nub. 799. εὐσωματεῖ γὰρ καὶ σφριγᾷ. Lys. 80. ὥς δ' εὐχροεῖς, ὥς δὲ σφριγᾷ τὸ σῶμά σου. σφριγῶντι' — μῦθον] Fort. σφριγῶντα — θυμόν. Cf. Aesch. Prom. 380. ἐάν τις — καὶ μὴ σφνδῶντα (σφριγῶντα?) θυμὸν ἰσχυράνῃ βίῃ. Com. anon. IV. 654. τῶν σφριγῶντων ἐν λόγοις. Incert. ap. schol. Ven. ad Il. 1, 207. σφριγῶντα θυμὸν μαλακὸς ἴσται λόγος. ἐκ βραχιόνων] ἐν βραχεῖ λόγῳ Hart. ἢ τραχὺν λόγον temere F. W. Schmidt.

482. ἔθ' αὐτοῦ] ἐφ' αὐτοῦ (für seine person) F. W. Schmidt, coll. Thuc. VI. 40. 3. αὐτῇ δ' ἐφ' ἐαυτῆς σκοποῦσα τοὺς λόγους — κρίνει. etc. Non assentior.

484. παρ' ὄμμα] Qu. κατ' ὄμμα, ut in Andr. 1040. Rhes. 418.

487. καὶ τὰ χρηστὰ καὶ κακὰ] θατέρῳ δὲ χρώμεθα Gomperz. καὶ τὰ χρηστὰ καὶ καλὰ Reisk. Lege καὶ τὰ χρηστὰ καὶ τὰ μὴ (pro κακά). Glossema est κακὰ ad τὰ μὴ adscriptum.

490. Ποναῖσι δ'] φοναῖσιν C. Matth. τόλμαισι δ' F. W. Schmidt. γόοισι Stob. prob. Elmsl., qui confert Med. 195. Alc. 350—354. Qu. Πλούτωνι δ', vel potius πολέμοισι δ' (aut μάχαισι δ'). τέρ-
πεται τ'] Leg. τέρπεται δ'.

492. πολέμους ἀναιρούμεσθα] Cf. Xen. Anab. V. 7. 27. ἀνελίσθαι πόλεμον ᾧ ἂν βούλησθε. *Legē anairómeσtha cum Elmsleio.* Attamen alicubi memini, ni fallor, legere πόλεμον ἀνέλλετο. Cf. ad Ach. 913. ὀργαπέτιοισι πόλεμον ἦρα καὶ μάχαν. Av. 1188.

494. ἐχθροὺς θεοῖς θανόντας ὠφελεῖς Gaisf. Elmsl. Markl. Hart. Kirch. Dind. etc. ἐχθροὺς κατθανόντας Both. αἰσχροῶς (vel potius ἀθέους) κατθανόντας F. W. Schmidt.

495. οὓς ὕβρεις ἀπώλεσαν Gaisf. οὓς ὕβρισμ' ἀπώλεσεν Musgr. Porson.

496. οὐ τὰρ' ἔτ' Blomf. *Leg. οὐκ ἄρ', vel οὐ τὰρ'.*

497. *Leg. καπνοῦται ('κ) κλιμάκων.*

498. ὤμοσεν πόλιν —] Cf. Phoen. 1174 f. Aesch. Sept. 427.

499. θεοῦ θέλοντος —] Cf. Hel. 1393. παροῦσά τε — ἦν τε μὴ θέλῃ. Iph. A. 1002. Aesch. Sept. 427. θεοῦ τε γὰρ θέλοντος etc.

500. οὐδ' ἤρπασεν] Sc. ὀρθῶς.

502. ἄλλοι τε] *Legē ἄλλοι δέ.*

503. πέτρουι καταξανθέντες] Cf. ad Phoen. 1152. Soph. Aj. 728. τὸ μὴ οὐ πέτρουι πᾶς καταξανθεὶς θανεῖν. Arist. Ach. 320.

507. πατρίδα — αὖξιν] Patriam augere. Cf. Iph. A. 572. 967. 1160. etc.

508. σφαλερόν ἡγεμὼν θρασὺς] Cf. Fr. 194, 3. ἐγὼ γὰρ οὔτε ναυτίλον φιλῶ | τολμῶντα λίαν οὔτε προστάτην χθονός. 774, 3. προστάτης δ' ἀπλοῦς πόλει | σφαλερόν. κατᾶξαι] ταράξαι Elmsl., coll. Herc. 604. πόλιν τε σὴν | μὴ πρὶν ταράξῃς, etc.

509. νεὼς τε ναύτης] Qu. νέος τε ναύτης. Et sic Camper. ad El. 1337.

511. 512. Hos versus Adrasto (cum uno codice) tribuit Markl. Choro Elmsleius, coll. 193. 250. 332. 463. Idem Adrasto tantum verba ὦ παγκάκιστε dat, ut vulgo.

520. εἰ 'πιταξόμεσθα δῆ] Cf. Soph. Ant. 726. οἱ τηλικοῖδε καὶ διδαξόμεσθα δῆ | φρονεῖν —;

524. νεκροὺς — τοὺς θανόντας] Cf. Phoen. 1490. τοὺς θανόντας — νεκρούς.

527. τί τούτων ἐστὶν οὐ καλῶς ἔχον;] Cf. Fr. 360, 37. τί τοιῶτων οὐχὶ δέξασθαι καλόν; Qui locus ex hoc fortasse corrigendus.

528. καὶ πεπόνθατ'] κάπεπόνθητ' (καὶ ἐπεπόνθητε) conj. Elmsl. in Class. Journ. VIII. 438., coll. Lys. 1098. ἐπεπόνθεμες.

529. καλῶς] Sub. μὲν ὑμῖν. V. Elmsl. ad Her. 131.

530. αἰσχροῶς δ' ἐκείνοις] αἰσχροῶς δὲ νεκροὺς Madvig. διαίχεται] Qu. φυλάσσεται (is maintained) aut aliquid simile.

532—536. Versus fortasse interpolati.

533. ἐνταῦθ' ἀπελθεῖν] Qu. ἐκεῖσ' ἀπελθεῖν. πνεῦμα μὲν πρὸς αἰθέρα] Cf. Fr. 971, 2. ἀπέσβη πνεῦμ' ἀφείς ἐς αἰθέρα. Fr. 836, 8 sq. Fr. 1002. Soph. Aj. 1067.

535. ἡμέτερον αὐτὸ] Imo ἡμέτερον αὐτῶν. πλήν ἐνοικῆσαι βίον] Leg. πλήν ἐνοικῆσαι μόνον.

537. οὐ θάπτων νεκρούς] οὐ θάπτειν διδοὺς Herwerden.

539. νοσφίσεις] Leg. νοσφιείς, ut in Iph. A. 1287. λαχεῖν] Lege τυχεῖν. Cf. ad 319. supra.

543. κρουφήσονται Elmsl. Cf. Aj. 1145. κρυφείς (al. κρυβείς).

544. τί μὴ γένηται;] Eadem verba sunt Soph. Aj. 77. Cf. Soph. El. 1276. τί μὴ ποιήσω; O. R. 525. τοῦ πρὸς δ' ἐφάνθη —;

545. μυχῶ] Fort. μυχοῖς, ut in 936.

547. σκαῖόν γε —] σκαῖόν γε τοι πλάνημα τῆς γνώμης τόδε Herw. σκαῖόν γ' ἀπαιόλημα — tentat Herwerden ad Ion. 549. Cf. Arist. Av. 174. ὦ σκαῖότατον εἰρηκῶς ἔπος.

550. παλαίσμαθ'] Fort. πάλαισμά γ'.

551. οἱ δ' εἰσαῦθις] Qu. οἱ δὲ πρόσθεν. Cf. Arist. Ran. 527. οὐ τάχ' ἀλλ' ἤδη ποιῶ.

555. ὑψηλὸν αἶρει] Cf. Her. 322. πολλῶ σ' ἐπαίνω — ὑψηλὸν ἀρῶ. Sic μέγαν αἶρειν τινά. Cf. ad Arist. Ran. 377.

556. θυμῷ φέρειν] Sic οἶκτω φέρειν Andr. 144. δοργῇ Thuc. V. 80.

565. λόγους] ψόγους Herw. ad O. R. 338.

566. σέθεν] σαφῇ Hart. σκεθρὸν Herw. Qu. μακρὸν αὐτ πολύν.

567. λέγ', εἴ τι βούλει] Cf. Med. 1320. Soph. Tr. 416. λέγ', εἴ τι χορήζεις· καὶ γὰρ οὐ σιγηλὸς εἶ.

568. οὐκ ἂν ποτε νεκρούς(?) F. W. Schmidt.

573. χātέρους ἄλλους πόνους] χātέρους καλοὺς πόνους Markl. χātέρους ἄθλους ἐγὼ Nauck. χātέρους ἐγὼ πόνους Herwerden. Hense. καρτερῶν ἄλλους πόνους F. W. Schmidt. Cf. Arist. Fr. 313. ἄλλα τε τοιαῦθ' ἕτερα μυρί' ἐκχιλίζετο. Or. 339. τίνα — οἶκον ἄλλον ἕτερον — σέβεσθαι με χρῇ;

577. τοιγὰρ πονοῦσα πολλὰ πόλλ' εὐδαιμονεῖ] τοιγὰρ πονοῦση — Nauck. Wilamowitz. τοῖς γὰρ πονοῦσι πολλὰ πόλλ' εὐδαίμονα F. W. Schmidt. Qu. τοῖς γὰρ πονοῦσι πολλὰ δὴ 'στ' εὐδαίμονα, vel — κάρτα πόλλ' εὐδαίμονα (εὐδαιμονεῖ). Cf. Soph. Ant. 506. ἡ τυραννὶς πολλὰ τ' ἄλλ' εὐδαιμονεῖ etc.

579. θοῦρος — Ἄρης] Cf. Tyrt. Fr. 12, 34. θοῦρος Ἄρης.

580. νῦν δ' ἔτ' εἰ Blomf.

585. ἀρμάτων τ' ἐπεμβάτην] Cf. 685. οἱ ἐπεμβάται. Bacch. 781. ἔπιων ταχυπόδων ἐπεμβάτας. Dicitur etiam ἀρμάτων ἐπιστάται Phoen. 1154.

586. μοναπύκων τε φάλαρα κινεῖσθαι] Cf. Soph. O. C. 1069. ἀμπυκτῆρια φάλαρα πώλων.

587. Cf. Iph. T. 308. στάζων ἀφρῶ γένειον. Soph. Phil. 7. Aj. 10.

590. Leg. νῦν δ' ἔτ' εἰ —.

591. κάμοι —] Cf. Aesch. Ag. 1137. τὸ γὰρ ἐμὸν θροῶ πάθος ἐπεγχεάσα. μὴ ἀναμίγνυσθαι] μὴ ἑομόλογνυσθαι Cobet., coll.

Bacch. 344. Ach. 848. μὴ ἀναμώργνησθαι Herw. Scribe aut μὴ ἀναμίγνησθαι aut μἀναμίγνησθαι (ut μἀλλά).

593. καινός ἐν καινῷ δορὶ supr. in cod. Laur. Musgr. Madvig. Cf. Herc. 61. στρατηλατήσας κλεινὰ Καδμείων δορός.

594. ἐν δεῖ μόνον μοι] Leg. ἐνός μόνου δεῖ, ut in Iph. T. 1052. ἐνός μόνου δεῖ, τάσδε συγκρούσαι τάδε. V. Pors. ad Orest. 659. Elmsl. ad Med. 552. σοί τε γὰρ παίδων τί δεῖ —; De constructione cf. Antiphont. p. 142, 43. Ita etiam Kirch. Nauck. Qu. εἴη μόνον μοι. τοὺς θεούς] Qu. συμμάχους. Vel τοὺς θεοὺς ἔχειν τε καὶ δίκην σέβεσθαι.

595. ταῦτα] I. e. deorum ac piorum hominum societas.

596. φέρει] λέγει al. λύει Heims. Cf. Arist. Eq. 334. νῦν δεῖξον ὥς οὐδὲν λέγει τὸ σωφρόνως τραφεῖναι. Non displicet tamen οὐδὲν φέρει. ἀρετὴ Blomf.

597. ἦν μὴ τὸν θεὸν χρῆζοντ' ἔχη] Cf. Aesch. Cho. 340. ἀλλ' ἔτ' ἂν ἐκ τῶνδε θεὸς χρῆζων θεῖη κελεύδους etc. χρῆζοντ'] ἀρήγοντ' F. W. Schmidt. Qu. συνόντ'.

602. λόγων ξυναλλαγῆς] Cf. Soph. Aj. 732. λήγει δ' ἔρις — ἀνδρῶν γερόντων ἐν ξυναλλαγῇ λόγου.

603. ἀρεῖφατοι φόνοι] Cf. Rhés. 124. ἐκ κόπων ἀρεφάτων.

607. αὖ τις ἀρεῖ] ἂν τις αἰροῖ Matth. αὖθις αἰρεῖ Herw. Qu. αὖ καθαιρεῖ.

608. ἦν τις αἰρῇ μοῖρα] Cf. Soph. Aj. 517. καὶ μητέρ' ἄλλῃ (αἰνῇ?) μοῖρα — καθεῖλεν. Phil. 331.

609. τόδε μοι θράσος ἀμφιβαίνει] Fort. τόδε μ' αὖ θράσος —. Cf. Alc. 604. πρὸς δ' ἐμᾷ ψυχᾷ θράσος ἦσται. Soph. El. 479. ἐπεὶ μοι θράσος.

615. κακῶν — ἀναψυχᾶς] Cf. Hel. 1094. δὴ οἰκτρῶ φᾶτ' ἀνάψυχον πόνων. Iph. T. 92. ἀμπνοᾶς ἔξιν πόνων.

627. ἀλλὰ φόβων] ἀμφὶ φόβῳ optime Herw., coll. Or. 825. Soph. Fr. 147 D. ἀμφὶ θυμῷ.

629. πόριος] Cf. Bacch. 736. εὐθὺλον πόριν. Usitatio forma est πόρις.

636. δεσποτῶν λόχοι] Leg. δεσπότηαι λόχων cum Musgr.

639. μακροῦ ἀποπαύσω plene Elmsl. ad Med. 56. μακροῦ ἀπολύσω Herw. Leg. λόγου δ' ἐγὼ | μακροῦ σε λύσω (liberabo). Cf. Soph. Tr. 181. ὄκνου σε λύσω. "We have observed nothing in the remains of the tragic poets with which the elision in this passage can be justly compared." (Elmsl.)

640. δὴ Ζεὺς —] Cf. Prom. 362. ἐφεπαλώθη καῖζεβρονηθήσθηνος. κεραυνῷ πυρπόλῳ] πυρπνῶ Nauck. Blomf. Gl. Prom. 953. πύρπνοον βέλος. πυρπολῶν aut πυρπνῶ Herw. Cf. Pind. Fr. 112. πῦρ πνέοντος κεραυνοῦ.

642. τάξιν] πράξιν vel βάξιν Markl. βάξιν Musgr. πράξιν Elmsl., coll. Prom. 701. τὸν ἀμφ' ἐαυτῆς ἄθλον ἐξηγουμένης. Fort.

τά τ' ἀμφὶ Θησέως πρᾶξιν. εἰ δὲ καὶ στρατὸς | σῶς ἐστὶ Ἀθηνῶν]
εἰ δὲ κοῖρανος — conj. Elmsl., qui, "The answer of the ἄγγελος
agrees much better with this reading than with that which extends
the question of the Chorus to the whole army: σῶς· καὶ πέπραγεν
etc. The comparison between Adrastus, who is present, and The-
seus, is just and proper, if not polite." Contra "Choro de Thesei
salute satis constabat ex v. 648., ut jam recte atque ex ordine
nuncium de exercitus salute interroget." (Blomf.)

644. πεπραγμέν'] Sc. ἐστί.

649. παρὼν — τοὺς ἀπόντας] Imperfecti participia.

652. πύργον εὐαγγῇ] I. e. εὐοπτον, ut explicat Hesychius.
Malim πύργον εὐαυγῇ. Cf. Soph. Tr. 524. τηλαυγεί (i. e. τηλεσκοπῶ)
παρ' ὀχθῶ. et ad Bacch. 662. χιόνος εὐαυγεῖς βολαί. Aesch.
Pers. 466. ἔδραν γὰρ εἶχε παντὸς εὐαγγῇ (i. εὐαυγῇ) στρατοῦ.

653. φῦλα τρία τριῶν στρατευμάτων] φῦλα τρία τριῶν συστη-
μάτων (συστρατευμάτων cod. L.) tentat Madvig.

654. ἐκτείνοντ'] Intransitum. Cf. Her. 801. Thuc. IV. 8.

655. ὄχθον] De ripa, ut apud Aesch. Ag. 1161. Soph. Tr. 524.

Qu. ποταμόν.

657. δεξιὸν τεταγμένους κέρας] Ita Her. 671. λαῖον ἔστηκεν κέρας.

659. ἐστολισμένον δορὶ] Cf. Iph. A. 255. νῆας — σημείοις ἐστο-
λισμένας.

662. ἀρμάτων δ' ὀχήματα] Cf. Phoen. 1206. ἀρμάτων ὄχους.
Hipp. 1161. ἀρμάτων ὄχος. δ'] Leg. τ'.

665. ὦν ἔκειτ' ἀγών] Sub. περι, ut in Soph. Aj. 936. ἦμος
ἀριστόχειρ | ὀπλων ἔκειτ' ἀγὼν πέρι. Cf. Aj. 1240. πικροὺς εἰοιγμεν
τῶν Ἀχιλλείων ὀπλων | ἀγῶνας Ἀργείοισι κηρῦξαι τότε. Infra 769.
ὦν δ' εἵνεχ' ἀγὼν ἦν. ὀπισθεν] An ὀπισθε?

667. τετραόροιςιν ἄρμασιν] Cf. 675. ὄχων τετραόρων. Hel. 729.
τετραόροις ἔπποις. Pind. N. VII. 93. τετραόροιςιν ἀρμάτων ζυγοῖς.

669. Cf. 821.

674. ποιμένες δ' ὄχων —] Cf. Phoen. 1156. ποιμέσιν λόχων.
Aesch. Suppl. 770. ναῶν ποιμένες. Hel. 1039. οἷτινες τετραζύγων |
ὄχων ἀνάσσουσ'.

675. ὄχων τετραόρων] Cf. 667. τετραόροιςιν ἄρμασιν. Hel. 729.
τετραόροις ἔπποις. Hipp. 1229. τέτρωρον — ὄχον. Soph. Tr. 508.
τετραόρου — ταύρου. Fr. 873, 2. τετρωρίστω (τετραόρω?) δίφρω.
Pind. P. II. 8. τετραορίας ἐλελίχθονος.

676. πέραν δὲ διελάσαντες —] Cf. Herod. VI. 44. ἐκ Θάσου
διαβαλόντες πέραν —.

690. αἵματός τε φοινίου ροᾶς] Cf. Fr. 992. φοινίους ἔχει ροᾶς |
τὰ ζῶα πάντα.

692. ἐκκυβιστώντων] Cf. ad Phoen. 1166. ἡμῶν δ' ἐς οὐδας
εἶδες ἂν πρὸ τειχέων | πυκνοὺς κυβιστητῆρας ἐκνευενκότας.

693. πρὸς ἀρμάτων τ' —] Cf. Soph. El. 1444. βίον | λειοπόδ' ἱππικοῖσιν ἐν ναυαγίοις. 730.

694. ὑπείδeto] Cf. Dem. de cor. 14. ὑμεῖς δὲ ὑφορώμενοι τὰ πράγματα etc.

695. τὸν ἐνθένδ' —] Qu. τὸν Ἀτθίδ' —, ut alibi στόλος Ἑλλὰς dicitur et similia.

699. συμπατάξαντες μέσον] ξυμπατάξαι' εἰς μέσον (Creon ac Theseus, nominativus ut sit pendens) Blomf.

702. θεῖν'] Elmsleius subintelligit τοὺς Καδμείους.

703. ἐξηνδρῶμένος] Cf. Phoen. 32. ἐξανδρῶμενος. Arist. Eq.

708. ἐκύδαιεν Atticum esse negat Elmsleius, qui locum se non intelligere fatetur. Qu. ἐθάραυνεν. (Hom. Il. 4, 233. θαρσύνεσκε.) Vel ἐκήδευεν.

709. εἰς τὸ κάμνον οἰκείου στρατοῦ] Lege εἰς τὸ κάμνον αἰ τοῦ στρατοῦ.

710. ἔρρηξε δ' αὐδὴν] Cf. ad Arist. Nub. 357.

712. τόδ'] ὑπ' Nauck. prob. Wilam. πρὸς F. W. Schmidt.

713. Δαναίδων mss. Κραναϊδῶν Musgr. Herm. Κεκροπιδῶν Elmsl. "Cf. 1150. Δαναϊδᾶν στρατηλάταν. 1220. Δαναϊδῶν ὁμιᾶν στρατόν. Phoen. 469. στρατεύμα Δαναϊδῶν. 1404. στρατὸς Δαναϊδῶν. Tro. 447. Δαναϊδῶν στρατηλάτα." (Elmsl.)

714. αὐτός θ'] Leg. αὐτός δ'.

716. κάπικείμενον κάρα κυνέας θερίζων] Qu. κάπικειμένας κάρα | κυνᾶς θερίζων. Et sic Madvig.

717. κάποδανλίζων mss. κάποκανλίζων recte Canter. κάποιον-τίζων malit Blomf., coll. Iph. A. 793. κυνέας] Lege κυνᾶς. Cf. ad Arist. Nub. 268.

718. ἔτρεψεν mss. ἔτρεψαν Herm. Elmsl. πόδα] Fort. πᾶιν.

719 sq. ἀνγλάλαξα κἀνωρχησάμην κᾶκρουσα χειρᾶς] Imitatur, ut videtur, Aristophanes Pl. 739. ἐγὼ δὲ τῷ χειρ' ἀνεκρότησ' ὑφ' ἡδονῆς. Cf. Ran. 1029. Eq. 651. 726. τοιόνδε τοι (pro τὸν) Elmsl.

728. δς πρᾶσσων καλῶς] Qu. δ δὲ —.

731. βοή — νέων γερόντων] Cf. Soph. Ant. 1079. φανεί τριῶν — ἀνδρῶν γυναικῶν σοῖς δόμοις κωκύματα.

732. τὰς συμφορὰς] τῆς ξυμφορᾶς (propter ἔλασσον) Scal. Elmsl. ad Her. 471. V. Valck. ad Hipp. 462.

735. σοῦ γὰρ ἐξηγητήμεθα] Cf. Fr. 816, 2. εἴ τιν' εἰσίδοιμι — τυφλὸν προσηγητήρος ἐξηγητήμενον. Plat. Legg. V. 732 E. Ion. 536 A.

738. αὐτοὶ τε πολλοὶ] ἄστοι τε — Elmsl. coll. 442 sq. Idem error est v. 355. αὐτοὶ forsan defendi posse statuit Elmsl. ad Bacch. 959. ἄστοι δὲ πολλοὶ F. W. Schmidt. Pro αὐτοὶ requiri videtur epithetum aliquid. καὶ νέοι] κεῦτονοι(?) F. W. Schmidt, coll. Fr. 291, 1. εὔτονοι (ἔντονοι?) χέρες.

739. Ἐτεοκλέους τε] Leg. Ἐτεοκλέους δέ. Cf. Plut. alicubi, πολί- λάκις αὐτοῦ πολλὰ καὶ διδόντος καὶ δεομένου λαβεῖν οὐκ ἠθέλησεν.

740. μέτρια θέλοντος] μέτριά τε δόντος Markl. Gaisf. Qu. μέτρια δίδόντος τ'. Vulgatam retinet Elmsl., qui δοῦναι subaudit. μέτρια φρονούντος (aut potius φέροντος) F. W. Schmidt. Cf. Arist. Nub. 1137. ἐμοῦ μέτρι' ἅττα καὶ δίκαι' αἰτουμένον.

743. ὑβρίζων τ'] Leg. ὑβρίζων δ'.

744. ὦ κενοὶ βροτῶν οἱ —] Cf. 949. ὦ ταλαίπωροι βροτῶν | οἱ κτᾶσθε λόγχας etc.

745. τόξον ἐντείνοντες — καιροῦ πέρα] Cf. Aesch. Suppl. 446. γλῶσσα τοξεύσασα μὴ τὰ (l. ἃ μὴ 'στι) καίρια. Ag. 364. ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ | τείνοντα πάλαι τόξον, ὅπως ἄν | μήτε πρὸ καιροῦ μήθ' ὑπὲρ ἄστρον | βέλος ἡλίδιον σκῆπτειν. τόξον ἐντείνοντες] τόξ' ἐπεντείνοντες censor in Quart. Rev. Sed nihil opus hac correctione esse monet Elmsleius, quum alibi reperiat singularare τόξον, Trach. 266. Phil. 288. 1128. Bacch. 1064. ὡς καιροῦ πέρα] Leg. οὐρανοῦ πέρα. οἱ — ὡς καιροῦ πέρα] οἱ τόξον ἐντείνοντες τοῦ καιροῦ πέρα P. C. Corrige οἱ τόξα τ' ἐντείνεσθε τοῦ καιροῦ πέρα. Cf. 886. τόξα τ' ἐντείνων χερσὶν ἑτοίμοι τε χαίρων. Iph. A. 549. δίδνμ' Ἐρως τόξ' ἐντείνεται χαρίτων. Versum post 740. transposuerit F. W. Schmidt.

746. καὶ πρὸς δίκης γε πολλὰ πάσχοντες κακά] Parum convenit γε. Qu. καὶ πρὸς δίκης (τύχης) τοσαῦτα (οὐκ ὀλίγα) —.

748. πόλεις τ'] Qu. πόλεις δ'. διὰ λόγον κάμναι κακά] Cf. Fr. 45. κάμπειν τῷ χρόνῳ λύπας χρεῶν. Qu. — θέλξαι κακά.

749. ἀσύνετοι] οὐ λόγῳ F. W. Schmidt. καθαιρεῖσθ'] καθαιρεῖτ' Musgr. Markl. (Recte). διαίρεῖτ' Blomf. ad Eumen. 456. φόνῳ καθαιρεσθ', οὐ λόγῳ ταράγματα (sc. κακά) Madvig.

750. Malim sic, ἀτὰρ τί ταῦτ'; ἐκείνο —.

753. εἰσῇ] εἰσῆ Elmsl.

755. ἐφέστασαν λόχοις] Cf. ad 901. λόχοις δ' ἐφεστῶς (ita Blomf.) etc.

756. κεκμηκότων ὄχλος] Cf. Rhes. 870. τῶν τεθνηκότων ὄχλος. Quod ad κεκμηκότων, cf. Tro. 96. Aesch. Suppl. 158. 231. Hom. Od. 11, 476. 24, 14. Thuc. III. 59. Plat. Legg. IV. 718 A. XI. 927 B.

757. δέδονται] δίδονται Blomf.

760. πῇ] ποῦ (cum λιπὼν construendum) Blomf., coll. Hom. II. 10, 406. ποῦ νῦν δεῦρο κίων λίπες Ἐκτορα —; Pors. ad Hec. 1070.

762. θέραπες] Cf. Ion. 94. ὦ Φοῖβον Δεῖφοι θέραπες. ἦγον] ἦρον F. W. Schmidt. Qu. ἦραν.

763. Post hunc versum Adrasti excidisse versum suspicantur Herm. et Elmsl.

764. ἡγάπα νεκρούς] ἀγαπᾶν νεκρούς ut νέκυν ἀγαπάζειν Phoen. 1327.

765. ΑΔ. vulg. Elmsl. Ἀγγέλῳ tribuunt (ut et 766.) Markl. Gaisf. "It could hardly have occurred to Adrastus to ask whether

Theseus himself had washed the wounds of the dead bodies, says Markland. We apprehend that the next preceding question of Adrastus, which we suppose to be lost, would make everything clear, if it were preserved." (Elmsl.)

767. δεινὸν μὲν οὖν Elmsl. καλοχύνῃ] Eadem crasis est Arist. Nub. 1374. καλοχροῖσι. Cur καῖτα potius quam κείτα (ut κεί, κείς, etc.) scripserint nescio.

769. σφιν] Legitur etiam Med. 398. Post ἤθελον plene interpungendum.

770. ἐξάγεις δάκρυ] Qu. ἐκκαλεῖς —. Cf. Eur. Fr. 131. μί μοι προτείνων ἐλπίδ' ἐξάγον (ἐκκάλει?) δάκρυ. ἄκραν' ὀδύρει] Frustra lamentaris. Cf. Bacch. 439. οὐδ' ἄκρανθ' ὠρμήσαμεν.

771. δοκῶ μὲν] Cf. Hel. 917. Alc. 794. οἶμαι μὲν. Scrib. δοκῶ μὲν, αὐταί γ' —. αὐταί γ' εἰσὶν αἱ διδάσκαλοι] Qu. αἰτῶ γ' (aut δὴ) —. Cf. Andr. 946. γυναῖκας· αὐταὶ γὰρ διδάσκαλοι κακῶν.

772. ἀλλ' εἴεν αἶρω (αἶρω P.) libri. ἀλλ' εἴμ', ἐπαρῶ (et μοι ἐκχεῶ) Elmsl. Dind. Corrige ἀλλ' εἴμ' ἐν αἶρω — ἥδον τε μοι πὰς ἐκχέω. De re cf. Alc. 767. οὐδ' ἐξέτεινα χεῖρ' ἀπομυζῶν ἐμὴν | δέσποιναν.

773. Αἶδον τε μολπὰς ἐκχέω] Cf. Iph. T. 182. τὰν ἐν θορήνοισιν μοῦσαν | νέκυσιν μελομένην, τὰν (pro ἐν) μολπαῖς | Αἶδα· ὕμνῃ δόξα παιάνων. (Ita enim legerim.) Aesch. Sept. 869. Αἶδα τ' ἐχθρὸν παιᾶν' ἐπιμέλπειν. Hipp. 1178. ὁ δ' ἦλθε ταῦτόν σακρόν ἐχων (χέων F. W. Schmidt) μέλος. ἐκχέω] ἐκχεῶ temere, ni fallor, Dind. Cf. ad 772. Arist. Pac. 169.

774. φίλους προσανδῶν] Sc. mortuos. Cf. 804. προσανδῶ σὺ τὸν θανόντα. Alc. 610.

775. ἔρημα κλάω] Qu. ἔρημος οἰκῶ. Aut ἄκραντα κλάω, ut in 780.

776. οὐκ ἔστι τὰνάλωμ' ἀναλωθὲν λαβεῖν] Qu. οὐκ ἔστι τὰνάλωμα πάλιν αὐθις λαβεῖν.

782. ἐμοὶ δ' ἐμῶν παίδων] ἐμοὶ δὲ δὴ παίδων Elmsl. ἐμοὶ δ' ἐμῶν παίδων Herm. Elmsl. ἐγὼ δὲ δὴ παίδων censor in Quart. Rev. διπλάζεται] Fort. διπλοῖζεται. Cf. ad Aesch. Agam. 835. Eum. 1014.

787. χρόνος παλαιὸς πατήρ] Anglice old father Time.

790. τί pro τὸ Nauck. Dind. improbat Madvig. οὐκ ἤλπισ' ἂν] Si non in Chori carmine haec legerentur, οὐκ ἂν ἤλπισ' ἂν potius scripturum fuisse poetam arbitratur Elmsl. ad Iph. T. 96.

793. στερεῖσθαι Blomf.

797. κοινὸν ἐς Αἶδην] κοῖν' εἰς Αἶδον Elmsl.

800. ἀψάσ', ἀπύσας'] Malim vel ἀψάσ' ἀψάσ', vel ἀπύσας' ἀπύσας'. Cf. Arist. Eq. 1023.

804. προσανδῶ σὺ τὸν θανόντα] Cf. 774. Arist. Thesm. 1018. προσανδῶ σὺ τὰν ἐν ἄντροις.

807. *κύνται*] Confer comparativum *κύντερος*.

818. *ἔχεις* —] Cf. Cycl. 685. *ἔχεις*; KY. *κακόν γε πρὸς κακῷ*.
Aj. 875. *ἔχεις οὖν*; HM. *πόνου γε πλήθος*, etc. Arist. Nub. 733.
Plat. Symp. 175 D.

824. *κακῶν πέλαγος*] Cf. ad Hipp. 817.

826. *κατὰ μὲν ὄνυσιν ἡλοκίομεθ'*] Cf. Aesch. Cho. 23. *ὄνυχος ἄλοκα*. Rhes. 796. *βαθεῖαν ἄλοκα τραύματος λαβῶν*. El. 147.

831. *πυρὸς τε*] Leg. *πυρὸς δέ*.

833 sq. Ita corrigendum censet Elmsleius: XO. *πικροὺς ἐσεῖδες γάμους*, | *πικρὰν δὲ Φοῖβον φάτιν* [ἡκουσας]. AA. *ἐς* (vel *ἐφ'*) *ἡμᾶς ἃ πολύστονος* —. Verba *ἐς ἡμᾶς ἦλθε* reddit 'came to my house'.

835. *ἔρημα σοι* (pro σ' ἃ) *πολύστονος* — F. W. Schmidt.

838. *ἐξήντλεις ῥόφ' | γόους ἀπλήσιφ* Madvig, de *ῥόφ' jure dubitans*. *ἐξήντλεις γόους ἀφεῖς*, *ὄρους τῆς γῆς μὲν* — F. W. Schmidt, coll. El. 59. *γόους τ' ἀφίημ' αἰθέρ' εἰς μέγαν πατρί*. Unde hic locus corrigi posse videtur. Ita corrigit Elmsleius: *μέλλων σ' ἔρωπᾶν, ἥνικ' ἐξήντας* (ἐξήντης Brub.) *στρατιῶ, | γόους ἀφίησιν, τοὺς ἐκεῖ μὲν ἐκλιπῶν | εἶσα* (hoc dubitanter) *μύθους, νῦν δ' —*. (ἐξήντας pro usitatori ἀπήντας dictum accipit Elmsl.) *στρατιῶ*] *τάφω* Weston. ad Hermesian. p. 121.

839. *τοὺς ἐκεῖθεν ἐκλιπῶν* conj. Elmsl. *ἀφῆσω*] *ἀφῆκα* Herwerden. *σιενακτοὺς* aut simile quid Wecklein.

842. *θνητῶν*] Qu. *πάντων*. Cf. Alc. 645. *ἡ τὰρ' ἀπάντων διαπρέπεις ἀψυχία*. *εἰπέ γ', ὥς* —] *εἰπέ δ', ὥς* Elmsl. *εἴπ', ἐπιστήμων γὰρ εἶ* (om. γ' — *τῶνδ'*) Herm. prob. Wilam. Leg. *εἴπ', ἐπεὶ — σοφώτερος*] Sc. *ἐμοῦ*. Cf. 928—931.

843. *νέοισιν*] Coniunctio *πέφυκας*.

844. *κρείσσον' ἢ λέξαι λόγῳ*] Cf. Iph. T. 837. *ὦ κρείσσον* (l. *κρείσσον'*) *ἢ λόγοισιν εὐτυχῶν* —.

848. *λόγῃς πολεμίων*] Qu. *λόγῃς πολεμίας*.

852. *δοτις ἐστὶν ἀγαθός*] *δοτις ἀγαθὸς ἐγένετο* Naber, non obstante El. 378. *τίς δὲ πρὸς λόγῃν βλέπων | μάρτυς γένοιτ' ἂν δοτις ἐστὶν ἀγαθός* (δοτις ἀγαθός ἐστι δὴ Naber). Idem ipse conjeceram.

858. *δίδως ἔπαινον τόνδ'*. *ἐγὼ δὲ* (pro *ὦν ἔγωγε*) — conj. Elmsl. (You commit this funeral oration to me.) *τῶν ἔγωγε*] Leg. *ὦν* —. *ἔπαινον*] Laudationem.

862. *ἄλβω γαῦρος*] Cf. Archil. Fr. 9. *βοστρούχοισι γαῦρον*.

864. *τραπέζαις — ἐξογκοῖτ'*] Cf. ad Andr. 703. *ἐξωγκωμένοι Τροίᾳ*. *φεύγων*] *ψέγων* et *μισῶν* Athen. *στυγῶν* Herw. Leg. *μισῶν*. Cf. 1109.

867. *φίλοις τ' —*] Leg. *φίλοις δ'* —. Cf. Hipp. 1001. *ἀλλ' αὐτὸς οὐ παροῦσι καγγὺς ὦν φίλοις*. *φίλοις τ' ἀληθῆς ἦν φίλος*] Cf. Or. 418. *ἀληθῆς δ' ἐς φίλους ἔφυν φίλος*.

870. ἄκρατον] ἄκρατον F. W. Schmidt, coll. Aesch. Prom. 678. ἄκρατος ὀργήν. ἔχων] λέγων Nauck. prob. F. W. Schmidt.
875. φίλων] πολλῶν F. W. Schmidt.
876. οἶκον] ὄγκον F. W. Schmidt. οὐκ εἰσεδέξατ' ἄδικον idem.
- Qu. οὐδέν. Ita etiam Wecklein.
877. ζευχθεῖς] Annon πεισθεῖς? ζευχθεῖς ζυγῶ F. W. Schmidt.
878. τοὺς τ' ἐξαμαρτάνοντας] Leg. τοὺς δ' ἐξ-.
879. ἐπεὶ τοι κοῦδέν αἰτία πόλις] Cf. Andr. 89. ἀλλ' εἰμ', ἐπεὶ τοι κοῦ περιβλεπτος βίος etc. Fr. 781, 53. ἀλλ' εἰμ', ἐπεὶ τοι καὶ etc. 882 sq. Cf. Trag. Adesp. 415. μὴ μονοσοποιεῖ πρὸς τὸ νηπιώ-τερον.
882. πρὸς ἡδονὰς μουσῶν] πρὸς ἡδονῶν ἀλούς Naber.
883. πρὸς τὸ μαλθακὸν βίου] καὶ τὸ μαλθακὸν βίον Elmsl.
- Fix. Cf. Or. 713. ἐς τὸ μαλθακὸν | προσηγόμεσθα.
884. ναίων — ἔχαιρε] Cf. 233. τιμώμενοι χαίρουσι.
885. ἔχαιρε, πρὸς τάνδρεϊον εἰς τ' — Blomf., coll. Andr. 678. ἔβησαν εἰς τάνδρεϊον. Med. 394. ἔχαιρε] ἔβαινε Hart. ἔσται Kirch. ἔσπευδε Schenkl. ἡπείγεται εἰς — F. W. Schmidt, coll. Fr. 183, 1. λαμπρὸς θ' ἔκαστος κἀπὶ τοῦτ' ἐπείγεται. (Quidni igitur ἡπείγεται ἐπὶ τάνδρεϊον?)
886. ἵπποις τε χαίρων] ἵπποισί τ' αὐχῶν Naber, coll. Iph. A. 412. σκήπτρῳ νυν αὐχεῖ. Corrige, sodes, ἵππους τ' ἐλαύνων. Cf. Nub. 1272. ἵππους ἐλαύνων ἐξέπεσον νῆ τοὺς θεοὺς.
888. γόνος] γεγῶς Matth. Herm.
889. παῖς Παρθ.] παῖς om. Dind. Cf. Aesch. Sept. 547. Παρθενοπαῖος (παῖς Παρθ. Blomf.) Ἀρκάς· ὁ δὲ τοιούδ' ἀνὴρ | μέτοικος — ἀπειλεῖ etc. Phoen. 1169. ὁ δ' Ἀρκάς, οὐκ Ἀργεῖος, Ἀταλάντης γόνος etc.
894. οὐδ' ἐξεριστής] Leg. οὐδ' ἦν (aut οὖν) ἐριστής. Verbum ἐξερίζειν recentioris aevi est (Plut. Pomp. 56. Appian. B. C. II. 151.).
896. ἐνεστῶς] ἐφρεστῶς Blomf., coll. 755. ὅσοι γε κλεινοὺς ἐπ' ἐφέεσσαν λόχοις (ita Reisk.). ὥσπερ Ἀργεῖος γεγῶς] Cf. ad 900.
898. εἴ τι δυστυχεῖ] Leg. εἴ τι δυστυχοῖ.
899. ὅσας] ἴσας Canter. Pors. Hart. νόσους Madvig. φίλας F. W. Schmidt.
900. ἐφρούρει μηδὲν ἐξαμαρτάνειν] Cf. Hippoth. trag. Fr. 3. δέδοικε μηδὲν ἐξαμαρτάνειν.
903. δεινὸς σοφιστής] Cf. Trag. adesp. 260. δεινὸς σοφιστής· τῶν ἀγύμναστος σφαγεύς. Dion. Cass. 60, 28. δεινὸς σοφιστής ἐν τῇ ὀρχήσει. σοφὸς pro σοφῶ Valck. (Recte.) πολλὰ τ' ἐξηῦρεν σοφῶ Madvig. Hunc versum damnat Porsonus, non refragante Madvig.
907. φιλότιμον ἦθος] Anglice an ambitious character. Cf. ἀψευδὲς ἦθος et εὐπροσηγορον στόμα Capanei v. 869. πλούσιος (pro πλούσιον) φρόνημα δὲ Elmsl. coll. 861—866. In πλούσιον latet, opinor, mendum.

911. Cf. Alc. 600. τὸ γὰρ εὐγενὲς ἐκφέρεται πρὸς αἰδῶ.

915. ὧν μάθησιν οὐκ ἔχει] ὧν μάθησις ἐν λόγῳ Madvig ex Damasceni Flor. p. 381 ed. Gaissf.

916. Lege μάθη cum Elmsleio ad O. R. 749.

917. εὖ παιδεύετε] Leg. εὖ παιδευτέα. Cf. ad Soph. El. 2. Vel εκπαιδευτέα.

919. ἔφερον] Malim ἔφερον cum Jortino. Cf. Hec. 761. ἔφερον ζώνης ὑπο. Aesch. Cho. 992. τέκνων ἤνεγχε' ὑπο ζώνης βάρος. Apoll. Rh. IV. 1109. γενέθλην ὑπὸ σπλάγχνοισι φέρει.

920. πόνους —] Cf. Med. 1031. στεροῦς ἐνεγκοῦς' ἐν τόκοις ἀλγηδόνας.

926. ἀναρπάσαντες] Leg. ἀφαρπάσαντες.

928. Πολυνείκη Elmsl. "If the Attic form of these accusatives admitted the ν, it is probable that some verses would be found in which the ν could not be expunged without producing an unlawful hiatus." (Elmsl.) τε] Leg. δέ.

938. συμπῆξας] Leg. συγχώσας.

945. πικρὰ γὰρ ὄψις αἷμα κῶτειλαι νεκρῶν Toup. πικρὰ γὰρ ὄψις σωμάτων πέλει νεκρῶν Faehse. — χρώμα κῶτειλαι νεκρῶν Hartung. πικραὶ γὰρ ὄψεις κάρτα τῶγενεῖ νεκρῶν F. W. Schmidt.

947. τλημόνως] Patienter. τλήμονας malit Blomf. Cf. Aesch. Cho. 746. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τλημόνως ἤντλον κακά.

949. ὁσὰ προσάξεσθ'] ὁσὰ 'ποδέξεσθ' (!) Naber. Cf. 1100. προσήγετ' αἰεὶ στόματι. 1159. ὦ ταλαίπωροι βροτῶν, τί —] Malim ὦ ταλαίπωροι βροτοί, nisi potius corrigendum οἱ pro τι in prox. v. Cf. 744. ὦ κενοὶ βροτῶν | οἱ —.

950. τί —] Leg. οἱ —. Cf. ad 949.

951. παύσασθ' ὅπλα ῥέψαντες πόνων F. W. Schmidt. Pro ἀλλὰ qu. εἶτα.

952. ἄσπῃ φυλάσσεσθ'] Qu. — τούτων διαζῆθ' (vel βιώσεσθ').

953. σμικρὸν τὸ χρῆμα τοῦ βίου] Cf. Herc. 503. ἀλλ', ὦ γέροντες, σμικρὰ μὲν τὰ τοῦ βίου | τοῦτον δ' ὅπως ἡδιστα διαπεράσετε | ἐξ ἡμέρας ἐς νύκτα μὴ λυπούμενοι. Lys. 1085. ἀσκητικὸν τὸ χρῆμα τοῦ νοσήματος. Vesp. 933. Qu. σμικρὸν τί —. Cf. Andr. 181. ἐπίφθονόν τι (τὸ?) χρῆμα θηλειῶν ἔφν. 959. σοφόν τι (τὸ?) χρῆμα τοῦ διδάξαντος etc. Ad rem cf. Menand. 410. αἰεὶ τὸ λυποῦν ἀποδίωκε τοῦ βίου | μικρὸν τι τὸ βίου (ὁ βίος?) καὶ στενὸν (κἀλίγον?) ζῶμεν χρόνον.

963. δυσχίμων Bl. ad Pers. 573. et in v. ant. ἔχουσα.

967. δυστηνοτάτως] δυστανοτάταν — μοῖραν Elmsl. Qu. δυστανοτάτως.

968. ἐν τοῖς φθιμένοις] Qu. ἐν καφθιμένοις.

969. οὔτ' ἐν ζώσιν tuetur Elmsl. Musgravio ἀριθμουμένη glossema ad κρινομένη adscriptum videtur, ut et Elmsleio, qui inter

κρινομένα et κρινομένην haesitat. Cf. Soph. Ant. 852. πρὸς ἔρμα τυμβόχωστον ἔρχομαι — μέτοικος οὐ ζῶσιν, οὐ θανοῦσιν.

971. τῶνδ' ἔχουσα μοῖραν] τάνδ' ἴσχουσα μοῖραν Elmsl. coll. ad Her. 544.

973. πένθιμοι κουραῖ] Cf. Alc. 572. κουρᾷ — πενθίμῳ. Or. 458. κουρᾷ πενθίμῳ. Aesch. Cho. 173. πενθήσαι τριχί 8.

974. καὶ στέφανοι κόμας] κάστέφανοι κόμαι Herw.. coll. Andr. 1021. Hipp. 1137. κοῦ στέφανοι Hart.

975. λοιπαὶ δὲ νεκύων φθιμένων | αἰοδαὶ Madvig, coll. 971. ὑπολελειμμένα μοι δάκρυα. λοιπαὶ — νεκύων] Cf. Iph. T. 168. λοιβὰν Ἄϊδα. 160. κρατῆρά τε τὸν φθιμένων. νεκύων φθιμένων] Cf. Hel. 177. παιᾶνας νέκυσιν ὀλομένοις.

977. γόοισιν δ' ὀρθρευομένα] Cf. Fr. 23. μέλπει δὲ δένδρεσι λεπτὰν ἀηδῶν ἀρμονίαν γόοις ὀρθρευομένα. Tro. 182. ὀρθρεύονσαν ψυχὰν ἐκπληχθεῖσα.

979. πέπλων πτύχα τέγξω] Qu. πέπλων πτύχας ἄρδω. Nullum aliud numeri singularis hujus formae (πτύξ) est apud tragicos. πτύχας] Forma anomala. V. Elmsl. ad Med. 1264.

980. ἔσορῶ δὴ] ἔσορῶμεν malit Blomf.

984. τοῦ καπφθιμένου Elmsl., coll. El. 1298. καὶ καταφθιμένης (καπφθ. Elmsl.). Rhes. 377. καὶ νιν ἄδε γὰρ | καταφθιμένον (καπφθ. Elmsl.) — οἴσει. El. 201. οἴμοι τοῦ καταφθιμένου (τοῦ τε καπφθ. conj. Elmsl.) | τοῦ τε ζῶντος ἀλάτα. Idem confert Homericum κάσχεθε (κατάσχεθε), et contractam formam καταθανεῖν.

987. ἔσθηκε πέτραν] Cf. Or. 1248. στήθ' αἱ μὲν ὑμῶν τήνδ' ἀμαξήρη τρίβον etc. Her. 672. ἔσθηκεν κέρας. et ad Aj. 30.

988. δόμων ὑπερακρίζει] δόμων ὑπερ ἀκρίζει Barnes. Cf. Bacch. 678. ἄρτι πρὸς λέπας | μόσχων ὑπεξήκριζον. Or. 275. ἐξακρίζει αἰθέρα κτύποις. Xen. de mag. eq. VI. 5. τὰ τεύχη ὑπερακρίζει. Strab. XV. p. 725. ὑπερήκρισεν εἰς τὴν Βακτριανὴν διὰ ψιλῶν δόων.

990. τί φέγγος; τίν' αἴγλαν;] Cf. Tro. 321. ἐς αὐγὰν, ἐς αἴγλαν. Hom. Od. 4, 45. ὥς τε γὰρ ἡελίου αἴγλη πέλεν ἥε σελήνης.

993 sq. Versus ex duobus baccheis compositus et versibus glyconeis praemissus, ut in Ion. 190 sq. et Arist. Vesp. 317 sq.

993. Cf. Ion. 1078. ὅτε καὶ Αἰὼς etc. Theocr. II. ult. ἀστέρες. εὐκήλοιο κατ' ἄντυγα Νυκτὸς ὀπαδοί. Tibull. II. 1. 87. 'Jam Nox jungit equos, currumque sequuntur | matris lascivo sidera fulva choro'.

998. ἐπύργωσε] Qu. ἐπυργώσατο. Cf. v. ant. 1021.

1000. προσέβαν δρομάς —] Cf. Hipp. 549. τὰν — πῶλον — οἰκῶν ζεύξας' ἀπ' εἰρεσίᾳ, δρομάδα τιν' Ἀϊδὸς ὥστε βάαχαν.

1003. καταλύσουσ' — βίον] Cf. Med. 147. θανάτω καταλύσαιμαν | βιοτὰν στυγεράν προλιποῦσα. Fr. 994, 2. εἰς ἀρετὴν καταλυσαμένους βίον.

1013. ἦν ἔστακα] Leg. ἦν' ἔστακα. Cf. Soph. Tr. 1161. συμφορᾶς ἦν' ἔσταμεν. 1020. φίλον] Qu. φίλω.
1022. Περσεφονείας] Φερσεφόνιας Elmsl. Φερσεφονείας Ald.
1028. ὁ σὸς δ'] ὡς δδ' Hart. Dind. Nauck. ὡς δδ' ἦν οὐμὸς γαμέτας F. W. Schmidt. γαμέτας] Maritus. Cf. 998. Tro. 312. Prom. 896. Γαμέτη (uxor) legitur Aesch. Suppl. 164. 174.
1029. συντηχθεῖς — ἀλόχῳ] Cf. Or. 803. ὅστις τρώποισι συντάκῃ. Fr. 909, 3. πᾶσα γὰρ ἀγαθὴ γυνή | ἥτις ἀνδρὶ συντέτῃκε σωφρονεῖν ἐπίσταται. αὔραις] δργαῖς F. W. Schmidt. Recte.
1032. λόγους] πόνους F. W. Schmidt.
1035. πένθιμον (πένθος μὲν P. sec. m.) mss. πένθημ' L. Dind. G. Dind. Sed πένθημα nusquam alibi apud tragicos occurrit. Qu. πένθος συναιμόνων. Cf. ad Soph. Aj. 1312.
1037. εἰς τὴν πατρίδα] Qu. εἰς γῆν πατρίδα. Et sic Herm. tacite.
1038. δόμων ἐξώπιος] Cf. Med. 624. δωμάτων ἐξώπιος. Alc. 549.
1044. εἰ κατοῖδατε] εἰ κατείδετε Pors. Elmsl. Dind. Herw. (Anglice, tell me if you have seen her.) εἰ κάτισθ' ὅπου conj. Herw. ad O. R. 925. Valde probabilis conjectura.
1047. αἰώρημα κουφίζω] Cf. El. 860. ὡς νεβρὸς οὐράνιον πῆδημα κουφίζουσα.
1048. τίς αὔρα] τίς ἀρα Herw. prob. F. W. Schmidt.
1049. δόμων ὑπερβᾶσ' Markl. Dind. prob. Elmsl. ad Med. 1334. Qu. δόμονος (vel δόμον) περάσας'.
1055. στόλος] στολμὸς Elmsl. Dind. Cf. ad Andr. 148.
1056. ὡς οὐκ ἐπ' ἀνδρὶ πένθιμος πρέπεις δρᾶν] Cf. Soph. O. R. 9. πρέπων ἔφης | πρὸ τῶνδε φωνεῖν.
1058. τύμβῳ καὶ πυρᾷ] Løge τύμβου καὶ πυρᾶς.
1064. τί τοῦτ' αἰνιγμα] τί τοῦτο λῆμα F. W. Schmidt. σημαίνει] σημαίνει Markl. Seager in Class. Journ. XIX. 84. σαθρόν] σκεθρόν (i. e. ἀκριβές) Naber, coll. Eur. Fr. 88.
1066. ἐπὶ πολλοῖς] ἐς πολλοὺς Herm. et (εἰς) Pors. prob. Elmsl. Recte. Recte etiam post ἐρεῖς interrogationis notam ponit Elmsl. Cf. Hipp. 214. οὐ μὴ παρ' ὅχλῳ τάδε μυθήσει;
1068. ἀλλ' οὐδὲ —] Cf. Soph. Phil. 1252. ἀλλ' οὐδέ τοι σῇ χειρὶ πείθομαι τὸ δρᾶν. Qui locus vitio laborat. Qu. ἀλλ' οὐδὲ σοὶ τι πείσομαι —.
1069. ὅμοιον] Perinde est. Cf. Ag. 1404. 1239. Alex. III. 488.
1070. παρῆται σῶμα] καθεῖται — frustra Herw. Cf. Or. 879. παρεμμένον νόσω. Bacch. 635. 681. σώμασιν παρεμμένα. Alc. 202. σῶμα] πτώμα inepte Madvig. φίλον] φίλως Herw.
1074. ἔ ἔ σχέτλια τάδε παθῶν] Cf. Alc. 408. ὦ σχέτλια δὴ παθῶν ἐγὼ ἔργα.
1075. ἔργον ὄψει τάλας] εἰργες ὄψ', ὦ τάλας Herw.
1076. 1077. ὦ θύγατερ —] In fine utriusque versus interrogationis nota ponenda est.

1079. καὶ πόλις ἐμὰ Herm. et censor in Quart. Rev. καὶ οὐ καὶ πόλις ἐμὰ Elmsl., metri gratia.

1083. γνώμαισιν ὑστέραισιν] Leg. γνώμαισι δευτέραισιν. Cf. Hipp. 436. αἱ δευτεραι γὰρ φροντίδες σοφώτεραι.

1086. διπλοῦ βίου λαχόντες] Legendum aut διπλοῦν βίον λαχόντες (quocum cf. Phoen. 1492. σκοτίαν αἰῶνα λαχόντων) aut διπλοῦ βίου τυχόντες. Illud praeferendum videtur.

1089. ἀξέπειράθην (πάλαι) Naber. Qu. — (παθῶν aut ἐγώ. τεκῶν] τότε vel πάρος conj. Elmsl. Mihi vera scriptura videtur παθῶν.

1092. καὶ νεανίαν τεκῶν] Lege καὶ τεκῶν νεανίαν. V. Elmsl. ad Her. 131. Sed v. Elmsl. ad Iph. T. 340.

1094. Cf. Phoen. 1615. εἰεν· τί δράσω δῆθ' ὁ δυσδαίμων ἐγώ.

1098. ἥδιστα πρὶν γε δῆθ' ἥδιστα δήποι' (vel πρὶν ποί') ὄνθ', δτ' ἦν παῖς ἦδε μοι Elmsl. μόλω, ἥδιστα πρὶν γ' ἰδεῖν (formerly delightful to behold) Elmsl. Praestat, ni fallor, μόλω, ἥδιστα πρόσθ' ἰδεῖν.

1099. οὐκέτ' ἐστὶν ἦ γ' — Elmsl.

1101. κατεῖχε χερσὶν. οὐδὲν ἥδιον πατρὶ Burneius in Monthly Rev. Aug. 1799. p. 434. Elmsl. Constructio est, οὐδὲν [μὲν] ἥδιον πατρὶ γέροντι θυγατρὸς. ἀρσένων δὲ μείζονες (μὲν) ψυχαί, etc. χειροί] χειροῖν Elmsl.

1106. ἀποφθερῶ vulg. Leg. ἀποφθαρεῶ.

1108. δυσπάλαιστον] Fort. δυσπέλαστον. Cf. Soph. Fr. 838. ὡς δυσπάλαιστον (δυσπέλαστον ll.) ἀμαθία κακόν.

1110. μαγεύμασι] I. e. per magica carmina. Cf. Or. 1508. ἦτοι φαρμάκοισιν ἢ | μάγων τέχναισιν. Hippocr. de morbo sacro p. 345. οὗτος καὶ ταύτην τὴν νόσον ἔωτο ἄν — ἄνευ καθαρμάτων καὶ μαγευμάτων καὶ πάσης ἄλλης βανανσίης τοιαύτης. μαγανείμασι (om. καὶ) conj. Markl., coll. Plut. de san. tuenda p. 126 A. τὰ σιτία — μονονοὺ μαγανεύειν καὶ φαρμάττειν. Cf. Demosth. c. Aristog. 1. ταῦτα λαβὼν τὰ φάρμακα καὶ τὰς ἐπρωδὰς — μαγανεύει καὶ φενακίζει καὶ τοὺς ἐπιλήπτους φησὶν ἰᾶσθαι. βρωτοῖσι καὶ ποτοῖσι] Sc. φαρμάκοις. V. Blomf. Gl. Prom. 488. βρωτοῖσι καὶ ποτοῖσι Wakef. S. C. § 40.

1111. Spurious habet Herw.

1112. ἐπειδὴν μηδὲν ὠφελῶσι γῆν Pors. ἐπειδὴν μηδὲν ὠφελῇ πόλιν Herm. ἐπειδὴ μηδὲν ὠφελούν πόλιν fere malit Elmsl., propter χρῆν. (De numeri mutatione cf. 453.) Recte, opinor. Pro μηδὲν praestat fortasse μηκέτ'.

1114. τάδε δὴ παίδων καὶ δὴ φθιμένων] τάδε δὴ παίδων τῶν καφθιμένων conj. Blomf. Injuria Musgravium et Blomfieldium offendit δὴ in eadem sententia duplicatum. Deleatur virgula post παίδων. καὶ δὴ] Suspectum.

1115. λαβοῦ, ἀμφίπολος Herw. Virgulam vulgo post ἀμφίπολοι positum post λάβει' ponit Elmsl., ut sensus hic sit, 'Take the bones, ye handmaids of the feeble old woman.' Vulgata requireret λάβεσθε.

1116. ἀμενοῦς] I. q. ἀκρατοῦς (O. C. 1236. ἀκρατὲς — γῆρας). Quod fortasse reponendum. ἔνεστιν] Leg. ἔνεσι, quum ultima syllaba ante ῥώμη producat. Fort. οὐ γὰρ ἔτ' ἐστὶ —.

1118. πολλοῦ τε χρόνου ζώσης (vel ζώσας) μέτρα δὴ, | καταλειβομένης (vel -ας) τ' ἄλγεσι πολλοῖς corrigit Elmsl., partim cum Musgravio. Hi genitivi congruunt cum γραίας ἀμενοῦς v. 1116. Eadem discrepantia est in Hel. 1548. Cf. Soph. O. C. 8. χῶ χρόνος ξυνῶν | μακρός. πολλοῦ δὲ χρόνου] Leg. πολλοῦ τε —. μέτρα] Musgr. Herw.

1119. καταλειβομένης] κατατριβομένης (Nauck.), aut κατατρυχομένης, aut κατακναιομένης Herw. καταλειβομένης τ' ἄλγεσι] Cf. Andr. 131. δέμας ἀεικέλιον καταλείβειν δεσποτῶν ἀνάγκαις.

1120. τί γὰρ ἂν μείζον —;] Cf. Arist. Pl. 464.

1123—1163. "The verses ought to be distributed between ΧΟΡΟΣ and ΠΑΙΔΕΣ, but it is not easy to assign exactly the parts of the grandmothers and the grandchildren, as they frequently interrupt each other." (Elmsl.)

1125. ἀβριθὲς] Vocabulum, nī fallor, non alibi repertum.

ἀλγέων ὕπερ] Leg. ἀλγέων ὕπο.

1128. πᾶ δάκρυα —;] Cf. Soph. El. 758.

1130. σποδοῦ τε πλῆθος ὀλίγον] Cf. Soph. El. 1142. σμικρὸς ὄγκος ἐν σμικρῷ κύτει. 757. 1113. Aesch. Ag. 426. φίλοισι πέμπει (ὁ χρυσαιμοιβὸς Ἄρης σωμάτων) βραχὺ | ψῆγμα δυσδάκρυτον ἀντάρορος σποδοῦ γεμίζων λέβητας εὐθέτους. 435. ἀντὶ δὲ φωτῶν | τεύχη καὶ σποδὸς εἰς ἐκάστου δόμους ἀφικνεῖται. Anth. Pal. VII. 710. 2. ὅστις ἔχεις αἶδα τὰν ὀλίγαν σποδιάν.

1131. ἀπαῖς ἀπαῖς mss. Unde ἄπαις ἄπαις (i. e. σὺ μὲν ἄπαις εἶ) conj. Elmsl. δήποτ'] Scrib. δὴ ποτ' (sic).

1132. ἐγὼ δ' ἔρημος —] Cf. Hipp. 847. ἔρημος οἶκος καὶ τέκν' ὀρφανεύεται.

1135. τέκνων] τόκων V. D. nescioquis ap. Elmsl., qui confert Phoen. 30. ἡ δὲ τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον | μαστοῖς ὑφείτο. Med. 1031. Suppl. 920. Sed nil mutandum esse monuit Elmsleius, coll. Med. 1261. μάταν μόχθος ἔρρει τέκνων.

1137. τροφαὶ ματρὸς] τροφαί τε μαστῶν conj. Markl., coll. Tro. 754. Hec. 424.

1142. ποτανοὶ δ' ἤρυσαν τὸν Ἄϊδαν] Cf. Or. 1685. λαμπρῶν ἄστρων πόλον ξανύσας. Soph. Aj. 607. ἔτι με ποτ' ἀνύσειν τὸν ἀπείροπον αἰθέριον ἄϊδαν. Tr. 669. O. R. 175.

1143. πάτερ, σὺ μέντοι σῶν Porson. Herm. πάτερ, τῶν σῶν conj. Elmsl. Cf. ad v. ant. 1149.

1144. ἀντιτάσσομαι] Qu. ἀντιτίσσομαι.

1146. ἔλθοι μοι] ἂν μόλοι recte Herw., coll. El. 42. Bacch. 990. 1010. Soph. El. 497.

1149. αἶ αἶ τύχας, ἄλις γόων malit Elmsl., coll. Or. 1537. ἰὼ ἰὼ τύχα (τύχας Elmsl.). Alc. 394. ἰὼ μοι (ἰὼ Elmsl.) τύχας. El. 1184. ἰὼ τᾶς σᾶς τύχας. ἄλις γόων] ἄλις πόνων Schmidt. οὐπω κακὸν τόδ' εὐδαι] Cf. Soph. Tr. 1242. σὺ γάρ μ' ἀπεινασθέντος ἐκκινεῖς κακόν (l. σὺ γὰρ κατευνασθέν τόδ' — κακόν). Hec. 656. ὡς οὐποθ' εὐδαι λυπρὰ σου κηρύγματα. El. 41. εὐδοντ' ἂν ἐξήγειρε τὸν — Ἀγαμέμνωνος | φόνον.

1150. αἰαῖ, γόων ἄλις τύχας] ἄλις τῶνδ' ἀλγέων πάρεστι conj. Elmsl. (coll. 86. θανοῦσα τῶνδ' ἀλγέων λαθοίμαν. Hipp. 366. ὦ τάλαινα τῶνδ' ἀλγέων. Tro. 579.) ἄλις δ' ἀλγέων ἔμοι πάρεστι (vel πάρεστι δὴ μοι). Herm. prob. Elmsl.

1151. ἔτ' Ἀσωποῦ με δέξεται γάνος] ἄρ' ἔσθ' δτ' Ἀσωποῦ με δέξεται γάνος Tyrwhitt. ἔτ' ἄρ', ἔτ' Ἀσωποῦ — Herm. ἔτ' Ἀσωποῦ με δέξεται γάνος conj. Elmsl., cujus nota omnino consulenda est. Idem metrum, inquit, est vv. 600. 603. 610. 613. 620. 628. Cf. ad v. str. 1142.

1152. χαλκείους ἐν ὅπλοις Markl. Herm. χαλκείους ὅπλοισι Elmsl. (ob metricas rationes, de quibus v. ejus notam ad 1151.) σὺν ὅπλοις conj. Markl. Fortasse recte. Cf. Hec. 112. οἴσθ' ὅτε χρύσειος (χαλκείος?) ἐφάνη ξὺν ὅπλοις. στρατηλάταν Musgr. Herm. Elmsl. ad v. 87. Δαναιδῶν] Δαναιδᾶν malit Elmsl., si eum intelligo.

1160. ὑποβάλω] Qu. ἐπιβάλω. Cf. Aesch. Pers. 483. κρηναῖον γάνος.

1162. ἔθιγέ μου φρενῶν] Cf. Tro. 1216. ἔ ἔ, φρενῶν ἔθιγες. Alc. 108. 1168. σε] σφε Elmsl., coll. 1185—1186.

1169. ὑμᾶς δὲ τῶνδε χρὴ χάριν μεμνημένους | σῴζειν] Cf. Alc. 299. σὺ νῦν μοι τῶνδ' ἀπόμνησαι χάριν.

1171. τοῦσδε] Leg. τοῖσδε. Cf. 1166. 1185. παισὶν θ' ἐπείπον —] Edictum volo reddid Herm. Cf. Med. 267. σὲ τὴν σκνθρωπὸν — εἰπον τῆσδε γῆς ἔξω περᾶν. Arist. Eccl. 255. τοῖτό μὲν εἶπον εἰς κυνὸς πυγὴν ὀρᾶν.

1174. ξυνίστωρ] Cf. Ag. 1090. συνίστορα.

1178. ἀγήρων γ' ἔξομεν] ἀγήρων — Reisk. Blomf. Recte.

1180. τί δὴ ποθ' ὑμῖν] τί δῆτ' ἔθ' ὑμῖν Elmsl.

1181. χ' ἢ (χῆ) πόλις malit Markl.

1182. ἔσται τάδ'] Fort. ἔστω τάδ'.

1184. ἃ χρὴ σε δοῦναι, δοῦντα δ' ὠφελεῖν, τάδε Blomf. τάδε] τὰ σά Musgr. prob. Elmsl. ad Her. 238. (Cf. ad Phoen. 1282. Alc. 337.) πόλιν Reisk. πάτραν F. W. Schmidt.

1190. ὀρκωμοτεῖν] ὀρκωμοτεῖν V. D. apud Markl. Recte.

1192. πολέμιον παντενχίαν] Qu. πολέμιαν —.

1193. ἄλλων τ'] Leg. ἄλλων δ'.

1194. *δρκον ἐκλιπόντες*] Cf. Iph. T. 750. *εἰ δ' ἐκλιπὼν τὸν δρκον ἀδικοῖς ἐμέ;* *ἔλθωσιν πόλιν*] Cf. 1208. Soph. Tr. 259. *στρατὸν λαβὼν ἐπακτὸν ἔρχεται πόλιν.*

1195. *πρόστρεπ'*] Supplica.

1196. *χρὴ σφάγια σ'*] *σφάγια χρὴ σ'* malit Elmsl., coll. 1205. Iph. T. 40. 280. Her. 373.

1200. *σῆσαι γ' ἐφεῖτο*] *σῆσαι σ' ἐφεῖτο* vel *σῆσαι 'ξεφεῖτο* conj. Reiske. Hoc verum est. *Πυθικὴν πρὸς ἐσχάραν*] Eadem verba Andr. 1241. Cf. Andr. 1067. *Πυθικὴν πρὸς ἐστίαν.*

1202. *τρίποδος — κύτει*] Cf. Alcman. Fr. 24, 3. *τρίποδος κύτος.* Eur. Cycl. 398. *λέβητος κύτος.* Arist. Pac. 1223. *θώρακος κύτος.*

1205. *διοίξης σφάγια*] *δαΐξης σφάγια* Schmidt, coll. Ag. 207. *τέκνον δαΐξω, δόμων ἀγαλμα.* Iph. T. 872. *ἐξ ἐμῶν δαΐχθεις χερῶν.* Soph. Aj. 220. *χειροδάκτυλα σφάγι' αἰμοβαφῇ.* Recte proculdubio.

τρώσης φόνον] *πράξης φόνον* malit Schmidt, coll. Orest. 1354. *δπραχθεὶς φόνος.* 1579. 1139. Iph. A. 512. Pind. N. III. 46. *ἔπρασεν φόνον.* Plat. Legg. IX. 867 B. *οἱ τῷ θυμῷ πραχθέντες φόνοι.* Cf. Phoen. 1431. *τετρωμένους δ' ἰδοῦσα καιροῦς σφαγὰς | μωξεν.* et ad Aj. 55. *ἔχειρε πολύκερων φόνον.*

1208. *ἦν ποτ' ἔλθωσιν πόλιν*] Qu. — *πέλας*, si forte appropinquarint.

1209. *δειχθεῖσα*] *δερχθεῖσι* (i. e. quum viderint) Naber. Qu. *κορυφθεῖσα.*

1211. *ἀγνισθῇ* vulg. *ἡγνίσθη* Markl. Herm. Elmsl. Error debetur librariis aut grammaticis qui vim particulae *ἵνα* non intellexerint. Leg. *ἡγίσθη πυρί.* Cf. Orest. 40. *πυρὶ καθήγγισται (καθήγγισται?) δέμας.* et ad Soph. Ant. 1068. V. Elmsleii notam.

1212. *Ἰσθμίας θεοῦ*] *Ἰσθμίας ὁδοῦ* Heath. Herm. Elmsl. Qu. *Ἰσθμίῳ θεῷ.*

1213. *σοὶ μὲν —*] Cf. Phoen. 778. *σοὶ μὲν τὰδ' εἶπον, προσπόλοις δ' ἑμοῖς λέγω.* 568. Hel. 1666.

1215. *τρώσης*] *δράσης* Tourp. *ἐκδικάζοντες φόνον*] Cf. El. 1094. *εἰ δ' ἀμείψεται | φόνον δικάζων φόνος, ἀποκτενῶ σ' ἐγὼ etc.*

1218. *Διομήδην*] *Διομήδη* Elmsl.

1219. *ἀλλ' οὐ φθάνειν χρὴ —*] I. e. *ἀλλὰ εὐθὺς ξυσκιάζοντας γέννιν χρὴ δρῶν —*, ut explicat Elmsl. ad Med. 1138. *συσκιάζοντας γέννιν*] Cf. Bacch. 1052. *ἦν δ' ἄγκος πένυκαισι συσκιάζον (συσκιασθέν?).* Demosth. p. 155, 25. *αἱ γὰρ εὐπραξίαι δειναὶ συγκρῆναι καὶ συσκιάσαι τὰς ἀμαρτίας τῶν ἀνθρώπων εἰσίν.*

1221. *ἐπιτάστολον πύργωμα*] Legē *ἐπιτάστομον —*. Cf. Phoen. 287. *ἐπιτάστομον πύργωμα* Θηβαίας χθονός.

1225. *φθὰς ὑστέροισι θήσετε*] Cf. Tro. 1245. *δοιδὰς δόντες (θέντες?) ὑστέροις βροτῶν.*

1228. ἀνορθοῖς] ἀπορθοῖς (i. e. dirigis) conj. Markl. Recte. Cf. Soph. Ant. 646. σύ μοι γνώμας ἔχων | χρηστὰς ἀπορθοῖς. Plat. Legg. VI. 757 E. ἀπορθοῦν — τὸν κλῆρον πρὸς τὸ δικαιοτάτον. Aliud scilicet est ἀνορθοῦν, lapsum aut lapsurum erigere.

1229. καὶ τόνδ' ἐν ὄρκοις ζεύξομαι] Lēge καὶ τόνδε γ' ὄρκοις ζεύξομαι. Cf. 220. θεοφάτοις Φοῖβον ζυγεῖς. Med. 735. ὀρκίοισι — ζυγεῖς. Soph. Phil. 1025. κλοπῇ τε ἀνάγκῃ ζυγεῖς. Herod. III. 19. ὀρκίοισι μεγάλοις ἐνδεδέσθαι.

TROADES.

1. De Troadibus disserit W. H. van de Sande Bakhuysen de Parodia in Comoediis Arist. 800. Trajecti ad Rhen. 1877. (pp. 204 — 212.) Τρωάδες contractum ex Τροιάδες, ut Νηρηῖδες ex Νηρείδες. Personis hujus fabulae addi jubet Ἄγγελος. V. ad 1126.

ἦκω λιπὼν —] Cf. Hec. 1. Andr. 1232. Menand. IV. 174. ἦκα λιπὼν Αἰγαῖον ἀλμυρὸν βάθος | Θεόφιλος ἡμῖν. Arist. Fr. 199.

4. χθόνα] πόλιν F. W. Schmidt.

7. ἀπέσση] ἀπέσβη aut ἀπέπητη [?] F. W. Schmidt.

8. καπνοῦται] Cf. 586. Pind. P. V. 84. καπνωθεῖσαν πάτραν ἐπεὶ ἴδον ἐν Ἄρει.

10. ὁ γὰρ Παργάσιος Φωκεὺς Ἐπειὸς —] Cf. Aesch. Cho. 563. ἄμφω δὲ φωνῇν ἥσομεν Παργασίδα, | γλώσσης ἀϋτὴν Φωκίδος μιμουμένω.

16. φόνω καταρρεῖ] Cf. Hom. Il. 4, 451. ῥέε δ' αἵματι γαῖα.

17. Ζηνὸς ἐρκείου] Cf. Soph. Ant. 487.

23. νικῶμαι — Ἥρας] Cf. Med. 315. κρείσσωναν νικώμενοι. Her. 233. τῆς τύχης νικωμένην. Iph. A. 1357. ἐνικώμενην κεκραγμοῦ. Cycl. 454. βακχίου νικώμενος. Fr. 346, 1. χρημάτων νικωμένω. Soph. Aj. 1353. τῶν φίλων νικώμενος.

42. μεθῆκ'] ἔθηκ' Naber, coll. 350. οὐδὲ σ' αἱ τύχαι, τέκνον, ἰσοφῇν ἔθηκαν.

44. σκοτίον — λέχος] Cf. 252. λέκτρων σκοτία νυμφευτήρια. et ad Alc. 992. Ion. 860. σκοτίας εἰνός.

49. μέγαν τε] μέγαν δὲ Elmsl. ad Her. 7. Recte.

51. Similiter Prom. 39. τὸ συγγενές τοι δεινὸν ἢ θ' ὀμμία.

59. ἦπου νιν — εἰς οἶκτον ἦλθες] I. e. ὥκτειρας, οἰκτείρεις. (Cf. Or. 1069.) ἦπου νιν ἐχθραν Hart. ἦπου νιν, ἐχθραν Elmsl. ad Med. 1275. ἦ πού σύ γ' ἐχθραν tentant Madvig. Herw.

60. κατηθαλωμένην Elmsl. l. c. Herw. (sub. δρῶσα).

67. πηδᾶς — εἰς ἄλλους τρόπους] Cf. Arist. Nub. 703. ἐπ' ἄλλο πῆδα νόημα φρενός.

71. κοῦδέν γ' prob. Herw. ad O. R. 622.

78. Cf. Soph. O. R. 1279. *δμβρος χάλαζά θ' αἵματοῦσσι' ἐτέγγετο.*
 81. *βάλλειν Ἀχαιοὺς ναῦς τε*] *βάλλειν μὲν αὐτοὺς ναῦς δὲ*
 F. W. Schmidt.
 82. *Αἴγαιον πόρον*] Cf. Hel. 129. *πέλαγος Αἰγαίου πόρον.*
 83. *τρικυμίας*] Cf. Hipp. 1213. *σὺν κλύδωνι καὶ τρικυμιά.*
 85. *τᾶμ' ἀνάκτορ' εὐσεβεῖν*] Fort. *τᾶμ' — εὖ σέβειν.* Sed
 quum in proxime sequentis versus fine occurrat *σέβειν*, parum pro,
 babilis videtur haec correctio. Legendum forsitan *ἐξ Ἰσού*, aut *ὥς*
ἂν τὸ λοιπὸν πάντα τᾶμ' ἀνάκτορα | *εἰδῶσι* —. Facile excidere
 poterat *πάντα* inter — *πὸν* et *τᾶμ'*. *εὐσεβεῖν*] Qu. *εὖ τίειν*. Vix
 ita collocasset poeta *εὐσεβεῖν* et *σέβειν*.
 87. *οὐ μακρῶν λόγων*] *οὐ μακρῶν πόνων* F. W. Schmidt.
 88. *πέλαγος Αἰγίας ἁλός*] Cf. Hel. 129. *πέλαγος Αἰγαίου πόρον.*
 89. *Δηλίοι τε χοιράδες*] Leg. *Δηλῖαι τε χοιράδες*. Cf. Aesch.
 Eum. 9. *Δηλίαν τε χοιράδα.*
 94. *ἐξίη κάλως*] Cf. ad Med. 278.
 95. *ἐκπορθεῖ*] *ἐκπορθῶν* frustra Hartung. Post *πόλεις* pona-
 tur colon.
 99. *κεφαλὴν*] *γεραρὴν* Matth., coll. Suppl. 42. *γεραρῶν ἐκ στο-*
μάτων.
 100. *οὐκέτι Τροία τάδε καὶ βασιλῆς ἔσμεν Τροίας*] Imo, ni
 fallor, — *ἔστιν Τροίας.*
 101. *μεταβαλλομένου δαίμονος*] Cf. Alc. 917. *μεταπίπτοντος*
δαίμονος. *βασιλῆς*] I. e. regina. V. ad Med. 594.
 102. *πλεῖ κατὰ δαίμονα*] *πλεῖ κατὰ πνεύματα* F. W. Schmidt,
 coll. Herc. 216. Ion. 1507. *πλεῖ κατὰ πορθμὸν*, [*πλεῖ κατὰ δαίμοναι*]
 Dobr. prob. Cobet. Qu. *πλεῖ δὲ κατ' οὖρον*. Nisi totus versus
 delendus est. 104. *πλέουσα*] *πονοῦσα* F. W. Schmidt.
 110. *τί δὲ μὴ σιγᾶν*] Haec expungi jubet Cobet., qui "Dua-
 rum rerum, non trium, miserae optio est".
 113. *ὥς διάκειμαι*] *ἥς δὴ κείμαι* Herw. ad Ion. 866.
 117. *νῶτον ἄκανθάν τ'*] Cf. Fr. 849. *ἀκανθώδη ῥάχιν.* *ἄκαν-*
θαν] Cf. El. 492. *ἐξελκτέον* | *διπλὴν ἄκανθαν*. Etym. M. p. 702, 48.
Εὐρυπύδης ἐν Ἑκάβῃ (?) *ἀκανθώδη εἴπε τὴν ῥάχιν.*
 119. *ἐπιούσ'* — Musgr. Cf. Hel. 165. *τίνα μοῦσαν ἐπέλθω*;
 Arist. Ach. 627. *ἀποδύντες τοὺς ἀναπαίστους ἐπίωμεν.*
 121. *ἄτας* — *ἀχορεῦτους*] Cf. Soph. El. 1069. *ἀχόρεντα φέρονσ'*
ὄνειδῃ.
 124. *ἄλα* — *πορφυροειδῇ*] Cf. Aesch. Suppl. 529. *λίμνα* —
πορφυροειδεῖ. Fr. 882. *ἄλα πορφυρέαν.*
 126. *αὐλῶν* —] Cf. Iph. T. 1125 sq. *συρίζων δ' ὁ κηροδέτας*
κάλαμος οὐρείου Πανὸς κώπαις ἐπιθωύξει.
 128. *πλαγκτὰν αἰγυπιοὶ παιδεῖαν ἐξητήσασθ'* conj. Conington.
 146. *τύφεται Ἴλιον*] Cf. Bacch. 8. Cycl. 659. *τύφει ᾧ — τὸν*
Αἴτνας μηλονόμον. Arist. Vesp. 457. *τύφε πολλῶ τῷ καπνῷ.*

148. ὄρνισιν ὅπως] ὄρνισιν ἄπαις Karsten ad Ag. 48. Qu. ὄρνισιν ἰεῖσ'. Vel ὄρνισι χέουσ'.

149. μολπᾶν] Qu. μολπᾶν aut μολπᾶς. Cf. Hom. II. 18, 316. ἀδινού ἐξῆρχε γόοιο. 22, 430. 23, 17. 24, 747. Arist. Th. 1064. ἄρχου λόγων.

150. διεριδομένα] διεριδομένον Herw. Cf. Hec. 65. καὶ ὡς σκολιῶ σκίπτωνι χερὸς(?) | διεριδομένα σπεύσω etc.

152. ἐξῆρχον θεούς] Suspectum. Qu. ἡγαλλον (aut ὠλβιον) θεούς. Cf. ad Arist. Th. 128.

154. ποῖ λόγος ἦκει] σοὶ λόγος ἦκει F. W. Schmidt.

166. ἔξω κομίζεσθ' | ἔξω κομίσασθ' recte Musurus. ἐξορμῖσθ' οἴκων W. Headlam, coll. Phoen. 848. πέλας γὰρ — φίλοις σοὶ ἐξώρμισαι (ἐξωρμίσω Barnes. qu. ἐξώρμισας.) σὸν πόδα. Gl. G. ἐκώμισας, ἔστησας. Cf. Aesch. Ag. 1035. εἶσω κομίζον.

175. δμαθέντες] Cf. Alc. 127. Iph. T. 199.

182. ὀρθρεύουσιν —] Cf. ad Suppl. 977. γόοισιν δ' ὀρθρεύομενα. Fr. 23. γόοις ὀρθρεύομενα.

187. ἢ Φθιωτᾶν] Qu. ἡπειρώταν.

188. ἢ νησαίων μ' | ἢ Νισαίων μ' F. W. Schmidt. ἄξει χώραν | ἔλξει χώραν F. W. Schmidt. Qu. ἄξει 'ς χώραν.

191. ὡς κηφῆν] Cf. Bacch. 1362. ὅπως κηφῆνα.

193. νεκίων ἀμενηνὸν ἀγαλμ' | Cf. Hom. Od. XI. 51. νεκίων ἀμένηνα κάρηνα.

199. Schol. οὐχ ὡς πρότερον ἦδον (ἦδον ἄσομαι?) —.

200. ἐξαλλάξω] δινοῦσ' ἐξάρξω (μολπᾶν) Herw.

216. ὀλβω βροθῆιν] Cf. Adesp. 373, 2. θαλέθοντι βίω βλάσαι τε τέκνων βροθόμενα (= βροθίονσα). Phoen. 1551. El. 305. Theoc. VII. 146. τοὶ δ' ἐκέχυντο | ὄρπακες βραβύλοισι καταβροθόντες ἔρασθ'. XXV. 147. πάλιν δέ μιν ὤσεν ὀπίσω | ὦμω ἐπιβρίσας.

217. εὐθαλεῖ τ' εὐκαρπείᾳ] Cf. Arist. Av. 1062. σῶζω δ' εὐθαλεῖς καρποὺς etc. Lucian. Abd. 27. εὐθαλῆς — καὶ εὐτροφος — καρπός. εὐκαρπείᾳ] Suspectum.

226. ναῦτα] ναῦται al. ναίον Dind. (Cf. ad Hel. 271. Cratin. 55. ἀμάροιν.) Aliud quid, certe non verbum, latere suspicatur Naber, coll. schol., ubi σημείωσαι pro H corrigit. Ἰονίῳ πότιν ναίοιμ' Herw. ὑδραίνει] An ὑγραίνει? Cf. Iph. T. 162. ᾧ τάσδε χοῦς μέλλω — ὑδραίνειν (ὑγρ.?). 54. ὑδραῖνον (ὑγρ.?) αὐτὸν ὡς θανούμενον. El. 157. λουτρὰ πανίσταθ' ὑδρανάμενον (ὑγρ.?) χοῦ. Hel. 3. ὅς — ὑγραίνει γῆας. 679. βλέφαρον ὑγραίνω δάκρυον. Ion. 242. Fr. 367, 2. πηγαῖς δ' οὐχ ὑγραίνουσιν πόδας. Ion. 97. καθαφαῖς δροσίοις ἀφυδρανάμενοι. καλλιστεύων] Suspectum.

229. εὐανδρον — γᾶν] εὐδενδρον — γᾶν F. W. Schmidt. Sed cf. Soph. O. C. 668. εὐίππον τᾶσδε χώρας. Pind. N. V. 9. εὐανδρον (ἄρουραν). Aesch. Eum. 1031. εὐάνδροισι συμφοραῖς.

235. [ἐγνωσμένος — γύναι] Cobet.

241. *τίν' ἦ* — *ἔλας*, ἦ Harl. *τίνα γ'*] Qu. *τίν' ἄρ'* (248. 251.), vel *τίνα δ'*, vel *τίνος*.

244. *τίν' ἄρα τίς ἔλαχε*;) Cf. Iph. T. 1360. *τίνος τίς ὦν σὺ τήνδ' ἀπεμπολῆς χθονός*; Phoen. 1295.

252. *λέκτρων σκότια νυμφευτήρια*] Cf. 44. *σκότιον λέχος*. et ad Alc. 992. Hom. Il. 6, 24. *σκότιον δέ ἐ γείνατο μήτηρ*.

255. *ἔρως ἐτόξευσ'*] *ἔρως ἔτρωσεν* Nauck. *ἔτρωσ' ἔρως τις* F. W. Schmidt, coll. Hipp. 392. *ἐπεὶ μ' ἔρως ἔτρωσεν*.

256. *ζαθέους κληίδας*] Malim *ζαθέας* —. Cf. 219. 228. 1070. Hipp. 750. Ion. 184. etc.

267. *θέσμον*] Cf. Fr. 360, 45. *προγόνων παλαιὰ θέσμι' ὅστις ἐκβαλεῖ*. et ad Med. 494.

279. *ἄρσασε κρᾶτα κούριμον*] Cf. El. 148. *χέρα τε κρᾶτ' ἐπὶ κούριμον τιθεμένα*. Or. 966. *σίδαρον ἐπὶ κᾶρα τιθεῖσα κούριμον*.

285. *ὅς πάντα* —] Cf. Hel. 1142. *ὅς τὰ θεῶν ἔσορᾷ δεῦρο καὶ αὐθις ἐκείσε καὶ πάλιν ἀντιλόγοις (ἀμφιλόγοις Dobr. an ἀντιπάλοις?) πηδῶντ' ἀνελπίστοις τύχαις*.

290. *βέβακα δύσποτμος, οἴχομαι ἅ τάλαιν'*] Qu. *βέβαχ' ἅ δύσποτμος* —.

292. *πότνια*] Leg. *πότνια*.

293. Versus suspectus propter oppositionem inter *Ἀχαιῶν* et *Ἑλλήνων* factam. *ἔχει*] Qu. *στένει*.

301. Interpolatum esse iudicat F. W. Schmidt.

308. *ἄνεχε, πάρεχε*] Eadem verba sunt Cycl. 205. Vesp. 1326. et similia *ἄναγε, δέχε πάραγε πάρεχε* An. 1720. *σέβω, φλέγω*] Leg. *σέλας φλέγω*, aut *φᾶος φλέγω*. Cf. 320.

311. 314. *ἄναξ*] Qu. *ὁμήν*. Cf. 331. Theocr. 18, 58. et ad Arist. Pac. 1335.

321. *ἐς αὐγάν, ἐς αἶγλαν*] Cf. Suppl. 990. *τί φέγγος; τίν' αἶγλαν*; Hom. Od. 4, 45. *ἡελίου αἶγλη*.

325. *πάλλε πόδ' αἰθέριον*] Cf. El. 860. *ὥς νεβροῦς οὐράνιον πήδημα κουφίζονσα*. Arist. Vesp. 1492. *σκέλος οὐράνιον γ' ἐκλακτίζων*. Pac. 332. *τὸ σκέλος ῥάπαντες*. Andr. 831. *ἔρρ' αἰθέριον*. 576. *ἔθ' ὑποχθόνιον*. *ἄνεχε χορόν*] *ἄναγε* — Vat. prob. Herw., coll. Hesiod. Scut. 280. *ὑπὸ φορμύγγων ἀνάγαγον χορόν*. Arist. Lys. 1279. *πρόσαγε χορόν*. Adde Phoen. 1350. *ἀνάγετε κωκυτόν*.

326. *εὐάν εὐοῖ*] Qu. *εὐαῖ εὐοῖ*.

332. *χόρευε* — *βάσιν*] Cf. Arist. Th. 968. *πρῶτον ἐνκύκλον χορείας εὐφυνᾷ στήσσαι βάσιν*.

334. *ποδῶν φέρουσα* — *βάσιν*] Cf. Soph. Tr. 967. *ἄποφον φέρει βάσιν*.

335. Leg. *βοάσαι' ὦ* (pro *εὖ*) *τὸν* —. Cf. Aesch. Cho. 922. *ἐπολολύξατ' ὦ* —. Eur. Phoen. 295. *ἔβος ὦ* —.

337. *ἰαχαῖς τε*] Qu. *ἰαχεῖτε* vel *ἰαχεῖτε*.

341. *λήπει*] *μάρψεις* F. W. Schmidt.

342. μὴ κοῦφον αἶρη βῆμ'] Cf. Soph. Ant. 224. ἰκάνω κοῖνον ἐξάρας πόδα.

344. ἀναιθύσσεις] I. e. ἀνασείεις (Hesych.). Cf. Soph. Fr. 486. Παραιθύσσειν est Pind. P. I. 87. Ol. XI. 73. διαιθύσσειν Ol. VII. 95. καταιθύσσειν P. IV. 147.

350. ἔσωφρονήκας'] ἐς σῶφρον ἦκεις F. W. Schmidt. νενοθετήκας' (cujus gl. σεσωφρονήκασι) Herw. Qu. σῶφρονά σ' ἔθηκαν aut σῶφρον' ἐποίησαν.

351. ἐσφέρετε πένκας] Cf. Agath. 15. ἐκφέρετε πένκας φωφόρους.

367. Hic versus ἐν μέσῳ accipiendus est.

368. μίαν Κύπριν] Cf. Andr. 179. εἰς μίαν βλέποντες εὐναίαν Κύπριν.

374. ἤλυθον] Legitur haec forma in senariis etiam El. 598. Rhes. 660. in anapaestis Med. 1108.

375. γῆς δρι'] Cf. Herc. 82. οὔτε γαλας δρι' ἂν ἐκβαῖμεν λάθρα.

381. πρὸς τάφους] Qu. πρὸς τάφοις. Cf. 622.

382. αἶμα γῇ δωρήσεται] χεῦμα — Weckl. εὐμενῆς χωρήσεται F. W. Schmidt. Qu. γῇ χοάς —, vel ἐκχεεῖ κτερίσματα. Cf. 622. τέθνηκέ σοι παῖς πρὸς τάφῳ Πολυξένη | σφαγεῖσ' Ἀχιλλέως, δῶρον ἀνύχῳ νεκροῦ.

384. σιγᾶν ἄμεινον ταίσχρα] Cf. Antiph. com. III. 148. ἐτίπροσθε ταίσχρα φαίνεται εἶναι τῶν καλῶν. Diphil. IV. 383. τῶσθητήρια.

385. ὑμνήσει] Malim ὑμνήσαι. Cf. Fr. 360, 25. ἀλλ' ἐμοὶ γ' εἴη τέκνα | δ καὶ μάχοιτο etc. Med. 586. μηδ' ὄλβος (γένεσσι) δοῖς τὴν ἐμὴν κνίξοι (κνίξει al.) φρένα.

396. ἦξις] Ἰξις recte Dind.

397. ἐλάνθανεν vulg. ἐλάνθαν' ἂν Burges. Schaef. ἔλαθεν ἂν Matth. Dind. Qu. ἂν ἔλαθεν ἂν. Cf. Tro. 397. εἰ δ' ἦσαν οἴκοι, χρηστὸς ὢν ἂν ἔλαθεν ἂν. Bacch. 1309. δάκην γὰρ ἀξίαν ἐλάμβανεν (ἂν ἔλαβεν ἂν?). ad Soph. El. 914. Elmsl. ad Med. 416.

399. σιγώμενόν τι κῆδος Burges. prob. Elmsl. ad Med. 416. εἶχ' ἂν ἐν δόμοις Burg. Schaef. Matth. εἶχεν ἂν δόμοις Elmsl. ad Med. 416. Sed usitatum est ἔχειν ἐν δόμοις, non δόμοις.

409. οὐκ ἂν] Lege οὐ τᾶν, vel potius οὐτᾶν (οὔτοι ἂν).

411. τὰ — δοκήμασιν σοφά] Cf. Arist. Pac. 44. νεανίας δοκησίσοφος. Calliam com. II. 741. δοκησίνοους.

412. οὐδέν τι κρείσσω] Cf. Xen. Mem. I. 2. 42. ἀλλ' οὐδέν τι (al. τοι) χαλεποῦ πράγματος ἐπιθυμείς. Sic alicubi apud nostrum οὐδέν τι μᾶλλον. τῶν τὸ μηδέν] Sc. ὄντων. Cf. Cycl. 355. τὸ μηδέν ὢν. Soph. Aj. 1275. ἦδη τὸ μηδέν ὄντας ἐν τροπῇ δορός.

416. τῆς δ' ἂν οὐκ ἐκτεσάμην] τῆσδ' ἂν οὐκ ἡττησάμην Naber. coll. Tro. 980. 1133. Hec. 390.

417. ἀριτίας ἔχεις φρένας] I. e. ἀριτέρων εἶ, ut loquitur poeta Med. 289.

421. οὐ δ' — *ἔπεσθαι*] Cf. Soph. Phil. 1080.

435. οὐ δὴ στενὸν διάνλον ᾤκισται πέτρας —] οἶδ', ἦ — Madvig. Qu. οὐ δὴ 'ς στενὸν —. Aut οἰκεῖ καὶ πέτρας etc. Cf. Cycl. 21. ἔν' οἱ μονῶπες — Κύκλωπες οἰκοῦσ' ἄντρ' ἔρημ' ἀνδροκτόνοι. Rhes. 972. δς τε Παγγαίου πέτραν | ᾤκησε. Aesch. Ag. 1242. Σκύλλαν τινὰ | οἰκοῦσαν ἐν πέτραισι.

440. ἥσουσιν] *ἔξουσιν* Kirch.

441. ὥς δὲ συννέμω] ὥς δὲ συντέμω Elmsl. Ed. Rev. XXXVII. 79.

σάρκα φωνήεσσαν] *σαρκὶ φωνὴν θέσπιν* Herw.

444. ἐξακοντίζω] Cf. Suppl. 456. Adesp. 442.

455. ποῖ πόδ' ἐμβαίνειν με χρή;] Cf. ad Her. 169. εἰς ἄντιλον ἐμβήσει πόδα. 802. Iph. T. 647. εἰς πάτραν διτι ποτ' (πόδ' Elmsl.) ἐπεμβάσει. Soph. Fr. 599. ὄχοις Ἀκαιοῖσι ἐμβεβῶς πόδα. Pors. ad Or. 1427. ποῖ ποτ'] ποῖ πόδ' malit Naber.

456. Cf. Her. 721. φθάνοις δ' ἂν οὐκ ἂν τοῖσδε συγκρούπτων δέμας.

457. Ἐρινὺν] Qu. Ἐρινύων (— —).

460. οὐ μακρὰν δέξεσθ' ἐμ'] Cf. Or. 840. ἔοικε δ' οὐ μακρὰν — λέξειν τὰ κείθεν etc.

464. ἡ μεθήσεται] Musgr. Burges. Elmsl. Ed. Rev. XXXVII. 78. Sed cf. Heracl. 530.

467 sq. Cf. Menand. 540, 7. σὲ — φθόνος | φθισικὸν πεποίηκε καὶ ποιήσει καὶ ποιῇ.

471. λάβῃ] Qu. λάχῃ. Et sic Naber.

472. ἐξῆσαι] *ἐξανδάν* F. W. Schmidt. Qu. ἡπῦσαι, aut ἀριθμῆσαι.

474. ἡ μὲν] Qu. ἡμην. Cf. Hel. 931. ἐγὼ δὲ προδότις οὐκ ἡμην φίλων. κείς] Qu. κάς.

476. οὐκ ἀριθμὸν ἄλλως —] Cf. Arist. Nub. 1205. ἀριθμὸς, πρόβατ' ἄλλως etc. Heracl. 997. εἰδὼς μὲν οὐκ ἀριθμὸν, ἀλλ' ἐτητύμως | ἄνδρ' ὄντα τὸν σὸν παῖδα. Soph. O. C. 382. ἀριθμὸς λόγων. Hor. Epist. I. 2. 27. 'nos numerus sumus et fruges consumere nati.'

477. οὐς Τρῳάς οὐδ' Ἑλληνίς οὐδὲ βάρβαρος] Leg. οἶ' (sc. τέκνα) οὐκ ἂν οὐδ' Ἑλληνίς οὐτε —. Vel οἶους ἂν —. Vel οὐ τοιάδ' —. Cf. ad Aesch. Agam. 532. Arist. Av. 694.

478. τεκοῦσα] Qu. τοιούσδε. ποτε] Qu. τεκεῖν. κομπάσειεν ἂν τοίους(?) Madvig.

480. Cf. Iph. T. 173. οὐ γὰρ πρὸς τύμβον σοι | ξανθὰν χαίταν, σὸ δάκρυ', οἶσω.

481. φνιτουργόν] Cf. Iph. A. 949. Soph. O. R. 1482. τοῦ φνιτουργοῦ πατρός.

486. ἄλλοισι θρέψας] ἄλλως σφε (aut ἐχθροῖσι) θρέψας' F. W. Schmidt.

489. θριγκὸς ἀθλίων κακῶν] Cf. ad Herc. 1280. δῶμα θριγκῶσαι κακοῖς. Aesch. Ag. 1283. κάτεισιν ἅτας τάσδε θριγκῶσιν φίλοις.

492. τούτοις με προσθήσουσιν —] Cf. Hec. 362. προσθεῖς δ' ἀνάγκην σιτοποιὸν ἐν δόμοις | σαίρειν τε δῶμα κερκίσιν τ' ἐφεισάται.
496. εἰμένην] Cf. Soph. O. C. 1701. ὦ τὸν ἀεὶ κατὰ γᾶς σκότον εἰμένος. Saepius non legitur apud tragicos.

498. διὰ γάμον μιᾶς ἑνα] δι' ἄγαμον γάμον μιᾶς Schmidt.
Cf. 368. οἱ διὰ μίαν γυναῖκα καὶ μίαν κύπριν | θηρώντες Ἑλένην μυρίους ἀπώλεσαν.

500. ξύμβακχε] Cf. v. συμβακχεύειν Bacch. 725.

502. σὺ δ'] Leg. σὺ δ'.

505. ἐλπίδων ποίῳν ὕπο;] An — ἄπο; Cf. Soph. El. 1127.

506. δήποτ'] Scribe δή ποτ'.

509. δακρύοις καταξανθεῖσα] δέμας — Wecklein. κατάκρας — F. W. Schmidt.

510. εὐτυχεῖν] εὐτυχῇ Nauck.

511. ἀμφὶ μοι Ἴλιον, ὦ Μοῦσα, ἀεισον] Cf. Hom. H. XVIII. 1. ἀμφὶ μοι Ἑρμείῳ φίλον γόνον ἔννεπε, Μοῦσα. XXI. 1. ἀμφὶ Ποσειδάωνᾶ, θεὸν μέγαν, ἄρχον' ἀείδειν. VI. 1. XXX. 1.

516. λαχῆσω mss. λακχῆσω Seidler. Dind. ἀχῆσω vir doctus in Quart. Rev. IX. 360. Qu. τι ἀχῆσω. Cf. Fr. 631, 3. ἀχεῖ μέλος. Aesch. Sept. 867. ὕμνον — ἀχεῖν.

529. κεχαρμένοι — ἀοιδαῖς] Cf. Cycl. 367. ξενικῶν κρεῶν κεχαρμένος βορᾶ. ἀοιδαῖς] ἀολλεῖς (coll. Phil. 1469. Tr. 513.) vel ἐν ὅπλοις F. W. Schmidt. ἀποίνους Herw.

530. ἔσχον] εἶδον F. W. Schmidt.

534. ξεστῶ] Qu. ξεστῶ. δώσω] δοῦναι malit Herwerden ad Ion. 478. Quasi praecessisset πᾶς Φρυξ, non πᾶσα γέννη Φρυγῶν. V. Elmsl. ad Med. 823.

535. πρὸς θέαν] θέα δώσων Lenting., coll. Andr. 1087. Dind.

536. χάριν ἄζυγι κάμβροτοπώλῳ Herw.

539. φόνια πατρίδι] Latere adjectivum aliquid compositum ad δάπεδαν aptum suspicatur Madvig.

544. Λίβυς τε] Lege Λίβυς δὲ —.

546. κρότον ποδῶν] Cf. Her. 783. ποδῶν κρότοιςιν.

547. βοάν τ' ἔμελπον εὐφρον'] Cf. ad Aesch. Eum. 1034.

549. αἶγλαν] ἀχλὺν Herw. Cf. ad Phil. 831. ὀμμασι δ' ἀπίσχοις τάνδ' αἶγλαν (ἀχλὺν?) —. Qu. αὐγάν.

563. ἐν τε δεμνίοις] Qu. ἐν δὲ δεμνίοις.

570. εἰρεσία μαστῶν] Cf. Lucian. Tim. 40. τῇ εἰρεσίᾳ τῶν πετρῶν.

574. σκύλοις — δοριθηράτοις] Cf. Aesch. Sept. 278. λάφυρα δουρεπλήχθ' (δουρεπλήγθ'?).

589. κοιμίσαι] Leg. κοίμισον. Cf. Hipp. 1384. εἶθε με κοιμίσειε — Ἄιδον — ἀνάγκα. Hec. 473. τὰν — κοιμίζει φλογμῶ Κρονίδας. Soph. Aj. 832. καλῶ θ' ἄμα | πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνον εἰ με κοιμίσει. O. R. 961. Tr. 1040.

591. ἐπὶ δ' ἄλγεσιν ἄλγεα κεῖται] Cf. Alc. 1039. ἀλλ' ἄλγος ἄλγει τοῦτ' ἂν ἦν προσκείμενον.

595. φέρειν] φαγεῖν F. W. Schmidt.

598. ἐμὸν δόμον] ἐμὸς δόμος Herw. ἐλοχεύθη] Cf. Bacch. 3. λοχευθεῖσ' ἀστραπηφόρῳ πυρί. Ion. 455.

600. οἶά τε πένθη] Leg. οἶα δὲ πένθη.

601. δάκρυά τ'] Qu. δάκρυα δ'. καταλειπομένην] κατερειπομένην Schmidt. prob. Herw.

602. ἀμετέροισι πόνοις F. W. Schmidt.

604. ὥς ἡδὺ —] Cf. El. 126. ἀναγε πολὺδακρυον ἄδονάν.

609. τὸ μηδὲν ὄντα Dobr. Elmsl. ad Her. 168. τὸ μηδὲν ὄντος. Cf. Rhés. 818. Cycl. 353. Supra 412. τῶν τὸ μηδὲν (sc. ὄντων). Soph. Aj. 1275. τὸ μηδὲν ὄντας. Tr. 1107. O. R. 1187. Fort. τὰ μηδὲν ὄντα (τὰ μέν). τὰ δὲ δοκοῦντ'] I. e. τὰ δὲ ἐνδοξα. Cf. Hec. 295. τῶν δοκούντων. Her. 897. Soph. O. R. 1191. τοσοῦτον ὅσον δοκεῖν καὶ δόξαντ' ἀποκλίνει.

617. Cf. Hec. 226. μήτ' ἐς χειρῶν ἀμύλλαν ἐξέλθης ἐμοί. O. C. 975.

620. Cf. Hel. 788. τόδ' ἔστ' ἐκεῖν' αἰνιγμ' ὃ προσπόλον κλύω. Suppl. 1064.

623. ἀψύχῳ] ἔμψυχον Faust.

624. προσφαγμάτων] Cf. Aesch. Ag. 1278.

626. ὄλωλεν ὥς ὄλωλεν] Eadem verba Iph. T. 575.

627. κάπεκοφάμην] κάπεκλαυσάμην Nauck. κατ' ἐκοφάμην melius Herw.

628. ἐνεισιν] ἔτ' εἰσὶν Naber, coll. Or. 722. Her. 85. Bacch. 908. Arist. Thesm. 946.

634 sq. ὃ δ' εὐτυχήσας —] Eadem sententia est Aesch. Agam. 1327 sq. Hel. 418 sq. Iph. T. 1115 sq.

635. ψυχὴν ἀλάτται] ψυχὴν ἀσῶται — frustra Herwerden, coll. Herod. III. 41. ἐδίξετο ἐπ' ᾧ ἂν μάλιστα τὴν ψυχὴν ἀσηθείη (i. e. ἀλήσειε). ἀλάτται τῆς πάροιθ' εὐπραξίας] Cf. Pind. Ol. I. 58. εὐφροσύνας ἀλάτται. Aesch. Sept. 780. ὀμμάτων ἐπλάγχθη. Cf. Rhés. 283. πλαγχθεῖς πλατείας — ἀμαξιτοῦ.

638. ἡσθημένος] ἡσημένος Herm. ὃ τεθνεώς [quidni ὃ κατθανών?] F. W. Schmidt. Qu. ἀλγεῖ γὰρ οὐδείς τῶν κακῶν ἀπαλλαγείς (ἀφειμένος). (Cf. Rhés. 475. εἰ τοῦ παρόντος τοῦδ' ἀπαλλαγείς κακοῦ etc.) Vel ἀλγεῖ γὰρ οὐδὲν τῶν κακῶν ἀνὴρ λυθείς.

644. ἦτις οὐκ ἔνδον μένει] Fort. εἴ τις —. Ad rem cf. Fr. 521. ἔνδον μένουσαν τὴν (μὲν?) γυναῖκα εἶναι χρεῶν | ἐσθλὴν, θύρασι δ' (θυραῖον δ') ἀξίαν τοῦ μηδενός.

646. εἶσω τε —] Leg. εἶσω δὲ —.

648. οἰκοθεν ἔχουσα] Cf. Achae. trag. Fr. 4, 5. Arist. Pac. 522.

649. γλώσσης τε] Leg. γλώσσης δὲ —.

650. ἦδειν] ἦδη Cobet.

651. κείνῳ τε —] Leg. κείνῳ δὲ —.

656. *κεῖ*] Qu. *κᾶν* (*κῆν*).
657. *ἀναπνύξω φρένα*] Cf. Aesch. Pers. 250. *πᾶν ἀναπνέζει πάθος*. 286. Soph. El. 639. Fr. 284.
678. *πράξειν τι κεδνόν*] I. q. *τι χρηστόν*. Cf. Alc. 605. *κεδνὰ πράξειν*. Aesch. Cho. 699. *κεδνῶν ἔκατι πραγμάτων*. Soph. Aj. 663. *οὐπω τι κεδνόν ἔσχον*.
684. Qu. *σωθῆναι* (*ῥ*) *πόνων*.
- 685 sq. Cf. Cic. Cat. maj. c. 6. 'similesque sunt ut (ac?) si qui gubernatorem in navigando agere nihil dicant, cum alii malos scandant, alii per foros cursent, alii sentinam exhaustiant.'
686. *ἄντιλον εἰργων ναός*] Cf. Sept. 796. *ἄντιλον οὐκ ἐδέξατο*.
707. Scrib. *τί δ' ἔστιν*; ὥς — *κακῶν*. Cf. 889.
708. *τῶνδε*] Qu. *τόνδε*.
710. *γὰρ ἀγγελῶ*] *γὰρ σοι φέρω* optime Herw.
713. *πλήν*] Qu. *πλήν γ'*.
721. *ἀλλ' ὥς γενέσθω*] *ἀλλ' ἔα γενέσθαι* Herw. F. W. Schmidt
722. *μήτ'*] Leg. *μηδ'*, et *μηδὲ* in v. prox.
726. *ἡμεῖς τε*] Leg. *ἡμεῖς δὲ* —. *ἡμῖν τε πῶς γυναικα μάρνασθαι μίαν* | *οἶόν τε* Nauck. *πολλοῖς τε πρὸς γυναῖκα — οἶόν τε* F. W. Schmidt. Qu. *πολλοῖς τε (δὲ) πῶς γυναικα μάρνασθαι μίαν οἶόν τε*;
727. Post h. v. nonnulla excidisse videntur.
728. Qu. *οὔτ' αἰσχροῖν — οὔτ' etc.*
729. *οὔτ'*] Lege *οὐδ'*. *Ἀχαιοῖς — ἔπιπτεν ἀράς*] Cf. Eur. Cycl. 52. *ἢ ῥέπω πέτρον τάχα σου (σοι?)*.
734. *οὐδ' εἰς Ἀχαιοὺς βούλομαι ἔπιπτεν σ' ἀράς* F. W. Schmidt
736. *τύχοι*] *τύχους* Herw.
745. *δυστυχῇ τε καὶ γάμοι*] *δυστυχῇ τε καὶ πικρὰ* Heimsoeth. (Cf. Or. 952. *πικρὸν θέαμα καὶ πρόσσοψις ἀθλία*.) Fortasse glossema est *γάμοι* ad *λέκτρα* adscriptum, quod in textum irrepsit. Cf. Soph. Tr. 921. *ὦ λέχη τε καὶ νυμφεῖ' ἐμὰ, etc.* Qu. *δυστυχεῖσται' ὦ γάμοι*. Cf. 1167. *ὥς σοι θάνατος ἦλθε δυστυχῆς*. Andr. 139. *ὦ δυστυχεστάτα — νύμφα*.
747. *κλεινός*] *κλεινόν* nonnulli codd. Nauck. Dind. Verba *κλεινός — ἐξανελθὼν* excludit F. W. Schmidt.
751. *πνεῦμ' ἀπορρήξας σέθεν*] Cf. Or. 864. *πνεῦμ' ἀπορρήξαι με δεῖ*. Iph. T. 974. *βίον (πνεῦμ') ἀπορρήξεν θανάων*.
752. *ὑπαγκάλισμα*] Cf. Hel. 242. *Διὸς ὑπαγκάλισμα σεμνόν* Ἡρα. Cf. *παραγκάλισμα* Soph. Ant. 650.
753. *ὦ χρωτὸς ἡδὺν πνεῦμα*] Cf. Hipp. 1391. *ὦ θεῖον ὀδμῆς πνεῦμα*. *χρωτὸς*] *στόματος* temere Weckl. Vulgatam tuetur F. W. Schmidt, coll. Plut. Mor. p. 493 F. *ἡδεῖα μὲν δομῇ χρωτὸς*. p. 623 E. *λέγεται δὲ καὶ τοῦ χρωτὸς ἡδιστον ἀποπνεῖν*. Cf. Alex. 4, 2. *οἱ δὲ τοῦ χρωτὸς ἡδιστον ἀπέπνει*. Anth. Pal. App. 306, 8. *εὐόδμον χρω-*

τός. Adde Arist. Pl. 1020. *δζειν τε τῆς χροᾶς ἔφρασκεν ἡδύ μου. διὰ κενῆς*] Cf. Arist. Vesp. 929. Sic *ἐκ ταχείας, δι' ὀρθῆς*, etc.

755. *μάτην δ' ἐμόχθουν* —] Cf. ad Med. 1030. *ἄλλως δ' ἐμόχθουν καὶ κατεξάνθη πόνους.*

756. *οὔποτ'*] Qu. *κοὔποτ'.*

761. *οὔποτ' εἰ Διὸς*] Qu. *οὐκ ἄρ' εἰ Διὸς.*

765. *Ζῆνος ἐκφῦναι σ' vel Ζῆνά γ' ἐκφῦσαι σ'* Reisk. Hoc probat Elmsleius ad Her. 409.

766. *κῆρα*] Cf. Aesch. Sept. 777. *ἀναρπάξανδρον κῆρ'* (Sphingem).

767. *πολλῶν*] ὠμῶν F. W. Schmidt.

769. *ἄγετε, φέρετε*] Cf. 1310. *ἀγόμεθα, φερόμεθ'.*

770. *ἐκ τε γὰρ θεῶν*] *ἐκ του γὰρ θεῶν* Pors. Burges. Vulgata recte tuetur Elmsl. Cf. Suppl. 95. *ἐκ τε γὰρ γερασμῶν | ὅσων.*

779. *πύργων — στεφάνας*] Cf. Hec. 910. *ἀπὸ στεφάναν κέκαρσαι πύργων.* Soph. Ant. 122. *στεφάνωμα πύργων.*

780. *ψῆφος ἐκράνθη*] Cf. Hec. 219. Andr. 1273.

781. *τὰ δὲ τοιάδε χρῆ*] Leg. *τὰ δὲ τοιάδ' ἐχρῆν.*

785. *ὦ τέκνον, —*] Cf. Soph. Phil. 260. *ὦ παῖ πατρὸς ἐξ Ἀχιλλέως.* Tr. 61.

789. *στέργων τε κτύπους*] *στέργων τε κόπους* (i. e. κοπετούς) Lobeck. ad Aj. 634. Seidler. Dind.

790. *οἷ' γὰρ*] Praestat forsān οἷ' ἐγὼ plene, ut in anapaestis.

792. *τίνος ἐνδέομεν —*] Cf. Iph. A. 41. *οὐδενὸς ἐνδεῖς | μὴ οὐ μαίνεσθαι.*

793. *χωρεῖν —*] Cf. Soph. O.R. 773. *διὰ τύχης τοιαῶσδ' ἰών.*

801. *Ἀθήναις*] Scribe *Ἀθάναις.*

806. *ἀφ' Ἑλλάδος*] *ἀπ' οἰκῶν* tentat Elmsl. in Class. Journ. XV. 426.

808. *ἀτυζόμενος*] *ἀτεμβόμενος* Herwerden.

809. *Σιμόεντι — ἐπ' εὐρείῃ*] Cf. Hom. Il. 6, 34. *Σατνιόεντος ἐϋρρεῖται.* Od. 14, 257. *Ἀἴγυπτον ἐϋρρεῖτην.* Qu. — *εὐρόφ.* Cf. Hec. 646. *ἀμφὶ τὸν εὐροσὺν Εὐρώταν.* Fr. 442, 3. *εὐρόδοισι στόμασι.*

πλάταν ἔσχασε] Cf. Pind. P. X. 51. *κώπαν σγάσον.*

814. *πυρὸς ante πυρὸς excidisse* (in v. antistr. 803. scrib. *ἔβας ἔβας τῷ τοξοφόρῳ cum libris*) suspicatur Meinekius Fr. Com. IV. 617. *φοίνικι πνοῇ*] I. e. rubra. Cf. Herc. 945. Hel. 181.

821. *ἀβρὰ βαίνων*] Cf. Med. 830. *βαίνοντες ἀβρῶς.* 1164. *ἀβρὸν (ἀβρῶς?) βαίνουσα παλλεύκῳ ποδί.*

825. *πυρὶ δαίεται*] Cf. Her. 913. *πυρὸς δεινῇ φλογὶ σῶμα δαισθεῖς.*

827. *ἡῖόνες*] Scribe *διόνες.* De structura v. Elmsl. ad Her. 40.

829. *ἱαχον*] *βοῶσιν* supplet Elmsl. ad Med. 201., coll. 1228. *στέναζε — νεκρῶν ἱαχον.*

836. *παρὰ Διὸς θρόνους*] Eadem verba Eum. 229.

837. πρόσωπα — καλλιγάλανα] Cf. Ag. 738. φρόνημα — γαλάνας.

844. θεοῖσιν κῆδος ἀναψάμενος] I. q. εἰς θεούς. Cf. ad Herc. 35. 855 sq. expungit Herwerden.

860. ὦ καλλιφεγγές ἥλιον σέλας] Cf. Hipp. 455. ἡ καλλιφεγγής ἔως. Theodect. 10, 1. ὦ καλλιφεγγῇ λαμπάδ' εἰλίσσων φλόγος | ἥλιε.

862. 863. Ἑλένην —] Duos vv., ut manifesto spurios, expungit Herw. Contra lacunam ante 864. statuunt Dobr. Kirch.

866. ξεναπάτης] Cf. Med. 1392. τοῦ ψευδόρκου καὶ ξεναπάτη. Fr. 667. τίς ἄνδρα τιμᾷ ξεναπάτην;

877. Ἑλένης] αὐτῆς Herw. (propter ipsa Menelai verba 861 sq. "Interpretamentum, ut fit, vocabuli explicati locum occupavit.") κείνης F. W. Schmidt, coll. ad Anth. Pal. V. 189. 3.

879. ποινάς —] I. e. ποινάς φίλων, ὅσοι τεθνῶσ' ἐν Ἰλίῳ. Cf. Iph. T. 148.

881. τῆς μαιφονωτάτης] τὴν μαιφονωτάτην verissime Naber.

885. ὅστις ποί' εἰ σὺ —] Cf. Fr. 483. Ζεὺς, ὅστις ὁ Ζεὺς (ὅστις ἐστίν?), οὐ γὰρ οἶδα πλὴν λόγῳ | κλύων. Herc. 1263. Ζεὺς δ', ὅστις ὁ Ζεὺς, etc. Aesch. Ag. 160. Ζεὺς, ὅστις ποί' ἐστίν.

887. προσηυξάμην σε] Leg. — σοι. Cf. ad Arist. Plut. 958.

888. φοράδην] Cf. Soph. O. R. 1310.

889. εὐχάς — ἐκαίνισας] Cf. Eur. Fr. 598, 2. ἔρρηψεν ὅστις τόνδ' ἐκαίνισεν λόγον. Aesch. Cho. 492. 1071.

891. ὄρων δέ —] ὄραν δέ — Herw. Madvig. φρονῶν δέ — F. W. Schmidt.

892. ὀμματ' ἐξαιρεῖ] Displicet ἐξαιρεῖ. Qu. ὀμμαθ', ἥδ' αἰσὶ πόλεις.

893. ὦδ' ἔχει] Leg. τοῖ' ἔχει —.

909. συντεθείς δ' ὁ πᾶς λόγος] Cf. Bacch. 297. συνθέντες λόγον.

910. οὕτως] οὐμός F. W. Schmidt.

924. ἔκρινε τρισσὸν] ἔκριν' ἐρίζον — conj. Herw., coll. Hel. 708. θεῶν τρισσῶν ἔρις. τρισσὸν ζεύγος — τρισσῶν θεῶν] Cf. Fr. 357. ζεύγος τριπάρθενον. Hel. 362. τρίζυγοι θεαί. Andr. 277. τρίτωλον ἄρμα δαιμόνων — καλλιζυγές.

925. Παλλάδος — Ἀλεξάνδρῳ δόσις] Cf. Aesch. Pers. 1041. δόσιν κακὰν κακῶν κακοῖς. Hesiod. Theog. 93. Μουσάων ἱερὴ δόσις ἀνθρώποισιν.

928. εἴ σφε κρίνειεν] Cf. Her. 198. εἰ — λόγους κρινοῖσι σοὺς. Rhes. 655. κρίνας σέ. Xen. Hell. I. 7. 38. Aesch. Ag. 479.

932. καὶ (τοσόνδ' ὄνμος γάμος | ὦνησεν Ἑλλάδ'), οὐ κρατεῖσθ' (i. e. κρατεῖσθαι) ἐκ βαρβάρων Erf. ad Aj. 191.

933. Scrib. κρατεῖσθαι (κ) βαρβάρων.

934. σταθέντες] Qu. σταθέντας.

941. θέλεις] καλεῖς F. W. Schmidt. Vulgatam damnat etiam Nauck.

945. τῷδ' | Qu. τόνδ'.
 946. τί δὴ φρονοῦσά γ' ἐκ δόμων] τί δὴ — ἐκ δωμαίων
 Dind. Leg. τί δὴ φρονοῦσά ἐγὼ 'κ δόμων.
 947. δόμους ἐμούς] Corrigo πατρός δόμους, coll. Med. 1143.
 νῦν ποῖ τράπωμαι; πότρεα πατρός δόμους, | οὐδ' σοὶ προ-
 δοῦσα καὶ πάτραν ἀφικόμεν (ἄμ' ἐσπόμην optime corrigit Naber).
 950. συγγνώμη] συγγνώση F. W. Schmidt, qui haec opposita
 verbis τὴν θεὸν κόλαζε censet.
 958. πλεκταῖσιν] Sc. σειραῖς vel ἀρτάναις.
 959. οὔτος] οὐμός F. W. Schmidt.
 960. ἄλοχον] ἔνδον F. W. Schmidt.
 961. πῶς οὖν ἔτ' ἂν θνήσκειν ἔμ' ἂν λέγοις F. W. Schmidt.
 Qu. πῶς οὖν ἔτ' ἂν θνήσκειμι, πῶς ἔτ' ἂν, etc.
 962. ἐνδίκως — δικαίως] ἐνδίκους — δικαίους Badham Praef.
 Ion. p. XVII.
 963. τὰ δ' οἴκοθεν] I. e. τὸ κάλλος, opinor. Cf. 928.
 972. οὐκ ἐς τοσοῦτον —] Cf. Herod. II. 120. οὐ γὰρ δὴ οὕτω
 γε φρενοβλαβής ἦν — ὥστε τοῖσι σφετέρησι σώμασι — κινδυνεύειν
 ἐβούλοντο.
 973. ἀπημπούλα] Cf. Arist. Ach. 374. λανθάνουσ' ἀπεμπολῶμενοι.
 975. αἱ παιδιαῖσι] εἰ παιδιαῖσι Naber. Qu. αἱ παιδιᾷ (παιδιᾷ) τε.
 982. κακὸν κοσμοῦσα] Cf. Andr. 956. χρεῶν | κοσμεῖν γυναικας
 τὰς γυναικείας νόσους. Ion. 833. μηχαναῖς κοσμοῦσι (τὰδικα).
 983. ταῦτα γὰρ γέλως πολὺς] Cf. Aj. 303. λόγους ἀνέσπα —
 ξυντιθεῖς γέλων πολύν. Ar. Ach. 1126. ταῦτ' οὐ κατάγελῶς ἐστὶν ἀν-
 θρώποις πλατύς. Orest. 1560. τεχνάσματ' ἐστὶ ταῦτα καὶ πολλὸς γέλως.
 985. οὐδ' ἂν μένουσ' ἂν ἦσυχός γ' ἐν οὐρανῷ Elmsl. ad Her. 801.
 987. κάλλος ἐκπρεπεστάτη] Qu. κάλλος εὐπρεπέστατος. Cf. Hec.
 269. ἡ Τυνδαρίς γὰρ εἶδος εὐπρεπεστάτη. Alc. 333. εὐπρεπεστάτη
 (ἐκπρεπ. al.) γυνή.
 988. νοῦς ἐποιήθη Κύπρις] νοῦς ἐπιοήθη Κύπριν (?) Matth.
 Cf. Iph. A. 586. ἔρωτι δ' αὐτὸς ἐπιοήθης. Cycl. 184. Apoll. Rh. I.
 1232. Qu. ἐπιοήθη (οἷ) νοῦς ἐρᾷν.
 995. κατακλύσειν] Cf. Or. 343. Aesch. Sept. 1078.
 998. φῆς σ' ἄγειν Schaefer. Seidler. Matth. Dind. dissentit Elmsl.
 ad Her. 52.
 1001. τ' ἔτ' ὄντος] τε ζῶντος F. W. Schmidt.
 1009. ἔποι' ἄμ' αὐτῇ] Cf. 946. Arist. Pac. 727. ἔπεσθον ἄμ'
 ἐμοί. Pl. 823. τὰρετῇ] Eadem crasis est Andr. 225.
 1012. βρόχους ἀρτωμένη] Leg. βρόχοις —. Cf. Hipp. 779.
 κρεμαστοῖς ἐν βρόχοις ἡρημένη.
 1015. Legē καίτοι σ' ἐνουθέτουν γε —. Cf. ad Arist. Ach. 611.
 πολλὰ πολλά] Cf. ad Arist. Eccl. 1105. Th. 287.
 1018. τοῦτ' ἦσκεις ὅπως ἔποι' ἄμ' αὐτῇ] Cf. Hipp. 392. ἐσκό-
 πουν ὅπως | κάλλιστ' ἐνέγκαιμ' αὐτόν.

1020. ὑβρίζεις] ὑβρίζειν Lehrs. F. W. Schmidt.

1021. βαρβάρων ὑπ' ἡθέλες] βαρβάρων ὑπ' ἡθέων F. W. Schmidt. Qu. καὶ προσκυνεῖσθαι γ' ἡθέλες πρὸς βαρβάρων.

1022. μεγάλα γὰρ] μειλίγματ' F. W. Schmidt. κατὰ τοῖοδε] καὶ πέπλοισι optime F. W. Schmidt (coll. 1025. et Ion. 326. εὖ γὰρ ἥσκησαι πέπλοις. Aesch. Pers. 182. πέπλοισι Περσικοῖς ἥσκημένη. Soph. O. C. 1603. ἐσθ' ἡτί τ' ἐξήσκησαν). κευπρεπῶς τὸ σὸν δέμας idem, coll. Alc. 161. εὐπρεπῶς ἥσκησατο.

1025. ἐν πέπλων ἐρειπίοις] Cf. Soph. Aj. 308. ἐν δ' ἐρειπίοις νεκρῶν etc.

1026. φρένη τρέμουσαν] Cf. Phoen. 1285. τρομερὰν φρένα — φρέν' ἔχω. κρατ' ἀπεσκυνθισμένην] Cf. El. 241. καὶ κρατὰ πλόκαμόν τ' ἐσκυνθισμένον ξυρᾶ.

1028. ἔχουσιν] νέμονται malit Naber. Qu. ἄγονοι.

1034. πρὸς Ἑλλάδος] Qu. τὸν (aut γ' ἀφ') Ἑλλάδος.

1035. τὸ θῆλυ] Cf. Hel. 991. εἰς τὸ θῆλυ τραπόμενος. Andr. 684. ἔβησαν εἰς τάνδρεϊον.

1036. ἐμοὶ σὺν συμπέπτωκας —] Cf. Hec. 966. εἰς ταυτὸν μοι ἦδε συμπίτνει δμῳίς.

1038. λόγοις ἐνεῖται] Suspectum.

1042. τὴν νόσον —] Cf. Alc. 1050. μὴ νοσοῦντί μοι νόσον προσθῆς.

1048. ναυστολήσεται] Activa forma ναυστολήσεις est Suppl. 474. ναυστολήσων Hec. 634.

1050. πάροιθ' ἔχει cod. Flor. Elmsl. ad Med. 1334.

1052. ὅπως ἂν ἐκβῇ] ἕως ἂν ἐκστῇ F. W. Schmidt. Cf. Med. 332. ὅπως ἂν, οἶμαι, καὶ παρασιτῶσιν τύχαι.

1055. κακῶς κακῇ] κακὴ κακῶς recte Herw. Ita enim Graecos solere loqui. Cf. ad Arist. Eq. 2 et Soph. Phil. 1369.

1056. καὶ γυναιξὶ —] Cf. Herc. 221. Θήβαις ἔθηκεν δμῳ' ἐλεῖθερον βλέπειν.

1057. θήσει] Qu. δείξει. Cf. Arist. Th. 673. Sed cf. Herc. 221.

1067. χιόνι κατάρυτα] Cf. Andr. 215. Θρήκην χιόνι τὴν κατάρυτον.

1075. ζάθιοι σελαῖναι] Annon ζάθιοι —? Cf. Hipp. 750. Tro. 219. 228. 1070. Ion. 184. Sed Tro. 1075. ζάθιοι σελαῖναι. 256. ζαθέους κληῖδας.

1079. ὀλομένας] ὀλλυμένους Erf. ad Soph. Ant. 840.

1080. κατέλυσεν] κατεδαίσαθ' F. W. Schmidt. Pro αἰδομένα qu. αἰδομένου.

1086. αἴσσαν] Cf. Theocr. XIII. 23. αἴτις κυανεῖν οὐχ ἦψατο συνδρομάδων ναῦς, | ἀλλὰ διεξάιξε etc. et ad Arist. Ran. 1001.

1087. ἵνα τείχεα —] Cf. El. 1153. Κυκλώπειά τ' οὐράνια τείχε'. Herc. 15. Κυκλωπείαν πόλιν. Soph. Fr. 207. Κυκλώπειον τροχόν.

1102. *δίπαλτον*] Cf. Iph. T. 323. *δίπαλτα πολεμίων ξίφη*. Soph. Aj. 408. *δίπαλτος ἄν με χειρὶ φονεύοι*. Aesch. Sept. 985. *τριπάλτων πημάτων*. Vide Seidleri correctionem.

1104. *κεραυνοφαῆς*] Mendosum. Qu. *κελαινοφαῆς*.

1107. *ἐνοπτρα*] Leg. *ἔσοπτρα*.

1113. *χαλκόπυλόν τε θεάν*] Qu. *χαλκόδομον* —. Cf. Hel. 228. *τὰν χαλκίοικον*. 245.

1114. *δύσγαμον αἰσχος* —] Sermonem de Menelao esse statuunt Seidler. et Elmsl. ad Med. 823. Ipsam Helenam intelligit Seidler. *ἐλὼν*] *ἔχων* aut *ἄγων* F. W. Schmidt.

1123 sq. Hos 33 versus, qui vulgo Talthybio tribuuntur, Ἀγγέλω tribuendos esse monet Elmsleius in Class. Journ. V. 202. Loqui enim hic aliquem ad Neoptolemum pertinentem.

1126. *Νεοπτόλεμος* pro glossemate habet Elmsleius in Class. Journ. V. 202. et ad Iph. T. 824., *δεσπότης* reponendum existimans. Loqui enim Neoptolemi famulum. Cf. ad Med. 58., ubi *δεσποότης* pro *Μηδείας* restituit Porsonus. Neoptolemus *δεσπότης* dicitur v. 1145. Cf. etiam Andr. 1070.

1129. *ἡ χάριν μονῆς ἔχων*] οὐ *χάριν μονῆς ἔχων* Seidler. Nauck. *ἡ κόρον μονῆς ἔχων* F. W. Schmidt.

1133. *καί σφ' ἡτήσατο* —] *κἄμ' ἡτήσατο* Elmsl. in Class. Journ. V. 202. Idem tamen in VI. 223. vulgatam retineri posse concedit hoc sensu, and she obtained leave from him to have this corpse buried, coll. Hel. 1063. *ὥς δὴ θανόντα σ' ἐνάλιον κενῷ τάφῳ* | *θάψαι τύραννον τῆσδε γῆς αἰτήσομαι*. Med. 780. *παῖδας δὲ μείναι τοὺς ἐμὸς αἰτήσομαι*. Leg. *καί σ' (vel κἄμ')* —.

1136. *χαλκόνωτον ἀσπίδα*] Cf. Phoen. 1130. *σιδηρονώτοις ἀσπίδος τύποις*. Arist. Ach. 1124. *γοργόνωτον ἀσπίδος κύκλον* (trag.). Soph. Aj. 846. *ἐπισχῶν χρυσόνωτον ἥνιαν*.

1140. *μήτηρ* —] Hunc versum spurium habet Herw.

1141. *περιβόλων — λαίων*] Malim *περιβολῶν* —. Cf. Phoen. 1085. *ἐπτάπυργοι περιβολαί*. Ion. 1183.

1144 sq. *ὥς ἔχει τὰ σά*] *ὥς τ' ἔχει τὰ σά* (aut *στεφάνοισί θ'*, *ὥς σοι δυνάμειος ἔχει τὰ σά*) Herwerden ad Ion. 1397.

1146. *ἀφείλετ' αὐτὴν παῖδα μὴ δοῦναι τάφῳ*] Cf. Soph. Phil. 1297. *τί μ' ἄνδρα πολέμιον — ἀφείλου μὴ κτανεῖν* —;

1148. *ἐπαμψιχόντες* Elmsl. ad Med. 277. Cf. Elmsl. ad Med. 1128. Qu. *γῇ τόνδ' ἐπαμψιχόντες*.

1153. *τάφρον*] Qu. *τάφρον*.

1165. *οὐκ αἰνῶ — λόγῳ*] Cf. Hel. 267. *δοσις μὲν οὖν — πρὸς θεῶν κακοῦται, βαρὺ μὲν, οἷστέον δ' ὁμῶς*.

1171. *τῇ ψυχῇ*] *τὴν ψυχὴν* Herw. *γνούς θ' ἅμα ψυχῇ* idem.

1172. *οὐκ οἶσθ'*] *κάτοισθ'* Dind. *ὠλεσας* Herw.

1173. *ὥς σ' ἔκειρεν* —] Cf. Hec. 910. *ἀπὸ στεφάναν κέκαρσαι πύργων*.

1179. ἐν ἄρθροις δ' ἔκλυτοι codd. et schol. ἀναρθροι κἀκλῖται F. W. Schmidt, de voce ἀναρθρος coll. Or. 228. Fr. 561. πρό-κεισθε (δὴ) Fix. πρόκεισθε (νῦν) Nauck.

1180. κόμπους ἐκβαλὼν] Cf. Herc. 146. ἐκβαλὼν κόμπους κενοῖς.

1185. ἐγὼ σε vulg. ἐγὼ σὲ Musgr. "The reading ἐγὼ σε preserves the rhythm, but seems to injure the sense." (Elmsl. ad Suppl. 303.) Cf. 1147.

1188. ὕπνοι τ' ἐκείνοι] πόνοι τ' ἐκείνοι Dobr. ἄὑπνοί τε κοῖται Weil. Munro. ἀγρυπνίαί τε Weckl. Placet correctio ὕπνοι τ' ἄὑπνοι.

1192. λαχὼν] Lege τυχών.

1193. χαλκόνωτον ἰτέαν] Cf. Her. 377. ἰτέα κατάχαλκος.

1197. ἵπνος —] Cf. El. 458. περίδρομος ἵπνος ἔδρα. Aesch. Sept. 495. περιδρόμοις] Qu. περιδρομαῖς.

1201. εἰς κάλλος τύχας] ἐς καλὰς ταφὰς Badham Praef. Iph. T. p. 19. ὡς πάρος χλιδὰς F. W. Schmidt, coll. Rhés. 960. Ion. 26. Hel. 424. Soph. El. 452. Ipse malim leniori correctione εἰς κάλλος ταφὰς —.

1202. ὦν δ' ἔχω] ἂν δ' ἔχω F. W. Schmidt. Cf. Ag. 296. πρὸς ἀρίστοισιν ὦν ἔχει πόλις.

1203 sq. θνητῶν — εὐτυχεῖ ποτε] Cf. Hel. 1138. τίς φησιν ἐρεινήσας βροτῶν μακρότατον πέρας εὐρεῖν, ὃς τὰ θεῶν ἐσορᾷ δεῦρο καὶ αὐθις ἐκείσε καὶ πάλιν ἀντιλόγοις (ἀμφιλόγοις Dobr.) πηδῶντ' ἀνελπίστοις τύχαις;

1203. ὅστις εὖ πράσσειν δοκῶν] ὅστις εὖ πράσσων δοκεῖ | βέβαια χαίρειν Herw. prob. F. W. Schmidt. Lege ὅστις εὖ πράζειν δοκῶν (i. q. προσδοκῶν) —. Cf. Hec. 283. οὐ — χρη — οὐδ' εὐτυχοῦντας εὖ δοκεῖν πράζειν ἀεί. Eur. Fr. 1059. βέβαια δ' οὐδείς εὐτυχεῖ θνητὸς γεγώς.

1204. τοῖς τρόποις] πολύτροποι Weckl.

1206. εὐτυχεῖ ποτε] Qu. εὐτυχῆς ἀεί. De re cf. Soph. Tr. 440. El. 916. Theogn. 902. οὐδείς δ' ἀνθρώπων αὐτὸς ἅπαντα σοφός.

1211. οὐκ εἰς πλησμονὰς θηρώμενοι] — θοινώμενοι Seidler. — θεώμενοι Hartman. δόσις γ' (?) ἡδονὰς θηρώμενοι F. W. Schmidt. Qu. ἀγαθὰς ἡδονὰς θηρώμενοι, αὐτ. τιμῶσι, χρηστὰς ἡδονὰς —.

1216. φρενῶν ἔθιγες] Cf. Alc. 108. ἔθιγες ψυχᾶς, ἔθιγες δὲ φρενῶν. Suppl. 1162. ἔθιγε μου φρενῶν.

1217. ἀνάκτωρ πόλεως] Rara vox. Cf. Iph. T. 1414. πόντοιν ἀνάκτωρ. Aesch. Cho. 356. σεμνότιμος ἀνάκτωρ. Hinc ἀνάκτορον.

1224. 1225. Ut spurios damnat F. W. Schmidt.

1226. πικρὸν ὄδυρμα] Cf. Soph. Phil. 189. πικρὰς οἰμωγᾶς. Ant. 423. πικρὰς ὀρνιθὸς ὀξὺν φθόγγον.

1235. ἄρασσ' —] Cf. Tro. 281. ἄρασσε κρᾶτα κούρμον. Sept. 855. ἐρέσσει' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον (i. πένθιμον) χερσὶν πέντιλον. Aesch. Pers. 1046. ἐρεσσ' ἐρεσσε (ἄρασσε κρᾶτα?) καὶ στέναζ' ἐμὴν χάριν. διδοῦσα] Fort. τιθεῖσα.

1240. οὐκ ἔμελεν ἄρα θεοῖς τι [θεοῖσι?] πλὴν οὐμοὶ πόνοι
F. W. Schmidt.

1242. εἰ δ' ἡμᾶς θεός] εἰ δὲ μὴ θεός Steph. F. W. Schmidt.

1243. τᾶνω περιβαλὼν κάτω χθονός] τᾶνω περὶ κάτω βαλὼν
χθονός Naber, ut χθονός pendeat ab τᾶνω, coll. Platonis loco (Resp.
VII. 519 B.) περὶ κάτω στρέφουσι τὴν τῆς ψυχῆς ὄψιν. ἔστρεψε
τᾶνω — κάτω] ἔστρεψε τὰμὰ χειρὶ βαλὼν F. W. Schmidt. Cf. Antiph.
240, 4. δέπας — ἔστραμμένον | τᾶνω κάτω δεικνύντες.

1244. ἀφανεῖς ἂν ὄντες —] ἀφανεῖς μένοντες frustra F. W.
Schmidt. Notabilis est in hoc versu triplex particulæ ἂν repetitio,
ut in Soph. Fr. 669 N. πῶς ἂν οὐκ ἂν ἐν δίκῃ | θάνοιμ' ἂν;

1245. ἀοιδὰς δόντες ὑστέροις βροτῶν] μοῦσαν διδόντες ὑστέραν
ᾧδοις βροτῶν Weckl. (διδόντες duo boni codd. ὑστέραν βροτῶν Pal.)
Μούσαις ἀοιδὰς θέντες ἐς τὸ πᾶν χρόνου F. W. Schmidt. Leg. ἀοι-
δὰς θέντες —. Cf. Suppl. 1225. ᾧδὰς ὑστέροισι θήσεται.

1252. ἐπὶ σοὶ] ἐν σοὶ Pors. ad Hec. 298. Recte, opinor.

1253. μέγα δ' ὀλβισθεῖς] Cf. Iph. A. 51. οἱ τὰ πρῶτ' ὀλ-
βισμένοι.

1257. φλογέας] Qu. φλογέαις. Cf. Arist. Ran. 340. ἔγειρε φλο-
γέας λαμπάδας ἐν χειροῖσι τινάσσων.

1262. πῦρ ἐνιέναι] I. q. ἐμβάλλειν. Cf. Herod. VI. 32. πάντα
ἐπέφλεγον — καὶ ἐς τὰς πόλεις ἐνιέντες πῦρ καὶ ἐς τὰ ἱερά. Bacch.
849. ἐνέεις ἐλαφρὰν λύσαν.

1266. δροθίαν —] Cf. Her. 830. ἐπεὶ δ' ἐσήμεν' ὄρθιον Τυρ-
σηνικῇ | σάλπιγγι.

1267. σάλπιγγος ἡχή] Annon σάλπιγγος ἡχή? Cf. Phoen. 1393.
σάλπιγγος ἡχή. δῶσιν] ὥσιν F. W. Schmidt.

1269. σὺ τ'] Leg. σὺ δ'.

1277. ὦ μεγάλα δὴ ποτ' ἐμπνέουσ'] Qu. ὦ μεγάλα δὴ ποτε
πνέουσ' —. Μεγάλα πνεῖν ut μεγάλα λέγειν, φρονεῖν, etc. Cf.
Andr. 189. οἱ γὰρ πνέοντες μεγάλα etc. Bacch. 640. κἂν πνέων ἔλθῃ
μέγα. et ad Soph. El. 995. ἐμπνέουσ' ἐν βαρβάρους] Haec vix
sana sunt. Qu. ἐμπρέπουσα βαρβάρους.

1280. δούλας] δούλους malit Elmsl. ad Med. 1376. καὶ τί
Burges. ex cod. Harl. prob. Elmsl. ad Suppl. 303.

1293. ἄπολις — Τροία] Cf. Aesch. Eum. 457. ξὺν ᾧ σὺ Τροίαν
ἄπολιν Ἰλίου πόλιν | ἔθηκας.

1298. πτέρυγι δὲ καπνὸς ὥς τις —] Cf. 1320.

1300. μαλερώ] μαλερώ Herw. ad O. R. 190.

1310. ἀγόμεθα, φερόμεθα] Cf. 769. ἄγετε, φέρετε. Arist. Nub.
241. ἄγομαι, φέρομαι.

1313. ἄτας ἔμᾶς αἴστος εἶ] I. e. inscius. Cf. Andr. 683. μάχης
αἴστορες. Passive usurpatur αἴστος Hom. Od. 1, 235. οἱ κείνον μὲν
αἴστον ἐποίησαν περὶ πάντων | ἀνθρώπων. 242. οἶχετ' αἴστος, ἄπυσ-
τος. Il. 14, 258.

1319. πεσεῖσθ' ἀνώννυμοι] Cf. Hipp. 1429. οὐκ ἀνώννυμος πεσών.
 1320. κόνις δ' —] Cf. Herc. 510. καί μ' ἀφείλεθ' ἡ τύχη,
 ὅσπερ περὸν πρὸς αἰθέρ' ἡμέρα μῦ. καπνῶ] Qu. καπνοῦ. Cf.
 1298. πτέρυγι δὲ καπνὸς ὥς τις — καταφθίνει γὰ.
 1321. αἷστον —] Cf. Aesch. Prom. 946. δς αὐτὸν ἐκ τρα-
 νίδος | θρόνων τ' αἷστον ἐκβαλεῖ.
 1326. ἔνοσις] Cf. Hel. 1379. ἔνοσις αἰθερία. Bacch. 585. χθονὸς
 ἔνοσι.

ION.

1. δ χαλκίοισι νώτοις] δ νώτοις χαλκίοισιν Elmsl. in Ed. Rev.
 XXXVII. 78. Ἄτλας δ χαλκόνωτος οὐρανὸν θεῶν | ὄχων παλαιὸν
 οἶκον ἐκ τριῶν μῦς | θεῶν ἔφυνε — Dind. νώτοις οὐρανὸν]
 νώτοισιν πόλον conj. Badham.
 2. παλαιὸν οἶκον] Suspectum. Qu. παλαιὸν ἄχθος. ἐκτρί-
 βων] Qu. ὑποφέρων vel ἐξάγων. θεῶν μῦς ἔφυνε] μῦς | θεῶν
 ἐξέφυνε Wakef. Nescio an recte.
 7. τά τ' ὄντα καὶ μέλλοντα] Eadem verba sunt Hel. 14. Soph.
 El. 1498. τά τ' ὄντα καὶ μέλλοντα Πελοπιδῶν κακὰ.
 12. Παλλάδος ὑπ' ὄχθῳ] Acropolis ἐλαιοφόρος ὄχθος dicitur
 Herc. 1178.
 15. οἶκον] ὄγκον Badham. Dind. Eadem confusio est Dion.
 Hal. III. 11.
 16. τεκοῦσ' ἐν οἴκοις —] "Hic negligenter loquitur Mercurius
 nam v. 949. habemus testem imprimis locupletem, matrem ipsam
 quae narrat non in regia sed in antro sub arce se puerum enixam
 fuisse." (Naber.) παῖδ'] Mendosum. λάθρ' (!) T. Halbertsma
 Herw. παῖδ' ἀπήνεγκεν βρέφος] ἄρσεν ἤνεγκεν βρέφος Naber.
 Simplex verbum est 33. et 38. Leg. τὸ βρέφος ἤνεγκεν λάθρα —.
 17. ἡνιάσθη θεῶ] Cf. Med. 18. γάμοις (λέκτροις?) Ἰάσων βασι-
 λικοῖς ἐννάζεται.
 18. κἀκτίθησιν ὡς θανούμενον] κἀκτίθησι κατθανούμενον Naber.
 Cf. 27.
 19. εὐτρόχῳ] εὐτόρῳ Herwerden ad O. R. 86. Cf. 40. 1391.
 κύκλῳ] Qu. κύτει.
 24. ἐκεῖ] ἐτι recte Barnes. et vulg. ἀει Naber.
 26. ἢ λόγοισιν ἢ δορὸς δώμῳ] Cf. 602. διὰ δορὸς εἰπας ἢ
 λόγων ξυναλλαγαῖς; Hel. 718. σὺ μὲν λόγοισιν, ὁ δὲ δορὸς προθυμία.
 27. ὡς θανουμένῳ] ἐν τοῖς σπαργάνοις Naber, qui hunc versum
 e v. 27. interpolatum fuisse censet.
 28. ὦν] ὦδ' F. W. Schmidt.
 32. αὐτῷ σὺν ἄγγει] αὐτῷ ζυγάστῳ ingeniosa est Nauckii
 conjectura. Cf. Fr. 1110. Soph. Tr. 692. οἷς ἔχει] οἷς ἐν F. W.
 Schmidt.

33. *ἐνεγκ' ἀδελφῶν*] *ἐνεγκε Δελφῶν* Musgr. Elmsl. ad Med. 160. Badham.

39. *οκῦτος*] *κύτος* Dind. *πλέκος* Herw. (Cf. Arist. Ach. 454. Pac. 528. Sed parum convenit *πλεκτὸν πλέκος*.)

40. *δρῶτο*] Bene post praesens historicum sequi optativum monet Herwerden. Cf. ad Ran. 24.

41. *ἐπιεύοντος ἡλίου*] Cf. Fr. 230, 5. *τέθριπ'* *ἐλῶντος ἡλίου* *κατὰ χθόνα*.

43. *ῥῖν* — *προσβαλοῦσα παιδί*] Cf. Plutarch. de S. N. V. p. 18. *ἀθέσμοις δὲν ἐπιβάλλει τὸν ὀφθαλμόν*.

51. *ὁ παῖς τε*] Qu. *ὦν παῖς δέ*. Malim *ὁ παῖς δέ*. Versum ut spurium delet Herw.

52. *ἀμφιβωμίους τροφάς* Elmsl. ad Her. 984. *ἀμφιβωμίους τροχούς* (pro *τροφάς*) Munro. *ἀμφιβώμιος τραφεῖς* Herw., coll. 323. *βωμοί μ' ἐφερβον*. Cf. 335. et ad Phoen. 1738. Soph. O. R. 184.

54. *χρυσοφύλακα*] *ναοφύλακα* Nauck. *θρυγοφύλακα* (?) Naber. Nonnisi externas partes aedis, et quidem interdum, curae Ioni fuisse constat e vv. 414. *ἡμῖν τά γ' ἔξω, τῶν ἔσω δ' ἄλλοις μέλει*. 315.

56. *καταζῆ*] Leg. *διαζῆ*.

60. *οἱ γῆν ἔχουσ'* *Εὐβοῖδα* —] Cf. Fr. 658. *οἱ γῆν ἔχουσ'* *Εὐβοῖδα*, *πρόσχωρον πόλιν*. Ionem Chium apud Strab. I. p. 60. *Εὐβοῖδα μὲν γῆν* etc. V. Elmsl. ad Her. 84. et Ach. 883.

67. *ἔρωι παίδων*] Cf. 1246. *παίδων γὰρ ἐλθοῦσ' εἰς ἔρον Φοῖβον πάρα*. Fr. 1132, 6. *οὔτος δ' ἔρωι παιδὸς ἄρσεως σχεθεῖς*. Suppl. 1088. *παίδων τ' ἐραστῆς ἦν*.

74. *κίστορ'* *Ἀσιάδος χθονός*] Cf. Pind. Fr. 71. *κίστορ Αἴτνας*.

75. *θήσεται*] Pro *θήσει*?

80. *πρὸ ναοῦ*] Qu. *προναοῦ*?

82. *ἄρματα* — *τεθρίππων*] Imo *ἄρματα* — *τέθριππα*. Cf. Phoen. 1555. Her. 802. Fr. 771, 2. Alibi tantum *τέθριππα* ponitur, ut Ion. 1241. Alc. 430. Suppl. 927. Iph. A. 159. Hel. 349. Herc. 177. 380. Fr. 1083, 8. El. 866. *ὦ τέθριππον ἡλίου σέλις*. Aesch. Fr. 346. *ζεύγος τέθριππον* (*τεθρίππων* Il.).

83. *λάμπει*] *κάμπει* Matth. Wakef. S. C. § 59. *κατὰ γῆν*] Anglice, in the direction of earth. *περὶ γῆν* Herw. Cf. Hor. Od. III. 21. ult. 'Dum rediens fugat astra Phoebns'.

84. *πυρὶ τῷδ' αἰθέρος*] *πῦρ τόδ' ἀπ' αἰθέρος* conj. Badham. Qu. *πυρὸς δι' αἰθέρος*.

86. *Παρησιάδες κορυφαί*] Malim *Παρησσιάδες*, et *Παρησσοῦ* 157. Cf. Iph. T. 1244. *Παρηάσιον* (*Παρησσίαν*?) *κορυφάν*.

87. *τὴν ἡμέραν*] Qu. *τὴν ἡμερινήν*.

91. *τρέποδα ζάθεον*] Cf. Iph. T. 1253. 1260. Fr. 475, 4. *ἦκω ζαθέους ναοὺς προλιπών*.

94. *θέραπες*] Eadem forma est Suppl. 762.
 95. *ἀργυροειδείς* — *δίνας*] Cf. Iph. A. 751. *ῥῆξει δὴ Σιμόεσσα καὶ* (l. *Σιμοεντίδας*) *δίνας ἀργυροειδεῖς*.
 98. Qu. *εὐφημον φρουρεῖν*. Et sic Dind.
 101. *ιδίας*] *δίας* conj. Herwerden, coll. O. R. 151. et Weckl.
 106. *πιτηνῶν τ' ἀγέλας*] Cf. Soph. Aj. 168. *πιτηνῶν ἀγέλαι*.
 120. *ἱερὰν φόβαν*] Qu. *ἱερὰ φόβα*. Cf. Alc. 172. *πτόρθων ἀποσχίζουσα μυρσίνης φόβην*. El. 778. *μυρσίνης πλόκους*. 324. *κλῶτα μυρσίνης*.
 124. *τὸ κατ' ἄμαρ*] Quotidie. Cf. El. 181. Bacch. 908. *τὸ δὲ κατ' ἄμαρ* *διτῷ βίωτος εὐδαίμων μακαρίζω*. Soph. Phil. 1089. *τί ποί' αὖ μοι τὸ κατ' ἡμαρ ἔσται*; Ar. Eq. 1126. *τὸ καθ' ἡμέραν*. ἡμαρ] Scribe *ἄμαρ*.
 126. *εὐαίων εὐαίων*] Cf. Soph. Phil. 829. *ἔπνε* — *εὐαῆς ἡμῖν ἔλθοις, εὐαίων εὐαίων*.
 132. *θεοῖσιν δούλαν χέρ' ἔχειν*] I. e. *θεοῖσιν δουλεύειν*.
 134. *εὐφάμοις* — *δὲ πόνοις* mss. *εὐφάμοις δὲ πόνοις* Porson. *εὐκαμάτους* — Weckl. *εὐθύμως* — F. W. Schmidt. *μοχθεῖν*] *μοχθῶν* Wakef. Recte.
 137. *τὸν βόσκοντα γὰρ εὐλογῶν τὸν ὠφέλεμον* — *Φοῖβον τὸν κατὰ ναὸν* malit Badham.
 146. *γαίας* pro *κατὰ γαίας* accipit Elmsleius ad Bacch. 1094.
 148. *ἀποχεύονται ἀποχεύονται* (?) Dind. Qu. *ἀπεχεύαντο*.
 151. *αἰεῖ*] Ad *λατρεύων* referendum
 156. *αὐδῶ μὴ χρίμπτειν θριγκοῖς*] Cf. Bacch. 504. *αὐδῶ μὴ δεῖν*. et ad Arist. Ran. 369.
 157. *χρυσήρεις οἴκους*] *χρυσήρεις τοίχους* Badham. Lege *χρυσήρεις θριγκοῦς*. Cf. Iph. T. 129. *χρυσήρεις θριγκοῦς*.
 158. *μάρψω σ' αὖ*] *μάρψω σ' εὖ* Badham.
 160. *ἰσχὺν*] Qu. *γένναν*.
 163. *φοινικοφαῖ*] Qu. *φοινικοβαφῆ*.
 166. *πάραγε πτέρυγας*] *πέρα τε πτέρυγας* Matth., ut *περὰν πόδα* Hec. 53.
 168. *αἰμάξεις*] *Suspectum. φοινίξεις* conj. Badham.
 173. *ψαλμοὶ — τόξων*] Cf. Herc. 1064. *τοξήρει ψαλμῶ τοξένιας*. Bacch. 783. *τόξων χερὶ | ψάλλουσι νευράς*. Fr. 501, 2. *ψάλλει κενὸν τόξευμα*.
 174 sq. *οὐ πείσει καὶ χωρῶν δίνας | τὰς Ἀλφειοῦ παιδουργίσει* | —; Madvig.
 174. *ἐν δίναις ταῖς Ἀλφειοῦ*] Qu. *ἐς δίνας τὰς Ἀλφειοῦ*.
 175. *παιδούργει*] *παιδουργεῖν* (quod a *πείσει* pendeat) conj. Badham.
 176. Qu. *ἡ ('ς) νάπος Ἰσθμῶν*, vel *ἡ νάπει Ἰσθμῶν*.
 178. *ναοὶ θ' (βωμοὶ θ' Heims.) οἱ Φοῖβον (θεόδομητοι)* supplet Herw.

179. κτείνειν — αἰδοῦμαι] Cf. Her. 1027. κατηδέσθη κτανεῖν. Cho. 899. μητέρ' αἰδεσθῶ κτανεῖν; Pers. 811. οὐ θεῶν βρέτη | ῥδοῦντο συλᾶν.

190 sq. De horum versuum metro cf. ad Suppl. 993 sq.

195. πανόν] Qu. δαλόν.

199. αἰρόμενος πόνους] Cf. Soph. Ant. 871. τόνδ' ἄν ῥρόμην πόνον.

203. πυρὶ πνέουσιν] πῦρ πνέουσιν Reisk. πῦρ πνείουσαν Both. Cf. Bacch. 1016. πυρὶ φλέγων (πυριφλέγων vulg.) — λέων.

205. βλέφαρον διώκω] Cf. Orest. 1337. ἰδοῦν, διώκω τὸν ἐμὸν εἰς δόμους πόδα. Aesch. Sept. 367. Eum. 402. Pers. 86.

212—225. Ita haec constituit Elmsleius ad Med. 466. τί — | ἐν — | ὀρῶ — | καὶ — | σὲ — | οὐ — | οὐδ' — | τίνα — | ἄρ' — | γᾶς — | στέμμασι — | οὕτω — .

213. ὄβριμον Elmsl. ad Med. 466. Qu. ὄβριμον ἐν Διὸς etc. ἐκηβόλοις χερσὶν] ἐκαβόλοις χερσὶν ὀρᾶς Elmsl. ad Med. 466.

217. κίσσινον βάκτρον] κισσίνους — Elmsl. ad Med. 466. Cf. Bacch. 363. ἔπου μοι κισσίνου βάκτρον μέτα. 25. θύρσον — κίσσινον βέλος.

218. ὁ Βακχεύς] Cf. Soph. Ant. 1122. ὦ Βακχεῦ. ἄν πυθοίμεθ'] Qu. ἐκπυθοίμεθ'.

220. γνάλιν ὑπερβῆναι] Cf. Suppl. 1049. δόμων ὑπερβᾶσ'.

221. λευκῶ ποδί] λευκόποδ' Elmsl. ad Med. 466. I. e. nudo pede. Cf. Bacch. 861. 664. Cycl. 72. Qu. ποδί θείων αὐτ' αὐτῶν (243. 257.). ποδί γ'] Qu. ποδί μ'.

222. τίνα δῆτα θέλεις;] τίνα δῆ θέλεις; Elmsl. l. c.

223. στέμμασι γ' ἐνδυτός] Cf. Aesch. Eum. 1028. φοινικοβάπτοις ἐνδυτοὶ σφ' (ἐνδυτοῖς vulg.) ἐσθήμασι | τιμᾶτε.

224. ἐνδυτὸν] Qu. ἐνδυτός. Et sic Elmsl. l. c. οὕτω καὶ] Malim οὕτω δῆ.

226. ἐθύσατε πέλανον] Cf. Aesch. Pers. 204. θῦσαι πέλανον.

229. δόμων μὴ πάρειτ' εἰς μυχόν] Cf. Hel. 458. ἔσω πάρειμι.

232. πάντα θεᾶσθ' ὁ τι —] Pro ὁ τι fort. ὅσα, sed cf. ad Nub. 348. γίνονται πάνθ' (al. πᾶν) ὁ τι (al. ὅσα) βούλονται. Xen. Hell. II. 2. 16. ἔμελλον ἅπαντα ὁ τι τις λέγει ὁμολογήσειν, Plat. Resp. VIII. 566 D. ἀσπάζεται πάντας ὧ (ὅτι?) ἂν περιτυγχάνη.

233. Qu. μεθήσεις, δέσποθ', ἡμᾶς, vel μεθείης, δέσποτ', ἂν etc.

237. γενναϊότης σοι] Qu. γενναϊότητος τῶν τρόπων etc.

239. τὰ πολλά γ'] Malim τὰ πόλλ' ἄν.

245. πάντες ἄλλοι] Malim πάντες ἄλλοι.

246. ὄμμα σὸν δακρυρροεῖ] Cf. Alc. 826. ὄμμ' ἰδὼν δακρυρροοῦν. Phoen. 370. δι' ὅσων νᾶμ' ἔχων δακρυρροοῦν (δακρύρροον?).

248. ἐλθεῖν] ἐλθὼν Naber.

251. οἴκοι —] Cf. 1370. ἐκεῖσε τὸν νοῦν δούς. Phoen. 1433. τὸν νοῦν πρὸς αὐτὸν οὐκ ἔχων, ἐκεῖσε δέ. οὐσά περ Dobr. Badham.

255. τί χρῆμα δ'] τί χρήματ' Seager in Class. Journ. XX. 279. Cf. 276.
258. πόθεν γῆς] Ut alibi ποῦ γῆς, ποῖ γῆς. ἐκ πόλεως πάτρας] Leg. ἐκ ποίου πατρός. Et sic Lud. Dind. Badham.
261. πατρός γῆ δ'] πατρὶς δ' ἔστ' F. W. Schmidt.
262. γενναίων τ' —] Cf. 693. ἄλλων τραφεῖς ἀφ' αἱμάτων.
264. τοσαῦτα κεῖνυχοῦμεν] Qu. τοσαῦτα δὴ εὐτυχοῦμεν, vel τοσοῦτον εὐτυχοῦμεν, vel τοσαῦτά γ' εὐτυχοῦμεν.
268. Ἐριχθονίος γε] Ἐριχθονίου γε vel Ἐρεχθέως γε dubitanter Elmsl. ad Iph. T. 824. et Ed. Rev. XXXVII. 70., vitandi anapaesti causa (sc. in nom.).
271. ὥσπερ ἐν γραφῇ ὅτιν εισορᾶν F. W. Schmidt.
274. σκόπελον — πέτρας] Cf. 714. πέτρας ἔχουσαι σκόπελον (δευράδες Παρνασσού).
275. τί δαὶ τόδ';] τί δ' αὖ τόδ'; F. W. Schmidt. εἰεν. τί δὴ τόδ'; ἀρ' ἀληθές ἢ μάτην | λέγεις; Elmsl. ad Bacch. 821. Recte. Cf. El. 244. 1116. Cycl. 450. Particula δαὶ non usurpatur Aeschyl. Sophocli, aut Homero. ἀρ' ἀληθές —;] Cf. 1537. ὁ θεὸς (εἴτ' ἔστ'?) ἀληθές ἢ μάτην μαντεύεται etc. Soph. Phil. 345. λέγοντες εἴτ' ἀληθές εἴτ' ἀρ' οὖν μάτην.
276. καὶ γὰρ οὐ κάμνω σχολῇ] καίπερ οὐ κάμνων σχολῇ Naber.
280. μητρὸς ἦν ἐν ἀγκάλαις] μητρὸς ἀγκάλαισιν ἢ T. Halbertsma. μητρὸς οὐσ' ἐν ἀγκάλαις Nauck. Herw. Qu. μητρὸς νεογνὸν βρέφος ἐν ἀγκάλαισιν ἢ. De prima persona ἢ cf. ad Herc. 1416.
281. χάσμα] Malim χῶμα.
285. τιμᾷ σφε Πύθιος] Qu. τιμᾷ σφ' Ἀπόλλων. Πύθιος] Qu. Πυθίων. Et sic Badham.
286. τιμᾷ γ' ἀτίμως ὥς —] τιμᾷ τιμᾷ ὥς μήποτ' — libri. τιμᾷ γ' ἀτίμως Burges ad Tro. 121. τιμᾷ γὰρ, ἀλλ' ὥς μή ποτ' ὥφελόν σφ' ἰδεῖν Badham. τιμᾷ γ' ἀτίμως· μήποτ' — Madvig. τιμῶν γ' ἀτιμᾷ (vel ἀτίζει)· μήποτ' — Naber.
288. οὐδὲν] οὐ δὴ Seager.
293. ἐγγενῇ] Cf. Soph. O. R. 452. ἐγγενὴς φανήσεται Θηβαῖος.
294. πόλις] Ita Sicilia vocatur πόλις Arist. Pac. 251.
295. ὄροις ὑγροῖσιν] ὄροις ὑγροῖσί γ' Herw. ad O. R. 622.
300. ἐνστρέφει] Sic Flor. 2. sed εὖ στρέφει P. εὐστρέφει C. Latet aliquid.
304. ἀπαιδὲς ἐσμεν] ἀπαιδ' ἔτ' ἐσμέν Naber, coll. 1463. ἀπαιδὲς οὐκέτ' ἐσμέν.
308. σου τὴν τεκοῦσαν] I. e. τὴν μητέρα σου. Cf. Alc. 167. ὥσπερ αὐτῶν ἢ τεκοῦσ' ἀπόλλυμαι. Legerim ὥς σε τὴν τεκοῦσαν ὤλβισα.
311. οὐκ οἶδα πλὴν ἐν] Idem senarii initium est Hipp. 599. Suppl. 933.

315. *ἅπαν θεοῦ libri. ἀπανταχοῦ* Musgr. Badham. Recte. Cf. Eur. Fr. 774. *ὥς πανταχοῦ γε πατρὶς ἡ βόσκονσά με. ἔν' ἂν λάβῃ μ' ὕπνος*] Cf. Or. 430. *ἐκκλήομαι γὰρ δωμάτων ἔν' ἂν μόλω.*
 323. *βωμοί μ' ἔφερβον*] Cf. Or. 869. *μ' ἔφερβε σὸς δόμος.*
 324 sqq. Hoc ordine disponit Madvig, *KP. ἔχεις —. IQ. τοῖς —. KP. τάλαινα —. IQ. ἀδίκημα —. KP. οὐδ' —;*
 324. *τάλαινά σ' ἡ τεκοῦσά τίς ποτ' ἦν ἄρα;* Madvig. Recte alii, *τάλαιν' ἄρ' ἡ τεκοῦσά σ', ἥτις ἦν ποτε.* Lege *τίς ποτ' ἦν ἄρα;*
 325. *ἀδίκημά του γυναικὸς*] *ἀδίκημα τοῦ φύσαντος* conj. Badham.
 Qu. *αἰκισμα* (vel *ὑβρισμα*) —.
 326. *ἦσκησαι πέπλοις*] Cf. Aesch. Pers. 182. *πέπλοις — ἦσκη- μένη.* Soph. O. C. 1603. *ἐσθῆτί τ' ἐξήσκησαν.*
 328. *ἦξας εἰς ἔρευναν*] Qu. *ἦλθες —.* Cf. Soph. O. R. 566. *ἀλλ' οὐκ ἔρευναν τοῦ θανόντος ἔσχετε;*
 330. *πέπονθε — ταῦτ'*] I. e. *ταῦτά, ut monet Elmsleius ad Iph. T. 658.*
 331. *τίς; εἰπέ. καὶ μοι ξυλλάβοι, —* Elmsl. ad Med. 266. (coll. Suppl. 143. *τίς καὶ τίς, εἰπέ, etc.*) *τίς; εἰ πόνον μοι ξυλλάβοι* Ferd. Yxem. Badham. Qu. *τίς; δεῖξον. εἴ σφέ μοι λέγοις, χαίρομεν ἄν.*
 332. *ἦς οὔνεκ'*] Lege *ἦς εἵνεκ'.*
 336. *αἰδούμεθα*] *αἰδώς μ' ἔχει* F. W. Schmidt.
 337. *οὐκ ἄρα τι πράξεις οὐδ' ἐπαρκέσει θεὸς* F. W. Schmidt. *ἡ θεός*] Sc. *Αἰδώς.*
 338. *Φοίβῳ μυῆναι*] *Φοίβῳ ζυγῆναι* Naber. Nihil opus. Cf. e. g. Pind. Ol. VI. 29. *Ποσειδάωνι μυγεῖσα.* P. IX. 84. *Ζηνὶ μυγεῖσα.* III. 14. *μυχθεῖσα Φοίβῳ.* Arist. Ran. 1081. *μυγνυμένας τοῖσιν ἀδελφοῖς.*
 341. *ἀνδρὸς ἀδικία δ' ἥσυχνέ νιν* F. W. Schmidt.
 342. *δ φησιν αὐτὴ mss. οὐ φησιν* Herm. Dobr. Badham. Weckl. *οὐ φησὶν αὐτὴ et ἀθλία* Seager in Class. Journ. XX. 279.
 349. *θνήσκοντας*] *θνήσκοντος* Kock. Ver. p. 171. Sed sub- audiri fortasse potest *ὀρῶν* aut aliquid simile. Sic *χαίρω et ἀχ- θομαι* cum participii accusativo.
 352. *πόλλ' ἐπεσιράφη πέδον*] Cf. Alc. 187. *πολλὰ θάλαμον — ἐπεσιράφη.* Med. 666. Hel. 774. 82.
 354. *εἴχ' ἂν μέτρον*] Solum hoc hujus elisionis exemplum, in tragicorum fabulis exstat. Si certum esset Atticos eam vitasse, facile reponi posset *σοὶ ταῦτ' ἂν ἦβης, εἶπερ ἦν, εἶχεν μέτρα.* Ita Alc. 1064. *οὐ δ' — ταῦτ' ἔχουσ' Ἀλκίησιδι | μορφοῖς μέτρο' ἴσθι.* et Soph. O. R. 741. *φύσιν τίν' εἶρεπε τίνα δ' ἀκμήν ἦβης ἔχων;* *ἦβης — μέτρον*] Cf. Hesiod. Op. 116. *ἀλλ' οὐτ' ἀνηβήσσει καὶ ἦβης μέτρον ἔκοιτο.*
 356. *ἄλλον*] *ἄλλον γ'* Badham.
 358. *τὰ κοῖν' ἀτάλλων μοῦνος οὐ δίκαια δοῶ* F. W. Schmidt.
 359. *προσφῶδός —*] Cf. Fr. 632, 2. *Κύπριδος προσφῶδόν ἀχεῖ*

μέλος. Plut. Mor. 138 B. οἶμαι καὶ τὸν λόγον — χορησίμῳ τι ποιῆσαι καὶ τῷ νόμῳ προσωδόν. Sic προσάδειν Soph. Phil. 405.

361. καὶ μή γ'] μὴ μή γ' — Cobet. μὴ δὴ μ' — Hart. μὴ δῆτ' — F. W. Schmidt. Leg. καὶ μή μ' ἐπ' οἶκτόν γ' ἔξαγ'. Cf. ad El. 976. Soph. O. C. 1432. καὶ μή μ' ἐπίσσης γ'. Aut μὴ μή μ' ἐπ' οἶκτον (γ') ἔξαγ'. Et sic Boissonade. ἐπ' οἶκτον ἔξαγ' —] Cf. Suppl. 79. ἀπληστος ἄδε μ' ἐξάγει χάρις γόων. Alc. 1080. ἔρως τίς μ' ἐξάγει —.

362. σιγῶ περάνας' ὦν σ' ἀνιστορῶ πέρι Kock. Ver. p. 188.

363. δ κάμνει —] Cf. Med. 766. ἢ μάλιστ' ἐκάμνομεν.

368. δέ γ' ἢ] δέ χ' ἢ παθοῦσα Blomf. ad Sept. 212. Weckl. Cf. ad 1378. Vulgatam jure tuetur Herwerden ad O. R. 622.

371. τὸν θεμιστεύοντά σοι] Cf. Bacch. 79. ὄργια Κυβέλης θεμιστεύων.

374. ἐς γὰρ τοσοῦτον ἀμαθίας —] εἰς γὰρ πόσον τοῦτ' ἀμαθίας —; Madvig. εἰς τοῦσχατον γὰρ — conj. Badham. (Recte, opinor.) Qu. εἰς γὰρ τὸ πλείστον ἀμαθίας (aut μεγίστην ἀμαθίαν) ἔλθοιμεν ἂν, | εἰ τοὺς θεοὺς ἄκοντας ἐκπονήσομεν (?) etc.

375. ἐκόντας] ἄκοντας Brod. ἐκπονήσομεν] Mihi suspectum. Qu. — ὧδε πείσομεν.

377. ἢ δι'] εἴτ' ἐν pro ἢ δι' aut περὶ pro περὶ conj. Badham. εἴτ' ἐν F. W. Schmidt. περὶ conj. πόρους Hense. Leg. περὶων. Vulgatam mendosam habent Nauck. Herw.

378. σπεύδωμεν] Leg. κτησώμεθ'.

379. ἄκοντα mss. οὐκ ὄντα Wakef. Both. Dind. Badham. ἀνόνητα H. Steph. Nauck. Herw. Cobet. Weckl. Cf. Fr. 502. Plut. Mor. 23. κάκ' ὄντα Doederlein. κακοῦντα F. W. Schmidt. Qu. ἀχρηστα. Aut οὐκ ἐσθλά κεκτήμεσθα κἀγάθ'.

381. βροτῶν recte mss. βροτοῖς Stob. Weckl. Cf. Med. 579. ἢ πολλὰ πολλοῖς εἰμι διάφορος βροτῶν.

382 sq. ἐν δ' ἂν εὐτυχῆς mss. ἐνα δ' ἂν εὐτυχῇ bene Heath. διαφέρουσ'. ἀεὶ δ' ἂν εὐτυχῇ — βίον Schmidt. Qu. διαφέρουσ' πάντα δ' εὐτυχῇ | μόλις ποτ' ἐξεύροις ἂν ἀνθρώπων (ἀνθρώπων) βίον. βίον P. et (ω sup.) L. et Stob. Flor. 98, 41. Verum est βίον.

383. ἀνθρώπων βίῳ] Fort. ἐν θνητῶν βίῳ.

385. Spurius habet F. W. Schmidt.

386. σὺ δ' οὐκ P. σύ τ' οὐκ Dobr. Badham. ὅς γ' οὐτ' conj. Dobr. prob. Badham. ὅς οὐτ' Herm. Weckl.

388. ὀγκωθῇ τάφῳ] Cf. Or. 396. ἐν ἣ τάλαιναν μητέρ' ἐξώγκουν τάφῳ.

390. ἀλλ' ἐατέον τάδ' ἐστὶν (aut ἀλλ' ἐστ' ἐατέον τάδ') W. Headlam (coll. Or. 761. οἰστέον τάδε. Cratin. 327. ἀλλὰ τάδ' ἐστ' ἀνεκτέον). ἀλλὰ γὰρ εἰν με χορὴ τάδ' dubitanter proponit Badham. Qu. ἀλλ' ἐστ' ἐατέον τόδ' (gl. χορὴ εἰν), aut ἀλλ' οὖν εἶσαι χορὴ τάδ'.

396. καὶ προβῇ] κάποβῇ Nauck. prob. Herw. Nihil opus. Redde go forth.

397. ἐξελλίσσομεν] Cf. Suppl. 141. σὺ δ' ἐξελλίσσεις πῶς θεοῦ θεοπίσματα;

404. οὐδὲν γ'] Non ita. Malim οὐδέν. Cf. Arist. Av. 1360. Plat. Phil. 38 A. ἀμύνεις τῷ τῆς ἡδονῆς — λόγῳ τὰ νῦν. ΠΡ. οὐδὲν γε, ἀλλ' ἄπερ ἀκούω λέγω. Nub. 693. ἀτὰρ τί ταῦθ' ἃ πάντες ἴσμεν μανθάνω; ΣΩ. οὐδὲν μὰ Δί', ἀλλὰ —. Eq. 175. ἀφίκου] ἀφίγμην Badham.

406. συγκραθήσεται] Qu. γεννηθήσεται.

408. ἐν γοῦν εἶπεν mss. ἐν δ' οὖν εἶπεν Seager in Class. Journ. XX. 280.

417. ἔχων δὴ πάνθ'] I. e. ἔχων πάντα δὴ sive πάντα δὴ ἔχων. ἔχων δὴ (sublata distinctione post ἐχομένης) malit Badham.

419. χρηστήριον πέπτωκε] Cf. Aesch. Suppl. 445. δεῖ κάρα θύειν καὶ πεσεῖν χρηστήρια etc. Sept. 230.

423. συμβόλαια] Cf. Soph. Phil. 884. ὥς οὐκ ἔτ' ὄντος γὰρ τὰ συμβόλαιά σοι | πρὸς τὰς παρούσας ξυμφορὰς ἐφαίνετο.

434. προσήκει τ' οὐδας] προσήκε μ' οὐδὲν Justin. προσήκον οὐδὲν Dobr. prob. Cobet. προσήκει γ' οὐδὲν Reisk. Badham. Lege προσήκον οὐδέν. Cf. Suppl. 472.

435. πρόχουσιν] πρόχοισιν al. Quod praeferendum videtur. Cf. ad Arist. Nub. 272. εἴτ' ἄρα Νείλου προχοαῖς ὑδάτων χρυσέας ἀρύεσθε πρόχοισιν.

438. παῖδας] Qu. παῖδας δ'.

448. πάρος libri et Dind. πέρας Justin. πέρα Badham.

452 sq. Cf. Fr. 697, 5. ξύνοιδ' ὄρος | Παρθένιον, ἐνθα μητέρ' ὠδίνων ἐμὴν | ἔλυσεν Εἰλείθυια.

452. ἀνελείθυιαν] Imo ἀνελείθυιον. Altera forma contra analogiam peccat. τὰν ὠδίνων λοχίαν] Qu. τὰς ὠδίνων λοχίας. Cf. Bacch. 89. ἐν ὠδίνων λοχίαις.

455. Τιτᾶν λοχενθεῖσαν] Cf. Bacch. 3. λοχενθεῖσ' ἀστραπηφόρῳ πυρί (i. e. ὑπὸ πυρός).

457. ὦ μάκαιρα P. et (πότνα sup.) L. ὦ πότνα Νίκα Elmsl. ad Bacch. 370.

463. χορευομένῳ] Quassato.

464. κραίνει] Qu. φαίνει.

465. παῖς ἁ Λατογενής] Cf. Aj. 91. Διογενὲς τέκνον.

475. καρποτρόφοι mss. κουροτρόφοι Musgr. Weckl. καρποτρόφοις Badham.

481. ἀλκά τε] αἶγλα τε F. W. Schmidt.

482. σὺν τ' εὐτυχίαις] ἔν τ' εὐτυχίαις F. W. Schmidt.

483. δοριπλόνῳ τε πύρρι F. W. Schmidt.

485. Cf. Fr. adesp. 103, 4. ὄλβον δ' ἐμοὶ μὴ χρυσέον φαιεννὰν ἀκτῖνα δαίμων διδοίη πύρρος σοφίας ἢ τυραννίδα.

486. *εἰεν*] Cf. Fr. 526 N. *τ' εἰεν θαλάμων* conj. Seidler ad Eur. El. 122.

496. *κόραι τρίγονοι*] Cf. Herc. 1023. *τέκνα τρίγωνα*.

499. *συρίγγων ὑπ' αἰόλας ἰαχᾶς ὕμνων*] Cf. Incert. apud Athen. 622 C. *ἀπλοῦν ῥυθμὸν χέοντες αἰόλω μέλει*. Arist. Ran. 248. *ἐνυδρον ἐν βυθῷ χορείαν αἰόλαν ἐφθελγέμεσθα*. Iph. A. 1038. *συρίγγων ὑπὸ καλαμόεσσιν ἰαχάν?* *ἰαχᾶς*] *ἀχᾶς* Weckl.

500. *ὕμνων*] *ποιμναις* (sc. *συρίττης*) conj. Badham. *ὅταν αὐλείοις συρίττης*] *ὄτ' ἀναλίοις συρίττης* Herw. Qu. *ὅταν αὐλοῖσιν* —.

502. *ἐν ἄντροις*, ut ad *αὐλλοῖς* adscriptum, delet Madvig.

504. *ἐξώρισε*] *ἐξορίζει* (om. *ὦ* in praec. v.) conj. Badham. I. q. *ἐξέθηκε*. Cf. supra.

506. *οὔτε λόγοις*] Qu. *οὔτ' ἐν ὁδοῖς*. *λόγοις libri*. *λόγων* Badham. Weckl. *χοροῖς* Reisk. *πλυνοῖς* (!) Naber, coll. Hipp. 125. Hel. 181. Iph. A. 790. etc. *ἐπὶ κερκίσιν*] Cf. 197. *ἐμαῖσι μυθεύεται παρὰ πῆναις ἀπιστὰς Ἰόλαος*.

511. *δόμων θυοδόκων*] Cf. 1549. *οἴκων θυοδόκων*. Andr. 1134. *θυοδόκων ἀνακτόρων*.

515. *ὑπερβαίνει τόδε*] *ὑπερβάλλει* (cf. e. g. Rhes. 852.) *πόδα* malit Herw. *ὥς ἐπ' ἐξόδοισιν*] Cf. Soph. El. 1322. *ὥς ἐπ' ἐξόδῳ κλύω | τῶν ἐνδοθεν χωροῦντος*. Tr. 532. *κατ' οἶκον θροεῖ* — *ὥς ἐπ' ἐξόδῳ*.

518. *χαίρομεν· σὺ δ' εὖ φρόνει γε*] — *σὺ δ' εὐθύνει γε* (?) F. W. Schmidt. Qu. — *σὺ δ' εὖ φρόνει μοι*. Aut — *σὺ δ' εὖ φρόνει τε*. Aut — *σὺ δ' εὐφρανεῖ τε*.

520. *εὖ φρονεῖς μὲν* —;] Cf. Med. 1126. *τί φῆς; φρονεῖς μὲν δρῶν καὶ οὐ μαίνει, γύναι, —*; 674. *θέμις μὲν ἡμᾶς χρησμὸν εἰδέναι θεοῦ*; Arist. Av. 1214. *ὑγιαίνεις μὲν*;

521. *οὐ φυνγεῖν σ' ἐφίεμαι* Seager in Class. Journ. XX. 280. Qu. *οὐ φρονῶ* — *εἰ φιλεῖν ἐφίεμαι*; *σωφρονῶ libri*. *οὐ φρονῶ* Jacobs. Badham.

523. *ἄπτομαι* — *τάμ' γ' εὐρίσκων φίλα* conj. Herw. Malim — *τάμ' γ' εὐρὼν φίλτατα*. *ἀπόμειθα· ὁρσιάζω τάμ' γ' εὐρίσκων φίλα* Kirchhoff. *ἄπομαι γ'· οὐ ὁρσιάζω τάμ' ἀνευρίσκων φίλα* Herw. *ἄπομαι, καὶ ὁρσιάζω, τάμ' δ' εὐρίσκων ἄγω* Weckl. *ἄπομαί σου· ὁρσιάζω τάμ' ἀνηυρηκῶς φίλα* F. W. Schmidt. *ὁρσιάζει*] Cf. 1406. *ὁρσιάζομαι λόγῳ*.

524—526. Hoc ordine (526. 525. 524.) transponit Kock Ver. p. 253.

526. *φρονεῖν ἀμούσους*] *φρονεῖν ἀμοίρους* cod. Val. Pal. Nauck. prob. Kock Ver. p. 253. *φρονεῖν*] Qu. *φρονῶν*, vel *μὲν οἶν*.

527. *κτεῖνε καὶ πίμπρη*] *κτεῖνε καὶ τίτρη* (?) Naber, qui tamen ipse apposite confert Eur. Fr. 688. *πίμπρη, κατάτρε σάρκας, ἐμπλήσθητί μου | πίνων κελαινὸν αἶμα*. Phoen. 521. *πρὸς ταῦτ' ἦω μὲν πῦρ, ἦω δὲ φάσγανον*. Non enim de facibus admovendis

sed de sagitta jaculanda agi (524). Cf. Soph. El. 1322. ὥς ἐπ' ἐξόδῳ κλύω | τῶν ἐνδοθεν χωροῦντος.

528. ταῦτ' οὖν οὐ γέλως κλύειν ἐμοί;] Displacet hic οὖν. Leg. ταῦτ' ἐστὶν γέλως κλύειν ἐμοί. ταῦτ' οὖν οὐ γέλως] Qu. ταῦτ' οὐ καὶ γέλως.

529. συντρέχονθ' — Kock Ver. p. 211. ἐν βραχεὶ δ' (et πάντα pro τὰμά) F. W. Schmidt. Qu. ὅδε τρέχων ὁ μῦθος ἄν σοι —.

532. μαρτυρεῖς σαντιῶ] Cf.

533. Post ἀκούομεν plene distinguit Seager in Class. Journ. XX. 280.

536. τῶνδ'] πρῶτ' Herw., coll. 538. πρῶτα δῆτ' ἐμοὶ ξυνάπτεις πόδα σόν; 788. 802. Arist. Pl. 40. σαφῶς γὰρ ὁ θεὸς εἰπέ μοι τοδί· | ὅτῳ ξυναντήσαιμι πρῶτον ἐξιών, | ἐκέλευσε τοῦτον μὴ μεθίεσθαι μ' ἔτι. | ΚΑ. καὶ τῷ ξυναντῆς δῆτα πρῶτῳ;

537. ἄλλως] ἄλλων Seager in Class. Journ. XX. 280. Dobr. ἄλλον Burges ad Tr. 494., coll. Soph. O. R. 1162. οἰκείον ἢ 'ξ ἄλλον τινός; ὄντα δ' ὄντα σ' Musgr. Badham.

541. τερφθεις τοῦτο] Cf. Soph. O. R. 785. καγὼ τὰ μὲν κείνοιν ἑτερπύομην. κάτοινον] Fort. κατ' οἶνον, aut πάροινον. Cf. ad Soph. Tr. 970. καθ' ὕπνον (al. κάθυπνον) ὄντα.

544. λόγων ἀνρώμεθ' ἄλλων] Cf. Arist. Ran. 894. ὁρθῶς μ' ἐλέγχειν ὧν ἂν ἀπιωμαι λόγων.

545. μωρία] μωρία hic libido valet, ut in Hipp. 644. 966. Andr. 674. Tro. 989.

546. οὐ γὰρ ὑστερόν γε πω] οὐ γὰρ — γ' ἔτι Badham. Cobet. Herw. Lege — πον. Cf. ad Arist. Ran. 565.

547. Cf. Or. 1213. καὶ δὴ πέλας νιν δωμάτων εἶναι δοκῶ· | τοῦ γὰρ χρόνου τὸ μῆκος αὐτὸ συντρέχει. Soph. O. R. 963.

550. φανάς] Cf. Rhes. 943. μυστηρίων τε τῶν ἀπορρήτων φανάς | ἔδειξεν Ὀρφεύς. Hesych. φανάς: — τὰς ἐκλάμψεις.

551. προξένων δ' ἐν τοῦ κατέσχε;] προξένων δ' ἐν του — Lud. Dind. Badham. Malim προξένων δ' ἐν τοῦ —. Cf. Pher. Fr. 77. πάντως μὲν εἰσι τῶν φίλων ἐνός γε του. Aristoph. Fr. 267, 2.

552. ἐθλίσέ σ' mss. ἡθισέν σ' Seager in Class. Journ. XX. 280.

554. τοῦτ' ἐκεῖν' ἦν' ἐσπάρημεν conj. Elmsl. ad Med. 97. ὅδε πότμος σ' ἐξηῦρε, παῖ, aut ὅδε πότμος σ' ἡῦρεν, τέκνον conj. Badham. Qu. τουτάκις νυν ἐσπάρημεν? τοῦτ' ἐκεῖν' ἦν' ἐσπάρημεν — EO. ὁ πότμος ἐξηῦρεν, τέκνον Madvig. Fort. τοῦτ' ἐκεῖν' ὅπου ἐσπάρημεν —.

557. γὰρ pro γοῦν vir doctus in Quart. Rev. IX. 363.

558. νῦν —] Cf. Bacch. 922. νῦν δ' ὁρᾷς ἃ χρή σ' ὁρᾶν.

563. καὶ] Qu. δῆ.

565. ἡμεῖς δ' οὐδὲν ἄρ' (sic) δυνάμεθα mss. ἡμεῖς δ' οὐ σ' ὁρᾶν δυνάμεθ' ἂν F. W. Schmidt. Recte, ni fallor.

566. ἡμῶν vulg. ὑμῶν Seager in Class. Journ. XX. 281. Weckl. Herw. in annot.

569. εἰς μὲν —] Malim ὡς μὲν —.

570. ἔμοί τε σέ] De collocatione particulae τε v. Elmsl. ad Iph. T. 199. et cf. Phoen. 333 sq. Ion. 570. Her. 397.

572 sq. Haec sic emendare vult Badham: ὁ δ' ἦξας ὁρθῶς τοῦτο, (κἄμ' ἔχει πόθος), | ὅπως σύ τ', ὦ παῖ, μητέρ' εἰρήσεις σέθεν, | ἐγὼ θ' ὁποίας μοι γυναικὸς ἐξέφυς, | χρόνῳ διδόντες. ταῦτ' ἴσως εὔροισιν ἄν. Qu. οἱ δ' ἦξας, vel ὁ δ' εἴπας. τοῦτο κἄμ' ἔχει πόθος] I. e. τοῦτο κἀγὼ ποθῶ. Cf. Bacch. 1287. λέγ', ὡς τὸ μέλλον καρδιά πῆδημ' ἔχει.

575. χρόνῳ — δόντες ταῦτα] Cf. Fr. 1072, 1. τῇ νόσῳ διδούς χρόνον.

578. πατρός] πόλεως G. Schmidt. πάτρας F. W. Schmidt. χθονός Herwerden.

585. οὐ ταῦτ' ὄνειδος] οὐ ταυτὸν εἶδος Cobet.

588. πέρι] πάτερ (πῆρ) conj. Dobr. Badham. recepit Dind.

594. κἄξ οὐδένων] κἄκ μηδένων Burges. ad Eumen. 424. Imo ἀσθενῆς, νόμῳ | τὸ μηδὲν ὦν κἄπ' οὐδένων κεκλήσομαι μηδὲν κοῦδένων (!) κεκλήσομαι Badham. ἐγὼ τὸ μηδὲν supplet Schmidt. Qu. ὁ μηδὲν ὦν κἄκ μηδένων κεκλήσομαι. Vel ὁ τ' οὐδὲν ὦν κἄξ οὐδένων —. Vel αἰεὶ τὸ μηδὲν etc. Cf. Iph. A. 968. τοῖς οὐδένας. Andr. 701. ὄντες οὐδένες. Malim κἄκ μηδένων. ὁ μηδὲν — κεκλήσομαι] Cf. Herod. VIII. 106. Elmsl. ad Her. 168. κοῦδένων κεκλήσομαι] Cf. 309. τοῦ θεοῦ καλοῦμαι. 311. Λοξίον κεκλήμεθα.

595. τὸ πρῶτον — ζυγόν] Cf. ad Phoen. 72. ἐπὶ ζυγοῖς (ζυγῶ?) καθέζετ' ἀρχῆς. Ag. 1618. κρατοῦντων τῶν ἐπὶ ζυγῶ δορός. Qu. ἀστοῖς τὸ μηδὲν κἄγονος (vel κἀπάτωρ). Vel ἀστοῖς ὁ μηδενὸς γεγώς.

598. ὅσοι δὲ χρηστοὶ] ὅσοι δ' ἄριστοι F. W. Schmidt. δυνάμενοι τ' εἶναι σοφοὶ] Leg. λεγόμενοι τ' —.

599. σιγῶσι] ἀργοῦσι F. W. Schmidt.

600. γέλωτ' ἐν αὐτοῖς μωρίαν τε λήψομαι] Cf. Med. 217. οἱ δ' ἀφ' ἡσύχου ποδὸς | δύσκειαν ἐκτίσαντο καὶ ῥαθυμίαν. μωρίαν τε λήψομαι] Fort. μωρίαν τ' ἀφλήσομαι(?).

601. φόβου libri. ψόγου Badham.

602. τῶν δ' αὖ λογίων τε] τῶν εὐγενῶν τε Faehse. τῶν δ' αὖ σοφῶν τε conj. Badham. τῶν δ' αὖ λεγόντων Munro. τῶν δὲ λογίων τε χρωμένων (?) τε τῇ πόλει Madvig. τῶν δ' αὖ δοκούντων τε conj. Weckl. Qu. τῶν δὲ λογίων (δ' ἐν λόγῳ) τε δυναμένων τ' ἐν τῇ πόλει.

604. ψήφοισιν] Qu. ψόγοισιν.

605. οἱ τὰς πόλεις ἔχουσιν, ἀξιώματος | τοῖς — conj. Badham. Qu. οἱ 'ν (οὖν) ταῖς πόλεσιν ἔχοντες ἀξιώματα (vel ἀξιώματι).

609. ἀπολαχοῦσα] Qu. ἀπολειφθεῖσα.
 612. σοὶ μὲν ἐγγὺς ὦν γένους F. W. Schmidt.
 615. δῶμα συγγέας ἐχης] δῶμα σὸν σὺ συγγέης Naber.
 616. ὅσας σφαγὰς δὴ] Qu. ὅσας σφαγὰς δὲ —. φαρμάκων
 τε θανασίμων] φαρμάκων θυμοφθόρων Cobet, coll. Hom. Od. 2, 329.
 ὅφρ' ἔνθεν θυμοφθόρα φάρμακ' ἐνείκη. Malim θανασίμων τε
 φαρμάκων.
 620. Versum ut languidum et ineptum delet Schmidt.
 624. παραβλέπων βίον] Qu. παραβλέπων βίου (aut αἰέ).
 627. Qu. ὅς τοὺς πονηροὺς ἥδεται φίλους ἔχων.
 632. εἴη γ' ἐμοὶ μέτρια mss. εἴη δ' ἐμοὶ γε μέτρια Lenting.
 Seager. Badham. Dind. Weckl.
 633. ἄκουσόν μου, πάτερ] ἄκουέ μου, πάτερ Porson. ἄκουσον,
 ὦ πάτερ malit Elmsl. Ed. Rev. XXXVII. 81.
 634. ἀνθρώπων mss. ἀνθρώποις recte Dobr.
 635. ἐξέπληξ'] ἐξέπληρσ' Badham, ut idem tempus sit et hic.
 Cf. Or. 549. ὃ μ' ἐκπλήσσει λέγειν (λόγου).
 637. εἶκεν ὁδοῦ] Cf. Soph. Ant. 718. ἀλλ' εἶκε θυμοῦ.
 638. θεῶν δ' ἐν εὐχαῖς οὐ γόοισιν ἦν· βροτῶν | ὑπηρετῶν χαί-
 ρουσιν, οὐ γοωμένοις Seager in Class. Journ. XX. 281. γόοισιν
 mss. λόγοισιν Musgr. Badham. ἦ mss. ἦ Musgr. ἦν malit Badham.
 646. ἔα δ' ἐμαντῶ ζῆν] Imo ἔα μ' —. Aut ἔα δ' ἐμ' αὐτοῦ
 (hic) ζῆν. Cf. Soph. O. R. 1451. ἀλλ' ἔα με ναίειν ὄρεσιν ἔνθα —.
 Sed cf. Dem. p. 80, 26. οἱ οὐκ αἰσχύνονται Φιλίππῳ ζῶντες, καὶ
 οὐ τῇ ἑαυτῶν πατρίδι.
 652. δαῖτα πορσύνων, τέκνον F. W. Schmidt.
 653. θῦσαι — σου — γενέθλι'] Cf. 805. φροῦδος — παιδὸς
 προθύσων ξένια καὶ γενέθλια.
 655. χθονὸς] πόλεως Nauck.
 656. ἄξω θεατὴν δῆθεν] Cf. Rhes. 719. βασιλίδ' ἐστὶαν Ἀτρε-
 ῖδων κακῶς | ἔβαξε δῆθεν ἐχθρὸς ὦν στρατηλάταις. Herc. 949. κἄ-
 θεινε κέντρον δῆθεν ὥς ἔχων χερί. ὥς οὐκ ὄντ' ἐμόν] οὐχ ὥς
 ὄντ' ἐμόν Badham. ὄντ' οἴκων τ' ἐμῶν F. W. Schmidt. θεατὴν
 δῆθεν, ὥς οὐκ (οὐχ ὥς Madvig.) ὄντ' ἐμόν.
 663. τῶν φίλων πλήρωμ'] Cf. Tro. 824. κυλίκων πλήρωμα.
 Cycl. 208. πλήρωμα τυρῶν. Med. 203. δαιτὸς πλήρωμα. μοι —
 ἴχνος συνῆψας] Cf. 792. τῷ συνῆψ' ἴχνος ποδός;
 665. ἐκλείπειν] ἐκλείπειν Elmsl. ad Her. 710.
 672. γέννται] Leg. γένοιτο.
 676. στεναγματάων τ' εἰσβολὰς] Cf. Suppl. 92. τί χρῆμα; και-
 νὰς εἰσβολὰς ὁρῶ λόγων (γῶων Schmidt). Arist. Ran. 956. 1104.
 683. γυναικῶν τίνος] Qu. γυναικῶν τίνος.
 685. οὐ γὰρ με σάινει θέσφατα] Cf. Arist. Eq. 211. τὰ μὲν
 λόγι' αἰκάλλει με. Aesch. Cho. 194. σαίνομαι δ' ὑπ' ἐλπίδος.

690. παραδίδωσι] Qu. παραδείκνυσσι, vel ἀποδείκνυσσι.
 692. ἔχει δόλον τύχαν θ' ὁ παῖς] ἔχει δόμων τύχαν ὁ παῖς; Nauck. ἄγει δόμω τύχαν ὁ παῖς F. W. Schmidt. ἔχει δόλον κλοκάν θ' — Madvig. Qu. ἔχει δόλον κλοπάν θ' —.
 693. ἄλλων τραφεῖς ἀφ' αἱμάτων] Cf. 262. γενναίων τ' ἀπὸ τραφεῖσα πατέρων.
 694. ξυνοίσεται] Leg. ξυνείσεται. Error frequens. Cf. ad Soph. Phil. 1085. Arist. Eccl. 17.
 696. Cf. Hipp. 936. ἀλλ' ἦ τις εἰς σὸν οὖς με διαβαλὼν ἔχει;
 698. ξυμφοραῖς] Suspectum. Latet fortasse ἀπαις. ἐκ γ' ἰ-λασσ'] Malim εὖ φύλασσι'.
 700. ἀτίετος φίλων] Corruptum. Leg. αἰτιμος φίλων. Neque ἀτίετος (?) neque αἰτιμος apud Euripidem alibi occurrunt. Cf. Aesch. Cho. 294. αἰτιμον κἀφίλον θνήσκειν. ἀτίετος] Cf. Aesch. Eum. 385. 839.
 702. δόμους] δόμον Kock. Ver. p. 199. Qu. δόμων.
 703. τύχης codd. τύχας Heath. λέχος Kock l. l. ὀλοῖτ' ὦ C. Ald. Badham. Qu. ὀλοῖτο.
 706. καλλίφλογα πέλανον] Cf. Hel. 1333. ἀφλεκτοί πέλανοι.
 708. καλλίφλογα πέλανον ἐπὶ πυρὶ καθαγνίσας] Leg. καλλιφλογι —.
 713. νέος νέων] γενεθλίων F. W. Schmidt.
 714. πέτρας ἔχουσαι σκόπελον] Cf. 274. σκόπελον ἤμαξαν πέτρας. Hor. Carm. III. 27. 61. 'Sive te rupes et acuta leto saxa delectant.' ἴνα libri. ἰὼ Badham.
 716. ἴνα Βάκχιος — πηδᾶ — σὺν βάκχαις] Cf. Bacch. 307. αὐτὸν ὄψει πηδῶντα σὺν πεύκαισι. Fr. 752. Διόνυσος, δς — ἐν πεύκαισι Παρνασσὸν ἄτα | πηδᾶ χορεύων etc.
 721. στενομένα] Cf. Aesch. Sept. 872. Pers. 62.
 729. παίδων εἰς γονάς] Cf. Fr. 1132, 21. εἰς γονὴν παίδων. Trag. adesp. 321. αἱ τέκνων γοναί.
 731. δ μὴ γένοιτο δ' —] Cf. Her. 714. ἦν δ' οὖν, δ μὴ γένοιτο, χρήσονται τύχη. Aesch. Sept. 5. εἰ δ' αὖθ', δ μὴ γένοιτο, σιμφορὰ τύχοι. Arist. Vesp. 535. Lys. 147.
 735. ἄξι' ἀξίων γεννητόρων —] Cf. Aesch. Eum. 435. πῶς δ' οὐ; σέβουσαί γ' ἀξίαν σ' ἀπ' ἀξίων. ἀξίων γεννητόρων] Qu. εὐγενῶν —.
 737. ἐκγόνους] ἐκ γένους Both. Dind. ἐυγενεῖς Reisk. γηγεῖς F. W. Schmidt, coll. 267. 1000. 1466.
 738. ἔλχ' ἔλκε] ἀλλ' ἔλθῃ F. W. Schmidt.
 739. αἰπεινά μοι] αἰπεινὰ μὲν — conj. Badham in Praef. p. VII sq.
 741. τιθεῖς (sic) Naber.
 742. τὸ τοῦ δὲ νοῦ ταχύ] Lege τὸ δέ γε τοῦ νοῦ ταχύ.

743. περιφερῇ σίβον χθονός] παραφόρου σίβον ποδός malit Badham, coll. Hec. 1026. τυφλῷ στείχοντα παραφόρῳ ποδί. πάτερ· ἄθρει σίβον χθονός F. W. Schmidt. κἀφόρα σίβον χθονός Hart. Qu. παράφορον σίβον ποδός. Cf. 802. τῷ συνῆψ' ἔχνος ποδός; περιφερῇ certe vitiosum videtur. βάκτρῳ δ' ἐρείδον] Cf. Herc. 108. ἀμφὶ βάκτροις ἔρεισμα θέμενος ἐστάλην.

744. διταν ἐγὼ βλέπω βραχὺ] Qu. ὅμυ' διταν βλέπη βραχύ.

745. ἀλλὰ μὴ παρεκπέσῃς (sed cave ne via excidas) Seager in Class. Journ. XX. 281.

746. τοῦ δ' ἀπόντος] Qu. τοῦ δέοντος δ'.

748. δούλευμα, πύστιν τίνα τύχης Matth. τύχην λαβεῖν] Qu. τύχην λαχεῖν.

751. οὐκ ἐς ἀχαρίστους δεσπότας βαλεῖς χάριν Schmidt. Qu. οὐ παρ' ἀχαρίστοις δεσπόταις θήσῃ χάριν. χάριν Elmsl. ad Med. 865. Fix. Schmidt. Cobet. Badham. Solennis haec confusio est. ἀπίστοις] ἄπιστον Madvig. Qu. ἀχαρίτους. Cf. Phil. 67. εἰ δ' ἐργάσῃ | μὴ ταῦτα, λύπην πᾶσιν Ἀργείοις (λύπη πάντας Ἀργείους?) βαλεῖς.

752. ἰὼ δαῖμον] Qu. ἰὼ τλαῖμον.

755. νοσῶ] νοσεῖς Schmidt.

756. εἰεν] αἰαῖ Schmidt, coll. Phoen. 1217. Med. 1006. τί δρῶ-μεν] προδῶμεν idem.

757. πέρι] ὑπερ F. W. Schmidt, coll. Soph. O. R. 989. ποίας δὲ καὶ γυναικὸς ἐκφοβεῖσθ' ὑπερ; Ant. 82. Plat. Resp. III. 387 C. Phaed. 78 B. 88 B. Plut. Mor. p. 30 A. Aesch. Sept. 292.

758. ἢ τί δράσωμεν;] Pro ἢ τί δράσωμεν propter metrum (cf. Soph. Trach. 974.), nisi corrigendum ἢ τί δρᾶν χρεῶν;

759. ἔχεις] Anglice thou knowest. στέγεις malit Schmidt. Anal. p. 73. Sed cf. Aesch. Cho. 778. τί φής; ἔχεις τι τῶν λελεγμένων δίχα; Soph. Ant. 9. ἔχεις τι κείσῃκουσας (ἢ εἰς.);

764. ἀβίστον, φίλαι] Qu. ἄβιον, ὦ φίλαι.

767. διανταῖος —] Cf. Aesch. Cho. 630. ἄγχι πνευμόνων ξίφος διανταῖον δξύπενκὲς οὐτᾶ. ἔτυπεν] Notanda haec aoristi forma.

769. γόοι] πόνοι Schmidt.

770. τίνα μοι;] Qu. τίνα' ἔχεις;

775. ἰδίᾳ δ'] Qu. ἰδίᾳ τ'.

776. (καινόν) κακὸν pro κακὸν conj. Badham. ἔλακες ἔλακες] Qu. ἔτερον ἔλακες.

780. ἐπτελῇ νεανίαν] ἐντελῇ — Blomf. ad Pers. 223. Gl. I. e. adultum. Cf. ad Aesch. Ag. 105.

783. πῶς φής; ἄφατον ᾗ- | φραστον (vel ἄρρητον) ἀναύδητον conj. Badham. Qu. πῶς φής; ἄφατον αὖ λόγον ἐμοὶ θροεῖς.

785. Post ἐκπεραίνεται interrogandum.

789. ὅτιοιτοῖ τοιοῖ· τὸν ἐμὸν ἄτεκνον ἄτεκνον ἔλαβον — conj. Badham.

796. ἄν πατήν] ἀμπαιήν Vauv. ad Soph. El. 830. et Blomf. Ed. Rev. p. 486. a. 1812. πρόσσω] Qu. πόρσω.

797. Ἑλλαντίας] Qu. Ἑλλανίδος.

801. τοῦτ' ἀκύρωτον μένει] τοῦτ' ἀκήρυκτον μένει Nauck. τοῦτο κρυπτόν ἐμμένει [ἐτι μένει?] Schmidt.

807. κοινῇ] Qu. κοινήν.

808. σὺν γὰρ σοὶ νοσῶ] σοὶ γὰρ συννοσῶ Naber. σὺν σοὶ νοσῶ Elmsl. Ed. Rev. XXXVII. 79. σὺν γὰρ σοι (vel σὺν σοὶ γὰρ) Elmsl. in O. C. 115. Qu. σὺν γὰρ σοι νοσῶ.

814. παγκληρίαν] I. q. παμπησίαν, παγκτησίαν. Cf. Suppl. 14. Aesch. Cho. 486. τῆς ἐμῆς παγκληρίας. Infra 1542. παγκλήρων δόμους.

816. ὥς λάθρα δ' ἐγὼ φράσω] αἰτίαν δ' — Herw.

820. ἐξενωμένον] ἐξενωμένων conj. Beck. dubitat Herwerden.

822. ὥς λάθοι, παιδεύεται] Quia παιδεύεται historicum praesens est. Qu. ὥς λάθη.

828. ἐλθὼν libri. λαθὼν Musgr. Badham. λαθὼν δὲ μικρόν χρόνον ἀμύνοντάς θ' ἐλὼν conj. idem. τὸν φθόνον (ita Jacobs) ἀμυνροῦσθαι μένων (aut ἀμύνασθαι δοκῶν) tentat Madvig. Qu. λαθὼν δὲ καὶ τὸν φθόνον ἀμύνεσθαι σθένων. χρόνον] Qu. φόνον aut φθόνον.

829. τυραννίδ' αὐτῷ περιβαλεῖν] Cf. Herc. 303. περὶ αὐτὸ οἰκτρᾷ περιβαλεῖν σωτηρίαν (αὐτοῖς). Herod. I. 129. δικαιότερον εἶναι Μήδων τέφρῃ περιβαλεῖν τοῦτο τὸ ἀγαθὸν ἢ Περσέων.

830. καινὸν δὲ τοῦνομ' — πεπλασμένον] καινὸν τόδ' οὔνομ' — — πεπλασμένος conj. Badham. Qu. καινοῖ δὲ —.

832—835. ΠΑΙΔ. οἶμοι — libri. Xo. — Herm. Badham.

833. μηχαναῖς κοσμοῦσι] Cf. Tro. 982. τὸ σὸν κακὸν κοσμοῦσα. Andr. 982. Arist. Pl. 159. δνόματι περιπέττονσι τὴν μηχανήριαν.

836. καὶ τῶνδ' ἀπάντων] καὶ τῶνδ' — Dohr. καὶ τοῦδ' ἀπάντων Badham. κακῶν δ' ἀπάντων F. W. Schmidt. Recte.

837. ἀναρίθμητον] Cf. Hel. 1679. τῶν δ' ἀναριθμήτων μᾶλλον εἰσιν οἱ πόνοι.

838. γυναικὸς] γενόμενον Weckl. τινὰ pro τινός F. W. Schmidt.

839. ἀπλοῦν ἄν ἦν γὰρ] Lege ἀπλοῦν γὰρ ἦν ἄν.

840. μητρὸς νόθον γε, σὴν ὀρῶν ἀπαιδίαν F. W. Schmidt. μητρὸς τραφέντα, — idem.

841. οἴκους] Qu. οἶον. Sed cf. 924. παῖδ' εἰς οἴκους οἰκίσει.

843. ἐκ τῶνδε δεῖ σε δὴ] Qu. ἐκ τῶνδε δὴ σε δεῖ.

845. ἢ φαρμάκοις] καὶ φαρμάκοις Naber. Non enim triplicem sed duplicem viam innui.

847. ὑφήσεις] Qu. ὑφήσει.

848. 849. δυοῖν —] Spurious esse censet Badham.

851. δόμοις] Malim δόμους.
 853. ἀποδοὺς θανεῖν ἢ ζῶν τὸ φέγγος εἰσορᾶν conj. Wakef.
 856. οὐδείς κακίων] οὐδὲν κακίων Dobr. Badham.
 860. σκοτίας — εὐνὰς] Cf. Tro. 44. σκότιον λέχος.
 861. αἰδοῦς δ'] Qu. αἰδοῦς τ'.
 863. πρὸς τίν' ἀγῶνα τιθέμεσθ' mss. πρὸς τίν' ἀγῶνας τιθέ-
 μεσθ' Musgr. πρὸς τίν' ἀγῶν' ἂν θείμεσθ' ἀρετῆς Lud. Dind. Weckl.
 πρὸς τί δ' ἀγῶν' — F. W. Schmidt. πρὸς τί ἀγῶν' — Naber, coll.
 τί οὖν Eum. 902. Suppl. 306. Pers. 787. Sept. 218. 704. Phil. 100.
 Aj. 873. et τί εἶπας Trach. 1203. Phil. 917.
 864. οὐ libri. οὐ Dobr. Badham.
 865. στέρομαι δ' οἴκων, στέρομαι παίδων] Transpone sic, στέ-
 ρομαι δ' οἴκων.
 867. ἐδυνάσθη] ἐδυνάσθη Elmsl. ad O. R. 1216.
 870. ἀλλ' οὐ — οὐκέτι κρύψω] Cf. Soph. El. 1238. O. R.
 660. 1088.
 872. ἐνύδρου] εὐνύδρου Madvig.
 875. ῥίων ἔσομαι] Cf. Herc. 1407. ῥίων ἔσει. Dem. p. 1118, 28.
 ῥίων ἔσομαι.
 876. στάζουσι κόραι δακρύοισιν] Cf. Andr. 534. δακρύοισιν
 κόρας στάζω.
 881. τὰς ἐπαφρόγγου — κιδάρας] Cf. Iph. T. 1129. ἐπιτατό-
 νου λύρας. Alc. 446. ἐπιτάτονόν τ' ὁρεῖαν χέλυν. Pind. P. II. 129.
 ἐπακτύπου φόρμιγγος. N. V. 43. φόρμιγγ' — ἐπιτάγλωσσον.
 882. ἄτ' — ἀχεῖ] ὅς τ' — ἀχεῖς conj. Badham. ἄτ' ἀγρυνλος |
 κερᾶεσιν ἐν ἀψύχοις ἀχεῖ Madvig. ἐνοπᾶν] Qu. καναχάν.
 883. ὕμνους εὐαχήτους] Cf. Alc. 918. πολυάχνητος — κῶμος.
 884. εὐαχήτους] Cf. ad Arist. Nub. 276.
 886. πρὸς τάνδ' αὐγάν] Sc. ἡλίου.
 890. ἀνθίζειν χρυσαντανυγῇ] ἀνθισμὸν χρυσαντανυγῇ Musgr. prob.
 Badham. κρόκεα πέταλα —] Fort. ῥόδεα —. Hel. 250. δρε-
 πομένην ἔσω πέπλων ῥόδεα πέταλα.
 893. κραυγάν, ὦ μᾶτερ, μ' αἶρουσαν F. W. Schmidt. ὦ μᾶτερ
 μᾶτερ, μ' αὐδῶσαν Hartmann.
 894. ἀναιδείᾳ Κύπριδι] ἀναιδεῖ Κύπριδι Badham.
 896. ἃ δύστηνος] Imo ἃ δύστανος.
 897. φρίκα ματρὸς] φρίκα πατρὸς Weckl. φρίκα μάργος F. W.
 Schmidt.
 899. εὐνάν] αὐλάν F. W. Schmidt.
 904. καὶ σὸς libri. σὸς Matth. Badham.
 908. ὅς γ' vulg. ὅς P. ὅς τάνδ' conj. Badham. ὁμφάν]
 Cf. Soph. O. C. 102. κατ' ὁμφὰς τὰς Ἀπόλλωνος. κληροῖς] I. q.
 ἔλαχες. Post κληροῖς virgulam deleverim, post ἔδρας posuerim.
 916. ὁ δ' ἐμὸς καὶ σὸς γενέτας ἀφανῆς F. W. Schmidt. γενέ-
 τας] Filius. Cf. Soph. O. R. 470. ὁ Διὸς γενέτας.

918. οἰκεία] Suspectum habent Herm. Dind. "Aut delendum aut in αἰκία mutandum". (Badham)

920. φοίνικα —] Cf. Iph. T. 1099. φοίνικά θ' ἀβροκόμαν.

921. ἐλοχέυσατο] Cf. Aesch. Fr. 150. Ἰστῖρος τοιαύτας παρθένους λοχέυεται.

922. καρποῖς] Suspectum. Qu. κόλποις vel κήποις.

927. κακῶν γὰρ ἄρτι κῦμ' —] Eadem figura quae in Med. 78. ἀπωλόμεσθ' ἄρ', εἰ κακὸν προσοίσομεν | νέον παλαῦν, πρὶν τὸ ἐξηγληκέναι.

928. αἰρεῖ μ' ἄλλος αὖ λόγων κλύδων F. W. Schmidt. αἰρεῖ] Lege αἰρεῖ (seizes). Ita etiam Schmidt.

929. ἐκβαλοῦσα τῶν —] Qu. ἐκβαλοῦσ' ἐκ τῶν —.

930. καινὰς ὁδοὺς Musgr. Badh. Dind. Cf. Eur. Fr. 392. 4. θανάτους τ' ἁώρους καὶ κακῶν ἄλλας ὁδοὺς. Bacchyl. Fr. 19. μὴ βροτοῖσιν ἔστιν εὐτυχίας ὁδός. Pind. Ol. VIII. 13. πολλὰ δ' ὁδοὶ σὺν θεοῖς εὐπραγίας.

931. τίνα λόγον] Ita Iph. A. 1164. ἐπὶ τρισί. V. Elmsl. ad Bacch. 938. Qu. τί ἄλογον.

932. ποῦ θεῖναι] ποῦ ἔκθιναι Dobr. Badham. Recte. Cf. 956. πόλεως] χθονὸς Wecklein. γόνον F. W. Schmidt.

937. πρόσβορον ἄντρον, ὃς Μακρὰς κυκλήσκομεν] Per attractionem pro δ —. Eadem constructio quae est in Med. 14. ἡ περὶ μεγίστη γίγνεται σωτηρία. Arist. Nub. 201. ἀστρονομία μὲν αὐτῇ.

942. ἃ γ' ἡσθόμην] ἃ κῆσθόμην Badham. Latet mendum.

943. φαίμεν ἄν] φήναιμεν ἄν F. W. Schmidt. Leg. — εἰ λέγεις σὺ, φαίμεν ἄν.

944. ἔστενες] ἔστεγες F. W. Schmidt.

950. ἦς] ἦσθ' Naber Male. Requiritur subjunctivus.

952. ὁ κακὸς] "καλὸς pro κακὸς acerbius" (Faehse).

957. αἱ ξυμφοραὶ γε —] ἀξύνμορον γὰρ μοι τὸ μανθάνειν τινά T. Halbertsma. (ἀξύνμορ' jam Herw.).

959. πῶς δ';] Soloecum hoc esse putat Elmsl. ad Med. 1103. πῶς; recte Matth. ὡς οἰκτρὰ πολλὰ — Elmsl. ad Med. 1103. οἰκτρὰ — ἐκβαλοῦσ' ἔπη] Cf. Aesch. Ag. 1664. ἐκβαλεῖν ἔπη τοιαῦτα δαίμονος πειρωμένους.

961. εἰ παῖδά γ' εἶδες —] Cf. ad Iph. T. 886. εἰ σὸν γ' ἀδελφόν, ὦ τάλαιν', ἀπώλεσας. Phoen. 1356.

964. ἐς τί] Qu. ὡς τί. δόξης ἤλθεν] δόξ' εἰσῆλθεν Dobr. Badham. Recte. Cf. Cycl. 411. εἰσῆλθέ μοι τι θεῶν. et ad Or. 1316.

965. ὡς τὸν θεὸν σώσοντα —] Accusativus absolutus, ut in Phoen. 1475. Rhes. 145. V. Elmsl. ad Her. 693.

968. οἶκον πατρῶον δυστυχοῦντά γ' εἰσορῶν conj. Herw. ad O. R. 622.

969. οὐδὲν ἐν ταυτῷ μένει] Eadem verba Soph. Fr. 102. 3. οὐ γάρ ποτ' αὐτῶν οὐδὲν ἐν ταυτῷ μένει.

972. τὸν πρῶτον —] τὸν πρόσθεν — proponit Elmsleius ad Med. 162.

975. πημάτων ἄδην ἔχω] Cf. Hel. 626. ὡς ἄδην πόνοους (πόνων?) παρείχες. Aesch. Prom. 585. Ag. 1656. πημονῆς δ' ἄλις γ' (l. ἄδην) ἔχω. Plat. Charm. 153 D. Hom. Il. 14, 423.

978. νῦν δ' ἄλλα] Qu. σὺ δ' ἄλλα —. τὸν ἐπὶ σοὶ πεφηνότα] τὸν πόσει πεφηνότα F. W. Schmidt.

984. οἶμοι, κακί[ζει] τοῦμὸν κακίζεις Badham. Male.

987. ἄκουε τοίνυν] Malim ἄκουε δὴ νυν, ut alibi saepe. γηγενῇ μάχην] Ita Herc. 1272. τετρασκελῇ | κενταυροπληθῇ πόλεμον. Cycl. 5. γηγενῇ μάχην δορός.

992. μορφής — ἀγρίαν] Cf. Bacch. 1355. δράκων δρακαίνης φύσιν ἔχουσαν ἀγρίαν.

993. ἐχίδνης περιβόλοις] Qu. ἐχίδναις περιβόλοις. Cf. 1024.

994. ἄρ' οὐτός ἐσθ' —] ἄρ' ὁρθός ἐσθ' — F. W. Schmidt.

998. τοῦτο σοῖς ἐχθροῖς βλάβος] Cf. Arist. Nub. 1162. σωτήρ δόμοις, ἐχθροῖς βλάβη.

999. οἶσθας] Sic Dind. Malim οἶδας, ut in Alc. 780. Aut οἶδας aut οἶσθα (i. e. οἶδασθα) dicebant, non item (ni fallor) οἶσθας, quod nihili est.

1002. τί χρῆμα; μέλλον —] τί χρῆμ'; ἄδηλον — Herw. prob. F. W. Schmidt. Qu. τί χρῆμ'; ἔμελλες — προσφέρειν ἔπος, vel τί χρῆμα; μέλλεις —.

1006. παιδί σώματος] Qu. παιδὸς εἵμασι. Cf. 1010.

1010. δέρος] δῶρον Steph. Dind. γέρας Reisk. prob. Elmsl. ad Med. 5.

1011. φόνον] φόνος Canter. Dind. Badh.

1012. Qu. τί τῶδε χρῆσθαι δεῖ (aut δεῖ χρ.); δύνασιν ἔχει τίνα;

1014. ὁ δεύτερος δ' ἀριθμός] Qu. ὁ δεύτερος δὲ θρόμβος (i. q. σταλαγμός 1012.). Et sic Wecklein Soph. Emend. p. 194. Nisi pro ἀριθμός reponendum ἀριθμόν.

1016. εἰς ἔν δὲ κραθέντ' αὐτὸν ἢ χωρὶς φορεῖς Cobet. Wakef. Elmsl. Ed. Rev. XXXVII. 78. prob. Blom. ad Agam. 620. εἰς ἔν δὲ κραθέντας δὴ F. W. Schmidt.

1022. εἰς σὲ γὰρ τενεῖ ψόγος F. W. Schmidt, coll. Hipp. 797.

1030. ὄργανον] Cf. Soph. Tr. 904. ἔκλαιε δ' ὀργάνων ὅτιον | ψαύσειεν.

1035. μὴ πᾶσι vulg. μὴ τι πᾶσι Wakef. Badham. Dind. Cf. Soph. Trach. 383. ὀλοῖντο μὴ τι πάντες οἱ κακοί, τὰ δὲ | λαθραῖ' ὅς ἄσκει etc. ἰδία γε, μὴδὲ πᾶσι Seager in Class. Journ. XX. 281.

1037. οὐποθ' ἵξεται] οὐποτ' ὄνεται malit Naber.

1038. κατθανὼν δ' αὐτοῦ μενεῖ] Cf. Alc. 504. κτανὼν ἄρ' ἤξεις ἢ θανὼν αὐτοῦ μενεῖς.

1039. μέθες πόδα] ἐνθες (aut αὖ θές) πόδα F. W. Schmidt. εἶσω προξένων] εἰς τὸν πρόξενον aut εἰς τὸ προξένων Körner

ad Andr. 1080. *Leg. εἰς τοῦ προξένου aut εἰς τῶν προξένων.*
Cf. Ion. 553. *προξένων ἐν τῷ κατέσχες;*

1040. *ἡμεῖς δ' ἐφ' ᾧ τετάγμεθ'*] Cf. Eur. Fr. 93, 2. *καθ' ἣν τεταγμένος | εἴη τις, ἀνδάνοντα δεσπόταις ποιεῖν.* Dinarch. II. 21. *παραδοῦναι τοῖς ἐπὶ τούτῳ τεταγμένοις θανάτῳ ζημῶσαι.*

1060. *εὐγενετῶν*] Cf. Phoen. 1510. *τῶν πάροικεν εὐγενετῶν*
Andr. 772. *ἀλκᾶς οὐ σπάνις εὐγενέταις.*

1064. *ἃ νῦν ἐλπίς ἐφαίνεται, ἥ* — conj. Badham. *ἡ θηκτον*
ξίφος δ (sic Pal. ἢ Flor.) *δαίμων ἐξάψει* codd. *ἡ θηκτὸν ξίφος εἰς*
λαίμων ἢ *ἔξάψει* Hart. *ἡ θηκτὸν ξίφος ὥσει λαίμων* (Scal.) ἢ *ἔξάψει*
Kirch. *ἡ θήξει ξίφος οἱ | δαίμων ἡ ἔξάψει* — Kock Ver. p. 240.
coll. Tro. 1013. Or. 1036. *δεῖ δ' ἡ βρόχους ἅπτειν κρεμαστοῖς ἢ*
ξίφος θήγειν χειρὶ. 51. Simile zeugma est in Lucian. Asin. 40
ξίφῃ καὶ λόγχῃς ἐπ' ἐμὲ ἐσπᾶσαντο.

1065. *λαίμων* —] Cf. Hipp. 770. *κρεμαστὸν ἄνεται ἀμφὶ λαι-*
μον —. 802. *δειρῆν*] *Legē deiράν.*

1069. *δόμων γ' ἐτέρους*] *δόμων πατρίων* Nauck. *δόμων σφε-*
τέρων Kock Ver. p. 191.

1071. *ζῶσά ποτ' ἐν φαειναῖς δρῶσ' ἀνέχοι' ἄν ἀγαῖς* conj.
Badham.

1073. *ἃ τῶν εὐπατριδᾶν γεγῶσ' οἰκων*] Cf. Soph. Phil. 180.
οὗτος πρωτογόνων γεγῶς (ἴσως vulg.) οἰκων οὐδενὸς ὕστερος etc.
Hipp. 68. *εὐπατέρεϊαν αὐλάν.*

1084. *χορευόμεναι*] *εἰλισσόμεναι* conj. Dind. *πορευόμεναι* Badh.

1085. *τὴν χρυσοστέφανον κόραν* Matth. Dind. prob. Elmsl. a.
Med. 954.

1088. *ἄλλων πόνον εἰσπεσῶν*] *ἄλλων δόμον εἰσπεσῶν* conj.
Nauck. *ἄλλων πόλιν εἰσπεσῶν* Schmidt.

1090. *δυσκελάδοις οὐ κατὰ μοῦσαν ἰόντες* conj. Badh. *δυσκε-*
λάδοις ὕμνοις] Cf. 1098. Aesch. Sept. 867. *τὸν δυσκελάδον ὃν*
ὕμνον Ἑρινύος | ἱαχεῖν. Med. 420. *δυσκελάδος φάμα.*

1096. *δοιδά* — ἔτω] Cf. Fr. 773, 58. *ἔτω τελεία γάμων δοιδῇ.*
Ion. Eleg. 2, 7. *ἔτω διὰ νυκτὸς δοιδά.* Eur. El. 879. *ἔτω ξέναν ἡ-*
βοὰ χαρᾶ. et ad Arist. Av. 857.

1099. *ἐκ παίδων*] Qu. *ὦν παίδων.*

1100. *ἀμνημοσύναν*] *ἀγνωμοσύναν* Madvig.

1101. *τύχαν*] Qu. *σποράν aut γονάν.*

1106. *κλειναὶ γυναῖκες*] Qu. *φίλοι* —. Idem conjicit Elmsl.
ad Iph. T. 9.

1107. *πανταχῇ γὰρ ἐξέπλησα*] Cf. Tibull. I. 4. 69. 'et ter cen-
tenas erroribus expleat urbes.'

1111. *ἀπιχώριοι* Elmsl. Praef. O. R. p. IX. Cf. ad Arist. Ran.
1049. *ἀρχαί*] Malim *ἀρχαί.*

1113. *λελήμμεθα*] Cf. Bacch. 1100. *λελημμένος.* Cycl. 432
Aesch. Ag. 876. Soph. Fr. 684. *λέλημμαι.*

1117. ἡσώμενον] τοῦ μὴ δικαίου τὴν δίκην ἡσώμενην Badh. Qu. τοῦ μὴ δικαίου τῆς δίκης ἡσώμενης. ἐξεῦρεν] ἔτευξεν Herw. ad O. R. 86. Cancellis includunt Kvířala et F. W. Schmidt.

1118. ἐξηῦρεν —] ἐξέφερεν — Wecklein. ἐξείργεν ὁ θεὸς μὴ μανθῆναι φόνῳ F. W. Schmidt. Subaudiendum αὐτά.

1120. εἰ θανεῖν ἡμᾶς χρεῶν] εἴτε κατθανεῖν χρεῶν conj. Badham ad Ion. 1125.

1126. Διονύσου πέτρας — δισσάς] Cf. Phoen. 234. Soph. Ant. 1126. ὑπὲρ διλόφου πέτρας.

1131. ἔσιῶσαν] ἔσιῶσιν conj. Elmsl. ad Iph. T. 1480. et in Quart. Rev. XIV. 466., quem offendit imperativi forma in — ὡσαν desinens. Ἔσιῶσαν et παρακείσθωσαν, inquit, apud Archestratum occurrunt Athen. p. 4 E. et 56 C. (utrumque in metro heroico). περιμαζάτωσαν et περιθέτωσαν apud Menandrum, sed haec exempla serioris et non amplius Attici aevi sunt.

1133. σεμνῶς] σεμνῶν Dobr. συνετῶς F. W. Schmidt.

1134. ὀρθοσιτάταις] Cf. Herc. 980. λαῖνους ὀρθοσιτάτας.

1135. πρὸς μέσας βολὰς ἀκτίνος] πρὸς μεσημβρινὰς —. Cf. Soph. O. C. 1247. αἱ δ' ἀνὰ μέσσαν ἀκτῖνα.

1136. ἀκτῖνας] ἀκτίνος Dind. olim. Madvig. βίον] βλέπων vel σταθεῖς conj. Badham. λίαν Madvig. Kock. Ver. p. 204. Qu. τελευτώσας τρόχον (Ant. 1065).

1137. σταθμήσας] Cf. Fr. 376. οὐκ οἶδ' ὅτω χορὴ κανόνι τὰς βορρῶν τύχας | ὀρθῶς σταθμήσαντ' (ἀθρήσαντες A. μετρήσαντ' Wagner) εἶδέναι τὸ δραστήον. Suspectum. Qu. σταθμηθεῖς, aut μετρήσας. Cf. Phoen. 188. μετρῶν. Rhes. 772. μετρῶ. Fr. 898, 2. μετρήσεας. Soph. Fr. 433, 4. μετρῶν.

1138. γε μυρίων] πρὸς μυρίων conj. Badham.

1143. πτέρυγα — πέπλων] Cf. Arist. Fr. 312. τὴν πτέρυγα παραλύσασα τοῦ χιτωνίου.

1146. ὕφανται γραμμασιν] ὕφανται ῥάμμασιν conj. Badham. Qu. ὕφαντοὶ κερκίσιν.

1150. μελάμπεπλος Νῦξ] Cf. Trag. adesp. 19, 2. νυκτὸς — μελαμπέπλου.

1152. Πλειὰς] Cf. Adesp. 157. Πλειάδα. μεσοπόρου] μεσοπόρος malit Herw.

1154. οὐραῖα] Cf. Soph. Fr. 700. χορὸς δ' ἀναύδων ἰχθύων ἐπερρόθει | σαινουσιν οὐραίοισι τὴν κεκτημένην. χρυσήρη πόλῳ] Leg. χρυσήρει πόλῳ.

1158 sq. Cf. Theophr. Char. 21. αὐλαίαν ἔχουσιν Πέρσας (δρ-νεις Dobr. τέρα τ' Kock) ἐνυφασμένους. Hipparch. com. 1, 4.

1160 sq. Distingue sic: εἰηρέτμονες — Ἑλληνίσιν, | καὶ μιζόθηρας φῶτας, ἱππείας τ' ἄγρας | ἐλάφων, λεόντων τ' ἀγρίων θηράματα. Sic etiam Badham. V. Praef. p. X.

1165. χρυσέους τ'] Qu. χρυσέους δ'.

1166. ἐν δ' ἄκροισι βὰς ποσὶ] Cf. EL 840. ὄνυχας ἐπ' ἄκροισιάς.

1167. ἐγγώριον] Imo ἐγγωρίων. Et sic Lobeck. ad Aj. 1146. τῷ θέλοντι ναυτίλων (ναυτίλω plures mss.).

1169. εὐόχθον βορᾶς] Cf. Bacchylid. apud Athen. V. 178 B. (Fr. 33, 2.) αὐτόματοι δ' ἀγαθῶν δαΐτας εὐόχθους ἐπέρχονται δίκαια φῶτες. Qu. εὐόγκον —.

1170. ὥς δ' ἀνείσαν ἡδονὴν | (δαιτὸς) παρελθὼν Cobet (i. e. αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο). δαιτὸς, βορᾶς, αὐτὸς δαίμων (Musgr.) ante παρελθὼν excidisse suspicatur Badham. Qu. — (πάντες,) παρελθὼν —.

1172. γέλων δ'] Qu. γέλων τ'.

1177. ἦκεν] ἦκον Dobr. Badham.

1178. καινὸν mss. κοινὸν Musgr. Badham. Dind. Weckl.

1180. ἐσθλοῖς] ἐσθλὸς Naber.

1187. ἦδεν Pierson. ad Moer. p. 174. Cobet. Dind. ἐν χειρὶν ἔχοντι δέ] "Cf. Iph. T. 1392. στόμα διαπερῶσα δέ, quod injuria olim suspectum habui." (Badham.)

1188. Interpolatum habet F. W. Schmidt.

1195. Βυβλίνου Procl. in Hesiod. p. 133. Blomf. ad Prom. 836. ἱερὸς] ἱερὸς Dind. ἑτέρος F. W. Schmidt.

1196. δόμοις] δόμους Badham.

1199. πώματος κεχρημένοι] Cf. Cycl. 88. βορᾶς κεχρημένοι. 97.

1200. εἰλκον δ'] Qu. εἰλκόν τ'.

1202. ἐνθ' ὁ καινὸς ἔσπεισεν γόνος] ἐνθ' ἐκεῖνος ἔσπεισεν γόνος F. W. Schmidt.

1203. εὐθύς] Leg. εὐθύ δ'.

1204. ἐκ δ' ἐκλαγξ' ὅπα ἀξύνετον] Cf. Fr. 1132, 10. κείνα δὲ δυσξύμβλητον ἐξήνεγκ' ὅπα.

1208. χηλὰς παρεῖσα] Cf. Soph. El. 819. παρεῖο' ἐμαντήν.

1218. πυνθόχρηστος] Cf. Aesch. Cho. 940. ὁ πυνθόχρηστος (πυνθόχρηστος?) φυνγᾶς.

1222. Δελφῶν δ' ἀνακτες] Cf. Soph. Ant. 988. Θήβης ἀνακτες.

1223. οὐ ψήφω μιᾷ] Qu. ἐκ ψήφου μιᾷς.

1225. φόνον τιθεῖσαν] Cf. Iph. A. 1319. μάχας | ἀνδρῶν τιθεῖσα καὶ φόνους.

1227. ἐλθοῦς' cum εἰς ἔρον recte construit Matth. Φοῖβον] Qu. Φοῖβον. Et sic Matth.

1229. θανάτου παρατροπὰ] Cf. Androm. 528. μῶρον παράτροπον μέλος.

1233. φόνον] Qu. φόνου.

1234. θύματα νεοτέρων] Cf. Aesch. Ag. 1118. θύματος λευκοίμοι.

1237. τίνα φνγὰν —;] Cf. Fr. 781, 62. τάλαιν' ἐγὼ τάλαια ποῖ πόδα πτερόεντα καταστάσω; τίν' αἰθέρ' ἢ γὰς ὑπὸ κείθεος ἀφαντον εξαμαυρωθῶ;

1238. ὑπὸ σκοτίων μυῶν] ὑπὸ σκότιον μυχόν Madvig.
 1239. λεύσιμον ἄταν] Qu. λεύσιμον ἄτην. Cf. ad Soph. Aj.
 254. λιθόλευστον ἄτην.
 1248. ὥσπερ τὸ δίκαιον] ὥσπερ γε δοκοῦμεν F. W. Schmidt.
 1250. διωκόμεσθα — κρατηθεῖς] Qu. διώκομαι δὴ —. Cf.
 Herc. 858. ἥλιον | μαρτυρόμεσθα (μαρτύρομαι δὴ?) δρωσ' etc. 1207.
 ἰκτενόμεν — προσπίτνων. Cf. ad Iph. T. 349 sq. 578 sq.
 1252. ἔν' εἰ τύχης] Cf. Soph. Aj. 386. οὐχ ὄρεῖς ἔν' εἰ κακοῦ.
 1253. προύλαβον — πόδα] I. e. ἔφθασα. προύλαβον] πρού-
 βαλον F. W. Schmidt, coll. Fr. 998. ἐκβάλλων πόδα. Her. 661.
 προσκαλῶν πόδα.
 1254. κλοπῇ —] Cf. Or. 1512. δραπέτην γὰρ ἐξέκλεπτον ἐκ
 δόμων πόδα. Soph. Aj. 247. ποδοῖν κλοπᾶν ἀρέσθαι. πολεμίους]
 Tribrachys in septima sede, ut in Arist. Vesp. 461. ἀλλὰ μὰ Δί'
 οὐ ῥαδίως οὕτως ἂν αὐτοὺς διέφυγες.
 1259. τοῖς — προσιρόπαιον αἷμα θήσεις] Cf. Herc. 1161. καὶ
 τῷδε προσιρόπαιον αἷμα προσβαλὼν (αἰσχύνομαι).
 1260. οἰστέον δὲ τὴν τύχην] Cf. Or. 769. οἰστέον τάδε.
 1261. ταυρόμορφον] Cf. ad Soph. Tr. 11. Hor. Od. IV. 14. 25.
 'Sic tauriformis volvitur Aufidus.'
 1262. Cf. Alc. 310. ἐχίδνης οὐδὲν ἡπιωτέρα. Andr. 271.
 1263. δράκοντες ἀρχαῖόν τι codd. δράκοντε σαρκάζοντε Badham.
 prob. Cobet. ἀναβλέποντα] Suspectum. Qu. ἀναπνέοντα, vel ἀνε-
 ξιέντα, vel ἀνεκφυσῶντα.
 1264. ἔσω με — περιβαλοῦσα δωμάτων] Cf. Phoen. 270. δικ-
 τῶν ἔσω με λαβόντες. Or. 1315. εἰσπεσοῦσα δικτύων βρόχους.
 1269. ἐσθλοῦ δ' ἔκνρσα δαίμονος] Cf. Iph. A. 1035. εἰ δ'
 εἰσι θεοί, δίκαιος ὢν ἀνὴρ σύ γε | ἐσθλῶν κυρήσεις (sc. αὐτῶν).
 1271. ἀνεμετρησάμην] Cf. El. 52. ἀναμετρούμενος τὸ σῶφρον.
 1273. δωμάτων] Leg. δικτύων. περιβαλοῦσα] Cf. ad Arist.
 Eccl. 881.
 1276. ὁ δ' οἶκτος ὁ σὸς] ὁ δ' εἰκότως (aut εἰκὸς ὥς) ἔμοι Herw.
 1277. καὶ μητρὶ τῇμῃ] τῇ μητρὶ τῇ 'μῇ (τῇμῃ) conj. Badham.
 1279. ἐκ τέχνης τέχνην] Artifice upon artifice. Cf. Hel. 484.
 1280. οἶαν ἐπλεξ' οὐ βωμόν —] οἶαν ἐπλεξ'. ἢ βωμόν —
 Dobr. Badham. Qu. οἶαν ἐπλεξ'. ἐς βωμόν —. Cf. Herc. 984.
 ἀμφὶ βωμίαν (ἀμφιβωμίαν frustra Elmsl.) | ἔπιτηξε κρητῖδ'.
 1284. ἔν' ἔσταμεν] Anglice, situated as we are.
 1285. τί δ' ἐστὶ — ἐν μέσῳ;] Cf. Her. 185. ἡμῖν δὲ καὶ τῷδ'
 οὐδὲν ἐστὶν ἐν μέσῳ (sic Valck. ἐν μέρει vulg.).
 1286. ἔπειτα καίνεις Seager in Class. Journ. XX. 282.
 1288. ἀλλ' ἐγενόμεσθα, πατρός δ' οὐσίαν λέγω] ἀλλ' ἐλεγόμεσθα
 — Schmidt, coll. 136 sq. 311. 1325. 1541. ἀλλ' ἐγενόμεσθα πατρός
 οὐ σὺ νῦν λέγει conj. Badham. ἀλλ' οὐ 'γενόμεσθα, πατέρα Λοξίαν
 λέγω Kock Ver. p. 241. ἀλλ' ἐγενόμεσθα πρόσθεν οὐσία θεοῦ Gloël.

ἀλλ' ἐλεγόμεσθα, πατέρα δ' ὡς ἴσον νέμω F. W. Schmidt. ἀλλ' ἐλεγόμεσθα πατρός οὔτινος λέγω Seager in Class. Journ. XX. 283. coll. Aeschin. de F. leg. p. 238. εἰπὲ πόλεως ἥστινος βούλει τῶν Ἑλληνίδων τοῦνομα, ἐξ ἧς etc. Qu. ἀλλ' ἐλεγόμεσθα (vel ἐλεγόμεν γε) πατρός οὐ σὺ νῦν λέγεις (vel δν σὺ νῦν σέβεις). Vel ἀλλ' ἐλεγόμεν γ', οὐ —. Vel ἀλλ' ἐλεγόμεν αὐτοῦ πατρός πεφνέσθαι. Vel ἀλλ' ἐλεγόμεν γε Λοξίου φῦναι (ἁφῦναι) πατρός. Vel — πατρός ἐκφῦναι θεοῦ.

1289. σὺ δ' οὐκέτ' εἶ] σὺ δ' οὐκέτι Dobr. Weckl. σὺ δ' οὐκίτης Schmidt. Qu. οὐκοῦν τότ' ἦσθα, νῦν δέ γ', ὦ φίλ', νῖδς ἢ. Vel οὐκοῦν τότ' ἦσθα πρόσθε, νῦν δέ γ' οὐκέτ' εἶ. οὐκ οὖν τῷ ἦσθα. νῦν δ' ἐγὼ τοῦδ' εἰκότως F. W. Schmidt.

1291. ἔκτεινα —] ἔκτεινον ὄντα malit Elmsl. ad Her. 1003. Quod non necessarium videtur. Redde occidere volui. Cf. 1500. ἔκτεινά σ' ἄκουσα. Andr. 811. ἡ κατθανεῖ κτείνασα τοὺς οὐ χροῖ κτανεῖν. ubi v. Pflugk.

1293. ἀλλ' ἐξεπίμπρας (-ης?) τοὺς γ' Ἐρεχθέως δόμους Herw. ἀπίμπρας] Leg. ἀπίμπρας.

1297. τῆς Παλλάδος] γῆς supplendum esse censet Elmsleius ad Her. 241., nisi τῶν Παλλάδος legendum sit. Qu. γῆς Παλλάδος.

1298. οὐ λόγοις] ὡς λέγουσ' Jacobs. ἐν πόνοις Herm. συμμάχοις Hartung. εὐμενῶς Schmidt.

1303. ἀναρπάσεις] Leg. ἀναρπάσει. Futurum est ἀρπάσσομαι.

1307. τὴν σὴν —] τὴν σὴν τεκοῦσαν, εἴπερ ἔστι, νουθέτει F. W. Schmidt. Qu. τὴν σὴν ὅπου 'στὶ μητέρ' ὥδε νουθέτει. Cf. Her. 946 ὅς πολλὰ μὲν τὸν ὄνθ', ὅπου 'στὶ νῦν, ἐμόν. Ubi Elmsleius ὅπου σοι ἔστι hic per ἦτις σοι ἔστι explicat.

1310. ἐν στέμμασι] ἐν ὄμμασι F. W. Schmidt.

1316. τοῖσι δ' ἐνδίκους mss. τοὺς δέ γ' ἐνδίκους Dobr. Badham. Weckl. V. Elmsl. ad Med. 1334. Qu. θεῶν πονηρὰν χεῖρά τινα τοὺς δ' ἐνδίκους etc.

1317. ἔχρη] ἔδει Matth. τοὺς δέ γ' ἐνδίκους Dobr. τοὺς δ' ἀνατίους F. W. Schmidt.

1321. θριγκοῦ τοῦδ'] Leg. θριγκοὺς τούσδ'. Et sic vir doctus in Quart. Rev. IX. 359. et Dobr. πόδα pro ποδι Badham, coll. 1213 sq.

1325. ἀλλ' οὖν λεγόμεθα γ'] Cf. Her. 689. ἀλλ' οὖν μαχομαι γ'. ἔκτεινεν] Imperfectum, ut ἔκτεινες 1408.

1331. μὴ (sc. κτείνης?), ταῦτα λείπων — conj. Seager in Class. Journ. XX. 283.

1333. καθαρῶς] καθαρὸς Blomf. ad Sept. 414.

1334. ἅπας τοι] Leg. ἅπας τις.

1336. εὔνους δ', οἶδ' (pro εὔνους), ἐρεῖς — F. W. Schmidt.

1337. *δραῖς τόδ' ἄγρος χερὸς ὑπαγκάλισμ' ἐμῆς* Elmsl. ad Her. 42. *ὑπαγκάλισμ'*] Cf. Tro. 752. Hel. 247. Trach. 540.

1341. *σιγῇ] κρυφῇ* Nauck. *αὐτά] αὐτὸ (τὸ ἄγρος 1337.)* Reisk.

1343. *ὁ θεός σ' —]* Eadem anapaesti divisio est Soph. Phil. 795. *τὸν ἴσον χρόνον* etc.

1348. *δράσειν* mss. *δραῖσαι* conj. Musgr. necessarium esse judicat Elmsleius in Quart. Rev. XIV. 937. Cf. ad Iph. T. 938. *Φοίβου κελευσθεὶς θεσφάτοις ἀφικόμην.* | *ΙΦ. τί χρῆμα δράσειν* (*δραῖσαι* Elmsl.);

1353. *ἐπεὶ γ' ὁ δαίμων βούλεται]* Yes, when the god chooses.

1354. *ὦ μακαρίων μοι]* ὦ μακαρία μοι Badham. Idem et ipse conjeceram.

1355. *ἐκπύνει]* Anglice make out.

1356. *πᾶσαν δ'] πᾶσάν γ'* Kirch. *Ἀσίαν]* Ἀσιάδ' Scal. (Cf. Tr. 927.) *Ἀσίδ'* Nauck. *Ἀσίαν ἐπελθὼν αἶαν* F. W. Schmidt.

1357. *τάδ'] τάχ'* Lud. Dind. Badham.

1359. *ἀκέλευστον]* Qu. ἀκέλευστος.

1360. *ὅτου δ' ἐβούλετ'] ὅτου δέ γ' οὔνεκ'* malit Badham. Idem mihi in mentem venerat. Sed legendum potius *ὅτου δέ γ' εἵνεκ'*.

1363. Cf. Orest. 882. *τὸν δ' ὦστ' ἀδελφὸν ἴσα φίλον λυπούμενον.* Orest. 1015. *ἰσάδελφος ἀνήρ.*

1367. *ἐξ ἡμῶν δ']* Malim ἐξ ἡμῶν aut alteri ἐξ ἡμῶν τ'.

1372. *οὐχ ὑπέσχετο]* οὐκ ἐπέσχετο Dobr. Badham.

1374. *τοῦ δὲ δαίμονος]* Lege τὰ δὲ τοῦ δαίμονος.

1376. *τρυφήσαι]* Leg. τραφήναι.

1378. *δὲ θ' ἡ τεκοῦσα* mss. *δὲ χ' ἡ τεκοῦσα* Schaef.

1379. *παιδὸς — χαρμονάς]* Cf. Soph. Aj. 559. *τέως δὲ κούφοις πνεύμασιν βόσκου νέαν | ψυχὴν ἀτάλλων, μητρὶ τῇδε χαρμονήν.*

1383. *ἢ σιγῶντ' ἔαν]* ἢ σφ' ἀγνῶντ' ἔαν F. W. Schmidt.

1385. *προθυμία]* Malim προμηθία.

1386. *ὅς ἔσωσέ μοι* mss. *ὅς σέσωκέ μοι* Dobr. Badham.

1388. Leg. *οὐχ ὑπερβαίην* (vel — ης).

1389. Fort. *τί ποτε μοῦκεκεύθετε;*

1390. *φίλα]* μέλη Kock. Ver. p. 190.

1392. *ἔκ τιος θεηλάτου]* ἐκ τύχης θεηλάτου conj. Badham.

1393. *ἀναρπάσεις]* Imo ἀναρπάσει. V. Elmsl. ad Ach. 278.

1396. *σίγα σύ' πολλὰ καὶ πάροιθ' ἔφησθά μοι* conj. Badham. *οἶσθά μοι]* Lege οἶσθά σου.

1397. *οὐκ ἐν σιωπῇ τὰμά]* οὐκ ἂν σιωπήσαιμι F. W. Schmidt, coll. Arist. Pac. 378. Cf. Phoen. 1276. *αἰδούμεθ' ὄχλον.* *ΙΟ. οὐκ ἐν ἀσχύρῃ τὰ σά.* 1265. *οὐκ ἐν χορείαις — νῦν σοι προχωρεῖ δαιμόνων (πραγμάτων?) κατάστασις.*

1399. σέ γ', ὦ τέκνον, —] Hunc versum interpolatum existimant Cobet. Naber. Locutionis abundantiam excusat Herwerden. coll. Phoen. 22. 568. 778. Andr. 385. Hel. 513. Hipp. 10. El. 411. etc. Confer inprimis infra 1597—1599. ubi παῖδα et βρέφος conjunguntur. ὦ τέκνον μοι] Qu. ὦ τέκνον μου.

1402. λάζυσθε τήνδε] Leg. λάζυσθε τῇσδε.

1403. δεῖτε δ'] Qu. δεῖτέ τ'.

1404. σφάζοντες] σπάσαντες Matth. οὐ λήγοιτ' ἄν] οἳ μ' εἰργοῖτ' ἄν Schmidt, coll. Phoen. 1660 sq. Qu. οὐ φθάνοιτ' ἄν. Idem suadet Madvig.

1406. λόγῳ] ἐνσπιάζομαι λόγῳ Seager in Class. Journ. XX. 283. ("Chorus enim subito prosilit.") et Madvig. δόλῳ Badham. Herw. ad O. R. 961. Recte. Cf. 1410.

1407. σοῖς φίλοισιν] Qu. τοῖς φίλοισιν.

1409. παῖς γ' εἴπερ ἐστὶ — F. W. Schmidt.

1410. παῦσαι· πλέκονσαν λήψομαι σε ποικίλα (aut σ' ἐγὼ κενὴν F. W. Schmidt. καλῶς] κανὼ dubitanter Schmidt.

1411. τοῦδε τοξεύω] Cf. Soph. Ant. 1033. πάντες ὥστε τοξεύου σκοποῦ | τοξεύειτ' ἀνδρὸς τοῦδε.

1415. κἄν μὴ φράσω γε] κἄν μὴ φράσω 'γὼ Naber.

1417. σκέψασθ'] ὄψεσθ' F. W. Schmidt.

1419. ἐκδίδαγμα κερκίδος] Cf. Arist. Ran. 1316. κερκίδος ἀποδοῦ μελέτας (Eur.).

1420. μομφὴν ἔχον τίν'] Malim μομφὴν δ' ἔχει τίν'.

1422. ἡμᾶς ἐκκυνηγετεῖ] Cf. Aesch. Eum. 231. μέτεμν τόνδ' φῶτα ἀάκκυνηγετῶ (φῶθ' ἅπερ κυνηγέτης?).

1423. κεκρασπέδωται τ'] Qu. κεκρασπέδωται δ'. Cf. Aesch. Sept. 495. ὄφρων δὲ πλεκτάναισι περιδρομον κύτος | προσηδάφισται (schol. B. ὑπέστρωται) κοιλογάστορος κύκλου (sc. ἀσπίδος).

1424. δεσμά θ' Musgr. Badham. ἰδοὺ, τὰδ' ἔσθ' ἐφάσμαθ' ὅσ' σφ' εὐρίσκομεν conj. Badham.

1425. ὦ χρόνιος ἰστὸς παρθενευμάτων ἐμῶν Badham. παρθενευμάτων] Cf. 1472. Phoen. 1280. οὐκ ἐν χορείαις οὐδὲ παρθενεύμασι etc. Cf. λόχενμα, κήδευμα, νύμφευμα, etc.

1426. μόνῳ τῷδ'] Fort. μόνον τόδ'. Sed cf. Andr. 876. δωμάτων τῶνδ' ἐκπυσεῖν. Iph. A. 895. Soph. O. R. 219.

1427. δράκοντε σαρκάζοντε παγχρύσῳ γέννι Heath. δράκοντε μαρμαίροντε — Porson. Qu. δράκοντε δύο σώζοντε πάγχρυσον ἄερος· γέννι disyllabum ut ὀρχηστῆν.

1428. ἐντρέφειν] Qu. ἐκτρέφειν. δώρημ' Ἀθάνας, ἡ τέχνη τρέφει, λέγει; Madvig.

1435. ὅς — χλόην] Leg. ὅν — χλόη. εἴπερ ἔστιν] εἰ πάρεστιν malit Naber.

1436. ἀκηράτου] ἀγήρατου Badham.

1438. Qu. πρὸς ἀσμένης πέπτωκά σου (pro σὰς) παρηΐδας.

1439. ὦ φῶς —] Cf. Fr. 318, 9. παίδων νεογνῶν ἐν δόμοις ἰδεῖν φάος. Theocr. XXVII. 31. ἦν δὲ τέκης φίλα τέκνα, νέον φάος ὄψεται νῆας.

1440. [χθόνιον] μέτα — F. W. Schmidt.

1444. θανῶν] Qu. κανών.

1445. λαμπρᾶς αἰθέρος ἀναπτυχαί] Cf. 1516. ἐν φαενναῖς ἡλίου περιπτυχαῖς. Hipp. 601. ἡλίου ἀναπτυχαί. Soph. Fr. 655. νυκτός τε πηγᾶς οὐρανοῦ τ' ἀναπτυχᾶς.

1446. Qu. τίν' αὐδὸν ἀύσω; τίν' αὐδὸν βοάσω; Cf. Hipp. 571. τίνα θροεῖς αὐδάν; τίνα βοᾷς λόγον;

1452. ἀδόκητος ἀδονά] Cf. Soph. O. C. 249. τὰν ἀδόκητον χάριν.

1453. πρόσω] Qu. πάρος.

1455. τίν' ἀνὰ χεῖρα] Qu. τίνος χερός.

1456. τῆς τύχης] τῆς ζόης Herw.

1458. ἐκλοχεύει] Cf. Hel. 258. τεύχος νεοσσῶν λευκὸν ἐκλοχεύεται.

1462. τοῦμόν λέγοις ἄν καὶ τὸ σὸν κοινῷ λόγῳ F. W. Schmidt.

1464. ἐστιοῦται] Leg. ἐσιῶται.

1466. ὃ τε —] Malim ὃ δὲ —. νύκτα δέρεται] Qu. νύκτ' ἐπιδέρεται. γηγενέτας] Cf. Phoen. 130. γίγαντι γηγενέτα προ-σόμοιους.

1467. λαμπάσιν] Qu. λαμπάδα.

1472. παρθένευμ'] Cf. ad 1425.

1474. ὑπὸ λαμπάδων] Cf. Plut. Alex. 31. ὑπὸ λαμπάδων ἐπιπορευόμενος τὰς τάξεις.

1477. πόθεν] Qu. σέθεν (πέφνκα).

1478. Γοργοφόνα] Cf. Arist. Eq. 1181. ἡ Γοργολόφα. For-
matur ut θηροφόνη Theogn. 11. Arist. Th. 320.

1481. (ὦή,) λέγεις μοι — Kock. Ver. p. 191. δόλια] σκόλια
Madvig. Herw. ad O. R. 961.

1484. κρυπτόμενον] Qu. κρυπτόν ἐκεῖ.

1488. ὦ φίλτατ' εἰκοῦς', εἰ λέγεις ἐτήτυμα] Cf. Soph. Phil.
1290. ὦ φίλτατ' εἰπὼν, εἰ λέγεις ἐτήτυμα.

1489. παρθένια δ' ἐμᾶς ματέρος] παρθένια δὲ σᾶς ματέρος
Paleius. παρθενίας δὲ ματέρος tentat Madvig. παρθένια δέει ματέρος
Kock. Ver. p. 207, coll. 898. τίκτω δ' ἃ δύστανός σοι κοῦρον, τὸν
φροῖα ματρὸς εἰς εὐνὰν βάλλω τὰν σάν.

1490. ἐνήψα] ἐξήψα Fix. prob. Kock. l. l. "Manifesto Creusa
dicit, quod virgo aliquando velamen texuerit, eo se puerum in-
volvisse." (Kock.)

1491. πλάνους] Qu. πόνους.

1492. γάλακτι —] Cf. Andr. 225. καὶ μαστὸν ἤδη πολλάκις
νόθοις σοῖς | ἐπέσχον.

1493. τροφεῖα] I. q. τροφήν. Cf. Soph. O. C. 341.

1501. ἐθνησκες] Qu. ἐπασχες.

1504. *ἐλισσόμεσθ'*] Cf. 1641. Or. 358. *κύκλω γὰρ εἰλιχθεῖσιν ἀθλοῖς κακοῖς | οὐπώποτ' ἄλλην μᾶλλον εἶδον ἐστίαν*. Qu. *ἐλαννόμεσθ'*

1510. *ἀνθρώπων*] *ἀνθρώποις* Dobr. Dind. *ἀνθρώπω* Badham. Praestat *ἀνθρώπων*.

1514. *παρ' οἷαν ἤλθομην στάθμην βίου*] Cf. Theogn. 939. *εἴμι παρὰ στάθμην ὁρθὴν ὁδόν*. Trag. adesp. 110. *ἀκριβὲς οἰάκισμα πρὸς στάθμην βίου*. et ad Aesch. Ag. 1045.

1516. *ἡλίου περιπτυχαῖς*] *αἰθέρος περιπτυχαῖς* malit Badham. Cf. Hipp. 601. *ὦ γαῖα μήτερ ἡλίου τ' ἀναπτυχαί*. Phoen. 84. *ἀλλ' ὦ φαεινὰς οὐρανοῦ ναίων πτύχας*. Supra 1445. *λαμπρὰς αἰθέρος ἀναπτυχαί*. Andr. 1063. *φαεινὰς ἡλίου διεξόδους*.

1519. *μεμπτὸν ὥς ἡμῖν*] *Lege μεμπτὸν ἐσθ' ἡμῖν*.

1520 sq. Huc respicere monet Herwerden (Ex. Crit. p. 8^{vi}) verum citatum ab schol. Arist. Av. 1647. (Trag. Adesp. 363. *δεῦρ' ἔλθέ· σὺν σοὶ (δεῦρ' ἔλθ'· ἐς οὓς σοι* Herw. qu. *ἐπεὶ σοὶ τὰλλα βούλομαι φράσαι*.

1522. Cf. Herc. 641. *βλεφάρων (βλεφάρω?) σκοτεινὸν ἡμέρας ἐπικαλύψαν (γῆρας)*.

1524. *ἃ γίγνεται νοσήματ' εἰς κρυπτοὺς γάμους* conj. Seagr. in Class. Journ. XX. 283.

1525. *προσιθεῖς* P. *προσιθεῖς* L. *προσιτίης* ob sententiam malit Elmsleius ad Med. 310. *προσιθεῖς* Naber. *Lege προσιτή·* Cf. Soph. El. 580—581.

1528. *Φοίβω τεκεῖν με φῆς* Elmsl. ad Med. 318. Subjunctivum enim praesentis apud Atticos esse φάσκω. *ἄρμασιν*] Qu. *ὥς φασιν*, —.

1537. *ὁ θεὸς ἀληθῆς*] *ὁ θεὸς ἀληθῶς* Nauck. *ὁ θεὸς ἀληθῆς* malit Schmidt, coll. 275. *τί δαὶ τόδ'; ἄρ' ἀληθὲς ἢ μάτην λόγος*. Soph. Phil. 345. *λέγοντες εἴτ' ἀληθὲς εἴτ' ἄρ' οὖν μάτην*. Qu. *εἴτ' ἔστ' ἀληθῆς* (gl. *ὁ θεός*). Aut *εἰ θεὸς ἀληθῆς (ἀληθῶς?) ἢ μάτην* μαντεύεται;

1538. *ἐμοῦ ταράσσει*] *ἐμοῦ τε θράττει* Madvig. Qu. *ἐμοῦ ταράσσεις*. Cf. Soph. Ant. 1095. *ταράσσομαι φρένας*. Arist. Ach. 315. *ταραξικάρδιον (ἔπος)*.

1549. *θεοδότων*] *θυοδόκων* Pierson. Dind. Badham. Cf. 511 Andr. 1158. *οἴκων — ὑπερτελής*] Cf. Soph. Tr. 36. *ἦνίκα' ἄθλων τῶνδ' ὑπερτελής ἔφην*. Agam. 286. *ὑπερτελής τε πόντον ὥστε νοτίσαι*.

1550. *ἀντήλιον* —] Cf. Aesch. Ag. 528. *δαίμονες τ' ἀντήλιον*. Soph. Aj. 805. *ἀντηλίους (ἀγκῶνας)*.

1552. *εἰ μὴ*] *οἷ' οὐ* conj. Badham. Qu. *ἃ τε μὴ καιρὸς*, vel *οὐ μὴ καιρὸς* —.

1553. *φείγετε*] *λεύσσετε* recte Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 456 μ' *ἐφρεύετε* Schmidt.

1554. Delendum censet Schmidt.

1558. *μόλη*] Qu. *μόλοι*.

1559. ἡμᾶς δὲ πέμπει — φράσαι] Cf. Iph. T. 976. Φοῖβός μ' ἔπεμψε δεῦρο διοπετέες λαβεῖν | ἄγαλμ'. V. Elmsl. ad Med. 1270.

1562. νομίζεις P. νομίζης L. κομίζη σ' Lenting. Badham. κομίζοι σ' (aut κομίζοι') malit idem. κομίζοι' Dobr. Leg. κομίζωσ'.

1563. νομίζης] νομίζεις B. μόλης εἰς Schmidt. ἀνεώχθη] Cf. Hipp. 56. ἀνεωργμένας πύλας | Ἄιδου.

1564. θανεῖν σε δείσας] Cf. Hec. 756. πατήρ νιν ἐξέπεμψεν ὄρωδων θανεῖν.

1566. αὐτὰ] αὐτοῦ (hic) F. W. Schmidt.

1569. χρησμούς] θεσμούς — F. W. Schmidt.

1570. ἐφ' οἷσιν ἔξενξ' Scal. Heath. Weckl.

1577. ἐπώνυμοι Γῆς [an τε?] κάπυύλιοι — conj. Badham.

1579. εἶτα δεύτερος] εἶτα δεύτεροι Hart. ἐκ νεωτέρων F. W. Schmidt. Lacunam post δεύτερον indicant Badham. Kirch. Nauck. Cobet.

1581. ἔμφυλον] ἐν φύλον Herm. οἱ τοῦνομ' Kirch. prob. F. W. Schmidt.

1583. ἐποικῆσουσι] Leg. κατοικῆσουσι (ut in 1586.), aut ἐνοικῆσουσι.

1591. δ' ὁ δεύτερος] Leg. ᾧ δεύτερος.

1597. κάπτεθον] Imo κάξέθου. Cf. 18. 1399. etc.

1603. εἴη L. P. εἴση p. ἦς Wakef. Pors. Dind. ἦδη Bayfield. ἡσθῆς melius Madvig. Herw. Qu. σὺ δ' — ἴσθ', ὦ γύναι.

1604. ἐκ γὰρ τῆσδ' mss. ἐκ γὰρ τοῦδ' Nauck. F. W. Schmidt. Weckl. ἀναψυχῆς mss. ἀναψυχὴν F. W. Schmidt. Weckl. ἀναψυχὰς πόνων | κευδαίμον' Nauck. Cf. Suppl. 615. κακῶν ἀναψυχὰς. Hel. 1100. ἀνάψυχον πόνων.

1605. ἐξαγγέλλομαι] Cf. Soph. O. R. 148.

1607. ἐνδεξόμεσθα L. ἐδεξάμεσθα Musgr. Schmidt. (Cf. Hel. 328. φίλοι, λόγους ἐδεξάμαν.) ἐνδεξόμεσθα Badham.

1608. καὶ πρὶν τοῦτο δ' οὐκ ἄπιστον ἦν] καὶ πρὶν τοῦτ' ἄπιστον ἦν ἐμοὶ Dobr. καὶ πρὶν τοῦτ' ἐμοιγ' ἄπιστον ἦν Schmidt. Malim καὶ πρὶν πού τόδ' οὐκ ἄπιστον ἦν. τοῦτο δ'] Leg. τοῦτό γ'.

1614. μεταβαλοῦσ' αἰεὶ πού mss. μεταβαλοῦσα δὴ ποτε Badham. μεταβαλοῦσ' αἰεὶ ποτε Lud. Dind. μεταβαλοῦσ' ἄλλους τρόπους conj. Weckl. Qu. μεταβαλοῦσ' ἐμὸν κάσιν, vel μεταβαλοῦσα Πυθικὸν (vel Ἰοξίαν), vel μεταβαλοῦσα τὰς φρένας.

1615. χρόνια —] Cf. Bacch. 880. ὀρμᾶται μόλις, ἀλλ' ὅμως πιστὸν τό γε θεῖον σθένος.

1617. ὁδοῦρός] Cf. Fr. 260. ἔπανσ' ὁδοῦρους λυμεῶνας. ἡμῶν] Qu. ἡμῖν, aut ἡδ' ἔσθ'.

1619. ὦ Διὸς —] Cf. Iph. T. 1230. ὦ Διὸς Αἰητοῦς τ' Ἀπολλων. 126.

1622. οἱ κακοὶ δ', ὥσπερ προσεικός (?) F. W. Schmidt. Qu. οἱ κακοὶ γὰρ, ὥσπερ εἰκός (aut ὥς πέφυκεν), —.

HELENA.

9. Qu. Θεοκλύμενον ἄρσεν' οὐνεκ' εὖ θεοὺς σέβων, αὐτ' ὅσις
εὖ σέβων θεοὺς — Cf. Aesch. Agam. 338.

10. βίον διήνεγκε] Cf. Hipp. 1143. δάκρυσιν διοίσω πότμον
(βίον?) ἀποτμον. Rhes. 982. ἅπαις διοίσει. Herod. III. 40. οὔτω δια-
φέρειν τὸν αἰῶνα (βούλομαι), ἐναλλάξ προήσων. Soph. Aj. 511.

12. ὠραίων γάμων] Cf. Aesch. Fr. 52. ὠραίου γάμον. Eur.
Fr. 804, 2. ὅστις οὐκέθ' ὠραῖος γαμεῖ.

14. τὰ τ' ὄντα καὶ μέλλοντα] Eadem verba sunt Ion. 7. Soph.
El. 1498. Cf. Hel. 923. πάντ' ἐξειδέναί | τὰ τ' ὄντα καὶ μή. Suppl.
497. ἴσμεν καὶ τὰ χρηστὰ καὶ κακά.

15. λαβοῦσα] λαχοῦσα Naber, coll. Homeri illo τιμὴν δὲ ἰ-
λόγχασ' ἴσα θεοῖσιν. Sed propter Νηρέως πάρα retinenda es:
vulgata.

19. Cf. Aesch. Eumen. 412. βροτείους ἐμφερεῖς μορφώμασι
κύκνου — ὄρνιθος] Cf. Bacch. 1362. ὄρνις — κύκνος. Arist.
Av. 565. ὄρνιθι φαληρίδι θύειν.

20. δόλιον εὐνήν] Cf. Iph. T. 858. κλισίαν λέκτρων δόλιον.

21. δῶγμα φεύγων δῆθεν, εἰ σαφὲς λόγος. Cobet.

29. Ἰδαῖος Πάρις] Ἰδαίας χθονὸς Elmsl. ad Iph. T. 837. Cui
nomen proprium Πάρις a margine in textum irrepsisse videtur.
ut Ἰφριγένειαν apud Ag. 1535. Ὁρέστου Or. 1016. Καπανεύς Phoen.
186. Φοῖβον Iph. T. 1237. Τροία Tro. 825. τοῦ Πενθέως Bacch.
1153. Ἥρα Hel. 247. 681. et alia. Sed vix omitti potest Πάρις.
Ἰδαῖος autem ille appellatur Or. 1364. Andr. 707. Iph. A. 1289.

34. οὐρανοῦ ξυνθεῖσ' ἄπο] οὐρανοῦ συνθεῖσ' ἄπο feliciter Naber.
coll. Ion. 787. Iph. T. 1294. etc.

35. καὶ δοκεῖ μ' ἔχειν, κενὴν δόκησιν, οὐκ ἔχων] Cf. Alc. 362.
δόξω γυναικα καίτερ οὐκ ἔχων ἔχειν | ψυχρὰν μὲν, οἶμαι, τέρεν.
ἀλλ' ὅμως etc. 611. δοκοῦντες Ἑλένην οὐκ ἔχοντ' ἔχειν Πάριον.

38. Cf. Or. 1657. θανάτους τ' ἔθηκαν (θεοί), ὥς ἀπατλοῖεν
χθονὸς | ὕβρισμα θνητῶν ἀφθόνου πληρώματος.

41. 42. Spurius habet F. W. Schmidt, qui post χθόνα (40.
plene interpungit.

42. Φρυγῶν δ' ἐς ἀλκὴν] Φρυγῶν δ' ἐς αἶαν Nauck. Φρυγῶν
δ' ἐς ἀκτὴν F. W. Schmidt.

52. Σκαμανδρείους ῥοαῖσιν] Cf. Soph. Aj. 419. ὦ Σκαμάνδριον
— ῥοαί.

62. σκότῳ] κάτω Cobet. Cf. ad Hec. 209.

69. ἄξι', ὥς προσεικάσαι vir doctus in Quart. Rev. IX. 35.

72. Cf. 576. τίς εἰ; τίς δ' ὅστις σὴν, γύναι, προσδέχομαι; Arist.
Th. 905. ὦ θεοί, τίς δ' ὅστις εἰσορῶ;

75. ἀποπτύσαιεν] Corrige ἀποπτύσειαν.

78. *δοτις*] Qu. *ἢ τίς*. *δοτις ὧν μ' ἀπεστράφη*] *δοτις εἰ, μ' ἀπεστράφη* recte Cobet. *εἰσιδῶν μ' ἀπεστράφη* Wecklein. *ὥς στυγῶν μ' ἀπεστράφη* M. Schmidt. *ἀσπίδ' ὧς μ'* — F. W. Schmidt.

83. Cf. Med. 666. *Αἰγεῦ, πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπεστράφη πέδον*; Hel. 774. *ἄς ἐπεστράφην πόλεις*. Ion. 352. *πόλλ' ἐπεστράφην πέδον*.

86. *ἀτὰρ τίς εἰ πόθεν*; *τίνος ἐξανδᾶν σε χοή*; mss. *ἀτὰρ τίς εἰ, πόθεν τίνος τ'*; *αὐδᾶν σε χοή* Pors. *ἀτὰρ τίς εἰ; πόθεν; τὰ σ' ἐξανδᾶν σε χοή* Elmsl. ad O. R. 329. (Recte, opinor. Cf. 580. Soph. O. R. 405. Ph. 339. El. 1499.) *ἀτὰρ τίς εἰ; πόθεν; τίνος δ' αὐδᾶν σε χοή* Schneidewin. Qu. *ἀτὰρ τίς εἰ —; πόθεν τίνος τ' αὐδᾶν σε χοή*; Vel — *πόθεν τίνος τ' αὐδᾶν σε χοή*. Vel — *τάχ' ἐξανδᾶν* (eloqui) *σε χοή*. Vel — *πόθεν; τάχ' ἐξανδᾶν σε χοή*. Cf. Med. 666. *τίς δ' εἰ; πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπιστρωφᾷ* (ἐπιστρέφει aut potius ἐπεστράφη?) *πέδον*; Arist. Av. 1201. *τίς εἰ; ποδαπή; λέγειν ἐχρῆν ὁπόθεν ποτ' εἰ*. De numeris hujus versus v. Elmsl. ad Suppl. 303.

87. *Τελαμῶν· Σαλαμῖς δὲ —*] Ita Iph. A. 1168. *Ἑλένην Μεγέλαος ἵνα λάβῃ. πατρὶς δὲ Σαλαμῖς* Faehse.

89. *τάσδ' — γύας*] *τούσδ' — γύας* Elmsl. ad Her. 839.

90. Cf. Soph. O. C. 1292. *γῆς ἐκ πατρώας ἐξελέηλασαι χθονός*. Fr. 731, 2. Fr. 153.

95. *πέτρῳ*] *πετρῷ* Elmsl. ad Iph. T. 646. *φασγάνῳ βίον στερεῖς*] Annon — *βίου στερεῖς*?

97. *Ἀχιλλέα τιν' οἶσθα Πηλέως γόνον*; Cobet. F. W. Schmidt.

111. *πόσον χρόνον*] Malim *πόσον χρόνον*. Cf. Aesch. Ag. 269. *ποιῶν* (l. *πόσων*) *χρόνον δὲ καὶ πεπόρθηται* (διαπεπόρθηται?) *πόλεις*; et ad Arist. Av. 920. Ach. 83.

117. *ὥσπερ σ' ἐγὼ οὐδὲν ἥσων ὀφθαλμοῖς ὄρῳ* Cobet.

118. *ὄρῳ* mss. Herw. Weckl. *ὄρῳ* Herm. Dind. Nauck. Badh.

119. *σκοπεῖτε μὴ δόκησιν εἶχετ'*] Anglice, consider whether you had a surmise. Cf. Or. 208. *δρα — μὴ κατθανῶν σε σύγγονος λέληθ'* *ἔδε*. Dem. de F. l. p. 294 D. *δέδοικα μὴ τινα λήθην — ἔμιν ἐμπεποίηκε*. V. Elmsl. ad Med. 310.

120. Cf. Aesch. Prom. 522. *ἄλλον λόγου μέμνησθε, τόνδε δ' οὐδαμῶς | καιρὸς γιγῶνεῖν*.

122. *ὅσοις εἰδόμην, ὥς νῦν σ' ὄρῳ*] *ὅσοις εἶδον, ὥς σὲ νῦν ὄρῳ* Cobet, qui in *εἰδόμην* in senario posito offendit. *καὶ νοῦς ὄρῳ* mss. *ὥς νῦν σ' ὄρῳ* Dobr. Weckl. *εἶδον ὥς σὲ νῦν ὄρῳ* Cobet. *εἶδον οἷς καὶ νῦν σ' ὄρῳ* Hart. *εἶδον ἦν καὶ νῦν σ' (?) ὄρῳ* Ellis. Cf. Epich. Fr. 117. *νόος δρῆ καὶ νόος ἀκούει, τᾶλλα κωφὰ καὶ τυφλά*.

124. *οὔκουν ἐν Ἀργεῖ* mss. *οὔκουν ἐν Ἀργεῖ γ'* Musgr. Recte. Cf. ad Arist. Eq. 465. *οὔκουν ἐν Ἀργεῖ μ' (l. γ') οἷα πράττει λανθάνει*.

125. 281. 302. 450. 560. Versus graviter corrupti, ut monuit Cobetus.

125. *οἷς κακὸν λέγεις*] *οἷς κακὸν* (vel *τᾶκεῖ*) *μέλει* F. W. Schmidt. *οἷς λέγεις μέγα* Schenkl. *αἰαῖ· τόδ' εἰτας ἔτερον ἐφ' ἑτέροις κακὸν*

tentat Naber. Qu. ὡς ἐγὼ κλύω. λέγεις] λέγει A. Unde mīmi Schmidt, coll. Alc. 813. ἡμῖν δεσποτῶν μέλει κακά. Semet ipsam dicit Helena secundum Schmidt.

126. κλήζεται] πλάζεται Naber. Cf. 132. θανῶν δὲ κλήζεται καθ' Ἑλλάδα. Unde huc translatum esse κλήζεται suspicatur Naber. "Non haec fama, inquit, de Menelao circumferebatur, sed jam mortuus ille credebatur esse".

127. πορθμὸς αὐτὸς] πορθμὸς αὐτὸς Faehse.

128. ὄρισεν] ὄρμισεν Kvícala. ἤρπασεν F. W. Schmidt, coll. Cycl. 109. ἀνέμων θύελλαι δεῦρό μ' ἤρπασαν βίᾳ. Ag. 627. Recte.

130. πέλαγος Αἰγαίου πόρον] Cf. Tro. 88. πέλαγος Αἰγαίᾳ; ἁλός. 82. Αἰγαῖον πόρον.

132. θανῶν — κλήζεται καθ' Ἑλλάδα] Cf. Ag. 630. πότρε γὰρ αὐτοῦ ζῶντος ἢ τεθνηκότος | φάτις πρὸς ἄλλων ναντίων ἐκλήζετο;

133. Θεσιᾶς — κόρη] Cf. Iph. A. 49. Αἰδᾶ Θεσιάδι.

135. οὐ πον] Qu. ἡ πον.

136. βρόχῳ γ' ἄρπασαν] βρόχῳ ἄρπασαν Cobet.

138. ὡς τῷ θανόντι χάριτα δὴ συνεκπονῶν (δῆθεν ἐκπονῶν conj. Cobet.).

142. ἐκπνεῦσαι βίον] Cf. Aesch. Ag. 1493. βίον ἐκπνέων. A. 1031. ἀπέπνευξεν βίον.

143. διπλᾷ — στένειν] Cf. Soph. O. R. 1320. διπλᾷ σε περθεῖν καὶ διπλᾷ φέρειν κακά.

147. νεὺς — πτερόν] Cf. Hipp. 752. ὦ λευκόπτερε — πορθμῖς Hesiod. Op. 626. εὐκόσμως στολίσας νηὸς πτερὰ ποντοπόροιο.

148. οὐ μ' ἐθέσπισαν] Qu. οὐ μοῦθέσπισεν (μοι ἐθ.).

150. τῆς ἐκεῖ] τῆς ἐμῆς (aut πάλαι) F. W. Schmidt.

154. ἐν φοναῖς] ἐπὶ φοναῖς Badham. κυσὶν πεποιθῶς] κυσὶν γεγηθῶς Blomf. Cobet. Naber., coll. Hom. Il. 6, 510. ὁ δ' ἀγλαίῃ πεποιθῶς (γεγηθῶς et hic reposuerit Naber) etc. ἐκὰς γεγηθῶς rñr F. W. Schmidt. Cf. Apoll. Rhod. IV. 110. ἀγρόται, οἳ τε κύνεσσι πεποιθότες οὔποτε νύκτα | ἄγχαυρον κνώσσουσιν. Qu. κυσὶν θωύσσων (ᾧ?).

156. μηδὲ σὺ ζήτηι μαθεῖν] Cf. Trag. adesp. 329. μηδὲ σὺ ζήτηι πυνθέσθαι.

164. οἶκτον] Qu. οἶτον. Et sic Musgr. Badham.

165. τίνα μοῦσαν ἐπέλθω;] Quam musam aggrediar? Cf. Arist. Ach. 627. ἀποδύντες τοὺς ἀναπαίστους (τοῖς ἀναπαίστοις libri ἐπίωμεν).

171. κακοῖς τοῖς ἐμοῖσι σύνοχα] Cf. Bacch. 161. λωτὸς διὰν εὐκέλαδος ἱερὸς ἱερὰ παίγματα βρέμῃ σύνοχα φοιτᾷσιν. I. e. congrua.

174. μουσεῖᾳ τε] Qu. μουσεῖα δέ.

176. φόνια χάριτας] φόνι' ἀχάριτά θ' Elmsl. ad Iph. T. 566.

178. νέκυσιν ὀλομένους mss. νέκυσι μελαμένους Lob. Herw. Weckl. Recte, opinor. Cf. 197. Ἰλίου κατασκαφάν — πυρὶ μέλουσαν δαΐφ. Sed Phoen. 1302. νέκυν ὀλόμενον. Suppl. 45. φθιμένων νεκύων. 975. νεκύων φθιμένων.

180. χλόαν] Qu. χλοεράν.

181. φοίνικας — πέπλους] I. e. rubros. Cf. Herc. 945. φοίνικι κανόνι. Tro. 815. πυρὸς φοίνικι πνοῇ.

184. ἀνεβόασεν post οἰκτρὸν delet Badham.

185. ἄλνυρον ἔλεγον] Cf. Iph. T. 140. ἀλύροις ἐλέγοις.

186. οὐκ ἔτ' ἔσθ'] οὐ μέτεσθ' Elmsl. Ante αἰάγμασι lacunam indicat Badham.

196. πυρὶ μέλουσαν] Cf. ad 1176. Andr. 851. ἵνα θανοῦσα νεοτέροισιν μέλω.

201. ἔλαβεν] Qu. ἔλαχεν.

205. Κάστορός τε] Qu. Κάστορος δέ.

207. ἱππόκροτα — δάπεδα] Cf. Hipp. 229. δέσποιν' ἀλίας Ἀρτεμι λήμνης | καὶ γυμνασίῳ τῶν ἱπποκρότων, | εἶθε γενοίμην ἐν σοῖς δαπέδοις, | πῶλους Ἐνέτας δαμαλιζομένη.

209. νεανίαν] νεανιᾶν Lenting. Nauck. Recte.

211. ὦ δαίμονος πολυστόνου μοῖρας τε σᾶς] Cf. Arist. Th. 1047. ἰὼ μοι μοῖρας ἄτεγκτε δαίμων.

214. ἔλαχεν ἔλαχεν] Qu. ἔλαγέ σ' ἔλαχεν.

215. Ζεὺς πρέπων δι' αἰθέρος] Cf. Aesch. Ag. 6. ἐμπρέποντας αἰθέρι | ἀστέρας.

216. χιονόχρως] Cf. Philoxen. Athen. IV. 147 A. μάζας χιονόχρως.

217. Cf. Soph. O. R. 1496. τί γὰρ κακῶν ἄπεστι;

218. τίνα δὲ βίον] Qu. τίνα δὲ σὺ πόνον.

220. δίδυμά τε] Qu. δίδυμα δέ.

221. εὐδαιμονεῖ] ἔστ' ἐν φάει olim Herw. ἐν γὰρ μένει idem serius.

223. Cf. Aesch. Ag. 476. πόλιν διήκει θοὰ βάξις. Prom. 663. Soph. Aj. 998. δεῖξα γὰρ σου βάξις — διῆλθ' Ἀχαιοὺς πάντας.

226. ὁ δὲ σὸς ἐν ἄλλ] Qu. ὁ δὲ πόσις ἄλλ etc.

228. ὀλβιεῖς] Qu. ὀλβιεῖ. Sed cf. 245—246.

238. ἁ πολύκτονος] ἁ πολύστονος F. W. Schmidt. Qu. ἦν πολύκτονος. ἃ δὲ —] ἄγε — Wecklein. ἦγε — F. W. Schmidt.

242. Cf. Tro. 752. ὦ νέον ὑπαγκάλισμα μητρὶ φίλτατον.

244. δρεπομένην —] Cf. Ion. 889. κρόκεα πέταλα φάρεσιν ἔδρεπον.

249. Πριαμίδαισιν Ἑλλάδος] Qu. Πριαμίδαις καὶ Ἑλλάδι.

253. 254. Hi duo versus tamquam Sophocles laudantur Stob. 108, 21. Sophocles injuria tribuuntur apud Dind. Fr. 236., ubi ἔχει μὲν ἀλγεῖν, οἶδα· πειροῖσθαι δὲ χρή —.

253. σύμφορον δέ σοι] πειρᾶσθαι δέ χρῆ ap. Stob. Flor. CVIII.
22. Qu. σύμφορον δέ τοι.
255. Cf. Andr. 98. δαίμον', ᾧ συνεζύγην. Hipp. 1389. ὦ τῶν-
μον οἷα ξυμφορᾷ ξυνεζύγης. Soph. Aj. 123.
258. ἐκλοχεύεται] Cf. Ion. 1458. οὐκ ἀδάκρυτος ἐκλοχεύει.
262. ἐξαλειφθεῖς] ἐξανοιχθεῖς Naber. ὡς ἀγαλμ' αὐτῆς
πάλιν] Leg. ὡς γραφῇ 'ξ ἀρχῆς πάλιν. ἀγαλμ'] Pictura hic in-
telligenda videtur propter ἐξαλειφθεῖσα.
263. αἰσχιον] αἰσχιστον F. W. Schmidt. λαβεῖν] λαβον Pors.
264. καὶ τὰς τύχας] καὶ τὰς φάσεις conj. Badham. καὶ κλη-
δόνας F. W. Schmidt.
265. ἐπελάθοντο — ἔσωζον] ἐπιλάθοντο — σώζοιεν conj. Seagr-
in Class. Journ. XX. 278.
266. τὰς κακὰς] τὰς καλὰς Buttm. ad Phil. 1092.
268. βαρὺ μὲν, οἰστέον δ' ὅμως] βαρὺ μὲν ἐστ', οἰστέον (?) δ'
ὅμως Cobet.
277. ἀγκυρα — ὀχεῖ] Non tamen ἐπ' ἀγκύρας ὀχεῖσθαι dice-
bant sed ὀρμεῖν. Cf. Hec. 78. ὅς μόνος, οἰκων ἀγκυρ' αἱ' ἐμῶν etc.
278. ἀπαλλάξαι] Leg. ἀπαλλάξιν.
279. οὗτος τέθνηκεν] εἶπερ — Herm. ἀφ' οὗ — Badham.
ἐπεὶ — Cobet. οὗτος — εἴ τοι τέθνηκεν οὗτος, — F. W. Schmidt.
280. φρονεὺς αὐτῆς ἐγὼ] φρονεὺς αὐτῆς δοκῶ Jacobs. φρονεῖς
ἐγὼ κλύω Badham.
281. ἀλλ' ἄλγιστόν ἐσθ' ὅμως ἐμοὶ F. W. Schmidt.
282. ἀγλάισμα] Cf. 11. El. 325. Aesch. Ag. 1312. Ch. 193
Soph. El. 908.
283. πολὺ] Hic adverbiascit. Cf. Soph. El. 962. ἀλεκτρα γη-
ράσκουσιν ἀννυμένα τε. Qu. παρθενεύεται μόνη (vel πάλα).
284. τὸν τοῦ Διὸς δὲ λεγομένω δισσὼ κόρω F. W. Schmidt
τὸν τοῦ πατρὸς δὲ λεγομένω Διὸς κόρω Ribbeck. Wilamowitz. Cf.
1664. σωτήρε δ' ἡμεῖς σὼ κασιγνήτω διπλῶ — πέμφομεν πάτρα.
285. ἀλλὰ —] ἅμα δὲ — F. W. Schmidt.
287. τόδ' pro τοῦτ' Elmsl. ad Med. 326.
288. κλήθροισ ἀν εἰργόμεσθα] κλήθροισ ἀν εἰργοιέν με Madvig.
Cf. Fr. 362, 20. τοὺς δὲ — κλήθρον εἰργέτω στέγης. Post κλή-
θροισ ἀν εἰργοίμεσθα lacunam esse statuit Herw. ἐπ' Ἰλίου
ἀπ' Ἰλίου Nauck. Madvig.
289. δοκοῦντες] δοκοῦσιν Wecklein. Quasi praecessisset κλή-
θροισ ἀν εἰργοιέν με etc. V. Elmsl. ad Iph. T. 719. Μενέλεω
μ' ἐλθεῖν μετὰ mss. Μενέλεω μολεῖν μετὰ Heimsoeth. Nauck. Με-
νέλεω μ' ἐλθεῖν μετὰ Lenting. Μενέλεω μ' ἐλθεῖν ἀπερ Brunck.
Hart. Μενέλεω θανεῖν μετὰ F. W. Schmidt. Weckl.
291. ἐς ξύμβολ' ἐλθόντες, ἃ φανερά] ἐς ξύμβολ' ἐλθόνθ', ἃ
φανέρ' ἀν μόνοις ἀν ἦν Porson. ad Or. 51. Herm. Nauck. Locus
ἀνιάτως ἔχων secundum Cobetum. Qu. — μόνοις ἀν. Qu. ἐς

ξύμβολ' ἔλθόνθ', ἃ φανέρο' ἦν ἡμῖν μόνοις. Vel ἐς ξύμβολ' ἔλθόνθ', ἃ φανέρο' ἄν νῶν ἦν μόνοιν.

292. Cf. Soph. O. C. 782. λόγῳ μὲν ἐσθλὰ, τοῖσι δ' ἐργοῖσιν κακά. El. 59.

293. τίν' ὑπολείπομαι τέχνην;] Suspectum.

295. πρὸς πλουσίαν τράπεζαν ἔζουσ'] Cf. Soph. Ant. 1000. εἰς παλαιὸν θῶκον — ἔζων.

297. καὶ τὸ σῶμ' ἐστὶν πικρόν] 'Even his very person is offensive (hateful)' explicat Ellis. καὶ τὸ πλούσιον πικρόν nimis audacter Weckl. Vix tamen apte σῶμα πικρόν dici potest. Qu. καὶ τὸ πᾶν —, aut potius καὶ τὰ πάντ' (aut πάντα τᾶλλ') ἐστὶν πικρά. σῶμ'] δῶμ' Badham.

298. Cf. Cycl. 203. ἀλλ', εἰ θανεῖν δεῖ, καταθανούμεθ' εὐγενῶς.

302. Cf. Soph. Trach. 1016. οὐδ' ἀπαράξαι (ἀπαμῆσαι?) κρᾶτα βίου (βία?) θέλει | μολὼν τοῦ στυγεροῦ; ἄρτ' mss. σάρκ' Herm. Weckl. Lege κάρτ'.

303. γὰρ] γοῦν Badham.

309. γένοιτο] Qu. λέγοιτο.

310. τᾶμπαλιν] Cf. Aesch. Pers. 223. τᾶμπαλιν δὲ τῶνδε etc. Fort. τοῦμπαλιν. Cf. Prom. 203. Ag. 1424. τῶνδ' ἀληθείας σαφῇ mss. τῶνδ' ἀληθείᾳ σαφῇ Kirchhoff. Dind. τῶνδ' ἀληθείας ἔπη (et σαφῇ pro praec. ἔπη) Herm. πόλλ' ἀληθείᾳ σαφῇ Schmidt. (Aegre enim desiderari subjectum.) τῶνδ' ἀληθείας σαφῇ Faehse. Qu. τῶνδ' ἀληθείας δια, vel τῶνδ' ἀληθείας πλέα (sc. ἔπη), vel τῶνδ' ἀληθῆ καὶ σαφῇ.

314. θηρεύων γάμους] Cf. 63. Iph. A. 960. Aesch. Prom. 858. θηρεύοντες οὐ θηρασίμους γάμους.

316. ἔρπει] ἔρχει Cobet.

320. ἐκμαθοῦσα δ' εὖ] ἐκμαθοῦσα δὲ Herw. ad O. R. 308.

321. πρὸς τὰς τύχας —] Cf. Hipp. 698. πρὸς τὰς τύχας γὰρ τὰς φρένας κεκτῆμεθα. Aesch. Prom. 1000. τόλμησον — πρὸς τὰς παρούσας πημονὰς ὀρθῶς φρονεῖν. Arist. Th. 149.

324—326. Haec frustra tentat Madvig.

325. Scribe ὀθενπερ εἶσσι πάντα. τᾶληθῇ φράσαι (f. μαθεῖν) | ἔχουσ' etc. εἶση] ἔσται Lightfoot. ἔστι Hartman. ὀθενπερ εἶση πάντα. τᾶληθῇ μαθεῖν Heimsoeth. et (τὰ δ' ἀληθῆ μαθεῖν) F. W. Schmidt. φράσαι] μαθεῖν Heimsoeth. Schenkl. Hartman. Schmidt. conj. Badham.

332. οἰκῶν uncinis includit Badham. θέλουσαν οὐ μόλις καλεῖς] Cf. Aesch. Ag. 1082. ἀπώλεσας γὰρ οὐ μόλις τὸ δεύτερον. Eum. 864. Qu. θέλουσαν οὐ μάτην καλεῖς.

334. οὐ μόλις καλεῖς] οὐ με δις καλεῖς Elmsl. ad Med. 580.

336. τάλαινα] τάλανα Badham.

342. εἰς ante κέλενθά τ' uncinis includit Badham.

344. κατὰ χθονός] πανάθλιος F. W. Schmidt. ἡ νέκυαι] ἢ
'ν νέκυαι Jacobs. ἡ μέτα νέκυαι Paley. ἡ κἀν νέκυαι Dind.
345. χθόνιον] χρόνιον Herw. φόνιον Hart. νύχιον Weckl.
347. σὲ γὰρ ἐκάλεσα] σέ γ' ἀνεκάλεσα Badham.
348. κατώμοσα mss. κατόμοσα Elmsl. ad Iph. T. 96.
349. δόνακι χλωρῶ | χλωρὸν Elmsl. Qu. τὸν ὑδροέντι δόνακι
χλωρὸν. ὑδροέντα δόνακι χλωρὸν *Εὐρώταν*] Cf. Iph. T. 400.
δονακόχλοα — *Εὐρώταν*. Iph. A. 179. Hel. 210. Theogn. 783.
350. εἰ] εἴτι Elmsl.
352. διὰ δέρης] Qu. περὶ δέραν.
354. δίωγμα] δαίγμα recte Schmidt. Cf. ad Suppl. 1205.
356. πελάσω] Suspectum. ἔσω] Penitus. Angl. deep.
Cf. Soph. Aj. 235. ἔσω σφάζε. Aesch. Ag. 1343. ὦμοι, πέπληγμα
καιρίαν πληγὴν ἔσω.
357 sq. Ita Elmsleius ad Med. 1224., θῦμα τριζύγοις θαῖσιν.
ταῦ τε συρίγγων ἀοιδαῖς ἐντραφέντι (hoc dubitanter) *Πριαμῶν* Ἰδνι
ποτ' ἀμφὶ βουστάθμους.
357. τριζύγοις θαῖσι] Cf. Tro. 924. τρισσὸν ζεύγος τρισσὴν
θεῶν. Andr. 277. τρίπωλον ἄρμα. Soph. Fr. 490. *Χαρίτων* τριζύγων.
358. σήραγγ' ἀοιδαὶ σεβίζον mss. σήραγγας Ἰδαίας ἐνίσουσι
Badham. Weckl. σεβίζον mss. σεβίζοντι Musgr. prob. Elmsl. l. c.
359. βουστάθμους] Leg. βούσταθμα, ut in 29. et Iph. A. 76.
364. ἔτεκε —] Cf. Soph. El. 235. ἀνδῶ — μὴ τίπτειν σ' ἄντρ
ἄταις. ἄχεά τ' ἄχεσι] Malim ἄχεα δ' ἄχεσι. Cf. Iph. T. 197.
φόνος ἐπὶ φόνῳ, ἄχεά τ' (δ') ἄχεσιν. Hom. Il. 16, 111. κακῶ
κακῶ ἐσθήριτο.
366. ματέρες τε] Malim ματέρες δέ.
371. ἀνωτόντηξεν] Cf. Aesch. Agam. 1074. τί ταῦτ' ἀνωτόντης
ἀμφὶ Λοξίου; Nusquam alibi legitur.
373. ὄνυχι δ'] Malim ὄνυχι θ'.
375. ὦ μάκαρ Ἀρκαδίᾳ —] Cf. Hipp. 547. τὰν μὲν Οἰκλίᾳ
πῶλον.
376. λεχέων ἐπέβας] Cf. Aesch. Suppl. 38. λέκτρων — ἐπιβῆναι.
379. ὄμματι λάβρω] σώματος ἀβροῦ Ellis.
380. μάκαρ — παρθένε] Cf. Bacch. 565. μάκαρ ὦ Περσέ.
Iph. T. 546. τύχας μάκαρος.
382. χρυσόκερατ' ἔλαφον] Cf. Fr. 740, 2. χρυσόκερων ἔλαφον.
Arist. Nub. 597. ὑψικέρατα πέτραν.
389. πεισθεῖς] στεφθεῖς Madvig. ἐν θεοῖς λιπεῖν βίον] ἐν-
θέως — Madvig. Qu. εὐθὺς ἐκλιπεῖν βίον.
398. ἀσμένους πεφηνότας Elmsl. ad Her. 7., coll. Herc. 621.
399. ὀνόματ'] Leg. σώματ'.
400. ἐγὼ δ' ἐπ' οἶδμα —] ἐγὼ δ' ἔτ' οἶδμα — F. W. Schmidt.
coll. 520. ἀλλ' ἔτι κατ' οἶδμ' ἄλιον τρυχόμενος etc. Cf. 1501. γλαυκῶ
ἐπ' οἶδμ' ἄλιον. Arist. Av. 1339. γλαυκᾶς ἐπ' οἶδμα λίμνας.

402. κείς] Qu. κάς. ἔπερσα] Qu. ἔπερθον.

403. Cf. Aesch. Prom. 240. τούτου τυχεῖν | οὐκ ἡξιώθη.

404—407. Interpolatos habet F. W. Schmidt, apte sequi v. 408 post v. 403 admonens.

404. Λιβύης τ'] Λιβύης δ' Herm. Λιβύης γὰρ ὁρμους ἀξένους τ' ἐς ἐπιδρομὰς (Seidler.) | πέπλευκα γαῖας tentat F. W. Schmidt. Malim ἀξένους τ' ἐπιστροφάς. Cf. ad Iph. A. 1597. Aesch. Fr. 249. βουνόμοι τ' ἐπιστροφαί.

410. πολλοὺς ἀριθμούς] Suspectum ἀριθμούς. Qu. πολλοὺς ἐς ἀριθμούς.

411. ἐλείφθη ποικίλων] Qu. ἐλείφθη 'κ ποικίλων.

413. ἔχω] ἄγω F. W. Schmidt. I. 113.

414. ἦτις ἦδε καὶ λεῶς] ἦν ἔσῃα — F. W. Schmidt. Qu. ἦτις ἐστὶ καὶ λεῶς (λεὼ), vel οἱ πέπλευκα, vel τῇσδ' ἔγωγε. λεῶς] λεὼ Cobet. Nauck. prob. F. W. Schmidt. Recte, opinor.

415 sq. οὐκ οἶδ' ὅχλον γὰρ εἰσπεσεῖν ἡσυχνόμεν, | ὥσθ' ἱστορήσαι, τὰς ἐμὰς δυσχλαυνίας (verebar propter deformem vestitum turbae me immiscere sciscitandi causa) Madvig.

415. Virgulam post ἡσυχνόμεν deleverim, post ἱστορήσαι posuerim.

416. ὥσθ' ἱστορήσαι τινα, δέμας — γῆς μυχοῖς (πτυχαῖς) audacter F. W. Schmidt. τὰς ἐμὰς] An τῆς ἐμῆς?

418. ὑψηλός] Qu. ἄπειρος. πίπτῃ] Qu. πέσῃ. ἀηθίαν] ἀηδίαν Reisk. ἀδυμίαν Herw. Qu. δυσπραξίαν.

419. τοῦ πάλαι δυσδαίμονος] Qu. τῶν πάλαι δυσδαιμόνων.

κακίω] Qu. κάκιον.

421. Qu. οὐτ' ἀμφὶ χρῶτ' ἐσθῆς· ἐπεὶ τὰδ' εἰκάσαι etc. αὐτὰ δ'] αὐτὸ δ' Badham.

422. ναὸς ἔκβολ'] Cf. Phoen. 811. βρέφος ἔκβολον οἶκων. Bacch. 91. ὃν νηδύος ἔκβολον ἔτεκε. Ion. 555. ἔκβολον κόρης. Iph. T. 1042.

433. ἐκ δὲ μὴ 'χόντων βίον] Leg. οἱ δὲ μὴ 'χοντες βίον. Et sic Cobet. Herw. Weckl. Cf. El. 375. τοῖς ἔχουσι μὴδέν.

434. ὠφελεῖν ἔχοιεν ἄν mss. ὠφεληθείμεν ἄν conjicit Kirch. ὠφέλημ' ἔχοιεν ἄν Usener. οὐδ' εἰ θέλοιεν ὠφελεῖν, φέροιεν ἄν Schenkl. et (ἔχοι τις ἄν) Wecklein. et (δεχοίμεθ' ἄν) conj. F. W. Schmidt. ἔχοιεν ἄν] κίχοιμεν ἄν Herw. ad O. R. 1025. Qu. ἔχοιμεν ἄν (et sic F. W. Schmidt), vel λάβοιμεν ἄν (cf. 433.), vel ἔχοι (λάβοι) τις ἄν.

437 sq. οὐκ ἀπαλλάξει δόμων καὶ μὴ — ὅχλον παρέξει δεσπόταις;] Cf. Arist. Eccl. 1144. οὐκουν ἅπασι δῆτα γενναίως ἐρεῖς | καὶ μὴ παραλείψεις μὴδέν' —; 440. οἶον] Fort. οἴσπερ.

441. ταῦτα ταῦτ' ἔπη mss. ταῦτα πάντα ἔπη Dind. ταῦτά ταῦτ' ἔπη Madvig. Herw. ταῦτα πανταχῇ conj. Badham. Qu. ταῦτα πάντα δή. καλῶς λέγεις] καλλῶς λέγειν Herw. Ellis.

442. *ἄνες λόγον*] *ἄνες μόχλον* Herw. ad O. R. 857. *ἄνες χόλον* W. G. Clark. Leg. *ἄνες χόλου*. Cf. Arist. Pac. 318. *εἰ μὴ τῆς βοῆς ἀνήσετε*.

443. *ὅστις διαγγεῖλει*] *ὅς ἄν* — male vir doctus in Quart. Rev. IX. 364. Anglice, to report.

445. *προσεῖλει χεῖρα*] *πρόσυλλε* — Cobet. V. L. p. 361. *πρόσυλλε* — criticus in Quart. Rev. IX. 353., coll. Herc. 1218. *τί μοι προσείων χεῖρα σημαίνεις φόνον*; Thuc. VI. 86. Idem ipse conieceram. et jam Hermannus.

446. *σὺ δ' αἴτιος· πείθῃ γὰρ οὐδὲν ὦν λέγω* Dobr.

448. *πικρῶς ἄν οἶμαι γ' ἀγγελεῖν* mss. *πικροὺς* — Hirschig. *πικροὺς* (vel *πικρῶς*) *νομίζω γ' (vel ἐγὼ οἶμαι γ')* ἀγγελεῖν Herw. ad O. R. 516. *πικροὺς ἄν οἶμαι σοὺς ἀπαγγεῖλαι λόγους* Nauck. (Recte opinor.) *πικροὺς γὰρ οἶμαι μ' ἀγγελεῖν τοὺς σοὺς λόγους*; F. W. Schmidt. Qu. *πικροὺς νομίζω μ' ἀγγελεῖν* —.

451. *ἔσω πάρειμι*] Cf. Ion. 229. *δόμων μὴ πάρι' εἰς μυχόν*.

452. *ὄχληρος ἴσθ' ὦν* —] Cf. Arist. Ach. 456. *λυπηρὸς ἴσθ' ὦν κάποχώρησον δόμων*. *τάχ' ὠσθήσει βίᾱ*] Cf. ad Med. 333. *τάχ' ἐξ ὀπαδῶν χειρὸς ὠσθήσει (ὠσθήσῃ al.) βίᾱ*. Arist. Ran. 1491. *τάχα βαλλήσει*.

455. *ἡτιμώμεθα*] Malim *ἡτιμάσμεθα*. Eadem discrepantia est Aesch. Ag. 1035. Altera forma *ἀτιμάζειν* circiter vicies apud Euripidem occurrit, *ἀτιμοῦν* hoc tantum loco, nusquam apud Sophoclem. Cf. Iph. A. 943. *ἀνάξι' ἡτιμασμένη*. Med. 20. *ἡτιμασμένη*. El. 323. Ph. 884. etc.

456. *δάκρυσι uncinis includit et τύχην post εἰ inserit* Badham. *πρὸς τιν' οἰκτρὸς εἰ*] Qu. *πρὸς τί δ'* —.

457. *πάροιθεν*] Qu. *παροῖθε*. 458. *δώσεις*] Qu. *δείξεις*.

460. *Πρωτέως τάδ' ἦκεις δώματ'* F. W. Schmidt.

461. *ὦ δύστηνος, οἳ πέπλευκ' ἄρα*] Cf. Soph. O. R. 947. *ὦ θεῶν μαντεύματα, ἢν' ἔστέ*.

462. *τὸ Νείλου — γάνος*] Cf. Aesch. Pers. 475. *κρηναῖον γάνος*. 607. *ἀμπέλου γάνος*.

467. *οὗτος δὲ πότερον ἔνδον ἔστ' ἢ ἑξώπιος*] Haec corrigenda forsitan ex Aristophanis Thesm. 881. *οὗτος δὲ πότερον ἔνδον ἔστ' ἢ ἑξώπιος*;

469. *ἥς ἐπηυρόμην*] Cf. Iph. T. 529. *πρὶν γὰρ θανεῖν σε τοῦδ' ἐπαντρέσθαι θέλω*. *σχών*] Cf. Soph. El. 551. Antiph. com. 231. Antiphont. V. 67.

475. *λελήσμεθ'*] Eadem forma *λήζεσθαι* tandem Thucydidi reddita est. Altera epica est. Cf. Rhes. 74. Med. 258. Tro. 375. 859.

477. *ἀλλ' ἔρπ' ἀπ' οἴκων*] Cf. Men. 610. *νῦν δ' ἔρπ' ἀπ' οἴκων τῶνδε*.

479. *καιρὸν γὰρ οὐδέν' ἦλθες*] *καιρὸν δ' ἐς οὐδέν'* conj. Kirch. Qu. *καιρὸν γ' ἐς οὐδέν' ἦλθες*. Sed cf. Soph. Aj. 34. *καιρὸν δ'*

ἐφήκεις. 1316. καιρόν ἴσθ' ἐληλυθώς. Pind. P. I. 157. καιρόν εἰ φθέγγατο. et Med. 128. τὰ δ' ὑπερβάλλοντ' οὐδένα καιρόν δύνатаι θνητοῖς.

480. γενήσεται] Qu. δοθήσεται.

481. εἵνους — οὐχ ὅσον etc.] Cf. Ion. 1276. ἐν συμμάχοις γὰρ ἀνεμετρησάμην φρένας | τὰς σὰς, ὅσον μοι πῆμα δυσμενὲς τ' ἔφους.

486. σώζεται] σώζομαι Badham.

487. ὄνομα δὲ ταῦτόν —] Cf. Herc. 31. οὐ ταῦτόν ὄνομα παῖς πατρός κεκλημένος etc.

490. ἀλλ' ἢ τις] ἀλλ' οὐ τις Elmsl. ad Her. 987.

491. παρ' ὄχθας mss. παρ' ὄχθαις Ald. Recte, opinor.

492. ἦν' αἰ ῥοαὶ recte L. G. ἦνα ῥοαὶ Elmsl. in Quart. Rev.

XIV. 463. Weckl.

494. ἀπλοῦν mss. διπλοῦν Nauck. Weckl. prob. R. Ellis.

497—500. πολλοὶ γὰρ — θαναμαστέον] Hos versus ut spurios delet Badham.

504. ἄγνωστος] Malim ἄγνωτος. Μενέλαος —] Spurius hunc versum habet Cobet.

505. ἔχει δέ μοι δισσὰς φυλάξεις mss. θισσὰς δέ μοι ἔχει φυλάξεις Musgr. Weckl. σχήσει δέ μοι | δισσὰς φυλάξεις Badham.

507. κρύψας] κρύψων Badham. Praef. Ion. p. XVI.

508. ἦν δ' ἐνδιδῶ τι μαλθακόν] Cf. Arist. Pl. 488. μαλακὸν δ' ἐνδύσετε μηδέν. et ad Ran. 594. Athen. XIV. 625 B. οὐδὲν φιλάνθρωπον οὐδὲ ἱλαρὸν ἐνδιδόντες. Plut. T. I. p. 825 B. ἐνεδίδου τόνον μαλακόν. τὰ πρόσοφρα τῆς νῦν παρούσης ξυμφορᾶς] Qu. τῇ νῦν παρούσῃ ξυμφορᾷ ἔαιτήσομαι, αὐτ ταῖς νῦν παρούσαις ξυμφοραῖς αἰτήσομαι. Cf. Aesch. Cho. 710. ἀλλ' ἔσθ' ὁ καιρὸς ἡμερέοντας ξένους | μακρὰς κελεύθου τυγχάνειν τὰ πρόσοφρα. Nisi utrobique dativi sunt restituendi.

509. τῆς νῦν παρούσης συμφορᾶς] Leg. ταῖς νῦν παρούσαις συμφοραῖς.

510. κακῶν δέ θ' ἡμῖν mss. κακῶν δέ γ' — Lønting. κακῶν τόδ' ἡμῖν Lob. ad Aj. 534. κακὸν δέ γ' ἡμῖν G. Kuster. ad Xen. Oecon. p. 195. Qu. κακῶν δ' ἔθ' ἡμῖν.

513. λόγος γὰρ ἔστιν —] Qu. λόγος γὰρ ἔστιν, οὐκ ἐμὸς, σοφῶν δ' ἄπο. Cf. Fr. 488. κοῦκ ἐμὸς ὁ μῦθος ἀλλ' ἐμῆς μητρὸς πάρα. ubi v. Nauck. σοφῶν δ' ἔπος] σοφῶν δέ του verissime corrigit Naber. Cf. Soph. Ant. 621. σοφία γὰρ ἔκ του κλεινὸν ἔπος πέφραται, etc. Minus placet σοφῶν δ' ἄπο.

514. δεινῆς ἀνάγκης —] Cf. Soph. Aj. 485. τῆς ἀναγκαίας τύχης | οὐκ ἔστιν οὐδὲν μείζον ἀνθρώποις κακόν. Diod. Sic XV. 63. οὐδὲν ἰσχυρότερον ἀνάγκης καὶ τύχης. Fr. Eur. 475. τὸ τῆς ἀνάγκης οὐ λέγειν ὅσον (ἔστιν ἰσχυρόν?) ζυγόν. Aesch. Prom. 105. τὸ τῆς ἀνάγκης ἔστ' ἀδύρκατον σθένος.

516. *χοήζουσ'* mss. *χοήσας'* Barnes. conj. Dind. ad Soph. O. C. 1426. ed. III. *ἐφάνη τυράννοις* L. G. *ἐφάνην τυράννοις* l. *Λεξ. ἐφάνη 'ν τυράννοις* —. Et sic Badham. Weckl.

518. *μελαμπαῆς* — *ἔρεβος* recte mss. *μελαμβαθῆς* frustra Cobet. Cf. Carcin. Fr. 5, 3. *δυναί τε γαίας εἰς μελαμπαεῖς μυχοῦς*. Confer v. *κελαινοφαῆς ὄρφα* (Eur.) Arist. Ran. 1331. et *λευκοφαῆς* Iph. A. 1054.

521. *οὔπω λιμένων*] οὐ — conj. Badham.

522. *οἴχεται* — *ψαύσειεν*] Cf. Arist. Vesp. 282. *λέγων ὡς καὶ φιλαθήναιος ἦν καὶ τῶν Σάμω πρώτος κατεῖποι*.

524. *ταλαίφρων*] Cf. Soph. Ant. 39. 866. 877. Aj. 903. et *ταλακάρδιος* O. C. 540. Hesiod. Scut. I. 424.

526. *εἰναλίω κώπα*] Fort. *εἰναλία κώπα*. Sed infra 1141. *ἐναλίους ἀκταῖς*. Andr. 856. *ἐναλίου κώπας*. *πόδα χρομπτόμενος* mss. Suspectum. *ποτιχομπτόμενος* Weckl.

530. *ἐν φάει*] *ἐμφανῶς* Jacobs. Matth. Herw., coll. Soph. O. R. 96. *ἥλιον* Nauck. Cf. El. 1145. *ὤπερ ξυνηῦδες ἐν φάει*. Ion. 853. *ζῶν τε φέγγος εἰσορᾶν*. Alc. 81. *ζῶσ' ἔτι φῶς λεύσσει*. *ἐν φάει* — *ζῶντα*] *ἐν φάει* — *ὄντα* Porson., coll. Hec. 1214. *ἡμεῖς οἱ κῆρ ἤμεν ἐν φάει*. 706.

531. *τὸν ἀμόν*] Malim *τὸν ἀμόν*.

532. *πεπλωκότα*] Imo *πεπλευκότα*, quae forma alibi semper legitur apud Euripidem. Sic 405. *πέπλευκα*. 461. *πέπλευκα*. Iph. T. 1040. *πεπλεύκαμεν*. Cycl. 18. *πεπλευκότης* etc. Connecte *πορθ- μους πεπλωκότα*. Ita etiam Matth. Dind. Weckl.

533. *ἀγύμναστον πλάνοις*] Cf. Aesch. Prom. 585. *ἄδην μὲ πολύπλανοι πλάναι γεγυμνάσας*. 611. *τοὺς ὑπερμήκεις δρόμους* — *γυμνάζεται*.

534. Interpolatum esse judicant Wecklein. F. W. Schmidt, hic etiam v. 533.

536. *τοῦτ' ἐρωτῆσαι*] Qu. *τοῦ 'περωτῆσαι*, aut *τοῦ 'ξερωτῆσαι*.

540. *πεπλωκότα*] Corr. *πεπλευκότα*. Cf. 469. et ad Thesm. 878.

541. *κρυπτεύομαι*] Cf. Bacch. 886. *κρυπτεύουσι δὲ ποιμίαις δαρὸν χρόνου πόδα*. *ἔα, τίς οὗτος; οὐ τί πον κρυπτεύομαι*] Cf. Nub. 1260. *ἔα, τίς ἐσθ' ὁ θρηνῶν οὗτος; οὐ τί πον — ἐφθέγγετο*.

542. *ἀσέπτου*] Cf. Soph. O. R. 864. *τὰν εὐσεπτιον ἀγνείαν* etc. 546. *σὲ τὴν ὄρεγμα* —] Cf. Soph. Ant. 441. *σὲ δὴ, αἰ τὴν νεύουσαν εἰς πέδον κᾶρα, | φῆς ἢ καταρνεῖ μὴ δεδρακέναι τάδε*.

549. *προστιθεῖς* (sic) Naber.

553. *οὐχ ὑπερέται*] Qu. *οὐδ'* —.

555. *φόβου μεθεῖσα*] *φόβου λυθεῖσα* F. W. Schmidt, coll. Soph. Tr. 181. *ὄκνου σε λύσω* etc.

556. *ἐπεὶ γε*] Cf. Hipp. 955. Cycl. 181. Suspectum. Qu. *ἐπειδὴ*, aut *ἐπεὶ δὴ*, aut *ἐπεὶ τοι*. *τοῦδ' ἐφάπτομαι* —] Cf. Ion. 1057. *τῷ τῶν Ἐρεχθιδῶν δόμων ἐφαπτομένῳ*. El. 1225. *ξίφους*

ἐφηγάμαν. Qu. τοῦδ' ἔ' ἄπτομαι —. τόπου] τάφου Elmsl. ad Her. 1041. Weckl.

560. θεός] Suspectum habet Herwerden ad Ion. 336. ὃ θεός, δότ' ἀρχαίους με γιγνώσκειν φίλους idem ad Soph. O. R. 832.

563. δὴ μάλιστα] Cf. Soph. Tr. 464. ἐπεὶ σφ' ἐγὼ | ᾤκτειρα δὴ μάλιστα.

564. οὐδ' ἔχω τί φῶ] Cf. Aesch. Cho. 91. Soph. O. C. 317. καὶ φημὶ κάπποφημι κοῦκ ἔχω τί φῶ. γέ σ'] Praestat γε σ' (σέ).

566 sq. Cf. Soph. Tr. 426. ταῦτό δ' οὐχὶ γίγνεται | δόκησιν εἰπεῖν κάξακριβῶσαι λόγον. | ΑΓ. ποίαν δόκησιν;

569. ὦ φωσφόρ' Ἐκάτη] Cf. Arist. Th. 858. νῆ τὴν Ἐκάτην τὴν φωσφόρον.

570. νυκτίφαντον πρόπολον ἐνοδίας] Cf. Ion. 1048. εἰνοδία θύγατερ Δάματρος, ἃ τῶν | νυκτιπόλων ἐφόδων ἀνάσεις etc. Aesch. Prom. 657. νυκτίφοι' (νυκτίφᾶντ' Dind.) ὀνείρατα.

571. γυναικῶν — θυοῖν] Leg. γυναικοῖν θυοῖν. V. Elmsl. ad Med. 798. et cf. ad Aesch. Agam. 1384.

575. οὐ πον] Qu. ἦ πον, et ita schol.

577. τὸ δὲ σαφές μ' ἀποστερεῖ] τοῦ σαφοῦς δ' ἀπεστέρεην Hart. τοῦ σαφοῦς δ' ἀποστατῶ Schenkl. τὸ δὲ σαφές μ' ἀποστέγει (arcet) O. Ribbeck. τὸ δὲ σαφές γ' ἄπεισ' ἔτι F. W. Schmidt, coll. O. R. 1238. ἀποστερεῖ] Qu. ἀποστερεῖς.

578. τὰ σ' οὐδείς Elmsl. ad O. R. 329. Cf. ad 86. σκέψαι τί σοι δεῖ; τίς δέ σου — Seager in Cl. Journ. XX. 278. σκέψαι· τί σοι δεῖ πίστεως σαφεστέρας Badham. σκέψαι· τί δεῖ σοι πίστεως σαφεστέρας Madvig. Qu. σκέψαι· τόδ' οὐδείς ἐστὶ σου σοφώτερος.

582. οὐκ ἦλθον] οὐκ ἦλθεν F. W. Schmidt.

583. βλέποντα σώματ'] βλέποντα σχήματ' Vitelli. βλέποντα φάσματ' F. W. Schmidt. βλέποντ' ἀγάματ' Prinz.

587. πῶς; οὐκ ἄρ' ἐνθάδ' ἦσθ' ἄ τ' ἐν Τροίᾳ θ' ἄμα Badham. ἐνθάδ' ἦσθ' ἄ τ'] Leg. ἦσθ' ἐνταῦθά τ'.

589. λύπης] λύπης Elmsl. ad Her. 471. et ad Suppl. 731. Herm. Nauck.

590. τὰ δὲ κέν' ἐξάξεις (ἐξάξει Cobet, coll. 988.) λέχη. Aliud quid latet. ἐξάξεις] Qu. εἰσάξει.

598. πλανηθεῖς — χθόνα] Cf. Xen. Ephes. V. 14. πολλὴν γῆν πλανηθεῖσα καὶ θάλασσαν. Soph. O. C. 1686. πόντιον κλύδων' ἀλώμεναι.

601. ἔχων] Qu. ἔχω.

605. πτυχάς Elmsl. ad Med. 1264.

607. λιποῦσα σεμνὸν ἄντρον] λιποῦσ' ἐρημον ἄντρον Cobet. λιποῦσ' ἐρημνὸν ἄντρον F. W. Schmidt. λιποῦσ' ἐρημνὸν ἄντρον Schneidewin.

613. σώσασα πατέρ'] Qu. δρᾶσασα —. Vel πλήσασα πότμον. πατέρ' ἐς οὐρανόν] πάλιν ἐς οὐρανόν Nauck. Cobet. σώσας ἄφαρ

πρὸς οὐρανὸν Schmidt, coll. 1095. πρὸς οὐρανόν. Iph. T. 1274
ἄφαρ ἔβα. Trach. 134. ἄφαρ βέβηκε.

616. ὦ χαῖρε, —] Scrib. ὦ χαῖρε Αἰθας θυγάτηρ.

617. ὡς βεβηκυῖαν — ἡγγελλον] Cf. Soph. El. 1341. ἡγγεῖας.
ὡς ἔοικεν, ὡς τεθνηκότα. ἄστρων] I. e. οὐρανοῦ. Cf. Soph.
El. 19.

619. δέμας φοροῖς] Cf. Cycl. 126. γλυκύτατά φασι τὰ κρά-
τους ξένους φορεῖν. et ad Soph. Tr. 323.

620. ἄδην — πόρους παρεῖχες] Qu. ἄδην πόρων —. Cf. Ion
975. νῦν πημάτων ἄδην ἔχω.

627. ἔλαβον — χέρα] Cf. Thesm. 913. λαβέ με λαβέ με, πῶς
περίβαλε δὲ (τε?) χέρας.

629. ἐν μακρᾷ φλογὶ φασεφόρῳ] I. e. longo post tempore.
Audacious positum. Similiter fere El. 1153. δεκέτεσιν ἐν σποράσῳ.

631. ἄρξομαι] Leg. ἄρξωμαι,

632 sq. Ita haec constituit Elmsleius ad Med. 581. γένηθα —
ἀνεπτέρωκα — χέρας ἔβαλον, ἄδονάν, | ὦ πόσις, ὡς λάβω. | ME
ὦ φιλτάτα πρόσποις, οὐκ ἐμέμφθην. | ἔχω τὰ τᾶς Διὸς τε λέκτρα
Αἰθας θ', | ἂν — λευκόπωλοι ξυνομαίμονές τ' ὠλβισαν ὠλβισαν
τὸ πρόσθεν ἐκ δόμων δὲ νοσφίσας ἐμοῦ | πρὸς ἄλλων ἐλαύνει θεῶν
ξυμφορὰν — | τὸ κακὸν δ' — συνάγαγεν πάλιν χρόνιον, etc. Cf.
Suppl. 88. φόβος μ' ἀναπτεροῖ. Soph. O. C. 1024. ὥστε πάντα
ὀρθίας | στήσαι φόβῳ δέσαντας ἐξαίφνης τρίζας. Aj. 693. περιχ-
ρῆς δ' ἀνεπτόμαν. κρατὶ δ'] Qu. κρατὶ τ'.

634. ἡδονάν] Praestat ἄδονάν. Et sic Elmsl.

638. τὰ τῆς Διὸς λέκτρα Schaef. τὰ τᾶς — Elmsl. ad Med. 581.

646. ταῦτά δὴ ξυνεῦχόμεναι] Qu. ταῦτα —. Cf. ad Arist. Vesp.
885. ξυνεγχόμεσθα ταῦτά σοι κἀπάδομεν.

649. οὐκέτι στένομεν οὐδ' ἄλγῳ] Cf. Iph. A. 1141. πάντ' οἶδ'·
καὶ πεπύσμεθ'.

652. ἔχεις, ἐγὼ δὲ σ' mss. ἔχεις μ', — Jacobs. ἔχεις μ', ἐγὼ
τε σ' Fix. prob. Badham. Praestat, opinor, ἔχεις μ', ἐγὼ δὲ σ'.

654. ἐμὰ δὲ χαρμονῶν δάκρυα πλεον ἔχει | χάριτος ἢ λύπας
(constr. χαρμονῶν χάριτος) Elmsl. ad Suppl. 731. Cf. Soph. El.
906. 1231.

663. ἀκονιστὰ] Qu. ἀνεκτά.

664. ἀπέπτισα — λόγον] Cf. Iph. A. 874. ἀπέπτισ' — μῦθον.
Soph. Fr. 617. ἀπέπτισεν λόγους.

665. ὅπως] Leg. ὅμως.

666. Post νεανία deleatur virgula, et subaudi ἀπεσιτάλην (660).

667. Qu. πετομένα κώπῃ, πετομένα δ' ἐρωτας ἀδίκων γάμων.

670. ὁ Διὸς, ὁ Διὸς, ὦ πόσι (Μαίας τε), παῖς ἐπέλασεν Νέμε-
Elmsl. ad Iph. T. 884 n. Vulgo deest Μαίας τε.

672. θανμαστά· τοῦ (i. e. τίνος) πέμψαντος Matth. Recte.

676. ὦμοι ἐγὼ, δίνων, λουτρῶν Badham. Qu. ὦμοι μοι δεινῶν λουτρῶν etc.

679. Qu. τί διὰ κρίσιν σοι τήνδ' ἔθηχ' Ἥρα κακόν;

680. Scribe Κύπριν ὡς ἀφέλοιτο —, et mox Πάριν, ᾧ μ' ἐπένευσεν —.

686. ἀγχόνιον βρόχον mss. Elmsl. Dind. ἀγχόνιον δὲ βρόχον Elmsl. in Class. Journ. XVI. 421. Qu. ἀγχόνης βρόχον. Cf. Hipp.

802. βρόχον κρεμαστὸν ἀγχόνης. Neophr. 3, 3. βροχωτὸν ἀγχόνην ἐπισπάσας δέρη.

687. δύσαμος mss. (Recte, opinor.) δύσαμον Brod. δι' ἐμὲ κατεδήσατο] Haec mendosa sunt. Corrigo δι' ἐμ' ἐπεσπάσατο. Cf. Hipp. 783. ἐξ ἐπισπαστῶν βρόχων.

688. τίς μοι θυγατρός δ' Badham.

690. γάμον ἀγαμον] Cf. Soph. O. R. 1214. τὸν ἀγαμον γάμον.

692. μυριάδες τε | χαλκεόπλων Δαναῶν ψυχὰς conj. Elmsl. ad Iph. T. 884.

693. χαλκεόπλων Δαναῶν πολλὰς (vel ψυχὰς, coll. Rhcs. 913.) Elmsl.

696. οὐ λιποῦσ' ἐπ' αἰσχροῖς γάμοις] Cf. 666 sq.

700. ἀάμοι προσδοτέα (πρόσδοτε G. L. πρόσδοτέ τι l.) τῆς ἡδονῆς confidenter reponit Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 461. Recte, opinor. Qu. ἀάμοι πρόσδος ἡδονῆς μέρος, vel πρόσδος ἐτι τῆς ἡδονῆς.

701. οὐ σαφῶς δ' ἔχω] οὐ σαφῶς δέ πω Cobet. Naber.

704. οὐχ ἤδε] Qu. οὐ δῆτα.

705. λυγρὸν post χερσὶν delet Badham.

707. καὶ θεῶν] διὰ θεῶν Herw.

708. Cf. Tro. 924. ἔκρινε τρισσὸν (ἔκριν' ἐρίζον conj. Herw.) ζεῦγος ὅδε τρισσῶν θεῶν.

709. ἡ δ' οὐσ' ἀληθῶς] ἡ δ' ὡς ἀληθῶς — Seager in Class. Journ. XX. 278. τί δ'; ὡς ἀληθῶς Schmidt. ἀρ' ὡς ἀληθῶς conj. Herw. Qu. ἡ δ' ἀρ' ἀληθῶς, aut potius—ἀρ' ὡς ἀληθῶς, aut τί δ'; ἀρ' ἀληθῶς, aut ἀρ' οὖν ἀληθῶς. Cf. Anaxil. com. III. 350. ἀρ' ὡς ἀληθῶς ἔστι γοῦν ἀπλῆ τις;

712. εὖ δέ πως ἀναστρέφει] εὖ δέ πως πάντα στρέφει Herw. Qu. εὖ δέ πάντ' ἀεὶ στρέφει. Cf. Rhcs. 332. ὅρα τὸ μέλλον. πόλλ' ἀναστρέφει θεός. Suppl. 331. ὁ θεὸς πάντ' ἀναστρέφει πάλιν. Herc. 1307. Aesch. Eum. 650. ἄνω τε καὶ κάτω στρέφων. Fr. 536. φεῦ, τὰ τῶν εὐδαιμονούντων ὡς τάχα στρέφει θεός. Med. 412. δέκα καὶ πάντα πάλιν στρέφεται. Men. IV. 149. Monost. 712.

713. ἀναφέρων] Suspectum.

716. γὰρ] γοῦν conj. Badham.

717. λόγοισιν] ψόγοισιν Schmidt, coll. 720 sq. 926 sq. 1291 sq.

718. ὅτ' ἔσπευδ'] ὅ γ' ἔσπευδ' Badham. Qu. σπεύδων δ' ὅτ' ἔσπευδ' —. Idem conj. Nauck.

719. Connecte πράξας εὐτυχέστατα.

723. τετραόροις ἵπποις] I. q. τετραόροις ὄχοις, quod fortasse restituendum.

730. τοῖνον· —] Cf. Soph. Fr. 677.

735. πολλὰ — μοχθήματ' ἐξέπλησας] Cf. Or. 457. πολλὰ δὲ φιλήματ' ἐξέπλησε. 287. ἐγὼ θ' ὁ τλήμων τοιάδ' ἐκπλήσειν κακὰ (ἡμέλλον). Herod. V. 4. ὀλοφύρονται ὅσα μιν δεῖ ἀναπλήσαι κακὰ

736. 737. Damnat Herwerden.

738. οἶ] οὐ recte Tyrwhitt.

740. μένουσιν οὖς — L. μένουσιν μ', ὥς — recte Musgr. Weekl

741. κεῖ — δυνάμεθ' Qu. κῆν — δυνώμεθ'.

744. ἀλλὰ τοι Qu. ἀλλὰ μήν.

746. οὐδ' ἦν ἄρ' —] Lege οὐκ ἦν ἄρ' —. Idem malit Kirch.

747. Corrigo οὐδὲ περρωτῶν φθεγμάτων. μῶρον δέ τοι —. ut glossema sit εἵηθες. οὐδὲ pro οὔτε malit etiam Kirch.

748. ὀρνιθας] Imo ὀρνιθ' ἄν, ni fallor.

750. εἰσορῶν] εἰδῶλον F. W. Schmidt, coll. 1136. νεφέλια· εἰδῶλον.

752. εἵποις ἄν —] Insulsum additamentum ejicit Cobet. Cf. Bacch. 262. οὐχ ὑγιὲς οὐδὲν ἔτι λέγω τῶν ὀργίων. ἡβούκετο ἔβουλετο Herw., coll. Meisterhang p. 135.

753. τοῖς θεοῖσι χορή] Qu. τοῖς θεοῖσι χορῆν, vel τοῖς θεοῖς ἐχορῆν

756. Cf. Bacch. 257. σκοπεῖν περρωτούς κάμπύρων μισθοῖς φέρειν. ἐπλούτησ' Qu. ἐνέκησ'.

757. γνώμη δ' ἀρίστη μάντις ἢ τ' εὐβουλία] Annon ἀριστος μάντις? Cf. Men. IV. 134. ὁ πλείστον νοῦν ἔχων | μάντις τ' ἀριστος etc. IV. 288. μάντις δ' ἀριστος ὅστις εἰκάζει καλῶς.

758. μάντιων] μαντιῶν Wilamowitz. F. W. Schmidt. Cf. 943.

760. ἔχοι δόμοις] Qu. ἔχοι ἔν δόμοις. Cf. ad Tro. 399.

766. τὰς ἐν Αἰγαίῳ φθοράς unus cod. Reisk. Musgr. φθοράς] Errores. I. q. πλάνας. Cf. 774. ἄλιον ἐφθείρου πλάνον.

767. Εὐβοϊκά] Ab Εὐβοεύς deducit Elmsl. ad Her. 84. Sed Photius, Εὐβοεῖς, οὐκ Εὐβοεῖς. Utrumque in usu fuisse censet Elmsleius. Βοεικὸς certe fit ab βοῦς, Arist. Fr. 109, 1. ζευγάριον βοεικόν.

769. ἐμπλήσαιμι] ἄν πλήσαιμι conj. Kirch. Recte, opinor. οὐ γὰρ ἄν πανσαίμεθα — Herw.

771. πάσχων τ' ἔκαμνον] πάσχων ὅς' ἔκαμον Herw.

774. ἄλιον ἐφθείρου πλάνον] Cf. Fr. 636, 2. νομάδα κνματοφθάρον | ἀλμαίετον.

775. ἐνιαυσίους — ἔτεσι διήλθον ἐπὶ Faehse.

780. φεύγ' —] Hunc versum damnat cum aliis Cobetus. Cf. Med. 1310. οἴμοι, τί λέξεις; ὥς μ' ἀπώλεσας, γύναι. Hipp. 333. οἴμοι, τί λέξεις; ὥς μ' ἀπώλεσας.

783. ἀέλπτος] Qu. ἀέλπτως. τ' post ἐμποδῶν delet Badham.

784. τᾶμ' — λέχη] Cf. 427. φυλάσσειν τᾶμ' ἀναγκάσας λέχη.
 785. εἰς ξμ' ἦν ἔτλην ἐγώ] εἰς ξμὴν εὐνὴν ἔτλη F. W. Schmidt.
 Weckl. εἰς ξμὴν ἔτλη τύχην Schmidt. Qu. εἰς ξμ', ὧ τάλαιν' ἐγώ.
 788. Cf. Tro. 620. οἷ' ἔγώ τάλαινα, τοῦτ' ἐκεῖνό μοι πάλαι |
Ταλθύβιος αἰνιγμ' οὐ σαφῶς εἶπεν σαφές.
 791. προσήτεις βίοντον] Mendicabar̄is victum. Cf. ad Arist.
 Ach. 429. οὐπου (supr. ἦ που) C. Lege ἦ που.
 793. ἀμφ' ἐμῶν γόμων] Cf. Hec. 76. 580.
 796. πειθῶ] I. q. πίστις.
 801. ναοῖς] βωμοῖς Herw.
 802. οὐδ'] Qu. οὐκ.
 803. μὲν εἰσι mss. μενεῖ σε Cant. μένει σε Musgr.
 808. ἀνανδρ' ἀρ' εἰπας] ἀνανδρά γ' εἰπας recte Cobet. Sub-
 audi εἰ λείπω σε.
 809. δν σπεύδεις mss. δ σπεύδεις Seidler. Cobet.
 810. οὕτω σιδήρω] οὕτος, σιδήρω Cobet. Herw. εἴ πως —.
 F. W. Schmidt. οὗτος σιδηρότρωτον οὐκ ἔχει δέμας conj. Naber.
 σιδηρῶ τρωτόν] σιδηρότρωτον Herw.
 816. ἦ τολμητός] Qu. ἦ ἔμπολητός. λόγων] δόλων Herw.
 ad O. R. 961.
 817. τύραννος mss. τύραννός σ' Schaef. prob. Elmsl. ad Her. 52.
 818. γινώσεται γ'] Leg. γινώσεται μ'. Cf. Ach. 442. τοὺς μὲν
 θεατὰς εἰδέναι μ' ὅς (l. εἰδέν ὅστις) εἰμ' ἐγώ.
 825. εἴπως] ἴσως Herw. εἴ πως ἂν ἀναπέσαιμεν ἱκετεύοντέ
 νιν] εἴ πως νιν — νῶ Cobet.
 826. ὑπάγεις μ'] Cf. Andr. 906. εἶ μ' ὑπηγάγου (ὑπήγαγες?).
 827. παρόντ' ἐπ' αἴας] παρόντα γαίᾳ Nauck. παρόντ' ἐν αἴᾳ
 dubitanter F. W. Schmidt.
 830. γυναικὶ πρόσφορον γυνή] Cf. Com. anon. IV. 668. γέρων
 γερόντι γλῶτταν ἡδίστην ἔχει, | παῖς παιδί, καὶ γυναικὶ πρόσφορον
 γυνή, etc.
 831. ὥς οὐκ —] V. Elmsl. ad Med. 896. ἀχρωστα γόνατα]
 Cf. Phoen. 1619. σοί τ' εὖ λέλεκται γόνατα μὴ χρώζειν ἐμά. Med. 497.
 836. κοῦποι' ἀλλάξιν λέχη] Qu. μηδ' ἔτ' —. Sed cf. Theocr.
 XXI. 59. ὦμοσα δ' οὐκέτι λοιπὸν ὑπὲρ πελάγους πόδα θεῖναι
 (l. θήσιν), | ἀλλὰ μένειν (l. μενεῖν) ἐπὶ γᾶς. Vel πρὶν καταλλά-
 ξαι λέχη.
 840. κἀγὼ, στερηθεὶς σοῦ, τελευτήσιν βίον conj. Fritzsche.
 prob. Pflugk.
 849. τὸν Νηλέως τ' ἄπαιδα Lenting. Both. Weckl. prob. Ellis.
 855. Cf. Or. 1184. τί χρῆμα θράσουσ'; ὑποτίθης τίν' ἐλπίδα;
 γενέσθαι et mox μεταστῆναι Herw. ad O. R. 832.
 857. τῆς τύχης γὰρ ὧδ' ἔχω] Cf. ad Hipp. 462. Fr. 365.
 αἰδοῦς δυσκορίτως ἔχω πέρι.
 865. σύ μοι] σὺ μὲν (propter σὺ δ' αὖ 868) Elmsl. ad Med. 481.

866. *θειον* (*θείου* g.) δὲ *σεμνοῦ* (*εἰς σεμνοῦ* l.) *θεσμὸν αἰθέρος* *μυχῶν* mss. *θείον* δὲ *σεμνόθεσμον αἰθέρος μυχὸν* conj. Pflugk. *θείον* δὲ *σεμνοῦ θᾶκον αἰθέρος, μυχῶν* | *ὥς* — conj. Kirch. *θείον* recte haud dubie Pflugk. Cf. ad Ar. Pac. 961. *θείου δὲ θεσμῶ σεμνὸν αἰθέρος μυχὸν* Rauchenstein. *θείου δὲ σεμνὸν θᾶσσον* — Schenkl. *Lege θείον τε* (non δὲ) *σεμνοῦ κοῖλον αἰθέρος μυχόν*. Cf. Iph. T. 1177. *σεμνὸν γ' ἐπ' αἰθέρ'*. Fr. 890, 8. *ὁ σεμνὸς οὐρανός*. Fr. 140, 5. *τοῦ σεμνοτάτου δι' Ὀλύμπου*. Fr. 890, 9. *ἐρᾷ δ' ὁ σεμνὸς οὐρανὸς πληρούμενος δμβρον* etc. Arist. Nub. 570. *Αἰθέρα σεμνότερον*. *θείον*] I. e. *θείῳ κάθαιρε*. Cf. Hom. Od. 22, 482. *ὅρα θεεῖώσω μέγαρον*. 23, 50. *δῶμα θεεῖούται*. *θεσμὸν*] *θερμὸν* vel *θολερὸν* conj. Badham.

867. *πνεῦμα θολερὸν* tuetur Cobet. ex Plutarcho p. 383 B. *οὐρανοῦ δεξώμεθα*] *οὐρανοῦ 'λεξώμεθα* (i. e. *ἀλεξ'!*) Cobet. Qu. *ῶς* — *φενξούμεθα*.

871. *πόνον* δὲ *νόμιμον* Kirch. *νόμον* δὲ *σεμνόν* Schenkl. *ὄιον* δὲ *τὸ δέον* F. W. Schmidt.

873. *Ἐλένη, σὺ τὰμὰ πῶς δέχει θεσπίσματα*; conj. Badham.

884. *Κύπρις δὲ νόστον*] *αὕτη δὲ νόστον* F. W. Schmidt.

885. *ὥς μήτ' ἐλεγχθῇ*] *ὥς μὴ 'ξελεγχθῇ* F. W. Schmidt.

886. *ὠνητοῖς*] *ἀνονήτοις* Pierson. prob. F. W. Schmidt. *ἐνικ' ἀνηνύτοις γάμοις* W. Ribbeck. *Ἐλένη δοῦσα μωμητοὺς γάμοις* Rauchenstein. *οὔνεκ'*] *Lege εἵνεκ'*.

887. *τέλος δ' ἐφ' ἡμῖν*] *Leg. — ἐν ἡμῖν*. Cf. Pind. N. 10, 29. *πᾶν δὲ τέλος ἐν τιν ἔργων*.

888. 889. *διολέσω — σώσω*] Qu. *διολέσαι et σώσαι*.

890. *προστάσσει τάδε*] Qu. *προστάξας ἔχει*.

891. *νοστήσας τύχης*] Qu. *προσσχών τις τύχη*.

894. Cf. Herc. 1206. *ἵκετεύομεν ἀμφὶ σὺν γενειάδα καὶ γόνυ καὶ χέρα προσπίπνων*.

895. Cf. Herc. 1214. *σὲ τὸν θάσσοντα δυστήνους ἔδρας* | *αὐτῶν*.

899. *φιλιτάς*] *φιλιτάτου* Cobet.

903. *τὰ κτητὰ δὲ*] Qu. *τὰ κτήματα*.

904. *ἐς ἀρπαγὰς*] *Ut ἐς ἀμβολάς*. Sed qu. *ἐξ* (ἀφ') *ἀρπαγῆς*.

905. *ἐατέος δ'*] *Versus politicus* sec. Cobet. *ἄδικός τις ὢν*] *ἄδικος εἴ τις ὢν* Schmidt. Qu. *ἄδικος ὢν ἀεί* (aut *αἰὲν ὢν*). simile *ος*. *ἄδικός τις ὢν*] Qu. *ἄδικος ὢν ἀεί* (aut *αἰὲν ὢν*).

906. *κοινός* —] Cf. Men. 531, 6. *ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς νόμοις* | *ἐφ' οἷσπερ ἡμεῖς ἔσπασας τὸν ἀέρα* | *τὸν κοινόν*. Menand. IV. 227. *ἔσπασας τὸν ἀέρα* | *τὸν κοινόν, ἵνα σοι καὶ τραγικώτερον λέγω*.

908. *μὴ ἔχειν*] *μὴ σχεῖν* Headlam.

909. *μακαρίως*] *καιρίως* Badham. *ἀθλίως δ' ἐμοί*] *ἀθλίως δ' ἄμα* Naber. Qu. *ἀθλίως δ' ὁμῶς*.

918. *συγγόνῳ πλέον νέμειν*] Cf. Hec. 868. *ὄχλῳ πλέον νέμειν*. Suppl. 241.

919. τὰ θεῖ' ἡγουμένη] τὰ θεῖ' αἰδουμένη Naber.
 923. Cf. 14. τὰ θεῖα τὰ τ' ὄντα καὶ μέλλοντα πάντ' ἡπίστατο.
 925. πάρεργον δοῦσα] Leg. πάρεργον θείσα. Cf. Soph. Ph. 473.
 ἀλλ' ἐν παρέργῳ τοῦ με.
 928. Φρυγῶν — πολυχρύσους δόμους] Cf. Iph. A. 787. αἱ πολυχρύσοι Λυδαὶ καὶ Φρυγῶν ἄλοχοι. Nicol. com. IV. 580. ὁ Λυδῶν τῶν πολυχρύσων ἀναξ.
 930. κλύοντες, εἰσιδόντες] κλύοντες εἴτ' ἰδόντες Schenkl.
 931. οὐκ ἄρ' ἦν mss. οὐκ ἄρ' ἦν Dind. Herw. οὐκ ἄρ' ἦ Choet. οὐκ ἦμην Choerob. De qua forma cf. Tro. 474. Trag. adesp. 97. σοφῇ μὲν ἦμην, ἀλλὰ πάντ' οὐκ εὐτυχῆς.) Fort. οὐ φανῶ.
 932. πάλιν μ' ἀνάξουσ' (aut ἀνέξουσ') ὥς γε σώφρον' αὐθις αὖ Schmidt. Cf. Eur. Fr. 671. ὁ δ' εἰς τὸ σώφρον ἐπ' ἀρετὴν τ' ἄγων ἔρως etc.
 935. ὄντων] αὖ τῶν (!) Herw. Qu. νῦν τῶν.
 936. καὶ μὲν θανῶν ὁδ'] καὶ μὴ παρῶν ὁδ' Seager in Class. Journ. XX. 279. κατεσφάγη] διεφθάρη Schenkl. κατεφθάρη Ribbeck.
 941. παιδί] παιοὶ Pors., ni fallor.
 944. οἰκτροὶ conj. Portus. Recte.
 946. ψυχῆς πέρι] ψυχῆς ὑπερ Badham.
 948. δακρῦσαι] διάναι Naber. Qu. νοτίζειν. Cf. Iph. T. 833. γόος τὸ σὸν νοτίζει βλέφαρον.
 954—958. Spurius habet Herw.
 954. Post ξένον deleatur virgula.
 955. ζητοῦντά γ' mss. Dind. (Recte, opinor.) ζητοῦντά μ' Reisk. Wecklein.
 957. τὴν Τροίαν] Cf. Andr. 705. Cycl. 198. Versum spurium habent Nauck. F. W. Schmidt.
 960. καὶ σῆς —] Cf. Med. 1360. τῆς σῆς γὰρ, ὥς χρῆν, καρδίας ἀνθηψάμην. 55.
 961. πόθῳ] πινῶν [πίτων] Heath. πεσὼν Badham. Nauck. σποδῶ Munro. σταθεῖς Schmidt, coll. Or. 116. Aj. 1171. τάφου idem (coll. Hom. Il. 23, 619. Πατρόκλοιό τάφον μνήμ' ἔμμεναι. Eur. Tro. 39. Plat. Phaed. 81. D. et χῶμα τάφου Hec. 221. Suppl. 53.). λέξαι τάδ' — ποθῶ Wecklein prob. Naber.
 964. νῦν] νῶν Naber, qui "Non filia Theonae sed filius Theoclymenus patri in regno successit."
 973. γ' εὐσεβοῦς G. γε εὐσεβοῦς L. γε μὴ εὐσεβοῦς Herm. Weckl. γε δυσσεβοῦς Elmsl. ad Bacch. 263. γε θεοσεβοῦς Badham. ἀνάγκασόν γ' ἀπ' εὐσεβοῦς πατρὸς | κρείσσω τραφεῖσαν — conj. Pflugk, coll. Ion. 262. 693.
 974. τᾶμ' ἀποδοῦναι λέχη mss. τᾶμ' ἐμοὶ δοῦναι λέχη conj. Pflugk. τὰμά μοι — malit Weckl. τὰμά παραδοῦναι λέχη Badham. τᾶμ' ἀποδιδόναι λέχη Madvig.

982. *τήνδ' ἐμοί* —] *τήνδ' ἐλεῖν* F. W. Schmidt.
 987. *ἀθάνατον ἄλγος*] *ἀθάνατον ἄχος* (*αἰσχος*) F. W. Schmidt.
 coll. Aesch. Suppl. 988. *χώρα δ' ἄχθος* [f. *ἄλγος*] *δείζων πέποι*.
 Soph. Tr. 1202.
 991. *εἰ δ' αὖτ' ἐδάκρυσ'* conj. Kirch.
 992. *ἐλεινός* —] *ἡ δειλός* — F. W. Schmidt.
 993. *δυσκλεῶς γὰρ οὖν κτενεῖς* Reisk. *δυσκλεεῖς γὰρ οὐ κτε-*
νεῖς Schmidt, coll. Alc. 725. *θανεῖ γε μέντοι δυσκλεῆς, δταν θάνη*.
 Adde Orest. 1133. *δυσκλεῆς ἄν ἦν φόνος*.
 998. *πέφυκα — εὐσεβεῖν*] Cf. Rhcs. 107. *οὐ γὰρ αὐτὸς πάν-*
ἐπίστασθαι βροτῶν | πέφυκεν.
 999. *φόνω δ' ἐμαντήν καὶ κλέος* — F. W. Schmidt. *φιλῶ τ'*
 Qu. *φιλῶ δ' κλέος — μάναιμι*] Cf. Solon. El. 30. *μάντας καὶ*
καταισχύνας κλέος. Aesch. Ag. 1669. *μαίνων τὴν δίκην*.
 1001. *φανήσομαι*] *φανήσεται* Badham.
 1002. *ἐνεστι* —] Cf. Fr. 170, 2. *καὶ βωμὸς αὐτῆς ἔστ' ἐν ἀν-*
θρώπων (ἀνθρώπων?) φύσει.
 1006. Cf. Theocr. XXVII. 15. *χαιρέτω ἅ Παφία· μόνον ἴσας*
Ἄρτεμις εἴη.
 1008. *πειράσομαι — ἀεί*] Hunc versum damnant Badh. Cobet.
 1010. De constructione cf. Iph. A. 1189. *ἡ τὰρ δοννέτω*
τοὺς θεοὺς ἡγοίμεθ' ἄν, | εἰ τοῖσιν αὐθένταισιν εὖ φρονήσομεν.
 1011. *εἰ μὴ ἀποδώσω*] Qu. *εἰ μὴ ἀποδοίην*. Sed cf. ad 1010.
 1013—1016. Versus fortasse spurii.
 1016. *εἰς ἀθάνατον αἰθέρ'*] Malim *εἰς οὐράνιον αἰθέρ'*. Cf.
 Fr. 836, 11. *εἰς οὐράνιον πάλιν ἦλθε πόλον*.
 1018. *ἄ μου*] Qu. *ἄκ μου*.
 1021. *χίκατεύτε*] Rara crasis. Sic *κίχθῳδία* Cratin. jun. 13.
 1022. *τὴν ἐξοδὸν γ'*] *τὴν ἐξοδὸν γ'* Fix Nauck. *εὐρίσκει* ἐξο-
δὸν τινα Herm. *ἐξοδὸν γ' εὐρίσκατε*] *ἐξοδὸν ματεύετε* Herw. ad
 O. R. 1053.
 1023. *σιγήσομαι*] *χωρήσομαι* Naber. Qu. *ἐκστήσομαι*.
 1033. *τοῦνθένδε δὴ σὲ τοὺς* —] Qu. *τοῦνθένδε δ' αὖ σ' ἐμοί* —.
 1034. *κοινήν συνάπτειν*] *κοιῆν* — malit Cobet. Qu. *κοιῆν*
συνευρεῖν.
 1038. *ἐς κοινόν γε νῶν*] *ἐς κοινόν τε νῶν* jure malit R. Ellis.
 Qu. *χρηστὸν εὐγενές τε νῶν*.
 1042. *πεδίων* —] *πάντως* — Schenkl. *ἐπὶ τῶνδ'* (i. e. *δίφρων*).
ἄπειροι βαρβάρου γ' ὄντες χθονός F. W. Schmidt.
 1045 sq. Cf. Soph. O. C. 583—584.
 1045. *οὐκ ἄν σ' ἀνάσχοι*] Cf. Herc. 1254. *οὐκ ἄν σ' ἀνά-*
σχοιθ' Ἑλλὰς ἀμαθία θανεῖν.
 1048. *ἦν γὰρ εἶχομεν*] *ἦ* — *ἦλθομεν* Nauck. *ἡ γὰρ ἦγέ μ' ἐ-*
θάλασσ' ἔχει F. W. Schmidt, coll. Soph. Phil. 527. *χὴ γὰρ αὖ*
ἄξει etc. O. R. 753. Aesch. Pers. 560.

1050. βούλει λέγεσθαι] βούλει γενέσθαι — λόγῳ θανῶν F. W. Schmidt. Qu. βούλει, Μενέλαε, μὴ θανῶν ἔργῳ, θανεῖν; λόγῳ θανῶν mss. τεθνηκέναι Cobet. Dind. Schenkl. Nauck. Herw. Weckl. μὴ θανῶν ἔργῳ, θανεῖν Herm.

1051. κακὸς μὲν ὄρνις] Imo — οὖρνις. εἰ δὲ κερδανῶ λέγειν] εἰ δὲ κερδανῶ βλέπειν Mekler. εἰ δὲ κερδανῶ θέλων Ribbeck. εἰ δὲ κερδανῶ σ' ἔχειν F. W. Schmidt. Qu. εἰ δὲ κερδανῶ σ' ἐγώ, aut εἰ δὲ κερδανῶ λόγῳ.

1052. ἔργῳ θανεῖν] τεθνηκέναι Cobet.

1054. θρήνοισιν ὥστε θανάσιμον F. W. Schmidt.

1056. παλαιότης] ἀπαιόλη Herm. ματαιότης Cobet. V. L. p. 602. prob. Herw. ad Ion. 549. γ' ἐνεστί τις] Qu. σου 'νεστί τις.

1060. κενοταφοῦντ'] Cf. 1546. δν ἀπόντα κενοταφεῖ.

1061. ἥ καθήσομαι mss. ἥ καθήσομεν Heath. Musgr. Elmsl. Qu. ἥ καθήσομαι (ut in cod. C.). Vel εἰς ἣν θήσομαι. σωτηρίας ἄκος] Cf. Soph. Fr. 281. σωτηρίας — φάρμακα.

1062. πελαγίας ἐς ἀγκάλας] Leg. πελαγίους —. Ita etiam Dind. Cf. 1436. πελαγίους ἐς ἀγκάλας. Or. 1376. Aesch. Pers. 427. πελαγίας ἄλός (hic propter metrum). Cho. 579. πόντιαί τ' ἀγκάλαι. Nausicrat. IV. 575. πελαγίαις ἐν ἀγκάλαις. Aesch. Fr. 450. κυμάτων ἐν ἀγκάλαις. Arist. Ran. 704. Archiloch. Fr. 22.

1063. ὥς εὖ τόδ' εἶπας] εὖ τοι τόδ' εἶπας Cobet. εἰ χέρσῳ ταφάς] Lego εἰ 'ν χέρσῳ ταφάς.

1064. θεῖναι κελεύσει, 'ς οὐδὲν (?) ἡ σκῆψις φέρει Cobet. κελεύει] Qu. κελεύσει cum Lud. Dind.

1069. σέ καί —] Qu. σέ τοι —.

1074. νεὼς δρόμος] καλὸς δρόμος F. W. Schmidt. Qu. πλοῦς οὔριος. Cf. Soph. Phil. 641.

1075. πόνους — παύσουσί μου] παύουσι malit Cobet.

1078. θανόνθ'] φθίνονθ' F. W. Schmidt. δρᾶν] δρῶν Badh.

1079. ἀμφίβληστρα σώματος] Cf. Fr. 698, 1. πτώχ' ἀμφίβληστρα σώματος λαβὼν ῥάκη.

1080. ναυτικῶν ἐρειπίων] Qu. 'κ ναυτικῶν ἐρειπίων. Cf. Tro. 1025. πέπλων ἐρειπίοις. Aesch. Fr. 273. ναυτικῶν τ' ἐρειπίων.

1082. εὐτυχὲς τάχ' ἂν πέσοι] Imo εὐτυχῶς. Cf. ad Soph. El. 1466. Or. 595. οἷς δὲ μὴ πίπτουσιν εὖ (γάμοι).

1085. ἦν γὰρ τι πλημμελὲς σε δρᾶ] ἦν γὰρ καὶ τι δὴ μέλλῃ σε δρᾶν F. W. Schmidt, coll. Or. 1191. ἦν τι Μενέλεως σε δρᾶ. Cf. Med. 306. μὴ τι πλημμελὲς πάθης.

1088. ἀνταλλάξομαι] Cf. v. ἀντάλλαγμα Or. 1155.

1089. παρηῃδί τ' ὄνυχα — ἐμβάλῳ] Cf. Suppl. 76. διὰ παρηῃδος ὄνυχα λευκὸν αἵματοῦτε. Or. 959. χροός mss. χερός Jacobs. Dobr. Weckl. Recte, opinor.

1090. βλέπω δύο ῥοπάς] Cf. Thuc. V. 103. ἀσθενεῖς τε καὶ ἐπὶ ῥοπῆς μῶς (σμικρᾶς?) ὄντες. Qu. βλέπω ῥοπῆς ἔπι. Cf. Soph.

O. C. 1508. ῥοπή βίου μοι. Fr. 82. ἐν οὖν ῥοπῇ τοιαύτῃ κειμένη.
O. R. 961. Eur. Hipp. 1163. δέδορκε μέντοι φῶς ἐπὶ σμικρᾷ ῥοπῇ.

1093. Cf. Alc. 1059. ἐν ἄλλῃς δεμνίοις πίττειν νέας.

1094. ἀνάψυξον πόνων] Cf. Fr. 135, 3. γάλακτος κίσσινον φέρων
σκύφος | πόνων ἀναψυκτήρ'. Ion. 1604. ἐκ τῆσδ' ἀναψυχῆς πόνων.
Iph. T. 92. ἀμπνοάς ἔξειν πόνων. Suppl. 615. κακῶν ἀναψυχᾶς.
Intransitive Diph. 81. ἀνέψυξα (i. e. ἀνεπανασάμην).

1095. ὀρθὰς ὠλένας πρὸς οὐρανὸν ῥίπτονθ'] Cf. Arist. Vesp.
1530. ῥίπτει σκέλος οὐράνιον. 1526. ῥίπτοντος ἄνω σκέλος. Pac. 332.
τὸ σκέλος ῥίπαντες.

1096. ῥίπτονθ'] ὀρέγονθ' F. W. Schmidt, coll. Med. 902. Hom.
Il. 15, 371. ἀστέρων ποικίλματα] Cf. Aesch. Prom. 24. ἡ ποικι-
λείμων νύξ.

1097. κάλλος] κῦδος Usener. I. q. κάλλους δόξαν secundum
F. W. Schmidt.

1100. τὸ σῶμ' ἐν βαρβάροις] τὸ σῶμα βαρβάροις Herw., qui
tamen cum Nauckio suspectum versum habet.

1103. ἔρωτας, ἀπάτας] Qu. ἔρωτος ἀπάτας.

1104. μετρία] μέτριος malit Cobet. δωμάτων] σωματίων
Musgr. prob. Herw.

1105 sq. Cf. Aesch. Ag. 866. καὶ τραυμάτων μὲν εἰ τόσων
ἐτύγγανεν — τέτρωται (non ἐτέτρωτ' ἄν) δικτύου πλέον λέγειν.

1105. εἰ δ' ἦσθα μετρία] εἴθ' ἦσθα μετρία F. W. Schmidt.
Weckl. Non assentior. τᾶλλα γ' ἡδίστη — πέφυκας] τᾶλλα δ' —
male Weckl. Qu. τᾶλλ' ἄν ἡδίστη θεῶν | ἔφνυ ἄν. Cf. Alc. 790.
τίμα δὲ καὶ τὴν πλεῖστον ἡδίστην θεῶν | Κύπριν βροτοῖσιν.

1107 sq. σὲ τὰν — ξυνεργός] Cf. Arist. Av. 210 sq. ἄγε —
γέννους ξουθῆς.

1107. σὲ τὰν —] Cf. Herc. 1214. σὲ τὸν θάσσοντα δυστήνους
ἔδρας | αὐδῶ etc. ἐναυλείεις ὑπὸ δειδροκόμοις] Qu. ἐναύλους κρύφθ'
(i. e. κρυπτὰ) ὑπὸ δειδροκόμοις etc. Cf. Herc. 371. ξύγχροτοί θ'
'Ομόλας ἐναυλοι. Bacch. 122. Fr. 740, 4. κατ' ἐναυλ' ὀρέων ἀρά-
τους (ἀράτων?). Hesiod. Th. 129. οὔρεα μακρὰ θεῶν χαρίεντας ἐναύ-
λους Νυμφέων. Hom. Il. 16, 71. τάχα κεν — ἐναύλους πλήσειαν
νεκύων. 21, 283. ὃν ῥά τ' ἐναυλος ἀπόερσθ. H. Ven. 74. 124. Sub-
audiendum αὐλοῖς aut αὐλαῖς. ἐναυλείεις] Vox nusquam alibi
apud tragicos reperta.

1108. θάκους] βάσσας Herw. μουσεῖα] Cf. ad Arist. Ran. 93.
χειλιδόνων μουσεῖα. ἀναβοάσσω] ἀνεβόασα Musgr. Recte.

1109. τὰν ἀοιδοτάταν ὄρνιθα] Cf. Theocr. XII. 7. ἀηδῶν | συμ-
πάντων λιγύφωνος ἀοιδοτάτη πετεινῶν. Arist. Vesp. 1278. κιθα-
ραοιδότατος.

1111. ξουθᾶν γενύων] Cf. Aesch. Ag. 1142. οἷά τις ξουθᾶ —
ἀηδῶν. Arist. Av. 216. 744.

1112. θρήνοις ἐμοῖς ξυνεργός] Qu. θρήνοις ἐμοῖς ξυνφθός.

1114. αἰδούσα mss. Pflugk. αἰδούσα Lachmann.
 1115. πόνον] πότιμον Badham.
 1117. δς ἔμολεν mss. δτ' ἔμολεν Lenting. Hoffmann. Klotz.
 1120. Πάρις αἰνόγαμος] Cf. Aesch. Ag. 712. Πάριν τὸν αἰνό-
 λεκτρον.
 1121. πομπαῖσιν Ἀφροδίτας] Cf. Aesch. Ag. 681. πομπῇ Διὸς
 ξενίου.
 1122. πετρίναις ῥιπαῖσιν ἐκπνεύσαντες] Cf. Soph. Ant. 137.
 ἐπέπνει ῥιπαῖς ἐχθίστων ἀνέμων.
 1123. Ἄιδαν μέλεον ἔχουσιν] Qu. Ἄιδαν μέλανα ναίουσιν (αἷ).
 1128. μονόκωπος ἀνήρ] Cf. Soph. O. R. 846. ἀνδρ' ἐν' οἰόζωνον.
 1129. Καφηρείαις mss. Καφηρείσιν Heath. Qu. Καφαρίσιν.
 1130. ἐνάλοις] ἐνάλοισιν Badham.
 1131. ἀστέρα λάμπρας] Qu. ἀστέρ' ἀνάφρας.
 1134. τέρας οὐ τέρας mss. γέρας οὐ γέρας Badham. Weckl.
 Vulgatam tuetur Ellis, coll. 256. 260. Cf. Andr. 103. Ἰλίῳ αἰπεινῇ
 Πάρις οὐ γάμον ἀλλά τιν' ἔταν ἡγάγετ' εὐναίαν εἰς θαλάμους Ἑλέναν.
 ἔριν Δαναῶν] Cf. 248. ἔριν — ἔθετο Πριαμίδαισιν Ἑλλάδος.
 1135. νεφέλαν L G. νεφέλας l. νεφέλας Herm. Qu. ὀλοᾶν, aut
 Ἑλλέναν. Cf. 707. νεφέλης ἄρ' ἄλλως εἶχομεν πόρους πέρι.
 1136. ἱερὸν mss. ἔργον F. W. Schmidt. Weckl.
 1137. θεὸς — ἢ τὸ μέσον] Cf. Cycl. 218. μήλειον ἢ βρότειον
 ἢ μεμιγμένον. Aesch. Prom. 116. θεόσυντος ἢ βρότειος ἢ μεμιγμένη
 (ὀδμή); Alex. III. 493. οὐ θνητὸς οὐδ' ἀθάνατος, ἀλλ' ἔχων τινὰ |
 σύγκρασιν.
 1141. δεῦρο καὶ αὐθις ἐκεῖσε —] Cf. Tro. 284. δς παντὰ τὰκεῖο'
 ἔδειτ' ἀντίπαλ' αὐθις ἐκεῖσε διπτύχῳ γλώσσῃ. Arist. Ran. 1077. πλεῖν
 (πλεῖ) δευρὶ καὐθις ἐκεῖσε.
 1142. πάλιν ἀντιλόγοις] πάλιν ἀμφιλόγοις Dobr. πάλιν ἀντι-
 πάλοις Herw. Qu. ἀντιπάλοις, aut ἀντιπνόις.
 1144. ὦ Ἑλένα Seidler. prob. Badham.
 1148. γαῖαν, ἄδικος, [προδοτός,] ἄπιστος, ἄθεος, οὐδ' ἔχω conj.
 Badham.
 1151. τὰς ἀρετὰς κτᾶσθε] I. q. εὐδοξίαν, famam, virtutem
 (Virg. Aen. VI. 806.). Cf. Fr. 1096. πόνω — ἀρετὴν ἐπεκτήσατο.
 Thuc. I. 123. πάτριον γὰρ ἡμῖν ἐκ τῶν πόνων τὰς ἀρετὰς κτᾶσθαι.
 Soph. Phil. 1420. ὅσους πονήσας (ὑποστάς;) καὶ διεξελθὼν πόνους |
 ἀθάνατον ἀρετὴν ἔσχον. Theogn. 487.
 1152. ἐν δορός — λόγχαισιν] Cf. Soph. Tr. 856. ἰὼ κελαινὰ
 λόγχα προμάχον δορός.
 1154. θνατῶν δίκας conj. Badham. ἀπαθῶς] Qu. ἀμαθῶς
 cum Musgr.
 1158. ἔλιπον] Qu. ἔλαχον.
 1161. Ἄιδα μέλονται] Cf. 196. Andr. 851. ἵνα θανοῦσα νερετέ-
 ροισιν μέλω. Iph. T. 642. τὸν χερνίβων θανίσι μελόμενον — αἱμακταῖς.

1162. φλογερὸς] φλογμὸς Steph. prob. Herw., coll. Hec. 474. Suppl. 691. 1019. σέλας conj. Badham, ob sequens φλόξ.

1164. συμφοραῖς ἀθλίους mss. ἐν συμφοραῖσιν Ἰλίους conj. Badham.

1165. ὦ χαῖρε, πατὴρ μνημ'] Scribe ὦ χαῖρε πατὴρ μνημ'. ἐπ' ἐξόδοισι] Cf. Soph. El. 328. τίν' αὖ σὺ τήνδε πρὸς θνητῶν ἐξόδοις | ἐλθοῦσα φωνεῖς φάτιν;

1168. προσεννέπει] προσεννέπω Cobet. ob praecedens ἔθαψα.

1180. λυέθ'] Qu. λείπεθ'.

1188. κόμας — ἀπέθριψας] Cf. Or. 128. ἀπέθριψεν τρίχας.

1189. χλωροῖς —] Cf. Med. 902. κάμοι κατ' ὅσων χλωρὸν ὠρμήθη δάκρυ. 918. αὐτή, τί χλωροῖς δακρύοις τέγγεις κόρας —; Soph. Tr. 847. ἀδινῶν χλωρὰν τέγγει δακρύων ἄχραν.

1195. ἐν τῷ δὲ κείσαι ξυμφορᾶς;] Fort. — ξυμφορᾶ. Sed cf. Soph. Ant. 1229. ἐν τῷ ξυμφορᾶς διεφθάρης; Aj. 314. κἀνήρει ἐν τῷ πρῶγατος κυροῖ ποτέ. 323. O. C. 1510. ἐν τῷ δὲ κείσαι τοῦ μόρου τεκμηρίω; Tr. 1145. φρονῶ δὴ ξυμφορᾶς ἐν' ἔσταμεν.

1197. οὐδέν τι] Cf. Med. 188.

1201. μόλοι γάρ] μόλοι δέ γ' Kirch. Qu. μόλοι γοῦν. Vel μόλοι δ' ὅποι σφ' ἐγὼ χρῆζω μολεῖν. ὡς mss. οἱ σφ' Lenting. Weckl.

1209. οἰκτρότατον ὑγροῖσι ἐν κλυδωνίοις mss. οἰκτρόταθ' ὑγροῖς ἐν — Herm. Weckl. οἰκτρότατά γ' — Pflugk. ad Her. 683. οἰκτρότατον ὑγροῖς ἐν κλυδωνίοις Scal. prob. Elmsl. ad Suppl. 303. Qu. οἰκτρότατ' ἐν ὑγροῖσιν —, vel οἰκτρόταθ' ὑγροῖσιν ἐν —. Nisi potius corrigendum θάνατον δὲ ποῖον in v. 1208.

1211. ἀλμένοις — πέτραις] Qu. ἀλμένους — πέτρας.

1217. ἀνείλον] ἀνείλont' Cobet, coll. v. 1615. Xen. Hell. I. 7. 11.

1218. Τροία] Qu. Τροίαν.

1222. πόσιν] πότερον Naber. Addendum enim fuisse pronomen possessivum. Cf. tamen 1287. κοῦκ ἂν δύναιτο ζῆν ὁ καθαπνὼν πόσις (πάλιν Naber).

1224. οὐνεκ'] Lege εἵνεκ'.

1225. φίλος γάρ ἐστιν ὅς ποτ' ἐστὶν ἐνθάδ' ὦν] φίλος γάρ ἡμῖν, δέσποτ', ἐστὶ καὶ θανῶν Herw. φίλος γάρ ἐστιν, ὅς ποτ' ἐστὶν, ἐνθ' ἂν ὦ conj. Pflugk. φίλος γάρ ἐστιν ὥς ποτ' ἐνθάδ' ὦν πόσις Nauck. — ὡς πόσις γ' ὁ μὲν θανῶν Schmidt. Qu. — ὡς πόσις γε καθθανῶν. Vel — ὡς ποθ', ἡνίκ' ἐνθάδ' ἦν. Vel — ὡς ὅτ' ἐνθάδ' ἦν πόσις. Vel — ὁ πόσις ὥσπερ ἐνθάδ' ὦν.

1226. Cf. Iph. T. 542. ὀρθῶς ποθεῖς ἄρ' εἰδέναι τάκεϊ, γίγαι.

1227. ἐν εὐμαρεῖ γοῦν] Cf. 1277. ἐν εὐσεβεῖ γοῦν —. Lege ἐν εὐμαρεῖ γάρ —;

1228. τόνδ' ἔτ' οἰκήσεις τάφον] τόνδ' ἔθ' ἱκετεύσεις (aut τόνδ' ἔτι σήσεις) τάφον F. W. Schmidt, coll. 981. οἰκήσεις τάφον] Cf. 962. ὦ γέρον, ὅς οἰκεῖς τόνδε λάϊνον τάφον.

1229. τὸν θανόντα δ' οὐκ ἔῤῃς] Cf. 1289. τὸν παρόντα μὲν | στέργειν πόσιν χοή, τὸν δὲ μηκέτ' ὄντι' ἔαν.

1230. πιστὴ γὰρ ἔσοι] Lege πιστὴ γὰρ εἰ σὺ. Et sic Elmsl. ad Ach. 788.

1231. ἀλλ' οὐκέτ'] Cf. El. 577. Arist. Ach. 471. ἀλλ' οὐκέτ', ἀλλ' ἄπειμι.

1232. χρονία] Annon χρόνιος? Cf. ad El. 1308.

1233. οἶσθ' οὖν δ' ὁρᾶσον;] Cf. ad Cycl. 131.

1235. σπονδὰς τέμωμεν] σπονδὰς καθῶμεν conj. Monk. ad Iph. A. 59.

1236. μεθίημι νεῖκος τὸ σὸν] μεθῆκα — Blomf. in Ed. Rev. p. 490. Cobet. (coll. Ion. 256. μεθῆκα τόξα. El. 260. 644. 622. Or. 433.). Badham. Cf. 1697. τὰ πάρος νείκη μεθήσω. ἴτω δ'] Qu. ἴτω θ'.

1243. ἐν πέπλων (pro πέπλοις) ὑφάσμασιν recte Scal. Cf. Chaerem. 14, 14. εἰς ὑφάσματα πέπλων.

1245. Cf. Soph. Aj. 1063. σῶμα τυμβεῦσαι τάφω.

1246. πῶς δαί;] Leg. πῶς δῆ; λέλειμμαι τῶν —] Cf. ad Or. 1185.

1247. γοῦν] Imo γὰρ. Cf. ad Arist. Eq. 87. ἐξορμίζομεν] ἐξορίζομεν R. Ellis.

1249. οὐκ οἶδ' ἔγωγ' — Herm. ὅδ' οἶδ'. ἐγὼ δ' — Badham Praef. Ion. p. XVI. εὐνωχοῦσα πρίν] οὐκ ἰδοῦσα πρίν F. W. Schmidt.

1254. πλοῦτον δέχοι' ἂν F. W. Schmidt. οὐνεχ'] Lege εἵνεχ'.

1259. γε μὲν δῆ mss. γε μέντοι Nauck. Weckl. Sed cf. Soph. El. 1242. Tr. 484. (?)

1260. οὐ τῶνδ' ἐν ἀγέλαις —] Corrige οὐ τῶνδ' ἐν ἀγέλαις —.

1264. τάδ'] An μάλ'? V. Pflugk. h. l.

1266. Cf. 1228. πῶς οὖν; τόνδ' ἔτ' οἰκήσεις τάφον;

1268. πόσον δ' —;] πόσον δ' ἀπείργειν μήκος (sc. δεῖ) malit C. Matthiae. πόσον δ' ἀπαίρειν (ἀπείργειν) εἰκὸς F. W. Schmidt. Cf. Her. 674. πόσον τι δ' ἔστ' ἄπωθεν Ἀργεῖον δόρυ; | ΘΕ. ὥστ' ἐξορᾶσθαι τὸν στρατηγὸν ἐμφανῶς. ἀπείργει] ἀπαίρει Seager in Class. Journ. XX. 279. ἀπαίρειν (ἀπείργειν) Schmidt. ἀπείργειν Herw. ad Ion. 627. repetito δεῖ a v. praec.

1269. ὥστ' ἐξορᾶσθαι] Qu. ὥς γ' ἐξορᾶσθαι (εἰς.). Cf. ad Her. 675. χερσόθεν] Cf. Her. 429.

1271. λύματ'] Cf. Aesch. Prom. 715. Soph. Aj. 667.

1272. γενήσεται] σταλήσεται F. W. Schmidt, coll. Iph. T. 70. ναῦν ποντίαν ἐστεῖλαμεν etc. δοθήσεται requirit Naber, qui "Recte diceretur hoc sensu γενήσεται σοι, sed nudum γενήσεται absonum est."

1274. Ante hunc versum lacunam fortasse duorum versuum statuit F. W. Schmidt, quorum prior Theoclymeni interrogationem,

alter Menelai responsum continuerit. *δρῶν ἀρκεῖς τάδε*] Cf. Soph. Ant. 547. *ἀρκέσω θνήσκουσ' ἐγώ.*

1277. *ἐν εὐσεβεῖ γούν*] Cf. 1227. *ἐν εὐμαρεῖ γούν* —.

1279. *ἐξελῶ κόσμον*] *ἐξέλου κόσμον* Cobet. Badham. *ἐξείω κόσμον* Dind. Qu. *κόσμον ἐξόλω.*

1280. Cf. Herod. I. 73. *νοστήσαντας δὲ αὐτοὺς κεινῆσι χεροῖ* etc.

1284. *ἀθλίως*] Lege *ἀθλίως σ'.* Et sic Badham. *νῦν σ'* Hartung.

1286. *τρύχουσα σαυτήν* mss. *τρύχου σὺ σαυτήν* Ald. *τρίχου σεαυτῆς* conj. Elmsl. ad Ach. 68. *τρύχου* (abs *τρυχῶ*) *σεαυτήν* Scal. Beck. Weckl. *τρύχου· σὺ σαυτήν* (sc. *ἔχεις*), — conj. Badham Præf. Ion. p. VII. Qu. *τρύχου σεαυτήν.* Vel *τρύχου· σὺ σώζει* (vel *σὺ μὲν ζῆς*). Vel *τρυχ' ὥδε σαυτήν.* Dispicet certe medium *τρίχου·*

Μενέλεως δ'] Melius, opinor, aberit particula.

1287. *δύναιτο*] *δύναιτ' αὖ* F. W. Schmidt. *πόσις*] *πάνω* Naber. Herw. ad O. R. 1477. *νέκυσ* F. W. Schmidt. Cf. ad 1222 Qu. *ποτε*, vel *ποιτ' ἄν.*

1297. *οὐκ ἐς ἀμβολάς*] Cf. Her. 270. *κλαίων ἄρ' ἄψει τῶνδε, κοῦκ ἐς ἀμβολάς.* 910. Herod. VIII. 21. *οἱ δὲ, ὡς ἐπύθοντο ταῦτα, οὐκέτι ἐς ἀναβολὰς ἐποιεῦντο τὴν ἀποχώρησιν.*

1300. *τυγχάνων*] Qu. *προστυχὼν*, vel *εἰ τύχοις.* Cf. Soph. O. C. 1482. *ἐναισίον δέ σου τύχοιμι.*

1304. *ποτάμιον — χεῦμ'*] Cf. Phoen. 800. *Ἰσμηνοῦ — χεῖμασι.* El. 152. *ποταμίους παρὰ χεύμασι.* Fr. 318, 2. *πόντιον χεῖμ' — εὐήνεμον.* Aesch. Suppl. 1020. *χεῦμ' Ἐράσινον.* 1029. Aesch. Fr. 192, 2. *Ἐρυθρᾶς ἱερὸν χεῦμα θαλάσσης.*

1305. *βαρύβρομόν τε κῦμ' ἄλιον*] Cf. Anth. P. VII. 256. 1. *Αἰγαίου βαρύβρομον οἶδμα.*

1307. *ἀρρήτον κούρας*] Cf. Fr. 63. *ἄρρητος κόρη.* Carcin. Fr. 5, 1. *Δήμητρος — ἄρρητον κόρην.*

1308. *κρόταλα — βρόμα*] Cf. Pind. N. IX. 8. *βρομίαν φόρμιγγα.* Soph. O. C. 1479. *διαπρύσιος διοβος.*

1310. *θηρῶν ὅτε ζυγίους | ζεύξας' ἦεν θεὰ σατίνας* Elmsl. ad Iph. T. 153. *θηρῶν δι* mss. *θηρῶντό τε* Weckl. *ζεύξασα θεὰ* mss. *ζεύξασαι θεὰ* Badham. Weckl.

1313. *παρθενίων*] Qu. *παρθενικῶν.*

1319. *δρομαίων — πόνων* mss. *δρόμων — πόνον* Nauck. *δρομαίων δ' ὅτε πόδα πλανητῶν* (vel *δρομαίων πόδ' ὅτε πολυπλάγκτων*) conj. Herw.

1320. *ἔπαυσε πόνων*] *ἐπαύσατ' ἄλῶν* F. W. Schmidt.

1321. *μαστεύουσα πόνους* mss. *μαστεύουσα φίλας* Nauck. *μαστεύουσ' ἀνόμως* Wecklein. *μαστεύουσ' ἀφανοὺς* Schenkl. *μαστεύσας ἄυπνος* (aut *ἀτελῶς*) F. W. Schmidt.

1323. *γ' L. G. δ' l. g. Par. supr. et Ald. τ' recte* Elmsleius ad Med. 1217.

1325. ῥίπτει δ'] Qu. ῥίπτει τ'. Et sic Elmsl. ῥίπτει] Intransitivum. Cf. ad Alc. 899.
1327. βροτοῖσι δ' ἄγλοα πεδία γᾶς | οὐ καρπίζουσ' ἀρότοις, | λαῶν τε φθείρει γενεάν, | ποιμένας τ' οὐχ ἔει θαλεράς | βοσκὰς εὐφύλλων ἐλίκων Elmsl. ad Iph. T. 153.
1328. καρπίζουσ'] Cf. Bacch. 406. ἄν — ποταμοῦ ῥοαὶ καρπίζουσιν ἀνομβροί.
1329. γένναν mss. γενεάν Seidler. Matth. Elmsl.
1332. πόλεων L. G. Weckl. πολέων (sic) l. Fix. Badham. Dind. ἀπέλειπε] ἐπέλειπε recte Badham.
1334. βωμοῖς τ'] Qu. βωμοῖς δ'. ἀφλεκτοί πέλανοι] Cf. Ion. 707. καλλίφλογα πέλανον.
1335. πηγὰς τ'] Qu. πηγὰς δ'. ἀμπαύει] Qu. αὐ παύει.
1339. μειλίσσων — δργὰς] Leg. μαλάσσων — δργὰς. Cf. Alc. 774. δργὰς μαλάσσοις ἀνδρός.
1342. τὰν mss. τᾶ Musgr.
1344. ἐξάλλάξατ' ἀλαλᾶ L. G. — ἄλας Herm. — ἀλᾶν Both. Weckl. Qu. ἀλλάζαιτο χαρᾶ. ἀλᾶν Both. prob. Herw. ad Ion. 676.
1346. χθονίαν] ξοθίαν F. W. Schmidt.
1347. τύπανα — βυρσοτενῇ] Qu. τύμπανά (vel τύπανά) τε λάβετε πυριγενῇ. Cf. Bacch. 124. βυρσότονον κύκλωμα τόδε μοι Κορύβαντες ἤνυρον. Arist. Eq. 369. ἡ βύρσα σου θρανεύσεται.
1350. δέξατο δ'] Qu. δέξατό τ'.
1357. θεοῖς] Qu. θεᾶς cum Heath.
1358. νεβρῶν — στολίδες] Cf. Phoen. 1743. νεβρίδα στολιδωσαμένα. 1498. Bacch. 934.
1362. ῥόμβου] Cf. Fr. 593, 2. αἰθερίῳ ῥύμβῳ.
1363. ἔνοσις] Cf. Tro. 1326. ἔνοσις ἅπασαν ἔνοσις ἐπικλύσει πόλιν. Bacch. 585. χθονὸς ἔνοσι.
1364. βακχεύουσα — Βρομίῳ] Cf. Bacch. 65. θοάζω Βρομίῳ.
1365. 195. Βακχίῳ χορεύσομεν.
1365. θεᾶς εὐτέ νιν ἄρμασιν ὑπερβᾶσα σελάνα δρῦνας μέσον αὖξει (vel αὖξη) conj. Pflugk.
1366. ἐν δὲ σεβάσμασιν | ὑπέρβαλέ σ' ἄλλα Herw.
1371. ἱστορονμένῃ] I. e. εἰδνῖα. ἱστοροῦσ' ὅμως Herw. Activa forma hujus verbi semper est apud Euripidem.
1373. αὐγὰς εἰσορᾶν] Cf. Alc. 667. αὐγὰς εἰσορᾶν. Andr. 935. βλέπουσ' — αὐγὰς.
1374. κάλλιστα δὴ (peropportune) τάδ' ἤρπασεν — conj. Badham. δῆτ' Qu. δὴ δ'.
1378. χάριτα δὴ συνεκπονῶν] χάριτα δῆθεν ἐκπονῶν Cobet. ξυνεκπονῶν χάριν aut potius δῆθεν ἐκπονῶν χάριν malit Herw. ad Ion. 1104. Qu. χαρτά. Vel δὴ συνεκπονῶν χάριν. Vel δὴ χάριν σου.
1379. προύργου] Opportune. Cf. Iph. T. 309.

1381. *ἀγὼ νιν ἐξήσκησα*] *κἀγὼ* — Herw. *κωπῆρες* — *σκάφος*] Cf. Cycl. 15. *ἀμφῆρες δόρον*.

1382. *πέπλους δ'* mss. *πέπλους* Herm. Weckl. *πέπλους δ' ἀμείψας' ἀντὶ ναυφθόρου στολῆς* | *ἐγὼ* (pro *ἀγὼ*) *νιν ἐξήσκησα* Piersson. Pflugk. Recte, ut videtur.

1383. *λουτροῖς χρῶα* | *ἔδωκα*] Inverse, ut supra 868. *κλείθυα* — *δὸς καθαροῖω φλογί*. Hec. 945. *αἰνόπαριν κατάρα διδοῦσα*. C. Or. 42. *λούτρ' ἔδωκε χρωτί*.

1387. *καὶ σὲ προσποιούμεθα*] *καὶ σὲ δεῖ προσωφελεῖν* Har. *καὶ σὲ προστρεποίμεθ'* [*προστρέποιμεν?*] *ἂν* | *εὖνουν κρατεῖν τοῦ στόματος* F. W. Schmidt. *προσποιούμεθα*] Mendosum. Qu. *ποῦ πέλειν θέλω*.

1388. *κρατοῦντα στόματος*] Cf. Men. Mon. 80. *γλώσσης περιεκρατεῖν*. Soph. El. 1175. *κρατεῖν γὰρ οὐκ ἔτι γλώσσης σθένω*. Aesc. Prom. 884. *γλώσσης ἀκρατής*. Arist. Ran. 838. *ἀκρατὲς* — *στόμω* Post *δυνώμεθα* deleatur virgula.

1389. *συνῶσαι*] Scribe *συσσῶσαι*.

1393. Cf. Suppl. 499. *ᾧμοσεν πόλιν* | *πέρσειν θεοῦ θέλοντος ἦν τε μὴ θέλῃ*.

1396. *μεθεῖναι*] *καθεῖναι* Herw., coll. 1614. *καθῆκ' ἐμαινὲς εἰς ἄλ' ἄγκυραν πάρα*.

1398. *οὐ παρόνθ'*] *οὐκέτ' ὄνθ'* Herw.

1404. *ἐντάφια*] Cf. Soph. El. 326. *ἐντάφια χεροῖν φέρουσαν*.

1405. *θεοὶ δὲ* —] Cf. Soph. O. C. 1124. *καὶ σοι θεοὶ πόροι* ὡς (στ')? *ἐγὼ θέλω*. Arist. Ach. 446. *εὐδαιμονοίης, Τηλέφω δ' ἄν' ἔφρονῶ*.

1415. *μάλιστ' ἀκούειν*] Scribe. *μάλιστ' ἀκούειν* —.

1419. *μὴ νῦν*] Scribe *μὴ νυν*.

1421. *ἄλλως πόνος*] Cf. 755. *ἄλλως δέλεαρ*. et ad Arist. Nu. 1203. *ἀριθμὸς, πρόβατ' ἄλλως*.

1422. *κάκει κἀνθάδ'*] Cf. Med. 1069. *εὐδαιμονοῖτον, ἀλλ' ἐκτὶ τὰ δ' ἐνθάδε* | *πατὴρ ἀφείλετ'*. ὦν *ἐγὼ λέγω*] ὦν *ἐγὼ μέλω* an. ὦν *ἐμοὶ μέλει* F. W. Schmidt. Qu. ὦν *ἔγωγ' ἔρω*.

1423. *οὐδ' αὖ* (pro *οὐδέν*) *κακίω* — F. W. Schmidt.

1424. *τῆς τύχης με δεῖ* (pro *μέλει*) Musgr. Porson ad Or. 659.

1433. *πᾶσαν δὲ χρὴ γαῖαν βοᾶσθαι* —] Cf. Iph. T. 367. *αἰελεῖται δὲ πᾶν* | *μέλαθρον*. *γαῖαν βοᾶσθαι*] *γῆν ἀνὰ βοᾶσθαι* Madvig. Cf. Her. 401. Soph. O. R. 1095.

1434. *βοᾶσθαι*] *βοῆσαι* Herw., nisi spurius sit versus 1435.

1436. *πελαγίους ἐς ἀγκάλας*] Qu. *πελαγίας* —. Cf. 1062.

1438. *ἔχων*] *ἄγων* F. W. Schmidt. I. 113.

1441. ὦ *Ζεῦ, πατὴρ* (εἰ μὴ *μάτην*) *κλήζῃ* (βροτοῖς) tentat Herw. *πατὴρ γὰρ καὶ σοφὸς κλήζει θεὸς* conj. Kirch.

1444. *κᾶν*] Imo *κῆν* (καὶ ἦν). *κᾶν ἄκρα θίγῃς χερσὶ*] C. Iph. A. 853. *οὐχ ἄψεται σῆς θυγατρὸς* — *οὐδ' εἰς ἄκραν χερσ'*.

1451. Φοίνισσα —] Cf. El. 432. κλειναὶ νᾶες, αἶ ποτ' ἔμβατε Τροίαν — πέμπουσαι χορούς μετὰ Νηρηίδων.

1454. χοραγὲ — δελφίνων] Cf. Soph. Ant. 1147. ἰὼ πῦρ πνέοντων χοράγ' ἄστρον.

1455. αὔραις] αὔρας Badham. Recte. Cf. Soph. O. C. 677. ἀνήμερόν τε πάντων χειμώνων. Aesch. Ag. 552. εὔτε πόντος ἐν μεσημβριναῖς κοίταις ἀκύμων νηέμοις εὐδοὶ πεσών. Virg. Ecl. II. 26. 'quum placidum ventis staret mare'. Qu. αὔραν.

1472. τρόχῳ τέρμονι mss. τρόχῳ ἀτέρμονι Burges. Seager. Dind. Dobr. Lob. ad Aj. 222. Badham. Weckl. Cf. Hec. 914. ἀτέρμονας ἀγᾶς.

1474. βουθύτον ἀμέραν] Cf. Aesch. Cho. 252. βουθύτοις ἐν ἡμασιν. Ag. 1592. κρεουργὸν ἡμαρ.

1486. ἐπιτετομέναισιν ἀχεῖ vir doctus in Quart. Rev. IX. 360.

1488. δρόμου] δρόμῳ Blomf. apud Monk. ad Hipp. 983.

1495. οἶμα (corr. οἶδμα) L. ἄρμα γρ. in l. οἶδμα G. Qu. οἶμον (viam, iter).

1500. σωτῆρε (cum Musgr.) τᾶσδ' Badham.

1512. τὰ κάκιστ' ἐν δόμοις] Qu. κάκιστα δὴ 'ν δόμοις.

1518. Cf. 179. κυανοειδὲς ἀμφ' ὕδωρ. Iph. T. 7. κυανέαν ἄλα.

1523. εἰδέναι πρόθυμος] Cf. ad Phoen. 975. θνήσκειν ἔτοιμος.

1526. βασιλείους δόμους] Qu. βασιλικὸν δόμους.

1531. ναῦν πρωτόπλουν] Cf. Andr. 866. πρωτόπλους πλάτα.

1532. μέτα L. G. μέτρα l. g. μέτρα Reisk. ex conj. Musgr. μέτρα pro μέτα reposuit Musgravius Suppl. 1118.

1534. Haec vix sana esse credit Klotz. Cf. Hipp. 31. ναὸν — ἐγκαθίστατο.

1535. λευκά θ'] Leg. λευκά δ'. ταρσόν τε χειρὶ mss. ταρσόν τ' ἐνεῖρε Badham. ἰστία εἰς ἐν ἦν L. et (ἰστί') G. l. ἰστί' εἰσένη (?) Herw. ad Ion. 874. ἰστί' ἤραμεν Lobeck. (Potius foret ἰστί' ἤρομεν.) ἰστί' ἐνετίθει Pal. ἰστί' εἰσένει Jerram. Frequens apud Euripidem est locutio εἰς ἐν, sed vix εἰς ἐν εἶναι de aliqua re dici potest. Imperfectum aliquid jure requirit Badham.

1536. πηδάλιά τε] Leg. πηδάλια δέ.

1537. κἂν τῷδε μόχθου (pro μόχθῳ Herw. ad Ion. 1196.

τοῦτ' ἄρα σκοπούμενοι] Qu. τοῦτ' ἀνασκοπούμενοι.

1538. Μενέλεω ξυνέμποροι] Lege Μενέλεω ξυνέμποροι. Cf. Aesch. Suppl. 939. οἱ ξυνέμποροι σέθεν. Arist. Av. 209. σύννομό μου (μοι vulg.).

1539. ἡσθημένοι] Qu. ἡσκημένοι, ornatī.

1543. ἐκ τίνος] Qu. ἢ 'κ τίνος.

1545. συνθάπτετε] ξυνθάπτετε requirit Badham.

1546. δν — κενοταφεῖ] Cf. 1060. κενοταφοῦντ' ἐμὸν δέμας.

1548. ποτιόματα] Qu. κτερίσματα. Et sic Herw., coll. 1391. χωρεῖτ' — φέροντες ἐνάλια κτερίσματα.

1555. *κουφίζοντα*] *Corrigo κοῦφά γ' ὄντα. Κουφίζειν* tamen intransitivum est *Soph. Phil. 735. ἄρτι κουφίζειν δοκῶ.*
1558. *παρεμβλέπων*] *Ἄννον παραβλέπων?*
1560. *ἐκάλεσεν*] *ἐκέλευσεν* *Cobet., coll. 1569. οἱ δ' εἰς κέλευσμά* ἐλθόντες. 1600. 1606.
1564. *πρόχειρον ὦσει*] *Qu. ἔχετε πρόχειρον.*
1565. *οἱ δ' ἐς κέλευσμά* ἐλθόντες *ἐξανήρπασεν*] *Qu. οἱ δ', ὡς κέλευσμά* ἔδωκεν, *ἐξανήρπασαν* etc.
1567. *μονάμπυκον*] *Leg. μονάμπυκος. Cf. Alc. 428. μονάμπυκας πώλεως. Suppl. 586. 680.*
1571. *καθέζει*] *Qu. 'καθέζει'. Cf. Phoen. 75. Fr. 544, 2.*
1573. *ἄλλοι*] *Scrib. ἄλλοι.*
1579. *ἐς τὸ πρόσθεν, ἢ καλῶς ἔχει, πλεύσωμεν;*] *Similiter Cycl. 121. σπείρουσι δ', ἢ τῷ ζῶσι, Δήμητρος στάχυν; Soph. El. 352.*
1580. *μέλουσί σοι* (pro μοι) *Elmsl. ad Iph. T. 199., coll. 1568.*
1581. *δεξιᾷ δ' ἐλὼν ξίφος —*] *δεξιᾷ τ' ἔχων ξίφος — Cobet. coll. 1810.*
1585. *πόντιε Πρόσειδον*] *Uno verbo ποντοπόσειδον* *Arist. Pl. 1050.*
1587. *ἐκ γῆς*] *ἄτης F. W. Schmidt. Qu. ἐνθὲνδ'. Cf. Or. 1648. ἐνθὲνδε δ' ἐλθὼν τὴν Ἀθηναίων πόλιν —.*
1588. *οὔρια*] *οὔριοι* *Elmsl. ad Med. 44.*
1589. *καί τις τόδ' εἶπε*] *καί τις τότ' εἶπε* conj. *Elmsleius ad Herc. 951.*
1590. *πάλιν πλέωμεν ἀξίαν* (sic L. G.) et (να sup. ἀ) l. *πάλιν πλέωμεν* *δεξιὰν κέλευε σὺ* *Naber, coll. Arist. Av. 1. δοθὴν κελεύεις —; Pro Ναξίαν Hermannus ἀξιῶ proponit, ἀντίαν* *Badham. (Cf. 1596. βοᾷ κελευστὴς τὴν ἐναντίαν ὄπα.) Ναυπλίαν* (et τί πιν pro πάλιν) *Badham, ἀκτίαν* *Dind. Nauck. νεὼς ἀναξ* vel *δεξιὰν* *Faehse. Corrigendum, ni fallor, πάλιν πλέωμεν αὐθις αὐ* (aut ἐξ δόμον). *Qu. πάλιν πλέωμεν — κατακέλευε σὺ. ἀξίαν*] *ἀξίαν* (supr. να) *L.*
1591. *στρέφ' οἶακ'*] *Uno verbo οἰακοστροφεῖν* est *Aesch. Pers. 767.*
1593. *λωτίσματα*] *I. e. ἀπανθίσματα. Cf. Aesch. Suppl. 963. Achae. trag. 29. ἐκλωτίζεται (i. e. ἐξανθίζεται, Hesych.).*
1597. *οὐκ εἴ' ὁ μὲν τις*] *Qu. εἴ' οὐχ —.*
1601. *κορμούς — ναυτικούς*] *Leg. κορμούς — πενκίνους, ut in Hec. 575.*
1602. *φόνῳ δὲ ναῦς ἔρρεϊτο*] *φόνῳ δὲ ναῦς ἔρρει. τὸ παρακέλευσμα δ' ἦν | Ἑλένης* *Elmsl. ad Suppl. 303., coll. Iph. T. 320. οὐ δὴ τὸ δεινὸν παρακέλευσμά* ἠκούσαμεν. *Tro. 15. ἔρημα δ' ἄλσῃ καὶ θεῶν ἀνάκτορα | φόνῳ καταρρεῖ. Hom. Il. 8, 65. ῥέε δ' αἶματι γαῖα. 15, 715.*
1607. *ὅποι* mss. *Leg. ὅπη vel ὅπον* (Weckl.).

1611. ἀναξ] ἀνακτ' Kirch. εὐθύνην δόρου] ἰθύνην δόρου Blomf. ad Pers. 417 Gl. Cf. Aesch. l. l. ἐπ' ἄλλον δ' ἄλλος ἰθύνειν (εὐθύνη B.) δόρου. Herod. IV. 122. Cf. ad Cycl. 14.

1612. ἰσὶν ἡρόν] ἰστί' ἡρόν Emper.

1616. εἰς δὲ γαῖαν] Qu. εἰς τε γαῖαν.

1619. οὐκ ἂν ποτ' ἡῦχουν —] Cf. Soph. Phil. 869. οὐ γὰρ ἐξηύχουν ποτ' ἂν. Ant. 390. Aesch. Prom. 689.

1620. ἀναξ] ὦ 'ναξ Blomf. l. l.

1623. πονήσας] πονηροὺς F. W. Schmidt.

1625. ὀρῶσα] παρόντα F. W. Schmidt, coll. 537. ἐπεὶ νιν εἰπέ μοι σεσωσμένον.

1627. οὗτος ὦ σὺ, ποῖ πόδ' αἴρεις, δέσποτ', ἐκπνέων φρόνον (vel potius ἐκτὸς ὧν φρενῶν) F. W. Schmidt.

1630. Fort. δοῦλος; XO. οὐ φρονῶ γὰρ εἶ;

1633. ἦ με προῦδωκεν; —] Cf. Iph. A. 1364. αἰρεθεὶς ἐκῶν.

K.A. πονηράν γ' αἴρουν, μαιφονεῖν.

1637. λέγω] φρονῶ F. W. Schmidt.

1640. Cf. Iph. A. 313. ἀλλ' εὐκλεές τοι δεσποτῶν θνήσκειν ὑπερ.

1643. Cf. Hipp. 1285. Αἰτιοῦς δὲ κόρη σ' Ἄρτεμις αὐδῶ.

1650. εἰ μὲν γὰρ αἰεῖ] εἰς (ἐς) μὲν γὰρ αἰεῖ Steph. ἐς μὲν (μόνον) γὰρ Herw. εἰ μὲν γὰρ αὐτὸν Schmidt. Cf. Ion. 1349. σῶσαι τόδ' εὖρημ' εἰς τὸν ὄντα νῦν χρόνον.

1653. παρέσχε τοῦμὸν] παρέσχεν ὄχλον F. W. Schmidt.

1656. ἴαχε] Qu. εἰργε.

1657. πρᾶσσειν] δρᾶσαι F. W. Schmidt.

1658. πάλαι δ' ἀδελφὴν] πάλαι δ' ἂν Ἑλένην conj. Badham. ἡμεῖς δ' ἀδελφὴν Hart. τάχ' ἂν δ' ἀδελφὴν F. W. Schmidt. καὶ] Qu. καὶν.

1662. αὐδῶ] Fort. εἶπον. Cf. Phoen. 568. σοὶ μὲν τάδ' αὐδῶ, (εἶπον), σοὶ δὲ, Πολύνεικες, λέγω. 778. σοὶ μὲν τάδ' εἶπον, προσπόλοις δ' ἐμοῖς λέγω. Suppl. 1213. σοὶ μὲν τάδ' εἶπον, παισὶ δ' Ἀργείων λέγω.

1663. πλεῖν] πλεῖ Cobet. Dind.

1666. κάμψης — βίον] Cf. El. 960. πρὶν ἂν πέλας | γραμμῆς ἵκηται καὶ τέλος κάμψη βίον. 663. Suppl. 750. Hipp. 86. Soph. O. C. 91.

1667. Verba καὶ — μεθέξεις cancellis includit F. W. Schmidt.

1668 sq. ξενία τ' — ἡμῶν] Haec spuria habet Herw.

1670. οὐ δ' ὤρμισεν σε] οὐ δ' ὤρμισεν σε Madvig. οἱ δ' ὤρμισεν σε Rauchenstein. οὐ δ' ὤρμισεν σε F. W. Schmidt.

1671. τῶν κατ' οὐρανὸν δόμων] τῶν κατ' οὐρανὸν δρόμων conj. Badham. τῶν παρ' Εὐρώτῃ δόμων Reisk. Heath. Weckl. Versus 1671. et 1675. ejiciendos censet F. W. Schmidt.

1673. φρουρὰ] φρουροῦ C. Qu. φρουρᾷ vel φρουρῶν (conj. Kirch.).

1679. τῶν δ' ἀναριθμήτων] τῶν δ' ἐναριθμήτων Naber. Cf. Ion. 837. ἀμήτορ', ἀναριθμητον, etc. Hom. οὐτ' ἐν λόγῳ οὐτ' ἐν ἀριθμῷ. οἱ πόνοι] ἐν πόνοις Madvig. ἐπίπονοι Herw. Versum expungit Hartung.
1686. οὐνεκ'] Imo εἵνεκ'.

ANDROMACHE.

2. Cf. 147. Fr. 1132, 2. ἐν πολυχρόσοισιν — χλιδαῖς.
6. Fort. νῦν δ' οὕτως ἄλλη δυστυχεστέρα γυνή.
7. In schol. φησὶν? (γραπτεόν aut simile quid Cobet).
8. ἐσεῖδον] ἐπεῖδον requirit Naber, coll. Hec. 1025. Med. 152.
17. σύγχορτα ναίω πεδία] Cf. Fr. 179. Οἰνὴν | σύγχορτα ναίω πεδία ταῖς τ' Ἐλευθεραῖς. Herc. 371. σύγχορτοι Ὀμόλας Ἐναλίοι.
18. Deleatur virgula in fine versus.
25. πλαθεῖς Ἀχιλλέως παιδί] Cf. Aesch. Prom. 896. μηδὲ πλαθεῖν γαμέτα τινὶ τῶν ἐξ οὐρανοῦ. Soph. O. R. 1100. Tr. 17. Phil. 677. Elmsl. ad Med. 149. δεσπότη τ' ἐμῷ vulg. δεσότη γ' ἐμῷ Br. δεσότη δ' ἐμῷ Elmsl. ad Med. 940. Herw. Recte.
27. προσῆγε] προσῆγε Elmsl. ad Suppl. 753. et Soph. O. R. 218. παρῆγε conj. Herw. Leg. προσῆγε, aut αἰεί ποτ' εἶχε (cum Elmsleio).
28. κάπικουρήσιν κακῶν] κάπικούφισιν — recte Elmsl. ad O. R. 218. Herw. ad Or. 218. Cf. Or. 1341. Alioqui κάπικουρίαν potius dicendum fuisset. Cf. Hec. 872. 878. Or. 266. τίν' ἐπικουρίαν λάβω; 300. Quod fortasse hic reponendum. Cf. Soph. O. R. 218. ἄλκην λάβοις ἄν ἀνακούφισιν κακῶν.
30. τοῦμόν παρώσας — λέχος] Cf. Soph. Tr. 358.
31. κακοῖς — ἐλαύνομαι] Cf. Alc. 676. κακοῖς ἐλαύνειν.
53. πατρός οὐκτίνειν (i. e. οἱ ἐκτίνειν) Badham Praef. Ion. p. XVIII.
59. εὐνους δὲ καὶ σοι] εὐνους δ' ἐκεῖ σοι Badham Praef. Ion. p. XVIII. Qu. εὐνους δέ τοι σοι, aut εὐνους δ' αἰεί σοι.
61. φόβῳ μὲν εἴ τις —] Anglice, for fear any one etc. Cf. ad Med. 181. φοβουμένη μὲν εἴ τις (αὐτ') αἰσθήσεται Herw.
62. οἶκτω — τῷ σῷ] Cf. Soph. O. R. 970. τῷμῳ πόθῳ κατέφθιτο. δεινὰ γὰρ βουλευέται Elmsl. Ed. Rev. XXXVII. 79.
66. μηχανὰς πλέκουσιν] Cf. Fr. 312. δεινοὶ πλέκουν τοὶ μηχανὰς Αἰγύπτιοι. Plat. Conv. 23. αἰεί τινας πλέκων μηχανὰς.
80. γέρον —] Cf. Phoen. 1376. οὐ μακρὰν γὰρ τειχέων περιπτύχαι | ὥστ' οὐχ ἅπαντά σ' εἰδέναι τὰ δρώμενα. Xen. Cyr. IV. 5. 8. ὀλίγοι ἐσμέν ὥστε ἐγκρατεῖς εἶναι αὐτῶν. Mem. III. 13. 3. ὕδωρ — ψυχρὸν ὥστε λούσασθαι. Plat. Prot. p. 195. ἡμεῖς γὰρ

ἔτι νέοι ὥστε τοσοῦτον πρᾶγμα διελέσθαι. Menex. p. 284. ὁ τε χρόνος βραχὺς ἀξίως διηγῆσασθαι.

82. μῶν οὖν δοκεῖς —;] Cf. Aesch. Suppl. 417. μῶν οὐ (f. οὖν) δοκεῖ δεῖν φροντίδος σωτηρίου; Cho. 177. μῶν οὖν Ὀρέστον κρύβδα δῶρον ἦν τόδε; Plat. Soph. 250 D. Polit. 292 E. Phil. 23 D. Legg. I. 624 A.

87. ἀπανδᾶς — φίλοις σοῖς] Cf. Med. 447. ὁμῶς δὲ καὶ τῶνδ' οὐκ ἀπειρηκῶς φίλοις | ἤκω.

88. μηδὲν —] Cf. Med. 152. μηδὲν τόδε λίσσου.

89. ἐπεὶ τοι κοῦδ' —] Ita Suppl. 878. ἐπεὶ τοι κοῦδὲν αἰτία πόλις. Med. 677. ἐπεὶ τοι καὶ etc. Her. 508. 744. Qu. ἐπεὶ τοι καὶ —.

90. πάθω] πάθῃ duo codd. recte.

91. ἐγκείμεσθ' — θρήνοις] Cf. Iph. T. 144. δυσθρηνήτοις ὡς θρήνοις ἐγκειμαι.

93. ἐκτενοῦμεν] Imo ἐξεροῦμεν, vel ἐκφανοῦμεν.

94. τέρψις] μέμψις Herwerden, coll. Plat. Legg. 684 D. Ipse malim μέμψιν, quod quinquies apud Aeschylum legitur.

95. ἀνὰ στόμ' — ἔχειν] Cf. El. 80. θεοὺς ἔχων ἀνὰ στόμα. Xen. Hier. 7, 9. ὅταν — τοῦτον ἀνὰ στόμα τε ἔχωσιν ἐπαινοῦντες etc.

98. στερρόν τε τὸν ἐμὸν δαίμονα] Sic El. 1006. μακαρίας τῆς σῆς χειρός. Aesch. Cho. 496. στερρόν — δαίμον'] Qu. σκληρόν — δαίμον'. Cf. Theocr. IV. 40. αἰαὶ τῷ σκληρῷ μάλα δαίμονος ὅς με λέλογχε. Antiphont. III. 8, 4. τῇ σκληρότητι τοῦ δαίμονος. Arist. Nub. 1264. ὦ σκληρὲ δαῖμον (Eurip.). δαίμον' ᾧ συνεζύγην] Cf. Hel. 255. φίλαι γυναῖκες, τίνι πότμῳ συνεζύγην; Hipp. 1389. ὦ τλήμον, οἷα ξυμφορᾷ ξυνεζύγης. Fr. 285, 10. αἵτης ζευγλαν. Soph. Aj. 123. τὸν ἐμὸν δαίμον'] Leg. τόνδε (aut τοῦτον) δαίμον'.

99. δούλειον] Ut δούρειος, παρθένειος, ἑππειος etc.

103—116. Etiam in Antiphanis fabula Μελανίων distichon elegiacum refertur.

103. γάμον] γάνος (i. e. χάσμα) Herw.

104. ἀγάγετ'] Malim ἄγαγεν.

105. δηιάωτον] Cf. Aesch. Sept. 72. πόλιν — δηιάωτον.

110. ἀμφιβαλοῦσα κάρῃ] Cf. Herc. 465. στολήν τε θηρὸς ἀμφέβαλλε σῷ κάρῃ.

116. πετρίνα πιδακόεσσα λιβάς] Cf. 534. λείβομαι δάκρυσιν κόρας, στάζω λισσάδος ὡς πέτρας λιβάς etc.

121. ἄκος — πόνων τεμεῖν] Cf. Alc. 970. Aesch. Ag. 17. ἔπνον τόδ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος. Ch. 537. ἄκος τομαῖον ἐλπίσασα πημάτων. Suppl. 268. τούτων ἄκη τομαῖα καὶ λυτήρια | πράξας (l. πορίσας). Pind. P. IV. 393. ἀντίτομα στερεᾶν ὀδυνᾶν δῶκε.

128. Λακεδαιμόνος ἐκγενέταισι] Cf. Bacch. 1155. τοῦ δράκοντος ἐκγενέτα Πενθέως.

130. δόμον] Qu. πέδον. Cf. 1085. κλεινόν — Φοίβον πέδον.
 131. δεικέλιον mss. αἰκέλιον Faehse. Gaisf. Cf. Theogn. 1344.
 καταλείβειν] Cf. Suppl. 1119. καταλειβομένης τ' ἄλγεσι.
 136. ἐπὶ ξένας] ἀμήχανος Bussche. ἀμάχανος Herw.
 143. ἡσυχίαν] Leg. ἀσυχίαν.
 144. οἰκτῶ] σκότῳ Badham Praef. Ion. p. XVIII.
 147. κόσμον — χρυσέας χλιδῆς] Qu. κόσμον — χρυσέαν χλιδήν. Cf. Rhés. 960. μυρίων πέπλων χλιδήν. Ion. 26. ἦν εἶχε χλιδήν τέκνῳ προσάψασα.
 148. στολμόν] V. Elmsl. ad Suppl. 1054.
 149. οὐδὲ Πηλέως] I. e. οὐδὲ τῶν Πηλέως.
 158. νηδὺς δ' ἀκύμων] Cf. Iph. T. 1444. ἀνύμονα | πότιου τίθησι νῶπα. Moschion. Fr. 6, 13. ἀλλ' ἦν ἀκύμων — γῆ. Anecd. Bekk. p. 6, 2. ἀκύμων θάλασσα. Εὐριπίδης ἐπὶ τοῦ μὴ γεννᾶν τέθεικεν.
 164. Cf. Hec. 362. προσθεῖς δ' ἀνάγκην σιτοποιὸν ἐν δόμοις σαίρειν τε δῶμα κερκίσιν τ' ἐφροσάναι — μ' ἀναγκάσει.
 167. Ἀγελῶν δρόσον] I. e. ὕδωρ. Cf. Fr. 753. δεῖξω μὲν Ἀργείοισιν Ἀγελῶν ῥόον (δρόσον recte Elmsl.). σπείρουσαν] ῥαίνουσαν aut σπένδουσαν (Herod. IV. 187. VII. 54.) Herw. Illud praeferendum.
 168. οὐ γὰρ ἐσθ' Ἐκτῶρ τάδε] Cf. Cycl. 64. οὐ τάδε Βρόμος, οὐ τάδε χοροί, etc. 204. τί βακχιάζεις; οὐχὶ Διόνυσος τάδε.
 169. οὐδὲ χρυσός] οὐδὲ Τρωάς Valck. οὐδὲ Φρύγιος Weckl. οὐ Φρυγῶν τις idem. οὐδὲ Φοῖβος I. C. Vollgraff. οἱ ῥύσαντ' ἄν F. W. Schmidt. οὐ Χρύση τάδ' Barthold. Ipse de οὐ Χρυσῆς cogitabam.
 171. ἦ — τολμᾷς ξυνεύδειν] I. q. ὥστε τολμᾶν ξυνεύδειν.
 177. ἔσφραγ' ἔσφραγες Naber, coll. ad Vesp. 162.
 179. εἰς μίαν βλέποντες εὐναίαν κύπριν] Cf. Fr. 402, 2. νῦν δ' εἰς μίαν βλέπουσι. Med. 248.
 181. Cf. 727. Arist. Lys. 1085.
 187. ἀπώση] Qu. στερήση. Sed cf. 193.
 189. πνέοντες μεγάλα] Cf. Tro. 1277. ὦ μεγάλα δὴ ποτ' ἐμπνέουσ' ἐν βαρβάρους. Rhés. 323. μέγας πνέων. Bacch. 640.
 190. ὕπο] Qu. ἄπο.
 195. τύχη] Qu. τύχη.
 196. σφριγῶντι σώματι] Cf. Arist. Nub. 799. εὐσωματεῖ γὰρ καὶ σφριγᾷ. Lys. 80. ὥς δὲ σφριγᾷ τὸ σῶμά σου.
 197. πόλεως] πλούτου vel γένους malit Faehse. Recte Brunck.
 200. et 203. τ'] Qu. γ'.
 200. ἐφορκίδα] Cf. Herc. 631. 1424.
 203. φιλοῦσι γοῦν (pro γὰρ) μ' Ἑλλήνες Badham ad Ion. 367. Ἐκτορός τ' ἄπο] εἵνεχ' Ἐκτορός F. W. Schmidt.

206. ἀλλ' εἰ ξυνεῖναι —] Per ἐπεὶ οὐ — explicat Elmsl. ad Med. 87. Leg. ἀλλ' οὐτι συνεῖναι —.

207. φίλτρον δ' ἔρωτος οὐ τὸ κάλλος, ὧ γύναι | ἀλλ' ἀρεταί τέρπουσι τοὺς ξυνευνέτας F. W. Schmidt.

209. ἡ Λάκαινα —] Cf. Iph. A. 854. ἡ Σίτυλος ἔσται πόλις — Φθία δὲ — οὐδαμοῦ κεκλήσεται.

210. μέγ' ἐστὶ] Qu. μεγάλη 'στί.

212. ταῦτά τοί σ' ἔχθει πόσις] Qu. ταῦτά σ' ἐχθαίρει πόσις.

213. κᾶν] Imo κῆν (καὶ ἦν).

215. χιόνι τὴν κατάρρυτον] Fort. τὴν χιόνι κατάρρυτον. Cf. Tro. 1067. Ἰθαῖα — νάπη χιόνι κατάρρυτα.

218. ἀπληστίαν — προστιθεῖς] Cf. ad Hipp. 951. Her. 476. ἀπληστίαν λέχους] Cf. Med. 150. τᾶς ἀπλήστου (ἀπλάστου al.) κοίτας ἔρος.

221. προύστημεν καλῶς] Anglice reddas, I managed it (the infirmity) well.

222. σοὶ — ξυνήρων] Menandri fabulae titulus fuit Συνεργῶσα.

224. καὶ μαστὸν ἤδη] καὶ τόνδε μαστὸν αὐτὴ καὶ μαστὸν ἤδε (ἐγὼ) frustra Herw. ad O. R. 105. Cf. e. g. Med. 872. μαστὸν — ἐπέσχον] Cf. Aesch. Cho. 531. αὐτὴ προσέσχε μαστὸν ἐν τῶνέρωται.

226. τᾶρετῃ] Eadem crasis est Tro. 1009.

227. θρανίδ' ὑπαιθρίου δρόσου] Cf. Aesch. Ag. 336. τῶν ὑπαιθρίων πάγων | δρόσων τ' ἀπαλλαγέντες.

230. τῶν κακῶν γὰρ μητέρων] τῶν κακῶν δὲ μητέρων Elmsl. ad O. C. 115. et Ed. Rev. XXXVII. 79.

234. εἰς ἀγῶν' ἔρχει λόγων] Cf. Soph. El. 1492. λόγων γὰρ οὐ νῦν ἔστιν ἀγῶν. Phoen. 930. δρθῶς μ' ἔρωτᾷς κείς ἀγῶν ἔρχει λόγων.

235. ὥς δὴ σὺ σώφρων] Cf. Herc. 1407. ὥς δὴ σὺ φίλτρον τοῦτ' ἔχων ῥᾶν ἔσει. Antiph. III. 4. ὥς δὴ σὺ τι | ποιεῖν δυνάμενος.

236. οὐκουν —] Subintellige σώφρων εἰ.

239. σὺ δ' οὐ λέγεις μὲν, δρθῶς δὲ γ' εἰς ὅσον δύνῃ Cobet.

242. ναὶ om. B. delet Cobet. V. L. p. 370. Recte, opinor. Cf. ad Soph. Tr. 425.

245. σοφὴ σοφὴ σὺ —] Cf. Bacch. 654. σοφὸς σοφὸς σὺ πλὴν ἃ δεῖ σ' εἶναι σοφόν. 969. δεινὸς σὺ δεινὸς κἀπὶ δειν' ἔρχει πάθη.

248. Ἑλένη] ἄλλη Herw. μήτηρ γε σή] Cf. Bacch. 924. μητρός γ' ἐμῆς.

249. ψαύσεις] Tanges, i. e. memorabis. Cf. Soph. Ant. 857.

251. οὐνεκ' εἵνεκ' recte C.

254. εἰ μὲν θανοῦμαι γ'· εἰ δὲ μὴ, οὐ λείπω ποτέ] Eadem crasis est Iph. A. 818. εἰ δὲ μὴ, οὐ σεσώσμεθα. Chelidonism. Rhod. 14. εἰ δὲ μὴ, οὐκ ἐάσομεν. Arist. Th. 536. εἰ μὲν οὖν τίς ἐστιν· εἰ δὲ μὴ, ἡμεῖς | — ταύτης ἀποψιλώσομεν τὸν χοῖρον.

255. ὥς τοῦτ' ἄραρε] Cf. Med. 323. ὥς ταῦτ' ἄραρε, κοῦκ ἔχεις τέχνην ὅπως etc. V. Elmsl. ad Med. 596.
256. μέ σοι] Malim 'μέ σοι.
260. σφάζ' —] Cf. Arist. Th. 695. πληγὴν μαχαίρα — κα-
θαιματώσει βωμόν. αἱμάτων θεᾶς βωμόν] Cf. Iph. T. 225. Aesch.
Sept. 275. Arist. Thesm. 695.
261. σκληρόν θράσος] Qu. σκληροῦ θράσους.
262. ἐγκαρτερεῖς δὴ θάνατον;] Cf. Herc. 1351. ἐγκαρτερήσω
θάνατον. Plut. Ages. 31. ἐγκαρτέρει τὰς ἀπειλὰς etc.
263. τίς σ' ἦ θεῶν σῶσαι θέλῃ] τιν' ἦ — σῶσαί σε λῆ Herw.
264. λόγους] δόλους F. W. Schmidt.
265. σημανεῖ τάχα] σημήνειεν ἄν F. W. Schmidt. Cf. Phoen.
632. αὐτὸ σημανεῖ. Bacch. 974. τᾶλλα δ' αὐτὸ σημανεῖ. Or. 1131.
αὐτὸ δηλοῖ τοῦργον ἢ τείνειν χρεῶν. Soph. Fr. 352. ταχὺ δ' (τάχ'?)
αὐτὸ δείξει τοῦργον ὥς ἐγὼ σαφῶς.
266. εἰ πέριξ σ' ἔχει] Qu. εἴ σ' ἔξει πέριξ, vel ἦν σ' ἔχη πέριξ.
269. Cf. Fr. 429. Hec. 607. Monost. 231. 576. Phocylid. 96.
Arist. Lys. 1016.
271. δ δ' ἔστ' —] Malim δ δ' ἔστ' —. πυρὸς περαιτέρω]
Cf. Phoen. 1675. Iph. T. 247. Dem. p. 1182. περαιτέρω τοῦ καλῶς
ἔχοντος. Arist. Av. 1500. Th. 705. δεινὰ — καὶ περαιτέρω. Aesch.
Prom. 247. Soph. Tr. 663. 948. Dem. p. 1123. δεινὸν — καὶ πέρα
δεινοῦ etc. et ad Arist. Thesm. 705. Requiritur, opinor, compa-
rativum aliquid, quale est δεινότερα. Adverbium hic parum con-
venit.
277. τρίτωλον ἄρμα —] Cf. Hel. 357. τριζύγοις θεαῖσι. Erech.
Fr. 2. ζευγὸς τριπάρθενον.
278. ἄρμα — ἄγων] Cf. Aelian. N. A. XIV. 26. ἄμαξας ἄγων-
σιν. Babr. Fab. 20, 1. βοηλάτης ἀμάξης ἤγεν ἐκ κώμης.
282. ἐστιοῦχον αὐλάν] Cf. Aesch. Pers. 517. ἤκουσιν ἔφ' ἐστιοῦ-
χον γαῖαν.
284. ὀρεῖαν (sic) πιδάκων Elmsl. ad Med. 1230. Dind.
290. Qu. παραβολλόμεναι Κύπριν ἢ δὲ λόγοις αἰμύλοις.
291. τερπνοῖς μὲν ἀκοῦσαι] Cf. Med. 310. λέγεις ἀκοῦσαι μαλθάκ'.
294. ἀλλ' εἴθ'] Qu. εἴθε δ'.
295. ἄτις τέκεν ποτὲ Πάριν] Qu. ἂ τότε τίκτουσα Πάριν (= 303).
296. κατοικίσαι] κατοικῆσαι plures libri, recte.
303. δούλειον οὔτε σὺν —] Qu. δούλιον, οὔτ' ἄν —.
305. παρέλυσε — πόνους] Cf. Alc. 117. ἐκείνου παραλύσαι
ψυχάν. 932. πολλοὺς παρέλυσε θάνατος δάμαρτος.
306. Τρωῖαν] Τρωῖαν W. Headlam. οὐς ἀμφὶ Τρωῖαν μόχθους
conj. idem.
307. ἀλάληντο] Fort. ἐκάθηντο, aut ἀκάχηντο.
313. τοῦδε Μενέλεω γύναι] τοῦδε τάνδρὸς, ὦ γύναι Naber.

314. τόδ' — *ξηρωμώσεις πέδον*] Cf. Rhes. 278. *ποίας πατροφάς γῆς ξηρωμώσας πέδον*; Bacch. 729. *κάγώ 'ξεπήδησ'* — *λόχμην κενώσας*. Andr. 1139.

320. *βίοτον ὠγκώσας μέγαν*] I. q. *ηῤξήσας*. Cf. Iph. A. 572. Aesch. Suppl. 337.

322. *ἔχειν*] Qu. *κλυτοὺς, αὐτὸν μόνον, αὐτὸν ἐπὶ, αὐτὸν λόγων*.

323. *οὐκ ἀξιόσω*] Qu. *οὐκ ἀξιῶ 'γώ*. *πλὴν τύχῃ φρονεῖν δοκεῖν*] *πλὴν τύχῃ δοκεῖν μόνον* Dobr.

330. *ἔξωθεν εἰσιν* —] Imitatur Menander IV. 263. *ἔξωθεν εἰσιν οἱ δοκοῦντες εὐτυχεῖν | λαμπροί, τὰ δ' ἐνδον πᾶσιν ἀνθρώποις ἴσοι. εὖ φρονεῖν | εὐτυχεῖν*. Dobr. ex Stobaeo Flor. 104, 14. *εὐθενεῖν* F. W. Schmidt. Hos duos vv. 330. 331. hinc expelli jubet, sed Euripidi adjudicat Dobraeus.

334. *τέθνηκα σῇ θυγατρὶ*] Cf. ad Soph. Aj. 440.

337. *φόνον' τὸ συνορῶν*] *φόνον. συναίρειν* Reisk. *φόνον. τὸ συνορῶν* Seager in Class. Journ. XIX. 83.

341. *ἡ Τροία καλεῖ*] *ἡ Τροία 'κάλει* Naber, quum jamdudum eversa esset Troja.

346. *ἀλλὰ ψεύσεται*] *ἀλλ' ὅψ' εἴσεται* Burges. ad Eumen. 274. *ἀλλ' ἐγνέσεται* Porson. *ἀλλὰ πεύσεται* Kiehl. Naber. Cf. Iph. A. 530. *κάτα ψεύδομαι*. Hec. 729. *ἡμεῖς μὲν οὖν ἐῷμεν οὐδὲ ψεύομεν*.

349. *κακῶν — ἐπιρροάς*] Cf. Fr. 573, 2. *δακρύων ἐπιρροαί*.

350. *πόσας δ' ἂν εὐνάς*] *ποίας* — Naber.

353. *ἀτηρὸν κακόν*] Cf. Hipp. 630. *ὁ δ' αὖ λαβὼν ἀτηρὸν εἰς δόμους κακόν* (φυντόν al.) *γέγηθε* —. Arist. Vesp. 1299. *οὐ γὰρ ὁ γέγων ἀτηρότατον ἄρ' ἦν κακόν*;

356. *αὐτὴ* vulg. *αὐτῇ* recte E.

357. *οὐκ*] Qu. *οὐδ'*.

358. *τὴν δίκην ὑφέξομεν*] Cf. Or. 1665. *δίκην ὑπόσχεσ αἵματος μητροκτόνου | Εὐμενίσαι τρισσαῖς*. Hec. 1235.

361. *τὴν δ' ἀβουλλαν | τὴν σοῦ δέδοικα* F. W. Schmidt.

362. *ἐν σου δέδοικα*] Qu. *ἐν ἐκδέδοικα, vel ἐν που δέδοικα. διὰ γυναῖκα γὰρ τὸ πρὶν* — F. W. Schmidt.

365. *ἔξετόξευσεν*] *ἔξετόξευσας* (τὸ *σῶφρον* accus.) conj. Seager in Class. Journ. XIX. 83. *φρενός*] Malim *φρένας*.

368 sq. Cf. Theogn. 256. *πρήγμα δὲ τερπνότατον τοῦ τις ἐρᾷ τὸ τυχεῖν*. Soph. Fr. 328 N. *ἡδιστον δ' ὅτι | πάρεστι λῆψις ὧν ἐρᾷ καθ' ἡμέραν*.

369. Imitatur Eubulus 7, 2. *τοῦτ' ἔσθ' ἐκάστῳ μεῖζον ἢ Τροίαν εἰλεῖν*.

385. *καὶ λαχοῦσά τ'* —] Qu. *ὡς λαχοῦσα τ' ἀθλία* —.

397. *ταῦτα δύρομαι* Porson. ad Hec. 728.

398. *ἐξικμάζω*] *ἐκλικμάζω* (ventilo, pondero) Madvig. Qu. *ἐξετάζω*. Idem proponit Faehse.

400. *κατεῖδον*] Qu. *ἐπεῖδον*.

402. κόμης ἐπισπασθεῖσ' Cf. 710. Hel. 116. Tro. 882. Arist. Lys. 725. τῶν τριχῶν κατέσπασα.

406. ὀφθαλμὸς βίου] Solamen vitae. Cf. Aesch. Cho. 934. ὀφθαλμὸς οἴκων (Orestes).

411. ἦδε χειρὶα σφάζειν] Cf. Iph. A. 1477. πλόκαμος ὧν καταστέφειν. Hipp. 294. γυναῖκες αἶδε συγκαθιστάναι νόσον.

414. ὑπεκδράμης] Cf. Phoen. 887. θεοὺς ὑπεκδραμοίμενα. Fr. 68, 6. Arist. Eq. 676.

416. πατρὶ τῷ σὺ διὰ φιλημάτων ἰών] Cf. ad Med. 872. πολίλακίς ἦδη διὰ λεπιοτέρων μύθων ἔμολον. Phoen. 482. δι' ἐχθρῶν τῷδε καὶ φθόνου μολών. Andr. 175. 416. Hipp. 1164.

419. ψυχῇ] εὐχῇ Naber. Idem στυγεῖ pro ψέγει.

422. κἄν] Imo κῆν.

423. χρῆν σε σὴν παῖδ' ἐξάγειν Matth. χρῆν σε σὴν τε παῖδ' ἄγειν Elmsl. ad Med. 326. Dind.

427. ἔγωγ'] ἐγὼ δ' recte Herm.

435. δόλω μ' ἐπῆλθες] Cf. Iph. A. 67. ἐπῆλθεν αὐτοῖς Τυνδάρεως πυκνῇ φρενί. Soph. O. R. 386. λάθρα μ' ἐπελθών.

438. Qu. κἄν (pro καὶ) τοῖς γε —. Idem proponit Kirch Sed cf. ad 462.

443. τί δῆτα σοῦ] Leg. τί δῆτά σ' οὐ.

445. Cf. Herod. IX. 54. ἐπιστάμενοι τὰ Λακεδαιμονίων φρονήματα, ὥς ἄλλα φρονεόντων καὶ ἄλλα λεγόντων. Deleatur virgula in fine versus.

446. δόλια βουλευτήρια] Cf. Theopomp. 75. δεσπότου πενέσιον (πενέσται?) ῥυσά (δόλια?) βουλευτήρια. Schol. τοὺς τοῦ δράματος χρόνους οὐκ ἔστι λαβεῖν. οὐ (— καθ' οὗς Richter. ad Vesp. p. 19. δεδίδασκται γὰρ (γὰρ delet idem) Ἀθήνησιν.

448. ἔλικτὰ — φρονοῦντες] Cf. Com. adesp. 1293. φρονικτικὴν καὶ λόγων (φρονῶν?) ἀλαζόνα.

451. οὐκ αἰσχροκερδεῖς;] Sub. ἔστέ. Cf. Alc. 735. ὡς περὶ ἄξιοι. Hel. 1151.

455. ἀναλώθη] Cf. Isocr. Or. XV. § 119. ἀνήλωσε (sic G. ἀνάλωσε vulg.) § 120. ἀνήλωσαν (sic G. ἀνάλωσαν vulg.).

459. ἀθώπεντον — γλώσσης] Cf. Hel. 831. ἄχρωστα — χερῶν.

463. πράξειας ἄν] παιδείας ἄν F. W. Schmidt.

465. ἀμφιμάτορας κόρους] Schol. τοὺς ἐκ διαφόρων μητρῶν. ἐξ ἐνὸς δὲ πατρὸς. Cf. Aesch. Fr. 70.

466. ξοιδας οἴκων] οἰστροήματ' οἴκων Heimsoeth. οἴκων ἔστιν F. W. Schmidt, coll. Or. 1389. Soph. Tr. 894. El. 1081. Qu. ἔστιν κατ' οἶκον (564) —. Vel ἔστιν τ' ἐν οἴκῳ (vel οἴκοις) —.

467. τὴν μίαν] Qu. καὶ μίαν. πόσις — ἀνδρὸς] Cf. Soph. Trach. 550.

473. φέρονσ' ἄχθος ἐπ' ἄχθει καὶ στάσεις πολίταις F. W. Schmidt.

474. ἄχθος τ'] Malim ἄχθος δ'. Idem suadet Kirch.

476. τεκτόνοιν θ'] Malim τεκτόνοιν δ'. τεκτόνοιν — ὕμνου] Cf. Pind. P. III. 200. ἐξ ἐπέων κελαδενῶν τέκτονες οἶα σοφοὶ ἄρμωσαν. Arist. Eq. 530. τέκτονες εὐπαλάμων ὕμνων. (ἐνός δ' αὖ) τεκτόνοιν ὕμνου δυοῖν Herw.

480. πηδάλιον] Qu. πηδάλιον.

484. δ δύναις] Qu. δ δύναται.

487. διὰ πυρός ἤλθ' —] Cf. El. 1182. διὰ πυρός ἔμολον ἁτάλαινα ματρὶ τᾷδ'.

498. τλήμων] τλήμον recte aliquot libri.

501. χέρας — βρόχοισι κεκλημένα] Cf. 555. χέρας | βρόχοισιν ἐκδήσαντες (l. ἐγκλήσαντες).

502. βρόχοισι κεκλημένα] Cf. Herc. 729. βρόχοισι δ' ἀρκύν κεκλησεται | ξιφηφόροις. Med. 1278. ὡς ἐγγὺς ἦδη γ' ἐσμέν ἀρκίων ξίφους.

520. καὶ γὰρ ἀνοία —] Cf. Soph. El. 1054. πολλῆς ἀνοίας καὶ τὸ θηρᾶσθαι κενά. Tr. 350. Soph. Fr. 517, 5.

521. ἐχθροὺς ἐχθρῶν] πτορθοὺς ἐχθρῶν Wakef. ad Herc. 166. Annon νιούς ἐχθρῶν? Cf. versum apud Arist. Rhet. I. 16. 4. νήπιος δς πατέρα κτείνας παῖδας καταλείπει.

522. φόβον οἰκῶν ἀφελέσθαι] Cf. Dem. p. 77, 12. τοῦτον δὲ τὸν λόγον — οὐ χαλεπὸν ἐστὶν αὐτοῦ ἀφελέσθαι.

526. Cf. Ion. 1229. οὐκ ἔστι οὐκ ἔστιν θανάτου παρατροπὰ μελέα μοι.

527. τέλος aut μέλος codd. Qu. βέλος.

530. γούνασι — χρίμπτων] Cf. Ion. 156. αὐδῶ μὴ χρίμπτειν θριγκοῖς.

532. λείβομαι] Cf. 417. δάκρυά τε λείβων. Iph. A. 650. λείβεις δάκρυ' ἀπ' ὀμμάτων σέθεν. Ph. 1522. ἐν λειβομένοις δακρύοισιν. δακρύοις κόρας στάζω] Cf. Ion. 876. στάζουσι κόραι δακρύοισιν ἐμαί. Iph. T. 308. στάζων ἀφρῶ γένειον.

533. λισσάδος — πέτρας] Cf. Herc. 1139. Theocr. XXII. 37. ἐπὶ λισσάδι πέτρᾳ. ἀνάλιος] Suspectum.

535. τί — κακῶν μῆχος ἐξανύσωμαι;] Cf. Theocr. II. 95. χαλεπᾶς νόσω εὐρέ τι μᾶχος. Aesch. Ag. 2.

537. τί με προσπίπτεις —;] Cf. Med. 28. ὡς δὲ πέτρος ἢ θαλάσσιος κλύδων ἀκούει νουθετουμένη φίλων. Aesch. Prom. 1001. Hor. Epod. XVII. 53. 'Quid obseratis auribus fundis preces? | Non saxa nudis surdiora navitis.'

546. σπουδῇ τιθέντα δεῦρο γηραιὸν πόδα] Qu. σπουδῇ διώκονθ' (vel πορεύονθ') ὥδε γηραιὸν πόδα. γηραιὸν πόδα] Cf. Alc. 614. γηραιῷ ποδί.

551. οὐ γὰρ, ὡς ἔοικέ, μοι —] ὡς ἔοικέ που conj. Mein. Fr. Com. IV. 173. Cf. Menand. IV. 172. Λακωνικῇ | κλείς ἐστίν, ὡς ἔοικέ, μοι περιουσιέα.

552. σχολῆς τόδ' ἔργον] Qu. σχολῆς ἔτ' ἔργον. Cf. Eur. Hipp. 911. σιωπῆς οὐδὲν ἔργον ἐν κακοῖς. Soph. El. 1372. οὐκ ἂν μακρῶν ἔθ' ἡμῖν οὐδὲν ἂν (?) λόγων, | Πυλάδῃ, τόδ' εἶη τοῦτο.
553. ῥώμην μ' ἐπαινῶ λαμβάνειν] Qu. ῥώμην με δεῖ νῦν —
556. χέρας βρόχοισιν ἐκδήσαντες] χέρας βρόχοισιν ἐνδήσαντες Pierson. ad Moerin. p. 124. χέρας βρόχοισι συνδήσαντες melior Hart. Cf. 502. χερὰς αἵματηρὰς βρόχοισι κεκλήμενα (κεκλειμένα + κεκλήμενα Dind.) Rhes. 74. ἐν βρόχοισι δέσμοι λελημμένοι. Her. 729. βρόχοισι δ' ἀρκύων γενήσεται (δεδήσεται Pierson. λελήσεται Elmsl. leg. ἐνδήσεται). Bacch. 615. οὐδέ σου ξυνήψε χεῖρε δεσμοῖσιν ἐν βρόχοις; 545. Qu. βρόχοισιν ἐγκλήσαντες, vel βρόχοις συνδήσαντες.
561. οὐ γὰρ μᾶς —] Cf. Soph. Tr. 391.
563. οἴσθ' αὖ πον κλύων] Cf. Bacch. 462. τὸν ἀνθεμώδη Τιμόλον οἴσθ' αὖ πον κλύων. Her. 89.
568. οὐδέ] Qu. οὔτε.
576. δυστυχῶς δ' ἔμοι, γέρον] δυστυχῶς δ' ἔμω πόσῃ Her. ἔμοι] ὁμοῦ F. W. Schmidt I. 339.
579. γ' ἄλλος] τᾶλλα τ' Heimsoeth.
580. Cf. Bacch. 505. ἐγὼ δὲ δεῖν γε (αὐτῶ), κυριώτερος σέθεν
581. ἢ τὸν ἄμῶν —] Qu. ἢ σὺ τὸν ἐμὸν (τὸν ἐμὸν plures libri) —; Idem suadet Lenting. Cf. Iph. A. 331. οὐχὶ δεινὰ; τὸν ἐμὸν οἰκῆν οἶκον οὐκ ἔασσομαι;
584. οὐμός — παῖς παιδός] Cf. Bacch. 1327. σὸς δ' ἔχει δίκην παῖς παιδὸς ἀξίαν. ἔλαβε — γέρας] Cf. Hec. 41. Soph. A. 825. αἰτήσομαι δέ σ' οὐ μακρὸν γέρας λαχεῖν.
585. τάκρινον τ'] Leg. τάκρινον δ'.
586. ναί om. C. a m. sec. ναί· δραῖν εὔ] δραῖν γ' εὔ (ex puncto ναί) Cobet., coll. Hel. 1637. Fortasse recte.
587. ὥς τήνδ' —] Cf. 254. ὥς τοῦτ' ἄραγε. et v. Elmsl. v. Med. 596. Cf. ad Hec. 400.
588. σκήπτρῳ —] Cf. Iph. A. 232. σκήπτρῳ τάχ' ἄρα σὺ καθαιμάξω κᾶρα.
589. ψαῦσον γ'] ψαῦσον θ' plures libri. Recte.
590. ὦ κακίστε κακὰ κακῶν] Cf. Soph. Ph. 384. πρὸς τοῖς κακίστου κακὰ κακῶν.
591. σοί που] Fort. σοί του.
592. ἀπηλλάγης λέχος] ἐσυλήθης — Cobet. ἀπώλεσας — Nauck. Qu. ἀφρηέθης (vel ἐσυλήθης) —.
593. ἄδουλα] ἀβούλως conj. Brunck. ἀφρουρα Lenting. ἄουρα (aut δούλου) Herw. ἄνδρα Hart. ἄνους σά F. W. Schmidt. Qu. ἀφρουρα. δώμαθ' ἐστίας] In hoc offendunt Herm. et F. W. Schmidt. Cf. Aesch. Ch. 629. ἐστίαν δόμων. Ag. 968. δωματίῳ ἐστίαν.

595. πασῶν κακίστην] Sensus requirit κοῦ πασῶν κακίστην sec. F. W. Schmidt. Qu. πασῶν κρατίστην τ'. Deleatur virgula in fine versus.

596. Σπαρτιατίδων] Malim Σπαρτιάτις ἄν.

599. ἀνασχετοὺς] ἀνασχετῶς Naber. Herw. Cf. Olympiod. in Plat. Alc. I. 166. ἀλλὰ καὶ φιλογυμνασίαν ἥσκουν παρὰ τὸν Εὐρώταν κοινῶς ἄνδρες (καὶ γυναῖκες) γυμναζόμενοι. Arist. Lys. 82.

603. τὸν σὸν — φίλιον] Qu. τὸν σὸν — θάλαμον, aut τὸ (ita C. et γρ. a.) σὸν — λέκτρον. φίλιον] θάλαμον F. W. Schmidt.

608. ἐφευρόντ'] Qu. ἐρευνῶντ'.

612. παίδων τ' ἄπαιδας] Cf. 714. ἄπαιδας — τέκνων. Alc. 735. ἄπαιδε παιδὸς ὄντες. Suppl. 35. ἄπαιδας τέκνων.

616. μόνος] δέμας (τρῶθεις) Naber. δόμους Hause. δόμους aut χθονὸς F. W. Schmidt, coll. Soph. El. 613. δταν δόμους ἔλθωσιν.

617. κάλλιστα τεύχη δ'] Qu. τεύχη δὲ κάλλιστ'. σάγμασιν] Cf. Arist. Ach. 574. Vesp. 1142.

619. κἀγὼ μὲν ἠῦδον] κἀγὼ μὲν ἠῦδον aut ἦδον al. Qu. κἀγὼ μὲν (θάμ') ἦδον (ἦνον), vel κἀγὼ παρήνον.

621. πῶλον] Cf. Hipp. 546. τὰν μὲν Οἰχαλίᾳ πῶλον ἄζνυα λέκτρον. ἐκφέρουσι] εἰσφέρουσι F. W. Schmidt, coll. ad Andr. 757. οὐ μὴ γυναικῶν δειλὸν εἰσοίσεις (ἐξοίσεις Schmidt) λόγον; ἐκφαίνουσι tentat Naber.

625. εὐηθέστατα] εὐηθέστατον Nauck. εὐειδεσιτάτην F. W. Schmidt.

626. ἔχης] ἔχους Brunck. Recte, ut videtur.

631. ἥσσαν κύπριδος] Cf. Arist. Nub. 1081. ἥτιων ἔρωτος. Pl. 363. ἀλλ' εἰσὶ τοῦ κέρδους ἅπαντες ἥτινες.

637. βαθεῖαν γῆν] Cf. Aesch. Sept. 306. βαθύχθον' αἶαν. ξηρὰ] σκληρὰ Herw.

638. νόθοι τε] Qu. νόθοι δέ.

639. κύδιον] Qu. κέρδιον. Cf. Alc. 963.

640. χρηστὸν] Fort. χρηστόν τ'.

644. τεύχειν ξοῖν] Cf. Aesch. Pers. 188. στάσιν ἔτευχον. Prom. 1126. τεύχονσα φόβον.

650. ἦν χρῆν —] Qu. οὐ χρῆν —; τήνδ'] Jure in hoc haeret Elmsleius ad Suppl. 469. Qu. γῆς aut τῆλ'. Cf. ad 710.

651. ὑπὲρ τε Φᾶσιν αὐτὸν ἢ ἐμὲ παρακαλεῖν Herw. αἶ] Qu. ἄμα.

652. πεσῆματα — νεκρῶν] Cf. Phoen. 1496. πτώματα νεκρῶν τρισσῶν.

653. δοριπετῇ] Cf. v. δορικανῆς.

660. ἀγῶ] Qu. κἀγῶ.

662. οὐκ αἰσχρόν] εὐκαιρον F. W. Schmidt.

666. Ἑλληνιστὶν ἀρξουσ'] Cf. Iph. A. 337. ἐσπούδαζες ἄρχειν Λαλαῖδας.

670. σιγῇ κάθησ' ἄν;] Scrib. σιγῇ καθῆσ' ἄν; Cf. Arist. Ach. 543. καθῆσθ' ἄν ἐν δόμοισιν; 59. κάθησο σίγα.
 671. τοιαῦτα λάσκεις —] Cf. Arist. Ach. 1045. τοιαῦτα λάσκων.
 Eur. El. 1206. βοᾶν δ' ἔλασσε τάνδε.
 673. ὡς δ' αὐτως ἀνήρ] Sub. ἴσον σθένει καὶ γυνή. Cf. Med.
 319. γυνὴ γὰρ δξύθυμος, ὡς δ' αὐτως ἀνήρ.
 674. μωραίνουσιν] Lascivientem. Cf. ad Hipp. 644. 966.
 677. τοῖς γ' ἐμοῖς] Qu. τοῖς γ' ἐμοῖς.
 679. ἔμ' ὠφελοῖς] ἔμ' ὠφελεῖν recte, opinor, Stobaeus.
 683. ἔβησαν εἰς τάνδρεϊον] Cf. Med. 394. τόλμης εἰμι πρὸς τὸ καριτερόν. Her. 562.
 688. σ' ἐπῆλθον] Cf. 300. τίν' οὐκ ἐπῆλθε; Suppl. 125. ξυβουλον οὖν μ' ἐπῆλθες; 155. μάντις ἐπῆλθες; Iph. A. 349. ταῖτα μὲν σε πρῶτ' ἐπῆλθον ἵνα σε πρῶθ' ἡῦρον κακόν. Arist. Eq. 459 ὡς εὖ τὸν ἄνδρα ποικίλως τ' ἐπῆλθες ἐν λόγοισι.
 689. ἦν δ' δξύθυμῆς vulg. Lege ἦν δ' δξύθυμῇ. Cf. Ar. Vesp. 501. δξύθυμηθεῖσά μοι. Th. 466. δξύθυμεισθαι — Εὐρυπύδη. γλωσσολογία] Cf. Med. 512. τὴν σὴν στόμαρχον, ᾧ γύναι, γλωσσολογίαν.
 694. τροπαῖα πολεμίων στήση] Cf. Soph. Tr. 1102. κοῦδεις τροπαῖ' ἔστησε τῶν ἐμῶν χειρῶν.
 696. τὴν δόκησιν ἄρυνται] I. q. δόξαν. Cf. Adesp. Fr. 4. τοῖ μὲν δικαίου τὴν δόκησιν ἄρυνσο. El. 381. δοκήσει δωμάτων ὠγκωμένος. Herc. 288.
 699. σεμνοὶ δ' ἐν ἀρχαῖς ἤμενοι] Cf. Aesch. Cho. 975. σεμνοὶ μὲν ἦσαν ἐν θρόνοις τόθ' ἤμενοι.
 700. ὄντες οὐδένες] Cf. Suppl. 425. οὐδὲν ὦν τὸ πρίν. Ion. 596. δ μηδὲν ὦν καὶ οὐδένων (καὶ μηδένων?) κεκλήσομαι. Iph. A. 371. βαρβάρους τοὺς οὐδένας. Soph. Aj. 1114. οὐ γὰρ ἡξίου τοὺς μηδένας. Herod. IX. 58. οὐ οὐδένες ἄρα ἔόντες etc. Arist. Eq. 158. ὦ πῦρ μὲν οὐδεὶς αὖριον δ' ὑπέρμεγας. Av. 799. εἴτ' ἐξ οὐδενὸς μεγάλα πράττει.
 701. οἱ δ' εἰσὶν αὐτῶν μυρῖω' σοφώτεροι] ὡς εἰσὶν ἄστοι μυρῖωι — F. W. Schmidt. (μυρῖοι jam Barnes. Casanb. Hart. etc.) Malim ὡς εἰσὶν αὐτῶν —.
 703. ἐξωγκωμένοι Τροίᾳ] Cf. Suppl. 864. τραπέζαις δοῦς ἐξογκοῦ' ἄγαν. Or. 402. Iph. A. 921. Herod. VI. 126. πάτρη ἐξωγκωμένοι.
 707. ἦρσω] μείζω Pal. B. prob. Herw., qui vulgatam interpretationem esse monuit verborum μῆ — μείζω. Similis error exstat Soph. Ant. 927. μῆ πλείω (imo μῆ μείω, cujus glossema est πλείω) κακὰ | πάθοιεν ἢ καὶ δοῶσιν ἐκδίκως ἐμέ. Qu. κρείσσω vel μείω.
 708. φθερεῖ —] Cf. Herc. 1290. οὐ γῆς τῆσδ' ἀποφθαρήσεται;
 709. δδ'] Qu. δ γ'.
 710. τῆσδ'] τήνδ' mss. Haeret in hoc Elmsleius ad Suppl. 469. Cf. ad 650. ἐπισπάσας κόμης] Cf. 402. Hel. 116. Μενέλαος αὐτῇ ἦγ' ἐπισπάσας κόμης. Tro. 882. κόμης ἐπισπᾶσαντες. Arist. Lys. 725.

712. *τίκτοντας* — *τέκνα*] Hunc versum interpolatum esse judicant Herwerden et Naber.

714. *ἄπαιδας* — *τέκνων*] Cf. 612. Herod. VII. 61. *ἄπαις* — *ἔρσηνος γόνου*.

715. *φθείρεσθε τῆσδε*] Qu. *μέθεσθε τῆσδε*, i. e. *ἀπαλλάττεσθε τῆσδε*] *θάσσον* Herw. *ὥς*] *ὥς δ'* idem.

717. *ὥς*] Eodem sensu quo *ἔπει*.

720. *ἐντρίβειν βρόχοις*] Qu. *ἐγκλείειν βρόχοις*. Et sic Herw., coll. 492. *βρόχοις κεκλημένα*.

722. Praestat, opinor, lectio *ὑπ' ἀγκάλας*.

723. *ξύλλυε δεσμὰ μητρὸς· ἐν Φθίᾳ σ' ἐγὼ* —] *ξύλλυε μητρὸς δέσμ'*· *ἔτ' ἐν Φθίᾳ σ' ἐγὼ* conj. Herw. Non male. Qu. *ξύλλυε μητρὸς δέσμ'*, *ἐπεὶ 'ν Φθίᾳ σ' ἐγὼ* —.

724. *θρέψω μέγαν τοῖσδ' ἐχθρόν*] Scribe *θρέψω μέγαν, τοῖσδ' ἐχθρόν*. Cf. Ar. Eq. 415. *ἡ μάτην γ' ἂν — τοσοῦτος ἐκτραφεὶν μέγας ἀρθεῖς*. Plat. Resp. VIII. 565 C. *καὶ τοῦτον τρέφειν τε καὶ αὔξειν μέγαν*. Bacch. 183. *αὔξεσθαι μέγαν*.

725. *καὶ μάχης ἀγών*] *καὶ κληδὼν μάχης* F. W. Schmidt. Qu. *καὶ λόγχης κλέος*, aut *καγῶνος μάχης*. Cf. Pind. P. I. 66. *κλέος αἰχμᾶς*. Tyrt. Fr. 12, 36. *αἰχμῆς εὐχος*.

726. *ἴστε*] Qu. *ἴστων*.

727. Cf. 181. *ἀνειμένον*] Hoc suspectat Herwerden.

731. *οὔτ' οὖν τι δράσω φλαῦρον οὔτε πείσομαι*] Cf. Arist. Lys. 1041. *οὔτε δράσω φλαῦρον οὐδὲν οὔθ' ὑφ' ὧν πείσομαι*.

733. *ἔστι γὰρ τις οὐ πρόσω* —] *Suspectum duplex τις*. Recipienda videtur Hartungi conjectura *καὶ γὰρ ἔστιν* —.

740. *κἄν*] Imo *κῆν*.

741. Interpunge sic, *σώφρων καθ' ἡμᾶς, σῶφρον' ἀντιλήψεται. σῶφρων καθ' ἡμᾶς*] Cf. Soph. Aj. 1399. *σὺ δὲ | ἀνὴρ καθ' ἡμᾶς ἰσθλὸς ὧν ἐπίστασο*. El. 24.

742. *τεύξεται θυμονμένων*] Sc. *αὐτῶν*.

743. *ἐργοῖσι δ'*] Qu. *ἐργοῖσί τ'*, nisi spurius est hic versus.

745. Cf. Fr. 500. *τί δ' ἄλλο; φωνὴ καὶ σκιὰ γέρον ἀνὴρ*.

746. *ἀδύνατος* —] *οὐ δυνατός* — Rappold. *ἀδύνατος ἔρδειν ἄλλο* — F. W. Schmidt. Qu. *κοῦ δυνατός*, aut *οὐδὲν δυνάμενος* —.

747. *ἡγοῦ, τέκνον, μοι δεῦρ'*] *ἡγοῦ σὺν, τέκνον, μοι δεῦρ'* in B. *ἡγοῦ σὺν, τέκνον, δεῦρ'* C. Exciderat, opinor, *σὺν* post simile *οὔ*, deinde *invectum μοι*.

749. *τυχοῦσα*] *φυγοῦσα* F. W. Schmidt, coll. Suppl. 148.

750. *θεοὶ σοι δοῖεν εὖ* —] Cf. Soph. O. C. 642. *διδούεις τοῖσι τοιούτοιςιν εὖ*. O. R. 1081. *παῖδα τῆς Τύχης* — *τῆς εὖ διδούσης*.

752. *εἰς ἐρημίαν ὁδοῦ πτήξαντες*] Cf. Bacch. 222. *ἄλλην δ' ἄλλοσ' εἰς ἐρημίαν | πτώσσουσιν* etc. Hec. 1064.

757. *εἰσοίσεις λόγον*] *ἐξοίσεις* — F. W. Schmidt. Cf. ad 621. Soph. Tr. 741. *οἴμοι, τίν' ἐξήνεγκας, ὦ τέκνον, λόγον*;

758. κλάων ἄρα ψαύσει] κλαίων γὰρ ἄν ψαύοι F. W. Schmidt. Cf. Her. 270. Hipp. 1086. Aesch. Suppl. 925. κλάοις ἄν, εἰ ψαύσειας, οὐ μάλ' ἐς μακράν. Arist. Ran. 177. ἀναβιοίην νυν ἄρα. Lys. 531. μή νυν ζώην.

759. οὐνεχ'] Lege εἴνεχ'.

763. τροπαῖον αὐτοῦ στήσομαι] Cf. Arist. Pl. 453. τροπαῖον ἄν στήσαιτο τῶν αὐτῆς τρόπων. et ad Thesm. 697.

764. κἄν] Imo κῆν. Nisi corrigendum καὶ γέρων εὐψυχος ὦν.

770. εἴ τι γὰρ πάσχοι τις ἀμήχανον] Qu. εἴ τι πάθοι γὰρ ἀνὴρ τις ἀμήχανον. Cf. ad v. ant. 782.

771. εὐγενέταις] Cf. ad Phoen. 1510.

776. κἂν (pro καὶ) θανοῦσι malit Cobetus V. L. p. 592.

777. θάλλειν (pro σφάλλειν) δυνάμει τ' ἀδίκῳ (pro τε δίκαν) V. D. in Class. Journ. I. 30.

782. ἥδὺ μὲν γὰρ —] ἥδὺ παραντίκα idem V. D. Qu. ἥδὺ γὰρ —. Cf. ad 770.

783. τελέθει] Corruptum. Fort. σφαλερόν. Mox pro δόμων qu. δόμῳ.

792. δορὶ κλεινοτάτῳ] Cf. Suppl. 593. ἐν κλεινῷ δορὶ. Tro. 747.

798. εὐδόκιμον ὁ Διὸς Ἴνις aut εὐδόκιμος Διὸς Ἴνις Herm.

Hoc praestat, opinor.

802. μῶν οὖν] Cf. Arist. Pac. 527. κακὸν κακῷ —] Malim κακὸν κακοῦ διάδοχον. Cf. Hec. 588. λύπη — διάδοχος κακῶν κακοῖς. Suppl. 71. ἄγων δδ' ἄλλος ἔρχεται γόων γόοις | διάδοχος. Soph. Phil. 867. ὦ φέγγος ὕπνου διάδοχον.

810. ἡ καθάνη —] Versum male abundantem merito expelli jubet Cobet. κτείνουσα τοὺς —] Leg. κτείνασά γ' οὖς —. Et sic vir doctus in Quart. Rev. IX. 356. Cf. Soph. Aj. 1126. δίκαια γὰρ τόνδ' εὐτυχεῖν κτείναντά με; χρὴ libri. χρῆν Elmsl. ad Her. 959. Recte.

819. νέοι μολόντες] νέοι λέγοντες F. W. Schmidt. Fort. νέον μολόντες. εὐπειθέστεροι] More persuasive. Cf. Ag. 274. φάσμαι' εὐπειθῆ. Cho. 259. σήματ' εὐπειθῆ. Suppl. 623. εὐπειθέστεροι vir doctus in Quart. Rev. IX. 363. Blomf. ad Prom. 341. Metrum postulat εὐπειθῆς Aesch. Prom. 333. Ag. 984.

822. στένει] πονεῖ F. W. Schmidt.

823. δωμάτων — ἐκπερᾷ] Cf. Hel. 1401. Cycl. 512. ἐκπερᾷ μελάθρων. Aesch. Cho. 637. ἐκπέραμα δωμάτων.

826. σπάραγμα κόμας ὀνύχων τε δαΐ' ἀμύγματα θήσομαι] Cf. Soph. Aj. 631. πολιᾶς ἄμυγμα χαίτας.

830. ἔρρ' αἰθέριον —] Cf. Tro. 325. πάλλε πόδ' αἰθέριον. Med. 441. αἰθερία δ' ἀνέπτα.

831. λεπτόμιτον φάρος] Cf. Or. 840. χρυσεοπηγήτων φαρέων. Eubul. III. 237. λεπτοπήνοις ὕφειν.

832. Leg. ἀλίου κώπας. Cf. Her. 84. ἄλλῳ πλάτῃ. συνδῆσαι πέπλοις Qu. σύνδησον πέπλους.

836. φόνον δάψασα] Cf. Herod. IX. 17. *έόντες βάρβαροι έπ' Έλλησι άνδράσι φόνον έρρασαν.*

837. δαΐας τόλμας] Genitivus.

839. ά κατάρατος έγώ] Cf. Arist. Th. 1048. *ώ κατάρατος έγώ.*

843. απόδος, άνταίαν έρείσω πλαγάν Elmsl. ad Her. 559. et ad Med. 1242. Cf. ad Hipp. 567.

846. In fine versus interrogandum.

848. άερθώ] Cf. Fr. 911, 3. *άερθείς* (sic cod.). Her. 977. Med. 793. Fr. 660. Aesch. Ag. 1525. *άερθέν.*

850. νερότεροισιν μέλω] Cf. Hel. 1161. *οί μέν Αΐδα μέλονται κάτω.* Arist. Eccl. 905. *τῷ θανάτῳ μέλημα.*

852. *ή τότε' ήλθον ή τότε]* Cf. Aesch. Ag. 766. *τότ' ή τόθ'.*

855. *έναλίον] έναλον* Seidler. Qu. *άλιον.* *έναλίον κώπας]* Cf. Hel. 533. *έναλίῳ κώπα.* 1141. *έναλλίους άκταΐς.*

859. *ορμαθῶ]* Cf. Med. 189. *διαν τις — πέλας ορμαθῇ.*

863. *εἶθ' εἴην]* Qu. *εκπταίην.*

864. *έπέρασεν άκτάς]* Qu. *έπέρασε πέτρας.* Qu. *περάσειεν vel περάσει'.* *ά* vulg. *δ* (*σκάφος*) Pflugk.

865. *πρωτόπλους πλάτα]* Cf. Hel. 1547. *ναῦν πρωτόπλουν.*

869. *διώσεται]* Qu. *παρώσεται.* Sed cf. Herc. 315. *δπως διώση τās τύχας.*

875. *τῶνδ' εκπεσεῖν]* Cf. ad Ion. 1426.

876. *Έλένης]* αὐτῆς Naber.

879. *άλλόχρως]* Qu. *άλλόθρους.*

880. *δωμάτων πορεύεται]* Qu. *τῶν ποδῶν πορεύεται, aut δεῦρο προσπορεύεται.*

883. *άτάρ τις ὦν γε* ms. *άτάρ τις δῆ σὺ* Cant. Barnes. *άτάρ τις ὦν σὺ* Elmsl. ad Med. 1334., coll. Iph. T. 1360. *τίνος τις ὦν σὺ τήνδ' —;* Qu. *άτάρ τις ὦν δῆ.* Cf. Arist. Pl. 1102. *άτάρ διὰ τί δῆ* (al. *γε*) —;

889. *τηλουρά — πεδία]* Cf. Aesch. Prom. 1. *χθονός μὲν εἰς τηλουρὸν ήκομεν πέδον.*

891. *ώ ναυτίλοισι χείματος]* Qu. *ώ ναυτίλοις εκ χείματος.* Sed cf. Aesch. Suppl. 466. *λιμὴν κακῶν.* Monost. 309. *λιμὴν άτυχίας εἰσὶν ανθρώποις τύχη.*

894. *στεμμάτων δ' —]* Cf. Or. 382. *τῶν σῶν δὲ γονάτων πρωτόλεια θιγγάνῳ | ίκέτης, άφύλλον στόματος έξάπτων λιτάς.* Iph. A. 1226. *ίκετηρίαν δὲ γόνασιν (γόνατος Musgr.) έξάπτω σέθεν | τὸ σῶμα τοῦμόν.*

897. *τήνδε]* Imo *τῶνδε.* Cf. 712. 878. 959. 1049. 1055.

900. *δοίης]* Cf. Aesch. Ch. 889. *δοίη τις — πέλεκυν ὡς τάχος.*

909. *άνδρα δίος']* Qu. *δίος' έν' άνδρα* Ald. Redde unum virum. Cf. Her. 807.

911. Cf. Arist. Ran. 51. *σφώ;* ΔΙ. *νή τὸν Α'πόλλω.* HP. *κᾶτ' έγωγ' έξηγηρόμην (έγώ 'ξανηγηρόμην?).*

915. σοὶ δ' ἦν τις ὅστις —;] Cf. El. 630. ἡ ποὺ τις ὅστις γνωριεῖ μ' ἰδὼν, γέρον. Arist. Eccl. 477. ἄρ' ἔστι τῶν ἀνδρῶν τις ἡμῖν ὅστις ἐπακολουθεῖ;

918. Cf. Hec. 319. τύμβον δὲ βουλόμην ἂν ἀξιούμενον τῷ ἐμὸν δρᾶσθαι.

924. δόμοι τ' ἐλαύνειν] Qu. δόμοι 'ξελαύνειν.

929. ὥς εἴποι τις] Qu. ἐξερεῖ τις, αὐτ' ἂν λέγοι τις, αὐτ' εἴποι; ἂν τάχ', αὐτ' πῶς οὖν, τάχ' εἴποις ἂν, τάδ' ἐξημάστανες. Cf. Suppl. 184. τάχ' οὖν ἂν εἴποις etc. Haec paraphrēi comicus poeta Menand. 1112. Monost. 699.

931. τοῦσδ' ἐχαύνωσαν λόγους] Cf. Arist. Nub. 875. χαίνωσαν ἀναπειστηρίαν. Av. 819. Qu. τοῖσδ' ἐχαύνωσαν λόγοις. Cf. Suppl. 412. αὐτὴν — ἐκχαυνῶν λόγοις.

932. οὐ τὴν —] Cf. Bacch. 789. Βρόμος οὐκ ἀνέξεται κινούντα βάκχας etc.

935. βλέπουσ' ἂν αὐγὰς] Leg. βλέπουσά γ' αὐγὰς —.

937. λαλημάτων] Cf. Soph. Ant. 320. οἴμ' ὥς λάλημα δῆλον ἐκπεφυκὸς εἶ.

938. ἐξηνεμώθην μωρία] Cf. Hel. 32. ἐξηνέμωσε τὰμ' Ἀλεξάνδρου λέχη.

943. ἀλλ' οὐποτ' οὐποτ', —] Cf. Arist. Eq. 249. καὶ πανοῦργον καὶ πανοῦργον· πολλάκις γὰρ αὐτ' ἐρῶ. οὐ γὰρ εἰσάπαξ ἐρῶ, Qu. οὐ γὰρ οὖν ἅπαξ ἐρῶ. Cf. tamen Soph. Phil. 443. ὅς οὐκ ἂν εἴλετ' εἰσάπαξ εἰπεῖν.

949. κἀντεῦθεν δόμοι νοσοῦσιν] Cf. Fr. 497. τίσασθε τήνδε καὶ γὰρ ἐντεῦθεν νοσεῖ | τὰ τῶν γυναικῶν.

950. εὖ φυλάσσετε κλήθροισι καὶ μυχλοῖσι] Cf. Arist. Lys. 264. κλήθροισι δὲ καὶ μοχλοῖσι | τὰ προπύλαια πακτοῦν.

955. ξυγγνωστά — τάδ'] Cf. Arist. Thesm. 448. καὶ ταῦτα μὲρ ξύγγνωσθ'.

962. ἐκφοβηθεῖσ'] Cf. 1059. γυναικὸς αἰχμαλωτίδος φόβῳ. Qu. ἐκπτοηθεῖσ'. Cycl. 184. ἐξεπτοήθη.

964. οὐ σέβων] οὐ μένων cod. Pal. οὐ μαθῶν Naber, coll. Iph. T. 1446. μαθῶν δ', Ὁρέστα, τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς. Qu. οὐ μένων (ita B.), αὐτ' οὐκ ἔχων.

965. εἰ δ' ἐνδιδόησ] Qu. εἴ τινα δὲ δοίης, et mox ὥσπερ οἶν δίδως (pro ὥσπερ ἐνδίδως).

974. ὥς φίλων μὲν — γήμαιμ' ἀπ' ἀνδρῶν] Cf. 1280. Rhe. 168. οὐκ ἐξ ἐμαυτοῦ μειζόνων γαμεῖν θέλω. Her. 300. γαμεῖν ἱ ἀπ' ἐσθλῶν. Fr. 502.

978. τὰς θ' αἵματῶπας θεάς] Qu. τὰς δειματῶπας θεάς ἱ.

980. ἤλγουν μὲν ἤλγουν] Cf. Fr. 285, 7. ἀλγεῖ μὲν ἀλγεῖ, παρ' ἀλῶς δ' ἀλγύνεται. συμφοραῖς δ' ἡνειχόμεν] Qu. συμφοραῖς δ' ἐνείχόμεν, αὐτ' συμφοραῖσι δ' εἰχόμεν, αὐτ' συμφοραῖς δ' ἡλαινόμεν.

981. *σὼν τε στερηθεὶς φρόνην λεχὼν πάλιν* F. W. Schmidt, qui tamen versum interpolatum habet.

983. *καὶ*] Leg. *κάς*.

984. *ἄξω σ' ἀπ' οἴκων*] *ἄξω σ' ἐπ' οἴκου* (?) F. W. Schmidt. Qu. *ἄξω σ' ἐπ' οἴκον* (οἴκους), vel *ἄξω τέ σ' οἴκον*, vel *οἴκον* (οἴκους) σ' ἀπάξω (ἀνάξω).

985. *τὸ συγγενὲς* —] Cf. Aesch. Prom. 39. *τὸ συγγενὲς τοι δεινὸν ἢ θ' ὁμιλία*. Sept. 1022. *δεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγχνον οὐ πεφύκαμεν*. Soph. El. 770. *δεινὸν τὸ τίκτειν ἐστίν*. Arist. Vesp. 834. *δεινὸν ἢ φιλοχωρία*. et ad Phoen. 366. *ἐν τε*] Qu. *ἐν δέ*.

988. *κοῦκ ἐμὸν κρίνειν τάδε*] *κοῦκ ἐμοὶ μέλει τόδε* F. W. Schmidt.

990. *με*] Qu. *τε*. *καὶ μολῶν*] *καὶ μ' ἐλὼν* F. W. Schmidt, coll. 920. 927. *δῶματ' αὐτὸ μολῶν* Herw. Qu. *καὶ μ' ἔλῃ*?

991. *ἡ παιδὸς οἴκους* —] Qu. *οἴκους δὲ τούσδε* —, aut *καὶ τούσδε μ' οἴκους* —.

993. *θάρσει γέροντος χεῖρα*] *θάρσει γέροντός γ' ἔνεκα* Naber, coll. Her. 166. Phoen. 865. Qu. *θάρσει 'ς γέροντος χεῖρα*.

996. *ἔστηκεν*] Anglice, has been set (or set up).

998. *τελουμένων*] Cf. Soph. El. 1344. *τελουμένων εἰποιμ' ἄν*. Alc. 88. *ὡς πεπραγμένων*. Iph. A. 1022. *καλῶς δὲ κρανθέντων*.

1001. *μηδέν*] Praestat *μηδέν*. *δείξει*] *δείξω* malit Herw. *δείξει γαμεῖν σφε μὴ γάμον δν ἐχοῖν ἐμὲ* F. W. Schmidt. Cf. ad Arist. Lys. 375. Th. 673. Ran. 1261. Eccl. 933. 936. *ὦν*] Qu. *ὡς*.

1006. *γνώσεται* —] Cf. Bacch. 858. *γνώσεται δὲ τὸν Διὸς | Λιόνυσον*. *ἐμήν*] Qu. *θεοῦ*, quod suadet etiam Kirch.

1007. *ἐχθρῶν*] *σεμῶν* Herwerden. prob. Weckl. *κακῶν* Nauck. *ἐχθρῶν* (vel *ἀθέων*, coll. 1106.), vel *ἄφρονα* F. W. Schmidt. *μοῖραν*] *πεῖραν* Schmidt.

1008. *δίδωσι*] Qu. *τίθησι*.

1009. Cf. Soph. Aj. 845. *ὦ τὸν αἰπὺν οὐρανὸν διαφορηλατῶν | Ἥλιε*, etc. Arist. Th. 1067. *ὦ νῦξ ἱερὰ, | ὡς μακρὸν ἵππευμα διώ- κεις | ἀστεροειδέα νῶτα διαφορέουσ'* | *αἰθέρος ἱερᾶς*, etc. Virg. Aen. I. 71. 'Tyrrenum navigat aequor.'

1010. Huc referenda Photii glossa p. 368, 4. *πάγον εὐτειχῆ: ἐν ὄρει τετειχισμένην* (add. *πόλιν*?).

1013. *διαφρεύων ἄλιον πέλαγος*] Cf. ad Soph. Aj. 30. Virg. Aen. I. 71. 'Tyrrenum navigat aequor.'

1026. *λέλαμπεν καπνῶ*] *λέλαμπ' ἐν καπνῶ* aut *λέλαμπ', οὐκ ἀτιμὸς* F. W. Schmidt.

1028. *αὐτὰ τ'*] Qu. *αὐτὰ δ'*.

1029. *ἀπηύρα*] An *ἐπηύρε*? Cf. Hes. Op. 238. *πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἐπαυρεῖ* (*ἀπηύρα* al. Gaisf. an *ἐπηύρε*?). et ad Hel. 469. Iph. T. 529. Aesch. Prom. 28.

1036. πῶς πείθομαι] Qu. πῶς πείσομαι, αὐτ πεισθήσομαι.
 1037. ἀγόρους] Qu. ἀγοράς.
 1038. δυστάνων τεκένων] δύστανοι νεκύνων Herwerden. Qu. δυστανων πόσεων (?).
 1043. οὐ φίλοις] Qu. ἢ φίλοις. ἐπέπεσον] Qu. ἐνέπεσον.
 1055. οἴχεται φυγὰς δόμων] Cf. Suppl. 148. φεύγων χθονός. Xen. Hell. IV. 1. 7. οὕτω τιμωρεῖται αὐτὸν ὥστε φύγαδα πάσης τῆς χώρας.
 1056. τίνος φόβον τυχοῦσα:] τίνος φόβῳ φυγοῦσα Herwerden. τίνος φόβῳ; λέγουσα διαπεραίνέ μοι F. W. Schmidt, coll. Andr. 333 διαπεραίνωμεν λόγους. Ion. 1348. πέρανε σοὺς λόγους. Med. 701. Or. 1118. Arist. Pl. 648.
 1062. ἦ] Malim ἦ.
 1066. οἴμοι —] Cf. Bacch. 804. οἴμοι, τόδ' ἤδη δόλιον εἰς με μηχανῇ.
 1067. Πυθικὴν πρὸς ἐστίαν] An — ἐσχάραν? Cf. 1241. Πυθικὴν πρὸς ἐσχάραν. Suppl. 1200. Cf. Fr. 841. αἰαῖ· τόδ' ἤδη θεῖον (δεινόν?) ἀνθρώποις κακόν, | δταν τις etc.
 1068. καὶ τάνθάδ' ὄντα] καὐτὸν φθάνων πᾶν F. W. Schmidt.
 1074. τοιάσδε] Qu. τοίας δη.
 1076. ἃ ἃ —] Cf. Arist. Vesp. 995. πάτερ πάτερ, τί πέπονθας; ΦΙ. οἴμοι, ποῦ 'σθ' ὕδωρ; | ΒΔ. ξπαιρε σαντόν. — ΦΙ. οὐδὲν εἰμ' ἄρα.
 1077. ξπαιρε σαντόν] Cf. Arist. Vesp. 996. Lys. 937.
 1079. εἰ καὶ σοῖς φίλοις —] Qu. εἴ τι —.
 1081. γῆρως ἐσχάτοις πρὸς τέρμασιν] Cf. Arist. Av. 705. πρὸς τέρμασιν ἤβης. τέρμασιν] τέρμοσιν malit Blomf. ad Prom. 356.
 1084. οὐκ ἀκούσθ' A. conj. Reisk. Erf. ad Aj. 191. Cf. Hipp. 362. αἶες ὦ — ἀνήκουστα. Soph. El. 1408. ἤκουσ' ἀνήκουστα.
 1086. φαεινὰς ἡλίου διεξόδους] Cf. El. 727. φαεινὰς ἀστέρων δδούς.
 1087. θέα διδόντες ὄμματ'] Cf. Phoen. 462. δταν φίλος τις — ὄμματ' ὄμμασιν διδοῖ. et ad Soph. O. C. 1084.
 1088. ἦν ἄρ' ἐς δὲ συστάσεις] Qu. ἦν ἐμοί γ' (vel ἦν ὁρᾶν) εἰς συστάσεις —. Vel ἦν ἅπας ἐς συστάσεις —. συστάσεις] Coetus, conventus, conciones. Cf. Her. 416.
 1097. εἰς τε βουλευτήρια] εἰς τὰ — Herw. Qu. ἀρχαὶ δ' ἐπληροῦντ' εἰς τὰ βουλευτήρια etc. Cf. Iph. T. 306. πολλοὶ δ' ἐπληροῦνθμεν ἐν σμικροῦ χρόνῳ.
 1098. ἰδίᾳ θ'] Qu. ἰδίᾳ δ'.
 1100. δόμοις] δρόμοις Kirch. Klotz. Praestat lectio δόμοις. Παρηγοίας] Qu. Παρανοσίας.
 1102. παιδύματα] Cf. Fr. 23, 5. χθονίων ἀερίων τε — παιδύματα.

1107. *δίκας παρασχεῖν*] Qu. *δίκας ὑποσχεῖν*.
 1111. *ἤκων ἐπ' αἰσχροῖς*] Cf. Hec. 810. *αὐτὴ δ' ἐπ' αἰσχροῖς αἰγμάλωτος ἔρχομαι*.
 1114. *ἀρ' ὑφειστήκει*] ἄγχ' ὑφειστήκει (postea ἀνθυφειστήκει) Herm. Praef. O. C. p. XXIV.
 1115. *δάφνη σκιασθεῖς*] *δάφνη πυκασθεῖς* tres libri, quod magis placet. Cf. Alc. 808. *στεφάνους πυκασθεῖς*. Lucr. III. 925. 'et in-umbrant ora coronis.'
 1120. *οὐ γὰρ ἐς καιρὸν τυπεῖς*] Qu. *καιρίαν γὰρ οὐ τυπεῖς*.
 1121. *ἐξέλκει*] *ἐξέθει* conj. Musgr. *ἐξήρκει* Kirch. Qu. *ἐξέπνει*, vel *ἐπ' ἐνέπνει*, vel *ἐξέρπει* δέ. *παραστάδος*] Cf. Phoen. 415. *Ἀδράστου δ' ἦλθον ἐς παραστάδας*. et ad Iph. T. 1159. Cratin. Fr. 42. *παραστάδας καὶ πρόθυρα βούλει ποικίλα*. Schol. τὰς — *παρισταμένας τύχας* (κίονας Matth. στήλας Korner).
 1129. *νιφάδι*] Sc. *πέτρων*. Cf. Aesch. Fr. 199, 7. *νιφάδι γογγύλων πέτρων*. Sept. 158. *ἀκροβόλων δ' ἐπάλξεων λιθὰς* (νιφάς?) *ἐρχεται*. 213. *νιφάδος* | *ὅτ' ὀλοῶς νιφομένης βρόμος ἐν πύλαις*.
 1131. *ἐκεῖσε κἀκεῖσ'*] Qu. *ἐκεῖσε καὶ δεῦρ'*.
 1132. *ἦνεν*] *ἦνν'* Faehse. Cf. Aesch. Cho. 799. *ἀνομένων*. Fr. 161, 2. *ἄνοις*. Hesych. *ἦνον*: *ἦννον*.
 1133. *μεσάγκυλ'*] Cf. Phoen. 1157. *τόξοισι καὶ μεσαγκύλοις* | *ἐμαρμυνόμεσθα*.
 1134. *σφαγῆς*] I. e. ensis. Cf. Soph. Aj. 806.
 1138. *κενώσας*] Cf. Bacch. 686. *λόχμην κενώσας*.
 1139. *πήδημα πήδησας*] Cf. Or. 263. *σχήσω σε πηδᾶν δυστυχῇ πηδῆματα*.
 1140. Cf. Aesch. Prom. 856. *οἱ δ' ἐπτοημένοι φρένας, | κίρκου πελειῶν οὐ μακρὰν λελειμμένοι | ἤξουσιν θηρεύοντες* etc.
 1141. *πρὸς φυγὴν ἐνώτισαν*] Neutrum ut in Soph. O. R. 193. *παλίσσυντον δρόμημα νωτίσαι*. Cf. Bacch. 762. *κάπενώτιζον φυγῇ* | *γυναῖκες ἄνδρας*.
 1145. *ἀντέκλαξεν*] Cf. Bacch. 1055. *βακχεῖον ἀντέκλαζον ἀλλήλαις μέλος*.
 1148. *δεινόν τε*] *δεινόν τι* Lenting. Recte, opinor.
 1152. *ὥς δὲ πρὸς γαῖαν πίτνει*] *ὥς γὰρ ἐς γαῖαν πίτνει* F. W. Schmidt.
 1154. *βάλλων, ἀράσσω*] Cf. Arist. Lys. 459. *οὐ παίησεν, οὐκ ἀράξετε*.
 1157. *θυνοδόκων ἀνακτόρων*] Cf. Ion. 511. *δόμων θυνοδόκων*. Hom. Od. 8, 363. *βωμός τε θνήεις*.
 1161. *τοῖς ἄλλοις — πᾶσιν ἀνθρώποις*] *τοῖς Ἑλλήσι — τοῖσιν ἄλλοισιν* Dobr. I. 423.
 1162. Spurius videtur.
 1165. *παλαιὰ νείκη*] *παλαί' ὀνειδή* F. W. Schmidt. I. 147.

1170. ὥς σὺ θέλεις] Qu. ὥς ἐθέλεις.
 1171. αὐτός τε] Qu. αὐτός δέ. κύρσας] πληγείς conj. Herv.
 Huc illatum videtur κύρσας ex seq. v. Possis etiam ληφθείς. Κυρεῖν
 cum genitivo construi solet.
 1172. συνέκνρσας] Qu. συνέκελσας.
 1178. λείπεται ἐν οἴκοις] Qu. λείπεται οἴκοις (aut ἤδη). Aut
 λοιπὰ καὶ οἴκοι (coll. 1190.).
 1180. αὐγὰς βάλλων] I. q. αὐγάζων.
 1183. ἀκτάν] Fort. ὄχθαν.
 1184. οὐτός τ'] οὕτως E. οὕτως γ' conj. Herm. οὕτω γ' ἢ
 ὥς Ἐκτωρ ἐτιμᾷ ἄν — Wilamowitz. οὕτω γὰρ ὥς ἦρος γ' —
 F. W. Schmidt. Qu. οὕτως aut οὕτω γ'. ὥς ἐκ τῶνδ'] Cf. Pers.
 788. πῶς ἄν ἐκ τούτων ἔτι πράσσοιμεν —; Soph. Aj. 537. τί δὴ
 ἄν ὥς ἐκ τῶνδ' ἄν ὠφελοῖμί σε; Thuc. IV. 17. ὥς ἐκ τῶν πα-
 ρόντων. VII. 76. ὥς ἐκ τῶν ὑπαρχόντων.
 1187. πόλιν ἐμὴν ὦλεσας] πόλιν ἀμὴν — Musur. πόλιν ὦλεσας
 (ὦλεσας) ἀμὴν W. Headlam.
 1190. ἐμὸν] ἐμοὶ conj. Musgr. Herm. prob. Pflugk. Qu. ἐμὸν
 aut ἐμοῦ.
 1193. ἀλλὰ κεραυνῷ —] Sub. ὠφελεις.
 1194. Construe πατρὸς αἷμα. ἐπὶ τοῦ γένους] διογενεὺς aut
 διογενὲς conj. Körner.
 1195. αἷμα — εἰς θεὸν ἀνάσαι] Cf. Phoen. 569. ἀμαθεῖς χά-
 ριτας εἰς σ' ἀνήγατο. Hom. Od. 2, 86. μῶμον ἀνάσαι.
 1197. ὀτοτοῖ ὀτοτοῖ] Qu. ὀτοτοτοῖ.
 1198. θανόντα δεσπότην γόοις — κατάρξω] Qu. θανόντι δε-
 σπότη γόοις — δακρύσω (1202.).
 1199. κατάρξω] Qu. δακρύσω aut στενάξω.
 1201. ὦ] Qu. αὔ.
 1205. νοσφίσας] Qu. μ' ἔκτισας.
 1209. Cf. Iph. A. 1459. πρὶν σπαράξασθαι κόμας.
 1214. δυστυχήs] δυστυχὲς duo libri (recte). δυστυχῇ codd. El.
 F. W. Schmidt.
 1215. τίν' αἰῶν' — ἔξεις] τίν' αἰῶν' — ἄξεις Naber.
 1217. ἐς ἥδαν] Qu. ὀπίσσω, posthac. διαντλήσω πόνοις
 Cf. Herc. 1373. μακρὰς διαντλοῦσ' ἐν δόμοις οἰκουρίας. Plat. Axioch.
 p. 366. πολλοὺς πόνοις διαντλήσαν.
 1223. 'πὶ γὰρ] ὑπὸ γαῖαν malit Elmsl. ad Iph. T. 186. Qu.
 ὑπὸ γαίας.
 1224. νύχια] Malim μύχια.
 1228. λευκὴν αἰθέρα] Posteriores sedem alterius dipodiae
 anapaesticae occupat dactylus etiam in Ion. 84. El. 1352. V. Elmsl.
 ad Med. 1050. Cf. El. 991. φλογερὰν αἰθέρ'. Fr. 948. ἐκ βαθείας
 — αἰθέρος. Alc. 594. Qu. λαμπρὰν αἰθέρα. Cf. Ion. 1445. λαμ-
 πρὰς αἰθέρος. et ad Arist. Nub. 1012.

1235. ἀκλαντ' quattuor libri, recte.

1238. σὺ δ' ἐνδέχου] Fort. σὺ δ' αὖ δέχου. Sed cf. Ion. 1607. σοὺς λόγους | ἐνδεξόμεσθα.

1245. Ἐλένω ξυναλλαχθεῖσαν εὐναίοις γάμοις] Cf. Hipp. 653. λέκτρων ἀθικτιων ἡλθες εἰς συναλλαγάς. Soph. Aj. 493. εὐνῆς τε τῆς σῆς, ἢ ξυνηλλάχθης ἐμοί.

1271 sq. πᾶσιν γὰρ —] Cf. ad Alc. 419. γίγνωσκε δὲ | ὥς πᾶσιν ἡμῖν κατθανεῖν ὀφείλεται. 782. βροτοῖς ἅπασι κατθανεῖν ὀφείλεται. Soph. El. 1163. πᾶσιν γὰρ ἡμῖν τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν. Arist. Fr. 442. Hor. A. P. 63.

1273. ψῆφος κέκρανται] Cf. Hec. 219. ψῆφόν τε τὴν κρανθεῖσαν. Tro. 780. Aesch. Suppl. 964. ὥνπερ ἦδε κραινεται ψῆφος. 943. τοιάδε δημόπρακτος (?) ἐκ πόλεως μία | ψῆφος κέκρανται, μήποτ' ἐκδοῦναι βία | στόλον γυναικῶν. κατθανεῖν τ' ὀφείλεται] τ' om. cod. Par. Recte.

1277. πτυχάς Elmsl. ad Med. 1264.

1282. ζαπλούτους — φερνάς] Cf. Fr. 285, 6. Cf. v. ζάχρυσος, Alc. 501. Iph. T. 1111. Rhes. 370. 439.

1283. πράξειαν] πράξει' ἄν Porson. πράξειαν aut πράξειεν Elmsl. ad Med. 416.

ELECTRA.

1. ὦ γῆς παλαιὸν] ὦ τρισπάλαιον Reisk. Ἄργος] εὐχος Musgr. ἄγκος (convallis) Madvig. Lege ἄλσος. Idem proponit Heimsoeth. Cf. Soph. El. 5. τόδε τῆς οἰστροπλήγος ἄλσος Ἰνάχου κόρης. Glossema fortasse est Ἄργος, certe vitiosum.

4. ἐν Ἰδαίᾳ (ΙΔΑΙΑΙ por ΙΔΙΑΔΙ) χθονὶ recte Elmsl. ad Iph. T. 824. in Mus. Crit. II. 296. et Ed. Rev. XXXVII. 70., coll. Soph. Aj. 434. τῆσδ' ἀπ' Ἰδαίας χθονός.

9. δόλω] ὁμοῦ F. W. Schmidt.

12. ὄλωλεν] ὄλωκεν F. W. Schmidt, coll. Pers. 13. Aj. 896.

20. εἰχ'] ἦχ' Schmidt, coll. Ion. 15. ὥς δ' ἦλθεν χρόνος. Soph. Phil. 199. πρὶν δδ' ἐξήκοι χρόνος. Fr. 866, 3. ὅταν δ' ὁ καιρὸς τοῦ θανεῖν ἐλθὼν τύχη. Ant. 896. πρὶν μοι μοῖραν ἐξήκειν βίου. O. R. 1492. Eur. Hel. 12. ἐπεὶ δ' ἐς ἥβην ἦλθεν ὥραία γάμων. Sed Theogn. 1008. ὄφρα τις ἥβης | ἀγλαὸν ἄνθος ἔχων, etc.

21. πρῶτοι χθονός] πρόμοι χθονός Herw., coll. Phoen. 1250. πρόμον χθονός. Iph. A. 609. Tro. 31. Her. 670.

23. Ἀγαμέμνονος ποινατόρ'] Ultiores. Cf. 268. Aesch. Ag. 1281. ποινατῶρ πατρός. Eur. Iph. T. 1433. ὑμᾶς ποινασόμεσθα.

Sola Dorica forma usi sunt tragici, ut *εὐνάτωρ* et *εὐνάτετρα* dicebant potius quam *εὐνήτωρ* et *εὐνήτειρα*.

33. Cf. Arist. Pac. 371. *ἄρ' ὁλοθα θάνατον οἷ προεῖψ' ὁ Ζεὺς* δς ἄν | — *εὐρεθῇ*; Vesp. 586.

36. *ἐξελέγχομαι* | *ἐξελέγξομαι* Naber.

42. *τότε* | Qu. *ποτέ*. Et sic Reisk.

45. *αἰσχύνομαι* | *ἀναίνομαι* Weckl. prob. Herw.

46. *οὐ κατάξιος* | Leg. *οὐκ ἐπάξιος* (aut *οὐδέν ἄξιος*). Cf. Tr. 383. Bacch. 715. Sed cf. Soph. Phil. 1009.

47. *στένω* | *σέβω* Schmidt.

52. Cf. Hec. 602. *τοῦτο δ' ἦν τις εὖ μάθην, | οἶδεν τότ' αἰσχρὸν κανόνι τοῦ καλοῦ μετροῶν*. Arist. Av. 1004. *ὁρθῶ μετρήσας κανόνι προστιθείς*.

56. *πηγὰς ποταμίας* | Malim *πηγὰς ποταμίους*. Cf. 309.

58. *δείζωμεν* | Leg. *δείξαιμεν*. *θεοῖς* | πόλει F. W. Schmidt.

59. *γούους τ' ἀφίημι* | *γούους τ' ἀφῶμεν* Schaefer. F. W. Schmidt. Recte. Usitatus est *γούους ἵεναι*. Longe diverso sensu Or. 1022 *ἀφείσα τοὺς γυναικείους γούους* (i. e. *παρεῖσα*, Suppl. 111. *πάρε- γόον*).

61. *χάριτα τιθεμένη πόσει* | Qu. *τιθεμένη χάριν πόσει*. Et sic Herw. ad Ion. 36. Cf. Hec. 1211. *εἶπερ τῷδ' ἐβουλήθης χάριν θέσθαι*.

62. *Αἰγίοθω πάρα* | Cf. Plut. Per. p. 165 C. *ἔτεκε δὲ καὶ παρὰ τῷ Περικλεῖ Ξάνθιππον καὶ Πάραλον*.

65. *πόνους (δ')* ἔχοντα Dobr. prob. Herw.

70. *ἐγὼ σε* | Malim *ἐγὼ σέ*.

72. *μόχθον 'πικροφίζουσιν* | Sic Rhes. 674. *σκηπτὸν 'πίπτος*.

76. *καλῶς* | Sub. *ἔχοντα*.

80. *θεοὺς ἔχων ἀνὰ στόμα* | Cf. Andr. *ἀνὰ στόμ' αἰεὶ καὶ διὰ γλώσσης ἔχων*.

82. *σὲ γὰρ δὴ πρῶτον ἀνθρώπων — πιστὸν νομίζω* | Annot. *σὲ γὰρ δὴ πλείστον* (maxime) —? Idem vitium detexisse mihi videor in Arist. Nub. 1366. *ἐγὼ γὰρ Αἰσχύλον νομίζω πρῶτον* (i. πλείστον) *ἐν ποιηταῖς | ψόφον πλέων*, etc.

83. *φίλον ξένον τ'* | Lege *φίλων ξένων τ'*.

84. *ἐθαύμαζες* | *ἐθαύασιν* Weckl.

92. *πυρᾷ* | Cf. 323. 508. *ἐπέσφαξ' αἷμα — φόνον* | Cf. 281. *θάνομι μητροῦς αἷμ' ἐπισφάξας' ἐμῆς*. Virg. Aen. XI. 82. *'caesū sparsurus sanguine flammam*.

94. *οὐ βαίνω πόδα* | Cf. 1173. *βαίνουνσιν ἐξ οἴκων πόδα*.

96. *ἐκβάλω ποδὶ* | *ἐκβάλω πόδα* (cum Hartungio) aut potius *ἐκσταλῶ ποδὶ* Madvig. Qu. *ἢν' ἐκβάλοιμί ποι*. Cf. Fr. 998. *ἤπειρον εἰς ἄπειρον ἐκβάλλον πόδα*. Her. 661. *χώρῳ τῇδε προσβαλὼν πόδα*. Rhes. 721. *ἐπὶ γὰν Φρυγῶν ποδὸς ἔχγος βάλλουσ' ἐπὶ σοί*.

99. οὐδ' ἔτ' ἐν πατρὸς μένειν aut ἄνδρα γαπόνον δ' ἔχειν (coll. Suppl. 420.) F. W. Schmidt.

107. προσπόλων] πρόσπολον malit Seidler.

108. πηγαῖον ἄχθος] πηγαῖον ἄγγος Herwerden ad Ion. 273.

ἐγκεκαρμένῳ] Qu. ἐπὶ κεκαρμένῳ, ἐν κεκαρμένῳ, aut εἰ —.

109. ἐζώμεσθα] Consistamus vertit Elmsl. ad Her. 345.

Qu. ἰστώμεσθα. Cf. Hel. 1049. ἄκουσον, εἴ τι καὶ γυνὴ δόξῃ λέγειν.

110. 111. Hos vv. spurios habet Herw.

111. πότνι' Ἀρά] Sic Aesch. Sept. 887. πότνι' Ἑρινύς.

112. ξύντειν' — ποδὸς δρομάν] I. e. τάχυνε. Cf. Bacch. 870. ἰνίκ' ἄν — συντείνη δρομήμα κυνῶν. 1089. συντόνοις δρομήμασι. Iph. T. 206. ὦρα] Qu. ὦ τᾶν.

122. ἐν ἄδᾳ] Leg. ἐν ἄδου.

123. σφαγείς] σφαγαῖς Burges. Herw. Herm. de Ellips. p. 143. Sed cf. Orest. 491. πλληγείς θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ὑπὲρ κᾶρα.

126. ἄναγε πολὺδακρυν ἄδονάν] Cf. Phoen. 1359. ἀνάγετε κωκυτόν. Tro. 326. ἄναγε χορόν.

130. πόλιν — λατρεύεις] Eadem constructio est Iph. T. 1122.

τίνα δ' οἶκον] τίνα δ' αἶαν Weil. τίνα δὲ χθόνη' Wecklein. τίνα χῶρον F. W. Schmidt.

131. λατρεύεις] ἀλατεύεις Hart. prob. F. W. Schmidt.

134. ἀδελφάν Heath. Elmsl. ad O. C. 1056.

137. πατρί θ' αἱμάτων ἐπίκουρος] Cf. Soph. O. R. 496. Λαβ-δακίδαίς ἐπίκουρος ἀδελῶν θανάτων.

140. ἐμῆς ἀπὸ κρατὸς] Qu. ἐμοῦ γ' ἀπὸ κρατὸς —.

141. γόους νυχίους] γόους λιγυροὺς F. W. Schmidt. ἐπορ-δοβοάσω] ἐπορθρεύσω (?) Dind. ἐπορθιάζω (coll. Aesch. Ag. 29. Pers. 1050.) F. W. Schmidt, et in antistropha ἰὼ ἰὼ μοι.

142. ὑπαιθρα βοάσω conj. Musgrave.

143. ἱαχάν] Qu. ἱακχάν. Quae forma metro postulante restituta est Tro. 337. Iph. A. 1039. Aesch. Pers. 939.

145. ἦμαρ] Leg. ἄμαρ. οἷς — διέπομαι] οὖς — μέλομαι F. W. Schmidt.

146. οἷς — διέπομαι] Cf. Soph. Tr. 1074. ἀστένακτος αἶν ἐσπόμεν κακοῖς. διέπομαι] λείβομαι Herw. Weckl.

148. χεῖρα τε —] Malim χεῖρα δὲ —. κραῖτα] I. e. κραῖτα. ἀποκούριμον mss. ἐπὶ κούριμον recte Barnes. Weckl. Dind. Cf. Tro. 279. ἄρασσε κραῖτα κούριμον. Or. 966. σίδαρον ἐπὶ κᾶρα τιθεῖσα κούριμον.

151. οἶα δέ τις κύκνος —] Cf. Pseud. Anacr. I. 8. αἶτε τις κύκνος Καύστρου | πολιοῖς πτεροῖσι μέλπων | ἀνέμου σύνανλον ἠχὴν. Arist. Av. 772. Pratin. Athen. 617 C. κύκνος ἀχέτας] Cf. Aesch. Prom. 574. δόναξ ἀχέτας. Arist. Av. 1095. ὀξυμελὴς ἀχέτας (τέτιξ). Pac. 1159. ἀχέτας (τέτιξ). Hesiod. Op. 580. Scut. 393.

154. δλόμενον — ξερεσιν] Cf. Med. 982. τοῖον εἰς ξερος πε-
σεῖται. Soph. El. 838. χρυσοδέτοις ξερεσι κρυφθέντα (?) γυναικῶν.

157. χοῦ] Leg. χοῦα. ὑδρανάμενον] An ὑγρανάμενον? Cf.
ad Tro. 226.

163. οὐδ' ἐπὶ στεφάνοις] Qu. οὐδέ γε —.

164. ξίφεσι δ' ἀμφιτόμοις] Cf. Aesch. Ag. 1496. ἀμφιτόμοις
βέλεμενον.

165. λώβαν θεμένα] Cf. Soph. Tr. 997. οἶαν μ' ἄρ' ἔθον λώβαν

168. αὐλὴν ἀγρότευσαν] Cf. Hipp. 68. εὐπατέρειαν αὐλάν.

170. οὐριβάτας] αὐριβάτας (i. e. ταχυβάμων) Naber. ed.
Hesych. v. αὐριβάτας. Anecd. Bekk. v. αὐριβάτον. Sed cf. Fr
775, 25. οὐριβάται. γαλακτοπότης] Cf. v. ὑδατοπότης.

174. παρθενικαί] Sc. κόραι. I. e. παρθένοι. Cf. Hom. Il. 18 567
Eubul. 106.

175. οὐκ ἐπ' ἀγλαταῖς — ἐκπεπόταμαι] Cf. Arist. Av. 144.
ἐπὶ τραγωδίᾳ | ἀνεπερωσθαι καὶ πεποτῆσθαι τὰς φρένας.

176. χρυσοῖς ὄρμοισιν] Cf. Aesch. Ch. 618. χρυσοειμύτοιον
ὄρμοις πιθήσασα. Hom. Od. XVIII. 294. ὄρμον — χρύσειον.

177. ὄρμοις ἐκπεπόταμαι] Qu. ὄρμοισιν πεπόταμαι.

178. οὐδὲ σῆα — κρούσω] Cf. Iph. T. 1110. χοροῖς ἰ-
σταίην, ὅθι καὶ παρθένος εὐδοκίμων γάμων παρὰ πόδ' εἰλίσσεται
φίλας ματρὸς etc. Qu. οὐδ' ἰσῆα χοροῦς —.

181. δάκρυναι χεύω C. δάκρυναι νυχεύω (?) Herm. Dind. Qu.
δάκρυναι τέτῃκα, aut δάκρυναι χέω δὲ, aut δάκρυναι δέδευμαι. δα-
κρύων δὲ —] Qu. δακρύων τε —.

182. τὸ κατ' ἡμαρ] Cf. Ion. 123. ἡμαρ] Imo ἡμαρ.

185. εἴ περ ποτ' L. G. εἰ πρόποντ' Reisk. Weckl. οὐ πρόποντ'
Burges. ad Eumen. 573.

186. κούρα τῇ βασιλεῖᾳ] κούρα ᾗσται — conj. Nauck. Weckl.

187. ἃ μου πατέρος] Qu. ἃ μοῦ (ἀμοῦ) πατέρος. βασιλεῖ
Leg. βασιλείᾳ.

190. δύναι] Seidlerus confert Hom. Il. 23, 739. δύσαντο χι-
τῶνας.

191. χάρισαι προσθήματ' L. (προθήματ' l.) χάρισιν προσθήματ'
Musgr. χάρισι προθήματ' (?) Weckl. Qu. Χάρισιν προσθήματ'.

195. εὐχαῖσι θεοῦς σεβίζουσ'] Cf. Hel. 1356. θυσίας οὐ σεβί-
ζουσα θεοῖς.

201. τοῦ καταφθιμένου] τοῦ καταφθίμενου Hastings. τοῦ
καφθιμένου Elmsl. ad Suppl. 984. ubi v. not. Cf. ad 1297.

204. θῆσαν ἐστίαν] I. e. δουλικήν. Cf. Alc. 2. ὦ δώματ'
Ἀδμήτει', ἐν οἷς ἔτλην ἐγὼ | θῆσαν τράπεζαν αἰνέσαι θεός περ ἐν

206. χέρνησι δόμοις] Cf. Aesch. Prom. 893. τῶν πλοῦτων δα-
θρυπτομένων — ὄντα χέρνηταν ἐραστεῦσαι γάμων. Archiam Anth.
VI. 8. 10. οἷς ἔσχον χέρνητα βίον etc. Hom. Il. 12, 433. γυνὴ χέρνητι.

210. *ἐρίπτας*] Cf. Phoen. 1183. *ἐπάλξεων* — *ἐρίπτας* (the heights of the ramparts).

211. *λέκτροις*] *μελάθροισ* Herw.

218. *φυγᾶ* — *ἐξαλύξωμεν ποδί*] Seidlerus confert Orest. 1468. *φυγᾶ δὲ ποδί τὸ χρυσεοσάνδαλον ἔγνος ἔφερεν*.

221. *προσπίτνω σε μὴ θανεῖν*] I. e. αἰτοῦμαι σε προσπίτνουσα (Soph. El. 453.) — Cf. Arist. Eq. 1273. *σᾶς ἀπτόμενος φαρέτρης Πινδῶνι δία μὴ κακῶς πένεσθαι*.

232. *δίδωμι*] Qu. *γένοιτο*. Ita F. W. Schmidt, *κοινῇ διδοῖν τοῦτο νῶν ἀμφοῖν τύχη*.

233. *ποῦ γῆς*] *ποῦ δ' ἔσθ'* F. W. Schmidt. *τλήμονας φυγὰς*] Cf. Phoen. 389. *ἦπου στένουσι τλήμονας φυγὰς ἐμάς*.

234. *φθείρεται*] Errat. Cf. Soph. O. R. 1502. *χέρσους φθαρεῖναι κἀγάμους ὑμᾶς χρεῶν*.

235. *οὗ που*] *ἣ που* Dio Chrys. 13, 5. Recte.

236. *δὲ δὴ*] *δ' αἰ* Vitelli. Herw. *γε μὴν* idem, coll. 37.

238. *εἰ ζῆς ὅπου τε ζῶσα συμφορᾶς ἔχεις*] *εἰ ζῆς* — *ἔχει* (passive) Madvig. *εἰ ζῆς* — *ὅπως τε ζῶσα συμφορᾶς ἔχεις* Elmsl. ad Suppl. 731., coll. Hel. 320. *πῶς δ' εὐμενείας τοισίδ' ἐν δόμοις ἔχεις*; Soph. An. 1229. *ἐν τῷ ξυμφορᾶς διεφθάρης*;

240. *λύπαις τε συντέτηκας*] Cf. Med. 25. Iph. A. 398. Or. 283.

241. *καὶ κρᾶτα* —] Cf. Tro. 1019. *φρίκη τρέμουσαν, κρᾶτ' ἀπεσकुθισμένην*.

242. *ἴσως*] *αἰκῶς* F. W. Schmidt.

244. *σοῦ* pro *σὺ* conj. Seidler.

246. *ἐκ τοῦ*] Leg. *ἐν τοῦ*, in cuius aedibus, apud quem?

255. *εὐνῆς τῆς ἐμῆς* — *θυγεῖν*] Cf. Hipp. 885. *Ἰππόλυτος εὐνῆς τῆς ἐμῆς ἔτλη θυγεῖν* | *βία*.

256. *ἦ σ' ἀναξίων*] *ἦ σέ γ' ἀξίων* Kvíčala. *ἦ τί σ' ἀξίων* aut *ἦ σ' ἄγαν τίων* F. W. Schmidt.

259. *ἡγεῖται, ξένε*] Leg. *ἡγεῖτ'* (*ἡγεῖτο*), *ὦ ξένε*.

263. *εἰ δὴ ποθ' ἦξει γ'*] Cf. Her. 739. *εἰ δὴ ποθ' ἦξομέν γε*.

266. *οὐνεχ'*] Leg. *εἴνεχ'*.

268. *ὥς δῆθε παῖδας* —] *ὥς παῖδα δῆθεν μὴ τέκοις ποινάτορα* conj. Elmsl. ad Med. 787. Cf. 22. *δείσας δὲ μὴ τῷ παῖδ' ἀριστέων τέκοι* | *Ἀγαμέμνονος ποινάτορ'*, etc. At *suspectum est δῆθε* pro *δῆθεν*. Qu. *ὥς δὴ σὺ* —.

275. *αἰσχροὺν γ' εἴπας*] Qu. *ἄφρον' εἴπας*. *οὐ γὰρ νῦν ἀκμή*] *οὐ γὰρ οὖν ἀκμή* Elmsl. Ed. Rev. XXXVII. 79. et ad Soph. O. C. 115. Qu. *οὐ γὰρ ἔστ' ἀκμή*.

281. *μητρὸς αἵμ' ἐπισφάξας*] Cf. 92. *πυρρὴ δ' ἐπέσφαξ' αἶμα μηλείου φόνου*.

289. *ἔκυρσεν ὥς ἔκυρσεν*] Leg. *ἔκυρσεν ὧν ἔκυρσεν*.

290. αἰσθησις γὰρ οὖν | καὶ τῶν —] Ita Soph. Phil. 766 λαμβάνει γὰρ οὖν | ὕπνος μ'. Soph. O. C. 495. λείπομαι γὰρ οὖν (vulg.) | τῷ μὴ δύνασθαι.

291. καὶ τῶν θυραίων πημάτων] Leg. καὶ —.

300. λέγειμ' ἄν, εἰ χρή· χρή δὲ —] Cf. Soph. Fr. 855. 14 εἴ μοι θέμις· θέμις δὲ τάληθ' ἔλεγειν. Tr. 809.

305. πίνω θ' ὅσῳ βέβρωτα] Cf. Soph. O. C. 1258. ἐσθ' ὅς τοι ἄδε, τῆς δ' δυσφιλῆς | γέρον γέροντι συγκατάκηκεν πίνος. Aesch. Ach. 426. δυσπινὴ — πεπλώματα.

308. ἢ γυμνὸν —] Versum ut languidum et ineptum expurgit Herwerden.

314. μήτηρ δ' ἐμὴ Φρυγῶν μὲν ἐν σκυλεύμασι | θρόνῳ καθή-
ται, πρὸς θ'. ἔδραισιν Ἀσιάδες dubius proponit Elmsl. Ed. Re-
XXXVII. 70., coll. Tro. 573. σκυλά τε Φρυγῶν.

315. θρόνῳ καθήται] Qu. θρόνῳ ἑκάσθηται. πρὸς δ' ἔδραι-
σιν Ἀσιάδες Herm. Blomf. ad Pers. 275.

316. στατίζονοι] Stant. Cf. Alc. 90. οὐδὲ τις ἀμφιπόλων σ-
τίζεται ἀμφὶ πύλας.

319. σέσηπεν] Imo πέπηγεν. Cf. Aesch. Cho. 66. δ' αἶμα
ἐκποθένθ' ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ τίτας (μέλας?) φόνος πέπηγεν. Per-
816. Sept. 734. μελαμπαγὲς αἶμα φοίνιον. Confer etiam τ. μελα-
παγής. Et sic Herwerden. Cf. Sept. 736. αἶμα δ' ἔτι πατρὸς κα-
στέγας μέλαν σέσηπεν (πέπηγεν?).

324. οὕτω χάς ποι' recte Porson. Cf. ad Arist. Nub. 884

325. χέρος] Cf. Soph. O. R. 1502. Ant. 251. ἀγλαῖσιν-
των] Angl. of embellishments (adornments). Cf. Hel. 11. 28.
Aesch. Cho. 193. εἶναι τόδ' ἀγλαῖσμά μοι τοῦ φιλιότατον | βροτῶν
Ὁρέστου. Ag. 1312. Soph. El. 908. ἐμὴ του (f. μὴ 'κ του) τῶ
ἀγλαῖσμα πλὴν κείνου μολεῖν.

326. μέθη δὲ βρεχθεῖς] Cf. βεβρεγμένος ἦκω.

328. ὁ κλεινός] ὁ καινός Kirch. Cf. 776.

333. ἐρμηνεύς] De muliere, ut in Fr. 126.

335. ὁ τ' ἐκείνου τεκῶν] ὁ τ' ἐκείνου τάφος Wecklein et
Rauchenstein. ὁ τε πίνος πέπλων Herw. prob. Weckl. ὁ τε πίνος
τριχῶν Mekler. Cf. Soph. O. C. 1597. δυσπινεῖς στολάς. Arist. Ach.
426. δυσπινὴ πεπλώματα (Eur.). Qu. ὁ τ' ἐκείνου τεκῶν.

347. πρὸς με] Cf. ad Or. 734.

360. τεύχη] σκεύη conj. Weckl. dubitat Herw.

363. οὔτοι — παρέξομαι] Cf. Phoen. 275. τὰ πίστ' ἐμαυτοῦ
τοῦ θρόνου παρέξομαι.

364. συνεκκλέπτει γάμονας] Cf. Arist. Th. 204. δοκῶν γυναικῶν
ἔργα νυκτερεῖσια | κλέπτειν ὑφαρπάζειν τε θήλειαν κύπριν. Eccl. 723

370. χρηστά τ'] Lege χρηστά δ'.

372. ἐν πένητι σώματι] Cf. Fr. 521, 3. καλὸς (ἐσθλός?) δὲ
τις | καὶ ἐκ πενήτων σωμάτων γένοιτο παῖς.

374. *τῶρα* prob. Herm. Praef. O. C. p. XXI. fortasse verum esse suspicatur Seidler. Lege γ' ἄρα. Cf. Arist. Pl. 920. *ἢ Δία πονηρόν γ' ἄρα* (sic aut γ' ἄρα libri) *προσάτιν ἔχει· πονηρῶ τῶρα χρήσεται κριτῇ*] Cf. Arist. Eccl. 176. *ὁρῶ γὰρ αὐτὴν προστάταισι χρωμένην* | *ἀεὶ πονηροῖς.*

375. *ἢ τοῖς ἔχουσι μηδέν*] *ἢ τῷ πεπᾶσθαι μηδέν* Herw. *ἔχει νόσον πενία*] Fort. *ἐστὶν νόσος πενία.*

376. *διδάσκει δ' ἄνδρα τῇ χρεῖα κακόν*] Qu. *διδάσκει δ' ἄνδρας ἢ χρεῖα κακούς.* Qu. *διδάσκει γὰρ τιν' ἢ χρεῖα σοφόν,* vel *διδάσκουσ' ἄνδρα τῇ χρεῖα σοφόν,* vel *διδάσκει γ' —,* vel *ποιεῖ γὰρ —.* Vel *διδάσκει δ' (τ') ἄνδρας ἢ χρεῖα κακούς.* Vel *διδάσκει γὰρ τιν' ἢ χρεῖα κακόν.* Cf. Med. 296. *παῖδας περισσῶς ἐκιδάσκεισθαι σοφούς.* Eur. Fr. 709, 2. *χρεῖα διδάσκει, κἂν βραδύς τις ἦ, σοφόν.* Arist. Ran. 1019. *καὶ τί σὺ δράσας οὕτως αὐτοὺς γενναίους ἐξεδίδας (εἰν' ἐδίδας?)*. Men. IV. 146. (258.) *χρεῖα διδάσκει, κἂν ἄμουνος ἦ, σοφόν.* *τῇ χρεῖα*] Qu. *χῆ χρεῖα* et necessitas.

378. *ὅστις ἐστὶν ἀγαθός*] *ὅστις ἀγαθός ἐστι δὴ* Naber, coll. Suppl. 521. Sed cf. Suppl. 850. *ὅστις ἐν μάχῃ βεβῶς* | *λόγῃς ἰούσης πρόσθεν δμμάτων πυκνῆς* | *σαφῶς ἀπήγγειλ'* *ὅστις ἐστὶν ἀγαθός.*

379. Cf. Soph. O. R. 979. *εἰκὴ κράτιστον ζῆν ὅπως δύναιτό τις.*

381. *δοκήσει δωμάτων ὠγκωμένος*] Cf. Fr. 825, 2. *δῶμα πλούτῳ δυσεβῶς ὠγκωμένον.* Fr. 1034, 4. *μὴ καλῶς ὠγκωμένοις.* Soph. Fr. 856, 2. *οἶκος — ὠγκωθεὶς χλιδῇ.*

383. *οὐ μὴ ἀφρονήσῃ* Badham. (Praef. Ion. p. XVIII., coll. Bacch. 343.) Weckl. *οὐ μὴ φθονήσῃ* Madvig.

386. *τάς πόλεις*] *καὶ πόλεις* Cobet.

387. *αἱ δὲ σάρκες —*] Cf. ad Soph. Aj. 758. Ovid. Met. XIII. 363. 'Tu vires sine mente geris.'

388. *ἀγάλματ' ἀγορᾶς*] Cf. Metagen. com. II. 755. *Λύκων — ἀγορᾶς ἀγαλμα.* Fr. 284, 10. *πόλεως ἀγάλματα.*

389. *σθεναρός*] Confer *ῥυπαρός, πιναρός.* *μένει* L. G. *θένει* (?) Tyrwh. Weckl. *Leg. θενεῖν.*

393. *οἰκῶν καταλύσεις*] I. e. diversoria. Plat. Prot. 315 D. Legg. XI. 919 A. XII. 953 A. Antiph. 15. Alex. 2.

401. *χαρᾷ θερμαινόμεθα καρδίαν*] Cf. Aesch. Ag. 480. *φλογὸς παραγγέλμασιν νέοις πυρωθέντα καρδίαν.* Cho. 1004. *πολλὰ (ἂν) θερμαῖνοι φρένα.* Soph. Aj. 478. *ὅστις κεναῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται.* Ran. 844. *καὶ μὴ πρὸς δρογὴν σπλάγχνα θερμήνης κότῳ.* Cycl. 425. *σπλάγχ' ἐθέρμαινον ποτῶ.*

409. *τροφὸν*] *τροφέ'* recte Elmsl. ad Suppl. 37. et in Quart. Rev. XIV. 447., coll. 16. *τὸν μὲν πατὴρ γεραίος ἐκκλέπτει τροφεύς.* Qui non melius Graecum *παλαιὸν τροφόν* quam *παλαιὸν παρθένον* esse iudicat. Corripitur autem ultima in *τροφέα* in thesi, ut in *φονέας* v. 276.

484. θανάτοις] Qu. φθιμένοις.
 486. ὄφρομ'] ὄφρομαι Erf. ad Aj. 191. αἷμα χυθὲν σιδάρω]
 Cf. 509. αἷμά τ' οὐ πάλα χυθέν.
 490. προσβῆναι ποδί] Cf. 1288. ἐμβαίνων ποδί. Qu. προσ-
 βῆναι πόδα.
 491. ἐξελκτέον] Qu. ἔσθ' ἐλκτέον. Cf. Soph. Phil. 291. δύστη-
 νον ἐξέλκων (?) πόδα πρὸς τοῦτ'.
 492. διπλὴν ἄκανθαν] I. e. senio curvam spinam. Cf. Tro.
 117. καὶ διαδοῦναι νῶτον ἄκανθάν τ' | εἰς ἀμφοτέρους τοίχους με-
 λῶν. Virg. Aen. XI. 645. 'duplicatque virum transfixa dolore.'
 497. παλαιόν] πολιόν Scal. prob. Musgr. (coll. Nicand. Ther.
 582. μέθνος πολιοῦ). γέρον conj. Seidler.
 504. ἀνέμνησαν mss. ἀνέμνησεν Dobr. Weckl.
 508. ἡνεσχόμην] ἀναστένω Schenkl. ἀνέστενον Weil. τοῦτό γ'
 ἱξηνεσχόμην idem serius. ἡλγήσαμεν aut οὐδὲν ἡχθόμην F. W.
 Schmidt, coll. Her. 1017. λιπὼν δ' ἂν οὐδὲν ἀχθοίμην βίον.
 511. σπονδάς τε] Malim σπονδὰς δέ. Cf. 512. 513.
 512. Cf. Aesch. Cho. 168. Soph. El. 900.
 519. μολὼν δ' —] Hunc versum interpolatum esse judicant
 F. W. Schmidt et Naber. ἐθαύμας'] ἐτίμησ' Canter. Qu. ἐπέ-
 στεψ'. Vulgatam tuetur Seidler, coluit vertens, et collato verbi
 προεσβένειν usu Aesch. Cho. 485.
 520. σκέψαι —] Cf. Aesch. Cho. 230. σκέψαι τομῇ προσθεῖσα
 βύστρυχον τριχός.
 521. κουρίμης ἔσται τριχός] Qu. κουρίμον τ' —. Cf. Aesch.
 Cho. 180. χαίτην κουρίμην (κούριμον?). Agath. 3. κουρίμον χάριν
 τριχός.
 524. οὐκ ἄξι' —] Tangit Aeschylus Cho. 168 sq. Cf. Arist.
 Nub. 534.
 527. Cf. Arist. Eq. 1233. εἴ τι ξυνοίσεις (schol. συμφωνήσεις)
 τοῦ θεοῦ τοῖς θεσφάτοις. Soph. Aj. 430. Quod ad medium ξυνοί-
 σεται, cf. ad Soph. O. C. 641.
 528. ὁ μὲν παλαίστραις —] Leg. ὁ μὲν ἐν παλαίστραις.
 532 sq. Cf. Soph. Aj. 5. κνηγετοῦντα καὶ μετρούμενον | ἔχνη
 τὰ κείνου.
 534. κραταίλειω πέδῳ] Cf. Aesch. Ag. 666. μήτ' ἐξοκεῖλαι πρὸς
 κραταίλων χθόνα.
 535. γαίης ποδῶν ἐκμακτρον] Cf. Theocr. XVI. 120. ὦν ἐτι
 θερμὰ κονία | στειβομένα καθύπερθε ποδῶν ἐκμάσσεται ἔχνη.
 538. εἰ καὶ γῆν] εἰ παρῆν Canter. prob. Matth. Fix. etc. εἰ —
 μολὼν] Vel εἰ — μόλοι (Musgr.), supposing even that your
 brother were to come to the land. Sed γῆν videtur men-
 dosum esse, pro quo δὴ fortasse reponendum. μολῶν] Qu. σέθεν.
 540. θανεῖν;] Leg. θανεῖν. (sic).

543. πῶς ἂν — νῦν ταῦτ' ἂν L. G. πῶς — νῦν ἔχει ταῦτ' ἂν φάσῃ Musgr. Seidl. et (ταῦτ') Zimm. πῶς — ταῦτα νῦν ἔχει φάσῃ Elmsl. ad Her. 100. ταῦτα νῦν ἔχει φάσῃ vel potius ταῦτ' (ταῦτ' Port.) ἄνθρωπος ἔχει (ἔχει unus cod. Par. et supr. alter) φάσῃ Elmsl. ad Med. 326., coll. Hec. 61. Hipp. 903. (Hoc placet.)

545. 546. Spurious habent Dind. Weckl. Herw.

546. ἢ τῆσδε χθονός] Qu. ἢ 'κ τῆσδε χθονός, vel ἢ τῆσδ' ἐκ χθονός λαβὼν σκοτόν. Cf. Soph. O. R. 230. εἰ δ' αὖ τις ἄλλος οἶδεν ἐξ ἄλλης χθονός etc. ἐκείρατ' ἢ ἔτις δεσπότας λαθὼν χθονός Mekler. ἐκείρατ', ἢ τῆσδ' ἀσπίς εὐσεβῶν χθονός F. W. Schmidt.

ἢ ('κ) τῆσδε Pierson. λαβὼν] λαθὼν Vict. Herw. σκοτός λαβὼν Seidler (coll. Iph. T. 1025. ὥς δὴ σκοτός (σκοτόν?) λαβόντες ἐκσυνθίμεν ἂν) σκοποὺς λαθὼν ἐκείρατ' ἢ τῆσδε χθονός transponit Elmsl. ad Suppl. 303. et Bacch. 960. "If the expression σκοποὺς λαθὼν alludes to the guards of the frontier, this alteration is absolutely necessary. Cf. 95. Hel. 1189. Herc. 82." (Elmsl.) Recte impressi σκοποὺς λαθὼν. Cf. Hel. 1190. λεληθῆναι σκοποὺς.

547. βάσιν] Angl. tread.

548. γενήσεται] Leg. φανήσεται.

552. χαίρειν τοὺς ξένους προσενέπω] Cf. Soph. Tr. 227. χαίρειν δὲ τὸν κήρυκα προυννέπω.

561. κυκλεῖ πέριξ πόδα] Cf. Or. 632. Μενέλαε, ποῖ σὸν πῶς ἐπὶ συννοία κυκλεῖς; Soph. Aj. 19. βάσιν κυκλοῦντ'. Arist. Vespr. 1523. ταχὺν πόδα κυκλοσοβεῖτε.

564. τί; τῶν ἀπόντων — recte Musgr. τῶν ἀπόντων —; Cf. Soph. El. 305. τὰς οὐσας τέ μου | καὶ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορεν.

566. ἰδοῦ, καλῶ θεοὺς, εἴ τι δὴ λέγεις, γέρον Madvig.

573. ἔχω σ' ἀέλπτως] Eadem verba Alc. 1134. Soph. El. 1263.

577. ἀλλ' οὐκέτ'] Cf. Hel. 1231.

580. οὐδ' ἐγὼ γὰρ ἤλπισα] οὐδ' ἐγὼγ' ἂν ἤλπισα conj. Hastings. Recte.

581. σύμμαχος γέ σοι μολὼν Schmidt.

582. ἦν δ' ἀσπάζωμαι γ'] εὖ δὲ σπασαίμην — Madvig. Malim ἦν δὴ σπάζωμαι γ' —. Fort. εὖ δ' ἐκσπασαίμην —. βόλον] Cf. Bacch. 847. Rhes. 730.

587. παλαιᾷ φυγᾷ] Qu. πάλοι δὴ φυγᾷ.

591. ἀμετέραν τις ἄγει νίκαν] Qu. ἀμέτερά τις ἄγει μέλαθρ'.

593. ἄνεχε λόγον —] Qu. ἄνεχε γόον. Cf. Soph. El. 636. ἄνακτι τῷδ' ὅπως λυτηρίους | εὐχὰς ἀνάσχω.

594. τύχα σὺν τύχῃ] Lege σὺν ἀγαθᾷ τύχῃ.

595. ἐκβατεῦσαι πόλιν] Qu. ἐκβατεῦσαι πόλεως. Cf. ad 1250.

598. καίριος γὰρ ἤλυθες] De forma ἤλυθες cf. ad Med. 1108 Tro. 374. ἤλυθον. Qu. καίριος δ' ἐλήλυθας.

605. σοι φίλος] τοι φίλος F. W. Schmidt, ut sententia communis sit.

608. ἐκ βάθρων] Funditus. Cf. Herc. 1306. αὐτοῖσιν βάθροις.

609. οὐδ' ἐλλέλοιπας ἐλπιδ'] Lege οὐδ' ἔτι λέλοιπας ἐλπιδ'.

610. πάντ' ἔχεις καὶ τῇ τύχῃ] Qu. πάντα δὴ 'στι καὶ τύχῃ.

611. καὶ πόλιν λαβεῖν] Leg. ἀνὰ πάλιν λαβεῖν.

612. τοῦδ' ἂν ἐξικοίμεθα] Cf. Xen. Cyr. VI. 3. 11. ἐξικνεῖσθαι τοῖς δπλοῖς τῶν ἐναντίων. Anab. III. 3. 7. οἱ ἀκοντισταὶ βραχύτερα ἡκόντιζον ἢ ὡς ἐξικνεῖσθαι τῶν σφενδονητῶν. Demosth. p. 361, 25. 958, 8. etc. Bacch. 1060. οὐκ ἐξικνοῦμαι Μαινάδων ὁρᾶν ὅπου (ita enim legerim).

615. ἐλθὼν οὐδ' ἂν εἰ θέλοις] ἐλθὼν οὐδὲν ἂν σθένεις Nauck. ἐλθεῖν ἐντὸς οὐδαμῇ [οὐδαμά?] σθένεις Schmidt. Lege ἐλθὼν οὐδ' ἂν εἰς λάθοι.

616. κέκασται] I. e. ὥπλισται (Hesych.). Cf. Aesch. Eum. 766. ἐποίησιν εὖ κεκασμένον δόρυ. Arist. Eq. 685. πανουργίαις — κεκασμένον.

618. εἰεν· σὺ δὴ —] Cf. Soph. O. C. 476. εἰεν· τὸ δ' ἐνθεν (?) τοῖ τελευτήσασί με χροή;

622. Qu. προσίεμαι, vel συνήκαμεν. προσηκάμην τὸ δηθέν] Cf. Soph. El. 668. ἐδεξάμην τὸ δηθέν. προσηκάμην] ἐδεξάμην Herwerden ad Ion. 1606., coll. Soph. El. 668. Herod. VIII. 114. προσείμην enim potius scripturum fuisse Euripidem. Arist. Vesp. 742. ἀλλ' οὐ σιγᾷ κοῦδὲν γρούζει, | τοῦτ' οὐ δύναται με προσέσθαι. Herod. I. 48. τῶν μὲν δὴ οὐδὲν προσίετό μιν. I. 71. τοῦτο μὲν οὐ προσίεμαι. I. 75. τοῦτο μὲν οὐ προσίεμαι. VI. 123. οὐ προσίεμαι τὴν διαβολήν.

628. μόνος δμῶων μέτα] Cf. Hec. 1148. μόνος σὺν τέκνοισι.

639. πρὸς τὸ πίπτον αὐτὸς ἐννόει] Cf. Hipp. 718. πρὸς τὰ νῦν πεπιτωκότα. Iph. A. 1343.

641. ἐν πόσει] ὧ πόσει Canter. ἐν ποσὶν Monk. ad Alc. 755., coll. Tro. 938. Andr. 397. Iph. T. 1312. Qu. ὧ πόσει, vel ἄμα πόσει.

642. ἐξωρμᾶτο δὴ μήτηρ F. W. Schmidt.

649. μὴν] Qu. μοι.

651. λέγ' μολῶν] Expungit post alios Cobet.

654. λέγ' ἡλίους] δέχ' ἡλίους Elmsl. ad Her. 602. Cf. 1124.

655. καὶ δὴ τί τοῦτο —;] Cf. Or. 1188. Hel. 101.

657. πόθον — σὸν Geel. prob. Camper. Qu. πόθον δ' ἐκείνην σὸν —. Scribe τί δ'.

660. ἐπ' αὐτάς] ἐς αὐτάς Herwerden, coll. Aesch. Ag. 121. εἰσὶώ] εἰσάτω Musgr. vulg. Lege ἐρπέτω.

662. τραπέσθαι] τρέπειν νῶν Herw.

663. εἰ γὰρ θάνοιμι τοῦτ' ἰδὼν ἐγὼ ποτε] Cf. Or. 1100. εἰ γὰρ τοῦτο κατάνοιμ' ἰδὼν.

665. Post θεοῖς interrogandum.

666. ἔπειτα πάντων mss. ἔπειτ' ἀπαντῶν Pierson. Weckl. ἐπι-
ἐπανιών F. W. Schmidt.

667. ὅστ' αὐτά γ' Elmsl. ad Iph. T. 934.

671. ὦ Ζεῦ — τροπαῖ' ἐχθρῶν ἐμῶν] Cf. Soph. Tr. 303.
ὦ Ζεῦ τροπαῖε —. Ant. 143. Ζηνὶ τροπαίῳ.

672. οἴκτειρέ θ' ἡμᾶς] Lege οἴκτειρ', ἴθ', ἡμᾶς. Qu. οἴκ-
τηρον ἡμᾶς. σοὺς γε φύντας ἐκγόνους] σοὺς ποנוῦντας (aut πο-
σοῦντας) — F. W. Schmidt.

673. σοὺς γε —] σοῦ γε — conj. Barnes. Cf. Her. 510. πα-
τρὸς δ' ἐκείνου φύντας οὗ πεφύκαμεν. Or. 1329. ἐμούς γε (ἐμὸν
γε al.) συγγενεῖς πεφυκότες.

677. ἀνοσίως οἰκῶν] ἐν νεκροῖς οἰκῶν F. W. Schmidt, coll.
Or. 201. Tro. 1234. etc. Utique vulgata vix significare possunt
ὦ ἀνοσίως θανῶν πάτερ.

678. καὶ Γῇ τ' —] Lege καὶ γαῖ' ἀνασσα. Et sic Musgr.
Hunc v. post alios expungit Cobet. χεῖρας —] "Electra ha-
dicens manibus terram pulsat. Cf. Hom. Il. 9, 568." (Herw.)

682. μάλιστα] Cf. Andr. 605. αὐθόνην δὲ σὲ, | μάλιστα ἔ-
τιν', ἐσδέδορξ' Ἀχιλλέως.

685. πρὸς τὰδ'] Propterea. Cf. 693. θανεῖν] Lege κα-
νεῖν. Idem conjicit Seidler.

686. πῶμα — πεσεῖ] Cf. Her. 77. πῶμα δύστηνον πίπης.

688. κάρα γὰρ] γὰρ ἦπαρ Geel. Camper. Weckl.

689. Qu. δόμων δ' ἔσω πάντ' εὐτρεπῇ (pro βᾶσ' εὐτρεπῇ
ποιήσομαι. Cf. Iph. T. 245. κατάργματα | οὐκ ἂν φθάνοις ἂν εὐτρεπῇ
ποιουμένη. Herc. 497. Bacch. 440.

691. δολοῦνται πᾶν δῶμα] Cf. Soph. Tr. 205. ἀνολοῦνται
δόμος ἐφ'esτοῖς ἀλαλαγαῖς.

701. πολιαῖσι — φήμαις] Qu. πολιαῖσι — φάμαις. Musgravius
confert Apollonidem Anthol. p. 11. Steph. Θρηϊκῆς φάτης πολί-
λόγος εἰς ἐμὸν δῶμα | ἦλυθε.

703. ἡδύθροον] Leg. ἀδύθροον.

705. καλλιπλόκαμεν mss. καλλιποκον Heath. Nauck. Herwerden
Wecklein.

711. δείματα] σήματα aut θαύματα F. W. Schmidt.

718 sq. μολπαῖς δ' αὔξονται ἀρεταί | χροσέας ἀρνὸς τοῦ πεκλῶν
Θυέστον conj. Herw. εἶτα δόλοι Θυέστον Nauck.

719. ἐπίλογοι] εὐλογία Weckl. prob. Herw.

727. φαεινὰς ἄστρων — δόδους] Cf. Andr. 1087. φαεινὰς ἡμῶν
διεξόδους.

734. ξηραὶ τ' Ἀμμωνίδες ἔδραι] Cf. Alc. 115. ἐπὶ τὰς ἀνέδρας
Ἀμμωνίδας ἔδρας.

737. λέγεται — βροτείῳ] Cf. Iph. T. 193. ἄλλαξεν δ' ἐξ ἱερῶν
ιερῶς ὅμμ' ἀνγᾶς ἥλιος (ita Elmsl.).

738. παρ' ἔμοιγ'] Cf. Bacch. 399. κακοβούλων παρ' ἔμοιγε φωτῶν.
 746. κλεινῶν συγγενέτιοι' ἀδελφῶν] Pro συγγενῆς. Sic ὁμογενέτορα pro ὁμογενῇ Phoen. 188. Cf. 990. τοῖν ἀγαθοῖν ξύγγονοι κούροιν Διός.

747. δοκῶ] I. q. δόκησις (Soph.) seu δόξα. Nusquam alibi legitur apud tragicos.

749. πνεύματ'] δύρματ' tentat Herw. ad Ion. 1506.

750. ἄμειψον — δώματ' — τάδε] Cf. Soph. Phil. 1262. ἔξελθ' ἄμειψας (schol. καταλιπὼν) τάσδε πετροῖς στέγας.

751. πῶς ἀγῶνος ἤκομεν;] Cf. Arist. Vesp. 993. πῶς ἄρ' ἠγωνίσμεθα;

754. ἐμφανῆς γε μὴν] Cf. Aesch. Agam. 1378. ἐμοὶ δ' ἀγὼν ὅδ' — ἦλθε, σὺν χρόνῳ γε μὴν.

756. πᾶν — βοῆς] Cf. Bacch. 1129. ἦν δὲ πᾶς ὁμοῦ βοή. μέλος βοῆς] Leg. γένος βοῆς.

758. ἔπισχε, τρανῶς ὥς μάθω] Lege ἐπίσχες, ὥς τρανῶς μάθω —.

762. νικῶντ' Ὀρέστιν —] Cf. Cho. 1052. μὴ φοβοῦ νικῶν πολὺ.

772. Cf. Cycl. 397. ἔσφαξ' ἐταίρων τῶν ἐμῶν θυθμῶ τινι (τινὶ θυθμῶ cod. A. leg. τινὶ θυθμῶ —;).

774. ἀπήραμεν πόδα] Cf. Med. 934. ἡμεῖς μὲν ἐκ γῆς τῆσδ' ἀπαίρομεν φυγῇ. Arist. Lys. 539. ἀπαίρετ' — ἀπὸ τῶν καλπίδων. Soph. O. R. 468. φυγᾷ πόδα νωμᾶν.

778. μυροίνης — πλόκους] Qu. — κλάδους. Cf. Alc. 172. μυροίνης φόβην. Ion. 120. μυροίνας ἱερὰν φόβαν. κάρα πλόκους mss. κάρα — Port. Qu. πλόκους χερί.

779. ἰδὼν τ'] Leg. ἰδὼν δ'. πόθεν πορεύεσθ', ἔστε τ' Musgr. prob. Seidl. Malim πόθεν πορεύεσθ'; ἔστε δ' —.

785. θοίνην mss. θοίνη Valek. Seidler. Qu. θοίνης (Reisk.). sed cf. 423. δαιτὶ προσφορήματα. 637. δαιτὶ κοινωνόν.

789. παρῆγεν] Leg. προῆγεν. χρεῶν] Qu. παρῆν.

794. μάλιστα, πράξας γ' — F. W. Schmidt.

797. μεθείσαν — λόγον] Cf. Hipp. 500. μεθήσεις — λόγους. 1202. ἦχώ — μεθήκε. Herod. VI. 29. Πελοίδα γλώσσαν μετείς. ἐκ μέσου] ἐν μέσῳ conj. Hart. εἰς μέσον melius Keene in Class. Rev. vol. V. p. 127.

799. Post v. 795. transposuerit F. W. Schmidt, ut duo servi versus duobus Alcmenae versibus exaequantur.

800. σφαγεῖον ἔφερον] Cf. Iph. T. 324. εἰς χέρινβάς τε καὶ σφαγεῖ' ἔπεμπέ σοι. Arist. Thesm. 754.

803. λαβὼν δὲ προχύτας —] Cf. Iph. A. 1112. ὥς χέρινβες ἰάρεισιν εὐτρεπισμέναι | προχύται τε βάλλειν πῦρ καθάρσιον χερσίν.

809. γεγωνίσκων] Eadem forma Aesch. Prom. 627.

811. μοσχίαν τρίχα τεμὼν —] Cf. Virg. Aen. VI. 243. 'Et ummas carpens media inter cornua setas | ignibus imponit sacris

libamina prima'. Hesych. κατάρξασθαι τοῦ ἱερείου: τῶν τυχόντων ἀποσπάσαι.

815. ἐκ τῶν καλῶν] ἔργων καλῶν aut ἔργων καλῶν F. W. Schmidt. ἐν τῶν καλῶν Musgr. Cobet. W. Headlam, qui confert Phoen. 1670. ἐν τοῦτ' ἂν εἴη τῶν ἀπορρήτων πόλει. Aelian. V. H. XIII. 5. τοῖς Θηβαίοις ἐν τῶν καλῶν ἐδόκει τὸ — ἐρᾶν. Aristid. II. 492. εἰ γὰρ ἐν μὲν τῶν καλῶν — τὸ τοὺς λόγους ποιεῖν. aliisque locis. Recte proculdubio.

816. ἀρταμεῖ] Cf. Alc. 494. ἀλλ' ἄνδρας ἀρταμοῦσι λαμπροῖς γνάθοις. Prom. 1023. διαρταμήσει. ὅστις —] Cf. Arist. Eq. 1270. ἀλλὰ τιμὴ τοῖσι χρηστοῖς, ὅστις εὖ λογίζεται. Thuc. VI. 4. καὶ το καλῶς ἀρξαι τοῦτ' εἶναι ὅς ἂν τὴν πατρίδα ὠφελήσῃ.

819. Δωρίδ'] Sc. κοπίδα. Qu. δορίδ' ἀναρπάσας. Sed cf. Sc.

820. πορπάματα] Cf. Herc. 959. γυμνὸν σῶμα θείας πορπάματων. Rhes. 442. ξὺν τοῖσδε πορπήμασιν (πορπάμασιν?). λαβὼν μόσχον πόδα] Imo λαβὼν μόσχον ποδός. Cf. e. g. 788.

823. ἐκτείνων χέρα] ἐπιτεμὼν χροά F. W. Schmidt.

824. βύρσαν ἐξέδειραν] Cf. Arist. Eq. 369. ἡ βύρσα σου ἀνεύσεται. | ΑΛ. δερῶ σε θύλακον κλοπῆς. Hel. 1347. τύματα βυρσοτενῆ. Bacch. 124. βυρσοτόνον κύκλωμα. θᾶσσον δὲ —] Cf. Hipp. 1186. καὶ θᾶσσον ἢ (ἢ ἂν?) λέγοι τις ἐξηρτυμένας, πάλαι παρ' αὐτὸν δεσπότην ἐστήσαμεν. Bacch. 745.

827. λοβός —] Cf. Prom. 494. σπλάγχνων τε λειότητα καὶ χροιάν τίνα | ἔχοντ' ἂν εἴη δαίμοσιν πρὸς ἡδονὴν | χολῆς, λοβοῖσι ποικίλην εὐμορφίαν. Soph. Ant. 1009.

828. πέλας] πελᾶν conj. Musgrave. Recte, ut videtur.

830. σκυθράζει] A σκυθρός (Menand. Arat.), hoc autem σκύζομαι irasci (Hom. Il. 4, 23. etc.). Hinc σκυθροπός et σκυθροπάζειν.

832. 834. δόλον] λόχον F. W. Schmidt.

837. ἀπορρήξω mss. ἀπορρήξαι Musgr. ἀναρρήξαι Weckl. Recte.

840. δυνυχας ἐπ' ἄκρους στάς] Cf. Ion. 1180. ἐν δ' ἄκρους βὰς ποσὶ. Cycl. 159. ὥστ' εἰς ἄκρους γε τοὺς δυνυχας ἀφίκετο.

843. ἡσπαιρεν, ἡλάλαζε] Leg. ἡσπαιρεν, ἐσφάδαζε, aut ἡσπαιρεν κάσφάδαζε. Cf. Iph. A. 1587. ἔλαφος ἀσπαιρουσ' ἐπὶ χθονί. Fr. 1020. ὁ δ' ἐσφάδαζεν οὐκ ἔχων ἀπαλλαγάς. 821, 3. Soph. Fr. 764. Aj. 833. ἀσφάδαστος. σῶμα — δυσθνήσκοον] Cf. Rhes. 79. δυσθνήσκοοντος αἵματος νέου. Aesch. Agam. 1293. αἱμάτων ἀσθνήσιμων | ἀπορρύντων. δυσθνήσκοον] δυσθνήσκουιν frust. Blomf. ad Agam. 1264. De verbo δυσθανατᾶν v. Valck. ad Hel. IX. 72.

845. ἀνδρείας] Lege ἀνδρείας.

849. φονέα τε] Lege φονέα δέ.

850. μή με κτείνετε] μή με καίνετε Elmsl. in Ed. Rev. XXXVII.
 79. Malim tamen μή κτείνήτέ με. Nihil opus. Cf. Bacch. 1284.
 — πρόσθεν ἢ οὐ γνωρίσαι.
 855. ἀλαλάζοντες] δολοφύοντες ('jubilantes') Herw. Male.
 857. ἀλλ' ὃν στυγείς Αἴγισθον] I. e. ἀλλὰ Αἴγισθον ὃν στυγείς.
 Cf. Her. 68. τούσδε — ἄξω νομίζων οὔτε εἰς' Εὐρυσθέως.
 859. ἀλλ' οὔ στυγείς μέγιστον F. W. Schmidt.
 860. οὐράνιον πῆδημα κουφίζουσα] Cf. Tro. 325. πάλλε πόδ'
 αἰθέριον, ἀναγε χορόν. Suppl. 1047. δύστηνον αἰώρημα κουφίζω,
 πάτερ. 808. ἔνθε δ' ὁμῶν οὐρανίαν. Soph. Aj. 1287. ἄλμα κουφιεῖν.
 Pers. 305. πῆδημα κουφον ἐκ νεὼς ἀφήλατο. Arist. Vesp. 1493.
 σκέλος οὐράνιον γ' ἐκλακτίζων. 1530. ὅστις σκέλος οὐράνιον.
 864. ἐπάειδε] Leg. ὑπάειδε.
 866. ὦ τέθριππον ἡλίου σέλας] Cf. Ion. 82. ἄρματα μὲν τάδε
 λαμπρὰ τέθριππον (τέθριππα?). Fr. 228, 5. τέθριππύοντος ἡλίου
 κατὰ χθόνα.
 868. ἐλεύθεροι] Leg. ἐλεύθεραι, quae forma semper alibi apud
 nostrum obtinet. Cf. ad Aesch. Agam. 328. ἀμπυχαί] ἀμψυχαί
 Vauv. ad Soph. Aj. 183. ἀμπνοαί Reisk. Musgr. Recte.
 875. χωρήσεται] χορεύσεται Seidler, coll. Aesch. Ag. 31. φορέ-
 μων χορεύσομαι [?].
 879. ἔτω —] Cf. Iph. A. 1470. ἔτω δὲ Δαναΐδαις εὐφημία.
 Ion. 1097. ξύναυλος βοᾷ χαρᾷ] Cf. Soph. El. 879. τῆς ἀπλήστου
 τῆσδε σὺν βοῇ χαρᾶς. Arist. Ran. 212. ξύναυλον ὕμνων βοᾶν φθεγ-
 ξόμεθ'. et ad Av. 857.
 882. ἀνάδημα δέξαι βοστρύχων κόμης τε σῆς V. D. in Class.
 Journ. V. 200. ἀναδήματα mss. ἀνδήματα Blomf. ἀγάματα
 Fiorillo ad Herod. Att. p. 128. Cf. Hipp. 81. χρυσέας κόμης ἀνάδημα
 δέξαι χειρὸς εὐσεβοῦς ἄπο.
 883. ἔκπλεθρον δρᾶμῶν ἀγῶν'] Cf. Med. 1181. ἤδη δ' ἂν
 ἔλκων κῶλον ἐκπλέθρον δρόμου | ταχὺς βαδιστὴς τερμόνων ἂν ἦπτετο.
 885. Versus interpolatus secundum Naber.
 886. Cf. Cycl. 601. σύ τ', ὦ μελαίνης Νυκτὸς ἐκπαίδενμ'
 ὕπνε, | ἄκρατος ἔλθε etc. σύ τ'] Lege σὺ δ'.
 887. παίδευμα] Alumnus. Cf. Hipp. 11. Ἰππόλυτος, ἀγνοῦ
 Πιπθέως παιδεύματα.
 890. ἡγοῦ] εἰπέ F. W. Schmidt.
 898. πῆξας' ἔρεισον σκόλοπι] Cf. Iph. T. 1430. ἢ σκόλοπι πῆ-
 ξωμεν δέμας.
 899. δοῦλος, —] Et hic versus interpolatus secundum Naber.
 901. φόβου — ἔξωθεν εἰ] Cf. Soph. El. 1449. συμφορᾶς γὰρ
 ἂν | ἔξωθεν εἶην τῶν ἐμῶν τῆς φιλότητος.
 902. μή μέ τις φθόνῳ βάλλῃ] μή μέ τις φθόνος βάλλῃ Tyrwhitt.
 Dobr. I. 413. Bailey p. 94, coll. Pind. Ol. VIII. 73. μή βαλέτω με
 λίθῳ τραχεῖ φθόνος. Cf. Aesch. Ag. 947. μή τις πρόσσωθεν ὀμματος

βάλαι φθόνος. Qu. μή μέ τις ψόγω βάλῃ. Cf. Arist. Thesm. 895. τοῦμὸν σῶμα βάλλουσα ψόγω. Soph. Tr. 940. ὥς νιν ματαιῶς αἰτῇ βάλοι κακῇ. Aj. 1244. ἀλλ' αἰὲν ἡμᾶς ἢ κακοῖς βαλεῖτε ποιν etc. Phil. 67. Tr. 597.

907. πρῶτά σ' ἐξείπω] Qu. πρῶτον ἐξείπω, vel πρῶτά σοι λέξω, vel πρῶτά σοὺξείπω (σοι ἐξ.). Cf. Aesch. Cho. 858. Ζεῦ Ζεῦ, τί λέγω; πόθεν ἄρξωμαι; etc. 909. ἐξελίμπανον] Cf. Med. 800.

910. ἃ γ' εἰπεῖν —] Malim δσ' εἰπεῖν —. Cf. Arist. Eq. 348. τὴν νύκτα θρυλῶν καὶ λαλῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς σεαντῶ.

916. 917. Versus interpolati sec. F. W. Schmidt.

928. ἀφαιρεῖσθον mss. ἐπηυρέσθην Nauck. Weil. conj. Weckl. Qu. ἐπηυρέσθον. Cf. Iph. T. 529. τοῦδ' ἐπαυρέσθαι θέλω. Hel. 476. αἰτίαν, ἧς ἐπηυρόμην ἐγώ. τύχην] τύχης (et mox τῆς σῆς et τῶν κείνης κακῶν) conj. Weckl.

931. ὁ τῆς γυναικὸς] Sc. ἀνῆρ. V. Elmsl. ad Her. 131.

932. προστατεῖν γε δωμάτων] Leg. προστατεῖν τῶν (aut πρὸς) δωμάτων.

933. κἀκείνους στυγῶ τοὺς παῖδας, δστις —] Similiter Hel. 941. παισὶ γὰρ κλέος τόδε | κάλλιστον, δστις etc.

934. τοῦ μὲν ἄρσεως πατρός] τοῦ μὲν ἄρσεως γεγώς F. W. Schmidt. II. 510.

935. τῆς δὲ μητρὸς ἐν πόλει] Qu. τῆς δὲ μητρὸς εὔχεται (sc. ὠνομάσθαι), vel — ὄνομ' ἔχει. Cf. Soph. El. 365.

942. αἶρει κακά] αἶρει κᾶρα recte Musgr. Tyrwhitt., coll. Aesch. Cho. 499. ἄρ' ὀρθὸν αἶρεις, φίλιτον, τὸ σὸν κᾶρα;

945. ἃ δ' —] Leg. τὰ δ' (Musgr.) εἰς γυναῖκας — γνωρίζω δ' αἰνίζομαι. Cf. Aesch. Ag. 830. τὰ δ' ἐς τὸ σὸν φρόνημα', ἃ μέμνημαι κλύων — ξυνήγορόν μ' ἔχεις.

952. ἔρρ' οὐδὲν εἰδώς —] Qu. ἔρρ', ὦ — —. ὥς ἐφημ-
ρέθης χρόνῳ. (sic) Madvig.

953. ὥστε τις κακουργίας, | μή μοι, τὸ πρῶτον — καλῶς, νικᾶν δοκέτω — Madvig.

956. γραμμῆς] Cf. Fr. 169. ἐπ' ἄκραν ἤκομεν γραμμὴν κακῶν. Fr. 382, 5. γραμμαὶ δύο. τέλος κάμψη βίου] Cf. Hipp. 87. τέλος δὲ κάμψαιμ' ὥσπερ ἡρξάμην βίου. Hel. 1685. ὅταν δὲ κάμψης καὶ τελευτήσης βίον. Soph. O. C. 91.

961. μή εἰσίδῃ] Qu. μή 'πίδῃ.

967. μητέρ'] Suspectum hoc habet Herw., ἐῶμεν tentans.

972. ὅπου — σκαιὸς ἦ] Cf. Ion. 104. Trag. adesp. 288, 2. ὅπου — προσῇ —. Fort. ὅπου δ' Ἀπολλων σκαιὸς, ἢ τινες σοφοί:

976. εἰ μή γ' ἀμύνων] καὶ μή γ' ἀμύνων Reisk. Pors. Qu. καὶ μή 'παμύνων πατρὶ δυσσεβῆς ἔσει. Cf. ad Ion. 361. Soph. O. R. 12. δυσάλητος γὰρ ἂν | εἶην τοιάνδε μή κατοικτείρων ἔδρα.

977. ἐγὼ δὲ —] ἐλὼν δὲ — F. W. Schmidt. σέβων δὲ — Alb. Schmidt. κτανὼν δὲ — Nauck. Ita Porsonus: OP. ἐγὼ δὲ μητρὶ

τοῦ φόνου δώσω δίκας. | *ΗΛ.* τῷ δ' αὖ, πατρώαν διαμεθεῖς τιμωρίαν.
(Cf. 978.) ἀλλ' ὥδε μητρί γ' οὐ φόνου δώσω δίκας *F. W. Schmidt.*

978. τῷ δ' ἦν πατρώαν διαμεθῆς τιμωρίαν] θεῶ δὲ πατρὸς διαμεθεῖς τιμωρίαν *Vitelli?* Cf. *Bacch.* 627. διαμεθεῖς δὲ τόνδε μόχθον.

979. Cf. *Or.* 1685. καίτοι μ' ἐσῆι δεῖμα μή τινος κλύων | ἀλαστόρων δόξαιμι σὴν κλύειν ὄπα.

980. οὐ μὴ — πέσης mss. *Leg.* οὐ μὴ — πεσεῖ;

983. ἀλλ' ἦ —;] *Malim* ἀλλ' ἦ —; Et sic *Blomf.* ad *Cho.* 762.

989. *Τυνδαρέου*] *Lege* *Τυνδάρεω.*

990. τοῖν ἀμφοῖν —] *Qu.* τοῖν διπλοῖν —. Cf. *Hel.* 1664. σωτῆρε δ' ἡμεῖς σὼ κασιγνήτω διπλῶ.

998. χειρὸς δ'] *Leg.* χειρός τ'.

1006. μακαρίας τῆς σῆς χειρός] Sic *Andr.* 98. στερρόν τε τὸν ἐμὸν δαίμονα. *Aesch.* *Cho.* 496. *Leg.* μακαρία, τῆς —.

1013. λέξω mss. δείξω *Weckl.* καίτοι δόξ' ὅτ' ἂν λάβῃ κακίη, | γλώσση γυναικὸς (vel γυναικῶν) πικρότης ἐνεστί τις *conj.* *Elmsl.* ad *Med.* 288. Sed cf. *Aesch.* *Ag.* 1638. Ὅρφεϊ δὲ (ἔ) γλώσσαν τὴν ἐναντίαν ἔχεις.

1016. μαθόντα σ' mss. μαθόντας *Reisk.* *Vauv.* μαθόντας, ἦν μὲν ἀξίως μισεῖν ἔχῃς — *Seidler.* *Matth.* *Elmsl.* ad *Med.* 823.

ἔχει pro ἔχεις *Vauv.* ad *Soph.* *Ant.* 997.

1020. κείνος δὲ πείσας — παῖδ' ἀνείχετ' (pro ἔτλη?) *Schmidt.*

1021. ἔχετ'] ὤλεσ' *F. W. Schmidt.*

1023. παρηίδα mss. πατήρ δέρον *Weil.* δέρον ξίφει *Schenkl.* παιδὸς δέρον *Kνίcala.* *Weckl.* ἀνχένα διήμησ' Ἰφιγόνης πατήρ δίχα *F. W. Schmidt.*

1025. ἐκσώζων] *Lege* ἐκσώσων. Cf. ad *Soph.* *Phil.* 1379.

1026. ἐυγγνωστά μὲν γὰρ ἦν —] Cf. *Med.* 491. ἐυγγνώστ' ἂν ἦν σοι τοῦδ' ἐρασθῆναι λέχους. 703.

1027. ὅ τ'] *Leg.* ὁ δ'

1029. Post h. v. versus 1041—1046 transposuerit *Herw.*

1032 sq. Ita *F. W. Schmidt,* κακεῖ μὲν αἰὲ κείσομαι κατὰ γῆρονδ' | μέτοικος εὖνους καὶ πόλει σωτήριος.

1032. μοι μαινάδ'] νεάνιδ' *F. W. Schmidt.* ἐνθεον κόρη] *Tr.* 255. ἐνθέου κόρης. 366. 307. 415.

1033. λέκτροις τ' ἐπεισέφρησε] Cf. *Herc.* 1266. ὄφεις | ἐπεισέφρησε σπαργάνοις τοῖς ἐμοῖς. *Ale.* 1056. καὶ πῶς ἐπεισφρῶ τήνδε ᾧ κείνης λέχει;

1037. θέλει] *Malim* φιλεῖ. παρώσας λέκτρα] *Repudians* *or.* Cf. *Soph.* *Tr.* 358. ὃν νῦν παρώσας οὗτος ἔμπαλιν λέγει.

1044. ταῦτ', εἴτα] *Leg.* ταῦτ'; εἴτα.

1046. ἐτρέφθην] *Annon* ἐτρέφθην?

1047. *Qu.* τοὺς ἐκείνου (pro ἐκείνῳ) πολεμίους. γὰρ ἂν] *leg.* γὰρ οὖν.

1052. συγχωρεῖν πόσει] Cf. Med. 217. προσχωρεῖν πόλει.

1054. λόγων] Qu. φίλων. Seidlerus confert Med. 932. ἐμὸν ἦκει λόγους.

1057. καὶ νῦν γέ φημι —] Cf. Alc. 374. καὶ νῦν γέ φημι, καὶ τελευτήσω τάδε.

1058. ἄρα κλύουσα] ἄρά με (vel ἄρά γε, vel cum Hermann-
ἄρ' ἄν) κλύουσα conj. Seidler. ἄρ' εὖ λέγουσα Elmsl. in Class.
Journ. XVI. 426 n. ἄταρ κλύουσα σκλήρ' ἔμ' εἴτ' ἔρξεις κακίς
F. W. Schmidt.

ἔρξεις] ἔρεῖς cum Reiskio Herw.

1065. ἀρπασθεῖς' ἐκοῦσ' (sic, 'volens rapta') Faehse.

1068. οὐ γὰρ ὡς ἔγωγ' ἴσασιν εὖ mss. οὐ γὰρ ὡς ἔγωγ' ἴσασιν
σ' εὖ Pors. οὐ γὰρ σ', ὡς ἔγωγ', ἴσασιν εἴ Dobr. οὐ γὰρ, ὡς σ'
ἔγωγ' (vel ὡς σ' ἐγὼδ'), ἴσασιν εὖ Schmidt. Qu. οὐ γὰρ ὡς ἔγωγ'
σ' ἴσασιν εὖ (Hart. Weckl.).

1071. ξανθὸν —] Cf. Fr. 322, 2. Ἔρως — φιλεῖ κάτοπτρα καὶ
κόμης ξανθίσματα.

1073. εἰς κάλλος ἀσκεῖ] Cf. Tro. 1201. οὐ γὰρ εἰς κλίμας
τύχας | δαίμων δίδωσιν. Xen. Ages. 9, 1. τῷ δὲ εἰς κάλλος βίον
φῶς μᾶλλον κόσμον παρέχειν. Cyr. VIII. 1. 33. ἰδὼν δ' ἂν αὐτοῖς
ἡγήσω τῷ ὄντι εἰς κάλλος ζῆν. διάγραφ' ὡς οὐσαν κακίην] Cf.
ad Arist. Lys. 676. διαγράφω τοὺς ὑπέρτας. Herod. VII. 214. τοῖσι
αἰτίων γράφω.

1074. θύραισιν] Lege θύρασιν.

1077. πατρὶ' ἦν εὐτυχῇ mss. τὰ Τρώων εὐτυχοῖ Musgr. Schae-
Weckl. Recte.

1078. ξυννεφοῦσαν ὄμματα] Imo συννέφουσαν —. Et sic
Cobetius V. L. p. 134. Cf. Eur. Fr. 332, 7. οὕτω δὲ θνητῶν ἀπέριστα
τῶν μὲν εὐτυχεῖ | λαμπρᾷ γαλήνῃ, τῶν δὲ συννέφει (ita A. συννέφει
vulg.) πάλιν, ubi intransitivum est συννέφει. et ad Arist. Av. 1502
ἀπαιθριάζει τὰς νεφέλας ἢ ξυννέφει; Fr. 46 Bl. Eur. Med. 44
συννεφεῖς ὄμμα.

1093. εἰ δ' ἀμείβεται —] Cf. Med. 1267. καὶ δυσμενὲς φόνος
ἀμείβεται. Or. 979. ἕτερα δ' ἑτέροις ἀμείβεται πῆματα.

1094. φόνον δικάζων] Cf. Herc. 1150. τέκνοις δικαστῆς αἵματος
γενήσομαι. Suppl. 1215. πατέρων θανόντων ἐκδικάζοντες φόνον
Soph. O. R. 1214.

1097. ἢ εὐγένειαν] Eadem crasis est Ach. 612. ἢ Εὐφορίδης.
εἰσιδὼν] Mendosum videtur. Requiritur, ni fallor, participium
aliquid θανμάσας significans.

1099. λέχη] ἔχει Stob. Fort. ἔχειν aut κακῶν. σώφροσιν
δόμοις] Qu. σώφροσιν βροτοῖς.

1100. τύχη γυναικῶν ἐς γάμους mss. τύχη κυβεία θ' οἱ γάμοι
F. W. Schmidt. Qu. τύχη τὸ πᾶν ἐστ' ἐς γάμους. Vel τύχη γυναι-
κῶν (vel γυναικῶν) οἱ γάμοι. Vel τύχη γυναικῶν τὰς γάμους.

Cf. Aesch. Ag. 32. τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι. Nicostr. com. III. 285. τύχη τὰ θνητῶν πράγμαθ'.

1101. βροτῶν] Malim βροτοῖς. Displicet enim τὰ — βροτῶν sic diremptum.

1102. δαί] ἔνα F. W. Schmidt.

1103. οἱ μὲν εἰσιν ἀρσένων, | οἱ δ' αἶ φιλοῦσι μητέρας μᾶλλον πατρός] Cf. Aesch. Eum. 738. κάρτα δ' εἰμὶ τοῦ πατρός. εἰσὶν ἀρσένων] Cf. Soph. O. R. 917. Arist. Eq. 860.

1105. Cf. Iph. A. 1385. καὶ γὰρ οὐχ οὕτω τι λίαν ἐμὲ φιλο-
ψυχεῖν χρεῶν (ita enim Elmsl.).

1106. χαίρω τι] χλιδῶ γε F. W. Schmidt. Qu. κεχάρημα aut γέγηθα.

1107. δυνείματος] Formatum ut ἀσώματος, ἀχρήματος, ἀνό-
δοντος, ἀγύναικος, ἀπλακοῦντος, etc.

1108. νεογνῶν mss. νεοχμῶν recte Piersonus.

1109. οἶμοι τάλαινα —] οἷ ἐγὼ — vir doctus in Quart. Rev. IX. 358.

1110. εἰς ὁργὴν πόσιν] εἰς ὁργὴν πόσει Gomperz. Weckl. ἐκ φρενῶν τὸ πρὶν F. W. Schmidt. Cf. Bacch. 853. ἔξω δ' ἐλαύνων τοῦ φρονεῖν.

1112. πατὴρ μὲν οὖν τέθνηκε.] Lege πατὴρ μὲν οὐ τέθνηκε;

1116. τί δαί] Qu. τί δὴ vel τί δ' αἶ.

1117. καὶ σὺ δ' —] Etiam tu vero. Nihil opus corrigi καὶ σὺ γ' —. Cf. Prom. 973. καὶ σὲ δ' ἐν τούτοις λέγω. V. Blomf. ad Pers. 266.

1121. Lege ὄρῃς; ἀν' αἶ (pro ἄν) σὺ ζωπυρεῖς νεῖκη νέα.
ζωπυρεῖςνεῖκη] Cf. Aesch. Prom. 289. ζωπυροῦσι νεῖκος.

1125. Qu. οὐ γὰρ οἶδ' ὅπως (pro ἐγὼ) —.

1126. δεκάτην σελήνην] δεκάτη σελήνη Musgr. Accusativum tuetur Herw., νύκτα intelligens, coll. Eubuli loco (Athen. 668 D.), εἶεν, γυναῖκες, νῦν ὅπως τὴν νύχθ' ὅλην | ἐν τῇ δεκάτῃ τοῦ παιδίου χορεύετε. Cf. ad Arist. Av. 494.

1129. 'λόχενον] Qu. 'λόχενσα.

1130. ἀγείτων οἶκος] Cf. Aesch. Prom. 270. τυχόντ' ἐρήμου τοῦδ' ἀγείτονος πάγον.

1131. Cf. Med. 561. πένητα φεύγει πᾶς — φίλος.

1134. θνηπολεῖ] Cf. Fr. 781, 56. θνηπολοῦσα θεοῖς —. Soph. Fr. 122, 2. 479, 2.

1141. οἶα χοή σε δαίμοσιν θύειν mss. οἶα — θύη [Nauck. Weckl. (Frustra, θύειν est glossema.) Qu. — οἶα τοῖσι δαίμοσιν σε χοή, vel οἶα δὴ σε δαίμοσιν χρεῶν.

1142. ἐνήρκεται] Sensu passivo, ut κατῆρκεται. Her. 601. ἡ σὸν κατῆρκεται σῶμα.

1143 sq. οὐ πέλας —] Cf. Aesch. Cho. 906. τούτῳ θανοῦσα ξυγκάθενδ', ἐπεὶ φιλεῖς | τὸν ἄνδρα τοῦτον, etc.

1146. σὺ δ' ἔμοι δίκην πατρός mss. σὺ δὲ γ' ἔμοι δίκην πατρός Barnes. prob. Cobet. σὺ δὲ δίκην ἔμοι πατρός Both. Weckl. σὺ δὲ πατρός δίκην ἔμοι (et δώσω pro δώσω) F. W. Schmidt. Haespectant ad ultima Clytaemnestrae verba 1138. δεῖ γὰρ καὶ πόδα δοῦναι χάριν.

1147. ἀμοιβαὶ κακῶν μετατροποὶ πνέουσιν αὔραι] Cf. Her. 214. 480. Aesch. Ag. 219. φρενὸς πνέων δυσεβῆ τροπαίαν. Ch. 776. ἀλλ' εἰ τροπαίαν Ζεὺς κακῶν θήσει ποτέ. Sept. 706. Pers. 905. δαίμων γὰρ ὁδ' αὐτὸν μετατροπὸς ἐπ' ἔμοι. Arist. Pac. 945. μετατροπὸς αὔρα. Nub. 812. Th. 723. (ubi v. adnot.) Hor. Od. II. 10. 23. δόμων] An δόμοις?

1148. τόδε μὲν] Qu. τότε μὲν.

1149. ἔπαιον ἔμους ἔμους ἀρχέτας] Leg. ἔπαιον ἔπαιον —. ἔμους ἀρχέτας] Cf. Fr. 773, 57. χρόνος ἔδωκε λέχος ἔμοισιν ἀρχέτας. Her. 753. παρὰ θρόνον ἀρχέταν.

1151. ὦ σχετλία, τί με, γύναι, φονεύεις;] Sic Her. 434. τί δῆτ' ἔτερας, ὦ τάλαινά, με, ἑλπίς;

1154. παλίσρους — δίκαι] Cf. Herc. 737. ἰὼ δίκαι καὶ θεῶν παλίσρους πότμος. Iph. T. 1364. κλύδων παλίσρους. et ad Soph. El. 1419. παλίσροντον — αἶμα' ὑπεξαιροῦσι.

1156. διαδρόμον λέχους] μεταδρόμον λόχου (sc. Furiarum) Weckl. prob. Herw.

1160. τλάμων πόσις] ἀλμυρὸν ποτὸν Weckl. prob. Herw., coll. Agam. 1407 sq. Qu. — λαβοῦσα τλάμων (daring). εἴ ποτ' εἴ —.

1162. κακόν] Qu. κακάν.

1172. νεοφόνους ἐν αἵμασι πεφυρμένοι] Leg. νεοφόνους αἵμασι —. Cf. Or. 1411. δμῖμα δακρύοις πεφυρμένοι. Hec. 496. κόνει φύρουσα δύστηνον κάρα. Alc. 499. Soph. Aj. 546. νεοφόνους — φόνον.

1173. βαίνουσιν — πόδα] Cf. 94. καὶ τειχέων μὲν ἐντὸς οὐ βαίνω πόδα. Soph. Fr. 599. ὄχοις — ἐμβεβῶς πόδα.

1174. προσφθεγμάτων mss. προσφαγμάτων Musgr. Recte.

1177. ἰὼ γὰρ τε καὶ πανδερέκτα βροτῶν (sol) Elmsl. ad Med. 1218., coll. Hipp. 601. ὦ γαῖα μήτερ ἡλίου τ' ἀναπνυχαί, etc. Med. 1251. ἰὼ γὰρ τε καὶ παμφαῆς ἀκτὶς ἀελίου, ἴδετε etc.

1179. Versus corruptus, ut monuit Elmsleius ad Med. 1218. Respondet v. 1193., qui dimeter iambicus est.

1182. διὰ πυρός —] Cf. Andr. 488. διὰ γὰρ πυρός ἡλὸς ἐτέρω λέχει.

1185. ἄλαστα — καὶ πέρα] Cf. Soph. Fr. 197. ὦ πᾶν σὺ τοιμήσασα καὶ πέρα γυνή. Arist. Th. 705. Av. 416. ἄπιστα καὶ πέρα λέγειν κλύειν. μελέα libri. Quod revocandum.

1190 sq. Elmsleii distributionem et correctiones (ad Med. 1218.) sequitur Dind.

1193. λέχε' Ἑλλάδος ἐκ γὰς vel λέχε' Ἑλλάδος αἶας conj. Seidler.

1195. τίς εὐσεβῆς ἐμὸν κᾶρα προσόψεται ματέρα κτανόντος;] Cf. Soph. Aj. 1016. τὰ σὰ κράτη θανόντος.

1206. ἔων πέπλων ἔβαλεν] ἐκ τῶν πέπλων ἔβαλεν Reisk. Weckl. ἔξω (aut ἐδὼν) πέπλων conj. Seidler. ἐμῶν πέπλων ἔλάβει' Elmsl. ad Med. 1229. Qu. ἔξ ὧν (aut ἔξω) πέπλων | ἐξέβαλ' —, aut ἐκ τῶν πέπλων | βαλοῦσ' ἔδειξε μαστὸν —. Cf. Or. 527. ὅτ' ἐξέβαλλε μαστὸν ἱκετεύουσά σε | μήτηρ.

1209. γόνιμα] Imo γόνата.

1210. σάφ' οἶδα, δι' ὀδύνας ἔβας] Cf. Alc. 875. δι' ὀδύνας, σάφ' οἶδα. Phoen. 1561. δι' ὀδύνας ἂν ἔβας.

1214. γένν] Producta ultima, ut in Fr. 530, 6. γέννυ ἐπαλλ' Ἀγκαῖος, οἱ δὲ Θεστίου. Sic σιάχης (ῥ) Herc. 5.

1216. παρήδων] Contracta forma, ut ἡρῶναι, Νηρηῶν, ᾗθεος, ᾗστοῦν, etc.

1218. ἐκρίμναθ' (sic l.) tuetur Herw., coll. Ion. 1612. Aesch. Sept. 212.

1223. μεθείς] Qu. καθείς.

1224. ἔγωγε δ'] Lege ἐγὼ δέ γ'. Et sic Blomf. ad Sept. 212.

1228. καθάρμοσον σφαγᾶς] Cf. Soph. Aj. 922. πεπιῶτ' ἀδελφὸν τόνδε συγκαθαρμόσαι.

1234. φαίνουσι] βαίνουσι recte Hart. στείχουσι F. W. Schmidt. Cf. 1237. Qu. σαίνουσι. (Cf. ad Soph. O. C. 320. Idem proponit Karsten ad Agam. 101. ἀγανὴ φαίνουσ' (ἀγαθὴ σαίνουσ') ἐλπίς etc.) Aut ἐστᾶσι.

1235. Post οὐρανίων colon posuerim.

1239. καλοῦσι μητρὸς] μητὸς καλοῦμεν Cobet., coll. Hel. 1647. διισοῖ δέ σε | Διόσκοροι καλοῦμεν. Hipp. 1285.

1245. Lege σὺ δ' οὐχὶ δρᾶς,] Φοῖβος δέ, Φοῖβος —. In fine versus plene pungendum.

1248. ἃ Μοῖρα Ζεὺς τ' ἔκρανε] Cf. Soph. Phil. 1466.

1249. Cf. Plut. Brut. 13, 14. ἐγὼ, Βροῦτε, Κάτωνος οὐσα θυγάτηρ, εἰς τὸν σὸν ἐδόθην οἶκον, οὐχ ὥσπερ αἱ παλλακεύμεναι.

1250. πόλιν τήνδ' ἐμβατεύειν] Lege πόλεως τῆσδ' ἐμβατεύειν. Haec enim usitata est constructio. Cf. ad 595. ἐμβατεύσαι πόλιν (πόλεως?). Soph. O. R. 825.

1251. κτείναντα mss. κτείναντι Scal. Recte. Cf. ad Med. 814. Soph. Aj. 1006. El. 479. Elmsl. ad Her. 693.

1252. Κῆρες] Lege Κῆρές σ'. αἱ κυνώπιδες θεαί] Cf. Or. 254. ἀποκτενοῦσί μ' αἱ κυνώπιδες — δειναὶ θεαί.

1254. Παλλάδος] Πολιάδος Naber.

1257. γοργῶφ' ὑπερτείνουσά σου κᾶρα κύκλον] Lege — σοῦ κᾶρα (gen.) κύκλον. Cf. Fr. 676, 2. κνεφάλλον οὐχ ὑπερτείνεις πόδα. Iph. A. 916. ἦν τολμήσης σύ μου χεῖρ' ὑπερτεῖναι. Med. 1288.

ἀκτῆς ὑπερτείνασα ποτῖας πόδα. et Hipp. 1058. τοὺς ἐπὲρ κάρα φοιτῶντας ὄρνις. Herc. 992. μυδροκτύπων μίμημ' ὑπὲρ κάρα βαλὼν. Arist. Ach. 1124. γοργόνωτον (γοργονωπὸν?) ἀσπίδος κύκλον. σου κάρα mss. σοῦ κρατὸς vel σῶ κάρα (Med. 1371. Herc. 465.) Elmsl. ad Iph. T. 96. Leg. σοῦ κάρα. Cf. Iph. A. 916. ἦν τολμῆσθης σύ μουν χεῖρ' ὑπερτείνειν. Med. 1288. ἀκτῆς ὑπερτείνασα ποτῖας πόδα.

1261. μῆνιν —] μῆνι (ob iram) Madvig. Versum uncini includit Herw.

1262. πόντου κρέοντος] Cf. Hipp. 1168. πόντου κρέοντι.

1263. ψῆφος κέκρανται τοῖς μαιφόνοις βροτῶν conj. Weckl. Corruptelam agnoscit Herw., qui ψῆφος βεβαία τ' ἐστὶν ἐναγέων κρίσις conjicit. βεβαία τ' mss. Leg. βέβαιός τ'.

1265. ἴσαι —] Cf. 1268. Iph. T. 1469. Aesch. Eum. 753. Arist. Ran. 695. 1270. δειναὶ] κείναι F. W. Schmidt.

1272. εὖσεβές] ἀστιβές Reisk. σεμνὸν βροτοῖσι τ' εὖσεβές — (si quid mutandum sit) conj. Seidler.

1273—1275. Confer locum similem Orest. 1643 sq.

1275. ἐπώνυμος δὲ σοῦ πόλις κεκλήσεται] Cf. Or. 1646 κεκλήσεται σῆς φυγῆς ἐπώνυμον. Ion. 1593.

1284. Πυλάδῃ μὲν Ἥλέκτρῃ δὲ δὸς ἄλοχον εἰς δόμους F. W. Schmidt. κόρην τε καὶ] κάσιν τε σὴν Herwerden. ἀκίραστον Heimsoeth.

1285. εἰσπορευέτω] ἐκπορευέτω F. W. Schmidt.

1290. φόνον] βίον Nauck. πόνων F. W. Schmidt.

1291. τῶνδ' — πόνων] τοῦδ' — φόνου (vel τῶνδ' — φόνων) F. W. Schmidt.

1292. εἰς φθογγὰς — πελάθειν] Cf. 1332. οὐδ' ἐγὼ εἰς οὐν βλέφαρον πελάσω.

1293. πελάθειν] Eadem forma epica legitur Rhess. 557. Aesch. Fr. 131. Arist. Thesm. 58. (trag.). Cf. v. πλάθω.

1294. μυσαραῖς (ὕμιν οὔσαις) Madvig.

1298. τῇσδε τ'] Imo, ni fallor, τῆσδε δ'.

1300. οὐκ ἤρκεσατον —] I. e. non pares fuistis ut averteretis cladem ab aedibus. ἤρκεσατον L. ἤρκεσατε G. ἤρκεσάτην Elmsl. ad Med. 1041. Suppl. 984. et Arist. Ach. 733.

1301. Μοῖραν ἀνάγκαις ἤγεν τὸ χρεὼν Madvig.

1303. ποῖοι χρησμοὶ —] Cf. Or. 189. μέλεον ἀπόφονον αἶμα δούς πατροφόνου ματρός (sc. ὁ Φοῖβος). φονίαν ἔδοσαν μητοὶ γενέσθαι] φονέα μ' ἔθεσαν — F. W. Schmidt. I. 193.

1308. ὦ σύγγονέ μοι] Imo ὦ σύγγονέ μου. Cf. Arist. Av. 209. σύννομέ μου. χρονίαν σ' εἰσιδὼν] Leg. χρόνιον —. Cf. 585. χρόνιος ἀμέρα. Andr. 84. χρόνιος οὐς —. Ion. 470. εὐτεχνίας χρονίου. Fr. 223. δίκαι χρόνιος. Adesp. 446. et ad Hel. 1232.

1309. εὐθύς] αὐθις F. W. Schmidt. Qu. πάντ' ἀπολείψω.

1314. Cf. Med. 650. μόχθων δ' οὐκ ἄλλος ὑπερθεῖν ἢ γῆς πατρίας στέρεσθαι.

1315. πατρώας mss. πατρίας recte Schaefer.

1319. θάρσει Παλλάδος δόξαν ἤξεις] *Idem numeri sunt O. C.*

146. δηλῶ δ'· οὐ γὰρ ἂν ὦδ' ἄλλοις etc. V. Elmsl. ad Med. 1050.

1320. δόξαν ἤξεις] ἤξεις δόξαν malit Monk. ad Hipp. 1362.

1323. πατρῶων] πατρίων et hic Schaefer. Sed fortasse nihil opus.

1329. ἐνι γὰρ καὶ νῶν, τοῖς γ' οὐρανίδαις F. W. Schmidt. ἢ γὰρ καὶ τοῖς οὐρανίδαις Barthold.

1332. ἐς σὸν βλέφαρον πελάσω] Cf. 1292. θέμυς εἰς φθογγὰς | ἀς ὑμετέρας ἡμῖν πελάθειν;

1333. προσφθέγματά σου. | ὦ χαῖρε —] De hac synapheae isolatione propter personae mutationem excusanda v. Elmsl. ad Ied. 1374.

1334. Scrib. ὦ χαῖρε πόλις (sic). Cf. Arist. Ach. 872. ὦ χαῖρε ολλυκοφάγε Βοιωτίδιον.

1344. ἔχνος βάλλουσι] Cf. Rhes. 721. πρὶν ἐπὶ γᾶν Φρυγῶν οδὸς ἔχνος βαλεῖν. Alibi ἔχνος τιθέναι, Ion. 741. Phoen. 836. 718. Or. 1439. φέρειν, Bacch. 1134. Tro. 1328. συνάπτειν, Ion. 63. 792.

1345. χειροδράκοντες] χαυτοδράκοντες feliciter conjicit Weckl. χακοντοέθειρα legitur Orph. Lith. 536.

1348. ἐναύλους libri. ἐνάλους (?) Grot. vulg. Corrigo ἄλους et ἄλιας. Sic ἄλιω (ἄλία?) πλάτα Her. 83.

1350. ἐπαρήγομεν] Cf. Hec. 165.

1351. οἶσιν δ' δαιον] δαίσις δ' δαίσις Reisig. οἶσιν δ' δαία Herw., II. Hel. 1355. Fr. 773, 70. et Adesp. 501 N². Qu. οἶσιν δὲ θέμυς, glossema sit δαιον.

1353. Qu. σώζομεν ἐκλύοντες μόχθων. Sed nonnunquam legitur dactylus in quarta sede.

1355. Cf. Aesch. Sept. 598. ἢ γὰρ ξυνεισβάς πλοῖον εὐσεβῆς ἦρ | ναῦταισι θερμοῖς καὶ πανουργία τινὶ | ὄλωλεν, ἀνδρῶν ξὺν οπιτύσιψ γένοι.

1359. εὐδαίμονα —] I. q. κεδνὰ (Alc. 605. Tro. 684.).

HERCULES FURENS.

1. τὸν Διὸς σύλλεκτρον] Cf. 1268. ἢ τοῦ Διὸς σύλλεκτρος.

2. Ἀργεῖον Ἀμφιτρυῶν] Cf. Theocr. 24, 102. Ἀργεῖω Ἀμφι-
ωνος. Ἀμφιτρυῶν ut trisyllabum pronuntiandum est. Item
ra 701. Ἀμφιτρυῶν.

4. ἔσχεν] ἔσχον (prima persona) Naber.

5. Notanda ultima producta in στάχυς, ut in γένος El. 1214.
 7. τεκνοῦσι] λείπουνσι Hart. στέγουνσι Naber. Qu. κτίζονται.
 11. Qu. ἦν πᾶς ἐν (σὺν) ὑμεναίοισι Καδμεῖός ποτε | ἦν
 ἀνηλάλαξεν.
 12. λωτῷ συνηλάλαξαν] συνωλόλυξαν Herw. Male. Qu. μὲν
 τοῖς ἀνηλάλαξαν.
 15. Κυκλωπίαν G. Κυκλωπείαν L. Cf. Or. 965. γὰρ Κυκλωπία.
 Iph. A. 265. 534. 1501. Cycl. 92.
 18. ἐξενμαρίζων] ἐξενμαρίζειν Nauck. Herw. πάτρην (μὲν)
 Herwerden.
 20. ἐξημερῶσαι] Cf. Herod. I. 126. ἐξημερῶσαι τόπον ἀκανθῶδη.
 21. εἶτε τοῦ χρεῶν μέτα Seager in Class. Journ. XX. 284.
 τοῦ χρεῶν] Cf. Hipp. 1256. οὐδ' ἔστι μοίρας τοῦ χρεῶν ἢ
 ἀπαλλαγῇ.
 23. τὸ λοίσθιον] τὸν λοίσθιον Elmsl., coll. 1279.
 26. γέρων — λόγος] Cf. Soph. O. C. 1258. γέρων — πῖος.
 Fr. 726. σὺ γὰρ γέροντα βονλεύεις.
 28. τὴν ἐπιτάπυργον τήνδε δεσπόζων πόλιν] Leg. τῆς ἐπιτάπυρ-
 γον τῆσδε δεσπόζων πόλεως. Cf. 258. Ion. 1036. δεσπόζειν δόμον.
 Alc. 489. Andr. 929. Tro. 710. Suppl. 518. Aesch. Ag. 543. Ch. 133.
 29. τὼ λευκοπώλῳ] Cf. Phoen. 615. καὶ θεῶν τὼν λευκοπώ-
 λων δώμαθ' .
 30. Ἀμφίον' ἡδὲ Ζῆθον] Cf. Hec. 323. γραῖαι γυναῖκες ἡδὲ
 πρεσβῦται. Aesch. Sept. 862. Ἀντιγόνη τ' ἡδ' Ἰσμήνη. Qu. Ἀμ-
 φίονα Ζῆθόν τε συγγόνῳ Διός.
 31. πατρός] Fort. Λύκος.
 35. ἀνηγμένον] ἀνηγμένον Herm. Elmsl. Purgold, coll. Phoen.
 572. ἀμαθεῖς Ἀδραστός χάριτας εἰς σ' ἀνήγατο. Tro. 845. θεοῖσιν
 κῆδος ἀναγόμενος. Phoen. 1056. ματρὶ γάμους συνάπτει. Andr.
 621. κῆδος συνάπτει. 649. Iph. T. 105. Infra 477. κῆδος συνάπτει.
 1320. οὐ λέκτρα γ' ἀλλήλοισιν — συνῆψαν. Andr. 1197. εἰς θεῶν
 ἀνάγει. Recte.
 36. Inter κακὸν et κακῶν haeret Elmsl.
 38. κλεινός] καινός Elmsl. et hic et in 541. 768. Cf. 567.
 etiam Suppl. 1055. Hel. 1415. καινός interpolatum censet Herw.
 ad Soph. O. R. p. 79.
 40. ὡς φόνῳ σβέσῃ φόνον] Qu. ὡς φόνῳ ἔκνιψῃ φόνον. Cf.
 Iph. T. 1223. φόνῳ φόνον ἐκνίπτω. Sed Aesch. Ag. 957. ἔστι
 θάλασσα, τίς δέ νιν κατασβέσει;
 41. λέγειν] νέμειν F. W. Schmidt.
 43. μήτρῳσιν ἐκπράξωσιν] μήτρῳ (avo materno) συνεκπράξ-
 ωσιν tentat Naber. Sed cf. 1080. τότε θανεῖν σ' ἐχρῆν | ὅτε θα-
 μαρτι σὴ φόνον ὁμοσπόρων ἔμολες ἐκπράξων.
 45. τροφόν] τροφέα Elmsl. Nusquam enim masculinum
 τροφός. Cf. ad Soph. Phil. 344. Recte.

47. σὺν μητρὶ τέκνα, μὴ θάνωσ', — interpungit Wakef. in Add.
 51. πάντων δὲ χρεῖοι] Cf. 1337. νῦν γὰρ εἰ χρεῖος φίλων.
 Qu. πάντων δὲ χρεῖα.
 52. ἀστρώτω πέδῳ πλευρὰς τιθέντες] Leg. ἀστρώτω 'ν πέδῳ.
 Cf. Fr. 368. ἐν ἀστρώτω πέδῳ | εὐδουσι. Tro. 494. κὰν πέδῳ κοί-
 τας ἔχιν.
 53. πλευρὰς] πλευρὰν Elmsl. ad Her. 824. ἐκ γὰρ ἐσφαιρισμένοι
 (ejecti) Madvig). ἐσφραγισμένων Schenkl. Herw.
 54. καθήμεθ'] κεκλήμεθ' Herw., coll. 330.
 55. σαφεῖς — φίλους] σαφῶς injuria Naber. Cf. Iph. T. 919.
 σαφῆς φίλος.
 59. ἔλεγχον ἀψευδέστατον] Leg. ἔλεγχος ἀψευδέστατος.
 61. Cf. Suppl. 593. στρατηλατήσω κλεινὸς ἐν κλεινῷ δορί.
 62. τῶν θεῶν] Leg. τῶν θείων.
 63. οὐτ' ἐς πατέρ' ἀπηλάθην τύχης] Qu. οὐτε πατρὸς ἀπελαύ-
 θην τύχης.
 64. μέγας ἐκομπάσθη] Nonnihil suspectum.
 65. πέρι] θαμὰ Herw.
 66. εὐδαίμονα] συναίμονα Herw. πηδῶσ' ἐρωῇ (aut πηδῶν
 ἐρωῶσι, aut πηδῶσ' ἀριστέων) conj. Herw. ἔρωσι vitiosum esse statuit
 etiam Nauck. Qu. πηδῶσιν ἐριδι, aut πηδῶσ' ἐν ἐριδι.
 69. θανόντ'] ἀνόνητ' Madvig. φθάνοντ' Herw. πάντ' ἄφαντ'
 vel μὲν φυρόντ') F. W. Schmidt (coll. Or. 1557. ἄφαντος οἴχεται.
 J. R. 560. ἄφαντος ἔρρει Herc. 592.) μὲν ἀνόνητ' ἀπέπτατο Madvig.
 Qu. πάντα φροῦδ' ἀνέπτατο. Cf. Fr. 734, 3. κακοῖσι δὲ | ἅπαντα
 φροῦδα συνθανόνθ' ὑπὸ χθονός. Soph. El. 1149. νῦν δ' ἐκκλέοιπε
 αὐτ' (f. πάντ') ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ | θανόντι (θανόντα al.) σὺν σοί.
 72. ὑφειμένη mss. Leg. aut ὑφειμένους (Kirch. Weckl. ὑφη-
 μένους), aut ἐφημένη.
 73. οἱ δ' εἰς ἔλεγχον ἄλλος ἄλλοθεν πίτνων] Leg. οἱ δ' ἐξελέγ-
 νουσ' (cf. 76.) —, aut οἱ δ' εἰς ἔλεγχον ἡλθον ἄλλος ἄλλοθεν.
 74. ὦ μῆτερ, αὐδᾶ, —] ὦ μῆτερ, αὐδα, —. Et sic Herw.
 ποῖ] ποῦ malit Elmsl. ad Iph. T. 358. Cf. ad 1160.
 76. διαφέρω] δυσφορῶ Nauck. Mekler. Weckl. λόγοισιν εὐθυ-
 νοῦσα F. W. Schmidt. Mekler. λόγοισί νιν θέλγουσα Schmidt, coll.
 9.) λόγοις σφε καὶ μύθοισι Herw. Anglice put off. Verba ἐγὼ —
 εὐθεύουσα interpolatori adscribit Herw.
 77. λόγοισι μυθεύουσα] μύθοισι πραῖνουσα Nauck.
 79. προσπεσοῦμενοι] προσπεσοῦμενος malit Naber.
 80. ἡ πέδον] ἐμπεδον Cant. ἡ πόρον Musgr. Dind.
 82. γαίας ὄρι' ἄν ἐμβαῖμεν] Cf. Bacch. 1044. ἐξέβημεν Ἀσω-
 οῦ ῥοάς. Tro. 375. οὐ γῆς ὄρι' ἀποστερούμενοι. Qu. γῆς ὄρους
 (el ὄρων) ἄν —.
 89. πόνον] πόρον Herw., coll. 80.
 95. οὐρίος δρόμος] Cf. Soph. Aj. 889. οὐρίῳ μὴ πελάσαι δρόμῳ.

97. ἔλθοι τ'] Leg. ἔλθοι δ'.

98. δακρυρρόους — πηγάς] Cf. Suppl. 773. *μολπὰς ἐκχρῶ δακρυρρόους*. Phoen. 370. δι' ὅσων νᾶμ' ἔχων δακρυρροοῖν (δακρυρροον?).

100. λέππουσα μύθοις] Cf. Soph. El. 56. *λόγῳ κλέπτοντες*. 37. *δόλοισι κλέναι χειρὸς ἐνδίκους σφαγὰς*. Aj. 188. *κλέπτοναι μύθους ἀθλίους*] Qu. ἀθλίας.

103. οἱ τ'] Leg. οἱ δ'. *διὰ τέλους*] Cf. Herc. 103. οἱ δ' εἰπὺν *χοῦντες διὰ τέλους οὐκ εὐτυχεῖς*. Suppl. 269. *διὰ τέλους ἐνδαιμονοῦν*. Fr. 273, 3. *κοῦδεις διὰ τέλους εὐδαιμονεῖ*.

108. ἀμφὶ βάκτροις *ἔρεισμα θέμενος*] I. e. *ἔρεισάμενος*. C. 254. *οὐ σκῆπτρα, χειρὸς δεξιᾶς ἔρεισματα*. Tro. 150. *σκῆπτρον Πριάμουν διερεοδομένα*. Ion. 743. *βάκτρον δ' ἔρειδον περιφερῇ σίβον χθονός* (ποδός?). Hec. 65. et ad Arist. Eccl. 150. *διερεισμένη τὸ σχῆμα τῇ βακτηρίᾳ*.

109. ἐστάλην] ἐξέβαν conj. Elmsl., coll. 82. Cf. Med. 66. *τί δ' ὀμφαλὸν γῆς θεοσιωδὸν ἐστάλης;*

111. δόκημα] I. q. φάσμα. *νυκτερωπὸν*] Fort. *νυκτίφαντον* Cf. Hel. 570. *νυκτίφαντον πρόπολον Ἑνοδίας*.

112. ἐννύχων *δνειρων*] *ἐνυπνίων ἀνειρων* Herw., coll. Sep. 692. (710) *ἐνυπνίων φαντασμάτων*.

113. τρομερὰ μόνον] *τρομερὰ μὲν οὖν* Wakef. *πρόθυμ' ἐπρόθυμ'* et *mox* (126) *παρακόμιζ'* Elmsl., qui transposuerit ττ 127—128.

114. ὦ τέκεα τέκεα mss. ὦ τέκεα Elmsl. Herm.

121. πόνῳ *δαμέντος*] *κόπῳ δαμέντος* conj. Pflugk., coll. Rhcs. 764. *κόπῳ δαμέντες*. Anacr. Fr. 31, 4. *πῶλον ἀνέντες*] Cf. Soph. El. 722. *δεξιὸν δ' ἀνείς* | *σειραῖον ἔππον*. *ζυγηφόρον πῶλον*] *ζυγηφόροι πῶλοι* Purgold.

125. ποδὸς ἀμαυρὸν ἔχνος] Cf. Soph. O. C. 182. *ἀμαυρῷ κώμῳ*. 1639. *ἀμαυραῖς χερσίν*. 1018.

133. Cf. Soph. El. 514. *οὐ τί πω ἔλιπεν ἐκ τοῦδ' οἴκου πολέππος αἰκία*.

134. οὐδ'] Qu. ἀλλ'.

139. τῶνδε] *τόνδε* vir doctus in Quart. Rev. IX. 354. Recte. Cf. Orest. 1549. *πέλας*] Leg. *πύλας*. Cf. Aesch. Cho. 732.

141. εἰ *χρή μ'*, *ἔρωτῶ* *χρή δ'*, *ἐπεὶ* —] Cf. Menand. IV. 144. *εἰ θεὸν καλεῖν σε δεῖ* | *δεῖ δέ*, etc. Soph. Phil. 1036. *θεοῖαν εἰ δίκης μέλει* | *ἔξοιδα δ' ὡς μέλει γ'*. *ἐπεὶ γε δεσπότης* —] *Nota* *tanda* haec particularum consociatio. Vide an corrigendum sit *ἐπεὶ γὰρ δεσπότης* —. Cf. ad Soph. Tr. 484. *Vereor tamen ut metricae leges ἐπεὶ γὰρ δεσπότης patiantur*. Praestat fortasse correctio *χρή δέ*, *δεσπότης ἐπεὶ* —.

142. *ιστορεῖν*] *ιστορῶν*, ut imperiosius dictum, injuria malit Naber.
148. *ἐκβαλὼν κόμπους*] Cf. Tro. 1180. *ὦ πολλὰ κόμπους ἐκβαλὼν φίλον στόμα*.
151. *τί δὴ τὸ σεμνὸν —*;] *τί δῆτα σεμνὸν* — Naber, coll. Alc. 39. *τί δῆτα τόξων ἔργον —*; Rhés. 149. 171. 181. etc.
152. *ὑδραν ἔλειον*] Cf. Arist. Av. 244. *ἐλείας* (*ἐλείας* corr. ους Γ.) *παρ' αὐλῶνας*.
155. *τοιοῦδ' ἐξ ἀγῶνος ἦσθε*; Madvig.
161. *κάκιστον ὄπλον*] *κάκιστον ὄπλων* Elmsl. ad 35. Recte. *τῇ φυγῇ*] Qu. *ἐς φυγὴν*.
163. *ἀλλ' ὅς —*] Qu. *ἀλλ' εἰ —*.
164. *τάξιν ἐμβεβώς*] Taking his place in the ranks. Qu. *τάξιν μὴ (οὐ) λιπών*, aut *μὴ τάξιν λιπών*. *ταχεῖαν ἄλοχα*] Leg. *βαθεῖαν —*. Cf. Rhés. 796. *πληγῆς βαθεῖαν ἄλοχα*. Aesch. Sept. 575. *βαθεῖαν ἄλοχα διὰ φρενῶν καρπούμενος*. Ita etiam Wakefield.
168. *τιμωροὺς — δίκην*] I. e. *τοὺς ἐμὲ τιμομένους δίκην τῶν δεδραμένων*, ut explicat Elmsleius ad Med. 256.
170. *τὸ τοῦ Διὸς μὲν, Ζεὺς —* Faehse.
175. *Ἡράκλεες*] *ὦ Ἡράκλεις* Plut. Cat. min. 52. Recte. Cf. Trag. adesp. 38.
177. *ἡρόμην*] *ιστόρει* Herw.
179. *ἐναρμόσας βέλῃ*] Cf. Phoen. 1422. *σφονδύλοις ἐνήρμοσεν* (sc. *τὸ ἔγχος*). Cycl. 664.
181. Leg. *τετρασκελὲς δ' (pro θ')*.
- 183 sq. *ἐγκρίνειαν*] *ἂν κρίνειαν ἂν* Elmsl. Ed. Rev. XXXVII.
67. Recte. Cf. Arist. Nub. 1050. *ἐγὼ μὲν οὐδέν' Ἡρακλέους βελτίον' ἄνδρα κρίνω*.
184. *ἢ οὐ — δοκεῖν*] Leg. *ἢ οὐ — δοκεῖν*; Versum expungit Herwerden. *εἶναι δοκεῖν*] *εἶναι κακὸν* Nauck. *αἰχμὰς* [*αἰχμὴν*?] *ὀκνεῖν* F. W. Schmidt. Cf. Aesch. Ag. 788. *πολλοὶ δὲ βροτῶν τὸ δοκεῖν εἶναι | προτίουσι δίκην παραβάντες*. Supra 157. *ὅς ἔσχε δόξαν οὐδὲν ὦν εὐψυχίας*.
185. *Δίρφον δ' (pro τ')* Nauck. Herw. *Δίρφους δ' Ἐρετρίας* Hart.
186. *οὐκ ἂν ἐπαινέσειαν*] Leg. *οὐκ ἂν σ' —*.
188. *τοξήρη σάγην*] Cf. Aesch. Cho. 552. *παντελῇ σάγην*.
189. Leg. *κλύων νυν (pro νῦν)*. Cf. Alc. 779. *δεῦρ' ἔλθ', ὅπως ἂν καὶ σοφώτερος γένη*. *τάπ' ἐμοῦ*] Cf. Her. 23.
190. *τῶν ὄπλων*] Qu. *τῶν πέλας* aut *τῶν ἐτῶν*.
191. *καὶ τοῖσι κέν* [imo *κάν*] *τοῖσι* Madvig. *τοῖσι συνταχθεῖσιν*] Anglice, thanks to his comrades. Cf. ad Soph. Aj. 440.
193. Leg. *θραύσας δὲ (pro τε)*. *τῷ σώματι θάνατον ἀμύναι*] Cf. Rhés. 787. *ἀμύνων θήρας — πώλοισιν*.
195. *εὐστοχον*] Qu. *εὐστολον*.
196. *οἰστοὺς ἀφείς ἄλλοις*] Cf. Fr. 188, 5. *ἄλλοις τὰ κομπὰ ταῦτ' ἡγ εἰς σοφίσματα*. *ἀφείς*] Qu. *ἐφείς*. Cf. Med. 634. *μήποτ' ἐπ'*

ἐμοὶ | τόξων ἐφείης οἰστόν. Phoen. 5. ὡς δυστυχῇ Θήβαισι — ἀπὸν ἐφήκας. Hipp. 1321. ἀρὰς ἀφήκας (ἐφήκας al.) παιδί.

200. Leg. τὸ σῶμα δ' (pro τ').

203. μὴ 'κ τύχης ὠρμισμένους] Cf. Iph. T. 879. μὴ 'κβάπας τύχης. Qu. — ὠρμισμένον.

213. σκῆπτρα τῆσδε σῶς (pro τῆσδ' αὐτός) θέλεις F. W. Schmidt.

216. πνεῦμα μεταβαλὼν τύχῃ] πνεῦμα μεταβάλῃ τύχης Purgold. Cf. El. 1147. μετὰτροποι πνέουσιν αὖραι δόμων. Infra 480 μεταβαλοῦσα δ' ἡ τύχη.

218. Qu. λόγοις δνειδιστῆροί σ' ἐνδατούμενος. ἐνδατούμενος. Cf. Aesch. Sept. 578. Fr. 350. Soph. O. R. 205. Trach. 791.

220. δς εἰς Μινύαισι πᾶσι] Μινύαισιν εἰς δς πᾶσι Elmsl. Ed. Rev. XXXVII. 70. Cf. Hel. 978. ἐλθεῖν διὰ μάχης σφ' συγγόνῃ. Iph. A. 1392. 1415. Andr. 175. Soph. O. C. 905.

221. Θήβαις ἐθηκεν —] Cf. Tro. 1056. κακὴ θανεῖται καὶ γυναιξὶ σωφρονεῖν | πάσαισι θήσει (δείξει?). Qu. Θήβαις ἔδωκεν —.

222. οὐδ' ἀνέξομαι — σιγῶν] Cf. Herod. VIII. 26. οὔτε ἰσχυρο σιγῶν.

225. Cf. Pind. N. I. 62. ὅσους μὲν ἐν χέρσῳ κτανῶν, ὅσοις δὲ πόντῳ θήρας αἰδροδίκας.

227. τὰ δ' οὐ, τέκν', ὑμῖν] τὰ δ', ὦ τέκν', ὑμῖν Elmsl.

229 sq. Cf. Fr. 512. τί δ' ἄλλο; φωνὴ καὶ σκυὰ γέρον ἀνῆρ.

231. γήρῃ δὲ τρομερὰ γυνῆ] Cf. Phoen. 303. γήρῃ τρομερῇ ἔλκω ποδὸς βάσιν.

234. Ἀτλαντικῶν — δρων] Cf. Hipp. 3. ὅσοι τε Πόντου πτόμων τ' Ἀτλαντικῶν | ναίουσιν εἴσω.

235. ὄρων ἄν mss. ὄρων νιν Elmsl. ad Med. 1271. Idem et ipse conjeceram.

238. λέγ' ἡμᾶς] ψέγ' ἡμᾶς F. W. Schmidt. λόγοις] Qu. λόγους. Cf. ad Arist. Ran. 889.

240. πτυχὰς Elmsl. ad Med. 1264.

241. ἄνωχθ'] Cf. Rhes. 987. Hom. Od. 22, 437. et ad Arist. Ach. 335.

384. ὑψηλῆς δοῦδος | κορμούς. Hec. 575. κορμὸς — πεινέοντες. Arist. Lys. 255. Hom. Od. 23, 196. Soph. Tr. 1196.

243. βωμὸν πέριξ] Cf. Aesch. Pers. 374. Herod. IV. 180. νήσαντες ξύλα] Cf. Hom. Od. XIX. 64. ἐπ' αὐτῶν νήσαν ξύλα πολλά.

246. ὅδε pro τάδε Herw.

247. πρέσβεις] I. e. γέροντες. Elmsleius confert Aesch. Pers. 482. ὑμεῖς δὲ, πρέσβεις, χαίρει' ἐν κακοῖς ὁμῶς.

250. ὅταν πάσχη τι] ὅταν δὲ σχῇτε F. W. Schmidt. Qu. ὅταν πάσχητε, et τε pro δέ.

254. σκῆπτρα, χειρὸς — ἐρείσματα] Cf. 108. ἀμφὶ βάκτροις ἐρείσμα θέμενος.

257. τῶν νέων] ἐγγενῶν Herwerden ad Soph. O. R. 452.
 258. Cf. Arist. Eq. 1307. Lys. 631. Soph. Fr. 650 a.
 260. ἀπέρρων δ' ἐνθεν ἦλθες] I. e. ἐκεῖσε ἐνθεν. Cf. El. 635. Iph. T. 942.
 267. Post δεῖ interrogant Seager in Class. XX. 284. et Monk. ad Hipp. 785.
 279. ἦν τί σοι δοκῶ λέγειν] Malim — δόξω λέγειν. Cf. Xen. Cyr. II. 4. 16. ἄκουε τοίνυν — ἂν τί σοι δόξω λέγειν. Plat. Lach. p. 201 A. Timocl. com. III. 592. ὦ τᾶν, ἄκουσον, ἦν τί σοι δοκῶ (μέλλω al. qu. δόξω) λέγειν.
 280. φιλῶ] φίλα malit Elmsl.
 282. τρόπῳ] Qu. πότμῳ. Et sic Schmidt.
 283. βροτόν] Fort. βροτῶν. Et sic Porson. et Elmsl. ad 35.
 285. μὴ πρὶ καταξανθέντας] μὴ πρὶ κατανανθέντας (vel potius καθ.) sagaciter Kock. Ver. p. 164., coll. Archil. Fr. 63. πολλοὺς μὲν αὐτῶν Σείριος κατανανεῖ | δξὺς ἐλλάμπων.
 286. οὔμοι] I. e. δ ἐμοί.
 288. δόκησις — δορός] Cf. Her. 746. εὐπυχίας δόκησις Fr. 277, 2. Qu. σὺ μὲν δόκησιν ἔλαβες εὐκλεᾶ δορός. εὐκλεῆς] ἔδηλος Madvig. οὐ κλύει F. W. Schmidt. Qu. οὐκ ἐστίν. εὐκλεῆς venisse videtur a v. 288.
 292. Post λαβόντας colon posuerit F. W. Schmidt.
 294. Leg. ἐμοὶ δὲ (pro τε).
 297. καὶ τίς θανόντων ἦλθεν] Qu. καὶ τίς θανῶν ποτ' ἦλθεν aut ἀνῆλθεν), aut τίς τῶν θανόντων ἦλθεν.
 298. In fine versus interrogationis nota ponatur.
 299. ἦκιστα· φεύγειν — Faehse. ἦκιστα· θήγειν Burges. ad Fro. 27. Phil. 327. σκαιὸν ἄνδρ'] σκληρὸν ἄνδρ' F. W. Schmidt.
 300. Ut spurium damnat F. W. Schmidt.
 301. ὑπολαβὼν mss. ὑποβαλὼν Brunck. Elmsl. ad Her. 461. αἰδοῦς — τύχοις] Cf. Her. 461. πολλῆς γὰρ αἰδοῦς κάττυχής τις ἐν τύχοι. Ubi plura Elmsleius.
 302. εἰ παραιτησαίμεθα] εἰ παραιτησαίμεθ' ἂν Madvig, qui vulgatam soloecam habet. Imo εἰ παραιτησοίμεθα. Distingue sic, ἰδὲ δ' ἐσῆλθέ μ' εἰ —.
 304. περιβαλεῖν σωτηρίαν] Sc. αὐτοῖς. Cf. Phoen. 189. δουρίαν περιβαλὼν.
 305. φεύγουσιν, φίλοι, — Ald. Elmsl. ad Med. 548.
 307. ὁμῶς] Qu. ὁμῶς. 309. ἐκμοχθεῖ] Qu. ἐκφεύγει
 311. μὴ χρεῶν] Cf. Fr. 733, 3. τὸ γὰρ χρεῶν οὐδαμῶς ἔστιν. οὐκ ἔστιν οὐδαμῶς) φνγεῖν. 494, 3. τὴν μοῖραν εἰς τὸ μὴ χρεῶν ἀραστρέφων. Trag. adesp. 368. τό τοι χρεῶν οὐκ ἔστι μὴ χρεῶν οἰεῖν.
 313. ἦν τίς σ' ὑβρίζων —] ἦντις, ὑβρίζων — Elmsl. Qu. — ἦντις, ὑβρεως (υ -) ἂν ὁρδίως ἔπανσά νιν.

317. *θανεῖν ἐρύκει με*] Cf. Aesch. Sept. 1075. *ὅδε Καδμείων ἤρουξε πόλιν μὴ ἀνατραπήναι.*

324. *ψυχορραγούντα*] Cf. Alc. 20. *ψυχορραγοῦσα.* 143. Ap. Rh. II. 835. Plut. II. p. 337. *Ψυχορραγῆς est Iph. T. 1466.*

325. *εἰ] ἢ* Elmsl.

326. *ὥστε μὴ (οὐ) θανεῖν* Herw. ad Soph. O. R. 1388. Rec. Cf. ad Or. 1033. *θανούμεθ'· οὐχ ὁλόν τε μὴ (μὴ οὐ Herw.) στένειν κακῇ*

330. *ἐκκεκλείσμεθα*] *ἐκκεκλήμεθα* Herw. Versum spurium habet F. W. Schmidt.

333. *οὐ φθονῶ πέπλων*] Cf. Arist. Th. 252. *λαμβάνει καὶ χοῆσθ'· οὐ φθονῶ.*

335. Cf. Alc. 47. *κάπαξομαί γε νεοτέραν ὑπὸ χθόνα.*

339. *ὦ Ζεῦ, μάτην ἄρ' ὁμόγαμόν σ' ἐκτησάμην*] Cf. Soph. Tr. 1149. *τὴν τάλαιναν Ἀλκμήνην Διὸς | μάτην ἄκοιτιν.*

340. *μάτην δὲ παιδὸς τὸν νεῶν* L. G. et (τοι pro τὸν) l. *μάτην δὲ παιδοποιὸν, ὧν ἐκλήζομεν* conj. Pflugk. *μάτην δὲ παίδων γονέων ἐκλήζομεν* conj. Herm. (γονέ' ἐμῶν malit Elmsl. ad Med. 1229. Qu. *μάτην δὲ παίδων πατέρ' ἐμῶν* —.

341. *ἦσσαν*] *Lege ἦσσαν.* Et sic Cobet.

347. *θεὸς monosyllabum est.* Cf. Or. 393. *δεινὴ γὰρ ἡ θεὰ, ἀλλ' ὅμως ἰάσιμος.* Fr. 1132, 34. *κόλποισι τὸν θεὸν εἰσρέοντ' ἐδέξαντο*

351. *ἐλαύνων πλήκτρῳ χρυσέῳ*] Cf. Pind. N. V. 42. *ἐν Ἀμέσσαις φόρμιγγ' Ἀπόλλων ἐπτάγλωσσον χρυσέῳ πλήκτρῳ διώκον πλήκτρῳ*] *Leg. πλάκτρῳ, ut πιανοῖς est 367.*

361. *πυρσοῦ*] *πυρσοῦ Steph. Herw. Lege πυρσοῦ τ' (pro δ'.*

362. *ξανθὸν κρατ' ἐπινωτίσας* —] Cf. Phoen. 663. *κισσὸς δὲ περιστεφῆς ἐλικτὸς εὐθὺς ἐτι βρέφος χλοηφόροιςιν ἔσθοναι κατασκίοισιν ὀλβίσας ἐνώτισε.* Trag. adesp. 541, 2. *νώτισμα θηρὸς ὡς Sphingis alis).*

369. *ἄποικοι*] *πάροικοι* conj. Pflugk., coll. Pers. 848. *Στρωμονίου πελάγους — πάροικοι (πόλεις). μακραί τ' ἄρουραι πεδίων* Qu. *μακρῶν τ' —.* Cf. Sept. 733. *τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοιόους.* Trag. adesp. 127, 2. *μεγάλων πεδίων ἀρούρας.*

370. *θεράπναι*] Hesychius per αὐλῶνες, *σταθμοὶ explicat.* Cf. Tro. 211. Bacch. 1032.

371. *σύγχορτοι — ἐναυλοι*] Cf. Andr. 17. *Φθίας — σύγχορτοι ναῖο πεδία. ἐναυλοι*] Cf. ad Hel. 1107. *ἐναυλείς (?) ἐπὶ δειδροκομοῖς — ἐνίζουσας.* Bacch. 122. Fr. 740, 4.

375. *χρυσοκάρανον δόρκαν*] Cf. Hel. 382. *χρυσοκέραι' ἔλαγον.*

378. *θηροφόνον θεᾶν*] Cf. Iph. A. 1570. *ὦ θηροκτόν' Ἄρτεμις Διός.* Thesm. 320. *θηροφόνῃ παῖ.* Lys. 1262. *Ἄρταμι σιροκτόνε.* Theogn. 11. *Ἄρτεμι θηροφόνῃ.* Qu. *θηροφόναν θεᾶν.*

380 sq. *τεθρίππων τ' —*] Cf. Alc. 483.

384. *κάθαιμα σῖτα*] Cf. Iph. T. 1374. *κάθαιμα — τραύματα.*

385. *χαρμοναῖσιν ἀνδροβρῶσι*] Cf. Bacch. 139. *ὠμοφάγον χάριν*. Soph. Ant. 30. *πρὸς χάριν βορᾶς*. Fr. 541. *ἀνδροβρῶτας ἡδονάς*.
 386. δ'] Leg. θ'. *πέραν*] Leg. *περῶν*. Ita etiam Dind. Qu. *πέραν δ' ἀργυρορρυτᾶν Ἐβρον* | *ἐκπέρασεν ὀχθᾶν*.
 388. Cf. Alc. 481. *Τιρυνθίῳ πράσσω τιν' Εὐρυσθεῖ πόνον*.
 389. *Μηλιάδ'*] Qu. *Μαλιάδ'*.
 397. *καρπὸν ἀμέρξων*] Cf. Arist. Eq. 326. *ἥ σὺ πιστεύων ἰμέργεις* (*ἀμέλγεις* libri) *τῶν ξένων τοὺς καρπίμους*. Nicand. Ther. 364. etc. Theocr. 26, 3. *ἀμερξάμεναι λασίας δρυὸς ἄγρια φύλλα*. Apoll. Rh. IV. 1142. *ἄνθεα δέ σφιν* | *νύμφαι ἀμεργόμεναι* — *ἐσφόρον*. Sapph. Fr. 92. *ἄνθε' ἀμέργουσαν παῖδ'*. Eust. p. 838, 55. *ἰμέργειν ἤγουν καρπολογεῖν*. Nunquam de rebus liquidis usuratur.
 398. *δράκοντα πυρσόνων*] Cf. 361. *πυρσοῦ — θηρός*. Iph. l. 225. *πυρσότριχας* (*πώλωνς*).
 402. *ταλανίας* mss. *γαλανείας* Heath. *γαλάνειαν* melius Wilam.
 404. *ἐλαύνει*] *ἐρεῖδει* Herw.
 410. *οἶδμα λίμνας*] *οἶδμα, λίμναν* Elmsl., coli. Hec. 446. *ἐπ' ἰδμα λίμνας*. Arist. Nub. 273. *Μαιῶτιν λίμνην*.
 412. *ἀλίσας*] Producta prima. I. e. *ἀθροίσας*. Cf. Her. 404. *ορημῶν δ' αἰδοῦνς πάντας εἰς ἓν ἀλίσας*. Herod. I. 77. 80. 119. Gen. Anab. II. 4. 2. VI. 3. 1. *Συναλίζειν* legitur Xen. Cyr. I. 2. 15. 4. 14. Anab. VII. 3. 28. Hell. I. 1. 30.
 414. *χρυσέοστολον φάρος*] *χρυσεοστόλων φέρων* — Purgold. *ρῦσεον στελῶν φάρος* (i. e. *ἄξων*) conj. Pflugk.
 418. *καὶ σώζεται* (*σώζετο*) aut *κᾶσώζει* Erf. ad Soph. Aj. 191.
 420. *πολύφονον κύνα*] Cf. Rhes. 62. *πολύφονον χεῖρα*. 465.
 424. *ἔκτα*] Cf. Soph. Tr. 38.
 425. *ἀγάλματ' εὐτυχῇ*] Suspectum.
 426. *τὸν παλυδάκρυτον* mss. *τὸν τε πολυδάκρυτον* Wakef. Herm.
 427. *πόνων τελευτάν*] Cf. ad 57.
 428. *ἔν' ἐκπεράνη* mss. *ἔν' ἐκπεραίνει* Heath. Elmsl. ad Suppl.
 210. *ἐκπεραίνει — βίοντον*] Leg. *ἐκπεράση — βίοντον*. Cf. Iph. l. 18. *ὃς ἀκίνδυνον βίον ἐξεπέρασε*. Hipp. 824. *ἐκπερᾶσαι κῆμα νυμφορᾶς*.
 430. *στέγαι δ' ἔρημοι φίλων*] Cf. Soph. El. 1405. *ὦ στέγαι ἰλῶν ἔρημοι*.
 433 sq. *ἐς δὲ — παρόντος*] Ad Charontem refert Purgold. *ἄθεον ἄδικον*] Cf. Thesm. 470. *ἀδίκων τ' ἔργων ἀθέων τε τρόπων*.
 434. *βίου κέλευθον*] Qu. *βίου τελευτάν*.
 436. *ἐγὼ σθένος*] *ἐγὼ ὀσθενον* Nauck. *ἤβων*] Leg. *ἡβῶν*.
 438. *Καδμείων τε σύνηβοι*] *Καδμεία τε συνῆλιξ* Herw.
 439. *παρέσταν ἀλκᾷ*] Qu. *παρέσχον ἀλκάν*.
 442. *φθιμένων ἐνδυτ' ἔχοντας*] Cf. supra 526. *στολμοῖσι νεκρῶν*.
 18. 549. 703. *νεκρῶν κόσμον*.

443. *ἔνδυν'*] *ἔνδυν'* Heath. Musgr. Wakef. Elmsl.
 445. *ὑπὸ σειραίοις*] *ὑποσειραίους* Musgr. Pflugk. *ὡς σειραίοις*;
 (sc. *ἔπους*) F. W. Schmidt.
 446. *ποσὶν*] *μόλις* Wecklein. *πρόσθ'* F. W. Schmidt.
 450. *γραιάς ὅσων — πηγάς*] *γαράς —* F. W. Schmidt. Qu.
ὕγρας — πηγάς. Legitur quidem Ion. 1213. *γραιῶν ὠλένην*. Hes.
 274. *γραιάς — παρηίδος*. 877. *χερὶ — γραιά*. Adde Aesch. Ar.
 295. Soph. Fr. 746. Sed vix apte dici posset *γραιῶν ὅσων πηγῶν*.
 Nec conveniret *γραιῶν ὅσων πηγῶν*, nam *γραιᾶ* nonnisi cum fe-
 mininis nominibus conjungi solet.
 460. *ἐλπίδες*] *αἱ τύχαι* conj. Nauck. Herw.
 465. Leg. *στολήν δὲ* (pro τε). *ἀμφέβαλες*] *ἀμφέβαλλε* Canter
 Elmsl. Cf. Andr. 110. *δουλοσύναν στυγεράν ἀμφιβαλοῦσα κἀν*.
 469. *ἐξέπειθε*] *ἐξέπειθε* Herm. Elmsl. *κατασπείραντα*] Cf.
 Diph. 93, 3. *οὐ τὸν κατασπείραντα λυπῶ κοῦ φίλῳ*.
 471. *ξύλον καθίει Μαινάλον, ψευδῇ δόσιν* tentat Pflugk.
 475. *εὐανδρία* Elmsl. *Ἀνδρεία* enim (non *ἀνδρία*) dixisse Atti-
 cos, ut *νοθεία, πτωχεία, παρθενεία, βασιλεία, δουλεία*. Recte.
 477. *ἐκ τ' Ἀθηναίων χθονὸς — ἀνημένοι*] Cf. Med. 770. *ἐκ*
τοῦδ' ἀναψόμεσθα πρυμνήτην κάλων.
 478. *ἀνημένοι κάλως —*] Eadem metaphora Med. 768. *ἐκ*
τοῦδ' ἀναψόμεσθα πρυμνήτην κάλων.
 484. *νομίζων*] *κομίζων* Wakef. Purgold.
 487. *ξουθοπίερος μέλισσα*] Cf. Fr. 467, 4. *τῆς ξουθοπίερον —*
μελίσσης. Iph. T. 165. 634. Hom. H. Dios. 12. *ξουθῆναι περὶ γένεσιν*
δι' αἰθέρος αἰξάντες.
 488. *συνενέγκαιμ' ἄν*] *συνενέγκοιμ' ἄν* Dind. Qu. *συνενέγκοιμ' ἄν*.
 489. *εἰς ἔν δ'*] Malim *εἰς ἔν θ'*. *ἐνεγκοῦσ'*] *ἀμέργονσ'* (sc.
ἀγείρονσ') Purgold. etiam Wakef. *ἀποδοίην δάκρυ*] *Suspectum*.
 491. *θνητῶν*] *φθιτῶν* recte Elmsl. Emendatio immerito ab
 editoribus neglecta.
 494. *καὶ σκιά —*] *κἄν σκιά —* Heimsoeth. F. W. Schmidt
φάνηθ' ὅμως conj. Weckl. *γῆς ἄνω* F. W. Schmidt, coll. Rhes. 370.
ἔλθε, φάνηθι. Qu. *δεῦρο καὶ —*.
 495. *ἄλις*] *χοῦτω* Heimsoeth. *ἱκανὸν ἄν*] *ἄλλαχ' ἄν* Reisk.
ὕμιν ἄν Schenkl. *κἄν ὄναρ* Wilamowitz. Wecklein. Qu. *ἱκανὸς ἄν*
 (Heimsoeth.), aut *ἡμῖν ἄν*.
 498. *σ', ὦ Ζεῦ*] Qu. *σοι, Ζεῦ*. Sed cf. 1214.
 503. *μικρά*] Leg. *σμικρά*. Cf. Suppl. 963. *σμικρὸν τὸ χροῖμα*
τοῦ βίου· τοῦτον δὲ χρὴ | ὥς ὄφιστα καὶ μὴ ξὺν πόνοις διεκπεῖν.
 504. *διαπεράσετε*] Fort. *διαπεράσατε*. Cf. Soph. Fr. 685.
 510. Cf. Tro. 1320. *κόνις δ' ἴσα καπνῷ (καπνοῦ?) πύριον*
πρὸς αἰθέρ' αἶστον (?) οἴκων ἑμῶν με θήσει.
 514. Cf. Soph. O. C. 317. *καὶ φημὶ κάποφημι, κοῦκ ἔχω τί φῶ*

515. ἀφασία δὲ καὶ μ' ἔχει] Cf. Iph. A. 837. ποίους γάμους φῆς; ἀφασία μ' ἔχει, γύναι. Arist. Th. 904. τουτί τί ἐστιν; ἀφασία τίς τοί μ' ἔχει.

516. νέρθεν εἰσηκούσαμεν] Qu. νέρθεν ὄντ' ἠκούσαμεν.

520. δεῦρ' — ἐκκρήμνασθε] Cf. Her. 48. ὦ τέκνα τέκνα, δεῦρο λαμβάνεσθ' ἐμῶν | πέπλων. Arist. Pac. 1115. ἄγε δὴ, θεαταί, δεῦρο συσπλαγχνέετε. V. Elmsl. ad Med. 864. ἐκκρήμνασθε Herw. Cf. ad El. 1218. Ion. 1612. Fr. 1111.

521. ἴτ', ἐγκονεῖτε] Cf. Arist. Pl. 255.

522. σωτήρ δδ' ὑμῖν οὐδέν ἐστιν ὕστερος F. W. Schmidt.

523. πρόπυλά θ' ἐστίας ἐμῆς] Cf. Soph. El. 1375. θεῶν, δοσι-
περ πρόπυλα ναῖουσιν τάδε. Pro πρόπυλα qu. πρόθυρα.

526. στολμοῖσι νεκρῶν] Cf. 442. φθιμένων ἐνδν' ἔχοντας. 548.
κρᾶτας ἐξεστεμμένοι] Cf. Phoen. 1156. κρᾶτας αἵματούμενοι.

529. — σταθεῖς. | γύναι, τί καινὸν ἦλθε δώμασιν χρέος; vulg.
σταθεῖς | τί καινὸν ἦλθε τοῖσδε δώμασιν χρέος Elmsl., coll. Cycl. 94.

530. τί καινὸν ἦλθε δώμασιν χρέος;] Cf. Fr. 1000. τί χρέος ἔβα δῶμα; Arist. Nub. 30. ἀτὰρ τί χρέος ἔβα με μετὰ τὸν Πασίαν (leg. τὸ Πασίον);

531 sq. ὦ φίλτατ' — φίλοις;] Haec Amphitryoni tribuenda monet Elmsleius. Cf. Ion. 1438. ὦ τέκνον, ὦ φῶς μητρὶ κρεῖσσον ἡλίον. Soph. El. 1354. ὦ φίλτατον φῶς, ὦ μόνος σωτήρ δόμων.

532. Distingue sic, ἦκεις; — φίλοις. Vel ἦκεις, — φίλοις.

534. διολλύμεσθα] διολλύμεσθα malit Herw., coll. 537. 550.

536. τὸ θῆλυ —] Cf. Med. 926. γυνή δὲ θῆλυ καπὶ δακρύοις ἔφν. Soph. Aj. 580.

538. Cf. Phoen. 1356. οἰχόμεσθ'. KP. οὐκ εὐπροσώποις φρο-
μίοις ἄρχει λόγον. Hipp. 568. τὸ μέντοι φροῖμον κακὸν τόδε. Ion. 753.

540. ἡ δορός] ἡ μόρον Purgold. Nauck. Herw. Possis etiam melius ἡ πότιμον. Cf. Hec. 773. θνήσκει δὲ πρὸς τοῦ καὶ τίνος πότιμον τυχῶν;

541. ὁ κλεινός] ὁ καινός Elmsl. ad 38. et Herw. ad O. R. 7. Cf. 567.

544. τί] τίς Herw.

555. ἐκπεσὼν στρωτοῦ λέχους] Cf. Alc. 184. ἐκπεσοῦσα δεμνίων.

557. αἰδώς γ' ἀποικεῖ — θεοῦ πρόσω] αἰδώς — χθονὸς πρόσω Elmsl. ad Med. 427. αἰδώς; ἀποικεῖ — Badham Praef. Ion. p. VII., coll. Ion. 348. αἰδοῦμεθα. | ION. οὐ τὰρα πράξεις οὐδέν' ἄργος ἡ θεός. Cf. ad Med. 439. βέβακε δ' ὄρκων χάρις, οὐδ' ἔτ' αἰδώς Εἰλλάδι τᾷ μεγάλᾳ μένει, αἰθερία δ' ἀνέπτα. Trag. Fr. adesp. 278. ζωρὶς γὰρ οἰκοῦσ' ἄρεται τῶν ἡδονῶν. Eur. Fr. 257. δοκεῖς — ἤν δίκην πον μάκρ' ἀπωκίσθαι βροτῶν. Fr. 150, 2. Hesiod. Op. 195 sq. Xen. Oecon. IV. 6.

559. *τίνες;*] *Malim τινες;*
 562. *Ἄιδου — περιβολὰς κόμης*] Cf. Suppl. 773. *Ἄιδου — μολπὰς.*
 564. *δεδορκότες*] *δεδωκότες* malit Wakef. in Add.
 568. *ἔλκημα*] *ἔδεσμα* F. W. Schmidt. Qu. *ἔλκυσμα*. Contra analogiam peccat *ἔλκησμα*. Aut *θοίναμα* (Ion. 1495. Or. 814.).
 571. *διαφορῶν*] *διατορῶν* (?) Naber. Latet aliud quid. Fort. *καταβαλῶν.*
 573. *Lege Δίρκης δὲ* (pro τε).
 575. *καὶ παισὶ καὶ τεκόντι* (pro τῷ τεκόντι?) Wilamowitz. καὶ πατρὶ καὶ τέκνοισι olim F. W. Schmidt. Qu. καὶ παισὶ καὶ τῷ πατρὶ (vel γονεῦσι). γέροντι] *τεκόντι* Wilamowitz. prob. F. W. Schmidt. Qu. *τοκεῦσι*, vel τῷ πατρὶ, vel τῷ τε πατρὶ.
 581. *ἐκπονήσω*] *ἐκσοβῆσαι* conj. Wakef. in Add. Recte, opinor, suspectum *ἐκπονήσω.*
 582. *πάροιθεν* mss. *πάροιθε* Elmsl. Ed. Rev. XXXVII. 78.
 584. *τὴν τε κοινωνὸν γάμων*] Cf. El. 600. *μητέρα τε τὴν κοινωνὸν ἀνοσίων γάμων.*
 585. *τοῖς φίλοις*] *τοῖς φίλοις τ'* malit Pflugk.
 586. *Leg. τὰ δ' ἐχθρὰ* (pro τὰ τ' ἐχθρὰ).
 593. *ῶφθης* (τ') Herw.
 596. *ῥονιν —*] Cf. Xen. Cyr. III. 3. 22. τότε δὴ οἰωνοῖς χρησάμενος αἰσίοις ἐνέβαλεν εἰς τὴν πολέμιαν. ῥονιν — *ἔδραις*] Cf. Aesch. Ag. 116. φανέντες (οἰωνοὶ) — παμπρέπτοις ἐν ἔδραισιν.
 599. *καλῶς προσελθὼν νῦν —*] *καλῶς· προσελθὼν νῦν —* Badham. Praef. Ion. p. VII. Scribe *καλῶς· προσελθὼν νυν —.*
 604. *Lege πόλιν δὲ τὴν* (pro πόλιν τε σὴν).
 605. *μὴ πρὶν ταράξῃς*] *μὴ ξυνταράξῃς* Elmsl. ad Suppl. 494. τόδ'] *Malim τάδ'.*
 607. *ἐξ ἀνηλίων μυχῶν*] Cf. Aesch. Prom. 453. ἐν μυχοῖς ἀνηλίοις.
 608. *οὐκ ἀτιμάσω —*] Cf. Her. 229. *μηδαμῶς ἀτιμάσῃς* | τοῖς Ἡρακλείους παῖδας ἐς χειρὰς λαβεῖν (λαβὼν libri). Aesch. Fr. 255. ὦ θάνατε, μὴ μ' ἀτιμάσῃς μολεῖν. κόρης mss. *Κόρης τ'* Reisk. Monk. ad Alc. 868.
 612. *δωρήμασι* mss. *δωρήματα* Pal. Weckl. *ἔδεσμα* F. W. Schmidt. σοφοῖς *εὐρήμασιν* F. W. Schmidt. *Lege δωρήματα* aut potius *δωρουμένης.*
 613. *τὰ μυστῶν — ὄργι' — ἰδῶν*] Cf. Arist. Ran. 356. ἡ γενναίων (?) ὄργια Μουσῶν μήτ' εἶδεν μήτ' ἐχόρευσεν. Ubi loquitur Mysterum praeco.
 614. *ἦ καὶ —;*] Qu. *ἦ γάρ —;*
 617. *οὐκ οἶδεν ἐλθὼν τάνθ' ἀδ' εἰδείην πάρος* mss. οὐκ οἶδεν· ἦλθον τάνθ' ἀδ' ἔν' ἰδοίμην πάρος Wakef. οὐκ οἶδεν· ἐλθὼν

τάνθάδ' ἄν θείμην Elmsl. ad Med. 896. οὐκ οἶδεν· ἐλθεῖν δ' ἐν-
θάδ' εἰλόμην πάρος Schmidt. οὐκ οἶδεν· ἐλθὼν τάνθάδ' εὖ θείην
τάρος Madvig. Qu. οὐκ οἶδεν, ἐλθὼν δ' ἐνθάδ' εἴσεται σαφῶς
aut τὸ πᾶν).

620. ἦ γῆς —;] Malim ἦ γῆς —; οἴχεται πέδον] ἔρχεται
τέδον aut ὄχεται' ἐς πέδον F. W. Schmidt.

623. καλλίονες τᾶρ'] Leg. καλλίονες γάρ —.

625. νάματ' ὄσσων] Cf. Phoen. 370. δι' ὄσσων νᾶμ' ἔχων
δακρυόροσων (l. δακρύροσων). Supra 450. γραίας ὄσσων πηγᾶς.
Soph. Tr. 918. δακρύων ῥήξασα θερμὰ νάματα.

626. σὺ τ'] Lege σὺ δ'. Et sic Schmidt. Anal. p. 4.

629. οὐκ ἀφῆσ'] Qu. οὐ μεθιδᾶσ'. Cf. Suppl. 242.

630. ἔβητ' ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς] Cf. Hel. 897. δν — ἐπ' ἀκμῆς
ἴμι κατθανόντ' ἰδεῖν. Soph. Ant. 996. φρόνει βεβῶς αὖ νῦν ἐπὶ
υροῦ τύχης. Theocr. XXII. 6. ἀνθρώπων σωτήρας ἐπὶ ξυροῦ ἦδη
όντων.

631. ἐφολκίδας] Cf. Aesch. Suppl. 200. μῆδ' ἐφολκὸς ἐν λόγῳ |
ἐνῆ. Herod. IV. 203. τοὺς ὑπολειπομένους καὶ ἐπελκομένους ἐφό-
εον. III. 105.

632. ναῦς δ'] Leg. ναῦς θ'.

636. ἔχουσιν, οἱ δ' οὐ] Secundum Homerum II. 22, 157. τῇ
α παραδραμέτην, φεύγων, ὁ δ' ὀπισθε διώκων. Cf. ad Arist. Nub.
96. Eq. 600. Astydam. 3, 4. δύο δὲ χρυσᾶ, γρῦψ, τὸ δ' ἕτερον
ἡμάσος. Pind. N. VIII. 37. χρυσὸν εὐχονται, πεδίον δ' ἕτεροι.

642. βλεφάρων] Imo βλεφάρῳ. Cf. Ion. 1522. καὶ περικαλύ-
αι τοῖσι πράγμασι σκότον. φάρος] φάος Stiblin. Reisk. Purgold.
Weckl. Ita τυφλὸν φέγγος Hec. 1054.

643. Ἀσιήτιδος τυραννίδος] Cf. Tro. 927. Ἀσιάδ' — τυραννίδ'
εἶν. μή μοι — τᾶς ἥβας ἀντιλαβεῖν] Cf. Med. 542. εἴη δ'
ιοιγε μήτε χρυσὸς ἐν δόμοις, etc. Hor. Od. II. 12. 21. 'Num tu
iae tenuit dives Achaemenes | Aut pinguis Phrygiae Mygdonias
res | Permutare velis crine Licymniae | Plenas aut Arabum domos?'
Ἀσιήτιδος] Qu. Ἀσιήτιδος.

646. ἀντιλαβεῖν] Malim ἀντί (ἄντι) λαβεῖν.

649. φόνιόν τε γῆρας mss. στονόεν τε — Nauck. χρόνιόν τε
— Mein. φοβερόν τε — Wecklein. πολιόν τε — Witzschel. Madvig.
aber. τρομερόν τε — F. W. Schmidt. στυγερόν τε — melius Heim-
eth. Qu. τὸ δὲ λυγρόν τ' ὀλοόν τε γῆρας μισῶ.

650. κατὰ] Qu. μετά.

653. αἰεὶ L. G. αἰεὶ I. αἰπὺν Herw. ἄρδην F. W. Schmidt, coll.

lc. 608. νέκυν — πρόσπολοι φέρουσιν ἄρδην.

654. φορεῖσθαι] Qu. φορεῖσθαι.

663. ἀπλοῦν] ἀπλῆς Elmsl. ad Med. 764.

664. βιοτάν] δίοδον Herw.

667. νεφέλαισιν] πελάγεσσιν Herw.

668. ἀριθμός] ὄφελος Herw.
 672. πλοῦτον] πόνον F. W. Schmidt. πλοῦτον μόνον αὖτις;
 Leg. πλοῦτον μέγαν αὖξει. Cf. Fr. 626, 4. μηδ' αὖξε καιροῦ μί-
 ζονα. Bacch. 183. δεῖ Διόνυσον αὖξεσθαι μέγαν.
 673. Χάριτας Μούσαις συγκαταμινύς] Cf. Arist. An. 7².
 Χάριτες Μοῦσαι τ'. Fr. 314.
 678. ἔτι τοι —] Cf. Lys. 1247. ὄρμαον —, ὦ Μναμοῦνα, τῶν
 τεὰν μῶαν etc.
 679. κελადεῖ] κελαδῶ Karsten ad Agam. 102. Idem ipse col-
 jiceram.
 680. τὰν — καλλίνικον] Sc. ᾧδάν. Cf. El. 864. ἀλλ' ἐπάρκῃ
 καλλίνικον ᾧδάν ἐμῷ χορῷ. Phoen. 1719. μοῦσαν — καλλίνικον.
 681. αἰείσω] αἰείδω Elmsl. Recte.
 682. παρὰ τε Βρόμιον —] Cf. Fr. 642. παρὰ κρατήρα κα-
 θοίνην.
 684. Λίβυν αὐλόν] Cf. ad Alc. 346. πρὸς Λίβυν λακεῖν αὐλόν
 Tro. 544. Λίβυς τε λωτὸς ἐκτύπει.
 686. αἶ μ' ἐχόρευσαν] Cf. 871. τάχα σ' ἐγὼ μᾶλλον χορεύσω. Sc.
 688. ὕμνοῦσ' ἀμφὶ πύλας mss. Qu. ὕμνοῦσ' ἀμφίπολοι. Et
 etiam Reisk. Herm. χέλυσος ἐπτατόνου] Cf. Alc. 446. ἐπτατόνου
 — χέλυον. Iph. T. 1129. ἐπτατόνου λύρας. Ion. 881. τὰς ἐπτατόνου
 γον — κιθάρας.
 689. τὸν Λατοῦς — εἰλίσσουσι] Cf. Iph. A. 1480. εἰλίσσει
 ἀμφὶ ναὸν Ἄρτεμιν.
 698. ἀκνυμον βίον] I. q. ἀκύνονα (Iph. T. 1444. ἀκύνονα
 πόντου τίθησι νῶτα), et ἀκύνματον (Trag. adesp. 336. ἀκύνματος —
 πορθμός). θῆκεν] δῶκεν Herw.
 703. νεκρῶν ἀγάλμασιν] Cf. Alc. 613. κόσμον φέροντας, νεκ-
 ρῶν ἀγάλματα.
 706. ἐπέστητ'] Promisistis. Cf. Alc. 36. ἡ τόθ' ἐπέστη —
 αὐτὴ προθανεῖν etc. Iph. A. 360.
 708. ὕβριν θ' ὑβρίζεις] Cf. 742. Bacch. 247. ὕβρεις ὑβρίζουσιν
 Dem. p. 660, 20. καλὴν γε ὕβριν ἤμεν ἂν ὑβρισμένοι.
 709. ἀ χορῇν] ἐχορῇν conj. Seager in Class. Journ. XX. 285.
 710. ἀνάγκην προστίθης] Cf. Hec. 362. προσθεῖς δ' ἀνάγκην
 αὐτοποιὸν etc.
 711. στέργειν ἀνάγκη] στεροῦν δὲν εἶη Herw. δραστέον δ'
 δραστέον θ' Nauck. Herw. Nil mutandum.
 714. τί χορῆμα δόξης, ἧς ἔχεις τεκμήριον; Madvig. Scrib.
 τί χορῆμα δόξης ἧς —;
 717. ἀνακαλεῖ] ἀνακαλεῖν Herm. prob. Pflugk. Recte.
 719. οὐκ, εἴ γε μή τις θεῶν ἀναστήσειέ νιν] Qu. οὐκ, εἴ τις
 γε μή τις ἀναστήσειέ νιν.
 720. καὶ κόμιζε G. et (corr. κόμιζ' ἐκ) L. ἀκκόμιζε δωμάτων
 Elmsl. Quidni καὶ κόμιζ' ἐκ δωμάτων?

722. ἡμεῖς δ', ἐπειδὴ Nauck. ἡμεῖς ἄρ', εἰ δὴ F. W. Schmidt.

723. οἱ δειμάτων] οἰκημάτων (coll. Ag. 334.) aut τῶν δωμάτων F. W. Schmidt. Qu. ἐκ δωμάτων. δειμάτων ἔξωθεν] Cf. Eur. El. 896. λέξον, ὡς φόβον γ' ἔξωθεν εἰ.

725. λύσωμεν mss. λεύσσωμεν Cant. λάβωμεν Musgr. σχολῇ ἰυθῶμεν Both. (Recte, opinor. Cf. Soph. O. R. 1286. νῦν δ' ἔσθ' ἢ τλήμων ἐν τίνι σχολῇ κακοῦ;) Qu. εὐρωμεν.

728. κακὸν τι πράξειν] Cf. 1114. πράσσω δ' ἐγὼ τι λυπρόν. Tro. 683. οὐδὲ κλέπτομαι φρένας | πράξειν τι κεδνόν.

729. βρόχοισι —] Cf. Med. 1275. ὡς ἐγγὺς ἦδη γ' ἐσμέν ἄρ-
εῶν ξίφους Or. 1308. στείχει γὰρ εἰσπεσοῦσα δικτύων βρόχους.
γενήσεται mss. κεκλήσεται Elmsl., coll. Andr. 502. χέρας βρόχοισι
κεκλημένα. Soph. Aj. 1274. ἐρκέων (ἐρκεσί?) ποθ' ὑμᾶς οὗτος ἐγκε-
κλημένους — ἐρρύσας ἐλθὼν. δεδήσεται Pierson. Dind. Wecklein.
εἰλήψεται Elmsl. Qu. ἐνδήσεται. (Med. 162. ὀρκίους ἐνδησαμένα πό-
ιν. ad Andr. 556. Soph. O. C. 526. κακᾶ μ' εὐνᾶ — ἐνέδησεν ἄτα),
aut ἐγκλήσεται, aut λελήψεται.

730. βρόχοισι δ'] Qu. βρόχοισι τ'.

735. μεταβολὰ κακῶν] Cf. Fr. 856. παίζω· μεταβολὰς γὰρ
τόνων ἀεὶ φιλῶ.

738. ἰὼ δίκαια καὶ θεῶν παλίσρους πότιμος] Cf. El. 1155. πα-
ίρους δὲ τάνδ' ὑπάγεται δίκαια διαδρόμου λέχους. Iph. T. 1364.
λύδων παλίσρους. Soph. El. 1419.

740. ἤλθες χρόνῳ μὲν —] Qu. ἤλθες χρόνῳ 'νταῦθ' ('νθάδ') —.
f. Bacch. 1381. ἔλθοιμι δ' ὅπου μήτε Κιθαιρῶν μιάρως μ' ἐσί-
οι, etc. Ant. 228. τάλας, τί χωρεῖς οἱ μολῶν δώσεις δίκην; Lys.
II. 34. ἐνταῦθα ἤλθον οὐ αὐτὸς ἔμελλον — ὀφθῆσθαι.

741. ὕβρεις ὑβρίων] ὕβρισμ' — Elmsl., coll. Her. 18. ὕβρισμ'
; ἡμᾶς ἡξίωσεν ὑβρίσαι. Pluralis ὕβρεις nusquam alibi, opinor,
igitur apud nostrum. V. Elmsl. ad Suppl. 494.

745. ἂ πάρος οὐποτε διὰ φρενὸς (ἄν) ἤλπισεν παθεῖν Fix.
Dind. Madvig.

746. ἤλπισεν] Leg. ἤλπισ' ἄν. Idem conj. Pflugk.

747. ὦ γεραῖε mss. ὦ γεραιοὶ Kirch. Recte. Cf. 760. γέροντες.

754. γαῖ', ἀτόλλυμαι δόλῳ] γῇ, διόλλυμαι δόλῳ Elmsl., pro-
ter Chori responsum καὶ γὰρ διώλλυς.

755. ἐκτίνων] Qu. ἐκτίνειν. Cf. ad Soph. El. 943.

768. κλεινὸς mss. καινὸς Pierson. Elmslei. Frequens haec
confusio in mss.

770. λιμένα λιπῶν γε τὸν Ἀχερόντιον] Legerim λιμένα γε τὸν
χερόντιον λιπῶν. Ἀχερόντιον] Qu. Ἀχερούσιον. Cf. 838.

771. δοκημάτων ἐκτός] I. e. ἀπροσδόκητος. Cf. Soph. Ant. 330.
πὸς ἐλπίδος γνώμης τ' ἐμῆς σωθείς. 392. Qu. τὸν Ἀχερόντιον |
οκημάτων δ' ἐκτός —. ἤλθεν ἐλπίς] ἤλθεν ἡμῖν Herw. ἤλθεν
ἥθις (aut ἐκ γῆς) aut ἤλθ' ἀελπτος F. W. Schmidt.

772. μέλουσι] θέλουσι Madvig.
 774. φρονεῖν βροτοὺς ἐξάγεται] Leg. φρενῶν —. Et sic Lat.
 Dind. Weckl.
 775. ἐξάγεται] Cf. Eur. Fr. 131, 1. μὴ — ἐξάγον δάκρυ.
 778. τὸ πάλιν] I. q. ὀπίσω.
 779. ἀνομία χάριν διδούς] Gratifying lawlessness. Cf.
 Phoen. 21. ὁ δ' ἡδονῇ δούς. Ion. 914. Κύριδι χάριν πρόσσον
 Soph. O. C. 855. ὀργῇ χάριν δούς, ἥ σ' αἰεὶ λυμáίνεται.
 780. ἔθραυσε δ' ὄλβον —] Cf. Pind. Ol. VI. 164. μὴ θραύων
 χρόνος ὄλβον ἐφάρατον. Arist. Nub. 1264. ὦ τύχαι θρασυάτης
 κελαινόν] τὸ κλεινὸν Nauck. ὄλβοιο κλεινόν Schenkl. prob. Herw.
 Qu. κλεεννόν.
 781. Ἰσμήν' ὧ στεφανηφόρει Tyrwhitt. Ἰσμήν', ὧ στεφανηφόρῃ
 Dind. ad Soph. Trach. 214.
 785. Ἀσωπιάδες κόραι] Cf. 687. Δηλιάδες, Ἐλικωνιάδες.
 786. πατρὸς ὕδωρ βᾶτε λιποῦσαι — ξυνὸς αἰοιδά — νύμφη
 τὸν Ἡρακλέους καλλίνικον ἀγῶν' conj. Pflugk.
 790. Πυθίου] Πυθία Elmsl. ad Med. 764.
 792. ἤξειτ' ἡχεῖτ' Matth.
 794. ἔν' ἔφανε mss. ἔν' ἐφάνη Herm. οὐ φάνη Herw. Respon-
 det v. 811.
 799. θνατογενοῦς] Cf. Soph. Ant. 834. θεογενής.
 804. φάνθη] Hic aoristus legitur Aesch. Pers. 256. Soph. Tr.
 743. O. R. 525. 1485.
 807. θαλάμων] θαλαμῶν (latebris) Herw., coll. Ion. 394
 Ph. 938. Suppl. 980. Bacch. 561. Et sic jam Beck.
 810. ἀνάκτων] ἀνακτος Schenkl. Herw.
 811. ἃ νῦν] ἂν νῦν Herw. ἃ νῦν θράσος ἀμφιβαίνει ξιφ-
 φόρων ἐς ἀγώνων ἀμίλλαν conj. Pflugk. φαίνει] φανεί Herw.
 812. ξιφηφόρων — ἀγώνων] Cf. Aesch. Cho. 584. ἐποπιεῖσαι -
 ξιφηφόρους ἀγῶνας. ἐς ἀγώνων ἀμίλλαν] ἐν ἀγώνων ἀμίλλαις Herw.
 819. ἔλα] Confer illud τὴν κατὰ στυγερὸν ἔλα.
 821. ἀπότροπος] Producta secunda, ut in Phoen. 589. Aesch.
 Pers. 217. Cf. ad Soph. Aj. 751.
 824. βλάβος] Cf. Eur. Her. 255. Ion. 998. Arist. Ran. 1151
 Herod. I. 9. Plat. Legg. 843 C. etc. Antiphont. 140, 17. Piersse
 ad Moer. p. 103. Ad rem cf. Soph. O. C. 92. κέρδη μὲν οἰκίσουσιν
 τοῖς δεδεγμένοις, | αἱτὴν δὲ τοῖς πέμψασιν.
 828. τὸ χοῖν] Fatum. Cf. Hec. 260. πότερα τὸ χοῖν σφ' ἐπι-
 γαγ' ἀνθρωποκτονεῖν;
 831. καινὸν mss. κοινὸν Wakef. Herm. Elmsl. Weckl. Recte
 837. φύσιον ἐξίει κάλων] Cf. ad Med. 278. ἐχθροὶ γὰρ ἐξίει
 πάντα δὴ κάλων.
 839. αὐθέντη φόνω] Cf. Aesch. Eum. 212. δμαιοσ αὐθέντη
 φόνος. Ag. 1573. θανάτοις αὐθένταισιν. 1091.

840. *χόλος*] Imo *χόλον*, quod post τὸν Ἥρας omnino postulatur. Cf. Fr. 1052, 3. *δράς τὸν εὐτράπεζον ὡς ἡδὺς βίος* (*βίον*?). et ad Soph. Trach. 98. Cf. tamen ad 238.

841. *ἡ θεοὶ* —] Cf. Iph. A. 854. *ἡ Σίπυλος ἔσται πόλις — Φθία δὲ — οὐδαμοῦ κεκλήσεται.*

845. *οὐκ ἀγασθῆναι* mss. *οὐκ ἀγαστέας* (?) *φίλοις* Weckl. *οὐκ ἀγαστὰς* [*ἀγαστοὺς*?] *ἐν φίλοις* Madvig.

850. *οὐ γέ μ'*] Leg. *οὐ σύ μ'.*

852. *θεῶν — τιμὰς*] Cf. Hipp. 107. *τιμαῖσιν, ὦ παῖ, δαιμόνων χρῆσθαι χρεών.*

854. *σοὶ τ' οὖν παραινῶ* —] *σοὶ δ' οὖν* — Nauck. Schmidt. *ἄπ' οὖν παραινῶ* — Cobet. *βούλεσθαι κακὰ*] *βουλεύσασαι κακὰ* Camper. ad El. p. 369. *βούλεσθαι κακοῦν* Schmidt.

856. *εἰς τὸ λῶστον*] *εἰς τὸ σῶφρον* Schmidt.

858. *μαρτυρόμεσθα δρῶσ'*] Vel *μαρτύρομαι γὰρ δρῶσ'* —. Cf. tamen Ion. 1264. *διώκομεσθα* (*διωκόμαι δῆ?*) -- *Πυθία ψήφω ἱερατηθεῖσ'*. Qu. *μαρτύρομαι δῆ δρῶσ'*. Iph. A. 1141. *πάντ' οἶδα καὶ πεπύσμεθ'* etc. Iph. T. 349. *δοκοῦσ' Ὀρέστην μηκέθ' ἥλιον βλέπειν* | *δύσνον με λήψεσθ'*. 578 sq.

860. *τάχος*] Cito. Cf. Rhes. 986. *ἐπιρροίβδην*] *ῥοιζήδον* narg. L. Vitiosum. Latet, ni fallor, verbum *ἐπιρρούζειν*. Arist. Vesp. 705. *ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν τιν' ἐπιρρούξας ἀγρίως αὐτοῖς ἐπιπηδᾷς*. Qu. *τάχος ἐπιρρούξουσ' ὁμαρτεῖν ὡς κυνηγέτης κύνας*. *κυνηγέτη* G. *κυνηγέτης* L. Qu. *κυνηγέτης*.

861. *εἰμὶ γ' οὕτε* —] Qu. *εἰμὶ κοῦτε* —. Et sic Elmsl.

863. *σταδιοδρομοῦμαι*] Qu. *σταδιοδρομήσω*.

866. *πρὶν ἂν ἐμὰς λύσσας ἀφῇ*] *πρὶν ἂν ἐμὴ λύσσα σφ' ἀφῇ* Madvig, coll. Or. 227. *δταν ἀνῇ νόσος μανίας*. Malim *πρὶν ἂν ἐμὴ γε λύσσ' ἀφῇ*. Cf. Herod. I. 156. *ὑπεὶς τῆς ὀργῆς*. Arist. Av. 383. *ἧς ὀργῆς χαλᾶν εἴξασιν*.

867. *ἦν ἰδοῦν, καὶ δὴ τινάσσει*] Cf. Pac. 327. *ἦν ἰδοῦν, καὶ δὴ ἐπαυμαι*. *βαλβίδων ἄπο*] Cf. Arist. Eq. 1159. Vesp. 548.

869. *ταῦρος ὡς εἰς ἐμβολήν*] Cf. Eur. Fr. 689, 4. *ταῦρος ἔοντος ὡς βλέπων πρὸς ἐμβολήν*. Qu. *ταῦρος ἐμβολὴν βλέπων*.

870. *Κῆρας*] I. e. Furias. Cf. El. 1252. Soph. O. R. 472.

871. *σ' — χορεύσω*] Cf. 878. *μανίασιν Λύσσας χορευθέντ' ναύλους*.

876. *σὸν ἄνθος*] Cf. Aesch. Prom. 7. *τὸ σὸν γὰρ ἄνθος — νηιοῖσι κλέψας ὥπασεν*. *πόλις*] Qu. *πόλισμ'*.

878. *μανίασιν λύσσας* mss. *μανιάσιν* (Herm.) *λύσσαις* (Dobr.) Weckl. Qu. *ταῖς μανίαις λύσσας* (anapaesti vitandi causa), vel *μαιίασιν λύσσαις*, vel λ. μ. *μανιάσιν — χορευθέντ'*] Cf. Arist. Th. 61. *μέλπε* — *χορομανεῖ τρόπῳ*.

879. *ἐναύλους* mss. *ἀναύλους* Tyrwh. Wakef. Elmsl. I. q. *δυναύλους*.

883. Γοργῶν ἑκατὸν κεφαλαῖς] Γοργῶν ἑκατογκεφάλους Reisk. Dind. Weckl. Lege Γοργῶν ἑκατογκεφάλας (vel ἑκατογκεφάλων. Cf. Pind. Ol. IV. 7. ἑκατογκεφάλα Τυφῶνος. Arist. Nub. 336. πλοκάμους θ' ἑκατογκεφάλα Τυφῶ.

884. μαρμαρωπός] μορμορωπός Wakef. Cf. Arist. Ran. 925

886. ἐκπνεύσατε mss. ἐκπνεύσεται Elmsl. ad Ach. 295.

887. ἀποινόδικοι δίκαι] ἀπόδικοι δίκαι Pflugk.

890. ἐκπετάσουσιν] ἐκπετῶσιν Weckl. Suspectum.

898. ἄκραντα — βακχεύσει] Sic Soph. Fr. 704. φαιδρὰ χορεύει

908. πέμπεις] Qu. πέμπει.

909. λευκά γῆρα σώματ'] Cf. Soph. Aj. 909. λευκά τε γῆρα μάτηρ.

931 sq. ὁ δ' οὐκέθ' αὐτὸς ἦν —] Cf. Med. 1174. Bacch 1120 sq.

933. αἱματωπὸς] αἱματῶπας Pors. Elmsl. ῥίξας] Qu. κόρας. Cf. Bacch. 1120. διαστρόφους κόρας ἔλίσσουσ'.

934. ἀφρὸν κατέσταζ' —] Cf. Soph. Fr. 342. νώτου καταστάζοντα βύσσινον φάρος. El. 1423.

936. πάτερ, τί θύω] πάτερ, θύων Elmsl. ἀτὰρ τί θύω Naber. ut in 1353. etc.

937. πόνους διπλοῦς ἔχω; | ἔργον μιᾶς — τάδε conj. Pflugk.

938. μιᾶς μοι χειρὸς mss. μιᾶς μοι 'κ χειρὸς Herw. Malim μιᾶς ἐκ χειρὸς (ut glossema sit μοι) ἐκ χειρὸς. Cf. Soph. Phil. 91. ἐξ ἐνὸς ποδὸς | ἡμιᾶς — χειρώσεται. El. 875. Ita etiam Weckl.

944. ὥστε mss. ὥς τὰ Wakef. S. C. § 176.

945. φοίνικι κανόνι] I. e. rubro. Cf. Hel. 181. φοίνικας πέλους. Tro. 815. πυρὸς φοίνικι πνοῇ.

946. συντριαινῶσω πόλιν] Cf. Bacch. 348. μοχλοῖς τριαινόν — κἀνάτρεπον ἔμπαλιν. Arist. Pac. 569. τριαινοῦν — τὸ γῆθον. Plat. com. II. 621. ταῦτα πάντα συντριαινῶν ἀπολέσω (ἐξολῶ) πόλιν] μολῶν conj. Wakef. S. C. § 176.

950. διπλοῦς —] Leg. διπλοῦν. Cf. Soph. O. R. 1249. ἐνθα δύσινος διπλοῦς (l. διπλοῦν) | ἐξ ἀνδρὸς ἀνδρα καὶ τέκν' ἐκ τέκνων τέκoi.

951. τόδ'] τότ' conj. Elmsl., coll. Alc. 529. Cf. Hel. 1605. καί τις τόδ' εἶπε, —.

960. κἀξεκηρύσσετο mss. κἀκηρύσσετο Reisk. κἀκκηρύσσεται Elmsl., coll. Soph. O. C. 1605. Tr. 769. Eur. Alc. 182. etc. πορπαμάτων] Cf. El. 820. εὐπρεπῇ πορπάματα. Qu. πεπλωμάτων.

964. κραταιᾶς] ἐκατέρας Burges. ad Phil. 1103.

969. δ'] Leg. τ'.

975. σκιδάν] σκεπήν Herw.

978. τόρευμα — ποδός] Leg. χόρευμα — ποδός.

980. ὀρθοστάτας] Cf. Ion. 1134. περιβολὰς σκηνωμάτων | δεθοοστάταις ἰδρύετο. ἐκπνέων βίον] Cf. Or. 496. ἐπεὶ γὰρ ἐξέπνευσεν Ἀγαμέμνων βίον. Ph. 1463. Her. 566. Hel. 141. Ion. 1600.

983. *ἔχθραν πατρῶαν ἐκτίων*] Cf. Aesch. Agam. 1582. *χερὸς πατρὸς ἐκτίνοντα μηχανάς*.

984. *ἀμφὶ βωμίαν*] *ἀμφιβωμίαν* (aut *ἀμφιβώμιον*) Elmsl., coll. Ion. 1280. οὐ (leg. *ἐς*) *βωμὸν ἐπηξεν θεοῦ*. *βωμίαν* — *κρηπίδι*] Cf. Soph. Trach. 993. ὦ *Κηναία κρηπίς βωμῶν* etc.

985. *ὥς λεληθέναι δοκῶν*] Cf. Thesm. 185. *ἐγκαθεζόμενος λάθρα | ἐν ταῖς γυναιξίν, ὥς δοκεῖν* (leg. *δοκῶν*) *εἶναι γυνή*. Soph. O. R. 1178.

989. *σὸς εἰμι. σὸν παῖδ', οὐ τὸν Εὐρουσθέως*, ὀλεις Elmsl. Recte.

990. *ὄμμα Γοργόνος τρέφων*] Cf. Soph. Aj. 1124. *ἡ γλῶσσά σου τὸν θυμὸν ὥς δεινὸν τρέφει*.

992. *μυδροκτύπον*] Verbum *μυδροκτυπεῖν* legitur Aeschyl. Prom. 374.

994. Qu. *ἔρρηξέ τ' (pro δ')*.

1001. *ἱππεύει*] *ἔσπευσεν* F. W. Schmidt.

1002. *ἦλθεν εἰκὼν, ὥς ὄρᾱν ἐφαίνετο*] *ἦλθ' ἐς ὄκειον* (aut *ἦλθεν ἴσσον*) — F. W. Schmidt. *ἦλθεν εἰκὼν ὥς* — conj. Pflugk. *ἦλθεν εἰκάζουσιν ὥς ἐφαίνετο, | Παλλὰς) κραδαίνουσ'* — Herw.

1003. *ἔγχος ἐπὶ λόφῳ κέαρ* mss. *ἔγχος ἐπίλογχον χερεὶ* Canter. Recte.) *ἔγχος ἐπίλογχον χέρα* Barnes. *ἔγχος ἐπιλόγχῳ, χερεὶ* tentat Ellis. *εὐλόφος κόρη* F. W. Schmidt, coll. Tro. 561. *κόρας ἔργα Παλλάδος. Παλλὰς, κραδαίνουσ' ἔγχος, ἐπ' ὀρόφων ἄκρων* conj. Pflugk. Cf. Hipp. 222. *ἐπίλογχον ἔχουσ' ἐν χειρὶ βέλος*.

1005. *μαργῶντος ἔσχε*] *μαργῶντ' ἐπέσχε* vel *μαργῶντά τ' ἔσχε* Elmsl. ad Iph. T. 199. Nauck. Weckl. Recte. Cf. Phoen. 1163. *ἰλλ' ἔσχε μαργῶντ' αὐτόν* —. 1247. *μαργῶντ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἵναι λόγῳ*. Hec. 1128. *μέθες μ' ἐφείναι τῇδε μαργῶσαν χέρα*. Hipp. 1230. *μαργῶσαι φρένας*. Aesch. Sept. 362. *Τυδεὺς δὲ μαργῶν καὶ μάχης εἰμυμένος*. Fr. 238. *μαργώσης γνάθον*. Soph. Fr. 758. *οἱ μαργῶνες*. et ad Aj. 50. Cf. etiam Andr. 160. *ὦν ἐπισήσω σ' ἐγώ*. Plat. Hipp. Maj. 298 A. *οὐκ ἂν οἶε αὐτόν τοῦ θράσους ἐπίσχοιμεν*; Soph. Aj. 50. *καὶ πῶς ἐπέσχε χεῖρα μαιμῶσαν φόνου*; ubi φόνου um *μαιμῶσαν* construendum esse jure statuit Elmsleius.

1011. *δεσμὰ σειρεύων βρόχῳ* mss. *δεσμὰ σειραίων βρόχων* Persson. Weckl. *δέσμιον σειρᾶς βρόχῳ* Herw.

1016. *ἔχει*] *ἶδεν* Herw.

1018. *ἄπιστος*] Qu. *ἄριστος*.

1020 sq. *τάδε δ' (pro τάδε) ὑπερέβαλε, παρέδραμε τὰ τότε ἀνὰ | τάλανι διογενεῖ κόρῳ. μονοτέκνου Πρόκηνς | φόνον ἔχω ἐξαι θρεόμενον Μούσαις, | σὺ δὲ τέκνα τρίγωνα* — fere cum Wundero Madvig. *τάδε*] *τάδε δ'* Wunder. Adv. in Phil. p. 71. Recte.

1021. *θυόμενον*] *μελόμενον* conj. Weckl. *θρεόμενον* Herw.

1022. *θυόμενον*] Heathii emendationem *μελόμεναν* immerito pretam recipit Madvig. Meras nugas enim esse φόνος *θυόμενος* *Μούσαις*.

1023. ὦ δάϊε] ὦ τάλας Elmsl. τέκνα τρίγονα] Cf. Ion. 496. Ἀγραύλον κόραι τρίγονοι. λυσσάδι — μοίρα] Cf. Med. 1281. τάλαιν' — ὅτις τέκνων δν ἔτεκες ἄροτον αὐτόχειρι μοίρα κτενίς.
1024. μοίρα] σῶ μοίρα Kirch. σὺν δρμῶ Schmidt. Malim σὺν μοίρα. Exciderat σὺν post — σω.
1026. στεναγμὸν τίν' ἢ τίνα γόνον φθιπῶν ἢ τὸν Ἀίδα χορὸν ἱακχῆσω; conj. Pflugk. τὸν Ἀίδα χορὸν] Lege τίν' —. Cf. Suppl. 75. χορὸς τὸν Ἀίδαο σέβει.
1032. ἴδεσθε δὲ (pro τάδε) τέκνα Elmsl.
1035. περὶ δὲ —] Interpolationem hic esse suspicatur Pflugk.
1038. ἀμφὶ — κίωσιν] ἀμφὶ del. Elmsl., ut metrum sit idem quod vv. 1029. 1075. 1083.
1039. ὥς τις ὄρνις —] Cum his cf. Aesch. Ag. 49 sq.
1042. οὐ (σῖγα, σῖγα) τὸν — Elmsl. Cf. Aesch. Sept. 256. οὐ (σῖγα) μηδὲν τῶν ἑρεῖς κατὰ πόλιν;
1045. κατὰ σε δακρύοις στένω Elmsl.
1049. μὴ — εὐνᾶς ἐγείρετε — κεχυμένος ἐπαντέλλει] Cf. Aesch. Ag. 27. εὐνῆς ἐπαντείλασαν. Ch. 280. Soph. O. R. 142. Eur. El. 186. τὸν εὐ διαύοντα mss. τὸν εὐδι' ἱαύονθ' Reisk. Weckl. τὸν ἱαύοντά θ' ὑπνω τ' ἐνδόντ' ἐγείρητ' εὐνᾶς conj. Wecklein. Qu. τὸν εὐ τ' ἱαύονθ'. Cf. Soph. Phil. 1204. οὐτ' ἐννυχίαν τέρωιν ἱαύον. Hom. Il. 9, 325. πολλὰς μὲν ἀϋπνοὺς νύκτας ἱανον.
1053. κεχυμένος] Fort. χύμενος. V. Elmsl. ad Her. 76.
1055. ἀπολεῖ πόλιν] ἀπὸ σὲ κτάνη Herw.
1059. σῖγα, πνοᾶς μάθω] σῖγα hic imperativam vim habet: monuit Elmsleius ad Med. 1242. Cf. ad Hipp. 567. et Elmsl. ad Her. 559.
1064. τοξήρει ψαλμῶ τοξεύσας] Cf. Ion. 173. Fr. 501, 2. γάλλιν κενὸν τόξενμα. Bacch. 783. τόξων χειρὶ | ψάλλουσι νευράς. τοξεύσας delent Madvig. Weckl.
1074. τὸ φάος ἐκλιπεῖν — οὐ φεύγω] Cf. Fr. 377. τοὺς νύθους φεύγουσ' — παῖδας φντεύειν.
1075. πρὸς δὲ κακοῖς] Leg. πρὸς τε κακοῖς.
1076. πῶς πρὸς Ἑρινύων συγγνώμην ἔξει Herw. θ'] Leg. δ. σύγγονον] πατροκτόνον requirit Herw., coll. Or. 1640. αἵματος μητροκτόνου.
1079. δάμαρτι — ἐκπράξων] Cf. 43. μήτρωσιν ἐκπράξων αἵματος δίκην.
1084. βαλὼν] Sc. τοῖς τόξοις.
1086. ὑπερκότως mss. ὑπερκόπως Wakef. S. C. § 183. Elmsl.
1087. κακῶν δὲ] Leg. κακῶν τε.
1088. εἰς τόνδ' ἐρράγη Wakef. l. l. Cf. Aesch. Pers. 433. αἰαί, κακῶν δὴ πέλαγος ἔρρωγεν μέγα | Πέρσας etc. Prom. 1051. κακῶν τρικνμία. Eodem sensu κλύδων.

1089. ξμπρους G. l. ξμπους L. ξνρους recte Weckl., coll. Bacch. 1270. ἄπερ με δεῖ] ἄπερ πάρος probabiliter Nauck. ἃ πρὶν γ' ἀεί Schmidt. Qu. ἄπερ πάρος, vel ἄπερ γ' ἀεί.

1094. ναῦς ὅπως ὠρμισμένος] Cf. Arist. Th. 1105. ἔα, τίν' ὄχθον τόνδ' ὀρῶ καὶ παρθένον | θεαῖς ὁμοίαν ναῦν ὅπως ὠρμισμένην; ἰδοὺ — θάκους ἔχων;] Cf. Fr. 124. ἔα· τίν' ὄχθον τόνδ' ὀρῶ περιέρχοντον | ἀφρῶ θαλάσσης, παρθένον τ' εἰκὼ τινα | ἐξ αὐτομόρφων λαῖνων τυκισμάτων, | σοφῆς ἄγαλμα χειρός;

1095. βραχίονα] Malim βραχίονας aut βραχίονε. Cf. Vesp. 1194.

1096. πρόσσειμι θρανσιῶ mss. πρὸς ἡμυθραύσιω Elmsl., coll. 1009. δς (κέων) — διχορραγῆς ἔκειτο κρηπίδων ἔπι. λαῖνω τειχίσματι mss. λαῖνω τυκίσματι Fix. Weckl. Cf. Fr. 125, 3. ἐξ αὐτομόρφων λαῖνων τειχισμάτων (f. τυκισμάτων). Phoen. 804. λάϊνα τέλεια. Ovid. Met. IV. 673. 'nisi quod levis aura capillos | moverat et tepido manabant lumina fletu, | marmoreum ratus esset opus.'

1097. ἦ μὲν — ἔχω mss. ἦμαι — ἔχων Musgr. Elmsl.

1098. Λεγε πτερωτὰ δ' (pro τ').

1100. πλευράς] πλευρά τ' Elmsl. ad Her. 824.

1103. ἀλλ' οὔτε] ἀλλ' οὔτι, aut οὔτε σκῆπτρα, aut ἡδὲ σκῆπτρα (cum Wakef.) malit Elmsl.

1105. ποῦ ποτ' ὦν ἀμνηχανῶ;] Leg. ποῦ ποτ' εἰμ' ἀμνηχανῶ. Cf. Ag. 1176. ἀμνηχανῶ — ὅποι τράπωμαι. Pers. 458. ὦστ' ἀμνηχανεῖν | ὅποι τράποιντο.

1108. οἶδα τῶν εἰωθότων] ὦν ὀρᾶν εἰωθ' ὀρῶ F. W. Schmidt. τῇδε (aut ἐστὶ) τῶν εἰωθότων Herw. Versum spurium habet Nauck.

1109. κακῶν] Qu. τέκνων. ἔλθω — πέλας;] Qu. ἔρπω — πέλας. Cf. Hipp. 1439. ὀρῶ δέ σ' ἤδη τοῦδε πλησίον κακοῦ.

1110. μὴ προδοὺς τὰς συμφοράς] μὴ προδοῖς — codd. μὴ προδῶ σὰς συμφοράς Lenting. F. W. Schmidt. μὴ προδῶ σ' ἐν συμφοραῖς Herw.

1113. ὦ τέκνον] ὦ φίλτατ' F. W. Schmidt.

1116. μέγας γ' L. Musgr. Elmsl. ad O. R. 987. μέγας δ' G.

1118. ὑπογράφει] Qu. ὑπογράφεις.

1119. εἰ — βάκχος, ἐκφράσσαιμεν ἄν] Leg. εἰ — βάκχος εἰ, φράσσαιμεν ἄν.

1122. βακχεύσας] Qu. βακχενθείς.

1124. ἀναινόμεσθα γάρ] Sc. δεθέντες. Cf. 1235. Bacch. 251. θανοῦσα δ' οὐκ ἀναινόμαι.

1127. θρόνων τάδε] ποιοῦντά με Schmidt. Qu. μολεῖν τάδε Cf. Soph. Fr. 104, 7. ἔχειν τι κέρδος ἐμφανὲς θεῶν πάρα.

1129. τὰ σὰ περιστέλλου κακά] Cf. Med. 582. τᾶδικ' εὖ περιπελεῖν.

1133. ἀπόλεμον —] Cf. Prom. 904. ἀπόλεμος ὅδε γ' ὁ πόλεμος.

1140. περιβάλλει] Cf. Phoen. 1462. ἤδη με περιβάλλει σκότος. Fort. περιβαίνει. στεναγμῶν — νέφος] Cf. Med. 107. νέφος οἰμωγῆς. Soph. Ant. 1209. τῷ δ' ἀθλίας ἄσημα περιβαίνει (qu. περιβάλλει) βοῆς | ἔρποντι μᾶλλον ὅσον.

1142. ἢ 'βάκχευο' ἐμόν] ἐν βακχεύμασιν Pflugk. Weckl. ἐκ βακχεύσεως F. W. Schmidt.

1146. τί δὴ γε] τί δὴτα Schaef. Herm. Elmsl., ad Iph. T. 940. et Her. 805., coll. Aesch. Prom. 746. Soph. O. R. 1159. Eur. Hipp. 1060. Arist. Lys. 181. 1159.

1147. Hunc versum ejiciunt Paleius et F. W. Schmidt. Post φονεὺς interrogat Elmsl., coll. Andr. 1210. Hel. 550. Med. 878.

1148. κοῦκ εἰμι] οὐκ εἰμι Elmsl. ad Her. 805. πέτρας λισσάδος] Cf. Andr. 1210. πέτρας λισσάδος. 533. λισσάδος — πέτρας.

1150. δικαστὴς αἵματος] Cf. El. 1094. φόνον δικάζων φόνος. S. Johann. Apocalyps. XIX. 2. ἐξεδίκησε τὸ αἷμα. Soph. O. R. 1214.

1151. σάρκα τὴν ἐμὴν mss. σάρκα τὴν τάλαιναν Elmsl. ad Suppl. 303. σάρκα τήνδε τλήμον' — Stadtmüller. Recte, opinor. σάρκα τήνδε τὴν ἐμὴν L. Dind. (Recte, opinor.) Qu. ἢ σάρκα τοῦδε τάνδρως (gl. τὴν ἐμὴν) ἐμπρήσας πυρὶ.

1156. φιλιτῶν ξένων ἐμῶν] Imo φιλιτάτω —. Et sic Reisk. Elmsl., coll. Soph. El. 15. φίλιτατε ξένων Πυλάδῃ.

1157. ποῖ κακῶν ἐρημίαν εὖρω, περρωτός —; Elmsl. ad Iph. T. 358., ποῖ ad μολῶν referens. Frustra, opinor. Praestat ποῦ reponere cum Hermannō. Frequens harum particularum est confusio. Cf. ad 74.

1159. σκότος] Qu. σκότον. Lacunam explet addito φανός Herwerden. Stud. Crit. p. 53. Qu. φέρ' ἀμφὶ κρατὶ περιβάλω (μέλαν) σκότος.

1161. τῷδε προστρόπαιον αἷμα προσβαλὼν] Cf. Ion. 1259. τοῖς ἀποκτείνασθαι σε | προστρόπαιον αἷμα θήσεις.

1164. μένουσιν] Leg. ναίουσιν.

1169. τίνων ἀμοιβὰς ὧν ὑπῆρξεν] Cf. Trag. adesp. 490. τιμωρίαν ἔτισεν ὧν ἦρξεν κακῶν. Aesch. Agam. 1501. θανάτω τίσας ἄπερ ἔρξεν.

1170 sq. De scripturae sinceritate dubitat Herw.

1172. τί νεκρῶν] τῶνδε πληθύει πέδον; Cf. Aesch. Pers. 421. ἀκταὶ δὲ νεκρῶν χοιράδες τ' ἐπλήθυνον. Soph. Tr. 54. παῖσι — πληθύεις.

1174. Post ἀφῆγμαι plenum punctum ponatur.

1175. γεγῶσαν] βεβῶσαν Schmidt. τεθνῶσαν malit Herw., coll. Suppl. 278., sed spurium hunc versum habet. Qu. δὲ θνητῶν, vel δὲ νεκρῶν, vel δὲ φῦσαν, vel γυναικα.

1178. ἐλαιοφόρον ὄχθον] Acropolis dicitur. Παλλάδος ὄχθος est Ion. 1178.

1182. ἔτεκε μὲν mss. ἔτεκε μὲν νιν Elmsl.
 1189. μαινομένῳ πιτύλῳ] Cf. Iph. T. 307. μανίας πίτυλον μεθείς.
 Notandus in hoc versu spiritus asper quinquies repetitus.
 1190. ἑκατογκεφάλου βαφαῖς ὕδρας] ἑκατογκεφάλοιο — Seidler.
 Qu. ἑκατογκεφάλα — Cf. Arist. Nub. 336. πλοκάμους θ' ἑκατογκεφάλα Τυφῶ.
 1196. οὐκ ἄν (ἄν γ' l.) εἰδείης mss. οὐκ ἄν ἴδοις et βροτῶν
 (pro θνατῶν) Elmsl. ad Med. 836.
 1200. δμόφυλον] δμόθυμον Herw. δμοφύλιον Seidler.
 1202. εἰς συναλγοῦντ' mss. ὡς συναλγῶν γ' Wakef. Weckl. εἰ
 πρὸς ἀλγοῦντ' Herw.
 1205. ῥέθος] Faciem. Cf. Soph. Ant. 529. Ferrarum apud
 tragicos vocabulum.
 1206. δακρύους· συναμιλλᾷται] Leg. δακρύουσιν ἀμιλλᾷται.
 1207 sq. Cf. Hel. 894. ὦ παρθέν', ἱκέτις ἀμφὶ σὸν πίνυν γόνυ.
 1209. πολίον τε δάκρυον —] Cf. Pind. P. IV. 98. πολίᾱς —
 γαστήρ.
 1210. ἰὼ παῖ, κατά- | σχεθε λέοντος ἄγριον θυμὸν, ὡς | δρό-
 μον (δρόμον Reisk.) ἐπὶ φόνιον ἀνόσιον ἐξάγει, κακὰ θέλων κα-
 κοῖς ξυνάψαι, τέκνον Elmsl. ad O. R. 663.
 1212. βρόμον] δρόμον recte Reisk.
 1214. σὲ τὸν θάσσοντα — αὐδῶ] Cf. Hel. 1107. σὲ τὰν —
 θάκονς ἐνίζουσιν ἀνεβόασα. τὸν θάσσοντα θυστήνους ἔδρας] Cf.
 Arist. Th. 889. τί δὴ σὺ θάσσεις τάσδε τυμβήρεις ἔδρας | φάρεϊ
 καλυπτὸς, ὦ φίλη; (Trag. adesp. 44.) Hel. 895. καὶ προσκαθίζω
 θάκον οὐκ εὐδαίμονα. αὐδῶ] Jubeo. Cf. 498. ἐγὼ δέ σ', ὦ
 Ζεῦ, — αὐδῶ — ἀμύνειν.
 1218. προσείων χεῖρα] προσίλλων — Nauck. τί μὴ προσειπεῖν
 χεῖρὶ σημαίνεις ἐμοί Herw. Cf. Hel. 445. ἃ, μὴ πρόσσειε (προσεῖλει
 cod.) χεῖρα μηδ' ὦθει βίᾱ. φόνον] φόβον aut μένειν F. W. Schmidt.
 μένειν Schenkl. φυνγεῖν Wecklein.
 1221. ἐκείσ' ἀνοιστέον] Cf. Fr. 970. ἀλλ' ἀνοιστέος λόγος. Plut.
 Mor. p. 431 A. ἀλλ' ἀνοιστέος δὲ λόγος, ὡς δὲ αὐτὸς ἀνὴρ (Euri-
 pides) φησιν ἐπὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς ὑπόθεσιν. Quae ad hunc locum
 ὀrtasse respiciunt.
 1228. τὰ τῶν θεῶν γε πτώματ'] τὰ τῶν θεῶν πτώματ' recte
 Reisk. Dobr.
 1232. τί δ' (δ' in lit.) l. Nescio an recte. οὐ μαίνεις] Leg.
 ἢ μαίνειν —; Cf. Soph. Ant. 1043. θεοὺς μαίνειν οὕτως ἀνθρώπων
 ὀθένει. θνητὸς] Qu. θεῖος.
 1234. τοῖς φίλοις ἐκ τῶν φίλων] τοῖς φίλοις τῶν φίλων Naber.
 οἷς φίλοις ἔργῳ φίλων F. W. Schmidt, coll. Alc. 339. λόγῳ γὰρ
 ἴσαν οὐκ ἔργῳ φίλοι.
 1235. εὖ δράσας δέ σ' οὐκ ἀναίνομαι] Cf. ad Iph. A. 1502.
 λαοῦσα δ' οὐκ ἀναίνομαι.

1239. *ἡῦρες δέ γ' ἄλλους*] Leg. *ἡῦρες δέ κάλλους*, aut *ἡῦρες δ' ἔτ' ἄλλους* —; *ἡῦρες*] *εἶδες* Pal. Nescio an recte.

1240. *ἄπει — οὐρανοῦ*] Cf. incert. apud Proverb. Append.

III. 391. *οὔτε γῆς οὔτε οὐρανοῦ ἄπεται*.

1241. *ὥστε κατθανεῖν*] *ὥστ' ἀμυναθεῖν* Weckl.

1242. *δοκεῖς ἀπειλῶν*] *δοκεῖς δέ τολμῶν* F. W. Schmidt.

1244. *ἴσχε στόμ'*] *ἴσχ' εὖστομ'* Herw., coll. Phil. 201.

1245. *γέμω κακῶν δῆ —*] Cf. Hec. 784. *ὀλῶλα κοῦδεν ἰαπὸν, Ἀγάμεμνον, κακῶν. κοῦκέτ' ἔσθ' ὅπη τεύῃ*] *κοῦκέτ' ἔσθ' δ προστεύῃ* F. W. Schmidt. Kr. St. III. 100. Cf. Eupol. 224. *ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔστ' οὐδὲ λάσαν' ὅπου χέσω*. Com. adesp. 491. Menand. 530, 9. *τὸ δῆ λεγόμενον, οὐκ ἔχεις (ὅπου χέσης)* | *ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν*. [Diogen.] Epist. 38. extr. *ὅποι πτύσαιμι τόπον οὐκ εἶχον*. ibid. *ὥς μὴδὲ ὅποι πτύσῃ τις τόπον εἶναι*. Marc. Anton. V. 12. *τὸ τὸν κεκτημένον αὐτὰ ὑπὸ τῆς εὐπορίας οὐκ ἔχειν ὅποι χέση*. ὕπο. δπη al.

1249. *οὐ γ' mss. σὺ δ'* Wakef. Elmsl. ad O. R. 1030. *ἐκπὸς ὦν γε συμφορᾶς*] Cf. Soph. El. 1448. *συμφορᾶς γὰρ ἂν | ἔξωθεν εἶην* etc.

1250. Cf. Alc. 837. *ὦ πολλὰ τλᾶσα καρδία ψυχὴ τ' ἐμή*.

1251. *εἰ μέτρῳ μοχθητέον*] *ἐν μέτρῳ* — Herm. F. W. Schmidt. *οὐκ οὖν τοσαῦτά γ' ἦν πρὸ τοῦ μοχθεῖν ἐμὸν hic postea οὐκ ὦν τοσαῦτά γ' (sc. τλᾶς), εἰ ἀμέτρως μοχθητέον* conj. Herw. οὐτ' ὦν Schenkl. Herw.

1254. *οὐκ ἂν*] Leg. *οὐκ ἂν σ'*. *ἀμαθία*] Leg. *ἀμελεία*.

1263. *Ζεὺς δ', δοῖς δ Ζεὺς*] Qu. *Ζεὺς δ', δοῖς ἐστὶ*. Cf. Tro. 885. *δοῖς ποτ' εἰ σὺ — Ζεὺς*. Fr. 480. *Ζεὺς, δοῖς ἐστὶν* (sc. Ζεὺς Pors.), *οὐ γὰρ οἶδα πλὴν λόγῳ | κλύων*. Aesch. Ag. 160. *Ζεὺς, δοῖς ποτ' ἐστίν*.

1266. *γάλακτί τ'*] Lege *γάλακτί γ'*, aut *ἔτ' ἐν γάλακτι δ. ὄφεις ἐπεισέφρησε* —] Cf. El. 1033. *λέκτροις τ' ἐπεισέφρησε* (κόρη). Alc. 1056. *καὶ πῶς ἐπεισφρῶ τήνδε τῷ κείνης λέχει*; Fr. 781, 46. *χόλον | δόμοις ἐπεισφρεῖς*.

1268. *ἢ τοῦ Διὸς σύλλεκτρος*] Cf. 1. *τὸν Διὸς σύλλεκτρον*.

1269. *περιβόλαι'*] Cf. *συμβόλαι'*.

1272. *Τυφῶνας*] *Γηγύονας* Elmsl. ad Ach. 1082. et Ed. Rev XXXIII. 232., coll. Aesch. Ag. 879. "It is impossible to account for the mention of Typhon among the labors of Hercules, or for the application of the epithet *τριώματος* to that hundred-headed monster." (Elmsl.) *τετρασκελεῖς* mss. *τετρασκελῆ* Reisk. Elmsl. Cf. Cycl. 5. *γηγενῇ μάχην δορός*. Ion. 987.

1273. *πόλεμον*] Suspectum. Qu. *γένναν*, aut *λαόν*.

1277. *Ἄιδον — τρέκρανον*] Cf. 612. Soph. Tr. 1098. *Ἄιδον τρέκρανον σκύλακ'*.

1279. *φόνον* mss. *πόνον* Reisk. Elmsl. Recte. Cf. 22.

1280. δῶμα θριγκῶσαι κακοῖς] Cf. Tro. 489. τὸ λοίσθιον δὲ θριγκὸς ἀθλίων κακῶν, | δούλη γυνή γραῦς Ἑλλάδ' εἰσαφίξομαι. Aesch. Agam. 1283. κάτεισιν ἄτας τάσδε θριγκώσων φίλοις (τοῖσδε — δόμοις, aut potius ἄταις τούσδε — δόμους?).

1281. οὗτ'] Leg. οὐκ. ἐμαῖς φίλαις] ἐμοὶ φίλαις Cobet. Nauck. ἐμαῖς φοναῖς F. W. Schmidt.

1283. πανήγυριν φίλων] πανήγυριν θεῶν F. W. Schmidt, coll. Aesch. Sept. 219. θεῶν ἄδε πανάγυρις.

1287. ἐγνωσμένοι] κεχρωσμένοι (i. e. μεμασμένοι) Herw.

1288. γλώσσης πικροῖς κέντροισι] Cf. Trag. adesp. 110, 5. λύσσης πικροῖς κέντροισιν ἡρεθισμένον. κληδονοῦμενοι mss. κληδονοῦμενοι Kirch. λοιδοροῦμενοι Naber. κερτομούμενοι Herw.

1290. οὐ γῆς τῆσδ' ἀποφθαρήσεται;] Cf. Com. anon. V. 372. ἀποφθαρήθι μιν. Andr. 708. εἰ μὴ φθερεῖ τῆσδ' ὥς τάχιστ' ἀπὸ στέγης.

1292. ᾧ δ' αἰεὶ κακῶς ἦν (pro ἔστ') conj. Elmsl. ad Her. 387. Qu. ᾧ δ' αἰεὶ κακῇ | μοῖρ' (vel αἰσ').

1293. συγγενῶν aut συγγενῶς quid sibi hic velit rogat Elmsleius ad Her. 387. Qu. συντρόφως.

1300. καὶ] Qu. ναί.

1303. Ζηνὸς ἢ κλεινὴ δάμαρ] Cf. Soph. Aj. 952. Ζηνὸς ἢ δεινὴ (κλεινὴ?) θεὸς Παλλὰς.

1304. κρούουσ' Ὀλύμπιον Ζηνὸς ἀρβύλῃ πόδα libri. κρούουσ' Ὀλύμπου λαμπρὸν ἀρβύλῃ πέδον (πέδον Brod. Kirch.) Naber. "Irrepsit Ζηνὸς ex superiore versu. Post Ὀλύμπου facile excidere potuit λαμπρὸν." κρούουσ' Ὀλύμπου βηλὸν ἀρβύλῃ ποδὸς conj. Badham ad Ion. 297. κρούουσ' Ὀλύμπου δώματ' Dobr. κρούουσ' Ὀλύμπου δάπεδον — Herw.

1307. ἄνω κάτω στρέψασα] πάντως ἀναστρέψασα Schenkl. prob. Wecklein. δόμων κάτω στρέψασα F. W. Schmidt. Qu. πέδοι (εἰς ἣν) κάτω στρέψασα (δίψασα). Cf. Aesch. Eum. 650. τὰ δ' ἄλλα τάντ' ἄνω τε καὶ κάτω | στρέφων τίθησιν. Arist. Eccl. 733. πολλοὺς κάτω δὴ θυλάκους στρέψας' ἐμούς.

1312. αἰσθάνει] Qu. αἰσθάνου.

1315. εἶπερ οὐ ψευδεῖς] εἶπερ ἀψευδεῖς Matth. Elmsl. ad Med. 348., cui jure soloecum videtur εἶπερ οὐ ψευδεῖς pro εἶπερ μὴ —. Cf. ad Med. 87. Aesch. Prom. 185. ἀπαράμυνθον (οὐ παρ. Turn. et libri plures). Possis etiam εἶ τι μὴ ψευδεῖς. Cf. Soph. O. C. 628. ἔπερ μὴ θεοὶ ψεύσουσί με.

1323. ἔπον δ'] Qu. ἔπον θ'.

1324. χέρας — μιάσματος] Cf. Iph. T. 686. ἀμφὶ βωμὸν ἀγνισθεῖς φόνον.

1328. ταῦτ' ἐπωνομασμένα σέθεν —] Cf. Soph. El. 284. παρὸς | τὴν θυστάλαιναν δαῖτ' ἐπωνομασμένην.

1331. θανόντος δ'] Leg. θανόντα δ'.

1332. *θυοίσαισι*] *θυοίαις* *σε* recte Reisk. *λαίνοισι τ'*] For *λαίνοις τέ σ'*.

1333. *τίμον ἀνάξει*] Qu. *τίμον ἀνέξει*, *αὐτ τιμῶσ' ἀνέξει*, *αὐτ τιμῶσα σέψει* (?).

1337. *χρεῖος φίλων*] I. e. indigens. Cf. supra 51. Fr. 143. 3. *ἐλεύθερος δὲ χρεῖος ὦν οὐδὲν σθένει*. Aesch. Suppl. 199. *χρεῖος εἰ ξένη φυνγας*. *εἰ χρεῖος φίλων*] Amicorum indigens es.

1338. *θεοὶ δ' ὅταν τιμῶσιν* —] Cf. Or. 659. *ὅταν δ' ὁ δαίμων εὖ διδῶ, τί δεῖ φίλων*;

1340. *πάρεργα τάδ' ἔστ' ἔστ'* mss. *πάρεργα (μὲν)* — Brub. Hart. *πάρεργά (τοι)* Nauck. *πάρεργα (γὰρ)* — F. W. Schmidt Weckl. Pro *πάρεργα* aliud quid requirit Madvig. Cf. Or. 602. *καλὸν πάρεργον δ' αὐτὸ θήσομαι πόνων*. Qu. *πάρεργα ταῦτά γ'*.

1346. *δοιδῶν οἷδε δύστηνοι λόγοι*] *δυστήνων* longe praefereendum putat Naber. Vulgatam tuetur F. W. Schmidt.

1348. *μὴ δειλίαν δφλω τιν'*] Cf. Her. 985. *δειλίαν δφλεῖν τινα*

1349. *ταῖς συμφοραῖς*] Qu. *τάς συμφοράς*.

1350. *οὐδ' ἀνδρὸς ἂν δύναιθ' ὑποστήναι βέλος* | *ἐγκατερήσων θάνατον* *εἰμι δ' ἐς πόλιν* — Madvig.

1351. *ἐγκατερήσων*] Qu. *εὖ κατερήσων*.

1352. *χάριν τε μυρίων δώρων ἔχω*] Ἰμο *μυρίαν*. Cf. Alc. 544. *μέθες με, καὶ σοι μυρίαν ἔξω χάριν*. *τε*] Qu. *γε αὐτ ὦν*.

1353. *πόνων — ἐγευσάμην*] Cf. Soph. Tr. 1101. *ἄλλων τε μόχθων μυρίων ἐγευσάμην*. Pind. N. VI. 40. *οἷτε πόνων ἐγεύσαντο*.

1354. *ἀπείπον οὐδὲν* mss. Malim — *οὐδέν'* (Both. Weckl.)

1356. Cf. Or. 1162. *βάρος τι κὰν τῷδ' ἔστιν, αἰνεῖσθαι λίαν*.

1358. *οὐ δ', ὦ γεραῖε*, — F. W. Schmidt.

1367. *ὁ φύσας χῶ τεκῶν* —] Leg. *ὁ φύσας καὶ τεκῶν* — Cf. Aesch. Cho. 690. *τὸν τεκόντα*.

1368. *ὦνασθε*] *ὦνησθε* Lud. Dind. in Thes. V. 2020. prob. G. Dind. Praef. p. XIV. ed. 1869. *τῶν ἐμῶν καλῶν*] Qu. *τῶν πολλῶν καλῶν*. Cf. Soph. Fr. 531, 1 N. *ἀλλὰ τῶν πολλῶν καλῶν τίς χάρις, εἰ* —;

1370. *ἀπώλεσα*] *ὠνήσαμεν αὐτ ἐδράσαμεν* F. W. Schmidt. Qu. *ἡμευπάμην*.

1371. *σέ τ'*] Leg. *σέ δ'*.

1373. *μακρὰς διαντλοῦσ'* — *οἰκουρίας*] Cf. Andr. 1217. *διαντλήσω πόνους ἐς Αἶδαν* (l. ἐν Αἰδου).

1375. *ὥς ἀθλίως πέπραγα*] Cf. Arist. Pac. 1255. *οἷμ', ὦ κρανοποῖ', ὥς ἀθλίως πεπράγαμεν*. Pl. 629. *ὥς ἐτυγχεῖθ', ὥς μακαρίως πεπράγατε*. 633. Nub. 1269. *κακῶς πεπραγόντι*.

1385. *σωστέον*] Active, ut in Arist. Lys. 501. *σωστέον, ὦ τῶν*.

1386. *ἀγρίου κυνὸς* Wakef. prob. Elmsleius ad Bacch. 1227.

σύγκαμ' Αἶδον μοι κυνὸς — F. W. Schmidt. *ἐν μοί τι σῖγ' καμῇ*] Cf. 207. *ἐν τί σ' ἡγοῦμαι σοφόν*. Iph. T. 999. *ἐν τι τοῦδ'*

μοῦ γενήσεται. Med. 381. ἔν τί μοι πρόσαντες. Hippoth. Fr. 3, 2. ἂν γ' ἔχει τι χρηστόν. Hel. 748. εἰς ἔν ἐλθόντες τύχης. 1551.

1391. ἐνὶ λόγῳ] Cf. Amph. com. III. 313. ἅπαντες ἀνδροφόνου γὰρ εἶσαν ἐνὶ λόγῳ. Demosth. Ol. III. 18. πάνθ' — ἀθροίσαντα ἰὶ λόγῳ. ἅπαντας δ'] Lege ἅπαντάς θ'.

1393. ἀθλίῳ τύχῃ] ἄθλιοι τύχῃ Nauck. Dind. Lege ἀθλίῳ γῇ. Cf. Hec. 425. ὦ τῆς ἀώρου ἀθλίας θύγατερ τύχας.

1399. αἶμα μὴ σοῖς ἐξομόρξωμαι πέπλοις] Cf. Bacch. 344. μηδ' ἐξομόρξῃ μωρίαν τὴν σὴν. ἐμοί. Arist. Ach. 843. οὐδ' ἐξομόρξεται ῥέπυς τὴν εὐρυπρωκτίαν σοι. ἐναπομόρξει Pors. Elmsl. (Cf. Synes. pist. 44. εἰ θυγγάνων ἡμῶν ἐναπομόρξει τὴν προστροπὴν.) Nihil aus.

1400. ἔκμασσε, φεῖδον μηδέν] Cf. Hec. 1044. ἄρασσε, φεῖδον μηδέν. et ad Hec. 387.

1403. 1404. Transponit sic F. W. Schmidt, HP. ὦ πρέσβη —. | M. ζεύγος —. | HP. Θησεῦ —. Idem ejicit v. 1405.

1403. Post h. v. excidit, opinor, versus qui Amphitryonis fuit.

1407. ὥς δὴ τί; φίλτρον τοῦτ' ἔχων ῥάων ἔσει;] ὥς δὴ τὸ αὐτὸν φίλτρον Elmsl., coll. Andr. 234. ὥς δὴ σὺ σώφρων etc. i. ὥς δὴ σὺ — ἔσει. Cf. Andr. 235. ὥς δὴ σὺ σώφρων, τὰμὰ οὐχὶ σώφρονα. Soph. O. C. 809. ὥς δὴ σὺ βραχέα, ταῦτα δ' καιροῦ λέγεις. Aesch. Ag. 1633. ῥάων ἔσει] Anglice, you will feel easier. Cf. Ion. 875. ῥάων ἔσομαι.

1408. ποθῶ πατρός τε στέργα —] Qu. ποθῶ τε καὶ πρὸς ἑρῶνα etc.

1410. οὕτως πόνων mss. οὕτω πόνων Herm. οὗτος (heus !), πόνων — conj. Elmsl., coll. Alc. 776. Med. 922. "Theseus is Hercules that his present dejection is a contrast to the fortitude with which he underwent his labors (πόνων)." (Elmsl.)

1412. οὐκ αἰνέσει] Lege οὐκ αἰδέσει;

1413. ἀλλὰ προσθεῖναι δοκῶ mss. ἄλλο πρόσθ' εἶναι δοκῶν; dham Praef. Ion. p. XVII. Qu. ἀλλὰ πρόσθεν οὐ τὰδ' (τὰδ') ἦν.

1414. ποῦ κείνος ὦν;] Suspectum ὦν. Qu. εἰ. Aut ἄγαν γ'. κλεινὸς ποῦ 'στὶ κείνος Ἡρακλῆς;

1416. ὥς] πλὴν Badham. ἦν] Prima persona. Cf. Ion. 280. ἐρείσων (servato ὥς) T. Halbertsma.

1417. πῶς οὖν ἔτ' εἵπης mss. πῶς οὖν ἂν εἴποις L. Dind. etc. ὥς οὖν ἐνίπτεις Herm. πῶς νονθετεῖς δ' ἔμ' Wecklein. πῶς οὖν ἴ τις — F. W. Schmidt. Qu. πῶς οὖν ἔμ' εἴπας, aut πῶς ἂν ἔτ' εἴποις.

1424. ἐφορκίδες] Cf. 631. Andr. 200. ἀθλίαν ἐφορκίδα.

BACCHAE.

1. Cf. 1340. ταῦτ' — λέγω Διόνυσος. Rhes. 892. Hel. 1285. Or. 1626. Hipp. 1285. et ad Arist. Ach. 406.

2. ὃν τίκτει ποθ'] Cf. Med. 954. κόσμον, ὃν ποθ' ἦλος — δίδωσιν ἐκγόνοισιν οἷς. El. 416. ὃν ἐκσώζει ποτέ. Fort. ἔκπειν ποθ'.

3. λοχενθεῖσιν] Cf. Tro. 597. ἐνθ' ἐλοχεύθη. Ion. 455. Τῶν λοχενθεῖσαν.

6. μητρὸς τῆς κεραυνίας] Cf. Suppl. 496. Καπανέως κεραιῶν δέμας.

7. δόμων ἐρείπια] Cf. Iph. T. 49. Aesch. Sept. 880. δωματίων ἐρειψίτοιχοι.

8. τυφόμεν', ἀδροῦ τε πυρὸς — Plutarchum legisse suspicatur Elmsleius.

13. τοὺς πολυχρύσους] τῶν πολυχρύσων malit Elmsleius ad Her. 839. Qu. τὰς —.

14. Περσῶν (δ') conj. Elmsl. Recte. ἡλιοβλήτους] I. q. ἡμικτύπους.

18. μιγάσιν Ἑλλῆσι] Qu. μυγεῖσ' Ἑλλῆσι —.

20. ἐς τήνδε πρῶτον] Malim ἐς τήνδε πρώτην.

23. πρῶτας δὲ Θήβας] Qu. πρώταις δὲ Θήβαις.

25. κίσσινον βέλος] Cf. 761. 363. ἔπον μοι κισσίνον βάκτρον μέτα. Ion. 217. ἀπόλεμον κίσσινον βάκτρον.

29. ἐς Ζῆν' ἀναφέρειν τὴν ἁμαρτίαν λέχους] Cf. Ion. 827. ἀλούς μὲν ἀνέφερ' ἐς τὸν δαίμονα. Arist. Nub. 1080. εἴ' εἰς τὸν Δί' ἐπανενεγκεῖν. 850.

32. νιν αὐτὰς mss. Qu. νιν αὐτόσ'. οἷστρογ' mss. Let- ὄστρογ', ut ὄνωμένος, ὠακοστροφει, etc.

33. μανίαις — παράκοποι φρενῶν] Cf. 999. μανείας παραπλῆ παρακόπω τε λήματι. Hipp. 239. ὅστις σε θεῶν — παρακόπις φρένας. Arist. Th. 680. μανίαις φλέγων, λύσση παράκοπος. Aesch. Prom. 581. οἷστρογλάτω δέματι παράκοπον. Eum. 329. παρακοπὰ — φρενοδαλῆς. Ag. 48. φρενῶν κεκομμένος. 487. τίς ὧδε παῖδός; φρενῶν βεβλαμμένος; Qu. παράκοποι φρένας. Idem proponit Elmsleius.

38. ἀνορόφοις ἦνται πέτρας] ἀνορόφους ἦνται πέτρας conj. Elmsl.

50 — 52. Spurious habet Collmann. et F. W. Schmidt.

51. δργῇ] ζητῇ F. W. Schmidt.

52. ζητῇ, ξυνάψω] ἔγχη συνάψω F. W. Schmidt, coll. Phoen. 1191.

53. 54. Spurious habent Bernhardt et F. W. Schmidt.

60. Cf. Arist. Ach. 1072. τίς ἀμφὶ χάλκοφάλαρα δώματα κτεπεῖ

62. Κιθαιρώωνος πτυχᾶς] Cf. 943. Andr. 1278. εἶμι Πηλῶν πτυχᾶς. Herc. 240. Παρνασσοῦ πτυχᾶς. Suppl. 757. Bacch. 796. 1217. πτύχας mss. πτυχᾶς Elmsl. ad Med. 1264.

63. ἐλθὼν, ἔν' εἰσὶ] ἐλθὼν γυναιξὶ — F. W. Schmidt, coll. 915

66. βρομίῳ (θεῶ) Nauck. βρομίῳ (᾿γῶ) malit Herw. πόνον ἰδὼν] Cf. Soph. El. 1145. πόνον γλυκεῖ. κάματόν τ' ἀκάματον (pro ὑκάματον) conj. Elmsl.

68. εὐαζομένα] ἀζομένα Herm.

70. στόμα τ' εὐφημον — δσιούσθω] Cf. Arist. Ran. 354. εὐφημεῖν χορὴ καλίστασθαι τοῖς ἡμετέροισι χοροῖσιν. ἐξοσιούσθω L. P. ἰσιούσθω corr. in ras. in L. Cf. Fr. 472, 15. δσιωθεῖς.

72. ὦ μάκαρ] Annon ἡ μάκαρ (felix profecto)?

73. βιοτὰν ἀγιστεύει] Sic Arist. Ran. 355. ἡ τὴν γνώμην (τῇ γνώμῃ vulg.) καθαρεύει.

79. ὄργια Κυβέλας θεμιστεύων] Cf. Ion. 371. τὸν θεμιτεύοντα σοι.

80. ἀνὰ θύρσον τε τινάσσων] Cf. Trag. adesp. 334. τίς καλλίκαρπον θύρσον ἀνασείει θεῶν;

88. ὃν ποτ' ὃν πόδ' Musgr. prob. Elmsl. ἔχουσ' ἐν — ἀνάγκαις] Cf. Suppl. 164. ἐν μὲν αἰσχύναις ἔχω. ἐν ὠδίνων οχλαῖς ἀνάγκαις] Cf. Ion. 452. τὰν ὠδίνων λοχιᾶν (τάς — λογίαις?).

90. παμένας] Suspectum. βροντᾶς Qu. βροντᾶ.

92. αἰῶνα] I. q. βίον. Cf. Aesch. Prom. 862. γυνὴ γὰρ ἄνδρ' καστον αἰῶνος στερεῖ.

93. κεραννίῳ πλαγᾷ] Cf. Alc. 129. διόβολον πληκτρον πυρὸς εραυνίου. Fr. 781, 69. κεραύναι τ' ἐκ Διὸς πυρίβολοι πλαγαί.

100. Post τέλεσαν virgula distinguit V. D. in Mus. Crit. II. 659. 106 sq. Cf. 702. ἐπὶ δ' ἔθεντο κισσίνους — στεφάνους δρυὸς εὐσμίλακός τ' ἀνθεσφόρον.

107. καταβακχιούσθε] Qu. θαμὰ βακχιούσθε. Cf. Soph. Fr. 874. θεν κατεῖδον τὴν βεβακχιωμένην | βροτοῖσι κλεινὴν Νῦσαν. Virg. l. II. 487. 'virginibus bacchata Lacænis [†Taygeta.] Aen. III. 125. bacchatamque jugis Naxon.'

111. ἐνδυτὰ νεβρίδων] Cf. 137. νεβρίδος ἔχων ἱερὸν ἐνδυτόν.

117. θηλυγενὲς ὄχλος] Cf. 1154. τὰν θηλυγενῆ στολάν.

122. ἐναυλοῖ] Cf. ad Hel. 1113. Herc. 371. Fr. 740, 4. κατ' αὐλ' (ἐναύλων al.) ὀρέων ἀβάτους.

123. τρικόρυθες] Cf. Or. 1487. τρικόρυθος Αἴας.

124. βυρσοτόνον κύκλωμα] Cf. Hel. 1347. τύμπανα — βυρσοτενῇ. Arist. Eq. 369. ἡ βύρσα σου θρανεύσεται.

126. συντόνω] Qu. ἐντόνω. Cf. ad Arist. Ach. 672.

127. ἡδυβόα αὐλῶν πνεύματι] Cf. Arist. Ran. 313. αὐλῶν πνοῆς. κατήκουσας). Sic ἡδυβόας δόναξ Anth. Plan. 231.

137. νεβρίδος — ἐνδυτον] Cf. 111. σικκῶν ἐνδυτον νεβρίδων. hesp. trag. 1. ἔργω νόμιζε νεβρίδ' ἔχειν ἐπενδυτήν.

140. Λύδιά (θ') conj. Elmsl., hiatus vitandi caussa.

142. δεῖ δὲ γάλακτι πέδον —] Cf. Tro. 995. πόλιν χροσφῶ ἴουσαν. Hel. 1618. φόνω ναῦς ἐρρεῖτο. Rhés. 290. πολλῇ γὰρ ἡχῇ

ῥέων στρατὸς | ἔσταιχε. et ad Arist. Eq. 526. πολλῶ — ἐπαίνω — ἔρρει. Hom. Il. 8, 65.

144. Συρίας — καπνός] Cf. Hermipp. II. 407. ἀπὸ δ' αἱ Συρίας λιβανωτόν. Mnesimach. III. 569. (v. 59.) Aesch. Ag. 1312. οἱ Σύριον ἀγλαῖσμα δώμασιν λέγεις. λιβάνου καπνός] Pro λιβανωτοῦ?

145. δ Βακχεὺς δ' —] Cf. Arist. Ran. 340. ἔγειρε φλογεῖα λαμπάδας ἐν χεροῖ τινάσσων, | Ἰαχ' ὦ Ἰαχχε, | νυκτέρου τιετῆ; φωσφόρος ἀστήρ.

146. πυρσώδη φλόγα πεύκης] Cf. Aesch. Ag. 288. πεύκης τὸ χρυσοφεγγές — σέλας. Fr. 167. κάμακες πεύκης οἱ πυρίφλεκτοι.

147. αἴσσει] Qu. ἐγείρει.

148. δρόμω τε χοροὺς conj. Elmsl. χοροὺς ἐρεθίζων] Cf. Arist. Nub. 312. Βρομῖα χάρις εὐκελάδων τε χορῶν ἐρεθίσματα.

149. ἀναπάλλων] Cf. 1188. ἀνέπηλεν ἐπὶ θήρα τόνδε Μαινάδα.

150. τρυφερὸν πλόκαμον εἰς αἰθέρα δρίπτων] Cf. Iph. A. 758. τὰν Κασσάνδραν ἴν' ἀκούω δρίπτειν ξανθοὺς πλοκάμους.

157. τὸν εὔιον — θεὸν] Cf. 1168. Fr. 203, 2. εὔιου θεοῦ.

160 sq. Cf. Hel. 169. εἴθ' ἐμοῖς γόοις μόλοιτ' ἔχουσαι τὸν Αἰλὺν λωτὸν ἢ σύριγγας, αἴλιν' ὥς κακοῖς τοῖς ἐμοῖσι σύννοχα δάκρυα, etc.

161. φοιτάσιν] Cf. Soph. Tr. 980. βρέμῃ] Cf. Arist. Nub. 313. Μοῦσα βαρύβρομος αὐλῶν. παίγματα] παίσματα Herw.

170. τίς ἐν πύλαισι; Κάδμον ἐκκάλει δόμων conj. Elmsl. et jam Bergler. ad Pac. 179. Cf. Phoen. 1067. ὦή, τίς ἐν πύλαισι δωμάτων κυρεῖ; | ἀνοίγεται. Arist. Pac. 179.

176. νεβρῶν δοράς] Cf. Fr. 752. νεβρῶν δοραῖς καθαπίζ. Hel. 1374. νεβρῶν παμπούκιλοι στολίδες. θύρσους ἀνάπτει] θύρσους ἀναίρειν cum Musgravio F. W. Schmidt. Malim θύρσους τινάσσειν. Cf. 80. ἀνὰ θύρσον τε τινάσσων. 553. χρυσῶπα τινάσσων θύρσον.

178. ἡσθόμην κλύων] ἡσθημεν κλύων Elmsl. ad Med. 1107. ἡδόμην κλύων Musgr. Qu. ἡσθην δὴ κλύων, aut ἡσθόμην κλύω (pareo).

180. ἔτοιμος ἦκω conj. Elmsl., ut ὡς significet i. q. ἐπεὶ.

181. παῖδα παιδὸς ἐξ ἐμῆς conj. Elmsl.

183. δυνατόν] δαίμον' Naber. Nihil opus. Cf. Iph. A. 997. ὅσον γε δυνατόν. αὐξέσθαι μέγαν] Cf. Plat. Resp. VIII. 565 C. ἕνα τινὰ — εἴωθε — τρέφειν τε καὶ αὔξειν μέγαν. Dem. p. 19. μέγας νῦν ἠϋξήθη. Andr. 723. ἐν Φθίᾳ σ' ἐγὼ | θρέψω μέγαν.

184. ποῖ καθιστάναι πόδα —;] Cf. Soph. O. C. 23. ἔχεις ἀδάξαι δὴ μ' ὅποι καθέσταμεν; Arist. Eccl. 837. ὅποι (al. ὅποι) δευτηρήσετε. Fr. 781, 57. ποῖ πόδα πτερόεντα καταστήσῃ;

187. ὡς οὐ κάμοιμ' ἄν —] Cf. Arist. Ran. 345. γόνυ πάλλειν γερόντων. | ἀποσειόνται δὲ λύπας | χρονίους τ' ἐτῶν παλαιῶν ἐπαυτούς. Lys. 670.

188. ἡδέων mss. ἡδέως Milton. ἡδονῇ (i. e. ὑφ' ἡδονῆς) Nauck. Weckl. οὐ λελείμμεθ' ἡθέων F. W. Schmidt, coll. Fr. 321. Or. 1085. Suppl. 904. Med. 76. Qu. ἡδέως.

190. κάπχειρήσω χοροῖς] Cf. 819. κάπχειρήσεις ὁδοῖ.

192. ὁμοίως ἂν θεὸς P. ὁμοίως δ θεὸς ἂν Porson. ὁμοίαν δ θεὸς ἂν conj. Elmsl. ad Suppl. 158.

193. Cf. Soph. Fr. 623. γέρων γέροντα παιδαγωγῇσω σ' ἐγώ.

195. Βακχίῳ χορεύσομεν] Cf. 65. Arist. Lys. 1277. δρχησά-
νοι θεοῖσιν.

197. μακρὸν τὸ μέλλειν] αἰσχροὺς τὸ μέλλειν F. W. Schmidt.
μ. μακρὸν τὸ μέλλον.

200. οὐδὲν σοφίζόμεσθα] οὐδ' ἐνσοφίζόμεσθα Musgr. prob.
[erw. Cf. v. ἐγκυκλιζέειν τινί.

201. τὰς δημήλικας χρόνῳ] τηροῦντες Herw. αὐτὰ] τάσδε idem.

204. ἐρεῖ τις ὥς —] Cf. Arist. Ach. 540. ἐρεῖ τις, οὐ χρεῖν etc.

206. διήρηχ'] διείρηχ' F. W. Schmidt. Lege οὔτε (pro εἴτε)
ἢ νέον — οὔτε (pro εἴτε) τὸν γεραίτερον.

207. εἰ χρεὶ χορεύειν mss. οἱ χρεὶ χορεύειν Schmidt, coll. 195.
βακχίῳ χορεύσομεν. χρεῖ χορεύειν Munro. χρεῖ χορεύειν Weckl.
irrigendum χρεῶν χορεύειν.

209. δι' ἀριθμῶν] ἀπωθῶν δ' F. W. Schmidt. διαρῶν Bra-
zeius apud Tyrrell. διαριθμῶν conj. Tyrrell., coll. Aeschin. 83, 32.
' ἀριθμῶν δ' ὄργι' (vel τοῦργον) Seager in Class. Journ. XX.
74. δι' ἀριθμὸν δ' οὐδέν' Heath. Qu. δι' ἐριθος.

211. σοι λόγων] ὧν δρῶ F. W. Schmidt.

212. Πενθεὺς —] καὶ μὴν — nescioquis. τί φῶ; — F. W.
Schmidt. Glossema videtur Πενθεὺς ad Ἐχίονος παῖς adscriptum.
διὰ σπουδῆς περῶ] Cf. Iph. A. 896. δι' αἰδοῦς δμμ' ἔχουσ'
εὐνδερν.

218. δασκίους δρεσι] Cf. Arist. Thesm. 997. μελάμφυλλά τ' δρη
ίσκια. 222. Cf. 687.

223. πτώσσουσιν] Forma Ionica πτώσειν legitur etiam Hec.
164.

224. πρόφασιν μὲν —] Cf. Arist. Eq. 466. πρόφασιν μὲν
ργείους φίλους ἡμῖν ποιεῖ, | ἰδίᾳ δ' ἐκεῖ Λακεδαιμονίοις ξυγγίγνεται.
θυνοσκόους] Cf. Rhes. 68. τῶν ἐμῶν θυνοσκόων (θυνοσκόπων vulg.).
erbum θυνοσκέειν legitur Aesch. Agam. 87.

235. εὐσμος κόμην libri. εὐκοσμος κόμην Steph. εὐόσμοις
μῶν Badham Praef. Iph. T. p. 19.

236. ὄσοις χάριτας Ἀφροδίτης ἔχων] Cf. Aesch. Agam. 418.
μάτων δ' ἐν ἀχηνίαις ἔρρει πᾶς Ἀφροδίτα. Ch. 671. δικαίων τ'
μάτων παρουσία. οἶνωπός] Cf. 438. Soph. O. R. 211. οἶνωπα
ἱκχον εὐιον.

237. ἡμέρας τε κεύφρονας] Cf. Soph. El. 259. Herod. VII. 56.
sch. Eum. 662.

242. *ἐκείνος*] *ἐκείνον* Elmsl.

243. *ἐρράφη* mss. *ἐρράφθαι* Reisk. Herm.

244. *λαμπάσιν κεραυνίαις*] Cf. Suppl. 1011. *λαμπάσιν κεραυνίαις*.

246. *δεινῆς ἀγχόνης* —] Leg. *δεινὰ καγχόνης* —. *ἀγχόνης ἐπάξια*] Cf. 715. ὡς δεινὰ δρώσι θανμάτων τ' ἐπάξια. 667. Tro. 353. τοῦδ' ἐπαίνου τὸ σιγάτεν μ' ἐπάξιον. Alc. 229. ἄρ' ἄξια καὶ σφαῖρα· τὰδε | καὶ πλέον (κρείσσονά τ') ἢ βρόχῳ δέρον οὐρανίῳ πελάσσει. 873. πέπονθας ἄξι' αἰαγμάτων. Her. 246. καὶ τὰδ' ἀγχόνης πείλας. Med. 112. Soph. O. R. 1373. οἶν' ἐμοὶ δυοῖν | ἔργ' ἐστὶ κρείσσον' ἀγχόνης εἰργασμένα. et ad Arist. Ach. 125. ταῦτα δ' ἦν' οὐκ ἀγχόνῃ· ἐστ' ἄξια] ἐπάξια Elmsl. Ed. Rev. XXXVII. 79. Recte. Cf. Orest. 614. et ad Med. 332. 326.

247. *ὑβρεις ὑβρίζειν*] *ὑβρισμ' ὑβρίζειν* Elmsl. ad Suppl. 494. Sed cf. 1296. *ὑβριν ὑβρισιθείς*. Herc. 741. *ὑβρεις ὑβρίζων εἰς ἀμύμονας σέθεν*. *δοσις ἐστὶν ὁ ξένος*] Cf. Hel. 314. *Ἑλένη, τὸν ἑλθόντ'*. *δοσις ἐστὶν ὁ ξένος*, etc. Soph. Tr. 430.

251. *βακχεύοντας, ἀλλ' ἀναίνομαι* Weckl. *βακχεύοντας, ἀλλὰ μαίνομαι* Nauck. *βακχεύοντας· αἰδοῦμαι, πάτερ* Porson. *βακχεύσι· ἀγαίομαι, πάτερ* (aut *βακχεύοντας, ἀλλ' ἀγαίομαι*) Naber. Pro πάτερ idem γέρον proponit.

259. *καθῆσ' ἄν*] *καθῆ' ἄν* (sederes) malit Naber.

261. *βότρυνος — γάνος*] Cf. 382. *ὀπότεν βότρυνος ἔλθῃ γάνος· ἐν δαιτὶ θεῶν*. Cycl. 414. *Διονύσου γάνος*. Fr. 135, 3. *ἀμπέλων γάνος*. *γίνεται*] *γίνεται* B. *πίνεται* F. W. Schmidt. Idem vv. 260—262. *spurius habet*.

262. *οὐδὲν ἔτι λέγω*] *Legerim οὐδὲν ἐστὶν ἔτι*. Cf. Hel. 746. *οὐδ' ἦν ἄρ' ὑγιὲς οὐδὲν ἐμπύρου φλογός*. Arist. Pl. 362. *φεῖ, ὡς οὐδὲν ἀτεχνῶς ὑγιὲς ἐστὶν οὐθενός*. Herod. VI. 100. *τῶν δὲ Ἑσπεριέων ἦν ἄρα οὐδὲν ὑγιὲς βούλευμα*.

268. *εὐτροχον — γλώσσαν*] Cf. Plut. Per. 7. *γλώσσαν εὐτροχον*. Arist. Ran. 892. *γλώττης στρόφιγξ*. Fr. 442, 3. *εὐτρόχοιαι* (εὐρόοισι vulg.) *στόμασι*.

270. *θρασὺς τε δυνατός*] *δραῖσαι τε δυνατός* F. Ranke. *θρασίς δ' ἐν ἀστοῖς* Badham Praef. Iph. T. p. 20. *θράσει τε δυνατός* Madvig. Ipse malim *θρασὺς δὲ πᾶς τις*, vel *θρασὺς πεφυκώς*. Vulgata orta videtur ex scriptura *θρασὺς τε* (sup. δὲ) *πᾶς τις*. Qu. *θράσει τε δεινός*, aut *θρασὺς πεφυκώς*. Fortasse *δυνατός* glossema est ad *οἶός τε*.

272. *δν σὺ διαγελᾷς*] Qu. *δν (ῶ) σὺ δὴ γελᾷς*, aut *οἶ σὶ καταγελᾷς*. Idem suadet Naber. Cf. ad 322. et 286.

276. *Lege Γῆ τ'* (pro δ') *ἐστίν*.

278. *ὁ δ' ἡδονὴν ἀντίπαλον* Badham Praef. Iph. T. p. 21.

280. Cf. Soph. Fr. 691. *τὸ μεθύειν πημονῆς λυτήριον*.

281. *ἀμπέλου ῥοῆς*] Cf. Cycl. 123. *ἀμπέλου ῥοαῖς*.

285. ὥστε διὰ τοῦτον] διὰ τοῦτον ὥστε conj. Elmsl. ad Suppl. 158.
 286. καταγελᾷς νιν] Suspectum. Cf. ad 277. 322.
 292. τοῦ χθόν' ἐγκυκλουμένου | αἰθέρος] Cf. Fr. 935. ὁρᾷς
 ὃν ὑποῦ τόνδ' ἄπειρον αἰθέρα | καὶ (τόν?) γῆν πέριξ ἔχονθ' ὑγραῖς
 ν ἀγκάλαις. ἐγκυκλουμένου] Cf. Arist. Vesp. 395. ὥσπερ φωνή
 ἢ τις ἐγκεκύκλωται.
 297. συνθέντες λόγον] Cf. Arist. Ran. 1052. πότερον δ' οὐκ
 ντα λόγον τοῦτον — ξυνέθηκα; Aesch. Prom. 686. συνθέτους λό-
 ους. Tro. 909. συντεθείς ὁ πᾶς λόγος.
 300. ἦν πολλὸς παρῇ] Cf. Or. 1200. ἦν πολλὸς παρῇ (schol.
 ποδρὸς ἔλθῃ τῇ δευρῇ). Arist. Eq. 760. ὅπως ἔξει πολλὸς καὶ
 μπρὸς.
 306. κἀπὶ Δελφίῳιν --] Cf. Fr. 752, 3. Διόνυσος — πηδᾷ χο-
 εῶν παρθένους σὺν Δελφίῳιν.
 307. πηδῶντα σὺν πεύκαισι] Cf. Ion. 717. ἵνα Βάκχιος — λαι-
 ηρὰ πηδᾷ. 1130. Fr. 752. Διόνυσος, δς — ἐν πεύκαισι Παρ-
 ισοδὸν κάτα | πηδᾷ χορευῶν etc. πηδῶντα — πλάκα] Cf. Soph.
 j. 30. πηδῶντα πεδία σὺν νεορράντῳ ξίφει. δικόρυφον πλάκα]
 f. ad Phoen. 235. δικόρυφον σέλας. Cf. 717. πλάκας — δρέων.
 m. 1267. Παρνασσῷ πλάκες.
 308. βακχεῖον κλάδον] I. e. θύρσον. Cf. 80. ἀνὰ θύρσον τε
 νάσσων. 553. χρυσῶπα τινάσσων θύρσον. 944. Trag. adesp. 334.
 ; τὸν καλλίκαρπον θύρσον ἀνασεῖι θεῶν;
 310. ἀνθρώποις] ἐν βροτοῖς F. W. Schmidt.
 313. καὶ σπένδε —] Cf. Arist. Eq. 221. ἀλλὰ στεφανοῦ καὶ
 τένδε τῷ Κοαλέμῳ.
 314. σωφρονεῖν ἀναγκάσει mss. μὴ φρονεῖν ἀναγκάσει Elmsl.
 | Bacch. 314. οὐχ ὁ Διόνυσος εἰ φρονεῖν ἀναγκάσει | γυναῖκας
 ; τὴν κύπριν, ἀλλ' εἰ τῇ φύσει | τὸ σωφρονεῖν ἐνεστὶν εἰς τὰ
 ἴντι' ἀεὶ, | τοῦτο σκοπεῖν χρὴ conj. V. D. in Mus. Crit. II. 662.
 σωφρονεῖν] μὴ σωφρονεῖν Stob. Fl. 74, 8. μὴ φρονεῖν — Madvig.
 ρονεῖν Salmas. Weckl. μὴ εὖ φρονεῖν — Nauck. ἐντροφᾶν —
 aber. Quidni ἀφρονεῖν —? V. Hom. Il. 15, 104.
 315. ἀλλ' εἰ τῇ φύσει — ἀεὶ, | τοῦτο σκοπεῖν χρὴ Bergler. ad
 ist. Pl. 273.
 322. δν σὺ διαγελᾷς] Cf. ad 272.
 324. Excludit F. W. Schmidt.
 326. ὥς ἄλγιστα] ὥς μάλιστα F. W. Schmidt.
 327. οὔτ' ἄνευ τούτου νοσεῖς mss. οὔτ' — νόσον Dobr. Weckl.
 τ' ἄνευ του θεῶν νοσεῖς V. D. (Burges.?) in Class. Journ.
 30., coll. Herod. IV. 79. ἐπὶ τοῦ θεοῦ μαίνεται. Aesch. Pers. 164.
 κ ἄνευ θεῶν τινός. Eur. Phoen. 1634. ἄνευ θεῶν του. Iph. A.
 1. κατὰ θεὸν νοσεῖ τινά. Hom. Il. 14, 530. οὔτοι ἄνευ θεοῦ.
 331. μὴ θύραζε] μὴ ἀθέριζε Matth., coll. Apoll. Rh. II. 477.

332. Cf. Trag. adesp. 458, 11. *μάταιός ἐστι καὶ φρονῶν οὐκ ἔφρονεϊ. πέτῃ τε] πατεῖς σφε* F. W. Schmidt, coll. Soph. Ant. 745. *τιμὰς — τῶν θεῶν πατῶν.* Aj. 1335. *τὴν δίκην πατεῖν.*

334. *λεγέσθω] νεμέσθω* F. W. Schmidt.

339. *διεσπάσαντο]* Cf. Hec. 1125. *ἐν' ἀρπάσας χερσὶν διασπᾶσθαι.* Confer *διαφορεῖν*, Herod. VII. 10.

340. *δργάσιν]* Cf. 445. Rhes. 282. *πρὸς Ἰδης δργάδας.* El. 1163.

341. *δεῦρό σου στέψω κάρα]* *δεῦρ' ἔθ', ὥς στέψω —* Schmidt coll. Alc. 779. *δεῦρ' ἔλθ', ὅπως ἂν καὶ σοφώτερος (ὅπως ἂν σοφρονέστερος?) γένη.* Ion. 1521. Fr. adesp. 363. Qu. *δεῦρ', ὅπως (vel ἵνα) στέψω —.* Anglice, come hither, let me crown your head with ivy. Cf. ad Hipp. 567. Theopomp. com. II. 804. *δεῦρο δὴ γεμίσω σ' ἐγώ.* Hom. II. 22, 450. *δεῦτε δύν μοι ἔπειθοι* (leg. *ἔπειθ'*, ἵν') *ἴδωμ' ἅτιν' ἔργα τέτυκται.*

343. *οὐ μὴ προσοίσῃς —;]* Cf. ad Hipp. 606. *οὐ μὴ προσοίσῃς χεῖρα μηδ' ἄψει πέπλων;* Soph. Tr. 1183. Arist. Ran. 298. Elmsl. ad Med. 1120.

344. *μηδ' ἐξομόρξῃ μαρτίαν τὴν σὴν ἐμοί]* Cf. Herc. 1399. *ἀλλ' αἶμα μὴ σοῖς ἐξομόρξωμαι πέπλοις.* Arist. Ach. 843. *οἷ' ἐξομόρξεται Πρέπης τὴν εὐρουπρωκτίαν σοι.* Dativus instrumenti est *ἐμοί*, ut in Hipp. 653. *ἀγὼ ῥυτοῖς νασμοῖσιν ἐξομόρξομαι*

345. *τόνδε — δίκην μέτειμι]* Cf. Her. 852. 516. *τῶνδ' ἄποι ἔβρισμάτων | μέτεισι Διόνυσός σ'.* Aesch. Eum. 231. *δίκας | μέτειμι τόνδε φῶτα. τόνδε* L. P. *τὴνδε* C. Qu. *τῆσδε.*

346. *δίκη* mss. *δίκη* Elmsl. ad Her. 852. Recte.

347. *θάκουσ τοῦθ' ἵν' οἰωνοσκοπεῖ]* Cf. Phoen. 846. *οἰωνοματ' ὀρνίθων μαθὼν | θάκοισιν ἐν ἱεροῖσιν οὐ μαντεύομαι.* Soph. Ant. 999.

348. *μοχλοῖς τριαίνον]* Cf. Herc. 946. *στρεπτιῷ σιδήρῳ συντριάινώσω πόλιν.* Plat. com. II. 621. *ταῦτα πάντα συντριάινω ἀπολέσω (ἐξολῶ?).* Arist. Pac. 570. Virg. Aen. I. 145. *'levat ipse tridenti.'*

351. *μάλιστα]* ἄλγιστα confidenter reponi jubet F. W. Schmidt. Cf. ad 326. 356. *λενοίμον δίκης]* Cf. ad Or. 613.

357. *πικρὰν — ἰδῶν]* Iph. A. 1315. *πικρὰν ἰδοῦσα δυσείλεται*

358. *οἶσθα ποῦ]* *οἶσθ' ὅπου* malit V. D. in Mus. Crit. II. 663. coll. Rhes. 685. *οἶσθ' ὅποι βεβᾶσιν ἄνδρες;* et Herwerden. Cf. Soph. El. 390. *ποῦ ποτ' εἰ φρενῶν;*

359. *μέμνησας ἤδη καὶ πρὶν ἐξέστης φρενῶν]* Cf. Soph. O. R. 413. *ὃν καὶ δεδορκῶς οὐ βλέπεις ἵν' εἰ κακοῦ. ἐξέστης]* *ἐξεστῶς* recte Badham Praef. Iph. T. p. 21. et Herwerden.

361. *ἀγρίον]* ἀνοσίον F. W. Schmidt, coll. 374. et 613.

363. *κισσίνον βάκτρον]* Cf. Ion. 47. *ἀπόλεμον κίσσινον βάκτρον.* Supra 25. *κίσσινον βέλος.*

367. Πενθεὺς —] Similis lusus est infra 508. εἰσοίσει δό-
ις] Sic 353. εἰσφέρει νόσον | καινὴν γυναιξί.

368. οὐ λέγω] οὐχ ὁρῶ Schmidt, coll. Hipp. 873. πρὸς γάρ
ις | οἰωνὸν ὥστε μάντις εἰσορῶ.

369. τοῖς πράγμασιν] Cf. Hel. 286. Suppl. 747.

370. δόξα — θεῶν] Cf. Iph. T. 1461. δόξας ἔκατι θεῶς.

371. κατὰ γὰν] κατὰ γὰς jure malit Elmsl.

372. πτέρυγα] σκῆπτρα Elmsl. ad Med. 618.

382. Cf. 261. ὅπου βότρυς ἐν δαιτί γίνεται γάνος.

385. ἀχαλίνων στομάτων] Cf. Fr. 495. ἀχάλιν' ἔχουσι στόματα.
r. 903. ἀνὴρ τις ἀθυρόγλωσσος. Arist. Ran. 838. ἀνθρώπων —
ὑθαδόστομον, | ἔχοντ' ἀχάλινον ἀκρατὲς ἀθύρωτον (ἀπύλ. al.) στόμα.
esch. Prom. 329. γλώσση ματαία ζημία προστριβεται.

391. ὅμως —] Cf. Theogn. 997. ὅμως ἄτλητα πεπονθώς.

397. μεγάλα] μακρὰ Heims. Herw. Post φέροι interrogandi
gnum notant Madvig. Herw.

402. Cf. Hipp. 1274. θέλγει δ' Ἔρως. Soph. Tr. 355. θελ-
φρονες] Confer βλαψίφρων Aesch. Sept. 725. et ξηξίφρων (Hesych.).

406. ἂν θ' ἐρατόστομοι (?) — καρπίζουσιν ἀνομβροί Matth.
egyptus videtur designari, sed non est ἐκατόστομος Nilus. Πάφον
m. θ') Herm., ad νέμονται referens. Probat V. D. in Mus. Crit.
663.

406. καρπίζουσιν] Cf. Hel. 1328. βροτοῖσι δ' ἄγλοα πεδία γὰς
καρπίζουσ' ἀρότοις λαῶν φθείρει γενεάν. Hesychius, καρπί-
ναι: εὐκαρπα ποιοῦσι.

407. καλλιστενόμενα] Cf. Hipp. 1009. Med. 947.

413. ἐκεῖ χάριτες —] Cf. Arist. Ran. 335. φιλοπαίγμονά τ'
ἀν χάριτων πλεῖστον ἔχουσαν μέρος — χορείαν.

419. ὀλβοδότειραν Εἰρήναν] Cf. Fr. 462, 1. Εἰρήνα βαθύπλουτε.

431. τόδε τοι λέγοιμ' ἂν L. ἐν τῷδε λεγοίμην ἂν P. τόδ' ἐγὼ
ψέγοιμ' ἂν Herw. ad Soph. O. R. 343. τόδ' ἂν δεχοίμαν (Musgr.)
rch. Weckl.

434. τήνδ' ἄγραν ἡγρενκότες] Cf. 1204. τήνδ' ἄγραν — θηρὸς
ἡγρεύσαμεν. Fr. 517. Μελέαγρε, μελέαν γάρ ποτ' ἄγρεύεις ἄγραν.
ph. Fr. 510.

435. οὐδ' ἄκρανθ' ὠρμήσαμεν] I. e. frustra. Cf. Herc. 897.
τοτ' ἄκραντα δόμοισι Λύσσα βακχεύσει. Suppl. 770. ἄκραντ'
ῖρει. Iph. T. 520. Infra 1231. οὐδ' ἄκραντ' ἡκούσαμεν. Herc.
1. οὔποτ' ἄκραντα βακχεύσει.

438. οἰνωπὸς γένος Baccho tribuitur, ut Parthenopaeo Phoen.
10. Cf. ad 236.

440. τοῦμόν εὐπρεπὲς ποιούμενος] Cf. 842. τό γ' ἐμόν εὐπρε-
πάρα.

441. δι' αἰδοῦς εἶπον] Cf. Iph. A. 994. ἤξει δι' αἰδοῦς ὄμμ'
νο' ἐλεύθερον.

443. εἰρξας, δς συνήρπασας] χειρίας συνήρπασας F. W. Schmidt, coll. Andr. 628. Cycl. 177. Ion. 1257.

444. πανδήμον στέγης] Cf. 227. πανδήμοισι — στέγαις.

445. φροῦδαί γ' ἐκείναι] Qu. φροῦδαι πέλουσι.

447 sq. αὐτόματα —] Cf. Act. Apost. XVI. 26.

451. τοῦδ'] Leg. τόνδ'.

455. οὐ πάλης ὕπο] οὐ τύχης ἄπο aut εὐ τέχνης ὕπο F. W. Schmidt. οὐ πάλης νόμῳ Hartm. Herw. 'Non occulte et furtim' vertit Madvig. Qu. εὐ χλιδῆς (τροφῆς) ὕπο, aut ἐκτενισμένος. Cf. El. 527. ἔπειτα χαίτης πῶς συνοίσεται πλόκος, | ὁ μὲν (ὁ μὲν ἐν?) παλαίστραις ἀνδρὸς εὐγενοῦς τῶραις, | ὁ δὲ κτενισμοῖς θῆλυσ;

457. λευκὴν δὲ χροῖαν —] λευκὴν τε — Elmsl. in Qu. Rev. XIV. 456. Cf. ad Arist. Nub. 1012. χροῖαν λαμπράν (λευκὴν male al.). Eccl. 387. εἰς παρασκευὴν] Cf. ad Arist. Av. 805. εἰς εὐτέλειαν χηλὶ συγγεγραμμένῳ (ἔοικας).

458. ἥλιον βολαῖσιν] Solis ictibus (radiis). Cf. Apoll. Rhod. I. 607. ἡέλιοιο βολαῖς.

459. τὴν Ἀφροδίτην καλλονῇ θηρώμενος] Lege τὴν Ἀφροδίτης καλλονὴν θηρώμενος.

461. οὐ κόμπος οὐδεὶς] οὐκ ὄκνος οὐδεὶς Wakef. ad Trach. 298. Redde, it is no difficult matter.

462. Cf. Andr. 564. ἔριν δὲ τὴν κατ' οἶκον οἰσθὰ πον κλύων. Her. 89.

466. Διόνυσος ἡμᾶς εὐσέβησ' mss. Διόνυσος ἡμᾶς εἰσέβησ' Abresch. Herm. Dind. — εἰσέφρησ' Burges. — ἐθιάσενσ' conj. Elmsl. εἰς τὰς τελετὰς subintelligit V. D. in Mus. Crit. II. 663. Corrigo Διόνυσος ἡμῖν ἐξέδειξ' (sc. αὐτὰς) —, aut Διόνυσος αὐτὰς ἐξέδειξ' —. Cf. Arist. Ran. 1032. Ὅρφεὺς μὲν γὰρ τελετὰς θ' ἡμῖν κατέδειξε etc.

468. Σεμέλην δς ἔζευσ' ἐνθάδ' οὐ καλοῖς γάμοις Burges. in Class. Journ. VI. 79.

472. ἀβακχεύτοισιν εἰδέναι] Qu. ἀβακχεύτοισιν ἐξανδᾶν, aut ἀβακχεύτοισι δεικνύναι.

473. Cf. Med. 618. κακοῦ γὰρ ἀνδρὸς δῶρ' ὄνησιν οὐκ ἔχει.

475. ἐκιβδήλευσας] Cf. Arist. Ran. 721. κευβδηλευμένοις. Av. 158. θέλω] Qu. ποθῶ. Cf. Hel. 946. τοὺς δὲ Μενέλεω ποθῶ! λόγους ἀκοῦσαι, etc.

476. ἀσκοῦνθ' ὄργι' L. P. ἀσκοῦνθ' ἱερά σ' Mekler. ἀσκῶν ὄργι' οὐχ ὄργᾳ (aut οὐκ ἀθρεῖ) θεοῦ F. W. Schmidt, coll. 502. Qu. ἐχθαίρειν.

477. Qu. τὸν θεὸν ὄρᾶν ἔφης (aut σὺ φῆς, ut in p.) σαφῶς.

479. παρωχέτευσας] Cf. Plat. Legg. VIII. 844 A. νόμοι οὐκ ἄξιοι παροχτετεῦν λόγους. λέγων] Qu. λέγεις.

480. δόξει —] Cf. Med. 301.

486. σεμνότητ' ἔχει σκότος] Confer Taciteum illud, 'omne gnotum pro magnifico est.'

488. ἔξέουροι] ἄν δρώη Herw. τῶν (aut τὰ γ') αἰσχρο' ἄν ἐργ' ὅδοι idem.

492 sq. Haec imitatur Horatius Epist. I. 16. 73 sq.

492. τί με τὸ δεινὸν ἐργάσει;] Cf. Arist. Lys. 366. τί μ' ἐργάσει τὸ δεινόν; Herc. 149. τί δὴ τὸ σεμνὸν σφ' κατεργασται πόσει —; Soph. O. C. 598.

494. ἱερὸς ὁ πλόκαμος, τῷ θεῷ δ' αὐτὸν τρέφω] Cf. Aesch. Cho. 6. πλόκαμον Ἰνάχω θρεπτήριον. Men. IV. 407. κόμην τρέφων — ἱερὰν τοῦ θεοῦ.

497. εἰρκταῖσι] Cf. 549. σκορτίασι ἐν εἰρκταῖσι.

499. In fine versus plene pungendum. ἐν βάκχαις σταθεῖς] ἐν ξύλῳ δεθείς aut ejusmodi aliquid requirit Herw.

502. αὐτὸν ὦν οὐκ εἰσορᾷς Elmsl. Weckl. κἀγγὺς ὦν — F. W. Schmidt. Qu. ἐγγὺς ὦν νῦν (aut ὦν περ) οὐχ ὁρᾷς.

504. αὐδῶ με μὴ δεῖν] Malim αὐδῶ 'μὲ μὴ δεῖν. Cf. Aesch. ept. 1034. αὐδῶ σε μὴ περισσὰ κηρύσσειν ἐμοί. Arist. Ran. 628. γορεῦω τι | ἐμὲ μὴ βασανίζειν ἀθάνατον ὄντ'. Ion. 157. αὐδῶ ἢ χρεῖμπτεν θριγκοῖς. et ad Arist. Ran. 369.

506. οὐκ οἶσθ' ὅτι ζῆς οὐδ' ὁρᾷς οὐθ' ὅστις εἰ mss. οὐκ — οὐδ' δ' ὁρᾷς οὐθ' οὐθ' ὅστις εἰ Reisk. οὐκ οἶσθ' ὅπου ζῆς οὐθ' ὁρᾷς οὐθ' ὅστις εἰ conj. Elmsl. οὐκ οἶσθ' δ' βάσεις οὐθ' δ' ὁρᾷς οὐθ' ὅστις εἰ Cobet. οὐκ οἶσθ' δ' ῥέξεις οὐθ' ὁρᾷς σαφῶς τίς εἰ F. W. Schmidt. οὐκ οἶσθ' δ' τι χρεῖς οὐθ' δ' ὁρᾷς οὐθ' ὅστις εἰ Madvig. οὐκ οἶσθ' ἀτίζων οὐθ' δ' ὁρᾷς οὐθ' ὅστις εἰ Weckl. Qu. οὐκ οἶσθα ἢν οὐθ' οἶα ὁρᾷς οὐθ' ὅστις εἰ. Aut οὐκ οἶδ' δ' τι λέγεις οὐθ' ὁρᾷς οὐθ' ὅστις εἰ. Cf. Soph. El. 922. οὐκ οἶσθ' ὅποι γῆς οὐδ' τοι γνώμης φέρει. Vulgata plane mendosa est.

508. ἐνδυστυχήσαι τοῦνομ' ἐπιτήδειος εἰ] Haec vix sana sunt. propono ἐνδυστυχεῖν σοι τοῦνομ' ἐπιτήδειον ἦν (EN.). ἐνδυστυχίσαι —] Cf. Phoen. 727. ἐνδυστυχήσαι δεινὸν εὐφρόνης κνέφας. Herod. VI. 102. ἦν γὰρ ὁ Μαραθῶν ἐπιτηδεώτατον χωρίον ἐνιπύσαι. IX. 7. ἐπιτηδεωτάτον ἐστι ἐμμαχέσασθαι τὸ Θριάσιον πεδῖον. Lucian. II. 34. παρέχεται δὲ αὕτη λυμένα ἐνορμύσασθαι ἐπιτήδειον. Arist. Pac. 1228. ἐναποπατεῖν γὰρ ἐστ' ἐπιτήδειος πάνν.

510. ὥς ἄν — κνέφας] Cf. Phoen. 388. τί γὰρ πατήρ μοι ἐσβης ἐν δόμοισι δρᾷ | σκότον δεδορκώς; Soph. O. R. 419. 1273.

516. ἀτὰρ τοι] Displicet haec particularum conjunctio. ἀτὰρ legendum jure suspicatur Elmsleius, coll. Tro. 63. Cycl. 84. ad Hipp. 1398. τῶνδ' ἄποιν' —] Cf. ad 345.

517. μέτεισι — σ'] Cf. Soph. El. 477. Δίκη — μέτεισιν — μακροῦ χρόνου.

518. ἡμᾶς γὰρ ἔλκων κεῖνον εἰς δεσμούςς ἄγεις aut ἡμᾶς γὰρ

ἀδικεῖς κείνων εἰς δεσμούςσιν ἄγων F. W. Schmidt. Hoc praefertur videtur: ἀδικεῖς — ἄγων in ἀδικῶν — ἄγεις abierat.

528. ἀναφανῶ mss. ἀναφάνω Elmsl. Schoenii correctionem: ἀναφήνω probat Kock. ad Arist. Eq. 300.

535. τὴν βοτρυνώδη — οἶνας] Cf. Phoen. 236. οἶνα θ', ἡ κα-
θαμέριον στάσεις τὸν πολύκαρπον οἰνάνθας ἰεῖσα βότριν.

537. ἀντίπαλον θεοῖσι] Cf. Pind. P. I. 16. θεοῖς πολέμους Τρῶας

539. ἐκφύς τε] Leg. ἐκφύς δέ.

545. ἔμ' ἐν βρόχοις — ξυνάψει] Cf. 615. οὐδέ σον ξυνῆ-
χεῖρε δεσμίοισιν ἐν βρόχοις;

547. τὸν ἔμὸν — θιασώταν] Cf. Xen. Symp. VIII. 1. τοῖ
θεοῦ τούτου θιασῶται.

550. εἰρκταῖς] Cf. 497.

552. ἐν ἀπειλαῖσιν ἀνάγκας tentat Madvig. Recte χρυσῶν
cum Ὀλύμπου conjungit Elmsleius, coll. Ion. 459. 1154. El. 740.

553. τινάσσω ἀνὰ θύρῳ] Lege τινάσσω ἅμα θύρῳ.

554. ἀνὰ L. ἀνα P. Leg. ἄνα. Cf. 601. Ita etiam Herm.

557. ποτὶ Νύσας ἄρα τὰς θηροτρόφου θυροφθορεῖς | διάσας
Madvig. ἢ κορυφαῖς Κωρυκίαις] Qu. ἢ 'ν κορυφαῖς —. Cf.
Aesch. Eum. 22. Κωρυκίς πέτρα.

559. θιάσους] An θιάσους?

564. θήρας ἀγρώτας] ἀγρώτης legitur Theocr. XXV. 51. Qu.
θήρας ἀγρωστίας. Cf. Rhes. 287. φόβον δ' ἀγρωστίας — παρόσχη.
266. Herc. 377. Aut potius θήρας ἀγραύλους. Cf. 1188. θήρας
ἀγραύλου.

565. μάκαρ ὦ Πιερία] Sic Arist. Nub. 1206. μάκαρ ὦ Στε-
φιάδες. Cf. Hel. 375. μάκαρ παρθένε Καλλιτοῖ.

568. ὠκυρόαν] Leg. ὠκύροον.

571. τὸν εὐδαιμονίας βροτοῖς ὀλβοδόταν] Cf. Aesch. Prom. 612.
πυρὸς βροτοῖς δοτῆρ' ὀρᾶς Προμηθέα.

572. ὀλβοδόταν] Cf. 419. ὀλβοδότειρα Εἰρήνη. Iph. A. 59ῃ
ὀλβοφόροι.

574. χώραν — λιπαίνειν] Cf. Hec. 454. γῆας λιπαίνειν.

585. πέδον (ut vid.) mss. πέδον Elmsl., coll. Hipp. 1025. πέ-
δον χθονὸς | ὀμνυμι. ἔνοσι] Cf. Tro. 1326. Hel. 1379.

586. Cf. Hor. Od. II. 19. 14. 'Tectaque Penthei | Disiecta
non levi ruina.'

591. ἔμβολα] Cf. Phoen. 114. ἄρα πύλαι κλήθροισι χαϊκόμεναι
ἔμβολά τε — ἤρμονται;

593. Βρόμος] Βρόμος δς Musgr. Dind. Aliud quid requi-
ritur. Qu. Βρόμος ὅδ'.

596. ἀνγάξη] Malim ἀνγάξεις, quae forma legitur Hec. 637.
Hel. 1333. Rhes. 739. Soph. Phil. 217. Ultimam litteram s absor-
pserat, opinor, proxime sequens Σεμέλας. Ita etiam Elmsl. Nauck.

598. ἔλιπε] Qu. ἔβαλε.
 601. ἄνω] Leg. τᾶνω.
 606. ἀλλὰ κἀξανίστατε (pro ἀλλ' ἐξανίστατε) | σῶμα conj. Elmsl.
 608. εὐίου βακχεύματος] Cf. Cycl. 25. εὐίων βακχευμάτων.
 610. εἰς ἀδυμίαν ἀφίκεσθε] Cf. Ion. 404. ἀφίγμην δ' εἰς μέ-
 ριμαν. 583. Iph. A. 453. Phoen. 361.
 611. ἐς σκοτεινὰς δρῆκνας πεσοῦμενος] Cf. Med. 986. τοῖον
 εἰς ἔρκος πεσεῖται. δρῆκνας] Cf. Aesch. Sept. 346. δρῆκνα πυρ-
 γῶτις (ubi v. Blomf.).
 613. ἀνδρὸς ἀνοοίου τυχών] Cf. Lys. 2, 5. τυχοῦσαι δ' ἀν-
 δρῶν ἀγαθῶν. τυχών] τεχνῶν Sybel. βρόχων Weckl. χερῶν
 F. W. Schmidt.
 615. συνῆψε — ἐν βρόχοις] Cf. 545. δς ἔμ' βρόχοισι — τάχα
 ξυνάψει. χεῖρα] χεῖρε Nauck. Dind. Weckl. Recte. Cf. Iph. T.
 1411. δεσμὰ καὶ βρόχους λαβὼν χεροῖν.
 617. ἐλπίαν δ' ἐβόσκετο] Cf. Aesch. Ag. 1639. ἐλπίδας σιτου-
 μένους. Eubul. III. 208. ἐλπίδας σιτούμενοι. Menand. mon. 42. αἱ
 δ' ἐλπίδες βόσκουσι τοὺς κενοὺς βροτῶν.
 618. οὐ] Leg. οὐ.
 620. ἰδρῶτα —] Cf. Tro. 1198. ἰδρῶς, ὃν ἐκ μετώπου —
 ῥσταζεν Ἑκτωρ. Herc. 1355. ἀπ' ὀμμάτων | ῥσταξα πηγᾶς.
 621. χεῖλεσιν διδοὺς ὀδόντας] Cf. Tyrt. Fr. 7, 32. χεῖλος ὀδοῦσι
 δακῶν. Eubul. III. 230. δάκνων τὰ χεῖλη. Theodect. 9, 1. δάκνων
 ῥγῆς χαλινόν (χελύνην?). et ad Arist. Lys. 689.
 623. καὶ μητρὸς τάφῳ] Qu. κἄν —.
 628. ξίφος κελαινόν] Cf. ad Soph. Aj. 230. κελαινοῖς ξίφεσιν.
 Dind. N. X. 84. κελαινεγχεῖ ἄρει.
 629. δόξαν λέγω] Cf. Iph. T. 1164. ἥ δόξαν λέγεις; κἄθ'
 Βρόμιος —] Cf. Her. 396. σκοπεῖ (δόκησιν δὴ τὰδ' ἂν λέγοιμι
 σοι) | ποῖα προσάξει στρατόπεδον etc.
 633. Qu. συντεθράνενται. V. Hesych. in θρανεύεται et τεθρά-
 νευμαι. Idem, ἀθράνεντον: ἄστρωτον. et συντεθράνεται (-ενται?):
 νμπέπτωκε.
 634. κόπον δ' ὕπο — παρεῖται] Cf. Phoen. 852. κόπῳ πα-
 εῖμαι γοῦν' (γυῖ'?).
 639. ἐς προνώπι'] Corruptum. Qu. ὅδε προνώπιος τάχ' ἤξει.
 Cf. 645. Hipp. 374. χώρας Πελοπίας προνώπιον.
 640. πνέων — μέγα] Imo πνέων — μέγας. Cf. Rhes. 323.
 ῥγης — μέγας πνέων. Andr. 188. Thuc. 6, 104. δς ἐκπνεῖ ταύτην
 ῥγας. et ad Arist. Eq. 430. 760.
 641. πρὸς σοφοῦ γὰρ ἀνδρὸς —] Cf. Hel. 950. ὡς πρὸς ἀν-
 ρὸς εὐγενοῦς | ἐν ξυμφοραῖσι δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν βαλεῖν. εὐορ-
 ησίαν] Cf. Hipp. 1039. δς τὴν ἐμὴν πέποιθεν εὐοργησίᾳ (schol.
 ῥμότητι) ψυχὴν κρατῆσειν. Eubul. III. 217. εὐόργητος. Alexand.
 V. 553. εὐορκησία (εὐοργησία?). Photius, εὐόργητος: πρῶτος.

647. *δρυγῆς δ' ἄπο θῆς ἥσυχον πόδα* conj. V. D. in Mus. Crit. II. 664. Qu. *σιῆσόν ποί' δρυγῆν καὶ θῆς ἥσυχον πόδα*. Cf. Hec. 1041. *τετράποδος βάσιν θηρὸς δρεστέρον τιθέμενος* etc. Arist. Th. 1100. *πόδα τιθεὶς ὑπόπτερον* (Eur.). *ἥσυχον πόδα*] Cf. Or. 136. *ἡσύχῳ ποδί | χωρεῖτε*. Med. 212. *σιῆσον πόδ' —*] *σιῆσον σιόμ'* F. W. Schmidt. Cf. Fr. 781, 57. *τάλαιν' ἐγὼ, ποῖ πόδα πτερόεντα καταστάσω*;

649. Cf. Hipp. 685. *οὐκ εἶπον; οὐ σῆς προνοησάμην φρενὸς —*;

662. *εὐαγεῖς*] Praestat, opinor, *εὐαναγεῖς*. Cf. Suppl. 652. *πύργον εὐαγῆ*. Empedocl. 156. *ἀθρεῖ μὲν γὰρ ἀνακτος ἐναντίον ἀγέα (ἐναντ' εὐαγέα?) κύκλον*. Rhcs. 304. *αὐχένα — χιόνος ἐξανγέστερον* (l. *εὐανγ.*).

663. *προσιθεῖς*] Suspectat Herw. *λόγου*] Qu. *δοδοῦ*.

664. *ποτινάδας*] Idem epithetum Furiarum Orest. 318.

665. *κῶλον ἐξηκόντισαν*] Cf. Iph. T. 362. *δσας γενείου χεῖρας ἐξηκόντισα*. 1370. *καὶ κῶλ' ἀπ' ἀμφοῖν τοῖν νεανίαίν ἄμα | εἰς πλευρὰ καὶ πρὸς ἥπαρ ἠκοντίζετο*. Soph. Ant. 1034.

667. *θαυμάτων τε κρείσσονα*] Cf. Hec. 713. *ἄρρητ', ἀνωνόμαστα, θαυμάτων πέρα*. Iph. T. 839. Thuc. II. 50. *γενόμενον κρείσσον λόγου τὸ εἶδος τῆς νόσου*. Soph. O. R. 1373.

673. Cf. Fr. 289. *τοῖς πράγμασιν γὰρ οὐχὶ θυμοῦσθαι χρεών*.

677. *ὑπεξήκριζον*] Malim *ὑπεξήκριζεν*.

678. *ὑπεξήκριζον*] I. e. *ἐπ' ἄκρον ἤγον*. Cf. Or. 275. *ἐξακρίζει' αἰθέρα πτεροῖς*. Aesch. Cho. 932. *πολλῶν αἱμάτων ἐπήκρισε* (schol. *ἐπ' ἄκρον ἤλθε*). Strab. XV. p. 725. *ὑπερήκρισεν εἰς τὴν Βακτριανὴν διὰ ψιλῶν ὁδῶν*.

687. *ὠνωμένος*] Cf. Soph. Tr. 268. *ἦνικ' ἦν ὠνωμένος*. Fr. 668. *οἰνωθεῖς*.

688. *θηρᾶν —*] Cf. 222.

690. *ἐξ ὕπνου*] Post somnum. Cf. Aesch. Cho. 528. *ἦ δ' ἐξ ὕπνου κέκραγεν ἐπτοημένη*.

693. *ἀνῆξαν δρυθαί*] Cf. Hel. 1616. *δρυθοὶ δ' ἀνῆξαν πάντες*. Rhcs. 792. *δρυθὸς δ' ἀνάσσω χειρὶ σὺν κενῇ δορός*.

694. *ἄζυγες*] Sc. *γάμων aut λέκτρων* (Iph. A. 805. Hipp. 546.). Cf. Tro. 536. *χάριν ἄζυγος — πῶλον*.

695. *καθεῖσαν — κόμας*] Cf. Iph. T. 51. *ἐκ δ' ἐπικράνων κόμας | ξανθὰς καθεῖναι*. et ad Arist. Thesm. 841. *ἡμφιεσμένην | λευκὰ καὶ κόμας καθεῖσαν*.

696. *ἀμμάτων —*] Cf. Herc. 1035. *πολύβορχ' ἀμμάτων ἐρείσματα. ἀμμάτων σύνδεσμ' ἐλέλυτο*] Cf. Hipp. 199. *λέλυμαι μελέων σύνδεσμα*. Med. 1193.

698. *κατεζώσαντο*] Qu. *συνεζώσαντο*.

701. *μαστός — σπαργῶν*] Cf. Cycl. 55. *σπαργῶντάς (σφριγῶντάς?) μοι τοὺς μαστοὺς χάλασον*.

702. ἐπὶ δ' ἔθεντο —] Cf. 110 sq.

703. ἀνθεοφόρου] Confer νν. σακεσφόρος, ἐγγεσφόρος.

704. ἔπαισεν εἰς πέτραν] Cf. Soph. Ant. 855. ὑψηλὸν εἰς Δίκας βάθρον προσέπαισας. Aesch. Agam. 1006. ἔπαισεν ἐπ' (f. ἐς) ἄτας ἄφανον ἔρμα. 1624.

706. Cf. 765. κρήνας ἐπ' αὐτάς, ἃς ἀνῆκ' αὐταῖς θεός.

709. ἄκροισι δακτύλοισι] Cf. Iph. T. 256. κἀνεχώρησεν πάλιν | ἄκροισι δακτύλοισι πορθμεύων ἶχνος.

710. γάλακτος ἔσμονς] νασμονς γάλακτος Herw. Obs. Crit. p. 110. Cf. Epinic. com. IV. 505. ἔσμον | μελίσσης γλυκύν. Arist. Nub. 297. σμήνος αἰοιδῆς. Plat. Crat. 401 E. σμήνος σοφίας.

712. τὸν θεόν, τὸν —] Qu. τὸν θεόν γ', δν νῦν ψέγεις.

716. ὥς δειν' δρῶσι (vel δεινὰ δρῶσι) Madvig. θαυμάτων τ' ἐπάξια] Qu. θαυμάτων τε κρείσσονα (ut in 666. ὥς δεινὰ δρῶσι θαυμάτων τε κρείσσονα), vel θαυμάτων θ' ὑπέρτερα.

721. θώμεθ' recte Elmsl. δῶμεν Elmsl. Recte.

723. κρύψαντες αὐτούς] Pro ἡμᾶς αὐτούς. Qui rarissimus usus est. Cf. Herod. V. 20. τὰς τε ἐωνυῶν μητέρας — ἐπιδαυσιλευόμεθα ἡμῶν. Elmsl. ad Her. 144. τὴν τεταγμένην ὥραν] Hora constituta (fixa). Cf. Aesch. Eum. 109. ἔθνον ὥραν οὐδενὸς κοινήν θεῶν. Dem. p. 49, 6. Andoc. p. 18, 4. Ita καιρὸν dicitur. Soph. Aj. 479. καιρὸν δ' ἐφήκεις. 1316. Eur. Hel. 479. et ἀωρίαν Arist. Ach. 23.

726. συνεβάκχευσ'] Cf. ν. σύμβακχος Tro. 500.

730. λόχημιν κενώσας] I. q. ἐρημώσας, ἐκλιπών. Andr. 1139. βομοῦ κενώσας δεξιμηλον ἐσχάραν. Eodem sensu ἐρημῶσαι Andr. 314. καὶ μὴ τόδ' ἐκλιποῦς' ἐρημώσεις πέδον, etc. Rhes. 278. ποίας τατοφᾶς γῆς ἐρημώσας πέδον; Theocr. XVI. 40. Plat. Legg. IX. 565 E. et ἀπονοσφίζειν Soph. O. R. 480. Vide Lobeck. ad Aj. 987 n. Contra πλήσασα κλιμακτῆρας Hel. 1570.

732. θηρώμεθ' ἀνδρῶν τῶνδ' ἄγραν· ἔπεσθέ μοι F. W. Schmidt.

733. θύροισι διὰ χειρῶν ὀπλισμέναι] Cf. Aesch. Sept. 433. φλέγει δὲ λαμπὰς διὰ χειρῶν ὀπλισμένη. 513. διὰ χειρὸς βέλος φλέγων. Pers. 239. Suppl. 193.

736. μόσχους] Imo μόσχους. Cf. e. g. Andr. 299. τίν' οὐκ πῆλθε; Iph. A. 350. Hel. 164.

737. πόρῳ] I. q. πόρτιν. Cf. Suppl. 628. τᾶς — πόριος Ἰνάχου.

εὐθνηλον πόρῳ] Cf. Iph. A. 580. εὐθνηλοι δὲ τρέφοντο βόες.

738. ἔχουσαν ἐν χειροῖν δίκαια mss. ἔχουσαν ἂν χειροῖν δία Elmsl. ad Her. 1031. et Iph. T. 96. ἀκμαῖς Nauck. Weckl. Qu. ἔχουσαν ἐν χερσὶν χειροῖν.

739. διεφύρου] Dilaniabant. Cf. Aesch. Cho. 68. διαλγῆς ἵτα διαφέρει (schol. διασπαράσσει) τὸν αἴτιον etc.

740. ἔμβασιν] Cf. Aesch. Ag. 745. ἀρβύλας — προόδουλον ἔμβασιν ποδός.

743. *κεῖς κέρας θυμούμενοι*] Cf. Virg. G. III. 232. 'irasci in cornua discit | arboris obnixus trunco.'

745. *ἀγόμενοι*] *ἐχόμενοι* F. W. Schmidt. *μυριάσι χερσίν* — conj. Elmsl. ad Iph. T. 912. Cf. Hel. 698. *μυριάδας Δαναῶν*. Phoen. 837. *μυριάδας ἀγαθῶν*. Rhes. 913. *μυριάδας τε πόλεις* (l. *πόλεων*).

746. *θᾶσσον* —] Cf. Arist. Pl. 737. *καὶ πρὶν σε κοτύλας ἐκπιῶν οἶνον δέκα* — *ἀνειστήκει βλέπων*. Philostr. Her. III. 6. *τὰ δὲ βέβρωται καὶ πέποται* (*πέπωται*?) *θᾶπτον ἢ καταμύσαι*. Epicrat. 3, 20.

747. *ἢ σὲ ξυνάψαι* L. Matth. Madvig. Weckl. *ἢ σὺ ξυνάψαι* P. (Fortasse recte.) *ἢ σὺ ξυνάψαις soloece* p. Dind. Nauck. Qu. *ἢ σὺ σὺ ξυνάψαις*. Cf. Hipp. 1175. *καὶ θᾶσσον ἢ* (l. *ἢ ἄν*) *λέγοι* πς —. Qu. *ἢ σε ξυνάψαι*, aut *ἢ σ' ἄν ξυνάψαι*.

751. *Ύόας τ'*] Malim *Ύόας δ'*.

752. *ᾧστε πολέμοι*] *ὥς δὲ πολέμοι* Kirchhoff. Madvig.

754. Qu. *ἤρπαζόν τε τὰν δόμοις* (vel *τὰκ δόμων*) *βίᾳ*. *τίκῃ*] *τύχᾳ* conjicit Madvig. *κύτῃ* Herw. Qu. *ἐπιπλ'*.

756. *προσείχεται*] Qu. *συνείχεται* aut *ἐσώζεται*.

760. *οὐπερ*] Malim *οὐ δὴ*. Cf. Iph. T. 320. *οὐ δὴ τὸ δεινὸν παρακέλευσεν ἡκούσαμεν*. Med. 1167. *τοῦνθ' ἐνδε μέντοι δεινὸν ἢν θέαμ' ἰδεῖν*. *τὸ δεινὸν ἢν θέαμ' ἰδεῖν*] Cf. ad Soph. Ajac. 312. *τὰ δεινὸν ἐπηπείλησ'* *ἐπη*. 650. Tr. 476. El. 376. O. C. 1392.

763. *ἀπενώτιζον φυγῇ*] Cf. Andr. 1141. *πρὸς φυγὴν ἐνώπιον*.

765. Cf. 706. *καὶ τῇδε κρήνην ἐξανῆκ' οἶνον θεός*.

766. *κρήνας ἐπ' αὐτάς* Bentl. ad Hor. Od. III. 25. 13.

767. *νίψαντο δ' αἶμα*] *τὸ δ' αἶμα ἐνίψαν* Vauv. ad Soph. Phil. 374. Qu. *νίπτουσι*.

772. *τὴν πανοίλυπον ἄμπελον*] Cf. Arist. Ran. 1320. *οἰνάνθας γάνος ἄμπελον, βότρυος ἔλικα πανοίλονον* (Eur.). Astydam. trag. Fr. 6. *θνητοῖσι τὴν ἀκεσφόρον | λύπης ἔφηνεν οἰνομήτητορ' ἄμπελον*.

778. *ἐφάπτεται*] Incenditur. Cf. Soph. Tr. 933. *ἔγω γὰρ τάλας | τοῦργον κατ' ὁργὴν ὥς ἐφάπτεται τόδε*. Ita etiam Wecklein ex Christo pat. 2222. et 2244.

783. *τόξων χερὶ ψάλλονσι νευράς*] Cf. Herc. 1064. *τοξέουσα ψαλμῷ τοξεύσας*. Fr. 501, 2. *ψόγος | ψάλλει κενὸν τόξον*. Ion. 173.

785. *οὐ γὰρ ἄλλ'* —] Cf. Iph. T. 1005. Suppl. 570. Arist. Nub. 232. *ὑπερβάλλει*] *ὑπερβαλεῖ* malit Naber.

789. *ὅπλ' ἐπαίρεσθαι θεῶ*] Cf. Iph. T. 1484. *λόγῃν, ἣν ἐπαίρουμαι ξένοις*. Qu. *Βρόμιος οὐ σ' ἀνέζεται* —.

791. *κινοῦντα Βάκχας σ' εἰσορῶν* (pro *εὐίων*) *ὁρῶν ἄπο* F. W. Schmidt. Qu. *κινοῦντα Βάκχας εὐίας σ'* —.

792. Cf. Arist. Ran. 202. *οὐ μὴ φλναρήσεις ἔχων ἄλλ' ἀπιβὰς | ἑλῆς προθύμως*;

793. *σώση τόδ'*] *κλήσεις στόμ'* F. W. Schmidt. *πάλιν ἀνα-*

ρέψω δίκη] πάλιν ἀναστρέψω χέρας F. W. Schmidt. Cf. Suppl. 31. δ θεὸς πάντ' ἀναστρέφει πάλιν. Rhes. 332. Hel. 718.

795. πρὸς κέντρα λακτίζοιμι θνητὸς ὦν — θεῶ] Cf. Fr. 604. πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε τοῖς κρατοῦσί σου. Aesch. Ag. 1624. πρὸς ἄντρα μὴ λάκτιζε, μὴ παῖσας μογῆς. Iph. T. 1396. πρὸς κῦμα κτίζοντες.

796. θύσω φόνον γε — πόλεμον ταράξας] Qu. θήσω (θήσω rod.) φόνον τε — πολὺν ταραγμόν τ'.

798. φευξεῖσθε] φεύξεσθε malit Elmsl. Cf. ad Med. 604.

799. ἐκτρέπει] Qu. νιν τρέπειν. Mendosum certe est ἐκτρέπειν, pro quo requiri videtur verbum neutrum sensu τοῦ εἶκιν.

800. Cf. Aeschin. II. 162. συμπέπλεγμαι δ' ἐν τῇ πολιτείᾳ — θρώπων γόητι καὶ πονηρῶ. et ad Arist. Ach. 704. συμπλακέντα ἰδε τῶ Κηφισοδῆμορ.

802. ὅταν P. ὃ τὰν Scal. ὃ τὰν Elmsl. ὃ τὰν malit V. D. Mus. Crit. II. 666. coll. Apollonio Bekkeri p. 570.

805. εἰς με] Cf. ad Or. 734. Andr. 104, 2. οἶμοι τόδ' ἤδη δεινόν.

811. σφε] Pro αὐτάς. Cf. Aesch. Sept. 864.

814. λυπρῶς] λαμπρῶς conj. V. D. in Mus. Crit. II. 666. ll. Aesch. Cho. 807. τερπνῶς Br. χαίροιμ' ἂν εἰσιδὼν νιν ἐξωνω-
ρας F. W. Schmidt. Qu. ἴδοιμ' ἂν ἡδέως νιν —.

815. ὅμως δ'] Qu. καὶ πῶς.

820. τοῦ χρόνου δέ σ' οὐ φθονῶ] Qu. τοῦ χρόνου γὰρ οὐ φθονῶ. Cf. Hec. 238. ἔξεστ', ἐρώτα τοῦ χρόνου γὰρ οὐ φθονῶ. Eur. 333. κοσμεῖσθ' ἔσω μολόντες οὐ φθονῶ πέπλων. Sed sensus postulat, ni fallor, τοῦ χρόνου γὰρ σοι (aut γὰρ οὖν) φθονῶ.

821. βυσσίνους πέπλους] Cf. Pers. 125. βυσσίνους δ' ἐν πέ-
ποις πέση λακίς. Sept. 1039. βυσσίνου πεπλώματος. "βυσσίνους
πέπλους apud Graecos non nisi mulieres gestabant (cf. Aesch. Sept.
41.); apud barbaros viri quoque se illis induebant (Aesch. Pers.
9.), sed imprimis huc facit Soph. Fr. 342 D." (Herw.)

822. τί δὴ τόδ';] Cf. Ion. 275. τί δὴ τόδ'; ἀρ' ἀληθὲς ἢ μά-
λ' λέγεις; Her. 965. τί δὴ τόδ'; ἐχθροὺς τοιοῖδ' οὐ καλὸν κτανεῖν;

824. 825. Ut spurios excludunt Collmann et F. W. Schmidt.

824. καὶ τις εἰ πάλαι σοφός] καὶ τις εἰ λίαν σοφός Herwerden.
καὶ τις εἰ σοφός πάνν. Quod ad τις praepositum epitheto cf.
Ph. Ant. 951. ἃ μοιριδία τις ('στίν?) δύνασις δεινά.

824. εὖ γ'] Qu. εὖ τ'. αὐτὸ] Leg. τοῦτο. πάλαι σοφός]
μπαν σοφός (coll. Med. 1091. πάμπαν ἄπειροι. Andr. 140. πάμ-
ν τάλαινα νύμφα) aut σὺ πάνσοφος (coll. Herc. 188. Soph. Fr.
7.) F. W. Schmidt.

828. ἢ θῆλυν;] Scribe ἢ θῆλυν;

829. Affirmative haec acceperim.

835. δέρας mss. δέρος Weckl. Cf. Ion. 995. Ph. 1127. et ad
d. 5. 480. θύρσον τε P. θύρσον γε Lenting ad Andr. 887.

Herm. Weckl. V. Elmsl. ad Her. 5. Sic βλέπος βλέμμα, χρεῖς χρῆμα, δέος δεῖμα, ξέος ξεῖμα, etc.

837. αἷμα θήσεις] Lege αἷμα θήσει. Cf. Eur. Or. 823. μαροκτόνον αἷμα χειρὶ θέσθαι.

839. σοφώτερον γοῦν] Malim σοφώτερον γὰρ (aut τοῦτ').

842. μὴ γελᾶν P. μὴ ᾿γγελᾶν Pierson. Reisk. Elmsl. V. Elmsl. ad Med. 1329. Cf. Med. 1355. ἔγγελων ἐμοί. et ad Soph. Aj. 1042.

843. ἐλθόντ' mss. Weckl. ἐλθὼν recte. Kirch. Nauck. ἐλθὼν γ' F. W. Schmidt. Qu. ἐλθὼν.

847. εἰς βόλον καθίσταται] Cf. Rhes. 730. ἴσως γὰρ εἰς βόλον τις ἔρχεται. El. 582. ἦν ἐκοπάσωμαί γ' ὃν μετέρχομαι βόλον.

852. οὐ μὴ θελήσει P. Leg. οὐ μὴ θελήσῃ (ut in Ald.).

853. ἔξω δ' ἐλαύνων τοῦ φρονεῖν] Annon — τῶν φρονητῶν. Cf. Pind. Isthm. VI. 672. γλῶσσα δ' οὐκ ἔξω φρενῶν. Incert. apud Stob. Flor. p. 228. θυμὸν χαλίνου, μὴ φρενῶν ἐκτὸς πέσης. Trag. adesp. 142. ὁ θυμὸς αὐτὸν τῶν φρενῶν ἐξῆρ' ἄνω. Anth. Pal. VII. 104. 2. ὥστε φρενῶν ἐκτὸς δλισθες ἔων. Eur. Her. 709. σὺν φρενῶν οὐκ ἔνδον ὦν. Bacch. 359. μέμνηας ἤδη καὶ πρὶν ἐξέσσω φρενῶν. 850. ἔκστησον φρενῶν (αὐτόν). Iph. A. 136. γνώμας ἐτίσσει. Ion. 926. ἔξω δ' ἐγενόμην γνώμης. Herod. III. 115. ἐξέπλωσα τῶν φρενῶν.

860. ἐν τέλει θεός] In the rank (company) of heaven vertit Headlam, coll. Aesch. Sept. 237. ὦ ξυντέλεια (schol. τὸ κοινὸν ἄθροισμα τῶν θεῶν, μεταφορικῶς). Idem θεοῖς conjicit Qu. ὁ πέφυκε παντελῶς θεός —, aut δς πέφυκεν ἀνοσίους (ἐκνόμους, ἐκδίκους, ἀσεβέσιν) θεός —. ἔγγελῶσι μὲν F. W. Schmidt. δς πέφυκεν] Fort. ὡς πέφυκεν.

861. ἀνθρώποισι δ'] εὐσεβοῦσι δ' Herw. (Qui tamen v. 860. 861. suspectos habet, ut interpretamentum). εὐνοοῦσι δ' Badham Praef. Iph. T. p. 21. ἐννόμοισι δ' conj. Wecklein. ἀρθμίοισι Stadtmüller. Ita F. W. Schmidt, ἀγνοῖς δ' ἡπιώτατος θεός. Ipse malim εὐσεβοῦσι δ', aut εὐφρονοῦσι δ', id quod proponit Elmsleius. Qu. ἐννόμοισι δ', aut δσίοισιν δέ γ' —, aut ἀτελέστοισι δ'. Cf. 40. ἀτέλεστον οὔσαν τῶν ἐμῶν βακχευμάτων. Fr. 897, 6. καὶ προσομιλεῖν οὗτος ὁ δαίμων | ἡδιστος ἔφν θνητοῖς — τοῖς δ' ἀτελέστοις τῶν τοῦδε πόνων (τελῶν?) | μήτε συνείην etc.

863. λευκὸν πόδ'] I. e. nudum pedem. Cf. ad 220. θήσῃ] Malim στήσω.

866. χλοεραῖς ἐμπαίζουσα — ἡδοναῖς] Cf. Arist. Thesm. 975. ἦ πᾶσι τοῖς χοροῖσιν ἐμπαίζει.

867. λείμακος ἡδοναῖς] Qu. λείμακος ἐν μυχοῖς?

872. συντεῖνῃ δράμημα κυνῶν] Cf. El. 112. σύντεν', ὥρα (ῥάν?), ποδὸς ὀρμάν. Iph. T. 206. λοχίαν στερεράν παιδείαν Μοῖραι ξυντείνουσιν θεαί.

874. ἡδομένα] Malim ἄδομένα.

873. ὠκυδρόμοις τ' ἀέλλαις] Cf. Hor. Od. III. 27. 62. 'age procellae | crede veloci.'

876. σκιαροκόμον P. σκιαροκόμοιο Nauck. Weckl. Leg. σκιε-κόμοιο. Cf. Iph. T. 1246. σκιερὰ δάφνα. Fr. 308. ὦ σκιερὰ φυλλὰς.

877. τί τὸ σοφόν] τί τόσον Herw.

879. κορυφὰς] An κορυφάν?

886. τὰ θεῶν αὔξοντας] Cf. Theodect. 8, 6. πολλοὶ διὰ φόβον θεοῦς ἄν ἡύξον.

888. κρυπτεύουσι] Cf. Hel. 548. οὐ τί πον κρυπτεύομαι — ἐκ κλεψμάτων.

889. δαρὸν χρόνον πόδα] Cf. Herc. 702. χρόνος γὰρ ἤδη ρὸς ἐξ ὅτου etc. Aesch. Suppl. 516. δαρὸν χρόνον. Fr. 43. καὶ ὄνου προῦβαινε πούς. Arist. Ran. 100.

903. κύμα] χεῖμα Pal. Fortasse recte. Cf. Andr. 892. ὦ ναυοῖσι χειμάτων λιμὴν φανείς. Possis etiam κῆρα.

908. Cf. Soph. Fr. 536, 2. τὸ κατ' ἄμαρ ὅπως ἥδιστα πορύνων. il. 1089. τί ποτ' αὖ μοι τὸ κατ' ἡμαρ ἔσται; 'ἐτ' εἶσ' ὕπεισ' e. ὑπάρχουσι) Herw. Qu. θνατοῖς αὐτ βροτοῖς.

910. Cf. Hec. 628. κείνος ὀλβιώτατος ὅτω κατ' ἡμαρ τυγχάνει δὲν κακόν.

912. Cf. Rhes. 642. σὲ τὸν στρατηγὸν καὶ κασίγνητον λέγω, | πορ, καθεύδεις;

913. σπεύδοντά τ' ἀσπούδαστα] Cf. Iph. T. 190. σπεύδει δ' τούδασι' ἐπὶ σοὶ δαίμων.

917. πρέπεις — μιᾷ] πρέπεις δὲ Κάδμου θυγατέρων μορφῇ v F. W. Schmidt. Cf. Alc. 1121. βλέπον δ' ἐς αὐτὴν εἴ τι σῇ εἰτ' πρέπει | γυναικί. Pind. P. II. 69. εἶδος γὰρ ὑπεροχωτάτα ἔπεν οὐρανία θυγατέρι Κρόνου. μορφῇ] Malim cum Musgravio ρφήν. Cf. Aesch. Suppl. 307. πρέποντα βουθόρῳ ταύρῳ δέμας.

919. Θήβας — πόλισμ' ἐπτάστομον] Cf. Soph. Fr. 705, 1. Θή-; λέγεις μοι τὰς πύλας ἐπταστόμους.

925. τίς (pro τί) φαίνομαι δῆτ; conj. Elmsl.

928. ἔνδον] del dubitanter Herw.

935 sq. ζῶναί τέ σοι — πέπλος] Cf. Med. 1163. διέρχεται γας — δώροις ὑπερχαίρουσα, πολλὰ πολλάκις | τένοντ' ἐς ὄρθον ιασι σκοπουμένη. Qu. ζῶναί τί σοι —.

935. πέπλων στολίδες] Cf. Phoen. 1498. στολίδα κροκόεσσαν ῖσα. Hel. 1375. νεβρῶν — στολίδες. Alc. 215. στολμὸν πέπλων. dr. 148.

938. παρὰ τένοντ'] I. e. παρὰ τὸν ἀριστερὸν πόδα, ut explicat Asleius ad Med. 1134.

939. 940. Mire hos duo versus, quibus a Pentheo nihil pondetur, dialogum interrumpere observat Herwerden,

946. ταισιδ' ὠλέναις στρέφειν F. W. Schmidt.
947. δύναι' ἄν, εἰ βούλοιο] Cf. ad Aesch. Ag. 1049. 1394.
τὰς δὲ πρὶν φρένας οὐκ εἶχες ὑγμεῖς] Cf. Isocr. 234 B. ἡ περὶ τὸ
σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν ὑγίεια.
952. ἔχει συρρίγματα] Cf. Soph. Phil. 212. οὐ μολπὰν οἰκίσσας
ἔχων.
955. κρύνυι σὺ κρύνυιν —] Cf. Iph. A. 1182. δεξιόμεθα δέξιν
ἦν σε δέξασθαι χρεῶν. κρυφῆναι P. κρυφθῆναι Ald. Lob. ad
Aj. 1145.
962. μόνος γὰρ ἀστῶν εἰμ' ἀνὴρ Elmsl. ad Suppl. 303. Cf.
Arist. Lys. 145. ὦ φιλιότη σὺ καὶ μόνῃ τούτων γυνή.
963. πόλεως τῆσδ' ὑπερκάμνεις] Cf. Iph. A. 918. ὑπερκάμνεις
τέκνων. μόνος — μόνος] Cf. Alc. 722. φίλον τὸ φέγγος τοῦ
τοῦ θεοῦ, φίλον.
968. ἀβρότητ' ἐμὴν λέγεις] ἀβρότητ' ἐμοὶ λέγεις Elmsl. Malin.
ἀβρότητά μοι λέγεις. Cf. Arist. Pl. 637. λέγεις μοι χαράν.
970. Cf. Rhés. 182. χρεὶ δ' ἐπ' ἀξίους πονεῖν.
971. δεινὸς σὺ δεινὸς —] Cf. 654. σοφὸς σοφὸς σὺ, etc.
Andr. 244.
972. οὐρανῷ στηρίζον] Cf. 1082. πρὸς οὐρανὸν — ἐπὶ οὐρανῷ
φῶς σεμνοῦ πυρός. Hipp. 1206. ἱερὸν εἶδομεν | κῦμ' οὐρανῷ στη-
ρίζον. Hom. Il. 4, 443.
976. ἄλλα δ' αὐτὸ σημαίνει] Cf. Phoen. 632. αὐτὸ σημαίνει
Andr. 264. τὸ δ' ἔργον αὐτὸ σημαίνει τάχα. Or. 1131. ἐκ' αὐτῶν
δηλοῖ τοῦτο γον ἢ τείνειν χρεῶν.
978. ἔχουσι] ἄγουσι recte F. W. Schmidt, coll. 115. Βρόμος
εὐτ' ἂν ἄγῃ θιάσους. Dem. de Cor. 260. τοὺς καλοὺς θιάσους ἄγον
980. γυναικομίμῳ στολᾷ] Cf. Fr. 185, 3. γυναικομίμῳ ἡμε-
τέροις μορφώματι. Soph. Fr. 702. γυναικομίμοις ἐμπρέπεις ἐσθί-
μασιν.
982. λευγαῖς ἀπὸ πέτρας] Cf. Phoen. 836. ἐς τὸ λευρὸν πίδα.
Hec. 700. ἐν ψαμάθῳ λευγαῖ. Iph. T. 1429. λαβόντες αὐτοὺς ἡ κατὰ
στύφλον πέτρας | ῥύψωμεν ἢ σκόλοπι πῆξωμεν δέμας. πρώτα
νιν] πρώτα νιν olim Dind., postea vulgatam retinens coll. v. ant.
1002.
984. μαινάσιν δ' ἀπύσει] Cf. Rhés. 776. ἤπνυσα δ' αὐτοῖς. Arist.
Eq. 1023. πρὸ σοῦ γὰρ ἀπύω.
986. δριοδρομῶν] δριοδρομῶν malit V. D. in Mus. Crit. II. 668.
989. ἐξ αἵματος] ἀφ' αἵματος (et uno versu οὐ — ἔφατ) V. D.
in Mus. Crit. II. 668.
990. λεαίνας — γένος] Cf. Aesch. Ag. 1258. δέπνους λεάν.
γένος] Qu. γόνος.
994. διαμπαξ] Cf. Aesch. Prom. 65. Suppl. 548. 945.
996. Aut hic τόκον, aut γόνον in v. 1016. legerit Elmsl.
998. μανείσῃ πραπίδι] Cf. Pind. P. II. 112. χαύνα πραπίδα.

999. Cf. 33. αὐτὰς — ᾧσθησ' ἐγὼ | μανίαις, ὄρος δ' οἰκοῦσι
αἰράκοποι φρενῶν (φρένας?).

1002. γινώμαν σώφρον' —] Cf. 393. τὸ σοφὸν δ' οὐ σοφία,
| τε μὴ θνητὰ φρονεῖν βραχὺς αἰών. ἀπροφάσιτος] ἀπροφα-
στοις Weckl. ἀθάνατον ἀπροφάσιτον Matth. Cf. Xen. Cyr. II.

10. σύμμαχοι ἀπροφάσιτοι.

1003. ἐς τὰ θεῶν mss. εἰς τὰ τε θεῶν Matth.

1004. βρότειόν τ'] βροτείων τ' Matth.

1005. τὸ σοφὸν οὐ φθονῶ καιρῶ θηρεύουσα Matth. τὸ σοφὸν
| φθονῶ καιροῦ θηρεύουσα Seager in Class. Journ. XX. 275.

1006. τῶν ἀεὶ] χρεὼν αὖ Matth. τὰ δ' ἕτερα μεγάλα φα-
ρὰ] ἕτερα μεγάλα (μεγάλα) φανερά τ' W. Headlam.

1010. δίκας ἐκβαλόντα] Cf. Hec. 1129. ἐκβαλὼν δὲ καρδίας
βάρβαρον. Fr. 339, 2. ἐκβαλόντ' αὐθαδῖαν.

1017. φάνηθι ταῦρος] Cf. 1159. ταῦρον προηγητῆρα συμφορᾶς
ων. Pind. Ol. XIII. 18. ταὶ Διωνύσου πόθεν ἐξέφανεσιν σὺν βοῇ-
τα Χάρπιες διθυράμβω; Plut. Quaest. Gr. 36. ἐλθεῖν, ἤρω Διόνυνσε,
| ἰον ἐς ναὸν ἄγνων | σὺν Χαρίτεσσιν ἐς ναὸν | τῷ βοέῳ ποδὶ θύων. |
ξε ταῦρε, ἄξει ταῦρε! Lobeck. Aglaoph. p. 484.

1019. πυριφλέγων] Malim πυρὶ φλέγων (sic). Cf. Ion. 195.
ανὸν πυρίφλεκτον. Cycl. 297. πυριστάκτω πέτρῳ.

1024. πεσόντα] Qu. πεσόντι.

1025. ὀδόντος pro δράκοντος (coll. Suppl. 703. λόχος δ' ὀδόν-
| ν ὄφεος etc.), aut ἄρεος pro ὄφεος conj. Elmsl.

1026. δς —] Cf. 264. τὸν σπείραντα γηγενῇ στάχυν. 1314.

1028. ὥς σε στέναζω —] Cf. Med. 53. χρηστοῖσι δούλοις ξυμ-
| ρὰ τὰ δεσποτῶν | κακῶς λίνοντα etc.

1029. τί μηνύεις P. τι μηνύεις Ald. τι (ecquid) μηνύεις Elmsl.
Suppl. 303., coll. Hipp. 857.

1035. εὐάζω] Cf. 67. Cycl. 495. δς εὐάζει βοτρύων φίλαισι
γαῖς.

1041. ἔννεπε] ἔνεπε Monk. ad Hipp. 579. ἔνεπέ μοι τί ποτ'
α κακόν.

1042. ἄδικά τ'] Qu. ἄδικά γ'.

1043. θεράπνας] Cf. Tro. 211. τὰν ἐχθίσταν θεράπναν Ἑλένας.
| γς. 370. Πηλιάδες θεράπναι.

1044. ἐξέβημεν Ἀσωποῦ ῥοάς] Cf. Herc. 82. οὔτε γαίης ὄρι'
ἐκβαίμεν λάθρα. Iph. T. 98. πότρε δωμάτων προσαμβάσεις |
βησόμεσθα; Plat. Resp. V. 461 B. ὅταν οἱ ἄνδρες τοῦ γεννᾶν ἐκ-
| ἰσι τὴν ἡλικίαν. Similiter Phoen. 1173. κλίμακ' ἐκπέρα ποδὶ.

1045. Κιθαιρώνειον] Cf. Arist. Th. 996. ἀμφὶ δὲ σοὶ κτυπεῖται
θαιρώνιος ἡχώ.

1051. ἄγκος] Convallis. Cf. Hom. Il. 20, 490. Od. 4, 337.
| ροδ. VI. 74. ὕδωρ ὀλίγον φαινόμενον ἐκ πέτρης στάζει ἐς ἄγκος.
| η. Anab. IV. 1. 7. ἐν τοῖς ἄγκεσσι τε καὶ μυχοῖς τῶν ὀρέων.

Theocr. VIII. 33. Cyneg. 10, 19. Nusquam alibi legitur apud Atticos poetas.

1052. *συσκιάζον*] Cf. Suppl. 1218. *συσκιάζοντας γέννν*. For *συσκιασθέν*.

1053. *καθῆντο*] Legitur praeterea Arist. Ran. 991.

1055. *ἐξανέστερον*] Qu. αὖ κατέστερον.

1056. *ἐκλιποῦσαι*] *ἐμπλέκουσαι* Madvig.

1057. *ἀντέκλαζον*] Cf. Andr. 1146. *κραυγὴ πέτραισιν ἀντέκλαζεν*.

1060. *ἐξικνοῦμαι Μαινάδων*] Cf. El. 616. *τί ὄντα δρῶντες τοῦδ' ἂν ἐξικνοίμεθα*; *ἄσσοι νόθων* P. Weckl. *πρόσωθεν ὧν αὐτῶν* *ἄσσοις ἀθρῶν* F. W. Schmidt. *ἄσσοι μόθων* Musgr. Dind. etc. Ipse correxerim *δρᾶν ὅπου* (to see where they are). Tentabam etiam *ἄσσοις δρᾶν* (vel *ἰδεῖν*). (Cf. Hel. 121. *αὐτὸς ἄσσοις εἰδόμεν*. Ion. 193. *πρόσιδ' ἄσσοισιν*.) Aut *μαθεῖν ὅπου* (aut *δοῖαι*), aut *ἄσσοι*; *δρᾶν*, aut *ὥστ' ἐκμαθεῖν*, aut *δρᾶν σαφῶς*, aut *δρᾶν ὄχλον*.

1065. *κατῆγεν ἦγεν ἦγεν*] Sic Arist. Eq. 1155. *πρόπαλαι πάλαι*. Similes locos contulit Elmsleius, Med. 1251. *κατίδεται ἰδίῃ*. Hec. 166. *ἀπωλέσας ὠλέσατε*. Or. 180. *διοιχόμεθ' οἰχόμεθα*. Alc. 400. *ἐπάκουσον ἄκουσον*. Vide tamen num scripserit Euripides *κατῆγε μᾶλλον μᾶλλον*. Cf. ad Iph. T. 1406. *μᾶλλον δὲ μᾶλλον πρὸς πέτρας ἦει σκάφος*. Parum placet Naberi conjectura *κατῆγεν ἦρέμ' ἦρέμ'*, quamvis propius ad codicis scripturam accedens.

1066. *κυκλοῦται* P. *κυκλοῦτο* Ald. Leg. *ἐκυκλοῦτο*. Cf. ad Aesch. Pers. 376.

1067. *τόρνω*] Unde *τορνεύειν*, Angl. to turn. Cf. Herod. IV. 36. *οἱ Ὀκεανὸν τε δέοντα γράφουσι πέριξ τὴν γῆν*, *ἐοῦσαν κυκλοῦσιν ὥς ἀπὸ τόρνου*. *ἔλκει* (*ἔλκη* corr.) *δρόμον* P. *ἔλκειν δρόμον* Seager in Class. Journ. XX. 275. *ἐλικόδρομον* Reisk. Weckl. *γραφόμενος*] Suspectum. Qu. *στρεφόμενος*. Cf. Soph. Fr. 713, 1. *ἐν περὶ θεοῦ τροχῷ κυκλεῖται*.

1068. Ovid. Met. VII. 440. 'qui poterat curvare trabes et agebat ab alto | ad terram late sparsuras corpora pinus.' Cratin. II. 217. Arist. Ran. 966. *πιτυοκάμπτας*.

1069. *ἐργματ'*] Cf. Or. 161. Hipp. 1107.

1071. *μεθίει*] Imperfectum, ut *ἀνίει* Cratin. II. 110.

1072. *ἀναχαιτίσει νιν*] Cf. Hipp. 1232. *ἔσφηλε κἀναχαιτίσει* Dem. Ol. II. p. 20. *μικρὸν παῖσμα ἅπαντα ἀναχαιτίσει καὶ διέλκων*.

1073. *δρῶν αἰθέρ'*] *αἰθὴν* — Herw., coll. Aj. 822. Qu. *ἰερὸν* (aut *ὑγρὸν*) —. *δρῶν δ'* —] Hunc versum ab Euripide abjudicat Herwerden ad Ion. 641.

1076. Post *ἄνω* virgula tantum distinguit Seager in Class. Journ. XX. 275.

1078. *ὥς μὲν εἰκάσαι*] Qu. *ὥς γ' ἐπεικάσαι*, aut *ὥς ἐπεικίσαι*. *φανή τις*] Qu. *θεῶν τις*.

1082. πρὸς οὐρανὸν — ἐστήριξε] Cf. 972. ὥστ' οὐρανῷ στη-
 ζῶν εὐρήσεις κλέος. Thuc. II. 49. ὁπότε ἐς τὴν καρδίαν στηρίζαι.

1083. φῶς σεμνοῦ πυρός] An φῶς σεμνὸν πυρός? Cf. Phoen.
 182. τὸ σεμνὸν πῦρ Διός.

1084. σίγησε δ' αἰθῆρ] αἰθῆρ δ' εἰόγα conj. Elmsl.

1085. εἶχε] Praestat ἔσχε.

1089. συντόνους δρομήμασι] Cf. 870. συντεῖνῃ δρόμημα κυνῶν.
 l. 112. σύντειν' (ᾠρα) ποδὸς δρμάν.

1090. ἥσσονας] Qu. ἥσσονα.

1094. ἀγμῶν] Cf. Iph. T. 252. κοίλωπὸς ἀγμὸς, πορφυρευτικάι
 ἔργαι. Nicand. Ther. 146. κοίλῃ τε φάραγξ καὶ τροχέες ἀγμοί.
 lex. 391. κνώδαλα φνικιόεντας αἰεὶ περὶ βόσκειται ἀγμούς. Anglice,
 avines.

1096. αὐτοῦ χερμάδας — ἔρριπτον] Cf. Cycl. 51. ῥίψω πέτρον
 v. et ad Aj. 154. τῶν γὰρ μεγάλων ψυχῶν ἰεῖς | οὐκ ἂν ἀμάρτοις.

1103. ξυγκεραυνούσαι] Cf. Cratin. 187, 4. αὐτοῦ — τοὺς κα-
 σκούς συγκεραυνώσω σποδῶν.

1105. ἐξήνυτον] Cf. Med. 649. Or. 1685. Soph. Aj. 927.

1122 sq. ἡ δ' ἀφρὸν —] Cf. Med. 1174. Herc. 931 sq.

1122. διαστρόφους κόρας ἐλίσσονο'] Cf. 1165. Soph. Tr. 794.
 ἀστροφον' | ὀφθαλμὸν ἄρας. Aj. 69. ὀμμάτων ἀποστρόφους | αὐγὰς
 τείρω σὴν πρόσσφιν εἰσιδεῖν. Eur. Herc. 868.

1124. ἐκ Βακχίου κατεῖχετ'] I. q. Βακχίῳ κατεῖχετο. Sic Hipp.
 !. κατέσχετο | ἔρωτι δεινῷ. Ph. 792. θανάτῳ κατέχῃ. Fr. 1132, 27.
 ἄτροις ἀφύκτοις κατασχεθεῖς. ἔπειθέ νιν] ἐπειδέ (agnovit) νιν
 argold. Ipse malim ἔλενσέ νιν.

1125. ὠλέναις] Numerosius fore ὠλέναισ' monet Elmsleius
 l. Suppl. 430.

1126. ἀντιβᾶσα] Cf. Arist. Ran. 202. οὐ — ἀντιβὰς | ἑλᾶς
 ἰοθύμωσ;

1128. εὐμάρειαν ἐπεδίδου χερσὶν] Cf. Fr. 181, 2. ἐζήτησε γὰρ |
 κοισιν εὐμάρειαν ἡ τεκοῦσά νιν. 223 C. εὐμάρειαν χειρὶ θήσει
 κτόνων.

1129. τὰπὶ θάτερ'] Alteram partem. Cf. Cratet. II. 237.
 δέπω 'πὶ θάτερ' ὁπτός εἰμι.

1130. Αὐτονόη τ'] Leg. Αὐτονόη δ'.

1131. ἦν δὲ πᾶσ' —] V. Elmsl. ad similem locum Her. 40.
 οἷν γερόντιον δὲ στρατηγεῖται φυγῇ, | ἐγὼ μὲν ἀμφὶ τοῖσδε καλ-
 ῖνων τέκνοις, | ἡ δ' αὖ τὸ θῆλυ — σώζει. ἐπείχε] ἐπείχε
 rgebat, incitabat) Madvig. Redde instabat. Cf. Her. 847.
 ῥουσθέως | πῶλοις ἐπείχε. Hom. Od. 22, 75. ἐπὶ δ' αὐτῷ πάντες
 ὤμεν | ἀθρόοι.

1132. ὁ μὲν στυγνάζων P. ὁ μὲν στενάζων Ald. Qu. ὁ μὲν
 τέναζεν —.

1134. αὐταῖς ἀρβύλαις] Cf. Hipp. 1189. αὐταῖσιν ἀρβύλαισιν ἀρμόσας πόδα.

1137. στύφλοις πέτραις] Cf. Iph. T. 1429. Aesch. Prom. 748. ἀπὸ στύφλου πέτρας. Pers. 306. στύφλους — ἀκίας.

1141. ὀρεσιτέρου — λέοντος] Cf. Soph. Phil. 391. ὀρεσίτερον — Γᾶ.

1147. τὸν καλλίνικον. ἡ δάκρυα νικηφορεῖ conj. Madvig. "Epiphonema hoc est et exclamatio nuntii miserantis."

1155. τοῦ δράκοντος ἐκγενέτα Πενθέως] Cf. Andr. 128. ἀκακεδαίμονος ἐκγενέταισι.

1157. νάρθηκά τε πιστὸν Ἴδαν ἔλαβεν] νάρθηκά τ' ἐπὶ [?] στυμνῇ Ἴδιαν ἔλαβεν N. Macnicol in Class. Rev. III. 72., coll. 857—859.

1159. προσηγητήρα] Cf. Fr. 816, 2. τυφλὸν προσηγητήρος ἐξετημένον. Confer προσηγητής Soph. O. R. 1292. Ant. 990.

1162. καλὸς ἀγών, ἐν αἵματι σιάζουσιν χεῖρα —] Leg. καλὸς ἀγὼν ἐσθ' αἵματι —.

1179. πρῶτα; ΑΓ. Ρ. πρῶτά γ'; Matth. πρῶτον malit Elmleius ad Med. 1334. etiam Hart. Weckl.

1188. πρέπει γ' ὥστε θῆρ ἄγραυλος φόβῃ] Cf. Aesch. Pers. 247. τοῦδε γὰρ δράμημα φωτὸς Περσικὸν πρέπει μαθεῖν. Aesch. Soph. El. 664. πρέπει γὰρ ὡς τυράννος εἰσορᾶν. et Aesch. Ag. 562. δρόσοι (δμβροί?) — τιθέντες ἐνθηρον τρίχα.

1195. ἐπαινέσεται] Sed ἐπαινέσω est Her. 301. Ita ναυστολήσεται (Tro. 1048.) et ναυστολήσω (Hec. 634.).

1205. ἀγκυλωτοῖς] Qu. ἀγκυλωτοῖς, quam formam ter habet Aeschylus. Sed Arist. Av. 1180. ἡγκυλωμένους. Cf. Hipp. 220. ῥῆναι Θεσσαλὸν ὄρπακ'.

1206. λευκοπήχει χειρῶν ἀκμαῖσι] Cf. Phoen. 1370. ἐπὶ κρατὶ τε λευκοπήχεις κτύπους χειρῶν. Hipp. 200. εὐπήχεις χεῖρας.

1207. χειρῶν ἀκμαῖσι] Cf. Aesch. Pers. 1017. πέπλον δ' ἔρειται κολπίαν ἀκμῇ χειρῶν. Eum. 348. βαρυπεσὴ καταφέρω ποδὸς ἀκμῇ. Epicrat. com. III. 369. κρέα πυρὸς ἀκμαῖς ἡνθισμένα. Arist. Ran. 1352. περὺγων ἀκμαῖς (Eurip.). Soph. O. R. 1243. κόμην ἀπὸ ἀμφιδεξιῶν ἀκμαῖς. 1034. διατόρους ποδοῖν ἀκμάς.

1214. κρατὰ τριγλύφοις] Qu. τριγλύφοις κάρα.

1216. βάρος] Qu. δέμας, cadaver.

1221. δυσσευρέτω] δυσσεύρετον Reisk. (Recte, opinor.) δυσσευρέτως Herm.

1231. ἄκραν' ἡκούσαμεν] Cf. Iph. T. 520. ἔστιν γὰρ οἴτως οὐδ' ἄκραν' ἡκούσατε.

1244. ὦ πένθος οὐ μετρητὸν] Cf. Hec. 783. ἀμετρήτων πόνον. οὐδ' οἷον τ' ἰδεῖν] Qu. οὐδ' οἷον φέρειν, αὐτὸ οὐ φανερὸν λέγειν.

1245. φόνον ταλαίνας χειρῶν ἐξεργασμένων mss. Qu. φόνον τάλανα χειρῶν ἐξεργασμένη.

1259. ὡς ἴδῃ] Imo ὡς ἴδοι.

1268. διυπετέστερος] Cf. Rhés. 43. διυπετῇ — σταθμά. Hom. 16, 174. διυπετέος ποταμοῖο.

1271. ἔννους] Cf. Aesch. Prom. 444. ὧς σφας — ἔννους ἔθηκα αὐτῶν φρενῶν ἐπηβόλους.

1272. ἀποκρίναι' ἂν σοφῶς vulg. Lege ἀποκρίναι' ἂν σαφῶς. (teisk. Musgr. Br.). V. Elmsl. ad Ach. 401.

1273. ὡς λέγουσ'] εἰς δόμους F. W. Schmidt. Herw.

1274. σπαρτῶ μ' ἔδωκας εἰς δόμους Ἐχίον F. W. Schmidt, III. El. 1249. Πυλάδην μὲν Ἠλέκτραν δὸς ἄλοχον εἰς δόμους.

1277. ἐμῇ τε καὶ πατρὸς κοινωνίᾳ] Cf. Phoen. 774. σοῦ τε πατρὸς ἐμῇ τε καὶ πατρὸς κοινωνίᾳ]

1280. νῦν] Qu. νῦν (ῥ).

1284. προσεικέναι] Legitur etiam Arist. Eccl. 1161.

1285. οἰμωγμένον] Qu. ἡμαγμένον (Musgr.). ἢ σε γνωρίσαι] El. 850. μὴ με κτείνετε.

1287. δύστην' ἀλήθει' ὡς] Qu. δύστην' ἀληθῶς ὡς, vel δύστην', ἀπόστηθ' ὡς —. Sed latet fortasse in ἀλήθει' vocativus nominis proprii alicujus. ὡς ἐν οὐ καιρῷ πάρει] Cf. Hipp. 196. καὶ ἀπόδειξιν.

1288. τὸ μέλλον] Cunctatio. καρδία πῆδημ' ἔχει] καρδίας πῆδημ' ἔχει aut καρδίᾳ (Canter.) πῆδημ' ἄγει F. W. Schmidt. Nil statandum: πῆδημ' ἔχει enim valet φοβεῖται. Cf. Ion. 572. τοῦτο μ' ἔχει πόθος, ὅπως σὺ τ', ὦ παῖ, μητέρ' εὐρήσεις σέθεν etc. d malim καρδίαν πῆδημ' ἔχει. Cf. Arist. Nub. 1392. Qu. καρδία πῆδαν ποιῇ.

1291. Lege ἢ κατ' οἶκον —; (sic).

1296. ἐξεβακχεύθη πόλις] Cf. Tro. 408. εἰ μὴ σ' Ἀπόλλων βακχεύσει φρένας. Suppl. 1001. ἐκβακχευσάμενα. Iph. T. 1243. ν βακχευθεῖσαν Διονύσῳ Παρνασσίον κορυφάν.

1297. ἄρτι μανθάνω] Cf. Alc. 940. λυπρὸν διάξω βίον· ἄρτι μανθάνω. Arist. Lys. 1008. ἴβριν (γ') ὑβριθεῖς Heath. msleius.

1309. ᾧ δῶμ' ἀνέβλεψ'] Cf. Herc. 435. εἰς δὲ σὰς χέρας βλέψας δώματ' οὐ παρόντος.

1312. δίκην γάρ —] Lege δίκην γ' (vel δ') ἂν —. ἀξίαν ἱμβανες mss. ἀξίαν ἂν ἔλαβεν ἂν Elmsl. ad Her. 852. ad Med. 6. et Ed. Rev. XXXVII. 67. Recte. Cf. Tro. 412. εἰ δ' ἦσαν οἱ, χορηγὸς ὦν ἐλάνθανεν (l. ἂν ἔλαθεν ἂν). Soph. El. 903. οὔτε ὅσ' ἐλάνθανεν (l. ἂν ἔλαθεν ἂν). Cf. Herod. I. 115. λόγον εἶχε γένα ἐς δ' ἔλαβε τὴν δίκην. Excideret, opinor, ἂν post ἀξίαν, stea metri causa ἔλαβεν ἂν in ἐλάμβανεν corruptum est.

1316. ἐξήμῃσα κάλλιστον θέρος] Cf. Fr. 419, 4. ἐπειτ' ἀμᾶσθε. νδε δύστηνον θέρος. Aesch. Agam. 1662. ἐξαμῆσαι πολλὰ (κάστα?) τετηνον θέρος. Pers. 823. πόλει] Qu. πολλοῖς aut ἐχθροῖς.

1322. ταράσσει καρδίαν] Cf. Arist. Ach. 315. ἔπος — ταράζει-
κάρδιον.

1323. ὡς κολάζω] Fort. ὡς κολῶ 'γώ.

1326. δαιμόνων ὑπερφρονεῖ] Cf. Fr. 545, 2. τὸν ξυνόνθ' ὑπερ-
φρονεῖ.

1327. σὸς — παῖς παιδὸς] Cf. Andr. 584. οὐμὸς δέ γ' αὐτῇ
ἔλαβε παῖς παιδὸς γέρας.

1337. νόστον ἄθλιον πάλιν] Cf. Suppl. 1209. καὶ κακὸν νό-
στον πάλιν.

1338. Qu. σγήσουσι δέ σ' (pro σε δ').

1343. εὐδαιμονοῦτ' ἄν] ηὐδαιμονεῖτ' ἄν recte, opinor, Musgr.

1345. ἦδετε] εἰδότες (?) Naber. Cf. Soph. O. R. 1232. ἦδεμιν.

1352. Cf. Alc. 544. σοι μυρίαν ἔξω χάριν.

1355. μοι τὸ θέσφατον] Lege μούστὶ θέσφατον.

1360. καταιβάτην] Cf. Arist. Pac. 42.

1364. ὄρνις δπως] Notanda producta posterior in ὄρνις ut
apud Aristophanem. Apud tragicos plerumque corripitur. ὄρνις
— κύκνος] Cf. Hel. 19. κύκνον μορφώματ' ὄρνιθος λαβών. Soph.
Aj. 629. ὄρνις ἀηδών. Fr. 300. ὄρνιθος — πέρδικος. et ad Av. 79.
τροχίλος ὄρνις οὔτοσί. δπως κηφήνα] Cf. Tro. 191. ὡς κηφί-
ἐπὰν] ἐπὴν Herm. πολιόχρως recte mss. πολιόχρων Musgr.
Dind. Cf. Arist. Vesp. 1064. κύκνον τ' ἔτι πολιώτεραι δὴ αὐτὸ
ἐπανθοῦσιν τρέχες.

1367. ὁ φύσας χά (l. καὶ) τεκῶν ὑμᾶς πατήρ.

1371. τὸν Ἀρισταίου] χυθόν' Ἀρισταίου recte Musgr.

1372. στέρομαι P. στένομαι Elmsl. et Karsten. ad Ag. 1414
Cf. Med. 996. Aesch. Sept. 872. στένομαι. Pers. 62. στένεται.

1376. τοὺς σοὺς, πάτερ, εἰς οἴκους Herm. et V. D. in Mus.
Crit. II. 671. Cf. 1360. 1369. 1377.

1378. ἀγέραςτον — δνομα] Cf. Hec. 117. τύμβον ἀγέραςτον.

1381 sq. Cf. Her. 19. πέμπων δπου γῆς πυνθάνονθ' ἰδοιμί-
νους, etc.

1382. ληψόμεθ' Elmsl. λήψομαι Erf. ad Soph. Aj. 191.

1383. ἔλθοιμι δ' ὅπου —] Cf. Herc. 740. ἤλθες χρόνῳ μὲν οἱ
δίκην δώσεις θανάων. Hipp. 732. ἀλιβάτοις ὑπὸ κενθμῶσι γενοίμαν, ἵνα
με περοῦσαν ὄρνιν θεὸς — θεῇ· ἀρθεῖν δ' ἐπὶ πόντιον αἶμα.

1384. εἰσίδοι] Qu. ἄν ἴδοι.

1386. μήθ' ὅτι θύρσον μνήμ' ἀνάκειται] Lege μήτε τι θύρσον —

1387. Βάκχαις] Βάκχαι Madvig. Pro ἄλλαισι qu. αἰνοῖσι
Βάκχαισι cod. Βάκχαις Musgr. Βάκχαι recte Naber. Cf. Arist.
Lys. 520. πόλεμος (πολέμου?) δ' ἀνδρεσι μελήσει.

HECUBA.

1. Cf. Tro. 1. ἦκω λιπὼν Αἰγαῖον ἀλμυρὸν βάθος | πόντιον
Τοσειδῶν. Andr. 1232. ἦκω Θέτις λιποῦσα Νηρέως δόμους. El.
281. Bacch. 1. 661. Fr. 1069. Arist. Fr. 199 a. ἦκω Θεαρίωνος
ῥοποῳλίον | λιπὼν, ἔν' ἐστὶ κριβάνων ἐδώλια. 198. καὶ τίς νεκρῶν
ευθυμῶνα καὶ σκότου πύλας | ἔτλη κατελθεῖν; Aesch. Eum. 1036.
ἄς ἐπὶ κεύθεσιν ὀγυγίοισι. Soph. Ant. 818. κεύθος νεκύων. Menand.
V. 174.

2. Cf. Aesch. Ag. 646. χωρὶς ἡ τιμὴ θεῶν.

5 sq. Cf. 1112. Tro. 868. γῆ δορὶ πεσοῦσ' Ἑλληνικῶ. 1161.
299. Rhes. 398.

6. κίνδυνος — πεσεῖν] Cf. Or. 118. φόβῳ προσελθεῖν,

16. δόξματα] ἐρείσματα Scal. Schol. πύργοι. Cf. Hipp. 1459.
κλεῖν' Ἀθηναίων Παλλάδος θ' ὀρόματα. Iph. A. 952.

19. Cf. Rhes. 930. ἐνθ' ἐκτραφεὶς κάλλιστα etc.

20. τροφαῖον — ἡψόμην] Cf. Aesch. Agam. 1160. ἀμφὶ σὰς
ῖονας τάλαιν' ἡνυτόμαν (l. ἀψανόμαν) τροφαῖς. ὥς τις πόρθος
ὑψόμην] Ex Homero Il. 18, 56. ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ Ἴσος. τρα-
εῖς νέος τις πόρθος ἡψόμην δέμας F. W. Schmidt, coll. Ion. 53.
ς δ' ἀπηνδρώθη δέμας. τάλας] καλαῖς Wakef. S. C. § 78. ῶν.
ῖος. Cf. Plat. Prot. 334 B. πόρθους καὶ τοὺς νέους κλῶνας.

26. Cf. Hel. 1396. μεθεῖναι σῶμ' ἐς οἶδμα πόντιον.

27. ἔν' ἔξη] Cf. 712. 1245.

29. διαύλοις] Metaphorice, ut in Aesch. Ag. 335. δεῖ γὰρ πρὸς
ῖους νοστήμου σωτηρίας | κάμψαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν.

30. ἀκλαντος, ἀταφος] Cf. Soph. Ant. 29.

32. τριταῖον ἤδη φέγγος] Qu. τρίτον τόδ' ἤδη φέγγος. Cf. ad
ipp. 275. τριταῖαν γ' (τρίτην τήνδ'?) οὖσ' αἰσιτος ἡμέραν. αἰωρού-
ενος] Cf. Soph. El. 1390.

35. ἔχοντες] Malim λιπόντες. ἥσυχοι θάσσουσ'] Cf. Bacch.
22. ἥσυχος θάσσων. Hel. 1090. ἥσυχοι καθώμεθα. Soph. Aj. 325.
rist. Eccl. 152. ἐκαθήμην ἥσυχος.

39. εὐθύνοντας] V. Porson. ad h. l. et Elmsl. ad Her. 801.
ort. ἀρτύνοντας. εἰναλίαν πλάταν] Cf. Tro. 1095. εἰναλλίαισι πλάταις.

40. αἰτεῖ — γέρας λαβεῖν] Cf. Andr. 585. οὐμὸς δέ γ' αὐτὴν
αβε παῖς παιδὸς γέρας. Soph. Aj. 825. αἰτήσομαι δέ σ' οὐ μακρὸν
ρας λαβεῖν (al. λαχεῖν).

41. πρόσφαγμα] Cf. Iph. T. 458. Aesch. Ag. 1278. λαβεῖν]
χεῖν Pors. Male.

49. σθένοντας] Suspectum. Fort. κρατοῦντας, aut κραίνοντας.

50. κείς χέρας] Praestat fortasse κᾶς χέρας.

51. δσοντερ ἤθελον τυχεῖν] Fort. δσονπερ —. Sed cf. Med.

S. τυχοῦσ' ἃ βούλομαι. Phoen. 512. 992. Soph. O. C. 1106.

53. περᾶ — πόδα] Cf. Her. 168. εἰς ἄντλον ἐμβήσει πόδι
ὑπὸ σκηπῆς] ὑπὸ σκηπῆν Steinbrychel.

54. οἶμοι, τί λέξεις;] Cf. 712. 1124. Ion. 1113. Hel. 780.

57. ἀντισηκώσας —] Cf. Her. 690. Aesch. Pers. 442. τοιάδ'
ἐπ' αὐτοὺς ἦλθε συμφορὰ πάθους | ὥς τοῖσδε καὶ δις ἀντισηκώσα
δοπῇ. Cf. v. ἀντιγράφειν Agam. 574.

62. λάβετε, φέρετε] Qu. ἄγετε, φέρετε, ῥίπτετε.

64. γεραιᾶς] Sic ai corripitur in γεραιὸς Eur. Med. 133. Hec.
63. Hipp. 170. προσλαζύμεναι] Cf. Pomp. trag. 1, 3. τί προσιά-
ζεσθε (προσλάζυσθε?) κἀξαρκᾶσθέ μου;

65. χερὸς] Qu. χερσίν, aut δέμας. Cf. Tro. 150. Herc. 108.
et ad Arist. Eccl. 150. σκολιῶ σκίπτωνι —] Cf. Phoen. 1555.
ubi brachia filiae suae βακτρεύματα τυφλοῦ ποδὸς vocat Oedipus.
Or. 785. Tro. 150. σκήπτρῳ Πριάμου διεριδομένα. Herc. 108. et
ad Arist. Eccl. 150.

66. σπεύσω — ἤλυσιν ἄρθρων] Cf. Phoen. 858. πυκνὴν δὲ
βαίνων ἤλυσιν μόλις περῶ. Herc. 1041. ὁ δ' — πρέσβης ἐστίν
ποδὶ | πικρὰν διώκων ἤλυσιν πάρεσθ' ὁδε.

69. τί ποτ' ἄρ' αἶρωμαι — Erf. ad Aj. 191. Qu. τίπ' ὦ
αἶρωμαι —;

70. δείμασι, φάσμασιν] Qu. δεινοῖς φάσμασιν.

71. μελανοπτερόγων μᾶτερ δνειρών] Cf. 705. φάσμα μελαίν-
πτερον. Arist. Ran. 1331. δύστανον δνειρον — μελαίνας Νεκρός
παῖδα — μελανοκεννέλιμονα. Aesch. Eum. 394.

76. ἀμφὶ Πολυξείνης —] Cf. 580. τοιάδ' ἀμφὶ σῆς λέγων (κάνον
aut ἰδών?) | παιδὸς θανούσης etc. Hel. 793. πάντ' οἶσθ' ἄρ' —
ἀμφ' ἐμῶν γάμων. Πολυξείνης] Cf. Alc. 568. ὦ πολύξενος
— οἶκος.

78. ἐδάην] Cf. Phoen. 826. βάρβαρον ὡς ἀκοὰν ἐδάην.

80. ἄγκυρὰ τ' ἐμῶν] ἄγκυρ' ἀμῶν Mein. Weckl. Qu. ἄγκυρ'
ἄτ' ἐμῶν. Cf. Fr. 858. ἦδε μοι τροφὸς, μήτηρ, ἀδελφή, δμοῖς.
ἄγκυρα, στέγη. Hel. 277. ἄγκυρα δὴ μου τὰς τύχας ὀχεῖ μόνη. Soph.
Fr. 612. εἰσὶ μητρὶ παῖδες ἄγκυραι βίον.

81. κατέχει] Qu. ναίει, et τὰν pro τήν. τὴν χιονώδη Θρη-
κην] Cf. Andr. 214. Θρηκὴν χιόνι τὴν κατάρρυτον. Alc. 69. Hom.
Il. 14, 227. Θρηκῶν ὄρεα νιφύοντα. Hor. Od. III. 25. 10. 'Et nive
candidam | Thracen.'

85. ἀλίστος] Qu. ἀλίστον. Idem malit Nauck. Trag. p. 712
Cf. Or. 1479. ἔναντα ἦλθε — ἀλίστος. Hom. Il. 24, 549. μηδ' ἀλίσ-
τον ὁδύρεο σὸν κατὰ θυμόν.

86. ταρβεῖ] Corrige τάρβει.

88. Qu. Τρωάδες εἰσίδω.

90. βαλιὰν ἔλαφον] Cf. Hipp. 218. βαλιαῖς ἐλάφοις. Alc. 582.
βαλιαὶ λύγκες. Rhes. 356. βαλιαῖσι πώλοις. Iph. A. 222.

100. Cf. Orest. 1376. *πολιὸν αἰθέρ' ἀμπιάμενος*. Iph. T. 843. ἢ *πρὸς αἰθέρα ἀμπιάμενος φύγη*. Ion. 797. *ἀν' ὑγρὸν ἀμπιταῖην* (ἱμπιταῖμαν?) *αἰθέρα* etc. Phoen. 167.

102. *καὶ προσεστάχθην*] Ab interprete haec profecta esse putat [erw. Cf. 476. *δορύληπτος πρὸς Ἀργείων*.

106. *παθέων*] *παθέων σ'* — Purgold. *οὐδὲν παθέων ἀπονεφίζουσα*] Cf. Or. 1341. *κάποκούφισεν* (κάπικ.) *κακῶν*.

110. *χρυσέοις* — *δπλοῖς*] Imo *χαλκείοις*, ut in Suppl. 1152. *ιλκείοις ἐν δπλοῖς Δαναϊδῶν στρατηλάτην*.

112. *ἐπερειδομένας*] Qu. *ἐπιτεινομένας*. Cf. Soph. Ant. 711. 716.

114. *ἀγέραςτον*] Cf. Hom. Il. 1, 119. Hesiod. Th. 395.

116. *πολλῆς δ' ἔριδος* —] Cf. Prom. 885. *θολεροὶ δὲ λόγοι παίονσ' κῆ | στυνγῆς πρὸς κύμασιν ἄτης*. *τύμβον* — *ἀγέραςτον*] Cf. acch. 1375. *ἀγέραςτον ὄνομα*. Soph. El. 443. *προσφιλῶς δοκεῖ | ῥα τάδ' οὖν τάφοισι δέξεσθαι νέκνς*.

119. *τοῖς δ' οὐχὶ δοκοῦν*] Qu. *τοῖς δ' οὐκ ἐδόκει*, vel *τοῖς δ' διδόναι*.

120. *τὸ μὲν σὸν σπεύδων ἀγαθὸν*] Cf. Soph. El. 251. *τὸ σὸν τεύδονσ' ἄμα | καὶ τοῦμόν ἀντῆς ἦλθον*. Infra 1175. 1201. Phoen. 11. *δύο κακὰ σπεύδεις*.

122. *λέκτρα*] Cf. El. 479. *ἄνακτα* — *ἐκάνες* — *σὰ λέχεια*.

123. *τῷ Θησεΐδᾳ*] Praestat fortasse *τῷ Θησεΐδᾳ* ut in anapestis. *τῆς μαντιπόλου* —] Cf. Soph. Aj. 212. *λέγ' ἐπεὶ σε λέχος υριάλωτον | στέρξας ἀνέχει θούριος Αἴας*.

126. *τύμβον στεφανοῦν*] I. q. *στέφειν*. Cf. Orest. 1322. *τὸν ἱνταιμνήστρας τάφον | στέψασα καὶ σπείσασα νερτέρων χοάς*. Soph. it. 431. *χοαῖσι τριοπόνδοισι τὸν νέκνν στέφει*.

127. *αἵματι χλωρῷ*] Anglice, with fresh blood. Cf. Soph. 1055. *ἐκ δὲ χλωρὸν αἷμά μου | πέπωκεν*.

131. *πρὶν* — *πεῖθει*] Donec suadet. Cf. Med. 1173. Soph. R. 776.

142. *πῶλον*] Cf. Andr. 622. *μήτε δώμασιν λαβεῖν | κακῆς γυνικὸς πῶλον*. Rhés. 261. Aesch. Sept. 460. *πωλικῶν θ' ἐδωλίων hol. παρθενικῶν καθεδρῶν*.

144. *ἀλλ' ἔθι ναοὺς*, | *ἔθι πρὸς βωμοὺς* Herw. Cf. Iph. A. 80. *ἐλίσσει' ἀμφὶ ναὸν, ἀμφὶ βωμόν Ἄρτεμιν* etc.

145. *Ἦ'* —] Cf. Tro. 177. Ion. 226. Aj. 205. *νῦν γὰρ ὁ δεινὸς, μέγας, ὠμοκρατῆς*.

146. *κήρυσσε θεοὺς*] Invoca deos. I. q. *κάλει*. Cf. Aesch. o. 125. *κηρύξας ἐμοὶ | τοὺς γῆς ἔνερθε δαίμονας κλύειν ἐμὰς | γὰς*. Arist. Ach. 748. *ἐγὼν δὲ καρυξῶ Δικαιοπόλιν ὄπα*.

147. *τούς θ' ὑπὸ γαῖαν*] Leg. *τούς θ' ὑπὸ γαίᾳς* (Porson.). ad Alc. 896.

151. *παρθένον*] Qu. *νύμφην* aut *κούρην* (?).

153. *ναυμῶ*] Cf. Herc. 625. Med. 1187. Soph. Ant. 1130. Tr. 919. Aesch. Prom. 805. Arist. Eccl. 14.

154. *οἷ' ἰγὼ*] Praestat fortasse scribi *οἷ' ἐγὼ*.

157. *τᾶς οὐ ἱλατᾶς, τᾶς οὐ φερτᾶς*] Cf. Soph. Aj. 223. ἀγῆ-
λίαν ἱλατον οὐδὲ φευκτᾶν (φερτᾶν?).

158. *φερτᾶς*] I. q. *κλητᾶς*. Vox perrara, nusquam alibi, opinor.
apud tragicos occurrens. Ἀφερτος saepius legitur apud Aeschylum.

159. *γέννα*] *γενεὰ* Pors. Elmsl. ad Iph. T. 155. Recte. Cf.
ad Hel. 1345.

161. *φροῦδος πρέσβυς, φροῦδοι παῖδες*] Cf. Andr. 1078. φροῦδοι
μὲν αὐδὴ, φροῦδα δ' ἄρθρα μου κάτω. Arist. Nub. 718. φροῦδοι
τὰ χροῖματα, φροῦδὴ χροῖα, | φροῦδὴ ψυχῇ, φροῦδὴ δ' ἐμβάς.

162 sq. Qu. *ποῖαν δὴθ' ὀρμάσω, ταύταν | ἢ κείναν; ποῖ κέλω.*
τίς θεῶν etc. Cf. Trag. adesp. 115. *ποῖαν δὴθ' ὀρμάσω; ταύταν*
ἢ κείναν; κείναν ἢ ταύταν;

163. *ποῖαν — στείχω; ποῖ δ' ἴζω; ποῦ —* Steinbrychel. Qu.
ποῖαν, ἢ (pro ἦ) ταύταν —; Imitatur Aristophanes Thesm. 734.
βάσκει' ἐπείγεται πάσας καθ' ὁδοὺς, | κείνη, ταύτη. ποῖ δ' ἴσω!
Leg. *ποῖ κέλω, aut ποῖ δ' ἴζω;* Cf. 1040. *πᾶ βῶ; πᾶ σῶ; πᾶ*
κέλω —;

164. *ἐπαρωγός*] Ab ἐπαρήγειν, quod legitur El. 1350.

167. *ἀπωλέσας' ὠλέσας'*] Cf. ad Bacch. 1065. *βίος — ἐν*
φύει] Cf. 1196. *οὐκέτ' ἤμεν ἐν φάει.* Ph. 1296. *οὐμὸς ἐν φάει βίος.*

179. *ἐξέπταξας*] Anglice, hast scared me out. Cf. Hom.
Il. 14, 40. *πτήξε δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.*

182. *τί με δυσφημεῖς;*] Qu. *τί δὲ —;* Anglice, why dost
thou utter words of ill omen concerning me? Cf. Soph.
El. 1181. *ὦ σῶμ' ἀτίμως κἀθέως ἐφθαρμένον. | ΗΛ. οὔτοι ποῖ*
ἄλλην ἢ 'μὲ δυσφημεῖς, ξένη. 905. Eur. Her. 600. *δυσφημεῖν*
ἄζομαι θεάν. με om. B. φροῖμά μοι κακά] Cf. Tro. 707. *τί δ*
ἐστίν; ὥς μοι φροῖμῶν ἄρχει κακῶν. Hipp. 568. *σιγῶ τὸ μέντοι*
φροῖμον κακὸν τόδε. Phoen. 1336.

184. *δαιμαίνω — τί ποτ' ἀναστένεις*] Cf. Soph. O. R. 155. *ἀν-*
μενος τί μοι ἐξανύσεις χρέος.

188 sq. Qu. *σφάξαι σ' Ἀργείων, ὦ τέκνον, | κοινὰ ξυντείνει πρό-*
τύμβον | Πηλεΐδα γνώμα.

188. *Ἀργείων κοινᾷ — γνώμα Πηλεΐδα γέννα* (*Ἀργείων γέννα*
connectens) Purgold.

190. *γέννα*] *γένν'* King. Pors. *Πηλεΐα γέννα* (Pelei proles.
Achilles) Madvig. Qu. *θύμα.* Cf. 223. 265. Vel *γέννα* (voc.).

192. *ἀμέγαρτα κακῶν*] Cf. Aesch. Suppl. 637. *ποιμῶν τάνδ'*
ἀμέγαρτον. Prom. 401. *ἀμέγαρτα γὰρ τάδε etc.* Arist. Thesm. 1049.
πάθος ἀμέγαρτον.

194. *δυσφήμους*] Qu. *δυσφάμους.*

196. Qu. ψήφω τάδε δὴ περὶ σᾶς ψυχᾶς.
 198. ὦ δυστάνα μάτερ βιοτᾶς Wakef. ad Herc. 114., coll. Med.
 1002. ὦ τάλαινα παίδων μᾶτερ. Pro βιοτᾶς qu. γενεᾶς.
 199. αὖ σοι] Qu. ἐπὶ σοι.
 200. ἀρρήταν τ'] Lege ἀρρητόν τ'.
 202. γήρα —] Cf. Soph. El. 849. δειλαία δειλαίων κυρεῖς.
 203. γήρα δειλαία δειλαίῳ] γραίᾳ δειλαίαν δουλείαν F. W. Schmidt. Qu. γραίᾳ δειλαίᾳ δειλαία. ξυνδουλεύσω] Sc. σοι.
 207. ἀναρπαστᾶν] Lege ἀναρπαστόν.
 209. σκότος A. σκότον G. κάτω Herw. Cf. ad Hel. 62. Qu. ὡς ὑπὸ πεμπομένην σκότον.
 212. πανδύρτοις] Cf. Aesch. Sept. 968. Pers. 940. 944. Soph. Il. 1077.
 214. οὐ μετακλάομαι] οὐ κατακλάομαι Naber, coll. Iph. T. 149.
 Il. 165. Qu. οὐκ ἀποκλάομαι, aut οὐκ ἔτι —. μετακλάομαι] confer μεταστένομαι Med. 996.
 215. ἐκύρησεν] Qu. ἐπέκρανεν.
 219. ψῆφόν τε τὴν κρανθεῖσαν] Cf. Andr. 1271. πᾶσιν γὰρ νηρώποισιν ἦδε κατθανεῖν | ψῆφος κέκρανται. Tro. 786. ὅθι σοι νεῦμα μεθεῖναι ψῆφος ἐκράνθη. Aesch. Suppl. 943. κέκρανται ἦφος.
 221. δρθὸν χῶμ' — τάφου] Cf. Soph. Ant. 1203. καὶ τύμβον ρθόκραιρον οἰκείας χθονὸς | χῶσαντες.
 225. οἶσθ' οὖν δ' δρᾶσον] Cf. Hel. 315. 1233. Iph. A. 725. m. 1029. Cycl. 131. Fr. 647.
 226. ἐς χερῶν ἀμύλλαν ἐξέλθης ἐμοί] Cf. Tro. 623. κακῶ καὶ γὰρ εἰς ἀμύλλαν ἔρχεται. Soph. O. C. 975. εἰς χεῖρας ἤλθον πατρί.
 227. ἀλκῇ] Qu. αἶτην.
 238. ἐρώτα· τοῦ χρόνου γὰρ οὐ φθονῶ] Cf. Bacch. 820. ἄγ' ὧς τάχιστα· τοῦ χρόνου δέ σ' οὐ (γὰρ οὐ, aut γὰρ οὖν, γὰρ σοι) θονῶ.
 239. οἶσθ' ἡνίκ' —;] Cf. 108. Tro. 70. οἶδ' ἡνίκ' εἵλκε. Soph. j. 1273. 1237. O. R. 1134.
 241. φόνου σταλαγμοί] I. e. cruoris sive sanguinis recens effusitae. Cf. γ. φονόρρυτος (Aesch. Sept. 947.), φονολιβῆς (Eum. 164.). u. φόνιοι σταλαγμοί. Cf. Soph. Ant. 1239. φοινίου σταλάγματος. ad vulgata defenditur Homeri loco Od. IV. 246. αὐτόν μιν πληγῶν ἀεικελίῃσι δαμάσας, | σπεῖρα κάκ' ἀμφ' ὤμοισι βαλὼν, οἰκῆ' ἰκῶς, | ἀνδρῶν δυσμενέων κατέδυν πόλιν εὐρυάγνιαν. σὴν κατέαζον γένυν] Qu. σὴν κατ' ἔσταζον γένυν.
 242. οὐ γὰρ ἄκρας καρδίας ἔψανσε] Cf. Aesch. Ag. 805. οὐκ ἔ' ἄκρας φρενός. Eur. Cycl. 158. εἰς ἄκρους γε τοὺς δονχας ἀφίκετο.
 246. ὥστ' ἐνθανεῖν γε —] Suspectum habet Herwerden ad Ion. 15., qui dubitanter ὥστ' ἐμβαλεῖν γε — proponit. ὥστ' ἐντακῆναν

- conj. Brunck. Cf. Her. 560. *σῇ γὰρ ἐνθανεῖν χειρὶ | θέλω*. Rhcs. 869. *πῶς ἂν ἐνθάνοιμί σοι*; Hor. Epist. I. 1. 85. 'inimoritur studii. Ad manum transfertur quod proprie ad ipsam personam pertinet. σοῖς πέπλοισι χεῖρ' ἐμήν] σοῖς πέπλοισιν ὥδμην F. W. Schmidt.
251. *κακύνει τοῖσδε τοῖς βουλευμασιν*] Cf. Hipp. 686. *ἐγ' αἶσα κακύνομαι*. Plat. Tim. 42 C. Xen. Cyr. VI. 3. 27.
253. *δύνη*] Cf. ad Soph. Phil. 798.
254. Cf. Iph. A. 520. *τὸ μαντικὸν πᾶν σπέρμα φιλότιμον κακόν*.
258. *ἀτὰρ τί δὴ —*;] Cf. Cycl. 86. *χωρεῖτ' ἀτὰρ δὴ τύπαι πάτερ, σπουδὴν ἔχεις; ἡγούμενοι*] Qu. *ἐδρημένοι* (vel ἡγεῖται Anglice, having found out.
260. *τὸ χρῆν* Elmsl. ad Her. 959. Scribe *τὸ χρεών*. Cf. Her. 828. *τὸ χρεών νιν ἐξέσωζεν*.
263. Qu. *ἐς τῆσδ' — φόνον*. Cf. Or. 1504. *πάλιν δὲ τὰν Λιός κόραν ἐπι (τᾶς — κόρας ἐπὶ?) σφαγὰν ἔτεινον*.
265. *προσφάγματα*] *πρόσφαγμά τι* inconsulto Beck.
266. *ἦ 'ς Τροίαν γ' ἄγει* Seager in Class. Journ. XIX. 76.
269. *εἶδος ἐκπρεπεστάτη*] Cf. Alc. 333. *οὐτ' εἶδος ἄλλως ἐκπρεπεστάτη γυνή*. Tro. 987. *ἦν οὐμὸς υἱὸς κάλλος ἐκπρεπέστατος*. Virg. Aen. I. 496. 'forma pulcherrima Dido.' VI. 862. 'egregium forma juvenem.'
271. *τῷ μὲν δικαίῳ*] Dativus instrumenti. *τόνδ' ἀμιλλώμενα λόγον*] Cf. Hel. 164. *ποῖον ἀμιλλαθῶ γόν;* 553. *τὴν δορυγμα δεινὴν ἡμιλλημένην*.
275. *τῶνδε τῶν αὐτῶν*] Qu. *τῶνδε τῶν μελῶν* F. W. Schmidt.
278. *τῶν τεθνηκότων ἄλις*] Cf. Soph. O. C. 1016. *ἄλις λόγον* Orest. 234. *ἄλις ἔχω τοῦ δυστυχεῖν*.
279. *ταύτη γέγηθα —*] Cf. Or. 66. *ταύτη γέγηθε καπιλήθεται κακῶν*. (Unde huc invectum esse versum suspicatur Herw.) Aesch. Prom. 156. *ὥς μῆτε θεὸς — τοῖσδ' ἐγεγήθει*.
280. *παρανυχὴ*] Solamen. Cf. Or. 62. *ἔχει τιν' ἀλγέων παρανυχὴν*. ἦδ' —] Cf. Fr. 866, 2. *ἦδε μοι τροφός, | μήτηρ, ἀδελφὴ δμῳῖς, ἄγκυρα στέγης*. Soph. El. 1145 f. Hom. Il. 6, 429.
281. *πόλις*] Qu. *δμῳῖς aut τροφός*. Cf. Eur. Fr. 866, 2. *ἦδε μοι τροφός, | μήτηρ, ἀδελφὴ, δμῳῖς, ἄγκυρα στέγης*. Hom. Il. 6, 429. Ita F. W. Schmidt, *μόνη ποθεινὴ*, etc.
282. *κρατεῖν ἢ μὴ χρεών*] Fort. — *οὐ μὴ χρεών*.
- 283 sq. Cf. Tro. 1203. *θνητῶν δὲ μῶρος ὅστις εὖ πράσσει* (l. *πράξιν*) *δοκῶν | βέβαια χαίρει*.
284. Cf. Cratin. 182. *γυνὴ δ' ἐκείνον πρότερον ἦ, νῦν δ' οὐκέτι*.
285. *τὸν πάντα δ' ὄλβον —*] Cf. Phoen. 1703. *ὄλῳλ' ἐν ἡμῶν μ', ὄλβισ'*, *ἐν δ' ἀπώλεσεν*.
293. *κἂν κακῶς λέγῃς* (pro *λέγῃ*) Muret. Ita F. W. Schmidt. *τὸ δ' ἀξίωμα, κἂν κακῶς λέγῃ στόμα, | νικᾷ κτλ.* Ennius apud Gell. XI. 4. 3. 'Hacc tu etsi perverse dices, facile Achivos flexeris.'

294. λόγος γὰρ ἔκ τ' ἀδοξούντων ἴων] Leg. λόγος δ' ἔκ τῶν δοξούντων ἴων —. Postulatur articulus.

295. ταυτὸν] Qu. ταυτό. τῶν δοκούντων] I. e. τῶν ἐνδόξων. f. Her. 897. τῶν πάρος οὐ δοκούντων. Tro. 609. τὰ δὲ δοκοῦντ' πώλεσαν (οἱ θεοί).

296. στερρός ἀνθρώπου φύσις] Alibi femininum est στερρός, t. Hec. 1295. Med. 1031. Iph. T. 206. Aesch. Prom. 1051. Cf. rist. Nub. 420. ψυχῆς στερρός.

297. ὀδυρμάτων θρήνους] Sic θρήνων ὀδυρμοὶ Tro. 609. r. 577, 2.

298. οὐκ ἂν ἐκβάλαι δάκρυ] Eadem verba occurrunt Fr. 33, 2. ; ἂν κλύων τῶνδ' (ταῦτ' aut τάδ'?) οὐκ ἂν ἐκβάλαι δάκρυ; Cf. h. A. 451. Ion. 924.

299. τῷ θυμουμένῳ] Cf. Or. 204. τῷ λίαν παρειμένῳ.

300. δυσμενῇ ποιῶ φρενί] Qu. δυσμενῇ ποιῶ σέθεν aut δυσ- νῇ σαντῇ ποιῶ. Cf. ad Med. 1052.

303 sq. Cf. Her. 495. κάμοι λέγει — εὐρίσκειν etc. Andr. 297.

306. ἐν τῷδε γὰρ κάμνονσιν] Cf. 1126. ἐν ᾧπερ — ἐκάμνομεν. 1. ἐνταῦθα —.

308. μηδὲν φέρεται — πλεον] Cf. Or. 660. Soph. O. R. 500.

309. ἡμῖν δ' Ἀχιλλεὺς ἄξιος τιμῆς] Cf. Alc. 433. ἀξία δέ μοι | υἷς, ἐπεὶ —.

310. κάλλιστ' ἀνῆρ] Qu. κάλλιστα δῆ. θανὼν —] Cf. Rhes. 10. καὶ πλείστα χώραν τήνδ' ἀνὴρ καθυβρίσας. Soph. O. C. 563. εἰσὶν ἀνῆρ ἐπὶ ξένης | ἠθλησα κινδυνεύματ'.

313. εἰεν· τί δῆτ' ἐρεῖ τις —;] Cf. O. C. 1308. εἰεν· τί δῆτα —; ppl. 1094. εἰεν· τί δῆ χρὴ τὸν ταλαίπωρόν με δοῶν; Arist. Nub.

6. εἰεν· τί οὖν πρὸς τάλφει' ἐπαλαμήσατο;

314. πολεμίων τ' ἀγωνία] Qu. πολέμιός τ' ἀγώνια.

317 sq. καὶ μὴν —] Cf. Soph. El. 354. οὐ ζῶ; κακῶς μὲν, | ἀπαρκούντως δ' ἐμοί. Aesch. Ag. 1573 sq.

318. πάντ' ἂν ἀρκούντως ἔχοι] Qu. ταῦτ' —. Cf. Aesch. Cho.

2. τῷδε δ' ἀρκούντως ἔχει. Thuc. I. 22. ἀρκούντως ἔξει. Aesch. ; 1574.

319. ἀξιοῦμενον] Honoratum. ἀξιοῦν hic valet i. q. τιμᾶν, norare. Cf. Or. 1210. Her. 918. Aesch. Ag. 912. τοιοῦτόδ' τοὶ ἀξιώω προσφθέγμασι. Soph. Aj. 1114. οὐ γὰρ ἡξίου τοὺς μηδένας.

320. δοῦσθαι] Cf. Soph. Tr. 306. τάσδ' ὀρωμένη.

323. ἡδὲ] Cf. Herc. 30. Ἀμφίον' ἡδὲ Ζῆθον. Aesch. Fr. 191, 2. ph. Fr. 354. 505. 1028, 2.

328. μήτε τοὺς φίλους φίλους | ἡγεῖσθε] μήτε τοὺς ἐσθλοὺς — ber.

332. 333. αἶ αἶ —] Hos vv. Hecubae tribuit Tyrwhitt.

334. λόγοι — μάτην ὑφέντες] Cf. ad Med. 1404. μάτην λόγος | πται.

338. πάσας — φθογγὰς ἰεῖσα] Juxta Homeri illud Od. 19. 521. ἦτε θαμὰ τρωπῶσα χέει πολυηχέα φωνήν. Cf. Soph. El. 596. ἡ πάσαν ἴης γλῶσσαν. Arist. Vesp. 562. ἀλλ' ἀκροῶμαι πάσας φωνὰς ἑν- των εἰς ἀπόφυξιν. Eq. 522. πάσας δ' ὑμῖν φωνὰς εἰς etc. Dem. de Cor. c. 3. ὑπὲρ οὗ τότε ἐκείνος πάσας ἀφῆκε φωνὰς. De constructione cf. Eur. El. 221. ὦ Φοῖβ' Ἀπολλων, προσπίτνω σε μὴ θανεῖν. Her. 33. φθογγὰς ἰεῖσα] Fort. ἰεῖσα φωνὰς.

339. πρόσπιπτε — Ὀδυσσέως γόνυ] Cf. Andr. 165. πηῖται ταπεινήν, προσπεσεῖν τ' ἐμὸν γόνυ.

342. δεξιὰν ὕφ' εἵματος κρύπτοντα] Cf. Soph. Aj. 1145. ἱγ' εἵματος κρυφείς (κρυβείς al.). Aesch. Ch. 75. θακρῶν δ' ἱγ' εἵματων.

343. πρόσωπον ἔμπαλιν στρέφοντα] Cf. Phoen. 460. σὺ τ' ἄν πρόσωπον πρὸς κασίγνητον στρέφε.

345. τὸν ἐμὸν ἱκέσιον Δία] Ut ἐμὸς ἀλάστορ, σὴ ἐρινὺς, etc. Cf. Soph. Phil. 484. πρὸς αὐτοῦ Ζηνὸς ἱκεσίον.

346. ὡς ἔρομαι γε] ὡς ἔρομᾶν Naber.

351. ἐλπίδων καλῶν ὕπο] Leg. ἐλπίδων καλῶν ἄπο. Cf. Soph. El. 1127. ὡς σ' ἀπ' ἐλπίδων | οὐχ ὥνπερ ἐξέπεμπον εἰσδεξάμεν. Tr. 667. κακὸν μέγ' ἐκπράξας ἀπ' ἐλπίδος καλῆς. et ad Phil. 95.

ἐθροφθῆν] Cf. 600. θροφθῆναι. Hesiod. Th. 192. Plat. Polit. 310. Or. 43. κρυφθείς. Herod. VII. 228. θαφθεῖσι. Empedocl. 139. etc.

354. δέσποινα δ' ἡ δύστιγος Ἰθαίαισιν ἦν | γυναιξὶ παρθένος ἀπόβλεπτος μέγα, | ἴση θεῇσι πλὴν τὸ κατθανεῖν μόνον Wakef. ad Ion. 280.

355. Deleatur virgula post γυναιξί.

356. Cf. Soph. O. C. 76. ἐπεῖπερ εἰ γενναῖος πλὴν τοῦ δαίμονος.

358. οὐκ εἰωθὸς ὄν] Cf. ad Arist. Ran. 722. οὔτε γὰρ τοῖ- τοισιν οὖσιν (τούτοις τοῖσιν?) οὐ κεκλιβηλευμένοις — χρώμεθ οὐδὲν etc.

359. δεσποτῶν ὤμων φρένας] Qu. δεσποτῶν ὤμοφρόνων.

361. πολλῶν] πρόμων Herwerden. Totum versum ut spurium damnat F. W. Schmidt.

362. ἀνάγκην σιτοποιόν] Cf. Aesch. Cho. 75. ἀνάγκαν — ἀμφι- πτολιν. Cf. Herc. 710. ἐπεὶ δ' ἀνάγκην προστίθης ἡμῖν θανεῖν, etc.

367. ἐλευθέρων] ἐλεύθερον Blomf. Gl. Ag. 320.

368. Αἰδῆ προστιθεῖσ' ἐμὸν δέμας] Cf. Iph. A. 460. πρὶν Αἰδῆ παῖδ' ἐμὸν προσθῶ λαβών. Andr. 1016. Ἐνναλίω — προσθέτε; — Τροίαν. Suppl. 948. δταν δὲ τούσδε προσθῶμεν πυρεῖ.

369. ἄγων] ἐλὼν F. W. Schmidt, coll. Soph. Ant. 497. Aj. 52.

370. ἐλπίδος — θάρσος] Cf. Aesch. Ag. 994. οὐ τὸ πᾶν ἔχων ἐλπίδος φίλον θράσος. Soph. Tr. 726. οὐκ ἔστιν — οὐδ' ἐλπίς, ἦτις καὶ θράσος τι προξενεῖ.

371. παρ' ἡμῖν] παρὸν νῦν bene Schmidt. παρεστῶς (-ὄς) malit Herw. θάρσος παρ' ἡμῖν] Qu. θάρσος παρὸν νῦν, quod suadet

am F. W. Schmidt. ὥς ποτ' εὖ πράξαι με χρή] ὥς ποτ' εὖ ἀξίαιμεν ἂν bene Herw.

375. γεύεσθαι κακῶν] Cf. Alc. 1072. Herc. 1353. Hipp. 663.

376. φέρει μὲν] Quid? κακὰ ἂν ζυγόν? αὐχέν' ἐντιθεῖς κῶ] αὐχέν' ἐντιθεῖς ζυγῶ Naber. Leg. αὐχέν' ἐνδεθεῖς —. Idem ium est Anacr. 21, 9. πολλὰ μὲν ἐν δουρὶ τιθεῖς (δεθεῖς optime rw.) αὐχένα.

377. μᾶλλον εὐτυχεστέρος] Cf. Hipp. 485. μᾶλλον ἀλγίων. Eur. 552 D. μείζων — μᾶλλον. Aesch. Sept. 673. μᾶλλον ἐνδικώ-ος. Suppl. 279. μᾶλλον ἐμπερέστερος. Hom. Il. 24, 243. ῥήτεροι ἴον. Arist. Eccl. 1131. μᾶλλον ἀλβιώτερος. Fort. μᾶλλον εὐτυ-ῖσως.

387. κεντεῖτε, μὴ φείδεσθε] Cf. 1044. ἄραυσε, φείδου μηδέν. rc. 1400. ἔκμαυσε, φείδου μηδέν. Tro. 1285. Soph. Aj. 115. χρῶ-η, φείδου μηδέν. 844. γένεσθε, μὴ φείδεσθε, πανδήμου στρατοῦ.

392. δις τόσον] Cf. Med. 1047. δις τόσα κτᾶσθαι κακά. Cycl. Rhés. 281. 757.

396. πολλή γ' ἀνάγκη] Malim πολλή 'στ' ἀνάγκη.

398. ὅπως] ἐπεὶ vel ὅμως conj. Herw., qui, "male abundat ὅποια aut ὅπως." Qu. ὅποια κισσὸς δρυὸς ἐγὼ τῆσδ' ἔξομαι. npe ὅπως glossema erat ad ὅποια adscriptum. Postulatur pro-riem. Vel οὐκ οἶσθα; κισσὸς δρυὸς ὅπως τῆσδ' ἔξομαι. Vel-ia; κισσὸς —. Vel εὖ ἴσθι —. Vel ἄπειργα —. At mendosum-etur ὅποια. Cf. Med. 1213. προσείχεθ', ὥστε κισσὸς ἔρρεσιν-νης, | λεπτοῖσι πέπλοις. Eubul. com. III. 251. κισσὸς ὅπως-άμω περιφύεται. Arist. Th. 1106. ναῦν ὅπως ὠρμωμένην. Hor.-d. XV. 5. 'Arctius atque hedera procera adstringitur illex |tis adhaerens brachiis.' τῆσδ' ἔξομαι] Cf. Xen. Cyr. VII. 6. 41.-οῦν σωφρονῶμεν, ἐξόμεθα αὐτοῦ. VI. 3. 17. τῆς σωτηρίας ἔχε-ι. Thuc. I. 140. τῆς γνώμης τῆς αὐτῆς ἔχομαι.

399. οὐκ, ἦν γε πείθη] Løge οὐκ, ἦν πύθη γε —. Cf. Iph. 519. οὐκ, ἦν θάνη γε πρόσθε. Cf. Arist. Eccl. 695. οὐκ, ἦν-ι γε καθεύδης. Dem. p. 1340. οὐκ, ἂν γε σωφρονῆς (l. ἂν σω-νῆς γε).

400. ὥς τῆσδ' —] Cf. Med. 609. ὥς οὐ κρινοῦμαι τῶνδ' σοι-ιλείονα. Phoen. 634. ὥς τάχ' οὐκέθ' αἱματηρὸν τοῦμόν ἀργήσει-ς. 727. ὥς οὐ καθέξω τειχέων εἰσω στρατόν. Andr. 254. ὥς-ῖ ἀπάξεις οὐποτ' ἐξ ἐμῆς χειρός. Iph. A. 1367. ὥς τοῦδ' εἵνεκ' ιφραγήσεται. Arist. Ach. 335. ὥς ἀποκτενῶ (αὐτόν). Vesp. 416. τοῦδ' ἐγὼ οὐ μεθήσομαι. V. Elmsl. ad Med. 596.

402. καὶ σὺ, παῖ Λαερτίου] καὶ σὺ γ', ὦ παῖ Λαερτίου (Λαρ-Ε.) Burges. ad Phil. 87. Add.

403. χάλα] Cf. Soph. O. C. 203. ὅτε νῦν χαλᾷς.

405. ἐλκῶσαι] Cf. Alc. 879. ἔμνησας ὃ μου φρένας ἤλκωσεν.

409. Suppl. 224. ἤλκωσας οἴκους.

408. σπασθεῖσ' ἃ πείσει] Qu. πάσχονσ' ἃ πείσει.
 409. μοι] Ad δὸς referendum videtur.
 410. παρειὰν προσβαλεῖν παρηΐδι] Cf. Med. 1074. ὦ γλκεῖν προσβολή (schol. περίπτωσις).
 411. Cf. Alc. 208. ὡς οὔ ποτ' αὐθις, ἀλλὰ νῦν παύστατον, ἀκτῖνα κύκλον θ' ἡλίου προσόψεται. Tro. 763. νῦν, οὐ ποτ' αὐθις, μητέρ' ἀσπάζου σέθεν.
 416. ἀνυμφος —] Cf. Soph. El. 962. ἄλεκτρα γηράσκουσιν ἀν- μέναί τε. | καὶ τῶνδε μέντοι μηκέτ' ἐλπίσης ὅπως | τεύξει ποί.
 492. Ant. 916.
 417. ἀθλία δ' ἐγὼ γυνή] μᾶλλον ἀθλία δ' ἐγὼ F. W. Schmidt. Qu. ἀθλία δ' ἐγὼ πλέον.
 418. ἐκεῖ —] Cf. Iph. T. 481. Med. 1073.
 419. ποῖ τελευτήσω βίον;] Cf. Tro. 1029. Aesch. Cho. 527. καὶ ποῖ τελευτᾷ καὶ καρανοῦται λόγος;
 421. ἄμμοροι τέκνων Elmsl. ad Med. 1362. Cf. Med. 1395. στείχω, δισσοῶν γ' ἄμμορος τέκνων. Hesychius, γάμμοροι: ἀμέτοχοι. ἐστερημένοι. Huc, opinor, respiciens.
 424. ὦ στέρνα —] Cf. Tro. 754. εἰ σπαργάνους σε μαστὸς ἐξέθρεψ' ὅδε.
 425. ἀθλίας] Leg. ἀθλία.
 426. χαῖρε — ἐμοί] Cf. Phoen. 627. μῆτερ, ἀλλὰ μοι σὺ χαῖρε
 427. χαίρουνσι ἄλλοι —] Cf. Or. 1083. χαῖρ' οὐ γὰρ ἡμῖν ἔστι τοῦτο, σοὶ γε μὴν.
 428. φιλίπποις Θρηξί] Cf. Soph. Fr. 523. Ἥλιε φιλίπποις Θρηξί πρέσβιστον σέλας (σέβας?).
 430. θανούσης ὄμμα συγκλείσας τὸ σόν] Cf. El. 1189. τίς εὐσεβῆς ἐμὸν κἄρα προσόψεται μητέρα κτανόντος; Soph. Aj. 1015 ὡς τὰ σά | κράτη θανόντος καὶ δόμους νέμοιμι σούς. Hor. Sat. I. 4. 22. 'cum mea nemo | scripta legat vulgo recitare ti- mentis.' Ovid. Her. v. 45. 'et flesti et nostros vidisti flet- tis ocellos.' Martial. Ep. VII. 50. 'si tenet absentis nostros cantatque libellos.' et ad Soph. O. C. 344. De re cf. Phoen. 1451. ξυνάρμοσον δὲ βλέφαρά μου τῇ σῇ χειρὶ. ὡς χεῖρα Valck. prob. Censor in Quart. Rev. IX. 358.
 431. Cf. Hel. 286. τοῖς πράγμασιν τέθνηκα, τοῖς δ' ἔργουσιν οἷ.
 432. ἀμφιθεῖς κἄρα πέπλους] Ita enim legendum, Cf. Med. 787. κόσμον ἀμφιθεῖς χροῖ. Ion. 1433. στέφανον ἐλαίας ἀμφέθηκα σοι. El. 512. τύμβω ἀμφέθηκα μυρσίνας. Iph. A. 1531. στέφανον δὸς ἀμφὶ κἄρα τένον — ἀμφιθεῖναι.
 434. ἐκτέθηκα καρδίαν] Cf. Eur. Fr. 908, 6. τήκω καρδίαν ὀ- ρωδίᾳ. Her. 645. ψυχὴν ἐτήκον. El. 208. ψυχὰν ἐτήκον. El. 208. ψυχὰν ταχομένα. Med. 141. ἐν θαλάμοις τάκει βιοτήν. Andr. 116. τάκομαι. Med. 158. μὴ λίαν τάκον. Or. 858. ἐξετηκόμην γόου. Hel. 1435. μὴ δάκρυσιν ἐκτέξης χροῖα. Or. 134. ὄμμα ἐκτέσσον

ὄν δακρύοις. 528. 1047. *El.* 240. *λύπαις συντέτηκας*. *Iph. A.* 398. *ἔε συντήξουσιν νύκτες ἡμέραι τε δακρύοις*. *Or.* 283. *μὴ τῶν ἐμῶν αὐτὴ συντήκον κακῶν*. *Med.* 689. *τί γὰρ σὸν ὄμμα χρώς τε συντηχ' ὀδε;* *Or.* 34. *ἀγρία συντακείς νόσφ.* *Suppl.* 1106. *δοιταίς — ντακείς*.

435. *ὄνομ'* *δμμ'* *Wakef. Purgold, coll. Iph. T.* 193. *Soph. it.* 104. 878.

436. *πλὴν ὅσον χρόνον ξίφους | βαίνω μεταξὺ καὶ πυρᾶς Ἀχιλλεύς*] *Sub. καὶ τοῦ νῦν παρόντος χρόνον*. *Redde. Anglice, except so long a time as I have to pass between now and the sword and the pyre of Achilles.*

437. *βαίνω*] *Qu. βλέπω*.

438. *προλείπω*] *Sc. τὸν βίον* (*Med.* 149.). *Anglice, I am going.* *Alc.* 401. *τί δράς, προλείπεις; λύεται δέ μου μέλη*] *Cf. Her.* 2. *λύεται μέλη (μου) λύπη*.

446. *ἐπ' οἶδμα λίμνας*] *Cf. Herc.* 410. *ἔβα δι' Εὐξείνου οἶδμα νας*.

448. *δουλόσννος*] *Qu. δοῦλος ἐγώ*.

450. *κηθεῖσ'*] *Cf. Thuc. I.* 123. *ἐκτῆθη*. *II.* 36. *Sic θεαθὲν* . 38. *Vide Elmsl. ad Her.* 757. *ἢ Λωρίδος*] *Cf.* 163.

451 sq. *ἔνθα — λιπαίνειν*] *Cf. Bacch.* 574. *τὸν ἔκλυον εὐειπον ῥαν ὕδασι καλλίστοισι λιπαίνειν*.

454. *πεδία*] *Glossema hoc pro γύας habet Elmsl. ad Her.* 839. *γύας λιπαίνειν*] *Cf. Bacch.* 575. *χώραν ὕδασι καλλίστοισι λιπαίνειν*.

455. *νᾶσον retinet Steinbrychel*.

457. *οἶκος*] *Qu. οἰκτρᾶν*. *Idem conjicit Herw., coll. Suppl.* 1. *οἰκτρὸν ἠγλεμον οἰκτρὸν ἱῖσαν*. *Qu. ἐπαῦθ'*.

458. *ἔνθα πρωτόγονός τε φοῖνιξ*] *Cf. Iph. T.* 209. *πρωτόγονον* *λος*. 1067. *φοῖνικά θ' ἀβροκόμαν δάφναν τ' εὐερνέα καὶ γλαν;* *θαλλὸν ἱερὸν ἐλαίας, Λατοῦς ὠδῖνα φίλαν* etc.

462. *σὺν Δηλιάσιν τε κούραις —*] *Qu. σὺν Δηλιάσιν τε Φοῖβον* *τ' Ἀπόλλω*] —. *Glossema fortasse est κούραις*.

465. *χρυσέαν ἄμπνκα*] *Cf. Pind. Isthm. II.* 1. *χρυσάμπνκων Μοισᾶν*.

466 sq. *ἢ Παλλάδος —*] *Cf. ad Av.* 827. *τῷ ξανοῦμεν τὸν πέπλον;*

467. *καλλιδίφρου Ἀθανάτας*] *Qu. καλλιδίφροι* —. *Cf. ad d.* 827.

468. *In schol. ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος, ἐν τῇ τοῦ παρθενῶνος ᾗ (αὐτῇ Fl. 6. 10.) Kock. Fr. Com. I.* 158., *coll. Ion.* 185. *Iph.* 128. etc.

471. *ἀνθοκρόκοισι*] *Cf. ad 1080. λινόκροκον ἄνθος*.

474. *κοιμίζει*] *Anglice, quiets, settles, subdues*. *Cf. Hipp.* 34. *εἶθε με κοιμῶσαι — Αἶδου — ἀνάγκα*. *Tro.* 588. *κοιμῶσαι* *ἔς Αἶδου*. *Soph. Aj.* 832. *καλῶ θ' ἄμα | πομπᾶιον Ἐρμῆν χθό-*

νιον εὖ με κοιμίσαι. O. R. 961. Tr. 1040. φλογμῶ] Cf. Suppl. 831. 1019. αἶδοπι φλογμῶ. Hel. 1177. τείχεα φλογμός — ἐπέστο 477. καπνῶ — τυφομένα] Cf. Tro. 145. τύφεται Πιον. 8. Φοργῶν πόλει, ἥ νῦν καπνοῦται. Arist. Vesp. 457. τύφε (αὐτούς) ποίῳ τῷ καπνῶ.

479. Ἀργείων] Scr. Ἀργείων. Cf. ad Aesch. Suppl. 62.

482. θεραπνᾶν (fort. add. τ') Purgold. Cf. Bacch. 1032. θεράπνας τῆσδε Θηβαίας χθονός | λιπόντες. Herc. 270. Tro. 211.

483. Ἰδα θαλάμους] Ἰδας θαλάμους Reisk. probat Purgold. I. e. permutatis (cum Europa) Idae recessibus (latebris).

486. αὔτη — κεῖται] Anglice, here lies. Cf. Suppl. 21. Ἀδραστος — ὅδε | κεῖται. νῶτ' ἔχουσ' ἐπὶ χθονὶ] νωχελῶς ἐπὶ χθονὶ Hecker apud Naber. Cf. Orest. 798. πλενρὰ νωχελῇ νόσῳ. Tro. 114.

487. ξυγκεκλημένη] Qu. ξυγκεκρυμμένη. Et sic Herwerden ad Ion. 241., coll. Herc. 1198. Tro. 623. Hipp. 1458. Her. 561. 604. 721. Qu. ξυγκεκρυμμένη πέπλοις. Cf. Suppl. 110. αἰ τῶν κατήρη χλανιδίους ἀνιστορῶ.

489. ἄλλως — μάτην] Cf. Dion. Chrys. VII. 266 R. μάτην ἄλλως. μάτην] βρότους Apitz. ad Trach. 799. (819.)

492. τῶν πολυχρύσων Φρυγῶν] Cf. Iph. A. 787. αἱ πολύχρσοι Λυδαί. Bacch. 13. λιπὼν δὲ Λυδῶν τοὺς πολυχρύσους (τῶν πολυχρύσων?) γύας.

495. αὐτὴ δὲ δούλη Elmsl. ad Med. 892.

496. κόνει φύρουσα δύστηνον κάρα] Cf. Or. 1411. ὄμμα θακρούοις πεφρυρμένοι.

501. ἔα· τίς οὗτος —;] Cf. Hel. 541. ἔα, τίς οὗτος; οὐ π που κρυπτεύομαι. Arist. Nub. 1260.

504. μέτα] Qu. σ' ἔπι.

507. σπεύδωμεν, ἔγκονῶμεν] Cf. Herc. 521. ἦ' ἔγκονεῖτε. Arist. Plut. 255. ἦ' ἔγκονεῖτε, σπεύδεθ'. Soph. Aj. 811. χωρῶμεν, ἔγκονῶμεν· οὐχ ἔδρας ἀκμή. 987. Tr. 1255.

510. δισσοί τ' —] Cf. Virg. Aen. II. 415. 'Et gemini Atridae Dolopumque exercitus omnis.'

514. τοῦπὶ σ'] Cf. Alc. 666. τέθνηκα γὰρ διὴ τοῦπὶ σ'. Rhes. 397. Soph. Ant. 889. Thuc. IV. 28. τὸ ἐπὶ σφᾶς εἶναι. VIII. 45. τὸ ἐπ' ἐκείνους εἶναι.

515. ἐξεπράξατ'] Cf. Soph. O. C. 1648. οὐ γὰρ τις αὐτὸν — κεραυνὸς ἐξέπραξεν. Aesch. Agam. 1275.

516. πρὸς τὸ δεινὸν ἦλθεθ'] Cf. Med. 402. ἔρπ' εἰς τὸ δεινὸν 393. τόλμης δ' εἶμι πρὸς τὸ καρτερόν. Thuc. III. 45. οὐδεὶς πω — ἦλθεν εἰς τὸ δεινόν. Bacch. 484.

524. ἔστις' ἐπ' ἄκρου χώματος] Cf. Orest. 116. καὶ σῶσ' ἐπ' ἄκρου χώματος λέξον τάδε. Soph. El. 894. ὁρῶ κολώνης ἐξ ἄκρου.

525. λεκτοί τ'] δισσοί τ' F. W. Schmidt. Herw. ἔκκριτοι] στρατοῦ Herw., coll. 544. λογάσιν δ' Ἀργείων στρατοῦ | νεανίαίς.
528. αἶρει χειρὶ] ἐξέρρανε Dind. ἐκχεῖ (aut ἔχει) χειρὶ G. Schmid. ἔχεῖτο Herw. ἐκχεῖν ἤρχε Heimsoeth. ἄρδην ἔχει Weckl. -ρει in ras. et supr. ρ m. sec.) αἶρει ε. ἔρρει ceteri. Neutram lectionem sanam esse, nec χειρὶ post ἐν χεροῖν ferri posse, arbitratur grw. Qu. ἐξεχεῖτο, vel ἐξεχέατο. Vel εὐρὺ παῖς Ἀχιλλέως χέει.
531. ἐν μέσοις] Sc. αὐτοῖς. Cf. Iph. A. 528. Iph. T. 45. Arist. 882. ἐς μέσους.
532. σίγα πᾶς ἔστω λεώς] Cf. Arist. Ach. 238. σίγα πᾶς. Eur. 773, 75. σῖγ' ἔστω λεώς.
533. σίγα, σιώπα] Cf. Arist. Thesm. 381. σίγα, σιώπα, πρόσ- τὸν νοῦν.
534. ὦ παῖ — πατὴρ δ' ἐμὸς] Qu. ὦ παῖς —, vel potius τερ δ' ἐμέ.
535. δέξαι χοάς μου] δέξαι χοάς μοι rec. Recte. Cf. ad 605. ph. El. 434. σκέψαι γὰρ εἴ σοι προσφυλῶς αὐτῇ δοκεῖ | γέρα τάδ' ἢ τάφοισι δέξεσθαι νέκυσ.
537. ἀκραιφνές] I. q. ἀκρατον. Cf. ad Soph. El. 785.
543. ἀμφίχρυσον] ἀμφιχρύσου Herw., coll. Fr. 587. κώπην υσόκολλον.
544. φάσανον | ἐξεῖλκε κολεοῦ] Cf. Iph. A. 1567. δὲ φάσανον σπάσας | κολεῶν ἔσωθεν. Soph. Aj. 730. κολεῶν ἐρυστά — ἡ.
548. μή τις ἄνηται —] Cf. Iph. A. 1559. πρὸς ταῦτα μὴ ὕσῃ τις Ἀργείων ἐμοῦ· | σιγῇ παρέξω γὰρ δέσρην εὐκαρδίως.
550. ἐλευθέρα] ἐλευθέρως Elmsl. ad Her. 559. ἀλλ' ἐλευθέρως νω. Cf. Or. 1169. ὃν οὐ καταισχνῶ δοῦλον παρασχὼν θάνατον χέν?), ἀλλ' ἐλευθέρως | ψυχὴν ἀφήσω. Fr. 245, 2. παρόν σοι θανεῖν ἐλευθέρως.
556. Cf. Iph. T. 1404. γυμνάς ἐξ ἐπωμίδων | κώπη προσαρ- ιαντες etc.
- 558 sq. λαβοῦσα πέπλους —] Cf. Chaeremon. Fr. 14, 3. λα- α τὴν ἀριστεράν | ἔλυσε (?), γυμνὴ δ' αἰθέρος θεάμασιν | ζῶσαν ἰφὴν ἔφαινε.
561. καθεῖσα πρὸς γαῖαν γόνυ] Ita Iph. T. 333. εἰς δὲ γῆν ἢ καμάτῳ καθεῖσαν. 52. κόμας ξανθὰς καθεῖναι. Bacch. 694. θεῖσαν εἰς ὤμους κόμας. Ion. 1200.
562. τλημονέστατον λόγον] Cf. Soph. Phil. 363. Electr. 439. μονεστάτη γυνή.
564. Schol. διὰ τὸ ἀφανητεῖν (ἀφώνητον?).
567. πνεύμόνων διαρροάς] Qu. πνευμόνων —. Cf. Fr. 983. ρς περάσας πνευμόνων διαρροάς.
569. εὐσχήμως] Pro εὐσχημόνως. Sic ἐπὶ λήσμος et ἐπὶ λήσμων.
571. ἀφήκε πνεῦμα] Cf. Fr. 971, 2. πνεῦμ' ἀφελς εἰς αἰθέρα.

574. πληροῦσιν πυρὰν | κορμούς φέροντες —] Cf. Soph. Trach. 1196 sq. Lucian. de m. Per. 24. καὶ πυρὰν συνθέντα κορμῶν σκίνων — χλωρῶν etc.

579. οὐκ εἴ τι δώσω —] Cf. Phoen. 1003. προσηγορήσω εἰμι. Suppl. 348. δράσων τάδ' εἰμι.

580. ἀμφὶ σῆς —] Cf. ad 76. Hel. 793. λέγων] ἰδὼν F.W. Schmidt. Qu. κλύων. Et sic Wecklein.

582. δυστυχεστάτην δρῶ] δυστυχεστάτην θ' ὁμοῦ F.W. Schmidt. Qu. δυστυχεστάτην θ' δρῶ.

583. ἐπέξεσε] Cf. Iph. T. 587. (987.) δεινὴ τις δργὴ δαιμόνων ἐπέξεσε τὸ Ταντάλειον σπέρμα. Herod. VII. 13. παραντία μὲν νεότης ἐπέξεσε. (Hic cum accusativo. Sic ἐμπίπτειν τινὶ et πικρ. cf. ad Iph. A. 808.) Soph. Tr. 840. Arist. Th. 468. Transitive sensu Cycl. 391. λέβητ' ἐπέξεσεν πυρὶ.

584. θεῶν ἀναγκαῖον τόδε] Qu. θεῶν κελυνόντων τόδε.

588. διάδοχος κακῶν κακοῖς] Cf. Suppl. 71. ἀγὼν δδ' αἰὼς ἔρχεται γόος (γούις?) γόνων διάδοχος. Andr. 802. ὡς κακὸν κακοῦ (κακοῦ?) | διάδοχον — πορσύνεται. Soph. Phil. 867. ὦ φέγγος ἔπτοι διάδοχον. Aesch. Pers. 1046. δόσιν κακὰν κακῶν κακοῖς. Soph. Fr. 400. πόνω πόνον | νυκτὸς ἀλλάσσουσα τὸν καθ' ἡμέραν. Trach. 29. Hyperid. Epitaph. p. 32. πόνους πόνων διαδόχους ποιούμενα.

591. τὸ — λίαν παρεῖλες] Cf. Fr. 258. τῷ γὰρ βιαίῳ κατὰ τὸ μαλθακὸν | εἰς ταῦτόν ἐλθὼν τοῦ λίαν παρείλετο. Her. 591. Hipp. 1104. λύπας παραιρεῖ.

595. ἀνθρώποις] Leg. ἀνθρώπων.

598. διέφθειρ' | διέφθορ' malit Naber, coll. Porson. ad v. 701. φόνον διέφθειρ' Cf. ad Med. 1050.

600. ἔχει —] Cf. Hor. Od. IV. 4. 33. 'Doctrina sed vim promovet insitam, | Rectique cultus pectora roborant.'

601. δίδαξιν] δίδαξις (i. q. παράδειγμα) legitur in Neophronis (?) fragmento apud schol. Med. 1387.

602. οἶδεν τό γ' αἰσχρὸν] δίοιδε ταισχρὸν Cobet, coll. 524. ἀνδρῶν τὸν κακὸν διειδέναι. Qu. καὶ ταισχρὸν οἶδε (Gomperz). αὐτὸ οἶδεν τὸ φαῦλον (aut simile aliquid). κανόνι τοῦ καλοῦ μετρεῖν Cf. El. 52. γνώμης πονηροῦς κανόνιν ἀναμετρούμενος | τὸ σῶφρον.

603. καὶ ταῦτα μὲν δὴ —] καίτοι τί ταῦτα sine causa malit Naber. Cf. Suppl. 456. καὶ ταῦτα μὲν δὴ πρὸς τὰ σ' ἐξηκόντισιν ταῦτα νοῦς ἐτόξευσεν μάτην] Qu. ταῦτα γλώσσ' —. Cf. Aesch. Suppl. 446. γλώσσα τοξεύσασα μὴ τὰ (l. τοξεύσας) δ μὴ 'στι καίμα. ἐτόξευσεν] Cf. Hor. Od. II. 16. 17. 'Quid brevi fortes jaculamur aevo | multa?'

605. μὴ θιγγάνειν μου mss. vett. μὴ θιγγάνειν μοι ms. r. Seager. in Class. Journ. XIX. 78. Purgold. et Herw. ad Soph. O. R. 1512.

606. μυρίῳ στρατεύματι] Cf. Fr. 245. μυρίου στρατεύματος.

607. ναυτική τ' ἀναρχία] Cf. Iph. A. 914. ναυτικὸν | στράτευμ' αἰχλὸν κἀπὶ τοῖς κακοῖς θρασύ.

608. κρείσσων πυρός] Cf. Soph. O. R. 176. κρεῖσσον ἀμαιματου πυρός. Eur. Andr. 271. ἃ δ' ἔστ' ἐχίδνης καὶ πυρός περατέρω.

609. τεύχος — βάψας] Cf. Hipp. 123. βαπτὰν κάλπισι ζυτὰν παγάν.

610. ἔνεγκε — ποντίας ἄλός] Cf. Alc. 845. πίνοντα — προσγμάτων.

611. ὥς παῖδα λουτροῖς —] Cf. Phoen. 1339. ὅπως | λούση οὐθῆται τ' οὐκέτ' ὄντα παῖδ' ἐμόν. 1681.

615. τ'] Malim γ'.

619. ὦ σχῆματ' οἴκων] Cf. Alc. 911. ὦ σχῆμα δόμων, πῶς ἔλθω; Soph. Phil. 952. ὦ σχῆμα πέτρας δέκτυλον, etc.

620. κάλλιστα κευτεχνώτατα (κευτεκνώτατα Marc. pr. m.) Madvig. ἱλματ' εὐτεκνώτατα Weckl. κάλλιστα κευτεχν' ὄργανα F. W. Schmidt, l. Ion. 1030. Soph. Tr. 904. Inde fortasse natus est error quod εκνωτάτη dicitur Hecuba v. 581.

622. ἐς τὸ μηδὲν ἤκομεν] Cf. Herod. I. 32. ἡ ἡμετέρα εὐδαινίη — ἀπέρρουπται ἐς τὸ μηδέν. Soph. El. 1166. δέξαι μ' — τὴν δὲν ἐς τὸ μηδέν. Phil. 259. Fr. 713, 8.

623. Cf. El. 381. δοκήσει δωμάτων ὠγκωμένος. Soph. Fr. 679. ος ὀγκωθεὶς χλιδῇ.

624. ὁ μὲν τις] Cf. Med. 1141. πλουσίοις ἐν δώμασιν] Leg. νοσίοις δώμασιν.

625. In fine versus interrogationis nota ponenda est.

626. τὰδ' οὐδέν' ἄλλως —] τὰ δ' — Reisk. Leg. τὰδ' (τὰ δ') ἐν ἄλλ' ἦ —.

627. κείνος δλβιώτατος —] Cf. Bacch. 908. τὸ δὲ κατ' ἄμαρ, ὁ βίοςτος εὐδαίμων μακαρίζω. Soph. Fr. 536, 2. τὸ κατ' ἡμαρ (ἡμαρ) ὅπως ἥδιστα προσόνων. Phil. 1089.

629. ἐμοὶ χρῆν συμφορὰν —] Cf. Her. 450. χρῆν χρῆν ἄρ' ἰς ἀνδρὸς εἰς ἐχθροῦ χέρας | πεσόντας etc. Herod. I. 8. χρῆν Κανδαύλῃ γενέσθαι κακῶς.

636. Cf. Hipp. 849. ἀρίστα θ' ὀπόσας ἐφορᾷ φέγγος ἀελίου etc. χρυσοφαῖς ἄλιος] Cf. Fr. 781, 11. χρυσοφεγγές (καλλιγές al.) ἦλιε. Confer v. ἡλεκτροφαῖς Hipp. 741.

641. Σιμωννίδι γᾶ] Cf. El. 441. ἐπὶ Σιμωννίδας ἀκτάς.

642. συμφορὰ τ' ἀπ' ἄλλων (ἀπάλλων A. B.) mss. συμφορὰ γάμων Weil. συμφορὰ θ' ἀπάντων F. W. Schmidt. Qu. συμ-αί θ' ἄπασιν.

646. βούτας] Pastor. Cf. vv. πολυβούτης et ἀγρότης.

653 sq. πολίων τ' —] Cf. Suppl. 76. διὰ παρῆδος ὄνυχα λευαίματοῦτε χρῶτ' α τε φόνιον.

661. ὦ τάλαινα σῆς —] Cf. 783. ὦ σχετλία σὺ τῶν ἀμετρή-πόνων. Alc. 753. ὦ σχετλία τόλμης. Med. 1028. ὦ δυστάλαινα ἐμῆς αὐθαδίας. Her. 448. ὦ δυστάλαινα τοῦ μακροῦ βίου σέθεν.

662. Cf. Suppl. 1147. κακὸν τόδ' εὔδει. El. 41. σου] μοι Herw.
 668. βλέπουσα φῶς] Quamvis lucem cernens.
 669. ἄπαις —] Cf. Soph. Fr. 4. ἄπαις τε καγύναις κανέσιος.
 Versum ut symmetriam loci violantem excludit F. W. Schmidt.
 672. τάφος] μόρος (aut φόνος) Herw.
 674. μοι] Qu. πον.
 680. Hunc versum deleverit Herw.
 683. οὐκέτ' εἰμι δῆ] Cf. Hipp. 778. βασιλὺς οὐκέτ' ἐστὶ δῆ.
 Hel. 1194. Soph. El. 677. ἀπωλόμην δύστηνος, οὐκέτ' εἰμι δῆ.
 Arist. Eq. 1243.
 685. κατάρχομαι νόμον βακχεῖον] Cf. Or. 960. κατάρχομαι
 στεναγμόν. Hom. Od. 3, 445. χέρονιβά τ' οὐλοχύτας τε κατήρχετο.
 Pind. N. III. 16. ἄρχε δόκιμον ὕμνον. νόμον α] νόμων A. B. E.
 γόων G. et A. supr. pr. m. Cf. ad 687.
 687. ἀρτιμαθῆς κακῶν] γρ. ἀρτιμαθῆ νόμον in Marc. ἀρτιμα-
 θῆς νέον Weckl. ἀρτιμαθῆς μελῶν (aut potius γόων) F. W. Schmidt.
 coll. 84. μέλος γοερόν. Hel. 188. νόμον ἰεῖσα γοερόν. Med. 204.
 ἰαχὰν ἄϊον πολύστονον γόων. Soph. El. 88. θρήνων ῥόδας. Cf. ad
 685. Xen. Cyr. I. 6. 35. διμαθῆς τῶν πλεονεξιῶν.
 689. ἔτερα δ' ἀφ' ἑτέρων —] Cf. Iph. T. 865. ἄλλα δ' ἐξ
 ἄλλων κυρεῖ. Or. 979. ἔτερα δ' ἕτερος ἀμείβεται πῆματ' ἐν χρόνῳ
 μακρῷ. Alc. 896. συμφορὰ δ' ἑτέροισι ἑτέρα πύζει. Soph. O. C. 231.
 ἀπάτα δ' ἀπάταις ἑτέραις ἑτέρα παραβαλλομένα. Phil. 138. τέχνη τέ-
 νας ἑτέρα προύχει.
 690. ἀδάκρυτον ἀστένακτον] Cf. Alc. 173. ἄκλαντος ἀστένακτος.
 Soph. Trach. 1200. ἀστένακτος ἀδάκρυτος. 1074. ἀστένακτος (in-
 trans.). Qu. ἀστένακτον, ἀδάκρυτον.
 691. οὐδέποτε — ἐπισχῆσει] Cf. Thuc. I. 129. καὶ σε μήτε
 νῦν μήθ' ἡμέρα ἐπισχέτω ὥστε ἀνεῖναι etc. Qu. ἀμέρα μέ σχῆσει
 (vel μ' ὀψεται). ἀμέρα μ' ἐπισχῆσει] ἀμέρα ἐπισχῆσει Herm.
 Weckl. ἀμέρα τις ἦξει (vel ἔσται) F. W. Schmidt. Qu. ἀμέρα με σχῆσει.
 697. νιν κυρῶ] Qu. ἐγκυρῶ vel τυγχάνω.
 701. ἐξήνεγκε] Malim ἐξέθηκε (Hipp. 1214.), aut ἐξανήκε.
 πόντον πελάγιος κλύδων] Cf. Pind. Fr. 235, 2. πόντον πέλαγος.
 Archil. Fr. 11. ἄλδος ἐν πελάγεσσιν. Theogn. 10. πόντος ἄλδος πολίης.
 703. φάσμα] φάντασμα Matth.
 704. Scrib. ὄψιν (οὐ με — μελανόπτερον), ἄν —. φάσμα
 μελανόπτερον] Cf. 71. μελανοπτερόγων μᾶτερ ὀνείρων.
 705. ἀμφὶ σ', ὦ τέκνον, οὐκέτ' ὄντα] Leg. ἀμφὶ σοῦ, τέκνον.
 οὐκέτ' ὄντος —.
 714. θαυμάτων πέρα] Cf. Iph. T. 839. θαυμάτων πέρα καὶ
 λόγον πρόσω τῷ ἀπέβα. 900. ἐν τοῖσι θαυμαστοῖσι καὶ μύθων
 πέρα | τῷ εἶδον αὐτή. Bacch. 667. ὥς δεινὰ δρῶσι θαυμάτων ἢ
 κρείσσονα.

715. οὐχ ὅσι' οὐδ' ἀνεκτά] Qu. οὐχ ὅσια κοῦκ ἀνεκτά. δίκαιον] θεῶν (mon.) δίκαια Nauck. Nescio an recte.
716. ὥς] Qu. ὥς. ὃ κατάρσας' ἀνδρῶν] Cf. Her. 567. ὃ τὰ παρθένων. Alc. 460. ὃ φίλα γυναικῶν. Arist. Vespr. 397. 1049.
717. διανομοῦμαι] Cf. 1076. διανομοῦμαι. Hipp. 1376.
721. πολυποντωτάτην βροτῶν] Cf. Fr. 120, 2. τεκνῶν σε τὴν τονωπότην βροτῶν.
723. δαίμων — ὅστις ἐστί σοι βαρύν] Cf. 1077. Theocr. XVII. Τέσσαρι βαρύν θεός.
729. Qu. ἡμεῖς μὲν οὖν εἰώμεν οὐδ' ἐπαύομεν. οὐδὲ παύομεν] is terminatio versus est Andr. 347. φεύγει τὸ ταύτης σῶφρον· ψεύσεται. Iph. A. 530. καὶ μὲν ὥς ἐπέστην θυμῷ, καὶ ψεύδοι. Haec violatio canonis Porsoniani in omnibus his locis ex-da est, ni fallor, propter interpunctionem praecedentem.
731. ἄλλος ἂν προσθίμειθ' ἂν] Cf. Arist. Th. 147. τὴν δ' οὐ παρεσχόμεν (παρησθόμεν?). τὰ κεῖθεν —] Cf. Arist.
734. τοῦτο γὰρ τοι καὶ (δὴ?) μόνον | ἐπ' ἐστὶ λοιπὸν ἀγαθόν, (f. δὴ) τοῦτ' ἄρα.
732. εἴ τι τῶνδ' ἐστὶν καλῶς] Cf. Her. 370. ποῦ ταῦτα καλῶς παρὰ γ' εὖ φρονούουσιν; Hel. 1272. καλῶς ἂν εἴη. Soph. Tr. 26. δ' ἐθήκε Ζεὺς ἀγώνιος καλῶς, | εἰ δὴ καλῶς.
736. λέγουσα] ποδοῦσα vir doctus in Class. Mus. I. 267. Ver-t spurium deleri iubet F. W. Schmidt.
737. Ἐκάβη] οἶμοι Herw.
738. Cf. Hipp. 346. οὐ μάντις εἰμὶ τὰφανῇ γινῶναι σαφῶς.
735. γε] An τι?
736. μᾶλλον] ἄγαν aut λίαν reposuerit Herwerden ad Ion. 564.
738. ἐς ταυτὸν ἤκει· καὶ γὰρ οὐδ' ἐγὼ κλύειν] Cf. Or. 1274. ὃν ἤκει· καὶ γὰρ οὐδὲ τῇδ' ὄχλος. Hipp. 273. ἐς ταυτὸν τάντα γὰρ σιγῇ τάδε.
740. τί στρέφω τάδε;] Cf. Arist. Ach. 385. τί ταῦτα στρέφει ρεις) τεχνάζεις τε —; Plat. Phaedr. p. 1215 D. τί δὴτα στρέφει (στρέφεις?); Ran. 957. στρέφειν, ἐρᾶν (?), τεχνάζειν.
741. καὶ τὴν τύχην καὶ μὴ τὴν τύχην] Cf. Tro. 642. καὶ προσῆ καὶ τῇ. Antisth. apud Plut. Mor. p. 33 C. καὶ δοκῇ καὶ μὴ δοκῇ.
742. ἵκετεύω σε τῶνδε γυνάτων] Desidero praepositionem πρὸς. 892. πρὸς σε τῶνδε γυνάτων, οἵκτειρον ἡμᾶς.
743. Ἐλεύθερον αἰῶνα θέσθαι] Cf. Soph. Phil. 1422. εὐκλεᾶ ζῖον.
744. ῥάδιον γὰρ ἐστί σοι] Ironice dictum. Qu. ῥάδιον τόδ' —.
745. ἐπάρεσον] ἐπάρεκειαν al. Cf. Soph. O. C. 447. γένους ν.
746. οὐκ ἔχω μαθεῖν] Cf. Phoen. 413. Med. 492. οὐδ' ἔχω

762. ζώνης ὑπο] Cf. Aesch. Cho. 992. ἐπὶ ζώνῃ (l. ζώνῃ). Sic ἐπὶ μάλης, ὑφ' ἥπατος, ὑφ' εἰμάτων, etc. Cf. Suppl. 919. δύστυχῇ σ' ἔτρεφον ἔφερον ὑφ' ἥπατος, πόνοις ἐνεγκοῦσ' ἐν ὁδοῖ.

766. ἀνόνητα] Adverbialiter positum, ut in El. 507. ὃν ποτ' ἐν χερσὶν ἔχων | ἀνόνητ' ἔθρεψας. Hipp. 1145. Alc. 414. Hec. 716.

768. ὀρθωδία θανεῖν] Cf. Andr. 824. πόθῳ θανεῖν.

771. πρὸς ἄνδρ' —] Eadem constructio est Hipp. 101. τήνδ', ἥ πύλαισι σαῖς ἐφέστηκεν Κύπρις. Iph. T. 63. Tro. 1133. Aesch. Sept. 559. Soph. Aj. 1044. Arist. Ran. 427. V. Elmsl. ad Her. 601.

774. τίνος γ' ὑπ' ἄλλον] γ' minio sup. E¹. postea inscr. L¹. τίνος πρὸς ἄλλον Porson. Recte. Et sic aut οὔτινος ὑπ' ἄλλον (sine interrogatione) Elmsl. ad Med. 1334. et Soph. O. C. 977. Qu. τίνος πρὸς ἄλλον;

776. τοιαῦτ' Qu. ταῦτ' αὐτ'.

777. ἥ τις —;] Malim ἥ τις —; Cf. ad Soph. Aj. 103.

782. θαλασσοόπλαγκτον] Cf. Aesch. Prom. 467.

783. ἀμετρήτων πόνων] Cf. Bacch. 1244. ὦ πένθος οὐ μετρητόν.

784. ὄλωλα —] Cf. Herc. 1245. γέμω κακῶν δὴ κοῦκέτ' ἐσθ' ὀπη τεσθῇ. Hel. 217. τί γὰρ ἄπεισι σοι κακῶν;

791. οὔτε τοὺς γῆς νέρθεν —] Cf. Aesch. Cho. 124. Hor. Od. I. 10. 19. 'superis deorum gratus et imis.'

793. κοινῆς — ἐμοί] Cf. Or. 9. θεοῖς ἄνθρωπος ὦν | κοινῆς; τραπέζης ἀξίωμ' ἔχων ἴσον (i. e. ἀξιοθεῖς).

794. πρῶτα τῶν ἐμῶν φίλων] I. q. τὰ πρῶτα —. Cf. ad Med. 912. οἶμαι γὰρ ὑμᾶς τῇδε γῆς Κορινθίας | τὰ πρῶτ' ἔσεσθαι. Fr. 1020. τὸ σκαιὸν εἶναι πρῶτ' ἀμυνσίας ἔχει. Menand. IV. 273. τὰ πρῶτα πάσης τῆς ἀναιδείας ἔχει. Herod. VI. 100. Αἰσχίνης — ἐὼν τῶν Ἑρετριέων τὰ πρῶτα etc. IX. 70. Λάμπων — Αἰγινιτέων τὰ πρῶτα. Lucr. I. 87. 'prima virorum.'

795. λαβὼν προμηθίαν] Cf. Alc. 1054. ἐγὼ δέ σου προμηθίαν ἔχω. Soph. O. C. 332. 1043.

800. τοὺς θεοὺς ἡγοῦμεθα] Cf. Hel. 919. τὰ θεῖ' ἡγοῦμένη. Bacch. 1327. ἡγείσθω θεοὺς. El. 583.

804. φέρειν] Spoliare. Cf. Bacch. 758. φερόμενοι Βαχχῶν ἔπο.

805. οὐκ ἔστιν —] Eadem verba sunt Fr. 1035, 1. Cf. Chaerem. Fr. 22, 1. οὐκ ἔστιν οὐδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις ὃ τι | οὐκ ἐν χρόνῳ ζητοῦσιν ἐξευρίσκεται.

806. ταῦτ' — ἐν αἰσχροῷ θέμενος] Cf. Soph. Phil. 876. πάντα ταῦτ' ἐν εὐχερῇ | ἔθον. 473.

807. ὥς γραφεύς τ' —] Cf. Hor. A. P. 361. 'Ut pictura poësis erit, quae, si propius stes, | Te capiat magis; et quaedam, si longius abstes.'

810. εὔπαις ποτ' οὔσα, νῦν δὲ γραῦς] Qu. εὔπαις ποτ' ἦν, τὰ νῦν δὲ γραῦς. Vel εὔπαις ποτ', ἀλλὰ νῦν γε γραῦς.

812. Qu. ποῖ σὺ μοῦξάγεις πόδα; ποῖ μ' ὑπεξάγεις πόδα;]
Med. 729. ἐκ τῆσδε δ' αὐτὴ γῆς ἀπαλλάσσουν πόδα. Soph. O. C.
3. καὶ σὺ μ' ἐξ ὁδοῦ πόδα (leg. τόδε) | κρύψον κατ' ἄλσος. Hom.
5, 44.

817. οὐδέν τι μάλλον] Schol: οὐδαμῶς. Cf. Herod. I. 86. οὐδέν
μᾶλλον ἐς ἐκωτὸν λέγων ἢ ἐς ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον.

818. ἔν' ἦν ποτε Elmsl. ad O. R. 1389. Lege ἔν' ἢ τό τε —.

825. ἀλλ' ὅμως εἰρήσεται] Cf. Bacch. 775. Κύπριν προ-
λων] I. q. προφέρων. Cf. Aesch. Ag. 201. προφέρων Ἀρεμεν.

828 sq. ποῦ τῶν ἐν εὐνῇ φιλιτάτων ἀσπασμάτων | χάριν τιν'
παῖς ἐμὴ, κείνης δ' ἐγώ; Herw.

828. ποῦ τὰς φίλας —] Cf. Soph. Aj. 520 sq.

831. τῶν τε νυκτέρων βροτοῖς (πάνυ al.) miss. τῶν τε νυκτέ-
βροτοῖς — θνητοῖς χάρις Orion (Exc. Vind.). Qu. τῶν τε
εὐρησιῶν. Idem proponit Nauck. Cf. ad Arist. Th. 202.

835. δράσεις] Qu. θάψεις.

837. κόμαισι] κνήμαισι Naber. Nescio an recte.

839. ὁμαρτῇ] I. q. ὁμοῦ. Cf. Hipp. 1195. Her. 139.

841. φάος] Cf. Herc. 531. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ὦ φάος μο-
πατρί.

842. πιθοῦ — ἀλλ' ὅμως] Cf. Arist. Ach. 956. πάντως μὲν
οὐδέν ὑγιές, ἀλλ' ὅμως.

845. πανταχοῦ — ἀεί] Cf. Fr. 321. πανταχοῦ λελείμεθα |
γυναῖκες ἀρσένων ἀεί διχα.

846. συμπίπτει] Cf. Fr. 971. 3.

848. τοὺς γε —] τοὺς τε — Elmsl. ad Iph. T. 199. Alioqui
lum erit ἐχθροὺς δέ.

49. ἐχθροὺς τε —] Qu. ἐχθροὺς δέ —.

51. σε — δι' οἴκτου — ἔχω] Cf. Suppl. 194. δι' οἴκτου λα-
χας.

53. τήνδε] Annon τόνδε (ξένον)?

54. εἴ πως φανείη (φανείην al.) γ' ὥστε σοί τ' ἔχειν καλῶς
πως φανείην (ita cod. Flor.) ὅσαί σοι νέμειν καλῶς Naber.

φανείην λῶσά σοι τελῶν καλῶς F. W. Schmidt. Qu. ἦν
ἵνηται γ' —, vel εἴ πως γένοιτ' ἂν ὥστε σ' — — καλῶς.

55. στρατῷ τε] στρατῷ δέ — F. W. Schmidt. μὴ δόξαιμι]
δόξαι μ' (vel τι).

7. ἔστιν γὰρ ἢ —] Cf. Thuc. I. 93. λίθων — οὐ ξυνειρ-
ον ἔστιν ἢ.

9. εἴ δέ σοι φίλος] εἴ δ' ἐμοὶ φίλος (sc. κηδεστής, ut in
Elmsl. ad Iph. T. 199. et ad Soph. O. R. 376.

8. ὀχλῷ πλέον νέμεις] Cf. Hel. 918. συγγόνῳ πλέον νέμειν.

241. νέμοντες τῷ φθόνῳ πλέον μέρος. Iph. A. 518. οὔτοι
ταρβεῖν ὀχλον.

869. ἐγὼ σε θήσω τοῦδ' ἐλευθέρον φόβον] Cf. Hipp. 1449. οὐ δῆτ', ἐπεὶ σε τοῦδ' ἐλευθερῶ φόβον. Phoen. 1072.

870. ἦν τι βουλεύσω κακὸν τῷ —] Cf. Theogn. 1089. εἴ ποι βουλεύσαιμι φίλῳ κακόν. Med. 317. Fr. 906. Crit. trag. Fr. 1, 22.

874. εἴργε μὴ δοκῶν] εἴργε μὴ ἀδικεῖν μ' F. W. Schmidt. Subaudiendum εἴργειν.

875. τὰ δ' ἄλλα (θάρασει) πάντ' — distinguit Elmsl. ad Med. 301. Recte. Cf. Soph. O. C. 1185. οὐ γὰρ σε (θάρασει) πρὸς βίαν παρασπάσει | γνώμης. Aesch. Ag. 912. τὰ δ' ἄλλα φροντὶς οὐχ ἔπι νικωμένη | θήσει δικαίως —.

876. πῶς οὖν; τί δράσεις;] Eadem verba sunt Hipp. 597.

878. τίνι] τινί al. Quod recipiendum.

880. κεκεύθασ'] Transitivum. Cf. Iph. A. 111. ἃ δὲ κέκευθ' δέλτος — φράσω. Hec. 880. Ion. 1389. Rhes. 171. 621. Aesch. Cho. 674. λέβητος χαλκίου πλευρώματα | σποδὸν κέκευθεν ἀνδρὸς etc. Pers. 654. φίλα γὰρ κέκευθεν ἥθη (δχθος). Soph. El. 1120. εἴπω τόδε | κέκευθεν αὐτὸν τεύχος. Hom. Il. 22, 118. δσσα πτόλεις ἦδη κέκευθεν. Od. 6, 303.

883. καὶ πῶς — κράτος;] Cf. Aesch. Suppl. 951. εἴη δὲ τίς, καὶ κράτος τοῖς ἄρσεσιν.

884. δεινὸν τὸ πληθὺς] Qu. δεινὸν τι (vel τε) πληθὺς.

887. ἐξώκισαν] Suspectum. Requiritur verbum ἐξηγήμηναι significans.

888. ἀλλ' ὥς γενέσθω] Cf. Iph. T. 603. Tro. 721. Similiter Iph. T. 1203. οἰσθὰ νυν ὃ μοι γενέσθω.

891. δὴ ποτ'] πρὶν ποτ' (ut in Tro. 74.) numerosius fore judicat Elmsleius ad Iph. T. 96.

898. ἔσται τάδ' οὕτω· καὶ γὰρ, εἰ μὲν ἦν στρατῷ — F. W. Schmidt. Qu. — εἰ μὲν ἦν καλὸς —, vel — εἰ μὲν ἦν στρατῷ καλὸς —.

900. θεός] I. e. Ζεὺς. Anglice, the weather. V. ad Arist. Nub. 373. Vesp. 261.

901. πλοῦν ὀρῶντας] Cf. Soph. Phil. 467. πλοῦν — ἐγγύθιν σκοπεῖν. πλοῦν ὀρῶντας ἥσυχον] πλοῦν ὀρῶντας εἰς (?) καλὸν F. W. Schmidt. ἥσυχον cum μένειν connectit Elmsleius ad Her. 7 et 801., coll. Iph. T. 1434. Tro. 985. Her. 478. Arist. Av. 1199. "Vereor, inquit, ut πλοῦν ἥσυχον quisquam unquam dixerit". Imo πλοῦν ὀρῶντας ἥσυχους (sc. μένειν). Et sic Hart. Dind. Aut πλοῦν ὀρῶντας οὐριον. (Soph. Phil. 780. γένοιτο δὲ πλοῦς οὐριος.)

907. τοιόνδ' aut τοῖον δ' miss. τοῖον (metri gratia) King. So Aesch. Prom. 920. τοῖον παλαιστὴν νῦν παρασκευάζεται | ἐπ' αὐτῷ. Soph. Aj. 562. Alioqui aequè bene conveniret τοιόνδ'. C. 789. τοιοῖσδε χρίσω φαρμάκοις δωρήματα. 1321. τοιόνδ' ὄχημα etc. 1345. τοιόνδ' ἐμπέφυκέ σοι θράσος.

908. Ἑλλάνων νέφος] Cf. Phoen. 257. ἀμφὶ δὲ πτόλιν νέφος
πύργων πυκνὸν φλέγει. 1331. ἦν (πτόλιν) πέριξ ἔχει νέφος | τοσοῦτον.

910. στεφάναν — πύργων] Cf. Tro. 786. πύργων ἐπ' ἄκρας
φάνας. Soph. Ant. 122. πρὶν ποθ' — στεφάνωμα πύργων πεν-
νθ' Ἥφαιστον ἐλεῖν.

911. αἰθάλου κηλῆτ' — κέχρωσαι] Cf. Hor. Od. III. 6. 4.
eda nigro simulacra fumo'. αἰθάλου] Cf. Fr. 781, 44. γέμοντα
οἶκον μέλανος ἔνδον αἰθάλου.

912. οἰκτρότατα (οἰκτροτάτα al.) mss. Musgr. Elmsl. ad Her. 693.

913. οὐκέτι σ' ἐμβατεύσω] Cf. Her. 876. κλήρους δ' ἐμβατεύ-
χθονός. Rhes. 225. Λυκίας ναὸν ἐμβατεύων.

916. οἰδνᾶται] κίδνᾶται G. Cf. Hipp. 1444. κατ' ὅσων κυ-
μ' ἦδη (f. οἰδνᾶται μου δη) σκάτος. Pind. Fr. 95, 6. ὕπνος
ὅσοις κίδνᾶται. Hom. Il. 8, 1. πᾶσαν ἐπ' αἶαν κίδνᾶται ἡώς.
227.

920. ξυστὸν δ' —] Accusativus pendens, ut in Arist. Av. 1151.
τηλὸν ἐν τοῖς στόμασιν.

921. ναύταν — ὄμιλον] Sio Hel. 209. νεανίαν πόνον. Soph.
61. πλουσία τράπεζα.

925. ἐνόπτρων] Cf. Tro. 1107. Or. 1112. ἐνόπτρων καὶ μύρων
ίτας. Qu. ἐσόπτρων.

926. ἀτέρμονας — αὐγὰς] Cf. Hel. 1472. δν — τροχῷ ἀτέρμονι
ἔκανε Φοῖβος. Aesch. Eum. 634. ἀτέρμονι — πέπλω.

931. Ἰλιάδα σκοπιὰν] Cf. Phoen. 232. οὐρεῖαι τε σκοπιαὶ θεῶν.
15. Hel. 1323.

935. προσίζουσ' — Ἀρτεμιν] Cf. Fr. 1049, 2. βωμόν προσ-
Aesch. Suppl. 189. πάγον προσίζειν τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν. Cum
Andr. 227. Fr. 910, 9. προσίζουσ' οὐκ ἦνυσ'] Cf. Hom.
56. οὐκ ἀνύω φθονέουσα.

940. ἐκίνησε πόδα mss. Qu. ἔλυσεν τὸν πόδα, aut ἔλυσ' ἀμὰ,
υσ' αὐθις. Cf. 1006. λῦσαι ποθοῦσιν οἶκαδ' ἐκ Τροίας πόδα.

944. αἰνόπαριν] Cf. Aesch. Ag. 721. Πάριν τὸν αἰνόλεκτρον.

1. Fr. 50. δύσπαρις, αἰνόπαρις, κακὸν Ἑλλάδι βωτιανείρη.
νόγαμος Hel. 1130. et αἰνολέων Theocr. XXV. 168. αἰνό-
κατάρα διδοῦσα] Inverse dictum. Cf. Phoen. 1611. ἀράς
οὐς. Or. 42. λούτρ' ἔδωκε χρωτί. Sed Hel. 1383. λουτροῖς
ἔδωκα.

6. ἀπώλεσεν] Leg. ἀπήλασεν. Et sic Wecklein. prob. Herw.
Arist. Eq. 143.

8. φύρουναι —] Cf. Aesch. Prom. 450. ἔφυρον εἰκῇ πάντα.
ian. 945. οὐδ' ἐμπεσὼν ἔφυρον. Plat. Phaed. 97 B. αὐτὸς εἰκῇ
Qu. φύρουναι πάντα.

1. προκόπουντ'] Cf. Alc. 1079. τί δ' ἂν προκόπτοις, εἰ θέλεις
εἶν; Alcaeus Fr. 111. οὐ χροὴ κακοῖσιν θυμὸν ἐπιτρέπην |
μες γὰρ οὐδὲν ἀσάμενοι.

962. εἴ τι μέμφει τῆς ἐμῆς ἀπουσίας] Cf. Thuc. I. 84. ὁ μάλιστα μέμφονται ἡμῶν. Hom. II. 1, 64. εἴτ' ἄρ' ὄγ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται εἴθ' ἑκατόμβης.

965. πόδ' — αἶροντι] Cf. Hel. 1643. ποῖ σὸν πόδ' αἶραι; El. 774. ἐπεὶ μελάνθρων τῶνδ' ἀπήραμεν πόδα. Tro. 342. κοῖνον αἶρον βῆμα.

966. ἐς ταῦτόν —] Cf. Tro. 1036. ἐμοὶ σὺ συμπέπικας ἐς ταῦτόν λόγον.

968. προσβλέπειν ἐναντίον] Cf. 975. Arist. Eq. 1239. κλέπων ἐπιτορκεῖν καὶ βλέπειν ἐναντίον.

970. αἰδώς μ' ἔχει —] I. e. αἰσχύνομαι. Eadem constructio est Hipp. 22. τὰ πολλὰ δὲ | πάσαι προκόψας' οὐ πόνον πολλοῖ μ' δεῖ. Cycl. 331. καὶ πῦρ ἀναίθων χιόνος οὐδέν μοι μέλει. Iph. T. 695. 947. Phoen. 1462. Bacch. 1131. Aesch. Prom. 567. χρεῖα τις αὐτὸς μετὰ τὰν τάλαιναν οἷστρος — τὸν μυριωπὸν εἰσορῶσα βοῶντα. 200. Soph. Ant. 259.

971. ἐν τῷδε πότιμῳ τυγχάνουσι] Cf. Andr. 1114. τυγχάνει δ' ἐν ἐμπύροις. Soph. El. 313. νῦν δ' ἀγροῖσι τυγχάνει.

973. μου] που Herw., qui, "post tēσδε male abundat μου. Repetitum est μου e v. praec."

974. ἄλλως δ' αἰτίον τι καὶ νόμος] Qu. ἄλλως δ' ἔστι ποῖ τις καὶ νόμος, vel ἄλλως δ' ἔστιν ἡμῖν καὶ (τις) νόμος.

975. βλέπειν ἐναντίον] Cf. Arist. Eq. 1239. κλέπτων ἐπιτορκεῖν καὶ βλέπειν ἐναντία (ἐναντίον?).

976. τίς χρεῖα σ' ἐμοῦ;] Sc. ἔχει. Cf. Hom. II. 11, 605. τί δὲ σε χρεὼ ἐμῷ; Qu. τίς χρεῖα σ' ἔχει (sc. ἐμοῦ).

977. τί χρῆμ' ἐπέμψω —;] Quare (quamobrem) —? Cf. Or. 277. τί χρῆμ' ἀλέω; Cycl. 665. τί χρῆμ' ἀντεῖς; Her. 633. 646. 709. ἐπέμψω — πόδα] Cf. Hipp. 661. σὺν πατρὸς μολὼν ποδὶ Herc. 336. ὦ τέκν', ὁμαρτεῖτ' ἀθλίῳ μητρὸς ποδί. Or. 1217.

981. ἐν ἀσφαλεῖ] Cf. Hipp. 785. τὸ πολλὰ πρᾶσσειν οὐκ ἐν ἀσφαλεῖ βίον. Iph. T. 762. ἐν ἀσφαλεῖ γάρ. Antiph. com. 204. 14. τοῦτ' ἐν ἀσφαλεῖ νόμιζε τῶν ὑπαρχόντων μόνον. Demosth. 19. 152. 262. Plat. Legg. X. 892 E.

988. ἐρήσομαι] Cf. Or. 507. Suppl. 751. 846. Tro. 945. Med. 275. Soph. O. R. 1166.

996. μηδ' ἔρα τῶν πλησίων] Pro — τῶν τῶν πλησίων accipit Elmsleius ad Med. 85. Corrigo confidenter — τῶν τῶν (vel τοῦ τοῦ) πέλας. Postquam alterum τῶν excidisset, πέλας in πλησίον mutatum est. Vide exempla ab Elmsleio allata ad Her. 85. τῶν πλησίων] τοῦ πλησίον G. Eust. et Schol. Hom. Unde τῶν τοῦ πέλας conj. Weil. τῶν πλειόνων F. W. Schmidt.

1000. ἔστω φιληθεῖς, ὥς σὺ νῦν ἐμοὶ φιλεῖ mss. ἔστ', ὦ — Herm. Weckl. ἔσθ' φιληθεῖς ὥς σὺ παῖδ' ἐμοῦ φίλεις tentat Purgold. Nihil expedit Musgr.

1002. κατώρυχες] Scrobes. Cf. Soph. Ant. 774. κρύψω πε-
 ριδει ζώσαν ἐν κατώρυχι. 1100. ἐκ κατώρυχος στέγης.
 1013. ποῦ δῆτα; πέπλων ἐντός —;] Leg. ποῦ δ' αὐτὰ, πέπλων
 εἴη —;
 1015. ναύλοχοι περιπτυχαί] Cf. Soph. Aj. 460. ναυλόχους ἔδρας.
 1016. ἢ σ' ἐπήγαγε —] Cf. Soph. Aj. 517. καὶ μητέρ' ἄλλη
 αὐτὸν φύσαντά τε | καθεῖλεν Ἄιδου θανάσιμους οἰκήτορας. O. R.
 εὐ ἴσθ' ἐκείνον θανάσιμον βεβηκότα. Phil. 819. ὦ γαῖα, δέξαι
 ἰσιμόν μ' ὅπως ἔχω.
 1024. ἔργον δεδρακὼς ἀνόσιον δώσεις δίκην F. W. Schmidt.
 δεδουκὼς ἐνδίκως (aut αἵματος) δώσεις δίκην idem, coll. Andr.
 1. ἔργον δεδρακὼς ἀνόσιον δώσεις δίκην.
 1025. Qu. εἰς ἄντιλον μέσον | λέχριος ἐμπεσὼν φίλαν καρδίαν |
 σεν βίον. ἀλίμενον — εἰς ἄντιλον πεσὼν] Cf. Her. 168. ἐς
 ν ἐμβήσει πόδα. (Ubi v. Elmsl.) Tro. 686. Aesch. Sept. 796.
 1026. λέχριος] I. e. πλάγιος. Cf. Med. 1137. λευχρία πάλιν |
 τρέμονισα κῶλα. Soph. O. C. 195. λέχριος — δακρύσας. Ant.
 ἐκπεσεῖ φίλας καρδίας] ἐκπεσεῖ φίλων κερδέων Herwerden
 n. 258.
 1028. ἐπέγγυον] Cf. Aesch. Cho. 35. θεόθεν ἔλακον ἐπέγγυον.
 ἐπόσπονδος. ἀμέρσας βίον] Cf. Theophr. H. Pl. IX. 8. 2.
 ὄν). Hom. Il. 22, 58. φίλης αἰῶνος ἀμερθῆς. Od. 21, 290.
 ἀμέρδεται.
 030. οὐ συμπίνει δλέθριον δλέθριον κακόν] οὐ — Hemst.
 . Qu. ὃν λαγχάνει δλέθριον δλέθριον μόρον.
 033. θανάσιμον πρὸς αὐλάν (pro ἔδαν) F. W. Schmidt, coll.
 60. ἄγει μέ τις νεκύων ἐς αὐλάν. Cf. Soph. Aj. 517. μοῖρα —
 εν (αὐτοὺς) Ἄιδου θανάσιμους οἰκήτορας. O. R. 959. Phil. 819.
 039. μὴ φύγητε] Imo μὴ ἔφυγητε.
 040. ἀναρρήξω] Cf. Tro. 1153. ὀρυκτὸν τῷδ' ἀναρρήξω τάφον.
 044. ἄρσασε, φείδου μηδὲν] Cf. Herc. 1400. ἔκμασσε, φείδου
 Supra 387. ἡμᾶς — κεντέετε, μὴ φείδεσθ'.
 045. οὐ γὰρ τι φέγγος (vel potius οὐ γὰρ ποτ' ὄμμα) λαμ-
 - F. W. Schmidt. ὄμμα λαμπρὸν ἐνθήσεις κόραις] Cf. Arist.
 35. ἐξωμμάτῳ καὶ λελάμπρυνται κόρας. Aesch. Eum. 104.
 47. ἢ γὰρ καθεῖλες Θρηκίου κράτος (pro Θρηκα καὶ κρα-
 του F. W. Schmidt.
 50. τυφλῷ — ποδί] Cf. Phoen. 848. τυφλῷ ποδί. 1556.
 ποδός. 1632. et 1713. τυφλὴν χέρα. 1565. τυφλόπουν πόδα.
 . Cass. 1101. τυφλαῖς ματεύσει χερσὶ κορσσωτοὺς ῥαφάς.
 Phoen. 11. 'Et patere caecum quo volet ferri pedem.'
 55. θυμῷ ζέοντι] θυμῷ ῥέοντι vulg. θυμῷ ζέοντι Cobet.
 indices recentes duo. θυμὸν ζέοντι Ruhnck. πολλῶ ῥέοντι
 θυμὸν πνέοντι Schmidt, coll. Rhes. 786. θυμὸν πνέουσαι.
 154. θυμοῦ πνοάς. Arist. Av. 1397. Cf. Soph. O. C. 434.

όπηνί' ἔξει θυμός. Aesch. Prom. 370. τοιόνδε Τυφῶς ἐξανίστατο
χόλον. Arist. Th. 468. οὐδ' ἐπιζεῖν τὴν χολήν. Ach. 321. οὐδ' αἰ
μέλας τις ὑμῖν θυμάλων ἐπέζεσεν. Plat. Resp. IV. 440 C. ἐν τοιούτῳ
ζεῖ τε καὶ χαλεπαίνει. Ita nos dicimus to boil with rage.

1057. πᾶ βῶ; πᾶ στῶ;] πᾶ στῶ; πᾶ βῶ; πᾶ κέλω, | παῖς
δπως — Reisig. Conj. p. 201. Cf. 160. 1079. Alc. 864. ποῖ βῶ; πᾶ
στῶ; τί λέγω, τί δὲ μή; κάμνω] Malim κέλω. Cf. 1040.

1058. θηρὸς δρεστέρον] Cf. Bacch. 1139. δρεστέρον λίσσας.
Or. 1460. ὥς κάπροι — δρέστεροι. Tro. 551.

1059. ἐπὶ χεῖρα κατ' ἔχνος] ἐπὶ χεῖρα καὶ ἔχνος (pedem)
Porson., coll. Bacch. 1122. ἔφερε δ' ἡ μὲν ὠλένην, | ἡ δ' ἔχνος
αὐταῖς ἀρβύλαις. Catull. 63, 162. 'candida — vestigia'. Recte.

1060. ποίαν, ἢ ταύταν —;] Qu. ποίαν δὴ, κείναν ἢ τάνδ' —,
Subaudi δόδον. Cf. 163. 450. Lyric. incert. Bergk. 110. ποίαν δὴ
ὀρμάσω, ταύταν ἢ κείναν; Arist. Th. 1222.

1062. Ἰλιάδας] Cf. Tro. 245. Hel. 1114. Andr. 301. Sic Ἑλλὰς
Ion. 1367. Or. 1485.

1064. πτώσσουσι] Ionica forma πτώσσειν legitur etiam Bacch.
222. ἄλλην δ' ἄλλος' εἰς ἐρημίαν | πτώσσουσιν etc. Cf. Andr. 753.
εἰς ἐρημίαν ὁδοῦ πτήξαντες.

1070. τᾶνδε] Malim τάνδε.

1073. λῶβαν] Qu. τιμάν. ἀγρίαν] Malim ἀγρίων.

1076. βάκχαις Ἄιδου] Cf. Hipp. 550. τιν' Ἄιδος ὥστε βάκχαι.
Herc. 1121. Ἄιδου βάκχος. Hel. 543. βάκχη θεοῦ. Phoen. 1503.
βάκχα νεκύν. διαμοιρᾶσαι] Cf. 717. Hipp. 1376.

1078. οὐρεῖαν τ' ἐκβολάν] Qu. οἰωνοῖς τ' ἐκβολάν.

1080. λινόκροκον φάρος] Cf. Hec. 471. ἀνθόκροκος. Pind. O.
VI. 16. φοινικόκροκον ζώναν. Aesch. Sept. 857. τὰν — μελάκρο-
κον θεωρίδα. πείσμασι] Cf. Hipp. 762. Trag. adesp. 311. 2.
πνεῖ δ' οὐρός, ἡμῖν δ' οὐ κρατεῖ τὰ πείσματα. Apoll. Rh. II. 157.
γαίῃ Βιδυνίδι πείσματ' ἀνῆψαν.

1086. δράσαντι δ' —] Cf. Soph. El. 1382. καὶ δεῖξον ἀνθρώ-
ποισι τὰπύγμα | τῆς δυσεβείας οἷα δωροῦνται θεοί. Herod. IV. 80.
τοῖσι δὲ παρακτεομένοισι ξεινικοὺς νόμους τοιαῦτα ἐπιπύγμα διδοῖς.
Aesch. Pers. 828. τοιαῦθ' ὀρώντες τῶνδε τὰπύγμα. Sept. 1021.

1089. Ἄρει κάτοχον γένος] Cf. Bacch. 1122. ἐκ Βακχίου κατή-
χετ'. Soph. Trach. 978. τὸν ὕπνω κάτοχον.

1099. Cf. Or. 1369. αἶ αἶ, πᾶ φύγω, ξέναι; πολὺν αἰθε-
ράμπαμενος, ἢ πότον —;

1105. φλογέας — αὐγὰς] Cf. Tro. 1257. φλογέας δαλοῖσι χέ-
ρας —. Arist. Ran. 340. ἔγειρε φλογέας λαμπάδας. ὅσων αὐγὰς]
Cf. Ion. 1071. δμμάτων — αὐγαῖς. Herc. 123. Phoen. 1577. Soph.
Aj. 70.

1107. κρείσσον' —] Cf. Suppl. 844. κρείσσον' ἢ λέξαι λόγῳ | ἡμαθ'. Soph. O. R. 1316. νόσημα μείζον ἢ φέρειν. Bacchylid. Tit. 121. μείζον ἢ πενθεῖν κακόν. Xen. Mem. III. 770 C. ν ἢ ὥστε φέρειν δύνασθαι κακόν. ξυγγνώσθ'] Cf. Phoen. Med. 491. 703. Andr. 956. Bacch. 1037. Her. 436. El. 1026.

1108. ἐξαπαλλάξαι] Qu. ἐξαποστῆναι.

1111. διδοῦσα] Qu. τιθεῖσα.

1112. ἦσμεν] Legitur praeterea Aesch. Ag. 1099. ἦσαν Rhes. Cycl. 230. ἦστε Soph. Fr. 316.

113. φόβον παρέσχεν ἂν οὐ μέσως ὅδε κτύπος A. B. φόβον χεν οὐ μέσως ὅδ' ἂν κτύπος conj. Elmsl. ad Med. 416., coll.

994. ὄλουντ' ἰδοῦσαι τοῦσδ' ἂν ἡλλοιοιμένους. Qu. φόβον γ' ἂν —. Vel φόβον ἂν παρέσχεν. Cf. ad Soph. El. 914.

114 sq. Valde similis locus est Soph. O. C. 891. ὦ φίλτατ', ἔγνων προσφώνημά σου, | πέπονθα δεινὰ τοῦδ' ὑπ' ἀνδρός ἀσπίως.

114. ὦ φίλτατ', ἦσθόμην γάρ —] Cf. Bacch. 178. ὦ φίλταθ', γῆρυν ἦσθόμην κλύων (κλύω?) —. Rhes. 608 f.

115. φωνῆς ἀκούσας] Fort. φωνῆν (aut φώνημ') ἀκούσας. Cf. 178. Rhes. 608.

119. ὅστις ἦν ἄρα] ὅστις ἦν ὁ δρῶν, vel ὅστις οὖν ἔδρα Schmidt.

21. ἀπώλεσ', οὐκ ἀπώλεσ', ἀλλὰ μειζόνως] Cf. Phoen. 1496. ἔρις οὐκ ἔρις, ἀλλὰ φόνῳ φόνος Οἰδιπόδα δόμον ὤλεσε.

22. μειζόνως] Cf. Rhes. 849. οἱ μειζόνως παθόντες. Aesch. 1. μασσόνως (ita Elmsl.). Sic μειόνως Soph. O. C. 104.

25. ἀρπάσας χερσὶν] Cf. El. 819. Cycl. 405. τὸν δ' αὖ, τέ- ἰρπάσας ἄκρου ποδός, etc.

26. Cf. Bacch. 338. δν ὠμόσοιτοι σκύλακες ἄς ἐθρέψατο | ιντο.

28. μαργῶσαν χέρα] Cf. Phoen. 1163. ἀλλ' ἔσχε μαργῶντ' —. 1253. Herc. 1005. ὅς νιν φόνου μαργῶντ' ἐπέσχε (ita msl. μαργῶντος ἔσχε vulg.). Hipp. 1230. Soph. Aj. 50. καὶ σχε χεῖρα μαιμῶσαν (μαργῶσαν?) φόνου;

29. ἐκβαλὼν — τὸ βάρβαρον] Cf. Bacch. 1008. τὰ δ' ἔξω δίκας ἐκβαλόντα τιμᾶν θεούς. Fr. 339, 2. ἐκβαλόντ' αὐθαδίαν.

7. εἶ καὶ σοφῇ προμηθίᾳ] Cf. Phoen. 1466. εἰ δέ πως γ.

9. Τροίαν ἀθροίσῃ] Qu. Τρωάς θ' —.

2. ἐνθεν] Qu. ἐνθένδ', aut ἐνθάδ'. Scilicet ἐνθεν valet ἐνθένδε dehinc, ut ἐνθα ubi, ἐνθάδε hic. Cf. ad Or. 1278.

3. θάκουν mss. θακοῦσ' Elmsl. ad Her. 994., quum prae- raecesserit ἔω. θάκους Herm. Weckl. Recte. ἔχου- ἀθροοῦσαι. κερκίδ' Ἡδωνῆς χερὸς] Qu. κερκίδ' Ἡδω-

1154. ἦνουν θ' ὑπ' αὐγὰς mss. ἦνουν ὑπ' αὐγὰς Herm. Weckl
Cf. Arist. Thesm. 499. οὐδ' ἐκεῖν' εἰρηκέ παῶ, | ὥς ἡ γυνὴ δεικνύει
τάνδρ' τοῦγκυκλον | ὑπ' αὐγὰς (δρθρον?) οἶόν ἐστιν ἐγκεκαλυμμένον
τὸν μοιχὸν ἐξέπεμψεν. ὑπ' αὐγὰς] Ad lucem (radius) solis.
Cf. Or. 822. μελάνδεται φόνω ξίφος ἐς (l. ὑπ') αὐγὰς ἀελίου δαΐων.
Plat. Phaedr. p. 83. ταῦτα δὲ ὑπ' αὐγὰς μᾶλλον ἴδωμεν, τίνα κα-
ποτ' ἔχει τὴν τῆς τέχνης δύναμιν. Plutarch. Mor. p. 822. ἀλλ' ἴπ' αὐγὰς θεῶν. p. 1107. ὑπ' αὐγὰς διαπύξας. Ruhnke. ad Tim. p. 263.
πέπλους] De virili veste, ut in Aesch. Pers. 204. πέπλους ἡ-
γνυσιν ἀμφὶ σώματι. Xen. Cyr. III. 1. 13. Soph. Tr. 599.
1155. κάμακα Θρηκίαν] κάνδον Θρηκίον Naber. Cf. El. 852
ἔσχον κάμακας. Phoen. 1412. κάμακος ἀμφοῖν χεῖρ' ἀπεισεργημένοι
Suppl. 659. ἐστολισμένον (1156. στολισματος) δορί. Qu. κάμακα
Θρηκία.
1159. διαδοχαῖς] Numerosius fore διαδοχαῖς' putat Elmsleius
ad Suppl. 303.
1160. πῶς δοκεῖς] Cf. Iph. A. 1590. κὰν τῶδε Κάλας πῶς
δοκεῖς χαίρων ἔφη. Hipp. 446. et ad Arist. Ach. 24. Pl. 742. ὅ-
δ' ἐγκατακείμενοι παρ' αὐτῶν πῶς δοκεῖς | τὸν Πλοῦτον ἡσπάζονται.
1169. ὀμμάτων κόρας] Cf. Phoen. 660. δεργμάτων κόραι.
1170. πόρπας] Cf. El. 317. Ἰδαῖα φάρεν χρυσέαις ἐξεργμέναι
πόρπαισι. Phoen. 62.
1171. εἴτ' ἀνὰ στέγας] εἶτα διὰ πύλας F. W. Schmidt, coll.
Suppl. 753. πύλας διήλθον.
1173. θῆρ ὥς διώκω] θηρῶν — Κνίτσαλα. θήραις — Wall.
ἔδρας (aut οἰστρω) — F. W. Schmidt.
1175. βάλλων, ἀράσων] Cf. Andr. 1131. Iph. T. 300.
- 1178 sq. εἴ τις γυναῖκας —] Cf. Soph. Tr. 943. ὥστ' εἴ τις
δύο | ἢ καὶ πλείους τις (l. ἢ καὶ πλείους) ἡμέρας λογιζεται, etc.
Eur. Or. 1218. φύλασσε δ', ἦν τις πρὶν τελευτηθῆναι φόνος, | ἢ ξυμ-
μαχός τις ἢ κασίγνητος πατρός, | ἐλθὼν ἐς οἴκους φθῆ. Arist. Thesm.
335 sq. Ran. 151.
1180. ἅπαντα ταῦτα συντεμὼν ἐγὼ φράσω] Cf. Iph. A. 1249
ἐν ξυντεμοῦσα πάντα νικήσω λόγον. Arist. Th. 178. ὅστις ἐν βρα-
χεῖ | πολλοὺς καλῶς οἶός τε συντέμνειν λόγους. Aesch. 32, 23
συντέμνειν ἀνάγκη τοὺς λόγους.
1185. αἱ μὲν εἰς' ἐπίφθονοι] Qu. εἰσὶν εὐγενεῖς σφόδρα. Ne
αἱ μὲν οὐκ ἐπίφθονοι.
1186. εἰς ἀριθμὸν τῶν κακῶν πεφύκαμεν] Cf. Med. 928. γὰρ
δὲ θῆλυ κατὰ δακρύοις ἔφν.
- 1187 sq. ἀνθρώποισιν οὐκ ἐχρήν —] Cf. Phoen. 526. οἷα εἰ
λέγειν χρὴ μὴ 'πὶ τοῖς ἔργοις καλοῖς.
1189. ἔδρασε] Sc. τις.
1197. Scrib. ἀπαλλάσσω, διπλοῦν (sc. ὃ ἐστι), —. Cf. ad
Soph. O. R. 1249.

203. ἢ τίν' αἰτίαν;] Malim ἢ τιν' αἰτίαν.
 208. ἐπεὶ δίδαξον τοῦτο] Cf. Soph. El. 352. ἐπεὶ δίδαξον ἢ
 ἔξ ἐμοῦ etc.
 209. πέριξ δὲ πύργος εἶχ' ἔτι πόλιν] Cf. Phoen. 1321. ἦν πέριξ
 γος etc. Andr. 265. εἰ πέριξ σ' ἔχει | τηκτὸς μὸλυβδος.
 10. ἔζη τε — Ἔκτορός τ'] Leg. ἔζη δὲ — Ἔκτορος δ'.
 11. τί δ' οὐ τότε'] Qu. τί οὐ τότε. τῷδ' — χάριν θέσθαι]
 1. τιθεμένη χάριν πόσει. Ion. 1104. θέμενος χάριν. Bacch. 720.
 15. καπνῷ δ' ἐσήμεν'] καπνῷ δ' ἐσήμεν' mss. καπνὸς δ'
 ter. καπνῷ δ' ἔρημον Hirzel. ἀγῶνος πεσὸν δῆτ' (?) Schmidt.
 τῷδ' ἐτύφει' (et ἦμεν in v. 1214.). Aut καπνοῦ πλέων δ'
 Cf. Aesch. Ag. 818. καπνῷ δ' ἀλοῦσα νῦν ἔτ' εὖσημος πόλις.
 ἴων ἔπο] πυρπολούμενον Heimsoeth. Herw. prob. Nauck.
 ; ἔπον Kvíčala.
 1. πατροφῆας γῆς ἀπεξενωμένους] Cf. Soph. El. 777. φυγάς |
 το. Hipp. 1085. οὐκ ἀκούετε | πάλαι ξενοῦσθαι τόνδε προν-
 με;
 2. σῆς ἀπαλλάξαι χερὸς] Cf. Iph. A. 323. πρῶτα ταύτην
 ἱλάξω χερῶν.
 3. ἀγαθοὶ σαφέστατοι | φίλοι] ἂν μάθοις σαφέστατα | φίλους
 Schmidt, coll. Soph. O. R. 286. ἐκμαθεῖν σαφέστατα. Cf.
 πιστὸς ἐν κακοῖς ἀνὴρ. Herc. 1246. φίλων ἀγαθῶν.
 . οὐχ ὅσιον, οὐ δίκαιον] Qu. οὐθ' ὅσιον οὔτε χρηστόν.
 . Spurius habent Nauck. Herw. τοιοῦτον ὄντα] τόνδ'
 τα aut τοιαῦτα δρῶντα F. W. Schmidt.
 τὰ χρηστὰ πράγματα] Anglice success.
 ἀφορμὰς] Cf. Bacch. 266. Herc. 236.
 ὡς ἔχης] Cf. 27. 712.
 γυναικὸς — ἡσώμενος] Cf. Alc. 697. γυναικὸς, ὦ κά-
 μένος.
 ὑφῆξω — δίκην] Cf. Or. 1665. δίκην ὑπόσχες αἵματος
 ν | Εὐμενίαι τρισσαῖς. Andr. 359.
 εἰργάσω] εἰργασαι Naber.
 ἀλγείς —] Cf. Alc. 691. χαίρεις ὀρῶν φῶς· πατέρα δ'
 δοκεῖς; Arist. Nub. 1415. τί δέ (aut δαί) με mss.
 Scal. et vulg. Corrigendum suspicor τί δ'; ἢ 'μὲ —;
 . Weckl.) Similiter Trag. adesp. 56. καὶ σὸς μὲν οἰκτρὸς
 ἰέσας πατὴρ· | Οἰνὺς δ' ἄρ' οὐχὶ κλεινὸν ἀπολέσας
 ἰδὸς οὐκ ἀλγείν δοκεῖς;] Cf. Aesch. Ag. 570. τὸν ζῶντα
 ἢ τύχης παλιγκότου.
 'ost σὺν ponatur interrogationis signum.
 f. Med. 682. σὺν δ' ὡς τί χρῆζων τήνδε ναυστολεῖς
 μβήσει] Sic ἀμπέτασον Phoen. 304.

1265. κύων γενήσῃ —] Cf. Arist. Fr. 594 K. καὶ κύων ἀκύν-
χολος | Ἐκάτης ἀγαλμα φωσφόρον γενήσομαι.

1267. ὁ Θρηξὶ μάντις] Cf. Phoen. 17. ὦ Θήβαιον εὐέπικ-
ἀναξ. Or. 363. ὁ ναυτίλοισι μάντις. Soph. El. 1066. ὦ χθονία βρο-
τοῖσι φάμα.

1270. ἐκπλήσω βίον] ἐκπλήσω πότιμον Musgr. prob. Por.

1271. τύμβω — σοῖ] Qu. τύμβον — σοῦ. κεκλήσεται] Qu.
τεθήσεται. Cf. ad Arist. Nub. 65.

1272. μορφῆς ἐπιδόν, ἢ τί;] Correxi μορφῆς ἐπιδόντων π.
Cf. Soph. O. C. 65. 1321. Aj. 430. 574. Fr. 300. 830. 855, 2. 850
Chaerem. 4. Idem proponit Nauck.

1273. κυνὸς ταλαίνης] I. e. impudentis.

1276. ἀπέπτυσ'] Absolute positum, ut in Hipp. 610. Iph. T
1161. Arist. Pac. 528. Plenius Iph. A. 874. ἀπέπτυσ', ὦ γεραί.
μῦθον. Hel. 664. ἀπέπτυσσα μὲν λόγον.

1278. μήπω μανείη Τυνδαρίς τοσόνδε παῖς] Cf. Soph. El. 403
μή πω νοῦ τοσόνδ' εἶην κένη.

1279. ἐξάρασ' ἄνω] Cf. Trag. Adesp. 142. ὁ θυμὸς αὐτὸν τῶν
φρενῶν ἐξήρ' ἄνω.

1280. κακῶν ἐρᾷς τυχεῖν] Cf. Soph. El. 364. τῆς σῆς δ' αἰε
ἐρῶ τιμῆς τυχεῖν.

1282. οὐχ ἔλξει' αὐτὸν, δμῶες, ἐκποδὼν βίᾳ;] Cf. Hipp. 1064
οὐχ ἔλξει' αὐτὸν, δμῶες;

1283. οὐκ ἐφέξετε στόμα;] Qu. οὐ καθέξετε στόμα;

1284. ἐγκλείει'] Malim συγκλείει' aut συγκλήει'.

1286. ἐπείπερ οὕτω καὶ λίαν θρασυστομεῖς] Cf. Med. 326
ἐπειδὴ καὶ λίαν πυργοῖς χάριν.

PHOENISSAE.

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ. Nabero haec fabula ex duabus tragoediis
contaminata fuisse videtur, ut belli Thebani quasi historia specta-
torum oculis subiceretur. Bakhuysen additamenti quibusdam
ex alia tragoedia translatis inquinatam eam fuisse censet.

Burgessii correctiones satis fuitiles (in Class. Journ. I. 38.
vide ad vv. 183. 329. 358. 362. 411. 415. 637. 640. 694. 737-
739. 1348. 1503. 1543. 1671. 1766. editionis ejus.

1. ὦ τὴν ἐν ἄστροις οὐρανοῦ τέμνων ὁδόν] Cf. Fr. 124. 2.
διὰ μέσον γὰρ αἰθέρος | τέμνων κέλευθον πόδα τίθημι' ὑπόπερον

2. χρυσοκολλήτοισιν — δίφροις] Cf. Hom. Il. IV. 356. ἄρμα
κολλητοῖσι.

17. ὦ Θήβαιον εὐέπικος ἀναξ] Cf. Or. 357. ὁ ναυτίλοισι μάν-
τις ἐξήγγιλέ μοι. Hec. 1267. ὁ Θρηξὶ μάντις.

21. ἡδονῇ δοὺς] Sc. ἑαυτὸν. Cf. 994. καὶ δειλίᾳ δίδωσι. Iph. 50. ἀλλ' ἀμελία δὸς αὐτὰ καὶ φραύλως φέρε. Herc. 779. ἀνομία δίδους. Fr. 1072. τῇ νόσῳ δίδους χρόνον. Fr. 564, 3. πάντ' ἡδονῇ. Aesch. Pers. 846. ψυχὴν διδόντες ἡδονῇ (ψυχῇ ἡδου- ulg.). Soph. O. C. 855. δρογῇ χάριν δοὺς. Thuc. IV. 108. ἐλπίδι δόναι. Alciph. Epist. III. 47. δρόμῳ δοὺς φέρεσθαι. Dion. II. p. 272. δοὺς δὲ τῷ λόγῳ πειρᾶται πείθειν. Qu. ὁ δ' ἡδούς. (Cf. Soph. O. R. 65. ὑπνω — ἐνδόντα. Plut. Pomp. 18. τὰς ἡδονὰς ἐνδεδωκώς. Plut. Num. 22. εἰς δεισιδαιμονίαν οὐδέν τι etc. Musonium apud Stob. Fl. XVIII. 38. ἐνδι- αῖταις, sc. ταῖς ἡδοναῖς. Thuc. III. 37. ὁ τι ἂν ἢ λόγῳ τις ὑπ' αὐτῶν ἀμάχητε ἢ οἴκῳ ἐνδῶτε. Plat. Phaedr. 250. παραδοὺς sc. ἑαυτόν).

22. τοῦ θεοῦ τε τὴν φάτιν] Qu. τὴν φάτιν τε τοῦ θεοῦ. τοῦ δυνῶν φάτιν Kock. Ver. p. 187.

23. Κιθαιρώνος λέπας] Cf. Bacch. 750. 1043. Aesch. Ag. 298. σφυρῶν — διαπείρας μέσον] Malim σφυροῖν — διαπείρας διαπείρας] Cf. Rhes. 514. ἐμπείρας. Verbum πείρω raris- Atticis poetis usurpari monuit Elmsleius ad Ach. 1007. ἱπποβουκόλοι] I. e. ἱπποφοροί. Cf. ad Soph. Fr. 954.

24. τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον] Cf. Aesch. Ag. 1416. ἔθυσεν ταῖδα, φιλιτάτην ἐμοὶ | ὠδίν'. Suppl. 1144. ποῦ δὲ πόνος κταν; Infra 1448. ἐθρήγει τὸν πολὺν μαστῶν πόνον.

25. μαστοῖς ὑφεῖτο] Cf. Alc. 639. δουλίου δ' ἀφ' αἵματος | υνακὸς σῆς ὑπεβλήθην λάθρα.

26. πυρρᾶς γένυσιν] πυρρὸς γενέεσσι ex Euripide citat schol. VI. 2. Unde πυρρὸς Heims. Cf. Fr. 537, 2. κάρηνα πυρ- ροὶ Μελαντίπου σπάσας.

27. ἢ γνούς ἢ τιнос μαθὼν πάρα] ἢ γνούς αὐτὸς ἢ τινος πάρα prob. V. D. in Class. Journ. I. 138. ἢ γνούς αὐτὸς ἢ τινος W. Schmidt, coll. Soph. O. R. 704. αὐτὸς ξυνειδώς ἢ ἱλὸν πάρα. Aj. 800. τοῦ ποτ' ἀνθρώπων μαθὼν; El. 889. O. C. 593. Ant. 723. 1031. Nil mutandum.

28. Αἰῶς θ' ὁμοῦ (pro οὐμός) πόσις F. W. Schmidt. υράννοις ἐκποδὼν μεθίστασο] Qu. — ἐξίστασο. Cf. ad Arist.

29. ἡλαῖς — ἐξεφοίνισσον] I. q. ὀπλαῖς. Cf. Ion. 1208. φοι- χηλάς.

30. τεζάρει Σφιγξ ἀρπαγαῖσι πόλιν] Cf. Rhes. 441. οἶα πόντον οὐσῆματα — ἐπεζάρει. 45. Hesych. Ἐπεζάρει: ἐπεβάρει. [d. Ἐπεζάρηκεν (ἐπεζάρησεν?): ἐπεβάρυνεν. Schol. ἐπέ- ἀρει.

31. ἔμδος δ'.

32. δ' ἢ τεκοῦσα] οὐδ' οἶδεν ἥδε F. W. Schmidt.

33. Aesch. Cho. 893. φίλτατ' Αἰγίσθου βία.

57. κραίνωσιν] Qu. κραίνοιεν. κόρας τε] κόρας δὲ Wak. f. Elmsl. ad Herc. Fur. 13. Recte. Cf. ad Or. 24.

60. ὁ πάντ' ἀνατλάς] Qu. ὁ πάντα δὴ τλάς.

61 sq. Cf. Hec. 1152. πόρπας λαβοῦσαι τὰς ταλαιπώρους κόρας κεντοῦσιν, αἱμάσσουσιν.

61. εἰς ὄμμαθ' αὐτοῦ δεινὸν ἐμβάλλει φόνον] Cf. Hel. 1579 οὐκουν ταύρειον δέμας | εἰς προῶραν ἐμβαλεῖτε; Fr. 706. οἷδ' ἔπ' ἐλέκευ ἐν χεροῖν ἔχων | μέλλοι τις εἰς τράχηλον ἐμβαλεῖν ἐμὸν φόνον] χόλον Naber.

62. ἔκρυψαν] Fort. ἔκλησαν.

67. ἀράς — διαλαχεῖν τόδε] Cf. Aesch. Sept. 785. τέκνους δ' ἀραίας ἐφήκεν — ἀράς, καὶ σφε σιδαρονόμων διὰ χερσὶ ποιη λαχὲν κτήματα.

68. διαλαχεῖν] Cf. Bacch. 1290. Ἀκταίωνα διέλαχον κίνες.

69. μὴ τελεσφόρους εὐχὰς θεοὶ κραίνωσιν] Cf. Aesch. Sept. 807. Οἰδῖτον γένει | κραίνων (Ἀπόλλων) παλαιὰς Λαῖον δυσβολίας: Soph. El. 646. φάσματα — δὸς (θὲς?) τελεσφόρα. Aj. 1390. τελεσφόρος Δίκη. O. C. 1489. τελεσφόρον χάριν δοῦναί σφιν. Aj. 685 sq.

70. οἰκούντων] οἰκούντοιν malit Elmsl. in Class. Journ. XVI. 420

72. 76. 290. 636. Πολυνείκη Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 452.

74. ἐπὶ ζυγοῖς καθέζετ' ἀρχῆς] Lög. ἐπὶ ζυγῶ —. Cf. Iec. 595. ἦν δ' εἰς τὸ πρῶτον πόλεος ὁρμηθεὶς ζυγὸν | ζητῶ τις εἶναι, etc. Aesch. Agam. 1618. σὺ ταῦτα φωνεῖς νεοτέρῳ προσηύμενος | κώτῃ κρατούντων τῶν ἐπὶ ζυγῶ δορός; καθέζετ'] Qu. ἐκαθέζετ'. Cf. Hel. 1571. Fr. 544, 2.

75. κῆδος Ἀδράστου] Anglice, alliance with Adrastus. Sic Οἰνέως γάμον Soph. Tr. 792.

77. ἐπιτιμητής — ἔργων] Cf. Soph. Fr. 478. κολασταὶ κάπτιμηταὶ κακῶν. Her. 276. πολλὴν Ἄρεος Ἀργείου λαβὼν | πάγχαλκον αἰχμῇ

78. ἀρχῆς μυρίας] αἰχμῆς — recte Madvig. Cf. 444. μυρίας ἄγων λόγχην. Her. 276. πολλὴν λαβὼν αἰχμῇ. Rhes. 276.

84. φαεινὰς οὐρανοῦ πτύχας] Cf. Ion. 1516. ἐν φαειναῖς ἡμῶν περιπτυχαῖς. Rhes. 59. φαεινοὶ ἡλίου λαμπτήρες. Andr. 1087. φαεινὰς ἡλίου διεξόδους. Or. ἐν αἰθέρος πτυχαῖς. Hel. 44. ἐν πτυχῇσιν αἰθέρος.

86 sq. Cf. Fr. 900. ὦφειλε δῆθεν (?), εἴπερ ἔστ' ἐν οὐρανῷ Ζεὺς, μὴ τὸν αὐτὸν δυστυχῇ καθιστάναι.

86. χρῆ] Malim χρῆν. Cf. Fr. 892. ὦφειλεν ἦδεν (ὦ γὰρ εἴπαί ἐχοῖν?), εἴπερ ἔστ' ἐν οὐρανῷ | Ζεὺς, μὴ τὸν αὐτὸν (ἀγαθόν) δυστυχῇ καθιστάναι.

88. ὦ κλεινὸν οἴκοις θάλος πατρὶ] Pro θάλος qu. φάος. Cf. Iph. T. 849. τόνδε δόμοις ἐξεθρέψω φάος. Hec. 841. ὦ μέγιστον Ἑλλήσιν φάος. Bacch. 608. ὦ φάος μέγιστον ἡμῶν —. Her. 531 ὦ φάος μολὼν πατρὶ. πατρὶ] Qu. πατρός.

92. ὥς ἂν] ἕως ἂν Apitz.

93. μή τις — φαντάζεται] I. e. utrum necne etc. V. Elmsl. Ier. 483.
96. ἃ τ' εἶδον —] ἅττ' εἶδον — Cobet. Fort. ἅσ' εἶδον —.
98. ἐκείσε δεῦρό τ'] Cf. 266. κάκεισε καὶ τὸ δεῦρο. 324. ἐκείσε ὁ δεῦρο περιχορεύουσα. Andr. 618. ἐκείσε δεῦρό τ' ἤγαγες πάλιν.
99. ἄλλ' οὐτις —] I. e. ἄλλ' οὐτις γάρ —. Cf. Her. 378. ἄλλ' ὀλέμων ἐραστὰς, | μή μοι δορὶ συνταράξης — πόλιν. Qu. ἄλλ' ἰρ ἄστων τοῖσδ' ἐς χρίμπται δόμοις.
100. κέδρον παλαιὰν κλίμακ'] κέδρον παλαιᾶς κλίμακ' confit reposuerit Naber, vereor ut recte. καιρὸς ταχεῖ νῦν [σε?] κ' — F. W. Schmidt. κλίμακ' ἐκπέρα] Sic ἐκβαίνειν τι Iph. Bacch. 1044.
104. ἐπαντέλλων] Cf. Herod. II. 142. ἐπανατεῖλαι. III. 84. ἡλὸν τέλλοντος. 107. Qu. χωρίζουσί τ' (pro δ').
12. μυρίοις δ' ὀπλοῖς βρέμων] Cf. Aesch. Prom. 424. ὄξυ-μοι βρέμων ἐν αἰχμαῖς.
14. ἔμβολα] Cf. Bacch. 590. ἴδετε λάϊνα κίοισιν ἔμβολα διά-τάδε.
15. λαῖνέοισιν] Suspectum. Forma λάϊνος semper utitur Euripod. ὀργάνοις] ὀργάναις Herw., coll. Aesch. Sept. 346.
19. λευκολόφας] Confer γοργολόφας Ar. Ach. 567. Eq. 1181.
22. τίς, πόθεν γεγώς —;] Cf. Hel. 85. ἀτὰρ τίς εἰ, πόθεν, et Homeri illud τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν;
23. λοχαγός, ὃ δέσποινα] λοχαγός, ὥς ἔοικεν bene Herw. h. O. R. 1160. 124. In fine versus interrogandum.
5. αὐθασον] Qu. αὐθασον, sed fortasse Doricam formam trahunt tragici, ut in πόρπαμα.
8. γίγαντι γηγενέτῃ] Cf. Ion. 1465. ὁ γηγενέτας δόμος.
9. ἐν γραφαῖσιν] Cf. Aesch. Agam. 241. πρόπονσά θ' ὥς ἐν προσεννέπειν θέλουσ' etc.
11. ἀμερίῳ γέννῃ] Leg. ἀμερίων γέννα. οὐχὶ πρόσφορος] χὶ προσφερέης (Aesch. Ag. 1218. Herod. II. 105. IV. 33.), προσεμφερέης. 131. τόνδ'] Leg. τὸν δ'.
12. ἄλλος ἄλλος ὅδε τευχέων τρόπος] Qu. ἄλλος τευχέων ὅπος. 138. μῆξοβάρβαρος] Cf. Xen. Hell. II. 1. 15.
13. μῆξοβάρβαρος] Cf. Xen. Hell. II. 1. 15.
14. νεανίας] Trisyllabum, ut in Hel. 666.
15. λοχαγός ὥς —] Continuanda haec Antigonaë.
16. ἃ κατ' ὄρη —] Cf. Bacch. 140. ἰέμενος εἰς ὄρεα Φρύγια. Cf. Thuc. I. 18. ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα δουλωσόμενος ἦλθε.
17. ὃ καὶ δέδοικα μὴ σκοπῶσ' —] Cf. Arist. Eccl. 338. ὃ καὶ μή τι δρῶ νεώτερον.
18. ὄρῳ δῆτ' οὐ σαφῶς, ὄρῳ δέ πως] Cf. Her. 495. κάμοι οὐ σαφῶς, λέγει δέ πως. ὄρῳ δέ πως] Fort. ὄρῳ δ' ed cf. Her. 495.

162. μορφῆς τύπωμα] Cf. Aesch. Sept. 488. Ἰππομέδοντος σχῆμα καὶ μέγας τύπος. Soph. Tr. 12. ἀνδρείω τύπω.

163. δρόμον] Annon δρόμω? Cf. 1108. δρόμω ξυνῆψεν ἀστὴρ. Or. 724. δρόμω στείχοντα. Iph. A. 427. εἰς θεῶν ἐρχεται δρόμοι. El. 474. ἔσπευδε δρόμω. ἀνεμώκεος — νεφέλας] Cf. Arist. Av. 697. εἰκὼς ἀνεμώκεσι δίναις.

165. ὁμογενέτορα] I. q. ὁμογενῆ. Confer Διογενέτορες Bacch. 122. et συγγενέτορα (pro συγγενῆς positum) El. 746.

172. Qu. ἡνιοστροφεῖ ὕμβεβώς (pro βεβώς). Cf. Soph. El. 731. οὐδ' Ἀθηναίων δεινὸς ἡνιοστρόφος. Aesch. Cho. 1022. ὥσπερ εἰν ἱπποῖς ἡνιοστροφῶν δρόμον | ἔξω τρέχω.

174. γῆς φιλαϊμάτου χοαί] γῆς φιλαϊμάτου χοαί malit Herw. coll. 933. σφαγέντα φόνιον αἷμα γῇ δοῦναι χοάς. Cf. Rhcs. 932. φιλαϊμάτους ἀλκάς.

175. Ἀελλίου] Λατοῦς Badham Praef. Iph. T. p. 14. δῖον, ἃ Λατοῦς Nauck. Fr. Trag. p. 126.

176. Σελαναία] Eadem forma Dorica est Theocr. II. 165. Cf. Arist. Nub. 614. φῶς Σεληναίας (f. Σελαναίας) καλόν.

177. 178. Duos dochmios in his versibus latere putat Herw.

178. μεταφέρων] Qu. ἐπιφέρων. Cf. Hipp. 1194. ἐπῆγε (ἐπιχεῖ) κέντρον — πώλοις. et Homericum illud νῶτον δ' ἐπέβαλλεν ἱμνοσθλήν. et ad Arist. Nub. 1299.

180. δς τὰ δεινὰ τῇδ' ἐφρυβόλζει πόλει] Cf. Or. 376. δς τὰ δεινὰ ἐτλη κακά. Arist. Ran. 796. Qu. — τῇδ' ἐφρυβόλζει πόλιν.

183. βαρύβρομοι βρονταί] Cf. Hipp. 1202. ἐνθεν τις ἤχη (ἡχή?) χθόνιος ὥς βροντὴ Διὸς | βαρὺν βρόμον μεθῆκε.

184. Cf. Aesch. Prom. 992. πρὸς ταῦτα ῥυπτέσθω μὲν αἰνὰ λοῦσσα φλόξ. 1030. σύ τοι] Qu. σύ μοι.

185. Qu. μεγαλαγορίαν. κοιμίζεις] κοιμίζεις Ald. Blomf. a. Sept. 220. Recte, ni fallor. Cf. Soph. Aj. 674. δεινῶν τ' ἄρματα πνευμάτων ἐκοίμισε | στένοντα πόντον. 832.

189. δουλείαν περιβαλὼν] Cf. Herc. 304. περιβαλεῖν σωτηρίαν

193. κατὰ στέγας] Cf. Soph. O. R. 637. οὐκ εἶ — κατὰ στέγας.

194. πόθου | ἐς τέρωιν ἤλθες ὧν ἐχρηζες εἰσιδεῖν] Cf. Aesch. Cho. 215. εἰς ὄψιν ἦκεις ὧν περ ἐξηύχον πάλαι. Soph. El. 2.

198. φιλόσογον δὲ χρῆμα θηλειῶν ἔφω] Cf. Andr. 181. 728. 958. Fr. 96. σκαῖον τι χρῆμα' ὁ πλοῦτος ἦ τ' ἀπειρία.

199. λόγων] ψόγων Stob. prob. Valck. Herwerden ad Ion. 630.

200. πλείους] πλαστοὺς Kock Ver. p. 212. ἐπιειφέρεις] Cf. λόγους. Cf. Arist. Th. 1164. ποῖα δὲ χρειά τόνδ' ἐπιειφέρεις λόγους.

201. μηδὲν ὕγιες —] Cf. Andr. 449. 953. Bacch. 262. Hel. 752. Cycl. 258. Fr. 493, 5. Fr. 824. Fr. 659, 5. ἀλλήλας λέγουσι

Qu. ἀλλήλας φρονεῖν. Cf. Fr. 493, 5. τὰ δ' εἰς γάμους | οὐδὲν δοκοῦσιν ὕγιες ἀνδράσιν φρονεῖν. Fr. 824. Adesp. 52. Soph. Phil. 1006.

202. Τίριον οἶδμα] Cf. Herc. 410. δι' Εὐξείνιον οἶδμα ἱμῶς

204. νάσου] Qu. γαίας (208), vel χώρας (246).
 206. δειράσι νιφοβόλοις Παρνασσού] Cf. Iph. T. 1090. πετραίας
 ἄδος. Ion. 714. δειράδες Παρνασσού. Soph. Aj. 695. Κυλλανίας
 οκτύπον πετραίας ἀπὸ δειράδος. Hom. H. Pan. 6. δς πάντα
 ον νιφόεντα λέλογχε.
 207. κατενάσθη] Cf. Iph. T. 175. ἀπενάσθη. Vesp. 660. κα-
 σθεν.
 209. περιρρύτων — πεδίων] Cf. Ion. 77. ὑπὲρ τε πόντον καὶ
 ῥρύτας (-τους?) πόλεις. Ion. ap. schol. (Fr. 60.) διὰν δὲ πόντον
 ὦν Αἰγαίου δράμων.
 210. ἀκαρπίστων] Qu. ἀκαρπύων.
 211. Ζεφύρου πνοαῖς ἐπιεύσαντος] Cf. Hel. 1665. πόντον πα-
 εύνοντε. Hor. Od. IV. 4. 43. 'Eurus per Siculas equitavit un-
 Virg. Aen. II. 417. 'laetus Eois | Eurus equis.'
 214 sq. Cf. Soph. Phil. 1429. σκῦλά τ' ἐς μέλαθρα σά | πέμψεις,
 εἴ' ἐκλαχὼν στρατεύματος.
 215. καλλιστεύματα] Cf. v. καλλιστεῖα Soph. Aj. 435.
 220. χρυσοστεύκτοις Ald. prob. Elmsl. ad Med. 954.
 221. λάτρεις γενόμεν] Malim γενόμεν λάτρεις.
 222. Κασταλίας ὕδαρ —] Cf. Hor. Od. III. 61. 'Qui rore
 Castaliae lavit | Crines solutos.'
 223. Cf. Soph. El. 52. κατατόμοις χλιδαῖς | στέφαντες.
 226 sq. Cf. Ion. 1130. Ξοῦθος μὲν ὄχρε' ἐνθα πῦρ πηδᾷ
 | βακχεῖον, ὡς σφαγαῖσι Διονύσου πέτραις | δεύσειε δισάς etc.
 226. λάμπουσα] Fort. φαίνουσα.
 227. δικόρυπον σέλας] Cf. Bacch. 307. δικόρυπον πλάκα. Soph.
 1126. σὲ δ' ὑπὲρ διλόφου πέτραις στέρουσ' ὅπωπε (?) λυγνὸς etc.
 29. οἶνα θ' —] Cf. Bacch. 534. τὰν βοτρυνώδη Διονύσου
 οἶνας. Imitari videtur Aristophanes Fr. 470. σίλβη θ', ἡ
 νύκτα μοι | φλόγ' ἀνασειράζεις ἐπὶ τῷ | λυχνείῳ. καθα-
 | Quotidie. Cf. Soph. El. 1414. νῦν σε μοῖρα καθημερία
 (καθαμέριον φθίνειν?) —.
 31. οἰνάνθας ἰεῖσα βότρυν] Cf. Fr. 765. οἰνάνθα τρέφει τὸν
 βότρυν.
 35. ἀθανάτας θεοῦ] ἀκαμάταν θεάν (vel βάσιν) Kock Veris.
 Qu. ἀθανάτους θεοὺς, vel ἀθάνατον θεόν, vel ἀκαμάτω
 vel ἀκαμάτοις ποσίν. Cf. Iph. A. 1480. εἰλίσσει' ἀμφὶ ναὸν
 . Herc. 689. τὸν Λατοῦς εὐπαιδα γόνον εἰλίσσουσαι. ἀθα-
 Qu. ἀθανάτου. Cf. Aesch. Cho. 620. ἀθανάτας (ἀθανάτου?)
 Arist. Nub. 288. ἀθανάτας ἰδέας.
 7. γύαλα] Cf. Andr. 1070. θεῶ | χρυσοῦ γέμοντα γύαλα.
 0. Post 242. transposuerit Herw.
 1. αἶμα δάιον φλέγει] σῆμα (ex schol.) δάιον φλέγει Burges.
 — Valck. καῦμα — Kock Ver. p. 175. Herw., coll. v. str.
 ῖμα — φέρει Heims. Qu. χεῖμα (vel κῦμα) —. Cf. Soph.

Aj. 196. ἄταν οὐρανίαν φλέγων. Arist. Thesm. 1041. γόνον φλέγουσαν. φλέγει] Schol. διεγείρει. Cf. Aesch. Sept. 513. διὰ χειρός βέλος φλέγων. Soph. Aj. 196. ἄταν οὐρανίαν φλέγων. Arist. Th. 1041. πολυδάκρυτον Ἀΐδα γόνον φλέγουσαν.

246. Φοινίσσα χώρα] Cf. 211.

250. ἀμφὶ δὲ πόλιν —] Cf. 1331. ἦν (πόλιν) πέριξ ἔχει νέφος τοσοῦτον etc. Hec. 396. τοῖον Ἑλλάνων νέφος ἀμφὶ σε κοίπῃ νέφος ἀσπίδων] Cf. Hom. Il. 17, 755. ψαρῶν νέφος ἦε κοίλων. Arist. Av. 578.

252. σῆμα φοινίου μάχης Valck. χεῖμα φοινίου μάχης Burges prob. V. D. in Class. Journ. I. 138., coll. loco nostri Gray, 'Iron sleet of arrowy show'r | hurtles in the darken'd air.' μάχης Leg. μάχας.

253. εἴσεται] Cf. 1677. ἴστω σίδηρος etc. Iph. A. 970. τῇ εἴσεται σίδηρος. Fort. ὄρεται aut ἔξεται (φέρων).

254. φέρων] Qu. φλέγων (241).

262. δι' εὐπειῶς] I. e. εὐπειῶς. Sic δι' ἀσφαλείας Thuc. I. 17. δι' ὄχλου I. 73.

263. δ καὶ δέδοικα μὴ με —] Cf. 156. Arist. Eccl. 338. δ καὶ δέδοικα μὴ etc.

264. Schol. οἱ ὑποκρίται μεταπλάττουσι τὴν λέξιν. Scilicet οἱ μεθ' ὧς ἀναίμακτον χροῶν substituerunt, pessime secundum Cobet.

265. ὄμμα πανταχῇ διοιστέον —] Cf. Iph. T. 68. ὁρῶ σκοποῦμαι τ' ὄμμα πανταχῇ στρέφων. Arist. Th. 664. πανταχῇ διασφριγον (δὲ δῖψον?) ὄμμα, | καὶ τὰ τῇδε καὶ τὰ δεῦρο πάντ' ἀσκόπει καλῶς. Av. 423.

266. κἀκεῖσε καὶ τὸ δεῦρο] Cf. 315. ἐκεῖσε καὶ τὸ δεῦρο ποιοχορεύουσα. Andr. 619. ἐκεῖσε δεῦρό τε. Or. 1410. ἔξονθ', ὁ μὲν τὸ κεῖθεν, ὁ δὲ τὸ κεῖθεν. Soph. Tr. 929. τὸ κεῖσε δεῦρό τ' ἐξομώμεθα. Arist. Av. 425. σὰ ταῦτα πάντα, τὸ τῇδε καὶ τὸ κεῖσε καὶ τὸ δεῦρο etc.

268. τὰ πίστ' — παρέξομαι] Cf. El. 363. οὗτοι τό γ' ἡθὺς δυσγενὲς παρέξομαι.

269. ὦη] Heus! Cf. Iph. T. 1304. Hel. 442. 1196. Ion. 907. Herc. 1106. Cycl. 51. ἡ κτύπον] Leg. ἡ (sic) κτύπον.

274. ἀλλ' ἐγγὺς ἀλκή] Cf. Aesch. Ag. 1103. ἀλλὰ δ' ἐκὰς ἀποστατεῖ.

275. κοῦκ ἔρημα δώματα] καὶ θεῶν (vel νεῶν) πνλώματα (coll. Ion. 80.) Kock Verisim. p. 250. Malim καὶ θεῶν ἐδράσματα. aut κοῦκ ἔρημα θεῶν (monos.) ἔδη, aut κάγγενων θεῶν.

282. ἀκροθίνιον] Qu. ἀκροθίνια.

284. μαντεῖα σεμνὰ Λοξίου τ' ἐπ' ἐσχάρας] V. Elmsl. ad Her. 131. et cf. Or. 406. Ion. 1285. Rhes. 302. Med. 1366. Suppl. 1072. Tro. 1209.

285. ἐπεστράτευσαν Ἀργεῖοι πόλιν] Qu. — πόλει. Cf. Med. 1185. διπλοῦν γὰρ αὐτῇ πῆμ' ἐπεστρατεύσατο.

287. ἐπάστομον πύργωμα] Cf. 1166. εἰς ἄκρον στόμα | πύρ-
 ἀκοντίζοντας. Suppl. 1220. ἐπάστομον πύργωμα Καδμείων ἐπι-
 . ἐπαστόμους πύλας. Bacch. 917. πόλισμ' ἐπάστομον. Soph.
 119. ἐπάπυλον στόμα (πόλισμ'?) ἔβα. Fr. 778. Θήβας λέγεις
 τὰς πύλας ἐπαστόμους.

290. Πολυνείκη Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 453.

293. γονυπετιῖς ἔδρας προσπίτνω σ'] Similiter Aj. 42. τί δῆτα
 ναις τήνδ' ἐπεμπέπτει βάσιν; Cf. Hel. 894. ἱκέτις ἀμφὶ σὸν
 γόνυ | καὶ προσκαθίζω θᾶκον οὐκ εὐδαίμονα etc.

294. νόμον σέβουσα] Sic νόμον τιμᾶν Tro. 1210.

296. πρόδρομος] πρόδρομος Hermann. ad Trach. 960.

297. ἀμπέτασον πύλας] Cf. Alc. 600. δόμον ἀμπετάσας.

300. θυγγάνειν Elmsl. ad Med. 1209., qui μέλλειν cunctandi
 catione ne futuri quidem infinitivum, nedum aoristi, ad-
 re monet.

02. γηραία | τρομερὰν ἐξέλκω (δεῦρο) ποδὸς βάσιν Herw.

03. γῆρα τρομερὰν ἔλκω ποδὸς βάσιν] Cf. Soph. Phil. 291.
 ον ἐξέλκων πόδα. Herc. 231. γῆρα δὲ τρομερὰ γυῖα κάμαν-
 ἔνος. Aesch. Cho. 452. ἀσύχῳ φρενῶν βάσει.

10. φανείς ἀέλπτα ἀδόκητα] Cf. Soph. O. C. 1120. τέκν' εἰ
 ' ἀέλπτα μὲν λόγον. Eur. Fr. 362, 31. ἀδόκητ' εὐτυχησάντων
 Dion. Chrys. XI. 363 R. ἀδοκήτως τε καὶ παρ' ἐλπίδας.
 Prom. 680. ἀπροσδόκητος δ' αὐτὸν αἰφνίδιος (?) μόρος |
 ἀπεστέρησεν. Suppl. 357. ἐξ ἀέλπτων ἀπρομηθήτων.

2. τί φῶ σε —;] τί φῶ σ' ὀρῶς ἔναντα F. W. Schmidt,
 ph. Ant. 1299. τὸν δ' ἔναντα προσβλέπω νεκρόν.

3. λόγοισι] σκέλεσσι F. W. Schmidt. Qu. ποδέσσι.

5. ἐκεῖσε καὶ τὸ δεῦρο] Cf. ad 266. Arist. Av. 424. ὡς σὰ
 καὶ τὸ τῇδε καὶ τὸ κεῖσε καὶ τὸ δεῦρο.

1. ἢ ποθενὸς φίλοις] Cf. Arist. Ran. 84. ἀγαθὸς ποιητὴς
 εἰνὸς τοῖς φίλοις.

. ὄθεν ἐμὸν τε κείρομαι λευκὸν κάρα conj. Major, coll. 372.
 αἰ — κόμαν] Cf. Hipp. 1426. κόμας κερῶνται σοι. Tro.
 ὀκαμον κερῶμαι.

δακρυόεσσαν] Qu. δάκρυ' ἀπ' ὄσων. Cf. 370. δι' ὄσων
 ν δακρυροοῦν.

ἄπεπλος φαρῶν λευκῶν] Cf. El. 310. ἀνέορτος ἱερῶν.
 m. 352. παλλεύκων δὲ πέπλων πανάμοιρος ἀκλήρος ἐτύχθην.
 αρος (Hesych.).

sq. ὁ δ' ἐν δόμοισι —] "Mihi quidem non de duobus
 no fratre Polynice haec dici videntur. Nempe meta-
 impsit Euripides a duobus currubus pari passu proce-
 quorum unum intra domum (i. e. patriam) agi fingit,
 extra." (V. D. in Class. Journ. II. 893.)

ἀποζυγείσας δόμων] Cf. Hipp. 548. πῶλον — οἴκων ζεύ-

ξασ' ἄπο. Aesch. Cho. 676. ἐς Ἄργος ὥσπερ δεῦρ' ἀπεζύγην πόδας
(l. δόμων aut μολεῖν).

332. ἐπ' αὐτόχειρά τε σφαγὰν] De collocatione particulae τε
v. Elmsl. ad Iph. T. 199.

333. De Jocasta Hom. Od. 11, 276. ἡ δ' ἔβη εἰς Αἶδαο πη-
λάρταο κρατεροῖο | ἀναμένη βρόχον αἰπὴν ἀφ' ὑψηλοῖο μελάνθρον.

335. δ'] Leg. τ'. ἀλαλαγαῖσι στεναγμάτων] Cf. Ion. 676.
πενθίμους ἀλαλαγὰς.

336. γάμοισι — ζυγέντα] Cf. Soph. O. R. 825. εἰ — γάμοις
με δεῖ | μητρὸς ζυγῆναι.

343. ἐπακτὸν ἄταν] Cf. Hipp. 318. ἐξ ἐπακτοῦ πημονῆς.

344. ἐγὼ δ' οὔτε σοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς —] Cf. ad Med. 1027.
πρὶν λέκτρα καὶ γυναῖκα καὶ γαμηλίους | εὐνὰς ἀγῆλαι λαμπάδας
τ' ἀνασχεθεῖν. Iph. A. 732. λιποῦσα παῖδα; τίς δ' ἀνασχήσει φλόγα.

347. ἀνυμέναι' ἀνίσμητος ἐκηδεύθης “sine ulla dubitatione”
corrigit Badham Praef. Iph. T. p. 17., coll. vv. ἀνῆφαιστος, ἀνι-
λείθνια. probant Cobet. Mnem. I. 386. et Herw. ad Ion. 453. Non
enim de Ismeni sed de filii sui nuptiis sollicitam esse debet
Jocastam. Cf. 1739. ἀπαρθένεντ' ἄλωμένα. Soph. El. 962. ἀλκίον
γηράσκουσιν ἀνυμέναιά τε. 786. ἔκηλα — ἡμερεύσομεν. 164. Aesch.
Prom. 556. ἐκείνο θ' (μέλος) ὃ τ' ἀμφὶ λουτρὰ καὶ λέχος σὺν
ὑμεναίουν ἴσται γάμων.

350. ὄλοιτο τάδ'] Qu. ὄλοιτ', ὄλοιτ'.

352. κατεκώμασε δώμασιν Οἰδιπόδα] Qu. κατεκώμασε δώμα-
τος —. Aut κατεκώμασεν Οἰδιπόδα μελάνθρον. Vix enim κατα-
κωμάζειν τι δι dici potest. Cf. ad Aesch. Ag. 1118.

355. δεινὸν γυναιξὶν αἱ δι' ὠδόνων γοναί] Cf. Iph. A. 917.
δεινὸν τὸ τίκτειν καὶ φέρει φίλτρον μέγα, | πᾶσιν τε κοινὸν ἐσθ'
ὑπερκαμνύνει τέκνων. Andr. 985. Aesch. Prom. 39. τὸ συγγενές τε
δεινὸν ἢ θ' ὁμιλία. Sept. 1031. Soph. El. 770. δεινὸν τὸ τίκτειν
ἐστίν. Eur. Fr. 104. δεινὸν τι τέκνων φίλτρον ἔθηκεν | θεὸς ἀνθρώ-
ποις. Arist. Vesp. 834. ὥς δεινὸν ἢ φιλοχωρία.

360. λόγοισι χαίρει] λόγοις ἀτίζει aut potius λόγοισι μισεῖ. Hoc
quod ipse conjeceram, praeferendum. τὸν δὲ νοῦν ἐκεῖο' ἔχει.
Cf. 1418. Ion. 1370. ἐκεῖσε τὸν νοῦν δούς. Fr. 781, 56. θνητολοῦσα
θεοῖς ἐκεῖο' ἔχει φρένας. Theogn. 87. μή μ' ἔπεισιν μὲν στέργει
νόον δ' ἔχε καὶ φρένας ἄλλας (ἄλλη?). Adesp. 385. ὅπου τις ἀγῆ.
κεῖσε καὶ τὸν νοῦν (al. τὴν χεῖρ') ἔχει.

366. Leg. τείχη ('ς) πατρῶα.

370. In δι' ὅσων latere vestimenti alicujus nomen, quo es
obvolutum habuerit Polynices, suspicatur Badham ad Iph. T. 363.
Qu. διὰ πέπλων. δι' ὅσων νᾶμ' ἔχων δακρυρροοῦν] τὸ δισσὸν
ἄμμ' — G. M. Schmidt de Dithyr. p. 85. δακρυρροοῦν] δα-
κρυρροοῦν Vauv. ad Soph. Trach. 1036. Sic certe Herc. 98. δακρυ-
ρροῦς τέκνων | πηγὰς ἀγαίρει. Suppl. 775. μολπὰς — δακρυρροῦς.

- ferri non debet Alc. 826. *δμμ' ἰδὼν δακρυόροον*. Sed cf. Ion. *δμμα σὸν δακρυροοῖ*. Alc. 826. *δμμ' ἰδὼν δακρυροοῦν*. μ'] αἰμ' C. *νᾶμ'* recte Musgr. Cf. Herc. 625. *νάματ' ὄσσαν*. *γροίας ὄσσαν πηγάς*. *δακρυροοῦν*] Malim *δακρύροον*. Cf. 98. *δακρυρόους τέκνων πηγάς*. Suppl. 773. *Ἄιδον τε μολέκῃ δακρυρόους*. Sed Ion. 246. *δμμα σὸν δακρυροοῖ*. 372. *κᾶρα ξυρήκες καὶ πέπλους μελαγχίμους ἔχουσιν*] Cf. Alc. *κουρᾷ* (leg. *κᾶρα*) *ξυρήκει καὶ μελαμπέπλω στολῇ*. 375. *δυσλύτους*] Qu. *δυσχερεῖς*. 377. *σκότον δεδορκώς*] Cf. Bacch. 510. *καθεύξατ' αὐτὸν — σκότιον εἰσορᾷ κνέφας*. Hec. 1054. *τυφλὸν — φέγγος*. Soph. 419. *βλέποντα — σκότον*. 378. *ἥ που στένουσι —*] Cf. Soph. Tr. 846. *ἥ που ὀλοὰ στένει*. 380. *ἄνομα μὲν*] Qu. *ἄνομα τέκνα*. 82. *τὰ τῶν θεῶν*] *τάκ τῶν θεῶν* Herw. 83. *ἔρωμαι*] Qu. *ἐροῦμαι*. 90. *τί φυγάσιν τὸ δυσχερές;*] Cf. Med. 733. *τί σοι τὸ δυσχερές;* 96 sq. Sic haec corrigit et disponit V. D. in Class. Journ. 2. *ΙΟ. αἱ δ' ἐλπίδες —*. | *ΠΟ. καλοῖς —*. | *ΙΟ. ἔχουσί γ' τὴν τιν' —*. | *ΠΟ. ὁ δὲ χρόνος αὐτάς —*. 36. *αἱ δ' ἐλπίδες —*] Cf. Bacch. 617. *ἐλπίσιν δ' ἐβόσκετο*. Ag. 1668. *οἷδ' ἐγὼ φεύγοντας ἄνδρας ἐλπίδας σιτουμένους*. Tr. 862. *ἐλπίς γὰρ ἥ βόσκουσα τοὺς πολλοὺς* (i. *κενοὺς*) *βροονοστ*. 42. *αἱ δ' ἐλπίδες βόσκουσι τοὺς κενούς βροτῶν*. 7. *καλοῖς*] Qu. *ἀγανοῖς*. *μέλλουσι δὲ*] *σαίνουσι δὴ* F. W. t, coll. Aesch. Ag. 101. Cho. 194. Plut. Rom. 7, 7. 8. *κενάς;*] *Λεγε κενάς* (sic). 9. *ἔχουσιν ἀφροδίτην τιν' ἡδεῖαν κακῶν*] *ἔχουσιν ἀφροδίτην τιν' κακῶν* conj. Herw. ad Ion. 641. Reddunt vulgo, haec saltem dulce solatium malorum. Cf. Iph. A. 1264. *δ' (ἐπέξω?) ἀφροδίτη τις Ἑλλήνων σιρατῶ | πλεῖν ὥς τάκ*. Sed vereor ut hoc sensu usurpari queat *ἀφροδίτη*. n. *ἔχουσι κούφισιν τιν'* (Thuc. 7, 57.) —, vel *ἔχουσι γὰρ ἡστίαν τιν'* —, vel *ἔχουσιν ἀφροσύνην τιν'* —, vel *ἔχουσιν τιν' ἐλπίδες κεναί*. Cf. Theocr. XXVII. 4. *μὴ καυχῶ, σατυρὸν τὸ φίλημα λέγουσιν*. | *Β. ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλήεα τέρας*. *ἄν*] Fort. *αὖ*. *ἐπ' ἡμᾶρ εἶχον*] Anglice for the day. 335. *πιεῖν καὶ φαγεῖν τοῦφ' ἡμέραν*. Herod. I. 32. *τοῦ γν' ἔχοντος*. Ovid. Met. II. 48. 'inque diem.' *ἦν τις δυστυχῇ*] Qu. *ἦν τι δυστυχῆς*. Et sic Elmsl. in XXXVII. 79., coll. Suppl. 897. *εἴ τι δυστυχῶ*. Cf. Herc. 1. *γὰρ εἶον ἄνδρὶ δυστυχεῖ τίνες;* *τίν' ἐπίνουαν ἔσχεθες;*] Cf. Med. 760. *ὦν ἐπίνουαν σπεύων*.

415. παραστάδας] Cf. Andr. 1122. παραστάδος | κρεμαστά τείχη
et ad Iph. T. 1159.

417. κατὰ γ' ἤλθεν] Qu. κατ' ἐπῆλθεν.

418. τίς οὗτος ἀνὴρ; ἀθλιος — F. W. Schmidt.

420. ἤκασεν] Leg. ἤκασε.

421. οὐνεκ'] Legendum εἶνεκ' hic et alibi quoties praepositionis vice fungitur.

426. σοι σπέσθαι] σοῦπεσθαι (σοι ἔπεσθαι) conj. Elmsl. ad Med. 56. Nihil opus.

432 sq. δόντες· θεοὺς δ' ἀπώμοσ' (vel γὰρ ὤμοσ') F. W. Schmidt.

437. παῦσαι πόνων με καί σε] παῦσαι πόνων σὲ καμὲ malit Elmsl. ad Soph. O. R. 376.

438. πάλαι μὲν οὖν ὑμνηθὲν —] Qu. πάλαι μὲν, οἶδ', ὑμνηθὲν — Cf. Soph. Aj. 292. ὁ δ' εἶπε πρὸς με βαί' αἰεὶ δ' ὑμνοῦμεν. O. R. 1275. τοιαῦτ' ἐφρυμῶν etc. Plat. Resp. p. 549 E. οἷα γαίονσιν αἱ γυναῖκες περὶ τῶν τοιοῦτων ὑμνεῖν. Xen. Mem. IV. 2. 33. τοῦτον γὰρ δὴ πάντες ὑμνοῦσιν.

441. μυριάν ἄγων λόγχην] Cf. 78. πολλὴν ἀθροίσας ἀσπίδ' Ἀργείων ἄγει. Rhés. 276. ἀνὴρ — ἀλκῆς (αἰχμῆς?) μυριάς στρατηλάτην. Her. 276. πολλὴν λαβὼν αἰχμὴν. 1035. σὺν πολλῇ χειρί.

444. σὺν ἔργον μητρὸς, Ἰοκάστη, λέγειν F. W. Schmidt.

448. ὥς ἀμφὶ τείχη καὶ —] ὥς ἀμφὶ τειχήρη — Kock Ver. p. 196.

449. πόλιν] πάλιν Hart. μόλις Badham Praef. ad Iph. T. p. 17. ut καὶ cum ὥς construatur. Qu. στρατόν. Sed cf. 712.

451. τόνδ' εἰσεδέξω τειχέων] Sub. ἐντός. Cf. ad Soph. Aj. 1274 O. R. 236.

452. οὔτοι] Leg. οὔτι.

454. σχάσον] Cf. 967. γῆρυν ἀφθογγον σχάσας. Tro. 810. πῶ-
ταν ἔσχασε ποντόπορον. Pind. P. X. 51. κώπαν σχάσον. N. IV. 64.
ἀκμὰν σχάσαις δδόντων. Plat. Com. II. 626. καὶ τὰς ὄφρ' ὀγα-
σασθε καὶ τὰς δμφακας. Hesychius, Σχάσον: ἄφρλε, καταπαύσαι

δεινὸν ὄμμα] δεινὸν λῆμα recte F. W. Schmidt, coll. M.
119. δεινὰ τυράννων λήματα. Or. 1625. Μενέλαε, παῦσαι λή-
μα ἔχων τεθηγμένον. Neophr. Fr. 2, 4. κάτισχε λῆμα καὶ σθένος θεο-
στυγές (φρένας θεοστυγεῖς?). θυμοῦ πνοάς] Cf. Rhés. 786. θυμὸν
πνέουσαι. Arist. Av. 1397. σου καταπαύσω τὰς πνοάς. et ad Arist.
Ran. 1017.

455. Cf. ad Alc. 1118. καὶ μὴν προτείνω Γόργον' ὥς κατὰ-
τομῶν. Or. 1520. μὴ πέτρος γένῃ δέδοικας ὥστε Γοργόν' εἰσάδω.

456. εἰσορᾷς] ἀσπίως aut εἰς δίκας Weckl. εἰς λόγους (aut
κόρας) ἤκοντά σοι F. W. Schmidt. Lego ὥς ορᾷς. Cf. ad Soph. Trach.

457. σύ τ' αὖ] Malim σὺ δ' αὖ. Cf. ad Or. 1635. et Dind.
ad Prom. 705.

459. τοῦδ' εἰ ἐνδέξει λόγους] Qu. τοῦδ' εἰ αὖ δέξει λόγους.
Cf. Aesch. Ag. 1060. εἰ δ' ἀξυνήμων οὔσα μὴ δέχει λόγον. Soph.

nil. 131. δέχον τὰ συμφέροντα τῶν δει λόγων Eur. Med. 924.
ies. 4. 295. Or. 245. 330.

460. παραινέσαι ---] Haec παρακωμῶδει Strattis II. 780. παραι-
ται δὲ σοφῶν τι βούλομαι σοφόν· | όταν φακῆν ἔφητε, μὴ 'πιχεῖν
ρον. Cf. Aesch. Prom. 315. καὶ παραινέσαι γέ σοι | θέλω τὰ λῶστα.

462. εἰς ἐν ξυνελθῶν] Cf. Iph. A. 1127. εἰς ἐν ἤκετε. Hel. 748.
ἐν ἐλθόντες τύχης. Aesch. Cho. 293. πολλοὶ γὰρ εἰς ἐν ξυμπί-
σιν ἱμεροί. Theocr. 22, 27. πέτρας εἰς ἐν ξυνιούσας.

469. ἀπλοῦς ὁ μῦθος —] Cf. Aesch. Fr. 176. ἀπλᾷ γὰρ ἐστι
ἀληθείας ἔπη. Pind. N. VII. 70. εὐδώνυμον ἐς δίκαν τρία ἔπεα
οἰέσει. Eur. Fr. 253.

470. δεῖ τᾶνδιχ'] γρ. δεῖτ' ἄνδιχ' schol. Leg. δεῖται ᾿νδιχ'. Cf.
2. νοσῶν ἐν αὐτῷ φαρμάκων δεῖται σοφῶν. Vix conferri debet
1. οὐ γὰρ σὼν με δεῖ μαντευμάτων.

471. αὐτὰ] Ipsa.

473. προσκεψάμην] Cf. Arist. Eq. 154. προσκέψομαι. πατρὸς
αἰμάτων Elmsl. ad Suppl. 303. V. Porson. ad 485. πατρὸς
αἰάτων] πάτωρ δωματίων Munro.

474. Post τοῦδ' ponatur colon.

476. ἐξῆλθεν —] Cf. Soph. Phil. 1332. πρὶν ἂν τὰ Τροίας
ἐκὼν αὐτὸς μόλῃς.

478. ὥστ' αὐτὸς ἄρχειν] De nom. αὐτὸς cf. Soph. El. 1131 sq.

479. δι' ἐχθρας τῷδε — μολῶν] Cf. Andr. 416. καὶ πατρὶ τῷ
διὰ φιλημάτων ἰών. Hipp. 1159. δι' ἐχθρας μὴν τις ἦν ἀφίγ-
κς (αὐτῷ); Med. 872. ἐγὼ δ' ἔμαντῃ διὰ λόγων ἀφικόμεν. Herc.
εἰς ἅπασι διὰ μάχης μολῶν. Soph. Tr. 742. διὰ δίκης ἰών
μ. Aesch. Prom. 120. τὸν πᾶσι θεοῖς δι' ἀπεχθείας ἐλθόνθ'.

480. παθεῖν δ γίνεταί] παθεῖν παλίγκοτα Kock Veris. p. 217.
παθεῖν αὐτὸς κακόν. δ γίνεταί] Qu. δ μὴ χρεῶν (vel θέμης).

486. ἀνὰ μέρος] ὅλον (ἔτος?) F. W. Schmidt. Qu. ἐνιαυτόν.
c versum spurium habet Valck., v. 487. Geel et Prinz. οἰκεῖν
μὸν οἶκον] Cf. Iph. A. 331. τὸν ἐμὸν οἰκεῖν οἶκον οὐκ ἐάσομαι;
487. ἀφεῖναι] Qu. ἐφείναι.

490. δ μὴ κυρήσας] Cf. Her. 374. οὐχ οὕτως ἂ δοκεῖς κυρήσεις.
h. Sept. 699. βίον εὖ κυρήσας. Ch. 205. ἐπεὶ τί νῦν — κυρῶ;

494. ταῦτ' αὐθ' ἕκαστα —] Cf. Aesch. Prom. 949. καὶ ταῦτα
μ μηδὲν αἰνικτηρίως | ἀλλ' αὐθ' ἕκαστα φράζε. V. Valck. h. l.
499. ταυτὸ] ταυτόν plures mss. V. Elmsl. ad Suppl. 423.

501 sq. Cf. Iph. A. 1115. τοῖς ὀνόμασιν μὲν εὖ λέγεις, τὰ δ' ἔργα
etc. Soph. O. C. 782. λόγῳ μὲν ἐσθλά, τοῖσι δ' ἔργοισιν κακά.

501. οὐθ' ὅμοιον οὐδὲν οὐτ' ἴσον] Formulam esse censet Dobraeus
I. 462.

504. ἄστρων — ἀνατολὰς] ἐκὼν — Rauchenstein. Cf. Fr. 482, 2.
ων ἐπ' ἀντολαῖς. Aesch. Prom. 457. ἀντολὰς — ἄστρων ἐδείξα.
ἀστέρως όταν φθίνωσιν ἀντολὰς τε τῶν. Plat. Polit. 269 A.

ἀνατολή ἡλίου καὶ τῶν ἄλλων ἀστρῶν. Pro ἀστρῶν fort. ἐκῶν aut aliud quid. αἰθέρος πρὸς ἀντολὰς] ἡλίου πρὸς ἀντολὰς Rauchenstein. Weckl. ἡδέως πρὸς ἀντολὰς probabiliter Kock. αἰθέριος ἐς ἀντολὰς F. W. Schmidt. Qu. αἰθέρος (aut ἡλίου) τ' ἀναπνυχάς, aut αἰθέρος τ' ἐς ἀντολὰς. ἡλίου mss. et Plut. Mor. p. 481. αἰθέρος Stob. 17, 3. ἡδέως Kock Veris. p. 233.

507. τοῦτ' οὖν τὸ χρηστόν] Cf. Hel. 952. τοῦτο τὸ καλόν. Suppl. 483. τὸ δυστυχὲς τοῦτο.

508. ἐμοί] Pro ἐμαντῶ (Soph. Aj. 1367. τῶ γάρ με μᾶλλον ἢ 'μαντῶ πονεῖν;).

512. τυχεῖν δ' ἐχρῆζει] Cf. 992. ὧσθ' δ' βούλομαι τυχεῖν. Her. 51. Med. 758. Soph. O. C. 1106. ταῖς γὰρ ἂν Θήβαις τόδε] Hanc vix sana sunt. Qu. ταῖς δὲ Θήβαις ἂν τόδε —.

516. ἐξαίρει] Leg. ἐξαιρεῖ.

517. καὶ σίδηρος] Leg. καὶ σίδηρος. Et sic Herw.

518. ἄλλως] ἀσπὸς F. W. Schmidt.

519. οὐχ ἐκῶν μεθήσομαι] οὐχ ἐκῶν μαθήσομαι Geel. prob. Cobet., coll. Theocr. XX. 4. οὐ μεμάθηκα | ἀγροῖκως φιλεῖν etc. (Recte.) οὐχ ἐκῶν γε πείσομαι Kock Veris. p. 173, coll. Aesch. Eum. 794. ἐμοὶ πίθεσθε μὴ βαρυστόνως φέρειν. Soph. Phil. 624. πεισθήσομαι γὰρ ὧδε — καὶ Ἄϊδον μολεῖν. Possis etiam οὐχ ἐκῶν γε τλήσομαι. Cf. Arist. Av. 628. οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν ἐγὼ ποδ' ἐκῶν τῆς σῆς γνώμης ἔτ' (ἂν?) ἀφείμην. Vesp. 416. ὥς τοῦδ' ἐγὼ οὐ μεθήσομαι.

521. πρὸς ταῦτ' —] Cf. Fr. 688. πρὸς ταῦτ' ἔγω μὲν πῖρ. ἔγω δὲ φάσγανον, | πίμπρη, κάταινε σάρκας, ἐμπλήσθητί μου | πίνων κελαινὸν αἷμα, etc. Ion. 527. κτεῖνε καὶ πίμπρη. Aesch. Prom. 992. 1043.

523. τῶδ'] σοὶ γ' Herw. ad Ion. 39. Ineptum enim esse τῶδ' post secundas personas ζεύγνυσθε — πίμπλαθ'. Τῶδ' repetitum ei videtur ex v. 520.

526. μὴ 'πὶ τοῖς ἔργοις καλοῖς] μὴ καλοῖς ἔργοις ἐπι Gompertz. Herw. Ex. Crit. p. 26. (Recte, opinor. Corruptela librario debetur qui in ἐπι sic posito offendebat.) πλὴν καλοῖς ἔργοις ἐπι Hense. Leg. πλὴν ἐπ' ἔργοισιν καλοῖς.

527. πικρόν] βαρὺ Johann. Dam. post Stob. Ecl. p. 717, 28.

528. οὐχ ἅπαντα —] Cf. Soph. Fr. 500. πάντ' ἐμπέφυκε τῶ μακροῦ γήρα (χρόνῳ? gl. γήρα) κακά. Arist. Vesp. 441. εἴτα ὅτ' οὐ πόλλ' ἔνεστι δεινὰ τῶ γήρα κακά;

529. ἡμπερία —] Cf. Fr. 619, 3. ἡμπερία τε τῆς ἀπειρίας κρατῖ.

534. εἰσῆλθε καὶ ἐξῆλθ'] Cf. Hel. 1167. ἐξιὼν τε κελιδὼν δόμοις. Act. Apost. I. 21. ἐν παντὶ χρόνῳ ἐν ᾧ εἰσῆλθε καὶ ἐξῆλθεν ἐς ἡμᾶς ὁ κύριος Ἰησοῦς.

535. ἐφ' ἧ] ὑφ' ἧς (sc. φιλοτιμίας) Herwerden ad Ion. 1120.

538. τὸ γὰρ ἴσον] De hac tribrachys divisione v. Elmsl. ad cch. 192. νόμιμον] Qu. μόνιμον.

540. ἐχθρᾶς θ' ἡμέρας] ἔχθρας — Vat. 909. et Arist. Eth. d. VII. 1. ἔχθρας τ' ἐν μέρει Kock Veris. p. 238. Qu. ἔχθρας (τ') — — (epithet).

541. καὶ γὰρ μέτρο' —] Cf. Aesch. Prom. 459. Soph. Fr. 379. ὅς δ' ἐφηῦρε τεῦχος Ἀργείων στρατῶ | σταθμῶν ἀριθμῶν καὶ ῥων εὐρήματα etc. μέρη] βάρη Herw. Qu. γένη.

543 sq. νυκτὸς τ' ἀφεγγές βλέφαρον] Cf. Iph. T. 110. δταν δὲ τὸς ὄμμα λυγαίᾶς μόλῃ. Soph. Ant. 104. ὦ χρυσέας ἀμέρας παρον. Aesch. Pers. 426. ἕως κελαινῆς νυκτὸς ὄμμ' ἀφείλετο. h. Aj. 672. ἐξίσταται δὲ νυκτὸς αἰανῆς (αἰανῆς L. qu. αἰανοῦς) λος | τῇ λευκοπώλῳ φέγγος ἡμέρα φλέγειν. Phocyl. 68. οὐ φθομήνῃ πολλὸν κρείσσοσιν ἡλίον αὐγαῖς.

544. αὐτῶν] Leg. αὐτοῖν.

545. Ut spurium delet Herw.

546. εἰδ' ἥλιος μὲν —] Et haec παρακωμῶδεϊ Strattis II. 781. ἥλιος μὲν πείθεται τοῖς παιδίοις, | δταν λέγωνσιν, Ἐξεχ', ὦ φίλ', etc. βροτοῖς] τροπαῖς conj. Purgold.

547. ἀπονέμειν] Qu. ἀπονέμων.

548. τῶδ' ἀπονεμείς] τῶδε νεῖμαι Herm. τῶδ' ἀπονεμείς Porson. l. τῶδ' ἀπονέμειν Klotz. Nauck. κληρον ἀπονεῖμαι (et ἐκὼν ἔχων) F. W. Schmidt. Ipse malim τῶδ' ἀπονέμων. Cf. ad n. 311. ποῦ 'στὶν ἡ δίκη;] Cf. Soph. El. 823. ποῦ ποτε υἱοὶ Διὸς —, εἰ etc.

549. ἀδικίαν εὐδαίμονα] Cf. Dionys. trag. Fr. 4. ἡ γὰρ τυρανδικίας μήτηρ ἔφν.

550. ἤγησαι] Cf. Herod. II. 40. ἤγηνται. 69. 72. τόδε] Sc. τὸ νεῖν. Fort. χρέος. Sed correxerim potius ἤγησαι, τὸ δὲ | ἔλεπεσθαι —.

552. μοχθεῖν — ἔχων] Malim μοχθῶν — ἔχειν.

553. ὄνομ' ἔχει μόνον] Cf. Fr. 957. ὁ βίος γὰρ ὄνομ' ἔχειν) etc.

566. ὀδυνηρὸς ἀρ' —] Cf. Hipp. 1012. μάταιος ἀρ' ἦν. Or. Πυλάδῃ, τοιαύτης ἀρ' ἀμαρτήσῃ τάλας | γυναικὸς —;

569. ἀμαθεῖς — ἀνήπατο] Cf. Andr. 1172. μηδ' — αἷμα — εἰς θεὸν ἀνάψαι (ὥφειλε). Hom. Od. 2, 86. μῶμον ἀνάψαι.

570. ἀσύνετα δ' ἦλθες] Sic Herc. 63. στρατηλατήσας κλεινά.

548. ὀρθὰ πυρφορεῖς.

571. ὃ μὴ τύχοι ποτέ] Eadem verba Fr. 525. Paulo aliter

512. ὃ μὴ τύχοι ποτέ.

573. κατάρξει θυμάτων] Cf. Thuc. I. 25. προκαταρχόμενοι τῶν

574. κείς] Qu. κᾶς.

576. κλέος — ὑφ' Ἑλλήνων] Cf. Xen. Anab. VII. 6. 33. ἔχων

— ὑπὸ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων εὐκλειαν. Herod. VIII. 94. τοίτοι; μὲν τοιαύτη φάτις ἔχει ὑπὸ Ἀθηναίων.

580. μνηστεύματα — προσθεῖς] Cf. Med. 1356. οὐδ' ὁ σοὶ προσθεῖς γάμους. ἔρεϊ δὲ δὴ τις] Eadem verba sunt Suppl. 314.

585. εἰς ταῦθ'] I. e. εἰς ταυτό, quod legitur etiam Med. 564. Hel. 764. Cho. 208. O. R. 734. Raro nisi in locutionibus ἐς ταὐτό et ταὐτό τοῦτο apud Atticos poetas legi ταὐτό monet Elmsl. ad Suppl. 423.

586. τῶνδ' ἀποτρόποι κακῶν] Notanda secundae syllabae productio in ἀποτρόποι. Cf. Herc. 821. ἀπότροπος γένοιό μοι τῶν πημάτων. Aesch. Prom. 24. ἡ ποικιλείμων νύξ ἀποκρύψει (f. τὸδ' ἀποκρύψει) φάος. Pers. 217. αἰτοῦ τῶνδ' ἀποτροπὴν λαβεῖν. Soph. Aj. 751. Fort. τῶνδ' γ' — γένοισθε] γένεσθε (ut mox dōti) malit Naber.

588. οὐ λόγων ἔθ' ἀγὼν Elmsl. ad Her. 722. Leg. ἀγίλωται. χρόνος οὖν μέσῳ] Cf. Her. 174. χοῦν μέσῳ πολὺς χρόνος.

589. περαίνει δ' οὐδὲν —] Cf. Suppl. 584. περαίνομεν γὰρ οὐδὲν.

590. ξυμβαῖμεν] Cf. Herc. 82. ἐκβαῖμεν. et ad Ar. Ran. 1448.

596. οὐ πρόσω βεβηκὼς Wakef. S. C. § 40.

597. δειλὸν δ' ὁ πλοῦτος —] Cf. Fr. 235. πλουτεῖς, ὁ πλοῦτος δ' ἀμαθία δειλὸν θ' ἄμα. Carcin. Fr. 9. δειλὸν ἔσθ' ὁ Πλοῦτος καὶ φιλόψυχον κακόν. Arist. Pl. 202. ἀλλὰ καὶ λέγουσι πάντες ὡς δειλότατόν ἔσθ' ὁ Πλοῦτος.

598. πρὸς τὸν οὐδὲν] Leg. πρὸς τὸ μηδέν. Cf. Soph. El. 1166.

600. κόμπος εἴ] Leg. κομπὸς εἴ, aut κόμπασον. αἶ σι σέζουσιν θανεῖν] Cf. Alc. 11. δν θανεῖν ἐρρυσάμην. Plerumque μὴ additur, ut in Or. 599. δύσεται με μὴ θανεῖν. El. 540.

601. μέρη χθονός] Qu. μέρος δόμων. Cf. 483. ἔχει τυραννὶ αὐτὸς καὶ δόμων ἐμῶν | μέρος.

602. οὐκ ἀπαιτούμεσθ'] Qu. οὐκ ἄπει τάχιστ', vel οὐκ ἀπαλλάξεσθ'. ἐγὼ γὰρ τὸν ἐμὸν οἰκήσω δόμον] Cf. Iph. A. 331. οὐχὶ δεινά; τὸν ἐμὸν οἰκεῖν οἶκον οὐκ ἔασσομαι; Andr. 581. Hipp. 1010.

603. τοῦ μέρους ἔχων τὸ πλεῖον] Hoc insulsum est. Leg. — πλεον γε.

604. οὐκ ἀπαιτούμεσθ'] Qu. οὐκ ἀναινόμεσθ', aut οὐ παρατούμεσθ'.

606. τῶν λευκοπώλων] Cf. Herc. 29. τῶ λευκοπώλῳ πρὶν τυραννῆσαι χθονός | Ἀμφίον' ἡδὲ Ζῆθον, ἐχρόνον Διός. Hel. 639. κόροι λεύκιπποι ξυνομαίμονες. Theocr. XXII. 34.

607. ἐξελαυνόμεσθα πατρίδος] πατρίδος ἐξελαυνόμεσθα malit Burges. Qu. — πάτρας.

610. καὶ κατακτενῶ γε πρὸς] Cf. Aesch. Prom. 73. ἡ μὲν κελεύσω κάπιθωῦξω γε πρὸς. Her. 641. μάλιστα καὶ πρὸς γ' εὐτυχεῖς τὰ νῦν τάδε. Hipp. 893.

612. οὐ θεμιστόν σοι —] οὐ θέμις σοι Grot. οὐ θεμιστόν conj.
 181. Ed. Rev. XIX. 91. et Wunder. Emend. p. 62. Qu. οὐ θέμις
 . Cf. Or. 97. σοὶ δ' οὐχὶ θεμιστόν πρὸς φίλον στείχειν τάφον;
 615. μὴ πόνει] Qu. μὴ παίνει. αἰνῶ] αἰτῶ Kock Ver. p. 186.
 616. ἔξιμεν] Ad Eteoclem dictum. Deinde πατέρα — ad matrem.
 618. χαρὰ γοῦν πάσχω vulg. Malim χαρὰ γὰρ πάσχω. Cf.
 Arist. Ach. 71. σφόδρα γὰρ ἐσωζόμεν ἐγώ. Saep̄ ad ironiam
 imendam inservit particula γάρ.
 621. ὥς τί μ' ἱστορεῖς τόδε;] Qu. ἐς τί μ' ἱστορεῖς τόδε; Cf.
 284. τί δ' ἱστορεῖς τόδ';
 623. αὐτὸ σημανεῖ] Cf. Bacch. 974. τᾶλλα δ' αὐτὸ σημανεῖ.
 624. ἐρρέτω πρόπας δόμος] Cf. Med. 116. πᾶς δόμος ἐρροι.
 629. κᾶν] Leg. κῆν (καὶ ἦν).
 632. Cf. Andr. 129. λεῖπε δεξιμήλον δόμον τᾶς ποντίας θεοῦ. 1138.
 633. ἔσθ'] Cave ne hoc pro ἔσται accipias.
 636. ὄνομα Πολυνείκη] Notandus anapaestus post tribrachyn
 18. Πολυνείκη Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 453. ἔξιθ' ἐκ
 ; aliquot mss. Recte. ἀληθῶς — ἐπώνυμον] Cum his cf.
 . Ag. 682. τίς ποτ' ὠνόμαζεν ᾧδ' ἐς τὸ πᾶν ἐτητύμως — μὴ τις
 οὐχ ὀρῶμεν προνοίας (προνοία?) τοῦ πεπρώμενου γλῶσσαν
 ἢ νέμων; — τὰν δορίγαμβρον ἀμφινεικῇ θ' Ἑλέναν;
 40. πέσημα δίκαι] Fort. πέσεν πεδόσε, vel πέδω ~ ~ ~? Cf.
 . 600. δίκαιτε πεδόσε — . τελεσφόρον διδοῦσα χρησμών]
 λεσφόρον τιθεῖσα χρησμών. Cf. Soph. El. 646. φάσματα, | εἰ
 ἔφηνεν ἐσθλὰ, δὸς (θές?) τελεσφόρα.
 44. δόμων] Qu. νέμειν.
 45. ἵνα γε] Qu. ἔνθα. Et sic Herw. Respondet v. 664. κρᾶτα
 ὀλεσιθήρος.
 48. βαθυσπόρους γύας] Cf. Arist. Av. 230. εὐσπόρους γύας.
 Prom. 707. ἀνηρότους γύας.
 44. ὀλβίας] Mendosum videtur. ἐνώτισεν] ἐλώπισεν Naber,
 ach. 927. ἐκ δ' ἐλώπισε | πλευράν ἄπασαν etc. Sed cf. Herc.
 χρσοῦ δ' ἀμφεκαλύφθη ξανθὸν κρᾶτ' ἐπινωτίσας (i. e. ἐπισ-
) | δεινῷ χάσματι θηρός. Rhés. 208. λύκειον ἀμφὶ νῶτα
 ὀδοράν, | καὶ σχῆμα θηρὸς ἀμφ' ἐμῷ θήσω κάρα. Hesych.
 τὰ νῶτα περιεσκέπασεν.
 50. δεργμάτων κόραισι] Cf. Hec. 1169. ἐμῶν γὰρ δμμάτων
 18. Or. 389. 469.
 1. ὀλεσιθήρος] Fort. ὀλεσιθήροις.
 3. μαρμάρω] Sc. πέτρῳ. Cf. 1401. λαβὼν δ' ἀφῆκε μάρ-
 πέτρον. Theocr. XXII. 210. χειρῶν δέ οἱ ἐκβαλε τυκτᾶν
) | μάρμαρον. et ad Arist. Ach. 1172.
 5. δικῶν] Suspectum. δακῶν Musgr. θένων (θενῶν) Geel.
 Kock Ver. p. 195. Qu. βαλῶν.
 . ἔξανῆκε γᾶ] Cf. Ion. 1000. δν — ἔξανῆκε γῆ.

674. εὐαλλοῖς — αἰθέρος πνοαῖς] Tepidis (mitibus) coeli flatibus. Cf. Aesch. Eum. 909. εὐηλίως πνέοντ' ἀήματα. Arist. Ran. 241. εὐηλλοῖσιν ἀμέραισιν. ἔδενσε] Qu. ἐπλησε.

676. προμάτορος Ἰοῦς] Cf. Soph. Aj. 387. ὦ Ζεῦ, προγόνων προπάτωρ. Aesch. Sept. 129. Κύπρις — γένους προμάτωρ.

683. ᾧ] Leg. ἄν.

697. ἐπὶ λθον] ἐμόχθουν (aut simile quid) Herw.

698. πέριξ δὲ Καδμείων πύλας] Qu. πόλεως δὲ Καδμείας πύλας;

699. σὸν δέμας] Qu. σ' εἰσιδεῖν.

700. καὶ μήν σ' ἐχρηζον εἰσιδεῖν κἀγώ, Κρέον Herw. ἐγὼ σ' Qu. ἐγὼ σ' (sic).

701. ἐνδεεῖς] Cf. Fr. 141, 2. τῶν γνησίων γὰρ οὐδὲν ὄπτε ἐνδεεῖς | νόμῳ νοσοῦσιν. Her. 171. καὶ τοῦτο πολλῶ τοῦ παρόντος ἐνδεές.

702. εἰς λόγους ξυνῆψα Πολυνείκει] Cf. Soph. El. 21. Arist. Lys. 468. Sensus medio ξυνῆψα, ut in Her. 808. Hipp. 188. Aesch. Pers. 888.

705. ἐς θεοὺς χρὴ ταῦτ' ἀναρτήσαντ' ἔχειν] Cf. Fr. 626. ὁμῶς μῆτε πᾶν ἀναρτήσης κράτος.

706. ἃ δ' ἐμποδῶν] Qu. ἃ δ' ἐν ποσίν.

707. τὰ ποῖα ταῦτα; τὸν λόγον γὰρ ἀγνοῶ] Cf. Soph. Tr. 75.

709. νεώτερον] Cf. Soph. Phil. 560. τί μοι νεώτερον βούλεται ἀπ' Ἀργείων ἔχεις;

710. Uncinis includunt Dind. Nauck. Herwerden ad Ion. 575. πύργοισι] Qu. πολλοῖσι. πόλιν] Fort. πόλεως.

711. Spurium habet Kirchhoff. ὅπλοις ἐλίξεν] μέλλεν ἐπύξεν F. W. Schmidt. πύργους ἐλίξεν Herwerden ad Ion. 575. quum objecto versus carere non queat. Qu. ὅπλοις κυκλώσων, vel ὅπλοισι φράξεν. Cf. 733. κἀκεῖ πέφρακται λαὸς ἄρμασιν πέριξ.

712. ἐξοιστέον] ἐξακτέον F. W. Schmidt, quum solennis locutio sit στρατὸν ἐξάγειν. Leg. ἐξοιστέον τὰρ' —. Cf. 791. ἐκτίσσει τεύχη πάνοπλά τ' ἀμφιβλήματα. Eadem autem constructio est Plat. Resp. 453 D. οὐκοῦν καὶ ἡμῖν νενιστέον — ἐλπίζοντας etc. Xen. Mem. III. 11. 1. ἵτεον ἂν εἴη θεασομένους. Lucian. Quom. hist. sit scr. στήκη — μέση χρησιτέον οὔτε ἄγαν ἀφισιάντα καὶ ἀπαρτῶντα etc. Cf. ad Arist. Av. 1237.

713. μῶν νεάων —;] Cf. Soph. Ant. 735. ὁρᾷς τόδ' ὥς ἱερῆας ὥς ἄγαν νέος; ποῖ;] Cf. ad Arist. Pl. 1055. Lys. 193. 383. 971. Nub. 1233. Vesp. 474. 1335. et ad Ach. 918.

717. τὰργος] Leg. ἄργος.

719. ἀλλὰ τοῦθ' ὁρῶ πολλοῦ πόνου] Qu. ἀλλὰ τοῦτο πολλοῦ ὅτιν χρόνου.

720. ὥς οὐ καθέξω] V. Elmsl. ad Med. 596. καθέξω] Qu. καθείρωξω.

723. εἰς ἅπαξ] Qu. εἰς πάντας, vel εἰς δεινὸν (μέγαν).
 724. εἰ — προσβάλομεν ἐκ λόχου;] I. e. τί, εἰ —; Qu. ἦ —
 σβάλλωμεν —;
 725. εἵπερ — πάλιν] Anglice, yes, if in case of failure
 I can come back again hither safe.
 727. ἐνδυστυχῆσαι —] ἦν δυστυχῆς δέ, — F. W. Schmidt.
 Bacch. 508. ἐνδυστυχῆσαι τοῦτομ' ἐπιτήδειος εἶ.
 728. προσβάλω δόρυ] προσβάλω δορεῖ F. W. Schmidt, coll. 724.
 — προσβάλομεν ἐκ λόχου;
 730. Διρκαῖος — πόρος] Cf. 832. Tro. 82. Αἰγαῖον πόρον.
 129. Herc. 838. Ἀγερούσιον πόρον.
 733. κἀκεῖ — ἀρμασιν] ἔρκει — ἀρμάτων F. W. Schmidt.
 739. λόχων ἀνάσσειν χάπτῃ (pro ἀνακτας, ἐπὶ) προσκείσθαι
 us tentat Meinekius Fr. Com. III. 198.
 740. ἀπορίαν γὰρ οὐ μὲνῶ] ἀπορία γὰρ αὐτὸν μ' ἔχει F. W.
 Schmidt. ἀπορία γὰρ ἐχόμεθα. Qu. ἀπορία γὰρ οὐκ μ' ἔχει. Cf.
 Iph. A. 837. ἀφασία μ' ἔχει. Soph. Tr. 350. ἀγνοία μ' ἔχει.
 741. ἔπ' ἀνδρας ἀντίτασσε καὶ σὺ πρὸς πύλαις F. W. Schmidt.
 ἔπ' ἀνδρας ἀντιθῆς σὺ πρὸς πύλαις ἴσους. Cf. 749. τάξω
 γοὺς πρὸς πύλαισιν, ὡς λέγεις, | ἴσους ἴσοισι πολεμίοισιν ἀντιθῆς.
 742. μονοστόλου δορός] Cf. Alc. 407. νέος ἐγὼ — μονόστολός
 chol. ἔρημος). Soph. O. R. 846. ἀνδρ' ἐν' οἰόζωνον.
 747. οὐδὲν θατέρον] Offendit nonnihil syllaba longa ante cre-
 n finale. Cf. ad Alc. 671. (687. Monk.) et Hec. 729. Latet
 sse vitium.
 752. 753. ἐχθρῶν — ἀλλ' εἰμ' —] Transponi vult Purgold.
 754. ἀντήρη] Cf. Aesch. Sept. 283. ἐγὼ δέ γ' ἀνδρας εἴξ —
 ορέτας ἐχθροῖσι — τάξω μολῶν.
 755. ἐλεῖν δορεῖ] Cf. Soph. Aj. 1056. ὡς εἴλοι δόρει.
 759. σοὶ χρὴ μέλεσθαι] Cf. Soph. El. 1436. Theocr. I. 53.
 αὶ δὲ οἱ οὔτε τι πῆρας etc.
 765. ἡμᾶς τ'] Leg. ἡμᾶς δ'.
 769. ἀδιεπώνυμον] Leg. ὄντι' ἐπώνυμον.
 770. λαβόντα] Leg. ἄξοντα (cum Valck.), vel ἄγοντα.
 773. μομφὰς ἔχειν] Cf. Alc. 1010. μομφὰς δ' οὐχ ὑπὸ σπλάγγ-
 ῃ.
 777. κᾶν] Leg. κῆν.
 778. σοὶ μὲν τάδ' εἶπον] Eadem verba sunt El. 1276. Cf. 568.
 266. Suppl. 1213. σοὶ μὲν τάδ' εἶπον, παισὶ δ' Ἀργείων λέγω.
 1666.
 779. ἐκφέρετε —] Cf. 712. ἐξοιστέον τᾶρ' ὄπλα Καδμείων πόλει.
 785. θανάτῳ κατέχει] Cf. Hipp. 27. καρδίαν κατείχετο | ἔρωτι
 . Fr. 1132, 27. φίλοις ἀφύκτοις κατασχεθεῖς.
 786. παρὰ μόνος] Anglice, inharmonious, out of place.
 esch. Cho. 468. παρὰ μόνος ἄτας αἱματόεσσα πλαγὰ.

787. οὐκ ἐπὶ —] Malim οὐδ' ἐπὶ —.

788. λωτοῦ —] Cf. Ion. 891. ὦ τὰς ἐπταφθόγγον μίτων
κινάρας ἐνοπῶν. μέλπει] Lög. μέλπεις.

789. ὄπλοφόροις] ὄπλοφόρῳ (ἄσματι) Badham Praef. Iph. T.
p. 18.

790. αἷματι Θήβας] ἄσματι Θήβαις (?) Badham Praef. Iph. I.
p. 18. Qu. τείχει (823. 809. 797.) Θήβας, vel potius ἀστιά τη-
βας —. Αἷματι venit forsā a v. 785.

791. κῶμον ἀναυλότατον] Cf. Herc. 879. μανίασιν λύσας χο-
ρευθέντ' ἀναύλοις. προχορεύεις] Cf. Ag. 31. φροίμον χορεύομαι.

792. οὐδ' ὑπὸ θυρσομανεῖ] οὐ πόδα θυρσομανῆ Musgr. prob.
Pors. "Ingeniose sane, sed unum displicet: quid enim pedi
cum thyrsō, qui manu gestetur?" (Kock Ver. p. 202.) οὐ δού-
θυρσομανῆς Kock. Qu. κοῦ χειρὶ θυρσομανεῖ. (Cf. Bacch. 25. θύρ-
σον δούς εἰς χέρα.) aut κοῦ ποδὶ θυρσομανεῖ. Cf. Fr. 752. Διόν-
σος — ὅς θύρσοισι καὶ νεβρῶν δοραῖς καθαπτὸς — πηδᾷ χορεύων.
Cum θυρσομανῆς confer χορομανῆς. δινεύεις] δίνῃ Herm. Qu.
δινεῖς aut δινῶν. Cf. v. ant. 808. et Iph. T. 192. δινενοῦσας ἱ-
ποισιν πιανοῖς. Tro. 200. ἱστοῖς κερκίδα δινεύουσα. Aesch. Sept. 444.
ἵππους δ' ἐν ἀμπυκτῆρσιν ἐμβριμωμένας | δινεῖ.

793. ἄρμασι] ἄρματι (sc. ὑπὸ θυρσομανεῖ) Badham. ψαλίοις
τετραβάμοσι] Per hypallagen dictum ut καλλιπαρθένον δέξης, καί-
λίπαιδα στέφανον, etc. ψαλίοις] Cf. Herc. 381. ψαλίοις ἐδάμοσι
πῶλους Διομήδεος. Rhē. 27. ἀρμόσατε ψαλίοις τοὺς ἵππους. μί-
νυχα πῶλον] Qu. μώνυχας ἵππους.

794. Ἰσμηνοῦ τ'] Ἰσμηνοῦ δ' Geel. Badham Praef. Iph. I.
p. 18. Ἰσμηνοῦ — χεύμασι] Cf. Iph. A. 166. Εὐρύπτον διὰ χυ-
μάτων. El. 152. ποταμίους παρὰ χεύμασι. Hel. 1320. ποτάμῳ
χεῦμ'. Fr. 318, 2. πόντον χεῦμ'. ἐπιπνεύσας] Cf. Soph. Ant. 136.
ὅς τότε μαινομένῃ ξὺν ὄρμῃ βακχεύων ἐπέπνευ.

796. βαθεῖαν ἄλοκα] Cf. Aesch. Sept. 593.

801. ζαθέων πετάλων πολυθηρότατον νάπος] ζαθέων ἐλατῶν
πολυθενδρότατον νάπος Kock Veris. p. 174., coll. Bacch. 38. 110.
684. 742. 816. 954. 1061. 1064. 1070. 1095. 1098. 1110.

802. ὄμμα] Cf. Catull. 31, 2. 'Peninsularum — ocellus.'

803. χιονοτρόφον] Cf. Aesch. Suppl. 560. λειμῶνα χιονόβοσκον

805. χρυσοδέτοις περόναις] Cf. Soph. El. 837. χρυσοδέτοις —
ἔρκεσι. Fr. 232.

806. πένθεα γαίας] Qu. τάνδ' ἐς γαῖαν.

807. ἀμουνσοτάταισι —] Cf. Cycl. 425. ἄδει δὲ — ἄμουνται.
Alc. 777. ἄμουνσ' ὑλακτῶν.

808. τετραβύμοσιν ἐν χαλαῖσιν] Cf. Ion. 1241. τεθρόντων ὠκί-
σταν χαλάν. Soph. El. 861. χαλάργοις (?) ἐν ἀμίλλαις.

815. νόμιμόν τοι] Qu. νόμιμόν ποτε.

817. ἡ δὲ] Lege ἡ δέ. σύναιμον λέχος ἦλθεν] Cf. Soph.
 91. ἐπεὶ | τὸ (ἐς?) σὸν λέχος ξυνῆλθον.
 819. ἐδάην] Cf. Hec. 78. Soph. El. 169.
 824 sq. τᾶς Ἀμφιονίας — καταδεύει] Cf. Med. 846. πῶς οὖν
 ποταμῶν ἢ πόλιν ἢ φίλων πόμπιμός σε χώρα τὰν παιδολέ-
 ξει τὰν οὐχ ὁσίαν μετ' ἄλλων; Ubi Elmsleius, "Thebae
 πύργος [i. q. πόλις] διδύμων ποταμῶν, Athenae ἱερῶν
 ἰῶν πόλις."
 824. πύργοι — διδύμων ποταμῶν] Similiter Athenae appel-
 ἱερῶν ποταμῶν πόλις Med. 842.
 825. Qu. πόρον ἀμφὶ βαθύν (pro μέσον). Cf. 730. βαθύς γέ
 ραῖος ἀναχωρεῖν πόρος.
 828. Ἰὼ θ'] Qu. Ἰὼ δ'.
 832. ἐπ' ἄκροις ἔστακ'] Leg. ἐπ' ἀκμᾶς ἔστακ'.
 833. Ἄρεος στεφάνοισιν] Propter Martis coronas. Dativus
 . Cf. Hom. Il. 13, 736. πάντη γάρ σε περὶ στέφανος πολέ-
 δέδμε.
 836. λευρὸν πέδον] Cf. Aesch. Prom. 369. λευροῦς γῆας.
 838. Leg. κλήρους τέ μοι. παρθένῳ χειρὶ] Sic Her. 782.
 νων — ποδῶν. Similiter δοῦλος alibi pro δούλιος, νεανίας
 ανικός, γέρον pro παλαιός, etc. κλήρους] Cf. Hipp. 1057.
 840. ἦδε κλήρον οὐ δεδεγμένη | κατηγορεῖ σον πιστά.
 840. θάκοισιν —] Cf. Bacch. 347. ἐλθὼν δὲ θάκους τοῦδ',
 νοσκοπεῖ. Soph. Ant. 999. εἰς γὰρ παλαιὸν θᾶκον ὀρνιθοσ-
 | ῖζων etc.
 842. Scribe ἡπίλοιπος (sic). ἄστεως] ἐστι νῶν Nauck. ἐς
 F. W. Schmidt.
 844. πυκνήν — βαίνων ἤλυσιν] Cf. Hec. 67. σπεύσω βραδύ-
 λυσιν ἄρθρων προτιθεῖσα.
 845. πέλας] Qu. πρόπει.
 846. λαβοῦ δ' αὐτοῦ, τέκνον. | ὡς πᾶς ἀπὴν πούς τε —]
 847. λαβοῦ δ' αὐτοῦ, τέκνον, | ὡς παῖς τιθήνης· πούς δὲ —.
 h. Phil. 703. παῖς ἄτερ ὡς φίλας τιθήνας.
 847. ὡς πᾶς ἀπὴν πούς τε] ὡς παῖς ἔτ' ἀπὴν — Herm.
 : γὰρ ἀπὴν πούς ὁ πρεσβύτου φιλεῖ Herw. ὡς πούς ἀπει-
 νε πρεσβύτου φιλεῖ F. W. Schmidt, coll. Hipp. 1354. ἀπειρη-
 α' ἀναπαύσω. ὡς πᾶς ἄκανθα — Musgr. ὡς γραῖ' ἄκανθα
 senilis) — Kock Ver. p. 222. ὡς πᾶς ἀπὴνης ὥστε πρεσ-
 φιλεῖ | χειρὶς θυραίας ἀναμένειν κονφίσματα corr. V. D. in
 ourn. II. 894. i. e. "quoniam omnis senex solet exspe-
 ramina alienae manus veluti currus," coll. 1555. βακτηρεύ-
 γλοῦ ποδός (brachia filiae). Hec. 63. κἀγὼ σκολιῶ σκίπτωνι
 διερεϊδομένα etc. Or. 785. ubi Pyladem οἶακα pedis sui
 Orestes. Qu. ὡς πᾶν τὸ σῶμα πούς τε —. Aut ὡς γραῖα
 (γε) —. At cf. Tro. 517. τετραβάμονος ὡς ὑπ' ἀπὴνας |

Ἀργείων δλόμαν τάλαινα δουριάλατος. Qu. ὡς πᾶς ἀπειρηκός π' πρεσβύτης φιλεῖ etc. Indubitabilis correctio mihi videtur γιγνώσκου θυραίας. Qu. ὡς πιστὰ κνήμη πούς τε —.

850. οὐπω λελήσμεθ' ὅκω λελήσμεθ' F. W. Schmidt. σὺ λελξαι σθένος] Angl., collect your strength.

851. ἄπτος ἐκβαλὼν ὁδοῦ mss. αἴπος (?) — Herm. Dind. ἄρτος — Rauchenstein. ἴπος Heimsoeth. prob. Wecklein. (Recte, opinor. αὖ τόση (?) καμὼν ὁδῶ F. W. Schmidt. Qu. κόπον ἔν' ἐκβαλὼν ὁδοῦ. ἐκβαλὼν] Qu. ἐκβάλλον, vel ἐκβαλὼν.

852. κόπῳ παρῆμαι, τῆς Ἀθηναίων ἄπο | δεῦρ' ἐκκομισθεῖς — Elmsl. ad Med. 318. Lege κόπῳ παρῆμαι γνί' (vel κῶλ') — κόπῳ παρῆμαι —] Cf. Bacch. 634. κόπον δ' ὑπο — παρῆται. Or. 879. παρῆμενον νόσῳ. Xen. Mem. III. 13. 6. ὡς παρῆται (παρῆται αὐτ' παρῆται) μακρὰν ὁδὸν πορευθεῖς. Hesychius. Παρῆται παρῆται.

853. ἐκκομισθεῖς] εἰσκομισθεῖς Herw. ad O. R. 1007. τῆς πάροιθεν ἡμέρας] Cf. Aesch. Pers. 180. τῆς πάροιθεν εἰσφύσας. Soph. El. 698. ἄλλης ἡμέρας — εἰσῆλθε.

856. καὶ τόνδε χρυσοῦν] καρπὸν δὲ χρυσοῦν F. W. Schmidt.

858. ὁλωνόν] Cf. Or. 788. Her. 730. Iph. A. 988. Hel. 1051. Soph. O. R. 52.

859. κλύδωνι — δορός] Cf. Suppl. 474. πολλὺς κλύδων | ἡμῶν — ἔσται δορός. Soph. Ant. 670. δορός τ' ἂν ἐν χειμῶνι etc.

865. οὐνεκ'] Leg. εἰνεκ'.

866. ἐπέσχον] Qu. ἐσίγων, vel ἔκρυπτον, vel ἔκρυψ' ἄν.

868. ἐτεκνώθη] Pro usitatore ἐτεκνώσατο. Sic ὑποδεχόμενος pro ὑποδεξάμενος Eur. Her. 757. (ubi v. Elmsl.) χρησθεῖς pro χρησάμενος Soph. Ant. 24.

873. θεοὺς ὑπεκδραμούμενοι] Cf. Andr. 414. ἦν δ' ὑπεκδραμούμενης μόρον. Fr. 68, 6. ὅμως δ' ἀγῶνα τόνδε δεῖ μ' ὑπεκδραμῆναι. Arist. Eq. 676.

874. γέρας] Producta ultima. Cf. Soph. El. 443. Sic γέρας Arist. Nub. 39. 443. Qu. γέρας. Cf. Eur. Bacch. 43. Κάδμος μὲν οὖν γέρας τε καὶ τυραννίδα | Πενθεὶ δίδωσι.

876. ἐκ δ' ἔπνευσ' αὐτοῖς ἀράς] Cf. Hipp. 1324. ἀράς αὐτῶν καὶ παιδί.

879. χρόνῳ] σκότῳ Nodell in Class. Journ. X. 160.

881. πολλοὶ δὲ νεκροὶ] Qu. πολλοὶ νεκροὶ δὲ —.

883. δάσους] διδοῦσι Nodell in Class. Journ. X. 161. Λατὶ θήσουσι.

884. σύ τ'] Leg. σὺ δ'. συγκατασκάπτει] Lege συγκατασκάπτει. Idem malit Herwerden ad Ion. 597. Cf. Or. 735.

886. ἐκεῖνο μὲν γὰρ πρῶτον ἦν] ἴαμα μὲν γὰρ πρῶτον ἦν Heimsoeth. ἐκεῖνο μὲν γὰρ ἦν ἄκος Nauck. ἐκεῖνο μόνον ἄκος ἦν F. W. Schmidt, coll. Aesch. Prom. 997. ὅρα νῦν εἴ σοι ταῦτ'.

- γὰ φαίνεται. Schol. ἐκεῖνο μὲν γὰρ ἦν πρῶτον τῇ πόλει ἱαμα.
Arist. Nub. 787. τί πρῶτον ἦν;
888. δαιμονῶντας] Cf. Aesch. Ch. 556. Sept. 1001. Xen. Mem.
9.
890. μηχανὴ σωτηρίας] Cf. Arist. Th. 765. ἄγε δὴ τίς ἐσται
τὴν σωτηρίας;
892. τὴν τύχην κεκτημένοις] Qu. τὴν τύχην κεκλημένοις. Cf.
ἐπειδὴ τὴν τύχην αὐτὸς καλεῖς.
893. φάρμακον σωτηρίας] Cf. Hel. 1055. σωτηρίας — ἄκος.
724. καταφυγὴ σωτηρίας. 1190. 1203.
895. τὸ μέλλον, εἰ χρή, πείσομαι] Cf. Aesch. Sept. 263. σιγῶ·
ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον.
897. μείνον· τί φεύγεις;] Eadem verba Iph. A. 819. El. 548.
898. καὶ πόλει] ἐκ πόνου (aut τῆς πόλεως, aut σ' ἄντομαι)
Schmidt.
899. βούλει σὺ μέντοι, κοῦχί βουλήσει τάχα] βούλει σὺ νῦν
οὐχί βουλήσει τάχα F. W. Schmidt. Malim βούλει σὺ νῦν,
οὐχί βουλήσει τάχα. Cf. schol. θέλεις, φησί, νῦν ἀκοῦσαι,
ὡς δὲ βουλήσει μὴ ἀκηκοέναι τὸ μέλλον σοι γενήσεσθαι.
911. θεσφάτων ἐμῶν δδόν] Cf. Arist. Eq. 1015. φράζεν, Ἐρεχ-
τος, λογίων δδόν ἦν σοι Ἀπόλλων | ἔαχεν etc. Soph. O. C. 311.
εἰς δδόν.
914. τὴν τύχην — καλεῖς] Cf. ad 892.
916. ἅπερ πέφυκε] ἅπερ πέπηγε Valek. ἅπερ πέφηνε Camper.
Weckl. (v. Elmsl. ad Bacch. 858.) ἅπερ πέφυκ' οὐ τίλητά
r. ἅπερ πέφυκ' ἀτλητά, τάδ' ἀνάγκη σε δρᾶν F. W. Schmidt.
πέφυκε χρηστὰ Heimsoeth., coll. schol. ἅπερ πέφυκ' ἀρωγά.
περ δέδοκται. σε δρᾶν] σ' δρᾶν Weckl. φέρειν melius
Schmidt.
17. Cf. Ag. 629. μακρὸν δὲ πῆμα συντόμως ἐφημίσω.
19. οὐκ ἔκλυον, οὐκ ἤκουσα] Cf. Aesch. Prom. 448. κλύοντες
κουον. Cho. 5. κλύειν, ἀκοῦσαι. Prom. 140. δέρχθητ', εἰσίδεσθε.
im ἀκοῦσαι valet auditu percipere, κλύειν simpliciter
e.
20. ἀνὴρ δδ'] Scrib. ἀνὴρ δδ'. Cf. Soph. Phil. 521. μὴ τότ'
αὐτὸς τοῖς λόγοις | τούτοις φανῆς.
21. σὼν με δεῖ μαντευμάτων] Cf. 470. κοῦ ποικίλων δεῖ τᾶν-
μηνευμάτων.
23. ὦ πρὸς σε γονάτων] Eadem verba Hipp. 607. Cf. Andr.
πρὸς σε τῶνδε γουνάτων. Iph. T. 1068. πρὸς σε δεξιᾶς. Tro.
τὴ πρὸς σε γονάτων. Med. 318. μὴ πρὸς γονάτων. Hipp. 605.
ὡς σε τῆσδε μηρός. Alc. 276. μὴ πρὸς σε θεῶν. Suppl. 277.
γενειᾶδος. Iph. A. 1233. μὴ πρὸς σε Πέλοπος. γερασ-
ιχὸς Br. ex cod. Flor. Adi Elmsl. ad Med. 1118. Cf. Suppl.
γερασμίων ὄσων.

924. δυσφύλακτ' αἰτεῖ κακά] δυσφύλακτ' ἐστὶν κακά Heath.
 δυσφύλακτ' αἰνεῖ κακά corr. V. D. in Class. Journ. II. 894., i.e.
 aequo animo fer ea mala quae vitare non potes, ed.
 Alc. 2. θῆσαν τράπεζαν αἰνέσαι. Et sic Herm. Schneidewin. Qu.
 δυσφύλακτά τοι (δὴ, σοι) κακά, vel δυσφύλακτ' ἐστὶν (ἴσχεις) κακά
 925. σίγα. πόλει δὲ Br. ex codd. Elmsl. ad Med. 804.
 927. δὴ με] Qu. δῆτα.
 930. Cf. Andr. 234. τί σεμνομυθεῖς κεῖς ἀγῶν' ἔρχει λόγων;
 931. τόνδε θαλάμῳ] Eadem forma occurrit Suppl. 980. Baech.
 561. Ion. 394. Herc. 807. Qu. τόνδ' ἐν ἀντροῖς (1010).
 934. Κάδμω —] Cf. Her. 762. μῆνιν ἐμᾷ χθονὶ κένθειν.
 939. χρυσοπήληκα στάχυν] Cf. Aesch. Sept. 106. ὦ χρυσοπύ-
 ληξ δαῖμον. στάχυν σπαρτῶν] Cf. Herc. 5. Trag. Adesp. 206.
 σαρκήρη στάχυν. Aesch. Sept. 413. σπαρτῶν δ' ἀπ' ἀνδρῶν — ἔτι
 ἀνεῖται. Soph. O. R. 270. 1405.
 950. τάλαιναν κῆρ'] τάλαιναν χεῖρ' Burges. ad Phil. 804. Ad.
 955. Qu. ἦν γὰρ (pro μὲν) ἐχθρά.
 960. γῆρυν ἀφθογγον σχάσας] Cf. 454. σχάσον δεινὸν ὄμμα
 Tro. 810. πλάταν ἔσχασε ποντοπόρον.
 962. δῆλον οἷ γ' ἐμοὶ λόγοι] Qu. δηλός ἐσθ' οὐμὸς λόγος.
 965. βίος] Qu. φύσις.
 967—969. Suspectos habet Herwerden.
 967. μή μ' εὐλογεῖτω τὰμά τις κτείνων τέκνα] μή μ' εὐλογεῖτω
 τέκνα τις κτείνοντ' ἐμὰ van Heusde. prob. Herw. τὰμά τις κτείνων
 τέκνα Nauck. μή μ' οὖν δοκεῖτω τὰμά τις κτενεῖν τέκνα F. W.
 Schmidt. Qu. μή μ' ἐξεπάρῃ τὰμά τις κτείνειν τέκνα.
 968. βίω] βίου malit Lobeck. ad Aj. 1144.
 969. θνήσκειν ἔτοιμος] Cf. Her. 502. ἐγὼ γὰρ — θνήσκει
 ἐτοίμη. Med. 612. λέγ', ὥς ἔτοιμος ἀφθόνῳ δοῦναι χερεῖ.
 975. κᾶν] Leg. κῆν.
 977. ποῖ δῆτα φεύγω; τίνα πόλιν;] Qu. ποῖ δὴ φύγω; τί
 ἐς πόλιν; Cf. Med. 1268. ποῖ φύγω μητροδὸς χέρας; Herc. 1231.
 Arist. Av. 353. etc. Vel ποῖ δὴ φύγω; πρὸς —. Vel ποῖ δὴ
 φύγω ἡγώ;
 979. οὐκουν — ἐμέ; Monk. ad Iph. T. 788. οὐκουν ἡγώ
 μὲν χορὴ σέ, μανθάνειν δ' ἐμέ;
 983. ῥῦμα] Cf. Soph. Aj. 159. σμικροὶ — σφαλερὸν πύργον
 ῥῦμα πέλονται.
 984. χρημάτων — πόρος] Cf. Suppl. 777. χρημάτων εἶναι πόρος.
 985. ἐγὼ πορεύσω] Qu. ἐγὼ παρέξω, vel ἔγωγε πορεύω.
 989. σώσω] Leg. σώσω.
 991. ἐξεῖλον φόβον] Cf. Med. 484. πάντα δ' ἐξεῖλον φόβον.
 992. ὥσθ' ἂ βούλομαι τυχεῖν] Cf. 512. τυχεῖν ἂ χρηστῇ. Herc.
 51. Med. 758. Soph. O. C. 1106. κλέψας λόγοισιν] Cf. Herc. 100.
 κλέπτοσα μύθοις ἀθλίους κλοπᾶς.

994. καὶ δευλίᾳ δίδωσι] Cf. 21. ὁ δ' ἡδονῇ δούς.
 995. τοῦμὸν δ' οὐχὶ συγγνώμην ἔχει] Cf. Soph. Trach. 328.
 998. τῆσδ' ὑπερθανεῖν χθονός] Fort. τῆσδ' ὑπερ θανεῖν χθονός.
 f. 1090. ὑπερθανών. Andr. 499. μητρὸς λεχέων δς ὑπερθνήσκεις.
 999. οἱ μὲν] Qu. εἰ τῶν, aut potius εἴ γ' οἱ. Vulgata neutri-
 a defendi potest.
 1000. 1001. Spurius habet Herwerden.
 1005. δτου] Leg. δπου.
 1006. τὸν μετ' ἄστρον Ζῆν'] Qu. τὸν κατ' ἄστρο Ζῆν'. Cf.
 . Tr. 1106. ὁ τοῦ κατ' ἄστρο Ζητὸς — γόνος.
 1009. στὰς ἐξ ἐπάλλξεων ἄκρων] Cf. 1238. Ἐτεοκλῆς δ' ὑπῆρξ'
 ῥοθίου σταθεῖς | πύργον. Sed 1107. πύργων ἐπ' ἄκρων στάς.
 1010. μελαμπαθῇ] Cf. Aesch. Prom. 219. Ταρτάρου μελαμπα-
 | κενθμών. Soph. Fr. 469. ἀκτὰς — μελαμπαθεῖς | λιπούσα
 ς. Qu. μελαμπαῇ. Cf. Hel. 525. μελαμπαῆς δι' ἔρεβος.
 1016. διέλθοι] Vix sanum. Qu. παρὰσχοι. κείς κοινόν]
 e κὰς κοινόν.
 1019. περοῦσσα — ἀρπαγὰ] Pro ἀρπάκτειρα. Ita Thuc. II. 41.
 τόλιν παίδουσιν εἶναι τῆς Ἑλλάδος (pro τὴν παιδευτήριαν).
 1023. δάϊον τέρας] Hesych. τὸ πολεμικὸν σημεῖον. Huc, ut
 ur, respiciens. Eadem verba Aesch. Prom. 352. δάϊον τέρας
 ὑφῶνα θοῦρον.
 1026. Διρκαίων — ἐκ τόπων] Cf. Hipp. 1053. πέραν τόπων
 τικῶν Alc. 68. Θρηῆκης ἐκ τόπων δυσχειμέρων. Fr. 1085, 2.
 ως Ἰδης τόποις.
 1027. τόπων] Qu. πόρων.
 1031. φόνιος, δς —] Cf. Soph. El. 199. εἴτ' οὖν θεὸς εἴτε
 ν ἦν ὁ ταῦτα πράσσων.
 1036. πολὺφθορος] Active. Sic πανώλεθρος modo active, modo
 e usurpatur.
 1037. ἄλλος ἄλλ' ἐπωτότυζε] Qu. ἄλλος ἄλλον ὠτότυζε.
 1040. ἰαχὰ τ'] ἀγά τ' conj. Elmsl. ad Her. 752. Forma ἡχῇ
 · infra 1155. 1387.
 1043. ἀποστολαῖσιν] Qu. ἐπιστολαῖσιν.
 1046. ἀχη] ἄγος F. W. Schmidt, coll. 1051.
 1047. ματρὶ — γάμονος συνάπτει] Cf. Iph. T. 1228. Ion. 941.
 1317. λέκτρα ἀλλήλοισιν συνῆψαν. Sic Her. 831. συνῆψαν
 ις μάχην. Phoen. 1236. Alc. 505. 1143. Her. 808. Hel. 55.
 ι πόλεμον Ἑλλήσιν μέγαν.
 1050. μαίνει δὲ] Leg. μαίνει τε.
 1051. δι' αἱμάτων ἀμείβει] Cf. Or. 808. ὄθεν φόνω φόνος
 ζων δι' αἵματος οὐ προλείπει δισσοῖσιν Ἀτρεΐδαις.
 1058. ἐπιτάπνυργα κληῖθρα γὰς] Cf. Sept. 284. ἐπτατειχεῖς ἐξόδους.
 1063. Καδμεῖαν] Qu. Καδμείων.

1065 sq. "Chorus hoc sine dubio dicit: Ex illo tempore quando draco Minervae ope a Cadmo sit interfectus quasi perpetuam quandam seriem calamitatum Thebanorum terrae incubuisse, idque factum esse deorum (δαιμόνων) malignitate." (Kock)

1065. *ᾧθεν ἐπέοντι' ἐπέοντο τάνδε | γᾶν* (γᾶν libri mss.) *ἀραῖα δαιμόνων τις ἄτα* Kock Ver. p. 236. *ἐπέοντο*] Cf. Hel. 1162.

1066. *ἀρπαγαῖσι*] Qu. *ἐκζέσασα, ἐκχυνθεῖσα, ἀπολυθεῖσα.*

1067. *ὦή, τίς —;*] Cf. Bacch. 170. *τίς ἐν πύλαισι; Κάδμος ἐκκάλει δόμων.* Arist. Pac. 179. *τίς ἐν Διὸς θύραισιν; οὐκ ἀνοίξει.*

1071. *λήξας' ὀδυρμῶν —*] Cf. Hor. Od. II. 10. 17. 'Desine mollium querelarum.'

1077. *ζῆ, μὴ τρέσῃς τόδ'*] *ζῆ (μὴ τρέσῃς) δδ' —* legi posse monet Elmsleius ad Med. 301.

1079. *ἀνήρπασται πόλις*] Cf. Hel. 751. *πόλις ἀνερπάσθη.* Rhes. 121. *Ἀχαιοὺς — ἀναρπάσαι.*

1081. *ἀκμήν γ' ἐπ' αὐτήν*] Sc. *ἡλθον.* Cf. Demosth. p. 52. 7. *ταῦτα πρότερον ἦν ποιεῖν, νῦν δ' ἐπ' αὐτήν ἡκει τὴν ἀκμήν.* Arist. Fr. 330. *ἕως νεαλῆς ἔστιν αὐτὴν τὴν ἀκμήν.*

1081. *ὁ Καδμείων ἄρης*] Cf. Iph. A. 237. *ὁ Μυρμιδόνων ἄρης.* Her. 290.

1085. *ξυνωρίς — τέκνων*] Cf. Med. 1145. *πρὶν μὲν τέκνων ὧν εἰσιδεῖν ξυνωρίδα.* Herc. 451. *ζεύγος — νεκρῶν.* Soph. O. C. 894. *τέκνων — μου τὴν μόνην συνωρίδα. εἰς τόδ' ἡμέρας*] Cf. Hipp. 1003. Alc. 9.

1087. *πυργηρούμεθα*] Cf. Or. 763. *ὥσπερ εἰ πόλις πρὸς ἐχθρὸν σῶμα πυργηρούμεθα.* 1574.

1090 sq. Hanc ῥῆσιν inepte ab aliquo additam fuisse judicat Naber.

1090. *ὑπερθανῶν*] Qu. *ὑπερ θανῶν.* Cf. ad 998.

1091. *μελάνδετον ξίφος*] Cf. Or. 821. *μελάνδετον φόνῳ ξίφος.* Hom. II. 14, 713. *μελάνδετα φάσγανα.*

1092. *ξίφος λαιμῶν διήκε —*] Cf. Her. 822. *ἀλλ' ἀφίεσαν (ἢ) λαιμῶν βροτείων εἰς θύς οὐριον φόνον.*

1097. *τῷ νοσοῦντι τεχνῶν*] Anglice, to the weak part of the walls, i. q. *τῷ κάμνοντι.* Cf. 1171. *τοῦτο παύσαντες νοσοῦν.*

1098. Cf. 1176. Andr. 10. *ἐμφθέντα πύργων — ἀπ' ὀρθίων.*

1099. *λείκασπις — Ἀργείων στρατῶν*] Cf. Aesch. Sept. 88. *ὁ λείκασπις ὄρνεται λεώς.*

1100. *ἐκλιπόντα*] *ἐκλείποντα* Naber.

1101. *ξυνῆψεν ἄστυ*] Qu. *ξυνῆλθ' εἰς ἄστυ.*

1105. Cf. 1121. *λέοντος δέρος — χαίτη πεφρικός.* Soph. Fr. 314 a. *κάρα γοῖζας εἰλόγω σσηκώματι.*

1112. *ἐβροισμέν'*] Qu. *ἐβροισίαι'.*

1115. *πανόπτην*] Cf. Aesch. Prom. 91. Cho. 985. Suppl. 301. *Πανόπτης est Soph. O. C. 1086.*

1117. κρύπτοντα] Imo μύοντα, closing. Noli κρύπτοντα pro sativo masculino singulari accipere, ut suadet Jebb ad Soph. tr. 826.

1120. λέοντος δέρος] Cf. Ion. 995. δέρος ἐπὶ στέρνοις ἔχειν. i. Fr. 16. παρδαληφόρον δέρος. Recte se habet forma δέρος; a δέρας est τέρας sive monstrum.

1121. δεξιᾷ δὲ —] Cf. Soph. O. C. 56. ἐν δ' ὁ πυρφόρος | Τῆν Προμηθεύς.

1122. ἔφερεν ὡς πρήσων πόλιν] ἔφερεν ὡς, πρήσων πόλιν γ. Blomf. Gl. Sept. 429. Male. Cf. 1154. Τυφῶς πύλαισιν ὡς μπεσὼν βοᾷ | πῦρ καὶ δικέλλας ὡς κατασκάνων πόλιν.

1124. Ποτνιαδες — δρομάδες] Cf. Bacch. 663. Βάκχας Ποτις εἰσιδών. Or. 316. δρομάδες — Ποτνιαδες θεαί.

1133. ὑπόνοιαν ἡμῶν] Anglice, a hint to us as to the fate of the city. Cf. Arist. Pac. 993. Lys. 38. 1234. Pl. 361.

1134. ἐν πύλαισιν] Qu. ἐπὶ πύλαισιν.

1139. Qu. τῶνδὲ μοι.

1140. ξύνθημα] Anglice, a pass.

1141. μεσαγκύλοις] Cf. Andr. 1133. οἱστοί, μεσάγκυλ' ἔκλυτοι φώβολοι.

1144. ἔκλαγξε] Fort. ἐβόασε.

1145. πρὶν κατεξάνθαι βολαῖς] Cf. Suppl. 503. πέτροις κατάντες ὀστέων ραφάς. Herc. 285. πυρὶ καταξανθέντας. Med. 1030. δ' ἐμόχθουν καὶ κατεξάνθη πόνους. Tro. 755. Ion. 1267.

Aj. 208. πέτροισι — καταξανθεῖς θανεῖν. Arist. Ach. 320. in. Hal. III. 23.

1146. ἄρδην πάντες] Penitus omnes. Cf. Arist. Th. 274. αὐτοῖν πάντας ἄρδην τοὺς θεούς.

1149. κραῖτας αἱματούμενοι] Cf. Herc. 526. κραῖτας ἐξεστεμμένοι.

1150. ἡμῶν τ'] Qu. ἡμῶν δ'.

1151. ἐκπεπνευκότας] ἐκπεπνωκότας Madvig.

1154. 1155. Cf. 1122.

1156. ἀλλ' ἔσχε μαργῶντ' αὐτὸν] Cf. Herc. 1005. δς νιν φόνον ἔσχε (ita recte Elmsl.). Hec. 1128. μέθες μ' ἐφείναι μαργῶσαν χέρα. Her. 924. ἔσχε δ' ὕβριν ἀνδρός.

1158. Qu. ἀμαξοπληθῇ 'φεις (pro γεῖς) —.

1160. ἄρτι δ'] Leg. ἄρτι τ'. οἶνωπον γένυν] Eadem Baccho ut Bacch. 438.

1163. τάσδ' ἐσεῖδεν] Qu. τάσδε γ' εἶδεν, coll. 1187. Sed cf. ἐδτυχεῖς] Sc. οὖσας, Anglice, faring well. Cf. Rhes. 60. ν' ἔσχον ἐδτυχοῦν δόρυ | πρὶν ναῦς πυρῶσαι. Suppl. 897. χῶρα χῶπότ' εὐ πράσσοι πόλιν | ἔχαιρε. λυπρῶς δ' ἔφερεν, υστυχοί. 719. ἀλλ' ὄχετ' εἰς τὸ κάμνον οἰκείου στρατοῦ. Fr. ἐς τὸν ἐδτυχῇ | χωροῦντα τοῖχον.

1165. Cf. Suppl. 508. ὤμοσεν πόλιν | πέρσειν θεοῦ θύματος
 ἦν τε μὴ θέλῃ.

1166. στόμα πύργων] Cf. 294. ἐπτάστομον πύργωμα. Sept.
 Fr. 705. Θήβας λέγεις μοι τὰς (καί?) πύλας ἐπταστόμους. Ant. 119
 ἐπτάπυλον στόμα.

1168. ἐρίπτας] Cf. El. 210. οὐρείας ναίοντο' ἐρίπτας.

1169. ἐξαθροίζεται] Simplex ἀθροίζεται legitur Her. 123.

1171. τοῦτο παύσαντες νοσοῦν] I. q. κάμνον. Cf. ad 1097. τὸ
 νοσοῦντι τειχέων.

1173. κλίμακος προσαμβάσεις] Eadem verba Aesch. Sept. 460.

1174. τοσόνδ' ἐκόμπασε —] Cf. Suppl. 498. Aesch. Sept. 427.

1175. Cf. Fr. Adesp. 328. μηδ' ἂν τὸ σεμνὸν πῦρ πν εἰσ-
 θεῖν Διὸς | τὸ μὴ οὐ κεραυνοῦν πυριβόλους μὲν τὰς (πόλεως, χθονός?)
 πλάκας. Rhcs. 601. οὐτ' ἂν σφ' Ἀχιλλέως οὐτ' ἂν Δίατος
 δόρυ | μὴ πάντα πέρσαι ναύσταθμ' Ἀργείων σχέθιοι. Herc. 1000.
 δς νιν φόνον | μαργῶντ' ἐπέσχε. Phoen. 1253. Hec. 1128. Hipp.
 1230. Aesch. Sept. 428. μηδ' ἂν] Annon οὐδ' ἂν?

1184. κόμαι] πνοαὶ Naber, coll. Herc. 1092. πνοὰς θεωρεῖ
 πνέω.

1188. καθεῖσεν — στρατόν] Cf. Her. 664. στρατόν καθί-
 τάσεται θ' ὃν ἦλθ' ἔχων. Thuc. IV. 90. καθίσας τὸν στρατὸν ἱ-
 λιον ἐτείχιζε. Arist. Ran. 911.

1190. ἀρμάτων ὄχρους] Cf. Hipp. 1166. οἰκείος αὐτὸν ὦκε
 ἀρμάτων ὄχρος. Iph. T. 300.

1191. ὀπλῖται τ'] Qu. ὀπλῖται δ'. Aut ἐπιπῆς ὀπλῖται καὶ
 (κάς) μέσ' —.

1193 sq. Verba Aeschyli imitatur Fr. 38. ἐφ' ἄρματος γὰρ
 ἄρμα καὶ νεκρῶ νεκρός.

1194. τροχοὶ τ'] Leg. τροχοὶ δ'.

1195. νεκροὶ τε νεκροῖς ἐξεσωρεύονθ' ὁμοῦ] Lege νεκροὶ δὲ
 περὶ νεκροῖς ἐσωρεύονθ' ὁμοῦ. Cf. 881. πολλοὶ δὲ νεκροὶ περὶ
 νεκροῖς πεπτωκότες. Arist. Ran. 1403.

1200. 1201. Nugatur hic F. W. Schmidt.

1201. εὐτυχῆς] Lege εὐπυθῆς.

1202. τὰ τῶν θεῶν —] Cf. Tro. 27. νοσεῖ τὰ τῶν θεῶν. Iph.
 A. 1404. τὸ τῆς τύχης δὲ καὶ τὸ τῆς θεοῦ νοσεῖ. Phrynich. com.
 II. 583. ἀνὴρ χορεύει καὶ τὰ τοῦ θεοῦ καλά. Menand. IV. 182. τὰ
 τῆς θεοῦ γὰρ πανταχῶς ἔχειν καλῶς. Xen. Anab. III. 2. 9. ἐπεὶ δὲ
 τὰ τῶν θεῶν καλῶς εἶχεν. Cyr. VII. 1. 16. τὰ μὲν καθ' ἡμᾶς καλῶς
 ἔχει, ἀλλὰ τὰ πλάγια λυπεῖ με. Dem. p. 53. τὸ τῶν θεῶν εὐμενές
 καὶ τὸ τῆς τύχης ἡμῖν συναγωνίζεται. et ad Arist. Pac. 868.

1206. τῇ πόλει — εὐτυχῶς] Cf. Or. 601. ἡμῖν — οὐκ εὐδαι-
 μόνως. Iph. A. 747.

1207. ἀνελθέ μοι πάλιν] Ab origine repete. Cf. Ion. 933.

1208. *τάπιδι τούτοις — δρασεῖετον*] Cf. Arist. Eccl. 82. *ἀλλ' ἄγεθ' οὐς καὶ τάπιδι τούτοις δράσομεν*. Pl. 57. *ἢ τάπιδι τούτοις δρῶ;*

1210. *τοῦτ' εἰς ὑποπτον*] Qu. *τοῦτ' ἄλλ' (vel ἔπος) ὑποπτον*.

1214. *ὑπὸ σκοτῶ*] Leg. *ὑπὸ σκοτόου*. Cf. ad Aesch. Agam. 1030.

1215. *οὐκ ἂν γε λέξαιμ'*] Sic Arist. Eq. 1350. *καὶ νῆ Δί' εἰ δύο λεγούτην ῥήτορε* etc. Lucian. Tox. 30. *καὶ εἴ γε μὴ τοῦ-α ἐβόησεν*, etc. Cf. ad Arist. Thesm. 709. Qu. *οὐκ ἄλλ' ἂν ἡμ' (vel ἄλλ' οὐκ —)*. Vel *οὐκ ἂν τι λέξαιμ' — κακόν*.

1216. *ἦν μὴ με φεύγων —*] *ἦν μὴ γε —* M. V. Recte. sic jam Lenting. ad Andr. 240. Cf. Arist. Ach. 177. *δεῖ γάρ φεύγοντ' ἐκφυγεῖν Ἀχαρνέας*. Herod. V. 95. *Ἀλκαῖος φεύγων ὑγεί. φεύγων*] Leg. *φεύγων γ'*.

1223. *ἀπ' ὀρθίου σταθεῖς πύργου*] Cf. ad 1009. *στάς ἐξ ἐπάλ-᾿ ἄκρων*.

1233. *χθόνα*] Qu. *δόμον*, vel *πάτραν*, vel *πάλιν — ἐς πά-*(pro ἐνθάδε).

1234. *νίσσεσθε*] Cf. ad Soph. O. C. 689. *ἐπινίσσεται*.

1241. *ἐμμένειν*] Lege *ἐμμενεῖν*. Cf. ad Med. 751.

1242. Cf. Or. 444. *κύκλω γὰρ εἰλισσόμεθα παγγάλκοις ὄπλοις*.

1247. *μαργῶντ'*] *μαιμῶντ'* Pal. Recte. Cf. Lyc. 1171. *μαι-κορέσσαι χεῖρα διψῶσαν φόνου* et ad Soph. Aj. 50. *Ἀπὸ τοῦ μεμαῶτε μάχεσθαι*. Cf. Aesch. Sept. 362. *μαργῶν δὲ ὅς καὶ λελιμμένος μάχης*.

1250. *παγγάλκοις ὄπλοις*] Cf. 1473. *οἱ μὲν Διὸς τρόπαιον ἵστα-λοῦντας*.

1255. *ἐμπύρους τ' ἀκμάς*] Cf. Epicrat. com. III. 369. *κρέα ἀκμαῖς ἡνθισμένα*.

1256. *ῥήξεις*] *ξηράς* Faehse. *ὕγροτῃτ' ἐναντίαν*] *ὕγροτῃτα-ίαν* idem. Quod et ipse conjeceram.

265. *οὐκ ἐν χορείαις —*] Similiter 1276. *οὐκ ἐν αἰσχύνῃ τὰ* h. A. 1322. *οὐκ ἐν ἀβρότῃ κεῖσθαι πρὸς τὰ νῦν πεπτωκότα*.

396. *οὐκ ἐν σιωπῇ τάμα*.

266. *δαιμόνων κατάστασις*] Legerim *πραγμάτων κατάστασις*, tio rerum.

270. *ἐκπληξιν — αὐτεῖς*] Cf. El. 757. *σφαγὴν αὐτεῖς τήνδε μοι*.

276. *οὐκ ἐν αἰσχύνῃ τὰ σά*] Cf. 1265. Iph. A. 1343. *τὸ θυ-μοι τῶν γάμων αἰδῶ φέρει*. | KΛ. *οὐκ ἐν ἀβρότῃ κεῖσθαι ἅ νῦν πεπτωκότα*. 1322.

281. *οὐμός ἐν φάει βίος*] Cf. Hec. 166. *οὐκέτι μοι βίος ἀγα-φάει*. 1196. *ἡμεῖς οὐκέτ' ἤμεν ἐν φάει*.

282. *αὐτοῖς*] *αὐτῇ* frustra malit Herwerden.

283. *ἦν δ' ὕστερότης —*] Hunc versum ejiciunt Grot. Tyrwh. s. 976.

285. *τρομερὰν φρίκα*] Cf. Tro. 1026. *φρίκη τρέμονσαν*.

1286. σάρκα — ξμάν] Cf. El. 387. Aesch. Sept. 622. γρόφα
τὸν νοῦν, σάρκα δ' ἡβῶσαν φέρει.
1288. πότερος — ;] Cf. Tro. 244. τίν' ἄρα τίς ἔλαχε; Iph. T.
1360. τίς τίς ὦν σὺ τήνδ' ἀπεμπολῆς χθονός; Pflugk. ad Her. 661.
1292. δι' ἀσπίδων] Cf. 1326. εἰς ἀσπίδ' ἤξειν. δι' αἱμάτων]
Qu. δι' ἐγγέων. Cf. ad Soph. El. 1394.
1296. φεῦ δᾶ] Legitur etiam Arist. Lys. 198. Cf. Aesch.
Eum. 831. δᾶ φεῦ. Prom. 570. ἄλευ δᾶ (ita Dind.)
1298. δορί] Qu. δόρον.
1299. πέσσεα — αἱμάζεται] Cf. Or. 1277. σφάγια φονίσου.
1302. ἰαχάν] Qu. ἄρ' ἀχάν.
1303. μελομένην νεκροῖς] Cf. Iph. T. 184. τὰν ἐν θρόνοις
μοῦσαν | νέκυσιν μελομένην, τὰν μολπαῖς | Ἄιδας ὕμνῃ (ita enim
corrigo).
1307. ἀλλὰ γὰρ —] V. Elmsl. ad Her. 481.
1314. τοῦνομα] Qu. κληδόνα.
1315. κρημνῶν] Leg. σηκῶν.
1321. Lege χθόνιον εὖ σέβειν θεόν. Cf. Aesch. Ag. 329. ἢ
δ' εὖ σέβουσι (εὐσεβοῦσι vulg.) τοὺς πολιουσούχους θεούς.
1324. ποῖ καπὶ ποίαν συμφοράν;] ποῖ καπὶ ποία συμφορᾷ.
F. W. Schmidt. Recte, opinor.
1326. εἰς ἀσπίδ' ἤξειν] Cf. 1292. δι' ἀσπίδων. Leg. εἰς ἀσπίδ'
ἤξειν. Cf. 1466. οἱ δ' εἰς ὄπλ' ἤσσαν. El. 844. ἤξαν εἰς δόρον.
1327. νέκυν — ἀγαπάζων] νέκυν ἀγαπάζειν ut ἀγαπᾶν νεκροῖς;
Suppl. 764. ἀγαπάζων] Qu. ἀμφέπων.
1328. εἰς τόδ'] Qu. ἐνθάδ'.
1330. ἀγῶνα τὸν περὶ ψυχῆς] Cf. Or. 837. ψυχῆς ἀγῶνα τὸν
προκείμενον πέρι | δώσων (θροέων?). Xen. Lac. 8, 4. περὶ τῆς
ψυχῆς εἰς ἀγῶνα καταστήσῃ. Soph. El. 1491. λόγων γὰρ οὐ | νῦν
ἔστιν ἀγών, ἀλλὰ τῆς ψυχῆς πέρι.
1331. πεπραχθαι] Qu. κεκράνθαι. Et sic Herw. Sed late
opinor, aliud quid.
1332. τὸ μὲν σημείον] τορὸν σημείον Kock Ver. p. 185. Hu-
jusmodi enim aliquid sensu postulari. Recte, ni fallor. Qu. σφε-
τερόν, coll. Ion. 1157. ναυτίλοις σαφέστατον σημείον.
1336. οὐκ εὐπροσώποις —] Cf. Tro. 707. τί δ' ἐστίν; ὥς μὲν
φροϊμίων ἄρχει κακῶν. Herc. 538. Ἀπολλων, οἷσις φροϊμίας ἄρχει
λόγον. Alc. 824. δδ' οὐ θυραίων πημάτων ἄρχει λόγων. Ion. 133.
Hipp. 568. Hec. 182.
1338. πρὸς πεπραγμένοις] Qu. πρὸς δὲ τοῖς παρόντε.
1341. μεγάλα μοι θροεῖς πάθῃ] Cf. Hipp. 363. πάθῃ μίμῃ
θρουμένης. Med. 50. Aesch. Suppl. 111. πάθῃ μέλῃ θροεμένη.
Sept. 78. θροῦμαι φοβερά μεγάλα τ' ἄχῃ. Ag. 1137. τὸ γὰρ ἐμὸν
θροῶ πάθος ἐπ' ἔγχεος.
1344. ὥστ' ἐκδακρῦσαί γ' —] Cf. Or. 1122. ὥστ' ἐκδακρῦσαι

ἔνδοθεν κεχαρμένην. Aesch. Ag. 550. ὥσι' ἐκδακρύειν γ' ὄμμασιν
 ᾗς ἦπο. De ὥστε — γε v. Elmsl. ad Iph. T. 934.

1347. εἰ καὶ τὰ —] V. schol. et cf. Iph. T. 866. εἰ σὸν γ'
 λφόν, ὃ τάλαιν', ἀπώλεσας. Ion. 961.

1348. καὶ πῶς —;] Cf. Soph. El. 1189. καὶ πῶς γένοιτ' ἂν
 δ' ἔτ' ἐχθίῳ βλέπειν; Aesch. Pers. 438. καὶ τίς γένοιτ' ἂν τῆσδ'
 ἐχθίων τύχη;

1350. ἀνάγετε κωκυτὸν] ἀναγε κωκυτοὺς Herw., coll. Tro. 28.
 1. Fr. 728 D. Cf. El. 126. ἀναγε πολύδακρυον ἄδονάν. Tro. 326.
 1. γε χορόν. Soph. Tr. 211. παιᾶν' ἀνάγει'.

1351. ἐπὶ κάρᾳ —] Qu. ἐπὶ κάρᾳ —. Cf. Or. 961. τιθεῖσα
 ὃν ὄνυχον διὰ παρηγδων, αἱματηρόν ἔταν, κτύπον τε κρατὸς.
 1. κοπήχεις κτύπους χεροῖν] Cf. Bacch. 1204. λευκοπήχεσιν χει-
 ἀκμαῖσι. χεροῖν delet Herw.

1357. μακράν] Procul. τειχέων περιπτυχαι] Cf. Arist. Av.
 1. δόμων περιπτυχάς (Eur.).

1359 sq. Cf. 1243 sq. 1273. Arist. Fr. 471. εἰς Οἰδίπῳ δὲ
 ε, διπτύχῳ κόρῳ, | Ἄρης κατέσκηψ', ἔς τε (ἔς δὲ?) μονομάχου
 ε | ἀγῶνα νῦν ἐστᾶσιν. Ubi nostrum παρατραγωδεῖ Comicus.

1362. μονομάχου τ' ἄλκην δορός, Qu. coll. Arist. l. l. Cf. 421.
 1. μνῆς ἔς ἄλκην εἵνεκ' ἡλθομεν πέρι.

1365. γάμοις ἔξευξ' —] Cf. Soph. O. R. 826. γάμοις — μη-
 ζυγῆναι. Tr. 536. κόρην — οὐκέτ', ἀλλ' ἐξευγμένην.

1366. Proscribit Herwerden.

1367. Qu. ἀντήρη τ' (pro δ') ἐμήν.

1374. ἐκ χερὸς] εὐμενῶς Herw. Lege εἰς χέρας.

1375. ἀπ' ὠλένης] Malim ἀπ' ἀγκάλης.

1377. ἐπεὶ δ' ἀφείθη —] Qu. ἐπεὶ δέ γ' ἐδόθη —. Cf. Tro.
 1. ὀρθίαν ἔταν | σάλπιγγος ἡχὴν δῶσιν (ῶσιν F. W. Schmidt)
 1. οἱ στρατοῦ. ἀφείθη] Cf. Med. 1002. ἀφείνται. Eur. Epist.
 1. γεθῆ.

1379. ᾗξαν — ἀλλήλοισ ἐπι] Cf. Hom. Il. 17, 725. οἳ' ἐπι
 1. ο αἰξωσι.

1380. κάπροι δ'] Leg. κάπροι θ'. κάπροι δ' ὅπως —] Cf.
 1. Lys. 1255 sq. ἀμὲ δ' αὖ Λεωνίδας ἄγεν ἄπερ τὼς κάπρους

1. τας, οἶῳ, τὸν δόδοντα· πολὺς δ' ἀμφὶ τὰς γέννας ἀφρὸς ἦρσει.

1381. ξυνῆψαν] Cf. Bacch. 52. ἀφρῶ διάβροχοι γενειάδας]

1. h. T. 308. στάζων ἀφρῶ γένειον.

1385. στόματι] Mendosum. Qu. 'κεῖσε, vel 'ς αὐτό.

1386. ἀλλ' εὖ προσῆγον —] Cf. Arist. Av. 388. καὶ τὸ δόρον
 1. ὃν ὀβελίσκον, περιπατεῖν ἔχοντας ἡμᾶς | τῶν δπλων ἐντός,
 1. ἐντὴν | τὴν χύτραν ἄκραν ὀρῶντας | ἐγγύς.

1390. ποδὶ μεταπαίρων πέτρον] Qu. ποδὶ διαπαίρων —. Cf. Eur.
 1. 5. γλώσση διαπαίρουσα μυκτήρων πέτρους. Aesch. Prom. 394.

λευρόν γὰρ οἶμον αἰθέρος ψαίρει πτεροῖς | τετρασκελὴς οἰωνός. Arist. Av. 1717. αὖραι διαψαίρουσι πλεκτάνην καπνοῦ.

1393. πληγὴν] Occasionem verberandi.

1394. Ἀργεῖον δόρυ] Qu. Ἀργεῖω δορί.

1396. κὰν τῷδε μόχθου (pro μόχθῳ) Herwerden ad Ion. 1196

1398. κἀπέδωκεν] Qu. κἀντέδωκεν. Et sic Herw. propter oppositos vv. 1390—1395.

1400. ἐπὶ σκέλος πάλιν χωρεῖ] Cf. ad Arist. Av. 383. ὅρα· ἐπὶ σκέλος.

1401. ἀφῆκε] Qu. ἐφῆκε. μάρμαρον πέτρον] χειρὶ μάρμαρον Herwerden. Cf. 667. Hom. Il. 15, 734. λάζετο πέτρον | μάρμαρον ἀκριόεντα. Arist. Ach. 1172.

1405. ἦκον] Qu. ἦξαν, vel ἦσαν.

1406. ἀμφιβάντ' ἀντιβάντ' (i. e. στηρίζοντα ποσὶν) aut potius ἄγχι βάντ' (i. e. cominus) Herw. Cf. Alc. 761. ἀμφιβᾶσα γ' ὡς οἶνου. Andr. 1083.

1407. τὸ Θεσσαλὸν] Qu. τι Θεσσαλόν.

1412. προβάς — κῶλον δεξιὸν] Cf. Or. 1470. Μνηκιδ' ἀρβύλαν προβάς.

1422. Versus ni fallor, spurius.

1423. ἔλόντες] Qu. κύσαντες vel λαβόντες.

1425. φεῦ φεῦ, κακῶν σὼν —] Cf. Hipp. 1409. στένω σε μᾶλλον ἢ 'μὲ τῆς ἁμαρτίας. Aesch. Prom. 397. στένω σε τὰς οὐλόμενας τύχας, Προμηθεῦ. Ag. 1330. ὦ τλήμον, οἰκτεῖρω σε θεοφάτον μόρου. ὅσον στένω] σ' ὅσον στένω citat Elmsleius ad Med. 1202. Qu. ὥς σε στένω. Postulatur pronomen. Qu. κακῶν σὼν σ', Οἰδίπους, ὅσον στένω. Vel φεῦ φεῦ, | κακῶν σε τῶν σὼν —. Cf. Med. 1202. ὦ τλήμον, ὥς σε συμφορᾶς οἰκτεῖρωμεν. Her. 232. Soph. El. 920. φεῦ, τῆς ἀνοίας ὥς σ' ἐποικτεῖρω πάλαι (al. φεῦ τῆς ἀνοίας, ὥς σ' —). Aesch. Prom. 66. αἰαῖ, Προμηθεῦ, σὼν ὑπερ (ὅσον Heims. Dind.) στένω πόνων.

1428. ἔλειπέτην βίον] Cf. Suppl. 703. λειπόντων βίον. Soph. El. 1443. Phil. 1158.

1430. προθυμία ποδός] Cf. Ion. 1109. τίς προθυμία ποδῶν ἔχει σε;

1431. τετραμένους — σφαγὰς] Cf. Suppl. 1205. τρώσης γόνου. καιρίας σφαγὰς] Fatal wounds. Cf. Aesch. Ag. 1263. καιρίας πληγῆς τυχεῖν.

1432. Cf. Rhes. 333. μισῶ φίλοιον ὕστερον (ὕστερος?) βοηδρομεῖν. 412. φιλῶν νοσοῦντων ὕστερος βοηδρομεῖς.

1434. τὸν πολλὸν μαστῶν πόνον] Cf. 30. τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον.

1440. φωνὴν μὲν δμμάτων δ' ἄπο | προσεῖπε δακρυόεις ὥστε σημῆναι φίλα] Cf. Aesch. Ag. 240. ἔβαλλ' ἕκαστον θυτήρων ἅτ' ὀφθαλμοῦ βέλει φιλοκίτρ.

1451. ξυνάρομοσον — βλέφαρά μου] Cf. Hec. 430. ζῆ καὶ θαυούσης ὄμμα συγκλείσει τὸ σόν.

1453. ἤδη με περιβάλλει σκότος] Cf. 1530. Herc. 1140. στε-
υῶν με περιβάλλει νέφος. 1159. πέπλοισι κρατὶ περιβάλω σκότος
κότον).

1456. ὑπερπαθήσασα] Mire formatum verbum ὑπερπαθεῖν.
d nostrum occurrunt ὑπερθνήσκειν, ὑπερκάμνειν, ὑπερχαίρειν,
πρέχειν, ὑπερθεῖν, ὑπερθρώσκειν, ὑπερδιδόναι, ὑπερορρωδεῖν, etc.
Terri fortasse potest ὑπερμαχεῖν (Phoen. 1258.). ἦρπας' ἐκ
οὔ] Leg. ἦρπασεν νεκροῦ.

1461. ὡς νικῶντα δεσπότην ἐμὸν] De hoc accusativi usu v.
sl. ad Her. 693. Cf. Ion. 964. Rhes. 144. Soph. O. R. 101.
. 380.

1462. ἦν δ' ἔρις —] Cf. Bacch. 1131. ἦν δὲ πᾶς' ὁμοῦ βοή |
ν στενάζων —, αἱ δ' ἠλάλαζον. Xen. Hell. II. 2. 3. οἰμωγῇ
ς ἄστυ διῆκεν, ὁ ἕτερος τῷ ἑτέρῳ παραγγέλλων. Aesch. Prom.
στάσις δ' ἐν ἀλλήλοισιν ὠροθύνετο, | οἱ μὲν θέλοντες ἐκβαλεῖν
; Κρόνον — οἱ δὲ τοῦμπαλιν | σπεύδοντες etc. Soph. Ant. 259 f.
1465. εὖ δὲ πως προμηθία] Cf. Hec. 1137. εὖ καὶ σοφῇ
ηθία.

1466. καθήστο] Cf. Arist. Ran. 778.

1473. Διὸς τρόπαιον ἵστασαν βρέτας] Cf. 1250. Ζηνὸς ὀρθῶ-
ρέτας | τρόπαιον.

1475. σκυλεύματ' — ἐπέμπομεν] Cf. Soph. Phil. 1428. σκυλά
μέλαθρα σὰ πέμψεις.

1477. νεκροὺς —] Cf. Andr. 1160. κομίζομέν νῖν σοι κατοί-
ν γόοις | κλαῦσαι τε etc.

1478. τῇ μὲν (pro οἱ μὲν) εὐτυχεύσασται | οἷδ' (pro τῇδ') ἐξέβη-
τῇ δὲ δυστυχεύσασται Kock Ver. p. 190.

1482. πτώματα] Cadavera. Cf. 1697. Ἑτεοκλέους — πτώμα.

196. Ἑλένης πτώμ' ἰδὼν ἐν αἵματι.

1486. οὐδὲ τὸ παρθενίοισιν ὑπὸ βλεφάροις φοινίσσουσ' ἐρύθημα
ἵπου μαινομένα — Kock Ver. p. 183. Cf. Iph. A. 185. δι'
Ἀρτέμιδος ἦλυνθον ὀρομένα, φοινίσσουσα παρῇδ' ἐμὰν αἰσχύνῃ
λεῖ.

1488. προσώπου] πρόσωπον vel προσώποις proponit Kock.

191. στολίδα κροκόεσσαν ἀνείσα] Cf. Aesch. Ag. 238. κρόκου
δ' ἐς πέδον χέουσα —. Infra 1754. νεβρίδα στολιδωσαμένα.

934. πέπλων στολίδες. Virg. Aen. IX. 614. 'Vobis picta
et fulgenti murice vestis.'

192. ἀγεμόνευμα] Qu. ἄτε μέλημα.

195. ὦ Πολύνεικες, ἔφης ἄρ' ἐπώνυμος] Cf. Aesch. Sept. 658.
ἡ γὰρ δὲ κάρτα, Πολυνείκη λέγω, etc.

196. σὰ δ' ἔρις οὐκ ἔρις —] Cf. Hel. 1134. οὔτ' ἔσονται —
οὐ γέρας, ἀλλ' ἔριν Δαναῶν νεφέλαν ἐπὶ ναυσὶν ἄγων. Anth.

574. τοῦτον δύσζων κοῦ βίον βίον. Julian. Orat. VII.
. ξυντελουμένων γάμων οὐ γάμων. φόνος φόνος] I. e.

ἐπὶ φόνοφ φόνος, Anglice, murder upon murder. Cf. Hel. 195. ἔμολε δάκρυα δάκρυαί μοι φέρων. Or. 1257. μή τις — πῆματα πῆμασιν ἐξεύρη. Soph. O. R. 175. ἄλλον δ' ἂν ἄλλω προσδοίς ὀρμενον. Aesch. Sept. 437. καὶ τῷδε κέρδει κέρδος ἄλλο τίεται.

1500. ἐπὶ δάκρυσι] Cf. Tro. 315. ἐπὶ δάκρυσι καὶ γόοισι τὸν θανόντα πατέρα — καταστένουσ' ἔχεις. Hel. 176.

1504. χάσματ' Ἐρινόος] Cf. Suppl. 292. χάσματα θηρῶν. Simonid. Amorg. Fr. 7, 38. χάσμα ναύτησιν μέγα.

1506. δυσξύνετον ξυνετός μέλος ἔγνω] Cf. Iph. T. 1092. εἰξίνετον ξυνετοῖσι βοάν. Eubul. com. III. 254. ἀξύνετα ξυνετοῖσι λέγων. Crit. trag. 6. εὐξυνεσία.

1508. Σφιγγὸς ἀοιδοῦ] Cf. Hipp. 743. Ἑσπερίδων — τῶν ἀοιδῶν.

1509. Ἑλλάς] I. e. Ἑλλην. Cf. Soph. Tr. 1060. οὐδ' Ἑλλὰς οὐτ' ἄγλωσσος. Fr. 16. Ἑλλάς (ἀνὴρ).

1510. εὐγενετῶν] Cf. Andr. 772. ἀλκᾶς οὐ σπάνις εὐγενετίας. Ion. 1060. πλὴν τῶν εὐγενετῶν Ἐρεχθιδᾶν.

1516. ἀεροκόμοις ἀμφὶ κλάδοις] ἀεροκόμοις (vel ἀεροκόμοι) — Blomf. ad Pers. 547., coll. Iph. T. 1099. φοίνικα θ' ἀβρόκομον. Ion. 920. φοίνικα παρ' ἀβρόκομον.

1520. αἰῶ] Cf. Aesch. Cho. 350.

1521. τὸν αἰεὶ χρόνον] Cf. Plat. Gorg. 525. πάσχοντας τὸν αἰεὶ χρόνον. ibid. τὸν αἰεὶ χρόνον τιμωρομένους. Eur. Or. 201. ἐς τὸν αἰεὶ — χρόνον.

1526. διδύμοισι γάλακτος] διδύμοις τροφίμοις Herwerden ad Ion. 1493.

1529. οὐλόμεν' αἰκίσματα] Cf. Aesch. Pr. 397. στεῦσε τὰς οὐλομένας τύχας.

1531. ἀλαδὸν ὄμμα φέρων] Cf. Moschion. Fr. 10, 4. ἔπιχευε εἰς γῆν ὄμμα συννεφὲς φέρων. Com. anon. IV. 657. διὰν λάγην τὸν ὀφθαλμὸν φορῆς.

1533. ἐπὶ δώμασιν ἀέριον σκότον ὄμμασι σοῖσι βαλὼν] Cf. ἐπὶ δυσπότημοις —. Cf. 1536. γεραίων πόδα δύσανον.

1534. ἀέριον σκότον] Cf. Soph. Aj. 52. δυσφόρους ἐπ' ὄμμασι γνώμας βαλοῦσα. Arist. Av. 1389. ἀέρια καὶ σκότι' ἅπτα καὶ κτηναυγέα. σκότον ὄμμασι σοῖσι βαλὼν] I. q. περιβαλὼν. Cf. 1462. ἤδη με περιβάλλει σκότος. Herc. 1159. πέπλοισι κρατὶ περιβάλλει σκότος (I. σκότον). Cf. Aesch. Ag. 470. βάλλεται γὰρ ὄσους (I. ὄγκους) Διὶθεν κεραυνός. Soph. Phil. 67. λύπην πᾶσιν Ἀργείους βαλεῖ.

1536. γεραίων πόδα] Cf. 1718. γεραίων ἔχνος.

1538. δαμνίοις λαύων] Qu. δαμνίοισι κλίνων. Sed cf. Rhcs. 740 ποῦ δὴθ' ἔκτωρ τὸν ὑπασπιδίον κοῖτον λαύει;

1539. βακτρεύμασι τυφλοῦ ποδός] Cf. ad 834. Hec. 63. κήρυξ σκολιῶ σκίπτωνι χειρὸς | διερεοδομένα etc.

1549. πόδα σὸν — ἐμόχθει] I. e. θεραπεύουσα ἐμόχθει, ἐθεράπευεν. Sic Herc. 709. ἃ χρῆν σε μειρίως, κεί κρατεῖς, σπονδὴν ἔχειν (i. e. σπονδάζειν). Or. 860. πάλαι τὸ μέλλον ἐξετηκόμην γόοις. πόδα — τυφλόπουν] Cf. Hec. 1050. τυφλῷ στείχοντα — ποδί. Ph. 841. 1095. 1534. 1610. Cycl. 492. 669. 670. 702. Τυφλόπους πούς autem ut ὦ πάτερ αἰνόπατερ Aesch. Cho. 315. θεραπεύμασιν] Qu. θεραπεύουσι.

1551. στενάχεν τάδ', αὐτεῖν] Qu. στενάχεν καὶ αὐτεῖν.

1554. πῶς ἔλιπον φάος] Qu. τοῦτ' ἔλιπον φάος.

1555. ἐπιχάρμασιν] Fort. ἐπὶ χάρμασιν. At cf. Herc. 459. πολεμίοις δ' ἐθρεψάμην (ὁμαῖς) | ὕβρισμα κἀπίχαρμα καὶ διαφθοράν. 1557. ξίφεισι βροίθων —] Cf. El. 305. πίνω βέβροθα. Tro. 216. ὀλβῷ βροίθειν εὐθαλεῖ τ' εὐκαρπία. Theocr. VII. 146. XV. 119.

1561. δι' ὁδύνας ἔβας] Leg. δι' ὁδύνας τῶν ἔβας. Vix enim subaudiri potest ἄν. Cf. ad Arist. Ran. 1195. El. 1210. σάφ' οἶδα, δι' ὁδύνας ἔβας. Alc. 875. δι' ὁδύνας ἔβας, σάφ' οἶδα. Soph. O. R. 773. διὰ τύχης τοιαῶδ' ἰών. El. 1509.

1562. τέθριππα — ἀελίου] Cf. Hel. 342. τέθριππά τ' ἀελίου. Iph. A. 159. πῦρ τε τεθρίππων | τῶν ἀελίου.

1563. Qu. σώμασι (pro σώματα) νεκρῶν δμματος αὐγάς σὰς (pro αὐγαῖς σαῖς) ἐπενώμας.

1564. δμματος αὐγαῖς] Cf. Hec. 1104. φλογέας ἀφίησιν ὅσων αὐγάς. Herc. 132. γοργῶπες δμμάτων αὐγαί. Ion. 1072. δμμάτων ἐν φαεσσαῖς αὐγαῖς. Soph. Aj. 69. δμμάτων — αὐγάς. αὐγαῖς ἐπενώμας] Qu. αὐγαῖσιν ἐσεῖδες.

1572. κοινὸν Ἐννάλιον] Cf. Hom. Il. 18, 309. ξυνὸς Ἐννάλιος. Soph. Aj. 1196. κοινὸν Ἄρη. 179. ξυνοῦ δορός.

1576. ἄν ἔλαχ' Ἄιδας] Cf. Or. 963. κτύπον τε κρατὸς, δν ἔλαχ' ἃ κατὰ χθονὸς | νερτέρων καλλίπαις θεά. 319. ἀβάκχετον αἰ θίασον ἔλαχετ' ἐν δάκρυσι καὶ γόοις.

1578. φάσανον εἶσω σαρκὸς ἔβαψεν] Aesch. Prom. 888. διθηκτον ἐν σφαγαῖσι βάρπασα ξίφος. Soph. Aj. 95. ἔβαψας ἔγχος εὖ πρὸς Ἀργείων στρατῷ;

1580. ταῦτα τελευτᾷ] Qu. ταῦτ' ἐτέλεσσε.

1581. 1582. Hos versus interpolatos esse putat Herw.

1581. πολλῶν ὑπῆρξεν —] Cf. Soph. El. 918. ἡ δὲ νῦν ἴσως | πολλῶν ὑπάρξει κῦρος (πᾶσιν?) ἡμέρα κακῶν. Aj. 933. μέγας ἄρ' ἦν ἐκεῖνος ἄρχων χρόνος | πημάτων (qu. ἡ μεγάλων ἐκεῖνος ἄρχεν —). Tr. 872. κακῶν δόμοις] Malim δόμοις κακῶν.

1586. ἔδωκέ μοι] An ἔδωκ' ἐμοί?

1590 sq. σαφῶς γὰρ εἶπε —] Cf. Soph. Phil. 610 sq.

1590. οὐ μὴ ποτε — εὖ πράξεν πόλιν] Qu. ὥς οὐ ποτε — εὖ πράξει πόλις. (Exciderat, opinor, ὥς post — as in Τειρεσίας.) Vel οὐκ ἂν ποτε — εὖ πράξαι πόλιν. Vel τήνδ' οὐ ποτε — εὖ πράξεν πόλιν. Vulgata soloeica est.

1596. *ὄν καὶ πρὶν —*] Qu. *ὄντινα πρὶν —*. Cf. Arist. Ran. 1184. *μητρὸς ἐκ γονῆς μολεῖν*] Qu. *μητρὸς ἐκ νηδύος (—?) μολεῖν*. Cf. Hipp. 165. *δι' ἐμᾶς νηδύος*. Bacch. 91. *νηδύος ἐκβολὸν ἔτεκε*. 1305. *ἔρνος νηδύος*.

1598. *ὄν — Λαίῳ μ' ἐθέσπισε | φονέα γενέσθαι*] Qu. *ὄν — Λαίῳ τεθέσπικε* (aut *ἑθέσπισε*) —. Vel *ὄν — Λαίῳ γ' —*. Cf. ad Arist. Vesp. 160.

1601. *πολέμον πεφυκέναι* etiam Elmsl. ad Med. 1281.

1604. *Ταρτάρου γὰρ ὠφελεν*] *Ταρτάρου γ' ἄρ' ὠφελεν* Badham ad Iph. T. 986. Qu. *Ταρτάρου γ' εἴθ' ὠφελεν —*.

1606. *ἀλλὰ δουλεύσοντά με | μοῖρ' ἐξέδωκε Πόλυβον —* Porson. *ἀλλὰ δουλεύσαι τέ με* (sic membr.) | *τύραννον ἐξέδωκεν ἄμφι δεσπότην* | *κιανών τ' —* conj. Elmsl. ad Med. 560. *ἀλλὰ δουλεύσαι με τοι (?) | παῖδ' ἐξέδωκε —* minus feliciter corrigit V. D. in Class. Journ. II. 895. *ἀλλὰ δουλεύσαι πατρὸς | Μοῖρ' ἐξέδωκε Πόλυβον ἄμφι δεσπότην* G. M. Schmidt. de Dithyr. p. 130. Sed omnia ad subiectum Cithaeronem referenda sunt, ut viderunt Valck. alii. Latet aperte mendum. Ipse tentabam *ἀλλὰ δουλεύσαι μ' ἔτι | ζῶντ' ἐξέδωκε* (vel *βλέποντ' ἔδωκε*) etc. Vel *ἀλλὰ δουλεύσοντά με | παῖδ' (ζῶντ') ἐξέδωκε —*. Vel — *σώσας μ' ἔδωκε*.

1607. *ἐξέδωκεν*] Cf. Med. 1238. *ἐκδοῦναι τέκνα | ἄλλῃ φορεῖσαι δυσμενεστέρα χερί*.

1614. *ὦσι — ἐμμηχανησάμην*] Usitatio constructio foret *ὥστε μηχανήσασθαι*. Cf. Herod. II. 120. *οὐ γὰρ δὴ οὕτω γε φρενοβλάβης ἦν — ὥστε κινδυνεύειν ἐβούλοντο*.

1615. Cf. Suppl. 1094. *εἰεν· τί δὴ χρῆν τὸν ταλαίπωρόν με δοῶν;*

1618. *ἀλλ' ἢ τέκνων* (pro *εὐτεκνος*) *ξυνωρίς;* F. W. Schmidt. *οὐκ ἔστι μοι | οὐκ ἔστ' ἔτι* Kirchhoff. F. W. Schmidt.

1619. *ἀλλ' ἔτι νεάζων*] *ἀλλὰ σπανίζων sine causa* F. W. Schmidt. *ἀλλ' ἐν ξένη ζῶν* Herw. *αὐτόν*] Leg. *αὐτός*.

1625. *σοί τ' εὖ λέλεκται — ἐγὼ τε ναίειν recte* Matth. Elmsl. ad Med. 1217. *γόνατα μὴ χρώζειν ἐμὰ*] Schol. *ἄπτεσθαι τῶν ἐμῶν γονάτων*. Cf. Med. 497. *καὶ τῶνδε γονάτων, ὥς μάτην κεν χρώσμεθα | κακοῦ πρὸς ἀνδρός*. Hel. 837. *ὥς οὐκ ἄχρωστα γόνυ ἐμῶν ἔξει χερῶν*. *χρώζειν* vulg. *Annon χρώζειν?* Legitur etiam Med. 497. *χρωῖζειν* Her. 915. Theocr. X. 18.

1627 sq. *νεκρῶν δὲ τῶνδε —*] *νεκρῶ δὲ τῶδε* Elmsl. ad O.R. 717. Cf. Aesch. Sept. 1007—1025.

1628 sq. *τόνδε — Πελυνείκους νέκυν ἐκβάλετ' ἄθαρπτον*] Cf. Aesch. Sept. 1013. *τόνδε Πολυνείκους νεκρὸν | ἔξω βαλεῖν ἄθαρπτον*.

1628. *πέρσων πόλιν | πατρίδα σὺν ἄλλοις ἡλθε*] *πέρσων πύτταν | σὺν ἀλλόχρῳσιν ἡλθε* Herwerden ad Ion. 483. *τὸν δὲ*

ὀλυνεῖκους νέκυν (del. δς — ἤλθε) Pors. "Quis enim, inquit, xit πόλιν πατρίδα?"

1629. πατρίδα σὺν ἄλλοις] πατρίδα σὺν δπλοις (coll. 110.) D. in Class. Journ. II. 895. Qu. πολλοῖς σὺν ἄλλοις (vel δπλοις). rba δς — ἤλθε proscibunt Pors. Nauck. Herw. Offendunt in τόνδε et σὺν ἄλλοις.

1635. τριπύχων] τριπύχους Apitz.

1636. κόμιζε σαντήν — δόμων ἔσω] Cf. Ag. 945. εἶσω κομίζου.

1637. παρθενεύου] Cf. Hel. 283. θυγάτηρ ἄνδρος ποῖα (?) ρθενεύεται. Aesch. Prom. 648. ὦ μέγ' εὐδαιμον κόρη, | τί παρ- νεύει θαρόν —; Activa forma est Eur. Suppl. 452. τί δεῖ — ρθενεύειν παῖδας ἐν δόμοις καλῶς;

1640. ὥς σε στενάζω —] Cf. Aesch. Fr. 138. Ἀντίλοχ', ἀποί- ξόν με τοῦ τεθνηκότος | τὸν ζῶντα μᾶλλον· τὰμὰ γὰρ διοίχεται.

1643. εἰς ἅπαντα δυστυχῆς ἔφρυς] Cf. 619. ἐς πόλλ' ἀθλία πέ- ρ' ἐγώ.

1645. τί θεομοποιεῖς —;] σὺ —; F. W. Schmidt.

1649. κακῶς τ' εἰρημένα] Qu. κακῶς θ' εὐρημένα. Cf. Soph. C. 1188. τὰ κακῶς εὐρημέν' ἔργα.

1650. κυσὶν δοθήσεται] Cf. Her. 1050. εἴτα χρὴ κυσὶν | δοῦ- κτανόντας.

1652. πόλεως ἐχθρὸς] Sic Soph. Ant. 187. δυσμενῇ χθονός. n. Hell. V. 2. 33. ἐμετέροις δυσμενέσι. οὐκ ἐχθρὸς ὦν] οὐκ οὐ ὁρῶν F. W. Schmidt.

1653. τῇ τύχῃ τὸν δαίμονα] τὴν δίκην τῷ δαίμονι Purgold. cte., opinor: cf. v. prox. 1654.) Qu. τῇ τύχῃ τὸν δν βίον. Cf. T. 868. ἀδελφὸν — ἀπώλεσας δαίμονος τύχα τινός. Rhes. 728. 37, 1. Pind. Ol. IX. 67. Hom. Il. 8, 166.

1654. παρασχέτω] πάτρα δότω F. W. Schmidt.

1658. σαντήν ἄρ' —] Cf. Soph. Aj. 1308. 1309. εὖ νυν τόδ' τοῦτον εἰ βαλεῖτε που, | βαλεῖτε χῆμᾶς τρεῖς ὁμοῦ συγκειμένους.

1660. λάζυσθε τήνδε —] Cf. Arist. Pac. 416. ξύλλαβε | ἡμῖν θύμῳς τήνδε καὶ ξυνέλκυσον.

1663. μὴ 'φυβρίζεσθαι νεκρούς] Qu. μὴ 'ς νεκρούς ἐφυβρίσαι. Andr. 625. εἰς ἀδελφὸν οἶ' ἐφύβρισας.

1664. ὥς οὔτις —] V. Elmsl. ad Med. 596.

1671. ὦ φίλτατ', —] Cf. 1399. αἶ αἶ, φίλιον χρῆζω στόματος ὧν ὁ τάλας προσπύξασθαι.

1672. οὐκ ἐς γάμους σοὺς —] οὐ μὴ 'ς γάμους σοὺς —; ·hhoff. σύ γ' εἰς γάμους — Ebeling. ἦ καὶ γάμοις σοῖς συμφορὰν αἰ νοεῖς; F. W. Schmidt.

1673. ἦ γὰρ —;] οὐ γὰρ —. Purgold. F. W. Schmidt. Cf. t. Th. 899. οὐ γὰρ γαμοῦμαι σῶ κασιγνήτῳ ποτὲ etc.

1674. πολλή 'στ' ἀνάγκη] πολλή γ' ἀνάγκη frustra Valck. ad Med. 1013. Alc. 388. Soph. El. 309. O. C. 293.

1675. νῦξ ἄρ' —] Imo νῦξ τᾶρ' —. Cf. ad Eq. 366. *κατὰδων*] Cf. Cycl. 429. Sic Ἀγραυλίδες Agrauli filiae dicuntur Ion. 23.
1676. ἔκλυες ἀπειλήμ' ὅλον ἐξηκόντισεν; F. W. Schmidt.
1677. ἴστω σίδηρος —] Cf. Iph. A. 970. τάχ' εἴσεται σίδηρος.
- Supra 253. δν (μάχην) ἄρης τάχ' εἴσεται.
1683. αἰνῶ μὲν σε τῆς προθυμίας] Cf. Iph. A. 1371. τὸν μὲν οὖν ξένον δίκαιον αἰνέσαι προθυμίας.
1684. In fine versus interrogandum. Cf. Andr. 846. αἰὲν σ' ἀφείην —;
1685. τᾶμ' ἐγὼ στέρω κακά] Cf. Aesch. Prom. 10. ὥς δὲ διδαχθῇ τὴν Διὸς τυραννίδα | στέργειν. Ag. 1569. Soph. O. C. 7.
1687. ὅπου μοι] Qu. ὅπου 'στὶ —.
1689. ἔν ἡμάρ μ' ὄλβισ' —] Cf. Sosiphanem apud Stob. F. 22, 3. δς (ἐξουσίας) ἔν τ' ἔδωκε φέγγος ἔν τ' ἀφείλετο. Soph. Aj. 141.
1694. γεραιᾶς φιλάτης] Leg. γεραιᾶ φιλάτης. Et sic Valck. Cf. 103. ὄρεγε γεραιᾶν νέα χεῖρα. Phoen. 103. γεραιᾶν — χεῖρα. 1536. γεραιὸν πόδα. Or. 456. γέροντι ποδί. Phoen. 111. γεραιὸν ἔχνος. Suppl. 172. γεραιὰ μέλη. 43. γεραιῶν ἐκ στομάτων. Hecub. 64. γεραιᾶς χερός. 274. γεραιᾶς παρηγίδος. 877. χεῖρ γεραιᾶς. 143. Ion. 1213. γεραιᾶν ὠλένην. 1041. Tro. 135. Sic F. W. Schmidt, ἰδὸν, φίλῃ σὺ τῆς φίλης ψαῦσον χεῖρ, aut potius ἰδὸν παρειᾶς φιλάτης ψαῦσον χεῖρ. Hoc verum videtur. Cf. Iph. A. 1069. φίλης παρηγίδος. Andr. 574. χεῖρ δ' οὐκ ἔξεστί μοι | τῆς σῆς λαβέσθαι φιλάτης γενειάδος. Tro. 334. ποδῶν γέροντα φιλάτην βάσιν. Phoen. 166. περὶ δ' ὠλένας δέρεα φιλάτῃ βάσαν. Soph. El. 1357. ὦ φίλταται μὲν χεῖρες etc.
1699. δυστυχή] Qu. δέπτυχα.
1701. ὦ φίλα πεσήματ' ἄθλι' ἀθλίον πατρός] Cf. Arist. At. 731. ἀλλ', ὦ πονηρὰ κωρί' ἀθλίω πατρός.
1702. ὄνομα] ὄμμα Purgold.
1703. νῦν χρησμός, ὦ παῖ, Λοξίου περαίνεται] Cf. ad Andr. Eq. 1050. Vesp. 799.
1707. ἐπιίου θεοῦ] Cf. Arist. Nub. 83. νῆ τὸν Ποσειδῶν τὸν ἐπιίου. Soph. O. C. 1070. τὰν ἐπιίαν Ἀθάναν. ἐπὶ Valck. V. Elmsl. ad Her. 845.
1710. φηγὰν τάλαιναν] Cf. 1723. δυστυχεσιτάτας φηγᾶς.
1711. πομπίμαν] Leg. πόμπιμον. Cf. Med. 848. πόμπιμος — χώρα. Aesch. Sept. 371. πομπίμους χνόας ποδῶν. 855. Ag. 301. πόμπιμον φλόγα.
1718. γεραιὸν ἔχνος τίθημι] Cf. 1721. πόδα τίθει. Or. 131. λεπτόν ἔχνος ἀρβύλης | τίθετε. τίθημι] Qu. τιθῶ, παῖ.
1722. ὥστ' ὄνειρον ἰσχὺν ἔχων] Cf. Aesch. Prom. 547. ὥστ' ἐδέρχθης ὀλιγοδρανίαν ἄκυκον ἰσόνειρον, ἧ τὸ φρωτῶν ἀλαὸν γένος ἐμπεποδισμένον; Pind. P. VIII. 135. Arist. Av. 689. ὥστ' ὄνειρον] ἰσόνειρον (i) Herwerden. Scholiasta εἰκελόνειρον interpretatur.

1724. *ελαύνων*] *Κρέων* *ελαύνει* (et *φυγᾶς* pro *φυγᾶς*) Nauck. *ἀλαίνειν* F. W. Schmidt, coll. Aesch. Eum. 837. *ἐμὲ παθεῖν τάδε*, φεῦ.

1726. *οὐχ ὁρᾷ Δίκα κακούς*] Cf. Aesch. Sept. 667.

1727. *τί τλάς; τί τλάς;*] *ἔτλας ἔτλας* Herm. Herw. (*τί δ';*) *οὐχ ὁρᾷ* Herw.

1728. *δουνεσίας*] *ἀνοίας* Heims. Herw.

1732. *δνειδος*] *δοιδᾶς* F. W. Schmidt. Schol. *ἀντὶ τοῦ κλέος*.

1737. *ποθεινὰ δάκρυα*] Anglice, tears of regret.

1739. *λιποῦσ'*] *λείβουσ'* F. W. Schmidt. Recte. *πατρίδος ἀποπρὸ γαίας*] Cf. Or. 1450. *ἀποπρὸ δεσποίνης*. Iph. A. 1287. Herc. 1082. Or. 142.

1741. *τὸ χρήσιμον φρενῶν*] Cf. Plaut. Bacch. Fr. 1. 'quibus ingenium in animo utibile est.' Soph. Aj. 410. *ἄνδρα χρήσιμον*.

1743. *συγγόνου θ' ὑβρισμάτων*] *συγγόνου 'φυβρισμάτων* (?) F. W. Schmidt. Qu. *συγγόνων ὑβρισμάτων*.

1745. Cf. Alc. 767. *ἡ δ' ἐκ δόμων βέβηκεν*.

1747. *φάνηθι*] *τράπηθι* (?) Herw.

1749. *σὺ δ' ἀμβόα θεοὺς λιταῖς* Herw.

1750. *ἀμφὶ βωμίους λιτάς*] *ἀμφιβωμίους* — Elmsl. ad Herc. 984. Cf. ad Ion. 52. Soph. O. R. 184. Subaudiendum *ἔχε*. Cf. Aesch. Sept. 98. *πότ' εἰ μὴ νῦν ἀμφὶ λιτὰν ἔξομεν; κακῶν*] *γόνων* Herw.

1752. *ἔθ' ἀλλὰ*] Qu. *ἔθ' ἔνθα*.

1753. *δρεσι μαινάδων*] Fort. *δρεσιμαινάδων*.

1754. *νεβρίδα στολιδωσαμένα*] Cf. 1498. Hel. 1375. *νεβρῶν παμπούκιλοι στολίδες*.

1757. *χάριν ἀχάριτον* Elmsl. ad Iph. T. 566. *κακῆς γυναικὸς χάριν ἄχαριν ἀπώλετο* (*χάριν ἀχάριτον ὤλετο* recte Elmsl.). Cf. Aesch. Cho. 43. *τοιάνδε χάριν ἄχαριν* (*ἀχάριτον* Elmsl. coll. v. ant.), *ἀπότροπον κακῶν*. Hel. 175. *φόνια χάριτας* (*φόνι' ἀχάριτά θ'* Elmsl.). Diversas ejusdem adjectivi formas esse monet Elmsleius *ἀδάματος* et *ἀδάμαστος*, *ἀθέμιτος* et *ἀθέμιστος*, *ἀκόρετος* et *ἀκόρεστος*, *ἄγνωτος* et *ἄγνωστος*. *χάριν ἀχάριτον*] Cf. Aesch. Ag. 1544. *ἄχαριν χάριν* — *ἐπικρᾶναι*. Prom. 544. *ἄχαρις χάρις*. Soph. Aj. 665. *ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα*. Aesch. Cho. 600. *ἀπέρωτος ἔρω*.

1759. *δς τὰ κλείν'* —] Ex Sophocle assutum hunc versum esse judicant Pors. Herm. Cobet.

1761. *αὐτὸς*] *λιτὸς* F. W. Schmidt. *αὐτὸς* (ipse) tuentur Klotz. Weckl. Qu. *αὐτὸς* (idem), vel *οἷος* (solus), vel *νῦν ἄτιμος, ἄθλιος* *τῆσδ' ἐξελαύνομαι χθονός*.

ORESTES.

1. Qu. οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινόν, ὥς εἰπεῖν (pro ὧδ' εἰπεῖν).
ἔπος etc.

2. συμφορὰ θεήλατος] Cf. Andr. 852. συμφοραὶ θεήλατοι.

3. ἥς οὐκ ἂν ἄραι' ἄχθος] Cf. Arist. Ran. 1406. Imitatio
hujus loci est in Lucian. Jup. Trag. 1. συμφορὰ τραγωδική, | ἥς
οὐκ ἂν ἄραι' ἄχθος ἢ θεῶν φύσις.

5 sq. Cf. Pind. Ol. I. 57. ἄταν ὑπέροπλον, ἂν οἱ πατὴρ ὑπερ-
κρέμασε καρτερὸν αὐτῷ λίθον, | τὸν αἰεὶ μενοινῶν κεφαλᾷς βαλεῖν
εὐφροσύνας ἀλάται.

7. ἀέρι] Legerim ἀεὶ. Et sic jam Wakef. S. C. § 25.

9. ἀξίωμ' ἔχων ἴσον] I. e. ἴσως ἀξιωθίς. Cf. Hec. 781. κοι-
νῆς τραπέζης πολλάκις τυχὼν ἐμοί.

10. ἀκόλαστον — γλώσσαν] Cf. Soph. Fr. 678. ἀκόλαστον σῶμα
(στόμα Cobet.). Parodia hujus versus videtur Plat. com. 185. 4.
βόσκει δυσώδη Κέφαλον, αἰσχίστην νόσον. Cf. Aesch. Prom. 706.
νόσημα γὰρ | αἰσχιστον εἶναι φημι συνθέτους λόγους.

12. ἐπέκλωσεν] Producta secunda syllaba. Cf. ad Iph. T. 49.
Andr. 2. Aesch. Prom. 24.

15. ἔδαισε — νιν] Cf. Aesch. Eum. 305. καὶ ζῶν με δαίσεις.

17. ὁ κλεινός, εἰ δὴ κλεινός] Cf. Soph. Tr. 26. τέλος δ' ἔθηκε
Ζεὺς ἀγώνιος καλῶς, | εἰ δὴ καλῶς.

24. ἄρσην τ'] ἄρσην δ' Elmsl. ad Herc. F. 13. Cf. ad Phoen. 57.

25. ἡ πόσιν ἀπείρω περιβαλοῦσ' ὑφάσματι | ἔκτεινεν] Cf. Aesch.
Ag. 1382. ἄπειρον ἀμφίβληστρον, ὥσπερ ἰχθύων, | περιστιχίζω. (Ubi
loquitur Clytemnaestra.) Eum. 634. ἐν δ' ἀτέρμονι κόπτει πεδήσας
ἄνδρα — πέπλω. Soph. Fr. 473. χιτῶν — ἄπειρος (i. e. μὴ ἔχων
πέρατα ἢ διαίρεσιν). Menandr. Fr. 27. ἀμφίβληστρον περιβάλλεται.
Polyaen. Strat. I. p. 13. ἀμφίβληστρον περιβάλλει. Schol. οὔτε τῇ
κεφαλῇ ἔνδυσιν (i. ἐκδυσιν) ἔχοντα. Schol. ἐχρήσθη ἐν Πυθίᾳ ἐρω-
τῶν (i. ἐρωτῶντι) πῶς τιμωρήσαιο.

26 sq. Cf. El. 945. ἃ (τὰ?) δ' εἰς γυναικας, παρθένω γὰρ οἱ
καλὸν | λέγειν, σιωπῶ, γνωρίμως δ' αἰνίζομαι.

28. Φοῖβον δ' ἀδικίαν μὲν τί δεῖ κατηγορεῖν;] Cf. Her. 418.
τῶν δὲ μωρίαν ἐμὴν (ἐμοῦ recte Elmsl.) κατηγοροῦντων.

30. Qu. κτεῖναι, πρὸς οὐχὶ παντός (pro οὐχ ἅπαντας) εὐκλειαν
φέρων. εὐκλειαν φέρον] Cf. ad Med. 1034.

31. ἀπειθήσας] Fort. ἀπιστήσας. Et sic vir doctus in Quart.
Rev. IX. 363. Cf. ad Ag. 1049. ἀπειθοίης (f. ἀπιστοίης) δ' ἴσως.
et Soph. Phil. 1447.

32. οἶα δὴ γυνή] Cf. Andr. 911. Bacch. 291. οἶα δὴ θεός.
Thuc. VIII. 84. οἶα δὴ ναῦται. Plat. Crit. p. 113. οἶα δὴ θεός.

33. Delet Herw. (v. Mnem. IV. 359.).

34. *ξυντακείς νόσφ*] Cf. Suppl. 1106. *δοιταίς* — *συντακείς*. Schol. Nub. 504. *ὠχρός* — *ἄτε φιλοσοφία συντετηκώς*. Qu. *ξυμ-πλακείς νόσφ*.

35. *ὁ δὲ πεσών*] *Lege* *ὁδε πεσών* —. Anglice, here he lies etc. Cf. 88. *πόσον χρόνον δὲ (δ' ἐν?) δεμνίους πέπτωχ' ὁδε;*

37. *Ἦαε παρωδεῖ Eubulus* 64, 1. *τεῦτλ' ἀμπεχομένης παρ-θένον Βοιωτίας | Κωπᾶδος· ὀνομάζειν γὰρ αἰδοῦμαι θεάν* (sc. *ἔγ-χελυν*).

38. *τόνδ' ἐξαμυλλῶνται φόβφ*] Cf. 431. *τίνες πολιτῶν ἐξαμυλ-λῶνται σε γῆς;*

40. *πυρὶ καθήγνισται δέμας*] Cf. Ion. 708. *πέλανον ἐπὶ πυρὶ καθάγνισας. καθήγνισται*] *Malim καθήγισται*. Cf. Soph. Ant. 1081. *ὄσων σπαράγματ' ἢ κύνες καθήγισαν ἢ θῆρες*. Herodot. VII. 167. *ἐπὶ πυρὸς μεγάλης σώματα ὅλα καταγίζων*. II. 130. *θυμῆματα — καταγίζουσι*. I. 202. *καταγιζόμενον τοῦ καρποῦ*. Eur. Suppl. 1211. *τεμένη δ' ἐν' αὐτῶν σώμαθ' ἡγίσθη (ἡγίσθη?) πυρὶ. et ad Soph. Ant. 1068. Arist. Lys. 238. Av. 566.*

41. *ὦν οὔτε οὔτα διὰ δέρης ἐδέξατο*] Cf. Hipp. 135. *τριτάταν δέ νιν κλύω τάνδε κατ' ἀμβροσίον στόματος ἀμέραν Δαματρός ἀκτᾶς δέμας ἄγνόν ἴσχειν. ὦν*] Qu. *αἷς αὐτ' ἢ δ'.* *οὔτε οὔτα — οὐ λούτρ'*] Sic *μήτε* — *μὴ infra* 46. 1086. *διὰ δέρεν*] Imo *διὰ δέρης*.

42. *λούτρ' ἔδωκε χρωτί*] Inverso ordine Hel. 1383. *λουτροῖς χροῖα | ἔδωκα*. 868. *κέλευθον — δὸς καθαρσίῳ φλογί*.

45. *πηδᾶ δρομαῖος*] Cf. Soph. Tr. 927. *δρομαία βᾶσ'*. Arist. Ran. 478. Eubul. com. III. 242. *πηδᾶ, χορεύει, πῶλος ὥς ἀπὸ ζυγοῦ*.

47. *μὴ πυρὶ δέχεσθαι*] Qu. *καὶ πυρὶ* —. *μηδὲ* (pro *μήτε*) *προσφωνεῖν fere malit Elmsl. ad Med. 1316. et in Edinb. Rev. XXXIII. 2331., conferri tamen jubens Aesch. Cho. 291 sq. καὶ τοῖς τοιούτοις — δέχεσθαι δ' οὔτε* (leg. *οὐδὲ*) *συλλέγειν τινά. Qu. μήθ' ἡμᾶς στέγαις καὶ πυρὶ δέχεσθαι, αὐτ' μήτε νῶ τινα | στέγαις δέχεσθαι. Quod ad μήτε — μὴ, cf. 1086. μήθ' αἷμά μου δέξατο κάρπιμον πέδον, | μὴ λαμπρὸς αἰδὴρ, εἴ σ' ἐγὼ etc. Sic οὔτε — οὐ supra 41.*

49. *διοίσει ψῆφον*] Cf. 1668. *ψῆφον διοίσουσ'*. Demosth. p. 795. *πρὶν τὴν πρώτην ψῆφον διενεχθῆναι*. Herod. IV. 138. *οἱ διαφέροντες τὴν ψῆφον*.

50. *εἰ χοῆ — ἦ*] *Utrum — an* —. Cf. ad Med. 493.

51. *ἐπ' αὐχένος βαλεῖν*] Qu. *ἐς (ἐπ') αὐχέν' ἐμβαλεῖν*. Cf. Hel. 1207. *σίδηρον ἐμβαλοῦσ'*. Sed cf. 297. *λουτρά τ' ἐπὶ χροὸς βάλε*.

54. *λιμένα — ἐκπληρῶν*] Cf. Iph. T. 81. *δρόμους τε πολλοὺς ἐξέπλησα καμπίμους*. Ion. 1107. *πανταχῇ γὰρ ἄστεως | ζητῶν νιν ἐξέπλησα κοῦκ ἔχω λαβεῖν*. Hel. 1570. *πλήσασα κλιμακτῆρας εἰσφύρου ποδός*. Tibull. I. 4. 69. 'et ter centenas erroribus expleat urbes.'

55. ἀκταῖσιν ὁρμεῖ] Qu. ἀκταῖς ἐφορμεῖ.
 56. ἄλαιοι] Cf. Med. 1285. ἄλῃ. Hom. Od. 14, 341. ὅτι μ' ἔπανσας ἄλῃς etc.
 57. φυλάξας νύκτα] Cf. Herod. IX. 110. ταύτην δὴ τὴν ἡμέρην φυλάξασα etc. I. q. τηρήσας (Soph. El. 278.).
 62. παραψυχῇ] Solamen. Cf. Hec. 280.
 66. ταύτῃ γέγηθε κἀπιλήθεται κακῶν] Cf. Hec. 279. ταύτῃ γέγηθα κἀπιλήθομαι κακῶν.
 67. βλέπω δὲ πᾶσαν ἐς ὁδὸν, εἴποτ' ὄνομαι Markl. Burges.
 68. ἐπ' ἀσθενοῦς ῥώμης ὀχούμεθ'] Cf. Arist. Eq. 1244. λεπταί τις ἐλπίς ἔστ', ἐφ' ἧς ὀχούμεθα. Fr. 198, 11. ὡς σφόδρ' ἐπὶ λεπτῶν ἐλπίδων ὠχεῖσθ' ἄρα. ἀσθενοῦς ῥώμης] Cf. Her. 648. ἀσθενῆς μὲν ἦ γ' ἐμῇ | ῥώμῃ. Per oxymoron dictum ut illud Horatii Epist. I. 11. 28. 'Strenua nos exercet inertia.'
 69. ῥώμης vulg. ῥοπῆς Nauck. Sed cf. Her. 648.
 74. μητρὸς ὅδε] Qu. μητέρος. (Cf. 504. μητέρι.) Vel μητρὸς ὧς.
 76. ἐς Φοῖβον ἀναφέρουσα —] Cf. Iph. T. 390. εἰς τὸν θεὸν τὸ φαῦλον ἀναφέρειν. 23. τὸ καλλιστεῖον εἰς ἔμ' ἀναφέρων. Bacch. 29. εἰς Ζῆν' ἀναφέρειν τὴν ἁμαρτίαν λέχους. El. 1296. Φοῖβω τήνδ' ἀναθήσω | προᾶξιν φονίαν. Ion. 543. 827.
 79. Cf. Iph. A. 649. ἰδοὺ, γέγηθά σ' ὡς γέγηθ' ὀρῶν, τέκνον.
 84. οὐνεκα σμικρᾶς πνοῆς] Leg. ἔνεκά γε σμικρᾶς πνοῆς. Cf. Arist. Eccl. 367. ὡς οὗτος ἀνὴρ ἔνεκά γε στεναγμάτων | οἶδεν etc.
 86. Qu. σὺ δ' εἰ (pro ἡ) μακαρία.
 88. πόσον χρόνον —;] Cf. 421. πόσον χρόνον δὲ μητρὸς οἴχονται πνοαί; δὲ δεμνίοις] Leg. δ' ἐν δεμνίοις. Cf. 35. ὁ δὲ πεσὼν ἐν δεμνίοις κεῖται. 1416. Herc. 1083. ἐν κλύδωνι — πέπτακα δεινῶ. Hel. 1097. Soph. El. 1476. Sed Ion. 457. ἰὸς — πέδω πεσών. Soph. El. 747. τοῦ δὲ πίπτοντος πέδω. Aesch. Cho. 47. πεσόντος αἵματος πέδω.
 92. πίθοι' ἂν δῆτά μοί τι —;] Cf. Arist. Nub. 87. τί οὖν πίδωμαι δῆτά σοι;
 93. προσεδρία] Scrib. προσεδρία. Cf. 304.
 96. Cf. 113. Soph. El. 52. ἡμεῖς δὲ πατρὸς τύμβον, ὡς ἐγίετο, λοιβαῖσι πρῶτον καὶ καρατόμοις χλιδαῖς | στέφαντες etc.
 97. σοὶ δ' οὐχὶ θεμιτὸν —] Cf. Phoen. 615. οὐ θεμιτὸν σοὶ ματρὸς ὀνομάζειν κάρα.
 98. Ἀργείοισι σῶμ'] Ἀργείοισιν ὄμμ' Naber, coll. 1057. οὐδ' ὄμμ' ἔδειξεν.
 100. ἀθυρόγλωσσος] Cf. Arist. Ran. 838. ἔχοντ' ἀχάλινον, ἀκρατέες, ἀθύρωτον στόμα.
 103. Ἀργεῖ τ'] Latet corruptela. Qu. Ἀργος τ' (aut δ'). Aut δεινὸν γε, πᾶς τις δ' —. ἀναβοᾷ διὰ στόμα] Cf. Med. 1173. Aesch. Sept. 579. λέγει δὲ τοῦτ' ἔπος διὰ στόμα. 51. Arist. Lys. 855.

111. *πέμφομεν* Elmsl. ad O. R. 555. coll. Iph. T. 614. γάρ
] *Malim γάρ οὖν*.
 114. *τόν — τάφον*] Qu. *τῷ — τάφῳ*.
 115. *μελίκρατ' ἄφες*] Fort. *μελίκρατα θές. μελίκρατ' —*
 Iph. T. 159 sq. *οἰνωπόν τ' ἄχραν*] Cf. ad Soph. Tr. 848. *χλω-*
ν τέγγει δακρύων ἄχραν. O. C. 891. *οὐρανίας ὑπ' ἄχρας*.
 116. Cf. Hec. 524. *Πολυξένην — ἔστις ἐπ' ἄκρον χώματος*
λας δ' ἐγώ.
 118. *φόβῳ προσελθεῖν*] Cf. Andr. 825. *πόθῳ θανεῖν*. Hec. 5.
γυγῶν πόλιν | κίνδυνος ἔσχε δορὶ πεσεῖν Ἑλληνικῶ.
 122. *δωρήματα | μειλίγματα* Weckl. *ἀγάματα* malit Herw.
 124. *μοι — σπεῦδε*] Cf. Iph. A. 672. *σπεῦδ' ἐκ Φρυγῶν μοι*.
 127. *σωτήριόν τε —*] Leg. *σωτήριος* (aut *σωτηρία*) δὲ —. *τοῖς*
λῶς κεκτημένοις | τοῖς καλὴν κεκτημένοις Herwerden. *τοῖς κα-*
ς κεχορημένοις F. W. Schmidt. *Lego τοῖσι χρωμένοις καλῶς*
αὐτῇ).
 128. *εἶδετε παρ' ἄκρας*] *ἴδετε γάρ —* Herw. γάρ jam Portus.
ἄκρας — τρίχας] Cf. Soph. El. 449. *τεμοῦσα κρατὸς βοστρύχων*
ρας φόβας. ἀπέθρισεν τρίχας] Cf. Hel. 1204. *ἐκ κρατὸς κόμας*
έθρισας. Aesch. Ag. 536. *πανώλεθρον — ἔθρισεν δόμον. ἀπέ-*
ισεν] Ab *ἀποθρίζω* (*ἀποθερίζω*). A *θρίζειν* venit *θρίξ*. V. Blom.
 Agam. 520.
 129. *σώζουσα*] *σώσουσα* F. W. Schmidt. *ἔστι δ' ἡ πάλαι*
νή] *ἔστι παιπάλημα δὴ* Naber.
 130. *ὥς μ' ἀπώλεσας*] Anglice, for having ruined me as
 you have. Cf. 90.
 132 sq. Qu. *αἰ' δ' — ξυνωδοί, τάχα —*.
 133. *μεταστήσουσ' ὕπνου τόνδ'*] Cf. Hel. 1442. *βλέπον πρὸς*
αἷς καὶ μετástησον κακῶν. 856. *μεταστήτω κακῶν*.
 134. *ὄμμα — ἐκτίξουσ' — δακρύοις*] Cf. Moschion. trag. 10, 9.
νθούς τ' ἐξέτηξε δακρύοις.
 139. *ξυμφορὰ γενήσεται*] Cf. Arist. Eccl. 488. *μὴ ξυμφορὰ*
γήσεται.
 140. *οἶγα λεπτόν*] Qu. *οἶγ' ἐλαφρόν, vel οἶγα κοῦφον. λεπτόν*
ος — τίθετε] Cf. 234. *χρόνιον ἔχνος θείς*. 1440. *θές ἔχνος πέδῳ*.
 859. *θές εἰς χορόν — ἔχνος*. Hel. 1544. *ἀβρόν πόδα τιθεῖσα*.
 1000. 1762. *ποδὶ γεραιὸν ἔχνος τίθημι*. 843. Hec. 1059. Iph. T. 32.
 ph. Tr. 967. *ὥς φίλου προκηδομένα βαρεῖαν ἄψοφον φέρει βάσιν*.
 141. *μὴ κτυπεῖτε* mss. *μὴ κτυπεῖτε* ~ ~ ~ ~ Dind. *μὴ 'στω*
ὑπὸς Elmsl. ad Med. 34. et in Class. Journ. XVI. 421.
 142. *βᾶτ' ἐκείσ'*] Qu. *βᾶτε, τέκν'*.
 145. Cf. Soph. Phil. 845. *βαιάν μοι — πέμπε λόγων φάμαν*.
 4. *μὴ φώνει μέγα. πνοὰ* Ald. prob. Elmsl. ad Her. 431.
 152. *χρόνια*] Adverbialiter. Qu. *χρόνιος ἐμπεσῶν —*. Cf.
 el. 1248. *χρονία μὲν ἦλθες*.

154. τίνα δὲ συμφορὰν revocat Elmsl. ad Med. 34.
 160. ἐργμάτων] Cf. Hipp. 1107. Bacch. 1069. ἔργμα' οὐ γὰρ θνητὰ δρῶν. Aesch. Sept. 556. Eum. 500. Theogn. 1025.
 163. ἀπόφονον — φόνον] Cf. Aesch. Cho. 600. ἀπέρωτος ἔως
 In schol. οἰκέτου (qu. δπου vel ἴνα οἰκέτου).
 169. μὲν] Leg. νιν.
 175. ὑπνοδότειρα] Formatum ut ὀλβοδότειρα Bacch. 419. τ-
 λεσοιδώτειρα Her. 899. βαρυδότειρα Aesch. Sept. 983.
 177. κατάπτερος] Cf. Aesch. Prom. 798. κατάπτεροι — Γ-
 γόνες.
 180. διοιχόμεθ' οἰχόμεθα] Cf. ad Bacch. 1065.
 182. ἡγάγετ' Qu. ἡνύσατ'.
 186. χαρὰν] Lege χάριν. Cf. 159.
 188. Cf. Fr. 509. τί δ' ἄλλο; φωνή καὶ σκιά γέρον ἀνὴρ.
 191. ἐξέθυσ'] Cf. Cycl. 370. ξενικοὺς ἐκτῆρας ἐκθύει δόμου.
 193. πατροφόνον ματρός] I. e. 'who murdered our father'
 Cf. Soph. Tr. 1125. τῆς πατροφόντου μητρός. El. 779. 955. Hec.
 Od. 1, 230. ἔκτανε (Ὁρέστis) πατροφονῆα | Αἰγισθον.
 195. σέθεν ἀφ' αἵματος] Cf. Soph. O. C. 245. ὥς τις ἀφ' αἵμα-
 τος ὑμετέρου προφανείσα. Aj. 1305. El. 1125.
 201. Post οἷχεται plene interpungendum.
 206. ἐπιδ'] Vitiosum. Leg. ἐπὶ δ' (τ').
 208. δρα — μὴ — λέληθ' ὅδε] Cf. Hel. 118. σκοπεῖτε αὐ-
 τόκηνσιν εἶχετ' ἐκ θεῶν. Dem. de F. L. p. 294 D. δέδοικα μὴ τοῖς
 λήθην — ὑμῖν ἐμπεποιήκε. V. Elmsl. ad Med. 310.
 211. ὦ φίλον ὕπνον θέλγητρον] Cf. Iph. A. 142. μὴθ' ἔπε-
 θελγθῆς. Rhés. 554. θέλγει ὄμματος ἔδραν ὕπνος. ἐπικουρ-
 νόσου] Cf. Iph. A. 1027. χέρ' ἐπικουρον κακῶν. El. 138. πατρ-
 αἱμάτων ἐχθίστων ἐπικουρος. Her. 921. πατρὶ τῶνδ' Ἀθάναν λέγον-
 ἐπικουρον εἶναι. Soph. O. R. 496. Λαβδακίδαίς ἐπικουρος ἀδελφῶν
 θανάτων. Plat. Legg. II. 666 B. παιδιὰν — ἐπικουρον τῆς τοῦ
 γήρως ἀσπιροτήτος.
 212. προσηλθες — ἐν δέοντι] Cf. Alc. 833. οὐκ ἤλθες ἐν δέοντι.
 δέξασθαι δόμοις. Hipp. 923. Med. 1244.
 216. τῶν πρὶν ἀπολειφθεὶς φρενῶν] I. e. privatus. Cf. M.
 34. οἶον πατρώας μὴ ἀπολείπεσθαι χθονός. Soph. El. 1169.
 218. ἀνακουφίσω δέμας] Cf. Hipp. 1392. ἀνεκουφίσθην δέμας.
 Aj. 1411. πλευράς — τάσδ' ἐπικούφιζ'.
 219. ἐκ δ' ὁμορξον] Qu. ἔκ τ' —.
 224. ὅν τὸ κτῆμ'] Qu. ὅν τι κτῆμ'. Vel ὄντως κτῆμ'.
 225. ὦ βοστρούγων πινῶδες ἄθλιον κάρα] Qu. ὦ βόστρον. ὦ
 πινῶδες —. Cf. 381. ὡς ἡγρίωσαι πλόκαμον αὐχμηρὸν τῆλας.
 227. Malim ὅταν ἀνῆ νόσος μανίας (om. μ'). Cf. Soph. Phil. 164
 ἔως ἀνῆ τὸ πῆμα τοῦτο τῆς νόσου. 693. ἐπειδὴν πνεῦμα — ἀνῆ
 νόσος μανίας] Cf. 270. μανιάσιν λυσήμασι. 320. λύσας μανί-

δος. Aj. 59. φοιτῶντ' ἄνδρα μανιάσιν νόσοις. Trach. 980. φοιτάδα δεινὴν νόσον. Soph. Fr. 678. ἔστιν δὲ λύσσα μανιάς.

228. ἀναρθρος] I. e. ἄτονος, ἀσθενής. Cf. Fr. 561. Soph. Tr. 1103.

230. ὃν τι Kirch. ὃν τοι F. W. Schmidt.

231. αὐθὶς μ' ἐς ὁρθὸν στήσον] Cf. Soph. O. R. 50. σάντες — ἐς ὁρθόν. ἀνακύκλει] ἀνακίνει Herw. Quod vix placet.

232. XO. δυσάρεστον — vulg. Oresti confidenter tribuit Tyrwhitt.

239. κεί] Qu. εἰ.

240. ἄλλος ἔχω τοῦ δυστυχεῖν] Cf. 278. Hec. 278. τῶν τεθνη-
κότων ἄλλος. Trag. adesp. 76. ἄλλος ἐγὼ δυστυχῶν.

244. χάριτας ἔχων πατρός] Cf. 453. χάριτας πατρῶας ἐκτίνων.

253. ταράσσεται] Qu. χαράσσεται.

255 sq. Cf. El. 1249. Aesch. Cho. 924. ὄρα, φύλαξαι μητρὸς
ἐγκότους κύνας. Haec παρῳδεῖ Alexis 3. ὦ μήτερ, ἱκετεύω σε,
μὴ 'πίσειέ μοι | τὸν Μισγόλαν· οὐ γὰρ καθαρθὸς εἰμ' ἐγώ.

257. αὐται γάρ —] Cf. Soph. Tr. 58. ἐγγὺς δ' ὁδ' αὐτὸς ἀρτί-
πους θρώσκει δόμους ('ς δόμους?).

259. σάφ' εἰδέναι] σαφῶς ἰδεῖν F. W. Schmidt.

260—267. Sic ordinat F. W. Schmidt, 258. 259. 264. 265.
262. 263. 260. 261. 266. 267.

261. ἐνέρων ἱερίαι] Cf. Alc. 25. Θάνατον — ἱερέα θανόντων.
Arist. Nub. 359. λήρων ἱερεῦ. Aesch. Ag. 735. ἱερεὺς τις ἄτας.
ἱερίαι] Cf. Iph. T. 34. 1399. Bacch. 1112. Soph. Fr. 418. τὰς
θεσπιφδοὺς ἱερίας Δωδωνίδας.

263. σήσω σε πηδᾶν] Cf. Herod. V. 92. οἰκτός τις ἴσχει ἀπο-
κτείνει. et ad Soph. Aj. 70. πηδᾶν — πηδήματα] Cf. Andr.
1139. τὸ Τρωικὸν πῆδημα πηδήσας ποδοῖν.

265. μέσον μ' ὀχμάζεις] Cf. Aesch. Prom. 5. τὸνδε πρὸς πέ-
τραις — ὀχμάσαι.

270. Cf. 326. Herc. 878. μανιάσιν λύσσας χορευθέντ' ἀναύλοις.

271. βροτησίᾳ χερί] Cf. Bacch. 4. μορφὴν βροτησίαν. Andr.
1256. κακῶν βροτησίων. Iph. A. 1524. θύμασι βροτησίοις. Confer
ἡμερήσιος, νυκτερήσιος, ἐτήσιος. βεβλήσεται] Cf. Bacch. 1312. ἐκ-
βεβλήσομαι.

272. χωρὶς] γ' ὅψιν F. W. Schmidt, coll. 513. εἰς ὀμμάτων
μὲν ὅψιν οὐκ εἶων περᾶν.

274. γλυφίδας] Cf. Herod. VIII. 128.

275. ἃ ἄ extra versum, ut in Med. 1056. ἐξακριζετ' αἰθέρα]
Cf. Bacch. 677. ἀγelaia μὲν βοσκήματ' ἄρου πρὸς λέπας | μόσχων
ὑπεξήκριζον. Suppl. 988. ἡ τῶνδε δόμων ὑπερακριζεῖ. Aesch. Cho.
932. πολλῶν αἱμάτων ἐπήκρισε (schol. ἐπ' ἄκρον ἤλθε) | τλήμων
'Ορέοτης etc. Strab. XV. p. 575. ὑπερήκρισεν εἰς τὴν Βακτριανὴν
διὰ ψιλῶν ὁδῶν. ἐξακριζετ'] Radite. Anglice, skim.

277. πνεῦμ' ἀνείς —] Imo πνεῦμ' ἀφείς —. Cf. Hec. 571. ἀφῆκε πνεῦμα. Fr. 971, 2. πνεῦμ' ἀφείς ἐς αἰθέρα.

278. ποῖ ποῖ —;] Cf. Iph. T. 1435. ποῖ ποῖ διωγμὸν τὸνδε πορθομένους, ἀναξ; Infra 470. ποῦ ποῦ —;

279. γαλήν' ὀρώ] Cf. Arist. Ran. 304.

286. ἔργον ἐς ἀνοσιώτατον] Malim ἔργον ἐπ' —. ὅς δρᾷν μ' ἐπάρας — Nauck. Possis etiam ὅστις μ' ἐπάρας — | δρᾷν τοῖς λόγοις ἡφραίνε. Vulgata aegre defendi potest. ὅστις μ' ἐπάρας; ἔργον ἀνοσιώτατον] I. e. ἄρας με ἐπ' ἔργον ἀνοσιώτατον.

292. ἐκεῖνός (γ') Herw. ad O. R. 622.

294. ἀνακάλυπτ', ὦ] Qu. ἀνακαλύπτου, —.

303. ἐπὶ χροὸς βάλε] Cf. 51. ἡ φάσγανον θήξαντ' ἐπ' αἰχί-
ρος βαλεῖν.

307. σὸν σοὶ καὶ θανεῖν αἰρήσομαι | καὶ ζῆν] Cf. Hor. Od. III. 9. ult. 'Tecum vivere amem, tecum obeam libens.'

309. ἔχει] ἔμοι recte Herw. I. e. 'mihi enim perinde est.'

313. ἀποδέχου] Cf. Hel. 832. φέρε', ἦν δὲ δι' ἡν μὴ ἀπο-
δέξεται λόγους;

318. ποτινάδ] Idem epithetum est Baccharum Bacch. 664.

319. ἀβάκχευτον — θιάσον] Cf. 1492. ἄθυρσοι — βάκχαι. 621. ἀνηφαίστω πυρί. Aesch. Eum. 245. ἀπτέροις πωτήμασιν. θιάσον ἐλάχεται] Cf. Arist. Pac. 347. πράγματά τε καὶ σιβάδας ἄς ἔλατ Φορμίων. Eccl. 999. ἐν δάκρυσι καὶ γόοις] Cf. Tro. 315. ἐπὶ δάκρυσι καὶ γόοισι. Soph. Aj. 579. γόους δάκρυε. Tr. 1199.

323. φόνον] Malim φόνον (δίκαν). Cf. 1282. μίαν δὴ κλέω, μίαν τῶν πάρος etc. 256. πόσιν δίκην τῶνδ' ἀντιτίσασθαι κακῶν. Arist. Ach. 1212. λάβεσθέ μου λάβεσθε τοῦ σκέλους. Elmsl. ad Med. 1240.

324. καθικετεύομαι] Qu. καθικετεύομεν. Cf. ad Arist. Eccl. 915. ικετεύομαι. et Soph. O. C. 241.

326. λύσας μανιάδος] Cf. 270. μανιάσιν λυσσήμασι. Soph. Fr. 678. ἔστιν δὲ λύσσα μανίας ('Ερως). Eur. Herc. 878. μανιάσιν λύσας χορευθέντ' ἀναύλοις. Diod. Sic. I. 119. λύσση τινὶ καὶ μανίᾳ φοιταλέον] Cf. Aesch. Prom. 599. νόσον — ἃ μαραίνει με χρίονσα κέντροισι φοιταλέοισιν. Soph. Trach. 980. φοιτάδα δεινὴν νόσον. Aj. 59. ἐγὼ δὲ φοιτῶντ' ἄνδρα μανιάσιν νόσοις | ὠτρυνον etc. Henioch. com. III. 560. φοιτητῆς μανίας. Plura dedi ad Soph. Aj. 59. Pro-
ducitur autem secunda in φοιταλέον (respondet enim v. 337. δει-
νῶν πόνων, ὡς πόντου), ut in φοιταλέοις Aesch. Prom. 621.

331. ἵνα — λέγονται] Qu. ἵνα — κλέονται. Cf. Soph. Tr. 638. ἐνθ' Ἑλλάνων ἀγοραὶ Πυλάτιδες κλέονται.

335. ᾧ] Sc. ἀγῶνι. θαόζων] Malim θούσσαν, excitans. Cf. 167.

343. κατέκλυσεν] Submersit. Cf. Tro. 995. Aesch. Sept. 1078. μηδ' ἄλλοδαπῶν κύματι φωτῶν κατακλυσθῆναι (Καδμείων πόμψι
δεινῶν πόνων] Fort. δεινοῖς πόνοις.

345. *οἶκον ἄλλον ἕτερον*] Cf. Suppl. 573. πολλοὺς ἔτην δὴ ἀτέρους ἄλλους πόρους.

348. *καὶ μὴν βασιλεὺς* —] Cf. Soph. O. C. 111. *οἶγα· πορεύον· ἡ γὰρ οἶδε δὴ τινες | χρόνῳ παλαιοί.*

349. *πολὺν δ'*] *πάνν δ'* Lud. Dind. *ποδὸς* (superbo incessu) Herw., coll. Tro. 506. Qu. *μάλα δ'.*

354. *εὐτυχία* — *δμλεῖς*] *εὐτυχία δ' ἂν προσομιλοῖς* F. W. Schmidt. f. Arist. Nub. 1399. *ὥς ἡδὺν καινοῖς πράγμασιν καὶ δεξιόις δμ·* *ῖν.* Pind. N. X. 72. Soph. Aj. 1201.

355. *θεόθεν*] Cf. Soph. Ant. 584. *οἷς ἂν σεισθῇ θεόθεν δόμος.*

358. *εἰλιχθεῖσαν* — *κακοῖς*] Cf. 444. *κύκλῳ γὰρ εἰλισσόμεθα ἀγχάλκοις ὄπλοις.* Ion. 1504. *ἐλίσσόμεσθ' ἐκεῖθεν ἐνθάδε δυστυ·* *αῖσιν.* Phoen. 723. *ἀθλίοις κακοῖς*] Cf. Tro. 504. *ἀθλίων κακῶν.*

361. *θάνατον, οἶψ* —] Cf. Soph. Phil. 471.

363. *ὁ ναυτίλοισι μάντις*] Cf. Hec. 1267. *ὁ Θρηξὶ μάντις εἶπε ὠνυσσος τάδε.* Phoen. 17. *ὦ Θήβαισιν εὐίπτοις ἄναξ.*

373. *ἀλιτύπων*] Qu. *ἀλιαδῶν* (Soph. Aj. 880.).

374. *τῆς Τυνδαρείας παιδός*] Cf. Iph. T. 5. *τῆς Τυνδαρείας πατρὸς* (παιδός malit Elmsl.) *Ἰφιγένεια παῖς.*

376. *ὅς τὰ δαίν'* *ἔτηλ κακά*] Cf. Phoen. 185. *ὅς τὰ δαίν'* *ἐφυ·* *ρίζει πόλει.* Arist. Ran. 796.

383. *ἄφυλλον*] *ἄφύλλους* Reisk. Herw.

384. *αὐτὸς ἐς καιρὸν*] *αὐτὸν εἰς καιρὸν* conj. Seager in Class. Journ. XIX. 79. Recte.

389. *δμμάτων ξηραῖς κόραις*] Cf. Aesch. Sept. 696. *ξηροῖς κλαύτοις δμμασιν.* Hor. Od. I. 3. 18. 'siccis oculis.'

391. *σῇ*] Qu. *δῇ.*

393. *φείδου δ' ὀλιγάκις*] *φείδου πολλάκις* Nauck. *φείδου πλεο·* *κίς* Weil. *φείδου δ' ὠμὰ δις* F. W. Schmidt.

394. *εἰς με*] Cf. 736. *κάκιστος εἰς με* (*εἰς ἐμὲ* Ald.). Bacch. 14. *οἶμοι, τόδ' ἤδη δόλιον εἰς με μηχανῶ.* Arist. Eq. 292. Qu. *δαίμων δ' εἰς ἐμ' ἄφθονος κακῶν.* *πλούσιος κακῶν*] Cf. S. Jul. Epist Ephes. II. 4. *πλούσιος ὦν ἐν ἐλλεί.* I Tim. VI. 18. *λουτεῖν ἐν ἔργοις.*

396. *σύννοδα δαίν'* *εἰργασμένος*] Cf. Lys. 106, 5. *συνειδέναι τὰ ἔργα ἀνόσια εἰργασμένῳ.* Arist. Th. 477. *ξύννοδ' ἐμαντῇ πολλὰ ἴν'.* 553.

398. *μάλιστα γ' ἡ* —] Leg. *μάλιστ' ἔσθ' ἡ* —.

399. *δεινὴ γὰρ ἡ θεὸς*] *δεινὴ γε νοῦσος.* Herw. ad O. R. 217. ob. Dind.

400. *τιμωρίαι*] Qu. *τιμάδοι, vel τιμωρίαι.*

404. *νυκτός*] *νέκνους* F. W. Schmidt.

406. *ὁ συνδρῶν αἶμα* —] Cf. 1535. *ὁ συνδρῶν αἶμα καὶ πατρὸς φόνον*] Qu. — *μητρὸς αἶμα καὶ φόνον.* V. Elmsl. ad Her. 131. Aesch. Eum. 613. *τόδ' αἶμα* (*ἔδρασα*).

408. *νυκτὶ προσφερεῖς κόρας*] Cf. Aesch. Eum. 416. *ἡμεῖς γὰρ μὲν νυκτὸς αἰανῆς τέκνα.*

410. σεμνὰ γάρ· ἀπαίδευτον δ' — Wakef. S. C. § 167. (σεμνὴ cod. ms. in Mus. Brit.).

413. οὐ δεινὰ πάσχειν δεινὰ —] Cf. 560. Med. 1302. El. 1058. Soph. El. 1026. εἰκὸς γὰρ ἐγχειροῦντα καὶ πράσσειν κακῶς.

415. μὴ θάνατον εἴτης] μὴ τὸν θεὸν εἴτης Markl. μὴ θεῶν τιν' εἴτης Burges.

418. Cf. Herc. 1263. Ζεὺς δ', ὅστις ὁ Ζεὺς, etc. Fr. 480. Ζεὺς, ὅστις ὁ Ζεὺς· οὐ γὰρ οἶδα πλὴν λόγῳ | κλύων.

421. πόσον χρόνον —;] Cf. 88. πόσον χρόνον δὲ δευνίας πέπτωχ' ὅδε; Qu. πόσον χρόνον —.

424. ἀληθὴς δ' ἐς φίλους ἔφυν φίλος] Cf. Suppl. 870. φίλος τ' ἀληθὴς ἦν φίλος.

428. μισεῖ με φεύγουνσ', vel μισοῦμεθ', ὥστ' ἀποτὸν με μὴ προσενέπειν F. W. Schmidt. μύσος με φεύγουνσ' ὥς τί μ' οὐ προσενέπει idem. Qu. μισοῦμεθ', ὥστε μὴ προσενέπειν τίνα.

429. σαῖν (pro σὸν) αἷμα — χεροῖν Seager in Class. Journ. XIX. 79.

430. ὅποι μὲν] Leg. ὅσ' (vel ἔνθ') ἂν μὲν, vel ἔνθ' ἂν μὲν (quocunque venero). Cf. Ion. 315. ἅπαν θεοῦ (l. ἀπαταχῶ μοι δῶμ' ἔνθ' ἂν λάβῃ μ' ἕπνος.

431. ἐξαμύλλωνται] Cf. 38. αἶ τόνδ' ἐξαμύλλωνται φόβῳ.

432. Οἶαξ, τὸ πατρὸς μῖσος εἰς ἔμ' ἀναφέρων F. W. Schmidt.

433. Παλαμήδους σε τιμωρεῖ φόνον] V. Elmsl. ad Her. 852. κάποισασθαι δίκην | ἐχθρούς.

434. διὰ τριῶν δ' ἀπόλλυμαι] δι' ἐτέρων δ' ἀπόλλυμαι Weid. Madvig. δι' ἐτέρων δ' ἔτ' ὀλλυμαι F. W. Schmidt. Cf. Aesch. Eur. 589. τῶν τριῶν παλαισμάτων. Ag. 171. διὰ τριῶν] I. e. penitus, omnino. ἀπόλλυμαι] ἔτ' ὀλλυμαι F. W. Schmidt.

435. τίς δ' ἄλλος;] Leg. τί δ' ἄλλο γ'; Qu. τῶν τις (pro αὐτῷ Αἰγίσθου φίλων.

444. κύκλῳ —] Cf. Phoen. 723. μέλλειν πέριξ πυκνοῖσι καλῶν μείων πόλιν | ὅπλοισι ἐλίξειν αὐτίκ' Ἀργείων στρατόν.

447. ἥκεις ξυμφορᾶς εἰς τοῦσχατον] Cf. Her. 305. κακῶν εἰς τοῦσχατον πεσόντες. Charit. III. 3. 16. οὐδὲ ἐν ταῖς ἐσχάταις συμφοραῖς ἀπελπίζει etc.

448. καταφυγὰς ἔχει κακῶν] καταφυγῆς ἥκει κακῶν Madvig. Alio modo 724. καταφυγὴ σωτηρίας.

450. σῆς εὐπραξίας] Qu. τῆς —.

451. καὶ μὴ μόνος (μόνον?) τὸ χρηστὸν ἀπολαβὼν ἔχει, etc.

453. χάριτας πατρώας] Cf. 248. χάριτας ἔχων πατρός. οὐς σε δεῖ] Qu. οἰσίν σε δεῖ.

454. ὄνομα γάρ —] Cf. Hec. 1208. ἐν τοῖς κακοῖς γὰρ ἄνθρωποι σαφέστατοι | φίλοι· τὰ χρηστὰ δ' αὖθ' ἕκαστ' ἔχει φίλους ὄνομα γάρ, ἔργον δ' —] Cf. Iph. A. 1121. Hipp. 503. Phoen. 512.

456. ἀμυλλᾷται] Cf. Soph. Ant. 1065.
458. κουρᾷ τε θυγατρὸς πενθίμῳ] Cf. Alc. 512. κουρᾷ — ἐνθίμῳ. Suppl. 973. πένθιμοι κουραί. Qu. κουράν — πένθιμον.
459. ἀπωλόμην, Μενέλαε] Μενέλα', ἀπωλόμεσθα conj. Elmsl. 1 Ed. Rev. XXXVII. 69.
461. εἰς ὄμματ' ἔλθεῖν] Qu. εἰς ὄψιν ἔλθεῖν. ἐξειργασμένοις] μαρτυρημένοις B. prob. Schmidt. Anal. p. 65.
462. πολλὰ δὲ] πολλὰ δὴ (gar oft) F. W. Schmidt.
463. Interpolatum habet F. W. Schmidt.
467. τίνα σκότον λάβω προσώπῳ;] τίνα σκότον βάλλω προσώπῳ eidler ad El. 541. (546.), coll. Phoen. 1530. σκότον ὄμμασι σοῖσι πλὼν. 1462. ἥδη με περιβάλλει σκότος. Herc. 1159. πέπλοισι κρατὶ περιβάλλω σκότον. Sed cf. Iph. T. 1025. ὥς δὴ σκότος (σκότον?) ἰβόντες ἐκωσθεῖμεν ἄν. Arist. Ach. 389. λαβὲ — σκοιδοασυνπυρόντρά τιν' Ἄϊδος κυνῆν.
472. χοὰς χεόμενος] Cf. Soph. O. C. 477. χοὰς χέασθαι.
473. πολυετὴς σεσωσμένος] Cf. Hel. 651. ὃν ἔμενον ἔμενον ἐκ ποίης πολυετῇ μολεῖν. Andr. 473. δεκέτεις ἀλάληντο. Anth. Pal. I. 77. εἰκοσέτους σωθέντος Ὀδυσσεὸς εἰς τὰ πατρώα.
476. ὦ πρέσβυ, χαῖρε] Malim ὦ χαῖρε πρέσβυ. Cf. ad Arist. ch. 872. Ζηνὸς ὁμόλεκτρον κάρα] Cf. Herc. 1. τὸν Διὸς σύλκτρον.
477. ὦ χαῖρε καὶ σὺ] Cf. Hipp. 1453. ὦ χαῖρε καὶ σὺ, χαῖρε καὶ μοι, πάτερ. Med. 665. ὦ χαῖρε καὶ σὺ, etc. κήδευμ' ἐμόν] c δούλευμα Ion. 748.
480. στύγμ' ἐμόν] Anglice, my abhorrence (aversion). Arist. Eccl. 972. ἐμόν μέλημα. Julian. Epist. 18. τὸ μέλημα ἐμόν. Confer μῖσος, μίσσημα, στύγος.
482. τί γάρ;] Cf. Aesch. Ag. 1139. οὐδέν ποτ' εἰ μὴ ξυνθυμένην· τί γάρ;
486. Ἑλληνικὸν] ἀφ' Ἑλλάδος v. l. prob. Herw. τὸν ὁμόθεν] γεγῶτα. Cf. Iph. A. 501. τὸν ὁμόθεν περυνκῶτα | στέργων μετέσον. Fr. 736, 4. καὶ ὁμόθεν ὦσι. Soph. El. 156. οἷς ὁμόθεν εἰ ἰ γονᾷ ξύναιμος. Hom. H. Ven. 135. σοῖς τε κασιγνήτοις, οἳ τοι ὁμόθεν γεγάασιν. Hesiod. Op. 108.
489. ἐγὼ δ'] Leg. ἐγὼ γ'.
491. σοφίας — ἀγών] Cf. Arist. Ran. 883.
497. πληγὴς θυγατρὸς —] Cf. El. 173. κείσαι σᾶς ἀλόχου αγείς. Soph. Aj. 807. φωτὸς ἡπατημένη. 1353. τῶν φίλων νικῶνος. Phil. 3. ὑπαὶ pro ὑπὲρ Herm. de Ellipsi p. 143.
500. ἐπιθεῖναι — δίκην] Cf. 576. οὐχ αὐτῇ δίκην | ἐπέθηκεν.
501. Lege ἐκβαλεῖν δὲ (pro τε) —, et prox. v. δ' pro τ'.
502. τὸ σῶφρόν τ' —] Cf. Med. 531. μείζω γε μέντοι τῆς

ἐμῆς σωτηρίας | εἴληφας ἢ δέδωκας. τὸ σῶφρον] Pudicitia famam. Cf. Hel. 932. Andr. 1035. τὸ θῆλυ.

506. αὐτὸς κακίων μητέρ' ἐγένετο κτανών] Similiter 739. τὸ πᾶν ἔχω μαθών. 1098. εἰ γὰρ τοῦτο κατθάνοιμ' ἰδών. et ad Andr. Nub. 884.

508. εἰ τόνδ' ἀποκτείνειεν] Leg. εἰ τόνδ' ἀποκτενῆ γὰρ —.

509. ποῖ — προβήσεται;] Cf. Hipp. 342. ποῖ προβήσεται λόγος; 936. φεῦ τῆς βροτείας, ποῖ προβήσεται, φρενός;

510. φόνω φόνον λύσει] Cf. Herc. 40. ὡς φόνω σβέσῃ φόνον. Suppl. 614. φόνος φόνον ἐξεκάλεσσε.

511. πέρας δὴ ποῖ κακῶν προβήσομαι;] Cf. Andr. 1217. οὐκ ἔχων πέρας κακῶν. Alc. 893. πέρας οὐδὲν τιθεὶς ἀλγέων.

514. αἶμ' ἔχων] Lege αἶμ' ἐλόν. Cf. Soph. O. R. 996. τὸ π πατρῶον αἶμα χερσὶ ταῖς ἐμαῖς ἐλεῖν. κυρεῖ] Lege κυροῖ. Et ad Herwerden ad O. R. 819. Cf. Soph. El. 1419.

518. ἐγὼ δὲ μωῶ μὲν —] Cf. Arist. Ach. 509. ἐγὼ δὲ μωῶ μὲν Λακεδαιμονίους σφόδρα, etc.

520. Ἐλένην τε] Malim Ἐλένην δὲ —.

527. ἐξέβαλλε μαστὸν] Cf. El. 1206. κατεῖδες οἶον ἃ τῶν ἐῶν (i. ἐκ τῶν) πέπλων | ἔβαλεν (βαλοῦσ')? ἔδειξε μαστὸν —;

531. μητρὸς δίκας] Cf. Soph. El. 34. ὅτω τρόπῳ πατρὸς (πρὸς τοῖς al.) | δίκας ἀροίμην.

532. μανίαις ἀλαίνων] μανίαις ἀλύων Herwerden ad Ion. 557. Cf. Iph. T. 273.

540. μακάριος —] Cf. Iph. A. 877. ἀρτίφρων πλὴν εἰς καὶ σὴν παῖδα τοῦτο δ' οὐ φρονεῖ.

544. δειμαίνω λέγειν] δειμαίνω λέγων Naber.

548. ἀπελθέτω —] Cf. Med. 1219. καὶ μοι τὸ μὲν σὸν ἔκτε δὼν ἔστω λόγον.

549. ὃ μ' ἐκπλήσσει λόγον] Cf. Ion. 635. οὐδέ μ' ἐξέπληξ ὁδοῦ | πονηρὸς οὐδεὶς. Aesch. Prom. 136. 368.

555. τῷ] Sensus requirere videtur δεῖν.

556. τῆς ὑποστάσης τροφάς] Fort. τῆς παρασχούσης —.

558. ἰδίῳ] ἀθέοισιν Nauck. ἀδίκοισιν Herwerden. Qu. καὶ φρίσσει.

559. ἐς ἀνδρὸς ἦει λέκτρ'] εἰς ἄλλ' ἑσῆει λέκτρ' F. W. Schmidt allatis exemplis.

562. ἐπὶ δ' ἔθυσσα μητέρα] Cf. Aesch. Agam. 1504. τῶν νεαρῶν ἐπιθύσας (i. e. ἐπισφάξας).

569. ἦν ἂν ὀλλύναι] Qu. ἔστ' ἀπολλύναι.

572. μωῶν] ἄδικον F. W. Schmidt, coll. El. 878 sq.

573. φήμα] Qu. φάμα.

576. δίκην ἐπέθηκεν] Cf. 500. χρῆν αὐτὸν ἐπιθεῖναι μὲν αἰνέτος δίκην.

182. ἀνεχόμεν' Ἐρινύσιν] Cf. Herc. 840. Aesch. Eum. 376. ὦν] λυσσῶντ' F. W. Schmidt.
189. ἐπεγάμει πόσει πόσιν] Cf. Alc. 305. καὶ μὴ 'πιγήμες μητρυιὰν τέκνοις. 372. μὴ γαμεῖν ἄλλην ποτὲ | γυναικ' ἐφ' Med. 694. γυναικ' ἐφ' ἡμῶν δεσπότην δόμων ἔχει.
190. μένει] Qu. ἔμενε.
192. Cf. Soph. Fr. 763. αἶ γὰρ εὖ (αἶ τρίς ἐξ al.) πίπτον- Διὸς κύβοι.
193. ᾧ πειθόμεσθα πάνθ' ὅσ' ἂν κεῖνος λέγῃ] — πάντες ἂν ἵματ' ἧ F. W. Schmidt. Qu. — πάντες ὅσ' ἂν αἶ λέγῃ.
198. ποῖ —;] De constructione cf. Hel. 1010. ἀδικοῖμεν εἰ μὴ ἀποδώσω. Suppl. 520. Iph. A. 1189.
199. ῥύσεται με μὴ θανεῖν] Cf. Herc. 197. τὸ σῶμα ῥύεται τεθνεῖν. Alc. 11. ὃν θανεῖν ἐρυσάμην. Phoen. 609. El. 504. ποτ' αὐτὸν ἐξέκλεψα μὴ θανεῖν. Herod. I. 86. εἴ τις μιν δαι- ν ῥύσεται τοῦ (leg. τὸ) μὴ ζῶντα κατακαυθῆναι.
- 202 sq. γάμοι δ' ὅσοις —] Cf. El. 1096. τύχη γυναικῶν εἰς τὰς) γάμους· τὰ μὲν γὰρ εὖ, | τὰ δ' οὐ καλῶς πίπτοντα δέξ- βροτῶν (βροτοῖς?). Med. 54. τὰ δεσποτῶν κακῶς πίπτοντα. i. Ag. 32. τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι (πεσόντ' ἵμαι?).
204. Qu. τὰ τε θύρασι (pro θύραζε) δυστυχεῖς. τὰ τ' ἔνδον —] Iph. Tr. 1021. λαθίπονον δ' ὁδυνᾶν οὐτ' ἐνδοθεν οὐτε θύρα- ἔστι μοι ἐξανύσαι βίοντον.
208. ἀλγῆσαι] Qu. ἀλγύνειν.
209. ἐπὶ σὸν ἐξελεθεῖν φόνον] I. e. ἐπεξελεθεῖν σὸν φόνον. ἀνά- ἀνάψεις recentiores mss. Suspectum. Qu. ἐπαρεῖς.
210. πάρεργον — πόνων] Cf. Herc. 1340. πάρεργα τάδ' ἔστ' κακῶν. El. 509. πάρεργ' ὁδοῦ. 63.
212. Ita interpungit Elmsleius ad Her. 852., ἐκοῦσαν, οὐκ αν, ἐπισείσω πόλιν | σοὶ σῇ τ' ἀδελφῇ (ὥστε ὑμᾶς) λεύσιμον ι δίκην. Eodemque modo haec intellexit scholiasta. Similis ructio verbi ἐπισείειν est v. 255.
213. ἐκοῦσαν οὐκ ἄκουσαν] Cf. Andr. 357. ἐκόντες, οὐκ ἄκον- oph. O. R. 58. ἐπισείσω πόλιν σοι —] Cf. 255. μὴ 'πίσειέ τας — δρακοντώδεις κόρας. Alex. com. III. 383. ὦ μῆτερ, ω σε, μὴ 'πίσειέ μοι | τὸν Μισγόλαν. Schol. κατὰ σοῦ καὶ ἰδελφῆς, ὥστε δοῦναι ὑμᾶς δίκην διὰ λίθων. Ante δοῦναι eas ὥστε. ἐπισείσω] ἐκπέισω F. W. Schmidt.
214. λεύσιμον δοῦναι δίκην] Cf. Her. 60. οὗ σε λεύσιμος μένει Bacch. 356. ὥς ἂν λευσίμον δίκης τυχῶν | θάνῃ.
215. ἔστ' ἀξία] ἐπαξία Elmsl. ad Med. 326. et in Ed. Rev. VII. 79., coll. Bacch. 246. ταῦτ' οὐχὶ δεινῆς ἀγχόνης ἔστ' (ἐπάξια et hic Elmsl.).

616. εἰς οὓς δει πέμπουσα μύθους] Cf. Andr. 1091. εἰς οὓς ἐκάστω δυσμενεῖς ἤῤῥα λόγους. Hipp. 932. Ion. 696. 911. 1521. Aesch. Sept. 915. ἀγὰν ἐς οὓς προπέμπει — γόος. Soph. Aj. 149. τοιοῦσδε λόγους ψιθύρους πλάσσων | εἰς ὧτα φέρει, πᾶσιν Ὀδυσσεῖς. Trag. adesp. 317. οἶμοι, τὸ κακὸν τῆς εὐτυχίας | ὥς μᾶλλον ἐς οὓς φέρεται θνητῶν.

619. καὶ τοῦθ' δ] Qu. χάς τοῦτο.

621. ἀνηφαίστω πυρὶ] I. e. with the flame of passion. Cf. Soph. Phil. 534. δοικὸν εἰσοίκεσιν. Aesch. Prom. 880. οἷστρον δ' ἄρδεις χροίει μ' ἄπυρος. Soph. El. 888. τῷδ' ἀνηκέστω (f. ἀνηφαίστω) πυρὶ. ἀνηφαίστω] Qu. ἀνηκέστω. Cf. Soph. El. 888. θάπει τῷδ' ἀνηκέστω πυρὶ.

624. τῷδ' ἀμύνειν φόνον] Cf. Hom. Il. 1, 66. ἡμῖν ἀπὸ λαγὸν ἀμῦναι. Med. 1272. ἀρῆξαι φόνον δοκεῖ μοι τέκνοις. Her. 840. οὐκ ἀρῆξετ' ἀλοχνην πόλει;

627. παρώσας] Cf. Soph. Tr. 358. δν νῦν παρώσας (ἔρωτα) etc.

632. ποῖ σὸν πόδα —;] Cf. El. 561. τί δὲ κυκλεῖ πέριξ πόδα; Achae. Fr. 25. πολὺς δ' ὄμιλος πόντιος κύκλω (ποντίον κύκλον vulg.) σοβῶν etc. Or. 172. οὐκ ἀφ' ἡμῶν — πόδα σὸν εἰλίξεις; Soph. Aj. 19. ἐπ' ἀνδρὶ δυσμενεῖ | βάσιν κυκλοῦντα. Ant. 226. ποῖ — κυκλεῖς;] Cf. Arist. Av. 1379. τί δεῦρο πόδα σὺ κυλλὸν ἀνά κύκλον κυκλεῖς; ἐπὶ συννοίᾳ] Cf. Her. 381. ὦ παῖ, τί μοι σύννοϊαν ὄμμασιν φέρων | ἤκεις; Andr. 806. Lucian. Pisc. 13. τὴν ἐπὶ συννοίᾳ ἡρέμα βαδίζουσιν. Qu. ἐπὶ συννοίας. Cf. Fr. 685. 4. καὶ πάντ' ἀκριβῶς κατὰ φροντίδων βίον | σὺν τῷ δικαίῳ ζῶσιν. Cf. Or. 633. ἐν ἐμᾶντι τι συννοούμενος. Ion. 644.

635. ὅποι τράπωμαι τῆς τύχης ἀμυχανῶ] Cf. Aesch. Ag. 1531. ἀμυχανῶ — ὅπα (l. ὅποι) τράπωμαι πίνοντος οἴκον. Pers. 458. Plat. Hipp. maj. D. οὐκ ἔχω ὅποι τράπωμαι. Soph. Phil. 337. ἀμυχανῶ δὲ πότερον — στένω. Eur. Herc. 1105. ποῦ ποῖ ὦν (l. εἴμ') ἀμυχανῶ. ὅποι — Elmsl. ad Her. 595.

639. κρείσσω] κρεῖσσω Wakef. S. C. § 167. ex codice ms.

640. σμικρῶν λόγων] σμικρῶν ἐπῶν Herw. Cf. Soph. O. C. 443. ἔπους σμικροῦ χάριν.

647. ἄδικον] Suspectum.

653. παρ' ἀσπίδ' ἐκπονῶν] Cf. Hel. 734. πολλὰ μὲν παρ' ἀσπίδα | μοχθήματ' ἐξέπλησας Med. 251. στήναι παρ' ἀσπίδ'.

655. μοι, ταῦτό τοῦτ' — Elmsl. ad Suppl. 423., de ταῦτό τοῦτο conferens Ion. 1318. Arist. Nub. 234. 1281. Pac. 972. Pl. 153. Idem apud Atticos poeta multo frequentius ταῦτόν quam ταῦτό esse monet.

661. πλέον φέρεσθαι] Cf. Soph. O. R. 501.

665 sq. αὐτὸ τοῦτο —] Cf. Herc. 1338. θεοὶ δ' ὅταν τιμῶσιν. οὐδὲν δεῖ φίλων | ἄλλος γὰρ ὁ θεὸς ὠφελῶν, ὅταν θέλῃ.

665. αὐτὸ τοῦτο] Qu. τοῦτ' ἐκεῖνο. Cf. 804. τοῦτ' ἐκεῖνο, κτᾶσθ' νῆς, μὴ τὸ συγγενὲς μόνον.
667. διὰ δ' ὁ δαίμων εὖ διδάσκει] Cf. Alc. 1004. χαῖρ', ὦ πότνι, δοίης. Andr. 751. ὦ πρέσβυ, θεοὶ σοὶ δοῖεν εὖ καὶ τοῖσι Iph. A. 390. θεοῦ σοὶ τὴν τύχην διδόντος εὖ. Suppl. 463. O. R. 1081. O. C. 642. Xen. Cyr. III. 1. 34. ἦν ὁ θεὸς εὖ Polyb. IV. 21. ἵνα ποτ' αὐτοῖς ὁ θεὸς εὖ δῶ.
670. ὑποτρέχων σε] Cf. Plat. Resp. 426 B. Legg. 923 C. Aeschin. O. et ad Arist. Eq. 269.
- 674 sq. Qu. — τὸν κατὰ χθονὸς | κεύθοντ' (vel ναίοντ', vel ντ', pro θανόντ') —. Vel — τὴν (pro τὸν) κατὰ χθονὸς | τὰ (pro θανόντ') ἀκούειν τάδε δόκει ποτωμένην | ψυχὴν ὑπὲρ σοῦ λύνειν (pro λέγειν, vel κοῦ ψέγειν) ἀγὼ λέγω.
75. τὸν κατὰ χθονὸς θανόντ'] Leg. τὸν — κεύθοντ' (ναίοντ', ἐντ'). Cf. ad Soph. El. 968. εὐσέβειαν ἐκ πατρὸς κάτω | θα- (κεύθοντος?) οἴσει. Aj. 634. Αἰδᾷ κεύθων.
85. ξυνεκκομίζειν] Cf. Hipp. 465. πόσους δὲ παιοὶ πατέρας ἰκόςι | ξυνεκκομίζειν Κύπριον. El. 73. Fr. 339, 1. πατέρα τε ἡδέως ξυνεκφέρειν | φίλους ἔρωτας ἐκβαλόντ' αὐθαδῖαν, | τε πατρί; 686. θνήσκοντα] Qu. ἀρκοῦντα.
88. κενόν] Cf. ad Soph. Aj. 986. ὥς κενῆς | σκύμνον λεαίνης.
89. ἀλώμενος] δεδμημένος vel ἀνειμένος F. W. Schmidt.
96. εἰς ὄργην πεσών] Cf. Monost. 71. θυμὸς εἰς ὄργην πεσών. γὰρ ὄργῃ δῆμος εἰς θυμὸν πεσών Naber.
97. ὁμοῖον ὥστε —] Cf. Aesch. Agam. 1311. ὁμοῖος ὥσπερ ἐκ τάφου πρέπει.
- 8 sq. Cf. 706 sq. Fr. 340, 2. Κύπρις γὰρ οὐδὲ νουθετου- αλᾷ· | ἦν δ' αὖ βιάζῃ, μᾶλλον εἰτείνειν φιλεῖ. Soph. Ant. praecipue 716. αὐτως δὲ ναὸς ὅστις ἐγκρατὴ πόδα | τείνας μὴδὲν ὑπτίοις κάτω | στρέψας τὸ λοιπὸν (πλοῖον?) σέλμασιν ται.
8. εἰ δ' ἡσύχως τις αὐτὸς ἐντείνοντι μὲν mss. εἰ δ' ἡσυχὸς τις ντείνοντα (αὐτὸν ἐντείνοντι Stob.) μὲν — Elmsl. ad Her. 7. E. 930., supplens ὁρῶν aut εἰδώς, ut in 800. Corrigendum — τὸν πόδ' ἐνταθέντ' ἄγαν —, aut εἰ δ' ἡσύχως αὐτῷ εἰνοντί τις | χαλῶν ὑπέλκοι, aut potius εἰ δ' ἡσύχως αὐτῷ νων ἄγαν —. Cf. 706. καὶ ναῦς γὰρ ἐνταθεῖσα πρὸς βίαν βαπεν. Soph. Ant. 715. Ineptum certe hic est μὲν, cui quod respondeat.
1. ἀνῇ πνοᾷ] Qu. ἀνῇ πνοῆς. Cf. ad Arist. Acharn. 347. πνοή. Cf. Soph. Phil. 639. ἐπειδὴν πνεῦμα τοῦκ πρῶρας 1 ἀνῇ πνέων.
2. ὅσον θέλεις] οἶον θέλεις Cobet. Recte. Cf. Hel. 1300. γγχανῶν οἶων σε χροί. Sed Iph. A. 995. ἦ μὴ παρούσης ὕξομαι σέθεν.

704. τ' ἐγὼ] τέ σοι Dind. F. W. Schmidt.

705. τῷ λίαν χρῆσθαι καλῶς] μὴ λίαν τείναι κάλως F. W. Schmidt.

706. καὶ ναῦς γὰρ ἐνταθεῖσα πρὸς βίαν ποδὶ | ἔβαπεν] Pr. ποδὶ fortasse πόδα. ἐνταθεῖσα — ποδὶ] Anglice, with her sheet hauled tight. Cf. Eur. Fr. 340, 2. ἦν δ' αὖ βιάζῃ, μᾶλλον ἐντείνειν φιλεῖ (Κύπρις). Soph. Ant. 715. αὐτως δὲ ναὸς ὅστις ἐγκρατὶ πόδα | τείνας ὑπέκει μὴδὲν ὑπτίους κάτω | στρέψας τὸ λοιπὸν (πλοῖον?) σέλμασιν ναντίλλεται. Apoll. Rhod. II. 931. Qu. Smyrn. IX. 43.

ποδὶ] Fort. πόδα. Sed cf. Bacch. 683. ἡὔδον δὲ πᾶσαι σώμασιν παρεμμένοι. Soph. O. R. 25. φθίνουσα μὲν κάλυξιν ἐγκάρποις χθονὶς.

707. ἔβαπεν] Intransitive. Cf. Soph. Tr. 573. ἡ μελόγχοις ἔβαπεν ἰός. ἦν χαλᾷ πόδα] Anglice, if she (one) slacket the sheet. Cf. Iph. T. 1135. Eq. 436. τοῦ ποδὸς παρίει. 440. τοὺς τερθορίους παρίει. Epicrat. com. III. 372. καὶ τοὺς κάλως ἔκλινε καὶ χάλα πόδα. Trag. adesp. 341. μικρὸν δὲ ποδὸς χαλάσαι μεγάλῃ κύματος ἀλκῇ. Sc. ὁ κυβερνήτης. Non igitur necessaria est correctio ἦν χαλᾷς πόδα. χαλᾷ] χαλᾷς Herw. Idem pro πόδα πάλιν conjicit. Contrarium est τείνειν πόδα. Cum hoc loco cf. similem Soph. Ant. 715. Cf. etiam ad Aesch. Ag. 557.

709. δεῖ δέ μ'] Lege δεῖ δ' ἐμ'.

713. στήσαι τροπαῖα τῶν κακῶν] Cf. Aesch. Sept. 276. ἐπιχομαι | θήσιν (στήσιν?) τροπαῖα τῶν κακῶν.

714. Qu. οὐ γάρ ποί' Ἀργείους ἄν (pro Ἀργονος γαῖαν) — Ἀργονος γαῖαν] Ἀργονος εἵνεκ' F. W. Schmidt. εἰς τὸ μαλθακὸν προσηγόμεσθα] Cf. Hel. 977. εἰς τὸ θῆλυ τρεπόμενος. Her. 438. Med. 393. 402. Hec. 516. εἰς τὸ μαλθακὸν] Cf. Arist. Vesp. 714 ἥδη μαλθακὸς εἰμι. Pl. 488. Ran. 595. Nub. 727. Soph. Aj. 594.

715. προσηγόμεσθα] προσηγέ μ', ἴσθ', ἄν Weckl.

720. τὰ δ' Ἀγαμέμνονος] Agamemnonis beneficia.

723. ὅπη] ὅποι Elmsl. ad Her. 595. ὅπη τραπόμενος. Runt. Cf. Med. 359. ποῖ ποτε τρέψει; Hipp. 1066. ποῖ τρέφομαι; He. 1099. ποῖ τράπωμαι;

724. καταφυγὴ σωτηρίας] Cf. 1203. σωτηρίας ἐπαλξιν.

727. ἠδεῖαν ὄψιν] Cf. Herc. 323. ὥς μὴ τέκν' εἰσίδοιμεν, ὄψιν θείαν. Bacch. 1230. λεύσσω γὰρ αὐτήν, ὄψιν οὐκ εὐδαίμονα.

730. τὸν δ' ἰδὼν] Qu. οὐκ ἰδὼν δ' —. Vel ἀκούσας ἀνέμμεντα καὶ σαφῶς.

735. συγκατασκάπτους] Cf. Aesch. Sept. 222. τῶν ἀνδομαίμων συγκατασκάπτῃν.

736. εἷς με aliquot codd. Quod fortasse verum esse arbitrat Elmsl. ad Iph. T. 64., coll. Bacch. 804. οἷμοι, τόδ' ἥδη δόλιον εἷς με μηχανᾷ. El. 347. ἤκουσ' Ὀρέστου πρὸς με κήρυκες λόγιον. Aesch. Eum. 101. οὐδεὶς ὑπὲρ μου δαιμόνων μνηστέται. Arist. Vesp. 1358. ταῦτ' οὖν περὶ μου δέδοικε, μὴ διαφθαρεῶ.

737. εἰκότως] ἔστ' ἔπος F. W. Schmidt. εἰκότως, κακῆς —] ἰκός ἦν κακῆς — Seager in Class. Journ. XIX. 79. εἰκός, ὥς — Iph. T. 881.). Qu. εἰκός ἦν.

740. ἐφωράθη φίλοις] Qu. ἐφάνθη τοῖς φίλοις.

742. οὐκ ἐκείνος] Sub. ἐκείνην. V. Elmsl. ad Her. 131. Qu. ἄλλ' ἐκείνη γ' αὐτόν etc. Schol. κωμωδεῖται ὁ στίχος διὰ τὴν ταυ-
ότητα. Cf. Com. anon. 491.

746. μή μ' ἰδεῖν θανόντ'] μή μ' εἶν θανεῖν Gent. in Mnem.
741. μή μὲ περιδεῖν θανόντα καὶ — Herw., qui tamen vul-
atam defendit versibus 1339 sq. et Med. 712.

747. πρόσφορόν τι πρὸς τὰδ' εἶπε; F. W. Schmidt.

749. τοῦτο πάντ' ἔχω μαθὼν] Cf. Rhes. 605. τοῦτον κατακτὰς
ἀντ' ἔχεις. Soph. Ant. 498. τοῦτ' ἔχων ἀπαντ' ἔχω. Arist. Lys.
29. ἤδη πάντ' ἔχω. Av. 1543.

752. αἰσθάνη] εὖ σταδμᾷ malit F. W. Schmidt, coll. Soph. O. R.
111. κῆδος] κείνος F. W. Schmidt.

754. οὐ γὰρ αἰχμητῆς —] Cf. Timoclem apud Athen. IV.
16 A. ἐν ταῖς γυναιξὶ λαμπρός, οὐκ ἐν ἀνδράσι. Soph. El. 302.

766. πολίταις ἐπιφέρων ἐγκλημά τι] Cf. Herod. I. 138. τὴν
τὴν αὐτὴν ἐπιφέροντες. Isocr. Or. XV. 253. Arist. Ran. 1253.
' ἄρα μέμνιν ἐποιοεῖ ἀνδρὶ etc.

767. συνηράμην] Cf. Rhes. 494. μνηρίων στρατηλάταισιν οὐ
ναίρεται δόρυ. Prom. 650. καὶ ξυναίρεσθαι Κύπριν | θέλει (σοι).

769. οἷστέον τάδε] Cf. Ion. 1260. οἷστέον δὲ τὴν τύχην. Με-
εω τρόποισι χρώμεθ'] Cf. Arist. Eq. 889. τοῖσιν τρόποις τοῖς
πιν ὥσπερ βλαντίοισι χρώμαι.

772. κακούργους] πανούργους Nauck.

774. ἐς κοινὸν λέγειν χρή] Cf. Herc. 86. λέγ' ἐς τὸ κοινόν.
Ien. 1236. λέξαντες Ἀργείοισι Καδμείοισι τε | εἰς κοινόν. Arist.
457. λέγ' εἰς κοινόν. Virg. Aen. XI. 335. 'consulite in medium.'

779. ἐλπίς — σωθῆναι] Cf. Iph. T. 1016. νόστον ἐλπίζω λα-
Alc. 147. ἐλπίς μὲν (γὰρ?) οὐκέτ' ἐστὶ σώσασθαι βίον; Fort.
εἶναι. Cf. Soph. Aj. 606. O. C. 385. El. 810. 952. Ant. 897. 1246.
σωθῆναι κακῶν] Cf. Med. 360. σωτήρα κακῶν. Or. 442. κατα-
ις — κακῶν. Soph. Phil. 919. σώσαι κακοῦ — τοῦδε (σε).
[opus est correctione σωθῆναι 'κ κακῶν. (Hipp. 705. ἀλλ'
κάκ τῶνδ' ὥστε σωθῆναι, τέκνον.)

780. εἰ τύχοι, γένοιτ' ἄν] Cf. Plat. Theag. 129. ἤξω δὲ ὀλίγον
ον, εἴαν τύχω.

782. τῷ δοκεῖν εὖχον μόνον] Leg. τόδε δοκεῖν εὖχον μόνον.
τῷ δοκεῖν γ' εἰ καὶ μόνον.

784. καὶ τίς ἄν γέ μ' οἰκτίσει; Leg. καὶ τίς ἄν τόνδ' οἰκτί-
aut potius καὶ τίς ἄν μ' ἐποικτίσει;

788. οἰωνός μέγας] οἰωνός μέλας F. W. Schmidt. Cf. ad Soph.
987. καὶ μὴν μέγας γ' οἰωνός (ὀφθαλμός vulg.) οἱ πατέρες

Fort. οἰωνός κακός.

789. τῷ χρόνῳ δέ] καὶ χρόνῳ γε Heims. τῷ χρόνῳ τε Herw.

790. κείνῳ μοι μόνον πρόσαντες] Cf. Med. 381. ἀλλ' ἐν τί μοι πρόσαντες. 305. Iph. T. 1012.

793. τόδ' οὖν ἔγω] Ut alibi ἔγω, Med. 798. 819. Her. 456.

795. ἔρπε νυν οἶαξ ποδός μοι Monk. ad Alc. 1096.

796. ὥς τί δὴ τόδε;] Qu. ὥς τί δὴ θέλων; ut in Iph. T. 558. Med. 682. σὺ δ' ὥς τί χρηζὼν τήνδε ναυστολεῖς χθόνα; Ion. 537. ὥς τί δὴ φεύγεις με; Rhés. 99. Soph. O. R. 1174. ὥς πρὸς τί χρείας;

798. μηδ' ἴδοιμι] μὴ εἰσίδοιμι F. W. Schmidt. Lege μὴ ἴτιδοιμι.

800. περιβαλὼν — πλευρᾷ] Cf. Iph. A. 632. πρὸς στέρνα πατρὸς στέρνα τὰμὰ περιβαλῶ. περιβαλὼν πλευροῖς —] προσβαλὼν — F. W. Schmidt, coll. Hec. 410. δὸς καὶ παρειὰν προσβαλεῖν παρηΐδι. παραβαλὼν — Naber. Frustra. Cf. Plat. Symp. p. 191. περιβάλλοντες τὰς χεῖρας καὶ συμπλεκόμενοι ἀλλήλοις ἀπέθνησκον ὑπὸ λιμοῦ.

802. ὀρήσω] Qu. ὀδηγῶ, vel πορεύσω. ποῦ γὰρ ὦν δείξω φίλος —;] Cf. Iph. A. 406. δείξεις δὲ ποῦ μοι πατρὸς ἐκ ταύτου γεγώς; Med. 548. ἐν τῷδε δείξω πρῶτα μὲν γεγώς σοφός, etc. Soph. O. R. 390.

803. εἴ σε μὴ — ἐπαρκέσω] ὀρῶν aut εἰδῶς supplet Elmsl. ad Her. 7. quem vide etiam ad 693. Cf. Suppl. 327. ὥς οὔτε ταρβῶ ξὺν δίκῃ σ' ὀρμώμενον. Soph. Aj. 136. σὲ μὲν εὖ πράσσουσι' ἐπιχαίρω. Arist. Eq. 783. Sed offendit accusativus post ἐπαρκέσω. Dativum enim semper, ni fallor, regit verbum ἐπαρκεῖν hoc sensu. Cf. Hec. 985. μὴ πράσσουσιν εὖ φίλοις ἐπαρκεῖν. Fr. 311, 2. ξένοις ἐπήρκεις. Cycl. 300. πέπλοις ἐπαρκέσαι. Qu. εἴ τι μὴ — ὄντι (σοι) — ἐπαρκέσω. Vel εἴ σε μὴ — συμφοραῖσι ῥύσομαι. Vel ἦν σε μὴ — ἐπωφελῶ.

804. τοῦτ' ἐκεῖνο] Cf. Hel. 622. τοῦτ' ἔστ' ἐκεῖνο· | συμβεβᾶσιν οἱ λόγοι | οἱ τῆσδ' ἀληθεῖς. Med. 97. τόδ' ἐκεῖνο, φίλοι παῖδες. Arist. Ach. 41. τοῦτ' ἐκεῖν' οὐγὼν ἔλεγον. Lys. 240. κτᾶσθ' ἐταίρους] Delenda videtur virgula vulgo posita post ἐταίρους. Sensus enim est, κτᾶσθε (ὥς) ἐταίρους μὴ τὸ συγγενὲς μόνον (i. e. τοὺς συγγενεῖς μόνον), ἀλλὰ καὶ τοὺς θυμαίους. Cf. Arist. Ran. 701. πάντας ἀνθρώπους ἐκόντες συγγενεῖς κτησώμεθα. Thuc. III. 82. καὶ μὴν καὶ τὸ συγγενὲς τοῦ ἐταιρικοῦ ἀλλοτριώτερον ἐγένετο διὰ τὸ etc.

805. ὥς ἀνὴρ] εἰς ἀνὴρ Herw. ὦν] εἰς Pal. Neutra correctione opus est. ὅστις τρόποισι συντακῇ] Cf. Arist. Ran. 1163. ἔλθεῖν μὲν εἰς γῆν ἔσθ' ὅτῳ μετῇ πάτρας. συντακῇ] συντρέχει Wakef. S. C. § 76., coll. 1221. καὶ γὰρ χρόνον τὸ μῆκος αὐτὸ συντρέχει. Frustra. Cf. Fr. 296, 2. κακῷ κακὸς δὲ συντέτρεκεν ἡδοναῖς. Fr. 909, 3. πᾶσα γὰρ ἀγαθὴ γυνή, | ἥτις ἀνδρὶ συντέτρεκε, σωφρονεῖν ἐπίσταιται. Plat. Symp. 192 E. ἐθέλω ὑμᾶς συντῆξαι καὶ συμφοῦσαι εἰς τὸ αὐτὸ, ὥστε δύο ὄντας ἓνα γεγονέναι.

806. *μυρίων κρείσσων* —] Cf. Iph. A. 1394. *εἰς ἀνὴρ κρείσσων ναϊκῶν μυρίων δρᾶν φάος.*

809. *Σιμωνιτίοις ὀχετοῖς*] Cf. Iph. A. 767.

810. *πάλιν ἀνῆλθ'*] Anglice, has gone back.

814. *θoinάματα* —] Cf. Ion. 1495. *οἶωνῶν — φόνευμα θoίμα τ'.* Aesch. Suppl. 800. *κυσὶν θ' ἔλωρα κάπιχωροῖς ὄρνισι ἔπνον.* Soph. Aj. 1065. *ὄρνισι φορβή.*

815. *γενναίων*] *δειλαίων* F. W. Schmidt.

819. *τὸ καλὸν οὐ καλὸν*] Cf. Soph. El. 1087. *τὸ μὴ καλὸν θοπλίσασα.* Ant. 371. *ὅτω τὸ μὴ καλὸν ξύνεστι.*

820. *τεμεῖν — χρῶα*] Cf. v. *ταμεσίχροος* (Hom.).

821. *δὲ*] Qu. *τε.* *μελάνδετον — ξίφος*] Cf. 1148. *φάσγανον μέλαν.* 1472. *μέλαν ξίφος.* Fr. 373, 2. *φασγάνου μελανδέτου.* Th. Aj. 231. *κελαινοῖς ξίφεσιν.* Tr. 856. *ἰὼ κελαινὰ λόγχα — δορός.*

822. *ἐς αὐγὰς*] Leg. *ὑπ' αὐγὰς*, ut in Hec. 1154. *ὑπ' αὐγὰς σδε λεύσσουσαι πέπλους.* *ἀελίοιο*] Cf. El. 465. Similiter *Πριάο*, Tro. 838. *τροχηλάτοιο* Herc. 123. *Ἄϊδαο* Alc. 126.

823. *τὸ δ' αὖ κακουργεῖν*] Cf. Soph. Tr. 545. *τὸ δ' αὖ ξυνοικεῖν.* *αινολίς*] *μὴ καλὴ* Apitz. ad Soph. Tr. 575. *μεγάλῃ*] γρ. *ποι-Μ. μαινόλις* Herm. Pors. Dind. Quae vox nusquam apud ipidem occurrit. *Lege γίγνεται.* Requiritur creticus.

825. *φασγάνου* (pro *θανάτου* δ') *ἀμφὶ φόβῳ* Herw., qui ne δ' neque γὰρ huic loco convenire putat. Cf. v. str. 805. *ινάτου — ἀμφὶ φόβῳ*] Prae formidine mortis. Cf. Soph. 147. *ἀμφὶ θυμῷ* (prae iracundia).

832. *τίς ἔλεος*] Cf. 333. *τίς ἔλεος, τίς ὁδ' ἀγὼν φόνιος* *ἐρ- —;*

833. *ματρόκτονον αἷμα*] Cf. 1649. *δικὴν ὑπόσχεσ αἵματος μη-όνου.* Bacch. 139. *αἷμα τραγόκτονον.* *αἷμα χειρὶ θέσθαι*] *χειρὶ δρέπεσθαι* Wecklein. *αἷμα χειρὶ δεῦσαι* F. W. Schmidt, Nauck. ad Aj. 376. Sed cf. O. C. 542. *ἔθου φόνον.* Bacch. *ἀλλ' αἷμα θήσεις.*

334. *δ γ'*] Qu. *ὁδ'.*

335. *βεβάκκενται μανίαις*] Cf. 36. Bacch. 33. Herc. 878. *μα-λύσσαις χορευθέντ' ἀναύλοις.*

336. *θήραμα, φόβῳ* | *δρομάσι δινεύων* (intrans.) *βλεφάροις* ig.

340. *χρυσεοπηγήτων φαρέων*] *χρυσοπηγήτων* — Herm. Malim *πηγνίστων* —, a verbo *πηγνίζεσθαι*. Confer apud nostrum *χρυσίλος, χρυσεοβόστρυχος, χρυσεόνωτος, χρυσεόκυκλος, χρυσεο-ος, χρυσεοφάλαρος, χρυσεόστολος, χρυσεότυπος, χρυσεοσάν-χρυσεόστενκτος.* Cf. Andr. 832. *λεπτόμιτον φάρος.*

341. *πατρῶων παθέων ἀμοιβάν*] Cf. Herc. 225. *ποντίων κα-των* | *χέρσου τ' ἀμοιβάς.* Hesiod. Op. 334. *ἐργων ἀντ' ἀδίκων ν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν.*

845. *θεομανεῖ λύσση*] Cf. 79. Ion. 1402. *θεομανής*. Aesch. Sept. 653. *ὦ θεομανές*.

846. *ἥκιστα*] Sc. *δαμείς* etc.

848. *δώσων*] *ἔσιων* F. W. Schmidt. Qu. *θρέξων* (*ἀγῶνα*). Cf. 868. *ἀγῶνα θανάσιμον δραμούμενον*. Vel *θενσόμενος*, *ῶ* —. Vel *δυσόμενος*, *ῶ* —. (Ut *δύσονται ἀγῶνα* apud Hom.) *Falsum esse δώσων ostendit articulus τόν*.

850. *οὐ μακρὰν*] I. q. *οὐκ ἐς μακρὰν*. Cf. Tro. 412. *οὐ μακρὰν δέξεσθῃ μ' ἤκω δ' ἐς νεκρούς*.

858. *ἐξετηκόμην γόοις*] Cf. ad Hec. 434. *ἐκτέτηκα καρδίαν* | *θρήνοισι μητρὸς*.

860. *τὸ μέλλον* —] I. e. *ἐγοώμην*. Cf. ad Phoen. 1549.

862. *κάπεκύρωσεν θανεῖν*] Cf. Soph. El. 793. *ἤκουσεν ὧν δεῖ κάπεκύρωσεν καλῶς* (*Νέμεσις*).

864. *πνεῦμ' ἀπορρηξαί με δεῖ*] Cf. Tro. 758. *πνεῦμ' ἀπορρηξείς σέθεν*. Iph. T. 974. *βίον ἀπορρηξείν θανών*. Aesch. Pers. 507. *πνεῦμ' ἀπέρρηξεν βίου*.

866. *ἐτύγχανον μὲν ἀγρόθεν* —] Haec *παρωδεῖ* Alcaeus comicus Fr. 19. *ἐτύγχανον μὲν ἀγρόθεν* (*ἐξ ἀγρῶν?*) *πελάνους φέρων* | *εἰς τὴν ἑορτὴν τοῖς θεοῖσιν εἴκοσι*, | *δρῶ δ' ἄνωθεν γάρραρ' ἀνθρώπων κύκλῳ* (ita enim conj. Kock).

869. *καὶ μ' ἔφερβ' ὁ σὸς φίλος* | *πένητα μὲν, πιστὸν δὲ γενναίοις δόμοις* F. W. Schmidt. *μ' ἔφερβε σὸς δόμος*] Cf. Ion. 323. *βιωμοί μ' ἔφερβον οὐπιῶν τ' αἰεὶ ξένος*.

876. *ἀνεπτέρωκε*] Cf. Suppl. 89. *φόβος μ' ἀναπτεροῖ*. Aesch. Cho. 218. *ἀνεπτέρωθης*. Arist. Av. 1445. *ἀνεπτέρωσθαι καὶ πεποτῆσθαι τὰς φρένας*.

878. *ἀγῶνα* —] Cf. Iph. A. 1334. *δεινὸς ἀγῶνας διὰ σὲ δεῖ κεῖνον δραμεῖν*.

879. *δρῶ δ' ἄελπτον φάσμ'*] Cf. Soph. Trach. 693. *φάσμα δέρομαι ἄφραστον* etc.

881. *παρειμένον νόσῳ*] Cf. Cycl. 587. *ὑπὸ παρειμένους*. Herc. 1043. Bacch. 635. *κόπον ὑπο* — *παρεῖται*. 682. *σώμασιν παρειμένα*. Phoen. 866. *κόπῳ παρεῖμαι γοῦν* (*γυῖ?*). *κατηφῇ*] Cf. Med. 1012. *τί δὴ κατηφῆς* (*κατηφές?*) *ῥμμα*;

882. *φίλῳ*] Qu. *φίλον*.

889. *τοῖς δυναμένοις ὧν δεῖ*] Cf. Hec. 1164. *ὁ δ' αἰεὶ ξυντυχὼν ἐπίσταται*. Aesch. Prom. 973. *θῶπτε τὸν κρατοῦντ' αἰεὶ*. Thuc. I. 3. *τὰς αἰεὶ πληρουμένας ἐξέπεμπον*. I. 2. *βιαζόμενοι ὑπὸ τῶν αἰεὶ πλειόνων*. II. 11.

892. *λόγους ἐλλίσσων*] Cf. ad Arist. Ran. 827. *γλῶσσ' ἀνελοσομένη* (Euripides). Plat. Phil. 15 E. *λόγον* — *ἀνελλίτων καὶ διαμερίζων*.

894. *ἐδίδου*] Fort. *ἐτίθει*.

895. ἐπὶ τὸν εὐτυχῇ] Sc. τοῖχον. Cf. Fr. 92. οὐ γὰρ ποτ' ὄν Σθένειλον εἰς τὸν εὐτυχῇ | χωροῦντα τοῖχον τῆς δίκης (δίκης ?) ἀποστερεῖν. Arist. Ran. 536. μετακλίνδεν αὐτὸν ἀελ | πρὸς ν εὐ πράττοντα τοῖχον. Plut. Mor. 20 C. οὐ γὰρ ἀποκλίνειν ἀπαν- ; εἰς τὸν αὐτὸν τοῖχον etc.

896. ἀστούς περιβαλεῖν κακῶ τινι] Ut κακῶ περιπεσεῖν dicitur.

897. πόλεος] πλείστον feliciter F. W. Schmidt.

900. Cf. Hom. Il. 5, 819. οὐ μ' εἰς μακάρεσσι θεοῖς ἀντικρὺν γασθαι | τοῖς ἄλλοις, ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη | ἔλθῃσ' πόλεμον, τὴν γ' οὐτάμεν (sc. ἐκέλευες).

901. ἐπερρόθησαν δ' —] Cf. Phoen. 1253. πάντες δ' ἐπερρό- ταν Ἀργεῖοι τάδε -- ὡς δίκαι' ἡγοῦμενοι. Hec. 551. Soph. Tr. 1. ὅς αὐτὸν — λόγοις ἐπερρόθησε etc. Fr. 695. ἐπερρόθει — κεκτημένην.

902. τῶνδ'] Leg. τῶδ'.

903. ἀθυρόγλωσσος] Cf. Bacch. 386. ἀχαλίνων στομάτων. Fr. 4. ἀχάλιν' ἔχουσι στόματα. Arist. Ran. 838. ἔχοντ' ἀχάλινον πτὲς ἀθύρωτον στόμα.

904. ἡναγκασμένος] ἐξωγκωμένος Heims. ἐξηκασμένος Naber. lectum. Fort. ἐμβεβλημένος, vel ὑποβεβλημένος, vel εἰσωθις, vel ὀνομασμένος, vel simile quid. Cf. ad Arist. Ran. 970. ἵτος, ἀλλὰ Κεῖος.

906. πιθανὸς] ἱκανὸς Heimsoeth. ἔτ' αὐτοὺς] ἔτ' ἀστούς k. εταίρους aut ἀπείρους F. W. Schmidt.

907. ἡδὺς τοῖς λόγοις] Malim ἡδύς τις λόγοις. (Ita Musgr. Herw. etc.) Vel ἡδὺς ἦν λέγων.

910. αὐθις] Posthac, deinceps. Cf. Alc. 1152. Hipp. 312. 892.

912. ἰδόνθ'] Qu. κρίνονθ'.

914. δς] Fort. δ δ'. Sed cf. 913.

919. χραίνων] Radens. Anglice skimming, grazing. Qu. ον.

920. αὐτουργός, οἷπερ —] Sic Hel. 440. Ἑλλήν πεφυνκώς, οὐκ ἐπιστροφαι etc. Suppl. 867. ἀληθής ἦν φίλος — ὦν ὅς οὐ πολὺς. Arist. Fr. 333 Bl. Dinarch. I. 114. εἰ δὲ δῆτωρ αἰτηγός, οἱ — συνηγοροῦσιν etc. Plat. Resp. VIII. p. 204. ροποιὸς ἀνὴρ, οὗς δὴ καὶ ἐπαινεῖ τὸ πλῆθος. Theocr. XXV. οὐ μὲν γὰρ τις ἐπήλυθε νοῦσος ἐκείνου | βουκολίους, αἶτ' ἔργα θείρουσι νομήων. Hom. Od. 5, 438. 15, 183. Fort. οἷπερ νοι.

21. χωρεῖν δμόσε τοῖς λόγοις] Cf. Plat. Resp. X. 517 B. ἐὰν τις δμόσε τῷ λόγῳ τολμᾷ ἵεναι, etc. θέλων] Nonnihil tum.

23. ἡθέλησε] ἡξίωσε aut οὐκ ὤκνησε Herw.

26. ὀπλίζεσθαι χεῖρα] Cf. Neophron. trag. 2, 13. ὦ χεῖρες | πρὸς ὅλον ἔργον ἐξοπλίζόμεσθα.

937. ἡ γυναιξί] Leg. ἡ εἰ γυναιξί.
 938. τοῦναντίον —] Cf. Arist. Pl. 15. τοῦναντίον δρῶν ἢ προσῆκ' αὐτῷ ποιεῖν.
 943. ἀλλ' οὐκ ἔπειθε καίπερ (pro ἔπειθ' ὄμιλον) εὖ δοκῶν λέγειν Heimsoeth. Non male.
 946. πετρουμένους] πετρούμενος recte Elmsl. ad Her. 60.
 960. κατάρχομαι στεναγμόν] Cf. Hec. 685. κατάρχομαι νόμον βακχεῖον. Hom. Od. 3, 445.
 961. τιθεῖσα λευκὸν ὄνυχα διὰ παρηγίδων] Cf. Phoen. 1351. ἐπὶ κάρᾳ λευκοπήχεις κτύπους χεροῖν. λευκὸν] λευκῶν Her. coll. Med. 913. λευκὴν — παρηγίδα. Recte.
 963. κτύπον τε κρατὸς] Cf. Phoen. 1351. ἐπὶ κάρᾳ λευκοπήχεις κτύπους χεροῖν. Andr. 1211. κάρᾳ κτύπημα χειρὸς ὀλοῖν Phoen. 1575. ψυχρὰν λοιβὰν — ἀν' ἑλαχ' Ἄιδας.
 966. οἶδαρον ἐπὶ κάρᾳ —] Cf. El. 148. χέρα τε κρατὶ ἐπὶ κούριμον τιθεμένα. Tro. 279. ἄρασσε κρατὰ κούριμον. ἐπὶ κάρᾳ (non κάρᾳ) Elmsl. in Class. Journ. XVI. 429. Qui κούριμον ad κάρᾳ referendum monet.
 971. βέβακε — οἴχεται] Cf. Tro. 259. βέβαχ' ἃ δίσποππος οἴχομαι ἃ τάλαινα.
 974. φθόνος —] Cf. ad Alc. 1135. εἰλε] Fort. ἔβαλε. Cf. Eur. El. 902. μὴ μέ τις φθόνῳ βάλλῃ.
 979. ἕτερα δ' ἐτέροις ἀμείβεται πῆματα] Cf. Hipp. 1108. αἴω γὰρ ἄλλοθεν ἀμείβεται· μετὰ δ' ἵσταται ἀνδράσιν αἰὼν πολιτείας· τοις αἰ. Alc. 896. συμφορὰ δ' ἐτέρους ἕτερα πιέζει φανεῖσα θνητῶν El. 1093. εἰ δ' ἀμείβεται φόνον δικάζων φόνος. Med. 1266. ἀσμενῆς φόνος ἀμείβεται. Hec. 684. ἕτερα δ' ἀφ' ἐτέρων κατὰ κακῶν κυρεῖ.
 981. βροτῶν —] Cf. Thuc. III. 59. ὥς ἀσπάθμητον τὸ τῆς ξυμφορᾶς. Arist. Av. 169. ἀνθρωπος — ἀσπάθμητος.
 982. μόλοιμι — ἔν' — ἀναβοάσω] Eadem constructio est Iph. T. 439. Suppl. 621. Hel. 178. Hom. Od. 18, 202. Cf. ad Suppl. Aj. 1222. μέσον] μέσῳ Madvig. Qu. τὰν οὐρανοῦ μέσον —.
 983. ἀλύσει χρυσέαισι — βῶλον] Huc respici videtur in Fr. 783. χρυσέα βῶλος.
 987. οἶ] ὅς (aut οἷας) Madvig.
 988. πιανόν — δίωγμα πάλων] Cf. Iph. T. 193. ἔπιοισιν παναί;
 990. πελάγει] Qu. πελάγεα vel πελάγια.
 991. Μυρτίλου φόνον] I. e. cadaver. Cf. Soph. Aj. 546. νεοσφαγῇ — τόνδε προσλεύσσω φόνον. Infra 1358. τὸν Ἑλένη φόνον.
 998. ὁπότε] Qu. εὐτ'. ἀρὸς — τέρας] Cf. Hipp. 1247. τὸ δύστηνον τέρας | ταύρου.
 1001. τό τε περωτὸν —] Leg. τε τὸ —.
 1003. Leg. τὰν πρὸς ἐσπέραν. Cf. 1260. ὅς πρὸς ἐσπέραν φέρεται.

- [004. προσαρμόσασα] μεθαρμόσασα Blomf. Gloss. Prom. 317. Schol. μεταλλάξασα.
- [005. Qu. δρομήματα Πλειάδος. Cf. Iph. A. 7. τῆς ἐπαπό-Πλειάδος. Rhcs. 529. ἐπτάποροι Πλειάδες αἰθέριαι.
- [007. ἀμείβει] Sc. Ζεύς.
- [008. ἐπώννυμα δεῖπνα Θυέστου] Cf. Soph. El. 283. πατρός | υστάλαιναν δαῖτ' ἐπωνομασμένην.
- [013. κατακυρωθεῖς] Cf. Soph. Ant. 935. μὴ οὐ τάδε ταῦτη υροῦσθαι.
- [014. ἀπαλλάξω] ἀπαλλάξων duo codd. prob. Naber.
- [017. κηδοσύνῳ] Cf. ταρβόσυνος, δεσπόσυνος. παρὰσειρος] σειραφόρος. Cf. Aesch. Ag. 841. μόνος δ' Ὀδυσσεὺς — ἦν τειραφόρος.
- [020. οἷ γόν' αὖθις] Qu. οἷμοι μάλ' αὖθις. Cf. ad Soph. 16. σ' ἰδοῦσ' ἐν ὄμμασι] Hipp. 1260. ἰδὼν ἐν ὄμμασιν - . Soph. Trach. 241. ὦν ὄραξ ἐν ὄμμασιν. 748. ἐν ὄμμασι δορκῶς. Ant. 760. Hom. Il. 1, 587. μὴ σε — ἐν ὀφθαλμοῖσιν ι. Theocr. IV. 7.
- [022. ἀφείσα — γόους] I. q. παρεῖσα (Suppl. 111. πάρες γόνον). τριο sensu ἀφιέναι γόους legitur El. 59. γόους τ' ἀφίημι' αἰθέρ' γαν πατρί.
- [025. φέγγος εἰσορᾶν θεοῦ] Cf. Alc. 722. φίλον τὸ φέγγος τοῦ θεοῦ, φίλον. Suppl. 208. 469. Med. 352.
- [029. ὦ μέλεος —] Cf. Hec. 425. ὦ τῆς ἀώρου θύγατερ τύχης.
- [030. θανάτου τ' ἀώρου] Cf. Fr. 392, 4. θανάτους τ' ἀώρους. 68. Iph. A. 1218.
- [031. μὴ μοι περιβάλλης ἀνδροῖαν] Fort. προσβάλλης, i. q. ψῆς. Sed cf. Ion. 829. τυραννίδ' αὐτῷ περιβαλεῖν ἔμελλε γῆς.
- [034. περιβαλεῖν σωτηρίαν. Phoen. 189. δουλείαν περιβαλὼν.
- [032. ὑπόμνησιν] ὑπομνήσει Musgr. Recte, opinor.
- [033. μὴ στένειν] Imo μὴ οὐ στένειν. Et sic Herw. Cf. ad Tr. 742. δν οὐχ οἶόν τε μὴ (i. μὴ οὐ) τελεσθῆναι.
- [034. οἰκτρὸν] εὐκτὸν F. W. Schmidt. Vix placet scholiastae atio.
- [035. δεῖ δ' ἢ βρόχους] δεῖ δὴ βρόχους absque causa Elmsl. d. 326., coll. Hipp. 688. δεῖ με δὴ καινῶν λόγων. El. 71. με etc. βρόχους ἄπτειν κρεμαστοὺς] Cf. Hipp. 770. κρε- ἄνεται ἀμφὶ βρόχον.
- [036. ξίφος θήγειν χερί] ξίφος θιγεῖν χερί frustra F. W. dt. Fort. ξίφος λαβεῖν χερί, coll. Med. 1244. λαβὲ ξίφος. f. Ion. 1064. ἢ θηκτὸν ξίφος ὁ δαίμων ἐξάψει (ἢ ἔξάψει βρόχον ἀμφὶ δειρήν. Soph. Fr. 808, 2.
- [037. σύ νῦν μ'] Sc. κτεῖνε. Cf. Soph. Trach. 305. μηδ', εἴ σεις, τῇσδὲ γε ζώσης ἔτι.

1038. ὕβρισμα θέμενος τὸν —] Cf. Soph. Tr. 997. οἶαν μ' ἄρ' ἔθον λώβαν, οἶαν.

1039. ἄλλος τὸ μητρὸς αἷμ'. ἐγὼ σέ γ' (ἐγὼ δέ σ' v. l.) οὐ κτενῶ F. W. Schmidt. ἄλλος —] Cf. Iph. T. 979. ἄλλος τὸ κείνης αἷμα.

1040. αὐτόχειρι — τρόπῳ] αὐτόχειρι — μόρῳ Nauck. et Naber. coll. Med. 1281. αὐτόχειρι μοίρα. Phoen. 980. θάνατος αὐτόχειρ. Or. 947. αὐτόχειρι σφαγῆ. αὐτόχειρ σὺ θνήσχ' ἔτι βούλει τρόπῳ F. W. Schmidt.

1041. ξίφους] θράσους Herw., coll. 1084.

1043. εἰ τερπνὸν — χέρας] ἢ τερπνὸν — χέρας F. W. Schmidt.

1045. ὦ φίλιτα', ὦ —] Cf. Med. 1039. ὦ φιλιτάτη χεῖρ, φιλιτάτον δέ μοι στόμα. Soph. El. 1357. ὦ φιλιτάται μὲν χεῖρες (l. φιλιτάτας — χεῖρας) ἥδιστον δ' ἔχων | ποδῶν ὑψηρότητα. ποθεινὸν — ὄνομα] Cf. 1080. ὦ ποθεινὸν ὄνομ' ὀμιλίας ἐμῆς.

1046. ὄνομα] Qu. ὄμμα. Et sic Tyrwhitt. Cf. 1082. τῆς σῆς ἀδελφῆς] Qu. ταῖς σαῖς ἀδελφαῖς. Vel τῇδ' αὐτάδελφον.

1050. τάδ' ἀντὶ παίδων —] Cf. Aesch. Eum. 835. θήνη ποῶ παίδων καὶ γαμηλίου τέλους (ubi λέχους suadet Wakef., coll. h. l.).

1053. κέδρου τεχνάσματα] Cf. ad Alc. 365. ἐν ταῖσιν αἰταῖς γάρ μ' ἐπισκῆψω κέδροις — θεῖναι. Tro. 1141. ἀλλ' ἀντὶ κέδρον περιβόλων τε λατῶν | ἐν τῇδε θάψαι παῖδα. τεχνάσματα] Cf. 1560. Alia forma τέχνημα est Soph. Phil. 36. 928. Aesch. Fr. 322.

1054. φίλων ὥς ἐσπανίσμεθ'] Cf. Aesch. Pers. 1024. ἐσπανίσμεθ' ἀρωγῶν. 489. ὑπεσπανισμένους βορᾶς. Cho. 577. γόνου — ὑπεσπανισμένη. Soph. Aj. 740.

1056. ὥστε κοινωνεῖν τάφου] ὥστε καὶ νῦν δεῖν τάφου Herw. ad O. R. 261.

1066. κατανόντιον εὖ περιστεῖλον δέμας] Cf. ad Med. 1034. καὶ κατθανοῦσαν χερσὶν εὖ περιστελεῖν. 582. Soph. Aj. 821. Phil. 44.

1069. ἐν — σοι μομφὴν ἔχω] Cf. Tro. 558. νῦν — εἰς ὅσον ἡλθες (i. e. οἰκτεῖρεις). σοι μομφὴν ἔχω] Cf. Ion. 885. σοὶ μομφὰν αὐθάσω. Phoen. 780. ὥστε μοι μομφὰς ἔχειν.

1076. γάρ ἐστι] Scribe γὰρ ἐστι.

1077. ὦ δῶμα πατρὸς καὶ μέγας πλούτου λιμήν] Cf. Pers. 250. ὦ Περσὶς αἶα καὶ πολὺς (l. μέγας) πλούτου λιμήν.

1078. γάμων — ἐσφάλης] Cf. Soph. Tr. 1113.

1080. 1081. Inverso ordine legendi, opinor.

1082. ὦ ποθεινὸν ὄνομ' ὀμιλίας ἐμῆς] Cf. 1045. ὦ φίλιτα'. ὦ ποθεινὸν ἥδιστόν τ' ἔχων — ὄνομα etc. Qu. ὄμμ'.

1083. Cf. Hec. 427. χαίρουσιν ἄλλοι, μητρὶ δ' οὐκ ἔστιν τόδε.

1085. ἢ πολὺν λείπειν τῶν —] Cf. Hel. 1246. πῶς δὴ; λείμμαι τῶν ἐν Ἑλλήσιν νόμων. Soph. Aj. 543. ἔρποντι φωνεῖς ἢ λελεμμένῳ λόγων; Contra Iph. T. 815. ὦ φίλιτα', ἐγγὺς τῶν ἐμῶν κάμπτει φρενῶν.

ἄλμα — μὴ —] Cf. 46. ἔδοξε δ' Ἀργεὶ τῷδε μὴθ' μὴ πυρὶ δέχεσθαι, μῆτε (μηδὲ malit Elmsl.) προσ-
ῖς οὔτε — οὐ Med. 1346. Or. 41. μὴθ' ἄλμα
ὑμᾶ μου.

θερώσας τοῦμόν] Quidni ἐλευθερῶν ἐμαντόν?

ατέκτανον] Cf. Soph. Aj. 230. συγκατακτάς.

γε λέχος ἐπήνεσα] Cf. 1672. καὶ λέκτρ' ἐπήνεσ'

ἰο ἐρῶ καλόν ποτε —;] Cf. Suppl. 247. τί πρὸς
οὐς λέγων καλόν; Herc. 578. ἦ τί φήσομεν καλόν;
ἀρ —] Cf. El. 658. εἰ γὰρ θάνοιμι τοῦτ' ἰδὼν

] εἴ γε (?) Herw.

dicatur λύπην πικρὰν propter accusativum Ἑλένην.
κε dixisset poeta, addidisset Μενέλεω λύπη πικρά."

12.). Cf. Her. 70. Med. 1189. De constructione
11. 962. El. 1260. Andr. 291. Tro. 879. Herc. 323.
c. 1074.

τὸ γὰρ ἔτοιμόν ἐστιν, εἴ γ' ἔσται καλῶς] Qu. πῶς;
ἐστιν ἐκ γ' ἐμοῦ (vel ἐξ ἐμοῦ) πάλαι. Vel πῶς;
ἔτοιμόν ἐστί σοι πάλαι. εἴ γ'] Cf. 1513. Antiph.
VIII. 87. Demosth. de Cor. 294.

ἦ] Jam.

ν νυμφίον κεκτημένη] Cf. Iph. A. 461. Αἰδὴς νιν,
ύσει τάχα. Iph. T. 369. Soph. Ant. 653.

ρων] Malim ἐσόπτρων aut κατόπτρων. οἶους]
Schmidt.

ήριον] ἡβητήριον Naber, coll. ἐνηβητήριον Herod.
omp. 40. τῶν ἡβητηρίων τὰ κάλλιστα.

ἔρξας δις θανεῖν οὐχ ἄζομαι] Cf. Hor. C. III. 9. 15.
tiar mori.' Cf. Alc. 326. θάρσει· πρὸ τούτου γὰρ
u. Her. 600. δυοσημεῖν γὰρ ἄζομαι θεάν.

ε τιμωρούμενος] Cf. El. 1095. πατρὶ τιμωρούμενοι.
ατρὶ τιμωρουμένη. 349. ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μὴν —]
λλ' οὐδ' ἐγὼ μὴν πρόσθεν ἐνδώσω μέ σοι.

ν' ὅπως λέγεις] πέραινε σοὺς λόγους F. W. Schmidt,
Andr. 333. Med. 701.

ὥς θανούμενοι] Cf. Herc. 949. κἄθεινε κέντρον
ρερί. Aesch. Prom. 1022. ἐκερτόμησας δῆθεν ὥς
sed infra 1320. ὥς δῆθεν οὐκ εἰδνῖα τάξειργασμένα.
post οἴκους.

el. 1054. γυναικείους σ' ἂν οἰκισαίμεθα | — θρη-
ύσιον. Phoen. 772.

ἐκδακρῦσαι γ' —] Cf. Phoen. 1353. ὥστ' ἐκδα-

κρῦσαι γ', εἰ φρονοῦντ' ἐτύγγανεν. Aesch. Ag. 550. ὥστ' ἐκθακρύνειν (ἐνδ. vulg.) γ' ὄμμασιν χαρᾶς ὑπο. Arist. Lys. 512.

1123. Qu. ταῦθ' (sic) ἄπερ κείνη. Cf. ad Arist. Vesp. 621.

1126. τίς ὄλεθρος] πῶς σφαγὴ Herw., coll. schol. καὶ πῶς ἀναιροῦμεν αὐτὴν ἐμπροσθεν τῶν δούλων;

1129. αὐτὸ δηλοῖ τοῦργον] Cf. Andr. 264. τὸ δ' ἔργον αὐτὸ σημαίνει τάχα. Soph. Aj. 355. δηλοῖ δὲ τοῦργον ὡς ἀφροντίστως ἔχει. Fr. 352. ταχὺ δ' αὐτὸ δείξει τοῦργον ὡς λέγω σαφῶς. τείνει] Tendere. Cf. Iph. A. 410. μακρὰν ἔτεινον. Suppl. 720. οἱ δ' ἔτεινον ἐς πύλας.

1138. τυχεῖν] Qu. κυρεῖν.

1146. ἔχειν] Sc. Menelaum.

1147. μὴ γὰρ οὖν ζώην ἔτι] Cf. Suppl. 454. μὴ ζώην ἔτι, εἰ τέκνα τὰμὰ πρὸς βίαν νυμφεύσεται. Fort. μηκέτι ζώην ἐγώ.

1148. φάσανον — μέλαν] Cf. 1478. μέλαν ξίφος. 819. μελάνδετον ξίφος. Fr. 373, 2. φασγάνου μελανδέτου. Bacch. 628. ξίφος κελαινόν. Soph. Aj. 230. κελαινοῖς ξίφεσιν.

1149. κατὰσχωμεν] κατανύσσωμεν Herw., coll. 89. El. 1164.

1151. ἐνὸς γὰρ —] δυοῖν γὰρ Schneidewin ad Soph. El. 1318. Cf. Soph. Aj. 479. ἀλλ' ἢ καλῶς ζῆν ἢ καλῶς τεθνηκέναι | τὸν εὐγενῆ χρῆ. σφαλέντες] I. q. ἀμαρτόντες. Cf. ad Soph. El. 1320.

1155. φίλος σαφῆς] Cf. Herc. 55. σαφεῖς — φίλους. Fr. 928. φίλον πρίσασθαι χρημάτων πολλῶν σαφῆ.

1156. ἀλόγιστον] Qu. ἀλγιστον.

1157. ἀντάλλαγμα] Anglice, exchange. Cf. verbum ἀνταλλάσσεσθαι Hel. 1097.

1160. δίδως μοι] διδάσκεις F. W. Schmidt.

1161. παύσομαι σ' αἰνῶν] παύσομαι δ' αἰνῶν σ' F. W. Schmidt.

1162. βάρος τι —] Cf. Her. 204. καὶ γὰρ οὖν ἐπίφθορον λίαν ἐπαινεῖν ἔστι. Iph. A. 979. αἰνούμενοι γὰρ ἀγαθοὶ τρόπον τινα μουσοῦσι τοὺς αἰνοῦντας, ἦν αἰνῶσ' ἄγαν. αἰνεῖσθαι λίαν] I. e. ἐν τῷ αἰνεῖσθαι λίαν. Eadem structura est Herc. 1356. οὐδ' ἂν ῥόμην ποτὲ | ἐς τοῦθ' ἰκέσθαι, δάκρυ' ἀπ' ὀμμάτων βαλεῖν. Arist. Pl. 400. οὐ τῷ μεταδοῦναι;

1164. θανεῖν] φθάνων F. W. Schmidt. Qu. φθάνειν.

1168. ἀξιωθείς] V. ad Hec. 319.

1170. παρασχών] Suspectum. ἑλευθέρως ψυχὴν ἀφῆσθαι] Cf. Her. 559. ἑλευθέρως θάνω. Hec. 548.

1171. ψυχὴν ἀφῆσθαι] Cf. Tro. 1135. ψυχὴν ἀφῆκεν. Hel. 1447. Μενέλεων δὲ] Leg. Μενέλεων τε.

1178. σωτηρίαν σοὶ τῷδ' ἐκ τρίτων τ' ἐμοί] Qu. — σοι. τῷδε, καὶ τρίτῃ γ' ἐμοί. Cf. 1189, 1241.

1179. ἀλλὰ ποῦ τόδε;] ἀλλ' ἄγ' εἰπέ δὴ F. W. Schmidt.

1185. τάφω] Qu. τάφου, vel τάφον.

1186. ὑποτιθεῖς (sic) Naber.

1187. *χοάς κατασπείσουςα νερετέρους* [*νερετέρων?*] *τάφω* F. W. Schmidt. Cf. 1322. *σπείσασα νερετέρων χοάς*.

1188. *καὶ δὴ τί μοι —*] Cf. El. 655. *καὶ δὴ τί τοῦτο μητρὶ προσβάλλει φόνον;* Hel. 101. *καὶ δὴ τί τοῦτ' Αἴαντι γίγνεται κακόν;*

1192. *ἢ τόνδε καμὲ]* Leg. *ἢ τόνδε γ' ἢ 'μέ.*

1200. *ἦν πολὺς παρῇ]* Cf. Bacch. 300. *ὅταν δ θεὸς εἰς τὸ σῶμ' ἔλθῃ πολὺς.* Arist. Eq. 760. *ὅπως ἔξει πολὺς καὶ λαμπρὸς ἐς τὸν ἄνδρα.* Hipp. 443. *Κύπρις γὰρ οὐ φορητὸς, ἦν πολλὴ ἔνυ (f. παρῇ).*

1201. *χρόνῳ μαλάζειν]* Cf. Alc. 381. *χρόνος μαλάξει σ'.* 1085.

1203. *σωτηρίας ἔπαλξιν]* Schol. *βοήθειαν.* Cf. Aesch. Ag. 382. *οὐ γὰρ ἔστιν ἔπαλξις πλούτου πρὸς κόρον ἀνδρὶ etc.*

1208. *ἤς]* Lege *ἦ.*

1209. *Φωκέων δ']* Lege *Φωκέων τ'. τίνος χρόνου;]* Qu. πόσον (vel ποῖον) χρόνου; Cf. ποῖον (πόσον?) χρόνου δὲ καὶ πεπύρθηται πόλις;

1210. *καλοῖσιν —]* Cf. Aesch. Ag. 876. *τοιούσδ'ε τοί νιν ἀξιῶ προσφθέγμασιν.* Her. 918. *δισσοὺς παῖδας Διὸς ἀξιώσας.* Hec. 319.

1213. *σκύμνον —]* Cf. 1388. *Λήδας σκύμνου.* Andr. 1147. *τὸν Ἀχιλλεῖον σκύμνον.*

1215. *τοῦ γὰρ χρόνου τὸ μῆκος αὐτὸ συντρέχει]* Cf. Ion. 547. *τῷ χρόνῳ γε συντρέχει.* Soph. O. R. 963. *καὶ τῷ μακροῷ γε συμμετρούμενος χρόνῳ.* Aesch. Fr. 299. *(οὐ) θνήσκει τις, εἰ μὴ τέρμα συντρέχοι βίον.*

1217. *παρθένον δέχου πόδα]* Expecta virginis reditum. Cf. Hipp. 661. *σὺν πατρὸς μολὼν ποδί.* Herc. 336. Hec. 977.

1218. *φύλασσε δ', ἦν τις —]* Qu. φύλασσε μὴ τις etc. Cf. Iph. A. 145. *λεῦσσε φυλάσσω μὴ τίς σε λάθῃ etc.* Xen. Hell. V. 4. 28. *τοῦ δ' ὄρθρον ἀναστὰς ἐφύλαττε μὴ λάθῃ (l. λάθῃ) αὐτὸν ὁ πατήρ ἐξελθών.* “πρὶν τελευτηθῇ φόνος, quasi praecedat φύλασσε μὴ τις” (Elmsl. ad Med. 215.) Qu. *πρὶν τελεσθῆναι φόνον.*

ἦν τις — ἢ ξύμμαχος τις ἢ —] Cf. Hec. 1178. *εἴ τις γυναῖκας τῶν πρὶν εἶρηκεν κακῶς, | ἢ νῦν λέγων τίς ἔστιν, etc.*

1224. *Versum ut inutilem et languidum delet Herwerden.*

1225. *νυκτὸς ὀρφναίας]* Cf. Aesch. Fr. 593, 3. *ὀρφναία νύξ.* Ag. 21. Suppl. 994.

1226. *καλεῖ σ' Ὀρέστης —]* *καλῶ σ' Ὀρέστης — recte Cobet. Naber. Sic mox πάσχω et προδέδομαι.* Cf. Hipp. 1285. *Λητοῦς δὲ κόρη σ' Ἄρτεμις αὐδῶ (sic unus cod. αὐδᾶ plerique codd.).* Or. 1664. *Φοῖβός σ' ὁ Λητοῦς παῖς ὃδ' ἐγγὺς ὦν καλῶ.* et ad Hel. 1167. Arist. Ach. 406.

1228. *προδέδομαι δ']* Lege *προδέδομαί θ'.*

1230. *ἡμῖν τοῦδε συλλήπτωρ γενοῦ]* Cf. 1224. Iph. T. 95. *Πυλάδῃ (σὺν γὰρ μοι τοῦδε συλλήπτωρ πόνον), etc.*

1231. *ἔσω χθονὸς]* Qu. *ὑπὸ χθονός.*

1233. Qu. ὦ συγγενές σὺ (pro ὦ συγγένεια) πατρὸς ἐμοῦ.
 1234. ἔκωσσον τέκνα] ἔκωσσον κακῶν F. W. Schmidt.
 1238. ὀνειδῇ] Anglice reproaches. ἐνερθε frustra F. W. Schmidt. Cf. Aesch. Cho. 488. ἄρ' ἐξεγείρει τοῖσδ' ὀνειδέσιν, πάτερ; Hom. Il. 1, 211. ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα ὀνειδίσουν.
 1239. κατασπένδω] Imo καταστέφω, ni fallor. Cf. 1321. τὸν Κλυταιμνήστρας τάφον | στέψασα etc.
 1244. δίκη μία] τύχη μία F. W. Schmidt.
 1246. Μυκηνίδες —] Schol. Μυκηνίδας δὲ αὐτὰς καλεῖ καὶ Ἀργείας, ἐπεὶ ὀλίγον ἀλλήλων ἀφροστήκασιν αἱ πόλεις. Cf. Iph. T. 508 sq. Diod. Sic. XI. 65. Elmsl. ad Her. 188.
 1247. τὰ πρῶτ' —] Cf. Med. 912. οἶμαι γὰρ ὑμᾶς τῆσδε γῆς Κορινθίας | τὰ πρῶτ' ἔσεσθαι etc. Hec. 794. ξενίας τ' ἀριθμῶ πρῶτα τῶν ἐμῶν φίλων. Bacch. 275. et ad Arist. Ran. 421. καστὶν τὰ πρῶτα τῆς ἐκεῖ μοχθηρίας.
 1250 sq. Cf. Soph. Aj. 804 sq.
 1251. σιῇθ' — τρίβον] σχέθ' — Herw. Frustra. Cf. Suppl. 990. ἔστηκε πέτραν. Her. 672. ἔστηκε κέρας. Soph. Aj. 877. ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ τὴν ἀφ' ἡλίου βολῶν | κέλευθον ἀνὴρ οὐδαμῶς δηλοῖ (δήλος?) φανείς. 30. πηδῶντα πεδία σὺν νεορράντῳ (νεορρύτῳ?) ξίφει. Phil. 145. τόπον ὄντινα κεῖται. Plene Herod. IX. 21. μούνοι ἔχοντες σιάσιν ταύτην ἐς τὴν ἔστημεν (ἐστέαμεν?).
 1256. σταθεῖς] συνθεῖς Herw.
 1257. πῆματα πῆμασιν ἐξεύρη] Cf. Hel. 195. ἔμολε δάκρυα δάκρυσιν μοι φέρων. 364. ἄχεά τ' ἄχεσι, δάκρυα δάκρυσιν. Soph. El. 235. μὴ τίκτειν σ' ἅταν ἄταις. ἐξεύρη] ἐξάρη (augeat) Herw.
 1262. ἐκείθεν ἐνθάδ'] Leg. ἐκείσε κἀνθάδ'. Cf. 1294.
 1264. παλινσκοπιάν] πάλιν σκοπιὰν Porson.
 1265. ἔχομεν] Qu. εἶδομεν, vel στρέφεις.
 1268. ὅδε τίς ἐν τρίβῳ;] Malim ὅδε τις ἐν τρίβῳ. Alioqui dicendum fuisset τίς ὅδε —; ut in v. prox. Cf. Phoen. 93. ἐπίσχες, ὥς ἂν προυνξερευνήσω στίβον | μὴ τις πολιτῶν ἐν τρίβῳ φαντάζεται.
 1269. τίς δδ' — πολεῖ;] Cf. Alc. 29. τί σὺ πρὸς μελάνθροις, τί σὺ τῇδε πολεῖς, | Φοῖβ'; Iph. T. 1455. περιπολῶν καθ' Ἑλλάδα. Rhes. 773. Aesch. Pers. 307. Soph. O. R. 1254.
 1272. θῆρας] φῶτας F. W. Schmidt. Il. 329. Sed cf. 1401. λέοντες Ἑλλανες δύο διδύμω. 1555. δισοοῖν λεόντιον.
 1278. καλῶς τὰ γ' ἐνθ' ἐνδ'] Sub. ἔχει. Qu. κάλ' ἐστὶ τὰνθάδ'.
 1279. πελάζεται] Cf. Rhes. 776. πελάζεσθαι σιρατῶ. Sept. 144.
 1280. ἐς ταυτὸν ἦκεις] Cf. Hec. 748. Hipp. 273. Iph. A. 665. Tro. 679. (συμφορᾶς). El. 789. ἐς ταυτὸν ἤξετε. Phoen. 1414. ἐς ταυτὸν ἦκον. τῇδ' ὄχλος] Qu. τῇδέ τις.
 1281. ἀκοὰν βάλω] Vitiosum. ἀνάγω βοὰν F. W. Schmidt.
 1284. ἰσυχία] Leg. ἀσυχία. Cf. ad 1407.

1287. ἐκκεκώφεται ξίφει;] Cf. Hom. Il. 11, 390. κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάγκη. ἐκκεκώφεται jure praefert Herv.

1289. δρμήσας] Fort. δρμηθείς, aut — — (ἐκουθείς?).

1290. μέλαθρα προσμίζει] Usitatio constructio hujus verbi est cum dativo. Sic Rhés. 145. προσμίζω νεῶν ὀλοκοῖσι. Fr. 911, 4. βάσσομαι — Ζηνὶ προσμίζων. Thuc. V. 58. Soph. Tr. 821. ἴδ' ὅλον — προσέμμεν (advenit) ἄφαρ τοῦτοπὸς τὸ θεοπρόπον ἡμῖν. Phil. 106. οὐκ ἄρ' ἐκείνῳ γ' (leg. 'στ') οὐδὲ προσμίζει θρασύ;

1291. οὐχ ἔδρας ἀγών] Qu. — ἀκμή. Cf. Soph. Aj. 811. οὐχ ἔδρας ἀκμή. Herod. IX. 41. Bacchylid. Fr. 22. οὐχ ἔδρας ἔργον οὐδ' ἀμβολᾶς.

1292. αἱ δ' ἐκεῖσ' ἐλίσσεται] αἱ δ' ἐκεῖσε λεύσεται F. W. Schmidt. Qu. αἱ δ' ἐκεῖ φυλάσσει. Cf. 1266. ἐλίσσεται νῦν βλέφαρον. 1459. Herc. 868. Iph. T. 68. Vulgo cum scholiasta ὀφθαλμούς subintelligunt, sed non toleranda est hujusmodi ellipsis.

1298. ὥς ἀπεικάζει] Leg. ὥς ἐπεικάζει. Cf. Herod. IX. 32. et ad Soph. O. C. 17.

1319. σκνθρωποὺς δμμάτων ἔξω κόρας] Cf. Cho. 738. πρὸς μὲν οὐκέτας | θέτο (?) σκνθρωπῶν ἐντὸς δμμάτων γέλων | κεύθουσ' etc.

1321. τὸν Κλυταιμνήστρας τάφον —] Cf. Hec. 128. τὸν Ἀχιλλεῖον τύμβον στεφανοῦν | αἵματι χλωρῷ. Soph. Ant. 431. χοαῖσι τρισπόνδοισι τὸν νέκυν στέφει. Soph. El. 53. 458. Aj. 93.

1322. Post χοῶς interrogandum.

1324. ἀλλὰ με φόβος τις εἰσελήλυθ'] Cf. Cycl. 411. εἰσῆλθέ μοί τι θεῶν. Ion. 973. σοὶ δ' ἐς τί δόξ' εἰσῆλθεν;

1326. τί δ'; ἄξι' ἡμῖν —.] Qu. τί δ' ἄξιον νῶν —; Cf. Med. 1124. τί δ' ἄξιόν μοι τῆσδε τυγχάνει φυγῆς;

1329. ἐμούς γε συγγενεῖς —] ἐμοῦ γε συγγενεῖς nonnulli codd. Cf. El. 673. οἴκτειρε δῆτα σοὺς γε (σοῦ γε recte conj. Barnes.) φύντας ἐκγόνοις. Her. 510. πατρὸς δ' ἐκείνου φύντας οὐ πεφύκαμεν.

1330. ἀνάγκης δ' ἐς ζυγὸν καθέσταμεν] Cf. Iph. A. 443. ἐς οἶ' ἀνάγκης ζεύγματ' ἐμπεπτώκαμεν. Soph. Phil. 1025. ἀνάγκη ζυγεῖς.

1331. ἦ τοῦδ' ἔκατι καὶ —;] V. ad Soph. El. 385.

1341. ἀποκούφισον] Qu. ἀπικουφίσον. Cf. El. 72. μόχθου 'πικουφίζουσας. Rhés. 281. λόγον δὲ δις τόσον μ' ἐκούφισας. Hel. 40. Vel κἀνακούφισον. Sed Hec. 106. οὐδὲν παθέων ἀποκουφίζουσα.

1343. σωτηρίας γὰρ τέρμ' —] Cf. Soph. O. C. 725. τέρμα τῆς σωτηρίας. Arist. Av. 705. πρὸς τέρμασιν ὤρας.

1344. διώκω — πόδα] Cf. Ion. 205. παντᾷ τοι βλέφαρον διώκω. Aesch. Sept. 371. σπονδῇ διώκων πομπίμους χνόας ποδῶν. Eum. 403. διώκουσ' ἦλθον ἄτρυντον πόδα. Pers. 83. Σύριόν θ' ἄρμα διώκων. Soph. El. 871. διώκομαι.

1345. ὅσον γε τοῦπ' ἐμ'] Cf. Lys. 135, 13. καὶ τό γε ἐπ' ἐκείνον (ἐκείνῳ Scal.) εἶναι ἐσώθης.

1348. οὐχὶ σοὶ] ὡδ' ἴσως F. W. Schmidt. Pro οὐχὶ σαρτιφ.
 1350. ἡσυχάζεθ'] εὖ σφ' ὀχμάζεθ' F. W. Schmidt, coll. 265.
 Qu. αὐτὴν σφάζεθ'.
1351. Φρύγας κακούς] I. e. δειλούς. Cf. 1448.
 1353. κτύπον καὶ βοάν] Haec vitiosa esse ostendit v. ant. 1537.
 1354. ὅπως ὁ πραχθεὶς φόνος] ἔως ἂν πραχθῇ φόνος Weil.
 1355 sq. Cf. 1510.
 1355. ἐμβάλη φόβον] ἐμβάλη πόθον Naber. θόρυβον ἐμβάλη
 F. W. Schmidt. Λεγε ἐμβαλεῖ (ἐμβάλλει M.) —. Sensus enim
 est ὥστε τὸν πραχθέντα φόνον μὴ ἐμβαλεῖν etc.
 1357. φόνον] νεκρὸν Herw. An νέκυν? Φόνον huc venit for-
 tasse a v. 1347. πρὶν ἐτύμως ἴδω] Leg. — ἰδεῖν.
 1369. Ἀργεῖον ξίφος ἐκ θανάτου πέφνεγα] Cf. 1506. ποῦ 'σὺ
 οὔτος ὃς πέφνεγε τοῦμὸν ἐκ δόμων ξίφος;
 1371. πασιτάδων] Cf. Soph. Ant. 1207. ἀκτέριστον ἀμφὶ πασιτάδα.
 τέρεμνα] Cf. Hipp. 418. τέρεμνά τ' οἴκων. Tro. 1297. Περγάμων
 τέρεμνα.
 1375. πᾶ φύγω —;] Cf. Med. 1296. Arist. Av. 349. οὔτε γὰρ
 ὄρος σκιερὸν οὔτε νέφος αἰθέριον | οὔτε πολλὸν πέλαγος ἔστιν ὃ π
 δέξεται | τῷδ' ἀποφυγόντε με. πᾶ] Leg. ποῖ.
 1376 sq. ἢ πόντον —] Conferas Iph. T. 7. δς (δίνας) θάμ' Εἴρα-
 πος πυκναῖς | αὔραις ἐλίσσων κυανέαν ἄλα στρέφει.
 1376. πολλὸν αἰθέρ' ἀμπτάμενος] Hec. 1083. (100?) αἰθέρ'
 ἀμπτάμενος οὐράνιον. Iph. T. 843. Ion. 797.
 1378. ἀγκάλας — κυκλοῖ] Cf. Aesch. Cho. 587. πόντιαί τ'
 ἀγκάλαι. Fr. 462. ψυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλας.
 1382. καλλίβωλον] καλλίμηλον Herw.
 1388. δυσελένας] Cf. Iph. A. 1316. πικρὰν ἰδοῦσα δυσελένα.
 Ita Paris δύσπαρις dicitur Hom. Il. 3, 39. αἰνόπαρις Hec. 932.
 καλλοσύνας] Cf. Hel. 389. Nusquam alibi legitur apud Tragicos.
 1395. αἴλινον αἴλινον] Cf. Aesch. Ag. 121. αἴλινον αἴλινον εἰσι
 Soph. Aj. 627. αἴλινον αἴλινον — ἥσει δύσμορος. θανάτου] θυγ-
 νον Herwerden ad Soph. O. C. 942.
 1398. ξίφεισιν —] Cf. Med. 981. τὸν Ἄϊδα κόσμον. Herc. 562.
 1400. ἡλθον ἐς δόμους —] Cf. Aesch. Cho. 936. ἔμολε δ' ἐς
 δόμον τὸν Ἀγαμέμνονος διπλοῦς λέων, διπλοῦς Ἄρης.
 1401. διδύμω] Leg. δίδυμοι.
 1402. τῷ μὲν] Qu. τοῦ μὲν.
 1407. ἔρροι — κακοῦργος ὦν] Qu. — χάριν κακός. Cf. Soph.
 O. R. 888. κακά νιν ἔλοιτο μοῖρα δυσπότμον χάριν χλιδᾶς. Cf. ad
 1284. τῆς ἡσύχου προνοίας] Mendosum hoc videtur. Qu. πᾶς —
 ἡσύχου] ἀσύχου recte Dind.
 1408. κακοῦργος] πανοῦργος Herw.
 1416.δρομάδες ἔθορον] Cf. Suppl. 1000. προσέβαν δρομάς ἐς
 ἐμῶν οἴκων. Hel. 1317. δρομάδι κώλῳ ἐσύθη.

1418. *πесών ἐν φόβῳ*] *Annon ἐς φόβον?* Cf. Phoen. 69. *εἰς φόβον πесόντε*. Or. 695. *εἰς ὀργὴν πесών*. 217. *εἰς ὕπνον πесών*.

1422. *ἀρκυστάταν μηχανάν*] *Leg. ἀρκύστατον* —. Schol. *δικτυοειδῆ*. Cf. Aesch. Pers. 98. Ag. 1375. Eum. 112. Soph. El. 1426.

1425. *οὐ δ' ἦσθα ποῦ τότ' —;*] Cf. 1479. *ποῦ δῆτ' ἀμύνειν οἱ — Φρύγες; ἢ πάλαι —;*] *Malim ἦ —;* Cf. ad Aj. 103.

1428. *εὐπᾶγι*] *Qu. εὐπαγέϊ*. Cf. Xen. Cyn. 2, 8. Theocr. 25, 208. *βάκτρον* | *εὐπαγές*. et Homericum *εὐπηγῆς* (Od. 21, 334.).

1430. Cf. 1500. *προσκυνῶ σ', ἄναξ, νόμοισι βαρβάροισι προσπίτνων*. Aesch. Cho. 424.

1431. *ἀ δὲ λίνον ἡλακάτα δακτύλοις ἔλισσε*] Cf. Arist. Ran. 1313. *αἱ θ' ὑπωρόφιοι κατὰ γωνίας* | *εἰειειειειλίσσετε δακτύλοις φάλαγγες* | *ιστότονα πηνίσματα*, etc. 1348. *ἐγὼ δ' ἀ τάλαινα προσέχουσι* *ἔτυχον ἔμαντις ἔργοισι λίνου μεστὸν ἄτρακτον εἰειειλίσσουσα χερσίν, κλωστήρα ποιοῦσ'* etc. *ἡλακάτα*] *Qu. ἀλακάτα*. Cf. ad 1407.

1434. *ἐπὶ τύμβον*] *ἐπιτύμβι'* Herw.

1440. *πέδῳ*] *Scribendum forsā πέδοι*. V. Dind. Lex. Aesch. h. v.

1445. *οὐ πρόμαντις ὧν ἔμελλ'*] Cf. Aesch. Cho. 740. *τούτων πρόμαντις οὔσα*.

1446. *ὧν κακός*] *ὁ πάγκακος* F. W. Schmidt. *Malim ἀχῶν* (shouting) —, vel *αἶτ' ὧν* —.

1447. *οὐκ ἐκποδὼν ἔτ'; ἀλλ' αἰ κακοὶ Φρύγες*] *Lege οὐκ ἐκποδὼν ἔθ'; ὡς αἰ κακοὶ Φρύγες*. Vel — *ὦ κακοὶ δοῦλοι Φρύγες ἔτ';* Vel *οὐκ ἐκποδὼν ἐντεῦθεν* —. *Vulgata mendosa est*.

ἔκλησε —] Cf. Bacch. 509. *καθεύδει αὐτὸν ἱππικαῖς πέλας* | *φάτταισιν*.

1448. *αἰ κακοὶ Φρύγες*] Cf. 1351.

1453—1468. Notanda in his frequens repetitio vocabulorum, *μᾶτερ μᾶτερ — ὀβρίμα ὀβρίμα — ἔδρακον ἔδρακον — κατθανεῖ κατθανεῖ — ἀνίαχεν ἴαχεν — ἔφερεν ἔφερεν*.

1458. *ξίφη* —] *Eadem structura est Herc. 73. οἱ δ' εἰς ἔλεγχον ἄλλος ἄλλοθεν πίτνων, ὦ μῆτερ, αὐδᾶ* etc. Xen. Anab. II. 1. 15. *οὔτοι μὲν, ὦ Κλέαρχε, ἄλλος ἄλλα λέγει*. Plat. Symp. p. 220 C. *καὶ θανυμάζοντες ἄλλος ἄλλῳ ἔλεγεν*.

1461. *ἀντίοι*] *Qu. ἀντίον*.

1464. *ἐν Ἀργεῖ*] *ἀνάγκη* F. W. Schmidt.

1468. *φυγὰ δὲ ποδὶ τὸ χρυσεοσάνδαλον ἴχνος ἔφερεν*] *φυγάδι ποδὶ* — *Facius, non improbante Porsono. Correctio parum probabilis. ποδὶ suspectum*. Cf. El. 218. *φυγῇ — φῶπας κακούργους ἐξαλύσωμεν ποδί. χρυσεοσάνδαλον ἴχνος*] *Eadem verba Iph. A. 1042*.

1470. *ἀρβύλαν προσὰς*] Cf. Phoen. 1412. *προσὰς δὲ κῶλον δεξιῶν* etc. El. 94. 1173. Her. 805. Dinarch. in Dem. § 82. *οὐκ ἂν ἔφρασκεν ἐκ τῆς πόλεως ἐξελεῖν οὐδὲ τὸν ἔτερον πόδα*. Pors. ad Orest. 1427.

1472. εἶσω] Qu. αἶρων. παλεῖν] Qu. βάπτειν.
 1473. ποῦ δῆτ' ἀμύνειν —;] Cf. 1425. οὐ δ' ἤσθα ποῦ τότ' —; Soph. O. C. 335. οἱ δ' αὐθόμαιμοι ποῖ (ποῦ?) νεανῖαι πονεῖν;
 1476. δ μὲν πέτρων —] Cf. Phoen. 1157. καὶ πρῶτα μὲν τόξοισι καὶ μεσαγκύλοισι | ἐμαρνάμεσθα σφενδόναϊς θ' ἐκηβόλοισι πέτρων τ' ἀραγμοῖς. Bacch. 1205. οὐκ ἀγκυλωτοῖς Θεσσαλῶν στοχάσμασιν.
 1477. ξίφος πρόκωπον —] Cf. 1651. ξίφος πρόκωπον πᾶς τις εὐτρεπιζέτω. Aesch. Ag. 1651. εἶα δὴ, ξίφος πρόκωπον πᾶς τις εὐτρεπιζέτω.
 1478. ἔναντα] Cf. Soph. Ant. 1299. Hom. Il. 23, 67. Plac. Charm. 155 D. (poet.).
 1479. ἀλλαστος] Cf. Hec. 85. φρὴν ἀλλαστος φρίσσει.
 1480. τρικόρυνθος Αἴας] Cf. Bacch. 123. τρικόρυνθες (τρικόρυνθοι?) Κορύβαντες.
 1486. τραῦμα φέρων] Cf. Ovid. Med. V. 426. 'inconsolabile vulnus | mente gerit tacita.'
 1488. θανάτου προβολάν] Qu. θανάτου 'πιβολάν (αὐτ' προσόδορι.
 1489. νεκροὶ δ' ἔπιπτον] πολλοὶ δ' (gl. νεκροὶ) ἔπιπτον scribendum suspicatur Elmsl. ad Her. 838., ut ibi et in Phoen. 1156. Andr. 1143. Verba οἱ δ' ἔκειντ', ut e glossemate nata, suspecta: Elmsleius ad Her. 838.
 1493. ἄθνηροι — βάχχαι] Cf. 319. ἀβάχχεντον αἱ θῖασι ἐλάχετ' etc.
 1496. διαπρὸ δωμάτων] Cf. ἀποπρό. ὦ Ζεῦ καὶ γὰ καὶ φῶς —] Cf. Med. 146. αἶες, ὦ Ζεῦ καὶ γὰ καὶ φῶς, λαχὼν —;
 1497. μάγων τέχναισιν] I. q. μαγεύμασι. Cf. Suppl. 1110. μούσῳ δ' ὅσοι χρηῖζουσιν ἐκτείνειν βίον, | βρωτοῖσι καὶ ποτοῖσι καὶ μαγεύμασι | παρεκτρέποντες ὀχετὸν ὥστε μὴ θανεῖν.
 1498. δραπέτην —] Cf. Ion. 1258. κλοπῇ δ' ἀφῆγμαι διατγοῦσα πολέμους. Soph. Aj. 247. ὦρα τιν' ἤδη 'στί κάρα καλῆμασι κρηνῶμενον ποδοῖν κλοπᾶν ἀρέσθαι. Qu. τᾶς Διὸς κόρας.
 1499. δραπέτην] Cf. Soph. Aj. 1285. οὐ δραπέτην τὸν κλῆρον ἐς μέσον καθεῖς etc.
 1502. ἀνόνητον — γάμον] Cf. Alc. 412. ἀνόναι' ἐνύμφευσας.
 1506. Cf. 1363. Ἀργεῖον ξίφος ἐκ θανάτου πέφηνεγα.
 1507. προσκυνῶ σ' — προσπίτνων] Cf. Phoen. 301. γοιπτεῖς ἔδρας προσπίτνω σ', ἀναξ, τὸν οἰκοθεν νόμον σέβουσα. Herod. I. 134. προσπίττων προσκυνέει.
 1508. φόβος;] Malim φόβος. (sic)
 1510. οὔτι —] Cf. 1355 sq.
 1512. Τυνδάρειος παῖς] Qu. ἡ Τυνδαρεία παῖς. Cf. 374. τῆς Τυνδαρείας θυγατρὸς. Iph. T. 5.
 1513. εἴ γε —] Vel si. Cf. Arist. Eccl. 451. Qu. ἐνθάδε. εἰ καὶ γε λαιμούς etc. θανεῖν] θενεῖν F. W. Schmidt. Herw.

διώλετο] "Probe tamen Phryx, cui haec ab Oreste dicuntur, noverat Helenam effugisse. Cf. 1494 sq. 1556. 1580 sq. Nihil probat v. 1534." (Herw.)

1514. γλώσση χαρίζει] Schol. χαριτογλωττίζεις. Cf. Aesch. Prom. 294. χαριτογλωσσέειν. Cho. 266. γλώσσης χάριν. Hec. 257. πρὸς χάριν λέγειν. Hesiod. Op. 709. μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν. τᾶνδον] Anglice in your heart. Cf. Arist. Lys. 512. ἀλγοῦσαι τᾶνδοθεν. 1515. Ἑλλάδ'] Ἀσίδ' Herw.

1519. πέλας γάρ] Qu. σέλας γάρ. δεινὸν ἀντανγεῖ φόνον] Cf. Fr. Adesp. 541, 3. κνανωπὸν ἀντανγεῖ σέλας. Eubul. 56, 5. σιλβουσαν, ἀντανγοῦσαν. Empedocl. Fr. 151. ἀντανγεῖ πρὸς Ὀλυμπον ἀταρβήτοισι προσώποις.

1520. μὴ πέτρος γένη δέδοικας —] Cf. Alc. 1118.

1523. Cf. Alc. 691. χαίρεις ὁρῶν φῶς, πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς; Philem. 95, 1. κἂν δοῦλος ἢ τις, σάρκα τὴν αὐτὴν ἔχει.

1527. μῶρος, εἰ δοκεῖς με τλῆναι σ' ἂν (pro σὴν) καθαιμάξαι δέρην Monk. ad Alc. 285. — τλῆν (?) ἂν — Madvig, coll. χρῆν pro χρῆναι Hec. 260. μῶρος εἰ δοκῶν — Hart. (c. schol. et Havn.) μῶρος εἰ. δοκεῖς με τλῆναι σὴν καθαιμάξαι δέρην F. W. Schmidt. Ipse correxerim sic, μῶρος εἰ. τλῆναι δοκεῖς μ' ἂν σὴν —; Vel μῶρος εἰ. δοκεῖς με τλῆνδν (?) —. Vel μῶρος εἰ. δοκεῖς θέλειν μ' ἂν —; Vel μῶρος εἰ τλῆναι δοκῶν μ' ἂν —. Vel μῶρά γ', εἰ τλῆναι δοκεῖς μ' ἂν —. (Cf. Phryn. ap. Bekk. Anecd. p. 4. ἀνόητά γ', εἰ τοῦτ' ἥλθες ἐπιτάξων ἐμοί.) Cf. Iph. A. 95. ὥς οὐποτ' ἂν τλὰς θυγατέρα κτανεῖν ἐμήν. 1351. τίς δ' ἂν ἔτλη σώματος τοῦ σοῦ θιγεῖν;

1528. ἐν ἀνδράσιν εἰ] Cf. Alc. 723. 732. Andr. 591.

1529. σῆσαι — κραυγὴν] Cf. Iph. T. 1272. τίς — ἴστησιν βοήν; Her. 656. τί γὰρ βοήν ἔστησας, ἄγγελον φόβον; Aesch. Cho. 885. τί δ' ἐστὶ χρῆμα; τίνα βοήν ἴστης δόμοις;

1531. ἀναλαβεῖν] Suspectum.

1532. ξανθοῖς — βοστρύχοις γανρούμενος] Cf. Archil. Fr. 58, 2. οὐ φιλέω μέγαν στρατηγὸν — οὐδὲ βοστρύχοισι γαῦρον. Babr. Fab. 43, 15. τὰ κέρατα δὲ προῦδωκεν οἷς ἐγανρούμην. ξανθοῖς —] Cf. Hor. Od. IV. 10. 3. 'Et quae nunc humeris involitant deciderint comae.'

1533. εἰ γὰρ Ἀργείους ἐπάξει] Qu. ἦν γὰρ Ἀργείους ἐπαγάγη (et mox θέλῃ pro θέλει).

1534. Qu. κἀμὲ μὴ σώσει θανεῖν (1195).

1535. Πυλάδην τε] τρέτον τε conj. Elmsl. ad Med. 56. et in Ed. Rev. XXXVII. 71., coll. Hipp. 1404. πατέρα τε καὶ σὲ καὶ τρέτην ξυνάσπον. Ita δεσποίνης pro Μηδείας restituit Porsonus in Med. 58. Notandus hic dactylus pro trochaeo in tertia sede, quod in nominibus tantum propriis excusationem habet.

1536. τὸν τάδε ξυνδράωτά μοι] Cf. Soph. El. 499. τοῖς δρῶσι καὶ συνδράωσιν (de Agamemnonis ultoribus).

1537. *ἰὼ ἰὼ τύχα*] *ἰὼ ἰὼ τύχας* malit Elmsl. ad Suppl. 1147. *τύχα*] Qu. *τύχας*.
1545. *τέλος ἔχει* —] *τέλος ἔχει* — conj. Burges in n. ms. *Lego τέλος ἄγει* —. Cf. Aesch. Sept. 145. *ποῖ δ' ἔτι τέλος ἐπάγει θεός*; Schol. *θεός ἐπάγει τοῖς ἀνθρώποις ὅποι θέλει τὸ τέλος*.
1547. *μέγα δὲ καὶ [τοι?] σθένει βία ἀλαστόρων* Herw.
1548. *ἔπεσ' ἔπεσε*] *ἔπεσε γὰρ* Herw.
1549. *ἀλλὰ μὴν* —] *ἀλλὰ γὰρ* — vir doctus in Quart. Rev. IX. 354. Idem ipse conjeceram. Cf. e. g. Phoen. 1328. *ἀλλὰ γὰρ Κρέοντα λεύσω τόνδε* —. Arist. Vesp. 1114. *ἀλλὰ μὴν καὶ τόνδε* —] Cf. Arist. Ach. 428.
1550. *τὴν τύχην*] Qu. *τῆς τύχης*. *δξύπουν*] Cf. *δξύχειο*.
1551. *κλήθρα συμπεραίνοντες μοχλοῖς*] *συμπεραίνοντες suspectum*. Cf. Iph. T. 99. *χαλκότευκτα κλήθρα λύσαντες μοχλοῖς*. Cf. 1571. *μοχλοῖς ἄραρε κλήθρα*. Andr. 952. *εὖ φυλάσσετε | κλήθροισι καὶ μοχλοῖσι δωμάτων πύλας*.
1557. *ἄφαντος οἴχεται*] Cf. O. R. 560. *ἄφαντος ἔρρει*.
1558. *ὁ πατὴρ δ' ἀμύντωρ*] *ὁ πατὴρ γ' ἀμύντωρ* Naber.
1560. *πολὺς γέλως*] Cf. Tro. 983. *ταῦτα γὰρ γέλως πολὺς*.
1568. *πεπύργωσαι θράσει*] Cf. Rhes. 122. *πεπύργωσαι χερσὶ*. Herc. 238. *οἷς πεπύργωσαι λόγοις*.
1569. *ἦ τῷδε θριγκῶ* —] Cf. Phoen. 1174. *ἀλλ' ἔοχε μαργῶντ' αὐτόν* — *ἄαν ἐμβάλων κάρα | ἀμαξοπληθῆ, γεῖο' ἐπάλξεων ἄπο*.
1570. *τεκτόνων πόνον*] Cf. Aesch. Fr. 347.
1571. *μοχλοῖς δ' ἄραρε κλήθρα*] Cf. Aesch. Prom. 60. *ἄραρεν ἦδε γ' ὠλένη δυσεκλύτως*. Suppl. 945. *ἀραρότως*. Xen. Hell. IV. 7. 6. *τοῖς τείχεσιν* — *προσαρᾶναι*.
1573. *ἔα, τί χρῆμα;*] Eadem verba sunt Andr. 897. Hipp. 905. Suppl. 92. Herc. 525. Aesch. Prom. 306.
1576. *ἔρωτᾶν ἢ κλύειν*] *ἔτ' εἰπεῖν καὶ κλύειν* F. W. Schmidt.
1580. *κατέσχον*] Qu. *τόδ' ἔτυχον*.
1581. *Leg. ἀρνεῖ* — *τάδε*; *ἀρνεῖ κατακτᾶς* —;] Eadem structura est Alc. 1158. *οὐ γὰρ εὐτυχῶν ἀρνήσομαι*.
1584. *τὴν Ἑλλάδος μιάστορ'*] The evil genius of Greece apte vertit Elmsl. ad Med. 1338. Cf. Med. 1371. El. 683. Andr. 605.
1585. Qu. *χάσω τάφον*.
1588. *δν σὺ προύδωκας θανεῖν*] Cf. Alc. 668. *θανεῖν προύδωκά σ'*.
1590. *οὐκ ἄν κάμοιμι* —] Cf. Bacch. 187. *οὐ κάμοιμ' ἄν θύρῳ κροτῶν γῆν*.
1592. *φησὶν σιωπῶν*] *κωφὸν πρόσωπον* Pyladis in scena adesse monuit Naber: qui enim histrio partes ejus agebat ex conspectu remotum esse ut mox Apollinis partes ageret. *ἀρκέσω δ'*

ἐγὼ λέγων] Cf. Hel. 1290. σὺ δρῶν ἀρκεῖς τάδε. Soph. Ant. 547. ἀρκέσω θνήσκουσ' ἐγώ.

1594. ἀνάψομεν] Malim ὑφάψομεν. Cf. 1618. ὑψαπτε δώματ'.

1598. μὴ μηδαμῶς δράσης τάδε] Cf. Soph. Phil. 1300. ἄ, μηδαμῶς, μὴ πρὸς θεῶν μεθῆς βέλος. Arist. Pac. 385. μηδαμῶς, μὴ μηδαμῶς. Ach. 334.

1604. ἀγνός —] Cf. Hipp. 317. χεῖρες μὲν ἀγναί, φρὴν δ' ἔχει μίασμά τι. τὰς φρένας] Fort. τὴν φρένα. Cf. 317.

1608. ἄπαιρε] ἀπαρεῖς Herw. ad O. R. 1069.

1609. οὐ ψευδῆς praefert Elmsl. ad Med. 348.

1611. αἰτοῦ πόλιν] Haec suspectant Nauck. et (qui πετρομένους tentat) Herw.

1614. σοί] Qu. σέ. Et sic Herw. Qu. τί σφάγιον ἐκόμισ' ἐκ Φρυγῶν σ'.

1619. σύ τ'] Ileg. σὺ δ'.

1620. γεῖσα τειχέων τάδε] γεῖσα τῶνδε τειχέων Herw.

1623. βιάζεται πόλιν] Cf. Aesch. Sept. 1012. αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τόδε.

1624. ζῆν] ζῆ δ' Nauck. αἷμα μητρὸς] Caedem matris. Cf. Fr. 72. αἷμα γὰρ σὸν μήτηρ ἀπενήφατο (αἷμα γὰρ | ἀπενήφατ' ἤδη μητρός?).

1625. λῆμ' ἔχων τεθηγμένον] Cf. Hipp. 689. οὗτος γὰρ δργῆ νῦν τεθηγμένος φρένας etc. Aesch. Sept. 715. τεθηγμένον τοι μ' οὐκ ἀπαμβλυνεῖς λόγῳ. Prom. 311. εἰ δ' ὧδε τραχεῖς καὶ τεθηγμένους λόγους | ῥήψεις. Soph. Aj. 584. Theodect. Fr. 9, 3. παρακελεύομαι δέ σοι | τεθηγμένῳ νῦν, ἀλλ' ὁ μυρίος χρόνος | τὰ πάντ' ἄμαυροῖ etc.

1626. Φοῖβός σ' — καλῶ] Cf. ad Hipp. 1285. Αἰητοῦς δὲ κόρη σ' Ἀρτεμις αὐδῶ (αὐδᾶ al.). Bacch. 1340. Hel. 1643.

1627. σύ θ'] Malim σὺ δ'. Cf. ad Phoen. 457.

1630. δργὴν Μενέλεω ποιούμενος] Cf. Med. 909. εἰκὸς γὰρ δργὰς θῆλιν ποιῆσθαι γένος | γάμους παρεμπολῶντί γ' ἄλλοίους πόσει.

1631. ἐν αἰθέρος πτυχαῖς] Cf. 1636. Hel. 44. ἐν πτυχαῖσιν αἰθέρος. 611. πρὸς αἰθέρος πτυχάς. Phoen. 84. οὐρανοῦ ναίων πτυχάς.

1641. ἀπαντλοῖεν] Anglice draw off. Cf. Alc. 354. βάρος | ψυχῆς ἀπαντλοῖεν ἄν. Aesch. Prom. 84. τί σοι | οἰοί τε θνητοὶ τῶνδ' ἀπαντλήσαι κακῶν;

1645. ἐνιαυτοῦ κύκλον] Cf. Phoen. 487.

1646. κεκλήσεται δὲ σῆς φυγῆς ἐπώνυμον] Cf. El. 1273. ἐπώνυμος δὲ σοῦ πόλις κεκλήσεται. Ion. 1593.

1647. Hunc versum ut spurium delet Herw., collato simili loco El. 1273 sq.

1649. Cf. 833.

1650. θεοὶ δέ σοι —] Cf. El. 1255. ἔν' εὐσεβεστάτῃ | ψῆφος
βεβαία τ' ἐστὶν ἐκ γε τοῦ θεοῖς. βραβῆς, ut ἐπιτῆς, βασιλῆς, etc.

1654. δς δ' οἶεται] "Insolens mihi videtur tam hoc quam
Νεοπτόλεμος ultima producta." (Elmsl. ad Med. 326.). Nimis sub-
tiliter, opinor.

1655. Νεοπτόλεμος] Post hanc vocem unam longam syllabam
aut duas breves excidisse suspicatur Elmsl. in Ed. Rev. XXXVII
70. "Locus tum propter anapaestum (sc. in nom.) suspiciosus.
tum quia Νεοπτόλεμος sine crasi duarum primarum syllabarum
alibi apud tragicos non occurrit" (Elmsl. ad Iph. T. 824.) Qu.
αὐτὴν γαμῆν Νεοπτόλεμος. γαμῆν] ἀξεσθαι conj. Elmsl. ad Her.
808., coll. Iph. A. 434. τίς νιν ἀξεται ποτε (τὴν νεάνιδα);

1656. Δελφικῷ ξίφει] Cf. Arist. Fr. 551. Δελφῶν πλείστα;
ἀκονῶν Φοῖβε μαχαίρας.

1666. ὦ Λοξία μαντεῖε] Cf. Arist. Av. 722. μαντεῖος Ἀπόλλων.

1668. καίτοι μ' ἐσθιει δαῖμα —] Cf. El. 974. ἀρ' αὐτ' ἀλάστον;
εἴπ' ἀπεικασθεὶς θεῷ;

1670. ἀλλ' εὖ τελεῖται] Qu. ἀλλ' εὖ τ' ἔλεξας (vel ἐπανέ-
πεισομαί τε σοῖς λόγοις.

1672. λέκτρ' ἐπήνεσ'] Cf. 1090. ἥς γε λέχος ἐπήνεσα.

1673. ὦ Ζηνὸς Ἑλένη] Cf. Hec. 943. τὰν τοῖν Διοσκόρου
Ἑλέναν κάσιν. Iph. A. 781. ὃ δὲ Διὸς Ἑλένα κόρα. Iph. T. 440. Ἀγῶν;
Ἑλένα φίλα παῖς. Alex. III. 517. ἡ Διὸς Κορήτη τροφός.

1674. κατοικήσασαν] κατοικήσουσαν Naber. Nondum enim
in coelum avolasse Helenam.

1679. νεῖκος — διαλύεσθε] νεῖκος — al. Recte, ni fallor.
Cf. Hipp. 1442. λῶν νεῖκος πατρί. Epist. V. ἐκλύσασθαι τὰ νεῖκα;
Sed cf. Med. 896. διαλλάχθηθ' ἅμα | τῆς πρόσθεν ἐχθρας.

1680. σπένδομαι ταῖς συμφοραῖς] Cf. Arist. Lys. 1040. σπέν-
δομαί σοι. κἀγὼ τοιοῦτος] Cf. Her. 266. Aesch. Agam. 1360.
κἀγὼ τοιοῦτός εἰμι. σπένδομαι δὲ συμφοραῖς] Anglice, I make
a truce with misfortune.

1684. Cf. Med. 759. ἀλλὰ σ' ὁ Μαίας πομπαῖος ἀναξ | πειά-
σειε δόμοις.

1685. πόλον ἐξανύσας] Cf. Med. 651. ἀμέραν τάνδ' ἐξανύσας;
Bacch. 1103. ἐπεὶ μόχθων τέρματ' οὐκ ἐξήνντον. Suppl. 1142
ἦνυσαν τὸν αἶδαν. Soph. Aj. 614. ἀνύσειν τὸν ἀπότηροπον Αἶδαν. 925

1688. ἐντιμος] Cf. Soph. El. 239. ἐντιμος τοῦτοικς.

1690. ναύταις μεδέουσα θαλάσσης] Similiter Iph. T. 31. σ;
γῆς ἀνάσει βαρβάροις βάρβαρος | Θάσ.

1691. ναύταις] γρ. ὑγρᾶς in A. B. γλαυκᾶς Herw.

IPHIGENIA IN TAURIDE.

3. ἔβλαστε παῖδε δ' Ἀτρέως vel Ἀτρεώς δ' ἄπο (pro δὲ παῖς) malit Badham, quem offendit singularis παῖς.

5. θυγατρὸς] παιδὸς Elmsl. ad Her. 212. Bacch. 181. et Quart. Rev. XIV. 462. Cf. ad Orest. 374. τῆς Τυνδαρείας παιδὸς (θυγατρὸς al.) ἀνόσιον φόνον.

9. κλειναῖς] κοίλαις conj. Elmsl., coll. Iph. A. 1600. Αὔλιδος κοίλους μυχοῦς. ἐν πτυχαῖσιν Αὔλιδος] Cf. 1082. Αὔλιδος κατὰ πτυχάς.

10. χιλῶν ναῶν] An χιλῶν —? V. ad Arist. Eq. 660.

14. τοὺς θ' ὕβρισθέντας γάμους Ἑλένης μετελθεῖν] Cf. Arist. Nub. 1466. νῦν οὖν ὅπως — Σωκράτη | ἀπολεῖς μετελθών.

15. δεινῆς (ῆς in ras. in L.) τ' ἀπλοίας mss. δεινῇ δ' ἀπλοία Madvig. Qu. σχεθεῖς (vel χορησθεῖς?) δ' ἀπλοία. Cf. Fr. 1132, 6. ἔρωτι παιδὸς ἄρσενος σχεθεῖς. πνευμάτων τ' οὐ τυγχάνων] πνευμάτων τυχῶν κακῶν conj. Weckl.

17. στρατηγίας] ναυκληρίας conj. Weckl. στρατηγίας hic i. q. στρατιᾶς (exercitus) aut στρατείας (expeditionis) significare videtur. Similiter στρατηλασῆς pro στρατοῦ posuit Herodotus VIII. 140., ut monuit Herw.

20. πρὶν δὲν — λάβοι] Lege λάβη. Cf. ad Soph. Tr. 3.

23. τίττει] τηρεῖ frustra Naber, coll. Arist. Thesm. 416. Cf. 1319. ἄρ' δὲν Τυνδαρεῖς τίττει κόρη;

24. τέχνης mss. τέχνη Lünting. Monk. Badham Dind.

26. ὑπὲρ πυρᾶς —] Cf. El. 1022. Αὔλιν, ἐνθ' ὑπερτείνας πυρᾶς | λευκὴν διήμης Ἰφριόνης παρηίδα. Aesch. Ag. 231 sq.

28. ἐξέκλεψεν] ἐξέκλεψέ μ' Reisk. Badham. Non enim subaudiri posse μὲν ex με. Sed cf. Plat. Phaed. 388 C. etc.

29. διὰ — λαμπρὸν αἰθέρα] Cf. Fr. 228, 5. κατ' αἰθέρα (δι' αἰθέρα Steph.).

32. ἴσον περὶ οἷς] Fort. ὑπόπτερον, ut in Arist. Th. 1110. πόδα τίθημι' ὑπόπτερον (Eur.).

33. ποδωκείας χάριν] Propter velocitatem. Sic Arist. Lys. 000. τοῦτι τὸ πῦρ — ζῆ θεῶν ἕκατι.

34. ἱερῖαν] Sic l. ἱερέαν Weckl. Cf. Or. 261. ἐνέρων ἱερίαι. Bacch. 1114.

35. ὅθεν νόμοισι τοῖσιν ἥδεται θεὰ | Ἀρτεμὶς ἐορτῆς] ὅπου νόμοις ὁμοῖσιν probabiler Herwerden. χρώμεσθ' pro glossemate Ἀρτεμὶς Weil. prob. Dind. Cf. Fr. 893. νόμοισι χρώμεθα. νόμοισι τοῖσιν] Quidni νόμοισιν οἶσαν?

40. σφάγια] Caedes, ut in El. 1294.

41. ἀνακτόρων θεᾶς] Cf. Trag. Adesp. 262. Πυθίων ἀνακτόρων. Vox Euripidi frequentata. Non legitur apud Aeschylum.

43. Cf. Soph. El. 424. ἡνίχ' Ἑλλήω | δείκνυναι τοῦτοα.
 45. εὔδειν] ἔδειν Munro.
 48. ἐρεψιμον Valck. etc. ἐρεψιμον tuetur Blomf. in Gl. Sept. 880. Cf. Hesych. ἐρεψιμα (ἐρεψιμα?): πτώσιμα. Aesch. Sept. 884. ἐρεψιμοιχοις.
 50. στυλος —] Cf. Aesch. Ag. 865. ὑψηλῆς στέγης | στυλῶν ποδῆρη. Cho. 449.
 51. ἐπικράνων] Cf. Hipp. 201. κεφαλῆς ἐπικράνον.
 52. καθεῖναι] Cf. Bacch. 694. καθεῖσαν εἰς ὤμους κόμας.
 54. τιμῶσ' ὑδραίνειν] πονοῦσ' F. W. Schmidt. Cf. Suppl. 381. τέχνην μὲν αἰεὶ τήνδ' ἔχων ὑπηρετεῖς | πόλει τε etc. Qu. ἔχονσ' ὑγραίνειν. ὑδραίνειν] An ὑγραίνειν? Sic ξηραίνειν a ξηρός. Cf. 161. Tro. 226. El. 157.
 55. συμβάλλω] Intelligo. Cf. Med. 675. σοφώτερ' ἢ κατ' ἄνδρα συμβαλεῖν ἔπη. Or. 1394. Confer συνιέναι.
 57. στυλοὶ γὰρ οἴκων —] Cf. 50. Men. Mon. 713. στυλος γὰρ οἴκων παῖδες εἰσιν ἄρρενες. Anth. Pal. VII. 648. κακὸς δ' ἄστυλος ἰδέσθαι | οἶκος. Xenarch. com. III. 614. ἄστυτος οἶκος (parod.). Cf. Trag. adesp. 481. ἄστυλος οἶκος. Poet. com. ap. Ribbeck. p. 105. 'pater qui te tutamen fore sperabat familiae domuique columen.' Similiter Trag. adesp. 427. στηρίγματ' οἴκων. et Poet. Gnom. p. 226. γυνὴ δὲ χρηστὴ πηδάλιον ἐστ' οἰκίας.
 58. βάλωσ'] δάνωσ' Naber. Male. Cf. Arist. Ach. 171. διοσημία 'σὶ καὶ δανὶς βέβληκέ με.
 62. παροῦσ' ἀπόντι] ἀποῦσ' ἀπόντι requirit Badham Praef. Ion. p. XI. Cf. Iph. A. 1215. δάκρυα παρέξω· ταῦτα γὰρ δυναίμεθ' ἄν. Versum cancellis includit F. W. Schmidt.
 63. De structura v. Elmsl. ad Her. 601. qui confert Hec. 771. Hipp. 101. Tro. 1133. Aesch. Sept. 559.
 65. πάρεισιν εἰς ἔμ'] πάρεισιν αἰδ' Elmsl. ad Her. 601., qui raro in praepositionem ἐς cadere ictum metricum monet, coll. Or. 394. φειδόμεθ'. ὁ δαίμων ἐς ἔμὲ πλούσιος κακῶν. Idem hic εἰς μ' reponendum suspicatur. πάρεισιν, εἰμ' Herm. Weckl. Quod parum placet.
 67. φυλάσσω] φυλάσσω conj. Elmsl., coll. Iph. A. 145. λεῖψαι. φυλάσσω μὴ τίς σε λάθῃ etc. Xen. Hell. V. 4. 28. ἀναστὰς ἐγτίλαττε μὴ λάθῃ αὐτὸν ὁ πατήρ ἐξελθόν. Qu. φύλασσε. μὴ τις ἐν σίβω βροτῶν] Fort. μὴ τις ἢ 'ν σίβω βροτῶν. Vulgatam tuetur Herwerden. Cf. ad Alc. 1130. ὄρα γε μὴ τι φάσμα νέεσθαι τόδ' ἢ (τόδε Herw.). ὄρα, φυλάσσω] Cf. Aesch. Cho. 924. ὄρα φύλαξαι —.
 68. δ'] Imo τ'. πανταχοῦ libri. πανταχῇ Monk, coll. Phoen. 265. ὦν εἴνεκ' ὄμμα πανταχῇ διοιστέον.
 70. ἐνθ' —] Hunc versum, ut supervacaneum stichomythiae que rationem turbantem, deleri jubent Badham et Herw. πάν

— ἐστείλαμεν] Cf. Fr. 848, 5. μὴ — κοινόπλουν στέλλοι σκάφος. Herod. III. 152. στείλας πλοῖον ἐς Κέρκυραν.

71. οὗ] Anglice from which.

75. τὰκροθίνια mss. γ' ἀκροθίνια Herm. et Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 464.

76. Leg. ἀλλ' εὖ κυκλοῦντ' (pro ἐγκυκλοῦντ') ὀφθαλμὸν αὖ (pro εὖ) σκοπεῖν χρεών.

77. Cf. Aesch. Ag. 1138. δὴ με δεῦρο τὴν τάλαιναν ἤγαγες;

79. διαδοχαῖς Ἑρινύων Blomf., coll. 940 sq. Ipse malim μεταδρομαῖς, ut in v. 941. μεταδρομαῖς Ἑρινύων | ἡλανόμεσθα φνυγάδες.

80. ἡλανόμεσθα (pro ἡλ.) Blomf., coll. Aesch. Prom. 237 sq. Pers. 500 sq.

81. δρόμους — καμπίμους] Cf. Iph. A. 224. καμπαῖσι δρόμων.

82. τροχηλάτου] ποινηλάτου Nauck. οἰστρηλάτου Herw.

91. Cf. Soph. Phil. 895. παπαῖ, τί δῆτα δρῶμ' ἐγὼ τοῦνθ' ἔνδε γε (?);

92. καὶ ταῦτα —] ἢ ταῦτα — Turner. Naber. Qu. πλὴν ταῦτα —. Mox pro ἔξιν recte μ' ἔξιν Naber. πέρα Lex E.

ἀμπνοᾶς ἔξιν πόνων] Cf. Ariphron. Athen. XV. 702 B. εἴ τις ἀνθρώποις τέρεψις ἢ πόνων ἀμπνοὰ πέφανται. Soph. Aj. 274. ὡς ἔληξε κἀνέπνευσε τῆς νόσον. 417. ἔτ' ἀμπνοᾶς ἔχοντα. Trach. 825. ἀναδοχὰν (ἀναπνοὴν aut ἀναπνοᾶς?) τελεῖν πόνων τῷ Διὸς αὐτόπαιδι. Hom. Il. 11, 382. ἀνέπνευσαν κακότητος. Hel. 1094. δὴ οἰκτρὸν φῶτ' ἀνάνυσον πόνων. Suppl. 615. κακῶν ἀναπνυχάς.

94. ἀγνωστος, εἰς γῆν ἄξενον Gaisf. Elmsl. in Qu. Rev. XIV. 462.

95. Cf. Orest. 1230. σὺ δ' ἡμῖν τοῦδε συλλήπτωρ γενοῦ.

98. ἐκβησόμεσθα] ἐμβησόμεσθα Blomf., coll. Her. 169. εἰς ἀντίλον ἐμβήσει πόδα. πῶς οὖν P. (ἀν sup. v. in p.) et (ἀν al. m. insertum) L. πῶς ἂν εἰσελθοίμεν ἂν Schenkl. πῶς ἔσω δ' ἔλθοιμεν ἂν (vel potius πῶς δέ νιν λάβοιμεν ἂν) F. W. Schmidt. Qu. προσοίσομεν; καὶ πῶς (vel πῶς οὖν) νιν ἂν λάβοιμεν ἂν; vel καὶ πῶς νιν ἐξεύροιμεν ἂν; μάθοιμεν] λάθοιμεν Reisk. Badham.

99. κλῆθρα λύσαντες μοχλοῖς] Cf. Or. 1571. μοχλοῖς δ' ἄραρε κλῆθρα. Aesch. Cho. 878. γυναικεῖους πύλας | μοχλοῖς χαλᾶτε. Arist. Lys. 310. κῆν — τοὺς μοχλοὺς χαλῶσιν etc. Qu. κλῆθρα χαλάσαντες.

100. ὦν οὐδὲν ἴσμεν] ὦδ' οὐδὸν ἔοιμεν Badham. Qu. ἂν' οὐδὸν ἔοιμεν. Qu. ἀλλ' οὐδὲν ἴσμεν.

105. θεοῦ τε Elmsl. οὐ κακιστέον] οὐκ ἀτιστέον feliciter restituit Cobet.

107. μέλας] I. q. κνάνεος v. 7. Cf. Hor. Od. III. 27. 33. 'aequoris nigri fremitum.' πέλας conj. F. W. Schmidt.

108. γεὼς ἀπωθεν] Cf. Soph. Tr. 815. ὀφθαλμῶν ἐμῶν — ἀπωθεν ἐρπούση. Arist. Av. 1526. ἀνωθεν ὕμῶν.

110. νυκτὸς ὄμμα λυγαίας] νυκτὸς ἄρμα — Musgr. Sed cf. Phoen. 553. νυκτὸς τ' ἀφεγγές βλέφαρον ἡλίου τε φῶς. Aesch.

Pers. 428. ἔως κελαινῆς νυκτὸς ὄμμ' ἀφείλετο (l. ἀφίετο, ut hic μόλῃ). Soph. Aj. 672. ἐξίσταται δὲ νυκτὸς αἰανῆς (αἰανῆς L.) κύκλος. Ant. 416. λαμπρὸς ἥλιον κύκλος. 104. ἀμέρας βλέφαρον. Alex. com. 89, 2. νυκτὸς τ' ὄμμα τῆς μελαμπέπλου | (Ἐκάτη). Eur. Her. 855. λυγαίω νέφει. Soph. Fr. 471. λυγαίον νέφους.

111. τολμητέον τοι P. Ald. τολμητέον τ* L. (τὸ L.) Qu. τολμητέον σοι αὐτ τολμητέ' ἐστί. Aut τολμητέον νῶν (νῶν) —.

112. πάσας προσφέροντε μηχανάς] Cf. Arist. Nub. 480. ἴν' — μηχανάς — πρὸς σε καινὰς προσφέρω. Th. 1131. ἄλλην πρὸς τούτῳ πρέπουσαν μηχανὴν προσοιστέον. Et mox προσφέρουσι.

113. ὄρα δέ γ' εἶσω mss. ὄρα δὲ γείσα V. D. in Edinb. Rev. XXXII. 382., coll. Or. 1586. etc. ὄρα δὲ γείσα τριγλύφων Blomf. coll. Or. 1586. 1635. Phoen. 1196. ὄρα δὲ γείσων τριγλύφων δπου Both. ὄρα δὲ γείσων τριγλύφων δπου Elmsl. πείρα δέ γ' εἶσω — Madvig. Ἀωρικά δὲ γείσα τριγλύφων δπὴν κενοῖ Wecklein. ὄρα δὲ γείσα τριγλύφων δπου ἐστι (᾽στι) νῶν F. W. Schmidt. ὄρα δ', ἐκί σοι τριγλύφων τόποι κενοί, Schenk. Cf. Diph. 61, 2. οὐ κατατοῦ τὰ τριγλύφ' οὐδὲ τὰς στέγας. Qu. ὄρα δὲ γείσων τριγλύφων θ' ὅτι (vel δπου) κενὸν etc. Et ὄρα quidem est in apographo Parisino.

115. εἰσὶν οὐδὲν] Cf. Iph. A. 351. οὐδὲν ἦσθ'. Eur. Fr. 618 τὸν ὄλβον οὐδὲν οὐδαμοῦ κρῖνω βροτοῖς. Soph. Ant. 183. Qu. τολμῶσιν, οἱ δειλοὶ δέ γ' εἰσὶν οὐδαμοῦ.

116. οὔτοι μακρόν] οὕτω μακρόν Badham.

117. In fine versus plene distinguendum.

120. αἴτιον] Qu. αἴτιος.

121. ἄχρηστον] ἄκρατον Blomf., coll. Fr. Adesp. 414. ἄκρατα γάρ μ' ἔθηκε θεοσπίζειν θεός. Idem ipse conjeceram.

123—136. Ἰφιγ. praef. in L. R. Choro dat Tyrwhitt.

123. ὃ πόντον — ναίοντες] In his verbis, quae aves potius quam homines significare videantur, vitii nonnihil inesse suspicatur Elmsl.

126. ὃ παῖ τὰς Λατοῦς Διτυνν'] ὃ Λατοῦς Διτυνν' Elmsl. coll. 1230. ὃ Διὸς Λητοῦς τ' ἄνασσα παρθέν', etc. Iph. A. 1570. ὃ θηροκτόν' Ἄρτεμις Διὸς. Ion. 1619. ὃ Διὸς Λητοῦς τ' Ἄπολλον.

129. χρυσήρεις θριγκοὺς] Cf. Ion. 157. χρυσήρεις οἰκούς (τοῖχους Badham).

133. καὶ τείχη] εὐτειχεῖς Herw., nisi glossema sit.

135. ἐξαλλάξας'] Cf. 397. Ἀσιήτιδα γαῖαν Εὐρώπας διαμείψας.

139. ὃ παῖ τοῦ τὰς (τοὺς?) Τροίας πύργους ἐλθόντος.

141. κώπῃ χιλιοναύτῃ] Cf. Aesch. Ag. 45. στόλον Ἀργείων χιλιοναύτην. Qu. χιλιοναύτα μυριοτενχοῦς.

143—177. et 203—235. Iphigeniae, reliqua Choro, tribuit Elmsleius.

144. θρήνοις ἐγκειμαι] ὥς ἐγκειμαι θρήνοισιν Blomf. Cf. Andr. 91. ἡμεῖς δ' οἴσπερ ἐγκείμεσθ' ἀεὶ | θρήνοισι καὶ γόοισι καὶ δακρύ-

μασι | πρὸς αὐτὸν ἐκτενοῦμεν. Soph. Phil. 1318. ὅσοι δ' ἐκουσίοισιν ἔγκεινται βλάβαις.

146. ἀλύροις ἐλέροις] Cf. Hel. 185. ἔκλυον ἄλυρον ἔλεγον.

148. αἶ μοι] οἶαί μοι Badham. αἶ μοι ξυμβαίνουσ' ἄται] Accipienda haec esse monet Elmsleius quasi dixisset poeta οἴκτοισι τῶν ἁπῶν αἶ μοι ξυμβαίνουσιν. Ita Tro. 879. ποιῶς, ὅσοι τεθνῶσ' ἐν Ἰλίῳ φίλοι (pro φίλων, ὅσοι etc.).

150. οἶαν — ὄρφνα] τοίαν (vel τοιάνδ') — Elmsl. Cf. Arist. Ran. 1331. ὃ νυκτὸς κελαινοφαῆς ὄρφνα.

151. ὀνείρων delent. Both. Seidl. Matth. ζωᾶς potius deleverit Elmsl.

152. δλόμαν δλόμαν] Cf. Arist. Pac. 1013.

154. οἶμοι mss. οἶμοι μοι Herm. ὦμοι μοι — Blomf. γέννα] γεγεῖα Elmsl. Cf. ad Hec. 160. Hel. 1345.

159. Ἀῖδα πέμψας] εἰς Ἀῖδα πέμψας Burges ad Phil. 497. Add. Cf. Hom. Il. 1, 3. αἶδι προΐανεν.

161. ὑδραίνειν] ἂν ὑγραίνειν? Cf. 54. et ad Tro. 226.

165. ξουθᾶν — μελισσᾶν] Cf. 634. ξουθῆς μελίσης. Herc. 485. ξουθόπτερος μέλισσα. Fr. 470, 4. τῆς ξουθοπτιέρου — μελίσης. Empedocl. 411. ξουθῶν τε σπονδὰς μελιτῶν ὑπτουῖντες ἐς οὐδὰς.

166. κεί *** L. κείτ' P. κείται Erf. ad Aj. 191. Seidler.

169. λοιβὰν Ἀῖδα] Cf. Suppl. 975. λοιβαὶ νεκύων φθιμένων.

175. ἀπενάσθη] Cf. Med. 163. Sic Phoen. 215. κατενάσθη. Arist. Vesp. 660. κατένασθεν.

180. ὕμνον τ' Ἀσιήταν] Qu. ὕμνον τ' Ἀσιήτιδα. Cf. 396. Ἀσιήτιδα γαῖαν. Herc. 643. Ἀσιήτιδος τυραννίδος ἄλβος. Andr. 119. Ἀσιήτιδα γένναν. El. 315. Alibi apud nostrum Ἀσίας. λαχὰν mss. ἀχὰν Elmsl. ad Her. 752. Nauck. Weckl.

183. μοῦσαν νέκυσι μελομένην] Cf. Phoen. 1302. λαχὰν μελομένην νεκροῖς. Aesch. Cho. 153.

184. ἐν μολπαῖς] Leg. τὰν μολπαῖς.

185. δίχα παιάνων] ἰ. e. ἀπαίανον.

186—188. Haec dubitanter corrigit Elmsleius sic: οἶμοι, τῶν Ἀτρειδῶν οἴκων | ἔρρει φῶς, ἔρρει σκῆπτρον. | (οἶμοι) πατρῶων οἴκων. Orestes δόμοις φάος dicitur infra 848.

189. τίν' ἐκ] τίνας ἐκ Badham.

190. ἐκ] Qu. ἔτι.

191. μόχθος δ' ἐκ μόχθων ἔσσει | δινευούσαις | ἔπιποισι πτανοῖς Elmsl. Qui haec de Pelopis equabus accipit.

193. ἀλλάξας] Nominativus absolutus, de quo v. ad 675. ἀλαξεν δ' ἐξ ἔδρας ἱερᾶς ὄμμ' ἀγᾶς ἄλιος Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 462. Cf. El. 737. λέγεται — στρέψαι θεορᾶν ἀέλιον χρυσωπὸν ἔδραν ἀλλάξαντα δυστυχία βροτείῳ. ἐξέδρας] ἐξ ἔδρας Jacobs. Elmsl. ad Her. 14. (Anglice out of its place. Bacch. 926. 929.). ἱερᾶς Markl. Elmsl.

194. *ἱερὸν δμμ' ἀνγᾶς*] Cf. Soph. Ant. 878. *τόδε λαμπάδος ἱερὸν δμμα* (sc. Solis).

195. *ἄλλοις — μελάθροισ*] I. e. *ἄλλη γενεᾷ*, ait Elmsleius.

197. *ἄχεά τ' ἄχεσιν*] Qu. *ἄχε' ἐπ' ἄχεσιν*. Sed cf. Phoen. 1510. *φόνω φόνος* | *Οἰδιπόδα δόμον ὤλεσε*. Hel. 364. *ἄχεά τ' ἄχεσι, δάκρυα δάκρυσιν*. Orest. 1255. Hel. 195. et ad Soph. El. 235. *φόνος ἐπὶ φόνω, ἄχεά τ' (δ') ἄχεσιν*.

199. Ita Elmsleius: *ἐνθεν τῶν πρόσθεν δμαθέντων* | *Τανταῖ- δᾶν ἐκβαίνει ποινά τ'* | *εἰς οἴκους, σπένδει τ' ἀσπούδαστ'* | *ἐπὶ σοὶ δαίμων. δμαθέντων*] Cf. Alc. 127. Tro. 175.

202. *ἐπὶ σοι*] Verba enim *σπένδει τ'* — majori intervallo a prima fratris compellatione distare monet Elmsleius quam ut nude *ἐπὶ σοι* absque personae indicatione dicere potuisset. Itaque *ἐπ'* *ἐμοὶ* forsitan corrigendum censet. Sed melius ei videtur cum Bothio quattuor hos versus Choro tribuere, ut respondeat Iphigenia *ἐξ ἀρχᾶς* etc. De Oreste haec dicta volunt, quem paullo ante (169) allocuta erat Iphigenia.

203 sq. Ita Elmsleius: *ἐξ ἀρχᾶς μοι δυοδαίμων* | *δαίμων, τῆς ματρὸς ζῶνας, | καὶ νυκτὸς κείνας, ἐξ ἧς | λοχίαν στεργρὰν παιδεῖαν* | *μοῖραι ξυντείνουσιν θεαί, | τῇ μναστενθείᾳ ἔξ Ἑλλάνων, | τὰν πρωτόγονον θάλος ἐν θαλάμοις* etc. "Dicit Iphigenia malo se facta destinata esse jam inde a matris nuptiis illaque nocte qua concepta sit."

206. *λοχείαν* mss. *λοχίαν* Elmsl. *λόχαι* Herm. Weckl. Cf. ad 1097. *λοχίαν στεργρὰν παιδεῖαν*] I. q. *στεργρὰς ἐν τόκοις ἀλγηδόνας* Med. 1031.

208. *ἀ* delet Both. *τῇ (μοι)* Elmsl. *ἀ μναστενθεῖσ'* *ἐξ Ἑλλάνων*] *τῇ μναστενθείᾳ ἔξ Ἑλλάνων* Elmsl. Both.

209. *πρωτόγονον θάλος*] Cf. Hec. 458. *πρωτόγονος φοῖτις*. Iph. T. 232. *νέον ἐτι θάλος* etc. 170. *Ἀγαμεμόνιον θάλος*. El. 15. *θῆλύ τ' Ἠλέκτρας θάλος*. Hom. Il. 22, 87.

213. Qu. *εὐκταῖαν (δ')* —.

218. *ἀξείνου*] Forma *ἄξενος* legitur etiam Andr. 794. *πολί- ξενος* Alc. 568. *Πολυξένη* Hec. 75.

222. *οὐδ' ἰστοῖς ἐν καλλιφθόγοις*] *οὐδ' ἰστοῖσιν καλλιφθόγω* Badham Praef. Ion. p. XI.

225. *αἰμορρᾶντων* mss. *αἰμόρραντον* Monk. Badham. Weckl. *αἰμορρᾶντῳ δυσφόρμιγγας* | *ξείνων στάζουσ' ἄτα βωμούς* Madvig. Cf. Alc. 135. Confer v. *νέορραντος*.

226. *ξείνων ἀγνίζουσ' ἄταν* conj. Weckl. *ξείνων ἀγνάζουσ' ἄταν* [βωμούς] F. W. Schmidt. Qu. *ξείνων αἵμασι βωμούς τέγγουσ'*, vel *αἵμασι τέγγω βωμούς*.

228 sq. Ita legendum suspicatur Elmsleius, *καὶ νῦν κείνων μὲν μοι λάθα, | τὸν δ' Ἀργεὶ δμαθέντα σὲ κλάω, ξύγγον', δν Εὐ-*

πον επιμασιτίδιον | *ἔτι βρέφος, ἔτι νέον ἔτι θάλος | ἐν χειρὶ ματρὸς, πρὸς στέροισιν τ', | Ἄργει σκηπτουῖχον Ὀρέσαν.*

231. *ἐπιμασιτίδιον ἔτι βρέφος*] Cf. Aesch. Sept. 349. *βλαχαὶ δ' αἱματοέσσαι τῶν ἐπιμασιτιδίων ἀρτιβρεφεῖς βρέμονται.*

232. [*ἔτι*] *βρέφος, ἔτι* Elmsl. Badham. *τότε* (pro *ἔτι*) *βρέφος ἔτι νέον* conj. Weckl.

238. Qu. *Ἀγαμέμνονός τε* (vel *σύ*). *τέκος*] Fort. *τόκος*. Sic Hipp. 10. *ὁ γάρ με Θησέως παῖς, Ἀμαζόνος τόκος.*

240. *λόγον*] *γόνον* Koehly. prob. Schmidt.

245. *οὐκ ἂν φθάνοις ἂν —*] Cf. Her. 721. *φθάνοις δ' ἂν οὐκ ἂν τοῖσδε συγκρούπτων δέμας.* El. 689. *εὐτρεπὲς ποίησμαι (τὸ ξίφος).*

246. *γῆς ὄνομ'*] *γῆς σχῆμ'* conj. Monk.

247. *Ἑλλήνες*] *Ἑλλήνος* Wecklein. Fortasse nihil opus.

250. *τοῦ ξυζύγου*] *τῷ ξυζύγῳ* malit Elmsl. Rectius enim dici *τί σοι ὄνομά ἐστι, quam τί σου ὄνομά ἐστι.* Cf. Iph. A. 827. Hel. 87. Arist. Eq. 1257. Pac. 185. 189. Av. 644.

252. *πῶς*] *ποῦ* Musgr. Elmsl. *πῶς δ' ἔλλειτ' αὐτούς; ποῦ τυχόντες εἶδετε;* malit Blomf., coll. 256. *καὶ τυχόντες*] *κάντυχόντες* recte Cobet., coll. Hel. 1217. *ναῦται σφ' ἀνείλον ἐντυχόντες, ὥς λέγει.* Sic et ipse correxeram.

255. *ἐναλίᾳ δρόσῳ*] Cf. Aesch. Eum. 904. *ποντίας δρόσον.*

256. *ἐκεῖσε δὴ 'πάνελθε*] Cf. ad Arist. Nub. 1408. *ἐκεῖσε δ' ὄθεν ἀπέσχισάς με τοῦ λόγου μέτειμι* (leg. *λόγου 'πάνειμι*). *πῶς*] *ποῦ* Badham. Qu. *ἐκεῖσε δὴ 'πάνελθ'*, *ὅπου νιν ἔλλετε.*

260. *τὸν εἰσρέοντα*] *τὸν ἐκρέοντα* Elmsl.

263. *ἀγμός*] Cf. Bacch. 1092. *διὰ δὲ χειμάρρον νάπης | ἀγμῶν τ' ἐπήδων.*

265. *κάνεχώρησεν* Blomf., coll. Rhes. 775. *κάνεχωρείτην πάλιν.*

266. Cf. Bacch. 708. *ἄκροισι δακτύλοις διαμῶσαι χθόνα.*

268. *θεοσεβῆς —*] Cf. Arist. Av. 623.

276. *ἐγέλασεν εὐχαῖς*] Cf. Soph. Aj. 1042. *κακοῖς γελῶν.* Arist. Eq. 693. *ἐγέλασα ψολοκομπταῖς.*

278. *κλύοντας*] Hunc versum pro interpretamento habet Herw.

279. *ἡμῖν* (pro *ἡμῶν*) — *τοῖς πλείοσι* Elmsleius ad Bacch. 336.

280. *τάπυχώρια*] Leg. *τῆπιχωρία*.

283. *κάνεστέναξεν* (pro *κάπ.*) Monk. Badham.

284. *ἀλαίνων*] *ἀλύων* Herwerden ad Ion. 575.

288. *ἡ δ' ἐκ χιτώνων, πῦρ —* distinguit Elmsleius, qui in *χιτώνων* latere arbitrat nomen loci, unde Furia alis remiget. *χιτώνων*] *χελυνῶν* Badham. *πνέουσα — φόνον*] Cf. Aesch. Ag. 1309. *φόνον δόμοι πνέουσιν αἱματοσταγῇ. ἡ δ' εἰς διωγμῶν* F. W. Schmidt.

290. *ἔχουσ'*, *ἄποτμον ἄχθος*, F. W. Schmidt.

292. *οὐ ταῦτ' ἄμορφα σχήματ'* Heimsoeth. *οὐ ταῦτ' ἀπ' ὀρφνης σχήματ'* F. W. Schmidt. *ταῦτα*] *ταῦτά* Herw.

294. *μυμήματα*] *μυκήματα* Matth. Recte. Confirmat id praecedens *φθογγάς τε μόσχων*.

295. *ὥς θανούμενοι*] *ὥς θαμβούμενοι* C². *ἐκφοβούμενοι* F. W. Schmidt.

298. *ἐς πλευράς ιεῖς*] *λαγόνας εἰς μέσας* tentat Elmsl. ad Her. 824. Qu. *ἐς πλευράς μέσας*.

300. *ὥς*] Qu. *ὥσθ'*. *αἵματηρόν πέλανον*] Cf. Alc. 851. *πρός αἵματηρόν πέλανον*. Rhcs. 430. Aesch. Pers. 816. *πέλανος αἵματοσταγής*. *ἐξανθεῖν*] Cf. Alciph. I. 1. *τοῦ ὕδατος δὲ ἀφρός ἐξηνθήκει*.

305. *φαύλους μάχεσθαι*] *φαύλως μαχεῖσθαι* Badham.

306. *ἐν μακρῷ χρόνῳ*] *ἐν μικρῷ χρόνῳ* Ald. Hart. Weil. etc. *οὐ μακρῷ χρόνῳ* Dind. Nauck. *ἐν πάντῳ χρόνῳ* Wecklein. Qu. *ἐν βραχεῖ χρόνῳ*. *ἐπληρώθησαν*] Cf. Aesch. Ag. 315. *ἄλλος παρ' ἄλλου διαδοχαῖς πληρούμενοι*.

307. *μανίας πίτυλον*] Cf. Herc. 1187. *μαιομένῳ πιτύλῳ πιαχθεῖς* etc. 816. *πίτυλον* — φόβον.

308. *στάζων ἀφρῷ γένειον*] Cf. Eur. Suppl. 586. *στόμα ἀφρῷ καταστάζοντα*. Soph. Phil. 7.

309. *προὔργου*] *προὔπτου* F. W. Schmidt.

311. *ἀπέψα*] *ἀπέψα* jure corrigit Elmsl., coll. Trach. 680. *ἤ* (ut ζῆ). Arist. Eq. 909. *περιψῆν*. Et sic Blomf. Contra Hesychius, *Ἀπέψα: ἀπέμασσαν*.

312. *εὐπήνους ὑφάς*] Fort. *εὐπήνοις ὑφαῖς*.

318. *πέτρους*] *πέτρους* Monk. Badham.

320. Cf. Hel. 1602. *παρακέλευσμα δ' ἦν | προύμνηθεν Ἐλένης, Ποῦ τὸ Τρωϊκὸν κλέος; etc. οὐ δὴ —*] Cf. Bacch. 759. *οὐπερ τὸ δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν, ἀναξ*.

323. *δίπαλτα*] Cf. Tro. 1102. *δίπαλτον κερανοφοαῖς πῦρ*. Soph. Aj. 408. *πᾶς δὲ στρατὸς δίπαλτος ἔν με χειρὶ φονεύει*. Aesch. Sept. 985. *τριτάλτων* (διτ. Herm.) *πημάτων*. Theophyl. Epist. 74. *δίπαλτος ἡμῖν ὁ πονηρὸς ἐπεισιν*.

324. *λεπαίας — νάπας*] Cf. Hipp. 1248. *λεπαίας — χθονός*. Her. 395. *φυγῇ — ἐξεπίμπλαμεν νάπας*] Cf. Phoen. 1470. *πείδια δ' ἐξεπίμπλασαν φεύγοντες*.

326. *ὠσαίατο*] Repellerent. Cf. Arist. Vesp. 1085. *ἀλλ' ὁμῶς ἐωσάμεσθα* (al. *ἀπεωσάμεσθα*, *ἐπανασάμεσθα*, *ἐσωζόμεσθα*) *ξὺν θεοῖς πρὸς ἐσπέραν*.

328. *ἐκ χειρῶν*] Cf. Hec. 573. *τὴν θανοῦσαν ἐκ χειρῶν | φίλοις ἔβαλλον*. Aesch. Pers. 459. *πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ χειρῶν | πέτρουσιν ἠράσσοιτο*.

329. *ἡτύχει βαλὼν*] *ἡτοτόχει βαλὼν* Badham. Cf. Or. 1210. *εὐτυχίσομεν — ἐλόντες σκύμνον*. Alia exempla verbi *εὐτυχεῖν* cum participio constructi affert F. W. Schmidt.

331. *ἐξεκλέψαμεν*] Qu. *ἐξηράξαμεν*, vel *ἐξαράσσομεν*, vel *ἐξεκρούσαμεν*.

332. εἰς τὴν γῆν γόνυ καθεῖσαν] Cf. Hec. 787. καθεῖσα πρὸς γαῖαν γόνυ. πέτροισι] πέπλοις Köchly. ἀποροῦσι (impeditis) F. W. Schmidt.

334. δ' δ' εἰσιδὼν] εἰσιδὼν δ' aut δε δ' ἰδὼν malit Elmsl. Cf. ad 65.

335. σφάγι' mss. σφαγεῖ' Musgr. Elmsl. Cf. ad 566. ἔπεμπε] Qu. ἔπεμψε.

336. εὔχου δὲ πολλὰ τοιάδ', ὦ νεᾶνί, σοι F. W. Schmidt.

340. τὸν φανέντ'] Qu. τὸν φθαρέντ'.

341. Ἕλληνας ἐκ γῆς] Ἕλληνίδος γῆς Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 462., qui ἐξ Ἑλλάδος γῆς potius quam Ἕλληνας ἐκ γῆς scripturum fuisse nostrum arbitratur, coll. 448. Ἑλλάδος ἐκ γᾶς. 17. Ἑλλάδος στρατηγίας. 1292. Ἑλλάδος νεώς. 1345. 1386. Cf. ad 495. Qu. Ἕλληνίδος γῆς (1175). Ita Ἕλληνας πατρὶς 495. στολή Her. 130. πόλις Iph. A. 65. Cf. Aesch. Ag. 429. Ἕλλανος αἶας.

343. οἷα φροντιούμεθα] φροντιούμεν οἷα χρὴ Badham. — οἷα δεῖ Köchly. οὐκ ἀφροντισήσομεν Madvig. Futuri forma media φροντιούμεθα nusquam alibi legitur. Legendum proculdubio φροντιούμεν οἷα χρὴ (δεῖ). Φροντιεῖ legitur Tro. 1234. φροντιῶ Nub. 125.

346. θοῦμόφυλον] Eadem fere crasis est in οὐπισθεν Av. 299.

349. ἡγρώμεθα | δοκοῦσ'] Cf. Ion. 1250. διωκόμεσθα — κρατηθεῖς, ἐκδοτος δὲ γίγνομαι. Herc. 858. μαρτυρόμεσθα — βούλομαι. 1206. ἱκετεύομεν — προσπίτνων.

350 — 352. Spurius habet Herwerden.

351. ἡχθόμην mss. ἡσθόμην Seager in Class. Journ. XIX. 86.

355. διὰ πέτρας —] Qu. κατὰ πέτρας —.

356. ἀπήγαγ' mss. ἐπήγαγ' (?) M. Haupt. Weckl. κατήγαγ' Badham. Recte, opinor.

357. Cf. El. 849. φονέα δὲ πατρὸς ἀντετιμωρησάμην.

359. οἷ μ' mss. οὐ μ' Pierson. Markl. Elmsl.

362. δσας —] Cf. Bacch. 1317. γενεῖον θυγγάνων χειρὶ. Herc. 987. πρὸς γένειον χεῖρα βαλὼν. χεῖρας ἐξηκόντισα] Cf. Bacch. 664. αἶ τῆσδε γῆς | οἷστροισι λευκὸν κῶλον ἐξηκόντισαν. Soph. Ant. 1034. πάντες ὥστε τοξόται σκοποῦ | τοξεύει' ἀνδρὸς τοῦδε.

363. γονάτων — ἐξαρτωμένη] Cf. Alc. 187. παῖδες δὲ πέπλων μητρὸς ἐξαρτώμενοι | ἐκλαιον. τε] Qu. δέ.

365. αἰσχαδ] οἰκτρά F. W. Schmidt.

367. ἀλλεῖται δὲ πᾶν μέλαθρον] Cf. Hel. 1434. πᾶσαν δὲ χρὴ | γαῖαν βοᾶσθαι μακαρίαις ὑμνωδίαις. Arist. Vesp. 1228. παραπολεῖ βοώμενος. Philetaer. Athen. 633 E. ἀποθανεῖν αὐλούμενον. Machon. ibid. 348 F. ψαλλόμενος ὁ Στρατόνικος. Lucian. Neron. 3. κροτούμενός τε καὶ ᾄδόμενος. Eur. Her. 402. θνηπολεῖται δ' ἄστν μάντεων ὕπο.

370. προσεΐτας mss. προτείνας Badham. Weckl.
 375. ἰοῦσ' ἐς Πηλέως] ἰοῦσα Πηλέως Elmsl.
 376. ἀπεθέμην] Qu. ἀνεθέμην. Et sic Monk. Badham. ποίλι] τὰμὰ F. W. Schmidt.
 379. ἔρρεις —] Post hunc versum lacunam indicant Monk. Badham.
 382. ἧ καὶ λοχείας —] Hunc versum uncinis includit Badham.
 390. τὸ φαῦλον] τὸ φόνιον F. W. Schmidt.
 391. οὐδένα γὰρ —] Cf. Menand. 550, 3. κακὸν γὰρ δαίμων οὐ νομιστόν | εἶναι βίον βλάπτοντα χρηστὸν (οὐδένα). Men. 551. ἅπαντα δ' ἀγαθὸν εἶναι τὸν θεόν (οἶομ' εἶναι δαίμονα?).
 395. εὗξενον] ἄξενον Monk. Badham.
 396. Ἀσιήτιδα γαῖαν] Eadem forma est Herc. 643. Ἀσιήτιδος τυραννίδος. El. 315. Ἀσιήτιδες δμῳαί. Andr. 119. Ἀσιήτιδα γέννατ. In senariis Andr. 1. Ἀσιάτιδος γῆς σχῆμα. Tro. 1219. Ἀσιάτιδον γήμαντα τὴν ὑπερτάτην. Itaque legendum opinor Ἀσιάτιδα γαῖαν.
 397 sq. Cf. 134. χόρτων τ' εὐδένδρων ἐξαλλάξας' Εὐρώπαν.
 398. διαμείψας] Cf. Aesch. Sept. 334. διαμείψαι δωμάτων στήγερὰν ὁδόν.
 400. δονακόχλοα λιπόντες Εὐρώταν] Cf. Iph. A. 179. ἀτ' Εὐρώτα δονακοτρόφον. Hel. 210. δονακόεντος Εὐρώτα. 355. τὸν ὑδρόεντα δόνακι χλωρὸν Εὐρώταν. Theogn. 783. Σπάρτην Εὐρώτα δονακοτρόφον ἀγλαὸν ἄστυ.
 402 sq. ἔβασαν — κούρα uno versu Elmsl.
 402. ἄμικτον] I. e. ἄξενον. Cf. Isocr. 202 C. τὸν δὲ τόπον ἄμικτον δλον παραλαβὼν καὶ παντάπασιν ἐξηγηρωμένον ἡμερώτερον καὶ πραότερον κατέστησεν.
 403. ἔνθα κούρα | Δία τέγγει βωμοῦς | καὶ περικίονας ναοῖς αἶμα βρότειον Elmsl. κούρα δία] κούρα διά (i. e. Ἀστέμιδα (Dianae in honorem) Herw.
 405. περικίονας ναοῦς] Cf. Soph. Ant. 285. ἀμφικίονας ναοῖς. Eur. Fr. 370, 5. περικίονσιν ἀγκρεμάσας θαλάμους.
 407. ῥοθίοις πλάταις] Cf. 1133. ἐμὲ — λιποῦσα βήσει (πλεῖσει?) ῥοθίοις πλάταις. εἰλατίνοις δικρότοις κώπαις] εἰλατίνας — recte Seidler. εἰλατίνας δικρότοιο κώπας conj. Kirch. εἰλατίνας δικρότοις κώπας Herw.
 409. ἔπλευσαν] Qu. ἔστειλαν.
 410. λινοπόροις αὔραις] λινοπόροισί τ' αὔραις Monk. Badham.
 414. φίλα γὰρ ἐλπίς ἐγένετ' ἐπὶ | πῆμασι βροτῶν, ἀπληστον (vel potius ἄπλετον) ἀνθρώποις ὄλβον βάρος, οἳ φέρονται — Elmsl. ἐπὶ πῆμασι βροτῶν] ἐπὶ χρήμασι πόρων Madvig.
 416. ὄλβον βάρος] Cf. El. 1287. καὶ δότω πλούτιον βάρος. Hipp. 617. χρυσοῦ βάρος.
 417. ἐπ' οἶδμα — περῶντες] Cf. Hom. Il. II. 613. περῶν ἐπὶ οἶνοπα πόντον. I. q. ὑπὲρ (Aesch. Eum. 78). Theogn. 248. ἰχθυόεντα περῶν πόντον ἐπ' ἀιρύγετον.

418. *κεινῇ δόξῃ* Elmsl., qui "Forma poetica *κεινὸς* hoc uno loco, quod sciam, apud Euripidem legitur. *ἐξεκείνωσεν* in senario est Pers. 763." *κοινῇ δόξῃ* tuetur Madvig. *γνώμα* — *εἰς μέσον ἦκει*] "Locus valde obscurus, sed, ut mihi quidem videtur, non corruptus." (Elmsl.) Qu. *γνώμα τοῖς μὲν* —. *γνώμα*] *δομά* F. W. Schmidt. Qu. *μοῖρα* (metr.?) *τοῖς μὲν* —. *ἄκαιρος*] *ἄμοιρας* aut *ἄκληρος* Hense. *ἄκαρπος* F. W. Schmidt.

420. *τοῖς δ' ἄσμενος* (pro *ἐς μέσον*) *ἦκει* F. W. Schmidt.

421. *πίτρας τὰς συνδρομάδας* Musgr. Badham.

424. *ξοθίῳ* mss. *ξοθίων* Bergk. *ξόθιον* conj. Weckl. *ἄϋπνους ἀκτὰς*] *Suspectum ἄϋπνους*.

426. Cf. Hel. 1118. *ἔδραμε ξόθια*. 404. Infra 1387. *κώπαις ξόθι' ἄλδς λευκαίνετε*.

427. *πεντήκοντα κορᾶν Νηρηῶν χοροὶ*] Cf. *Androm.* 1267. *λαβοῦσα πενήκοντα Νηρηῶν κορᾶν*. Aesch. Fr. 174. *δέσποινα πενήκοντα Νηρηῶν χοροῦ*. Arist. Ach. 883.

439. *δεσποσύνοις* Elmsl. ad Med. 44.

444. *ἐλυχθεῖσα*] *φοινιχθεῖσα* Badham.. Fort. *χροῖσθεῖσα*, aut *μανθεῖσα*.

449. *πλωτήρων*] *Nautarum*. Cf. Hel. 1076.

452 sq. *εἰ γὰρ* (ita Kirchhoff.) *δνειράσι συμβαίην | δόμοις πόλει τε πατρῷᾳ | τερπνῶν ὕπνων* (ita Herm.) *ἀπόλανσιν | κεινὰν, χάρις ὀλβῳ* (*ὀλβου* Koehly) Madvig. *Lege* (*κᾶν*) *γὰρ δνειροῖς πελαθεῖην. ὁμαίμοσιν ἐμβαίην δόμοις* Badham, coll. Phoen. 218. *ὁμογενεῖς πύργους. δνειροῖσι συνείην* Kirch. Herw. et *κᾶν* (pro *καί*) Herm.

454. *τερπνῶν ὕμνων ἀπολαύειν*] *τερπνῆν ὕπνων* (Herm.) *ἀπόλανσιν* Herw. *δρέπουσ' ὕμνων ἀπόλανσιν* (sic P.) Badham.

455. *κοινὰν χάριν ὀλβῳ*] *κεινήν περ, ἀνόλβῳ* Herw.

456 sq. Ita legendum suspicatur Elmsleius, *ἀλλ' οἶδε χέρας δεσμοῖς διδύμας | ξυνερεισθέντες χωροῦσι νέον | πρόσφαγμα θεᾶς. οὐδ' ἄγγελίας | ψευδεῖς ἔλακεν βουφορβὸς ἀνὴρ. | σιγᾶτε, φίλοι. τὰ γὰρ Ἑλλήνων | ἀκροθίνια δὴ | ναοῖσι πέλας τάδε βαίνει. | ὦ πότνι' etc. ἀλλ' οἶδε χέρας δεσμοῖς διδύμοις — χωροῦσι νέοι* Blomf., coll. 264. *δισσοὺς νεανίας*. 264. *δέπνυχτοι νεανία*. 242. *διδύμας* etiam Schaefer.

463. *ἀρεσκόντως*] Cf. 581. *εἰ πᾶσι πρᾶγμ' ἀρεσκόντως ἔχοι*.

467. *τὰ τῆς θεοῦ μὲν πρῶτον ὥς καλῶς ἔχη* —] *εἰεν' τὰ τῆς θεοῦ πρῶτον ὥς καλῶς ἔχη* Badham ad Ion. 287. *Leg. — ὥς ἔξει καλῶς*. Cf. Arist. Pac. 868. Phryn. com. 9. Menand. 320, 5. *τὰ τῆς θεοῦ γὰρ πανταχῶς ἔχειν καλῶς*.

471. *τοῖς παροῦσι καὶ νομίζεται*] *Leg. τοῖς παροῦσιν ὥς νομίζεται* aut *τοῖς παροῦσι καὶ νομίζεται*.

474. *στερεῖσα*] Cf. ad Bacch. 1360.

477. *κακόν*] *ἀπὸν* conj. Badham.

481. *ἀεὶ κάτω*] *ἐκεῖ κάτω* Elmsl. ad Med. 1041. (Cf. Hec. 418.

ἐκεῖ δ' ἐν Αἶδου κείσομαι etc.) ἔσεσθε γῆς κάτω Herw. ἔσεσθε δι' κάτω Dobr.

482. νῶν | λυπεῖ κακοῖσιν Cobet. τοῖς μένουσι νῶ | κακοῖσιν ἀλγεῖς F. W. Schmidt allatis exemplis Tro. 431. 244. Herc. 307. 1152. Hel. 803. Her. 60. Hipp. 369. Phoen. 1638. Fr. 651. Aesch. Cho. 103. Soph. Tr. 1240.

483. κακοῖσι λυπεῖς] λυπεῖ κακοῖσιν Cobet. κακοῖς ἀλύεις Bergk. κακοῖς ἀϋτεῖς Schmidt.

485. τοῦλέθρου] Eadem crasis est in τοῦλύμπου, τοῦτόματος, τοῦρηνιδίου, τοῦρροπυγίου, etc.

491. Cf. Hipp. 380. τὰ χρήσι' ἐπιστάμεσθα καὶ γινώσκομεν.

492. πότερος ἄρ' ὁμῶν] Qu. πότερος ἄρα σφῶν — ἐνθάδ' ὠνομασμένος] ὄνομα γοῦν Ἑλλάς γεγώς vel τοῦτρον' ὦν Ἑλλάς γένος F. W. Schmidt. ἐνθάδ' εἶπαι Weil.

493. κέκληται] λέλεκται Elmsl., coll. 1047. Qu. ἔκελε, vel ἔπλεσε, vel ἀφῆται.

494. ΠΥ. 8δ' — Blomf., coll. Soph. O. C. 138. 8δ' ἐκεῖνος ἐγώ.

495. πατρίδος Ἑλλήνος] πατρίδος Ἑλλήνων Elmsl. ad Her. 131. et in Quart. Rev. XIV. 462., coll. Bacch. 20. εἰς τὴν πρῶτον ἡλθον Ἑλλήνων πόλιν. Ion. 8. ἔστιν γὰρ οὐκ ἄσημος Ἑλλήνων πόλις. πατρίδος Ἑλλήν εἰ conj. Seidler. Cf. ad 341.

499. σοὶ δ' ὄνομα —] Imitatur Horatius Epist. I. 7. 92. 'pu: me miserum, patrone, vocares, | si velles, inquit, verum mihi ponere nomen.'

503. ἦ] Malim ἦ.

510. Malim ἐκ τῶν Μυκηνῶν (γ'). Et sic Monk. Badham. Weckl.

511 sq. ΙΦ. φυγὰς δ' — OP. φεύγω — ΙΦ. καὶ μὴν — OP. οὐκουν — ΙΦ. ἄρ' ἂν τι — OP. ὥς (γ') ἐν παρεργῷ — ΙΦ. Τροίαν —. Sic haec disponit Badham Praef. Ion. p. XI sq.

516. τοῦδ' ἔρα] Fort. τοῦθ' ἔρα. Et sic Both. Seidler. Madvig. Sed cf. 530.

518. γε] Lege σφε.

520. οὐδ' ἄκραντ' ἠκούσατε] Cf. Bacch. 1230. τὴν δ' εἰπέ τί μοι — στείχειν Ἀγαύην, οὐδ' ἄκραντ' ἠκούσαμεν.

521. δῶμα] λέκτρα Weil. Weckl. Cf. ad Med. 140. Μενέλαος δάμαρ vel Μενέλεω πάλιν γυνή (om. δῶμα) F. W. Schmidt.

523. προουφείλει] Cf. Her. 241. Arist. Vespr. 3. Lys. 649.

525. ὦ μῖσος εἰς Ἑλλήνας, οὐκ ἐμοὶ μόνῃ] Cf. Ach. 722 ἐφ' ᾧ τε παλεῖν πρὸς ἐμὲ, Λαμάχῳ δὲ μῆ. 111. φράσσον ἐμοὶ σαφῶς, πρὸς τουτονί.

529. τοῦδ' ἐπαυρέσθαι θέλω] Cf. Hel. 469. τίν' αἰτίαν σχῶν ἥς ἐπηυρόμην ἐγώ; Andr. 1029. ἀπηύρα (?). Aesch. Prom. 28. τοιαῦτ' ἐπηύρου τοῦ φιλανθρώπου τρόπου. Trag. Fr. Adesp. 68. μικροῦ δὲ βιότου ζῶντ' ἐπαυρέσθαι χρεῶν. Andoc. 20, 2. εἰ π

ἑμᾶς χρὴ ἀγαθὸν ἐμοῦ ἐπαυρέσθαι. Herod. VII. 180. τάχα δ' ἂν
τι καὶ τοῦ ὀνόματος ἐπαύροιο.

537. Θέτιδος] Νηρηΐδος Monk. Badham.

541. ἀπωλόμην] ἀπαρχόμην Badham.

543. τί δ' ὁ στρατηγός, δν λέγουσ', εὐδαιμονεῖ; perperam Reisk.
Madvig.

548. πρὸς δ' ἀπώλεσέν τινα] Malim πρὸς τ' —. Cf. Soph.
Ant. 753. ἥ δ' οὖν θανεῖται καὶ θανοῦσ' ὀλεῖ τινα.

557. ὥς τί δὴ θέλων;] Cf. Or. 794. ὥς τί δὴ τόδε; Med. 682.
οὐ δ' ὥς τί χρῆζων τήνδε ναυστολεῖς χθόνα; Rhes. 99.

558. τήνδε τιμωρούμενος] αἶμα — reponendum suspicatur
Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 463., coll. Fr. 559. ἐγὼ δὲ πατρός
αἶμ' ἐτιμωρησάμην. Cycl. 691. εἰ μὴ σ' ἐταίρων φόνον ἐτιμωρη-
σάμην. ἀντιτιμωρούμενος Blomf., coll. 357. El. 849., et τήνδε
pro glossemate habens.

559. ὥς εὖ κακὸν δίκαιον εἰσεπράξατο] ὥς εὖ κακὴν δίκαιον
ἐξεπράξατο Elmsl., coll. Phoen. 1645. οὐκ ἔννομον γὰρ τὴν δίκην
πράσσεισθ' ἐν. Orest. 504. κακὴν γὰρ αὐτὴν ἐνδίκως ἡγούμενος |
αὐτὸς κακίων μητέρ' ἐγένετο κτανών. ὥς εὖ κακὸν] ὥς οὐ καλὸν
conj. Badham. Qu. ὥς εὖ κακὴν νιν τὴν δίκην ἐπράξατο. Vel
potius ὥς ἔννομόν νιν —. Cf. Phoen. l. l. δίκαιος] Qu. δίκαιά τ'.

560. τὰ πρὸς θεῶν εὐτυχεῖ] Cf. Her. 386. εὐτυχῆς τὰ πρὸς
θεῶν.

566. κακῆς γυναικὸς χάριν ἄχαριν ἀπώλετο] κακῆς γυναικὸς
χάριν ἀχάριτ' ἀπώλετο Musgr. — ἀχάριτον ὤλετο Elmsl., coll.
Phoen. 1745. χάριν ἀχάριστον (ἄχαριν al. ἀχάριτον Elmsl.). Aesch.
Cho. 43. τοιάνδε χάριν ἄχαριν (ἀχάριτον Elmsl. coll. v. ant.), ἀπό-
τροπον κακῶν. Hel. 175. φόνια χάριτας (φόνι' ἀχάριτά θ' Elmsl.).
Similis corruptela est v. 335. Cf. etiam ad Soph. O. C. 547. "We
wish it were in our power to improve the rhythm of this verse
by any transposition of the words." (Elmsl. in Quart. Rev. XIV.
455.) Similiter fere Soph. Aj. 176. ἥ ποῦ νινος νίκας ἀρκάρπωτον
(ἀκαρπάτου?) χάριν. Aesch. Prom. 544. ἄχαρις χάρις. Arrian. Anab.
IV. 8. 7. χάριν ταύτην ἄχαριν προστιθέναι Ἀλεξάνδρῳ.

571. πτηνῶν ὀνείρων] Cf. Trag. adesp. 268. τυφλῶν ὀνείρων.

574. ὅτ' ὦν ἄφρων τις Seager in Class. Journ. XIX. 86.
ὅδ' οὐκ ἄφρων ὦν F. W. Schmidt. Lege δ' —.

575. ὀλωλε τοῖσιν εἰδόσιν] Cf. Rhes. 975. σεμνὸς τοῖσιν εἰδόσιν
θεός. Plat. Symp. 199. Arist. Nub. 1242. Eadem verba Tro. 626.

576. τί δ' ἡμεῖς οἳ τ' ἐμοὶ γεννήτορες] τί δ' ἡμῶν — οἳ γεν-
νήτορες Nauck. τί δ' ἡμῖν οἳ φίλοι γεννήτορες Köchly. τί λέξεις; οἳ
δ' ἐμοὶ γεννήτορες F. W. Schmidt.

577. ἄρ' εἰσίν; —] Cf. Soph. O. C. 316. ἄρ' εἰσίν; ἄρ' οὐκ
εἰσίν; ἢ γνώμη πλανᾷ; Aesch. Sept. 202.

579. σπεύδουσ'] Cf. Soph. El. 251. ἐγὼ μὲν, ὦ παῖ, καὶ τὸν σὸν σπεύδουσ' ἄμα | καὶ τοῦμόν αὐτῆς ἦλθον. Sed corrigendum videtur φέρονθ'.

580. τὸ δ' εὖ μάλιστα γ' οὕτω γίγνεται] τὸ δ' εὖ μάλιστα γίγνεται φιλεῖ (aut γίγνεται βροτοῖς) Badham Praef. Ion. p. XII. Qu. τὸ δ' εὖ μάλιστα τῇδε, vel τὸ δ' εὖνουν τότε μάλιστα —. Similis autem canonis Personiani violatio est Soph. O. C. 664. θαρσύνει μὲν οὖν ἔγωγε κἄνευ τῆς ἐμῆς.

592. χοῦς κἀγὼ θέλω] δοῦς ἀγὼ θέλω Badham Praef. Ion. p. XII. οἷσθ' ἀ γ', ὥς κἀγὼ θέλω Badham. θέλω] φιλῶ Naber. Nauck. F. W. Schmidt, coll. 640. τῶν ἐμῶν φίλων — ὃν μάλιστα ἐγὼ φιλῶ.

593. σὺ δ' — σώθητι καὶ σὺ] Cf. S. Matth. Ev. XIX. 28. ὑμεῖς δὲ — καθίσασθε καὶ ὑμεῖς. σώθητι καὶ σὺ] σώθητι καὶ ζῇ Canter. Badham. σωθῇτ' ἐκείσε Musgr. Dind. σύθητ' ἐκείσε Herw. ad O. R. 1457.

599 sq. Cf. Herc. 1225. συμπλεῖν τοῖς φίλοισι δυσχεροῦσα. Soph. Ant. 540. ἀλλ' ἐν κακοῖς τοι σοῖσιν οὐκ αἰσχύνομαι | ξυμπλοῦν ἐμμαντὴν τοῦ πάθους ποιουμένη.

600. οὗτος δὲ μόχθων τῶν ἐμῶν συνέμπορος Nauck. οἷτος δὲ συμπλεῖ τῷδ' ἐμῶν (aut τοῦδ' ἐκῶν) μοχθῶν χάριν F. W. Schmidt.

603. ἀλλ' ὥς γενέσθω] Cf. Hec. 888. Tro. 721. Infra 1203. οἷσθ' ἀ νυν ὃ μοι γενέσθω.

606. δοῖς —] Eadem constructio est Phoen. 519. ἀνὰ δὲ γὰρ τὸ πλέον δοῖς ἀπολέσας | τοῦλασσον ἔλαβε. Arist. Eq. 1275.

609. ὦ λῆμ' ἄριστον] Eadem verba sunt Iph. A. 1422. Cf. Soph. O. C. 960. ὦ λῆμ' ἀναιδές.

613. ὅς' οὐχ ὀρώσ' ἀ νυν] Cf. Arist. Av. 150. ὅς' οὐκ ἰδὼν βδελύττομαι τὸν Λέπρεον.

618. θεᾶς — προστροπὴν ἔχω] Cf. Soph. O. C. 558. πόλεως ἐπέστης προστροπὴν ἐμοῦ τ' ἔχων. προστρόπαι' ἔχω conj. Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 464. προστροπὴν tuetur idem ad h. l.

620. εἰς ἀνάγκην κείμεθα] Cf. ad Soph. Aj. 80.

621—624. "Pugnant hi versus cum aliis in hac fabula (442. 871. 704. 1190.), unde planissime constat ipsam Iphigeniam captivos mactare solere." (Herw.) Qui ideo spurios hos versus esse judicat.

621. θύουσα] θείνουσα F. W. Schmidt.

624. εἶσω] ἔσω Monk. Badham.

627. πῶς ἄν —;] Cf. Herc. 1129. χερσὶν περισταλόντες ὅτ' ἐχρῆν ὑπο.

631. Qu. οὐδ' ἐγὼ ἄλλειψω (pro λείψω) χάριν. Et sic Markland.

633. κατασβέσω] καταψεκῶ Köchly. καταψακῶ, aut καταρῶ, aut κατασπερῶ (cf. ad Andr. 167.) Herw.

637. μή μου L. P. μή 'μοῦ Hermann. Weckl. μή 'μοι P. (?) prob. F. W. Schmidt. λάβης L. βάλης P. Schmidt. λάβη (sc. αὐτούς), Herwerden.

643. τὸν χερνίβων θανίσι μελόμενον] τὸν θανίσι βαρβάρων (vel δυσοσεβῶν) μελόμενον conj. Elmsl. Cf. Hel. 1176. νῦν δ' οἱ μὲν Αἰδᾶ μέλονται κάτω. 196. Ἰλίου κατασκαφὰν πυρὶ μέλουσαν δαίῳ. αἵμακταις] Annon αἵμακτοῖς?

645. ἀλλ' οὐ γὰρ οἶκτος ταῦτα, χαίρει' — conj. Weil. prob. Herwerden.

647. μάκαρος] μακαίρας Kirch. Dind. μακάριος Badham. Praef. Ion. p. XII., ut dochmii sint. ὦ νεανία Ald. Elmsl. ὦ νεανία Seidl. Matth. "Hinc apparet Chorum post v. 466., priusquam Orestes Pyladesque in scenam venirent, abiisse." (Herw.)

649. πόδ' (pro ποτ') ἐπεμβάσει Elmsl., coll. Tro. 455. ποῖ πόδ' ἐμβαίνειν με χοή; Her. 169. εἰς ἄντιλον ἐμβήσει πόδα. 802. Porson. ad Or. 1427. Πόδ' et ποτ' in libris mss. confunduntur Hel. 75. 986. et alibi.

650. τοῖς φίλοισι mss. τοι φίλοισι Herm. τάδε φίλοισι Elmsl.

651. σχέτλια] σχέτλιοι Monk.

652. Ante διόλλυσαι lacunam indicat Badham.

655. ἀμφίλογα —] Cf. Hom. Il. 16, 435. διχθὰ δέ μοι κραδίη μέμονε φρεσίν. Soph. Tr. 982. ἐμμέμονε φρήν.

658. πέπονθας ταῦτό mss. πέπονθας ταῦτά malit Elmsl., quum libentius ταυτὸν usurpent Attici quam ταυτό. Confert Bacch. 189. ταυτά μοι πάσχεις ἄρα. Ion. 330. Eccl. 339. Epicrat. Athen. p. 570 B. Plat. Euthyphr. p. 8 D. Resp. V. p. 468 D. Adde Arist. Eccl. 339. νῆ τὸν Ποσειδῶ ταῦτά τοίνυν ἀντίκρυς | ἐμοὶ πέπονθας.

669. ταῦτα δὲ φθάσας λέγεις] Cf. Arist. Pl. 1102. ἀνέφξας με φθάσας. Herod. IX. 46. τάπερ ὑμεῖς φθάντες (φθάσαντες unus ms.) προφέρετε.

675. κοινῇ τ' ἐπλευσα] κοινῇ δ' ἐπλευσα vel κοινῇ δὲ πλεύσας Elmsl. (coll. Hipp. 22. τὰ πολλὰ δὲ | πάλαι προκόνασ', οὐ πόνον πολλοῦ με δεῖ. Iph. T. 193. 695. 696. 947. 964.) κοινῇ 'ξέπλευσα Badham. "non male", ait Herw. Cf. Soph. Ant. 1112. αὐτός τ' ἔδησα καὶ παρὼν ἐκλύσομαι. El. 680. Tr. 626. Cf. Hipp. 1119.

δεῖ με καὶ] Qu. καί με δεῖ.

676. δειλίαν — κεκτῆσομαι] Cf. Soph. Ant. 924. Aesch. Sept. 1001.

678. δόξω δὲ] Leg. δόξω τε. πολλοῖσιν, εἰσὶ γὰρ κακοὶ frustra F. W. Schmidt.

679. προδοὺς σε σώξουσ' αὐτὸς — mss. προδοὺς σεσῶσθαι σ' αὐτὸς — conj. Elmsl., coll. Ion. 293. et Madvig προδοὺς σε σωθεις αὐτὸς — Erfurdt ad Aj. 191. Badham., virgula tantum posita post μόνος (προδοὺς σε σωθεις τ' αὐτὸς — jure malit Elmsl.). Qu. προδοὺς σε σωθεις αὐτὸς εἰς οἶκους μολεῖν, aut προδοὺς σε

σώζεσθαι 'ς δόμους αὐτὸς μόνος, αὐτ σωθεὶς προδοῦναι σ' αὐτὸς εἰς οἶκους μολῶν, αὐτ προδοῦς σ' ἀνελθεῖν αὐτὸς εἰς οἶκους μόνος.

681. *ῥάψαι μόρον σοι*] Cf. Hom. Od. 16, 421. *Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε ῥάπτεις*. Aesch. Eum. 26. *Πενθεὶ καταρράγα· μόρον*. Herod. IX. 17. *ἐπ' Ἑλλήσι ἀνδράσι φόνον ἔρρασαν*.

682. *ἔγκληρον*] I. q. *ἐπίκληρον*. Cf. Hipp. 1011. *ἔγκληρον εὐνήν προσλαβών*. Herc. 468.

683. *δι' αἰσχύνῃς ἔχω*] Cf. ad Suppl. 164.

685. Cancellis includit F. W. Schmidt.

691. *Legē τὸ μὲν γὰρ οὖν (pro εἰς) ἔμ' οὐ κακῶς ἔχει* —.

692. *λύειν βίον* Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 464. (Cf. ad Hipp.

671. 1060. 1442. Soph. O. C. 692.) *λείπειν βίον* Monk. *λιπὲν βίον* Badham. Kirch. Nauck. Weekl. Malim *λείπειν βίον*. Cf. Suppl. 703. *πρὸς ἀρμάτων τ' ἀγαῖσι λειπόντων βίον*. Hec. 1017. *ἀπολέμῳ δὲ χειρὶ λείψεις βίον*. Bacch. 92. *λιποῦσ' αἰῶνα*.

695. *ἔκ τ' (pro ἐξ) ἐμῆς ὁμοσπόρου* Markl. Musgr.

696. *ἔδωκά σοι vulg. ἔδωκα σοὶ malit* Elmsl. ad 96. *δοῦμα γένους μένοι τ' ἄν* Schmidt (II. 280.). *σωτήρ γένους γέναι' ἄν* Herwerden.

697. *δόμος — ἐξαλειφθεῖη*] Cf. Aesch. Cho. *καὶ μὴ 'ξαλείψῃς σπέρμα Πελοπιδῶν τόδε. δοῦμά τε διαγένοιτ' ἄν* Herwerden.

701. *πρὸς δεξιᾶς —*] Cf. Soph. Tr. 1221. *τοιούτον δὴ σ' ἐπισκήπτω, τέκνον*.

702. *κάπιθες μνημεῖά μοι*] Cf. Arist. Eccl. 1111.

705. *ἀγνισθεὶς φόνον*] Cf. Herc. 1324. *ἐκεῖ χέρας σὰς ἀγνίσας μάσματος*.

711. *ἡμᾶς*] Refer ad ἀπήλας'.

712. *ὥς προσωτάθ' Ἑλλάδος*] Qu. *ὥς προσωτάτω ἱλλάδος*. Cf. Andr. 923. *προσωτάτω*. Soph. El. 391. *ὅπως ἀφ' ὧν ὥς προσωτάτ' ἐκφύγω (προσωτάτω 'κφύγω?)*. Aj. 731. O. R. 420. *ποῖος Κιθαιρῶν, ποῖος οὐκ ἔσται ἱλικῶν (λιμὴν vulg.) —*; Sed forsam *προσωτάτω et προσωτάτα aequae dicebant, ut ἐγγυτάτω et ἐγγύτατα προσωτάτω dicebant ut ἀνωτάτω et ἀπωτάτω* (Demosth. 23, 197.); *nunquam, opinor, προσωτάτα aut ἀνώτατα aut ἀπώτατα*. Schol. Arist. Plut. 1206. *ὁ ἀφρός δ' ἀνώτατος*.

719. *ἀτὰρ τὸ τοῦ θεοῦ γ' οὐ διέφθορέα σέ πω recte apographa. ἀτὰρ τὸ τοῦ θεοῦ σ' οὐ διαφθερεῖν λέγω* F. W. Schmidt.

720. *καίτοι γ' ἐγγὺς ἔστηκας φόνον*] *καὶ τοῦδ' ἐγγὺς* — Monk. Badham. Qu. *καίπερ ἐγγὺς ἔστηκας φόνον*. Ita etiam Elmsleius ad Soph. O. R. 60. Possis etiam *καίπερ ἐγγὺς ὄντος σου φόνον*. (Cf. 486. *οὐχ ὅστις Ἀἰδὴν ἐγγὺς ὄντ' οἰκίζεται*.) Vel *καὶ μάλ' (vel νῦν) ἐγγὺς ἔστηκας φόνον*. Vel *καὶ μὴν ἐγγὺς* —. Vel *καί- τοῦστηκας ἐγγὺς νῦν φόνον*. Vel *potius καίτοδ' ἐγγὺς σὺ γ' (μάλ')* —. Cf. Hipp. 1439. *ὄρῳ δέ σ' ἤδη τοῦδε πλησίον κακοῦ*. Fr. 284. 22. *οὐδὲς σιδήρου ταῦτα μωραίνει πέλας | στάς*. Corruptelae causa fuerit

crasis insolentior et similitudo inter σύ γ' et — γὺς, unde omis-
sum sit σύ γ'.

722. λίαν διδοῦσα μεταβολάς] Vix sanum. Qu. πολλὰς —.

723. ἔπη] ἔτι F. W. Schmidt. 724. ἦδε] ἦδη F. W. Schmidt.

725. παρεντρεπίζετε] Qu. κατεντρέπίζετε, vel τάχ' εὐτρεπίζετε.

Cf. Cycl. 590.

726. μολόντες] Qu. μολοῦσαι.

731. χθονός] δόμον Köchly. δόμους malit F. W. Schmidt.

732. θῆται παρ' οὐδέν —] Cf. Aesch. Ag. 229. παρ' οὐδέν
αἰῶνα παρθένειον ἔθεντο. Soph. O. R. 983. Ant. 34. 466. El. 1327.

735. τάσδε πορθομένους γραφάς] Cf. Aesch. Cho. 685. ἐφετμάς
τάσδε πόρθμευσον πάλιν.

736. πρὸς —] Suspectum habet Herw.

740. δίκαιον] εἰκαῖον Madvig. Μαλὶν μάταιον.

741. ταῦτα συγχωρήσεται] Cf. Men. IV. 129. εὖ ἴσθι, κἀγὼ
τοῦτο συγχωρήσομαι.

742. ναὶ ante πείσω σφε delet Badham. ναὸς εἰσθήσω σκά-
φος] Cf. Cycl. 467: φίλους — νεὼς μελαίνης κοῖλον ἐμβήσας σκά-
φος. et ad Alc. 1056. Qu. καὶ σκάφος νεὼς ἐμβήσομαι. εἰσθήσω]
Qu. εἰσβιβῶ.

743. δμν· σὺ δ' ἔξαρχ' ὄρκον —] Cf. Med. 743. ἐξηγοῦ
θεούς. | MH. δμνν πέδον γῆς, etc.

744. δώσω (λέγειν χρῆ) τήνδε τοῖσι σοῖς (pro τοῖς ἐμοῖς) φίλοις
Seager in Class. Journ. XIX. 87. Recte, opinor.

747. τοῖσιν vulg. τοισίδ' Monk. Cf. ad Hipp. 400.

750. ἐκλιπὼν τὸν ὄρκον] Cf. Suppl. 1194. ἦν δ' ὄρκον ἐκλι-
πόντες ἔλθωσιν πόλιν.

756. χρημάτων μέτα] σελμάτων μέτα Köchly. κυμάτων κατά
Herw. κυμάτων ἄγρα F. W. Schmidt. Qu. γραμμάτων μέτα. Et
sic Markland.

759. οἶσθ' ὃ δρᾷσον (pro δράσω) Monk. πολλῶν κυρεῖ]
πολλοῖς κυρεῖ Nauck. πολλῶν ἄκη aut potius πόντω κυρεῖ Herw.
Cf. 865. ἄλλα δ' ἐξ ἄλλων κυρεῖ.

760. τάνόντα —] Cf. Iph. A. 110. ἃ δὲ κέκενθε δέλτος ἐν
πτυχαῖς | λόγῳ φράσω σοι πάντα τάγγεγραμμένα.

761. ἀναγγεῖλαι] ἀπαγγεῖλαι jure malit Elmsl., coll. Prom.
662. ἦκον δ' ἀναγγέλλοντες (ἀπ. Elmsl.) ἀλοοστόμους | χρησμούς.

765. ἐμοί] ὁμοῦ Badham.

767. σήμαινε δ' ᾧ χρῆ] σήμαινε δ' οἷς (ὥς unus codex) conj.
Markland. σήμαινε τῷ vel σήμαιν' ὄτω Elmsl. Praestat σήμαιν'
ὄτω χρῆ —. Et sic Badham. "Recte quidem ὃ τι (in v. 768.),
secus vero ᾧ, quod in ὄτω mutandum esset, si per metrum lice-
ret." (Elmsl. ad Med. 1086.).

769. παιδί τῷγαμέμνονος] I. e. τῷ Ἀγαμέμνονος, opinor.
παιδί τῷγαμέμνονος etc. Dind. Sic τάνθρώπῳ, τάνδρῳ, τᾷλλῳ, etc.

770. Scrib. ἦν (sic) *Ἀδλίδι σφαγεῖο*. Cf. Arist. Pl. 435. *ἦκ τῶν γειτόνων*. *ἐπιστέλλει* tuetur Naber. "Nam, si Iphigenia dixisset: *ἐπιστέλλω* (cf. ad Rhés. 646.), sororem suam statim agnovisset: Orestes neque potuisset exclamare *ποῦ δ' ἔστ' ἐκείνη; κτλ.*

776. *ξενοφόνους τιμάς ἔχω*] Cf. 53. *τέχνην τήνδ' ἦν ἔχω ξενοτόνον*. Aesch. Eum. 416. *τιμάς γε μὲν δὴ τὰς ἐμὰς πεύσει τάχα* 209. *τίς ἦδε τιμή;* Arist. Eccl. 5. Ran. 349. *ἱερᾶς ὑπὸ τιμᾶς*.

782. *τάχ' οὔν ἐρῶ 'γὼ κείς ἄπιστ'* Badham. Praef. Ion. p. XIII.

785. *ἐς ἡμᾶς*] *Λεγε ἐς ἡπαρ*.

786. δ'] *Λεγε τ'*.

787. *περιβαλὼν πέπλοις χέρα*] Cf. Simonid. Fr. 44, 4. *ἀμφὶ Περσέϊ βάλλε φίλαν χέρα*.

793. *διαπτυχὰς*] *ἀναπτυχὰς* (i. e. *τὸ ἀναπτύξαι* etc.) Badham Praef. Ion. p. XIII.

796. *ὅμως ἀπίστω* codd. *ὅμως σε πίστω* [imo *πιστῶ*] Madvig.

801. *μή μ' ἀποστρέφου*] Cf. Soph. O. C. 1272. *μή μ' ἀποστραφῆς*.

804. *τὸ δ' Ἄργος*] *τό τ' Ἄργος* Monk. Badham. Qu. *τὸ δ' Ἄργος ἐνθάδ' ἐστὶν ἡ τε Ναυπλία*.

807. *Πέλοπός γε παιδὶ παιδὸς ἐξέφυνσέ με* (vel οὐ πέφυνκ' ἐγὼ cum Seidlero, vel οὐ 'κπέφυνκ' ἐγὼ) conj. Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 464.

810. *χοῖν σὲ* (sic) Blomf. Weckl.

811. Spurious esse suspicatur *λέγοιμ'* — Herw.

813. *χρυσῆς ἀρνὸς ἡνίκ' ἦν πέρι*] Cf. Arist. Eq. 87. *περὶ ποιοῦ γάρ (γούν vulg.) ἐστί σοι*; Barnesius scribit — *οὐνεκ' ἦν πέρι*. Marklandus — *ἦν εἶχον πέρι*, Porsonus — *ἦτις ἦν πέρι*, Naber sic, *ἦκουσα· χρυσῆς ἀρνὸς ἦν δίκη πέρι*. *ἡνίκ'*] *ἦτις* Faehse. *οὐνεκ'* Herw. ad Soph. O. R. 1134.

814. *εὐπήνοισ ὑφαῖς*] Cf. 1465. *εὐπήνοους ὑφάς*. Eubul. 67, 5. *ἐν λεπτοπήνοισ ὑφασιν ἐστώσας*.

815. *ὦ φίλιτα*, —] Contrarium est Or. 1085. *ἡ πολὺν λείπει τῶν ἐμῶν βουλευμάτων*. *κάμπτει*] *κάμπτεις* Blomfield Gl. Ag. 335.

818. *κἀλλυντο' ἐς Ἀδλιν μητρὸς δ' δέξω* (δ' ἐδέξω Kirchhoff) *πάρα* Madvig. *καὶ λούτο'*] *κἀλλυντο'* Madvig. prob. Herw.

819. *οἴκου γὰρ ὁ γάμος ἐξολῶν μ'* F. W. Schmidt.

821. *τάφω*] *τροφῶ* Musgr. Herw. Cf. Aesch. Sept. 49 sq.

825. *κτανῶν*] *ἐλῶν* conj. Elmsl. ad Med. 379. et in Ed. Rev. XXXVII. 70., coll. Pind. Ol. I. 142. *ἔλεν δ' Οἰνομάου βίαν*. Cf. Med. 385. *κράτιστα* — *φαρμάκοις αὐτοὺς κτανεῖν* (ἐλεῖν Lasc. Br. Elmsl.).

826. Spurious habet Herw.

828. *ἔχω σ', Ὀρέστα, τηλόθεν* (pro *τηλύγετον*) — Elmsl. Animo enim scribae obversari Agamemnonis verba Il. 1, 142. *τίσω δέ εἰ*

ἴσον Ὅρεσση, | ὅς μοι τηλύγετος τρέφεται etc. Adjectivum τηλύγετος hoc uno loco apud Atticos poetas occurrere videri monet idem.

831. κἀγὼ σε] Scribe κἀγὼ σέ.

837. κρείσσον ἢ λόγοισιν] Fort. κρείσσον'. Cf. Suppl. 844. κρείσσον' ἢ λέξαι λόγῳ | τολμήμαθ'. εὐτυχῶν ἐμοῦ ψυχὰ P. εὐτυχῶν ἐμοῦ ψυχᾷ L. εὐτυχῶν ἐμοῦ ψυχὰ p. εὐτυχοῦσ' ἐμὰ ψυχὰ conj. Both. εὐτυχῶν (gen. plur.) τύχαι. | τί φῶ; — Elmsl., ut ex interpretatione in textum irrepserit ἐμοῦ. Quod non probandum. ἐντυχῶν ἐμοὶ Badham Praef. Ion. p. XIII. εὐτυχοῦντ' ἔργῳ Madvig. Qu. εὐτυχοῦσ' ἐγώ, aut εὐτυχοῦντε νῶ (om. τύχαι), ut se ipsam Orestemque dicat.

839. θαυμάτων πέρα —] Cf. 900. ἐν τοῖσι θαυμαστοῖσι καὶ μύθων πέρα | τὰ δ' εἶδον. Hec. 714. ἄρρητ', ἀνωνόμαστα, θαυμάτων πέρα. Av. 1706. ὦ πάντ' ἀγαθὰ πράττοντες, ὦ μείζω λόγου. Qu. θαυμάτων — καὶ λόγου πέρα.

840. ἐπέβα] ἀπέβα recte Reisk. Madvig.

841. ἀλλήλων] Leg. ἀλλήλοιν.

842. ἀτοποι] ἀφατον Herw. ad Soph. O. R. 1314.

843. δέδοικα δ' —] δέδια δ' ἐκ χειρῶν μὴ με — Blomf. Cf. Phoen. 1231. ἦν μὴ με φεύγων ἐκφύγη πρὸς αἰθέρα.

847. χάριν ἔχω ζῴας] Cf. Arist. Lys. 865. ὥς οὐδεμίαν ἔχω γε τῷ βίῳ (τοῦ βίου?) χάριν.

848. δόμοις] δόμοισιν Elmsl. Seidler. ὅτι δόμοισι τόνδε ξυνομαίμον' ἐξ- | εὐθρέψω φάος Blomf. Qu. ὅτι σὺναιμόν μοι τόνδε δόμοισιν ἐξεθρέψω φάος.

849. ἐξεθρέψω] Qu. ἐξέθρεψας. Sed cf. Med. 1029. 1349.

852. οἶδ' ὅτε] Memini quando.

854. δέρεα θῆκε vulg. δέρεα θῆγε Jacobs. δέρεα ῥῆκε Elmsl. ad Med. 961., coll. Hec. 1128. μέθες μ' ἐφείναι τῇδε μαργῶσαν χέρα. Quod et ipse conjeceram.

856. ὦ ξύγγον' Elmsl.

859. δολίαν] δόλιον Monk. Badham.

865. ἄλλα δ' ἐξ ἄλλων κυρεῖ] Cf. 191. Hec. 684. ἔτερα δ' ἀφ' ἐτέρων κακὰ κακῶν κυρεῖ.

866. εἰ — ἀπώλεσας] Si occidisses! Elmsleius confert Ion. 961. εἰ παῖδά γ' εἶδες χεῖρας ἐκτείνοντά μοι. Phoen. 1356. εἰ καὶ τὰ πρὸς τούτοισιν εἰδείης κακά. (Ubi schol. τί ἐρεῖς; ἢ τριτάτας [ἄν] γένοιτο, δηλονότι.)

867. τύχα] τέχνα fere malit Herw.

871. παρὰ δ' ὀλίγον —] Cf. Her. 296. ὥς δεῖν' ἐπαθεν καὶ παρὰ μικρὸν | ψυχὴν ἦλθεν διακναῖσαι. I. q. alibi ὀλίγον.

880. αἵματι] ὀμματα F. W. Schmidt.

884. πότερον] πότερα, ut usitatus, malit Blomf.

885. ποδῶν ῥιπᾷ; θανάτῳ — στείλων διὰ — interpungit Badham Praef. Ion. p. VI.

886. ἄρα βάραβαρ φῦλα] ἀνά — conj. Markl. prob. Elmsl. παρὰ — Zimmermann.

895. τίς ἄν οὖν τάδ' ἄν —] Qu. τίς ἄρ' οὖν τάδε γ' (τάδ' ἄν) —.

896. πόρον ἄπορον] πόρον ἐξ ἀπόρων conj. Blomf. V. ad Aesch. Prom. 59.

897. φανοῖ] Qu. φράσαι.

900. Cf. 839. Hec. 714.

901. κοῦ κλύουσα ἀπαγγελῶ] κοῦ κλύουσα τυγχάνω F. W. Schmidt. κοῦ κλύω παρ' ἀγγέλων Herw., coll. Soph. O. R. 6. ἀγὼ δικαιῶν μὴ παρ' ἀγγέλων, τέκνα, | ἄλλων ἀκούειν αὐτὸς ὧδ' ἐλήλυθα. 305. Trach. 391. κοῦ Lud. Dind. Cf. ad Trach. 747.

ἀπαγγελῶ] Qu. ἀπ' ἀγγέλων.

905. ὄνομα] ὄμμα Wakef. ad Herc. 220. et Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 465. Cf. Or. 1080. ἀλλ', ὃ ποθεινὸν ὄνομ' ὀμιλίας ἐμῆς, χαῖρ'. ibique schol. et ad Iph. A. 354. Pors. ad Hec. 435.

907. μὴ 'κβάντας τύχης] μὴ 'μβάντας τύχη Badham. Cf. Herc. 203. μὴ 'κ τύχης ὠρμισμένους.

908. καιρὸν λαβόντας ἡδονῆς, ἄλλως λαβεῖν Badham.

911. σθένειν] σπένδειν optime Rauchenstein. prob. Herw., coll. Aesch. Fr. 291. φιλεῖ δὲ τῷ κάμνοντι σπένδειν θεός. φίλον F. W. Schmidt. Herwerden etiam ἐθέλειν proponit. Qu. μέλειν aut ἀρκεῖν. τὸ θεῖον] Cf. Arist. Av. 965. τὸ θεῖον ἐνεπόδιζέ με.

912. οὐδὲν μ' ἐπίσχη γ' οὐδ' ἀποστήσει (ἀποστήσει P.) λόγον — mss. Unde οὐ μὴ μ' ἐπίσχη γ' οὐδ' ἀποστήσει λόγον eruit Elmsl. coll. Soph. O. C. 450—452. El. 42. 43. "Latet hic, inquit, aliquid, quod indagare nondum potui." οὐδ' ἦν μ' ἐπίσχη, τοῦδ' ἀποστήσεις λόγου Madvig. Corrigo confidenter οὐ μὴ μ' ἐπίσχη μηδ' ἀποστήσης τὸ μὴ οὐ —. Olim tentabam οὐδὲν μ' ἐπισχέσει οὐδ' ἀποστήσει τὸ μὴ οὐ —. Crasis in ἐπισχέσει οὐδ' ut in ἐπεὶ οἶ. Certa mihi videtur correctio τὸ μὴ οὐ pro λόγον.

914. φίλα γάρ ἐστι ταῦτ' ἐμοί (cupio enim hoc scire) conj. Markl. "Non male", ait Elmsl. ἔσται] αὐτῆς Madvig.

918. ὅδ' ἐστὶ γ' Ἀτρεῶς] ὅδ' ἐστ' αὐ' Ἀτρεῶς F. W. Schmidt. εἰ δ' ἐστὶ γ' Ἀτρεῶς conj. Elmsl., coll. 920. 60. θυγατρὸς] παιδὸς idem. ἐμοί vulg. tuetur Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 465. ἐμὸς plures mss. prob. Markl.

922. χαῖρ' — μοι] Cf. Arist. Lys. 1074. πρῶτα μὲν μοι χαῖρετε. Soph. O. R. 596. νῦν πᾶσι χαίρω. "Non intelligitur quomodo Iphigenia subito resciverit Pyladem, qui quo tempore ipsa immolata est nondum natus erat (v. 20.), sororis suae Electrae esse maritum. Hac gravissima causa motus statuo duos saltem versus, unum ab Iphigenia, alterum ab Oreste pronuntiatum, excidisse post 921., quorum versuum hoc Orestes Iphigeniam illam rem docuerit." (Herw.)

930. νοσοῦντας δόμους pro accusativo absoluto (!) habet Elmsl. θεῖος] Leg. θεός τις. Nisi transponendum — ὕβρισην δόμους θεός.
932. κἀνθάδ'] ἐνθάδ' Both. ταῦτ' ἄρα — ;] Elmsleius reddit hic etiam in littore. Cf. Arist. Av. 1530. ἐντεῦθεν ἄρα τοῦ-πιτριβείης ἐγένετο; Nub. 394. ταῦτ' ἄρα καὶ τῶνόματ' ἀλλήλοιν — ; ἡγγέλθης Porson. ad Hec. 666. Elmsl.
935. στόμι' ἐπεμβαλεῖν] στόμά γ' ἐμβαλεῖν jure malit Elmsl., (coll. 1423. Alc. 495. οὐκ εὐμαρὲς χαλινὸν ἐμβαλεῖν γνάθοις. et praeterea Aesch. Ag. 550. ὥστ' ἐνδακρύειν γ' ὄμμασιν χαρᾶς ὕπο. Hel. 107. ὥστ' οὐδ' ἔχνος γε τειχέων εἶναι σαφές. Hec. 246. Or. 1122. Phoen. 1353. Cycl. 216. El. 273. 667.) ὥσθ' αἵματηρόν δοθμά γ' ἐμβαλεῖν Herw.
938. δράσειν] δράσων Monk. Badham. δρᾶσαι Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 465., coll. Ion. 1347. ἐνθύμιόν μοι τόδε τίθησι Λοξίας | ΙΩ. τί χρῆμα δράσειν (δρᾶσαι Musgr. Elmsl.). ζητὸν ἢ οἰγώμενον] Qu. ζητὸν ἢ οἰγητέον. 940 sq. Cf. 78 sq.
941. Cf. 79. διαδοχαῖς (μεταδρομαῖς?) δ' Ἐρινύων | ἡλαννό-μεσθα φνγάδες.
942. ἡλαννόμεσθα] ἔλαννόμεσθα Blomf. Cf. ad 80. ἐνθεν] ἔστε Badham. I. e. ἐκεῖσε ἐνθεν. Cf. Hero. 260. ἀπέρρων δ' ἐνθεν ἦλθες ἐνθάδε | ὕβρις. El. 635.
943. εἰς τὰν (τὴν?) Ἀθηνᾶς πόλιν conj. Reisk. εἰς τὰς Ἀθήνας δὴ ἔξεπεμψε (aut ἐξέπεμψε, sc. ἐκ τοῦ ναοῦ) malit Elmsl., coll. Soph. O. R. 788. καὶ μ' ὁ Φοῖβος — ἄτιμον ἐξέπεμψεν etc. Eur. El. 1283. ἐς τὰς Ἀθήνας] ἐς Παλλάδος πόλιν Herw. ad Soph. O. R. 740.
944. δίκην παρασχέιν] Qu. δίκην ὑποσχέιν. ταῖς ἀνωνύμοις θεαῖς] ταῖσι ποινίμοις θεαῖς F. W. Schmidt.
945. ψῆφος] Anglice reddas tribunal, court. Cf. 969.
946. δὴ χειρῶν] διὰ χειρῶν Badham Praef. Ion. p. XIII.
951. ἀπόφθεγκτον] ἀπρόσφθεγκτον Badham.
957. μέγα στενάζων] μεταστενάζων Weckl.
961. εἰς δίκην et mox εἰπὼν δ' Elmsl. Recte. ἐς δίκην τ' ἔστην] Cf. Herod. III. 80. σπάντα ἐς ἀρχήν. Archias Anthol. III. 8. 3. εἰς ἔριν ἔστης. Arist. Fr. 471, 2 D. ἐς τε μονομάχου πάλης | ἀγῶνα νῦν ἔσται.
963. πρέσβειρ' — Ἐρινύων] Cf. ad Arist. Ach. 883. πρέσβειρα πεντήκοντα Κωπιάδων κορᾶν. 964. ἀκούσας θ'] Qu. ἀκούσας δ'.
967. ὠλένη] εὐμενῆς Schmidt. εὐμενῶς Herw.
969. ψῆφον] Cf. 945.
972. ἦλθον αὖ] Qu. ἦλθομεν. Cf. 994.
974. βίον ἀπορρήξιν] Cf. Tro. 751. ἀνοίκτως πνεῦμ' ἀπορρήξεις σέθεν. Hec. 571. ἀφῆκε πνεῦμα. Soph. Aj. 1026. ἐξέπνευσας. An πνεῦμ' ἀπορρήξιν? Cf. Or. 864. πνεῦμ' ἀπορρήξαι με δεῖ. θανῶν] θέλων F. W. Schmidt.

975. σώσει Φοῖβος] σώσει' αὐτὸς Naber. σώσοι — Blomf., coll. Hipp. 1178. Aesch. Pers. 369. εἰ μόνον φευξοῖαθ' Ἑλληνες κακόν. Recte.

976. λαβὼν] λακὼν recte Scal. Cf. Arist. Pl. 39.

977. Φοῖβός μ'] ὁ θεός μ' F. W. Schmidt. ἔπεμψε — λαβῆν] Cf. Ion. 1559. ἡμᾶς δὲ πέμπει τοὺς λόγους ὑμῖν φράσαι. Med. 1303. ἐμῶν δὲ παίδων ἡλθον ἐκσῶσαι (ἐκσῶσαν al. Elmsl.) βίον.

980. ἄν mss. ἦν Seidler. Blomf.

983. ὦ φιληθεῖς] ὦ φίλη χεῖρ Badham. Quod et ipse conieceram.

986. ληψόμεσθα] λήψομαι Herwerden ad Ion. 1324. Qu. ληψόμεθα τῆς θεοῦ (mon.) βρέτας. Cf. 165. βρέτας τὸ τῆς θεοῦ —.

987. ἐπέζεσε] ἐπιζαρεῖ Herw. Weckl. (Phoen. 45. ὡς ἐπέζαρε Σφίγξ ἀρπαγαῖσι πόλιν. Rh. 441. οἷα πόντον Θορήκιον φροσήματα — ἐπέζαρει.) Frustra. Cf. Hec. 583. δεινόν τι πῆμα Πριαμίδαις ἐπέζεσε | τὸ Ταντάλειον σπέρμα. Arist. Th. 468. οὐ θανμάσιόν ἐστ' — ἐπιζεῖν τὴν χολήν. Soph. Tr. 840. I. e. ἔξεσεν ἐπὶ τὸ σπέρμα. Sic ἐπιστρατεύειν πόλει et πόλιν, ἐμπίπτειν τινὶ et τινά (v. ad Iph. A. 808.), etc. Accusativum propter ἄγει pro usitato dativo positum imprudenter arbitraturs Dind. ad Soph. El. 1005. Fort. ἐπέζεσ' ἐς τὸ —. Transitive Cycl. 391. λέβητ' ἐπέξεσεν πυρί.

988. Qu. τὸ Ταντάλειον σπέρμα κατατρώχουσ' (pro διὰ πόνων τ') ἀεί.

992. κτανοῦντι mss. κτανόντι Heath. Markl. κτείνοντι mali: Elmsl. (ut ἐκαινόμην 27. ἔσφαζον 360.). Nescit tamen an recte se habeat futuri participium, τῷ κτενοῦντί με, illi qui me interfectorus erat.

993. ὀρθῶσαι θέλω] ὀρθῶσαι πάλιν conj. Markl. prob. Elmsl.

994. ἀπαλλάξαιμεν ἄν σώσαιμ' τ' οἴκους] Legerim ἀπαλλάξω τε καὶ | σώσω σ' ἐς οἶκους.

995. τὴν θεὸν δ' ὅπως λάθω δέδοικα] τὴν θεὸν δὲ πῶς λάθω — Naber. Leg. τὴν θεὸν δ' εἰ λήσομαι —, vel τὴν θεὸν δὲ μὴ οὐ λάθω —. Cf. ad Hipp. 518. Conjicias etiam τὴν θεὸν δ' εἰ λήσομαι | οὐκ οἶδα.

996. δέδοικα] οὐκ οἶδα conj. Weckl.

998. πῶς οὐ θανοῦμαι; τίς τ' ἐνέσται μοι λόγος; Badham in Add.

999. ἀλλ', εἰ μὲν ἐν τι τοῦθ'] ἀλλ', εἰ μὲν ἡμῖν ταῦθ' F. W. Schmidt. Qu. ἀλλ' εἰ μὲν ἔργα ταῦθ'.

1000. ἄγαλμά τ' οἴσεις] κἄγαλμ' ἀποίσεις F. W. Schmidt. Qu. τᾶγαλμ' ἀποίσεις, vel τᾶγαλμά τ' οἶκον, vel τᾶγαλμ' ἐς οἶκον.

1003. τὸ σαντοῦ θέμενος εὔ] Cf. Bacch. 49. Herc. 605. 938.

1005. οὐ γὰρ ἀλλὰ —] Cf. Suppl. 570. Bacch. 784. Arist. Nub. 232.

1006. *θανών ποθεινός*] *φροῦδος ποθεινόν* (sc. *χεῖμα*) malit Monk. Qu. *φροῦδος* (Hense), vel *βεβώς*. Glossema videtur *θανών*.

1010. *ἄξω δέ σ', ἥνπερ καὶ τὸς ἐνταυθοῖ περῶ* (pro *πέσω*) Herm. Madvig. *ἄξω δέ σ', ἥνπερ καὶ τὸς* [γ' *αὐτὸς*?] *ἐντεῦθεν φύγω*, | *πρὸς οἶκον* — conj. Elmsl. *ἥνπερ καὶ τὸς*] *ἦν μὴ καὶ τὸς* — Blomf. *ἥνπερ μὴ αὐτὸς* recte Markland. *ἐνταυθοῖ*] *ἐντεῦθεν* Seidl. Elmsl. *ἐν τούτῳ* Blomf. *ἐμπροσθεν* Elmsl. ad Ach. 152., nusquam alibi apud tragicos exstare *ἐνταυθοῖ* admonens.

1014. *πόλισμ' εἰς Παλλάδος* mss. *πόλισμα Παλλάδος*.

1015. *ἅπαντα γάρ*] *ἅπαντα γοῦν* Badham.

1016. *λαβεῖν* pro praeterito accipit Madvig, coll. Ion. 348. *θῆρὰς σφε τὸν δύστηνον ἐλπίζει κταεῖν*.

1020. *ἄρ' ἂν τύραννον* —] *ἄρ' οὖν τύραννον* conj. Badham.

1021. Cf. Fr. 254, 2. *τὸ ῥᾶστον* (l. *ῥᾶστον τόδ'*) *εἴπας, αἰτιάσασθαι θεούς*. *ξενοφρονεῖν*] Cf. Fr. 1088. *ξενοφόνον*.

1023. *δυναίμην* mss. *δύναιο* Weckl. *δυναίσθην* Monk. Badham. Qu. *οὐκ ἂν δύναισθ' ἂν*.

1025. 1026. *ὥς δὴ* — *τὸ φῶς*] Uncinis includit Badham.

1025. *σκότος λαβόντες*] *Lege σκότον* —. Cf. El. 546. *σκότος* (l. *σκότον*) *λαβών*. Orest. 467. *τίνα σκότον λάβω* —; *ἐκσωθεῖμεν ἂν*] *ἐκσωθώμεν ἂν* (?) Blomf., qui tamen totum versum cum Marklando spurium habet. Qu. *ἐκσωζοίμεθα*, vel *ἐκσωζώμεθα*.

1029. *καινόν*] *κεδνόν* F. W. Schmidt.

1032. *δεινὰ γάρ* —] Cf. Aesch. Prom. 59. *δεινὸς γὰρ εὐρεῖν καὶ ἄμηναν πόρους*.

1037. *δώσω φόνω*] *δώσω 'ν φόνῳ* Herw. Qu. *δώσω θεῷ*.

1040. *ἔτ' L. ἔστ' P. ἐφ' ᾧ πεπλεύκαμεν*] *ἐφ' οὐκ πεπλεύκαμεν* (?) Herm. Weckl. *Legerim ἔστ' ἐν δόμοισι τὸ βρέτας ἐφ' ὃ πεπλεύκαμεν*.

1041. *νήμαι*] Madvig. *σοῦ θυγόντος ὧς* Seidl. Matth. Herm. Recte. *ἐρῶ L. P. ἐρᾷ p. χερσὶν* F. W. Schmidt. *χερὶ jure* malit Weckl.

1042. *ποῦ δῆτα πόντου νοτερόν* *εἴπας* *ἐκβολον*; *τί δ'*; *εἴτα* — F. W. Schmidt.

1043. *λινόδετοις*] Cf. Arist. Nub. 763. *λινόδετον ὥσπερ μῆλο-λόνην τοῦ ποδός*.

1044. *σὺ δ' ἦ τις ἄλλος* Jacobs. Seidl. Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 465. Cf. Or. 1037.

1045. *θυγεῖν γὰρ δοῖόν ἐστ' ἐμοὶ μόνη*] Cf. Her. 961. *οὐκ ἔστιν δοῖον τόνδε σοι κατακταεῖν*.

1046. *ποῦ τετάσσεται πόνου*;] Cf. Soph. Tr. 375. *ποῦ ποτ' εἰμὶ πράγματος*;

1047. *ἔχων*] Annon *ἔχειν*?

1049. *γε* mss. Markl. *σε* Ald. *νιν* Blomf. *Lege οὐ γὰρ ἂν λάθοιμεν ἂν*.

1050. νεὼς — πίτυλος] Cf. ad 1394.

1052. ἐνὸς μόνου δεῖ] Cf. Suppl. 594. ἐν δεῖ μόνου μοι (ἐνὸς μόνου δεῖ, ut hic?).

1055. ἅπαντα συμβαίη] ἄν πάντα conj. Markl. Recte. Qu. ἅπαντ' ἄν ἐκβαίη. Cf. Aesch. Ag. 1008. Suppl. 697. Blomfield vertit, may every thing else turn out equally well.

1057. τᾶμ' ἐν ὑμῖν ἐστίν —] Cf. Alc. 279. ἐν σοὶ δ' ἐσμέν καὶ ζῆν καὶ μὴ. Heliod. I. 2. ἐν σοὶ, ἔφη, τὰ ἐμὰ, ἡ κόρη, σῶζεσθαι τε καὶ μὴ. VII. 21. Arist. Lys. 32.

1058. στερηθῆναι πάτρας] Quasi praecessisset ἐγὼ ἐν ὑμῖν εἰμί.

1064. καλὸν τοι L. Elmsl. καλὸν τι P. πίστις mss. Leg. πιστή. Et sic Both. Weckl.

1068. ἀλλὰ πρὸς σε δεξιᾷς | τῆς σῆς (vel potius ἐκείνης pro σέ καὶ σ') ἰκνοῦμαι malit Elmsl. coll. loco plane gemello Soph. Phil. 468. πρὸς νῦν σε πατρός πρὸς τε μητρός, ὦ τέκνον, | πρὸς τ' εἴ τί σοι κατ' οἰκόν ἐστι προσφιλές, | ἐκείνης ἰκνοῦμαι, μὴ λίπης μ' οὕτω μόνον, etc. Valde arripit posterior Elmsleii conjectura ἐκείνης.

1069. σέ καὶ σ' ἰκνοῦμαι mss. τῆς σῆς (aut potius ἐκείνης) ἰκνοῦμαι Elmsleius.

1075. καὶ σῶζον] Qu. διασώζου.

1078. λίμναν —] Cf. Aesch. Eum. 9. Hic lacus τροχοειδῆς erat (Herod. II. 170.).

1081. ἐλέγχων mss. ἐλέγξων Markl. Elmsl.

1082. Αὔλιδος κατὰ πτυχάς] Cf. 9. ἐν πτυχαῖσιν Αὔλιδος. πτυχάς (sic) Elmsl. ad Med. 1264.

1083. ἐκ πατροκτόνου χειρὸς] Ex patris mei interfetrice manu. Cf. Soph. Tr. 1125. τῆς πατροφόντου μητρός. Elmsleius apponit Hipp. 68. εὐπατέρειαν αὐλάν, i. e. εὐδαίμονα πατρός αὐλάν.

1092. εὐξύνετον ξυνετοῖσι βοάν] Cf. Phoen. 1505. τὰς ἀγρίας δευξύνετον ξυνετὸς μέλος ἔγνω Σφιγγὸς etc. Callistrat. com. III. 254. ἀξύνετα ξυνετοῖσι λέγων.

1093. κελαδεῖς — μολπαῖς] Cf. Arist. Ran. 383.

1094. παραβάλλομαι θρόνους] Cf. Andr. 287. ἔβαν δὲ Πριαμίδαν ὑπερβολαῖς λόγων δυσφρόνων παραβαλλόμεναι.

1097. λοχίαν] Cf. Suppl. 958. Hipp. 166. τὰν δ' εὐλοχον — Ἄρτεμιν.

1099. φοίνικα θ' ἀβροκόμαν] Cf. Ion. 920. φοίνικα παρ' ἀβροκόμαν.

1106. δακρύων λιβάδες] Cf. Trag. adesp. 463. σὺ δ', ὦ τεκοῦσα, μὴ τὴν σὴν λιβάσι κατάσπενδε (κατάβρεχε?) παρηΐδα.

1108. πύργων ὀλλυμένων] Cf. Iph. A. 793. πατρίδος ὀλλομένης.

1109. ἐν (ἐνὶ al.) ναυσὶν mss. ἐπὶ ναυσὶν conj. Elmsl. ad Hor. 893., coll. Hel. 1149. Thuc. II. 80. IV. 10. Et sic Weckl.

1112. νόστον] νῆσον Barnes. νᾶσον Both. Qu. πόnton vel ἀκτάν.

1113. Qu. ἐνθα τὰν (pro τᾶς) —.

1115. λατρεύω] Similiter El. 130. τίνα πόλιν — λατρεύεις —;
 1116. βωμούς — μηλοθύτας] Cf. Alc. 119. ἐπὶ τίνα μηλο-
 θύταν πορευθῶ; Leg. — μηλοθύτους. Cf. Hel. 1474. βούθυτον
 ἀμέραν. Ion. 664. βουθύτω σὺν ἡδονῇ. Alc. 1156. βουθύτοιαι προο-
 τροπαῖς. Soph. O. C. 1495. βούθυτον ἐστίαν. Arist. Av. 1232. βουθύτοις
 ἐπ' ἐσχάrais.
 1117. ζηλοῦσ' ἄταν] Qu. ζηλοῦσα τὰν —. Et sic Monk.
 Badham. ζηλοῦσα τὸν — Grever. Weckl.
 1118. ἐν γὰρ ἀνάγκαις | οὐ κάμνει ξύντροφος ᾧ | μεταβάλλει
 δυσδαιμονία· τὸ δὲ μετ' εὐτυχίαν κακοῦσθαι θνατοῖς βαρὺς αἰὼν
 Madvig.
 1119. Cf. Herc. 1292. ᾧ δ' αἰεὶ κακῶς | ἔστ', οὐδὲν ἀλγεῖ,
 συγγενῶς δύστηνος ὦν. Hel. 417.
 1120. μεταβάλλει δυσδαιμονία mss. μεταβαλεῖν — Dobr. Adv. II.
 121. ἐξ ἀρχᾶς δυσδαιμονία sensui convenienter. conj. Weckl. τᾷ πά-
 λαι — dubitanter Badham. Hoc verbum et sententiam et strophæ
 numeros respuere monet Bakhuysen de Parodia p. 171. Qu. μεταβολᾷ
 δυσδαιμονίας. μεταβάλλει] ἀτρίτω aut θυμαλγεῖ tentat Herw.
 1125. συρίζων δ'] συρίζων θ' Elmsl. ὁ κηροδέτας κάλαμος]
 Cf. Aesch. Prom. 574. ὑπὸ δὲ κηρόπλαστος στοβεῖ δόναξ. Annon
 ὁ κηρόδετος —?
 1127. κώπαις ἐπιθωῖξει] Anglice, will give the word
 to etc. Cf. 702. Hipp. 229. κνολὶ θωῖξαι. Aesch. Prom. 73. ἡ μὲν
 κελεύσω κάπιθωῖξω γε πρὸς. 277.
 1128. θ'] Leg. δ'.
 1129. ἐπτατόνου λύρας] Cf. Alc. 446. ἐπτάτονον — χέλυν.
 Herc. 683. χέλυος ἐπτατόνου. Ion. 881. ἐπταφθόγγον — κιθάρας.
 Pind. N. V. 43. φόρμυγ' Ἀπόλλων ἐπτάγλωσσον χρυσέω πλάκτρῳ
 διώκων. P. II. 130. ἐπτακτύπου φόρμυγος. Soph. Fr. 223, 2. χορ-
 δοτόνου λύρας.
 1131. εἰς L. P. εἰς I. εἶ σ' Both. Weckl. ὡς Markl. Elmsl.
 1132. Leg. ἐμὲ δ' αὐτοῦ (σὺ) λιπον- | σα —.
 1133. βήσει] Annon πλεύσει? Cf. 408. ῥοθίοις — κώπαις
 ἐπλευσαν ἐπὶ πόντια κύματα. ῥοθίοις πλάταις] Cf. 407. ἡ ῥοθίοις
 ἐλατίναις δικρότοις κώπαις ἐπλευσαν ἐπὶ πόντια κύματα. Aesch.
 Pers. 396. κώπης ῥοθιάδος. Qu. ῥοθίοις πλατᾶν (αὐτὰ πλάτας).
 1142. χοροὺς δ' ἰσταίην Badham. χοροῖς δὲ σταίην] Cf.
 Thesm. 1029. χοροῖσιν — ἔστηκ'.
 1143. χοροὺς δὲ σταίην mss. χοροὺς δ' ἰσταίην Badham. Madvig.
 Weckl. Cf. Arist. Nub. 271. ἱερὸν χορὸν ἵστατε Νύμφαις.
 1144. παρθένος] πάρεδρος Badham. πάροχος Nauck.
 1148. ἀβροπλούτιο χαίτας] καὶ χαίτας Monk. χλιδᾶς Markl.
 Weckl.
 1149. ἀβρόπλουτον Herm. Monk. Cf. 395. φιλόπλουτον ἄμιλλαν.
 1150. περιβαλλομένα] παραβαλλομένα Monk.

1155. ἡ δὴ mss. ἡδὴ Reisk. Valck. ἄρα Elmsl. ἄρα τῶν ξένων (vel τοῦν ξένων), ut in 1178. 1188.) κατήρξατο, | ἀδύτοις τ' ἐν ἀγνοῖς —; Elmsl.

1156. ἀδύτοις (τ') Both. Elmsl. σῶμα λάμπονται πυρὶ] σῶματ' ἀναλάμπει πυρὶ Both. σῶμα δάπτονται πυρὶ Jacobs. σῶμα δαίονται πυρὶ Elmsl., coll. Her. 913. Tro. 825. Qu. σῶματ' αἰθεται —. Cf. Arist. Ran. 293. πυρὶ γοῦν λάμπεται.

1159. ἐν παραστάσι] Fort. ἐν παραστάδι. Cf. Phoen. 418. Ἀδράστου ἦλθον ἐς παραστάδας. Andr. 1122. παραστάδος | κρεμαστὰ τεύχη.

1164. δόξαν λέγεις] Cf. Bacch. 629. δόξαν λέγω. Her. 396. δόκησιν δὴ τάδ' ἂν λέγοιμί σοι.

1165. 1166. Spurious habet Herw.

1168. ἦ] Scrib. ἦ.

1172. εἰς ἔρον γὰρ τοῦ μαθεῖν πεπτώκαμεν] Cf. Ion. 1227. παίδων εἰς ἔρον. Hipp. 337. οἶον ἡράσθης ἔρον. 449. El. 297. Fort. εἰς ἔρωτα τοῦ μαθεῖν πεπτώκαμεν.

1173. κοινωνῶ ξίφει] Qu. κοινῶ τῷ ξίφει.

1174. Ἀπολλῶν] Cf. Herc. 538. Ἀπολλῶν, οἷς προοιμίους ἄρχει λόγον. τόδ' ἔτλη τις ἂν mss. ἔτλη τις ἂν Gaist. Weckl. τόδ' ἦλπισ' ἂν Elmsl. postea ad h. l., coll. Hipp. 97. ἡ κὰν θεοῖσι ταῦτον ἐλπίζεις τόδε; Hel. 662. τί φῶ; τίς ἂν τάδ' ἦλπισεν βροτῶν ποτε; οὐδ' (pro δ οὐδ') dubitanter proponit Elmsl. τις αὐτ' ἔτλη Badham in Add. Qu. οὐδ' ἂν βάρβαρος δρᾶν τοῦτ' ἔτλη.

1177. σεμνὸν — αἰθέρ'] Cf. Hel. 872. σεμνοῦ — αἰθέρος.

1181. μοι] μου malit Elmsl.

1182. τῶν] μῶν Badham. φίλτρον] φίλιον F. W. Schmidt.

1183. Ὀρέστην (γ') Monk. Badham.

1185. καὶ πατέρα γε ζῆν] Løge καὶ ζῆν γε πατέρα —.

1198. ἄγ' ἐνθα χρῆζεις] I. e. ἐκεῖσε ὅποι. Ita Soph. Phil. 1465. καὶ εὐπλοία πέμψων ἀμέμπτως | ἐνθ' ἡ μεγάλη μοῖρα κομίζει. οὐ φίλῳ] οὐ θέλω F. W. Schmidt. τᾶρρηθ' δρᾶν] Annon τᾶρρητα δρᾶν?

1200. κηλὶς — μητροκτόνος] Cf. Eum. 281. μητροκτόνον μῖασμα.

1202. δίκαιος ἡυσέβεια] Elmsleius confert Her. 901. ἔχεις δόδον τιν', ὃ πόλις, δίκαιον, etc. Qu. δίκαιον εὐσεβεία. ἡυσέβεια] Cf. Or. 774. 943. ἡυγένεια. Trag. adesp. 522, 3. ἡυτέλεια. Soph. O. C. 116. ἡυλάβεια.

1203. οἶσθ' αὖν —] Cf. Hec. 888. ἀλλ' ὥς γενέσθω. Iph. T. 603. Tro. 721.

1206. κακκομιζόντων γε (pro δὲ) Elmsl. V. Pors. ad Orest. 614.

1209. ποίας τύχας] ποίους λόγους conj. Elmsl. Absque causa. Cf. 1410. σοὶ τὰς ἐκεῖθεν σημανῶν, ἀναξ, τύχας.

1210. συναντῶν mss. συναντῶν Ald. ξυναντῶσιν Elmsl. Recte. Cf. Soph. Trach. 880. εἰπέ τῷ μόρῳ — ξυντρέχει.

1213. *καὶ φίλων γ' οὐδείς μάλιστα* mss. *καὶ φίλων γ' οὐδ' δεῖ μάλιστα* Badham Weckl. *Κνίτῃα*. prob. Schmidt. *καὶ φίλων γ' οὐ δεῖ μάλιστα* (i. e. *ἐρημίας δεῖ*, ut in 1197.) malit Elmsl.

1214. *καὶ φίλων γ' οὐ δεῖ μάλιστα*] *καὶ φίλων μηδείς μάλιστα* Blomf. Leg. *καὶ φίλων γ' οὐ δεῖν μάλιστα*.

1216. *μόλις* P. *μόλης* Schaef. Elmsl. *μόλη* (sc. *ἡ θεός*) Monk.

1217. *ἦνίκε' ἂν δ' —*] Cf. Arist. Pac. 1179. *ἦνίκε' ἂν δ' οἴκoi γένωνται*. 1159. Eccl. 273. *ἦνίκε' ἂν δέ γε | τούτους ἀκριβώσητε*. Pl. 107.

1222. *τούσδ' ἄρ'*] *τούσδε δ'* Badham Praef. Ion. p. XIV.

1227 sq. *Spurios habet Herw.*

1230. *ὦ Διός —*] Cf. ad 126. *ὦ Λατοῦς Δίκτυνν' δρεῖα*.

1231. *τῶνδε*] Leg. *τοῖνδε*. Cf. ad 1300. *οὐ χρεῖ*] Qu. *ὥς χρεῖ*.

1233. *τοῖς τὰ πλείον' —*] *τοῖς τε —* Monk. Badham.

1235. *δηλιάς ἐν L. δηλίας ἐν P. Δηλιάσιν (?) Burges. Weckl. Δηλίους* Elmsl. Recte.

1236. *γυάλοις*] *ἐν γυάλοις* Badham.

1239. *φέρει νιν* mss. *φέρειν Ἰνιν* Burges. Seidl. Monk. *φέρει Ἰνιν* conj. Monk. *φέρει δ' Ἰνιν* Kirch. Weckl.

1241. *λοχεῖα*] Cf. El. 656. *κλύουσα λοχεῖ' ἔμοῦ νοσήματος*.

1242. *ἀσιτάκτων*] *ἀσράκτων* Madvig. Qua voce usus est Sophocles. *μάτερ* mss. *μάτειρ'* (aut *μάστειρ'*) Weckl. *ματέρ' εἰς* Weil. prob. Herw. ad Ion. 86. Add.

1243. *βακχεύουσιν*] *βακχευθεῖσαν* Dobr. Monk. Cf. Bacch. 1296. *ἐξεβακχεύθη πόλις*.

1244. *Παρνασίον κορυφάν*] Annon *Παρνασίαν* (aut potius *Παρνασσίαν*) —? Cf. Andr. 1101. *φυλλάδος Παρνησίας παιδεύματα*. Ion. 86. *Παρνησιάδες — κορυφαί*.

1246. *σκιερᾷ κατάχαλκος εὐφύλλω δάφνῃ*] *σκιερὸν κάτεχ' ἄλσος εὐφύλλον δάφνας* optime Badham Praef. Ion. p. XIV. *σκιερᾷ — δάφνῃ*] Cf. Fr. 308. *ὦ σκιερὰ φυλλάς*. Bacch. 874. *σκιεροκόμον — ὕλας*. Theogn. 1252. *κρήνην τε ψυχρὴν ἄλσεά τε σκιερὰ*. *κατάχαλκος*] Cf. Her. 377. *ἱτέα κατάχαλκος*. Phoen. 110. Qu. *κατέρεπτος*. Bacch. 323. *κισσῶ τ' ἐρεψόμεσθα* etc.

1247. *Γᾶς πελώριον τέρας (δμμασιν) ἄμφεπον (ἄμφεπει libri) μαντεῖον (ὑπο)χθόνιον* tentat Badham Praef. Ion. p. XIV.

1260. *ἀπενάσσαστο*] Cf. Aesch. Eum. 932. *κατανασσαμένη*. Passivum *ἀπενάσθη* est supra 175. Med. 163. *κατενάσθη* Phoen. 215. *κατένασθεν* Arist. Vesp. 660. Hesychius, *Ἀπενάσσαστο: ἀπωκίσθη*. Qu. *ἀπένασσεν*.

1263. *τά τε πρῶτα τά τ' ἔπειθ'*] *τὰ παραντὰ τά τ' ἔπειθ'* V. D. in Class. Journ. I. 30. Qu. *τὰ παρόντα —*.

1264. *πολέσιν*] Pro πολλοῖς. Cf. Hel. 225. 1348.

1266. *ὑπνον*] Suspectum.

1267. *ἐννάς* uncinis includit Badham.

1268. *μαντεῖον*] *μαντείων* Badham.
 1271. *ἔλιξεν εἰς δῖον θρόνον* Badham.
 1274. *ἄφαρ ἔβα*] Cf. Soph. Trach. 134. *ἄφαρ βέβηκε*.
 1277. *παῦσε* mss. *παῦσεν* Musgr. *παῦσαι νυχίους ἐνέρους* Badham Praef. Ion. p. XIV.
 1282. *ἐν ξενόεντι θρόνῳ*] Qu. *ἐν κυκλόεντι θρόνῳ*.
 1284. *ὦ ναοφύλακες*] Cf. Soph. Fr. 143. Phil. 543. *δς ἦν νεὼς σῆς σὺν δυοῖν ἄλλοιιν φύλαξ*.
 1285. *ποῦ*] *ποῖ* Elmsl., coll. Rhes. 689. *οἶσθ' ὅποι βεβᾶσιν ἄνδρες*; Trach. 40. *κείνος δ' ὅπου (ὅποι Br.) βέβηκεν οὐδείς οἶδε*. Recte.
 1287. *τῶνδε*] *τῆσδε* malit Nauck. Trag. p. 716. Cf. Herc. 138. Alc. 507. Iph. T. 1080. Med. 71.
 1288. *εἰ χρεὶ μὴ*] *εἴ με χρεὶ* Seager in Class. Journ. XX. 271.
 1292. *Ἑλλάδος νεὼς*] Cf. Cycl. 85. *ναὸς Ἑλλάδος ἀκάφος*.
 1293. *ἄπιστον εἰπας μῦθον*] Eadem verba sunt Arist. Pac. 131. Cf. Aesch. Suppl. 277. *ἄπιστα μυνθεῖσθ'* etc.
 1298. *ἄπιστον ὡς γυναικεῖον γένος*] Cf. Menand. 801. *ὥς ἔστ' ἄπιστον (ἄπιστος monost. 560.) ἡ γυναικεία φύσις*.
 1300. *τῶν ξένων*] *τοῖν ξένοιιν* Weckl. Sed cf. 1315. 1231.
 1301. *πρὸς πύλας*] Qu. *παρὰ πόδας*.
 1302. *οὐ πρὶν γ' ἂν εἴπῃ* —] Cf. Soph. Trach. 415. *οὐ πρὶν γ' ἂν εἴπῃς ἱστοροῦμενος βραχύ*. Arist. Ran. 78. *οὐ πρὶν γ' ἂν Ἰοφῶντι* — *κωδωνίσω*. Aesch. Prom. 795. *εἴποι* L. P. *εἴπῃ* Pors. Blomf. ad Prom. 795. Elmsl.
 1307. *ἵστησιν βοήν*] Angl. is raising a shout. Cf. Soph. Phil. 1263. *τίς αὖ παρ' ἀντροῖς θύρουβος ἵσταται βοῆς*;
 1309. *ψευδῶς ἔλεγον αἶδε* — mss. Qu. *ἔψευδον αἶδε (καί μ' ἀπήλυνον δόμων)* | *ὡς ἐκτὸς εἴης*;
 1312. *τὰ δ' ἐν ποσὶν* —] Cf. Tro. 938. *οὐπω με φήσεις αὐτὰ τὰν ποσὶν λέγειν*. Andr. 397. Alc. 739. *τοὺν ποσὶν γὰρ οἷστέον κακόν*.
 1317. *πνεῦμα συμφορᾶς*] *δεῖμα* — Madvig. Herwerden (ad Ion. 1506.) confert Fr. 152. *νεύει βίωτος, νεύει δὲ τύχη κατὰ πνεῦμ' ἀνέμων*. Herc. 216. Suppl. 962. Vitium hic latere suspicatur Herw. *τί ποτε λῆμ' ἀσύνετος κεκτημένη* F. W. Schmidt.
 1320. *καθωσιώσατο*] Cf. Arist. Plut. 660. *ἐπεὶ δὲ βωμῶ πόπανα καὶ προθύματα | καθωσιώθη, πέλανος Ἥφαίστου φλογί*.
 1321. *πῶς σε μεῖζον ὀνομάσας τύχῳ;*] Qu. *ποῖον ὀνομά σ' ὀνομάσας τύχῳ*; Cf. Hipp. 826. *τίνα — τύχαν σέθεν — προσανδῶν τύχῳ*; *σε μεῖζον* mss. *σε μεῖον* Markl. *δλειζον (!)* Wecklein. Suspectum.
 1327. *θαλασσίας* mss. *θαλασσίους* Herm. Monk. Badham. Weckl.
 1330. *ἐξένενσ'*] *Mendosum, ni fallor. ἀποστῆναι πρόσω*] Cf. 1378. *ὥστ' ἀναστεῖλαι πρόσω*.

1332. θύουσα] θύσουσα Naber. Qu. θυουσα. Recte enim *ἄπτειν φλόγα* dicitur, non item *θύειν*.

1334. μοι] μὲν Badham.

1340. ἐσῆλθεν ἡμᾶς μὴ —] Cf. ad Herc. 302. ἤδη δ' ἐσῆλθέ μ' εἰ παραιτησάμεθα | φυγὰς τέκνων etc. Xen. Anab. V. 9. 17. εἰσῆει αὐτοὺς ὅπως ἂν καὶ ἔχοντές τι οἴκαδε ἀφίκοιντο.

1343. αὐτὸς mss. αὐτὸς Valck. Gaisf. Elmsl.

1344. ἐωμένοις] ἐώμενοι mallet Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 464., si faverent libri. Leg. ἐώμενον.

1345. Ἑλλάδος νεὸς σκάφος] Cf. 1292. Cycl. 85. δρῶ πρὸς ἀκταῖς ναὸς Ἑλλάδος σκάφος.

1346. ἐπιτερωμένον] Cf. Tro. 1086. Hom. Od. 11, 125. 23, 272.

1352. ἦγον διὰ χειρῶν] Qu. εἶχον (aut εἰλκον) —.

1353. δὲ δόντες mss. διδόντες Kirch. Weckl.

1359. ξόανον καὶ θυηπόλον mss. ξόανα καὶ θυηπόλους Musgr. Weckl. ξόανα καὶ θυηπόλον malit Elmsl. ad O. R. 322.

1360. τίνος τίς ὦν σὺ —;] Cf. Tro. 244. τίν' ἄρα τίς ἔλαχε; Phoen. 1295. πότερος ἄρα πότερον αἰμάξει; Pflugk. ad Her. 661.

1364. παλῖρρους] I. q. παλῖρροντος (Soph. El. 1419.). Cf. El. 1155. παλῖρρους — δίκαι. Herc. 739. παλῖρρους πότιμος.

1366. πλῆγματ' ἦν γενειάδων] Cf. Soph. Ant. 250. οὔτε του γενῆδος ἦν πλῆγμ', etc.

1368. πνυμαὶ δ' ἦσαν] πνυμαὶ δ' ἦσσαν conj. Badham. πνυμαὶ] Cf. Cycl. 532. πνυμὰς δ' κῶμος — φιλεῖ.

1370. κῶλα — ἡκοντίζετε] Cf. 362. Bacch. 665. κῶλον ἐξηκόντισαν.

1372. σημάντροισιν] Cf. Iph. A. 325. σήμαντρο' ἀνείς. Herod. II. 121. 32. τῶν τε σημάντρων ἐόντων σώων καὶ τοῦ οἰκήματος κεκλειμένον. Xen. V. ἀνδράποδα δὲ σεσημασμένα τῷ δημοσίῳ σημάντρῳ. Eur. Fr. 762. εὔσημα καὶ σᾶ καὶ κατεσφραγισμένα (κεῖ μάλ' ἐσφρ.). Eodem sensu σημαντήριον Aesch. Ag. 609. σημαντήριον | οὐδὲν διαφθείρασαν.

1374. κάθαιμα — τραύμαθ'] Cf. Herc. 384. κάθαιμα οἶτα.

1375. ἐδλαβεστέρως] Cf. ξυντομωπάτως (?) Soph. O. C. 1579.

1378. ἀναστεῖλαι πρόσω] Cf. 1330. ἀποστήναι πρόσω.

1380. νανάταις] παρθένῳ Badham.

1381 sq. Ita scribit Nodell in Class. Journ. X. 161. λαβὼν — | βὰς — | ἔθηκε — | τό τ' — | ἄγαλμα — βοήν —. Verba enim esse Orestis socios adhortantis.

1382. βὰς τ' εἰς θάλασσαν conj. Markl., non assentiente Elmsleio.

1383. εὐσήμιον νεῶς] Leg. εὐσέλμιον νεῶς. Cf. Rhés. 97. ἐπ' εὐσέλμιον νεῶν. Ita etiam Pierson.

1384. Dele virgulas post πέσημα et ἄγαλμα vulgo positas.

1386. ναῦται νεὼς] ναύτης λεὼς Schmidt, coll. Hec. 921. ναύταν — δμυλον. Iph. A. 295. ναυβάταν — λεών. Aesch. Pers. 383. ναντικὸν λεών. Soph. Aj. 565. ἐνάλιος λεὼς. etc. Recte, opinor.

1387. ῥόθιά τε λευκαίνετε] ῥόθιά τ' ἐκλευκαίνετε Scal. Dind. etc. Qu. καὶ ῥόθια (αὐτὴν ἅλα τε) λευκαίνετε, αὐτὸ ῥόθι' ἄλως —. Cf. 1133. 427. ἐπ' Ἀμφιτρίτας (i. e. ἄλως) ῥοθίῳ δραμόντες. Cycl. 16. ἅλα | ῥοθίοισι λευκαίνοντες. El. 992. ἐν ἄλως ῥοθίοις. Aesch. Pers. 396. εὐθύς δὲ κόπτης ῥοθιάδος ξυνεμβολῇ | ἔπαισαν ἄλμην βρόχῳ ἐκ κελεύματος. Nicand. Ther. 822. καὶ μὴν οἶδ' ὅσα πόντος ἄλως ῥοθίοισιν ἔλίσσει.

1388. ἔχετε — εἰσεπλεύσατε Seager in Class. Journ. XX. 271.

1390. οἱ δ' ὥστε μάργοι γῆρυν F. W. Schmidt. στεναγμὸν] κεκραγμὸν Herw., coll. Iph. A. 1395. Arist. Av. 637.

1391. ἔπαισαν ἄλμην] Cf. Aesch. Prom. 397.

1392. στόμα διαπερῶσα δὲ] στόμα δ' ἐκπερῶσα δὴ conj. Badh.

1393. ἡπείγετο] ἐπείχετο Madvig.

1396. πρὸς κῦμα λακτίζοντες] Ut πρὸς κέντρα λακτίζειν dicitur. Bacch. 794. πρὸς κέντρα λακτίζοιμι.

1397. παλίσρους] Cf. Herc. 739. θεῶν παλίσρους πότμος. El. 1155.

1399. ἱερῖαν] Cf. 34. Or. 261. Bacch. 1112.

1403. ἐπηνυφήμῃσαν — παιᾶνα] Cf. Iph. A. 1468. ὑμεῖς δ' ἐπενυφήμῃσαι, ὦ νεάνιδες, | παιᾶνα — Ἄρτεμιν.

1404. ἐπωμίδας] Cf. Hec. 558. ἐξ ἄκρας ἐπωμίδος.

1406. μᾶλλον δὲ μᾶλλον —] Cf. Arist. Ran. 1000. εἴτα μᾶλλον μᾶλλον ἄξεις. Nub. 1288. πλέον πλέον τὰργύριον αἶε γίγνεται. Alex. III. 397. Diodor. Sic. 37, 2, 11. ἐπικρατούντων δ' ἐπὶ (l. ἐτι) μᾶλλον καὶ μᾶλλον τῶν Ῥωμαίων. S. Paul. Epist. ad Philipp. I. 9. ἔνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἐτι μᾶλλον καὶ μᾶλλον περιοσεῖ. Epist. Hebr. X. 36. Catull. 64, 274. 'post vento crescente magis increbescunt (undae).'

1408. ἀγκύλας] Cf. Eur. Hipp. 1432. λαβὲ | σὸν παῖδ' ἐν ἀγκάλαισι καὶ προσέλκυσαι. Fort. ἀρτάνας. Soph. Ant. 54. πλεκταῖσιν ἀρτάναςιν. O. R. 1264. πλεκταῖς ἐώραις.

1414. πόντου — ἀνάκτωρ] Cf. Tro. 1217. ἀνάκτωρ πόλεως. Aesch. Cho. 355. Ἰλιὸν τ' ἐπισκοπεῖ] ἔλεως σ' ἐπισκοπεῖ Seager in Class. Journ. XX. 272.

1415. Πελοπίδαις δ' mss. Πελοπίδαις Matth. Weckl. Qu. Πελοπίδαις τ'.

1418. φόνον] πόνον Madvig. φόνου τοῦ Ἰν Αὐλίδι Badham.

1419. θεῇ] θεᾶν Badham.

1422. ὦ πάντες ἀστοὶ] Eadem verba Soph. Ant. 1183.

1423. οὐκ εἶα — δραμεῖσθε;] Cf. Hor. Serm. I. 1. 18. 'Eia! quid statis?' πώλοις ἐμβαλόντες ἡνίας] Cf. 934. Alc. 495. οἷ' εὐμαρές χαλινὸν ἐμβαλεῖν γνάθοις.

1429. κατὰ στύφλον πέτρας ῥήνωμεν] Cf. Aesch. Prom. 746. τί — οὐκ ἐν τάχει | ἔρριψ' ἑμαντήν τῆσδ' ἀπὸ στύφλον πέτρας; Soph. Ant. 250. στύφλος δὲ γῆ καὶ χέρσος. Eur. Bacch. 982. μάτηρ πρῶτα νιν λευρᾶς ἀπὸ πέτρας ἢ σκόλοπος ὄνεται δοκεύοντα.

1430. σκόλοπι] Cf. El. 897. ἢ σκύλον οἰωνοῖσιν — πῆξας' ἔρεισον σκόλοπι. Eur. Fr. 878. τίς ἐσθ' ὁ μέλλων σκόλοπος ἢ λευσοῦ τυχεῖν;

1431. ἱστορας] Femininum ἱστωρ hic ut in Soph. El. 850.

1433. τὴν προκειμένην] τῶν προκειμένων recte Naber, et jam Markland. Cf. Rhcs. 984. σὺ δ', εἴ τι πράσσειν τῶν προκειμένων θέλεις, etc. Soph. Ant. 1324. τῶν προκειμένων τι χρὴ | πράσσειν.

ποινασόμεσθα] Hinc ποινάτωρ El. 23. 268. Aesch. Ag. 1281.

1435. ποῖ δὴ διωγμὸν olim Elmsl. ποῖ ποῖ —;] Cf. Or. 278. ποῖ ποῖ ποθ' ἠλάμεσθα δεσμίῳ ἀπο; 470. ποῦ ποῦ —;

1443. πρὸς μὲν σ' —] Cf. Arist. An. 336. ἀλλὰ πρὸς τοῦτον μὲν ἡμῖν ἐστὶν ὑστερος λόγος.

1444. ἀκύμονα πόντου — νῶτα] Cf. Aesch. Ag. 566. πόντος ἀκύμων. 277. πόντον ὥστε νωτίσαι.

1445. πορθμεύειν Tyrwhitt. Monk. πόντου — νῶτα] Cf. Ag. 286. πόντον ὥστε νωτίσαι. πλάτη] πλάτην Badham.

1447. κλύεις γὰρ —] Cf. Hipp. 86. Soph. Aj. 14.

1449. Ἀθήνας τὰς θεοδμήτους] Cf. Hipp. 978. Soph. El. 707.

1452. Ἀλάς] Cf. Dem. 48, 5. Κόνων Ἀλαεύς. C. J. I. 341. Δεινίας Ἀλαεύς. et ad Menandri ΑΛΑΕΙΣ.

1454. τῆς Ταυρικῆς mss. γῆς Ταυρικῆς Elmsl. ad Suppl. 469. Herm. Monk. Cf. Arist. Vesp. 1163. ἐς τὴν Λακωνικὴν.

1457. Ταυροπόλιν θεὰν nimis subtiliter corrigi velit Elmsl., coll. Aj. 172. Ταυροπόλα — Ἄρτεμις. Sed Ταυροπόλον ἀεὶ idem in Ed. Rev. XXXVII. 70. Idem et ipse conjeceram. Cf. Arist. Lys. 447. νῆ τὴν Ταυροπόλον.

1458. Post λεῶς ponatur virgula.

1462. κλίμακας] Qu. λείμακας.

1465. εὐπήγνους ὑφάς] Cf. 814. Eubul. 67, 5. λεπτοπήγνους ὑφρεσιν.

1468. ἐξεφίεμαι] Vehementer cupio. Cf. Soph. Aj. 795. ἐκείνον εἰργεῖν Τεῦκρος ἐξεφίεται | σκηνῆς ὑπανλον etc.

1469. ἐξέσωσά σε καὶ πρὶν γ' mss. ἐξέσωσά δὲ | καὶ πρὶν σ' schol. Ven. Arist. Ran. 685. Seager in Class. Journ. XX. 272. Weckl.

1471. καὶ νόμισμ' εἰς ταὐτό γε mss. καὶ νόμισμ' ἔσται τότε conj. Markland. καὶ νόμισμ' ἔστω τότε Dupuys. καὶ νόμοις ἔσται τότε Burges. ad Eum. 731. καὶ νόμισμα θεῶσ' ἀεὶ conj. Monk. Ταυτὸ vitiosum esse suspicatur Elmsl. ad Suppl. 423., quid tamen lateat nescire se fatetur.

1472. Cf. El. 1265. ἴσαι δὲ σ' ἐκώσουσι μὴ θανεῖν δίκη | ψῆφοι τεθεῖσαι.

1473. σὴν κασιγνητὸν mss. σὺν κασιγνήτῳ Reisk. σὴν κασιγνή-
την Elmsl., coll. 1362. τήνδ' ἐμὴν κομίζομαι | λαβὼν ἀδελφὴν, etc.

1475. τοῖσι τῶν θεῶν λόγοις — ἄπιστος] Cf. Aesch. Sept. 842.
Ἄπιστος et neutro et passivo sensu usurpatur, ut μεμπτός, σι-
νακτός, etc.

1478. τί γὰρ — ἀμυλλᾶσθαι καλόν;] Imo τί γὰρ — πλέον;
Cf. Fr. 494, 5. οὐ γὰρ μάχεσθαι (τελεῖσθαι aut γλεῖσθαι codd.) πρὸς
τὸ θεῖον, ἀλλ' ἔαν.

1480. ἔωσαν ἐς σὴν mss. ἔων τε τὴν σὴν Elmsl. in Quart.
Rev. XIV. 466., coll. Aesch. Eum. 32. ἔων πάλῳ λαχόντες. Nimi-
rum offendebat vir doctus in ἔωσαν, quum recentioris aevi sint
imperativi formae in — ωσαν desinentes. ἔωσαν] ἴσμεν (aut
ἐς σὴν ἰόντων) recte Herw. Forma Attica est ἔων, quae legitur
Eum. 32. ἰόντων Thuc. IV. 118. Plat. Legg. XII. 956 C. Unde
hic forsitan ἐς σὴν ἰόντων reponendum suspicabatur Elmsl. Faci-
lior et verior mihi correctio videtur ἔων νυν.

1484. λόγῃην, ἣν ἐπαίρομαι ξένους] Cf. Bacch. 788. δὴλ' ἐπαί-
ρεσθαι θεῶ.

1485. νηῶν] Scribe νεῶν.

1487. ναυσθλοῦσθε] Lege ναυσθλοῦτε. Cf. Suppl. 1037. Ἐτίο-
κλον εἰς γῆν πατρίδα ναυσθλώσων νεκρόν. Tro. 164.

1490. τῆς σωζομένης μοίρας] Cf. Aristid. II. 581. ed. Dind. ἴν',
εἰ μὲν τῆς σωζομένης μοίρας εἴημεν, ἐν τοῖς καλλίστοις σωσί-
μεθα. "Ex quo apparet τὴν σωζομένην μοῖραν eos ex aliquo
numero dici qui caeteris pereuntibus salvi evadunt." (Herm.)
Simile fere est nostrum the forlorn hope.

1495. κἀνέλπιστον] Praestat forsitan in anapaestis καὶ ἀνέλυ-
στον. Cf. Alc. 920.

IPHIGENIA IN AULIDE.

4. μάλα τὸ P. μάλα L. μάλα γὰρ γῆρας conj. Blomf.

5. τό τ' (pro καὶ) ἐπ' ὀφθαλμοῖς conj. Blomf. δὲν πάρεσιν]
Legerim ἀχλὺς ἔπεσιν.

7. ἐπιπόρου Πλειάδος] Cf. Rhcs. 529. ἐπιπόροι Πλειάδες.
Or. 1005.

9. οὐκουν] οὐ μὴν conj. Blomf.

10. σιγαί] σιγὴν δ' ἄνεμοι conj. Blomf., coll. Theocriti illo.
σιγαῖ μὲν πόντος, σιγῶντι δ' ἄηται. Leg. ἔμπα.

14. τῇδε] τήνδε Blomf., coll. v. 11.

18. ζηλῶ δ' —] Ut Latini dicunt, 'Bene vixit qui latuit.'
βίον ἐξεπέραςε] Cf. Herc. 428. Hipp. 824.

21. ἐνταῦθα βίου] Cf. Aesch. Cho. 891. ἐνταῦθα — κακοῦ.

22. καὶ φιλότιμον Seidler ad El. 429. Post h. v. τό τε φιλότιμον addunt P. C., quod expungi iubent Both. Cobet. Dind.

23. γλυκὺ μὲν] Sc. ἀπὸν. V. Elmsl. ad Her. 131.

28. ἀνδρὸς ἀριστέως] Cf. Med. 5. ἀνδρῶν ἀρίστων (ἀριστέων malit Pors.), coll. h. l. et Soph. Aj. 1304.

37. καὶ ταῦτά] κἀνταῦθα Herw.

39. θαλερόν — δάκρυ] Cf. Arist. Eq. 1271. θαλεροῖς δακρύοισιν.

41. καὶ τῶν ἀπόρων] κἀκ τῶν ἀπόρων Naber. οὐδενὸς ἐνδεῖς] Cf. Tro. 792. τίνας ἐνδέομεν;

42. μὴ οὐ μαίνεσθαι. | τί πονεῖς; τί νέον —; conj. Blomf. Cf. Aesch. Prom. 1056. τί γὰρ ἐλλείπει μὴ οὐ (μὴ male vulg.) παραπαλεῖν | ἢ τοῦδ' εὐχῇ;

47. πέμπεν L. πέμπει P. πέμπει apogr. Par. Elmsl.

49. Λήδα Θεσιάδι] Cf. Hel. 132. Θεσιὰς κόρη. "Quicunque rem attentius inspexerit, mecum, ut opinor, sentiet fabulam ex hoc versu incipere debere; omnia vero quae praeiverunt, pariter cum istis quae ex Iphigenia in Aulide citata hodie non ibi comparent, ex alia hujus fabulae διασκευῇ desumpta fuisse. Simile est prologi initium in altera Iphigenia. Cf. etiam Ionis initium, et Herculis Furentis; item Archelai, Meleagri, Phrixi, Telephi." (Blomf.)

55. Cf. 1257. δεινῶς δ' ἔχει μοι ταῦτα τολμῆσαι, γύναι, | δεινῶς δὲ καὶ μὴ. 447. καὶ γὰρ δακρῦσαι ὀσθίως αὐτοῖς ἔχει.

56. δοῦναί τε μὴ δοῦναί τε] Cf. Aesch. Suppl. 380. φόβος μ' ἔχει φρένας | δρᾶσαι τε μὴ δρᾶσαι τε καὶ τύχην ἐλεῖν.

60. σπονδὰς καθεῖναι] Qu. σπονδὰς χέασθαι.

63. τὸν τ' ἔχοντ' ἀπωθοίη] τὸν τ' ἔχοντα νοσφίζοι Herw.

65. πόλιν Ἑλλήν] Cf. Iph. T. 495. πατρίδος Ἑλλήνος. Her. 131. στολὴν Ἑλλήνα. Apollod. Car. IV. 442. Ἑλλήν — οὔσα.

66. εὖ δὲ πῶς] Qu. ὦδὲ πως. Sed cf. Arist. Eq. 459. ὥς εὖ τὸν ἄνδρα ποικίλως τ' ἐπῆλθες (leg. θ' ὑπῆλθες) ἐν λόγοισιν.

67. πυκνῇ φρενί] Cf. Arist. Ach. 445. δώσω· πυκνῇ γὰρ λεπτὰ μηχανᾷ φρενί. Pind. P. VI. 73. πυκινῷ θυμῷ.

68. θυγατρὶ μνηστήρων] Aliud exemplum correptae vocalis ante μν exstat v. 847. ἀλλ' ἢ πέπονθα δεινά; μνηστεύω γάμους. "The poet seems to have been of opinion that the impossibility of employing the words μνηστήρων and μνηστεύω after a long syllable would be accepted as a sufficient apology for his violation of the ordinary rules of quantity. These two verses will not defend the common reading of Trach. 1136. ἅπαν τὸ χρημ' ἤμαρτε χρηστὰ μνωμένη [l. μωμένη]." (Elmsl.)

69. δτον] ὅποι Madvig. φέροισιν] Leg. πνέοισιν.

72. In ὅδ' offendunt Weckl. F. W. Schmidt.

73. "Μέν is very significant in this expression, and has no corresponding δέ. Cf. Bacch. 453. ἀτὰρ τὸ μὲν σῶμ' οὐκ ἄμορφος εἶ, ξένη." (Elmsl.) σιολῇ — λαμπρός] Cf. Fr. 689, 4. σιολῇ ἰδόντι λαμπρός. Tro. 992.

74. Lege χρυσῷ δὲ (pro τε) λαμπρός.

77. οἰστροῖσας δρόμῳ] Qu. οἰστροθήεις —. Cf. Bacch. 32. τοίγαρ νιν αὐτὰς ἐκ δόμων ὥστροθ' ἐγὼ | μανίαις. 119. Sed Prom. 836. ἐντεῦθεν οἰστροῖσας τὴν παρακτίαν | κέλευθον ἦξας πρὸς etc.

81. στενόπορ' Ἀδλίδος βάθρα] Cf. 1496. τῆς Ἀδλίδος στενόποροις ὁρμοις. Iph. T. 890. στενοπόρους πέτρας. Andr. 1144. στενοπόρους κατ' ἐξόδους. Iph. A. 167. στενόπορθμον Χαλκίδα. Aesch. Prom. 729. στενοπόροις Ἰμνης πύλαις.

84. στρατηγεῖν κᾶτα (sic) L. P. κάρτα Heath. Herm. Naber. etc. — πᾶσι Pal. — κοινὰ Hart. δῆτα Nauck. — δπλα τὰ Weil. — ταῦτα Madvig. — πρῶτα Rauchenstein. — εἷτα Gloël. — πάντα F. W. Schmidt. στρατοῦ γ' ἄνακτα Jacobs. Dind.

88. ἀπλοῖα χρώμενοι] Cf. Iph. T. 15. Her. 714. ἦν — χρήσονται τύχη.

89. κερρημένος mss. κερρημένους Heath. Elmsl. ad Her. 801. Med. 347. συμφορᾷ κερρημένος.

94. ὁρθίῳ κηρύγματι] Cf. Soph. El. 683. ὁρθίων κηρυγμάτων. Ant. 1206. ὁρθίων κωκυμάτων. Aesch. Cho. 740. ὁρθίων κελυσμάτων.

98. ἐν δέλτου πτυχαῖς γράψας] Cf. Fr. 506, 2. ἐν Διὸς δέλτου πτυχαῖς γράφειν αὐτὰ (τὰ ἀδικήματα). Fr. 506, 5. Διὸς γράφοντος τὰς βροτιῶν ἀμαρτίας.

100. πέμπειν] στέλλειν conj. Markl. Herw. ad O. R. 71. ἀγειν Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 456. Cf. 119. 396.

108. μεταγράφω καλῶς πάλιν] μεταγράφω βελτίονα Hart. Vulgatam damnant Herm. F. W. Schmidt.

110. λύοντα καὶ ξυνδοῦντα] Praestat fortasse ξυνδοῦντα καὶ λύοντα.

112. κέκενθε] Celat. Cf. Hec. 868. στέγαι κεκενθάσ' αἶδε Τρωάδων ὄχλον. Soph. El. 1120.

121. Ἀδλιν ἀκλύστιαν] Cf. Aesch. Pers. 602. περικλύστα νᾶσος. ἀκλύστιαν] Annon ἀκλυστον?

122. εἰς ἄλλας ὄρας] Cf. Arist. Nub. 562. ἐς τὰς ὄρας τὰς ἐτέρας εὖ φρονεῖν δοκῆσετε. Th. 950. ἐκ τῶν ὥρῶν ἐς τὰς ὄρας.

123. παιδὸς δαΐσομεν ὑμεναίους] Cf. 707. ἔδαισαν Πηλέως γάμους. 720. Notandus hic anapaestus post dactylum positus.

124. καὶ πῶς Ἀχιλεὺς λέκτρων ἀπλακῶν Erf. ad Soph. O. R. 472.

125. ἐπαρεῖ] Producta media. Sic ἀρεῖς (ᾱ) Arist. Ran. 377.

127. τόδε καὶ δεινόν] Qu. τόδε τοι (vel δῆ) δεινόν.

130. ἐπεφήμισα] Qu. ἐφάτιζον.

136. γνώμας ἐξέσταν] Cf. Ion. 926. ἔξω δ' ἐγενόμην γνώμης.
Herod. III. 115. ἐξέπλωσας τῶν φρενῶν.
138. ἐρέσσων σὸν πόδα] Cf. Aesch. Sept. 366. σπουδῇ διώ-
κων πομπίμους χνῶας πόδας.
141. ἔζου] ἔζη Elmsl. Cf. Hel. 1573. τοίχους — ἔζοντο.
142. ὕπνω θελχθῆς] Cf. Rhes. 554. θέλγει δ' ὄμματος ἔδραν
ὕπνος. Anth. P. V. 174. 3. ὕπνος — ὁ καὶ Διὸς ὄμματα θέλγων.
Bacchyl. Fr. 13. ὕπνος — ἄμὸν δς θάλλει (θέλγει;) κέαρ.
145. λεῦσσε, φυλάσσων —] Cf. Iph. T. 67. δῖα, φυλάσσου
(φυλάσσων Elmsl.) μὴ τις ἐν στίβῳ βροτῶν.
151. πάλιν ἐξόρμα, σῆε χαλινούς conj. Blomf., coll. Soph. El.
712. ἡνίας χερσὶν | ἔσεισαν.
159. τεθρόπιπων τῶν ἀελλίου] Cf. Phoen. 1562. τέθριππα —
ἀελλίου.
160. ξύλλαβε μόχθων] Cf. Med. 946. συλλήψομαι τοῦδ' σοι
κάγ' ὃν πόνον.
161. θνητῶν δ' —] Cf. Herc. 103. οἳ τ' εὐτυχοῦντες διὰ τέ-
λους οὐκ εὐτυχεῖς. Med. 1228. θνητῶν γὰρ οὐδεὶς ἐστὶν εὐδαίμων
ἀνὴρ (ἀεί?).
166. κέλσασα Χαλκίδα] Cf. Rhes. 934. Τροίας ἀπηύδων ἄστρ
μὴ κέλσαι. Sed Hipp. 140. κέλσαι ποτὶ τέρμα δύστανον.
168. Χαλκίδα — ἀγχίαλον] Ex Hom. Il. 2, 640. Χαλκίδα τ'
ἀγχίαλον. I. e. maritimam. Cf. ad Soph. Aj. 135. Σαλαμῖνος —
ἀγχιάλου.
171. ἴδοιμ' ἄν L. P. ξιδοίμαν Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 456.
κατιδοίμαν Dind.
172. πλάτας ναυσιπόρους] Cf. Rhes. 48. ναυσιπόρος στρατός.
Qu. τε.
179. Εὐρώτα δονακτορόφου] Cf. Theogn. 783. Σπάρτην Εὐ-
ρώτα δονακτορόφου ἀγλαὸν ἄστρ. Iph. T. 400. Hel. 210. 355.
185 sq. Similis locus est Phoen. 1485 sq.
187. παρηῖδ' mss. παρῆδ' Faehse.
188. νεοθαλεῖ] Qu. νεοθαλῆ (παρῆδ'). Cf. ad Arist. Av. 1062.
194. τοῖς Σαλαμῖνος mss. τᾶς Σαλαμῖνος Elmsl. τὸν — Hart.
200. ἡδοναῖς δίσκου κεχαρημένον] Cf. Arist. Vesp. 389. σὺ γὰρ
οἶσπερ ἐγὼ κεχάρησαι. Sed Cycl. 367. ξενικῶν κρεῶν κεχαρμένος
βορᾶ. ἡδοναῖς] Leg. ἄδοναῖς (Hart).
204. Λαέρτα] Cf. Cratin. Fr. 136. Λαέρτα φίλον παῖδ'. Alibi
Λαέρτον, Λαερτίον, Λαρτίον.
209. ἐξεπόνασεν] ἐξεπόννησεν Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 457.
"In the Doric of the tragedies ἐκπονεῖν cannot make ἐξεπόνασεν
in the aorist."
219. χρυσοδαιδάλτοις στομίοις] Qu. χρυσοδαιδάλτοις στομίοις.
Et 'sic Tyrwhitt. Cf. Hipp. 1223. στόμα πυργιγῆ. Arist. Eccl.
972. ὃ χρυσοδαίδαλον ἐμὸν μέλημα. Qu. χρυσοκολλήτοις —.

220. Qu. *θεινομένης*.
 221. τοὺς — ζυγίους — βαλίου] Cf. Rhcs. 356. *διφρεύσων βαλῖαισι πώλοις*.
 224. *καμπαῖσι δρόμων*] Cf. Iph. T. 81. *δρόμους — καμπίμους*.
 225 sq. *πυρρότριχας — | ποικιλοδέρμονας — | Πηλείδας —* dividit Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 457., ut tres tetrametri dactyllici exstant, coll. Rhcs. 906. *Οἰνείδας*. Med. 824. *Ἐρεχθεΐδα*.
 226. *ποικιλοδέρμονας*] Qu. *ποικιλοδερμάτους*.
 228. *Πηλείδας*] Sic *Ἐρεχθεΐδα* (ita Elmsl.) Med. 824. *Οἰνείδας* Rhcs. 906.
 233. *δψιν δρμάτων πλήσαιμι*] Cf. Adesp. 458, 7. *τὴν δψιν ἐμπλήσας ἀπήλλακται κακῶν*. et ad Soph. O. C. 1084
 234. *μείλινον ἄδονάν*] Suspectum. Fort. *μείλιχον —*.
 236. *ὁ Μυρμιδόνων Ἄρης*] Cf. Her. 290. *ὁξὺς Ἄρης ὁ Μυκηναίων*. 276. *πολλὴν — Ἄρεος Ἀργείου — αἰχμήν*.
 250. *Παλλάδ' — πτερωτοῖσιν, εὐθετον (aptum) | εὐσημον τὸ φάσμα ναυβάταις* Madvig. Idem in versu qui respondet (240) *θεαὶ delet*.
 252. *τε*] Qu. *τι*.
 255. *ἐστολισμένους*] Cf. Suppl. 659. *Πάραλον ἐστολισμένον δορί*.
 262. *Λοκροῖς*] *Λοκρᾶς* Madvig.
 268. *Ἄδραστος* mss. *ἄτρεστος* Palmer. *ἀδελφὸς* (Menelaus) Markl. Pal. Recte.
 280. *δυνάστορες*] Vox nusquam alibi apud tragicos occurrens.
 281. *οὖς — λεώς*] Cf. Her. 87. *ὄνομα τί σε, γέρον, Μυκηναῖος ὠνόμαζεν λεώς*;
 283 sq. *λευκηρέτων δ' ἄρα | Ταφίων ἡγεμῶν Μέγης | ἄνασσε* Tyrwhitt. "Quid si reponamus *εἶδον* pro *ἡγεν*?" (Elmsl.) *Ταφίων* etiam Madvig. Qu. *εὐηρέτων — Ταφίων ἡγεν*.
 285. *λόχενμα*] I. e. filius, soboles. Cf. Aesch. Ag. 1392. *κάλυκος ἐν λοχέμασιν*.
 287. *ἀπροσφόρους*] Cf. *ἀπρόσοιστος* Aesch. Pers. 91. *εὐπρόσοιστος* Eur. Med. 274. *δυσπρόσοιστος* Soph. O. C. 1277.
 289. *Σαλαμῖνος ἔντροφος*] Ita Soph. O. C. 1524. *ὦ πάτρας Θήβης ἐνοικοι*. Tr. 1092.
 297. *βαρίδας*] Cf. Aesch. Pers. 545. 1031. Suppl. 816. 852. 859.
 305. *καλὸν γέ μοι —*] Cf. Med. 514. *κάλον γ' ὄνειδος τῷ νεωστὶ νυμφίῳ*. Bacch. 651.
 306. *κλάοις ἄν, εἰ πράσοις —*] Cf. Aesch. Suppl. 925. *κλάοις ἄν, εἰ ψαύσειας, οὐ μάλ' ἐς μακράν*. Ag. 1394.
 308. *οὐδὲ σὲ φέρειν γ' ἅπασιν* Elmsl. ad Suppl. 158.
 309. *ἄλλως*] *ἄλλοις* Faehse.
 312. Cf. Hel. 1640. *ὥς πρὸ δεσποτῶν | τοῖσι γενναίοις δούλοις εὐκλεέστατον θανεῖν*.

316. τῇ δίκη χρῆσθαι] Cf. Soph. Ant. 24.
 323. σὼν ἀπαλλάξω χειρῶν] Cf. Hec. 1222. σῆς ἀπαλλάξαι χειρός.
 324. οὐδ' πρὶν ἢν δείξω γε Δαναοῖς πᾶσι unus cod. prob. Elmsl. Ed. Rev. XXXVII. 71. Qu. οὐδ' πρὶν ἢν δείξω γ' Ἀχαιοῖς πᾶσι —.
 325. σήμαντρο'] I. q. σημαντήρια. Cf. Iph. T. 1372. δεινοῖς δὲ σημάντροισιν ἐσφραγισμένα. Herod. II. 121. 12.
 327. σῆς ἀναισχύντου φρενός] Cf. Bacch. 263. τῆς δυσσεβείας. Arist. Nub. 816. τῆς μωρίας. Eccl. 782.
 331. τὸν ἐμὸν οἰκεῖν οἶκον οὐκ ἐάσομαι;] Cf. Phoen. 489. οἰκεῖν τὸν ἐμὸν οἶκον ἀνὰ μέρος λαβών. 1237. οἶκον οἰκήσω μόνος. Andr. 581. πῶς; ἢ τὸν ἀμὸν οἶκον οἰκήσεις μολὼν | δεῦρ';
 332. τὰ μὲν νῦν, —] Cf. Suppl. 551. οἱ μὲν τάχ', οἱ δ' ἐσαυθίς, οἱ δ' ἤδη βροτῶν. Plut. Mor. p. 110 B. νῦν ἄμμες, πρόσθ' ἄλλοι ἐθάλλεον, αὐτίκα δ' ἄλλοι. πλάγια — φρονεῖς] Cf. Med. 1129. φρονεῖς ὀρθά; Andr. 450. ἐλικτὰ — φρονοῦντες.
 334. κοῦ σαφῆς (pro σαφές) φίλοις malit Monk.
 335. μήτ'] μή μ' Blomf. Recte, opinor. Idem mihi in mentem venerat.
 336. οὔτε κατατενῶ λαν ἐγὼ] οὔτ' αὖ σ' ἐκτενῶ λαν ἐγὼ conj. Blomf. οὔτ' οὖν ἐκτενῶ λαν ἐγὼ malit Elmsleius. Qu. οὐδ' εἴ σ' ἀλγυνῶ λέγων ἐγὼ. Aut μή μ' ὀργῆς ὑπο | ἀποτρέπον. τάληθές εἰπεῖν οὐκ ὀκνῶ λέγειν ἐγὼ. Cf. Iph. T. 801. μή μ' ἀποστρέφον. Suppl. 159. Hel. 78. O. C. 1272. Arist. Pac. 683. ἀποτρέπον τάληθές] Cf. Or. 410. εὐπαίδευτα δ' ἀποτρέπει λέγειν. Aesch. Sept. 1060. ἀλλὰ φοβοῦμαι κάποτρέπομαι | δεῖμα πολιτῶν.
 337. ἄρχειν Δαναΐδαις] Cf. Andr. 666. βάρβαροι δ' ὄντες γένος | Ἕλλησιν ἄρξουσ';
 338. τῷ δὲ βούλεσθαι θέλων] Qu. τῷ δέ γ' ὄντι καὶ (vel μάλα) θέλων, vel τῇ δ' ἀληθείᾳ θέλων, vel τῷ δέ γ' ἔργῳ καὶ (vel μάλα) θέλων, vel τοῖσι δ' ἐργοῖσιν θέλων.
 343. μεταβαλὼν ἄλλους τρόπους] Cf. Aesch. Prom. 325. μεθάρμοσαι νέους τρόπους.
 346. πρᾶσσοντα μεγάλα] Cf. Arist. Av. 800. ἐξ οὐδενὸς | μεγάλα πρᾶττει. τοὺς τρόπους μεθιστάναι] Cf. Arist. Vesp. 748. σωφρονεῖν μέλλει μεθιστὰς ἐς τὸ λοιπὸν τὸν τρόπον.
 347. καὶ] δεῖ aut χρῆ Herw. Recte.
 349. ταῦτα — ἐπῆλθον] Cf. Andr. 688. ταῦτ' εὔ φρονῶν σ' ἐπῆλθον, οὐκ ὀργῆς χάριν. 300. τίν' οὐκ ἐπῆλθε; Arist. Eq. 459. ὥς εὔ τὸν ἄνδρα ποικίλως τ' ἐπῆλθες ἐν λόγοισι. εὗρω mss. εὔρον Reisk. Markl. Elmsl. V. Elmsl. ad Suppl. 1210.
 351. Damnat Madvig.
 353. πονεῖν] πολεῖν aut μένειν F. W. Schmidt. Hoc malim.
 354. δμμα libri et Markl. Elmsl. ad Iph. T. 905. σύγχυσιν τ', εἰ μὴ νεῶν | χιλίων ἄρχων τὸ Περίαμον πεδίον (τὸ Π. π. Elmsl.) ἐμπλήσας δορός Naber.

355. *Πριάμῳ τε πεδίῳ*] *τὸ Πριάμῳ πεδίῳ* Elmsl. Ed. Rev. XXXVII. 71. *Πριάμῳ γε* (deleta distinctione ante *Πρ.*) Nodell in Class. Journ. X. 160. *Πριάμῳ τὸ πεδίον* (et *ἐμπλήσοις*) conj. Blomf. in ceteris Musgravii correctionem (*τ', εἰ μὴ — ἐμπλήσεις*) amplexus. *ἐμπλήσοις* etiam Madvig. "Sed caput est, quod *σύγγχον* τ', εἰ μὴ posuit."

356. *τίνα δὲ πόρον εὖρω ποδέν;*] Cf. Alc. 214. *τίς ἂν πόρος κακῶν γένοιτο —*;

357. *στερέντα μ'* (pro *στερέντας*) ἀρχῆς Nodell in Class. Journ. X. 161. Recte.

363. *λέληθαι*] *λέληθας* Blomf. Naber. *μεταβαλὼν δὲ γραφάς*] Cf. Med. 123. *χαλεπῶς ὁργὰς μεταβάλλουσιν.*

366. *πεπόνθας' αὐτὸ πρὸς τὰ πράγματα*] Cf. Arist. Eq. 187. *ὅσον πέπονθας ἀγαθὸν ἐς τὰ πράγματα.* Frustra interpungit Madvig. *μυριοὶ δὲ τοι πεπόνθας' αὐτό πρὸς —.*

370. Imitatur Eubulus com. III. 237. *Ἑλλάδος ἔγωγε πῆ: ταλαιπώρου στένω, | ἥ Κυδῖαν ναύαρχον ἐξεπέμψατο.*

371. *τοὺς οὐδένας*] Cf. Andr. 701. *ὄντες οὐδένας.* Ion. 594. *ὁ μὴδὲν ὦν καὶ οὐδένων* (καὶ *μὴδένων*?). Annon *τοὺς μὴδένας*? Sic Soph. Aj. 1114. *οὐ γὰρ ἤξιον τοὺς μὴδένας.*

372. *ἐξανήσει*] Suspectum.

373. *ἂν χρεῖους* mss. *ἂν γένους* Reisk. Madvig. (Sed ita οὐδὲν — οὐδ' scribendum foret.) ἀνδρείας optime Pantazidis.

376. *λόγους μάχας θ'*] *ψόγους* — F. W. Schmidt.

378. *μὴ λίαν ἄλῳ* (pro *ἄνω*) Faehse.

379. *σωφρονεστέρως*] Sic *εὐφροντέρως* Arist. Lys. 419. *ἀγαγὼν*] ἀνάγων (i. q. ἀνασπῶν) Naber. αἰρῶν F. W. Schmidt.

380. *αἰδεῖσθαι φιλεῖ* Markl. Erf. ad Aj. 191. *αἰδεῖται φῶν:* F. W. Schmidt.

382. *τοῦ κέχρησαι;*] I. e. *τοῦ χρεῖαν ἔχεις;* Cf. Med. 334. *οὐ πόνων κεχρήμεθα.* Ion. 1199. *πώματος κεχρημέναι.* Cycl. 88. *βοῶν: κεχρημένους.* 98. Cf. ad Aesch. Pers. 829. *λέκτρα χρηστ' ἐρῆς λαβεῖν* Heath. Matth. *χρηστὰ λέκτρ' ἐρῆς λαβεῖν* Reisk. Klotz. *λέκτρ' ἐρῆς πάλιν λαβεῖν* Wecklein. *λέκτρ' ἐρῆς χρηστῆς λαβεῖν* Elmsl. in Quart. Rev. 457., coll. Fr. 914, 2. *ὁ μὲν γὰρ ἄλλης λέκτρων ἱμεῖρε λαβεῖν* (sc. γυναικός). *λέκτρ' ἐρῆς χρηστῶν λαβεῖν* idem in Med. 581.

390. *θεοῦ σοι τὴν τύχην δίδοντας εὖ*] Cf. Soph. O. R. 1081.

391. *οἱ κακόφρονες*] Producta secunda. Cf. ad Soph. Aj. 751.

392. *ἥ δέ γ' ἔλπις*] *ἦγε δ' ἔλπις* F. W. Schmidt. Seyffert. *ἦδε γ' ἔλπις ὥρμαινεν φρένας* Badham Praef. Ion. p. XVI. *οἷμα μὲν*] Cf. Soph. Ph. 339. Ita *δοκῶ μὲν*, Soph. El. 61. etc.

393 sq. *οὐς λαβὼν σιγάτεν', ἔτοιμοι δ' εἰσὶ μωριά φρενῶν* | *τοῖς κακῶς παγέντας ὄρκοις καὶ συνηναγκασμένους* Badham Praef. Ion. p. XVI.

395. *κακῶς παγέντας ὄρκους*] Cf. Aesch. Ag. 1198. *καὶ πῶς ἂν ὄρκου πῆγμα γενναίως παγὲν, | παιώνιον γένοιτο;*

400. *σαφῇ καὶ ῥάδια*] *σαφῇ καὶ καρδίας* F. W. Schmidt. *σαφῇ τε κἀνδρικά* Weil. prob. Wecklein. Sed cf. Isocr. Paneg. § 173. *ἔστι δ' ἀπλοῦς καὶ ῥάδιος ὁ λόγος.*

403. *μύθων καλῶς λέγουσι φεῖδεσθαι τέκνων* F. W. Schmidt.

404. *φίλους ἂν οὐχὶ κεκτῆμην* Elmsl. ad Her. 283. *Lege φίλους ἂν οὐκ ἐκεκτῆμην. κεκτῆμην*] Cf. Plat. Legg. VI. 776. et ad Arist. Pl. 991.

406. *δείξεις δὲ ποῦ —;*] Cf. Or. 802. *ποῦ γὰρ ὦν δείξω φίλος —;* Med. 548. *ἐν τῷδε δείξω πρῶτα μὲν σοφὸς γεγῶς, etc.* Soph. O. R. 390.

407. *βούλομ', ἀλλ' οὐ συννοσεῖν* mss. *βούλομαι κοῦ συννοσεῖν* Nauck. prob. Herw. *συσσωφρονεῖν γὰρ, οὐχὶ συννοσεῖν, ἔφυν* Plut. Mor. 64 C. Quod recipiendum. Cf. Soph. Ant. 523. *οὔτοι συνέχθην ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν.*

410. *οὐκ ἄρα*] *ἄρ' οὐ* — Blomf.

411. *κατὰ θεὸν*] *κατὰ θεῶν* frustra Porson. Cf. 702. 1615. Tro. 55. 776. 986. Hec. 58. 162. 837. Med. 1181. Phoen. 1008. Andr. 270. 905. Soph. El. 696. O. C. 371.

416. *ἦν Ἰφιγένειαν ὠνόμαζες*] Cf. Aesch. Ag. 683. *τίς ποτ' ὠνόμαζεν ὧδ' ἐς τὸ πᾶν ἐτητύμως.*

417. *σῆς Κλυταιμνήστρας δέμας*] *σὴ Κλυταιμνήστρα δάμαρ* Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 457., coll. Iph. T. 22. *παῖδ' οὖν ἐν οἴκοις σὴ Κλυταιμνήστρα δάμαρ | τίκει* Herm. Recte.

418. *ὥστε τερφθείης ἰδὼν*] Qu. *ὥστ' ἂν ἡσθείης ἰδὼν.* Cf. Aesch. Prom. 758. *ἦδοι' ἂν, οἶμαι, τήνδ' ἰδοῦσα συμφορὰν.*

420. *μακρὰν ἔτεινον*] Cf. ad Med. 1351. *μακρὰν ἂν ἐξέτεινα.*

433. *προτελίζουσι*] Cf. 718. *προτέλεια δ' ἤδη παιδὸς ἔσφαξας* θεᾶ; Cf. Aesch. Agam. 224 sq., ubi Iphigeniae sacrificium *προτέλεια ναῶν* Graecarum dicitur.

435. *τάπῃ τοισίδ'*] Cf. Ag. 255. *τάπῃ τούτοιςιν.* Distinxi sic, ἀλλ' εἶα, *τάπῃ τοισίδ', ἐξάρχον* —.

441. *τὰ δ' ἄλλ' ἰούσης*] *τὰ δ' ἄλλ' ἐώσης* aut *τὰ δ' ἄλλα δούσης* Herw.

442. *ἄρξομαι πόθεν;*] Leg. *ἄρξωμαι πόθεν;* Cf. ad Cho. 88.

443. *ἀνάγκης ζεύγματ'*] Cf. Or. 1323. *ἀνάγκης δ' ἐς ζυγὸν καθέσταμεν.*

444. *δαίμων*] Qu. *δαίμων μ'.*

446. Qu. *ἡ δυσγένεια δ' οὖν* (pro ὥς) *ἔχει.*

447. *ῥαδίως — ἔχει*] Cf. 55. 1257.

449. *ἅπαντα ταῦτα*] *ἅπαντ' ἄκλιντα* V. D. ap. Weston Hermes. p. 86., qui ipse *ἅπαντα ταῦτα* conjicit. *ἅπρακτα ταῦτα* Seager in Class. Journ. XIX. 85. Qu. *ἅπαντα χαλεπὰ* (vel *δεινὰ*), *προσάτην* δὲ —.

456. *ἐπὶ κακοῖς*] Cf. Herc. 1074.

469. ὥς γυναῖκα δεῖ ξένην] ὥς γυναῖκα καὶ ξένην Schmidt (II. 249.). prob. Herw. 470. ὑπὲρ] πρέπει Schmidt. prob. Herw.

475. ἔρεῖν σοι τὰπὸ καρδίας] Cf. Fr. 416, 3. τὰπὸ καρδίας: ἐρεῖ. 660, 5. μηδὲν ὑγιὲς ἐκ φρενῶν λέγοντι. Aesch. Cho. 107. τὸν ἐκ φρενὸς λόγον.

481. ἀποκτείνειν τέκνον] ἀποκτεῖναι τέκνα malit Elmsl. ad Med. 323. ἀποκτεῖναι (Elmsl.) aut ἀποκτανεῖν Herw.

484. Qu. θνήσκειν δὲ (pro τε) —.

486. ἱμείρομαι] Suspectum. Qu. ἱμερόμην, aut potius ἔρε: μ' ἔχοι.

491 sq. ἄλλως τέ μ' ἔλεος —] Cf. Med. 56. ὦσθ' ἱμερός μ' ὑπῆλθε γῇ τε κοῦρανῶ | λέξαι μολούσῃ (μολοῦσαν al. Pors.) δεῖν δαεοποιήσας τύχας.

492. ἐννοούμενον] ἐννοούμενον Matth. Mein. Fr. Com. IV. 27. Recte. V. Elmsl. ad Med. 56. et cf. Soph. O. R. 352 sq. Trach. 298. El. 480. Aesch. Cho. 411.

501. τὸν δμόθεν πεφυκότα] Cf. Or. 486. τὸν δμόθεν τιμῶ. Fr. 736, 4. κἂν δμόθεν ὦσι. Soph. El. 156. οἷς δμόθεν εἰ καὶ γονῇ ξύναιμος.

508. διὰ τ' ἔρωτα γίγνεται Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 457. Dobr.

511. ἀναγκαίης τύχας] Cf. Soph. Aj. 485. τῆς ἀναγκαίης τύχης, οὐκ ἔστιν οὐδὲν μείζον ἀνθρώποις κακόν. 803. El. 48.

512. ἐκπράξαι φόνον] Cf. Or. 416. μητρὸς ἐκπράξαι φόνον.

515. νῖν] Iphigeniam.

516. λήσωμεν (ai sup.) P. Futurum est λήσω, non λήσομαι. Cf. Iph. T. 119. λήσομεν. 1027. Ion. 1028. λήσεις. Fr. 277. λήσει. Crit. trag. 1, 23. Adesp. 458, 5. λήσειν.

519. ἦν θάνη γε] ἦν σανῇ γε Herm. ἦν σφε θέλγης aut ἦν ἔλγης δώροις σφε F. W. Schmidt.

520. πᾶν] γὰρ F. W. Schmidt.

521. κοῦδέν γε χρηστὸν] κοῦδέν γ' ἀρεστὸν Nauck. prob. F. W. Schmidt. Herw. παρόν] Qu. λέγει aut ποιῇ.

530. κᾶτα ψεύδομαι] κᾶτ' ἐψεύσομαι Porson. κᾶτ' ἀπειχόμεαι Herw. κᾶτα φείδομαι — θύειν (pro θύσειν) Naber. Qu. κᾶτ' ἀναινομαι — θύειν. Bis alibi apud nostrum corripitur vocalis ante γ. Andr. 346. ἀλλὰ ψεύσεται. Hec. 729. ἡμεῖς μὲν οὖν ἐῷμεν οὐδὲ ψαύομεν.

537. τὰ νῦν τάδε] Cf. Her. 641. εὐτυχεῖς τὰ νῦν τάδε. Herc. 245. Herod. VII. 104. τυγχάνω τὰ νῦν τάδε ἑστοργῶς ἐκείνους. Arist. Pac. 858. Schaefer. ad Greg. Cor. p. 121. Elmsl. ad Her. 641.

538. ἐν μοι φύλαξον] ἐν δ' εὖ φύλαξον F. W. Schmidt. φυλάξον] φυλάξαι recte Headlam.

540. πρὶν Αἰδῇ παῖδ' ἐμὴν προσθῶ] Cf. Hec. 368. Αἰδῇ προστίθησ' ἐμὸν δέμας. Andr. 1016. Suppl. 948.

541. ἐπ' ἐλαχίστοις δακρύοις] Cf. 1175.

543. μεταβαλὼν ἄλλους τρόπους] μεταλαβὼν — frustra corrigit Cobetus. Μεταβάλλειν nonnunquam valet permutatione facta aliquid adsciscere. Cf. 363. μεταβαλὼν ἄλλας γραφάς. Plat. Resp. VII. 535 D. μεταβεβληκώς τὴν φιλοπονίαν.

545. γαλανεία] Cf. Hel. 1474.

550. τόξ' ἐντείνεται] Cf. Suppl. 886. ἔππους τε χαίρων τόξα τ' ἐντείνων χερσὶν. Aesch. Fr. 83. τόξον ὥς τις ἐντείνων. Soph. Aj. 451. ἦδη μ' ἐπ' αὐτοῖς χεῖρ' ἐπεντύνοντ' (l. ἐπεντείνοντ') ἐμὴν | ἔσφηλεν.

552. ἀπενέπω νιν] ἀπαγάγοις νιν F. W. Schmidt.

554. εἴη δέ μοι μετρία χάρις —] Cf. Hel. 1111. Fr. 958. εἴης μοι, μέτριον δέ πως εἴης μὴδ' ἀπολείποις.

556. μετέχοιμι] μετάσχοιμι Faehse. Recte.

557. πολλὰν δ' ἀποδείμαν] Cf. Hipp. 443. Κύπρις γὰρ οὐ φορητόν, ἣν πολλὰ ῥυῆ.

561. τροφαί θ'] τροφαί τ' εὖ (pro αἱ) Nauck. Qu. τροφαί δ' παιδευόμεναι] παιδευομένων (aut παιδευομένοις) Monk.

563. τό τε γὰρ αἰδεῖσθαι σοφίαν | πάντ' ἐξαλλάσσουσαν ἔχει χάριν, | et mox ὑπὸ γνῶμα τ' ἔσορᾶν | τὸ δέον conj. Monk.

567. κλέος ἀγήρατον] Cf. Lys. p. 198, 8. Xen. Mem. IV. 3. 13. Plat. Axioch. 370 D.

571. μυριοπληθής] Voce μυριοπληθής usus est etiam Anaxandrides Athen. p. 131 B.

572. μείζω πόλιν αὔξει] Cf. Fr. 626, 4. μὴδ' αὔξε καιροῦ μείζονα. 1029, 5. τοσῶδε μείζων αὔζεται.

573. ἦτε] Qu. εὔτε.

574. ἀργενναῖς — μύσχοις] Aeolica forma, qua usus est etiam Chaeremon Fr. 3. Cf. Hom. Il. 6, 424. ἀργεννῆς δῖεσσι.

579. δὲ τρέφοντο] δ' ἐτρέφοντο Blomf.

580. εὐθηλοὶ — βόες] Cf. Bacch. 736. εὐθηλον πόριν.

585. ἔρωτα δέδωκας] ἔρωτα πέπωκας Martin. Qu. ἔρωτά τ' ἔδωκας, ἔρωτί τ' —. Cf. Virg. Aen. I. 748. 'noctem sermone trahebat | infelix Dido longumque bibebat amorem.'

586. ἔρωτι — ἐπιοάθης] Cf. Sapph. Fr. 1. τό μοι 'μὲν (τὰν?) καρδίαν ἐν σιάθειν ἐπιοάσεν. Callim. H. in Dian. 191. ἥς ποτε Μίνως | ποιηθεῖς ὑπ' ἔρωτι etc. Apoll. Rhod. I. 1232. τὴν δὲ φρένας ἐπτοίησε Κύπρις. Cycl. 184. Blomf. Gl. Prom. 881.

589. ἐς πέραμα] Qu. πρὸς πέραμα. ἐς πέραμα Τροίας Blomf., coll. 572. μείζω πόλιν αὔξει. 570. ἐσθλὸν σαφὲς αἶ.

595. ἐβλαστήκας] Cf. Eupol. 329. ἐβλαστηκότες.

597. θεοὶ γ' vulg. θεοὶ δ' Monk. θνητῶν (om. τῶν) Blomf.

600 sq. τὴν βασιλείαν δεξώμεθ' ὄχων ἄπο] Cf. Pind. P. IX. 9. ὑπέδεκτο δ' ἀργυρόπεζ' Ἀφροδίτα Δάλιον ξείνον θεοδμάτων ὀχέων ἐφαπτομένα χεῖρὶ κόρυφι.

601. Scrib. ὄχων ἄπο μὴ σφαλερῶς — (sic). ἐπὶ γαῖαν L. P. Heath. Blomf. Weckl. ἐπὶ τὴν γαῖαν L. sec. m. P. sec. m.

602. ἀγανῶς δὲ χερσὶν] ἀγαναῖς χερσὶν Blomf. *μαλακῇ γνώμῃ*] *Μαλακογνώμων* est Aesch. Prom. 196. Fort. *μαλακῇ τ' αὐδῇ*.
 603. μὴ ταρβήσωμεν νεωστὶ μολὼν Blomf. Qu. *μὴ ταρβήσῃ τὸ νεωστὶ μολὼν | κλεινότατον τέκνον* —.
 604. *μηδ' αὖ* (pro *μηδὲ*) *θόρυβον* Gaisf. Blomf.
 608. *τὸ σὸν γε* (pro *τε*) *χρηστὸν* Blomf.
 609. *ἐσθλοῖσιν γάμοις*] Cf. Iph. T. 819. *ὁ γάμος ἐσθλός*.
 613. *σὺ δ' ὦ τέκνον, μοι λείπε* —] Cf. Or. 124. *ἴθ', ὦ τέκνον, μοι σπεῦδε* etc.
 620. *ἀπαράμυνθον*] Cf. Aesch. Prom. 185.
 622. *ἔτι γὰρ ἐστὶ νήπιος*] Cf. Nub. 868. *νηπίτιος γὰρ ἐστ' ἔτι*.
 630. et 635 — 637. *Spurios esse judicabat Porson*.
 632. *πρὸς στέργα* —] Cf. Orest. 798. *περιβαλὼν πλευροῖς ἐμοῖσι πλευρά*.
 633. 634. Hos vv. ante 631. 632. transponi jubet Porson.
 635 — 637. Hos versus spurios esse judicabat Porsonus teste Gaisfordio ad Eurip. Markl.
 638. 639. *Clytaemnestrae tribuunt Pors. Elmsl*.
 639. *παίδων τῶνδ' mss. παίδων τῷδ' Both. Weckl. παίδων τοῦδ' Elmsl*.
 640. Cf. Lys. I. 12. *ὥς δὴ ἀσμένῃ με ἐορακυῖα ἤκοντα διὰ χρόνον. πολλῷ χρόνῳ*] Cf. Soph. Tr. 227. *χρόνῳ | πολλῷ φανέντα* Arist. Pac. 559.
 643. *φῶ τοῦτο καὶ μὴ φῶ*] Qu. *φῶ τοῦτό γ' ἢ μὴ φῶ*.
 644. *εὐκηλον*] *ἐκηλον* Blomf. Gl. Sept. 224.
 648. *ἐκτεινον*] Fort. *ἐκφηνον*.
 649. *γέγηθά σ' ὥς γέγηθ' ὀρῶν*] Cf. Or. 79. *ἐπλεον' ὅπως ἐπλεονσα. Qu. ἰδοῦν, γέγηθά σ' εἰσορῶν, ἐμὸν (αὐτ φίλον) τέκνον*.
 652. *φίλιτα' ἐμοὶ πάτερ*] Qu. *φίλιτα' ὦ πάτερ*.
 654. *εἰ σέ γ' εὐφρανῶ*] Qu. *εἴ τί σ' εὐφρανῶ. ἀσύνετα vulg. ἀξύνετα* Gaisf. "After a short vowel we prefer *σύν* to *ξύν*, except where *ξύν* is necessary to the metre." (Elmsl.)
 655. *τὸ αἰγᾶν οὐ σθένω*] Leg. *σιωπᾶν οὐ σθένω*.
 657. *τὸ θέλειν δ' οὐκ ἔχων ἀλγύνομαι*] Cf. 655. Fr. 613. *φθειρόν· τὸ γὰρ δρᾶν οὐκ ἔχων λόγους ἔχεις*. Soph. Ant. 78. Tr. 545. El. 1030. Qu. *τὸ δὲ θέλειν ἔχων* —.
 662. *ποῦ γῆς* (del. *τοῦς*) Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 458.
 663. Qu. *οὐ μήποτ' ὄφελ' ὁ Πριάμον φῦναι Πάρις*.
 664. *μακράν γ' ἀπαίρεις* absque interrogatione tuetur Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 458. In fine versus plene distinguendum.
 665. *ὦ θύγατερ, ἦκεις καὶ σὺ γ' εἰς ταυτὸν πατρὶ* Pors. prob. (ut vid.) Elmsl. ad Suppl. 303.
 667. *ἄγειν* —] Subaudi *ἐκείσε*.
 669. *μονωθεῖσ' ἀπὸ πατρὸς* —] Suspectum. Qu. *μονωθεῖσ' ἐκ πατρὸς, aut μονωθεῖσ' εἰ σὺ* —.

671. ἔα τὰδ'· οὐ χρή τοιάδ' — Gaisford. ἔασον· οὐ — Blomf.
Qu. ἔασον· οὐ χρή τοι etc.
675. ἐστήξει] ἐστήξεις Elmsl. Cobet. Recte. V. Elmsl. ad Ach.
590. Ἑστήξω legitur Arist. Lys. 634. Dem. p. 468. Plat. Symp.
220. Media forma utitur recentior poeta Hegesippus Athen. 290 C.
677. ζηλῶ σε —] Cf. Soph. Aj. 552. ἐν τῷ φρονεῖν γὰρ μη-
δὲν ἡδιστος βίος. ἢ 'μὲ Blomf.
678. ξὺν μητρὶ πλεύσας' (sc. μνήσομαι πατρός); ἢ μόνη πο-
ρεύσομαι; Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 458. Cf. Alc. 381. σοῦ
μονοῦμενος. 297. 655. Rh. 871. Herc. 1338.
684. διώκει] διάλνει recte T. Halbertsma.
686. κατακτίσθην] Sensu medio, ut δερχθῆναι.
696. γένους δὲ ποίου] γένους δ' ὁποίου (propter ὁπόθεν) malit
cum Porsono Herwerden. Leg. γένους δὲ ποίου καὶ πόθεν —, aut
γένους δ' ὁποίου χῶπόθεν —.
700. τὰ δ' Αἰάκων Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 458. Dind.
701. Haec irridet Philaetæus comicus Fr. 4. Πηλεὺς· ὁ Πη-
λεὺς δ' ἐστὶν ὄνομα κεραμῆως | πηροῦ λυγροποιού, Κανθάρον.
702. τίνος διδόντος; ἢ βία θεῶν λαβών; Elmsl. in Quart. Rev.
XIV. 458. "Θεοῦ is an interlineary gloss."
707. ἔδαισαν Πηλέως γάμον] Cf. 123. παιδὸς δαίσομεν ὕμε-
ναίους. 720. 709. μάθη mss. μάθοι Musgr. Blomf.
717. σελήνης — κύκλος] Cf. Alc. 460. κύκλος ἀνία — περι-
νίσσεται — παννύχον σελάνας.
718. προτέλεια] Cf. ad 433. Ἀρτέμιδι προτελίζουσι τὴν νεάνίδα.
719. δρᾶ γ'] Malim ἔρδ'.
721. θύμαθ' ἄπερ vel θῦμ' ὅπερ Faehse.
725. πιθοῦ δέ μοι] Leg. πιθοῦ τί μοι.
726. πείθεσθαι γὰρ εἰθισμαὶ σέθεν] Constructio inaudita πεί-
θεσθαι τινος. Corrigendum forsitan πείθεσθαι γὰρ εἰθισμαὶ 'κ (in
C. εἰθισμ' ἐκ) σέθεν. Tentabam praeterea πείθεσθαι γὰρ εἰθισμε-
σθὰ σοι, et πείθεσθαι γὰρ οὖν εἰωθὰ σοι (aut εἰώθαμεν). Cf. Suppl.
576. πράσσειν σὺ πόλλ' εἰώθας. Iph. T. 104. Hec. 375.
728. μητρὸς τί χωρίς] Scribe μητρὸς τι χωρίς.
731. παρθένους τε τημέλει] Qu. παρθένων —. Cf. Iph. T. 311.
ἀφρόν τ' ἀπέψη σώματός τ' ἐτημέλει. Aesch. Ag. 370. θεοὺς βρο-
τῶν ἀξιοῦσθαι μέλει. Sed cf. Moschion. trag. 6, 12. οὐδ' — θάλ-
λοντας οἴνης δοχάτους ἐτημέλει.
732. τίς δ' ἀνασχῆσει φλόγα;] Sc. σοι. Cf. ad Med. 1027.
πρὶν — γαμηλίους | εὐνάς ἀγῆλαι λαμπάδας τ' ἀνασχεθεῖν. Phoen. 346.
733. παρέξω φῶς —] Cf. Phoen. 355. ἐγὼ δ' οὔτε σοι πυρὸς
ἀνήψα φῶς νόμιμον ἐν γάμοις, ὥς πρέπει ματρὶ μακαρία.
734. σὺ δὲ φαῦλ' ἡγῇ τάδε] καὶ σὺ φαῦλ' ἡγῇ τάδε Musgr.
οὐχ ὁ νόμος οὗτος. σὺ δὲ τί φαῦλ' ἡγεῖ τάδε; Elmsl. in Quart.
Rev. XIV. 458. Qu. μηδε (aut μὴ σὺ) φαῦλ' ἡγοῦ τάδε.

734. Leg. σὺ δὲ (τί) φαῦλ' ἡγεῖ τάδε;

735. ἐξομλεῖσθαι] Leg. ἔσθ' ὁμλεῖσθαι (vel — ἦσαι).

738. ὀχυροῖσι —] Cf. Phocylid. Fr. 203. παρθενικὴν δὲ φύλασσε πολυκλείστοις θαλάμοισι, | μηδὲ μιν ἄχρι γάμων πρὸ δόμων δαφθῆναι ἐάσης.

740. ἔλθων δὲ τᾶξω πρᾶσσε (τὰν δόμοις δ' ἐγὼ) | ἃ χρὴ — Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 458., similes parentheses conferens in 944. Iph. T. 694. Suppl. 1034.

742. ἐλπίδος δ' ἀπεσφάλην] Cf. Aesch. Pers. 391. γνώμης ἀποσφαλεῖσιν. Soph. O. R. 1432. ἐλπίδος μ' ἀπέσπασας. et ad Aj. 1382.

747. τὸ τῆς θεοῦ φίλον] τὸ τῇ θεῷ φίλον Rauchenstein. τὸ τῆς θεοῦ θέλον F. W. Schmidt. In quod et ipse incidere.

751. ἤξει δὴ Σιμόντα καὶ δίνας] Leg. ἤξει δὴ (aut πρὸς) Σιμοεντίδας δίνας. Cf. Or. 1310. ἀμφὶ τὰς Σκαμάνδρου δίνας. Ion. 96. 149. etc. Infra 767. Σιμωντίοις ὀχετοῖς.

752. δίνας ἀργυροειδεῖς] Cf. Ion. 95. ἀργυροειδεῖς — δίνας.

754. ἀνά τε ναοῖν] Qu. ἄμα τε ναοῖν.

758. Post ῥίπτειν virgula interpungit Elmsleius ad Her. 149. Intransitivum enim hic esse ῥίπτειν.

761. πνεύσωσ' ἀνάγκαι] πνεύσωσιν αἰεταί F. W. Schmidt.

767. Σιμωντίοις ὀχετοῖς] Cf. Or. 809. παρὰ Σιμωντίοις ὀχετοῖς.

771. δοριπόνους ἀσπίαι] Qu. πολυπόνους ἀσπίαι, ut in Her. 932. πολυπόνους σὺν ἀσπίαι. Aesch. Pers. 320. πολύπονον δόρυ | νωμῶν. Sed cf. El. 479. δοριπόνων ἀνδρῶν.

775. κυκλώσας] Fort. κυκλωθεῖς (i. q. κυκλωσάμενος).

781. ἃ δὲ Διὸς Ἑλένα κόρα] Cf. Iph. T. 440. Hel. 98. 390. Or. 1673. Alex. III. 517. ἡ Διὸς Κρήτη τροφός.

782. ἐσεῖται] ἐδεῖται conj. Herw., qui porro tentat θήσει κόρας πολυκλαύτους | δάμαρτά τε Πριάμου | τὰν τε Διὸς κόραν, τὸν | πόσιν προλιποῦσαν· μήτ' ἔμοι etc.

788. Λυδαί] Λυδῶν conj. Herw. ad O. R. 699. στήσουσι] σχήσουσι conj. Herw. ad O. R. 699.

790. μυθεῖσθαι] Insolentius pro μυθεύουσαι positum, modo recte se habeat vulgata, notat Elmsleius ad Med. 413.

791. ἔρυμα δακρυόεν τανύσας mss. ῥῦμα — Herm. ῥεῦμα δακρυόεν τακούσας Burges. Dobr. Qu. — τεγγούσας. Cf. ad Soph. Ant. 831.

793. ἀπολωτιεῖ] Cf. Suppl. 449. ὅταν τις — τόλμας ἀφαιρῇ καὶ ἀπολωτιῇ νέους. Aesch. Suppl. 964. τούτων τὰ λῶστα καὶ τὰ θυμηδέστατα | πλείστατοι λωτίσασθε. Eur. Hel. 1593. τί μέλλει, ὦ γῆς Ἑλλάδος λωτίσματα, | σφάζειν —;

795. φάτις ἔτυμος] Cf. El. 813. φήμην ἔτυμον. Hel. 357. βάξις ἔτυμος. Fr. 17. ἄρ' ἔτυμον φάτιν ἔγνων; — Soph. Phil. 205. Arist. Pac. 114. ἄρ' ἔτυμος γε — φάτις ἥκει ὥς etc.

796. ὥς ἔτεκε Λήδα σ' ὄρνιθι παμμένῳ (vel πετομένῳ) tentat Elmsleius in Quart. Rev. XIV. 458.

800. ἤνεγκαν] Annon ἤνεγκον? Cf. Arist. Lys. 944. Thesm. 742. Ran. 1299.

801. ποῦ — ἐνθάδ'] I. e. Ubi in his partibus? Temere οὐ —. corrigit F. W. Schmidt.

804. Cf. Arist. Ran. 867. οὐκ ἐξ ἴσου γὰρ ἔστιν ἀγών νῶν.

809. Ἑλλάδ'] I. e. Ἑλλάδα, non Ἑλλάδι. Cf. Soph. O. C. 942. οὐδέεις ποί' αὐτοὺς (αὐτοῖς Heath. Br.) τῶν ἐμῶν ἂν ἐμπέσοι | ζῆλος ξυναίμων. Aesch. Ag. 341. ἔρωσ δὲ μὴ τις πρότερον ἐμπύπτη στρατῷ. Ut vere monuit Elmsleius, nonnulla verba duos casus gubernant sine ulla significationis diversitate. Sic ἐπιζεῖν τινὶ et τινὰ (Hec. 587. Iph. T. 587.), ὠφελεῖν, etc. V. Elmsl. ad Her. 693. Qu. πᾶσιν pro Ἑλλάδ'. οὐκ ἄνευ θεῶν τινος (om. Ἑλλάδ') conj. Elmsl. ad Med. 93., coll. Aesch. Eum. 164. Eur. Bacch. 763. Phoen. 1608.

813. ταῖσδε γ' L. P. ταισιδ' Blomf. Εὐρύτου ῥοαῖς (pro πνοαῖς) Markland. Cf. ad Soph. El. 435. "Hae ῥοαὶ vocantur λεπτὸς Εὐρύτου κλύδων ap. Strab. I. p. 104. ex Ione Chio." (Markl.)

815. ποῖον χρόνον —;] Malim πόσον χρόνον —; Et sic Monk. Cf. Ag. 278. ποίου (πόσου?) χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται (διαπεπόρθηται?) πόλις; Arist. Ach. 83. πόσου δὲ τὸν πρωκτὸν χρόνον ξυνήγαγε;

816. ἐκμετρήσαι] Qu. ἐκμετρεῖσθαι.

817. Cf. Aeschin. c. Ctes. § 72. οὐδὲ τὰ τῶν Ἑλλήνων ἀναμένειν μελλήματα, ἀλλ' ἢ πολεμεῖν αὐτοὺς ἢ τὴν εἰρήνην ἰδίᾳ ποιεῖσθαι. δρᾶ L. P. δρᾶ γ' P. corr. Leg. δρᾶ δ' (Fix).

821. ὦ πότνι' αἰδῶς] Eadem verba Fr. 436, 1.

822. μορφήν εὐπρεπῇ] μορφήν ἐκπρεπῇ malit Wakef. ad Alc. 340., coll. Hom. H. in Lun. 16. Πανδείην γείνατο κούρην, | ἐκπρεπὲς εἶδος ἔχουσαν etc. Hec. 269. ἢ Τυνδαρίς γὰρ εἶδος ἐκπρεπεστάτη.

830. γυναιξὶ συμβάλλειν λόγους] Cf. Soph. Aj. 1323. ἀνδρὶ συγγνώμην ἔχω | κλύοντι φλαῦρα συμβαλεῖν ἔπη κακά. Sic συμβάλλειν ἔριν τινὶ Med. 521.

831. μεῖνον· τί φεύγεις;] Eadem verba Phoen. 897. El. 548.

δεξιάν γ' ἐμῇ χειρὶ mss. δεξιάν τ' — Markl. Lege δεξιάν τῇμῃ χειρὶ.

832. μακαρίων] κυρίων F. W. Schmidt.

837. ἀφασία μ' ἔχει] Cf. Herc. 515. οὐκ οἶδα θύγατερ· ἀφασία δὲ καὶ μ' ἔχει. Hel. 556. ἐκπληξιν ἡμῖν ἀφασίαν τε προσέτιθης. Plat. Legg. I. 636 E. ἀφασία γε ἡμᾶς λαμβάνει τί ποτε χρὴ λέγειν πρὸς ταῦτα. Phil. 21 D. εἰς ἀφασίαν — με — οὗτος ὁ λόγος ἐμβέβληκε. Soph. Tr. 350. ἀγνοία μ' ἔχει.

838. παρανοοῦσα] Lege περικοοῦσα, ut vult Markland. Cf. Arist. Ran. 958. περικοεῖν ἅπαντα.

845. κοινόν] καμόν F. W. Schmidt.

847. δεινά; μνηστεύω] De correpta vocali ante μν cf. ad 68. μνηστεύω γάμους οὐκ ὄντας] Cf. Apoll. Rhod. II. 511. τῷ καὶ ἀεξηθέντι θεαὶ γάμον ἐμνήστευσαν | Μοῦσαι.

849. ἴσως] διισοῦς F. W. Schmidt.

850. ἀμελία δὸς αὐτὰ] Cf. Ph. 21. ὁ δ' ἡδονῇ δοὺς etc. Fr. 187. 2 τὰ μὲν κατ' οἴκους ἀμελία παρὲς ἔῃ. φαύλως φέρε] Cf. 897. τὸ δ' ἐμὸν οὐ φαύλως φέρω. Arist. Av. 961. ὦ δαιμόνιε, τὰ θεῶα μὴ φαύλως φέρε. Fr. 739.

855. ὦ σέ τοι λέγω] Cf. Hel. 1627. οὗτος, ὦ ποῖ σὸν πύδ' αἴρεις; Arist. Av. 275.

857. πύλας παροίξας] Cf. Pac. 30. τηδὶ παροίξας τῆς θύρας. ἵνα μὴ μ' ἴδῃ. Herod. III. 156. ὀλίγον τι παρακλίναντες. Lucian. Bis Accus. 31. παρανοίγονσα τὰς θύρας. Arist. Pac. 982. Qu. πύλας τ' ἀνοίξας.

858. οὐχ ἀβρύνομαι τῷδ' (sup. ὁ) L. οὐ βαρύνομαι τῷδ' F. W. Schmidt. ἡ τύχη γὰρ οὐκ ἔῃ apogr. Par. Elmsl. ad O. C. 115. et in Ed. Rev. XXXVII. 79. ad Med. 703. et ad O. R. 461. Cf. ad Alc. 1083. Aesch. Ag. 1205. ἀβρύνεται γὰρ πᾶς τις εὐ πρᾶσσαν πλέον. ἡ τύχη γὰρ οἰστέα F. W. Schmidt.

859. χωρὶς τὰμὰ κάγαμέμενος] Cf. Soph. O. C. 606. τὰμὰ κάκείνων. Arist. Th. 11. χωρὶς γὰρ αὐτοῖν ἐκατέρων ὅτιν ἡ φύς.

865. ὄγκον] ὄγκον Herm. Cobet. Fortasse recte. ἂν ὡς mss. ἀναστῇ (be put off) Ellis. Qu. ἀνήκει. (Idem suadet F. W. Schmidt.) ὅδε λόγος μέλλων ἀναλοῖ χρόνον Hennig.

867. οἶσθα δῆθ' (οἶσθα δῆτά γ' sec. m.) L. P. οἶσθα δῆτά μ' δοῖς ὧν σοὶ Pors. Elmsl. ad Med. 1334. οἶσθα δῆτα πιστὸς ὡς σοι F. W. Schmidt. Cf. ad Arist. Ach. 294.

872. λέγεις] στέγεις Schmidt, coll. Phoen. 1214. κακὸν τι κεν-θεις καὶ στέγεις ὑπὸ σκότῳ. Scribe νυν.

873. 880. 1131. κτανεῖν mss. κτενεῖν Elmsl.

874. ἀπέπνυσα — μῦθον] Cf. 509. Tro. 662. Hel. 664. ἀπέπνυσα μὲν λόγον. Hel. 74. Andr. 608.

878. οὐπάγων] σὺνάγων (δ' ἐν) Herw. Qu. οὐξάγων.

880. μέλλει κτανεῖν] μέλλει κτενεῖν Elmsl. Recte. Cf. 883. Ἀρτέμιδι θύσειν παῖδα σὴν μέλλει πατήρ.

882. Notandus dactylus in secunda sede, quod tantum in nominibus propriis licet. Ἑλλῆνης νόστος] Ἑλλῆνης οἰστρος F. W. Schmidt.

885. ἀγάγης (sic) mss. ἀγάγους Blomf.

889. εἴπερ ἀλγεινὸν] οὐ παραιτητὸν Madvig. Qu. οὔτι θανμασίον. In fine versus plene distinguendum.

894. φέρον γε mss. φέρων σὺ Pors. Elmsl. ad Med. 1334. Recte. Cf. ad Andr. 884.

895. ὧς κακῶν τῶνδ' αἴτιος] τῶνδ' ὧς αἴτιος κακῶν Porson ex Med. 326. Sed v. Elmsl. ad Med. 326.

896. ὦ τεχνον —] Cf. Soph. Phil. 263. ὦ τέκνον, ὦ παῖ πατρὸς ἐξ Ἀγλαῆας. Tr. 61.

897. τὸ δ' ἐμὸν οὐ φαύλως φέρω] Cf. 850. ἀλλ' ἀμελίᾳ δὸς αὐτὰ καὶ φαύλως φέρε.

899. Post σῶ virgula distinguendum.

900. ἐπαιδεσθήσομαι 'γὼ (pro γε) conj. Markl., coll. 1396. ἐμποδὼν | γενήσομαι 'γὼ θνητὸς οὖσα τῇ θεῷ; Recte.

901. θνητὸς ἐκ θεᾶς γεγῶτα] φωτὸς ἐκ θεᾶς γεγῶτος F. W. Schmidt. γεγῶτος aliquot mss. Markl. γεγῶτα tuetur Elmsleius in Q. Rev. XIV. 459., coll. Prom. 144. Ant. 1001.

904. Post δμως plene interpungendum esse monet Blomf., coll. El. 753. ἤκουσα κἀγὼ, τηλόθεν μὲν ἀλλ' δμως.

916. εἰ δὲ μὴ, οὐ σεσῶμεθα] Cf. ad Arist. Thesm. 536.

917. δεινὸν τὸ τίκτειν] Cf. ad Phoen. 366.

918. ὦσθ' | ἔσθ' Reisk. Monk. ὑπερκάμνειν τέκνων] Cf. Bacch. 961. πόλεως τῆσδ' ὑπερκάμνεις.

919. ὑψηλόφρων —] ὑψηλόφρων μοι (aut τοι) θυμὸς οὐμὸς αἴρεται (ejecto πρόσω) F. W. Schmidt. Suspectum mihi est πρόσω. Cf. Soph. O. R. 914. ὑποῦ γὰρ αἴρει θυμὸν Οἰδίπους ἄγαν.

922. Virgulam post βροτῶν recte amovit Matthiae.

925. ἔστιν δὲ χάπον —] Cf. Eur. Fr. 367. καὶ δεῖ γὰρ αὐτῆς κἄστιν οὐ κακὸν μέγα.

932. Cf. Aesch. Eum. 100. παθοῦσα δ' οὔτω δεινὰ πρὸς τῶν φιλιτάων, etc.

936. οὐ γὰρ ἐμπλέκειν πλοκάς] Qu. οὐ γὰρ οὖν πλέκειν —.

937. τοῦμὸν δέμας] τοῦμὸν λέχος F. W. Schmidt, coll. 941. τοὺς ἐμούς γάμους. ἐγὼ παρέξω τοῦμὸν ὄνομα σῶ πόσει Nauck.

938. τοῦνομα — τοῦμὸν —] τοῦμὸν γὰρ — ὄνομα — Naber.

943. θανμασιὰ δ' ὥς —] Cf. Soph. Fr. 963. θανμασιὰ γὰρ τὸ τόξον ὥς ὀλισθάνει. Hel. 455. ὦ δαῖμον, ὥς ἀνάξ' ἡτιμώμεθα. ἡτιμασμένη] ἡτιμωμένη Elmsl. prob. Cobet., coll. 462. ὦ δαῖμον, ὥς ἀνάξ' ἡτιμώμεθα. Metrum formam ἀτιμώσαντες postulat Aesch. Suppl. 651.

945. Μενελέως τ' (δ' vulg.) Madvig. Quem tamen hic offendit Menelai nominis mentio. ἐν ἀνδράσιν] Cf. Andr. 591. σὺ γὰρ μετ' ἀνδρῶν, ὦ κάκιστε κἂν κακῶν;

946. ἐγὼ (pro ὥς) οὐχὶ Πηλέως ἀλλ' ἀλάστορος γεγῶς conj. Elmsl. ad Her. 168. ἀλάστορος γεγῶς] ἀμαυρὸς ὦν γένος F. W. Schmidt, coll. Andr. 204. αὐτὴ τ' ἀμαυρὰ κοῦ τύραννος ἢ Φρυγῶν.

951. οὐδ' εἰς ἄκραν χεῖρ' ὥστε προσβαλεῖν πέπλοις] οὐδ' ὅσον ἄκραν γε χεῖρα προσβαλεῖν πέπλοις Vitelli. οὐδ' ὥστ' ἄκραν γε χεῖρα — F. W. Schmidt. οὐδ' ἔσθ' ὅς ἄκραν χεῖρα προσβαλεῖ πέπλοις Herw. Qu. οὐδ' ὥστ' ἄκραν τὴν χεῖρα —, vel οὐδ' ὥστ' ἄκραν χεῖρ' ἐμβαλεῖν αὐτῆς πέπλοις. Cf. Hel. 1444. κἂν ἄκρα θίγῃς χερί. Hec. 246. ὥστ' ἐνθανεῖν (ἐμβαλεῖν Naber) γε σοῖς πέπλοις χεῖρ' ἐμήν. Qu. οὐ τὴν ἄκραν χεῖρ' —.

952. δρισμα βαρβάρων] δροις ἐν βαρβάρων.

953. οἱ στρατηλάται γένος] εὐγενεῖς στρατηλάται F. W. Schmidt
 954. Φθίας δὲ τοῦνομ'] Qu. Φθία δέ γ' οὐδέν.
 956. τίς δὲ μάντις —;] πᾶς δὲ μάντις — F. W. Schmidt,
 ejecto v. 958.
 957. τυχών] Ad δλίγ' ἀληθῆ λέγει referendum.
 965. Cf. Iph. T. 1018. τῇδε γὰρ νοσεῖ | νόστος πρὸς οἶκους.
 969. ἐν εἰμαρεῖ τε] ἐν εἰμαρεῖ δὲ Blomf. Cf. Hel. 1227. ἐν
 εἰμαρεῖ γούν σὴν κασιγνήτην λαθεῖν. 1277. ἐν εὐσεβεῖ. Soph. Phil.
 875. ἐν εὐχερεῖ.
 970. τάχ' εἴσεται οἰδηρός] Cf. Phoen. 253. 1677. Φρύγα:]
 Qu. Φρύγα.
 971. Leg. φόνου κηλίσιν αἵματος (pro αἵματι) χρανῶ. Cf. El.
 92. αἷμα μηλείου φόνου.
 972. εἴ τίς με —] Cf. Alc. 70. βία γυναῖκα τήνδε σ' ἐξαιρί-
 σεται. Soph. El. 1208.
 973. θεός] φῶς Vitelli. φίλος Heimsoeth.
 974. Ut interpolatum excludit F. W. Schmidt.
 977. πῶς ἂν σ' ἐπαινέσαιμι μὴ λίαν λόγους] Cf. Ag. 785 sq.
 Thuc. VI. 18. 1. τί ἂν λέγοντες — μὴ βοηθοῦμεν; Xen. Mem. III.
 1. 10. Plat. Crat. 429 D. πῶς ἂν μὴ τὸ δὴν λέγοι;
 979. αἰνούμενοι γὰρ — ἄγαν] Cf. ad Or. 1102. Her. 204.
 981. παραφέρουσ'] Malim προσφέρουσ'. Ita etiam Herwerden.
 984. ὠφελεῖν] Qu. ὠφελῶν. Cf. 1008.
 993 sq. Ita Elmsleius ad Her. 44., εἰ δὲ σοὶ δοκεῖ, | ἔξωσαν
 αἰδοῦς ὄμμ' ἔχουσ' ἐλεύθερον. | εἰ δ' ἡ παρούσα ταυτὰ τεύξομαι
 σέθεν, | μενέτω κατ' οἶκους· σεμνὰ γὰρ σεμνύνεται. | ὁμοῦ θ', ὅσοι
 γε δυνατὸν, αἰδεῖσθαι χρεῶν.
 993. ἀπαρθένευστα] Qu. ἀπάρθεν' ἐστί.
 994. δι' αἰδοῦς —] Cf. Bacch. 441. δι' αἰδοῦς εἶπον. Hec. 839.
 ἐγὼ σέ — δι' οἴκτου — ἔχω. Thuc. V. 29. τοὺς Λακεδαιμονίους
 δι' ὀργῆς ἔχοντες.
 995. ἢ μὴ παρούσης] Fort. ἢ 'κ μὴ παρούσης.
 1000. ἀργὸς ὢν τῶν οἰκοθεν] Cf. Aesch. Sept. 411. αἰσχροῶν
 γὰρ ἀργὸς — εἶναι φιλεῖ. Theogn. 1177. ἔργων αἰσχροῶν — ἀεργός.
 1002. πάντως δέ μ' —] Cf. Hel. 1393. παρούσά τε — ἦν τε
 μὴ παρῆς. Suppl. 499. θεοῦ θέλοντος, ἦν τε μὴ θέλῃ.
 1003. ἦν] Qu. ἐστ'.
 1004. ἐξαπαλλάξαι] Qu. νῦν ἀπαλλάξαι.
 1006. δέ] μὲν aut potius γὰρ Herw. ἐγκερτομῶν] σε κερ-
 τομῶν Dind. prob. Herw. μὲν] ἦν Blomf. Qu. δέ.
 1012. κακός] σκληρός F. W. Schmidt.
 1013. λόγους] φόβους Wecklein. ἄγανοί λόγοι δὲ καταπαι-
 ούσιν λόγους F. W. Schmidt.
 1016. ἀντιβαίῃ] Cf. Soph. El. 575. βιασθεὶς πολλὰ κἀντιβάς.
 Herod. VI. 73.

- 1017—1023. damnant Dind. Nauck. Herw.
 1017. τὸ χρῆζον] τὸ χρηστὸν Blomf. ἐπίθεται] ἐπίθεν Monk.
 1021. σθένει] I. ο. βίη.
 1022. καλῶς δὲ κρανθέντων] Cf.
 Andr. 1001. τελουμένων. Aesch. Sept. 261. εὖ ξυντυχόντων καὶ
 πόλεως σεσωσμένης. Plut. Mar. 42. ὡς εὖ γενησομένων. et ad Soph.
 El. 1344.
 1027. ἐπίκουρον κακῶν] Cf. Or. 211. ἐπίκουρον νόσου.
 1035. ἐσθλῶν κυρήσεις] Sc. αὐτῶν. Cf. Ion. 1269. ἐσθλοῦ
 δ' ἔκυρσα δαίμονος.
 1036. τίς ἄρ' ὑμέναιος] Løge τίν' ἄρ' ὑμέναιον. λωτοῦ Λί-
 βυος] Cf. Tro. 544. Λίβυς τε λωτὸς ἐκτύπει. Hel. 170. τὸν Λίβυν
 λωτόν. Herc. 684. Λίβυν αὐλόν.
 1038. συρίγγων — ἱαχάν] Cf. Ion. 498. συρίγγων ὑπ' αἰόλας
 ἱαχᾶς ὕμνων. Tro. 337. El. 143. Aesch. Pers. 939.
 1042. χρυσεοσάνδαλον ἶχνος] Cf. Or. 1472. φρυγᾶ δὲ ποδὶ τὸ
 χρυσεοσάνδαλον ἶχνος ἔφερεν.
 1045. ἱαχήμασι mss. ἀχήμασι Elmsl. ad Her. 752.
 1046. Θέτιν — κλέουσαι] Cf. Alc. 449. ἐν ἀλύροις κλείοντες
 (κλέοντες?) ὕμνοις.
 1050. Διδς λέκτρων τρύφημα] Similiter Aesch. Ag. 1447.
 ἔμοι δ' ἐπῆγαγεν | εὐνῆς παρορνώνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς.
 1051. ἄφυσσε] Cf. Med. 836. ἄφυσσαμέναν. Hom. Il. 10, 579.
 ἀπὸ δὲ κρητῆρος Ἀθήνη | πλείον ἄφυσσάμενοι λείβον μελιθδεά οἶνον.
 Arist. Nub. 52. 1054. λευκοφαῖ] Cf. μελαμπαῖς Hel. 525.
 1066. ἐξωνόμασεν mss. ἐξεπύνασεν Faehse, coll. 209.
 1075. ἔκικτε L. ἔκικτεν L². Faehse.
 1084. βρότειον αἰμάσσοντες λαιμόν] Cf. Her. 822. ἀλλ' ἀφίεσαν(?) |
 λαιμῶν βροτείαν εὐνὴς οὐρίον φόνον. Phoen. 1092. μελάνδετον ξίφος |
 λαιμῶν διῆκε etc.
 1086. δοιβδήσει] Suspectum.
 1087. νυμφοκόμῳ] Cf. Med. 985. νεστέροις πάρα νυμφοκομήσει.
 1089. τὸ τᾶς Αἰδοῦς — πρόσωπον] Cf. Soph. Fr. 743. τὸ τᾶς
 Πειθοῦς πρόσωπον. Arist. Av. 1321. Ἑσυχίας — πρόσωπον.
 1099. χρόνιον ἀπόντα] Cf. Arist. Th. 912.
 1101. πολλὰς ἰεῖσα] Qu. ἰεῖσα πολλὰς.
 1108. τὰς γαμονμένας] Futurum.
 1112. προχῦται] Cf. El. 803.
 1115. τοῖς ὀνόμασιν —] Cf. Phoen. 512. νῦν δ' οὐδ' ὅμοιον
 οὐδὲν οὐτ' ἴσον βροτοῖς, | πλὴν ὀνόμασιν· τὸ δ' ἔργον οὐκ ἔστιν τόδε.
 Or. 448. Hipp. 503.
 1116. χορή με νομίσασαν (pro μ' ὀνομ.) F. W. Schmidt.
 1117. πατρὸς —] Qu. πατὴρ —.
 1118. χυπὸ τοῖς πέπλοις mss. χυπὸ σοῖς — Matth. χυπὸ σοῖς
 περοῖς ἄγε F. W. Schmidt. Qu. — ἔχε. πέπλοις] περοῖς conj.

Schmidt (II. 260.) et Herw., cui tamen non prorsus satisfacit ea conjectura.

1130. δεῖ γ' Leg. δεῖ σ'.

1132. ξα] Malim ξ ξ. σε χρή] σε δεῖ Markland. Malim σε χρῆν.

1139. ὁ νοῦς —] Cf. Arist. Ran. 1396. πειθῶ δὲ κοῦφόν ἐστι καὶ νοῦν (κῶγκον?) οὐκ ἔχον.

1141. πάντ' οἶδα καὶ πεπύσμεθ'] Similiter Hel. 649. οὐκέτι στένομεν οὐδ' ἀλγῶ. Cycl. 465. γέγηθα μαινόμεσθα. Herc. 858. μαρτυρόμεσθα δρῶσ'. Ion. 1264. διωκόμεσθα — κρατηθεῖσ'. πεπύσμεθ' ἃ σὺ μέλλεις conj. Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 459, qui similes numeri mutationes confert 1146. 516. 654. 928. Et sic Erf. ad Soph. Aj. 191.

1143. μὴ κάμνης mss. μὴ κάμης Porson. Elmsl. Vulgata soloeca est, ut vidit Porsonus ad Hec. 1166. ed. III.

1144. με δεῖ] τί δεῖ —; Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 459. 'Why should I add falsehood to my other evils?' Et sic Seager in Class. Journ. XIX. 85.

1146 sq. Cf. Aesch. Ag. 1183. φρενώσω δ' οὐκέτ' ἐξ ἀνιγμάτων.

1148. πρῶτα τοῦτ'] πρῶτα ταῦτ' Monk., coll. 349. ταῦτα μὲν σε πρῶτ' ἐπῆλθον.

1153. γε L. P. σε Markl. Elmsl. ad Med. 940. Cf. Elmsl. ad Med. 1039. τε L. P. δὲ Matth. Recte. Cf. Herc. 97. ἔλθοι τ' ἔτ' ἂν παῖς οὐμὸς εὐνήτωρ δὲ σός.

1154. ἔπιοισι μαρμαίροντε] Cf. Ion. 888. χρυσῶ χαίταν μαρμαίρων. Arist. Fr. 33, 2. πεδίων πνρὶ μαρμαίρει.

1157. σοι καταλλαχθεῖσα] Cf. Herod. VII. 145. καταλλάσσεσθαι τάς τε ἔχθρας καὶ τοὺς κατ' ἀλλήλους ἐόντας πολέμους. Qu. σοι διαλλαχθεῖσα. προσούρισας L. προσούρησας P. προσοῦδεσας P. corr. προσοῦδισας Steph. in Thes. v. πάλος.

1160. εἰσιόντα] Cf. Arist. Lys. 636.

1162. θήρενμ'] Anglice, a catch. I. q. ἄγρα. Cf. Aesch. Pr. 858. θηρεύοντες.

1164. τλημόνως] τλήμονος conj. Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 460. ἐπὶ τρισὶ] Eadem dura et invenusta tribrachys divisio occurrit Ion. 931. τίνα λόγον. V. Elmsl. ad Bacch. 938.

1167. λέξον τί φήσεις] βλέπον — Naber. Qu. δρα —.

1168. καλὸν γένος] καλὸν γέ τοι Fix. Nauck. Klotz. καλὸν γ' ἔθος Elmsl. καλὸν γε νῶ H. Steph. καλὸν τέλος (tribut) F. W. Schmidt. καλὸν γε νῶν Kvíčala. Ἑλένην Μενέλαος —] Ἑλένην Μενέλεως vel potius Μενέλαος Ἑλένην conj. Elmsl. in Ed. Rev. XXXVII. 69. Cf. Hel. 87. Τελαμών· Σαλαμὶς δὲ —.

1169. Qu. κακῆς γυναικὸς εἶνεκ' (pro μισθόν) —.

1171. εἰ (pro ἦν) στρατεύσει Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 460.

1175. ἐπὶ δὲ δακρύοις —] Cf. 541. Notam interrogationis

vulgo post *παρθενῶνας* positam post *ἀελ* potius ponendam esse monet Elmsleius l. l., coll. Alc. 945—949. Soph. El. 266—274.

1176. *κάθῃμαι* mss. *καθῶμαι* Elmsl. l. l. In fine versus interrogandum.

1177. *φντεύσας* mss. *φντύσας* recte Blomf., ut numerosior evadat versus.

1179. *τοιόνδε μῖσος καταλιπὼν πρὸς τοὺς δόμους* | *ἅπει; βραχείας προφάσεως ἐνδεῖ* (ita Reisk.) *μόνον* Madvig.

1182. *δεξιόμεθα δεξίν* —] Cf. Bacch. 953. *κρύψει σὺ κρύψιν ἦν σε κρυφθῆναι χρεῶν*.

1185. *θύσας δὲ σὴν παῖδ', εἴτα τίνας* —; Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 460. *θύσας σὺν δὴ παῖδ'· εἴτα τίνας εὐχὰς ἐρεῖς*; F. W. Schmidt. Qu. *θύσας σὺν σὴν παῖδ' εἴτα* —; aut *θύσα σὺν παῖδ' ἔπειτα* —;

1186. *τί σοι κατεύξει τὰγαθὸν σφάζων τέκνα*; Elmsl. ad Med. 323.

1187. *νόστον πονηρὸν*] *νόστον ἀπόνητον* F. W. Schmidt.

1189. *οὐ τὰρ* —] Leg. *ἢ τὰν* —. Et sic Valek.

1190. *εὖ φρονήσομεν*] *εὐφρονας νεμῶ* F. W. Schmidt. Magis placeret *εὖ φρονεῖν νεμῶ*. De constructione cf. Hel. 1010. *ἀδικοῖ-
ημεν ἂν, εἰ μὴ ἀποδώσω*. Cf. Eur. Fr. 645, 4. *ἢ παισὶν αὐθένταισι
κοινωνῇ δόμων*.

1191. *προσπέσης* mss. *προσπεσῇ* Musgr.

1192. *τίς δὲ καὶ προσβλέπεται* | *παίδων σ', ἔν' αὐτῶν προέμενος
κτάνης τινά*; Elmsl. ad O. R. 1460. *προσβλέπεται*] *προσπνύζεται*
conj. Weckl. Leg. *προσδέρζεται*. Nullum futurum est *βλέψομαι*.

1193. *παίδων σ', ἐὰν αὐτῶν* L. P. *παίδων σ', ἔν' αὐτῶν* Elmsl. Weckl. Leg. *παίδων ἐὰν σῶν*. *προδέμενος* L. P. *προέμενος* Elmsl. ad Med. 1019. *προσέμενος* Weil. Weckl.

1202. *παιδὸς ὑστερήσομαι*] *παιδὸς ἐστερήσομαι* Cobet. Nauck. prob. Herw. Qu. *εἴ τι δ' ὑστερούμεθα*.

1204. *ὑπότροπον* L. *ὑπότροπον* P. *ὑπότροπος* (redux) Monk., coll. Hom. Od. 20, 332. 22, 35.

1207. *εἰ δ' εὖ λέλεκται τὰμὰ, μὴ δῆτα (?) κτάνης* Elmsl. ad Her. 999., coll. Hipp. 1021. *ἐν οὐ λέλεκται τῶν ἐμῶν* prob. Blomf. *μὴ σύ γε κτάνης* Monk., coll. Med. 1056. *μὴ σύ γ' ἐργάσῃ τάδε*. Qu. —, *μὴ κτείνας γένη* —.

1208. *κάμῃν*] Qu. *κάμοῦ*.

1209. *τέκνα συνσώζειν* mss. Qu. *τέκνον ἐκσώζειν*.

1210. *πρὸς τὰδ' ἀντίποι* mss. *τοῖσδ' ἂν ἀντίποι* Burges. Weckl. *πρὸς τὰδ' ἀντερεῖ* malit Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 460., coll. Hipp. 402. *οὐδεὶς ἀντερεῖ βουλευμασι*. Alc. 618. *ἐσθλῆς γὰρ (οὐδεὶς ἀν-
τερεῖ) — γυναικὸς ἡμάρτηκας*. Recte, opinor.

1212. *ἐπάδουσ'*] *ἐπωδαῖς* Naber, coll. Cycl. 646. *ὥσθ' ὁμαρ-
τεῖν μοι*] *ὥστε μοῦμαρτεῖν (μοι ὁμ.)* conj. Elmsl. ad Med. 56.

1216. *ἱκετηρίαν* —] Cf. Or. 377. *τῶν σῶν δὲ γονάτων πρω-
τόλεια θιγγάνω* | *ἱκέτης, ἀφύλλου στόματος ἐξάπτων λιτάς*. Androm. 886.

1225. ζῶσάν τε καὶ θάλλουσιν] V. ad Soph. Trach. 235. καὶ ζῶντα καὶ θάλλοντα.

1227. οὗ νῦν ἀντιλάττειν χεῖρ] Cf. 1109. τί δ' ἐστὶν οὗ σοὶ καιρὸς ἀντιλάττειν; et ad Med. 1216. Sed ἀντιλάττειν est Or. 452.

1228. Qu. τί δ'; ἄρ' ἐγὼ σε πρέσβυν, ἄρ' —; vel πρέσβυ πάτερ.

1240. εἰ μὴ τοῖς ἐμοῖς πεισθῆς λόγοις mss. ἦν μὴ τοῖς ἐμοῖς πεισθῆς λόγοις Herm. ad Vig. n. 304. (Ita Prom. 1013. σέθεν δ', εἰ μὴ τοῖς ἐμοῖς πεισθῆς λόγοις, | οἷος etc.) εἰ μὴ τοῖς ἐμοῖς πείσει λόγοις jure malit Elmsl. ad O. R. 191. et in Quart. Rev. XIV. 460., coll. Hipp. 1088. δρᾶσω τὰδ', εἰ μὴ τοῖς ἐμοῖς πείσει λόγοις.

1242. πατρός] πάρος conj. Markl. τε πρὸς Burges. App. ad Tro. p. 129. et Blomf. in Mus. Crit. I. 189., coll. Phoen. 619. Aesch. Prom. 73. Facile autem confundi potuisse πρὸς (πατρός) et πρὸς.

1246. βίου] Qu. πάτερ.

1248. ὁ μὲν νεοσσός ἐστιν] ὁ μὲν, πάτερ, νεοσσός, — Herw. ἐστιν] ἐτεσιν frustra Madvig.

1249. πάντα νικήσω λόγον] πάντα κινήσω — frustra Canter. Sic Plat. Phil. 15 E. πάντα κινεῖ λόγον. Polit. 297 C. Conv. 198 E. Resp. V. 450 A.

1252. κακῶς ζῆν —] Cf. Fr. 596 N². τὸ μὴ ζῆν κρεῖσσόν ἐστί ἢ ζῆν κακῶς. Adesp. 537, 2. N².

1257 sq. δεινῶς —] Similiter Ag. 207. βαρεῖα μὲν κῆρ τὸ μὴ πιθέσθαι, βαρεῖα δ', εἰ τέκνον δαΐξω.

1257. Cf. 55. 447.

1258. τοῦτο γὰρ θροᾶν μ' ἔχει (pro προᾶί με δεῖ) Madvig.

1259. στρατεύμα ναύφρακτον] Cf. Arist. Eq. 567. ἐν τε ναυφράκτῳ στρατῷ. Ach. 95. ναύφρακτον βλέπεις.

1264. μέμνηε δ'] ἐμνηε δ' Lobeck. Leg. ἐπῆλθε δ'. Fort. ἐπέλθο' —. στρατῷ] στρατὸν Lobeck. Cf. ad Arist. Th. 561. ἐμνηε δ' Ἀφροδίτη τις Ἑλλήνων στρατὸν Lobeck.

1266. Ἑλληνικᾶς] Ἑλληνικῶν malit Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 460.

1268. ὑμᾶς τε καὶ, εἰ θέσφατ' οὐ λύσω θεᾶς F. W. Schmidt. θέσφατ' εἰ λύσω θεᾶς] Cf. Soph. O. R. 407. θεοῦ μαντεῖ' ἄρυστα λύσομεν.

1270. τὸ κείνου βουλόμενον] Cf. Thuc. I. 90. τὸ βουλόμενον. V. ad Soph. Trach. 196. O. C. 1220.

1272. τούτου δ'] Leg. τούτου γ'.

1277. 1279. οἱ γὰρ] Scribendum fortasse plene οἱ ἐγώ.

1278. φεύγει] θύσει F. W. Schmidt. Recte. Fort. Αἶδη.

1279. ταῦτόν μέλος —] Cf. Hipp. 1178. ὁ δ' ἤλθε ταῖτόν δακρύων φέρον μέλος etc.

1280. μέλος] Qu. γένος. Sed cf. Hipp. 1178. πέπτωκα τῆχης] πέπτωκ' ἀχῆς Weckl.

1284. Cf. Phoen. 214. ὑπὸ δειράσαι νυφοβόλοις Παργανσοῦ.
 1291. μήποτ' ὄφελες τὸν ἀμφὶ βουοὶ βουκόλον τραφέντα παῖδ'
 Ἀλέξανδρον κτίσαι conj. Elmsl. ad Med. 4.
 1300—1318. ἔνθα ποτὲ — ἀνοσίον πατρός] Hujus loci emendationem praebebat Elmsl. ad Med. 4.
 1301. δολιόφρων Κύπρις] Cf. Aesch. Cho. 947. δολιόφρων ποινα (Ἐρμᾶς?). Confer δολιόπους Soph. El. 1392.
 1305. τε] Qu. δέ.
 1311. προθύματ'] Cf. Arist. Pl. 660.
 1316. δυσελέναν] Formatum ut δύσπαρις. Cf. Or. 1389.
 1321. τούσδ' — Τροίαν] Haec abesse malit Herw.
 1323. μήτ'] Leg. μηδ'.
 1324. πομπᾶν] Leg. πνοιάν.
 1334. 1335. Hos versus Iphigeniae continuaverit Blomf.
 1336. οἰκτεῖρω σε —] Cf. Aesch. Ag. 1320. ὦ τλήμων, οἰκτεῖρω σε θεοφάτον μόρον.
 1337. οἷας μήποτ' ὄφελες τυχεῖν] Construe οἷας μήποτε τυχεῖν ὄφελες. Aperte conferas locutionem οὐκ ἂν ὀρόμην σε ποιῆσαι τοῦτο, et similes.
 1343. πρὸς τὰ νῦν πεπτωκότα] Cf. Hipp. 718. Plat. Resp. X. 604 C.
 1344. δυνώμεθα mss. θνώμεθα Madvig. δνώμεθα Weckl.
 1346. βοᾶται] βοᾷ τις W. Headlam. Qu. βοῶσι. τίνα βοήν;] Sub. λέγεις aut βοῶσι.
 1348. οὐδεις δ' ἐξ ἐναντίας λέγει Madvig.
 1349. εἰς θόρυβον ἐγὼ τιν' αὐτὸς ἤλθον. ΚΑ. ἐς τίν ὦ ξένη; Recte. Conj. Blomf.
 1352. Μυρμιδόνων] Μυρμιδῶν Elmsl. in Ed. Rev. XXXVII.
 71. Notandus dactylus in quinta sede. Cf. ad 882. 1352.
 1357. ἐνικώμην κεκραγμοῦ] Cf. ad Tro. 23. κεκραγμοῦ] Cf. Plut. Mor. 654 F. Arist. Pac. 637. κεκράγμασι.
 1358. μάχη mss. μαχεῖ Elmsl. Cf. ad Arist. Ran. 607.
 1360. ἀλλ' ὀνησόμεσθα] ἀλλ' ὀνήσομεν σὲ confidenter reponit Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 461.
 1361. ἐμοῦ γ' ἐκόντος] ἐμοῦ γ' ἔτ' ὄντος T. Halbertsma. ἐμοῦ γε ζώντος recte Nauck. Sed cf. Hel. 1640. Soph. O. C. 1634.
 1364. αἰρεθεῖς —] Cf. Hel. 1631. ἦ με προύδωκεν — ΧΟ. καλήρη γε προδοσίαν, δίκαια δρᾶν. Plat. Resp. VIII. 567 C. ἕως ἂν καθήρη τὴν πόλιν. — Καλὸν γε, ἔφη, καθαρμόν.
 1366. ἐμὲ δὲ τί χρὴ δρᾶν τότε] ἐμὲ δὲ χρὴ τί δρᾶν τότε recte Gaisford. Cf. ad Fr. 707. Qu. ἐμὲ δὲ δὴ τί δρᾶν χρεῶν;
 1367. ὥς τῆσδ' —] Cf. Med. 609. Hec. 400. Elmsl. ad Med. 596.
 1371. τὸν μὲν οὖν ξένον δίκαιον αἰνέσαι προθυμίας] Cf. Phoen.
 1683. ὦ θύγατερ, αἰνῶ μὲν σε τῆς προθυμίας.

1377. σκέψαι μεθ' ἡμῶν —] Cf. Med. 850. μετ' ἄλλων σκέψαι τεκέων πλαγάν. (Ubi tamen v. annot.)

1379. πορθμός τε ναῶν] νεῶν τε πορθμός corr. Blomf. Gl. Pers. 177.

1380. ἔλίσσεται] Qu. ἀείσεται'.

1385. καὶ γὰρ οὐχ οὕτω τι λίαν ἐμὲ φιλονυχεῖν χρεῶν Elmsl. ad Her. 1., coll. El. 1105. καὶ γὰρ οὐδέ τοί τι λίαν ἐμὲ — idem in Ed. Rev. XIX. 92.

1386. οὐχὶ σοὶ μόνη] οὐκ ἐμοὶ μόνη Elmsl. ad Iph. T. 199. Qu. οὐχι (οὐτι) σὴν μόνης.

1389. χυπέρ] Hac de crasi cf. 1118. χυπό. Ion. 1270. χιπό. Cycl. 207. Iph. A. 1188. Suppl. 344. χυπερορροῶδουσα. Com. adesp. 135. χυποτριμματα.

1391. ἔχομεν ἀντειπεῖν — Elmsl. in Ed. Rev. XIX. 92. τί τὸ δίκαιον τοῦτο γ'; ἀρα γ' ἔχομεν —; Bremi. Qu. τί τὸ δίκαιον τοῦτο γ' ἔστ'; ἀρ' ἔχομεν —;

1392. διὰ μάχης μολεῖν — Ἀργείοις] Cf. 1414. Ἀναΐδαια διὰ μάχης ἐλθῶν. Herc. 220. ὃς εἰς Μινύαισι πᾶσι διὰ μάχης μόλων. Hel. 978. ἐλθεῖν διὰ μάχης σὺ συγγόνῳ. El. 1183. διὰ πινός ἐμολον ἃ τάλαινα ματρί.

1394. Cf. Orest. 806. ὡς ἀνὴρ — μυρίων κρείσσων δαίμων ἀνδρὶ κεκτῆσθαι φίλος.

1398. ταῦτα γὰρ μνημεῖά μου —] Cf. Her. 591. τάδ' ἀπὶ παίδων ἐστί μοι κειμήλια | καὶ παρθενείας.

1399. γάμοι καὶ δόξ' ἐμῇ] γαμήλιον λέχος Weckl., coll. Or. 1050. — καὶ γάμος καὶ φλόξ ἐμῇ F. W. Schmidt, coll. 732. τίς δ' ἀνασχέσει φλόγα; Phoen. 344. Med. 1027. Idem tamen interpolatum verum habet. Utique mendosum videtur διὰ μακροῦ. καὶ δόξ' ἐμῇ] κεῦδοξία aut καὶ δόξα μοι Herw.

1403. τὸ τῆς τύχης δὲ καὶ τὸ τῆς θεοῦ νοσεῖ] Malim τὰ (pro τὸ) τῆς τύχης, et τὰ (pro τὸ) τῆς θεοῦ. Cf. ad Phoen. 1202. καλῶς τὰ τῶν θεῶν καὶ τὰ τῆς τύχης ἔχει. Attamen Demosth. p. 53. τῶν θεῶν εὐμενὸς καὶ τὸ (τὰ?) τῆς τύχης ἡμῖν συναγωνίζεται. Cf. ad Arist. Pac. 868.

1410. τἀναγκαῖά τε Wund. Adv. p. 43.

1411. ἐς τὴν φύσιν] Qu. ἐς σὴν φύσιν.

1415. ὁ θάνατος δεινὸν κακόν] Cf. Ran. 1394. Plat. Apol. 29 A. δεδίασι δ' αὐτὸν (τὸν θάνατον) ὡς εὖ εἰδότες ὅτι μέγιστον τῶν κακῶν ἐστι.

1422. ὦ λῆμ' ἄριστον] Cf. Iph. T. 609. Soph. O. C. 960.

1423. τί γὰρ τἀληθὲς οὐκ εἴποι τις ἄν;] Cf. Arist. Pl. 252. τί γὰρ ἄν τις οὐχὶ πρὸς σὲ τἀληθὲς λέγοι;

1435. παῦσαί με μὴ κάκιζε] Latet vitium. δ' ἐμοὶ] δέ μοι Herwerden.

1436. ἀδικήσει] ἀτυχήσεις conj. Cant. "non male", ait Elmsl. ad Her. 461. Recte proculdubio.

1438. μήτ' οὖν σὺ (pro γε) Elmsl.

1439. ἀμπίσχη] Aoristus.

1441. σὴν ψυχὴν] σὴν τύχην F. W. Schmidt.

1454. πατέρα τὸν ἄμὸν] Idem initium versus est Soph. El. 279. Cf. Eur. El. 550. τὸν ἄμὸν πατέρ'. Hel. 538. πόσιν τὸν ἄμὸν. πόσιν τε σὸν mss. πόσιν δὲ σὸν recte Reisig. p. 190. Hart. πόσιν γε σὸν Elmsl. ad Med. 940., coll. Andr. 247. Bacch. 923.

1455. κείνον δεῖ δραμεῖν] δεῖ κείνον δραμεῖν Porson. Sed cf. Soph. O. C. 1022. εἰ δ' ἐγκρατεῖς φεύγουσιν, οὐδὲν δεῖ ποιεῖν.

1457. δόλω δ'] δόλω γ' Elmsl. ἀγεννώς (τ') idem. Recte.

1458. σπαράξεσθαι mss. σπαράσσεσθαι (nisi forte vera sit lectio σπαραχθῆναι) Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 461. Recte. Cf. Andr. 1185. οὐ σπαράξομαι κόμαν —;

1465. ὡς ὄρας γ', αὐθαίρετος Herw. ὡς ὄρας γ', ἐκουσίως (coll. 1503. 1555, aut potius εὐκαρδίως, coll. 1560.) F. W. Schmidt.

1467. οὐκ ἔω] Fort. οὐ σ' ἔω.

1468—1474. Cf. Arist. Pac. 956 sq.

1468. ἐπευφημήσαι — παιᾶνα] Cf. Iph. T. 1403. ναῦται δ' ἐπευφημήσαν εὐχαῖσιν κόρης | παιᾶνα.

1470. ἴτω — εὐφημία] Cf. Ion. 1096. αἰοῖδ' — ἴτω. El. 879. ἴτω ξύνανλος βοᾷ χαρᾷ. Soph. Tr. 207. ἴτω κλαγγά. Arist. Av. 857. ἴτω — βοᾷ.

1471. κανᾷ δ' ἐναρχέσθω τις] Cf. Aeschin. 70, 31. ἐνῆρκται τὰ κανᾷ. αἰθέσθω δὲ πῦρ] Qu. ἀπτεσθω —.

1476. ἐλέπτολιν] Cf. v. ἑλένας Agam. 689.

1478. πλόκαμος ὅδε καταστέφειν] 'Here is my hair to crown' recte vertit Markland. Elmsleius confert Andr. 412. ἥδε χειρὶ σφάζειν, etc. Hipp. 294. γυναικες αἶδε συγκαθιστάναί νόσον. χερ- νίβων τε παγαῖς] Eadem verba sunt 1479.

1480. ἐλίσσει — Ἀρτεμιν] I. e. χορεύετε, choreis celebrate. Cf. Herc. 689. τὸν Λατοῦς εὐπαιδα γόνον ἐλίσσουσαι καλλίχορον. "Deleatur glossema Byzantinum ad sqq. Cf. me ad Ion. 177." (Herw.) Qu. αἰδέει.

1483. Ἀρτεμιν θεῶν ἄνασσαν] Qu. Ἀρτεμιν θεᾶν ἄνασσαν. Cf. Arist. Th. 971. Ἀρτεμιν ἄνασσαν ἀγνήν.

1484. εἰ χρεῶν] ἢ χρεῶν Elmsl.

1488. ὡς δάκρυά γέ σοι] οὐ — England. Weckl. πῶς δάκρυά σοι —; conj. Blomf.

1496. Cf. 81. στενόπορ' Ἀυλίδος βάθρα.

1501. Κυκλωπίων πόνον χερῶν] Cf. Or. 1570. παλαιὰ γείσα, τεκτόνων πόνον. Aesch. Fr. 347. ὑψηλὸν ἠβύσασα (?) τεκτόνων πό- νον. Moschion. Fr. 1, 38. τάλαρον — μέγαν πόνον Ἡφαίστοιο.

1502. *ἔθρενας* (vel forte *ἔθρεναθ*) *Ἑλλάδι με φάος* Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 461.

1503. *θανοῦσα δ' οὐκ ἀναίνομαι* [Cf. Herc. 1235. *εὖ δρᾶσα· δέ σ' οὐκ ἀναίνομαι*. 1124. Bacch. 251. *ἀναίνομαι, πάτερ, | τὸ γῆρας ὑμῶν εἰσορῶν*. Qu. *θανεῖν δ' ἐγὼ οὐκ ἀναίνομαι*, vel *θανεῖν γάρ* —, vel *θανεῖν δ' ἔτ'* —.

1515. *θανίσιν αἱματορροῦτοισι*] Cf. Iph. T. 624. *θανίσι* — *αἱμακταῖς*.

1516. *εὐφυνῇ*] Scrib. *εὐφυνᾶ*, quae Attica forma est. Cf. ad Arist. Thesm. 968. *εὐφυνῇ — δέρεν*] Cf. Fr. 186. *εὐφυνᾶ — φῶτι*.

1522. *θεῶν*] Malim *θεάν*.

1524. *θύμασιν χαρεῖσα*] Cf. Arist. Nub. 274. *τοῖς ἱεροῖσι χαρεῖσαι*. Th. 981. *χαρέντα χορείαις*.

1533. *Λεγε ὡς κλύης*.

1536. *ἥκοις*] Qu. *ἥκης*.

1558. *δώρου* mss. *δορός* Pierson. Cobet.

1560. *οιγῇ παρέξω γάρ* —] Qu. *αὐτὴ παρέξω γάρ* —. Vel — *χροός· παρέξω γάρ* —. Cf. Hec. 546. *μή τις ἄψηται χροός· τοῦμοῦ· παρέξω γάρ δέρεν εὐκαρδίως*.

1568. *ὁ παῖς δ' ὁ Πηλέως ἐν κύκλῳ βωμὸν θεᾶς* (*πέρι λαβὼν κανοῦν ἔθρεξε χέρονιβάς θ' ὁμοῦ*] Cf. Arist. Pac. 956. *ἄγε δὲ τὸ κανοῦν λαβὼν σὺ καὶ τὴν χέρονιβα | περὶθι τὸν βωμὸν ταχέως ἐπιδέξια*. Av. 850. 958. Dem. p. 618, 7. *τὸν εἰς ἱερὰ εἰσόντα καὶ χερνίβων καὶ κανῶν ἀνόμενον*. βωμὸν θεᾶς] Qu. βωμὸν *πέρι*.

1569. Cf. Arist. Av. 850. *παῖ παῖ, τὸ κανοῦν αἵρεσθε* (*αἷρε* vel *αἶρε* ὡδε?) καὶ τὴν χέρονιβα.

1570. *ὦ Διὸς Ἄρτεμις* —] Cf. Theodect. Fr. 10, 1. *ὦ καλλιφρεγγὴ λαμπράδ' εἰλίσσων φλογός | ἤλιε*. Qu. *ὦ θηροκτόν' Ἄρτεμις Διός*.

1572. *δέξαι τὸ θῦμα τόδ', ὃ γέ σοι δωρούμεθα*] *δέξαι — τοῦθ' ὃ σοι δωρούμεθα* Cobet.

1574. *καλλιπαρθένου δέρης*] Cf. Hel. 1. *καλλιπαρθενοὶ δοαί*.

1579. *ἵνα πλήξειεν ἄν*] *Λεγε ἵνα πλήξειέ νιν*. Similem errorē alicubi apud Sophoclem offendi. Qu. *ἵν' ἄν* (*ubi*) *πλήξει νιν*, vel *ἵν' ἄν πλήξειεν εὖ*, vel *ὅπως πλήξειέ νιν*.

1580. *ἔμοι δέ τ' ἄλλος οὐ μικρὸν εἰσῆι φρενὶ* mss. *ἔμοι δ' εἰσῆιν ἄλλος οὐ μικρὸν φρενὶ* Cobet. Qu. *ἔμοι δέ φόβος* (*aut τρέμος*) *οὐ μικρός* —.

1581. *αἴφνης ὀρᾶν*] Suspectum. *Λεγ. ὀρᾶν ἄφνω*. Cf. Mei 1205. Alc. 422.

1582. *πληγῆς κτύπον γάρ πᾶς τις ἥσθητ' ἄν σαφῶς*] Qu. *πληγῆς σαφῶς γάρ πᾶς τις ἥσθητο κτύπον*, vel *πληγῆς γάρ ἥσθητο κτύπον πᾶς τις σαφῶς*.

1583. *οὔ*] *Λεγ. οἶ*.

1584. *βοᾷ δ' ἱερὺς*] Anapaestus in secundo pede non tolerandus est. *Λεγ. ἐβόησε δ' ἱερὺς, πᾶς δ' —*, aut *βοᾷ δὲ μάντι*.

πᾶς δ' —. ἐπήχησε στρατός] Cf. Cycl. 425. ἐπηχεῖ ἄντρον. ἐπήχησε] Qu. ἐπήυσε.

1585. εἰσιδόντες] Fort. ὡς ἰδόντες.

1587. ἀσπαιροῦσ'] Cf. El. 843. ἥσπαιρεν, ἡλάλαζε (l. ἐσφάδαζε).

1590. πῶς δοκεῖς] Cf. Hec. 1160. Hipp. 446. et ad Arist. Ach. 24.

1594. ταύτην μάλιστα τῆς κόρης —] Leg. ταύτην μὲν ἀντι —.

1596. ἡδέως τε τοῖτ' ἐδέξατ'] Qu. τὸ θυμὰ δέχεται τοῦτο.

1597. Ἰλίον τ' ἐπιδρομάς] Qu. — ἐπιστροφάς. Cf. Hel. 404. Λιβύης τ' ἐρήμους ἀξένους τ' ἐπιδρομάς (ἐπιστροφάς?) | πέπλευκα πάσας.

1598. θάρσος αἶρε] Qu. θάρσος ἴσχε.

1599. ὥς ἡμέρᾳ τῇδε δεῖ] Qu. ἡμέρᾳ γὰρ τῇδε δεῖ, vel ὥς δέον (χρεῶν) —.

1602. Ἥφαίστου φλογί] Ex Homero Il. 17, 88. φλογὶ εἶκλος Ἥφαιστοιο | ἀσβέσιψ. Cf. Arist. Plut. 661.

1608. ἀφίπτατο] Qu. ἀπέπτατο aut ἀπέπτειτο. Requiritur aoristus.

1609. λύπης δ' ἀφαίρει] Cf. ad Hipp. 1105. λύπας παραιρεῖ.

πόσει πάρες χόλον] Cf. Suppl. 111. πάρες γόνον. Cycl. 310. πάρες τὸ μάργον.

1619. καὶ μὴν Ἀγαμέμνων ἀναξ στείχει mss. Qu. καὶ μὴν ὁδ' αὐτὸς ἐγγὺς Ἀγαμέμνων ἀναξ. Vel καὶ μὴν ὁδ' Ἀγαμέμνων ἀναξ στείχει πέλας.

1620. τοῦσδ' αὐτοὺς mss. τοῦσδ' αὐτὸς Heath. Qu. τοὺς αὐτούς.

1621. Qu. γύναι, | θυγατρὸς εἵνεκ' ὀλβιοὶ γενοίμεθ' ἄν.

1623. νεαγενῇ] Qu. νεογενῇ. Cf. Aesch. Ch. 530. νεογενὲς δάκος.

1624. στρατὸς πρὸς πλοῦν ὁρᾷ] Cf. Fr. 162. ἀνδρὸς δ' ὁρῶν-τος εἰς κύπριν νεανίου etc.

1625. Qu. χρόνια τὰμά (vel δ' ἀμά) σοι προσφθέγματα.

CYCLOPS.

ΚΥΚΛΩΨ. Etiam Aristiae tragoedia satyrica fuit Κύκλωψ.

2. εὐσθένει mss. ἡὐσθένει L. Dind. εὐσθένει Herw., verbum εὐσθε-νεῖν antiquioribus Graecis abjudicans.

3. ἐμμανῆς mss. ἐκμανεῖς Scal. (Fortasse recte: cf. Hipp. 1229. Bacch. 36.) Cf. Bacch. 1092. θεοῦ πνοαῖσιν ἐμμανεῖς. El. 1253. τροχηλατήσουσ' ἐμμανῇ πλανώμενον.

5. γηγενῇ μάχην θαρός] Cf. Ion. 987. γηγενῇ μάχην. Herc. 1272.

6. ἐνδέξιος] Qu. ἐν δεξιᾷ.

7. Ἐγκέλαδον ἱέαν μέσην θενὼν δορί] De hoc versu v. Elmsl. ad Suppl. 303.

8. τοῦτ' ἰδὼν ὄναρ] Anglice having seen in a dream. Cf. Plat. Lys. 218. βαβαί — κινδυνεύομεν ὄναρ πεπλουτηκέναι. Arist. Vesp. 1218. πρὸς τῶν θεῶν ἐνύπνιον ἐσιώμεθα; Ran. 49. καὶ κατεδύσαμέν γε ναῦς | τῶν πολεμίων —. HP. σφώ; ΔΙ. νῆ τὸν Ἀπόλλω. ΞΑ. κατ' ἔγωγ' ἐξηγομένην. τοῦτ' ἰδὼν] Qu. ταῦτα πάντ'.

9. ἔδειξα] Qu. ἔδωκα.

10. μείζον' ἐξαντλῶ πόνον] Cf. 284. πόνον τὸν δεινὸν ἐξηγνῆ-
κότες. 110. Med. 79. Hipp. 898. λυπρὸν ἀντλήσει βίον. Fr. 455.
μυρία | τὸν αὐτὸν ἐξηγνῆσαν ὡς ἐγὼ βίον. Aesch. Prom. 375.
ἐγὼ δὲ τὴν παροῦσαν ἀντλήσω τύχην. Latine exantlare.

12. ὁδηθείης] Cf. 98. βορὰν ὁδησαι ναυτίλοις. 133. ὁδησον
ἡμῖν σίτον.

14. εὐθυνην] ἔθυνην Blomf. ad Pers. 417. Gl.

15. ἀμφήρες δόρυ] Sic ἀκάτιον ἀμφηρικὸν Thuc. IV. 67. Cf.
Hel. 1381. δταν κωπήρες εἰσβῶμεν σκάφος. λαβῶν] Qu. λαχῶν.

16. παῖδες τ'] Lege παῖδες δ'. ἐρετμοῖς] Leg. ἐπ' ἐρετμοῖς
(aut ἐπ' ἐρετμούς). Cf. Arist. Ran. 197. κάθιζ' ἐπὶ κώπην.

17. ῥοθίοισι λευκαίνοντες] Cf. Iph. T. 1387. λάβεσθε κώπης
ῥοθιά τε λευκαίνετε. Iph. A. 158. λευκαίνει τόδε φῶς ἤδη | λάμ-
πουσ' ἡώς. Oppian. Hal. 156. κώπησι δ' ὑπ' εὐκῆλοισι θάλασσαν |
ἀτρέμα λευκαίνουσι.

21. μόνωπες mss. μονῶπες Dind. Cf. 649. ποντίου παῖδες
θεοῦ] Cf. Arist. Vesp. 1529.

22. ἄντρο' ἔρημ'] ἄντρο' ἐρέμν' Herw.

25. εὐίων βακχευμάτων] Cf. Bacch. 608. εὐίου βακχεύματος.

27. μοι] Malim μου.

29. πίστρα] Cf. 47.

30. τῷ τε δυσσεβεῖ] τῷδε (vel τῷ γε) δυσσεβεῖ. μένων] δό-
μων aut μελάθρων conj. Jacobs, coll. Alc. 247. μελάθρων στέγαι.
Subaudiendum οἴκοι.

31. δέιπνων ἀνοσίων διάκονος] Qu. δέιπνον ἀνόσιον διακονεῖν.

32. τὰ προστάχθέντ'] Fort. δ προσετάχθης.

36. παῖδας προσνέμοντας] Qu. παῖδὰς μου νέμοντας. Cf. 28.

39. κῶμοι Ald. κῶμον aut κώμους Heath. κῶμον G. F. D.
Goes. in ed. 1799. 42. γενναίων τ'] Leg. γενναίων δ'.

40. ἀοιδαῖς] Qu. ἄμ' ᾠδαῖς.

47. πίστρας] Leg. πίστροις. Cf. 29. Qu. πέτροις.

48. βλαχαὶ τεκέων] Cf. Hom. Od. 12, 265. μνηκῆμοῦ τ' ἤκουσα
βοῶν ἀνλίζομενῶν | οἶων τε βληχῆν.

49 sq. Qu. τάδ' οὐ τάδ' — δροσεράν, — κεράστας;

50. κλιτὴν δροσεράν] Cf. Hipp. 226. δροσερά — κλιτύς.

51. ῥίψω πέτρον — σου] Cf. Bacch. 1096. αὐτοῦ χερμάδας —
ἔρριπτον. Soph. Aj. 154. τῶν γὰρ μεγάλων ψυχῶν ἱεῖς | οὐκ ἂν
ἀμάρτοις. Fort. ῥίψω πέτρον — σοι (coll. Tro. 729. Ἀχαιοῖς —
ῥίπτειν ἀράς), aut κατὰ σου.

53. στασίωρον mss. στασίωρος Scal. στασιωρός (i. e. stationum custos) Herm. Recte, opinor.

54. ἀγροβότα] ἀγροβάτα conj. Herm. Seyf. ad Phil. 214. (Et sic P. corr. et l.). Forma ἀγροβότας est Soph. Phil. 214. ὡς ποιμὴν ἀγροβότας. ubi tamen corrigendum videtur ἀγροβάτας.

55. σπαργῶντας μαστοὺς] Qu. σφριγῶντας —. Cf. Bacch. 700. ὅσοις νεοτόκοις μαστὸς ἦν σπαργῶν (σφριγῶν?) ἔτι.

58. ἀμερόκοιτοι βλαχαὶ — τεκέων] Cf. Aesch. Sept. 348. βλαχαὶ δ' αἱματόεσσαι τῶν ἐπιμασιδίων ἀριτρεφεῖς βρέμονται.

59. βλαχαὶ σμικρῶν τεκέων] Cf. Eupol. II. 477. βληχητὰ τέκνα (τέκεια?) κοῦδαμῶς τοῦμοῦ τρόπου.

60. ἀμφιβαίνεις] Mendosum. ἀμφιλαφῇ Hart. Postulatur — — —

61. λέιπονσα] Qu. λιποῦσα. Sed cf. v. str. 47.

62. ποιηρὸς — νομοῦς] Cf. 45. ποιηρὰ βότανα. Bacch. 1046. ποιηρὸν νάπος.

63. οὐ τάδε Βρόμιος] Cf. 204. τί βακχιάζει; οὐχὶ Διόνυσος τάδε. Tro. 99. οὐκέτι Τροία τάδε. Andr. 168. οὐ γὰρ ἐσθ' Ἐκτωρ τάδε. Xen. Cyr. VI. 1. 10. ὡς οὖν τὰ μὲν οἴκοι στρατεῖαν ὄντα, τάδε δὲ ἐορτήν, ἐμοὶ μὲν οὐ δοκεῖ etc.

64. θυρσοφόροι] Cf. Bacch. 103. θυρσοφόροι Μαινάδες. οὐ τάδε Βρόμιος, —] Cf. 204. οὐχὶ Διόνυσος τάδε. Andr. 168.

65. ἀλαλαγαί] Cf. Hel. 1352. Herod. VIII. 37. I. q. ἀλαλαγαί.

66. κρήναις παρ' ὕδροχύτοις] Cf. Fr. 884, 2. Δημητρός ἀκτῆς πώματός θ' ὕδροχόου. et v. οἰνόχυτος, Soph. Phil. 714. οἰνοχύτου πώματος.

69. ἱακχὸν ᾧδαν —] Cf. El. 143. ἱακχὰν ἀοιδὰν — σοὶ κάτω γὰρ ἐνέπω γόους. Hymni Ἰακχος dicti specimen exstat Arist. Ran. 316 sq.

71. πετόμαν] πέτεται Goes.

72. λευκόποσιν] I. e. nudos pedes habentibus. Cf. Bacch. 861. 664. Ion. 220.

73. Βακχεῖς] Cf. Bacch. 1153. ἀναχορεύσωμεν Βακχεῖον.

74. οἰοπολῶν — σείεις] Qu. οἰοπολεῖς — σείων (σείων l.). οἰοπολεῖς L. οἰοπολῶν Nauck. Weckl.

77. μονοδέρκετ' Qu. μονοδερέκετ'. θητεύω Κύκλωπι] Cf. Alc. 6. Apollod. III. 42. Κάδμος δὲ ἐνιαυτὸν ἐθήτευσεν Ἄρει.

82. ἄντρα — πετρηρεφῇ] Cf. Aesch. Prom. 300. πετρηρεφῇ | αὐτόκτι' ἄντρα. Eur. Ion. 1400. Μακρὰς πετρηρεφεῖς. ἄντρα δ'] Qu. ἄντρα τ'.

83. προσπόλοις] Leg. προσπόλους.

84. ἀτὰρ δὴ τίνα] Cf. Tro. 63. ἀτὰρ δὴ —; Qu. ἀτὰρ τίνα δὴ. Sic Hec. 258. ἀτὰρ τί δὴ σόφισμα τοῦθ' —; Arist. Plut. 1102. ἀτὰρ διὰ τί δὴ (γε al.) —;

85. ναὸς Ἑλλάδος σκάφος] Cf. Iph. T. 1345. κἀναυθ' ὀρῶμεν Ἑλλάδος νεὼς σκάφος. 1292.

8. τοῦτ' ἰδὼν θναρ] Anglice having seen i. κώπης ἀνάσσει. Plat. Lys. 218. βαβαί — κινδυνεύομεν θναρ π' J. Aesch. Pers. 378. Vesp. 1218. πρὸς τῶν θεῶν ἐνύπνιον ἔστιν κατεδύσαμέν γε ναῦς | τῶν πολεμίων — ἀ, βορᾶς κεχρημένοι, Ἀπόλλω. ΞΑ. κατ' ἐγωγ' ἐξηγρόμην. τ. 1.
9. ἔδειξα] Qu. ἔδωκα. 1199. πώματος κεχρημέ-
10. μείζον' ἐξαντλῶ πόνον] Cf. ? Iph. A. 382. τοῦ κέχρησαι; κότες. 110. Med. 79. Hipp. 898.
11. μυρίαί | τὸν αὐτὸν ἐξήντησαν Cf. Aesch. Fr. 96, 2. μήτε κρωσ-
ἐγὼ δὲ τὴν παρούσαν ἀντλήσω λυτὸς λυτὸς Fr. Adesp. 546, 6. ἔδρη-
12. ὁδηθείης] Cf. 98. σταγόνας ὑδρηλάς.
13. ἡμῖν σίτον. αἰξενόν τε γῆν Goes.
14. εὐθύνει] ἔθυνεν ἰσβεβῶτες. Sed cf. 467.
15. ἀμφῆρες δόρυ Hel. 1381. ὅταν κωπ' γένεσθε Blomf. ad Pers. 176.
16. παῖδες τ'] Cf. 106. πάρεσι — πάγον] Cf. 106. (aut ἐπ' ἐρετμούς) Διρκῆς νάματ'. Σικελὸν Αἰτναῖον πάγον] Cf.
17. ῥοθίου Αἰτναίοισι Σικελίας πάγους.
18. ῥοθία τε λευ. Leg. πόθ' (πόθι) ἄν. Vel πόθεν — λάβοιμ' ἄν. πους' ἥως. 19. ἰσβεβῶτες. 20. ἀτρέμα λ. 21. Cf. ad 87.
22. θεοῦ] βορᾶν ὁδησαι ναυτίλοις] Cf. 133. ὁδησον ἡμῖν σίτον. 12. ὁδησαι (i. e. ὠνήσασθαι). Post κεχρημένοις plenum pun-
23. pronatur.
24. 99. τί χρῆμ';] Imo τί τὸ χρῆμ' (quid rei est?); Cf. Nub. 325.
25. 101. χαίρειν προσεῖπα] Lege χαίρειν προσεῖπον. Cf. Eupol.
26. 556. χαίρειν προσεῖπας (ἡμᾶς). Xen. Mem. III. 131. προσεῖπὼν τινὰ χαίρειν.
27. 103. Cf. Soph. Phil. 264. χῶ Κεφαλλήνων ἀναξ (Ulysses).
28. 104. Interpunge sic, οἷδ' ἄνδρα κρόταλον (sub. λέγεις). Cf. ad Ach. 430. οἷδ' ἄνδρα Μυσὸν Τήλεφον. Av. 1461. ἄνδρα κρόταλον] Cf. Ar. Nub. 260. λέγειν γενήσεται τριμύμα, κρόταλον, παιτάλη.
29. 105. ἐκείνος οὗτος] Imo ἐκείνος αὐτός. Et sic Herw.
30. 106. πόθεν — πάρει] Cf. 95.
31. 107. ἐξ Ἰλίου γε] ἐξ Ἰλίου τε Herm. Dind. ἐξ Ἰλίου ἔγω Cobet.
32. 108. ἥδιστα mss. Scribe ἥδησθα. Et sic Matth. Cobet. Cf. ad Arist. Nub. 329.
33. 110. τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξαντλῆς ἐμοί] Cf. Arist. Vesp. 10. τὸν αὐτὸν ἄρ' ἐμοί βουκολεῖς Σαβάζιον (σὺν δαίμονα Herwerden).
34. 117. οὐκ εἶσ' οὐκ ἔστ' F. W. Schmidt. ἦ] Scrib. ἦ.
35. 121. Cf. Hel. 1579. ἔτ', ὦ ξέν', εἰς τὸ πρόσθεν, ἦ καλῶς ἔχει, πλεύσωμεν; Soph. El. 352. ἦ τῷ ζῶσι] Qu. ἦ 'κ τοῦ ζῶσι. Δήμητρος στάχυν] Cf. Aesch. Fr. 300, 7. Αἴγυπιος — φερέσβιον Δήμητρος ἀντέλλει στάχυν. Eur. Fr. 757, 6. κάριμον στάχυν.

123. Βρομίον — πῶμ'] Cf. Alex. 230, 3. ποδαπὸς ὁ Βρόμιος; 274, 6. Βρομίον — Λεσβίον. ἀμπέλου ξοάς] Cf. Bacch. 281. δταν πλησθῶσιν ἀμπέλου ξοῆς.

125. δσσοι περὶ ξένους] Cf. Alc. 1148. εὐσέβει περὶ ξένους. Arist. Ran. 458. δσσοι — εὐσεβῇ διήγομεν τρόπον (l. βίον) περὶ τοὺς ξένους. Antiph. IV. 2. ἀσεβεῖ μὲν περὶ τοὺς θεοὺς.

126. φορεῖν] Cf. Hel. 619. εἰδὼς οὐδὲν ὡς ὑπόπτερον | δέμας φοροῖς. et mea ad Soph. Tr. 323.

129. ἡ δόμων ἔσω;] Scrib. ἡ δόμων ἔσω;

130. πρὸς Αἴτην] Lige πρὸς Αἴτην. Cf. Arist. Fr. 509 D.

131. οἶσθ' οὖν δ δράσεις;] Lige οἶσθ' οὖν δ δράσον; ut in Ion. 1029. Arist. Eq. 1158. Av. 54. 80. Cf. etiam Her. 452. οἶσθ' ὃ μοι σύμπραξον. Hel. 315. 1233. Hec. 225. Iph. A. 725. Her. 551. Soph. O. R. 543. Lucian. Hermot. 63. οἶσθ' οὖν δ δράσεις (δραῶσον?);

132. Qu. πᾶν γὰρ ἄν σοι δραῶμεν ἄν. Cf. Arist. Nub. 427. λέγε νυν ἡμῖν ὃ τι σοι δραῶμεν.

133. ὀδησον ἡμῖν οἶτον] Cf. 98. 12.

136. δπίας] Cf. Vesp. 353. δπίαν δ' οὐκ ἔστι γενέσθαι, ubi allusio est ad δπῆν (foramen). V. Athen. p. 658 C. Sic κρατίας (τυρός) apud Hesych.

140. ὃ φίλιται' εἰπὼν] Leg. ὃ φίλιτατον πῶμ'. Cf. Ar. Ach. 855.

142. δν ἐξέθρεπα ταῖσδ' ἐγὼ ποτ' ἀγκάλαις] Leg. δν ἐξέθρεψ' ἐν ταῖσδ' —.

144. νεῶς] Monosyllabum, ut λεῶς, ni fallor, alicubi.

147. ἐνῇ] Cf. Hipp. 443. ἦν πολλὴ ἐνῇ.

148. ἡδεῖάν γ'] Leg. ἡδεῖάν τ' (Reisk.).

149. ἄκρατον μέθυ] Cf. Alc. 760. εὐζωρον μέθυ. Ion. 1198.

150. ἡ γὰρ — καλεῖ. Leg. οὐ γὰρ — καλεῖ; τὴν ὠνὴν καλεῖ] Invitat (provocat) emptionem.

151. ποτῆρ'] I. q. ποτῆριον. Cf. Alc. 756. ποτῆρα δ' ἐν χεῖρεσσι κίσσινον λαβὼν | πίνει etc.

152. φέρ' ἐγκάναξον] Cf. Arist. Eq. 105. ἔθι νυν ἄκρατον ἐγκάναξόν μοι πολὺν | σπονδῆν. Eupol. 272. τήνδ' — ἐκκανάξει (l. ἐγκανάξει). Aelian. Epist. IV. Hesiod. Theog. 367. Qu. ὡς ἄν εὐφρανθῶ πῶν. ὡς ἀναμνησθῶ] Qu. ὡς ἄν εὐφρανθῶ.

153. παπαιάξ] Hic gaudentis exclamatio. Cf. 503. Arist. Lys.

924. δός μοι νυν κύσαι. | -Ἰδοῦ. — Παπαιάξ. Qu. βαβαιάξ.

158. τὸν λάρνγγα] Leg. τοῦ λάρνγγος.

159. εἰς ἄκρους — ὄνυχας] Cf. El. 835. ὄνυχας ἐπ' ἄκρους στάς. Ion. 1180. ἐν δ' ἄκροισι βὰς ποσί, Bacch. 709. Iph. T. 255.

162. τυρεύματ' ἡ] τυρέυμα καὶ Wilamow. Recte, opinor. Fort. τυρὸν τιν' ἡ —. Sed cf. 192. Τυρέυμα formatum ut βοῦλευμα.

μήλων τόκον] Leg. μήλων βοράν. Cf. 122. γάλακτι καὶ τυροῖσι καὶ μήλων βορᾷ. Possis etiam μήλων κρέας (κρέα).

163. γε δεσποτῶν] Qu. τῶν δεσποτῶν.

164. μαινοίμην] μαιοίμην F. W. Schmidt. βουλοίμην Ald. Both. Herm. Quod recipiendum videtur.

166. δῦναι] Intransitive, ut in Alc. 897. τί μ' ἐκώλυσας δῦναι τύμβον | τάφρον εἰς κοίλην —; Hel. 1325. ῥίπτει δ' ἐν πέτρῃ. Iph. A. 757. Xen. Cyr. IX. 20. Theogn. 175. ἦν δὴ χορὴ φεύγοντα καὶ ἐς βαθυκητέα πόντον | δῦναι καὶ πετρώων, Κύρνε, κατ' ἡλιβάτων.

167. καταβαλὼν — τὰς ὄφρυν] Cf. Fr. 1040, 3. ὄφρυν μείζω τῆς τύχης ἐπηρκότα.

169. τοῦτ' τοῦρθόν] Qu. τοῦτό γ' (τ') ὁρθόν. Sc. τὸ πῆος. Cf. Arist. Lys. 937. ἀλλ' ἐπῆρται τουτογ'. Qu. ἵνα τοῦτο τὸ πῆος ὁρθὸν ἔστ' ἀνιστάναι. Praestat, opinor, simplex ἀνιστάναι.

170. μαστοῦ τε δραγμός] Cf. Theocr. XXVII. 50. μᾶλα τεὰ πράτιστα τάδε χνοάοντα διδάξω (διδράξω conj. Pal. lege πιαξῶ). παρεσκευασμένου] περισκεπασμένου Jacobs. prob. Goes. Qu. παρεσκευασμένου (et sic, ut vid., P. pr.).

172. οὐ κνήσομαι] οὐκ ὀνήσομαι sagaciter Tyrwhitt. Fort. οὐ κνήσομαι. Cf. Arist. Pac. 1169.

174. τὸν ὀφθαλμὸν μέσον] Cf. 235. κατὰ τὸν ὀμφαλὸν μέσον. Qu. τὸν ὀφθαλμὸν μόνον.

175. προσφέρουσθε] Indicativus. διαλαλήσωμεν recte L.

177. ἐλάβετε — χειρίαν] Cf. Andr. 628. οὐκ ἔκτανες γυναῖκα χειρίαν λαβών. Ion. 1257. χειρία γ' ἄλοῦσα.

180. διεκροτήσας] Qu. διακροτήσας. Aut διακορεύσας. Cf. Arist. Th. 480. ἤπερ με διεκόρευσεν.

181 sq. (ἐπεὶ — γαμουμένη,) | τὴν προδότιν; Goes. ἐπεὶ γ'] Displicet haec particularum conjunctio. Qu. ἐπεὶ γαμουμένη; πολλοῖς ἡδεται. Noli de syllaba longa ante finalem creticum sollicitus esse in dramate satyrico. Qu. ἦτις γε —.

182. τοὺς θυλάκους — φοροῦντα] Leg. τὸν θυλάκους —.

θυλάκους τοὺς ποικίλους περὶ τοῖν σφυροῖν] Cf. Xen. Anab. I. 5. 8. ἔχοντες — τὰς ποικίλας ἀναξυρίδας. Herod. VII. 61. περὶ τὰ σκέλεα ἀναξυρίδας (gestabant Persae).

185. ἐξεπτοήθη] Leg. εἴτ' ἐπτοήθη. ἀνθρώπιον] Qu. ἀνδρῶν πολὺ.

190. φέρεσθε] Leg. φθείρεσθε.

192. βότρυνος — εὐίου] Cf. Soph. Fr. 239, 2. βάχχιος (βάχχιος vulg.) βότρυνος.

193. Cf. Ar. Eq. 234. οἷμοι κακοδαίμων, ὁ Παφλαγὼν ἐξέρχεται.

194. γὰρ] Leg. τὰρ.

195. λάθοιτέ γε] Leg. λάθοιτέ νιν, aut λάθοι τις ἄν.

197. καταφυγαὶ — πέτρας] Cf. 412. ἐν μυχοῖς πέτρας | πτήξαντες εἶχον. γε] Leg. νιν.

198. μεγάλη γ'] Lege μεγάλ' ἄν. Cf. 220. 221. ἡ Τροία] Cf. Andr. 705. Hel. 957.

199. *μυρίον δ' ὄχλον*] Qu. *μυρίω δ' ὄχλω*. Cf. Aesch. Pers. 87.
 201. *εὐγενῶς*] Qu. *εὐκλεῶς*. Cf. Her. 535. *εὐκλεῶς λιπεῖν βίον*.
 Or. 786. *ἀκλεῶς κατθανεῖν*. Alc. 150. 725. Aesch. Ag. 1303. *εὐκλεῶς — κατθανεῖν*.
 202. *τὸν πάρος γ'*] Leg. *τὸν παρόνθ'*.
 203. *ἄνεχε, πάρεχε*] Eadem verba Tro. 308. Arist. Vesp. 1326. Cf. Av. 1720. *ἄναγε, δέχε, πάραγε, πάρεχε*.
 204. *οὐχὶ Διόνυσος τάδε*] *οὐχ ὁ Διόνυσος τάδε* Porson. Vulgatum recte tuetur Dobraeus Adv. II. 394. Cf. 63. *οὐ τάδε Βρόμιος, οὐ τάδε χοροί*, etc. Andr. 168.
 205. *τυμπάνων τ' ἀράγματα*] Cf. Fr. 631. *κοσσάβων ἀραγμός*. Qu. *τυμπάνων τε κρούματα*, vel *τυμπάνων τ' ἀλαλάγματα* (cf. 66. 647.). De anapaesto in quinto pede cf. 244. in quarto 234.
 206. *πῶς μοι —*] Leg. *ποῦ μοι —*;
 207. *ἦ* mss. Scrib. *ἦ*.
 208. *πλευράς*] *πλευροῖς* malit Elmsl. ad Her. 824. Recte.
 209. *ἐξημελγμένον*] Cf. Aesch. Cho. 898. *οὔλοισιν ἐξήμελξας* (*ἐκ τοῦ μαστοῦ*) *εὐτραφὲς γάλα*.
 210. *τί φάτε; τί λέγετε;*] Cf. 259. *ὕγιες οὐδὲν ὦν φησιν λέγει*. Hel. 483. *πῶς φής; τί λέξεις;* 471. *πῶς φής; τί τοῦτ' ἔλεξας;* 780. *πῶς φής; τίν' εἴπας μῦθον;*
 212. *ἀνακεκύφαμεν*] *ἀνακύπτειν* (*resupinare collum*) legitur Arist. H. A. IX. 7. 6.
 218. *μήλειον —*] Cf. ad Hel. 1137. *θεὸς ἢ μὴ θεὸς ἢ τὸ μέσον*. Aesch. Prom. 116. *θεόσνυτος ἢ βρότειος ἢ μεμιγμένη (δδμή)*. Alex. III. 493.
 220. *ἐπεὶ γ' ἄν* mss. *ἐπεὶ μ' ἄν* Seidler. Qu. *ἐπεὶ τῶν* (aut *ἐπεὶ τοί*) *μ'*. Cf. 198. *γαστέροι*] Notanda haec forma in trimetro. Cf. ad Rhes. 393. *μητέρος*. Or. 751. *θυγατέρος*.
 221. Cf. Arist. Pac. 323. *μηδαμῶς — πρᾶγμα κάλλιστον διαφθείρητε διὰ τὰ σχήματα*.
 223. *κατέσχον — χθόνα*] Annon *προσέσχον —*? Qu. *τήνδ' ἔσχον*.
 225. *σῶμα συμπεπλεγμένους*] Leg. *σώματ' ἐμπεπλεγμένους*.
 226. *συμμιγῇ*] *συμμιγῶν* T. Halbertsma.
 227. *πληγαῖς*] *πνίγει* F. W. Schmidt.
 229. Qu. *ἐπύκτευσ', ὦ γέρον*.
 231. *ἦσαν*] Norant. Pro *ἦδεσαν*. Cf. Rhes. 855.
 232. *ἐφόρουν*] Qu. *ἔφερον*.
 233. *τόν γε*] Leg. *τόν τε*.
 234. *ἐξεφορῶντο*] *ἐξεφρίεντο* Weckl., coll. Tro. 652.
 235. *κλωῶ τριπτήχει*] Leg. *κλωῶ 'ν τριπτήχει*. Cf. Xen. Hell. III. 3. 11. *δεδεμένος — ἐν κλωῶ*. et ad Arist. Eq. 367. *ὅλόν σε δῆσω τῷ* (l. *δῆσω 'ν τῷ*) *ξύλω*. Sed Xen. Hell. II. 4. 29. *τοὺς δάκνοντας κύνας κλωῶ (ἐν κλωῶ?) δῆσαντες*. κατὰ τὸν δμφαλὸν μέσον] Cf. 174. *τὸν ὀφθαλμὸν μέσον*.

236. τὰ σπλάγχν' —] Cf. Arist. Ran. 473. ἢ τὰ σπλάγχνα σου | διασπαράξει. Arist. Lys. 367. βρύκουσά σου τοὺς πλεύμονας καὶ τάντερ' ἐξαμήσω. Soph. Aj. 1178. ἐξαμήσεσθαι] Cf. Aesch. Ag. 1655. ἐξαμήσαι πολλά (l. κάρτα) δύστηνον θέρος. Pers. 822. ὅθεν πάγκλαντον ἐξαμῆ θέρος. Arist. Lys. 367. τάντερ' ἐξαμήσω.

237. ἀπόθλίψειν] ἀπολέγειν Ruhnken. Cf. Epicharm. p. 102. ἀπολελεμμένος τὸν κανλόν.

239. νηὸς] Lege ναὸς, ut in 85. etc. ἀποδώσειν] Pro ἀποδώσεσθαι, ut videtur. Cf. Thuc. VI. 62. καὶ τάνδράποδα ἀπέδοσαν (ἀπέδοντο?), καὶ ἐγένοντο (ἐγένετο?) ἐξ αὐτῶν εἴκοσι καὶ ἑκατὸν τάλαντα.

241. κοπίδας — θήξεις] Cf. Soph. Fr. 761. ὀργὴ γέροντος ὥστε μαλθακὴ κοπίς | ἐν χειρὶ θήγεται, τάχος δ' ἀμβλύνεται (ita enim corrigo). Arist. Fr. 551. ὦ — πλείστας ἀκονῶν Φοῖβε μαχαίρας.

242. μέγαν φάκελον ξύλων] Cf. Herod. IV. 67. φάκελοι δάβδων μεγάλοι. IV. 62. φρυγάνων φάκελοι. Thuc. II. 77. φακέλους ὕλης. et ad Arist. Ran. 839. κομποφακελορρήμονα (f. κορμο.).

243. ἐπιθεῖς] In focum, opinor. Cf. 389.

244. πλήσουσι νηδὺν] Lege πλήσωσι (Barnes.) —. Cf. 302. νηδὺν καὶ γνάθον πλήσαι σέθεν. Fr. 107. πλήσας δὲ νηδὺν. ἀπ' ἀνθρώκος] Leg. ἀπ' ἀνθρώκων, ut in v. 374.

245. ἔδοντος] διδόντος δαῖτα — Ruhnken. Leg. ἐλόντος.

246. τετηκότα] I. q. τακερά.

247. Lege — δαιτός εἰμ'· ὀρεσκῶν | ἄλις λεόντων etc. Cf. Hipp. 1276. φύσιν ὀρεσκῶν σκυλάκων. Hom. Il. 1, 268. Od. 9, 155. Aesch. Sept. 532. Forma HomERICA est ὀρεσκῶς. ἔκπλεως] Leg. ἔμπλεως.

248. λεόντων] λαγῶν γὰρ Schenkl. Qu. μὲν ἀρνῶν.

249. χρόνιος εἰμ' ἀπ' ἀνθρώπων] Cf. Andr. 84. χρόνιος οὖο' ἐκ δωμάτων. Hel. 1041. χρόνιος εἰ κατὰ στέγας. Phoen. 370. χρόνιος ἰδὼν μέλαθρα. Iph. A. 1099. χρόνιον ἀπόντα. Suppl. 91. Rhes. 559. etc.

250. τῶν ἡθάδων] Cf. Arist. Eccl. 584. τοῖς ἡθάσαι λίαν | τοῖς ἀρχαίοις ἐνδιατρίβειν. 251. αὖ] Leg. οὖν.

252. πρὸς ἄντρα τὰ σ'] πρὸς οἴκους σοὺς Heimsoeth. Recte, opinor. Cf. 288. Glossema videtur esse ἄντρα. Qu. πρὸς ἄντρα ταῦτ' (aut τὰδε γ'). Cf. 324.

256. σκύφον] Cf. 399. 411. 556. Alc. 801. El. 499. Fr. 379. 146, 2. Achae. 33. Sed Ion. 36. ἐν τῷ σκύφει (σκύφω?).

258. ἦν τούτων] ἤροῦμεν F. W. Schmidt.

259. ὕγιες οὐδὲν — λέγει] Cf. Arist. Th. 636. οὐδὲν ὕγιες — λέγει. Thuc. III. 75. ὥς οὐδὲν αὐτῶν ὕγιες διανοοιμένων. οὐδὲν ὧν φησιν λέγει] Cf. 210. τί φάτε; τί λέγετε;

261. κακῶς γὰρ ἐξόλοι'] Malim κακῶς ἄρ' (vel γ' ἄρ') ἐξόλοι'.

265. μά θ' mss. τά θ' Herm. Hamaker. Recte. Fort. μὰ κύμαθ' ἱερά τ' —.

266. ὦ κάλλιστον, ὦ Κυκλώπιον] Cf. Soph. Phil. 799. ὦ τέκνον, ὦ γεναῖον. Arist. Pac. 1198. ὦ φίλτατ', ὦ Τρουγαῖ'. Vesp. 1512. ὦ Καρκίν', ὦ μακάριε etc. Lys. 872. ὦ γλυκύτατον Μυρρινίδιον. et ad Eq. 725.

267. ἐγὼ] Qu. ἐμέ.

268. κακοὶ] Qu. γέ σοι. Cf. Eubul. III. 260. κακὸς κακῶς ἀπόλοιθ' ὅστις etc. Aristophont. 5, 1. Soph. Phil. 1369. Alciph. III. 10.

270. αὐτὸς ἐχ'· ἐγὼ γε] αὐτὸς δδ' ἐγωγε F. W. Schmidt. Qu. αὐτός γ' ἐγωγε. Aut οὐ τοῖσδ' ἐγὼ σε τοῖς — περνάντ' ἐσεῖδον. ἐγωγε] Fort. ἐγὼ γάρ. At cf. 273.

274. πλείω] Leg. πλεον. λέγω] νέμω F. W. Schmidt et Naber. Recte.

275. Interpunge sic, ἐρέσθαι πόθεν — ὦ ξένοι. (sic).

282. πόνον — ἐξηγληκότες] Cf. 10. ἐξαντλῶ πόνον. 112. πόνον τὸν δεινόν] Qu. πόνον δεινόν τιν'.

285. μηδέν' αἰτιῶ βροτῶν] Parum placet Naberi correctio μηδέν αἰτιῶ βροτόν.

288. πρὸς ἄντρα σοὺς] πρὸς οἴκους σοὺς Heimsoeth. (Sed cf. 224. ἐξ ἄντρων ἐμῶν.) ἄντρα σ' εἰσαφιγμένους T. Halbertsma, coll. Andr. 13. εἰσαφικόμεν. ἄντρα σὰ τὰδ' Hart. πρὸς ἄντρα σοῦ γ' Weckl. Qu. πρὸς ἄντρα ταῦτ' —. Aut πρὸς ἄντρα τούσδ' —. Cf. 324. ἐν τῇδε πέτρῃ etc. Qu. πρὸς ἄντρα σου 'ξαφιγμένους. Vel potius πρὸς ἄντρα σ' ὧδ' ἀφιγμένους.

290. νεῶν L. ναῶν Canter. Utraque forma apud nostrum legiur.

291. εἰρυσάμεσθα L. ἐρυσάμεσθα Matth. Qu. ἰδρυσάμεσθα. Cf. 318.

292. ἱερός τ'] Leg. ἱερός γ' aut ἱερός δ'.

295. Post h. v. excidisse versum suspicantur Herm. Hart. Kock, quorum hic sic suppleri posse existimat (πάσαις ἐπ' ἀπταῖς σοῦ πατρὸς θακήματα)· | ὦν καὶ σὺ κοινοῖ. Res prorsus diversas hic misceri monuit Kock, qui "Eorum quae exciderunt quae fuerit sententia dubium esse non videtur. Necesse est eis continuatam fuisse recensioem promontiorum litorumque Neptuno in Graecia sacrorum. Verba ipsa restitui certa conjectura non possunt." τὰ θ' L. τὰ δ' Kirch. Weckl.

296. Post 282. confidenter transposuerit Kock Ver. p. 252., οὔτοι (ἐσμέν)· πόνον τὸν δεινόν ἐξηγληκότες | δύσφορὰ γ' δνειδῇ Φρυξίν οὐκ ἐδώκαμεν (vel potius ἀντεδώκαμεν, coll. El. 957-Phoen. 883.). δύσφρον' L. (δύσφρονά γ' l.) δύσφορὰ γ' Par. δύσφημ' probabiliter conj. Weckl.

297. κοινοῖ] Indicativus.

299. νόμοις δὲ θνητοῖς] Qu. νόμος δὲ θνητοῖς (Musgr. Dind.), aut νόμον δὲ θνητῶν (et εὐλόγως ἐπιστρέφον). εἰς λόγους ἀποστρέφῃ mss. εἰ λόγος σ' ἐπιστρέφει Madvig. εἰ λόγους [λόγων debebat]

ἐπιστρέφει Musgr. εἰ νόμους ἐπιστρέφει Herw. ad O. R. 728. Malim εἰ νόμον γ' (aut νόμων, aut νόμων γ') ἐπιστρέφει. Qu. νόμον (aut νόμων) δὲ θνητῶν εὐλόγως ἐπιστρέφου.

300. ποντίους ἐφθαρμένους] Leg. ναυτίλους —. Cf. Iph. T. 265. ναυτίλους ἐφθαρμένους. Hel. 773.

301. πέπλους] Leg. πέπλους.

304. ἐχέρως Ἑλλάδα] De hac caesura quinti pedis cf. ad Her. 529.

305. δορυπετῇ L. Leg. δορυπετῇ. Cf. Tro. 1003. δορυπετῆς ἀγωνία. Sic δοριμανής, δορίμαργος, δοριάλωτος, δοριθήρατος, δορικητος, δορίκτονος, δοριμήτωρ, etc.

308. δαῖτ' ἀναλώσεις] Qu. δαῖθ' ἐτοιμάσεις.

309. ποῖ τρέπεται τις;] Cf. Arist. Ach. 206. ποῖ τις τρέπεται;

310. πάρες τὸ μάργον —] Cf. Suppl. 111. πάρες γόνον. Iph. A. 1609. πόσει πάρες χόλον.

311. τῆς δυσεβείας ἀνθελου] Malim — ἀνθ' ἐλου. Cf. tamen ἀνταμείβεσθαι, etc.

312. ἡμείψατο] Anglice, get in return.

316. τοῖς σοφοῖς] Qu. τοῖς βροτοῖς. Cf. Aesch. Cho. 58. τὸ δ' εὐτυχεῖν, | τόδ' ἐν βροτοῖς θεός τε καὶ θεοῦ πλέον.

318. ἐναλίς] ἐναλίους conj. Weckl. Recte, opinor. ἄς καθ' ἴδρυνται] ἄς καθ' ἴδρυνται Lehrs. αἷς — Pal. conj. Weckl. Recte.

321. ὃ τι] ὅτω conj. Weckl. Fort. ὅπον.

323. ὄμβρον ἐκχέη] Sc. Ζεὺς aut ὁ θεός. Cf. ad Arist. Vesp. 774. ὄοντος.

324. στέγν'] Qu. στεγανά. V. Soph. Ant. 114. Thuc. 3, 21. Altera forma est Herod. 4, 23. Hipp. de Aëre 291. ἔχω] Qu. ἔχων.

325. θήρειον δάκος] Cf. Hipp. 646. ἀφθογγα δάκη θηρῶν.

326. ἐν στέγοντι L. εὖ τέγγων τε optime Reisk. ἐκτείνων τε vel potius εὖ στένων τε Faehse. εὖ στένω τε Goes. "Cyclops γαστέρα στένων (ventrem implens carnibus) est Homericus ille qui μεγάλην ἐπλήσατο νηδύν." (Goes.)

327. ἐπεκπιὼν γάλακτος ἀμφορέα] εἴτ' ἐκπιὼν — Goes. Cf. Arist. Eq. 354. ἐπιπιὼν ἀκρότιον | οἶνον χόα. πέπλον] Leg. πέδον. et sic Musgr. ἀμφορέα πλέον F. W. Schmidt.

328. κρούω] κροτῶ — κτύπον F. W. Schmidt. κροτῶ | πέπλον, — κτυπῶν. Qu. ῥέγκω.

331. πῦρ ἀναίδων] Qu. πῦρ ἀνάπτων.

332. τὰμὰ πιαίνει βοτά] Cf. Theocr. 8, 39. τοῦτο τὸ βουκόλιον πιαίνετε.

334. ἃ γὼ οὔτινι θύω L. Offendit hic dura anapaesti caesura. Qu. οὔδενι δὲ θύω, aut ἀγὼ οὔτι θύω. Eadem crasis est Arist. Ran. 33. ἐγὼ οὐκ —.

335. τῇ μεγίστῃ — δαιμόνων] Qu. τῷ μεγίστῳ —. Cf. Eupol. 172. κοιλιοδαίμων.

336. τοῦμ' πνεῖν — τοῦφ' ἡμέραν] Cf. Phoen. 401. ποτὲ μὲν ἐπ' ἡμαρ εἶχον, εἰτ' οὐκ εἶχον ἄν. El. 429. τῆς ἐφ' ἡμέραν βορᾶς. Trag. adesp. 107, 2. βίον ἔχων τοῦφ' ἡμέραν. καὶ φαγεῖν] κάμ-φαγεῖν Herw. Post ἡμέραν ponatur virgula.

337. Ζεὺς οὗτος] Pro Ζεὺς τοῦτο. Cf. ad Arist. Nub. 201.

341. οὐ παύσομαι] οὐ φείσομαι F. W. Schmidt. κατεσθίων τε σέ] κατεσθίων γε σέ idem. Nescio an recte.

342. ξενία τε] Legε ξένια δὲ (Fix).

343. πῦρ καὶ πατρῶον τόνδε λέβητά γ', δς ζέσας mss. πῦρ ἀχελῶον καὶ λέβηθ', δοτις ζέσας Herwerden. πῦρ ἀχελῶον τὸν λέβητά θ', δς ζέσας melius conj. Weckl. Qu. — καὶ λέβηθ', δοπερ ζέσας (cum Dobraeo). τόνδε λέβητά γ', δς ζέσας] καὶ λέβηθ', [malim δοπερ] ζέσας Herw. Qu. πῦρ καὶ λέβητα τόνδε πάτριον, δς ζέσας etc. 344. ἀμφέξει] Leg. ἐψήσει.

345. τῷ — θεῷ] Qu. τοῦ — θεοῦ.

349. γνώμην] ὥμην Herw. ad O. R. 608. Leg. δρμον. ἀλλ-μενον] Malim ἀλμμένον.

350. Διογενὲς θεὰ] Cf. Soph. Aj. 91. ὦ χαῖρ' Ἀθάνα, χαῖρε Διογενὲς τέκνον.

352. ἀπὶ κινδύνου βάθρα] Qu. κείμιν κινδύνου πέλας, vel ἀπικινδύνους μάλα (πόνους).

353. σύ τ'] Leg. σὺ δ'. ἀστέρων — ἔδρας] Aristot. Cosm. τῶν ἀστρῶν τὰ μὲν ἀπλανῆ — τὰς αὐτὰς ἔχοντα ἔδρας.

355. Ζεὺς] τοι F. W. Schmidt. Weckl. Quod parum satisfacit. Constructio est ἄλλως νομίζει θεὸς τὸ μηδὲν ὦν. Cf. Her. 168. γέροντος — τὸ μηδὲν ὄντος.

356. εὐρείας φάρυγγος, ὦ Κύκλωψ L. Qu. εὐρεῖά σου φάρυγξ, ὦ Κύκλωψ. (Cf. ad v. ant. 369.) εὐρείας σᾶς φάρυγγος, Κύκλωψ Kirch. et (τᾶς) Weckl. Sed genitivus est φάρυγος, non φάρυγγος.

357. ἀναστόμουν] Aperi. Cf. Xen. Cyr. VII. 5. 15. Polyb. V. 62. 4. (Νεῖλον διώρυνχας). Sext. Empir. Math. V. 59.

358. χναίνειν] Anglice to gnaw, unde χναυμάτιον. Cf. v. τρώγειν, to nibble. ἀνθρακιᾶς ἄπο] Cf. 374. θέρμ' ἀπ' ἀνθράκων κρέα.

359. κρεοκοπεῖν μέλη ξένων] Cf. Aesch. Pers. 463. κρεοκοποῦσι θυστήνων μέλη.

361. προδίδου] προτίθει F. W. Schmidt. προσδίδου Madvig, coll. 531. Hel. 700. Arist. Eq. 1222. Pac. 1111.

362. μόνος μόνῳ κόμιζε mss. μόνος μόνῳ γέμιζε Weckl. μόνος μόνῳ δ' ὀρμιζε — F. W. Schmidt. πορθμίδος σκάφος] πορθμίδος σκάφει Goes. Cf. 704. νεὼς σκάφος. 467. Iph. T. 742. 1345. 1406. Rhes. 392.

364. χαίρετω δὲ θεοστνγῆς, | ἀποβώμιον δοτ' ἔχει — Herw.

365. ἀποβώμιος] Leg. ἀποβώμιον. Verba ἂν ἔχει θυσίαν, ut glossema insulsum, omiserit Goes.

367. κεχαρμένος βορᾷ] Cf. Tro. 529. κεχαρμένοι ἀοιδαῖς. Cf. Iph. A. 200. ἡδοναῖς δίσκου κεχαρμένον. Arist. Vesp. 389.

369 sq. Locus graviter corruptus. Sic Kirchhoff, *ηλῆς, ὦ τλᾶμον, δσις δόμων* | *ἐφεσίλους ἱκτῆρας ἐκθύεις ξένους*, | *ἐφθά τε δαινύμενος μνσαροῖσά τ' ὁδοῦσιν* | *κόπτων βρύκων* | *θέρμ' ἀπ' ἀν-θράκων κρέα*. (μνσαροῖσιν ὁδοῦσιν κόπτεις βρύκεις M. Haupt.)

369. *ηλῆς*] Cf. Aesch. Prom. 42.

371. *ἐκθύει*] *ἐκθύεις* recte Herm. Cf. Or. 191. *ἐξέθυσ' ὁ Φοῖ-βος ἡμᾶς*. Soph. El. 572. *Mendosa videntur verba ἐκθύεις δόμων*.

372. *κόπτων, βρύκων*] Cf. Eupol. II. 492. *ἄσος δ' ὁ βρυγγμός καὶ κοπετὸς ἐν τῇ στέγῃ*.

373. *ἐφθά τε*] Imo *ὀπτά τε*, ut ostendit quod sequitur *ἀπ' ἀνθράκων*. Cf. 245.

374. [*ἀνθράκων*] Herm. Weckl.

377. *μῶν γε θοινᾷται* mss. *μῶν τεθοίνονται* Reisk. Matth. Elmsl. ad Med. 1334. Recte.

379. *κάπιβαστιάσας*] *κάτι βαστιάσας* T. Halbertsma. Malim *κᾶτα βαστιάσας*. Idem suadet Herw. Utique simplex verbum requiritur.

380. *εὐτρεφέστατον*] Imo *εὐτραφέστατον*. Activo sensu Aesch. Sept. 309. Cho. 898.

382. *χθόνα*] Qu. *στέγην*.

383. *δρυὸς*] Cf. Soph. Tr. 765. Virg. Aen. 6, 215.

384. *δρυὸς κορμούς*] Cf. Hec. 573. *κορμούς φέροντες πενκί-νους*. Hel. 1601. Herc. 241. *δρυὸς κορμούς*. Soph. Tr. 1196. Arist. Lys. 205. Hom. Od. 23, 196. Herod. VII. 36. Lucian. de M. Per. 24.

385. *τρισσῶν — βάρους*] Cf. 395.

390. *σκύφος τε* L. Leg. *σκύφος* (*σκύφον*?) δὲ, ut in P. Cf. 388. *σκύφος — κισσοῦ*] Cf. Fr. 146, 2. *ὁ μὲν γάλακτος κί-σσινον φέρων σκύφος*. Alc. 756. *ποτήρα δ' ἐν χείρεσσι* (l. *ποτήριον δ' ἐν χερσὶ*) *κίσσινον λαβὼν* etc. *σκύφος*] Leg. *σκύφον*. Cf. ad 411.

392. *ἐπέξεσεν*] *ἐπέστησεν* recte Lobeck. ad Aj. 40., ut et ipse conjeceram. Transitive, ut *ἐξέξεσεν* Aesch. Sept. 696. Plerumque intransitivum est *ἐπιζεῖν* (v. Hec. 583. Iph. T. 987.). Cf. Aesch. Prom. 370. Dionys. com. III. 551.

394. Post *δρεπάνῳ γ'* exciderunt fortasse nonnulla.

395. *σφαγεῖα*] Victimae. Cf. Tro. 742. El. 800.

397. *Ἄιδον μαγέλω*] Similiter Aristias trag. Fr. 3. *μαζαργέ-τας (-της?) Ἄιδον τραπεζεύς*.

398. *ῥυθμῷ τινι* L. P. *τίνι ῥυθμῷ* codex Par. *ἐνὶ ῥόθῳ* F. W. Schmidt. *ῥυθμῷ γ' ἐνὶ* Faehse. Leg. *οὐχ ἐνὶ ῥυθμῷ*, si legitimus est dactylus in quinto pede. Cf. El. 772. *ποῖω τροπῷ δὲ καὶ τίνι ῥυθμῷ φόνον* | *κτείνει Θυέστον παῖδα βούλομαι μαθεῖν*. Suppl. 94. *γυναικας, οὐ ῥυθμόν γ' ἔνα* | *κακῶν ἐχούσας*. Her. 131. *Ἑλληνα*

δυθμόν πέπλων ἔχει. Fr. 271, 2. τῆς τύχης οὐχ εἰς τρόπος. Fr. 547. ἔρωτος — οὐ μί' ἡδονή. Arist. Nub. 647. Tentabam etiam ἔσφαξ' ἐταίρων τῶν ἐμῶν. XO. τίني δυθμῶ; | OA. τὸν μὲν —.

399. λέβητος ἐς κύτος] Cf. Suppl. 1202. τρίτοδος — κύτει. Arist. Pac. 1223. θώρακος κύτος. Aesch. Ag. 1128. πίτνει δ' ἐν ἐνύδρῳ κύτει. | δολοφόνου λέβητος τύχαν σοι λέγω. χαλκήλατον] Leg. χαλκήλατον (l. ap. Steph.).

400. τὸν δ' αὖ —] Cf. Soph. Tr. 779. μάρψας ποδὸς νιν — δίπτει πρὸς ἀμφίκλυστον ἐκ πόντου πέτραν. | κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκραίνει etc.

402. καὶ καθαρπάσας] καὶ διαρταμῶν Pal. Qu. κῆθ' ἀναρπάσας.

403. λάβρω μαχαίρᾳ] ἄβρᾶς (aut λιπαρᾶς) κρεάγρᾳ aut δικρῶ μαχαίρᾳ F. W. Schmidt. Recipiendum videtur κρεάγρᾳ. ἐξώπτα] Cf. Herod. IV. 164. λάβρω] Vitiosum, ni fallor. Qu. λάβρως.

404. ἐς λέβητ' ἐφῆκεν — μέλῃ] Cf. Andr. 955. ἄγαν γ' ἐφῆκας γλώσσαν ἐς τὸ σύμφυτον. ἐφῆκεν] ἔθηκεν F. W. Schmidt.

407. ἄλλοι] Scrib. ἄλλοι (Kirch.). ἐν μυχοῖς πέτρας] Cf. 199. εἰσι καταφυγαὶ πολλαὶ πέτρας.

408. πτήξαντες] Cf. ad Aesch. Vesp. 1489. πτήσσει Φρόνιχος ὥς τις ἀλέκτωρ. πτήξαντες εἶχον] Cf. Soph. Phil. 600. δν εἶχον ἐκβεβληκότες.

410. Formae φάρυγος φάρυγι φάρυγα leguntur aut legi debent Cratin. II. 119. 167. Arist. Fr. 515. Pher. II. 281. Telecl. II. 362. Henioch. III. 560. Theocr. XXIV. 28. Cf. Hor. Od. III. 11. 19. 'Spiritus teter saniesque manet | Ore trilingui.' ἀνέπεσε] Recubuit. αἰθέρ'] ἀτμόν Nauck. Recte, opinor.

411. εἰσῆλθέ μοί τι θεῖον] Cf. Ion. 973. σοὶ δ' ἐς τί δόξ' εἰσῆλθεν; σκύφος] Leg. σκύφον. Cf. ad 390. εἰσῆλθέ μοί τι θεῖον] Cf. Ion. 973. σοὶ δ' ἐς τί δόξ' εἰσῆλθεν; et ad Orest. 1316. Plat. Phaed. 2. οὐδὲν πάνυ μοι ἐλεινὸν εἰσῆι. Herod. I. 86. Κροίσωρ ἐσελθεῖν τὸ τοῦ Σόλωνος. III. 14. αὐτῷ Καμβύσῃ ἐσελθεῖν οἰκτὸν τινα. Alibi apud nostrum semper accusativum adsciscit verbum εἰσερχεσθαι, ut in Med. 931. εἰσῆλθέ μ' οἰκτος etc.

412. Μάρωνος] Cf. 617. 141. Cratin. 135.

413. ὦ παῖ ποντίου θεοῦ Κύκλωψ] Cf. 585. ἐγὼ γὰρ ὁ Διὸς εἰμι Γανυμήδης. Bacch. 550. ἔσορᾶς τάδ', ὦ Διὸς παῖ Διόνυσε; Fr. 132, 1. σὺ δ', ὦ τύραννε θεῶν τε κἀνθρώπων Ἔρως.

415. κομίζει] Qu. πορίζει aut πιρίζει. Διονύσου γάνος] Cf. Bacch. 261. βότρυος — γάνος. 382. Fr. 135, 3. ἀμπέλων γάνος.

416. ἐκπλεως] Leg. ἐμπλεως.

417. ἄμυστιν ἐλκύσας] Cf. Incert. ap. schol. ad Eur. Rhes. 406. βαθείας καὶ πνικνὰς | ἔλκουνσι τὰς ἀμυστίδας.

422. τρώσει] τρύσει (i. e. βλάψει) Naber, coll. Hom. Od. 21, 293. οἶνός σε τρώει (τρύει Naber) μελιθῆς, ὃς τε καὶ ἄλλους | βλάπτει. Leg. στρώσει. οἶνος] Qu. ὦνος. Cf. 554. et ad 567.

423. ἐπεγχείων —] Cf. Aesch. Ag. 1137. τὸ γὰρ ἐμὸν θροῶ πάθος ἐπεγχέασα.

424. σπλάγχν' ἐθέρμαινον ποτῶ] Cf. Alc. 757. πίνει μελαίνης μητροδὸς εὐζωρον μέθυ, | ἔως ἐθέρμην' αὐτὸν ἀμφιβᾶσα φλόξ | οἶνον. El. 402. χαρᾷ θερμαινόμεσθα καρδίαν. Arist. Ran. 844. καὶ μὴ πρὸς δογὴν σπλάγχνα θερμῆς κότῳ.

425. ἄδει — ἄμουσ'] Cf. 493. ἄχαριν κέλαδον μουσιζόμενος. Fr. 907, 2. ἄμουσ' ἑλακτῶν, ὥστε βαρβάρῳ μαθεῖν. Alc. 777. Phoen. 814. ἀμουσοτάταισι σὺν ᾠδαῖς. ἄδει] Qu. ἦδεν.

426. ἐπηχεῖ — ἄντρον] ἐπήχει — L. P. Recte. Cf. Iph. A. 1584. ἅπας ἐπήχησε στρατός.

429. φεύγειν] φυγεῖν conj. Weckl. Recte, opinor. Cf. ad 478.

433. ὥσπερ πρὸς ἱζῶ —] Cf. Ag. 1316. Shakesp. Henry VI. V. 6. 'The bird that hath been limed in a bush | With trembling wings misdoubteth (mistrusteth?) every bush'. λελημμένος] Eadem perfecti forma Bacch. 876. Ion. 1113. Aesch. Ag. 876. Soph. Fr. 794. Ar. Eccl. 1090. Sed vix hic convenit λελημμένος. τῇ κύλινι λελημμένος] Cf. Bacch. 1160. ἀπορία λελημμένος. Ag. 885. Sept. 361.

434. πτέρυγας ἀλύει] πτέρυγα σαλεύει Musgr. Jacobs. Goes.

435. τὸν ἀρχαῖον φίλον] Qu. σὸν —.

437. Cf. Rhes. 463. εἰ γὰρ ἐγὼ τόδ' ἡμαρ (l. ἄμαρ) εἰδοίμ', etc. Arist. Pac. 346. εἰ γὰρ ἐκγένοιτ' ἰδεῖν τὴν ἡμέραν ταύτην ποτέ.

439. τὸν σίφωνα τὸν φίλον χηρεύομεν] Qu. τοῦ Διονύσου τοῦ φίλου (αὐτ τοῦδε τοῦ φίλου θεοῦ) χηρεύομεν. Αὐτ τοῦδε (om. τοῦ?) σίφωνος φίλον —. Prior enim syllaba in σίφων longa est (v. Arist. Th. 557. ἔπειτα σιφωνίζομεν τὸν οἶνον).

440. χηρεύομεν] Cf. Alc. 1089. τί δ'; οὐ γαμεῖς γὰρ, ἀλλὰ χηρεύσεις μόνος; οὐκ ἔχομεν καταφαγεῖν] οὐκ ἔχοντα καταφυγὴν feliciter Herm.

443. Ἀσιάδος — ψόφον κιθάρας] Cf. Fr. 371. Ἀσιάδος κρούματα. Arist. Th. 120. κρούματά τ' Ἀσιάδος.

444. κλύομεν] Leg. κλύοιμ' ἄν. 445. ἔρπειν] Qu. ἔρρειν.

446. Βακχίου ποτῶ] βακχείῳ ποτῶ Elmsl. ad Bacch. 308. Leg. βακχίῳ ποτῶ.

447. ἑνθμοῖσί νιν mss. δρυμοῖσί νιν Tyrwhitt. Weckl. ἑνθμῶ σὺ νιν Goes. Qu. ἑνθμῶ τινι aut ῥοπάλοισι.

448. σφάζαι μενοινᾶς] Cf. Arist. Vesp. 1080. ἐξελεῖν ἡμῶν μενοινῶν πρὸς βίαν τὰνθρήνια. Soph. Aj. 341. τί ποτε μενοινᾶ; κάτω] Qu. κάτω.

449. ἡ 'πιθυμία] Qu. ἡ προμηθία (Musgr.), vel ἡπιβουλία.

450. πῶς δαί;] Qu. πῶς δή; Et sic Nauck.

451. ἀπαλλάξαι] Leg. ἀπαλλάξω (Casaub.).

454. ὑπνώση] ὑπνώση Herm. Dind. Qu. ὑπνωθῇ, aut ὑπνώση (Or. 173.). Cf. Chaeremon. 14, 12. ὑπνωμένα δ' ἔπιπτον

Ἑλενίων ἔπι etc. Herod. I. 11. III. 69. Attamen activa forma ὑπνῶν est Arist. Lys. 143. βακχίου νικώμενος] Cf. ad Tro. 23.

455. ἀκρεμῶν] Cf. Theocr. 16, 96. Theophr. H. Pl. I. 1. 9.

460. ὥσεί τις] Qu. ὅπως τις.

462. φασφόρω] Cf. Hel. 635. φλογὶ φασφόρω. Herc. 750. φασεῖμβροτοι.

463. σννανανῶ] Cf. Hipp. Aër. 286. Plat. Phaedr. 251 D.

464. ἰοὺ ἰοὺ] Scrib. ἰοῦ ἰοῦ, quae gaudentis exclamatio est.

465. γέγηθα μαινόμεσθα τοῖς —] γέγηθ', ἀγαλλόμεσθα σοῖς — F. W. Schmidt, coll. Bacch. 1197. ἀγάλλῃ; ΑΓ. γέγηθα —. et de structura Iph. A. 1141. πάντ' οἶδα καὶ πεπύσμεθ'. Hel. 649. οὐκέτι στένομεν οὐδ' ἄλλῳ. Qu. γεγῆθαμεν μαινόμεθα —. (Ut exciderat -μεν ante simile μαιν-.) Vel γέγηθα μαίνομαι τε —. Cf. Soph. El. 1153. μαίνεται δ' ὑφ' ἡδονῆς. Arist. Ran. 751. πλεῖν ἢ μαίνομαι (sc. χαίρων). τοῖς εὐρήμασιν] Qu. τῶδ' εὐρήματι. εὐρήμασι (sic) P.

466. Qu. κἄπειτα καὶ γέροντα καὶ σὲ καὶ φίλους. γέροντά τε] Fort. γέροντά τ' ἔς —.

467. νεὼς — ἐμβήσας σκάφος] At cf. Her. 845. ἰκέτευσε — Ἰόλαος ἐμβῆσαι νιν ἵππειον δίφρον. Iph. T. 742. καὶτῇ ναὸς εἰσθήσω σκάφος (καὶ σκάφος νεὼς ἐμβήσομαι?). Qu. (ἔς) νεὼς (mon.) μελαίνης —. ἐμβήσας] Fort. ἐμβιβάσας.

469. ἐκ σπονδῆς] Leg. ἐν σπονδαῖς (Reisk.).

471. φόνον] Leg. πόνου. Et sic Nauck.

472. μέγας γὰρ δαλός] Cf. 617. θρυὸς ἄσπετον ἔργος. δν ξυλληπτιέον] Lege οὐ ξυλληπτιέον. Cf. Soph. Phil. 282.

474. τοῦ Κύκλωπος] Leg. τὸν Κύκλωπος.

475. σφηκιὰν] Cf. Pher. II. 353. σφηκία. ἐκθύνομεν L. P. ἐκτρίνομεν l. ἐκθύνομεν optime F. K. Hertlein, recepit Wecklein. Cf. Arist. Vesp. 457. τῷφε πολλῶ τῷ καπνῶ (αὐτούς). Qu. ἐμπερήσομεν. 476. Scrib. σιγατέ νιν (sic).

477. τοῖσιν ἀρχιτέκτοσι] Sc. αὐτοῦ, τοῦ δόλου. Cf. Arist. Pac. 305. πρὸς τὰδ' ἡμῖν, εἴ τι χρὴ δρᾶν, φράζε ἀρχιτεκτόνει. κελεύω] κελεύσω conj. Weckl. Recte.

478. πείθεσθ'] Leg. πίθεσθ'. Cf. ad 429. Idem vult Weckl.

481. ἀπολιπόντ' ἐμοὺς φίλους] ἀπολιπόντα τοὺς φίλους Scal.

484. δαλοῦ κώπην ὀχμάσας] Cf. El. 817. ἔππους τ' ὀχμάζει. Or. 265. μέσον μ' ὀχμάσεις. Aesch. Prom. 5. 619. δαλῶ mss. δαλοῦ H. Steph. Qu. δαλόν.

490. ἀπῳδός] Leg. αἰοιδός. Ita etiam Herwerden. Contrarium est προσῳδός. καὶ κλαυσόμενος] Cf. Arist. Pac. 1293. ἀνδρὸς βουλομάχον καὶ κλαυσιμάχον τινὸς νιός. Fort. τάχα κλαυσόμενος.

491. εὐάζει] Cf. Bacch. 1035. εὐάζω μέλεσι βαρβάρους. 68. τὸν βάκχιον εὐάζομένα θεόν.

496. βοτρύων — πηγαῖς] Cf. Herc. 892. βοτρύων — χεύμασι.

499. ἐπὶ δεμνίῳ] Qu. ἐπὶ δεμνίῳ (aut δεμνίῳ).

500. *χλιδανῆς* — *βόστρυχον*] Qu. *χλιδανὸν* —. Cf. Aesch. Pers. 536. *χλιδανῆς ἤβης τέρψιν*. Fr. 433. *χλιδῶν τε πλόκαμος ὥστε παρθένους ἀβραῖς*. Soph. El. 52. *καρατόμοις χλιδαῖς*.

501. *μυρόχριστος*] Qu. *μυροχρόστου*.

502. *θύραν*] V. Mein. Fr. Com. IV. 455.

503. *παπαπαῖ*] Malim *παπαπαῖ*. Cf. Arist. Th. 1191. *δ δ δ, παπαπαπαῖ*. Lys. 909. *δός μοι νυν κύσαι*. MY. *ἰδοῦ*. KI. *παπαιάξ*.

504. *δαιτὸς ἤβης* mss. *δαιτὸς ἤβῃ* Lobeck. Weckl. *δαιτὸς ἥδει conij*. Herw., coll. Hom. Il. 1, 575. *Latet aliud quid*. Fort. *δαιτὶ σεμνῇ*. Cf. Aesch. Eum. 968. *τάδε τοι χώρᾳ τῇμῃ προφορόνως ἐπικρατιομένων γάννυμαι*. Agathias apud Suid. in *μέλον*: *δ δὲ ἐφίετο — τῆς περὶ ταῦτα γάννυσθαι δόξης (τῇ — δόξῃ?)*.

505. *δλκὰς ὧς* mss. *δλκᾶδος* temere Weckl.

506. *ἄκρας*] Leg. *ἄκρον*.

507. *ὑπάγει μ' ὁ χόρτος εὐφρων*] Qu. *ὑπάγει δέ μ' οἶνος εὐφρων*.

508. *ἦρος ὦραις*] Qu. *ἦρος ὦρα (ὦραι)*. Cf. Arist. Nub. 1008. *ἦρος ἐν ὦρᾳ. ἐπὶ κῶμον*] *ἐπίκωμον* frustra Weckl.

510. *δοκὸν ἐνδος*] Fort. *οἶνον ἔγχει*.

511. *καλὸν — δεδορκῶς*] Cf. 553. *καλὸν βλέπω*.

512. *ἐκπερᾷ μελάθρων*] Cf. Eur. Andr. 823. *δωμάτων — ἐκπερᾷ*. Hel. 1401. Aesch. Cho. 637. *ἐκπέραμα δωμάτων*.

513. *τις ἡμᾶς*] *τιν' ἡμῶν* Goes.

514. Versus graviter corruptus. Tentabam *γλυκὴν δ' ἀμμένει λέχος σου | χρῶα —. λύχνα L. λίχνα P. δάια*] *δαίει* ed. Barnes. *δαίσει* Goes. *δάια* corruptum esse censet Elmsleius ad Med. 875. Qu. *ἀμμένα δίεισιν*.

518. *ἐξομλήσει*] *ἐξαναλήσει* Herw., coll. Hom. Il. 23, 599. *λήϊον ἀλδήσκοντος*. Theocr. 17, 78. et composito *ἀναλδήσκειν* Apoll. Rhod. III. 1363. etc. Qu. *ἐξανθήσει*. Cf. ad v. str. 510.

520. *βακχίον τούτου τρέβων*] Cf. Herod. IV. 74. *δοτις μὴ κάρτα τρέβων εἴη αὐτῆς (τῆς καννάβιος)*.

523. *ἐρυγγάνων γοῦν αὐτὸν ἡδέως ἔχω* F. W. Schmidt. *ἐρυγγάνω — αὐτόν*] Cf. Eupol. II. 505. *πάγδα ἐρυγγάνοντα*. Diph. IV. 395. *δάνει' ἐρυγγάνων*. Cratin. II. 43. *ἐρυγγάνει*. Menand. IV. 334. *τὴν κραυπάλην ἀπερυγγάνω*. Lucian. Alex. 39. *πολλὴν τὴν σκοροδάλμην ἐρυγγάνοντες*.

526. *δοῦν τιθεῖ τις L. δοῦν τιθεῖς P. δοῦν τιθῇ τις* bene Porson. Qu. *ἔν' ἄν τιθῇ τις*, ut glossema sit *δοῦν. εὐπετής*] Qu. *εὐμενής* aut *εὐκολος*.

527. *οὐ τοὺς θεοὺς*] *οὔτοι θεοὺς* Herw. Recte. *σῶμ'*] Leg. *δῶμ'*. Cf. 525.

528. Scribe *ῆ* (pro *ῆ*) *τὸ δέσμα —*;

530. *αὐτοῦ πῖνε*] *αὐτὸ πῖνε* F. W. Schmidt. *πῖνε*] Qu. *πῖθι*.

531. προσδοῦναι] Cf. Suppl. 350. τοῦ λόγου προσδοῦς. Hel. 700.
 Ar. Pac. 1111. οὐδείς προσδώσει μοι σπλάγγων; Xen. Mem. I. 2. 29.
 534. πυγμάς] Cf. Iph. T. 1368. πυγμαὶ δ' ἦσαν ἐγκροτούμεναι.
 Alc. 1034. πυγμὴν νικᾶν.
 541. λαχνῶδες γ' (pro τ') οὐδας Porson. ad Phoen. 1638.
 542. θάλπος ἡλίον] Cf. Soph. Tr. 145. θάλπος θεοῦ.
 543. νύν μοι] Qu. σύν μοι, vel σὺν ἐμοί. κλίθῃτι] Lege
 κλίνῃτι. Cf. ad Arist. Lys. 904. Adesp. Fr. 418. κλίθῃτι καὶ πίνωμεν.
 545. τιθεῖς L. p. τιθεῖς P. τίθης I.
 549. ἐπαινέσω] Subjunctivus.
 550. ὕστερον] Qu. ὕστατον (Herm.).
 552. Scrib. λάθρα. (sic)
 553. ἀλλ' ἐμ'] Leg. ἀλλά μ'. καλὸν βλέπω] Cf. 511. καλὸν
 ὄμμασιν δεδορκώς.
 555. ναὶ μὰ Δί'] Sub. κλαύσομαι. Sed praestat scribi δὸς
 οὕτω μοι. ΣΙ. μὰ Δί' οὐ —. Particulae enim ναὶ μὰ Δία affir-
 mativae sunt, ut in 555.
 556. Qu. ἔγχει πλέων γε τὸν σκύφον διδοὺς ποιοῦ. Vel ἔγχει
 πλέων γε τὸν σκύφον διδόν μόνον (cf. 572. σίγα μόνον).
 558. δὸς οὕτως] Lege δὸς οὕτως. ναὶ μὰ Δί' οὐ πρὶν ἂν
 γέ σε] Lege οὐ μὰ Δία πρὶν ἂν γέ σε etc. οὐ πρὶν ἂν σέ γε]
 Cf. ad Arist. Ach. 176.
 559. τ' ἐτι] Qu. τέ τι (Nauck. Weckl.), vel τ' ἐγώ, vel τέ σοι.
 561. ἀπομυκτέον L. ἀπομυκτέον P. ἀπομακτέον Cobet. Weckl.
 Recte. δέ σοί γ'] Qu. δέ σοῦσθ'. σοῦσιν ὥς λήπει] σοι ***
 ὥς λήπει L. σοί γ' ὅπως λήπει I. P. Leg. σοῦσθ' ὅπως λήπει.
 Et sic Kirch.
 563. εὐρύθμως] I. q. εὐθιγμόνως? ἔκπυε] ἐκπυεῖν Herw., quum
 Attica forma sit ἔκπυθι (570. ἰδοὺ λαβὼν ἔκπυθι καὶ μηδὲν λίπης).
 564. Qu. ὥσπερ ἐμ' (pro μ') ὀρᾷς. χῶσπερ οὐκ ἐμέ mss. χ'
 ὥσπερ οὐ καμῇ Goes. χῶσπερ οὐκ ἐμ Nauck. Wecklein. Quod non
 intelligo. Qu. χῶσπερ οὐκ πρόπει, aut χῶσπερ εὐπρεπές.
 565. ἡμύστισα] Leg. ἡμύστικα. Cf. Plat. com. II. 684. ἀκρατον
 — ἔπνε καὶ ἡμύστισεν.
 566. γέ μου γενοῦ] Qu. σύ μοι γενοῦ.
 568. ἐγγέω] Scrib. ἐγγεῶ.
 571. συνεκθανεῖν] συνεκθραμεῖν Madvig. Cf. Hec. 246. ὥστ'
 ἐκθανεῖν γε σοῖς πέπλοις χεῖρ' ἐμήν. σπάντα] Cf. supra 417.
 574. ἄδιπον] I. e. ὥστε εἶναι ἄδιπον. Proleptice positum.
 σπάση mss. Leg. σπάσης (Dobr.). εἰς ὕπνον βαλεῖς mss. εἰς
 ὕπνον βαλεῖ Musgr. Leg. εἰς ὕπνον πεσεῖ.
 575. ἦν δ' ἐκλίπης] ἦν δ' ἐλλίπης (sc. τῷ ποτηρίῳ) Herw.
 Leg. ἦν δ' οὐκ ἐκλίπης. Cf. 570. ἰδοὺ λαβὼν ἔκπυθι καὶ μηδὲν λίπης.
 576. ἰοὺ ἰοῦ] Malim et hic ἰοῦ ἰοῦ.
 579. τοῦ Διὸς τε] Lege τοῦ Διὸς δέ —.

580. δαιμόνων ἀγνὸν σέβας] Cf. Fr. 446, 1. ὦ λαμπρὸς ἀνδρὲς ἡμέρας θ' ἀγνὸν σέβας.

581. οὐκ ἂν φιλήσαιμ'] οὐκ ἂν φρονήσαιμ' F. W. Schmidt πῶς ἂν φιλήσαιμ'; conj. Herw.

582. Interpunge sic, ἄλς· Γανυμήδην —. Γανυμήδην] Γανυμήδη Elmsl. in Q. Rev. XIV. 453.

583. κάλλιστα νῆ — L. P. κάλλιον ἤ — Weckl. Qu. καίλιον ἤ —. πως] Anglice, some how or other, for some reason.

584. τοῖς θήλεσιν] Ab nominativo τὰ θήλεα, ut τὰ παιδικά.

585. ἐγὼ γὰρ ὅδε σός (pro ὁ Διός) εἰμι —; F. W. Schmidt ἐγὼ γὰρ οὐ σός εἰμι idem.

586. τοῦ Δαρδάνου] Mendosum hoc videtur. τοῦ Γαργάρον Matth. τῆς Δαρδάνου Herm. Delenda fortasse est praepositio ἐκ.

588. ἐντροφῆς πεπωκότι] Malim κἀντροφῆς πεπωκότι. Cf. Fr. 362, 24. ἐξουσία — εὐτροφῶν. Chaerem. Fr. 1, 5. ξονθοῖσιν ἀνέμοις ἐνετροφῶν. Menand. IV. 231. γαμηλίῳ λέχει — μοιχὸς ἐντροφῶν.

589. ΣΙ.] Cyclopi tribuunt Jacobs. Goes. οἱμοι, πικρότατον —] Cf. Arist. Th. 853.

591. ἔνδον μὲν ὦ νῆρ, τῷ δ' ὕπνω παρειμένος. | τάχ' — (sic) Jacobs. prob. Goes. ὕπνω παρειμένος] Cf. Herc. 1043. τὸν ὕπνω παρειμένον. Aesch. Eum. 68. ὕπνω παρῆναι δ' αἱ κατάπντοι κόραι. τῷ δ'] Qu. ὦδ' vel τῇ δ'.

592. ὠθήσει] Qu. ἐξήσει, vel ἐξώσει, vel ἐξεμεί. Cf. 410.

593. αὐλίων] Corrigendum, ni fallor, δμμάτων. ὠθεῖ] τίγει Schenkl. Sed requiritur futurum. Lege ἥσει. Cf. 410.

594. παρεντρέπεται δ' οὐδὲν] πάντ' εὐτρέπεται κοῦδὲν optime corrigit Kirch. Cf. Iph. T. 725. παρεντρεπίετε τᾶνδον.

596. Leg. πέτρας τε (pro τὸ) λῆμα —.

601. σὺ τ'] Malim σὺ δ'. νυκτὸς ἐκπαίδευμ'] Cf. El. 886. σὺ δ', ὦ παρασπίστ', ἀνδρὸς εὐσεβεστάτου | παίδευμα, Πυλάδην, σίφανον ἐξ ἐμῆς χειρὸς | δέχον.

605. οὐ βροτῶν] Qu. οὐδ' ἀνδρῶν.

610. τοῦ ξένων δαιτυμόνος] Cf. 658. θηρὸς τοῦ ξενοδαίτα.

612. φωσφόρους — κόρας] Cf. 467.

615. δρνὸς ἄσπετον ἔρνος] Cf. Tro. 78. χάλαζαν ἄσπετον πέμγει.

616. πρoσσέτω] Suspectum. Fortasse i. q. ποιείτω (v. ad Arist. Ach. 1064.).

617. μαινόμενος ἐξελέτω mss. μαινομένου 'ξελέτω conj. Herm.

624. θῆρες] φῶτες F. W. Schmidt.

625. ἄρθρα στόματος] Cf. Soph. O. R. 1270. ἔπαισεν ἄρθρα τῶν αὐτοῦ κύκλων. 718. ἄρθρα ποδῶν.

626. σκαρδαμύσειν] Cf. Xen. Cyr. I. 4. 28. ὅσον σκαρδαμύσαν χρόνον. Symp. IV. 24. νῦν δὲ εἶδον αὐτὸν καὶ σκαρδαμύξαντα.

628. ἐξαμλληθῇ] Vox Euripidi adamata. V. Or. 38. 431. Hel. 394. 487. 1471. ὃν ἐξαμλλησάμενος — ἔκανε Φοῖβος. Fr. 764.

ἔξαμαλδυνθῇ Cobet. Qu. ἔξαμανρωθῇ, aut ἔξαφανανθῇ (i. e. aboleatur, exstinguatur).

629. ἐγκάψαντες αἰθέρα γνάθοις] Cf. Eubul. 10, 7. κάπτοντες αὔρας, ἐλπίδας σιπούμενοι.

633. καὶ τὸν mss. καυτὸν Scal. καυτὸν μοχλὸν] Cf. Hom. Od. IX. 387. ὡς τοῦ ἐν ὀφθαλμῷ πυριήκεα μοχλὸν ἐλόντες | δινέομεν. ἐκκάειν] Fort. ἐκτῆκειν. Cf. 458. Κύκλωπος ὄψιν ὀμματ' ἐκ-τήξω πυρί.

636. ἐσιῶτες ὠθεῖν] Qu. ἐσιῶτες ἢ ὠθεῖν.

640. HM.] Qu. OΔ.

641. κόνεως L. P. κόνεος Musgr. Sic πόλεως et πόλεος, ὕβρεως et ὕβρεος, etc.

642. ἄνδρες πονηροὶ κοῦδὲν οἶδε σύμμαχοι] Qu. — κοῦδὲν ἐς τὸ συμμαχεῖν, aut — κοῦδὲν οἶδε (aut κοῦδὲν εἰσι) συμμαχεῖν.

643. οἰκτεῖρομεν] Fort. αἰσχύνομαι. 'Suum ipsorum dorsum ac cervicem dicunt.

646. ἀγαθὴν] κεδνὴν Herw. Qu. χρηστήν.

647. ὡς] Leg. ὥστ'. αὐτόματον] αὐτόματα Faehse. αὐτόμα-τον ὡς malit Herw.

650. τοῖς ἄρ' (pro τοῖσι δ') οἰκείοις φίλοις F. W. Schmidt.

654. ἐν τῷ Καρί] Leg. ἐν τοι Καρί —. Sic Or. 1047. ἔκ τοί με τήξεις. Cf. Cratin. 16. ἐν Καρί τὸν κίνδυνον ἐν ἐμοὶ δὴ δοκεῖ | πρῶτῳ πεπειρᾶσθαι. Philem. 18. Cic. Flacc. 27, 65.

655. κελουμάτων L. P. κελουμάτων ed. Hervag. Wecklein. Retinenda, ni fallor, est vulgata.

656. ὠθεῖτε, σπεύδετε mss. ὠθεῖτε, σποδοῦτε [σποδεῖτε?] Wieseler. ὠθεῖτ' ἐρείδετε F. W. Schmidt.

658. τοῦ ξενοδαίτα] Cf. 611. τοῦ ξένων δαιτυμόνος. Confer λαγοδαίτης Aesch. Ag. 119. τεκνοδαίτης Paus. VIII. 42.

659. τύφει] Cf. Tro. 146. τύφεται Ἴλιον. Bacch. 8. Arist. Vesp. 457. τύφε πολλῶ τῷ καπνῷ.

661. μή σ'] Qu. μή πῶς σ'. ἐξοδυνθῇ] ἐξ ὁδύνης συνθεῖς Kirch.

663. κατηνθρακώμεθ'] Qu. κατηνθρακίσμεθ'.

664. τόνδ'] Qu. ταῦτ'.

667. οὐδὲν ὄντες] ἔνδον ὄντες Wieseler. prob. F. W. Schmidt.

668. τάσδ' ἐναρμόσω χέρας] Cf. Herc. 179. Γῆρασι πλευροῖς πτήν' ἐναρμόσας βέλη. Phoen. 1422. σφονδύλοις ἐνήρμοσεν (sc. τὸ ἔγχεος). τάσδ'] Leg. τῆσδ'.

669. τί χρῆμ' αὐτεῖς;] Cf. Her. 646. τί χρῆμ' αὐτῆς πᾶν τόδ' ἐπλήσθη πέδον; Hec. 1092. βοὰν αὐτῷ. Phoen. 1551. πάρα — αὐτεῖν. Arist. Lys. 717. τί Ζῆν' αὐτεῖς (trag.);

674. Scrib. ὡς δὴ σὺ —. Dicturus erat ἀπόλοιο aut simile quid.

677. κατέκασσε L. P. κατέσπασε p. κατέκλασε Reisk. κατέκλυσε Dobr. prob. Cobet. Cf. Andr. 932. Porson. ad Med. 734.

678. παλαίσθαι βαρύς] I. e. δυσπάλαιστος.
 680. ἐπήλυγα] Ut tegumentum. Anglice, as (for) a screen.
 Cf. v. ἐπηλυγάζειν, Thuc. VI. 36. Plat. Lys. 207 B. Arist. H. A. VI. 1. 5. IX. 8. 1. Aelian. N. A. I. 41.
 681. λαβόντες] Leg. λαθόντες. ποτέρας τῆς χερρός] Qu. ποτέρας ἐκ (aut δὴ, aut γάρ) χερρός.
 682. ἐν δεξιᾷ] Qu. ἐκ δεξιᾶς. Cf. ad 681.
 683. ἔχεις; —] Cf. Alc. 1129. ἔχεις; ΑΛ. ἔχω· ναί. Suppl. 818. ἔχεις ἔχεις —. ΧΟ. πημάτων γ' ἄλλος βάρος. Soph. Aj. 875. ἔχεις οὖν; ΠΙΜ. πόνου γε πληθός, κοῦδὲν εἰς ὄφιν πλέον. Arist. Nub. 733. Plat. Symp. 175 D. Leg. ἐν δεξιᾷ. ΚΥ. ποῦ ποῦ; ΧΟ. πρὸς —. τὸ κρανίον] Leg. τοῦ κρανίου. Cf. ad Arist. Ach. 1180.
 684 sq. Sic Madvig: ΧΟ. καὶ σε διαφεύγουσί γε. | οὐ τῇδ' ἔπει; ΚΥ. τῇδ' εἶπας; ΧΟ. οὐ· ταύτη λέγω.
 684. παίσας] Imo πταίσας. Solennis error. Post γε plene interpungatur.
 685. Qu. ἡ τῇδ'; ἐπεὶ τῇδ' εἶπας. Vel ἡ τῇδὲ πη; τῇδ' εἶπας;
 687. γελῶμαι] Cf. Aesch. Eum. 789. 819.
 688. ἀλλ' οὐκέτ'] Sc. κερτομήσομέν σε. Cf. Arist. Ach. 471.
 690. φυλακαῖσι φρουρῶ —] Cf. Rhes. 764. οὐδ' ἐφρουρεῖτο στρατός | φυλακαῖσι.
 691. In fine versus plene pungendum est.
 692. Leg. ὁ φύσας (μ'). Et sic ms. Par.
 694. κακῶς] ἄλλως Cobet. Recte proculdubio. Qu. μάτην.
 695. εἰ μὴ σ' — ἐτιμωρησάμην] Cf. Fr. 559. ἐγὼ δὲ πατρὸς αἵμ' ἐτιμωρησάμην. et ad Iph. T. 558.
 696. παλαιὸς χρησμός ἐκπεραίνεται] Cf. Ion. 785. ὅπως δ' ὁ χρησμός ἐκπεραίνεται | σαφέστερόν μοι φράζε. Arist. Vesp. 799. ὅρα τὸ χρῆμα, τὰ λόγι' ὥς περαίνεται. Eq. 1248. οἴμοι, πέπρακται (leg. πεπέρανται) τοῦ θεοῦ τὸ θέσφατον.
 700. ἐναιωρούμενον] Cf. Pind. P. 1. 17. ἕγρον νῶτον αἰωρεῖ.
 701. κλαίειν σ' ἄνωγα· καὶ —] Leg. κλαίειν σ' ἄνωγ', ἐπεὶ —. λέγω] Leg. θέλω.
 702. νεὼς σκάφος] Cf. 366. πορθμῖδος σκάφος.
 703. ἔς τ' ἐμὴν πάτραν] Qu. εἰς ἐμὴν πάτραν. ἦσω] Qu. στελῶ. Et sic Schumacher.
 704. τῇδ' —] τέρθρ' temere Wieseler. recepit Weckl. Nil mutandum.
 705. αὐτοῖσι σὺν ναύταισι mss. αὐτοῖσι συνναύταισι Porson. Recte. Cf. Aesch. Prom. 221. αὐτοῖσι συμμάχοισι.
 707. προσβαίνων] Qu. προυκβαίνων. ποδί] Leg. πέτρας. Ita etiam Kirch. Cf. Soph. Phil. 19. δι' ἀμφιτρήτος αὐλίου.

ADDENDA.

[ALCESTIS.]

2. *θῆσαν τράπεζαν*] I. e. *δουλικήν*. Cf. El. 204. *θῆσαν ἐστίαν*.
 6. *θητεύειν*] Cf. Cycl. 77. *θητεύω Κύκλωπι*. Plat. Resp. II. 359 D. *ποιμένα θητεύοντα παρὰ τῷ τότε Λυδίας ἄρχοντι*. Euthyd. 4 C. *ἐθῆτευν ἐκεῖ παρ' ἡμῖν*.

11. *ὃν θανεῖν ἐρρυσάμην*] Cf. Phoen. 600. *αἶ σε σώζουσιν θανεῖν*.

25. *ιερέα θανόντων*] Cf. Or. 261. *ἐνέρων ιερία*. Aesch. Ag. 735.

90. *στατίζεται*] Cf. El. 316. *στατίζουσι* (stant).

108. *ἔθιγες — φρενῶν*] Cf. Tro. 1216. *φρενῶν ἔθιγες*. Suppl. 1162. *ἔθιγέ μου φρενῶν*.

115. *τὰς ἀνύδρους Ἀμμωνίδας ἔδρας*] Cf. El. 734. *ξηραί τ' Ἀμμωνίδες ἔδραι*.

129. *πλάκτρον πυρός κεραυνίου*] Cf. Bacch. 93. *κεραυνίῳ πλαγαί*. Fr. 781, 68. *κεραυνίαί τ' ἐκ Διὸς πυρίβολοι πλαγαί*.

146. *ἐλπίς μὲν —* ;] Cf. Arist. Av. 1214. *ὕγιαίνεις μὲν* ; Qu. *ἐλπίς γάρ —* ; aut *ἐλπίς δέ γ' —*.

147. *ἐλπίς — σώσασθαι*] Cf. Or. 779. *ἐλπίς — σωθῆναι*. Iph. T. 1016. *νόστον ἐλπίζω λαβεῖν*.

150. *εὐκλεής*] Noli *εὐκλεῶς* corrigendum esse existimare, ita enim *οὔσα* addendum foret in v. prox. 151.

167. *αὐτῶν ἢ τεκοῦσ'*] Qu. *αὐτοὺς ἢ τεκοῦσ'*. Cf. Ion. 308. *ὥς σου (σε?) τὴν τεκοῦσαν*.

172. *μυρσίνης φόβην*] Cf. Ion. 120. *μυρσίνας ἱερὰν φόβαν*. El. 778.

184. Cf. Aesch. Eum. 147. *ἐξ ἀρκύων πέπτωκεν*. Ag. 1245. *ἐκ δρόμον πεσών*.

186. *ἐκπεσοῦσα δεμνίων*] Cf. Herc. 555. *ἐκπεσὼν σιζωτοῦ λέχους*. Her. 223. *ἐκπεσεῖν χθονός*. 516. 776. Ion. 48. Hipp. 897. Med. 450. 458. Andr. 876.

213. *τίς ἂν πόρος πα κακῶν γένοιτο —* ;] Cf. Iph. A. 356. *τίνα πόρον εὔρω ποθέν* ;

215. *στολμὸν πέπλων*] Cf. Andr. 148. *στολμὸν — ποικίλων πέπλων*. Bacch. 935. *πέπλων στολίδες*.

253. κοντῶ] Cf. Iph. T. 1350. κοντοῖς πρόφρας εἶχον. Herod. II. 136. κοντῶ ὑποτύπτοντες ἐς λίμνην. IV. 195.

309. Cf. Fr. 4. πέφνκε γάρ πως παισὶ πολεμία (πολέμιον vulg. γυνή | τοῖς πρόσθεν).

326. λέγειν οὐχ ἄζομαι] Cf. Her. 600. δυσσημεῖν γὰρ ἄζομαι θεάν. Or. 1116. τόδ' ἔρξας δις θανεῖν οὐχ ἄζομαι (οὐ χάζομαι male vulg.).

333. εἶδος — ἐκπρεπεστάτη] Cf. Hec. 269. εἶδος ἐκπρεπεστάτη. Tro. 987. ἦν οὐμός νιός κάλλος (εἶδος?) ἐκπρεπέστατος.

346. Λίβυν — αὐλόν] Cf. Herc. 684. Λίβυν αὐλόν. Tro. 544. Λίβυς τε λωτός ἐκτύπει. 352. δόξω —] Cf. Hel. 35.

373. Similiter Soph. Tr. 939. πλευρόθεν πλευρὰν παρὲς ἔκειτο

381. χρόνος μαλάξει σ'] Cf. 1085. Or. 1201. χρόνῳ μαλάσσεται.

393. ἴω μοι (ἴω ἴω Elmsl.) τύχας.

407. μονόστολος] Cf. Phoen. 742. μονοστόλου δορός. Soph. O. R. 846. ἀνδρ' ἐν' οἰόζωνον.

412. ἀνόναι' ἐνύμφευσας] Cf. Or. 1502. ἀνόνητον — γάμον.

413. γήρως ἔβας τέλος] Cf. Med. 920. ἡβης τέλος μολόντας. Arist. Av. 705. πρὸς τέρμασιν ὤρας.

427. κουρᾷ ξυρήκει —] Leg. κάρᾳ ξυρήκει —. Cf. Phoen. 372. κάρᾳ ξυρήκες καὶ πέπλους μελαγχίμους | ἔχουσιν. Tro. 141. El. 335

446. ἐπτάτονον — χέλυν] Cf. Herc. 683. χέλυνος ἐπτατόνον. Iph. T. 1128. ἐπτατόνον λύρας.

447. κλέοντες] I. q. κλήζοντες. Cf. Iph. A. 1046. Θέτιν — κλέουσai.

487. ἀπειπεῖν τοὺς πόνοους] Cf. 737. Herc. 1354. ὧν οἶκ ἀπῆπον οὐδέν. Suppl. 343. ἀπαυδᾶν — πόνοους.

492. χαλινὸν ἐμβαλεῖν γνάθοις] Cf. Iph. A. 1423. πῶλοις ἐμβαλόντες ἡγίας. 934.

494. ἀρταμοῦσι] Cf. El. 816. Aesch. Pr. 1023. διαρταμήσει.

544. σοι μυρίαν ἔξω χάριν] Cf. Herc. 1352. χάριν τε μυρίαν (μυρίων vulg.) δώρων ἔχω. Bacch. 1352.

585. πέραν] Leg. πέρα. Cf. Herc. 234. Ἀτλαντικῶν πέρα γένειν ὄρων. et ad Hipp. 1053.

597. δόμον ἀμπετάσας] Cf. Phoen. 297. ἀμπετάσων πύλας.

604. πρὸς δ' ἐμᾷ ψυχᾷ —] Cf. Suppl. 609. τότε μοι (μ' αὐτῇ) θράσος ἀμφιβαίνει. Soph. El. 479. ὑπεσὶ μοι θράσος.

613. νερόρων ἀγάλματα] Cf. Herc. 703. νερόρων ἀγάλμασιν.

628. λύειν βροτοῖσιν] Cf. Med. 566. ἐμοὶ τε λύει.

634. ἄλλω — νέω] Malim ἄλλῃ — νέᾳ. Cf. 1059. ἐν ἄλλῃς δεμνίοις πίτνειν νέας.

639. μαστῶ — ὑπεβλήθην] Cf. Ph. 31. μαστοῖς ὑφείτο.

666. τοῦπὶ σ'] Cf. Hec. 514. Rhes. 397. Soph. Ant. 889.

667. αὐγὰς εἰσορῶ] Cf. Hel. 1373. αὐγὰς εἰσορᾶν. Andr. 935. βλέπουσ' — αὐγὰς.

680. οὐ βαλὼν οὕτως ἄπει] Leg. οὐχ ἀπλῶς —.
 685. σαντιῶ — ἔφους] Cf. Her. 2. τοῖς πέλας πέφνκ'.
 691. χαίρεις —] Cf. Hec. 1256. Arist. Nub. 1415.
 735. ἄπαιδε παιδὸς] Cf. Andr. 612. παίδων τ' ἄπαιδας. 714.
 Suppl. 35.
 756. ποτήρα δ' ἐν χείρεσσι —] Leg. ποτήριον δ' ἐν χερσὶ —.
 Forma χείρεσσι in senario non toleranda est.
 758. ἐθέρμην' —] Cf. Cycl. 424. ἐπεγχείων | ἄλλην πρὸς ἄλλην
 σπλάγχν' ἐθέρμαινον ποτῶ.
 768. οὐδ' ἐξέτεινα χεῖρα] Cf. Suppl. 772.
 779. ὅπως ἂν καὶ σοφώτερος γένη] Qu. ὅπως ἂν δὴ —, aut
 ὅπως ἂν σοφρονέστερος —.
 826. δμμ' ἰδὼν δακρυρροοῦν] Cf. Ion. 246. δμμα σὸν δα-
 κρυρροεῖ.
 832. ἀλλὰ σοῦ τὸ μὴ φράσαι] Cf. Med. 1051. ἀλλὰ τῆς ἐμῆς
 καίκης τὸ καὶ προέσθαι —.
 851. αἱματηρὸν πέλανον] Cf. Iph. T. 300.
 874. δι' ὁδύνας ἔβας, σάφ' οἶδα] Cf. El. 1210. σάφ' οἶδα, δι'
 ὁδύνας ἔβας. et ad Phoen. 1561.
 878. φρένας ἤλκωσεν] Cf. Suppl. 224. ἤλκωσας οἶκους. Hec. 405.
 911. ὦ σχῆμα δόμων] Cf. Hec. 619. ὦ σχήματ' οἶκων. Soph.
 Phil. 952. ὦ σχῆμα πέτρας δίπυλον.
 913. μεταπίπτοντος δαίμονος] Cf. Tro. 101. μεταβαλλομένου
 δαίμονος.
 995. νεκρῶν — φθιμένων] Cf. Suppl. 44. φθιμένων νεκύων.
 558. τοὺς ὀλωλότας νεκρούς.
 1009. μομφὰς — ἔχειν] Cf. Phoen. 773.
 1039. ἄλγος ἄλγει —] Cf. Tro. 591. ἐπὶ δ' ἄλγεσιν ἄλγεα κεῖται.
 1056. ἐπεισορῶ τήνδε τῶ κείνης λέχει] Cf. El. 1033. λέκτροις
 τ' ἐπεισέφρῃσε. Herc. 1266.
 1063. προσήϊξαι] Cf. Bacch. 1284. λέοντι φαίνεται προσεικέναι.
 1080. ἔρως τίς μ' ἐξάγει] Cf. Suppl. 79. μ' ἐξάγει χάρις γόων.
 Ion. 361.
 1118. προτείνω —] Cf. Phoen. 455. Or. 1520.
 1119. ἔχεις; —] Cf. Suppl. 818. Soph. Aj. 875.
 1121. σὴ δοκεῖ πρέπειν γυναικί] Cf. Bacch. 917. πρόπεις —
 μιῇ. Aesch. Suppl. 307. Pind. P. 2, 69.
 1133. φιλιότης] Leg. φίλιαιον. Cf. Aesch. Cho. 238. ὦ τερ-
 πνὸν δμμα τέσσαρας μοῖρας ἔχον.

[ANDROMACHE.]

84. χρόνιος οὖσ' —] Cf. Cycl. 249. χρόνιός εἰμ' ἀπ' ἀνθρώ-
 πων. Hel. 1041. Suppl. 91. Ph. 370. Iph. A. 1099. Rh. 559.
 91. ἐγκείμεσθα — θορήνοισι] Cf. Iph. T. 144. θορήνοις ἐγκειμαι.
 Soph. Phil. 1318. ὅσοι δ' ἐκουσίοισιν ἐγκνεται βλάβαις.

95. ἀνὰ στόμ' — ἔχων] Cf. El. 80. θεοὺς ἔχων ἀνὰ στόμα.
 128. Λακεδαιμόνος ἐκγενέταισι] Cf. Bacch. 1155. τοῦ δράκον-
 τος ἐκγενέτα Πενθέως.
 144. οἴκῳ φέρουσα] Sic θυμῷ φέρειν Suppl. 556. ὀργῇ φέ-
 ρειν Thuc. 5, 80.
 160. ὦν ἐπιστήσω σ' ἐγὼ] Cf. Arist. Lys. 742. ἐπίσχεσ τοῦ
 τόκου.
 168. οὐ γάρ ἐσθ' Ἐκτωρ τάδε] Cf. Cycl. 64. οὐ τάδε Βρό-
 μος, οὐ τάδε χοροί, —. 204. οὐχὶ Διώνυσος τάδε.
 181. ἐπίφθονόν τι χρῆμα θηλειῶν ἔφν] Cf. 728. 958. Phoen.
 198. Fr. 96.
 215. Cf. Hec. 81. Alc. 69. Hom. Il. 14, 227. Hor. Od. III.
 25. 10. 'Et nive candidam | Thracen.'
 262. ἐγκαρτερεῖς — θάνατον;] Cf. Herc. 1351. ἐγκαρτερήσω
 θάνατον.
 307. δεκέτεις ἀλάληντο] Cf. Or. 473. πολυέτης σεσωσμένος. El.
 1153. δεκέτεσιν ἐν σποραΐσιν.
 351. ἐκόντες, οὐκ ἄκοντες] Cf. Or. 613. ἐκοῦσαν, οὐκ ἄκουσαν.
 Soph. O. R. 58.
 398. λογίζομαι] Suspectum.
 411. ἦδε χειρία σφάζειν] Cf. Hipp. 294. γυναῖκες αἶδε συγκα-
 θιστάναι νόσον. Iph. A. 1478. πλόκαμος ὅδε καταστένειν.
 526. μόρου παράτροπον μέλος] Cf. Ion. 1229. θανάτου πα-
 ρατροπά.
 556. ἐκδήσαντες] Qu. ἐγκλήσαντες. Cf. ad 501. χέρας — βρό-
 χοισι κεκλημένα.
 532. δακρύοις κόρας στάζω] Cf. Iph. T. 308. στάζων ἀφρῶ
 γένειον.
 563. ἔριν δὲ τὴν κατ' οἶκον οἰσθὰ που κλύων] Cf. Bacch. 462.
 τὸν ἀνθεμῶδη Τμῶλον οἰσθὰ που κλύων.
 581. ἦ τὸν ἄμὸν οἶκον οἰκήσεις —;] Cf. ad Iph. A. 331. Ph.
 489. 1237.
 584. οὐμὸς — παῖς παιδός] Cf. Herc. 1327. σὸς — παῖς παιδός.
 628. χειρίαν λαβών] Cf. Cycl. 177. ἐλάβετε — χειρίαν. Ion.
 1257. χειρία γ' ἄλοῦσα.
 718. πλεκτὰς ἱμάντων στροφίδας] I. q. στροφία, ut videtur.
 720. ἐντείνειν βρόχοις] Cf. ad Soph. Fr. 727. Μολοσσικαῖσι
 χερσὶν ἐντείνων πέδας. Qu. ἐγκλείειν —.
 771. εὐγενέταις] Cf. Phoen. 1510. τῶν πάροιθεν εὐγενετῶν. Ion.
 1060. εὐγενετῶν.
 824. πόθῳ θανεῖν] Cf. Or. 118. φόβῳ προσελθεῖν. Hec. 5.
 κίνδυνος — δορὶ πεσεῖν.
 865. πρωτόπλοος πλάτα] Cf. Hel. 1531. ναῦν πρωτόπλοον.
 869. κῆδος σὸν διώσεται] Cf. Herc. 315. ὅπως διώσει τὰς τύχας.

892. πρὸς σε τῶνδε γονάτων] Cf. Hec. 752. ἰκετεύω σε τῶνδε (πρὸς σῶν? omitti enim nequit πρὸς) γονάτων.

906. ἐπηγάγου] Qu. ἐπήγαγε. Cf. Hel. 826. ἐπάγεις μ'.

931. αἶ μοι λέγουσαι τοῦσδ' ἐχαίνωσαν λόγους] Qu. αἶ μ' εὔ λέγουσαι τοῦσδ' ἐχαίνωσαν λόγους.

956. κοσμεῖν] I. q. περιπέσσειν. Cf. Tro. 982. κακὸν κοσμοῦσα.

Ion. 833. μηχαναῖς κοσμοῦσι (τᾶδिका).

1029. ἀπύρρα] Suspectum. Cf. ad Iph. T. 529.

1086. φαεννὰς ἡλίου διεξόδους] An φαεννὰς ἀστέρων —? Cf. El. 727. φαεννὰς ἀστρων δδούς.

1113. τυγχάνει δ' ἐν ἐμπύροις] Cf. Hec. 971. Soph. El. 313. ἦν δ' ἀγροῖσι τυγχάνει.

1129. νιφάδι] Cf. Aesch. Fr. 199. νιφάδι γογγύλων πέτρων ὑπόσκιον θήσει χθόνα.

1138. κενώσας] I. e. ἐκλιπών. Cf. Bacch. 730. λόχμην κενώσας.

1141. πρὸς φυγὴν ἐνώτισαν] Cf. Bacch. 763. ἀπενώτιζον φυγῇ.

1157. θυοδόκων ἀνακτόρων] Cf. Ion. 511. δόμων θυοδόκων. 1549. οἰκων θυοδόκων.

1217. ἐς Αἶδαν] Leg. ἐν Αἶδον. Cf. Herc. 1373. μακρὰς διαντλοῦσ' ἐν δόμοις οἰκουρίας. διαντλήσω πόρους] Cf. Herc. 1373.

1222. οὐκέτι πόλις πόλις E. et (οὐκ ἔτι) B. Qu. οὐκέτι πτόλις πτόλις (· 1209. οὐ σπαράξομαι κόμαν).

1224. ἄντρα νύχια (supr. γρ. βύθια in E.) mss. ἄντρα μύχια Herm. (Cf. Hel. 431. ἐν ἄντρον μυχοῖς κρύψας γυναῖκα. Cycl. 480. κάκβεβηκ' ἄντρον μυχῶν.) Fort. ἄντρο' ἐνάλια.

1238. σὺ δ' ἐνδέχου] Fort. σὺ δ' αὖ δέχου. Sed cf. Ion. 1607. σοὺς λόγους | ἐνδεξιόμεσθα.

1267. πεντήκοντα Νηρηίδων χορῶν] Cf. Iph. T. 1387. πεντήκοντα Νηρηίδων χορόν. Aesch. Fr. 174. δέσποινα πεντήκοντα Νηρηίδων χοροῦ. Arist. Ach. 883.

[BACCHAE.]

3. λοχυνθεῖς] Cf. Ion. 455. Τιτᾶνι λοχυνθεῖσαν.

13. τοὺς πολυχρύσους] Leg. τῶν πολυχρύσων.

22. ἐμφανῆς] Qu. ἐμφανῶς.

29. εἰς Ζῆν' ἀναφέρειν —] Cf. Or. 76. Iph. T. 390. 23. Ion. 543.

33. Cf. 999. μανείσα προπίδι παρακόπῃ τε λήματι.

34. σκευὴν τ'] Leg. σκευὴν δ'.

65. Cf. 195. Hel. 1364. βακχεύουσα — Βρομίῳ.

79. δογία — θεμιστεύων] Cf. Eur. Ion. 371. τὸν θεμιστεύοντά σοι.

82. θεραπεύει] Qu. θεραπεύων.

88. ἔχονσ' —] Cf. ad Suppl. 164. ἐν μὲν αἰσχύναις ἔχω. Iph. T. 683. ἐν ὠδίνων λογαῖς ἀνάγκαις] Cf. Ion. 452. σὲ τὰν ὠδίνων λοχῶν ἀνελείθυιαν (ἀνελείθυιον?).

91. *νηδύος ἔκβολον*] Cf. Phoen. 811. *βρέφος ἔκβολον οἴκων*.
 92. *λιποῦσ' αἰῶνα*] Cf. Hec. 1017. *λείψεις βίον*. Suppl. 703.
 95. *θαλάμαις*] Leg. *θαλάμοις*.
 115. *ἄγῃ θιάσους*] Cf. ad 978. Dem. de Cor. 260. *τοὺς κα-
 λοὺς θιάσους ἄγων*.
 122. *διογενέτορες*] Cf. Phoen. 165. *ὁμογενέτορα*. et El. 746.
κλεινῶν συγγενέτιν' ἀδελφῶν.
 123. *τρικόρυθες*] Alia forma est Or. 1480. *τρικόρυθος Αἴας*.
 124. *βυρσοτόνον κύκλωμα*] Cf. Hel. 1437. *τύπανα — βυρσοτενῇ*.
 127. *ἡδυβόα*] Leg. *ἀδυβόα*.
 135. *ἡδύς*] Leg. *ἀδύς*.
 139. *ὠμοφάγον χάριν*] Cf. Herc. 385. *χαρμοναῖσιν ἀνδροβρῶσι*.
 Soph. Ant. 30. *πρὸς χάριν βορᾶς*. Fr. 541. *ἀνδροβρῶτας ἡδονάς*.
 145. *ὁ Βακχεὺς*] Cf. Ion. 218.
 161. *σύνοχα φοιτάσιν*] I. e. congrua. Cf. Hel. 171. *κακοῖς
 τοῖς ἐμοῖσι σύνοχα*.
 165. *ἡδομένα*] Leg. *ἀδομένα*.
 176. *θύρσους ἀνάπτειν —*] Imo *θύρσους καθάπτειν*. Cf. Fr.
 752. *θύρσοις καὶ νεβρῶν δοραῖς καθαπτός*. Ion. 1006. *ἐν τῷ κα-
 θάψας ἀμφὶ παιδὶ σώματος (?)*; Rhes. 202. *σκευῇ πρεπόντως σῶμ'
 ἐμὸν καθάψομαι*.
 187. *οὐ κάμοιμ' ἂν —*] Cf. Or. 1590. *οὐκ ἂν κάμοιμι —*.
 222. *εἰς ἐρημίαν πτώσσουσιν*] Cf. Andr. 752. *εἰς ἐρημίαν ὁδοῦ
 πτήξαντες*. Hec. 1064.
 223. *πτώσσουσιν*] Leg. *πήσσουσιν*. Cf. ad Hec. 1065.
 227. *πανδήμοις — στέγαις*] Cf. 444. *πανδήμον στέγης*.
 263. *τῆς δυσσεβείας*] Cf. Iph. A. 327. *σῆς ἀναισχύντου φρενός*.
 Arist. Nub. 816. *τῆς μωρίας*. Eccl. 782.
 281. *ἀμπέλου ῥοῆς*] Cf. Cycl. 123. *ἀμπέλου ῥοαῖς*.
 297. *συνθέντες λόγον*] Cf. Tro. 909. *συντεθεῖς δ' ὁ πᾶς λόγος —*.
 307. Cf. Ion. 716. *ἵνα Βάκχιος — πηδᾷ*. Fr. 752. *Λιόνυσος,
 ὅς — ἐν πεύκαισι Παρνασσὸν κάτα | πηδᾷ χορεύων etc.* *δικόρυ-
 φον πλάκα*] Cf. Phoen. 227. *πυρὸς δικόρυφον σέλας*. Soph. Ant.
 1126. *διλόφον πέτρας*.
 344. Cf. Herc. 1399. *αἷμα μὴ σοῖς ἐξομόρξωμαι πέπλοις*.
 345. *τόνδε — δίκην μέτειμι*] Cf. 516. *ἅποινα — μέτεισι Διό-
 νυσός σε*.
 347. *θάκους —*] Cf. Phoen. 840. Soph. Ant. 999. *εἰς γὰρ
 παλαιὸν θᾶκον ὀρνιθοσκόπον | ἔζων —*.
 348. *τριάινον*] Cf. Herc. 946. *συντριαινῶσω πόλιν*. Arist. Pac.
 569. *τριάινον — τὸ γῆδιον*.
 353. *εἰσφέρει — γυναιξί*] Cf. 367. *εἰσοίσει δόμοις*.
 356. *λευσίμου δίκης τυχῶν*] Cf. Or. 614. *λεύσιμον δοῦναι δίκην*.
 Her. 60. *οὐ σε λεύσιμος μένει δίκη*.
 359. *ἐξεστὼς φρενῶν*] Cf. 850. Iph. A. 136. *γνώμας ἐξέστην*.

363. *κισσίνου βάκτρον*] Cf. 25. *θύρσον* — *κίσσινον βέλος*.
 Ion. 27. *κίσσινον βάκτρον*.
 382. *βότρυος* — *γάνος*] Cf. ad 62.
 399. *παρ' ἔμοιγε*] Cf. El. 738.
 406. *καρπίζουσιν*] Cf. Hel. 1328. *ἄχλοα πεδία γᾶς οὐ καρπίζουσ' ἄρότοις*.
 419. *ὀλβοδότειραν*] Cf. 572. *ὀλβοδόταν*. et *ὑπνοδότειρα* Or. 175.
 438. *οἴνωπὸν γένυν*] Cf. Phoen. 1167.
 441. *δι' αἰδοῦς εἶπον*] Cf. Iph. A. 994. Hec. 839. *ἐγὼ σε — δι' οἴκτον — ἔχω*. Thuc. 5, 29. *τοὺς Λακεδαιμονίους δι' ὀργῆς ἔχοντες*. Sic *δι' οἴκτον*, *δι' ὀργῆς*, etc.
 445. *ὀργάδας*] Cf. ad 340.
 453. *τὸ μὲν σῶμ'*] Sine particulae δὲ responsione. Cf. Iph. A. 73.
 462. *οἰσθὰ που κλύων*] Cf. Andr. 563. Her. 89.
 494. *τῷ θεῷ δ' αὐτὸν τρέφω*] Cf. Aesch. Cho. 6. *πλόκαμον Ἰνάχῳ θρεπτήριον*.
 504. Cf. Ion. 156. *αὐδῶ μὴ χρίμπτειν θριγκοῖς*. Arist. Ran. 369.
 508. *ἐνδυστυγχῆσαι* —] Cf. Phoen. 727. *ἐνδυστυγχῆσαι δεινὸν εὐφροσύνης κνέφας*.
 516. *ἄποιν' — μέτεισι Αἰόνυσός σ'*] Cf. 345. *τόνδε — δίκην μέτειμι*. 852.
 534. *τὰν βοτρυνώδη — χάριν οἶνας*] Cf. Phoen. 229.
 553. *χρυσῶπα*] Accusativus, aut cum Ὀλυμπον aut cum θύρσον (?) construendus. Nisi *χρυσωπέ* corrigendum est: nullum enim est nomen *χρυσώπης*. *τινάσσω ἀνὰ θυρσὸν*] Leg. *τινάσσω ἅμα θύρσον*. Cf. ad Arist. Eccl. 91.
 565. *μάκαρ ὦ Πιερία*] Cf. Eur. Hel. 380. *μάκαρ — παρθένε*.
 Iph. T. 546. *τύχας μάκαρος*.
 574. *εὐίππον χώραν*] Cf. Soph. O. C. 668. *εὐίππου τᾶσδε χώρας*. *χώραν — λιπαίνειν*] Cf. Hec. 454. *γῆας λιπαίνειν*.
 585. *ἔνοσι*] Cf. Hel. 1379. *ἔνοσις αἰθερία*. Tro. 1326. *ἔνοσις*.
 599. *δίκετε πεδόσε*] Cf. Phoen. 640. *πέσημα δίκε (πέσεν πεδόσε?)*.
 608. *εὐίου βακχεύματος*] Cf. Cycl. 25. *εὐίων βακχευμάτων*.
 611. *ὀρχάνας*] Cf. Aesch. Sept. 346.
 627. *διαμεθεῖς — μόχθον*] Cf. El. 978. *διαμεθεῖς τιμωρίαν*.
 629. *δόξαν λέγω*] Cf. Iph. T. 1164. *δόξαν λέγεις*. Her. 396. *δόκησιν δὴ τάδ' ἂν λέγοιμί σοι*.
 634. *κόπον δ' ὑπο — παρεῖται*] Cf. Phoen. 852. *κόπῳ παρεῖμαι*. Or. 897. *παρεϊμένον νόσῳ*.
 655. *σοφὸς σοφὸς σὺ —*] Cf. Andr. 245. *σοφὴ σοφὴ σὺ —*.
 Infra 969. *δεινὸς σὺ δεινὸς —*.
 662. *εὐαγεῖς*] Leg. *εὐανγεῖς*. Cf. ad Suppl. 652. *πύργον εὐαγῇ (εὐανγῇ?)*.
 664. *βάκχας ποτινάδας*] Cf. Or. 316. *δρομάδες — ποτινάδες θεαί*. Phoen. 1132. *ποτινάδες — πῶλοι*.

665. κῶλον ἐξηκόντισαν] Cf. Iph. T. 362. χεῖρας ἐξηκόντισα.
 709. ἀκροῖσι δακτύλοισι —] Cf. Iph. T. 266.
 721. χάριν τ' ἀνακτι θῶμεν] Leg. — θῶμεθ'. Cf. Hec. 1211.
 τῷδ' — χάριν θέσθαι. El. 61. τιθεμένη χάριν πόσει. Ion. 1104.
 πρὸς δ' Ἀφροδίταν ἄλλαν θέμενος χάριν —.
 730. λόχμην κενώσας] Cf. Andr. 1138. βωμοῦ κενώσας —
 ἐσχάραν.
 737. εὐθηλον πόριν] Cf. Iph. A. 580. εὐθηλοι — βόες. πόριν]
 Cf. Suppl. 629. πόρις. Usitatio forma est πόρις.
 763. ἀπενώτιζον φρυγῇ] Cf. Andr. 1141. πρὸς φρυγὴν ἐνώτιον.
 Soph. O. R. 193. παλίσσιντον δρόμημα νωτίσαι.
 783. τόξων χειρὶ ψάλλουσι νευρὰς] ψαλμοὶ σ' εἰρξουσιν τόξων.
 Cf. Herc. 1064. τοξήρει ψαλμῷ τοξεύσας. Rhes. 33. ζεύγνυτε κερό-
 δετα τόξα νευραῖς. Ion. 173. Fr. 501, 2. ψάλλει κενὸν τόξευμα.
 789. δπλ' ἐπαίρεσθαι θεῶ] Cf. Iph. T. 1484. ἦν (λόγχην)
 ἐπαίρομαι ξένοις.
 793. πάλιν ἀναστρέψω] Cf. Suppl. 331. πάντ' ἀναστρέφει πά-
 λιν. Hipp. 982.
 820. τοῦ χρόνου δὲ σ' οὐ φθονῶ] Qu. τοῦ χρόνου δέ γ' οὐ
 φθονῶ. Cf. Hec. 226. ἐρώτα· τοῦ χρόνου γάρ οὐ φθονῶ. Herc.
 333. 1309.
 835. δέρας] Leg. δέρος. Cf. Med. 5. τὸ ἀγῆρυσον δέρος. 480.
 851. ἐνείς — λύσσαν] Cf. Tro. 1262. πῦρ ἐνιέναι. Herod. VI. 32.
 ἐς τὰς πόλεις ἐνιέντες πῦρ.
 867. ἡδοναῖς] Leg. ἀδοναῖς. Suspectum.
 872. συντεῖνθ' δρόμημα —] Cf. El. 112. ξύντειν' — ποδὸς
 δρμάν. 1089. συντόνοις δρομήμασι. Iph. T. 206.
 917. πρέπεις — μῆ] Cf. Alc. 1121. σῇ δοκεῖ | πρέπειν γυ-
 ναικί. Aesch. Suppl. 307.
 955. κρύψει σὺν κρύψιν] Cf. Iph. A. 1182. δεξόμεθα δέξιν —.
 963. πόλεως τῆσδ' ἐπερχάμεναι] Cf. Iph. A. 918. ἐπερχά-
 μναι τένων.
 968. ἀβρότητ' ἐμὴν λέγεις] Qu. ἀβρότητα μοι λέγεις.
 972. οὐρανῷ στηρίζον] Cf. 1082. πρὸς οὐρανὸν — ἐστήριζε.
 976. αὐτὸ σημαίνει] Cf. Phoen. 623.
 999. μαγεῖσθ' πραπίδι παρακόπῳ τε λήματι] Cf. 33. μαγίαις
 — παρακόποι φρενῶν.
 1044. ἐξέβημεν — ῥοάς] Cf. Herc. 82. γαίης ὄρι' ἂν ἐκβαῖμεν.
 1048. ποιηρὸν — νάπος] Cf. Cycl. 45. ποιηρὰ βότανα. 61.
 ποιηροὺς — νομοίς.
 1057. ἀντέκλαζον] Cf. Andr. 1145. ἀντέκλαξαν.
 1060. οἷκ' ἐξικνοῦμαι μαινάδων ὅποι μύθων] Leg. — ὁρᾶν ὅπον.
 1065. κατήγεν ἤγεν] Cf. Or. 180. διοιχόμεθ' οἰχόμεθα. et ad
 Bacch. 1065.

1082. πρὸς οὐρανὸν — ἐστήριξε] Cf. 972. οὐρανῷ στηρίζον.
 Hipp. 1206. κύμ' οὐρανῷ στηρίζον.
 1091. συντόνοις δρομήμασι] Cf. ad 870. ἡνίκ' ἄν — συντείνῃ
 δρομήμα κυνῶν. Iph. T. 206.
 1094. ἀγμῶν] Cf. Iph. T. 263.
 1096. κραταιβόλους] Confer κραταίλειος.
 1105. μόχθων τέρματ' οὐκ ἐξήντων] Cf. Or. 1685. ἄστρων
 πόλον ἐξανύσας. Med. 649. ἀμέραν τάνδ' ἐξανύσασα.
 1114. ἱερία] Cf. Or. 261. ἐνέρων ἱερία. Iph. T. 34. ἱερίαν.
 1124. ἐκ Βακχίου κατείχει'] Cf. Hec. 1089. Ἄρει κάτοχον γέ-
 νος. Soph. Tr. 978. τὸν ὑπὸν κάτοχον.
 1153. Βακχεῖον] Cf. Cycl. 73. ὦ φίλε Βακχεῖ.
 1156. θηλυγενῇ στολάν] Cf. 117. θηλυγενῆς ὄχλος.
 1203. ἄγραν — ἡγρεύσαμεν] Cf. 434. Fr. 517.
 1284. προσεικέναι] Cf. Soph. Phil. 903. προσεικότα. Arist. Eccl.
 1161. προσεικέναι. Nub. 185. εἰκέναι. Vesp. 1321. εἰκότας.
 1288. ὡς ἐν οὐ καιρῷ πάρει] Cf. Hipp. 196. δι' — οὐκ ἀπό-
 δειξιν.
 1289. Cf. Ion. 572. τοῦτο καὶ ἔχει πόθος. καρδία πῆδημ'
 ἔχει] Leg. καρδίαν πῆδημ' ἔχει, i. e. πηδᾶ. Cf. Arist. Nub. 1392.
 οἶμαι γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας πηδᾶν ὃ τι λέξει.
 1313. ἐλάμβανεν] Leg. ἄν ἔλαβεν ἄν. Cf. ad Tro. 397.
 1328. σὸς — παῖς παιδός] Cf. Andr. 584. οὐμός — παῖς παιδός.

[ELECTRA.]

52. κανόσιν ἀναμετρούμενος —] Cf. Hec. 602. οἶδεν τό γ'
 αἰσχροὺς (?) κανόνι τοῦ καλοῦ μετροῶν.
 61. τιθεμένη χάριν πόσει] Cf. Hec. 1211. τῷδ' — χάριν θέ-
 σθαι. Ion. 1104. Bacch. 720.
 72. μόχθου 'πικουφίζουσιν] Cf. Or. 1341. κάπικουφισιν (κάπο.
 vulg.) κακῶν.
 80. θεοὺς ἔχων ἀνὰ στόμα] Cf. Andr. 95. Xen. Hier. 719.
 92. αἷμα μηλείου φόνου] Cf. Iph. A. 971. φόνου κηλῖσιν αἷμα-
 τος (αἷματι vulg.) χρανῶ.
 94. οὐ βαίνω πόδα] Cf. 1173. βαίνουσιν ἐξ οἴκων πόδα.
 112. ὦρα] Qu. ὦ τάν.
 142. ἐπορθοβοάσω] Suspectum.
 151. οἶα δέ τις κύκνος —] Cf. Aesch. Ag. 1041. οἶα τις ξουθὰ
 — ἀηδῶν.
 218. φυγῇ — ποδί] Cf. Or. 1468. φυγᾷ δὲ ποδί — ἔχνος
 ἔφερεν.
 266. Cf. Soph. El. 613. ἦτις τοιαῦτα τὴν τεκοῦσαν ἔβρισην.
 281. αἶμ' ἐπισφάξας] Cf. 92. ἐπέσφαξ' αἷμα — φόνον.
 335. κάρα — ξυρῆκες] Cf. Phoen. 375.

381. δοκήσει δωμάτων ὠγκωμένος] Cf. Hec. 623. Soph. Fr. 679. οἶκος ὠγκωθεὶς χλιδῇ.
 429. τῆς — ἐφ' ἡμέραν βορᾶς] Cf. Adesp. 107, 2. βίον ἔχων τοῦφ' ἡμέραν.
 476. ἔπαλλον] Fort. ἐπήδων. Cf. ad 435. δελφὶς ἔπαλλε (f. ἔπαιζε).
 479. δοριπόνων — ἀνδρῶν] Cf. Iph. A. 771. δοριπόνους ἀσπίοι.
 507. ἀνόνητ'] Adverbii vice fungitur, ut in Hec. 766. 716. Hipp. 1195. Alc. 414.
 593. ἀνεχε λόγον] Qu. ἀναγε γόνον.
 595. ἐμβατεῦσαι πόλιν] Cf. 1250. πόλιν τήνδ' ἐμβατεῦειν. Rhes. 225. Hec. 913. Her. 876. Fr. 696, 3.
 673. σοῦ γε Barnes. Recte. Cf. Her. 510. et ad Or. 1329.
 727. φαεννάς ἀστρων — δόους] Cf. Andr. 1086. φαεννάς ἡλίον (ἀστέρων?) διεξόδους.
 740. χρυσωπὸν ἔδραν ἀλλάξαντα —] Cf. Iph. T. 193.
 746. συγγενέτωρ'] Simplex. γενέτωρα est Fr. 1023. Γαῖαν πάντων γενέτωραν αἰίδω.
 757. σφαγὴν ἀυτεῖς] Cf. Phoen. 1270. ἐκπληξιν — ἀυτεῖς.
 840. ὄνυχας ἐπ' ἄκρους στάς] Fort. — βάς. Cf. Ion. 1166. ἐν δ' ἄκροισι βάς ποσί.
 841. ἐς σφονδύλους ἔπαισε] Cf. Phoen. 1422. σφονδύλοις ἐνήρμοσεν (τὸ ἔγχος).
 883. ἐκπλεθρον — ἀγῶνα] Cf. Med. 1181. κῶλον ἐκπλεθρον.
 898. πῆξας' ἔρεισον σκόλοπι] Cf. Iph. T. 1430. σκόλοπι πῆξωμεν δέμας. 945. ἃ δ' εἰς γυναικας] Leg. τὰ δ' —.
 978. διαμεθεῖς τιμωρίαν] Cf. Bacch. 627. διαμεθεῖς — μόχθον.
 1022. ὑπερτείνας πυρᾶς —] Cf. 1257. Med. 1288. ἀκτῆς ὑπερτείνασα ποντίας πόδα. Iph. T. 26. ὑπὲρ πυρᾶς | μεταροία ληφθεῖς' ἐκαινόμην ξίφει. Iph. A. 916. Fr. 676, 2.
 1033. λέκτροις τ' ἐπεισέφρησε] Cf. Alc. 1056. ἐπεισφρῶ τήνδε τῷ κείνης λέχει. Herc. 1266.
 1094. φόνον δικάζων φόνος] Cf. Herc. 1150. δικαστῆς αἵματος. Soph. O. R. 1214.
 1100. τύχη γυναικῶν ἐς γάμους] Leg. — τὰς γάμους. Cf. Fr. 493, 4. τὰ δ' εἰς γάμους | οὐδὲν δοκοῦσιν ὑγιὲς ἀνδράσιν φρονεῖν. Aesch. Ag. 830. τὰ δ' ἐς τὸ σὸν φρόνημα — συνήγορόν μ' ἔχεις.
 1101. βροτῶν] Leg. βροτοῖς.
 1139. πένητας ἐς δόμους] Fort. πενιχροὺς —.
 1153. δεκέτεσιν ἐν σποραῖσιν] Cf. Tro. 20. δεκασπόρῳ χρόνῳ.
 Hel. 112. ἐπὶ σχεδὸν τι καρπίμους ἑτῶν κύκλους.
 1155. παλῖρρους — δίκαι] Cf. Herc. 739. παλῖρρους πότμος. Iph. T. 1364.
 1172. νεοφόνους ἐν αἵμασι πεφυρμένοι] Leg. νεοφόνουσι αἵμασι —. Cf. Alc. 496. αἵμασιν πεφυρμένας. Aesch. Ag. 732.
 1173. βαίνουσιν ἐξ οἴκων πόδα] Cf. 94. οὐ βαίνω πόδα.

1182. διὰ πυρός ἔμολον] Cf. Andr. 487. διὰ πυρός ἦλθε.
 1187. πατὴρ δ' εἰσας φόνον δικαίως] Leg. πατὴρ δ' εἴσω —.
 1206. ἔων πέπλων] Leg. ἐκ τῶν (aut ἐξ ὧν) πέπλων.
 1210. δι' ὀδύνας ἔβας] Cf. Alc. 875. Phoen. 1561.
 1253. τροχηλατήσουσ'] Cf. Or. 36. Iph. T. 82. τροχηλάτου μανίας.
 1275. Cf. Or. 1646. κεκλήσεται δὲ σῆς φυγῆς ἐπώνυμον.
 1288. ἐμβαίνων ποδὶ] Cf. 490. προσβῆναι ποδί. Her. 169. εἰς
 ἄντιλον ἐμβήσει πόδα (ποδί?).

[HECUBA.]

5. κίνδυνος — πεσεῖν] Cf. Andr. 825. πόθῳ θανεῖν. Or. 118.
 φόβῳ προσελθεῖν.
 71. μελανοπτερύγων — δνειρων] Cf. 704. φάσμα μελανόπτερον.
 85. ἀλίσστος] Cf. 1479.
 106. ἀποκουφίζουσ'] Qu. ἐπικουφίζουσα. Cf. Or. 1341. ἀπο-
 κούφισον (ἐπικ.?).
 117. τύμβον — ἀγέραστον] Cf. Bacch. 1378. ἀγέραστον — ὄνομα.
 238. τοῦ χρόνου γὰρ οὐ φθονῶ] Cf. Bacch. 820. τοῦ χρόνου
 δέ σ' οὐ (δέ γ' οὐ?) φθονῶ. Herc. 333. οὐ φθονῶ πέπλων. 1309.
 λέκτρων φθονοῦσα Ζηνί.
 260. τὸ χρῆν] Scrib. τὸ χρεών. Cf. Herc. 828.
 295. τῶν δοκούντων] Cf. ad Tro. 609. τὰ — δοκοῦντα. Her.
 897. τῶν πάρος οὐ δοκούντων.
 334. λόγοι — μάτην ὠφθέντες] Cf. Med. 1404. μάτην ἔπος
 ἔρριπται.
 339. πρόσπιπτε — γόνυ] Cf. 737. Andr. 165. Iph. A. 900.
 Hel. 953.
 362. προσθεῖς δ' ἀνάγκην] Cf. Herc. 710. ἀνάγκην προστίθης.
 368. Αἰδῇ προστιθεῖς ἐμὸν δέμας] Cf. Iph. A. 540. πρὶν Αἰδῇ
 παῖδ' ἐμὸν προσθῶ. Andr. 1016. Suppl. 948.
 405. ἐλκῶσαι — χρεῶτα] Cf. Hipp. 1359. χροὸς ἐλκῶδους
 ἄπτεσθε.
 433. ἐκτέτηκα καρδίαν θρήνοις] Cf. Or. 858. ἐξετηκόμην γόοις.
 454. γύας λιπαίνειν] Cf. Bacch. 574. χώραν — λιπαίνειν.
 474. φλογμῶ] Cf. Suppl. 831. 1019. Hel. 1177.
 487. ξυγκεκλημένη πέπλοις] Qu. ξυγκεκρυμμένη —.
 524. ἔστησ' ἐπ' ἄκρον χώματος] Cf. Or. 116. σῆσ' ἐπ' ἄκρον
 χώματος.
 548 sq. μή τις ἄφηται χροὸς —] Cf. Iph. A. 1560.
 550. ὥς ἐλευθέρῳ θάνω] ὥς ἐλευθερῶ σ' ἐγώ Palmer. (Cf.
 Hipp. 1448.) Leg. ὥς ἐλευθέρως θάνω. Cf. Her. 559. ἀλλ' ἐλευ-
 θέρως θάνω. Fr. 245, 2. κατθανεῖν ἐλευθέρως. Or. 1170. ἐλευθέρως
 ψυχὴν ἀφήσω.

573. ἐκ χειρῶν] Cf. Aesch. Pers. 459. πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ χειρῶν | πέτροισιν ἡράσσοντο. Iph. T. 328.

580. λέγω] Qu. κλύω.

583. ἐπέξεσε —] Fort. ἐπέξουσ' ἐς —. Sed cf. ad Iph. T. 987.

588. διάδοχος κακῶν κακοῖς] Cf. Suppl. 71. ἀγῶν ὅδ' ἄλλος ἔρχεται γόων γόοις διάδοχος. Andr. 802. Soph. Phil. 867.

591. τὸ δ' αὖ λίαν παρείλες] Cf. Fr. 258. 2. τῷ γὰρ βιαίῳ — τὸ μαλθακὸν | εἰς ταῦτόν ἐλθὼν τοῦ λίαν παρείλετο. Iph. 25. μητρος με παρείλοντο.

602. κανόνι τοῦ καλοῦ μετρῶν] Cf. El. 52. Arist. Av. 1004. δρθῶ μετρήσω κανόνι προστιθείς.

619. ὦ σχήματ' οἴκων] Fort. ὦ σχῆμα μελάνθρων. Cf. Alc. 911. Soph. Phil. 952.

685. κατάρχομαι νόμον —] Cf. Or. 960. κατάρχομαι στεναγμόν. Hom. Od. 3, 445.

689. ἔτερα δ' ἄφ' ἐτέρων —] Cf. Or. 979. Hipp. 1108. Alc. 896.

714. θανμάτων πέρα] Cf. Iph. T. 839. 900. μύθων πέρα.

715. ποῦ δίκαι ξένων;] Qu. ποῦ θεῶν δίκαι (Nauck), aut ποῦ 'στὶν δίκαι;

716. ὦ κατάραι' ἀνδρῶν] Cf. Her. 567. ὦ τάλαινα παρθένων. Arist. Vesp. 397. Ran. 1049.

752. ἵκετεύω σε τῶνδε γονάτων] Leg. ἵκετεύω σε πρὸς σῶν (aut τῶν) γονάτων, | οἴκτειρον ἡμᾶς. Cf. Andr. 893. πρὸς σε τῶνδε γονάτων. Med. 852. μὴ, πρὸς γονάτων σε πάντες — ἵκετεύομεν. 324. μὴ πρὸς σε γονάτων —. Ph. 930. Hipp. 607. Iph. T. 1070. Tro. 1042. Hel. 1253. Vix omitti potest praepositio.

768. ὀρρωδῶν θανεῖν] Cf. Ion. 1564. θανεῖν σε δέσας.

794. πρῶτα τῶν ἐμῶν φίλων] Cf. ad Med. 912.

822. ἐπ' αἰσχροῖς] Cf. Andr. 1111. ἤκων ἐπ' αἰσχροῖς.

850. ἐγὼ σε — δι' οἴκτου — ἔχω] Cf. Suppl. 194. δι' οἴκτου λαβεῖν τύχας.

910. στεφάναν — πύργων] Cf. Tro. 779. πύργων — στεφάνας.

926. ἀτέρμονας ἀγῶας] Cf. Hel. 1472. τρόχῳ ἀτέρμονι δίσκου.

944. αἰνόπαριν] Cf. Aleman. 50.

1034. λείπεις βίον] Cf. Suppl. 703. Bacch. 62.

1040. πᾶ κέλσω;] Cf. 164. 1057. ποῖ δ' ἦσω (πᾶ κέλσω?);

1044. ἄρασσε, φείδου μηδὲν] Cf. Herc. 1400. ἔκμασσε, φείδου μηδὲν. et ad Hec. 387.

1065. πῶσσοι] Haec forma Ionica legitur etiam Bacch. 223. πῶσσοσαν. Utrobique Attica forma restituenda videtur.

1067. τυφλὸν — φέγγος] Cf. Phoen. 377. σκοτόν δεδορκώς. Bacch. 510. Soph. O. R. 419. βλέποντα — σκοτόν.

1076. βάκχαις Ἀιδον] Cf. Hipp. 550. Ἀἶδος — βάκχαι.

1079. πᾶ κάμνω —] Leg. πᾶ κέλσω —;

1089. Ἄρει κάτοχον] Cf. Bacch. 1124. ἐκ Βακχίου κατείχεται' Soph. Tr. 978. τὸν ὕπνω κάτοχον.

1104. πυρὸς φλογέας αὐγὰς] Cf. Tro. 1257. φλογέας δαλοῖσι χέρας διερέσσοντας. ὅσων αὐγὰς] Cf. Herc. 132. γοργῶπας ὀμμάτων αὐγὰς. Ion. 1075. Soph. Aj. 69.

1128. μαργῶσαν χέρα] Cf. Aesch. Fr. 258. μαργώσης γνάθον

1137. εὖ καὶ σοφῇ προμηθίᾳ] Cf. Phoen. 1465. εὖ δέ πως προμηθία.

1169. δμμάτων — κόρας] Cf. Phoen. 660. δεργμάτων κόραισι.

1211. τῷδ' — χάριν θέσθαι] Cf. El. 61. χάριτα τιθεμένη πόσει. et ad Bacch. 721.

1267. ὁ Θρηξὶ μάντις] Cf. Or. 363. ὁ ναντίλοισι μάντις. Phoen. 17.

1282. Cf. Hec. 1282. οὐχ ἔλξετ' αὐτὸν, δμῶες;

[HELENA.]

1. καλλιπάρθενοι ῥοαί] Cf. Iph. A. 1574. καλλιπαρθένου δέρης.

32. ἐξηνέμωσε] Cf. Andr. 938. ἐξηνεμώθην μωρία.

44. ἐν πτυχαῖσιν αἰθέρος] Cf. Or. 1631. ἐν αἰθέρος πτυχαῖς. 1636. Ph. 84.

85. ἀτὰρ τίς εἴ πόθεν; τίος μ' αὐδᾶν σε χρή; Herw. Nescio an praestet ἀτὰρ τίς εἴ; πόθεν τίος τ' αὐδᾶν σε χρή;

112. καρπίμους ἐτῶν κύκλους mss. καμπίμους Nauck. Weckl. Herw. Nil mutandum. Cf. El. 1153. δεκέτεσιν ἐν σποραῖσιν. Tro. 20. δεκασπόρῳ χρόνῳ. "Catull. 95, 1. 'Smyrna mei Cinnae nonam post denique messem | Quam coepta est nonamque edita post hiemem.'" (R. Ellis)

118. γε σ' recte L. G. σέ γ' l. vulg.

122. καὶ νοῦς ὄρω mss. ὥς νῦν σ' ὄρω Dobr. Weckl. εἶδον ὥς σὲ νῦν ὄρω Cobet. εἶδον οἷς καὶ νῦν σ' ὄρω Hart.

125. αἰαῖ· κακὸν γ' οἰωνόν εἰπας οἷς [f. ὥς] λέγεις conj. Weckl. "οἷς κακὸν λέγεις ('for those whom it affects') is a tentative remark: she wishes to learn more." (Ellis)

150. τῆς ἐκεῖ] τῆς ἐμῆς F. W. Schmidt prob. Herw. repugnat Ellis. Judicet lector.

172. τοῖς ἐμοῖσι σύνοχα] I. e. congrua. Cf. Bacch. 161. σύνοχα φοιτᾶσιν.

176. φόνια χάριτας] φόνι' ἀχάριτά θ' Elmsl.

177. ὑπὸ μέλαθρα νύχια] Offendit accusativus. Qu. ἀνά —.

178. νέκνυσι μελομένους Lobeck. Weckl. Herw. Recte me judice. Cf. Phoen. 1302. ἰαχάν — μελομέναν νεκροῖς. Codicum lectionem tuetur Ellis, coll. Phoen. 1295. νέκνυν δλόμενον. Suppl. 45. φθιμένων νεκύων.

185. ἄλυρον ἔλεγον] Cf. Iph. T. 146. ἀλύροις ἐλέγοις.

189. πέτρινα μύχαρα] Qu. πέτρινα μέλαθρα.
 195. δάκρυα δάκρυναι] Cf. 364. ἄχεά τ' ἄχεται, δάκρυα δάκρυν-
 σιν. Phoen. 1496. φόνω φόνος. Soph. El. 235. μὴ τίττειν σ' ἄταν
 ἄταις. O. R. 175.
 228. τὰν χαλκίοικον] Cf. 245. Tro. 1113. χαλκόπυλόν (χαλκό-
 δομόν?) τε θεάν.
 258. ἐκλοχεύεται] Cf. Ion. 1458. ἐκλοχεύει.
 283. πολιά παρθενεύεται] Qu. πολιός ἔστι παρθένος. Cf. Andr.
 348. χήραν πολión.
 291. μόνοις ἂν ἦν] μόνοιν. — Herw. Qu. μόνοισιν ἦν.
 293. ὑπολείπομαι] Suspectum.
 294. ὑπαλλαγὰς L. G. ἀπαλλαγὰς g. Quod praeferendum vi-
 detur.
 296. καὶ τὸ σῶμ' ἔστιν πικρόν] καὶ τὸ πλούσιον πικρόν auda-
 cter et parum probabiliter Weckl. καὶ τὸ βρῶμ' — T. B. Macaulay.
 Quae felix emendatio apprimè sensui convenit.
 309. ἔπη mss. σαφή Weckl.
 310. σαφή mss. ἄπο Weckl., coll. Andr. 321.
 345. χρόνιον mss. χρόνιον Herw. νύχιον Weckl.
 364. ἄχεά τ' ἄχεται —] Cf. ad 195. Iph. T. 197.
 379. ὄμματι λάβρω] σώματος ἄβροῦ conj. R. Ellis. Fortasse
 recte, sed de sententia parum liquet.
 380. ἄχεα] ἄχθεα Herm. Recte, opinor. λύπης] Leg. λύπας.
 382. χρυσοκέρατ' ἔλαφον] Cf. Herc. 375. χρυσοκάρανον δόρκαν.
 (δορκάδα?) ποικιλόντων.
 385. εὐτυχὴς τὰ πρόσθεν ὦν] Fort. εὐτυχὴς πάροιθεν ὦν.
 404. ἐπιδρομάς] Qu. ἐπιστροφάς. Cf. ad Iph. A. 1597.
 441. καλῶς λέγεις. | ἔξεστι —] Leg. κάλλως λέγειν | ἔξεστι
 Herw. prob. Ellis.
 442. λόγον mss. χόλον Heims. χόλον recte W. G. Clark. Cf.
 Arist. Ran. 700. τῆς ὀργῆς ἀνέντες.
 445. προσεῖλει mss. γρ. πρόσταγε in marg. g. προσίλλε Badham.
 πρόσσειε Matth. (Cf. Herc. 1218. προσείων χεῖρα.)
 448. οἶμαί γ' L. G. ὄμην temere corrigit Weckl.
 471. πῶς φῆς; τί τοῦτ' ἔλεξας;] Cf. 780. πῶς φῆς; τί ν' εἶπας
 μῦθον; Cycl. 210. τί φῶ; τί λέξω;
 486. σώζεται L. pr. G. σώζομαι Badham.
 507. κρύψας mss. κρύψων Badham. Weckl. Herw.
 513. σοφῶν δ' ἔπος] σοφῶν δέ του Dobr. Cobet. Recte
 proculdubio.
 515. τῆς νῦν παρούσης ξυμφορᾶς] Leg. ταῖς νῦν παρούσαις
 ξυμφοραῖς. Cf. ad Aesch. Cho. 711.
 518. μελαμπαῖς] μελαμβανῆς frustra Cobet. Cf. Carcin. 5, 3.
 μελαμπαῖς μυχοῦς. Arist. Ran. 1331. κελαινοφαῖς ὄφρα.
 530. ἐν φάει mss. ἐμφανῶς bene Jacobs. φησὶ δ' ἡλίον Nauck.

541. κρυπτεύομαι] Cf. Bacch. 888. κρυπτεύουσι.
 577. τὸ δὲ σαφές μ' ἀποστρέφει] τὸ δὲ σαφές γ' ἀπεστ' ἔτι
 Schmidt. Fortasse recte. Sensus postulat τὸ δὲ σαφές με λανθάνει.
 612. με χρῆν] μ' ἐχρῆν L. G. Quod recipiendum.
 613. πατέρ' ἐς οὐρανόν] πάλιν Nauck. Recte.
 620. μάτην] Leg. ἄδην.
 621. πόνους] Qu. πόνων. Cf. Ion. 975. πημάτων ἄδην ἔχω.
 Aesch. Ag. 1656. πημονῆς δ' ἄλκις γ' (leg. ἄδην) ἔχω.
 629. φασεσφόρω] Cf. Cycl. 462. Herc. 750. φασείμβροτοι.
 651. πολυέτη μολεῖν] Cf. Or. 473. πολυέτης σεσωσμένος. Andr.
 307. δεκέτις ἀλάληντο. Sic μυριέτης, πολυέτης, etc.
 661. πικρὰν ἐς ἀρχὰν L. G. πικρὰς ἐς ἀρχὰς marg. in L.
 Illud recte se habet.
 664. ἀπέπτυσσα μὲν λόγον] Cf. Iph. A. 874. ἀπέπτυσ', ὦ γε-
 ραιέ, μῦθον.
 700. προσόδοτε mss. Vera videtur Elmsleii correctio προσδοτέα.
 προσόδοτω τις ἡδονῆς parum probabiliter Weckl.
 740. οὗς ἐλπίζομεν frustra, opinor, tuetur R. Ellis.
 741. καὶ τήνδε πῶς mss. καὶ τήνδε πως Lud. Dind. Weckl.
 Qu. κἄν (κῆν) τήνδε πως. δυνάμεθ' Qu. δυνώμεθ'.
 751. πόλις ἀνηρπάσθη] Cf. Phoen. 1079. ἀνήρπασται πόλις.
 Rhés. 121. Ἀχαιοὺς — ἀναρπάσαι.
 765. ἐν ὀλίγῳ mss. ἐνὶ λόγῳ Pierson. Correctio, ut vide-
 tur, certa.
 772. κάλλιον εἰπας mss. καὶ πλείον' — Nauck. Qu. πολὺ
 πλείον' —.
 831. ἀχρωστα γόναι'] Cf. Phoen. 1619. γόναια μὴ χρωῖζειν.
 849. τὸν Θησέως τε παῖδα mss. τὸν Νηλέως τε παῖδα Musgr.
 τὸν Νηλέως τ' ἀπαῖδα Lenting. Both. Weckl.
 866. σεμνοῦ — αἰθέρος] Cf. Iph. T. 1177. σεμνὸν — αἰθέρα.
 905. ἄδικος (εἶ) τις ὦν R. Ellis.
 922. τὰ μὲν σε θεῖα] Leg. τὰ θεῖα μὲν σε. Vulgata tolerari nequit.
 923. τὰ τ' ὄντα καὶ μὴ, τὰ δὲ δίκαια μὴ εἰδέναι mss. τὰ τ'
 ὄντα καὶ μέλλοντα, τὰ δὲ δίκαια μὴ egregiam Herwerdeni emen-
 dationem merito recepit Wecklein. Scilicet glossema est εἰδέναι,
 quod in textum illatum corruptelam induxit.
 942. δοτις] Cf. El. 816. Thuc. VI. 4.
 1038. γε mss. τε recte R. Ellis. Cf. ad 1273.
 1050. ὄρνις] Malim οὄρνις. Postulatur enim articulus. λέγειν]
 Leg. λέγων.
 1060. κενοταφοῦντι' ἐμὸν δέμας] Cf. 1546. δν — κενοταφεῖ.
 1070. πλωτήρας] Nautas. Cf. Iph. T. 449.
 1080. ναυτικῶν ἐρειπίων] Leg. ναυτικ' ὄντι' ἐρείπια. Facilis
 corruptela fuit ναυτικόν — in ναυτικῶν, deinde ἐρειπίων pro ἐρεί-
 πια scribendum erat.

1085. ἦν γὰρ καὶ τι πλημμελές σε δρᾷ] Cf. Med. 306. μὴ τι πλημμελές πάθῃς.

1107. σὲ τὰν —] Cf. Herc. 1214. σὲ τὸν θάσσοντα — αὐδῶ. ἐναύλοις — δεινδροκόμοις] Cf. Fr. 740, 4. κατ' ἐναυλ' δρέων. Herc. 371. σύγχροτοί θ' Ὀμόλας ἐναυλοί.

1134. τέρας οὐ τέρας mss. γέρας οὐ γέρας Badham. Herw. Kirch. Weckl. improbat Ellis, bis τέρας de Helena praedicari admonens 254. 258. et coll. Andr. 103. Ἰλίῳ αἰπεινᾷ Πάρις οὐ γάμον ἀλλὰ τιν' ἔταν | ἡγάγετ' εὐναίαν εἰς θαλάμους Ἑλέναν.

1153. λόγχαισιν] Leg. μάχαισιν.

1174. λεληθέναι σκοποῦς] Cf. El. 546. σκοποῦς λαθῶν.

1225. ἐνθάδ' ὦν] 'Now that he is here.' (Ellis)

1227. ἐν εὐμαρεῖ] Cf. Iph. A. 969. Similiter ἐν εὐχερεῖ (Soph. Phil. 875.), ἐν εὐσεβεῖ (1227), ἐν ἀσφαλεῖ, etc.

1236. Cf. 1681. νείκη μεθήσω.

1247. ἐξορμίζομεν] ἐξορίζομεν Ellis. Jerram. Cf. Phoen. 853. ἐξωρμίσω (ἐξώρμισας?) σὸν πόδα.

1272. γενήσεται] Suspectum. σταλήσεται F. W. Schmidt, fortasse recte. δοθήσεται Naber.

1300. ἡμῶν τυγχάνων οἶων σε χρή] Cf. Or. 701. τύχοις ἂν αὐτοῦ ῥαδίως δσον (οἶου recte Cobet) θέλεις.

1324. Ἰδαιᾶν νυμφᾶν σκοπιᾶς] Cf. El. 447. νυμφαῖας σκοπιᾶς.

1334. ἀφλεκτοὶ πέλανοι] Cf. Ion. 706. καλλιφλογα πέλανον.

1347. τύμπανα — βυρσοτενῇ] Cf. Bacch. 124. βυρσοτόνον κύκλωμα.

1356. θυσίας οὐ σεβρίζουσα θεοῖς] Leg. θυσίαις — θεοῦς. Cf. El. 195. εὐχαῖσι θεοὺς σεβρίζουσα.

1358. νεβρῶν — στολίδες] Cf. Ph. 1754. νεβρίδα στολιδωσαμένα.

1381. κωπήρες — σκάφος] Cf. Cycl. 15. ἀμψήρες δόρυ.

1472. τροχῶ τέρομονι mss. τροχῶ ἀτέρμονι Burges. Wecklein. Recte, opinor. Cf. Hec. 926. ἀτέρμονας αὐγὰς.

1495. οἶδμα G. L. corr. (γρ. ἄρμα in marg. l.) οἶμα L. pr. Qu. μόλοιτε θαλάσσιον οἶδμα (Fr. 301, 2.), aut μόλοιτέ ποτ' ἐνάλιον οἶδμα.

1498. ἀέλλαισιν L. g. ἀέλαισιν G. Suspectum. Qu. αὐγαῖσιν, aut ὑπὸ ῥιπαῖσιν.

1515. τὰ κάκιστ' ἐν δόμοις] Leg. κάκιστα τὰν δόμοις.

1534. καθίστατο mss. Qu. καθίστατο, aut καθήπτετο, aut ἡρμόζετο, aut ἐνετίθετο. Requiritur certe imperfectum aliquid.

1535. ταρσόν] Cf. Iph. T. 1346. ταρσῶ κατήρει. λευκά θ'] Leg. λευκά θ'. εἰς ἐν ἦν] Hoc vix sincerum est. Sensus loci ἦρετο (EIPETO), ni fallor, requirit. Cf. Epicrat. III. 372. κυλί-κια (?) αἶρον τὰ μείζονα. Tentabam etiam ἴστατο.

1540. πηδάλιά τε] Leg. πηδάλια δὲ —.

1593. λωτίσματα] A λωτίζομαι (Aesch. Suppl. 965.). Compositum ἀπολωτίζειν occurrit Eur. Suppl. 964. Iph. A. 793.

1600. *δρῶθι δ' ἀνῆξαν*] Cf. Bacch. 693. *ἀνῆξαν δρῶθαί*. Rhes.
 792. *δρῶθς δ' ἀνῆσσω*.
 1681. *νείκη μεθήσω*] Cf. 1236. *μεθήμῃ* (*μεθήκα* Cobet.) *νεῖκος*.

[HERACLIDAE]

2. *τοῖς πέλας πέφυκ'*] Cf. Alc. 685. *σαντῶ — ἐφυς*.
 33. Cf. 346.
 60. *λεύσιμος — δίκη*] Cf. Or. 614. *λεύσιμον δοῦναι δίκην*.
 Bacch. 356. *ὥς ἂν λευσίμου δίκης τυχῶν | θάνη*.
 168. *πόδα*] Qu. *ποδί*. Cf. El. 1288. *Ἰσθμίας γῆς αὐχέν' ἐμβαί-
 νων ποδί*. 173. *ὄν μέσῳ — χρόνος*] Cf. Phoen. 588.
 184. Cf. Ion. 1285. *τί δ' ἐστὶ — ἐν μέσῳ*;
 185. *οὐδέν ἐσθ'*] Leg. *οὐ μέτεσθ'*.
 186. *δοκῆσαν*] Cf. Suppl. 129.
 258. *πλείω*] Leg. *μείζω*. Cf. 933.
 289. *Ἄρης δ Μυκηναίων*] Cf. 276. *Ἄρεος Ἀργείου αἰχμήν*.
 Iph. A. 236. *δ Μυρμιδόνων Ἄρης*.
 295. *παρὰ μικρόν*] Sic *παρ' ὀλίγον* Iph. T. 871.
 303. *κακῶν ἐς τοῦσχατον πεσόντες*] Cf. Or. 447. *ἦκεις ξυμ-
 φορᾶς πρὸς (ἐς?) τοῦσχατον*.
 322. *ὑψηλὸν ἀρῶ*] Cf. Suppl. 555. *ὑψηλὸν αἶρει (νιν)*. Sic
μέγαν τινὰ αἶρειν.
 374. *ἃ δοκεῖς κυρήσεις*] Cf. Phoen. 490. *ἃ μὴ κυρήσας*. Hec. 698.
 376. *ἱτέα κατάχαλκος*] Cf. Tro. 1193. *χαλκόνωτον ἱτέαν*.
 379. *τὰν εὖ χαρίτων ἔχουσαν πόλιν*] Cf. ad Hipp. 462. *κάστ'
 ἔχοντας εὖ φρενῶν*.
 385. *εὐτυχὴς τὰ πρὸς θεῶν*] *εὐτυχὴς τὰ πρόσθεν ὧν* Tyrwhitt.
 Dind. Cf. Iph. T. 560. *τὰ πρὸς θεῶν εὐτυχεῖ*.
 398. *μέντοι πάντ' recte P*.
 403. *ἄλλως*] Cf. Herc. 412. Herod. I. 77. 80. 119. Xen. Cyr.
 I. 2. 15.
 417. *ἐμὴν*] *ἐμοῦ recte Elmsl.* Cf. Or. 28.
 460. *αἰδοῦς — ἂν τύχοι*] Cf. Herc. 301.
 479. *πρεσβεύειν γένους*] 'To be the eldest of the family' vertit
 Palmer, in *ταχθεῖσα* fortasse merito offendens.
 494. Cf. Phoen. 161. *δρῶ μὲν οὐ σαφῶς, δρῶ δέ πως*.
 498. *ἐν τῷδε κεῦχόμεσθα* mss. *ἐν τῷδε κἀχόμεσθα* Elmsl.,
 coll. Thuc. I. 25. *ἐν ἀπόρῳ ἔχοντο θέσθαι τὸ παρόν*.
 502. *θνήσκειν ἐτοίμη*] Cf. Phoen. 969. *θνήσκειν ἔτοιμος*. Med.
 612. *λέγ', ὥς ἔτοιμος ἀφθόνῳ δοῦναι χερσί. σφαγῇ*] *σφαγεῖ* Palmer.
 Herw. Recte.
 519. *κακούς*] Leg. *κακοῖς*. Cf. Her. 331. *τοῖς ἀμηχάνοις προσ-
 ωφελεῖν*. Suppl. 327. *νεκροῖσι — προσωφελήσων*. Alc. 42. *τοῖσδε
 γ' οἴκοις ἐκδίκως προσωφελεῖν*.

567. ὃ τάλαινα παρθένων] Cf. Hec. 716. ὃ κατάραι' ἀνδρῶν. Arist. Vesp. 397. Ran. 1049.

632. οἷα δὴ γ' ἐμοῦ παρουσία] Fort. οἷα δὴ 'στ' —. Sed cf. Suppl. 162. δ δὴ γε πολλοὺς ὤλεσεν.

646. τί χρῆμ' αὐτῆς —;] Cf. Cycl. 669. τί χρῆμ' αὐτεῖς; Arist. Lys. 717. τί Ζῆν' αὐτεῖς (trag.);

648. ἀσθενῆς — ἐμὴ δώμη] Cf. Or. 68. ἐπ' ἀσθενοῦς | ῥώμη; (δοπῆς?) δχοῦμεθα.

661. χώρᾳ τῇδε προσβαλὼν πόδα] Cf. Rhes. 721. ἐπὶ γὰρ Φρυγῶν ποδὸς ἔχνος βάλλουσ' ἐπὶ σοί. Fr. 998. ἡπειρον εἰς ἄπειρον ἐκβάλλον (ἐμβάλλον?) πόδα. et ad El. 96.

662. ποῦ νῦν ἄπεισι] παῖς — conj. Elmsl. σοῦ — V. D. in Quart. Journ. IX. 360.

663. τί χρῆμα κῆσαι —;] Cf. 709. 646.

664. στρατὸν καθίζει] Cf. Phoen. 1188. καθεῖσεν — στρατόν. Thuc. IV. 90. καθίσας τὸν στρατὸν.

671. λαιὸν ἔστηκεν κέρας] Cf. Suppl. 657. δεξιὸν τεταγμένους κέρας.

709. τί χρῆμα μέλλεις —;] Cf. 646. 663.

739. εἰ δὴ ποδ' ἤξομέν γε] Cf. El. 263. εἰ δὴ ποδ' ἤξεις γ'.

764. ἔκτορας] Cf. ad 364. Aesch. Suppl. 653. Ζηνὸς ἔκτορας ἀγνοῦ.

802. Cf. 168. εἰς ἄντλον ἐμβήσει πόδα. Tro. 455. ποῖ πόδ' ἐμβαίνειν με χρῆ; Iph. T. 647. εἰς πάτραν διτι ποτ' (πόδ' Elmsl.) ἐπεμβάσει. Soph. Fr. 611. δχοις Ἀκεσταιοῖσιν ἐμβεβῶς πόδα.

821. ἀφίεσαν] Nonnihil suspectum.

822. οὐριον φόνον] Cf. Herc. 95. οὐριος δρόμος ἐκ κακῶν.

840. οὐκ ἀρήξει' αἰσχύνην πόλει;] Cf. Med. 1272. Or. 624.

847. πῶλοις ἐπείχε] Cf. Bacch. 1131. Hom. Od. 22, 75. ἐπὶ δ' αὐτῷ πάντες ἔχωμεν | ἀθρόοι.

855. λυγαῖω νέφει] Cf. Soph. Fr. 471. λυγαίου νέφους. Eur. Iph. T. 110. νυκτὸς — λυγαίας.

894. εὐχαρις Ἀφροδίτα] Cf. Med. 632. θεὸς εὐχαρις.

897. τῶν — οὐ δοκούντων] Cf. Hec. 295. τῶν δοκούντων. Tro. 609. τὰ δὲ δοκοῦντ' ἀπώλεσαν (οἱ θεοί).

913. πυρὸς — δαισθεῖς] Cf. Tro. 825. πυρὶ δαίεται.

932. πολυπόνῳ σὺν ἀσπίδι] Cf. Aesch. Pers. 320. πολύποτον δόρυ | νωμῶν. Iph. A. 771. δοριπόνους (f. πολυπόνους) ἀσπίσι.

941. ὃ μῖσος] Cf. Soph. Phil. 991. Ant. 760. ἄγετε τὸ μῖσος. εἰλλέ σ' ἢ Δίκη] Cf. Soph. El. 528. ἡ γὰρ Δίκη νιν εἰλεν. O. C. 1026. καί σ' εἰλε θηρῶνδ' ἢ Δίκη.

949. κατήγαγες] κάτωθε γῆς aut γαίας κάτω Ellis.

961. οὐκ ἔστ' ἀνυστόν] Leg. οὐκ ἔστιν δοιον. Cf. Iph. T. 1045. θιγεῖν γὰρ δοιον ἔστ' ἐμοὶ μόνῃ.

972. οὐκ ἔστι τοῦτον ὅστις ἂν κατακτάνοι] Quidni οὐκ ἔστιν ὅστις τοῦτον —? Similis versus est Aesch. Cho. 172. οὐκ ἔστιν ὅστις πλὴν ἐνὸς κείραιτό νιν.

973. καὶ τί φημι κἄν μεῖναι τινά C. καίτοι φημι κἄμ' εἶναι τινά Tyrwh. Elmsl.

985. δειλίαν ὀφλεῖν τινά] Cf. Herc. 1348. μὴ δειλίαν ὀφλω τιν'.

1024. ἀπιστήσω] Suspectum.

[HERCULES FURENS.]

15. Κυκλωπέαν πόλιν] Cf. El. 1153. Tro. 1087. Soph. Fr. 207.

40. ὥς φόνῳ σβέσῃ φόνον] Cf. Or. 510. φόνῳ φόνον λύσει. Suppl. 614.

43. μήτρωσιν ἐκπράξωσιν] Cf. 1079. δάμαρτι — ἐκπράξων.

52. Leg. ἀστρώτῳ (ν) πέδῳ —. Cf. Fr. 368. ἐν ἀστρώτῳ πέδῳ εὐδουσι. Tro. 494. κἄν πέδῳ κοίτας ἔχειν.

82. γαίης δρι' ἂν ἐκβαῖμεν] Cf. Bacch. 1044. ἐξέβημεν Ἀσω-
ποῦ ῥοάς. Plat. Resp. V. 461 B. δταν — τοῦ γεννᾶν ἐκβῶσι τὴν
ἡλικίαν.

100. κλέπτουσα μύθοις] Cf. Phoen. 992. κλέψας λόγοισιν.

103. Cf. Fr. 275, 3. κοῦθεῖς διὰ τέλους εὐδαιμονεῖ.

148. ἐκβαλὼν κόμπους] Cf. Tro. 1048. ὦ πολλὰ κόμπους ἐκ-
βαλὼν φίλον στόμα.

164. ταχεῖαν ἄλοκα] Leg. βαθεῖαν —. Cf. ad Rhes. 796.

231. γήρᾳ δὲ τρομερὰ γνῖα] Cf. Phoen. 303. γήρᾳ τρομερὰν
ἔλκω ποδὸς βάσιν.

238. πεπύργωσαι λόγοις] Cf. Rhes. 122. Or. 1568.

302. ἐσῆλθέ μ'] Cf. Iph. T. 1340.

304. περιβαλεῖν σωτηρίαν] Cf. Herod. I. 129. Μήδων τέφρ
περιβαλεῖν τοῦτο τὸ ἀγαθόν.

315. διώσει τὰς τύχας] Cf. Andr. 870. οὐχ ὧδε κῆδος σὸν
διώσεται πόσις.

362. ἐπινοτίσας] I. e. ἐπισκεπάσας. Cf. Rhes. 208. λύκειον
ἀμφὶ νῶτα θήσομεν δοράν.

371. σύγχορτοι —] Cf. Andr. 17. σύγχορτα ναῖω πεδία. Fr. 179.
ἐνανλοι] Cf. Hel. 1113. ἐνανύλοις ὑπὸ δειδροκόμοις. Qu. σύνανλοι.

376. δόρκαν] Leg. δορκάδα. Cf. Bacch. 698.

384. κάθαιμα σῖτα] Cf. Iph. T. 1374. κάθαιμα — τραύματα.

385. χαρμοναῖσιν ἀνδροβρωσί] Cf. ad Bacch. 139.

409. Μαιῶτιν —] Cf. Arist. Nub. 273. Μαιῶτιν λίμνην.

459. ἐπίχαρμα] Cf. Phoen. 1555. οὐκ ἐπ' ὀνείδεσιν οὐδ' ἐπι-
χάρμασιν — λέγω.

468. ἔγκληρα] Cf. Hipp. 1011. ἔγκληρον εὐνὴν προσλαβόν.
Iph. T. 682.

526. κρᾶτας ἐξεστεμμένοι] Cf. Phoen. 1149. κρᾶτας αἱματούμενοι.

641. βλεφάρων] Annon βλεφάρω?
 683. χέλυσ ἐπιπτόνου] Cf. Alc. 446. ἐπιπτόνον — χέλυ. Iph.
 T. 1128. ἐπιπτόνου λύρας.
 689. τὸν Λατοῦς — γόνον εἰλίσσουσαι] I. e. choreis celebrantes. Cf. Iph. A. 1480. ἐλίσσει' — Ἄρτεμιν.
 690. εἰλίσσουσαι] I. e. χορεύουσαι. Cf. Iph. A. 1480.
 710. ἀνάγκην ἡμῖν προστίθης] Cf. Fr. 524, 2. τὸ φῶς ἀνάγκην προστίθῃσι σωφρονεῖν.
 729. γενήσεται] λελήγεται probabiliter Elmsl. Qu. ἐνδύσεται.
 739. παλίστρους πότμος] Cf. El. 1154. παλίστρους — δίκαι. Iph.
 T. 1364. κλύσαν παλίστρους.
 779. ἀνομία χάριν διδούς] Cf. Soph. O. C. 855. δρογῇ χάριν δοῖς.
 821. ἀπότροπος] Producta secunda syllaba. Cf. ad Phoen.
 586. τῶνδ' ἀπότροποι κακῶν.
 858. μαρτυρόμεσθα] Qu. μαρτύρομαι δή.
 878. μανιάσιν λύσσαις] Cf. 227. νόσος μανιάς. Or. 326. λύσας μανιάδος. 270. μανιάσιν λυσήμασι. Soph. Fr. 855, 4. λύσσα μανιάς.
 892. βοτρυῶν — χεύμασι] Cf. Cycl. 496. βοτρυῶν — πηγαῖς.
 945. φοίνικι κανόνι] Cf. Hel. 181. φοίνικας — πέπλους. Tro. 815.
 946. συντριαινῶσω πόλιν] Cf. Plat. com. II. 621. ταῦτα πάντα συντριαινῶν ἀπολέσω (ἐξολῶ?).
 959. πορπαμάτων] Cf. El. 820. Rhes. 442.
 980. ὀρθοστάτας] Cf. Ion. 1134. ὀρθοστάταις.
 984. ἄλλω δ' ἐπέσχε τόξα] Cf. Pind. Ol. 2, 160. ἔπεχε τῶν σκοπῶ τόξον.
 1023. τέκνα τρίγωνα] Cf. Ion. 496. κόραι τρίγονοι.
 1027. τὸν Ἄϊδα χορὸν] Cf. Suppl. 75. χορὸν τὸν Ἄϊδας σέβει.
 1035. ἀμμάτων] Cf. Bacch. 696. ἀμμάτων σύνδεσμι' ἐλέλντο.
 1041. πικρὰν διώκων ἤλυσιν] Cf. Phoen. 858. πυκνήν — βαίνων ἤλυσιν. Hec. 66.
 1043. ὑπνω παρειμένον] Cf. Cycl. 591. ὑπνω παρειμένος.
 1063. τοξήρει ψαλμῶ τοξεύσας] Cf. Bacch. 783. τόξων χερσὶ ψάλλουσι νευράς. Ion. 173. ψαλμοὶ — τόξων. Rhes. 33. Fr. 501, 2.
 1097. ἦμαι] ἦμην requirit Ellis.
 1159. σκότος] Leg. σκότον.
 1199. ὄμμα καὶ φιλίαν ὁμόφυλον Elmsl. ad Med. 836.
 1218. προσείων χεῖρα] Cf. Hel. 445. προσείει (προσεῖλει mss.) χεῖρα.
 1254. οὐκ ἂν σ' ἀνάσχοιθ' —] Cf. Hel. 1045. οὐκ ἂν σ' ἀνάσχοι' —.
 1267. ἐπεισέφρησε —] Cf. El. 1033. λέκτροις τ' ἐπεισέφρησε.
 Alc. 1056. καὶ πῶς ἐπεισφρῶ τήνδε τῷ κείνης λέχει;
 1268. ἡ τοῦ Διὸς σύλλεκτρος] Cf. 1. τὸν Διὸς σύλλεκτρον.
 1292. ᾧ δ' αἶε κακῶς ἔστ' —] Cf. Iph. T. 1118 sq. Hel. 417.

1324. χέρας σὰς ἀγνίσας μιάσματος] Cf. Iph. T. 705. ἀγνισθεὶς φόνου.

1337. χρεῖος φίλων] Cf. 51. πάντων δὲ χρεῖοι.

1351. ἐγκαρτερήσω θάνατον] Cf. Andr. 262. ἐγκαρτερεῖς δὴ θάνατον; Plut. Ag. 31. ἐγκαρτέρει τὰς ἀπειλὰς —.

1352. χάριν τε μυρίαν δώρων ἔχω] Cf. Alc. 544. σοι μυρίαν ἔξω χάριν. Bacch. 1352.

1355. ἀπ' ὀμμάτων ἔσταξα πηγὰς] Cf. ad Hipp. 525. Ἔρω, δὲ ἀπ' ὀμμάτων (δ κατ' ὀμμάτων male vulg.) στάξεις πόθον. Bacch. 620.

1373. διαντιλοῦσ' — οἰκουρίας] Cf. Andr. 1217. διαντλήσω πόρους.

[HIPPOLYTUS.]

3. τερμόνων τ' Ἀτλαντικῶν] Cf. Herc. 234. Ἀτλαντικῶν — ὄρων.

54. ὀπισθοπόους κῶμος] Cf. 1179. ὀπισθοπούς — ὀμνήγους.

68. εὐπατέρειαν αὐλάν] Cf. Eur. Hel. 168. ἀγρότειραν αὐλάν.

77. λειμῶν' ἡρινόν] Cf. Suppl. 448. λειμῶνος ἡρινόυ.

83. Cf. El. 882. δέξαι κόμης σῆς βοστρούχων ἀνάδημα.

87. τέλος δὲ κάμψαιμ' — βίον] Cf. El. 956. τέλος κάμψη βίον. Hel. 1685. όταν δὲ κάμψης καὶ τελευτήσης βίον.

196. δι' — οὐκ ἀπόδειξιν] Sic Bacch. 1288. ὥς ἐν οὐ καιρεῶ πάρει.

199. λέλυμαι μελέων σύνδεσμα] Cf. Bacch. 696. ὀμμάτων σύνδεσμ' ἐλέλυτο.

201. ἐπίκρανον] Cf. Iph. T. 51.

221. ἐπίλογχον ἔχουσ' ἐν χειρὶ βέλος] Cf. Herc. 1002. Παλλὰς κραδαίνουσ' ἔγχος ἐπίλογχον χερσὶ.

229. ἱπποκρόταν] Cf. Hel. 207. ἱπποκρότα — δάπεδα.

238. παρακόπτει φρένας] Cf. Bacch. 33. μανίαις — παρὰκοποι φρενῶν. Aesch. Ag. 48. φρενῶν κεκομμένος. Eum. 329. παρακοπὰ — φρενοδαλῆς.

273. ἐς ταῦτόν ἦκεις —] Cf. Hec. 748. Or. 1274.

275. τριταίαν — ἡμέραν] Leg. τρίτην τήνδ' —.

294. γυναικες αἶδε —] Cf. Iph. A. 1478. πλόκαμος ὁδε καταστέφειν. Andr. 411.

318. ἐπακτοῦ πημονῆς] Cf. Phoen. 343. ἐπακτόν όταν.

322. ἐξαίρει θανεῖν] Cf. Alc. 346. οὐτ' ἂν φρέν' ἐξαίροιμι πρὸς Αἴβυν λακεῖν | αὐλόν.

336. σὸς γὰρ οὐντεῦθεν λόγος] Cf. Suppl. 109. τῶνδε μῦθος οὐντεῦθεν. Aesch. Eum. 582.

346. οὐ μάντις εἰμὶ —] Cf. Hec. 743.

362. αἶες — ἀνήκουστα] Cf. Andr. 1084. Soph. El. 1408. ἤκουσ' ἀνήκουστα.

363. πάθεα μέλεα θρεομένας] Fort. πάθεα μεγάλα —. Cf. Phoen. 1341. μεγάλα μοι θροεῖς πάθεα. Med. 51. θρεομένη σαντῇ κακά. Aesch. Sept. 78. θρέομαι φοβερά μεγάλ' ἄχῃ. Ag. 1137. τὸ γὰρ ἐμὸν θροῶ πάθος. Sed Aesch. Suppl. 111. πάθεα μέλεια θρεομένα.

392. ἐσκόπουν ὅπως — ἐνέγκαιμ'] Cf. Tro. 1018.

436. Cf. Snppl. 1083. γνῶμαισιν ὑστέραισιν (l. γνῶμαιαι δευτέραισιν) ἐξορθούμεθα.

443. ἦν πολλὴ ῥυῆ] Cf. Or. 1200. ἦν πολὺς παρῆ (f. ῥυῆ). Dem. 272, 20. θρασυνομένων καὶ πολλῶ ῥέοντι καθ' ὁμῶν.

462. κάρτ' ἔχοντας εὖ φρενῶν] Cf. Her. 379. τὰν εὖ χαρίων ἔχουσαν πόλιν. et ad Arist. Lys. 1125.

499. μεθήσεις — λόγους] Cf. 1202. ἤχῳ — μεθήκε. Herod. VI. 29. Περσίδα γλώσσαν μετείς.

525. δς multi libri (ex glossemate sec. Dind.).

548. οἰκῶν ζεύξας' ἀπο] Cf. Phoen. 328. ἀποζυγείας δόμων. Aesch. Cho. 676. ἐς Ἄργος ὥσπερ δεῦρ' ἀπεζύγην πόδας (μολεῖν?).

550. Ἄιδος — βάκχαν] Cf. Hec. 1076. βάκχαις Ἄιδον.

563. μέλισσα δ' οἷα τις πεπόταται] Leg. μέλισσα δ' οἷα τις πεπόταται.

578. πομπίμα φάτις] Leg. πόμπιμος φάτις. Cf. Hec. 1290. πνοὰς πομπίμους. Hel. 1079. Phoen. 1711. πομπίμαν (?) ἔχων ἐμέ.

598. πῶς οὖν; τί δράσεις;] Eadem verba Hec. 876.

646. δάκη θηρῶν] Cf. Cycl. 325. θήρειον θάκος.

652. λέκτρων — συναλλαγᾶς] Cf. Andr. 1245. Ἐλένῃ ξυναλλαχθεῖσαν εὐναίοις γάμοις. Soph. Aj. 493. εὐνῆς τε τῆς σῆς, ἧ ξυνηλλάχθης ἐμοί.

661. σὺν πατρὸς μολῶν ποδί] Cf. Or. 1217. παρθένου δέχον πόδα. Herc. 336. Hec. 977.

701. πρὸς τὰς τύχας γὰρ —] Cf. Hel. 321. Aesch. Pr. 1000. τόλμησον — πρὸς τὰς παρούσας πημονὰς δρθῶς φρονεῖν.

718. Cf. El. 639. πρὸς τὸ πῖπτον αὐτὸς ἐννόει. Iph. A. 1343.

769. κρεμαστὸν ἄψεται ἀμφὶ βρόχον λευκᾷ καθαυρόζουσα δείρα. Cf. Or. 1035. βρόχους ἄπτειν κρεμαστούς.

778. οὐκέτ' ἔστι δῆ] Cf. Hec. 683. οὐκέτ' εἰμὶ δῆ. Hel. 1194. Soph. El. 677. Arist. Eq. 1243.

798. νέοι θανόντες] Hoc de una Phaedra dictum.

825. τίνα —;] Cf. Iph. T. 1321. πῶς σε μεῖζον (ποῖον ὀνομάσας τύχῃ; σ'?) ὀνομάσας τύχῃ;

898. λυπρὸν ἀντλήσει βίον] Cf. Aesch. Prom. 375. ἐγὼ δὲ τὴν παροῦσαν ἀντλήσω τύχην.

1011. ἔγκληρον —] Cf. Iph. T. 682. Herc. 468.

1039. εὐοργησία] Schol. πρᾶσις. Cf. Bacch. 641.

1104. λύπας παραιρεῖ] Cf. Hec. 591. τὸ — λίαν παρεῖλε. Her. 591. Fr. 258.

1105. Mire κεύθων et λείπων de se dicit femina. Cf. ad Alc. 634.
1108. ἄλλα γὰρ ἄλλοθεν ἀμείβεται] Cf. Or. 979. ἕτερα δ' ἕτερος ἀμείβεται πῆματα. Alc. 896. Hec. 684.
1166. ἀρμάτων ὄχος] Cf. Phoen. 1206. ἀρμάτων ὄχους. Suppl. 662. ἀρμάτων ὀχήματα. Iph. T. 370.
1168. πόντον κρέοντα] Cf. El. 1262. πόντον κρέοντος.
1172. Δίκης — δόπιτρον] Cf. Aesch. Ch. 61. ῥοπή δ' ἐπισκοπεῖ Δίκας τοὺς μὲν ἐν φάει, etc.
1189. αὐταῖσιν ἀρβύλαισιν] Cf. Bacch. 1134. αὐταῖς ἀρβύλαις.
1194. ἐπήγε κέντρον — πῶλοις] Qu. ἐπεῖχε —.
1201. ἡχῶ] Qu. ἡχή. βαρὺν βρόμον μεθήκε] Cf. Phoen. 182. βαρύβρομοι βρονταί.
1207. οὐρανῷ στηρίζον] Cf. Bacch. 972. 1082. πρὸς οὐρανὸν — ἐστήριξε φῶς σεμνοῦ πυρός. Hom. Il. 4, 443.
1230. μαργῶσαι φρένας] Cf. Soph. Fr. 762, 2. μαργότης φρενῶν.
1237. δεσμὸν δυσεξήγηστον] Cf. Hom. Od. 16, 111. ἀνγνύστω ἐπὶ ἔργῳ.
1247. τέρας ταύρου] Cf. Or. 998. ἀρνός — τέρας.
1248. λεπαίας — χθονός] Cf. Iph. T. 324. λεπαίας — νάπας. Her. 395.
1285. αὐδῶ recte unus ms. αὐδᾶ plerique. Cf. Or. 1664. Φοῖβός σ' ὁ Λητοῦς παῖς δδ' ἐγγὺς ὦν καλῶ. et ad Or. 1220. Hel. 1167. Arist. Ach. 406.
1320. ἐν τ' ἐκείνῳ — κακός] Cf. Or. 754. ἐν γυναιξὶ δ' ἄλκιμος.
1324. ἀφήκας] ἐφήκας al. Recte. Cf. Phoen. 5. ὡς δυστυχῇ Θήβαισι — ἀκτὶν' ἐφήκας. Herc. 196. οἰστοὺς ἀφεις (l. ἐφεις) ἄλλοις. Med. 634. μήποτ' ἐπ' ἐμοὶ τόξων ἐφείης (ἀφείης?) οἰστόν. Phoen. 876. ἐκ δ' ἔπνευσ' αὐτοῖς ἀράς.
1359. χρὸς ἐλκῶδους] Cf. Hec. 405. ἐλκῶσαι γέροντα χρῶτα.
1404. καὶ τρίτην ξυνάρορον] Cf. Or. 1535. σύγγονόν τ' ἐμὴν Πυλάδην (τρίτον Elmsl.) τε τὸν τάδε ξυνδρῶντά μοι.
1426. κόμας κερουῖνται] Cf. Tro. 1183. πλόκαμον κερουῖμαι. Phoen. 322. ἐμάν γε λευκόχροα — κείρομαι — κόμαν.
1429. ἀνώνυμος πεσών] Cf. Tro. 1319. πεσεῖσθ' ἀνώνυμοι.
1444. κατ' ὅσων κυχάνει μ' ἤδη σκότος] Qu. κατ' ὅσων κίδναται μου δὴ —.

[ION.]

7. Cf. Hel. 14. Soph. El. 1498.
12. Παλλάδος — δχθῶ] Acropolin dicit. Cf. Herc. 1178. ἐλαιοφόρον δχθον.
19. ἀντίπηγος] Cf. 40. κύτος εἰλικτὸν ἀντίπηγος. 1338. 1380. 1391.

27. κίσσινον βάκτρον] Cf. Bacch. 363. ἔπου μοι κισσίνου βάκτρον μέτα. 25. θύρσον — κίσσινον βέλος.

82. τεθρίππων] Qu. τέθριππα. Cf. Arist. Nub. 1080. ἐς τὸν Δί' ἐπανενεγκεῖν.

156. χοίμπτειν θριγκοῖς] Cf. Andr. 530. γούνασι δεσπότοι χοίμπτων.

157. χρυσήρεις οἶκους] χρυσήρεις τοίχους Badham. Cf. Iph. T. 129. χρυσήρεις θριγκούς.

173. ψαλμοί — τόξων] Cf. Herc. 1064. τοξήρει ψαλμῶ τοξέσας. Bacch. 783. Rhes. 33. Fr. 501, 2.

215. πυρὶ καταιθαλοῖ] Cf. Tro. 60. πυρὶ κατηθαλωμένης. Suppl. 640.

218. ὁ Βακχεύς] Cf. Bacch. 145. ὁ Βακχεύς.

246. ὄμμα σὸν δακρυροοεῖ] Cf. Alc. 826. ὄμμ' ἰδὼν δακρυροοῦν.

262. γενναίων τ' ἄπο —] Cf. 693. ἄλλων τραφεῖς ἀφ' αἱμάτων.

274. σκόπελον — πέτρας] Cf. 714. πέτρας ἔχουσαι σκόπειον.

288. οὐδέν· ξύνοιδ' ἄντροισιν Tyrwhitt. οὐδέν· ξύνοιδεν ἄντρον G. Schmid. (οἶδεν est in P.)

308. ὥς σου τὴν τεκοῦσαν] Qu. ὥς σε —. Cf. Alc. 167. αὐτῶν (αὐτοὺς?) ἢ τεκοῦσα.

315. ἅπαν θεοῦ] Leg. ἀπανταχοῦ.

371. τὸν θεμυστεύοντά σοι] Cf. Bacch. 79. ὄργια Κυβέλης θεμυστεύον.

452. τὰν ὠδίων λοχιῶν ἀνελείθυιαν] Cf. Bacch. 88. ἐν ὠδίων λοχίαις (λοχιῶν?) ἀνάγκαισι. Qu. ἀνελείθυιον.

498. συρίγγων — ἰαχᾶς] Cf. Iph. A. 1038. συρίγγων — ἰαχᾶν.

515. ὥς δ' ἐπ' ἐξόδοιαν ὄντος —] Latet corruptela. Qu. ὥς δ' ἐπ' ἐξόδῳ τινὸς δὴ —, aut ὥς δ' ἐπ' ἐξόδῳ τινὸς τῶνδ' ἐξακούομεν πυλῶν | δοῦπον. De locutione ὥς ἐπ' ἐξόδῳ cf. Soph. Tr. 532. κατ' οἶκον θροεῖ — ὥς ἐπ' ἐξόδῳ. El. 1322.

520. σ' ἔμηνε] Hic tantum apud nostrum legitur activa forma huius verbi.

550. φανάς] Cf. Rhes. 943. μυστηρίων τῶν ἀπορρήτων φανάς ἔδειξεν.

572. τοῦτο καὶ μ' ἔχει πόθος] Cf. ad Bacch. 1288.

594. καὶ οὐδένων] Leg. καὶ μηδένων. Cf. Iph. A. 371. τοὺς οὐδένας (μηδένους?). Soph. Aj. 1114. τοὺς μηδένας.

635. οὐδέ μ' ἐξέπληξ' ὁδοῦ] Cf. Or. 549. ὃ μ' ἐκπλήσσει λέγειν (λόγου?). Aesch. Pr. 136. 368.

663. μοι — ἔχρος συνῆψας] Cf. 792. τῷ συνῆψ' ἔχρος ποδός;

676. πενθίμους ἀλαλαγὰς στεναγμάτων?] Cf. Phoen. 335. ἀλαλαγαῖσι στεναγμάτων.

692. ἔχει δόλον τύχαν θ' ὁ παῖς] ἔχει δόμων τύχαν ὁ παῖς Nauck. ἄγει δόμῳ τύχαν ὁ παῖς F. W. Schmidt.

701. δόμους] δόμον Kock. Ver. p. 199. Qu. δόμων.
 702. τύχης codd. τύχας Heath. λέχος Kock l. l.
 713. νέος νέων] γενεθλίων F. W. Schmidt.
 714. πέτρας ἔχουσαι σκόπελον] Cf. 274. σκόπελον ἤμαξαν πέ-
 τρας. Hor. Carm. III. 27. 61. 'Sive te rupes et acuta leto | saxa
 delectant.'
 741. ἐκφύλασσε] Leg. εὖ φύλασσε'.
 743. χθονός] Qu. ποδός.
 792. τῷ συνῆψ' ἔχνος ποδός;] Cf. 663. μοι — ἔχνος συνῆψας.
 796. ἀμπταῖν] Qu. ἀμπταίμαν.
 805. προθύσων — γενέθλια] Cf. 653. θῦσαι — σου — γενέθλια.
 875. ῥάων ἔσομαι] Cf. Herc. 1407. ῥάων ἔσει. Theop. com.
 II. 813. ταῦτ' ἦν ποιῆς, ῥάων ἔσει τὴν οὐσίαν. Philippiid. IV. 472.
 920. φοίνικα παρ' ἀβροκόμαν] Cf. Iph. T. 1099. φοίνικά θ'
 ἀβροκόμαν.
 964. σοὶ δ' —] Cf. Cycl. 411. εἰσῆλθέ μοί τι θεῖον. Sed Or.
 1324. ἀλλά με φόβος τις εἰσελήλυθ'.
 1000. δν — ἔξανῆκε γῇ] Cf. Phoen. 674. ἔνθεν ἔξανῆκε γᾶ
 πάνοπλον δνιν.
 1006. καθάψας —] Cf. Rhes. 202. σκευῇ πρεπόντως σῶμ'
 ἔμὸν καθάψομαι. et ad Bacch. 176. σώματος] Vitiosum hoc
 videtur.
 1048. εἰνοδία —] Cf. Hel. 570. νυκτίφαντον πρόπολον ἐνοδίας.
 1073. εὐπατριδᾶν — οἰκων] Cf. Hipp. 68. εὐπατέρειαν αὐλάν.
 1096. δοιδά — ἔω] Cf. ad Iph. A. 1470. ἔω — εὐφημία.
 El. 879. ἔω — βοά. Soph. Tr. 207. ἔω κλαγγά.
 1103. πρὸς δ' Ἀφροδίταν —] I. q. Ἀφροδίτα —. Cf. Hec.
 1211. τῷδ' — χάριν θέσθαι. Bacch. 721. χάριν τ' ἄνακτι θῶμεν
 (l. θῶμεθ'). El. 61. τιθεμένη χάριν πόσει.
 1104. πρὸς δ' Ἀφροδίταν ἄλλαν θέμενος χάριν] I. q. Ἀφρο-
 δίτη —. Cf. El. 61. τιθεμένη χάριν πόσει. Hec. 1211. Bacch. 720.
 1109. προθυμία ποδῶν] Cf. Phoen. 1430. προθυμία ποδός.
 1169. εὐόχθου βορᾶς] Qu. εὐόγκου βορᾶς. Cf. Bacchyl. Fr.
 33, 2. ἀγαθῶν δαίτας εὐόχθους (εὐόγκους?).
 1199. πώματος κεχρημέναι] Cf. ad Cycl. 88. βορᾶς κεχρημένους.
 1207. φοινικοσκελεῖς χηλᾶς] Cf. Phoen. 42. χηλαῖς — ἐξεφοί-
 νισσον.
 1218. πυθόχρηστος] Cf. Aesch. Cho. 940. ὁ πυθόχρηστος (πυ-
 θοχρήστας male mss.) φηγάς.
 1229. θανάτου παρατροπά] Cf. Andr. 526. μόρον παρατρο-
 πον μέλος.
 1259. τοῖς ἀποκτεῖναι σε —] Cf. Herc. 1161. τῷδε προστρό-
 παιον αἷμα προσβαλῶν.
 1260. οἰστέον δὲ τὴν τύχην] Cf. Or. 769. οἰστέον τάδε.

1269. ἐσθλοῦ δ' ἔκκυρσα δαίμονος] Cf. Iph. A. 1035. ἐσθλῶν κυρήσεις (αὐτῶν).

1280. οὐ βωμὸν ἔπιτηξεν θεοῦ] Leg. ἐς βωμὸν —. Cf. Andr. 754. εἰς ἐρημίαν ὁδοῦ | πτήξαντες. Suppl. 269. πόλις δὲ πρὸς πόλιν ἔπιτηξε. Cycl. 407.

1308. ὑφέξεις ζημίαν] Qu. ὑφέξεις τὴν δίκην. Cf. Or. 1649. δίκην ὑπόσχεος αἵματος μητροκτόνου. Hec. 1253. Andr. 358. El. 698. Cycl. 695. Soph. O. R. 552.

1400. Μακρὰς πετρηρεφεῖς] Cf. Cycl. 82. ἄντρα — πετρηρεφῆ. Aesch. Pr. 300. πετρηρεφῆ | αὐτόκτιν' ἄντρα.

1466. γηγενέτας] Cf. Phoen. 128. γίγαντι γηγενέτα.

1495. θοῖναμα] Cf. Or. 812. οὐκρότατα θοινάματα.

1516. ἐν φαειναῖς ἡλίου περιπτυχαῖς] Cf. Ph. 84. φαεινὰς οὐρανοῦ πτυχάς. Andr. 1087. φαεινὰς ἡλίου διεξόδους. Hel. 44.

1522. περικαλύψαι — σκοτόν] Cf. ad Herc. 642.

1549. οἰκῶν θυοδόκων] Cf. Ion. 511. θυοδόκων ἀνακτόρων.

1604. ἀναψυχῆς πόνων] Cf. Suppl. 615. κακῶν ἀναψυχάς. Hel. 1094. ἀνάψυξον πόνων. Fr. 135, 3. πόνων ἀναψυκτῆρα.

1607. σοὺς λόγους ἐνδεξόμεσθα] Cf. Andr. 1238. σὺ δ' ἐνδέχου (f. σὺ δ' αὖ δέχου).

1619. ὦ Διὸς —] Cf. Iph. T. 126. Iph. A. 1570.

[IPHIGENIA IN AULIDE.]

41. οὐδενὸς ἐνδεῖς] Cf. Tro. 792. τίνος ἐνδέομεν;

95. Cf. Soph. Phil. 205. ἐτύμα φθογγά.

98. Cf. Adesp. 348. ἐάν τι δέλτος ἐν πτυχαῖς πόντου πάθη. 506, 2. οὐ Διὸς δέλτου πτυχαῖς | γράφειν τιν' αὐτά.

123. παιδὸς δαίσομεν ὕμεναίους] Cf. 707. ἔδαισαν Πηλείως γάμους.

219. χρυσοδαιδάλτους] Leg. χρυσοδαιδάλοις.

707. ἔδαισαν Πηλείως γάμους] Cf. 123. παιδὸς δαίσομεν ὕμεναίους.

847. δεινά; μνηστεύω —] De correpta vocali ante μν cf. ad 68. θυγατρὶ μνηστήρων.

917. τὸ τίπτειν φέρει φίλτρον μέγα] Cf. Fr. 103. δεινὸν τι τέκνων φίλτρον ἐνῆκεν θεὸς ἀνθρώποις.

971. φόνου — αἵματος] Cf. El. 92. αἶμα μηλείου φόνου.

1038. συρίγγων — ἰαχᾶν] Cf. Ion. 498. συρίγγων — ἰαχᾶς.

1051. ἄφυσσε] Cf. Med. 838. ἀφυσσαμέναν. Hom. Il. 1, 598. νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων. Od. 9, 9. 165. 23, 305. Hesiod. Op. 611.

1371. αἰνέσαι προθυμίας] Cf. Ph. 1683. αἰνῶ — σε τῆς προθυμίας.

1404. τὸ τῆς τύχης δὲ καὶ τὸ τῆς θεοῦ νοσεῖ] Cf. Ph. 1203. καλῶς τὰ τῶν θεῶν καὶ τὰ τῆς τύχης ἔχει.

1468. ἐπενφημήσατ'] Cf. Iph. T. 1403. ἐπηνυφήμησαν — παιᾶνα.

[IPHIGENIA IN TAURIDE.]

5. τῆς Τυνδαρείας θυγατρὸς] Cf. Or. 374. τῆς Τυνδαρείας παιδός.

27. μεταρσία ληφθεῖς] Cf. Aesch. Ag. 235. φράσεν δ' ἀδός τις πατὴρ δίκαν χιμαίρας ὑπερθε βωμοῦ — λαβεῖν ἀέροδην, εἴθε.

31. ἀνάσσει βαρβάροις] Cf. Or. 1690. ναῦταις μεδέουσα θαλάσσης. 50. στυλός] Cf. 57.

52. κόμας ξανθὰς καθεῖναι] Cf. Bacch. 695. καθεῖσαν — κόμας. et ad Arist. Thesm. 841.

57. στυλοὶ γὰρ οἰκῶν παῖδες εἰσιν ἄρσενες] Cf. 50.

76. ἐγκυκλοῦντ' ὀφθαλμόν] Leg. εὖ κυκλοῦντ' —.

79. διαδοχαῖς] Annon μεταδρομαῖς?

82. τροχλάτου μανίας] Cf. El. 1253. δειναὶ Κῆρες — τροχηλάτῃσιν ἐμμανῇ πλανώμενον.

110. νυκτὸς δμμα λυγαίας] Cf. Phoen. 543. νυκτὸς τ' ἀφεργὰς βλέφαρον. Soph. Aj. 672. νυκτὸς αἰανῆς (αἰανῆς L. qu. αἰανούς) κύκλος. Aesch. Pers. 426. κελαινῆς νυκτὸς δμμα.

140. ἀλύροις ἐλέγοις] Cf. Hel. 185. ἄλυρον ἔλεγον.

144. θρήνοις ἔγκειμαι] Cf. Andr. 91. ἐγκείμεσθ' — θρήνοισι. Soph. Phil. 1318. ὅσοι — ἔγκεινται βλάβαις.

175. ἀπενάσθην] Cf. Med. 166. ὦν ἀπενάσθην αἰσχυρῶς.

192. δινενοῦσαις ἔπιοισιν] Cf. Aesch. Sept. 444. ἔπιους — δινεῖ.

206. ξύντεινονσιν] Cf. El. 112. ξύντειν', ὦρα (ὦ τάν?), ποδὸς δρμάν. Bacch. 871.

209. πρωτόγονον θάλος] Cf. 1067. Hec. 458. ἐνθα πρωτόγονός τε φοῖνιξ —.

255. ἐναλίᾳ δρόσῳ] Cf. 1192. θαλασσίᾳ δρόσῳ. Hel. 1400. Aesch. Eum. 904. ποντίας δρόσον.

308. στάζων ἀφρῶ γένειον] Cf. Andr. 532. δακρύοις κόρας στάζω. Ion. 876.

333. ἐς δὲ γῆν γόνυ — καθεῖσαν] Cf. Hec. 561. καθεῖσα πρὸς γαῖαν γόνυ.

367. αὐλεῖται — μέλαθρον] Cf. Hel. 1433. πᾶσαν δὲ χορὴ | γαῖαν βοᾷσθαι.

427. Cf. 274. Andr. 1267. πεντήκοντα Νηρηῶν κορᾶν. Tro. 2. Aesch. Fr. 174. δέσποινα πεντήκοντα Νηρηῶν χοροῦ. Arist. Ach. 883.

512. θυγατρὸς — ἐκπρᾶξαι φόνον] Cf. Or. 416. μητρὸς ἐκπρᾶξαι φόνον.

529. τοῦδ' ἐπαυρέσθαι] Cf. Hel. 469. ἥς ἐπηνυρόμην.

560. τὰ πρὸς θεῶν εὐτυχεῖ] Cf. ad Her. 385. εὐτυχῆς τὰ πρὸς θεῶν.

566. κακῆς γυναικὸς χάριν ἄχαριν ἀπώλετο] Cf. Phoen. 1757. χάριν ἀχάριτον ἐς θεοὺς διδοῦσα.

609. ὦ λῆμ' ἄριστον] Cf. Iph. A. 1422. Soph. O. C. 960.

643. ξανίσι — αἱμακταῖς] Cf. Iph. A. 1515. ξανίσιν αἱματορ-
ρύτοις.

648. ἐς πάτραν ὅτι ποί' ἐπεμβάσεν] Fort. ἐς πάτρας ὅτι πέδον
ἐμβάσει. Cf. ad Her. 802. ποί'] πόδ' Elmsl.

705. ἀγνισθεὶς φόνου] Cf. Herc. 1324. χέρας σὰς ἀγνίσας
μιάσματος.

725. παρεντρεπίζετε] Cf. Cycl. 594. παρεντρέπυσται δ' οὐδὲν
ἄλλο πλὴν —.

742. καὶ τὴ νὰς εἰσβήσω σκάφος] Qu. καὶ σκάφος νεὼς εἰσ-
βήσομαι. Cf. ad Cycl. 467.

750. ἐκλιπὼν τὸν ὄρκον] Cf. Suppl. 1194. ὄρκον ἐκλιπόντες.

790. τὸν ὄρκον ἐμπεδώσομεν] Cf. 758. ὄρκον εἶναι — ἐμπεδον.

837. εὐτυχῶν ἐμοῦ τύχαι] Qu. εὐτυχοῦς' ἐγώ.

907. μὴ 'κβάντας τύχης] Cf. Herc. 203. μὴ 'κ τύχης ὠρ-
μισμένους.

919. σαφὴς φίλος] Cf. Herc. 55. σαφεῖς φίλους.

938. δρᾶσαι recte Elmsl. Cf. ad Ion. 1348.

974. βίον ἀπορρήξω] Qu. πνεῦμ' (gl. βίον) —. Cf. Or. 864.
πνεῦμ' ἀπορρήξαι με δεῖ. Tro. 751. πνεῦμ' ἀπορρήξας σέθεν.

1016. νόστον ἐλπίζω λαβεῖν] Cf. Or. 779. ἐλπίς — σωθῆναι.
Alc. 147. ἐλπίς — σώσασθαι βίον.

1019. ἥ δὲ βούλησις πάρα] ἥδε βούλευσις πάρα Markl. εἰ δὲ
βουλεύσεις δρα αὐτ' ἥ δὲ βούλησις τί δρα; F. W. Schmidt.

1082. Αὐλίδος κατὰ πτυχάς] Cf. 9. ἐν πτυχαῖσιν Αὐλίδος.

1089. πετρίνας — δειράδας] Cf. Phoen. 206. πετρίνας δειρά-
δος. Ion. 714.

1092. Cf. Phoen. 1506. δυσζύνετον ζυνετὸν μέλος ἔγνω.

1099. φοίνικά θ' ἄβροκόμαν] Cf. Ion. 920. φοίνικα παρ'
ἄβροκόμαν.

1115. παῖδ' — λατρεύω] Cf. El. 130. πόλιν — λατρεύεις.

1133. βήσει] An πλεύσει? ῥοθίοις πλάταις] Cf. 407.

1321. πῶς σε μεῖζον] Qu. ποῖον ὄνομά σ' —; Cf. Hipp. 825.

1350. κοντοῖς] Cf. Alc. 254. ἔχων χέρ' ἐπὶ κοντῶ.

1368. πυγμαῖ] Cf. Cycl. 534.

1387. Parum placet correctio ῥόθιά τ' ἐκλευκαίνετε. Simplex
λευκαίνειν legitur etiam Cycl. 17. Iph. A. 157. Oppian. Hal. 156.
κώπησι δ' ὑπ' εὐκήλοισι θάλασσαν | ἀτρέμα λευκαίνουσι.

1403. ἐπηφυήμησαν — παιᾶνα] Cf. Iph. A. 1468. ἐπευφημή-
σαι' — παιᾶνα.

1430. σκόλοπι πήξωμεν δέμας] Cf. El. 898. πήξας' ἔρεισον
σκόλοπι.

1457. θεάν] Qu. αἰεί.

[MEDEA.]

5. ἀνδρῶν ἀριστέων recte Pors. Cf. Iph. A. 28. ἀνδρὸς ἀριστέως. Soph. Aj. 1304. δέρος] Cf. 480. Bacch. 833. νεβροῦ σικτὸν δέρος. 34. ἀπολείπεσθαι χθονός] Cf. Or. 216. τῶν πρὶν ἀπολειφθεὶς φρενῶν.

57. μ' ὑπῆλθε] Qu. μούσῃλθε (μοι ἐσῃλθε). Cf. Iph. A. 491.

63. μὴ φθόνει φράσαι] Cf. 312. τὸ σὸν γὰρ οὐ φθονῶ καλῶς ἔχειν. Aesch. Sept. 480. μηδέ μοι φθόνει λόγων (λέγειν?).

83. ὄλοιτο μὲν μή —] Cf. Soph. Tr. 383. ὄλοιτο μή τι πάντες οἱ κακοὶ etc.

92. ταυρουμένην] Cf. 188. ἀποταυροῦται δμωσίν.

106. ἀρχῆς] Qu. ἀρ' ἔστ' (aut ἦν).

107. νέφος οἰμωγῆς] Cf. Herc. 1140. στεναγμῶν — νέφος.

143. παραθαλπομένα] An παραθελγομένα? Cf. Aesch. Ag. 74. δογὰς ἀτενεῖς παραθέλει.

150. ἀπλήστου κοίτας] Cf. Andr. 218. ἀπλησίαν λέχους.

160. ὦ μεγάλα Θέμυ καὶ πότνι' Ἄρτεμυ] Quum Zηνὸς hic mentionem factam esse constet ex sequentibus nutricis verbis κλύεθ' οἷα λέγει ἀπαυροῦσθαι Θέμυν εὐκταίαν Ζῆνά θ', δς —, vix dubitari potest quin corrigendum sit ὦ Ζεῦ καὶ (aut ὦ Ζηνός) Θέμυ —. Cf. 208. τὸν Ζηνὸς Θέμυν. Vide scholiastam. Facilis corruptela erat. Sana sunt verba πότνιά τ' Ἄρτεμυ. Cf. Hipp. 61. Locum sic refinxerit Munro, ὦ μεγάλα Θέμυ — Ἄρτεμυ | (καὶ Ζεῦ βασιλεῦ), λεύσσεθ' ἃ πάσχω;

163. εἰδοίμ'] Praestat, opinor, ἐπίδοιμ'. Cf. ad Arist. Ach. 1156.

169. Θέμυν εὐκταίαν] Cf. Aesch. Sept. 722. πατρὸς εὐκταίαν Ἐρινύν.

208. τὰν Ζηνὸς Θέμυν] Sub. κόρην aut θυγατέρα. Cf. 764. ὦ Ζεῦ Δίκη τε Ζηνός.

212. ἀπέραντον] ἀπεράντον probabiliter Milton. Nisi potius ἄλμυροῦ pro ἄλμυρὸν reponendum est. Cf. Hipp. 1273. ἄλμυρὸν ἐπὶ πόντον. Tro. 1. ἄλμυρὸν βάθος πόντου. 438. 76. Bacch. 7.

215. οἶδα — ὀμμάτων ἀπο] Cf. Aesch. Ag. 988. πένθομαι δ' ἀπ' ὀμμάτων νόστον.

218. δύσκειαν ἐκτήσαντο —] 'Have earned an ill repute and (a name for) indolence.' (Munro) Cf. Ion. 600. γέλωτ' ἐν αὐτοῖς μωρίαν τε λήγωμαι.

219. δίκη γὰρ οὐκ ἔνεστ' ἐν ὀφθαλμοῖς κροτῶν] Cf. Arist. Vesp. 447. οὐδ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν αἰδῶς —.

258. μεθορμίσασθαι — συμφορᾶς] Cf. Med. 443. μεθορμίσασθαι μόχθων. Alc. 798. τοῦ νῦν σκνυθρωποῦ — μεθορμει σε.

278. ἐξιάσι — κάλων] Cf. Herc. 837. φόνιον ἐξίει κάλων.

295. ἀρτίφρων] Cf. Tro. 417. ἀρτίας ἔχεις φρένας.

306. μή τι πλημμελὲς πάθῃς] Cf. Hel. 1085. ἦν γὰρ τι πλημμελὲς σε δοῦν.

316. φρενῶν ἔσω] Cf. Soph. Phil. 1325.

331. ὅπως ἂν —] Cf. Tro. 1052.

334. οὐ πόνων κεχρημέθα] Cf. Iph. A. 382. τοῦ κέχρησαι; Cycl. 88. βορᾶς κεχρημένους. Ion. 1199. πάματος κεχρημέναι. Suppl. 457. ἡμεῖς δὲ δὴ τί τῆσδε γῆς κεχρημένος;

360. σωτήρα κακῶν] Cf. Or. 779. σωθῆναι κακῶν.

381. ἐν τί μοι πρόσαντες] Cf. Or. 790. κείνῳ μοι μόνον πρόσαντες. 305. Iph. T. 1012.

393. τόλμης εἰμι πρὸς τὸ καρτερόν] Cf. Andr. 683. ἔβησαν εἰς τάνδρεϊον. Her. 562.

402. ἔρπ' εἰς τὸ δεινόν] Cf. Hec. 516. πρὸς τὸ δεινὸν ἤλθεν. Bacch. 484. Thuc. III. 45.

413. θεῶν — πίστιν] Cf. Hipp. 1037. πίστιν — θεῶν.

436. τὰς ἀνάνδρου κοίτας — λέκτρον] Iæg. τὰς ἀνάνδρους κοίτας — λέκτρων. Cf. Alc. 925. λέκτρων κοίτας.

443. μεθορμίσασθαι μόχθων] Cf. Med. 258. μεθορμίσασθαι — συμφορᾶς. Alc. 801.

453. πᾶν κέρδος ἡγοῦ ζημιουμένην φυγῇ] Cf. Her. 959. Thuc. VIII. 66.

479. ζεύγλαισι] Cf. Hel. 1552. πηδάλια ζεύγλαισι παρακαθίτω.

487. πάντα δ' ἐξέϊλον φόβον] Cf. Phoen. 991. πατρὸς ἐξέϊλον φόβον.

497. κεχρῶμεθα] Cf. Phoen. 1625. γόνата μὴ χρῶζεν ἐμά. Hel. 837. ὥς οὐκ ἄχρωστα γόνατ' ἐμῶν ἔξει χερῶν.

521. φίλοισι συμβάλωσ' ἔριν] Cf. Iph. A. 830. γυναιξὶ συμβάλλειν λόγους. Soph. Aj. 1323. συμβαλεῖν ἔπει κακά.

523. ναὸς] νηὸς al. Cf. Hec. 1263. Iph. T. 1137. Tro. 681. 686.

548. ἐν τῷδε δείξω — γεγώς] Cf. Or. 802. ποῦ γὰρ ὦν δείξω φίλος —; Iph. A. 406.

550. ἔχ' ἥσυχος] Cf. Hipp. 1313. Iph. A. 1133. Sic Or. 126. ἄφοβος ἔχε. Suppl. 305. εἶχον ἡσύχως (ἥσυχος Elmsl.).

566. ἐμοί τε λύει] Cf. Alc. 628. λύειν βροτοῖσιν.

612. ἔτοιμος — δοῦναι] Cf. Phoen. 969. θνήσκειν ἔτοιμος. Her. 502. ἐγὼ — θνήσκειν ἔτοιμη.

633. ἐφείης] Qu. ἀφείης. Cf. ad Her. 393.

649. ἀμέραν τάνδ' ἐξανύσασα] Cf. Or. 1685. ἄστρων πόλιν ἐξανύσας. Bacch. 1103.

670. δεῦρ' αἶε —] Cf. Adesp. 183. οὗτος μὲν οὖν μοι δεῦρ' αἶε τείνει λόγος. Eur. Fr. 363. εἰς μὲν λόγος μοι δεῦρ' αἶε περαίνεται.

682. ὥς τί δὴ χρῆζων —;] Cf. Ion. 537. ὥς τί δὴ φερέμε; Or. 796. Rhes. 99. Soph. O. R. 1174.

686. σοφὸς γὰρ ἀνὴρ καὶ τρίβων τὰ τοιάδε] Cf. Rhes. 625. τρίβων γὰρ εἰ τὰ κομπᾶ καὶ νοεῖν σοφός. Plerumque τρίβων cum

genitivo construitur, ut in Bacch. 716. *τρέβων λόγων*. Cycl. 518. τοῦ βακχίου τοῦτου τρέβων εἰμί. El. 1127.

733. τί σοι τὸ δυσχερές;] Cf. Phoen. 393. τί φυγάσιν τὸ δυσχερές;

735. ὀρκίοισι — ζυγαῖς] Cf. ad Suppl. 1229. 220. Soph. Phil. 1025. κλοπῇ τε κἀνάγκῃ ζυγαῖς.

738. φίλος] Sc. αὐτοῖς. Leg. κἀπικηρυκεύμασιν.

739. οὐκ ἂν πίδιοιο] δκνῶν — F. Leo. τάχ' ἂν — Jacobs. Wyttenb. κείνων — Schoemann. Qu. αὐτῶν —, aut τάχ' ἂν —.

760. ἐπίνοιαν — κατέχων] Cf. Phoen. 408. τίν' ἐπίνοιαν ἐσχεδεις;

764. ὦ Ζεῦ Δίκη τε Ζηνὸς] Sub. γένεθλον. Sic 208. τὰν Ζηνὸς Θέμιν.

787. κόσμον ἀμφιθεις χροῖ] Cf. Hec. 432. ἀμφιθεις κάρα πέπλους (ita enim legendum). Ion. 1433. στέφανον ἐλαίας ἀμφέθηκά σοι. El. 512. et Iph. A. 1531.

800. ἐξελίμπανον] Cf. El. 909.

830. βαίνοντες ἀβρώς] Cf. 1164. ἀβρόν (ἀβρώς?) βαίνουσα παλλεύκω ποδί. Tro. 821. ἀβρόν βαίνων.

837. ἀφυσσαμέναν] Cf. ad Iph. A. 1051. Qu. ἀφυσσαμέναν. Cf. ad Arist. Nub. 272.

892. παριέμεσθα] Anglice, I allow this. Cf. Soph. O. C. 1616. εἰ δὲ μὴ δοκῶ φρονῶν λέγειν, | οὐκ ἂν παρελμην οἶσι μὴ δοκῶ φρονεῖν. V. Ruhnck. ad Tim. p. 207.

906. κάμοι κατ' ὅσων] Leg. κάμοι γ' ἀπ' ὅσων. Cf. ad Hipp. 525.

909. ὀργὰς — ποιεῖσθαι] Cf. Or. 1630. ὀργὴν Μενέλεω ποιούμενος.

916. τῆσδε γῆς — τὰ πρῶτα] Cf. Hec. 794. πρῶτα τῶν ἐμῶν φίλων. Bacch. 275. Arist. Ran. 421.

920. ἥβης τέλος μολόντας] Cf. Alc. 413. γήρως ἔβας τέλος. Arist. Av. 705. πρὸς τέρμασιν ὄρας (f. ἥβης).

938. ἀπαίρομεν] Cf. El. 974. Arist. Lys. 539. ἀπαίρετ' — ἀπὸ τῶν καλπίδων.

946. ἐυλλήψομαι — πόνου] Cf. Iph. A. 160. ἐύλλαβε μόχθων.

985. νυμφοκομήσει] Cf. Iph. A. 1087. νυμφοκόμω.

986. τοῖον εἰς ἔρκος πεσεῖται] Cf. Bacch. 611. ἐς σκοτεινὰς δρκάνας πεσοῦμενος.

1012. κατηφῆς ὄμμα] Leg. κατηφές ὄμμα. Cf. Her. 633. τί χρῆμα κείαται καὶ κατηφές ὄμμα' ἔχεις; Or. 879. τὸν μὲν κατηφῆ.

1026 sq. πρὶν λέκτρα —] Cf. Phoen. 344. ἐγὼ δ' οὔτε σοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς νόμιμον ἐν γάμοις, etc. Iph. A. 732. λιποῦσα παῖδας; τίς δ' ἀνασχήσει φλόγα;

1029. φρονεῖς μὲν δρθά —] Cf. Iph. A. 332. πλάγια — φρονεῖς. Andr. 450. ἐλικτὰ — φρονοῦντες. Arist. Av. 1214. ὑγιαίνεις μὲν;

1031. στερεράς —] Cf. Iph. T. 206. λοχίαν στερεράν παιδείαν.

1051. Cf. Alc. 832. ἀλλὰ σοῦ, τὸ μὴ φράσαι etc.
 1129. φρονεῖς δευθρά;] Cf. Iph. A. 332. πλάγια — φρονεῖς.
 Andr. 450. ἐλκιδά — φρονοῦντες.
 1150. δευθὰς ἀφῆρει] Cf. 455. δευθὰς ἀφῆρουν.
 1164. ἀβρὸν βαίνουσα] Qu. ἀβρῶς βαίνουσα. Cf. 830. βαίνοντες ἀβρῶς. Tro. 821. ἀβρὰ βαίνων.
 1181. ἀνέλικων] ἀνελθὼν Munro, coll. Aesch. Agam. 345. κάμψαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν. Leg. ἂν ἔλκων. Cf. Soph. Phil. 291. ἐκπλέθρον δρόμου] Cf. Eur. El. 883. ἐκπλεθρον δραμῶν ἀγῶν'.
 1182. ἀνθήπτετο] Leg. ἂν ἤψατο.
 1183. ἀναύδου — ὀμματος] Sic nos dicimus a speaking eye μύσαντος ὀμματος] μύσαντος ὀμματα Greg. Theolog. Prava lectio. Cf. Soph. Ant. 421. ἡμεῖς μύσαντες εἶχομεν (l. εἶδομεν) θεῖαν νόσον. Fr. 706, 1. μύω τε καὶ δέδορκα.
 1228. εὐδαίμων ἀνὴρ] Leg. — ἀεί. Cf. Iph. A. 161. Herc. 103.
 1271. πᾶ φύγω μητρὸς χέρας;] Cf. Hipp. 877. πᾶ φύγω βάρος κακῶν;
 1275. ἀρῆξαι φόνον — τέκνοις] Cf. Her. 840. οὐκ ἀρῆξαι αἰσχύνην πόλει; Or. 624. τῷδ' ἀμύνειν φόνον.
 1284. μανῆσαν ἐκ θεῶν] Cf. Hipp. 141. ἐνθεος — ἐκ Πανός.
 1288. Cf. Fr. 676, 2. κνεφάλλου δ' οὐχ ὑπερτείνεις πόδα.
 1290. τί δῆτ' οὖν γένοιτ' ἂν —;] Leg. τί δῆτ' ἂν —; Particulae δῆτ' οὖν nusquam, opinor, hoc ordine consociantur, sed semper οὖν δῆτα. Cf. ad Arist. Nub. 423.
 1320. λέγ', εἴ τι βούλει] Cf. Suppl. 567. Soph. Tr. 416. λέγ', εἴ τι χορήξεις.
 1333. τὸν σὸν δ' ἀλάστορ' εἰς ξμ' ἔσκηψαν θεοί] Cf. Aesch. Eum. 800. μηδὲ τῇδε γῇ (leg. μηδ' ἐς τήνδε γῇ) | βαρὺν κόντον σκῆψητε.
 1404. μάτην ἔπος ἔρριπται] Cf. Hec. 334. λόγοι — μάτην διφθόεντες.

[ORESTES.]

25. Schol. ἐχρήσθη ἐν Πυθίᾳ ἐρωτῶν (l. ἐρωτῶντι) πῶς τιμωρήσαιο.
 34. ἀγρία συντακεῖς νόσῳ] Cf. El. 240. λύπαις συντέτηκας. Suppl. 1106. ἀσιταῖς — συντακεῖς. Iph. A. 398. Or. 283. Med. 689.
 36. τροχηλατεῖ] Cf. El. 1253. δειναὶ κῆρες — τροχηλατήσουσ' ἐμμανῇ πλανώμενον. Iph. T. 82. τροχηλάτου μανίας.
 40. πυρὶ καθήγνισται] Leg. πυρὶ καθήγισται. Cf. Suppl. 1211. ἔν' αὐτῶν σώμαθ' ἡγνίσθη (l. ἡγίσθη) πυρὶ. et ad Soph. Ant. 1068.
 42. Cf. Hel. 1383. λουτροῖς χροά | ἔδωκα. 868. κέλευθον — δὸς καθαροῖω φλογί. Hec. 945. αἰνόπαριν κατάρα διδοῦσα.
 47. μήτε] μηδὲ recte Elmsl.

51. ἐπ' αὐχένος βαλεῖν] Qu. ἐπ' αὐχέν' ἐμβαλεῖν. At cf. 303.
 68. ἀσθενοῦς δώμης] Cf. Her. 648. ἀσθενῆς — ἐμὴ δώμη.
 116. σιάσ' ἐπ' ἄκρου χώματος] Cf. Hec. 524. ἔστησ' ἐπ' ἄκρου
 χώματος.
 118. φόβῳ προσελθεῖν] Cf. Hec. 6. κίνδυνος — πεσεῖν.
 128. ἀπέθριψεν τρίχας] Cf. Hel. 1188. κόμας — ἀπέθριψας.
 136. ἡσυχῶ ποδί] Cf. Bacch. 647. ὑπόθες ἡσυχον πόδα.
 175. ὑπνοδότειρα] Cf. δλβοδότειρα Bacch. 419.
 191. ἐξέθυσ'] Cf. ad Cycl. 371. Soph. El. 572.
 208. δρᾶ — μὴ —] Cf. ad Hel. 119.
 227. νόσος μανιάς] Cf. 326. λύσσας μανιάδος. 270. μανιάσιν
 λυσήμασι. Herc. 878. μανιάσιν λύσσαις. Soph. Fr. 855, 4. ἔστιν δὲ
 λύσσα μανιάς, ἔστι δ' ἵμερος.
 260. αἱ κυνώπιδες γοργῶνες — θεαί] Cf. El. 1252.
 261. ἱερταί] Cf. Iph. T. 34. Bacch. 1114.
 270. μανιάσιν λυσήμασι] Cf. 326. λύσσας μανιάδος. Herc. 878.
 μανιάσιν λύσσαις. Soph. Fr. 855, 4. λύσσα μανιάς. et praeterea Hel.
 1301. δρομάδι κώλῳ.
 293. ἐκπλήσειν κακά] Cf. 463. Hel. 735. πολλὰ — μοχθήματ'
 ἐξέπλησα. Herod. V. 4. ὀλοφύρονται ὅσα μιν δεῖ ἀναπλήσαι κακά.
 297. τὸ δεινὸν καὶ διαφθαρεν φρενῶν] Cf. Alc. 797. τοῦ νῦν
 σκνυθραποῦ καὶ ξυνεστῶτος φρενῶν.
 303. λουτρὰ τ' ἐπὶ χροῶς βάλε] Cf. 51. ἐπ' αὐχένος βαλεῖν.
 317. δρομάδες — ποτινάδες θεαί] Bacch. 663. βάκχας ποτινάδας.
 319. ἀβάκχευτον — θίασον] Cf. 1493. ἄθυρσοι — βάκχαι.
 326. λύσσας μανιάδος] Cf. 227. νόσος μανιάς. 270. μανιάσιν
 λυσήμασι. Herc. 878. μανιάσιν λύσσαις. Soph. Fr. 855, 4. λύσσα
 μανιάς.
 333. τίς ἔλεος —;] Cf. 832.
 382. τῶν σῶν —] Cf. Iph. A. 1216. Andr. 886.
 402. ἐξώγκουν τάφῳ] Cf. Ion. 388. ὀγκωθῇ τάφῳ.
 416. μητρὸς ἐκπράξαι φόνον] Cf. Iph. A. 512. θυγατρὸς —
 ἐκπράξαι φόνον.
 424. ἀληθῆς — φίλος] Cf. Suppl. 867. φίλοις τ' ἀληθῆς ἦν φίλος.
 430. ὅπη μόλω] Leg. ἔν' ἂν μόλω. Cf. Ion. 315. ἔν' ἂν λάβῃ
 μ' ὕπνος.
 447. πρὸς τοῦσχατον] Qu. ἐς τοῦσχατον. Cf. Her. 303. κα-
 κῶν | ἐς τοῦσχατον πεσόντες.
 463. φιλήματ' ἐξέπλησε] Cf. ad 735. et 293.
 486. τὸν δμόθεν] Cf. Iph. A. 501. τὸν δμόθεν πεφνυκότα. Fr.
 736, 4. Soph. El. 156. οἷς δμόθεν εἴ.
 496. ἐξέπνευσεν — βίον] Cf. Herc. 982. ἐκπνέων βίον. Phoen.
 1463. Her. 566. Hel. 141. Ion. 1600.
 549. ἐκπλήσσει λέγειν] Qu. ἐκπλήσσει λόγον. Cf. Ion. 635.
 οὐδὲ μ' ἐξέπληξ' ὁδοῦ.

576. αὐτῇ δίκην ἐπέθηκεν] Cf. 500. ἐπιθεῖναι — δίκην.
 614. λεύσιμον δοῦναι δίκην] Cf. Bacch. 356. Her. 60.
 632. σὸν πόδ' — κυκλεῖς] Cf. El. 561. κυκλεῖ πέριξ πόδ.
 Soph. Aj. 19. Arist. Vesp. 1523.
 701. ὅσον] οἷου recte Cobet. Cf. Hel. 1300. ἡμῶν τυγάτων
 ὅλων σε χρή.
 714. ἐς τὸ μαλθακὸν —] Cf. Suppl. 883. πρὸς τὸ μαλθακὸν
 βίου (τραπέσθαι).
 751. θυγατέρος] Sic μητέρος Rhes. 393. γαστέρι Cycl. 220.
 763. πυργηρούμεθα] Cf. 1574. Phoen. 1087.
 769. οἰστέον τάδε] Cf. Ion. 1260. οἰστέον δὲ τὴν τύχην.
 779. ἐλπίς — σωθῆναι] Cf. Alc. 147. ἐλπίς — σώσασθαι.
 790. κεῖνό μοι μόνον πρόσαντες] Cf. 305. Med. 381. ἐν τῇ
 μοι πρόσαντες. Iph. T. 1012.
 802. ποῦ γὰρ —;] Cf. ad Med. 548. δείξω — σοφὸς γηγώς.
 Iph. A. 406. Soph. O. R. 390. Aj. 471.
 816. ἐξαμείβων δι' αἵματος] Cf. Phoen. 1051. δι' αἱμάτων
 ἀμείβει.
 817. οὐ προλείπει] Suspectum. Fort. οὐχὶ λείπει. Sed cf.
 Hec. 438. οἱ γὰρ, προλείπω (animo deficio).
 821. μελάνδετον — ξίφος] Cf. Phoen. 1091. Fr. 373, 2. φασ-
 γάνου μελανδέτον. Hom. Il. 14, 713. μελάνδετα φάσγανα.
 822. ἐς αὐγάς] Leg. ὑπ' αὐγάς. Cf. ad Hec. 1154.
 833. αἷμα χειρὶ θέσθαι] Cf. Bacch. 837. αἷμα θήσεις (f. θήσει).
 et ad Aesch. Ag. 1409.
 848. δώσων] Qu. θρέξων.
 850. οὐ μακρὰν] Cf. Tro. 460.
 860. ἐξετηκόμην γόοις] Cf. Hec. 433. ἐκτέτηκα καρδίαν θρήνοι.
 960. κατάρχομαι στεναγμόν] Cf. Hec. 685. κατάρχομαι νόμον
 βακχεῖον.
 961. τιθεῖσα λευκὸν —] Cf. Phoen. 1351. Bacch. 1204.
 966. σίδαρον —] Cf. El. 148. Tro. 279.
 1022. ἀφείσα — γόους] Cf. Suppl. 111. πάρες γόν.
 1031. περιβάλλης] Leg. προσβάλλης. Cf. e. g. Alc. 315.
 1033. οὐχ ὅλον τε μὴ (μὴ οὐ recte Herw.) στένειν.
 1035. βρόχους ἄπτειν κρεμαστούς] Cf. Hipp. 769. κρεμαστὸν
 ἄψεται — βρόχον.
 1050. τὰδ' ἀντὶ παίδων καὶ γαμηλίου λέχους —] Cf. Aesch.
 Eum. 835. θύη πρὸ παίδων καὶ γαμηλίου λέχους.
 1066. εὖ περιστελεῖν] Cf. ad Med. 1034.
 1077. μέγας πλούτου λιμήν] Cf. Aesch. Pers. 250.
 1092. ἥς λέχος γ' ἐπήνεσα] Cf. 1672. λέκτρο' ἐπήνεσ'.
 1100. εἰ γὰρ —] Cf. El. 663. εἰ γὰρ θάνοιμι τοῦτ' ἰδὼν
 ἐγὼ ποτε.

1117. ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μὴν —] Cf. And. 256.
 1146. μὴ γὰρ οὖν ζώην ἔτι, εἰ μὴ —] Cf. Suppl. 454. μὴ ζώην ἔτι, | εἰ —.
 1162. αἰνεῖσθαι] Pro ἐν τῷ αἰνεῖσθαι. Cf. Herc. 1356.
 1170. παρασχὼν θάνατον] Qu. παρασχὼν αὐχέν'. ἐλευθέρως ψυχὴν ἀφήσω] Cf. Fr. 245, 2. παρόν σοι κατθανεῖν ἐλευθέρως.
 1200. ἦν πολὺς παρῇ] Schol. σφοδρὸς ἔλθῃ τῇ δργῇ. Cf. Bacch. 300. Arist. Eq. 760. ὅπως ἔξει πολὺς καὶ λαμπρὸς.
 1203. σωτηρίας ἐπαλξιν] Cf. 724. καταφυγὴ σωτηρίας.
 1226. καλεῖ] Leg. καλῶ. Cf. 1664. Bacch. 1340. Hel. 1647. et.ad Hipp. 1285. Arist. Ach. 406.
 1252. ἄλλον οἶμον] Leg. ἄλλῃν οἶμον. Cf. Alc. 838. δρθὴν παρ' οἶμον.
 1273. ἀφοβος ἔχε] Cf. Med. 537. ἔχ' ἥσυχος. Hipp. 1313. Iph. A. 1262.
 1280. ἐς ταῦτόν ἦκεις —] Cf. Hec. 748; Hipp. 273.
 1321. τάφον στέψασα] Cf. Hec. 126. τύμβον στεφανοῦν. Soph. Ant. 431. χοαῖσι τρισπόνδοισι τὸν νέκυν στέφει.
 1341. κάπικουφισιν κακῶν] Cf. El. 72. μόχθου 'πικουφίζουσαν.
 1372. Δωρικός — τριγλύφους] Cf. Iph. T. 113. Bacch. 1212.
 1388. Δήδας σκύμνον] Cf. 1213. Andr. 1147.
 1410. δμμα δακρύοις πεφνρμένοι] Cf. Hec. 496. κόνει φύρρουν δύστηνον κάρα.
 1450. ἀποπρὸ δεσποίνης] Cf. 142. Phoen. 1739. πατρίδος ἀποπρὸ γαίας. Iph. A. 1287. Herc. 1082.
 1459. δίνασεν] Leg. δίνησεν. Cf. Rhes. 353. δινηθείς.
 1468. φνγᾷ δὲ ποδί —] Cf. El. 218. φνγᾷ — ἐξαλύξωμαι ποδί. χρυσεοσάνδαλον ἔχνος] Cf. Iph. A. 1042. χρυσεοσάνδαλον ἔχνος ἐν γᾷ κρούουσαι.
 1494. τὰν Διὸς κόραν ἐπὶ —] Qu. τᾶς Διὸς κόρας ἐπὶ —.
 1497. μάγων τέχναισιν] I. q. μαγεύμασι Suppl. 1110.
 1506. πέφενγε τοῦμον ἐκ δόμων ξίφος] Cf. 1369. Ἀργεῖον ξίφος ἐκ θανάτου πέφενγα.
 1537. ἰὼ ἰὼ τύχας (pro τύχα) Elmsl.
 1568. πεπύργωσαι θράσει] Cf. Rhes. 122. Herc. 238. Aesch. Pers. 192.
 1646. Cf. El. 1275. ἐπώνυμος δὲ σοῦ πόλις κεκλήσεται.
 1672. λέκτρ' ἐπήνεσ'] Cf. 1092. ἥς λέχος γ' ἐπήνεσα.
 1684. Ἐλένην Ζηνὸς μελάθροισι πελάσω] Cf. Med. 759. πελάσειε δόμοις (σε).
 1685. ἀστρων πόλον ἐξανύσας] Cf. Bacch. 1103. ἐπεὶ μόχθων τέρματ' οὐκ ἐξήνυτον. Med. 649. ἀμέραν τάνδ' ἐξανύσασα.

[PHOENISSAE.]

2. χρυσοκολλήτοις — δίφροις] Cf. Hipp. 1225. κολλητῶν δ' ὄρων.
 21. ἡδονῇ δοῦς] Cf. 994. δειλὰ δίδωσι. Thuc. IV. 108. εἰωθότες — ἐλπίδι ἀπερισκέπτῳ δίδοναι (schol. ἑαυτοὺς δηλονότι). Fort ἡδονῇ 'νδούς. Cf. Tro. 687. ἐνδόντες τύχη.
 30. τὸν ἕμὸν ὠδίνων πόνον] Cf. 1434. τὸν πολὺν μαστῶν πόνον. 1443. Suppl. 1134. ποῦ πόνος ἑμῶν τέκνων;
 31. μαστοῖς ὑφείτο] Cf. Alc. 639. μαστῶ — ὑπεβλήθη.
 61. εἰς δμμαθ' — ἐμβάλλει φόνον] Cf. Fr. 706. πέλεκυν — εἰς τράχηλον ἐμβαλεῖν ἕμῳ.
 72. ἐπὶ ζυγοῖς] Qu. ἐπὶ ζυγῶ. Cf. Ion. 595. τὸ πρῶτον — ζυγόν. Aesch. Ag. 1618. κρατούντων τῶν ἐπὶ ζυγῶ δορῶς.
 78. πολλὴν — ἀσπίδ'] Cf. ad 441. μυρίαν ἄγων λόγῃ.
 100. κλίμακ' ἐκπέρα ποδί] Cf. Hipp. 824. ἐκπερᾶσαι κῆμα συμφορᾶς. Andr. 795. 114. ἔμβολα] Cf. Bacch. 591.
 130. ἀμερίῳ γέννα] Cf. Iph. A. 1331. ἡ πελὺμοχθον ἀμερίῳ (γένος).
 189. δουλεῖαν περιβαλὼν] Cf. Herc. 304. περιβαλεῖν σωτηρίαν.
 206. Cf. Iph. A. 1283. νιφόβολον Φρυγῶν νάπος.
 253. ἂν ἀρης τάχ' εἴσεται] Cf. 1677. Iph. A. 970. τάχ' εἴσεται σίδηρος.
 268. παρέξομαι] Cf. El. 363. οὔτοι — παρέξομαι.
 282. ἀκροθίνιον] Cf. Her. 861. ἀκροθίνιον κάλλιστον. Sed multo usitatus est ἀκροθίνια, Ph. 211. Iph. T. 75. 459. Rhes. 470. 287. ἐπτάστομον πύργωμα] Cf. ad 1166. στόμα πύργων.
 335. σὺν ἀλαλαῖσι —] Qu. ἀλαλαγαῖσι —. Cf. Ion. 676. πενθίμους ἀλαλαγὰς στεναγμάτων.
 370. δι' ὅσων νᾶμ' ἔχων —] Cf. Herc. 625. νάματ' ὅσων. Soph. Tr. 918. δακρύων ῥήξασα θερμὰ νάματα. δακρυρροοῦν] Fort. δακρυρροον. Sed cf. Alc. 826. Ion. 246.
 372. κᾶρα ξυρήκες] Cf. El. 335.
 377. σκότον δεδορκῶς] Cf. Soph. O. R. 419. βλέποντα — σκότον. Eur. Hec. 1067. τυφλὸν — φέγγος. Bacch. 510.
 390. τί φυγᾶσιν τὸ δυσχερές;] Cf. Med. 733. τί σοι τὸ δυσχερές;
 456. ἀδελφὸν δ' εἰσορᾶς ἤκοντα σὺν] Leg. ἀδελφὸν δ', ὡς δρᾶς, —. Eadem corruptela est Soph. Tr. 394. Utique parum placet repetitum εἰσορᾶς.
 457. σύ τ' αὖ] Leg. σὺ δ' αὖ.
 486. οἰκεῖν — τὸν ἕμῳ οἶκον] Cf. 1237. Iph. A. 331. Andr. 581.
 490. ἃ μὴ κυρήσας] Cf. Her. 374. ἃ δοκεῖς κυρήσεις. Hec. 698.
 494. αὖθ' ἕκαστα] Cf. Prom. 950. ἀλλ' αὖθ' ἕκαστα φράζε.
 526. μὴ 'πὶ τοῖς ἔργοις καλοῖς] Leg. μὴ καλοῖς ἔργοις ἔπ. Offendebat, opinor, praepositionis ἔπ. anastrophe.
 546. νυκτὸς ἀφεγγὲς βλέφαρον] Cf. Soph. Ant. 104. χρυσᾶς ἀμέρας βλέφαρον (i. e. sol.).

568. σοὶ μὲν τὰδ' αὐδὼ] Cf. Suppl. 1213.
 569. χάριτας ἔς σ' ἀνήγατο] Cf. Andr. 1195. αἶμα — εἰς
 θεὸν ἀνάψαι. Hom. Od. 2, 86. μῶμον ἀνάψαι.
 619. ἔς πολλὰ —] Cf. 1643. εἰς ἅπαντα δυστυχῆς ἔφυς.
 640. πέσημα δίκε] Qu. πέσεν πεδόσε. Cf. Bacch. 137. 599.
 660. δεργμάτων κόραι] Cf. Hec. 1169. ἐμῶν γὰρ δμμάτων —
 κόρας κεντοῦσιν.
 667. Παλλάδος φραδαῖς] Cf. Aesch. Ch. 941. θεόθεν εὖ φρα-
 δαῖσιν ὠρμημένος. Eum. 245.
 797. λαῖνα τείχεα] Cf. Tro. 1088. Ion. 207. Fr. 125, 3. ἔξ
 αὐτομόρφων λαῖνων τειχισμάτων.
 807. ἀμουσοτάταισι — ᾠδαῖς] Cf. Cycl. 425. ἄδει — ἀμουσα.
 834. τυφλῷ ποδί] Cf. 1556. 1632. 1713. τυφλὴν χέρα. 1565.
 τυφλόπουν πόδα.
 844. πυκνήν — βαίνων ἧλυσιν] Cf. Herc. 1042. πυκρὰν διώ-
 κων ἧλυσιν. Hec. 66.
 846. ἐξώρμισαι] Qu. ἐξώρμισας. Cf. Hel. 1263. ἐξορμίζομεν.
 847. πᾶσ' ἀπήνη] σῆσ' ἀπήνη ('a cart stuck fast') Munro,
 coll. Plat. Theaet. 153 D. εἰ δὲ σταίη τοῦτο ὥσπερ δεθὲν etc. Phaedr.
 245 E. Qu. πᾶσ' ἀνάγκη· ποὺς δὲ —, αὐτὰ πᾶσα χεῖρ τε —.
 851. ἄπος] Suspectum. Qu. ἄχθος.
 852. γοῦν'] Leg. γυῖ'. Cf. Bacch. 634. κόπον δ' ὕπο —
 παρεῖται.
 923. γερασμίον τριχὺς] Cf. Suppl. 95. γερασμίων ὄσων.
 992. κλέψας λόγους] Cf. Herc. 100. κλέπτουσα μύθοις.
 994. δειλὰ δίδωσι] Cf. ad 21. ἡδονῇ δούς. Fort. δειλὰ ἠδίδωσι.
 1009. στάς ἔξ ἐπάλξεων ἄκρων] Cf. 1223. ἀπ' ὀρθίου στα-
 θεῖς πύργον.
 1051. δι' αἱμάτων — ἀμείβει] Cf. Or. 816. ὅθεν φόνω φόνος
 ἐξαμείβων δι' αἵματος οὐ προλείπει (?) — Ἀτρεΐδαις.
 1058. ἐπτάπυργα κληῖθρα γᾶς] Cf. 1078. ἐπτάπυργοι περιβο-
 λαί. 755. ἐπτάπυργον ἐς πόλιν. Herc. 28.
 1115. σικτιοῖς — δμμασιν δεδορκότα] Leg. σικτιὸν — δμμα-
 σιν δεδορκόσι. Hujusmodi inversiones satis frequentes sunt.
 1116 sq. "I am strongly disposed to think that Hippomedon's
 device had the same contrivance as Polynices', and that Argus
 was made to open some of his eyes and to close others by a
 movement of Hippomedon's hand from within." (Munro) Qui
 confert 1126. Cf. Herod. II. 48. ἀγάλματα νευρόσπαστα. Xen. Symp.
 4, 55. τὰ νευρόσπαστα.
 1116. ἐπιτολαῖσιν] Leg. ἀνατολαῖσιν.
 1117. βλέποντα] Suspectum. Qu. φαίνοντα aut οἶοντα. Ac-
 cusativus masculinus. κρύπτοντα] Qu. κλείοντα aut κλῆγοντα.
 1124. ποτνιαδες — πῶλοι] Cf. Or. 318. ποτνιαδες θεαί. Bacch.
 663. Βάκχας ποτνιαδας.

1141. μεσαγκύλοις] Cf. Andr. 1133. μεσάγκυλα.
 1149. κρᾶτας αἱματούμενοι] Cf. Herc. 548. κρᾶτας ἐξεστεμμέντοι.
 1151. κυβιστητήρας] Cf. Suppl. 692. ἐκκυβιστώντων.
 1168. ἐρίπνας] Cf. El. 210.
 1171. νοσοῦν] I. q. κάμνον. Cf. 1097. τῷ νοσοῦντι τειχέων.
 1190. ἀρμάτων ὄχους] Cf. Hipp. 1166. ἀρμάτων ὄχος. Suppl.
 662. ἀρμάτων ὀχήματα.
 1202. καλῶς τὰ τῶν θεῶν καὶ τὰ τῆς τύχης ἔχει] Cf. Iph. A.
 1403. τὸ τῆς τύχης δὲ καὶ τὸ τῆς θεοῦ νοσεῖ.
 1223. ἀπ' ὀρθίου σταθεὶς πύργου] Cf. 1009. στάς ἐξ ἐπάλ-
 ξων ἄκρων. Soph. Ant. 411. καθήμεθ' ἄκρων ἐκ πάγων ὑπήνεμοι.
 1250. ὀρθῶσαι βρέτας τρόπαιον] Cf. 1473.
 1265. οὐκ ἐν χορείαις —] Cf. 1276. Ion. 1397. οὐκ ἐν σιωπῇ
 τὰμά.
 1266. δαιμόνων κατὰστασις] Imo πραγμάτων —.
 1276. Cf. 1266. οὐκ ἐν χορείαις — νῦν σοι προχωρεῖ δαιμό-
 νων (πραγμάτων?) κατὰστασις.
 1281. σῆμος ἐν φάει βλος] Cf. Hec. 168. οὐκέτι μοι βλος —
 ἐν φάει. 1196. οὐκέτ' ἤμεν ἐν φάει.
 1285. τρομερὰν φορέα — φρέν' ἔχω] Cf. Tro. 1026. φορέην
 τρέμουσαν.
 1295. πότερος ἄρα πότερον αἰμάζει;] Cf. Tro. 1360. τίνας τίς
 ὦν σὺ —; Iph. T. 1360. Her. 661.
 1302. ἰαχὰν — μελομένην νεκροῖς] Cf. Iph. T. 182. μούσαν
 νέκυσι μελομένην.
 1311. ἦν πέριξ ἔχει νέφος] Cf. Hec. 1209. Andr. 265.
 1321. εὐσεβεῖν] Leg. εὖ σέβειν. Cf. ad Tro. 85.
 1327. νέκυν — ἀγαπάζων] Cf. Suppl. 764. ἡγάπα νεκρούς.
 1350. ἀνάγετε κωκυτόν] Cf. El. 126. ἀναγε πολύδακρυν ἄδο-
 νάν. Tro. 326. ἀναγε χορόν.
 1351. λευκοπήχεις κτύπους χερσίν] Cf. Bacch. 1206. λευκο-
 πήχεισι χειρῶν ἀκμαῖσι. Hipp. 200. εὐπήχεις χεῖρας.
 1412. προβάς — κῶλον] Cf. Or. 1470. ἀρβύλαν προβάς. El.
 94. 1173. Her. 805.
 1413. σφονδύλοις] Cf. El. 841. εἰς σφονδύλους ἔπαισει.
 1431. καιρίους σφαγὰς] Qu. καιρίας σφαγὰς. Cf. Aesch. Ag.
 1344. πέπληγμαι καιρίαν πληγὴν.
 1439. ὕγρὰν χέρα] Cf. Soph. Ant. 1236. ὕγρὸν ἀγκῶνα. Sic
 ὕγρὰ κοιλία et ὕγρὸς κείσθαι apud Hippocratem.
 1453. περιβάλλει] Cf. 1159. Herc. 1140.
 1482. πτώματα νεκρῶν] Cf. Andr. 652. πεσέματα — νεκρῶν.
 1496. φόνω φόνος] Cf. ad Iph. T. 197.
 1510. εὐγενεῖάν] Cf. Ion. 1060. Andr. 772. εὐγενέταις.
 1561. δι' ὀδύνας ἄν ἔβας] Cf. Alc. 874. δι' ὀδύνας ἔβας.

1565. πόδα τυφλόπουν] Cf. 848. τυφλῷ ποδί. 1050. 1556. 1632. 1713.

1619. ἀλλ' εἰ νεάζων] ἀλλ' ἐν ξένη ζῶν Herw.

1625. γόνата μὴ χροῖζειν ἐμά] Cf. Hel. 831. ἄχρωστα γόνата. Med. 497.

1629. Verba δς — ἤλθε proscribunt Pors. Nauck. Hense. Offendunt in iis τόνδε et σὺν ἄλλοις.

1677. ἴστω σίδηρος] Cf. 253. Iph. A. 970. τάχ' εἴσεται σίδηρος.

1683. αἰνῶ — σε τῆς προθυμίας] Cf. Iph. A. 1371. τὸν μὲν οὖν ξένον δίκαιον αἰνέσαι προθυμίας.

1712. πομπίμαν] Leg. πόμπιμον. Cf. ad Hipp. 578.

[RHESUS.]

11. πρόρριζον ἐκτετριμμένην] Cf. Herod. VII. 86. ἐκτέτριπται πρόρριζος ἐκ Σπάρτης.

33. ζεύγνυτε — τόξα νευραῖς] Cf. Bacch. 783. τόξων χειρὶ | ψάλλονσι νευράς.

80. ἀντ' ἂν φοβηθεῖς —] Cf. Hipp. 519.

97. εὐσέλμων νεῶν] Cf. Iph. T. 1383. εὐσέλμων (l. εὐσέλμων) νεῶς.

122. πεπύργωται θράσει] Cf. Or. 1568. πεπύργωσαι θράσει. Herc.

238. οἷς πεπύργωσαι λόγοις. Aesch. Pers. 192. τῇδ' ἐπυργοῦτο στολῇ.

146. ὥς οὐ μενοῦντά μ'] Cf. Her. 693. Soph. El. 881. O. C.

380. Arrian. Exped. Alex. 2, 5. ἔσθιε καὶ πῖνε καὶ παῖζε, ὥς τᾷλλα τὰ ἀνθρώπινα οὐκ ὄντα τούτου ἄξια (Angl. not worth that).

168. ἐξ ἑμαντοῦ μειζόνων γαμεῖν θέλω] Cf. ad Her. 299.

220. σύμβολον δ' ἔχων σαφές —] Cf. Soph. Phil. 403. ἔχοντες σύμβολον σαφές. O. R. 221. μὴ οὐκ ἔχων τι σύμβολον.

276. ἀλκῆς μυρίας] Leg. αἰχμῆς μυρίας. Cf. Her. 276. πολλὴν λαβὼν αἰχμήν. Phoen. 78. πολλὴν ἀθροίσας ἀσπίδ'. 441. μυρίαν ἄγων λόγχην.

278. ἐρημώσας] I. e. ἐκλιπών. Cf. Andr. 314. καὶ μὴ τόδ' ἐκλιποῦσ' ἐρημώσεις πέδον. Theocr. 16, 40.

282. δργάδας] Cf. Bacch. 340. 445.

304. ἐξαυγέστερον] Leg. εὐαυγέστερον.

319. τοῦμὸν εὐτυχεῖ δόρυ] Cf. ad 60.

333. ὕστερον] Qu. ὕστερος.

356. βαλιαῖσι πώλοις] Cf. Iph. A. 221. τοὺς — ζυγίους — βαλιούς.

389. παλαιᾷ — ἡμέρᾳ] Cf. Soph. Aj. 622.

393. μητέρος] Sic γαστέρι Cycl. 220. θυγατέρος Or. 751.

414. χωστοῖς τάφοις] Cf. Cho. 351. πολύχωστον ἂν εἶχες τάφον.

441. ἐπεζάρει] Cf. ad Ph. 45.

442. πορπάμασιν] I. q. πόρπαις. Utrumque a πείρω. Cf. El.

820. εὐπρεπῇ πορπάματα. Herc. 959. Cum πόρπαμα cf. θοῖναμα Ion. 1495.

464. ἡμαρ] Leg. ἄμαρ.
 554. θέλγει — ὕπνος] Cf. ad Iph. A. 142. ὕπνω θελχθῆς.
 596. λύπη καρδίαν δεδηγμένοι] Cf. Alc. 1100. λύπη καρδίαν
 δηχθήσομαι. Aesch. Ag. 791. δῆγμα δὲ λύπης | οὐδὲν ἔφ' ἦπαρ
 προσικνεῖται. Arist. Ach. 1. δσα δὴ δέδηγμαι τὴν ἔμαντοῦ καρδίαν.
 625. τρίβων — εἰ τὰ κομπὰ καὶ νοεῖν σοφός] Cf. Med. 686.
 σοφὸς γὰρ ἀνὴρ καὶ τρίβων τὰ τοιάδε.
 721. ποδὸς ἴχνος βαλεῖν] Cf. ad El. 96. Her. 661.
 764. ἐφρουρεῖτο — φυλακαῖσι] Cf. Cycl. 690. φυλακαῖσι φρουρῶ
 σῶμ' —.
 776. ἦπυσα δ' αὐτοῖς] Cf. Bacch. 984. μαινάσιν δ' ἀπύσει.
 Arist. Eq. 1023. πρὸ σοῦ γὰρ ἀπύω.
 791. δυσθνήσκοτος αἵματος] Cf. El. 843. σῶμα — δυσθνή-
 σκον. Aesch. Ag. 1293. αἱμάτων ἐνθνησίμων | ἀπορρύντων.
 796. βαθεῖαν ἄλοκα] Cf. Herc. 164. ταχεῖαν (l. βαθεῖαν) ἄλοκα.
 Aesch. Sept. 593. βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος.
 817. καρανιστὴς μόρος] Fort. καρανιστὴρ μόρος. Cf. Aesch.
 Eum. 186. καρανιστῆρες — δίκαι.
 855. ἦσαν] Norant. Cf. Cycl. 231.
 869. ἐνθάνοιμί σοι] Cf. Her. 246. 560.
 899. ἦ δυσδαίμονα —] Qu. ὥς (aut καὶ) —.
 913. μυριάδας τε πόλεις] Leg. πόλεων. Cf. Phoen. 837. μυ-
 ριάδας ἀγαθῶν. Hel. 698. μυριάδας Δαναῶν. Bacch. 745. μυριάσι
 χειρῶν.
 934. ἄστυ — κέλομαι] Cf. Iph. A. 166. κέλοσασα Χαλκίδα. Sed
 Hipp. 140. κέλομαι ποτὶ τέρμα δύστανον.
 943. φανάς] Cf. Ion. 550. ἐς φανάς γε Βακχίου (ἦλθον).
 984. εἰ τι πράσσειν τῶν προκειμένων θέλεις] Cf. Iph. T. 1433.
 Soph. Ant. 1324. τῶν προκειμένων τι χρὴ | πράσσειν.
 990. αἰθόν] Cf. Suppl. 208. αἰθὼν τ' ἐξαμύνεσθαι θεοῦ.
 992. ἀκτῖνα τὴν στείχουσιν —] Cf. Arist. Eccl. 105. νῆ τὴν
 ἐπιούσαν ἡμέραν.

[SUPPLICES.]

71. γόων γόοις διάδοχος] Cf. Hec. 588. διάδοχος κακῶν κακοῖς.
 Andr. 802. ὥς κακὸν κακῷ διάδοχον — πορσύνεται. Soph. Phil.
 867. ὦ φέγγος ὕπνου διάδοχον.
 92. λόγων] Qu. γόων. Cf. Ion. 677. στεναγμῶν εἰσβολάς.
 109. τῶνδε μῦθος οὐντεῦθεν] Cf. Hipp. 336. σιγῶμ' ἄν ἦδη
 σὸς γὰρ οὐντεῦθεν λόγος. Aesch. Eum. 582.
 111. πάρες γόον] Cf. Iph. A. 1609. πόσει πάρες χόλον. Cycl.
 310. πάρες τὸ μάργον. Or. 1012. ἀφείσα — γόους.
 141. ἐξελίσσεις] Explicas. Cf. Ion. 397. οὐχ ἦπερ ἡμεῖς
 αὐτὸν ἐξελίσομεν.

148. φεύγων χθονός] Cf. Eur. Andr. 1055. οἴχεται φυγὰς δόμων. Xen. Hell. IV. 1. 7. φυγάδα πάσης τῆς χώρας.

162. δὲ δὴ γε —] Cf. Her. 632. οἶα δὴ γ' ἔμοῦ παρουσία.

194. δι' οἴκτου —] Cf. Hec. 851. σε — δι' οἴκτου — ἔχω.

223. ἤλκωσας οἴκους] Cf. Alc. 879. ἐμνησας δ' μου φρένας ἤλκωσεν. Hec. 405.

241. πλείον μέρος] Leg. μείζον (aut saltem πλέον) μέρος. Cf. ad 408.

247. χαίρων ἴθ'· οἶμαι δ', εἰ βεβούλευσαι καλῶς Ellis.

282. χάσματα θηρῶν] Cf. Phoen. 1504. χάσματ' Ἑρινύος.

305. ἡσύχως] ἡσυχος recte Elmsl. Cf. Med. 550. ἔχ' ἡσυχος. Hipp. 1313. Iph. A. 1133. Or. 126.

309. κτερισμάτων λαχεῖν] Leg. — τυχεῖν. Cf. Tro. 1249.

408. τὸ πλείστον] Leg. τὸ μείζον. Cf. Fr., 364, 7. τῷ πλουσίῳ τε τῷ τε μὴ διδοὺς μέρος. χῶ πένης ἔχων ἴσον] Qu. τῷ πένητι τὴν ἴσην.

412. αὐτὴν — ἐκχαυνῶν λόγοις] Cf. Andr. 931. τούσδ' ἐχαύνωσαν λόγους (τούσδ' — λόγοις?). Arist. Nub. 875. χαύνωσιν ἀναπειστηρίαν. Av. 819.

448. ἡρινοῦ (sic P. et corr. ex ἡρινὸν L) σταχὺν mss. ἡρινὸν — Markl. Qu. λειμῶνος ἡρινούς — στάχυς σταχὺν] στάχυς Palmer, coll. Arist. Eq. 393. τοὺς στάχυνς ἐκείνους. Idem mihi in mentem venerat. Στάχυς Attice dictum ut βότρυν, ἰχθυῖς, etc. νέους] νέων Kirch. Weckl. Quo sensu non intelligo.

449. τόλμας] In hoc jure offendunt editores. τίλας conj. Palmer, coll. S. Matth. 12, 1. ἤρξαντο τίλλειν στάχνας. S. Marc. 12, 1. S. Luc. 6, 1. Nescio an recte. Ipse tentabam τέμνων. ἀπολωτίῃ] Cf. Iph. A. 793. ἀπολωτιῇ.

456. καὶ ταῦτα μὲν δὴ] Eadem verba Hec. 603.

474. κλύδων — δορός] Cf. Phoen. 859. κλύδωνι — δορός. Soph. Ant. 670. δορός — ἐν χειμῶνι.

478. ἐκ βραχιόνων] Fort. ἢ τραχὺν λόγον.

496. κεραύνιον] Cf. Bacch. 6. μητρὸς τῆς κεραυνίας.

557. πόλιν mss. πάλιν (in return) Canter. Palmer. Recte.

573. ἐτέρους ἄλλους πόρους] Cf. Or. 345. οἶκον ἄλλον ἔτερον.

593. Cf. Herc. 61. στρατηλατήσας κλεινὰ Καθμείων δορός.

594. ἐν δεῖ μόνον μοι] Qu. ἐνός μόνον δεῖ, ut in Iph. T. 1052.

609. τότε μοι τὸ θράσος ἀμφιβαίνει] Leg. τότε τοί με —. Verbum ἀμφιβαίνειν accusativum regit.

615. κακῶν — ἀναψυχάς] Cf. ad Ion. 1604. ἀναψυχῆς πόνων.

628. πόριος] Cf. Bacch. 737. εὐθηλον πόριν.

657. δεξιὸν τεταγμένους κέρας] Cf. Her. 671. λαὶον ἔστηκεν κέρας.

690. αἱματός τε φοινίου ῥοάς] Leg. — φοινίλους ῥοάς. Cf. Fr.

992. φοινίους ἔχει ῥοάς | τὰ ζῶα πάντα. Hel. 984. αἱματος ῥοαί.

764. ἡγάπα νεκρούς] Cf. Phoen. 1327. νέκυν — ἀγαπάζων.

770. ἀκραντ' ὀδύρει] Frustra ploras. Cf. Bacch. 439.
 818. ἔχεις ἔχεις — ΧΟ. πημάτων γ' ἄλις βάρος] Cf. Cycl.
 682. Alc. 1129. Soph. Aj. 875. ἔχεις οὖν; H.M. πόνου γε πληθός —.
 840. ἐς τὰ σά] ἐκείσε Ellis.
 852. ὅστις ἐστὶν ἀγαθός] Eadem verba sunt El. 378.
 886. τόξα τ' ἐντείνων] Cf. Iph. A. 550. Aesch. Fr. 83.
 899. δσας] ἴσας Canter. ἴσως Ellis.
 948. προσθῶμεν —] Cf. Iph. A. 460. Andr. 1016. Hec. 368.
 975. λοιβαὶ νεκύνων] Cf. Iph. T. 169. λοιβὰν Ἀίδα.
 1000. προσέβαν δρομάς] Cf. Or. 1416. δρομάδες ἔθορον. Hel.
 1301. δρομάδι κώλω — ἐσύθη.
 1009. ἧς ἐφέστηκας πέλας mss. Leg. ἧσπερ ἔστηκας πέλας.
 1010. Διὸς mss. δρυὸς optime Palmer. Weckl., coll. Soph.
 Tr. 765. Cycl. 383. Virg. Aen. 6, 215.
 1014. ἀλλὰ τῆς] ἀλλαγαῖς Ellis, coll. El. 103. ἔξω τρίβου τοῦδ'
 ἵχνος ἀλλαξώμεθα.
 1028. φανῶσιν] Qu. φανεῖν.
 1047. αἰώρημα κουφίζω] Cf. El. 860. οὐράνιον πῆδημα κου-
 φίουσα. 439. Soph. Aj. 1287. ἔμελλε — ἄλμα κουφιεῖν. Aesch.
 Pers. 305. πῆδημα κοῦφον ἐκ νεὼς ἀφήλατο.
 1135. ποῦ δὲ πόνος ἐμῶν τέκνων —;] Cf. Phoen. 30. τὸν
 ἐμὸν ὠδίνων πόνον. 1443.
 1194. ὄρκον ἐκλιπόντες] Cf. Iph. T. 750. ἐκλιπὼν τὸν ὄρκον.
 1215. ἐκδικάζοντες φόνον] Cf. El. 1094. φόνον δικάζων. Herc.
 1150. δικαστὴς αἵματος.

[TROADES.]

11. ἐγκύμων] Cf. Fr. 1132, 35. 57. Contrarium est ἀκύμων.
 20. δεκασπόρῳ χρόνῳ] Cf. El. 1153. δεκέτεσιν ἐν σποραῖσιν.
 Hel. 112. ἐπὶ σχεδὸν τι καρπίμους ἐτῶν κύκλους.
 23. νικῶμαι — Ἥρας] Cf. Cycl. 454. βακχίου νικώμενος.
 27. τὰ τῶν θεῶν] Cf. ad Phoen. 1202. Xen. Anab. III. 2. 9.
 44. σκοτίον λέχος] Cf. Ion. 860. σκοτίας — εὐνάς.
 85. τᾶμ' ἀνάκτορ' εὐσεβεῖν] Leg. — εὐ σέβειν. Cf. ad Phoen.
 1321. χθόνιον εὐσεβεῖν (l. εὐ σέβειν) θέον.
 88. πέλαγος Αἰγαίας ἁλός] Cf. Hel. 130. πέλαγος Αἰγαίου πόρον.
 90. αἱ Καφηρείοι τ' ἄκραι] Qu. αἱ Καφηρείδες τ' ἄκραι. Cf.
 Hel. 1129. πέτραις Καφηρείσιν (Καφηρείαις mss.).
 99. κεφαλὴν] γεραρὴν [γεραρόν?] Matth. Cf. 1275. ὦ γεραῖ
 πούς. Hec. 274. γεραῖα παρηίδος. 64. γεραῖα χειρός. Phoen. 103.
 152. ἐξῆρχον θεούς] Fort. ἐξῆρον θεούς. εὐκόμποις] Suspe-
 ctum. Fort. εὐρύθμοις.
 244. τίν' ἄρα τίς ἔλαχε;] Cf. Iph. T. 1360. τίνας τίς ὦν σὺ —;
 Phoen. 1295. πότερος ἄρα πότερον αἰμάξει;

279. ἄρασσε κρᾶτα κούριμον] Cf. El. 148. Or. 966. σίδαρον ἐπὶ κᾶρα τιθεῖσα κούριμον.
 325. ἀναγε χορὸν] Cf. ad El. 126.
 375. γῆς δρι'] Cf. Herc. 82. γαίας δρια.
 408. ἐξεβάκχευσε] Cf. Bacch. 1296. ἐξεβακχεύθη πόλις. Suppl.
 1001. ἐκβακχευσαμένα.
 411. τὰ — δοκήμασιν σοφᾶ] Cf. v. δοκησίσοφος Arist. Pac. 44.
 412. οὐδέν τι κρείσσω] Sic οὐδέν τι μᾶλλον, etc.
 417. ἀρτίας ἔχεις φρένας] Cf. Med. 295. ἀρτίφρων.
 444. ἐξακοντίζω] Cf. Suppl. 456. Adesp. 442.
 455. ποῖ ποτ' ἐμβαίνειν με χροή;] Fort. ποῖ πόδ' —; Cf. Her. 168. εἰς ἀντιλον ἐμβήσει πόδα. Iph. T. 647. εἰς πάτραν διτι πόδ' (ποτ' mss.) ἐπεμβάσει. Soph. Fr. 611. δχοις Ἀκισταίοισιν ἐμβεβώς πόδα.
 457. Ἐρινὺν] Qu. Ἐρινύων (trissyllabum).
 458. δακρύσης μηδέν] Cf. Soph. El. 432. προσάψης μηδέν.
 O. C. 1365. εἰ δ' ἐξέφυσσας τάσδε μὴ 'μαντῶ τροφούς, etc.
 476. οὐκ ἀριθμὸν ἄλλως] Cf. Her. 997. οὐκ ἀριθμὸν, ἀλλ' —.
 500. ὦ σύμβακχε —] Cf. Ion. 718. συμβάκχαις. Bacch. 725. πᾶν συνεβάκχεσ' ὄρος.
 529. κεχαρμένοι — δοιδαῖς] Cf. Cycl. 367. κεχαρμένος βορᾶ.
 544. λίβυς — λωτός] Cf. Herc. 684. λίβυν αὐλόν. Alc. 346.
 605. θρήνων — ὀδυρμοὶ] Cf. Herc. 297. ὀδυρμάτων θρήνους.
 609. τὰ — δοκοῦντ'] I. e. τὰ ἐνδοξα. Cf. Herc. 295. τῶν δοκούντων. Her. 897. τῶν πάρος οὐ δοκούντων.
 639. πλεῖον] Qu. πλεῖστον.
 751. πνεῦμ' ἀπορρήξας σέθεν] Cf. Or. 864. πνεῦμ' ἀπορρηξάι με δεῖ. Iph. T. 974. ἐπώμοσ' αὐτοῦ βίον ἀπορρηξέιν θανάν.
 777. κρύπτειτ'] μάρπτειτ' A. Palmer, coll. Soph. Tr. 776. μάρψας ποδός νιν.
 779. πύργων — στεφάνας] Cf. Herc. 910. στεφάναν — πύργων.
 792. τίνος ἐνδέομεν;] Cf. Iph. A. 41. οὐδενὸς ἐνδεῖς.
 811. ναύδεται ἀνήψατο προμνήαν] Leg. — πρύμνας. Cf. Med. 770. Herc. 478. Meleag. Epigr. 44. ἐν σοὶ (l. ἐκ σοῦ) τὰμὰ, Μνίσκε, βίον προμνήσσι ἀνήπτται.
 815. πυρὸς φοίνικι πνοᾶ] Cf. Pind. P. I. 45. φοίνισσα φλόξ.
 825. πυρὶ δαίεται] Cf. Her. 913. πυρὸς δεινᾶ φλογὶ σῶμα δαισθεῖς.
 885. ὅστις ποτ' —] Cf. Herc. 1263. Fr. 480. Aesch. Ag. 160. Ζεὺς, ὅστις ποτ' ἐστίν.
 983. γέλως πολὺς] Cf. Or. 1560.
 987. κάλλος ἐκπρεπέστατος] Leg. εἶδος —, ut glossema sit κάλλος. Cf. Herc. 269. εἶδος ἐκπρεπεστάτη. Alc. 333.
 1026. κρᾶτ' ἀπεσκυθισμένην] Cf. El. 241. καὶ κρᾶτα πλόκαμόν τ' ἐσκυθισμένον ξυρῶ.

1057. *θήσει*] *Leg. δείξει*.
 1066. *νάπη χιόνι κατάρντα*] Cf. Andr. 215. *χιόνι τὴν κατάρντον*.
 1095. *εἰναλῖαισι πλάταις*] Cf. Hec. 39. *εἰναλίαν πλάταν*.
 1102. *δίπαλτον — πῦρ*] Cf. Iph. T. 323. Soph. Aj. 408. Aesch.
 Sept. 985. *τριπάλτων* (*διπάλτων* Herm.) *πημάτων*.
 1113. *χαλκόπυλον*] Qu. *χαλκόδομον*.
 1135. *ψυχὴν ἀφήκεν*] Cf. Or. 1171. *ψυχὴν ἀφήσω*. Hel. 144i.
 1180. *κόμπους ἐκβαλὼν*] Cf. Herc. 148. *ἐκβαλὼν κόμπους*.
 1193. *χαλκόνωτον ἱέα*] Cf. Her. 376. *ἱέα κατάχαλκος*.
 1197. *περιδρόμοις*] Qu. *περιδρομαῖς*. Cf. El. 458. *περιδρόμῳ*
 — *ἵππος ἔδρα*. Aesch. Sept. 495.
 1203. *εὖ πράσσειν δοκῶν*] *Leg. εὖ πράξειν* —.
 1204. *βέβαια χαίρει*] Cf. Fr. 1074. *βέβαια δ' οὐδείς εὐτυχῇ*.
 1217. *ἀνάκτωρ*] Cf. Iph. T. 1414. Aesch. Ch. 356.
 1257. *φλογέας* —] Cf. Hec. 1103. *πυρὸς φλογέας αὐγὰς*.
 1262. *πῦρ ἐνίεναι*] Cf. Bacch. 851. *ἐνείς* — *λύσαν*. Herod.
 VI. 32. *ἐς τὰς πόλεις ἐνιέντες πῦρ*.
 1319. *πεσεῖσθ' ἀνώνυμοι*] Cf. Hipp. 1429. *οὐκ ἀνώνυμος πεσών*.
 1320. *καπνῷ πτέρυγι*] *Leg. καπνοῦ* —.
 1321. *ἄϊστον*] *Suspectum*. Fort. *δοικον* (Hipp. 1209).
 1326. *ἐνοσις* —] Cf. Hel. 1363. Bacch. 585.
-

CORRIGENDA.

- Andr. 98. Pro "τῷ σκληρῷ" corr. "τῷ σκληρῶ."
Bac. 88. Dele "(τάς — λογίας?)."
Bac. 184. Corr. "Eur. Fr. 781, 62."
El. 80. Pro "Andr." corr. "Andr. 95."
El. 82. Dele "(1. πλείστον)."
El. 109. Pro "εἴ τι" corr. "ἦν τι."
El. 444. Pro "δορυσσόον" eorr. "δορυσσόον."
El. 1185. Dele "λέγειν."
El. 1210. Pro "δι' δδύνας" corr. "δι' δδύνας ἔβας."
El. 1239. Pro "μητιός" corr. "μητρος."
Hec. 399. Pro "ἄν σωφρονῆς γε" corr. "ἦν — γε."
Hec. 588. Pro "νυκτός" corr. "ἐκ νυκτός."
Hec. 766. Dele "Hec. 716."
Hec. 1154. Pro "καί ποτ'" corr. "καὶ πότ'"
Hel. 120. Pro "γωνεῖν" corr. "γεγωνεῖν."
Hel. 818. Pro "εἰδέν" corr. "εἰδέν'."
Her. 385. Pro "εὐτυχῆς" fort. "εὐτυχῶν."
Her. 961. Pro "ἄνυστον" corr. "ἀνυστόν."
Herc. 103. Dele "Herc. 103. — εὐτυχεῖς."
Herc. 196. Dele "Cf. Fr. 188, 5. — σοφίσματα."
Herc. 608. Pro "χειρὰς" corr. "χεῖρας."
Herc. 909. Pro "Aj. 909." corr. "Aj. 624."
Herc. 1172. Corr. "τί νεκρῶν τῶνδε πληθύει πέδον;"
Herc. 1333. Dele "αὐτ τιμῶσα σέψει."
Ion. 404. Dele "Malim οὐδέν."
Iph. A. 822. Pro "Πανδείην" corr. "Πανδίην."
Iph. T. 33. Pro "000" corr. "306."
Iph. T. 525. Corr. "Arist. Ach. 722."
Iph. T. 1372. Pro "Xen. V." corr. "Xen. Vect. 4, 21."
Or. 473. Pro "πολυετῆς" et "πολυετῇ" corr. "πολυέτης" et "πολυέτη." Et pro "Andr. 473." corr. "Andr. 307."
Or. 784. Imprimatur sic, "καὶ τις — εἰκτίσειε;]."
Or. 1623. Pro "1012." corr. "1042."

- Or. 1630. Pro "γάμους" leg. πόσει. et pro "905" leg. "909."
 Or. 1650. Pro "1255" leg. "1262.", et dele "βραχῆς etc."
 Phoen. 44. Pro "πύχας" corr. "πυχάς."
 Phoen. 161. Pro "Her. 49, 5." corr. "Her. 494."
 Phoen. 184. Dele "(1028)."
 Phoen. 660. Pro "κόρας" corr. "κόρας | κεντοῦσιν."
 Phoen. 1097. Pro "τεχέων" corr. "τειχέων."
 Phoen. 1362. Corr. "Qu. μονομάχον — δορός, coll. Arist. l.l."
 Phoen. 1683. Pro "τῆς" corr. "τῆς".
 Phoen. 1727. Spatium indica ante (τί δ';) —.
 Sup. 478. Dele "Fort. σφριγῶντα — θυμόν."
 Sup. 478. Imprimatur sic, "σφριγῶντι' — ἐκ βραχιόνων."
 Tro. 441. Pro "συντέμο" corr. "συντέμω."
 Tro. 1022. Post πέπλοις ponatur plenum punctum.

•

•

•

•

•

•

•

•

3 2044 011 239 894

A FINE IS INCURRED IF THIS BOOK IS
NOT RETURNED TO THE LIBRARY ON
OR BEFORE THE LAST DATE STAMPED
BELOW.

DUE JAN 75 H

WILKINER

30 JAN 7 1996

44 786

CANCELLED